

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Aucher

4° L. as.

73 $\frac{d}{2}$

Ex bibliotheca
Steph. Quatremeri.

4to Lias 73^d
armen

Anchor

ԲԵՌԵՐԸՆ

ՀԱՄԱՌՕՏ

Դ ՀԵՅԼԻ Դ ԳԵՂՂՆԻԿԸՆ

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԵԱՄԲ

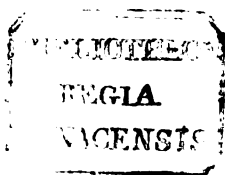
Հ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԱՒԳԵՐԵԱՆ՝

ՀԱՏՈՐ ԵՐԿՐՈՐԴ

Դ ՎԱՆՍ ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ Դ ՎԵՆԵՏԻԿ՝

ԽՈԿԻՇ

DICTIONNAIRE

A B R É G É

ARMÉNIEN-FRANÇAIS

PAR LE P. PASCHAL AUCHER

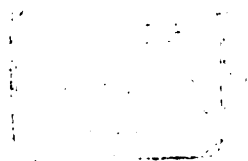
DOCTEUR DE L'ACADÉMIE ARMÉNIENNE DE S. LAZARE DE VENISE.

TOME SECOND.

DE L'IMPRIMERIE DE LA SUSDITE ACADÉMIE.

1817

ՅԵՆՈՎԻՐԵՅ ԶԻՆԵՊԻՈՅ ՏԻՕԵԼԵՆԵՅ :

Օտառալին հառոր բառարանիս Վաղղիական և Հայ՝ ընծայելով իմ, ո՞վ սեմականդ Պարոն՝ զուգապատիւ Հարազատիդ, ուսումնասէր և ազնուամիտ Վարապետ Զէլեպուղ՝ արձանագրութեամբ անուանն 'ի ճակատու, ում այլ ումք զերկրորդս զայս Հայ և Վաղղիական՝ բայց քում Տէրութեանդ, համարձակեցայց ընծայել . որ ոչ միայն նորուն համարին , այլև քաջագէտ երկոցունց լեզուացս լ' իրամեան ազգի : Լ'յն զի արդիւնք համարեսցի սա՝ ոչ այնչափ իմոցս քրտանց, քան որչափ քումդ յորդորանաց և նպաստից : Լ'դդ՝ ընկալ զսա, Թէ՛ և դուզնաքեայ , և ոչ բոտ արժանեաց՝ քեզ 'ի հաճութիւն ախոր-

Ժընկալ, իբր առհաւատչեայ իմումս յուսոյ և
փափաքանաց, զի անուն քաջազարմ Տէրու-
թեանդ՝ արդէն իսկ հռչակեալ 'ի Վաղղիա-
կան կողմանս՝ Աջնուականութեան և Ու-
սումնասիրութեան արգասեօք, առաւել ևս
քարոզեսցի սովինք առաջի ազգացն Աւրոպայ՝
'ի շուք մերոյն ազգի, և 'ի պարծանս ձերումդ-
պերճապատիւ բարետոհմութեան • որում ընդ-
վաստակոցս մնամ և անձամբ նուիրական

Խոնարհ ծառայ

Կ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Վ. ԱՒԳԵՐԵԱՆ •

TRÈS NOBLE ET TRÈS ILLUSTRE AMYRA

JACQUES CHEVALIER DUZ.

Le premier volume de mon Dictionnaire Français-Arménien ayant été dédié à Votre Frère, comme vous, digne de toute estime et amateur des belles lettres, le Chevalier Charles Duz, décorant de son Nom le frontispice de cet ouvrage, à qui devrais-je dédier ce second volume Arménien-Français, si non à vous, qui, outre le lien du sang, possédez parfaitement ces deux langues parmi les Arméniens ? Ainsi cet ouvrage sera moins le fruit de mes travaux, que celui de votre encouragement et de votre générosité. J'ose vous supplier, Illustre Amyra, d'agréer cet hommage, quoique bien petit et inférieur à vos vœux, comme un gage de mon

espérance et de mon désir , que Votre Nom Illustre , déjà connu en France par sa noblesse et par son amour de la littérature , par le moyen de cet ouvrage se fasse de plus connaître auprès des autres peuples de l'Europe, à gloire de notre Nation, et de Votre Noble Famille, à la quelle je me dévoue en vous protestant les sentimens respectueux avec les quels

Je suis,

Très Noble et très Illustre Amyra

Votre très humble serviteur

P. PASCHAL AUCHER.

Ն Ը Խ Ե Ն Ր Գ Ը Ն Ք

Օ կնի տպագրութեան առաջին հատորոյ բառարա նիս 'ի գաղղիական լեզուէ 'ի մերս բարբառ՝ յամի Տեառն 1812, կամէաք յաւելուլ անդէն և զտպագրութիւն երկ րորդին 'ի հայէս 'ի գաղղիականն . ոչ միայն յանթերի ըսութիւն գործոյս, այլև յընդհանուր օգուտ հասարա կաց՝ մերաղնեսոյց ասեմ և օտարաց : Օ ի նպատակ առա ջին հատորոյն էր հորդել միայն ճանապարհ հայկազանցս 'ի ծանօթութիւն գաղղիական բարբառոյ, այլ ոչ դիւրա ջուցանել նոցա զկրթութիւն լեզուախօսութեանն . որ պէս և նոցունց իսկ գաղղիացւոց ոչ սատար ինչ ընծայել տիրապէս յուսումն մերս բարբառոյ : Իսկ սովին երկրոր դառս ոչ միայն մերաղնեայք ուսանին խօսել գաղղիարէն և շարագրել, այլև օտարք յօժարամիտ բերին յուսումն հայկազեանս բարբառոյ : Իայց սակայն անհրաժեշտ պատ ճառք ցարդ յերկարաձգեցին զտպագրութիւն սորին . զոր այժմ՝ ըստ մերումն խոստաբանութեան ընծայեմք լեզ ւասիրաց :

Ք յաշխատասիրութեան անդ առաջիկայ հատորոյս կալաք մեզ հիմն և առաջնորդ զբառարանն մեր 'ի գրութա լեզ ւաէ յաշխարհոբան տպագրեալ յամի Տեառն 1769 . զի է նա բովանդակութիւն իմն համառօտ և ճշգրտոյն՝ համա քէն բառիցն որ 'ի ն հատորն հայկազեան բառարանիս, և 'ի յաւելուածն փայտորդոց նորա : Ի՞յլ ոչ շատացեալ սովին՝ յաւելաք 'ի նոյն և զայլ արմատական նորագիւտ բառս՝ ընտրանօք հաւաքեալ 'ի նորաշէն յընդարձակ բառարա նէն՝ որ ոչ է տակաւին ընծայեալ 'ի լոյս : Էջաւելաք դար ձեալ և զայլ բառս ինչ ուսումնականս՝ արտաքոյ մերոց բառարանաց . զի թէպէտև չգտանին 'ի նոսա, բայց կա րևոր գործածութեամբ ուսումնասիրաց, և հաճութեամբ

մե.

մերումն Ղէմարանին մտեալ են 'ի բարբառս մեր՝ յառա
ւել ընդարձակութիւն հայկազեանս լեզուի : Սոյն հա
ւաքմամբ ոչ միայն օտարք , այլև մերաքնեայք ունին առ
ժամն դործի 'ի ձեռին 'ի քաջարշաւ ընթացս լեզուիս :
Ս'իայն 'ի բաց յապաւեցաք 'ի սմանէ զանքնսել բառսն
որ 'ի տպագրեալ բառարանս մեր . ընդ նմին և ուրեք ու
րեք թողաք 'ի բաց զոչ կարեւոր դատեալ բարգաւթիւնս
բառից՝ որք են անթիւ . զի որ արմատոցն են դիտակ , ինք
նին ունին իմաստասիրել զնշանակութիւն նոցին . և այն
պէս վերածել զնոսա 'ի գաղղիական բարբառ՝ ըստ օրի
նակի յօլովագունիցն , զորս եղաք 'ի բառարանին :

Հանդէպ իւրաքանչիւր բառից եղաք նախ 'ի փակագծի
զսեռական և զգործիական հոլովս Ս'նուանց , և զսահ
մանական և զկատարեալ ժամանակս իւրից՝ 'ի նպատակ և
'ի դիւրութիւն լեզուասիրաց : Սպա նշանակեցաք գաղ
ղիական նօտր տառիւք զսկզբունս իւրաքանչիւր մասանց
իւրին : Եւ ապա առնթեր կարգեցաք զգաղղիական
բառսն ըստ այլևայլ նշանակութեանց հայկականին : Ս
նոյնանշանսն 'ի գաղղիականն՝ ստորակիտիւ և եթ
որոշեցաք . զտակաւ տարբերութիւնս նշանակութեանց՝ միջա
կիտիւ և ստորակիտիւ . իսկ զըռոյրովին տարբերեալսն՝
վերջակիտիւ :

Սկզբան անդ իւրաքանչիւր հայկական տառից՝ տուաք
լեզուասիրաց զկարեւոր ծանօթութիւնս վասն նոցին : Ս
նոխադրունս բառարանին՝ եղաք առանձինն զողջոյն Ս
բուրենս մերումն լեզուի , զհոլովմունս Ս'նուանց , և ըզ
լծորդութիւնս իւրից . որք՝ առ 'ի չգոյն ցարդ հայկա
լեան և գաղղիական քերականութեան , ոչ սակաւ ձեռն
տու ունին լինել օտարաց : Սակ յաւարտ բառարանին՝ կա
րեւոր համարեցաք կարգել սակաւուք զյատուկ անուանս
զՍ'նձանց , և ՎՐաղաքաց ուրոյն . զի օտարք չունիցին
ինչ պէտս և յայսմ մասին արտաքոյ բառարանին :

Սաստակք մեր յաշխատասիրութեան անդ սորին հատու
րոյ՝ թէպէտև բազմօք դժուարաբիրտն եղեն , բայց յու
սամբ յառաւելագոյն օգուտ հասարակաց . միանգամայն

և յուզողութիւն վերաբանաց ինչ նախկին հատորոյս . զի 'ի սմա զիւրաքանչիւր բառ կրկին և կրկին քննեցաք . զնշառնակութիւնսն ճշգիւ որոշեցաք . ինչ ինչ 'ի գաղղիականն կարձեցաք , և ինչ ինչ 'ի կարեւորացն նորոգ . յաւելաք : () յատուկ անուանան բազմօք ճշդեցաք , և 'ի ճահ հայկականիս կարգեցաք . և յամենայնի ուղղագրութեալ արգեաց խնամով իմն զհետ ընթացաք . մինչև համարձակել մեզ առաջի դնել զսա լեզուատիրաց յանվթար ուսումն հայկական և գաղղիական բարբառոյ : () Եւ կանարելութիւն սորին և ևս բազմաոցի յեղանել անդ 'ի լոյս նորոգ հայկազեան բառարանին :

Ի՞հա՛ք եւ՛ լեզուասիր՝ Հայկազուն , ճշգրիտ պատկեր սուրին երկրորդ հատորայ . զոր ընծայեմ սիրոյդ զոյգ ընդ առաջնոյն իբրև ընծայ հաճոյականաւոր . աշխատասիրութիւն արդարև մարդկային , նմին իրի և ոչ ազատ 'ի վեր պանաց . բայց արդիւնք լրացեալ , և լցունցիլ ըստ բառականին՝ կամաց և պիտոյից գաղղիասէր Հայկազնին , և հայտէր Վաղղիացւոյն :

Ի՛ լեզուագիտութեան վաստակս անմին՝ զառաջին երախայրիս գրուեաց գաղղիականն , և այն ոչ վայրապար . զի որ զսա գիտէ 'ի մերումն ժամանակի , ոչ կարօտանայ այլ լում 'ի լեզուացն Եւրոպայ . զի չիք քաղաք՝ յորում ոչ գտցի կամ գաղղիացի ոք , և կամ գիտակ գաղղիական լեզուի . որով և գիւրանան արդիւնք վաճառաշահութեան և ուսումնասիրութեան : () այս միայն դիտեաք յաշխատասիրութեան անդ . Վաղղիական և Հայկական Բառարանոց , և դիտեմք միշտ , խնդրելով 'ի լեզուատիրաց անտի զնեւումն մարդկօրէն վրիպանաց :

P R É F A C E

Les grands avantages que l'on peut tirer de la Langue littérale Arménienne, généralement en usage dans toute la nation, tant pour le commerce que pour les découvertes littéraires, unis à ses excellentes prérogatives qui sont selon le P. Jacques Villotte (1): 1°. „Natio ipsa ac Patria. 2°. Armeniae linguae antiquitas. 5°. Opu-
lencia. 4°. Armeniae linguae venustas, lepor, facundia singularis”: ces grands avantages, dis-je, ont fait qu'un grand nombre d'Européens se sont déterminés à apprendre cette langue: mais bientôt le défaut des moyens nécessaires pour y réussir, en a dégoûté plusieurs, et il ne s'est trouvé qu'un petit nombre d'hommes habiles qui aient pu en venir à bout: écoutons-en seulement quelques-uns.

Les deux frères Anglais Guillaume et George Whiston parlent ainsi (2): „Dum nobis interea de Literarum Armeniacarum conditione cogitantibus Cl. Schroderi Grammatica sive Thesaurus Linguae Armeniacae peropportune oblatus est; quem quidem librum ut inspeximus, ac tum rei novitate moti, tum elegantibus literarum formis atque Europeâ scribendi ratione aliquantulum allecti, animi magis quam studii causâ, raptim pervolutavimus, ea inveniebamus ad Armeniacas literas incitamenta, quae animum incertum propemodum perpulissent, nisi

(1) Dissertation préliminaire sur son vocabulaire latin-arménien. 1714. à Rome.

(2) Préface de l'histoire arménienne de Moïse Chorène traduite en langue latine l'an 1736. à Londres.

duae res summae ab eo incoepto nimium quantum abstrahere visae fuissent, quum nec *Lexicon Armeniacum*, satis ad eam rem idoneum, extaret, et Praeceptor omnino nullus adesset”.

Mr. Bellaud français, Docteur en médecine, qui a appris dans ces derniers tems la langue Arménienne à Paris, nous donne ce détail (1): „Vingt élèves se sont présentés le jour (5 février 1811) de l'ouverture du cours: la plupart, rebutés, sans doute, par les difficultés que présente l'étude d'une langue dont il n'existe aucun livre élémentaire, puisque nous n'avons ni grammaire ni dictionnaire Arméniens-Français imprimés, ont cessé de suivre les leçons; cinq seulement ont persévéré jusqu'à la fin”. Le même Docteur qui a mis à la fin de son Essai un petit recueil alphabétique des mots Arméniens répandus dans le cours de cet Essai, dit ingénument dans l'avertissement: „Pour apprécier l'utilité de ce Vocabulaire, et juger du travail qu'il m'a coûté, il faut se souvenir qu'il n'y a aucun dictionnaire Arménien-Français, ou Arménien-Latin, dont j'aie pu m'aider dans sa composition”.

Si nous sommes pénétrés de regret qu'on n'ait pas fourni jusqu'à présent à ces amateurs Arméniens les moyens nécessaires pour apprendre une langue si intéressante pour eux, comme le dit le même M. Bellaud (2). „Indépendamment de l'utilité littéraire de l'étude de l'arménien, la connaissance de cette langue est indispensable à ceux qui veulent se livrer avec avantage au commerce de l'Asie, et des parties orientales de l'Europe”: nous le sommes encore plus de ce que par défaut de ces moyens, on ait négligé pendant si long-tems l'étude, et par conséquent méconnu le prix de notre langue

(1) Essai sur la langue arménienne. 1812. à Paris.

(2) Dans le même Essai.

Haïcane , qui au dire de Cl. Schroder (1) „ Antiquitate sua venerabilis, perfectione autem , atque utilitate sua Theologo , Historico , Philosopho et Philologo quam maxime commendabilis ” : et qui , selon M. Villotte (2) : „ Latinae etiam atque Graecae , si non anteferre , at certe aequiparare jure meritò possimus ” .

Ces avantages de notre langue nous ont donc déterminés à venir au secours des étudiants Européens , afin de leur faciliter l'étude d'un langage qu'ils désirent avec tant d'ardeur . Après l'édition du premier tome de notre vocabulaire Français-Arménien l'an 1812 , nous voulions publier aussitôt ce second volume Arménien-Français , aussi utile à notre nation qu'aux autres ; mais les occupations de notre Accadémie , aussi qu'une révision exacte et bien soignée de cet ouvrage , nous en ont empêché jusqu'à présent .

Dans la composition de ce volume , outre nos vocabulaires Arméniens , nous nous sommes servis du grand vocabulaire manuscrit , que nos Collègues viennent de composer ; nous n'en avons recueilli que les mots radicaux , mais non les composés , parceque les limites que nous nous sommes proposés , ne nous permettoient pas de les y inserer tous . Nous y avons ajouté de plus beaucoup de mots techniques , inventés par les auteurs modernes , et approuvés par notre Académie ; mais nous en avons retranché quelques-uns , qui se trouvent dans nos vocabulaires imprimés , et qui ne sont appuyés d'aucune autorité , comme aussi beaucoup de mots composés dont notre langue abonde , et que chacun peut facilement déduire de ceux qui se trouvent dans ce vocabulaire .

Nous avons divisé par deux points les mots français

(1) Dédicace de son trésor de la langue Arménienne . 1711 . Amstel .

(2) Dans la susdite dissertation .

qui changent de signification : ceux qui sont peu différens par une virgule avec un point, et les synonymes par une virgule seule .

Nous avons placé au commencement de ce vocabulaire les dix principales déclinaisons des noms, dont les terminaisons changent en Arménien, et que l'on distingue par 2. et 6. cas : nous y avons mis aussi les principales conjugaisons des verbes, afin que, n'ayant pas encore publié une grammaire arménienne-française, les étudiants puissent avoir quelque idée des cas des noms, et des tems des verbes indiqués dans le cours de cet ouvrage entre deux parenthèses immédiatement après les mots arméniens .

Enfin nous avons ajouté à la fin de notre vocabulaire un petit recueil alphabétique des noms propres, en y conservant, autant qu'il est possible, la plus grande exactitude et correspondance entre l'arménien et le français .

Nous espérons que cet ouvrage pourra satisfaire pour le moment les amateurs Européens de la langue Arménienne, jusqu'à ce qu'après l'édition du nouveau Dictionnaire Arménien, ils puissent avoir un vocabulaire plus complet et plus étendu Arménien-Français . Puissent les Français, ainsi que les autres Européens, agréer notre travail, et nous honorer de leur indulgence, en considérant que nous sommes les premiers qui l'avons entrepris.

ԱՅԲՈՒՐԵԼԻՔ ՆԱՅՈՅ

ALPHABET ARMÉNIEN

Majusc.	Rond.	Italique.	Noms.	Prononciation.
Ա	ա	ա	aïp.	A.
Բ	բ	բ	pién.	P faible.
Գ	գ	գ	kim.	K faible, C, Q.
Դ	դ	դ	ta.	T faible.
Ե	ե	ե	yetch.	É bref, ou IÉ, YÉ.
Զ	զ	զ	za.	Z.
Է	է	է	é.	Ê long.
Ը	ը	ը	yét ou et.	E muet.
Թ	թ	թ	tone.	T fort, ou TH.
Ճ	ճ	ճ	jè ou gè.	J.
Ի	ի	ի	in ou iny.	I.
Լ	լ	լ	liun.	L.
Խ	խ	խ	khè.	KH du gosier.
Տ	տ	տ	dza ou dsa.	DZ ou DS.
Կ	կ	կ	guién.	G, ou GU.
Հ	հ	հ	houe.	H aspiré.
Տ	Տ	Տ	tza.	TZ.
Ղ	ղ	ղ	ghad.	GH du gosier.
Ճ	Ճ	Ճ	djè.	DJ.
Մ	մ	մ	mién.	M.
Յ	յ	յ	hi ou y.	H faible, ou Y, I.
Ն	ն	ն	nou.	N.
Շ	չ	չ	cha.	CH.
Տ	տ	տ	oue.	O bref.
Չ	չ	չ	tcha.	TCH.
Բ	բ	բ	bè.	B.
Չ	չ	չ	tchè.	TCH faible.
Ր	ր	ր	ra.	R fort.
Ս	ս	ս	sè.	S comme double.
Վ	վ	վ	viév.	V fort.
Ծ	ծ	ծ	dium.	D.
Ր	ր	ր	rè.	R faible.
Յ	յ	յ	tzoue.	TZ ou TS fort.
Լ	լ	լ	yun ou hioun.	Y, U, V.
Ք	ք	ք	pur ou piour.	P.
Գ	գ	գ	kè.	K fort.
Օ	օ	օ	o.	O long, AU.
Ֆ	ֆ	ֆ	fè.	F, ou PH.

ՀԱՆՈՎԱԾՈՒՆԵՐ ԸՆՈՒԼՆՅՈՒՆ

DÉCLINAISONS DES NOMS

ՀԱՆՈՎՔ

LES CAS

1. Ուղղական	Nominatif.
2. Սեռական	Génitif.
3. Տրական	Datif.
4. Հայցական	Accusatif.
5. Բացառական	Ablatif.
6. Գործիական	Instrumental.

1. DÉCLINAISON.

Singulier.

Pluriel.

1. Սրբայ,	le Roi.	Սրբայք,	les Rois.
2. Սրբայի,	du Roi.	Սրբայից,	des Rois.
3. Սրբայի,	au Roi.	Սրբայից,	aux Rois.
4. Շրբայ,	le Roi.	Շրբայս,	les Rois.
5. Շրբայի,	du Roi.	Շրբայից,	des Rois.
6. Սրբայիւ,	avec ou par le Roi.	Սրբայիւք,	avec ou par les Rois.

2. DÉCLINAISON.

Singulier.

Pluriel.

1. Կարգ,	l' Ordre.	Կարգք,	les Ordres.
2. Կարգի,	de l' Ordre.	Կարգաց,	des Ordres.
3. Կարգի,	à l' Ordre.	Կարգաց,	aux Ordres.
4. Շկարգ,	l' Ordre.	Շկարգս,	les Ordres.
5. 'ի Կարգէ,	de l' Ordre.	'ի Կարգաց,	des Ordres.
6. Կարգաւ,	par ou avec l' Ordre.	Կարգաւք	par ou avec les Ordres.
		ou Կարգօք,	

3. DÉCLINAISON.

Singulier.

Pluriel.

1. Մարդ,	l' Homme.	Մարդք,	les Hommes.
2. Մարդոյ,	de l' Homme.	Մարդոց,	des Hommes.
3. Մարդի,	à l' Homme.	Մարդոց,	aux Hommes.
4. Շմարդ,	l' Homme.	Շմարդս,	les Hommes.
5. 'ի Մարդոյ,	de l' Homme.	'ի Մարդոց,	des Hommes.
6. Մարդով,	par ou avec l' Homme.	Մարդովք,	par ou avec les Hommes.

4. DÉCLINAISON.

<i>Singulier .</i>		<i>Pluriel .</i>	
1. Հիմն ,	le Fondement .	Հիմունք ,	les Fondemens .
2. Հիման ,	du Fondement .	Հիմանց ,	des Fondemens .
3. Հիման ,	au Fondement .	Հիմանց ,	aux Fondemens .
4. զՀիմն ,	le Fondement .	զՀիմունք ,	les Fondemens .
5. 'ի Հիմանե ,	du Fondement .	'ի Հիմանց ,	des Fondemens .
6. Հիմամբ ,	par ou avec le Fondement .	Հիմամբ ,	par ou avec les Fondemens .

5. DÉCLINAISON.

<i>Singulier .</i>		<i>Pluriel .</i>	
1. Գանձ ,	le Trésor .	Գանձք ,	les Trésors .
2. Գանձու ,	du Trésor .	Գանձուց ,	des Trésors .
3. Գանձու ,	au Trésor .	Գանձուց ,	aux Trésors .
4. զԳանձ ,	le Trésor .	զԳանձս ,	les Trésors .
5. 'ի Գանձե ,	du Trésor .	'ի Գանձուց ,	des Trésors .
6. Գանձու ,	par ou avec le Trésor .	Գանձուք ,	par ou avec les Trésors .

6. DÉCLINAISON.

<i>Singulier .</i>		<i>Pluriel .</i>	
1. Աղբւր ,	la Fontaine .	Աղբւրք ou Աղբրք ,	les Fontaines .
2. Աղբր ,	de la Fontaine .	Աղբրց ou Աղբրաց ,	des Fontaines .
3. Աղբր ,	à la Fontaine .	Աղբրց ou Աղբրաց ,	aux Fontaines .
4. շԱղբւր ,	la Fontaine .	շԱղբրս ou շԱղբւրս ,	les Fontaines .
5. յԱղբրե ou յԱղբւրե ,	de la Fontaine .	յԱղբրց ou յԱղբրաց ,	des Fontaines .
6. Աղբրք ou Աղբրաւ ,	par ou avec la Fontaine .	Աղբրք ou Աղբրաւք ,	par ou avec les Fontaines .

7. DÉCLINAISON.

<i>Singulier .</i>		<i>Pluriel .</i>	
1. Տեղի ,	le Lieu .	Տեղիք ,	les Lieux .
2. Տեղւոյ ,	du Lieu .	Տեղեաց ,	des Lieux .
3. Տեղւոյ ou Տեղւոջ ,	au Lieu .	Տեղեաց ,	aux Lieux .
4. զՏեղի ,	le Lieu .	զՏեղիս ,	les Lieux .
5. 'ի Տեղւոյ ou 'ի Տեղւոջ ,	du Lieu .	'ի Տեղեաց ,	des Lieux .
6. Տեղեաւ ,	par ou avec le Lieu .	Տեղեաւք , ou Տեղեօք ,	par ou avec les Lieux .

8. DÉCLINAISON.

Singulier.

1. Բեռն, le Fardeau.
2. Բեռին, du Fardeau.
3. Բեռին, au Fardeau.
4. Ղբեռն, le Fardeau.
5. Ի Բեռանէ, du Fardeau.
6. Բեռամբ, par ou avec le Fardeau.

Pluriel.

- Բեռներ, les Fardeaux.
- Բեռանց, des Fardeaux.
- Բեռանց, aux Fardeaux.
- Ղբեռնս, les Fardeaux.
- Ի Բեռանց, des Fardeaux.
- Բեռամբ, par ou avec les Fardeaux.

9. DÉCLINAISON.

Singulier.

1. Կին, la Femme.
2. Կնոջ, de la Femme.
3. Կնոջ, à la Femme.
4. Ղկին, la Femme.
5. Ի Կնոջէ, de la Femme.
6. Կնաւ, par ou avec la ou Կնամբ, Femme.

Pluriel.

- Կանայք, les Femmes.
- Կանանց, des Femmes.
- Կանանց, aux Femmes.
- Ղկանայս, les Femmes.
- Ի Կանանց, des Femmes.
- Կանամբ, par ou avec les Femmes.

10. DÉCLINAISON.

Singulier.

1. Տեգրան, Tigrane.
2. Տեգրանայ, de Tigrane.
3. Տեգրանայ, à Tigrane.
4. ՂՏեգրան, Tigrane.
5. Ի Տեգրանայ, de Tigrane.
6. Տեգրանաւ, par ou avec Tigrane.

Singulier.

- Հեղինէ, Héléne.
- Հեղինեայ, d' Héléne.
- Հեղինեայ, à Héléne.
- ՂՀեղինէ, Héléne.
- Ի Հեղինեայ, d' Héléne.
- Հեղինեաւ, par ou avec Héléne.

ԼՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆԵՐ ԲԱՅԻՅ

CONJUGAISONS DES VERBES

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

ԵՒ, ÊTRE.

Indicatif.

Եմք, Nous sommes. Էք, Vous êtes.
Են, Ils, ou elles sont.

*Présent.**Imparfait.*

Եմ, Je suis. Ես, Tu es. Ի, Il, Իմ, J'étais. Իիր, Tu étais. Իր, Il était.

Էմք,

Էմք. Nous étions. **Էիք.** Vous étiez.
Էին. Ils étaient.

Infinitif.

Impératif.

Ել. Être.

Participe.

Ե՛ր. Sois.

Էք ou **Երևք.** Soyez.

Passé.

Subjonctif.

Եալ. Été.

Futur.

Իցեմ. Que je sois. **Իցես.** Que tu sois. **Իցէ.** Qu'il soit.

Ելոյ. Qui doit, qui à être.

Իցեմք. Que nous soyons. **Իցեք.** Que vous soyez. **Իցեն.** Qu'ils soient.

Gérondif.

Ելալ. D'être. **Ելալ.** Étant, ayant été.

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

ԳՈՒ. ÊTRE, EXISTER.

Indicatif.

Գալեն. Qu'ils soient.

Présent.

Infinitif.

Գամ. Je suis (ou j'existe). **Գաս.** Tu es. **Գայ.** Il, ou elle est.

Գալ. Être, exister.

Գամք. Nous sommes. **Գայք.** Vous êtes. **Գան.** Ils, ou elles sont.

Participe.

Imparfait.

Գայիր. Tu étais (ou existais). **Գայր.** Il était.

Գայալ ou **Գայալ.** Étant, existant.

Գային. Ils étaient.

Gérondif.

Subjonctif.

Գայայ. D'être, d'exister. **Գալալ.** Étant, existant, en existant.

Գալէ. Qu'il soit.

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

ԵՂԱՆԻԼ. ÊTRE, SE FAIRE, DEVENIR.

Indicatif.

Եղանին. Ils étaient, etc.

Présent.

Passé parfait.

Եղանիմ. Je suis (ou Je me fais). **Եղանիս.** Tu es. **Եղանի.** Il, ou elle est.

Եղէ ou **Եղայ.** Je fus, ou j'ai été (je me fis, ou je m'ai fait). **Եղիր.** Tu fus. **Եղէ.** Il fut.

Եղանիմք. Nous sommes. **Եղանիք.** Vous êtes. **Եղանին.** Ils, ou elles sont.

Եղաք ou **Եղաք.** Nous fûtes. **Եղէք** ou **Եղայք.** Vous fûtes. **Եղեն.** Ils furent.

Passé imparfait.

Parfait antérieur, ou Aoriste.

Եղանէի. J'étais, et je serais, (ou Je me faisais). **Եղանէիր.** Tu étais, etc. **Եղանէր.** Il était, etc. **Եղանէաք.** Nous étions, et nous serions. **Եղանէիք.** Vous étiez, etc.

Եղեալ եմ. J'eus été. **Եղեալ ես.** Tu eus été. **Եղեալ է.** Il eut été.

Եղեալ եմք. Nous eûmes été. **Եղեալ էք.** Vous eûtes été. **Եղեալ են.** Ils eurent été.

Plus-

Plusque parfait.

Եղեալ էի, J'avais, et j'aurais été.
Եղեալ էիր, Tu avais été, etc.
Եղեալ էր, Il avait été, etc.
Եղեալ էաք, Nous avions, et nous aurions été. **Եղեալ էիք**, Vous aviez été, etc. **Եղեալ էին**, Ils avaient été, etc.

Futur.

Եղեյ, Je serai. **Եղեցիս**, Tu seras.
Եղեցի, Il sera.
Եղեցաք, Nous serons. **Եղեցիք**, Vous serez. **Եղեցին**, Ils seront.

Impératif.

Présent.

Մի՛ եղանիր, Ne sois pas. **Եղեցի՛**, Qu'il soit.
Եղեա՛ք, Soyez. **Մի՛ եղանիք**, Ne soyez pas. **Եղեցի՛ն**, Qu'ils soient.

Futur.

Եղե՛նր, **Եղանե՛լնր** ou **Եղեցի՛ս**, Sois.
Եղեցի՛, Qu'il soit.
Եղեա՛ւք, Soyons. **Եղե՛լնք** ou **Եղանե՛լնք**, Soyez. **Եղեցի՛ն**, Qu'ils soient.

Subjonctif.

Présent.

Եղանի՛ս, Si je sois. **Եղանի՛ս**, Si tu sois. **Եղանի՛**, S'il soit.
Եղանի՛ք, Si nous soyons. **Եղանի՛ք**, Si vous soyez. **Եղանին՛**, S'ils soient.

Passé.

Եղեալ էցեմ, Que j'aye été (ou Que j'eusse été). **Եղեալ էցես**, Que tu ayes été. **Եղեալ էցէ**, Qu'il ait été.
Եղեալ էցեմք, Que nous ayons été (ou Que nous eussions été). **Եղեալ էցեք**, Que vous ayez été. **Եղեալ էցեն**, Qu'ils aient été.

Futur.

Եղեցեմ ou **Եղանեցեմ**, Que je sois. **Եղեցես**, Que tu sois. **Եղեցի**, Qu'il soit.
Եղեցեմք ou **Եղանեցեմք**, Que nous soyons. **Եղեցիք**, Que vous soyez. **Եղեցին**, Qu'ils soient.

Infinitif.

Եղանիլ ou **Եղանել**. Être, se faire, devenir.

Participle.

Passé.

Եղեալ, Été, fait.

Futur.

Եղանելոյ ou **Եղանելի**, Qui doit être, ou se faire.

Gérondif.

Եղանելոյ, D'être, de se faire. **ՍԵ-ղանիլ**, à être.

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

ԼԻՆԵԼ, ÊTRE, SE FAIRE.

Indicatif.

Présent.

Լինեմ, Je suis (ou je me fais). **Լինես**, Tu es. **Լինի**, Il, ou elle est.
Լինեմք, Nous sommes. **Լինիք**, Vous êtes. **Լինին**, Ils, ou elles sont.

Passé imparfait.

Լիների, J'étais, et je serais. **Լինեիր**, Tu étais, etc. **Լիներ**, Il était, etc.
Լինեաք, Nous étions, et nous serions. **Լինեիք**, Vous étiez, etc. **Լինեին**, Ils étaient, etc.

Passé parfait.

Եղե՛ Voyez en conjugaison du **Եղանիլ**:

Aoriste.

Լեալ եմ, J'eus été, etc.

Plusque parfait.

Լեալ էի, J'avais, et j'aurais été, etc.

Futur.

Լցեմ, Je serai. **Լցես**, Tu seras. **Լցի**, Il sera.

Լցեաք, Nous serons. **Լցիք** ou **Լե՛լնք**, Vous serez. **Լցին**, Ils seront.

Impératif.

Présent.

Լի՛ր, Sois. **Մի՛ Լինիր**, Ne sois pas. **Լի՛**

L'hyf, Qu' il soit .
L'hyf ou **L'hyf**, Soyez . **U' l'hyf**,
 Ne soyez pas . **L'hyf**, Qu' ils soient .

Futur.
Լիջի՛ր, Լի՛նիճիճի՛ր ou **Լիճի՛ւ**, Sois.
Լիճի՛, Qu' il soit.
Լիճու՛ք, Soyons. **Լիճի՛ք** ou **Լի՛նիճիճի՛ք**,
 Soyez. **Լիճի՛ն**, Qu' ils soient.

Subjonctif.

Présent.
ᐱᐱᐱᐱ, Si je sois. **ᐱᐱᐱᐱᐱ**, Si tu sois.
ᐱᐱᐱᐱ, S'il soit.
ᐱᐱᐱᐱᐱᐱ, Si nous soyons. **ᐱᐱᐱᐱᐱᐱ**, Si
vous soyez. **ᐱᐱᐱᐱᐱᐱ**, S'ils soient.

Passé.
ᐱᓕᓱᐱ ᐱᓖᓕᓱ, Que j'aye été. (ou Que j'eusse été). **ᐱᓕᓱᐱ ᐱᓖᓕᓱ**, Que tu ayes été. **ᐱᓕᓱᐱ ᐱᓖᓕᓱ**, Qu'il ait été.

ᐱᐱᐱᐱ ᐱᐱᐱᐱ, Que nous ayons été
(ou Que nous eussions été). **ᐱᐱᐱᐱ**
ᐱᐱᐱᐱ, Que vous ayez été. **ᐱᐱᐱᐱ**
ᐱᐱᐱᐱ, Qu'ils aient été.

Futur.
Լինիցիս, Que je sois. **Լինիցես,** Que
 tu sois. **Լինիցէ,** Qu'il soit.
Լինիցիմք, Que nous soyons. **Լինի-**
ցիք, Que vous soyez. **Լինիցին,**
 Qu'ils soient.

Infinitif.

UteL, Être, se faire.

Participe.

Présent.
ἔστιν, Étant.

Passé.
Lhwa ou **Lhwa**, été, fait.

Futur.
L'êtré ou **L'êtré**, Qui doit être,
ou se faire.

Gérondif.

ᐱᐅᐅᐅᐅᐅ, D'être. **ᐱᐅᐅᐅᐅᐅᐅ**, Étant,
en se faisant.

I. CONJUGAISON DU VERBE ACTIF.

ՄԻՐԵԼ, AIMER.

Indicatif.

U *Présent.* **Ukrēd**, J'aime. **Ukrēu**, Tu aimes.
Ukrē, Il, ou elle aime.
Ukrēdē, Nous aimons. **Ukrēg**, Vous aimez. **Ukrēb**, Ils, ou elles aiment.

Passé imparfait.
Սիրէի, J'aimais, et j'aimerais. **Սիրէիր**, Tu aimais, tu aimerais. **Սիրէր**, Il aimait, il aimerait.

Սիրէաք, Nous aimions, et nous aimions. **Սիրէիք**, Vous aimiez, vous aimeriez. **Սիրէին**, Ils aimaient, ils aimeraient.

Passé parfait.
Սիրեցի, J'aimai (ou J'ai aimé).
Սիրեցեր, Tu aimas. **Սիրեաց**, Il
 aima.

Արեցաք, Nous aimâmes (ou Nous avons aimé). **Արեցիք**, Vous aimâtes. **Արեցին**, Ils aimèrent.

Aoriste.
Ἰηρέω *id.*, J'eus aimé. etc.

Uhrkuz kdf, Nous eûmes aimé, etc.
Plusque parfait.

Սիրեալ էի, J'avais, et j'aurais aimé, etc.

Ἰππεύω *ἔω*, Nous avions, et nous aurions aimé, etc.

Futur.
Արեցից, J'aimerai. **Արեցես**, Tu
aimeras. **Արեցէ**, Il aimera.

**Սիրեցուք, Nous aimerons. Սիրեւ
ջիք, Vous aimerez. Սիրեցեն,
Ils aimeront.**

Impératif.

Présent.
Սիրեալ, Aime. **Մէ սիրեք**, N'aime pas. **Սիրեցէ**, Qu'il aime. **Մ' սիրեցէ**, Qu'il n'aime pas.

Սիրեցէք, Aimez. Մի սիրեք, N'
aimez pas. **Սիրեցան, Qu'ils ai-**
ment. **Մի սիրեցան, Qu'ils n'**
aient pas.

Futur.
Ukréug' ou Ukréug'ia, Que tu aimes.

mes. **Սերեցէ**, Qu'il aime.

Սերեցուք, Que nous aimions. **Սերեցէք**, Que vous aimiez. **Սերեցին**, Qu'ils aiment.

Subjonctif.

Présent.

Եթէ սերեմ, Si j'aime. **Եթէ սերես**, Si tu aimes. **Եթէ սերեն**, S'il aime.

Եթէ սերեցեք, Si nous aimions. **Եթէ սերեցէք**, Si vous aimiez. **Եթէ սերեն**, S'ils aiment.

Passé.

Սերեալ եցեմ, Que j'aie aimé (ou Que j'eusse aimé). **Սերեալ եցես**, Que tu ayes aimé. **Սերեալ եցեն**, Qu'il ait aimé.

Սերեալ եցեցէք, Que nous ayons aimé (ou Que nous eussions aimé). **Սերեալ եցեցէք**, Que vous ayez aimé. **Սերեալ եցեն**, Qu'ils aient aimé.

Futur.

Սերեցեմ, Que j'aime. **Սերեցես**, Que tu aimes. **Սերեցեն**, Qu'il aime. **Սերեցեցէք**, Que nous aimions. **Սերեցեցէք**, Que vous aimiez. **Սերեցեն**, Qu'ils aiment.

Infinitif.

Սերել, Aimer.

Participe.

Présent.

Սերող ou **Սերեցող**, Aimant.

Passé.

Սերեալ ou **Սերեցեալ**, Ayant aimé.

Futur.

Սերելոց ou **Սերելի**, Qui doit aimer.

Gérondif.

Սերելոյ, d'Aimer. **Սերելի**, à Aimer. **Սերելով**, en Aimant, ou Aimant.

P A S S I F.

Indicatif.

Présent.

Սերեմ, Je suis aimé (ou aimée). **Սերես**, Tu es aimé. **Սերի**, il est aimé (ou elle est aimée).

Սերեք, Nous sommes aimés. **Սերեցէք**, Vous êtes aimés. **Սերեն**, Ils sont aimés (ou elles sont aimées).

Passé imparfait.

Սերեի, J'étais aimé, et je serais aimé. **Սերեիր**, Tu étais aimé, etc. **Սերեր** ou **Սերերի**, il était aimé, etc.

Սերեաք, Nous étions aimés, et nous serions aimés. **Սերեցէք**, Vous étiez aimés, etc. **Սերեին**, ils étaient aimés, etc.

Parfait.

Սերեցայ, Je fus, ou j'ai été aimé. **Սերեցար**, Tu fus, ou tu as été aimé. **Սերեցաւ**, Il fut, ou il a été aimé.

Aoriste.

Սերեալ ou **Սերեալ եմ**, J'eus été aimé, etc.

Plusque parfait.

Սերեցեալ ou **Սերեալ էի**, J'avais,

et j'aurais été aimé, etc.

Futur.

Սերեցուց, Je serai aimé. **Սերեսուցես**, Tu seras aimé. **Սերեցուցեն**, il sera aimé.

Սերեցուցեք, Nous serons aimés. **Սերեցուցեցէք**, Vous serez aimés. **Սերեցուցեն**, Ils seront aimés.

Impératif.

Présent.

Սերեալ ou **Սերեցի՛ր**, Sois aimé. **Մի՛ սերեր**, Ne sois pas aimé. **Սերեցի՛**, Qu'il soit aimé.

Սերեցարեք, Soyez aimés. **Մի՛ սերերեք**, Ne soyez pas aimés. **Սերեսուցի՛ն**, Qu'ils soient aimés.

Futur.

Սերեսուցի՛ր ou **Սերեցի՛ր**, **Սերեցի՛ր**. Sois aimé, **Սերեցի՛**, Qu'il soit aimé.

Սերեցուցեք, Soyons aimés. **Սերեցեցէք**, Soyez aimés. **Սերեցուցին**, Qu'ils soient aimés.

Subjonctif.

Présent.

Եթէ սերեմ, Si je sois aimé. **Եթէ սերես**, Si tu sois aimé.

c 2

սիրեալ, Si tu sois aimé. *Եթէ սիրի*, S'il soit aimé.
Եթէ սիրեմք, Si nous soyons aimés. *Եթէ սիրեք*, Si vous soyez aimés. *Եթէ սիրեն*, S'ils soient aimés.

Futur.

Սիրեցեալ, Que je sois aimé. *Սիրի*

ցիս, Que tu sois aimé. *Սիրեցի*, Qu'il soit aimé.

Սիրեցեմք, Que nous soyons aimés. *Սիրեցեք*, Que vous soyez aimés. *Սիրեցեն*, Qu'ils soient aimés.

Infinitif.

Սիրել ou *Սիրել*, Être aimé.

2. CONJUGAISON DU VERBE ACTIF.

ԼՈՒՆԱԿԱԼ, LAVER.

Indicatif.

Présent.

Լուանամ, Je lave. *Լուանաս*, Tu laves. *Լուանայ*, Il, ou elle lave. *Լուանամք*, Nous lavons. *Լուանայք*, Vous lavez. *Լուանան*, Ils, ou elles lavent.

Passé Imparfait.

Լուանայի, Je lavais, et je laverais. *Լուանայիր*, Tu lavais, etc. *Լուանայր*, Il lavait, etc. *Լուանայաք*, Nous lavions, et nous laverions. *Լուանայիք*, Vous laviez, etc. *Լուանային*, Ils lavaient, etc.

Parfait.

Լուացի, Je lavai (J'ai lavé). *Լուացիր*, Tu lavas. *Լուաց*, Il lava. *Լուացաք*, Nous lavâmes. *Լուացիք*, Vous lavâtes. *Լուացին*, Ils lavèrent.

Aoriste.

Լուացեալ եմ, J'eus lavé, etc.

Plusque-parfait.

Լուացեալ էի, J'avais, et j'aurais lavé, etc.

Futur.

Լուացից, Je laverai. *Լուացես*, Tu laveras. *Լուացի*, Il lavera. *Լուացուք*, Nous laverons. *Լուացիք*, Vous laverez. *Լուացեն*, Ils laveront.

Impératif.

Լուա ou *Լուա՛ւի՛ր*, *Լուացես*, Lave. *Մի՛ Լուանար*, Ne lave pas.

Լուացի, Qu'il lave.

Լուացուք, Lavons. *Լուացեք*, *Լուա՛ւի՛ր*, Lavez. *Լուացեն*, Qu'ils lavent.

Subjonctif.

Լուանայցեմ, Que je lave. *Լուանայցես*, Que tu laves. *Լուանայցի*, Qu'il lave.

Լուանայցեմք, Que nous lavions. *Լուանայցեք*, Que vous laviez. *Լուանայցեն*, Qu'ils lavent.

Passé.

Լուացեալ էցեմ, Que j'aye lavé (ou Que j'eusse lavé). *Լուացեալ էցես*, Que tu ayes lavé. *Լուացեալ էցի*, Qu'il ait lavé.

Լուացեալ էցեմք, Que nous ayons lavé (ou Que nous eussions lavé). *Լուացեալ էցեք*, Que vous ayez lavé. *Լուացեալ էցեն*, Qu'ils aient lavé.

Infinitif.

Լուանալ, Laver.

Participe.

Լուացող, Lavant, qui lave. *Լուացեալ*, Lavé. *Լուանալոյ*, Qui doit laver.

Gérondif.

Լուանալոյ, De laver. *Լուանալով*, Lavant, en lavant.

PAS-

P A S S I F.

Indicatif.

Présent.

Լվանիմ. Je suis lavé, ou lavée (ou je me lave). **Լվանիս.** Tu es lavé. **Լվանի,** il est lavé (ou elle est lavée).

Լվանիմք. Nous sommes lavés. **Լվանիք.** Vous êtes lavés. **Լվանին,** Ils sont lavés (ou elles sont lavées).

Parfait.

Լվացայ. Je fus lavé (ou j'ai été lavé). **Լվացար.** Tu fus lavé. **Լվացաւ.** Il fut lavé.

Լվացաք. Nous fûmes lavés. **Լվացաիք.** Vous fûtes lavés. **Լվացան,** Ils furent lavés.

Futur.

Լվացայց. Je serai lavé. **Լվանայիս.** Tu seras lavé. **Լվանայի,** Il sera lavé.

Լվանայուք. Nous serons lavés. **Լվանայիք.** Vous serez lavés. **Լվանային,** Ils seront lavés.

Impératif.

Լվա ou **Լվանայիր,** **Լվանայիր,** Sois lavé. **Լվանայի,** Qu'il soit lavé. **Լվանայուք,** Soyons lavés. **Լվանայիք,** Soyez lavés. **Լվանային,** Qu'ils soient lavés.

Subjonctif.

Լվանայցիմ, Que je sois lavé. **Լվանայցիս,** Que tu sois lavé. **Լվանայցի,** Qu'il soit lavé.

Լվանայցիմք, Que nous soyons lavés. **Լվանայցիք,** Que vous soyez lavés. **Լվանայցին,** Qu'ils soient lavés.

Infinitif.

Լվանիլ, Être lavé.

Participe.

Լվացեալ, Lavé. **Լվանալի,** Qui doit être lavé.

Les autres tems sont comme ceux du verbe actif.

3. CONJUGAISON DU VERBE ACTIF.

ՀԵՂՈՒԼ. VERSER.

Indicatif.

Présent.

Հեղում. Je verse. **Հեղում.** Tu verses. **Հեղու.** Il, ou elle verse.

Հեղումք. Nous versons. **Հեղուք.** Vous versez. **Հեղուն,** Ils, ou elles versent.

Passé imparfait.

Հեղուի. Je versais, et je verserais. **Հեղուիր.** Tu versais, etc. **Հեղուի,** Il versait, etc.

Հեղումք. Nous versions, et nous verserions. **Հեղուիք.** Vous versiez, etc. **Հեղունի,** Ils versaient, etc.

Parfait.

Հեղի. Je versai (ou j'ai versé). **Հեղիր.** Tu versas. **Եհեղ** ou **Հեղ.** Il versa.

Հեղաք. Nous versâmes. **Հեղիք.** Vous versâtes. **Հեղին,** Ils versèrent.

Aoriste.

Հեղեալ եմ, J'eus versé, etc.

Plusque-parfait.

Հեղեալ էի, J'avais, et j'aurais versé, etc.

Futur.

Հեղից. Je verserai. **Հեղես.** Tu verseras. **Հեղցի,** Il versera.

Հեղցուք. Nous verserons. **Հեղիքից.** Vous verserez. **Հեղցին,** Ils verseront.

Impératif.

Հեղ ou **Հեղիիր,** **Հեղցես.** Verse. **Մի՛ հեղուր.** Ne verse pas. **Հեղցի,** Qu'il verse.

Հեղ-

Հեղցուք, Versons. **Հեղէք** ou **Հեղ-
ջիք**, Versez. **Մի՛ հեղուք**, Ne
versez pas. **Հեղցեն**, Qu'ils versent.

Հեղեալ իցէք, Que vous ayez ver-
sé. **Հեղեալ իցեն**, Qu'ils aient
versé.

Subjonctif.

Infinitif.

Հեղուցում, Que je verse. **Հեղու-
ցուս**, Que tu verses. **Հեղուցու**,
Qu'il verse.

Հեղուլ, Verser.

Հեղուցումք, Que nous versions.
Հեղուցուք, Que vous versiez. **Հե-
ղուցուն**, Qu'ils versent.

Participe.

Հեղող, Versant, qui verse. **Հե-
ղեալ**, Versé. **Հեղաց**, Qui doit ver-
ser.

Passé.

Gérondif.

Հեղեալ իցեմ, Que j'aye versé (ou
Que j'eusse versé). **Հեղեալ իցես**,
Que tu ayes versé. **Հեղեալ իցէ**,
Qu'il ait versé.

Հեղաց, De verser. **Հեղում**, Ver-
sant, en versant.

Հեղեալ իցեմք, Que nous ayons ver-
sé (ou Que nous eussions versé).

P A S S I F.

Indicatif.

Futur.

Présent.
Հեղանիմ, Je suis versé (ou je me
verse). **Հեղանիս**, Tu es versé.
Հեղանի, Il est versé (ou elle est
versée).

Հեղայց, Je serai versé. **Հեղիս**, Tu
seras versé. **Հեղի**, Il sera versé.
Հեղցուք, Nous serons versés. **Հեղ-
ջիք**, Vous serez versés. **Հեղցին**,
Ils seront versés.

Հեղանիմք, Nous sommes versés.
Հեղանիք, Vous êtes versés. **Հե-
ղանին**, Ils sont versés (ou elles
sont versées).

Impératif.

Parfait.

Հեղայ, Je fus versé (ou j'ai été
versé). **Հեղար**, Tu fus versé. **Հե-
ղաւ**, Il fut versé.

Հեղիմ, **Հեղիս**, Sois versé. **Հեղ-
ցի**, Qu'il soit versé.
Հեղարուք, **Հեղջիք**, Soyez versés.
Հեղցին, Qu'ils soient versés.

Հեղաց, Nous fûmes versés. **Հեղայք**,
Vous fûtes versés. **Հեղան**, Ils fu-
rent versés.

Participe.

Հեղեալ, Versé. **Հեղլի**, Qui doit
être versé.

Les autres tems sont comme ceux du
verbe actif.

4. CONJUGAISON DU VERBE COMMUN.

ՀԱՎԻԼ. GAGNER, ÊTRE GAGNÉ.

Indicatif.

les gagnent.

Présent.

Passé imparfait.

Հասեմ, Je gagne. **Հասիս**, Tu ga-
gnes. **Հասի**, Il, ou elle gagne.
Հասեմք, Nous gagnons. **Հասիք**,
Vous gagnez. **Հասեն**, Ils, ou el-

Հասեի, Je gagnais, et je gagnerais.
Հասեիր, Tu gagnais, etc. **Հա-
սեր**, Il gagnait, etc.
Հասեաք, Nous gagnions, et nous
gagnerions. **Հասեիք**, Vous ga-
guier

gniez, etc. **Հասկին**, Ils gagnaient, etc.

Parfait.

Հասկայ, Je gagnai (ou j' ai gagné) **Հասկայք**, Tu gagnas. **Հասկաւ**, Il gagna.

Հասկայք, Nous gagnâmes. **Հասկայք**, Vous gagnâtes. **Հասկանայ**, Ils gagnèrent.

Aoriste.

Հասկաւ իմ, J' eus gagné, etc.

Plusque-parfait.

Հասկաւ էի, J' avais, et j' aurais gagné, etc.

Futur.

Հասկայց, Je gagnerai. **Հասկանիս**, Tu gagneras. **Հասկնի**, Il gagnera.

Հասկանք, Nous gagnerons. **Հասկանիք**, Vous gagnerez. **Հասկանին**, Ils gagneront.

Impératif.

Présent.

Հասկայ ou **Հասկան**, Gagne. **Մի շահիք**, Ne gagne pas. **Հասկնի**, Qu' il gagne. **Մի շահնի**, Qu' il ne gagne pas.

Հասկանք, Gagnez. **Մի շահեք**, Ne gagnez pas. **Հասկանին**, Qu' ils gagnent. **Մի շահնին**, Qu' ils ne gagnent pas.

Futur.

Հասկանիք ou **Հասկանիս**, Gagne. **Հասկնի**, Qu' il gagne.

Հասկանք, Gagnons. **Հասկանիք**, Gagnez. **Հասկանին**, Qu' ils gagnent.

Subjonctif.

Futur.

Հասկնիմ, Que je gagne. **Հասկնիս**, Que tu gagnes. **Հասկնի**, Qu' il gagne.

Հասկնիք, Que nous gagnions. **Հասկնիք**, Que vous gagniez. **Հասկնին**, Qu' ils gagnent.

Passé.

Հասկաւ իցնիմ, Que j' aye gagné (ou Que j' eusse gagné). **Հասկաւ իցնիս**, Que tu ayes gagné. **Հասկաւ իցնի**, Qu' il ait gagné.

Հասկաւ իցնիք, Que nous ayons gagné (ou Que nous eussions gagné). **Հասկաւ իցնիք**, Que vous ayez gagné. **Հասկաւ իցնին**, Qu' ils aient gagné.

Infinitif.

Հասկի ou **Հասկալ**, Gagner.

Participe.

Présent.

Հասող ou **Հասկցող**, Gagnant, Gagneur, qui gagne.

Passé.

Հասկաւ ou **Հասկցեալ**, Gagné.

Futur.

Հասկնայ ou **Հասկնի**, Qui doit gagner, qui doit être gagné.

Gérondif.

Հասկելոյ, De gagner. **Ինչ. Հասկել**, à gagner. **Հասկելով**, gagnant, en gagnant.

Ce verbe s' appelle en Arménien **Հասկանալ** *Commun*, parcequ' il est en même tems Actif, et Passif, exemple: **Հասկիմ**, Je gagne, et Je suis gagné. **Հասկի**, Tu gagnes, et Tu es gagné. **Հասկի**, Il gagne, et il est gagné, etc. Tous les Verbes Arméniens Actifs, Passifs, Actifs-Passifs, Neutres, Neutres-Actifs, Neutres-Passifs, Transitifs, Irréguliers, et Impersonnels sont compris en quelque façon sous une de ces quatre Conjugaisons.

A B R É V I A T I O N S

EMPLOYÉES DANS CE DICTIONNAIRE.

a . . .	actif . . .	ներդրական .
adj . . .	adjectif . . .	ածական .
adv . . .	adverbe . . .	մակբայ .
comp . . .	comparatif . . .	բաղդատական .
conj . . .	conjonction . . .	շարկապ .
f . . .	fémiein . . .	իգական .
imp . . .	impersonnel . . .	դիմաշուրկ .
ind . . .	indéclinable . . .	անհոյով ou նախդրիկ .
int . . .	interjection . . .	միջարկութիւն .
irr . . .	irrégulier . . .	անկանոն .
m . . .	masculin . . .	արական .
n . . .	neutre . . .	չէզոքական .
n-p . . .	neutre-passif . . .	ճշմարտական .
p . . .	passif . . .	կրաւորական .
pl . . .	pluriel . . .	յոբնական .
pré . . .	préposition . . .	նախադրութիւն .
pro . . .	pronom . . .	դէրանուն .
s . . .	substantif . . .	գոյական .
t . . .	transitif . . .	անցողական .
v . . .	verbe . . .	բայ .

Ը	ստուած .
Ն	ստուծոյ .
Է	եւ .
Թ	Թեամբ .
Թէ	Թեան .
Թի ou Ի	Թիւն .

Բ Ե Ռ Ե Ր Ե Ն

Ի ՏԵՅԻ Ի ԳԵՂՂԻԵԼԵՆ

DICTIONNAIRE

ARMÉNIEN - FRANÇAIS

Բ

Բ (ալփ) A. Lettre voyelle, la première de l'Alphabet Arménien. Եւ եւ Ալփ և Քէ, je suis Aïp et Kè (Alpha et Oméga).

A cause de l'affinité du son elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre Ե, par exemple: Աղ- ախ, եղախ; աղենք, եղենք; երա- խայ, երեխայ.

Dans les abréviations on ne met quel- quefois au milieu des mots, qu'une seule de trois jambes d'une ա, com- me բհնայ, Ե - à - d. բահանայ; ա- նաբին, անապան; անբում, ան- արամ.

Ա, quelquefois particule compo- sée entre les mots, par exemple: Ա- բարազարծեւ, բարաբանեւ, գերա- խայել.

Ա, quelquefois particule négati- ve au commencement des mots, par exemple: Ակամայ, involontaire; in- volontairement. ախմար, ignorant.

Ա, ou ա avec une ligne audessus marque l'unité.

Ա int. O! Voyez Ո՛ւ:

Ա՛, int. Ah! hélas! oh ciel!

Աբ, Ab. (un des mois des Hébr- eux).

Աանոս Voyez Եբենոս:

Աբայ ou Աբբաս (Ի, Իւ) s, m. Père; abbé.

Աբբայական (Ի, աւ) adj. Ab- batial.

Աբբայութիւն (Թեան, Թեմք) s. Abbaye.

Աբբաս Voyez Աբբայ:

Աբբասուհի (հայ, համ) s, f. Abbessé, supérieure.

Արգար (Ի, աւ) s. Migraine.

Արեթ (Ի, Իւ) s. Amadou, co- ton soufré; allumette, mèche.

Արեղայ (Ի, Իւ) s, m. Religieux, moine, régulier.

Արեղայակերպ, adj, ind, et adv. Monacal: en religieux, comme un régulier.

Արեղայութիւն (ԹԷ, ԹԷ) s. État d'un Moine.

Արինն Voyez Արինն:

Աբրահաման, adj, ind. Qui est à Abraham, qui appartient à Abraham.

Աբրահամայք (հանց, եղք) s, pl. Descendants d'Abraham, les Hé- breux.

Ագահ (Ի, աւ) adj. Avare, a- varicieux, sordide, tenace, taquin, mesquin, vilain.

Ագահագոյն (գուհի, գուհիւ) adj, comp. Fort avare, très ou plus avaricieux.

Ագահակամ, adj, ind. Avari- cieux, avide de richesses.

Ագահախրա, adj, ind. Voyez Ագահակամ:

Ագահել (հաճ, եղի) v, n, et a. Épargner sordidement; amasser a- vec avidité.

A

Ագա

Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Arrière, émacié; soldat; tabernacle; silence.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *v, n-p.* **Արարիկ**, s'habiller; se chauffer; se loger; séjourner, demeurer, rester.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s, pl.* Habits, habillement, vêtement; chaussures du pied, souliers; pantoufles, escarpins, mules.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* (mot grec), Les viandes distribuées aux pauvres, agapes.
Արարիկ, *adj, ind.* Courtisé, écourté.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Village; champ, campagne.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj.* Villageois, champêtre, rustique.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *v, n-p.* Devenir un village; se réduire à une campagne.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj.* Qui a une queue.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Queue.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Enchâssure, emboîture; emboîtement; sertissure; gâche, trou, entrée, point.
Արարիկ ou **Արարիկ** (հօ, արարիկ) *s.* (mot grec) Guerre.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* (mot grec) Garde, surveillant.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Tureau, turbe, conduit, vanat, aqueduc.
Արարիկ ou **Արարիկ** (հօ, արարիկ) *s.* Paume, main.
Արարիկ, *adj, ind.* Indissoluble, dur.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *v, s.* Habiller, vêtir; chauffer; enchâsser, emboîter, s'offrir; héberger, loger, recevoir chez soi.
Արարիկ, *adj, ind.* Enchâssé.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Corbeau, corneille.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s, pl.* Aine.
Արարիկ (հօ, արարիկ ou արարիկ) *s.* Tenailles, pincettes.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj, et s.* Né d'Adam; génération d'Adam.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj.* Qui est à Adam, qui appartient à Adam.
Արարիկ, *adj, et s.* Ce qui re-

garde Adam; descendant d'Adam: Adamiste.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Diamant.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj, ind.* De diamant, qui tient de la nature du diamant; dur, indissoluble.
Արարիկ, *adj, ind.* D'Eden; paradisaïque.
Արարիկ, *adj, ind.* D'Eden; qui appartient au paradis terrestre; délicieux.
Արարիկ, *adj, ind.* Délicieux comme le paradis terrestre.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *v, n-p.* Se sécher, se flétrir, se faner, se ternir, se maigrir.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *v, s.* Sécher, flétrir, faner; ternir; amaigrir.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *v.* Voyez **Արարիկ**.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Sécheresse, aridité; maigre, amaigrissement, extenuation.
Արարիկ, *adj, ind.* Sec, aride, mort; maigre, décharné, affaibli, grêle.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj, et s.* Libre, franc, indépendant; absolu; exempt, affranchi, quitte, délivré, dégagé, déchargé; délibéré; résolu; isolé; cavalier; noble, gentilhomme.
Արարիկ, *adv.* Librement; franchement; absolument; indépendamment; noblement, en gentilhomme, hautement.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj.* Noble, généreux; honnête.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Noblesse, générosité; gentillesse, bonne qualité, honnêteté.
Արարիկ, *adj, ind. et adv.* Franc, hardi, audacieux: franchement, hardiment.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *s.* Régiment composé de noblesse; volontaires.
Արարիկ, *adj, ind. et adv.* Franc, caudide, loyal: franchement, ouvertement.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj.* Noble.
Արարիկ (հօ, արարիկ) *adj.* Noble, libre, bourgeois, citoyen.
Արարիկ

Ազատական (*հեհ, նեհ*) *adj.*
Voyez **Ազատական** :
Ազատագործ (*զորաց, զորոք*) *s.*
pl. Voyez **Ազատագործական** :
Ազատական (*լսելի, լսելով*)
Voyez **Ազատական** :
Ազատական (*ծել, ծելա*) *adj.*
Né d'un noble; noble, libre, bourgeois.
Ազատական (*հ, ա*) *adj.* Libre; libéral; seigneurial; noble, généreux.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Liberté; libéralité, générosité.
Ազատակ (*սեհ, սեհա*) *adj.* Franc, libre.
Ազատակ (*սեհ, սեհա*) *p, n.* Se délivrer, s'affranchir, s'émanciper; s'ennoblir.
Ազատակ (*սեհ, սեհ*) *s.* Noblesse, la cour.
Ազատական (*հ, ա*) *adj.* Noble.
Ազատական (*adj, ind.* Voyez **Ազատական** :
Ազատական (*հ, ա*) *adj.* Libérateur, rédempteur, sauveur.
Ազատական *adj, ind, et adv.* Qui marche librement; franc, librement, sans arrêt, sans empêchement.
Ազատ (*հե, հե*) *v, a.* Libérer, délivrer, sauver; affranchir, quitter, dégager, décharger, exempter; émanciper; racheter; débarrasser, tirer; absoudre; acquitter; licencier.
Ազատական (*հ, ա*) *s.* Voyez **Ազատական** :
Ազատական (*հե, հե*) *v, a.* Voyez **Ազատ** :
Ազատական (*հե, հե*) *s.* Prince royal, fils d'un noble, d'un souverain.
Ազատական (*որեք, որեք*) *s.* Noblesse, grands seigneurs.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Liberté, franchise, indépendance, exemption, privilège, immunité; délivrance, redemption, libération, rachat, manumission, affranchissement, décharge, dégagement, licence.
Ազատական *adv.* Voyez **Ազատական** :
Ազատական (*թե, թե* ou *թե, թե*) *s.* Les compagnons d'Azarias dans la fournaise, les trois enfants de la fournaise.

Ազատական (*հե, հե*) *s.* Nation, peuple, gent; génération, famille, descendance, espèce, sang, race, tribu; genres, espèces, sorte, qualité, manière.
Ազատական (*հ, ա*) *s.* Généalogiste.
Ազատական *adj, ind.* Généalogique.
Ազատական (*հե, հե*) *s.* Dresser, ou écrire la généalogie, faire le dénombrement des ancêtres.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Généalogie.
Ազատական ou **Ազատական** *adj, ind.* Varié, différent, divers, distinct, multiple.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Dénombrement des ancêtres; généalogie, énumération du peuple; lignée.
Ազատական (*հ, ա*) *s.* Parent, proche, consanguin, allié, lignager.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Parenté, consanguinité, proximité du sang, cousinage, agnation.
Ազատական (*հե, հե*) *s.* Parenté, proche, allié.
Ազատական (*հե, հե*) *s.* Voyez **Ազատական** :
Ազատական *adj.* Prochain, approchant, pareil, analogue, égal, semblable.
Ազատական (*հե, հե*) *v, n.* S'allier, se joindre, s'unir en mariage.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Voyez **Ազատական** :
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Affinité, alliance, analogie, convenance, rapport, société, ressemblance.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Voyez **Ազատական** :
Ազատական (*թե, թե*) *adj.* National; parent, allié.
Ազատական (*հ, ա*) *s.* Chef, ou gouverneur d'une nation, d'un peuple, d'une famille, prince, potentat.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Charge de gouverneur d'un peuple.
Ազատական (*թե, թե*) *adj.* Incestueux.
Ազատական (*թե, թե*) *s.* Inceste.
Ազատական (*թե, թե*) *adj.* Amateur ou zéléateur d'une nation, national; partial pour sa nation.

Amour de sa propre nation, zèle pour sa nation.

point sa nation.
 3. *Uz* ^{uz} *ad*, *ind*. Dont la fa-
 mille n'existe plus. *Uz* ^{uz} *ad* *ind* *uz*
 4. Détruire entièrement, ou ex-
 terminer une famille.

U. S. Patent 2,112,112 (1938) s. Famille;
patent 2,112,112.

Ugg-nih ou Ugg-nihfa, etc.
Toute la nation, généralement.

Առաջ. Voyez. Այդ արարողութիւն
Այդ առնել. Donner avis, faire savoir.

avertir, informer, notifier, instruire,
apprendre, admonester, avertir, pul-
lier. **Угаварыць**, *pragavaryt'sja* ou
pragavara, Prévenir, précautionner.

U - **U**, Se donner avis; être averti, instruit; être annoncé, ou publié.

Urgent, *adj., ind.* Qui annonce, moniteur; monitorial; fort, pénétrant, énergique, efficace.

Uz-muak (*h. m.*) s. Place, ou instrument pour amonéer; bucliet, cornet, trompette.

Мониторіаль (*т, мн.*) *adj.*, *ср. р.*
Monitorial; qui annonce, moniteur.

Ug = **enseignement** (instr., instr.), **Avis**, **avertissement**, **instruction**, **remontrance**, **sermon**, **monition**, **admonition**.

Ugg-4L (*ks, ksh*) *v, s.* Avertir, annoncer; influer, inspirer; dicter; opérer, pénétrer, toucher vivement; suggérer, insinuer.

U *Ugāgn-ṭhān* (ṭhān, ṭhā) : Avis, avertissement, admonition, annonce ; sentiment, instinct ; inspiration, dictée ; suggestion, instigation, persuasion ; efficace, efficacité, force, vertu, emphase, énergie.

Աղեցումն (ցման, ցմանք) ի.
Voyez Աղեցումն:

Ազգեցուցանել (եմ, ցուցի) v,
t. Voyez Ազգել :

ՍՄԻՏԻՆԻՆ (սմիտին, սմիտին) s, et adj. Moniteur; efficace, énergique.

Uz-nauwaz, *adv.* Efficacement, énergiquement, vivement, sensiblement.

Ազգապահան (*ի, աւ*) *adj.* Efficace, énergique.

Աղղողութիւն Voyez Աղղեցութիւն :

Աշու ou **Աշւ**, *adj, ind.*

Effacé, fort, énérgique, pécant,
pénétiant, pathétique, expressif, en-
thousiaste, significatif, spécifique; ac-
tif, spiritueux, spirituel, subtil, rare,
pique, piquant, véhément.

Uguz *adj.* Emphatique.

Ug = *Ug*, *ind.* Em-
phatique.

Upprättad av: (PF, P₂) s.
Emphase.

Աղբուրդ (դման, դմամբ) և Voz Աղբուրդ:

Ugghum (Uḡ, Uḡ), Efficace, efficacité, force, esprit, énergie, vertu, véhémence; emphase, pathos.

Ազգ (դեր, գեր) : Cuissas, hamche, sumur. **Ազգ** եղև, trumean. **ազգ** կենդանեաց, gigot.

...**Ḥay** (**חַי**, **חַיִּים**) f. Nation, peuple, génération.

Uzupis (*uzupis, uzupis*) *adj.* Fin, exquis, excellent, précieux, rare, superbe; digne, élu, noble, grand; honnête, civil.

Անուարար, ան. Dignement, ci-
vilement, noblement, généreusement.

U^gh^m.m^mp^pq^q (*h, h*) *adj.* Civil, honnête, affable; noble, gentil, généreux.

Ughat, *urghat*, *urghat* (*urghat*, *urghat*)
s. Civilité, honnêteté, noblesse, gé-
nérosité.

U *adj., ind.* Précieux,
rare, superbe.

clément : civil, affable.

Ազնաւոր (*ի, եւ*) *adj.* Noble, illustre.

Ugúnawakán (*uk* ; *wa*) *adj.*, *et s.*
Civil, honnête ; gentil, généreux ;
noble, gentilhomme, courtois, cavalier.

U *Upham* (Upham, Upham) s.
Bonté; bonne qualité, civilité, noblesse, gentillesse, générosité; lustre, naissance, gentillhomme; anoblissement.

Ազնուամիտ, *adj, ind.* De bon sentiment, noble, généreux.

ս'abounir: s'anoblir: s'eunoblir.

Ազնուապետական (խաւ) *adj.*
Aristocratique.

Արիստոկրատիկ .
Արիստոկրատիկական (արիստոկրատիկական) .
Aristocratic .

Uchidim (*h. h.*) s. Alchimie, alchimie.

Uch Voyez **Uch**.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Les pendans d'un chapiteau, chapiteau.

Uchukhukh (*h. m.*) adj. Vain, fou, sans raison.

Uchukh Voyez **Shukh**.

Uchukhukh (*h. h.*) Voyez **Shukh**.

Uchukh ou **Uchukh** (*h. h.*) s. Antagoniste, adversaire, défenseur, opposant; ennemi, concurrent; champion, héros; coryphée.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Comme un antagoniste; vaillamment, héroïquement.

Uchukhukh (*h. h.*) s, pl. Hypochondria; entrailles, intestins, fissure.

Uchukhukh (*h. m.*) adj. Hypochondriaque.

Uchukh (*h. m.*) s. Écaille, écurie.

Uchukhukh (*h. m.*) s. Ecuyer.

Uchukh (*h. h.*) s. Appétit; désir, envie; saveur, goût; contentement, plaisir.

Uchukh adj, ind. Appétissant, ragoutant, savoureux; doux, suave, aimable, délicieux.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Avec appétit; avec plaisir, volontiers, de bonne volonté, de bon gré.

Uchukhukh (*h. m.*) s. Goût; appétit; affection, gré, volonté, inclination, génie, mouvement, passion, sentiment. **Uchukhukh** (*h. h.*) s. Ragouter, **Uchukhukh** (*h. h.*) s. Ragouter, **Uchukhukh** (*h. h.*) s. Ragouter.

Uchukhukh adj, ind. Voyez **Uchukh**.

Uchukhukh (*h. m.*) adj. Agréable, plaisant, doux, aimable, voluptueux.

Uchukhukh adj, ind. Appétissant, savoureux, ragoutant.

Uchukhukh (*h. h.*) adj, ind. Voyez **Uchukhukh**.

Uchukhukh (*h. h.*) s, pl. Appétit; désir, plaisir.

Uchukhukh (*h. h.*) adj. Voyez **Uchukhukh**.

Uchukhukh (*h. h.*) v, s. Goûter, approuver, trouver bon; aimer,

prendre plaisir à; admettre, dévorer (le **Uchukhukh**, se dégoûter, prendre du dégoût, ou de l'aversion).

Uchukh (*h. h.*) s. Mal, maladie, indisposition; douleur, peine, vice, passion, affection, dérégles, mauvaises habitudes.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Pathologie.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Violentement, passionnément.

Uchukhukh adj, ind. Qui cause, ou qui engendre des maladies, morbifique.

Uchukhukh (*h. h.*) s. **Uchukhukh** (*h. h.*) s. Médecin, docteur, qui guérit les maladies, qui redonne la santé.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Se porter mal, ne se porter pas bien, être malade, ou malsain.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Mauvaise complexion, indisposition, langueur, maladie, cacochymie.

Uchukhukh (*h. h.*) s. **Uchukhukh** (*h. h.*) s. adj. Malsain, indisposé, de mauvaise complexion, valétudinaire.

Uchukhukh adj, ind. Comblé de mal, malsain, indisposé; vicieux, mauvais, passionné.

Uchukhukh (*h. h.*) s, pl. Mauvaise disposition; mal.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Voyez **Uchukhukh**.

Uchukhukh (*h. h.*) s. adj. Qui a la même maladie; qui a compassion, ou pitié du mal d'autrui.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Se porter mal, être incommodé, pâtir, avoir du mal.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Mal, indisposition, incommodité, maladie, cacochymie.

Uchukhukhukh (*h. h.*) s. Avec compassion, ou pitié.

Uchukhukh (*h. h.*) s, n. p. Compatir, plaindre, avoir compassion, ou pitié.

Uchukhukh (*h. h.*) s. Compassion, pitié.

Uchukhukhukh adj, ind. Qui chasse, ou guérit les maladies.

Uchukhukh (*h. h.*) s, n. Être malade, avoir du mal, pâtir; avoir mauvaise habitude, être vicieux.

Uchukhukh (*h. h.*) s. adj. Qui

Ակնակ (Հոգ, Հոգ) *v, pl.* Les oreilles.

Ակառ (ակռ, ակառ) *s.* Château, forteresse, place forte.

Ակառանի **Ակառ** ou **Կառ** *յու կառանի*, Se fortifier, se soutenir, se maintenir.

Ակառ (ի, իւ) *s.* Agate : bateau, chaloupe, esquif.

Ակիշ (ի, իւ) *s.* Ustensile de fer.

Ակիշ (կիշ, կիշու, ou կիշ, կիշ) *s.* Bêche, marre, pic, boyau.

Ակիշ : **Զակիշ** *ստանիշ*, Surprendre, étonner. **Զակիշ** *կոչ*, Admirer, s'étonner, regarder avec admiration, ou curiosité, s'empres-
ser.

Ակիշակ, *adj, ind.* Assemblée, cercle d'une grande multitude.

Ակիշիկ (իւ, կոչ) *v, imp.* S'assembler, se mettre en cercle.

Ակի (ակիւն, ակառ) *s.* Œil : pierre précieuse, diamant : source, origine, source d'eau. **Ակի արեւ**, soleil. **Զակիւն ակառանի**, notamment, spécialement, notamment, expressément. **Զակիւն Թակիւնի**, à l'instant, dans un moment, subitement, soudainement, au moindre clin d'œil. **Ակառ ակի**, pierre fausse, huppelourde. **Ակի ակառ**, avoir égard à l'apparence des personnes.

Ակի արեւանի, regarder, voir, revoir, jeter des oillades. **Զակիւն ակառ**, montrer : revoir ; parcourir. **Ընդ ակառ ակիւնի**, lorgner.

Ակի ակառ, espérer, attendre, se promettre. **Ակի ակառ** Voyez **Ակի ակառ** : **Ակի ակառ** ou **Ակի ակառ** : **Ակի ակառ** devant, en présence, visiblement. **Ակի ակառ** devant, remontrer, reprendre. **Ակ ակառ ակառ**, voir par accident. **Ակ ակառ**, pour se faire voir. **Զակի ակառ**, regarder, garder, avoir soin.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Oculiste.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Métier d'oculiste.

Ակառակ (ի, իւ) *s.* Joaillier, lapidaire, metteur en œuvre, diamantaire.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Joaillerie, métier de joaillier.

Ակառիկ (կառ, կիշ) *v, n, et a.*

Respecter, révéler, porter du respect, considérer, faire cas, avoir égard, craindre ; avoir soin ; soigner.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *adj.* Respectueux ; soigneux.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Respect, considération, égard, crainte, contrainte, circonspection ; soin, ménage.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Orbite de l'œil : chaton, eudroit où on enchasse une pierre dans les anneaux.

Ակառակ Voyez **Ակառակ**.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *adj.* Qui a égard à l'apparence des personnes.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Acception de personne.

Ակառակ (ի, իւ) *s.* Celui qui vend les pierres précieuses, joaillier, diamantaire.

Ակառակ Voyez **Ակառակ**.

Ակառակ (կառ, կիշ ou ակառ) *v, n.* Faire signe des yeux ; indiquer, montrer, marquer, dénoter, signifier, viser, voir, envisager, toucher, appartenir ; permettre. **Ակառակ ակառ**, lorgner.

Ակառակ **Ակառակ ակառ**, Faire signe des yeux, indiquer.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Signe, indice, marque ; vue, signification ; permission, volonté.

Ակառակ, *adj, ind.* Évident, clair, manifeste, visible, palpable.

Ակառակ, *adv.* Évidemment, visiblement, en présence, devant.

Ակառակ, *s, ind.* Voyez **Ակառակ**.

Ակառակ (կառ, կիշ) *v, n.* Espérer, attendre.

Ակառակ, *s, pl, ind.* Voyez **Ակառակ**.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Expectant, attendant.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Expectation, expectative, attente, espérance ; prétention.

Ակառակ, *adj, ind.* Qui regarde attentivement. **Ակառակ ակառ**, regarder avec attention, au plaisir.

Ակառակ (կառ, կիշ) *v, n.* Être consterné, avoir honte.

Ակառակ (ակառ, ակառ) *s.* Consternation, honte.

Ակառակ (ի, իւ) *s.* Lunette ; lorgnette ; besicles.

U⁴⁰ (p. m.) r. Lancer, faire de lances.

U⁴⁰ (p. m.) r. Lancer, rendre de lances.

U⁴⁰ (p. m.) r. Crâne, crâne, carabé, arabe, sucin.

U⁴⁰ (p. m.) r. Acné, tige de l'acné.

U⁴⁰ (p. m.) r. Atre, foyer.

U⁴⁰ (p. m.) r. Corde, corde, compagnie, banquet, festin, repas; canapé, sofa, tapis.

U⁴⁰ (p. m.) r. assembler, faire un ensemble.

U⁴⁰ (p. m.) r. Chardon.

U⁴⁰ (p. m.) r. Rate; l'entre-deux des sillons; sillons; U⁴⁰ (p. m.) r. défricher.

U⁴⁰ (p. m.) r. Rayé, sillonné. U⁴⁰ (p. m.) r. rayer, sillonner, défricher.

U⁴⁰ (p. m.) r. être sillonné, ou rayer.

U⁴⁰ (p. m.) r. Qui sillonne, défricheur.

U⁴⁰ (p. m.) r. Entre-deux des sillons: couche, planche, ou carreau de jardin.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. O! oh! ha! ouais!

U⁴⁰ (p. m.) r. Crainte; peur, effroi; frayeur, épouvante, terreur. U⁴⁰ (p. m.) r. épouvanter, effrayer, intimider. U⁴⁰ (p. m.) r. ou U⁴⁰ (p. m.) r. U⁴⁰ (p. m.) r. craindre, s'épouvanter, être mis de frayeur.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

à voir, effroyable, énorme.

U⁴⁰ (p. m.) r. Énormité, atrocité, grandeur excessive.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

U⁴⁰ (p. m.) r. Voyez U⁴⁰ (p. m.) r.

de brebis; troupeau. Ալ հանքային
օւլ աղաւթ, sel minéral, sel gem-
me. Հալի աղի, salin. Ալիւթ ա-
ղի, salière. Բիւթ աղի, salignon.
Տալաւ աղի, saloir. Ալաւաթ աղի,
baunage.

Ալաւաթ (ի, էւ) s. Albâtre.

Ալաւաթ (ի, էւ) s. Large
manteau, sur-tout, grande casaque,
capote, rédingote; chape.

Ալաւ (ի, էւ) s. Raison, can-
se, effet. Ալաւ ու ալաւիկ ալա-
ւաւ, ալաւ ու ալաւիկ ալաւաւ, pour
cette raison, à raison de quoi, pour
cet effet, à cause de quoi, pourquoi,
à ces fins, par conséquent.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւալաւալ (աւալ, աւալ) s, pl.
Regret, douleur.

Ալաւիկ (իւնալ, խնով) s, f. Ser-
vante, femme de charge, ou de
chambre, chambrière; esclave.

Ալաւիկաւիկ (ծիւթ, ծիւթ) s, pl.
Né d'une servante, ou d'une fem-
me de chambre, d'une esclave.

Ալաւիկաւիկ (գաւալ, գաւալ) s,
Fils d'une servante, d'une esclave.

Ալաւիկաւիկ (Թիւ, Թիւ) s. État
d'une servante, d'une esclave.

Ալաւիկ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (աւ, աղի) v, s. Mou-
dre, broyer avec la meule, piler,
casser, réduire en poudre.

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Ալաւ (ի, էւ) s. Secte, doctrine;
doctrina; doctrine; doctrine; doctrine;

Աղիարմար, *adj*, *ind*. Bien accordé.

Աղեւք (*ղեւից*, *ղեւեք*) *s*, *pl*. Malheur, misère, infortune, disgrâce, mal, calamité, désastre, infortuné, extrémité. *Ո՛ր աղեւիցա*, hélas! oh que je suis malheureux!

Աղեւարկ ou **Աղեւարկ** (*ի*, *աւ*) *adj*. Fatal; funeste, calamiteux, désastreux, malheureux, douloureux, funèbre, lugubre, tragique, horrible.

Աղեւալի (*ւղի*, *լիւա*) *adj*. Voyez **Աղեւարկ**.

Աղեւաւար (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez **Աղեւարկ**.

Աղեւարմար ou **Աղեւարմար** (*ի*, *իւ*) *s*. Astrologue, celui qui professe l'astrologie judiciaire, magicien, sorcier.

Աղեւորք ou **Աղեւորք** (*բայ*, *բայ* ou *որք*) *s*, *pl*. Horoscope; ascendant, nativité, naissance; étoile.

Աղի, *adj*, *ind*. Salin, qui contient du sel, salinâtre.

Աղեղորմ, *adj*, *ind*. Misérable, pitoyable, malheureux, funeste, douloureux.

Աղիւ (*ղի*, *աւ*) *s*. Brique; tuile.

Աղեւարմար (*ի*, *աւ*) *s*. Briquetier, celui qui fait de la brique.

Աղեւարմարմար (*իւ*, *իւ*) *s*. Briqueterie, l'art de faire la brique.

Աղիւտիկ (*ի*, *աւ*) *s*. Une petite brique: table, index; dames, jeu de dames: table arithmétique, logarithme.

Աղեւարմարմար, *adj*, *ind*. En forme d'une brique, fait comme une brique.

Աղեւարմար (*ի*, *աւ*) *s*. Briquetier; briqueterie.

Աղեւարմար (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez **Աղեւարմար**.

Աղեւարմարմար (*իւ*, *իւ*) *s*. Voyez **Աղեւարմարմար**.

Աղեւարմար, *adj*, *ind*. Briqueté, fait de brique.

Աղիք (*ղիւց*, *ղիք*) *s*, *pl*. Boyau, viscères, tripe, tripaille; intestins, entrailles.

Աղի (*ի*, *իւ*) *s*. Boucle, anneau: bouton: serrure: bagage, équipage, meuble, attirail, suite, train; biens, les effets.

Աղիարմար (*իւ*, *իւ*) *s*, *pl*. Con-

jointure, enclencher, attacher, lier ensemble: boutonner: serrer.

Աղեւարմար (*ի*, *իւ*) *s*. Meuble, biens, les effets; espèces, denrées.

Աղեւարմար, *adj*, *ind*. Vilain, grossier, rude; qui a un son désagréable.

Աղիւ (*իւ*, *իւ*) *s*, *pl*. Serrer, fermer, clore, enserrer, enfermer, enclorre; boutcher: bouttonner.

Աղեւարմար, *adj*, *ind*. Laid, déshonnête, lascif, obscène, luxurieux, pollué.

Աղեւարմարմար (*իւ*, *իւ*) *s*. Laideur, saleté, déshonnêteté, obscénité, luxure, lubricité, lascivité, impureté, impudicité, pollution.

Աղիւտիկ (*ի*, *աւ*) *adj*. Faible, débile, imbecille, pauvre.

Աղեւարմարմար (*իւ*, *իւ*) *s*. Faiblesse, débilité, imbecillité, pauvreté.

Աղեւարմար ou **Աղեւարմար** (*ի*, *իւ*) *s*. Alcyon.

Աղեւարմարմար (*ի*, *իւ*) *s*. Radoteur, caqueteur, jaseur, lanternier, causeur, babillard.

Աղեւարմարմար (*իւ*, *իւ*) *s*. Radoter, dire des extravagances, caqueter, babiller, conter des fagots, ou des sorbettes, causer, jaser, lanterner.

Աղեւարմարմարմար (*իւ*, *իւ*) *s*. Radoterie, extravagance, lanternerie, sottise, balivernes, fadaïses, caquet, babil, coquetterie, fariboles, lantiponnage, importunité.

Աղեւարմարմար (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez **Աղեւարմարմար**.

Աղեւարմար (*իւ*, *իւ*) *s*, *pl*. Paroles, ou choses vaines, ou frivoles: Voyez **Աղեւարմարմարմար**.

Աղեւարմար (*իւ*, *իւ*) *adj*. Fénard, radoteur: manié malproprement, gâté: décrédité.

Աղեւարմար (*իւ*, *իւ*) *s*, *pl*. Voyez **Աղեւարմարմարմար**: Patrouiller, manier malproprement, gaspiller, gâter, mettre en désordre, ou en mauvais état, chiffonner, hochonner, froisser. **Աղեւարմարմարմարմար**, décréditer une personne.

Աղեւարմար (*իւ*, *աւ*) *adj*. Radoteur, caqueteur, causeur; gaspilleur, gâteur; qui fait perdre l'estime.

Աղառմանի (անգիւն, անգիւն) *s.*
Voyez **Աղառմանիք**.

Աղբիւ (*adj.*, *ind.*) **Tumulteux**, plein de bruit, confus.

Աղբալ, *adj.*, *ind.* Mutin, séditieux, turbulent, impétueux, porté à exciter du désordre.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *v.*, *a.* Troubler, inquiéter; alarmer; déranger, brouiller, mêler, confondre.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Voyez **Աղբալ**.

Աղբալ (*մի.*, *մի.*) *s.* Alarme, vacarme, grand bruit, tumulte, brouillamini, brouillerie, chamaillis, mêlée, combat, démolie, contestation, querelle, désordre, confusion, trouble, éclat, rumeur, fracas, émeute, émotion, hourvari, mouvement, mutinerie, sédition, révolte, révolution, tracas, sabbat, soulèvement, dérangement, intrigue. **Աղբալ յարուսել**, troubler, exciter des troubles, remuer, tracasser, brouiller, alarmer, se mutiner, se soulever, se révolter. **Աղբալ զարկալ**, se troubler, se confondre, se brouiller, s'agiter, se tourmenter, se quereller, se chamailler, tracasser.

Աղբալ, *adj.*, *ind.* Doux, agréable, affable, traitable; délicieux, tendre, délicat.

Աղբալան, *adj.*, *ind.* Voyez **Աղբալ**.
Աղբալան (*հ.*, *հ.*) *s.* Poil, follet, coton, duvet; poil.

Աղբալ (*հ.*, *հ.*) *adj.* Musard, follet, farfadet, homme frivole, lutin, badin, folâtre, niais.

Աղբալութ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Musardie, badinage, badinerie, sottise, impertinence, folâtrerie, niaiserie.

Աղբալաբայ (*հ.*, *հ.*) *adj.* Un renard, fin, rusé.

Աղբալան (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Peau de renard.

Աղբալ (*հմ.* ou *հմ.* ou *հմ.*) *s.* Renard. **Աղբալ** ou *էդ աղբալ*, renarde. **Աղբալ աղբալ**, renardeau. **Աղբալ**, renardière.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Salure.

Աղբալ (*աղբալ*, *աղբալ*) *s.* pl. Amertume, déplaisir, malheur, forfait.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* pl. Carême.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հ.*, *հ.*) *s.* Collera.

Աղբալութ, *adj.*, *ind.* Ténébreux, obscur, sombre, noir.

Աղբալութ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Ténèbres, obscurité.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* f. Fille, fillette, pucelle; fille de chambre, servante.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Bâtard, fils d'une putain.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Obscurité.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Saumure; salage, salaison.

Աղբալ (*հ.*, *հ.*) *s.* Crasse, ordure, suint, tache, souillure, salissure, impureté, vilénie, graisse; gringuerie, naude: salure: delivre, arriere-faix. **Աղբալ աղբալ**, marais salant.

Աղբալ, *adj.*, *ind.* Voyez **Աղբալ**.

Աղբալ, *adj.*, *ind.* Salin, saumâtre, salé.

Աղբալ, *adj.*, *ind.* Voyez **Աղբալ**.

Աղբալ, *s.*, *ind.* Saline.

Աղբալ (*ամ.*, *զարգալ*) *v.*, *ս.* S'encrasser, se salir.

Աղբալ (*ս.*, *ս.*) *adj.* Qui aime les immondices, ou les souillures.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *v.*, *s.* Voyez **Աղբալ**.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *v.*, *a.* Souiller, salir, tacher, couvrir d'ordure, ou de boue, contaminer, croter, patrouiller; barbouiller; engraisser; encrasser; élabousser; embrener.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *adj.* Souillé, sale, taché, contaminé; laid; impur; vilain, gras, obscène; crasseux; boueux; merdeux; noir.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Souillure, crasse, ordure, saleté: Voyez **Աղբալ** et **Աղբալ**.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Malaria, amas d'eau croupissante.

Աղբալ (*հ.*, *հ.*) *s.* Sumac.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal, malheur, misère, douleur, peine.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Herbes bouillies, salade.

Աղբալ (*հ.*, *հ.*) *adj.* Malheureux, misérable, douloureux; violent.

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Աղբալ (*հմ.*, *հմ.*) *s.* Mal-

Այս, *ind.* Voyez Աշխատեմ.

Այն (հ, աւ.) *s.* Sène.

Այնքալ (եմ, եյթ) *v, n, et a.* Prévenir, anticiper, prendre le devant, se diligenter, se hâter, se dépêcher : presser, diligenter, dépêcher, hâter.

Այն (հ, աւ.) *s.* Cartilage : Voyez Օճառ.

Այնամարտ (հ, աւ.) *s.* Période.

Այնային, *adj, ind.* Cartilagineux.

Այնապապ, *adj, ind.* Voyez Այնային.

Այնյութ (թե, թք) *s.* Voyez Այն.

Այլ (եմ, եյալ) *v, n.* Croître, accroître, s'accroître, profiter, devenir plus grand, augmenter, se multiplier, grandir, se grossir, monter, provisions, faire des progrès ; végéter, pousser, être produit ; se hausser, accroître, enchevêtrer.

Այլակաւ (հ, աւ.) *adj.* Végétatif, végétatif. Այլակաւոր, végétatif.

Այլադաւան, Voyez Այլադաւան.

Այլադաւան (թե, թք) *s.* Végétation.

Այլաւ, *adj, ind.* Qui est devenu plus grand, augmenté.

Այլաւանալ (եմ, եյալ) *v, n.* Croître, accroître, faire croître, agrandir, grossir, augmenter, multiplier, redoubler, hausser ; exagérer ; enchevêtrer.

Այլաւոր (թե, թք) *adj.* Qui fait croître, qui augmente, augmentatif.

Այլ Վոյեզ Այլ.

Այլ (հ, աւ.) *s.* Cendre. Այլաւոր զարմաւանալ, réduire en cendres.

Այլաւաւան, *adj, ind.* Cendrex, sali, ou plein de cendres.

Այլաւաւանալ (եմ, եյալ) *v, n.* Réduire en cendres.

Այլաւան, Voyez Այլաւան.

Այլաւ (հ, աւ.) *s.* Crue, croit, accréation, croissance, accroissement, augmentation, agrandissement, progrès, redoublement, haussement, surcroît, enchevêtré-

ment, amplification, ampliacion,

exagération ; augment : végétation.

Այլաւ Վոյեզ Այլաւան.

Այլաւաւան, *adj, ind.* Tourné, épais, bien fourni de rameaux ; ou de branches.

Այլաւ (թե, թք) *s.* Encan, enchère.

Այլաւաւան (թե, թք) *s.* Mettre à l'enchère ; keiter.

Այլ (հ, աւ.) *s.* An, année. Այլաւ, ou աւաւան, ou աւաւաւաւ, par an ; annuellement, chaque année, tous les ans. յաւաւ, l'année suivante.

Այլաւ (հ, աւ.) *s.* Amazone.

Այլաւ (աւաւ, աւաւ) *v, a.* Vider, désemplir, vider, décharger, jeter.

Այլաւանալ (հ, աւ.) *adj.* Désert, inhabité ; solitaire.

Այլաւանալ (աւաւ, աւաւ) *v, n-p.* Devenir désert, être inhabité, ou inhabitable.

Այլաւ (եմ, եյթ) *v, a.* Voyez Այլաւ. Amasser, assembler. Այլաւ յեւ ծարիր յաւաւ, colorer ses yeux avec antimoine préparé.

Այլաւ, *adj, ind.* Désert, inhabité, déshabité, inhabitable, solitaire, inculte, désolé.

Այլաւ (թե, թք) *s.* Solitude ; désolation, dépopulation ; abandon.

Այլաւ (ոյ, ուլ) *s.* Vase, vaisseau, pot : sac, bourse, valise.

Այլաւ (հ, աւ.) *s.* Temps ; mesure, temps et intervalle de musique : Voyez ժամանակ.

Այլաւ (եմ, եյթ) *v, a.* Mettre dans un vaisseau, ou en sac ; embourser.

Այլաւ (եմ, եյթ) *v, n.* Avoir honte, rougir de honte.

Այլաւաւաւանալ (եմ, եյթ) *v, s.* Faire honte à quelqu'un, donner de la honte, confondre, couvrir de honte.

Այլաւ (աւաւ, աւաւ) *s.* Été.

Այլաւաւաւաւ (աւաւ, աւաւ) *s, pl.* L'entrée, ou le commencement de la saison d'été.

Այլաւաւաւաւ Վոյեզ Այլաւաւաւաւ.

Այլաւաւաւ (աւաւ, աւաւ) *adj.* D'été, de l'été ; la saison, ou le temps d'été. Այլաւաւաւաւ ou աւաւաւաւաւ, Dans la saison d'été, pendant l'été.

Անթրանկ (*հ, աւ*) *s.* Lieu de
plaisance pendant l'été.

Անթրանկ (*հ, աւ*) *s.* Voyez

Անթրանկ

Անթանալ (*աւ, արմի*) *v, a.*
Lever ; élever, enlever ; relever,
soulever, hausser, exhausser, mon-
ter.

Անթանալ (*աւ, արմի*) *v, n.*
Se lever, s' élever, se hausser,
monter.

Անթանալիկ (*լիւր, լեօք*) *s,*
pl. Levier, bâton pour soulever et
remuer quelque fardeau.

Անթանան (*հ, աւ*) *s.* Accusa-
teur, délateur, dénonciateur, plai-
gnant, complaignant. **Անթանան**
լիկ, accuser, dénoncer.

Անթանանիկ (*հւ, էրի*) *v, a.*
Accuser ; blâmer, reprendre.

Անթանանութի (*թի, թի*) *s.*
Accusation, délation, dénonciation ;
charge, imputation.

Անթար Voyez **Համար** :

Անթարանկ Voyez **Համարա-
նկ** :

Անթարիկ Voyez **Համարիկ** :

Անթարիկ (*թի, չաւ*) *adj.* Im-
pie, irréligieux, sacrilège, exécrable,
inique, scélérat, libertin, profane.

Անթարհաւան (*հ, էւ*) *adj.* Or-
gueilleux, superbe, arrogant, glorieux.

Անթարհաւանիկ (*հւ, էրի*) *v,*
n. S' enorgueillir, s' arroger, présum-
er trop de soi.

Անթարհաւանչալանիկ (*հւ,
չալի*) *v, s.* Enorgueillir, rendre
orgueilleux.

Անթարհաւանութի (*թի, թի*)
s. Orgueil, superbe, gloire, arrogan-
ce, présomption.

Անթարձան (*ձան, ձամի*) *s.*
Élévation, haussement, exaltation,
promotion.

Անթարաւար, *adv.* Irréligieuse-
ment, iniquement, sacrilègement.

Անթարհաւան (*հ, աւ*) *adj, ind.*
Irréligieux, inique, sacrilège.

Անթարհիկ (*հւ, էրի*) *v, n.*
N' avoir point de religion, être con-
traire à la religion, prévariquer con-
tre la loi de Dieu.

Անթարհաւանութի (*թի, թի*) *s.* Im-
piété, irréligion, libertinage, sacri-
lège, prévarication, iniquité, mé-
chanceté, exécration, scélératesse.

Անթարհաւան (*հ, աւ*) *s.* Levée,
digue, chaussée, batardeau ; berge,
môle, tour.

Անթարհաւան (*հ, էւ*) *adj.* Af-
tier, haut, hautain, orgueilleux, su-
perbe, arrogant, audacieux, fier,
suffisant, présomptueux.

Անթարհաւան, *adv.* Hautaine-
ment, orgueilleusement.

Անթարհաւանիկ (*իւ, իւ*) *adj, ind.*
Qui hait les superbes, qui est con-
traire aux orgueilleux, qui déteste
les hautains.

Անթարհաւանիկ (*իւ, էրի*) *v,*
n-p. S' enorgueillir, faire le fier,
s' enfler.

Անթարհաւանութի (*թի, թի*)
s. Orgueil ; hauteur, superbe, gloire,
fierté, enflure.

Անթար Voyez **Անթար** :

Անթի (*սի, սի, սի, սի*) *adj.*
Sans tache, net, pur ; intègre, inno-
cent, droit, juste, équitable.

Անթի (*հ, էւ*) *s.* Chaire à prê-
cher, siège de prédicateur.

Անթիութի (*թի, թի*) *s.* Pure-
té, netteté ; probité, intégrité, incor-
ruptibilité, droiture.

Անթի (*հ, էւ*) *s.* Assemblée tur-
multuaire, cohue, petaudière ; peu-
ple, multitude de gens, foule, pres-
se ; troupe, tas ; vulgaire, populace,
canaille ; attroupement, soulèvement,
brouillerie.

Անթիանկ, *adj, ind.* Turbulent,
brouillé ; attroué, peuplé.

Անթի (*հւ, էրի*) *v, a.* At-
trouper ; brouiller, confondre, trou-
bler ; soulever ; remuer.

Անթի (*իւ, էրի*) *v, n-p.*
Se troubler ; se brouiller, se confon-
dre, se soulever.

Անթիութի (*թի, թի*) *s.* Vo-
yez **Անթիանկ** :

Անթիանկ (*իւ, էրի*) *s.*
Perturbation, trouble, turbulence,
commotion, désordre.

Անթի : **Յամբի գործիչ** *ժա-
մանիկ*, Venir a bout de ce qu' on
s' étoit proposé, achever, conduire
à la fin, finir, accomplir.

Անթի (*հ, էւ*) *adj.* Entier, com-
plet, absolu ; tout, total ; rond, par-
fait.

Անթիանկան (*հ, աւ*) *adj.* Inté-
gral, intégrant.

Անգլիայ (ան, անգլ) v, n-p.
 s. intégrer, être parfait.

Անգլիայ (ան, անգլ) adv. Entièrement,
 totalement, tout-à-fait, parfaitement.

Անգլիայ-ցուիչ (ան, անգլ) s.
 s. Intégrer, réduire à son intégrité, remettre la chose en son entier, proportionner.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. In-
 tégrité, entier, totalité, intégration;
 perfection.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Voyez Անգլիայ.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Voyez Անգլիայ.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Constant, fort,
 grand.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Amphysté;
 grand.

Անգլիայ (ան, անգլ) v, n-p.
 Devenir farouche, ou féroce, être
 indomtable.

Անգլիայ-ցուիչ (ան, անգլ) s.
 s. Rendre féroce, ou indomtable.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Farouche, sau-
 rage, féroce, cruel, indomé, indom-
 table.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Féro-
 cité.

Անգլիայ (ան, անգլ) ou Անգլիայ, Անգլիայ
 (particules qui composent le superlatif) Tout, entièrement, sans bor-
 ne; très, fort, bien, grand.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-bon,
 excellent.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-bon, très-bien, fort-bien.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Médecin
 qui guérit toutes les maladies.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Tout
 suffisant, tout-puissant, qui peut tout.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 joli, très-beau, charmant, excellent,
 fort gentil, très-agréable.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Tout
 savant, rempli de science, qui
 sait, ou connaît tout.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 élément, fort miséricordieux.

Անգլիայ (ան, անգլ) ou Անգլիայ (ան, անգլ) s.
 s. Très-louable, fort digne
 d'être loué.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Voyez
 Անգլիայ (ան, անգլ).

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 pénible, très-difficile, très-rude, très-
 fâcheux.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Fort

vigilant, fort éveillé; très-vigilant.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 puissant, très-fort.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Roi
 de l'univers, le créateur.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 malheureux, fort misérable.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. De gran-
 de assemblée, pompeux.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-bon,
 exquis.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Qui a
 soin de toutes les créatures, qui pour-
 voit à tout.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Qui con-
 sume tout.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Conser-
 vateur de tout, qui tient dans sa
 main tout le monde, tout-puissant,
 très-puissant.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Tout,
 ou très-parfait.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Voyez
 Անգլիայ (ան, անգլ).

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 puissant, tout-puissant, qui
 peut tout.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Qui
 sauve tout: Voyez Անգլիայ (ան, անգլ).

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Fort
 plaisant, très-agréable.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-ra-
 goûtant, fort savoureux, délicieux.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Qui
 regarde, ou voit tout.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Qui
 est père de tous les hommes, le créa-
 teur.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 riche, bien fortuné.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-doux;
 très-débonnaire, fort paisible.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-fa-
 cile, fort aisé.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-in-
 génieux, très-puissant.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-mer-
 veilleux, fort admirable, surprenant.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Très-
 vrai.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Grand pé-
 cheur.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Qui peut
 tout vaincre, qui surmonte tous les
 ennemis, très-victorieux.

Անգլիայ (ան, անգլ) s. Tout,
 cha-

chaque, total; *տոտ*, toutes choses: *Ամենայն զք*, tout; chacun, chaque personne, quiconque; *ոմի* que se sont: *Ամենայն ինչ*, tout; chacun, chaque chose. *Ամենայնիս* ou *յամենայնի*, en tout, entièrement. *Ամենայն ուսմից*, de toutes parts. *Ամենայն ուրից*, par tout, en tous lieux.

Ամենայրորդ, *adj*, *ind*. Bien disposé, fort prompt, très-volontaire: *Ամենամուսալ*, *adj*, *ind*. Très-peu, fort peu.

Ամենանշակ, *adj*, *ind*. Très-doux, très-bon, savoureux, délicat.

Ամենաւայր (*ի*, *ու*) *adj*. Très-mauvais, méchant, malséieux, diabolique, abominable.

Ամենապայծառ, *adj*, *ind*. Très-illustre, éclatant; illustrissime.

Ամենապատիւ, *adj*, *ind*. Très-décevant, fort trompeur, méchant.

Ամենապատիւ, *adj*, *ind*. Très-révérend, vénérable, respectable, très-estimable; révérendissime.

Ամենապատրաստ, *adj*, *ind*. Bien disposé, tout prêt, très-prompt.

Ամենապարզ, *adj*, *ind*. Qui donne à tout; qui est donné à tout; généreux, libéral.

Ամենապարտ, *adj*, *ind*. Bien obligé.

Ամենապիղծ, *adj*, *ind*. Très-immonde, deshonnête; abominable, exécrable.

Ամենապռնիկ, *adj*, *ind*. Grand prostitué, chef de putois.

Ամենաւաս, *adj*, *ind*. Très-abondant; généreux, fort libéral.

Ամենասուրբ (*սրբայ*, *սրբով*) *adj*. Très-saint.

Ամենասուրբ, *adj*, *ind*. Qui a créé tout ce qui existe.

Ամենաստիւն, *adj*, *ind*. Répan-

du par tout.

Ամենաքանչ, *adj*, *ind*. Voyez *Ամենահար*.

Ամենալայիւմ, *adj*, *ind*. Très-décent, très-convenable, bienséant.

Ամենալարան, *adj*, *ind*. Très-soucieux, très-inquiet, fort douteux.

Ամենալարած, *adj*, *ind*. Répan-

du par tout, très-vaste, d'une fort

grande étendue, très-ample. *Ամենամեծ*, *adj*, *ind*. Fort désirable, très-désireux.

Ամենակ (*ի*, *ու*) *adj*. Qui voit tout.

Ամենամեծ, *adj*, *ind*. Voyez *Ամենամեծ*.

Ամենամեծ (*սեւան*, *սեւանք*) *s*. Souverain, ou maître de tout.

Ամենամեծ, *adj*, *ind*. Voyez *Ամենամեծ*.

Ամենամեծ, *adj*, *ind*. Très-savant; très-habile, fort ingénieux; très-instructif.

Ամենամեծ, *adj*, *ind*. Très-luisant, brillant, éclatant; lumineux.

Ամենամեծ, *adj*, *ind*. Fort souhaitable, très-désirable.

Ամենամեծ (*սեւան*, *սեւանք*) *s*. Sauveur de tout.

Ամենամեծ ou *Ամենամեծ*, *adv*. Point, pas, en aucune façon, nullement, d'aucune manière: tout, tout-à-fait, totalement, entièrement, pleinement.

Ամենամեծ ou *Ամենամեծ* (*ի*, *սեւան* ou *սեւանք*, *սեւանք*) *s*. Tous, tous les hommes, toutes personnes, quiconque, qui que se soit.

Ամենամեծ Voyez *Ամենամեծ*.

Ամեն, *adv*. Amen, ainsi-soit-il; vraiment, certainement, positivement, en vérité.

Ամեն (*սեւան*, *ի*) *adj*. Voyez *Ամենամեծ*.

Ամենամեծ, *adj*, *ind*. Bienheureux.

Ամենամեծ, *adj*, *ind*. Voyez *Ամենամեծ*.

Ամենամեծ (*ի*, *ի*) *adj*. Très-sage, très-savant.

Ամենամեծ ou *Ամենամեծ*, *adj*, *ind*. Voyez *Ամենամեծ*.

Ամենամեծ ou *Ամենամեծ*, *adj*, *ind*. Qui contient tout, qui tient tout en soi.

Ամենամեծ ou *Ամենամեծ*, *adj*, *ind*. Bienheureux (Sainte Vierge).

Ամեն (*սեւան*, *սեւանք*) *s*, *m*. Chevreau, biquet, cabri, ou cabril.

Ամեն (*սեւան*, *սեւանք*) *s*. Mois.

Les Mois des Arméniens.

Anciens,

Modernes.

1. *Ամենամեծ*,

8. *Ամենամեծ*,

Août.

۵۷۸

2. **Հովիտ** (*h. ov.*) *s.* Vallée.
3. **Մարդ** (*mar.*) *s.* Homme.
4. **Տեղ** (*tegh.*) *s.* Lieu.
5. **Բաց** (*bag.*) *s.* Hors.
6. **Լաց** (*lag.*) *s.* Larmes.
7. **Մահիկ** (*mahik.*) *s.* Mort.
8. **Արեգ** (*areg.*) *s.* Soleil.
9. **Սպիտակ** (*spitak.*) *s.* Blanc.
10. **Մարդիկ** (*marhik.*) *s.* Hommes.
11. **Մարդայ** (*marhay.*) *s.* Humain.
12. **Հրեայ** (*hrey.*) *s.* Juif.
- **Արեգ (h. te.)** *s.* Seigneur, maître.
- **Արարար** (*h. ar.*) *s.* Créateur.
- **Արեգիկ** (*arehik.*) *adj.* Né d'une femme stérile.
- **Արարիկ** (*ararhik.*) *s.* Fils d'une femme stérile.
- **Արարիկ** (*arehik.*) *s.* Stérilité, infécondité, infertilité.
- **Արար** (*h. ar.*) *s.* Casaque, houppelande, capote, sarrau.
- **Արեգ** (*areg.*) *s.* pl. Joux; couple; paire.
- **Արարիկ** (*ararhik.*) *s.* pl. Nœud de genou.
- **Արարիկիկ** (*arehik.*) *adj.* Né, ou fils d'Amos (jeune prophète).
- **Արարար** (*h. ar.*) *adj.* Châtré, mutilé.
- **Արարարիկ** (*arehik.*) *s.* a. Châtrer, ôter les testicules à un animal, mutiler.
- **Արարիկ** (*arehik.*) *s.* pl. Testicules, génitoires. **Արարիկ արար** (*arehik.*) *s.* scrotum. **Արարիկ արար** (*arehik.*) *s.* satyriom, onchis.
- **Արար (areg.)** *adj.* Stérile, infécond, infertile.
- **Արարիկ** (*arehik.*) *s.* Époux, mari; épouse, femme, moitié, compagne.
- **Արարիկ արար** (*arehik.*) *adj.* Conjugal, matrimonial.
- **Արարիկ արար** (*arehik.*) *s.* se marier, épouser.
- **Արարիկ արար** (*arehik.*) *adj.* Qui aime son époux, ou son épouse.
- **Արարիկ արար** (*arehik.*) *adj.* Marié, épousé; mariée, épousée.
- **Արարիկ արար** (*arehik.*) *s.* i. Marier, épouser.

५५९

- Septembre.
Octobre.
Novembre.
Décembre.
Janvier.
Février.
Mars.
Avril.
Mai.
Juin.
Juillet.

Ամուսնաւոր (ի, աւ.) adj. Վոյ
yez Ամուսնացեալ:

Ամբողջաբարձի Վոյեշ Ամբողջաբարձի:

• Բնուսնութի (ԲԵ, ԲԵ) s. Ma-
riage; noces, lit, Բնութլալու
նութի, prendre en mariage. Էղծա-
նել զգրտին ամուսնութի, dema-
nier.

Usiné, adj., ind. Solide, dur, durable, consistant; fort, ferme, stable, constant; compact, massif; serré, fermé.

Fort, lieu fortifié, forteresse, place forte : grotte, antre, caverne.

Ամուսնի (բայ, բեաւ.) a Qui vit hors du mariage, célibataire ; garçon, qui n'est pas marié ; époux. **Անամուսնի** ածական, célibat.

Usé, *adj*, *ind*. Doux, agréable, insinuant, affable.

Ushapt (*ush*, *hapt*) *v*, *a.* Adoucir, appaiser, calmer; fléchir, humaniser; rabattre, diminuer; dépiquer, ôter le chagrin, ou la sâcherie; flatter, caresser, traiter doucement; insinuer, persuader.

Udgentzifu (*udian, udiafa*) *s.* Adoucissement, allègement, diminution, tempérament; douceur; insinuation, persuasion.

Uđiq (њ, нѣ) s. Nue, nuće, nuage.

Ամպառյն, *adj, ind.* Qui a une couleur de nuage.

Udunahung, *adj., ind.* Qui s'élève, ou se porte aux nues.

Ufquandind, *adj., ind.* Nuageux, nébuleux, morne.

Ամպաշու, *adj, ind.* Voyez **Ամպախապար** :

Ամբողջական, *adj*, *ind*, Voyez
Բնականաբան :

Ամբարիշտ Վոյեշ Ամբարիշտ :
C 2 ԱՄ

Ամպարշաւել Voyez **Ամբարշաւել** :
Ամպարշաւութի Voyez **Ամբարշաւութի** :

Ամպել (*եմ, էյի*) *v, n.* S'amas-
 ser en nuées, s'obscurcir de nuage,
 être nuageux.

Ամպին Voyez **Ամբին** :

Ամպշովանի (*եւոյ, նեւա*) *s.*
 Baldaquin, dais, ciel; poêle, au poi-
 le, dais portatif.

Ամպրոպ (*ի, աւ*) *s.* Bruit écla-
 tant qui se forme dans la nue, ton-
 nerre; éclat, bruit, rumeur, fracas.

Ամպրոպական (*ի, աւ*) *adj.* Vo-
 yez **Ամպրոպային** :

Ամպրոպային, *adj, ind.* Écla-
 tant, tumultueux, qui fait grand
 bruit.

Ամապշուի (*լիւյ, լիւմ*) *s.* Le
 commencement, ou le premier jour
 des mois.

Ամաթիւ (*թուոյ, թուով*) *s.*
 Jour du mois.

Ամամուս (*մութ, մութիւ*) *s.* En-
 trée, ou commencement du mois.

Ամսօրեայ (*բէի, բէիւ*) *adj.* D'un
 mois, qui dure un mois. **Ամսօրեայ մի**
ժամանակ, un mois, espace d'un
 mois.

Ամրագոյն (*գուռի, գուռիւ*) *adj,*
comp. Plus ou très-fort, très-constant,
 bien fortifié, fort solide.

Ամրածածուկ, *adj, ind.* Très-
 caché, fort défendu; défenseur.

Ամրական (*ի, աւ*) *adj, et s.*
 Habitant d'un lieu fortifié; la garde
 de la forteresse.

Ամրակառոյց, *adj, ind.* Bâti
 solidement, très-fort, bien établi.

Ամրակողմն (*զման, զմամբ*) *s.* Le
 côté plus fort, l'endroit bien forti-
 fié.

Ամրակուս, *adj, ind.* Très-fort,
 très-solide, dur.

Ամրահալ (*ամ, ապայ*) *v, n-p.*
 S'établir, se raffermir, se fortifier,
 se remparer.

Ամրաշէն, *adj, ind.* Voyez **Ամրա-
 կառոյց** :

Ամրապահ, *adj, ind.* Qui garde
 bien; qui est bien, ou fort gardé.

Ամրապահ (*ի, աւ*) *s.* La garde,
 ou le gardien d'une forteresse.

Ամրապահեամ, *adj, ind.* Vo-
 yez **Ամրապահ** :

Ամրապարիսպ, *adj, ind.* Dont

les murailles sont bien fortifiées.

Ամրացումնել (*եմ, ցուցի*) *v,*
t. Fortifier, garnir, munir, renfor-
 cer, revêtir; raffermir, affermir,
 confirmer, cimenter, établir, enfor-
 cir, rassurer, conforter, remettre;
 accotter, appuyer, soutenir, étayer;
 harrier, fermer, clore.

Ամրապակ, *adj, ind.* Bien fer-
 mé, fort harré.

Ամրապակել (*եմ, էյի*) *v, a.*
 Bien fermer, serrer fortement, con-
 server; harrer.

Ամրոց (*ի, աւ*) *s.* Château; oi-
 tadelle; fort, forteresse; rempart, re-
 doute.

Ամրութի (*թի, թի*) *s.* Solidité,
 stabilité, consistance, fermeté;
 affermissement, raffermissement, ren-
 forcement; fort, fortification; sou-
 tien, soutènement, épaulement, éta-
 yement, rempart.

Ամրոյթ, *adj, ind.* Rassemblé,
 renfermé, recueilli. **Ամրոյթ ունել**,
 tenir rassemblé, ou recueillir.

Ամրոյթել (*եմ, էյի*) *v, a.* Ras-
 sembler, concentrer, renfermer, ser-
 rer, resserrer, restreindre, rétrécir,
 retrousser, raccourcir, plier; limi-
 ter. **Ամրոյթել զգիտս** ou **զգիտն**, re-
 cueillir, ou rappeler ses esprits, ou
 son imagination, se recueillir. **Ամրոյթ
 փել զմեռեալն**, donner la sépulture
 à un mort, enterrer, ensevelir.

Ամրոյթուկ, *s, ind.* Sensitivo.

Ամրոյթումն (*փման, փմամբ*) *s.*
 Restriction, modification, limitation.
Ամրոյթումն մտայ, recueillement.

Ամթ (*ոյ, ու*) *s.* Honte, confu-
 sion; pudeur; opprobre, ignominie,
 infamie, mortification; horreur, tur-
 pitude. **Յամթ առնել**, faire honte
 à quelqu'un, donner de la honte,
 couvrir de honte, confondre, trou-
 bler, convaincre. **Յամթ լինել** ou
զամթի հարկանել, être confus, a-
 voir honte, se couvrir de honte, ou
 de confusion, rougir.

Ամթալի (*լւոյ, լեւա*) *adj.* Hon-
 teux, ignominieux, infâme, diffamant,
 deshonnéte.

Ամթալից Voyez **Ամթալի** :

Ամթալիք (*լեայ, լեօք*) *s, pl.*
 Voyez **Ամթալիք** :

Ամթանք (*նայ, նօք*) *s, pl.*
 Honte, confusion; pudeur; les par-
 ties

Ալլեգորիա (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Allégorie, symbole, figure, métaphore, rébus, allusion.

Ալլեգորիկ *adv.* Figurément, figurativement, métaphoriquement.

Ալլեպոս, *adj, ind.* D'une autre nature, d'une autre espèce, de différente espèce, nature, ou qualité, hétérogène.

Ալլազոս, *adj, ind.* De différente couleur, différent, divers.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, a.* Décolorer, déteindre, ternir; pâlir.

Ալլազանի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Ternisuro; paleur.

Ալլազանի (ԳԺԳ, ԳԺԿ) *adj.* De différent regard, divers, différent.

Ալլազանի (ԳԺԳ, ԳԺԿ) *adj.* De différente religion, infidèle.

Ալլազանի (Խ, Խ) *adj.* Différent, divers, dissemblable.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, a.* Diversifier, varier.

Ալլազանի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Différence, diversité, dissemblance; distinction, variété.

Ալլազանի, *adj, ind.* Autre, divers, différent.

Ալլազանի, *adv.* Autrement, diversement, différemment.

Ալլազանի, *adv.* Différemment, diversement, autrement: infidèlement, comme un payen.

Ալլազանի (ԳԺԳ, ԳԺԿ) *adj, comp.* Très-différent. **Ալլազանի**, *adv.* Très-différemment; perversement.

Ալլազանի (ԳԺԳ, ԳԺԿ) *s, v.* *adj.* Étranger, qui est d'une autre nation, payen, gentil: différent, divers, étranger.

Ալլազանի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Paganisme, religion des Payens.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *adj.* Étranger.

Ալլազանի (Խ, Խ) *adj.* Qui parle une autre langue, étranger.

Ալլազանի (Խ, Խ) *adj.* D'une autre forme, changé, différent, divers; déguisé, masqué. **Ալլազանի**, *adv.* Inognito, avec déguisement. **Ալլազանի** (ԽԺ, ԽԳ) *s.* se déguiser, se masquer, se travestir; se transfigurer; se métamorphoser.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, a.* Déguiser, travestir, masquer, chan-

ger, contrefaire; transfigurer; métamorphoser.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, p.* Se déguiser; se transfigurer, se métamorphoser; être changé en une autre forme ou figure.

Ալլազանի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Déguisement; transfiguration; métamorphose; transformation.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, a.* Voyez **Ալլազանի**.

Ալլազանի (Խ, Խ) *adj.* Qui est de différente religion; qui a une autre façon de vivre.

Ալլազանի (Խ, Խ) *adj.* Qui est de différente croyance, ou d'une autre religion, sectaire, payen.

Ալլազանի, *adj, ind.* Hétéroclite.

Ալլազանի (Խ, Խ) *adj.* De différente voix; discordant, dissonant.

Ալլազանի, *adj, ind.* D'une autre forme, différent: Voyez **Ալլազանի**.

Ալլազանի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Transformation; changement: Voyez **Ալլազանի**.

Ալլազանի (Խ, Խ) *adj.* Sectaire, d'une autre secte, ou croyance.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *adj.* Qui a une autre intention; qui est d'un autre sentiment; qui a l'égaré ment d'esprit.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, a.* Avoir l'égaré ment d'esprit.

Ալլազանի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Délire, égaré ment d'esprit.

Ալլազանի, *adj, ind.* Chagné en une autre forme, ou figure, changé.

Ալլազանի, *adj, ind.* Mêlé de différentes choses, mêlé.

Ալլազանի, *adj, ind.* Changeant, variable; différent, divers.

Ալլազանի, *adj, ind.* De différent, ou d'un autre sexe; mêlé: Voyez **Ալլազանի**.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, a.* Altérer, changer, varier, diversifier; gâter, corrompre, indisposer; décon-

tenancer; falsifier, contrefaire.

Ալլազանի (ԽԺ, ԽԳ) *v, p.* S'altérer, se changer, varier, s'abâtardir; être indisposé.

Ալլազանի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Al-

station, changement, mutation, variation; émotion, mouvement, perturbation, corruption; falsification; indisposition, incommodité légère.

Անհասի (հ. ա.) *adj.* Bizarre, fantasque, extravagant, capricieux; fou, monstrueux, horrible, extraordinaire, singulier; grotesque, arabeque. **Անհասի** *հոգե. ou հոգե. հոգե.* fantaisie impertinente, caprice extravagant; lubie.

Անհասի *adj. ind.* Voyez **Անհասի**.

Անհասի (հ. հոգե.) *v.* Extravaguer, penser et dire des extravagances; être dissolue, se gâter, s'abâtardir; vivre dissolument.

Անհասի (հ. հոգե.) *s.* Enormité, monstrosité; dérèglement.

Անհասի *adj. ind.* D'une autre marque.

Անհասի (հ. հ.) *adj.* Voyez **Անհասի**.

Անհասի *adv.* Autrement, différemment, d'une autre façon.

Անհասի (հ. հ.) *adj.* Qui a une autre façon, différent, divers.

Անհասի (հ. հ.) *adj.* D'une autre espèce; d'un autre sexe; hétérogène, de différente nature, ou qualité.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Différence du sexe; hétérogénéité.

Անհասի *adj. ind.* Voyez **Անհասի**.

Անհասի (հ. հ.) *v.* Changer en une autre espèce; abâtardir.

Անհասի *adj. ind.* De différente façon, ou manière.

Անհասի (հ. հ.) *adj.* D'une autre famille.

Անհասի *conj.* Or, donc.

Անհասի (հ. ա.) *adj.* Hétérodoxe.

Անհասի (հ. հ.) *v.* Avoir des sentimens contraires à la véritable religion, être hétérodoxe.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Hétérodoxie.

Անհասի *adj. ind.* Changé, altéré, diversifié; dégénéré; différent.

Անհասի (հ. հ.) *v.* Changer en une autre forme, altérer;

contrefaire; métamorphoser; changer, diversifier.

Անհասի (հ. հ.) *v.* Se changer; s'abâtardir, dégénérer.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Changement, transmutation, conversion, métamorphose; abâtardissement, dégénération.

Անհասի *conj.* Encore, outre cela, de plus, plus, d'avantage.

Անհասի *adj. ind.* Divers, différent, distinct, varié.

Անհասի *conj.* Voyez **Անհասի**.

Անհասի *adj. ind.* Divers, différent; confus, mêlé, confondu; étrange, pervers, tora, contraire; différemment; au contraire.

Անհասի *adj. ind.* S'étourdir; s'en ôter le sentiment, en détourner la pensée.

Անհասի *conj.* Mais, mais si, mais que.

Անհասի *adj. ind.* Autre, une autre chose.

Անհասի *adj. ind.* Autre, une autre personne, autrui.

Անհասի *adj. ind.* Qui est de différente doctrine, sectaire.

Անհասի *adv.* D'ailleurs, d'un autre côté.

Անհասի *adv.* D'ailleurs, d'autre part.

Անհասի *adv.* Ailleurs, autre part.

Անհասի *adv.* Voyez **Անհասի**.

Անհասի *adv.* Voyez **Անհասի**.

Անհասի *adj. ind.* Autre, une autre personne, autrui.

Անհասի *conj.* Mais, cependant, néanmoins, toutefois, pourtant.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Chèvre, bique.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Satyre, faune.

Անհասի (հ. ա.) *s.* Chevrier, celui qui mene paître les chèvres.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Chamois.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Chèvre sauvage; chevreuil; daim.

Անհասի (հ. հ.) *s.* Le poil de chèvre; étoffe faite de poil.

poil de chèvre : qui appartient aux chèvres.

U.39.1 (*U.39.1*) s. Car-
pionne.

U.39.2 (*U.39.2*) s. ind. Chevrillards.

U.39.3 (*U.39.3*) s. Étouffe
faite de poil de chèvre.

U.39.4 (*U.39.4*) s. Vo-
yes **U.39.5**.

U.39.6 (*U.39.6*) s, pl. Vo-
yes **U.39.7**.

U.39.8, *adj*, *ind*. Chèvre-pied.

U.39.9 (*U.39.9*) s. Chevrier.

U.39.10 Voyez **U.39.11**.

U.39.12 (*U.39.12* ou *U.39.13*) *adj*, *ind*.
ou, *U.39.14* *pro*. Ce, cet, cela, ce-
lui, celui-là, le, la.

U.39.15 *conj*. Car, parceque;
même; au lieu que; plus, plutôt;
c'est pourquoi, puisque.

U.39.16 *conj*. C'est-à-dire, sa-
voir, c'est à savoir.

U.39.17 *adv*. Pendant que, tan-
dis que; récemment, fraîchement;
après que.

U.39.18 (*U.39.18*) *conj*. C'est-à-dire,
c'est à savoir.

U.39.19 (*U.39.19*) *adv*. Depuis, de-
puis ce tems-là, ensuite, après cela.

U.39.20 *conj*. Puisque, par-
ceque.

U.39.21 (*U.39.21*) *conj*. Depuis, en-
suite: Voyez **U.39.22**.

U.39.23 *pro*. Tel, telle per-
sonne.

U.39.24 (*U.39.24*) *adj*, *et adv*.
Tant, autant; tel; si; aussi, tel-
lement.

U.39.25 *adv*. Aussi, pareille-
ment, de même, autant, tellement,
de telle manière, de sorte que, de
façon que, aussi bien que.

U.39.26 (*U.39.26*) *adj*.
Tel, pareil, semblable, même; tant,
autant.

U.39.27 (*U.39.27*) *conj*. Voyez **U.39.28**.

U.39.29, *adj*, *et adv*. Tant:
Voyez **U.39.30**.

U.39.31 *adv*. Oui, oui-da, vrai-
ment.

U.39.32 (*U.39.32*) *v*, *a*. Ba-
fouer, berner, jouer, mépriser, rail-
ler, rire de, se railler, se moquer,
traiter injurieusement, et avec mé-
pris, tourner en ridicule.

U.80.1 (*U.80.1*) *De*. Dé-
rision, moquerie, raillerie.

U.80.2 (*U.80.2*) *s*, *pl*. Vo-
yes **U.80.3**.

U.80.4 (*U.80.4*) *adj*.
Berneur, ricaneur, méprisant.

U.80.5, *ind*. Risée, moche; ri-
caneusement; insulte; gausserie; in-
querie, dérision, raillerie.

U.80.6 (*U.80.6*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.7 (*U.80.7*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.8 (*U.80.8*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.9 (*U.80.9*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.10 (*U.80.10*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.11 (*U.80.11*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.12 (*U.80.12*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.13 (*U.80.13*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.14 (*U.80.14*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.15 (*U.80.15*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.16 (*U.80.16*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.17 (*U.80.17*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.18 (*U.80.18*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.19 (*U.80.19*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.20 (*U.80.20*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.21 (*U.80.21*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.22 (*U.80.22*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.23 (*U.80.23*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.24 (*U.80.24*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.25 (*U.80.25*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.26 (*U.80.26*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.27 (*U.80.27*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.28 (*U.80.28*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.29 (*U.80.29*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.30 (*U.80.30*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.31 (*U.80.31*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.32 (*U.80.32*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

U.80.33 (*U.80.33*) *v*, *a*. Se moquer, se rir,
se railler de, jouer, insulter, mépri-
ser, maltraiter.

U.80.34 (*U.80.34*) *s*. Se
faire moquer de soi, se tourner en
ridicule, être moqué.

U.80.35 (*U.80.35*) *adj*, *ind*. Ber-
neur, ricaneur, moqueur, railleur.

Այստեղ (ստեղ, տեղ) *adj.*
 Voyez **Այստեղ**.
Այս արդար Voyez **Արդար**.
Այստեղ, *adj., ind.* Tel, pareil, de cette manière, de cette façon.
Այս անգամ, *adv.* Cette fois.
Այսպիսի (սպիսի, անսպիսի) *adj.*
 Tel, pareil, même, de cette façon.
Այսպիսի, *adj., ind., et adv.*
 De cette manière, de cette façon, de même, de la même sorte.
Այսինքն ou **Այսինքն է**, *adv.*
 Savoir, à savoir, c'est à savoir, c'est-à-dire.
Այսինքն, *adj., ind.* De cette manière, tel, de cette condition.
Այսուհետև *adv.* Désormais, dorénavant, à l'avenir, dès à présent; au reste, au surplus.
Այսուհետև *adv.* Désormais, dorénavant, à l'avenir, dès à présent; au reste, au surplus: or, donc.
Այստեղ (ե, եւ) *adj., et adv.* De cette mesure, de cette quantité, tant, autant, si.
Այսպես, *adv.* Ainsi, de même que, de cette façon, de cette manière.
Այսպիսի (այս, սիսի) *adj.*
 Tel, de même, pareil, semblable, comme cela; si, si grand.
Այս, *adv.* Ici, en ce lieu-ci; dans ce lieu-ci; ça.
Այս արդար, *adv.* Voyez **Արդար**.
Այսինքն, *adv.* De retour ici, de nouveau ici. **Այսինքն** *adv.* Je reviendrai ici, je serai de retour aussitôt.
Այստեղ (այ, եւ) *adj.* De cette quantité, tant, tel, si grand.
Այսպիսի, *adj., ind.* Voyez **Այսպիսի**.
Այսօր, *adv.* Aujourd'hui. **Այսօր** *adv.* Jusqu'à présent, jusqu'au tems où nous sommes.
Այսօր (այ, եւ) *adj.*
 Qui est né aujourd'hui.
Այս (ե, եւ) *s.* Joue; mâchoire: Voyez **Այս**.
Այս, *adv.* De là.
Այսինքն (սինքն, սինքն) *s.*
 S'enfler, se gonfler, se bouffir, être tuméfié.
Այստեղ (ստեղ, տեղ) *s.*
 Tuméfaction, gonflement, bouffissu-

re, élevation: Voyez **Այստեղ**.
Այստեղ (ե, եւ) *s.* Enflure, tuméfaction, élevation, extension, gonflement, bosse, bouffissure, grosseur, tuméfaction, tubérosité, hube, louppe, pustule.
Այստեղ (ե, եւ) *s.*
 Enfler, gonfler, bouffir; tuméfié.
Այս (այ, եւ) *s.* Homme; mari, époux; personne; jeune homme. **Այս երեւելի**, personnage. **Այս** *adv.* Chacun, chaque personne, tout. **Այս** *adv.* Une personne. **Այս** *adv.* ou **Այս** *adv.* à l'envie, avec émulation, à qui mieux-mieux. **Այս** *adv.* l'un à l'autre. **Այս** *adv.* tant l'homme que la femme, l'homme et la femme ensemble. **Այս** *adv.* par tête, par chaque personne.
Այս (ե, եւ) *s.* Antre, caverne, grotte, tanière.
Այսպար, *adv.* Virilement: Voyez **Այսպար**.
Այսպար (ե, եւ) *adj.* Celle qui abandonne son mari.
Այսպար (ե, եւ) *adj.* Viril, mâle.
Այսպար, *adj., ind.* Comme un homme, viril, mâle.
Այսպար Voyez **Այսպար**, et **Այսպար**.
Այսպար (սպար, սպար) *adj.* Celle qui aime son époux.
Այսպար (սպար, սպար) *s.* Amour de son mari.
Այսպար (ե, եւ) *adj.* Celle qui a ôté la vie à son mari.
Այսպար (ե, եւ) *adj.* Dèshonnête, impudique, impudent, sans honte.
Այսպար (այ, եւ) *s.* N'avoir point de pudeur, être impudent, ou effronté, avoir de l'effronterie.
Այսպար (սպար, սպար) *s.* Effronterie, impudence, dèshonnêteté.
Այս *adv.* Holà!
Այս ou **Այս**, *ind.*
 Voyez **Այս**: **Այս** ou **Այս** Voyez **Այս**.
Այս (ե, եւ) *s.* Brûler, enflammer, embraser; torréfier; rôtir; cuire; sécher.

Արհեստ (*հ. ա.*) *s.* Hôpital pour les veuves, maison fondée pour recevoir les veuves.

Արհեստ (*ղ* ou *ի*, *ով* ou *ի*) *s.*, *et adj.* Brûlure, brûlement; brûlé, ou la marque du brûlement; suie des pots. **Արհեստ** *գոմի* la zone torride.

Արհեստ (*ղ* ou *ի*, *ով* ou *ի*) *s.* Brûlure.

Արհեստ (*ցին*, *ցինի*) *s.* Brûlure, brûlement.

Արհեստ (*ցոդ*, *ցոգու*) *adj.* Brûlant, cuisant; caustique.

Արհեստ Voyez **Արհեստ**.

Արհեստ (*բույ*, *բույ*) *s.* Veuve; veuf.

Արհեստ (*իստ*, *իստ*) *v.*, *n. p.* Devenir, ou être veuve, ou veuf.

Արհեստ (*բի*, *բի*) *s.* Veuvage, viduité.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *v.*, *s.* Voyez **Արհեստ**.

Արհեստ (*բի*, *բի*) *s.* L'âge viril, virilité; veuvage, viduité.

Արհեստ *s.*, *ind.* Petit homme, bout d'homme, nain.

Արհեստ (*ղ*, *ով* ou *անի*, *անի*, *անի*, *անի*) *s.* Cavalier; chevaux, gens de guerre à cheval, cavalerie.

Արհեստ (*ցին*, *ցինի*) *s.* Brûlement, brûlure, embrasement, déflagration, ustion, torréfaction, cuisson, cuite.

Արհեստ *s.*, *ind.* Voyez **Արհեստ**. **Արհեստ** (*ի*, *ի*) ou **Արհեստ** (*ի*, *ի*) *s.* Visiter, aller voir, aller en visite; rechercher, examiner, observer.

Արհեստ Voyez **Արհեստ**.

Արհեստ (*ի*, *ի*) Voyez **Արհեստ**.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *v.*, *n.* Visiter: Voyez **Արհեստ**.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *s.* Visiteur; inspecteur, proviseur; évêque.

Արհեստ (*բի*, *բի*) *s.* Visite; visitation; perquisition, recherche; inspection.

Արհեստ (*ցոդ*, *ցոգու*) *s.* Visiteur, inspecteur, examinateur.

Ա ou **Ա** (particule ou syllabe de privation, ou de négation) *A*, an, dé, dés, dé, hors, ig, il, ir, im, in, mal, mé, mès, né,

non, à part, sans, qui n'a pas, qui n'a point, qui n'est pas, qui n'est point (selon les expressions françaises).

Արհեստ (*ի*, *ա.*) *s.* Était. **Արհեստ** ou **Արհեստ** *s.* Étamer. **Արհեստ**, *étamer*.

Արհեստ, *adv.*, *ind.* Tard, tardivement, lentement; tardif, qui tarde, qui vient tard, lent, long.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *adj.* Qui est fait, ou né trop tard.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *v.*, *s.* Différer, retarder.

Արհեստ, ou **Արհեստ**, *adv.* Tard, sur le tard: Voyez **Արհեստ**.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *v.*, *s.* Tarder, retarder, s'annuyer, arriver tard, ou sur le tard.

Արհեստ (*ի*, *ա.*) *s.* (mot grec) Lecteur (qui a un des quatre ordres mineurs dans l'église): Voyez **Արհեստ**.

Արհեստ (*բի*, *բի*) *s.* Tardiveté, lenteur.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *adv.* Trop tard, au plus tard, pour le plus tard.

Արհեստ, *adj.*, *ind.* Qui est fait d'étain: étamé.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *adj.* Qui est de la nature d'étain.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *v.*, *s.* Étamer, couvrir d'étain.

Արհեստ, **Արհեստ** ou **Արհեստ** (*ի*, *ա.*) *adj.* Perfide, traître, déloyal, félon; fies, féroce, farouche, cruel, barbare, tyran, tyrannique, sanglant, outrageux.

Արհեստ (*բի*, *բի*) *s.* Perfidie; fierté, féroceité, inhumanité, cruauté, barbarie, tyrannie.

Արհեստ (*ի*, *ա.*) *adj.* Qui n'est pas libre; vilain, avare, chiche.

Արհեստ (*բի*, *բի*) *s.* Manque d'affinité, ou de rapport; état d'un étranger.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *adj.* Ignoble, bas, sans qualité.

Արհեստ (*ի*, *ա.*) *adj.* Inouï, extraordinaire; désobéissant, insolent, belître, fripon, coquin.

Արհեստ (*ի*, *ի*) *v.*, *n.*

Coquer, être insolent, ou impudent.

Անպատեհութիւն (թԷ, ԹՔ) ի. Coquerie, insolence, effronterie.

Անպիտան (ԼՂ, ԼԽ) adj.

Voyez Անպատեհութիւն.

Անթեմա (Ի, ԻԼ) ի. (mot grec) Anathème, excommunication.

Voyez Անպատեհութիւն.

Անթեմա (ԻԼ, ԻԼ) յ, ա. Anathématiser, frapper d'anathème, excommunier.

Voyez Անպատեհութիւն.

Անսել, adj, ind. Sans sel, insipide; dessalé: Voyez Անսել.

Անսել (անսել, անսել) adj, comp. Plus infertile, très-infertile.

Անսել (ԻԼ) ի. Girafe. Voyez Անսել.

Անսել, adj, ind. Fade, affadi, dégoûtant, sans goût; dégoûté, malvoulu.

Անսել, adj, ind. Voyez Անսել.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Qui n'est pas sujet aux passions, ou aux maladies: intègre, d'une probité incorruptible, innocent, pur; net: sain, qui est en parfaite santé, ou en bonne disposition.

Անսել, adj, ind. Sans vices ou passions, purement, avec intégrité, innocemment: sainement, en bonne santé.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Voyez Անսել.

Անսել (ԻԼ, ԻԼ) adj. Qui n'est pas sujet aux passions, ou aux maladies: intègre, d'une probité incorruptible, innocent, pur; net: sain, qui est en parfaite santé, ou en bonne disposition.

Անսել, adj, ind. Sans sel, insipide: Voyez Անսել. Անսել անսել, dessaler.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Sans tache, sans souillure, pur, net.

Անսել (ԹԷ, ԹՔ) ի. Pureté, netteté.

Անսել, adj, ind. Sans obscurité, clair, luisant; net.

Անսել, adj, ind. Voyez Անսել.

Անսել, adj, ind. Qui ne croît pas, qui décroît.

Անսել (ԹԷ, ԹՔ) ի. Diminution, diminution.

Անսել, adj, ind. Qui n'est pas borné au tems, éternel, perpétuel.

Անսել, adj, ind. Célibataire: Voyez Անսել.

Անսել (ԹԷ, ԹՔ) ի. Célibat.

Անսել, adj, ind. Indocile, opiniâtre, obstiné, sévère, inflexible.

Անսել, adj, ind. Voyez Անսել.

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

répétée, changement subit et imprévu.

Անսել, adj. Inopinément, inespérément, fortuitement, à l'improviste, soudain, soudainement; subitement.

Անսել, adj, ind. Voyez Անսել.

Անսել (ԼԽ, ԼԽ) ի, p. Désespoir.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Qui n'attend pas, désespéré.

Անսել, adj, ind. Voyez Անսել.

Անսել (Հայ, Հայ) ի, f. Vénus, déesse de l'amour; Diane.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Qui appartient à Venus, ou à Diane.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Sans sel, dessalé, insipide, sans goût, fade.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Qui n'est pas sectaire, sain, orthodoxe: qui n'est pas sujet à charme.

Անսել, adj, ind. Incorruptible, constant, certain, incontestable.

Անսել, adj, ind. Qui n'est pas broyé, ou moulu.

Անսել (ԼԽ, ԼԽ) adj. Qui ne peut être salé.

Անսել, adj, ind. Sans sel, insipide: Voyez Անսել. Անսել անսել, dessaler.

Անսել (Ի, ԻԼ) adj. Sans tache, sans souillure, pur, net.

Անսել (ԹԷ, ԹՔ) ի. Pureté, netteté.

Անսել, adj, ind. Sans obscurité, clair, luisant; net.

Անսել, adj, ind. Voyez Անսել.

Անսել, adj, ind. Qui ne croît pas, qui décroît.

Անսել (ԹԷ, ԹՔ) ի. Diminution, diminution.

Անսել, adj, ind. Qui n'est pas borné au tems, éternel, perpétuel.

Անսել, adj, ind. Célibataire: Voyez Անսել.

Անսել (ԹԷ, ԹՔ) ի. Célibat.

Անսել, adj, ind. Indocile, opiniâtre, obstiné, sévère, inflexible.

Անսել, adj, ind. Voyez Անսել.

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

Անսել, adj, ind. Clair, serein, sans

sans mélange, sans obscurité.

Անմեղմելի (*ի, ind.*) Qui ne peut être rassemblé, limité, ou résolu.

Անմեղք (*ի, ind.*) Sans honte, dévergondé, impudent, effronté, qui n'a point de pudeur; hardi, insolent. Voyez **Անմեղքաբար**.

Անմեղքաբար, *adv.* Sans honte, impudemment, hardiment.

Անմեղքանայ (*ամ, այդ*) *v.* n. Perdre toute honte, avoir de l'effronterie, être impudent.

Անմեղքութիւն (*թ, թի*) *s.* Impudence, effronterie, actions, ou paroles impudentes.

Անպարփաք, *adv.* Invariablement, immuablement, fermement.

Անպարփակ, *adj. ind.* Invariable, inaltérable, immuable, égal.

Անպարփակեան (*ի, ա.*) *adj.* Voyez **Անպարփակ**.

Անպարփակի (*լի, լիա*) *adj.* Voyez **Անպարփակ**.

Անպարփութիւն (*թ, թի*) *s.* Invariabilité, immutabilité.

Անսոր, *adj. ind.* Sans mari, celle qui n'a pas de mari, ou qui n'est pas mariée.

Անսուչեան, *adj. ind.* Abandonné, qui n'est pas pourvu, sans soin, sans secours.

Անսուչանելի, *adj. ind.* Irréprochable, irrépréhensible.

Անսեփանք ou **Անսեփանք** (*եանք, եանք*) *s. pl.* Les compagnons d'Ananias dans la fournaise, les trois enfants de la fournaise.

Անսեփան, *adj. ind.* Inanimé, qui n'a point de sentiment, ou d'âme; impersonnel.

Անսեփուկ, *adj. ind.* Qui n'est pas étroit, large, étendu, vaste.

Անսեփու (*նիւր, նիւր*) *s.* Menthe, baume.

Անսեփու, *adj. ind.* Sans nom, anonyme; ignoble; infâme, diffamé.

Անսեփաւ, *adj. ind.* Inséparable, indivisible.

Անսեփաւելի, *adj. ind.* Voyez **Անսեփաւ**.

Անսեփաւաբար, *adv.* Inséparablement, indivisiblement.

Անսեփաւապէս, *adv.* Voyez **Անսեփաւաբար**.

Անսեփաւեան, *adj. ind.* Sans en-

tre-denz, sans espace, inséparable, indivisible, uni.

Անսեփաւ, *adj. ind.* Qui ne passe pas, éternel; par où personne ne peut passer.

Անսեփաւելի, *adj. ind.* Voyez **Անսեփաւ**.

Անսեփաւաւ, *adj. ind.* Qui n'est pas indigent, riche, puissant.

Անսեփաւաւ, *adj. ind. et adv.* Qui n'est point fatigué, frais; aisé, facile, sans fatigue, sans peine, aisément, facilement.

Անսեփաւաւիկ, *adj. ind.* Chassé, ou éloigné de son pays, captif, esclave; étranger.

Անսեփաւաւիկ Voyez **Անսեփաւաւիկ**.

Անսեփաւաւ, *adj. ind. et adv.* Impartial, désintéressé, incorruptible, intègre, naïf, ingénu; rigide, sévère, rigoureux, dur, étroit, austère; impartialement, naïvement, nettement; rigideusement, rigoureusement, strictement, austèrement.

Անսեփաւաւաւ (*ի, ա.*) *adj.* Qui regarde impartialément, sincère.

Անսեփաւաւաւիկ, *adj. ind.* Qui répand impartialément, ou sans épar-

guier. **Անսեփաւաւիկ** (*թ, թի*) *s.* Impartialité, ingénuité, naïveté, sincérité; rigidité, sévérité, rigueur.

Անսեփաւայ (*լի, լիա*) *adj.* Sans yeux, aveugle, qui est privé de l'usage de la vue.

Անսեփաւ, *adj. ind.* Voyez **Անսեփաւ**.

Անսեփաւիկ (*ի, ա.*) *adj.* Pur, sans mélange; incorruptible.

Անսեփաւիկեան (*ի, ա.*) *adj.* Incorruptible, qui n'est pas sujet à corruption; intact, pur, chaste.

Անսեփաւիկութիւն (*թ, թի*) *s.* Incorruptibilité; pureté, chasteté.

Անսեփաւիկութեան (*նիւն, նիւն*) *s.* Voyez **Անսեփաւիկութիւն**.

Անսեփաւաւ (*ի, իւ*) *adj.* Impénitent, endurci dans le péché, inconvertible.

Անսեփաւաւաւ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Անսեփաւաւ**.

Անսեփաւաւաւ (*թ, թի*) *s.* Impénitence.

Անսեփաւաւ (*ի, ա.*) *s. et adj.* Désert, solitude, ermitage; désert, déshabité, solitaire, sauvage.

Ա.

Անապատային (ի, աւ) *adj.* Qui demeure en un lieu désert, et solitaire.

Անապատային (ի, աւ) *adj.* Ermite, anachorète, solitaire; éremitique.

Անապատային (նոյ, նով) *adj.* Voyez **Անապատային**.

Անապատանալ (աւ, անապ) *v.* Devenir désert, se ruiner, être dépeuplé.

Անապատաւոր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime les lieux déserts, ou la solitude.

Անապատաւոր *adj, ind.* Qui est élevé dans le désert.

Անապատաւորացանել (եւ, ցու) *v, t.* Désertir, rendre un lieu désert, ruiner, dépeupler, dégarnir d'habitans.

Անապատաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անապատային**.

Անապատ *adj, ind.* Sans refuge, sans protection, sans secours.

Անապատ (ի, աւ) *adj.* Coquin, libertin, débauché, débordé, déréglé, dissolu; effréné, libre, licencieux, lubrique, luxurieux, incontinent, impudique, deshonnête; prodigue.

Անապատաւոր *adv.* Dissolument, impudiquement, deshonnêtement; avec prodigalité.

Անապատել (եւ, եցայ) *v, n-p.* Coquiner, libertiner, se débaucher, vivre dissolument; prodiguer.

Անապատութի (թէ, թի) *s.* Coquinerie, libertinage, débauche, dissolution, licence, désordre, dérèglement, débordement, excessif, excès, fredaine, incontinence, abandonnement, luxure, immodestie, impudicité, deshonnêteté, prostitution. **Չգէշ** **յանապատութիւն**, débaucher, jeter dans la débauche, dans le vice.

Անապատորդ (ի, աւ) *adj.* Sans guide, sans chef, sans gouverneur.

Անապատ (սթի, սթիւ) *adj.* Sans occasion, sans motif; sans raison.

Անապատ *adj, ind.* Imprenable, qui ne peut être pris, inexpugnable, qui ne peut être emporté par un siège, ou d'assaut.

Անապատ *adj, ind.* Malsain.

Անապատաւոր *adv.* Brutalement,

bestialement, bêtement, en bête.

Անապատաւոր (ի, իւ) *adj.* Brutal, bestial, bête, grossier, étourdi.

Անապատաւոր (գիտի, գիտու) *adj.* Qui se divertit avec une bête, qui abuse d'une bête, bestial.

Անապատաւորութի (թէ, թի) *s.* Abus, ou divertissement avec une bête, bestialité.

Անապատաւոր (գուշի, գուշի) *adj, comp.* Plus ou très-grossier, fort brutal.

Անապատաւոր (ի, իւ) *adj.* Voyez **Անապատաւոր**.

Անապատաւորութի Voyez **Անապատաւորութի**.

Անապատաւոր *adj, ind.* Qui immole des bêtes.

Անապատաւորութի (թէ, թի) *s.* Immolation des bêtes.

Անապատաւոր (ի, իւ) *adj.* Voyez **Անապատաւոր**.

Անապատաւոր *adj, ind.* Bestial, qui tient de la bête.

Անապատաւոր (ի, աւ) *adj.* Brutal, bestial.

Անապատաւորացալ (ի, իւ) *adj.* Qui vit comme une bête, brutal, bestial.

Անապատաւորացալ *adj, ind.* et *adv.* Qui a la forme d'une bête, bestial, brutal: bestialement, brutalement.

Անապատաւոր (ի, իւ) *adj.* Qui convoite une bête: Voyez **Անապատաւոր**.

Անապատաւոր (մտի, մտաւ) *adj.* Brutal, grossier, bête, étourdi, stupide.

Անապատաւորութի (թէ, թի) *s.* Bêtise, lourdisse, stupidité.

Անապատային (նոյ, նով) *adj.* Brutal, bestial, qui tient de la bête; tenant de la bête brute.

Անապատաւոր (աւ, անապ) *v, n.* Devenir une bête, vivre bestialement, ou en bête brute, s'abrutir.

Անապատաւորաց (նուցի, նուցիւ) *adj.* Qui nourrit des bêtes.

Անապատաւորացալ (եւ, եւով) *adj.* Abruti.

Անապատաւորացանել (եւ, ցուցի) *v, t.* Abrutir.

Անապատաւորացալ *adj, ind.* Qui convient aux bêtes, brutal, bestial.

Անապատաւորացալ *adj, ind.* Brutal, bestial.

Անանիկ (*հ*, *ind.*) Petit animal, une petite bête.

Անանուծի (*ԹԷ*, *ԹԲ*) *s.* Qualité d'une bête, d'un brutal, brutalité, bestialité.

Անանուա, *adj*, *ind*, et *s.* Brutal, bestial: une place peuplée de bêtes sauvages.

Անանուհ (*անոյ*, *անոհ*) *adj*, et *s.* Irraisnable; animal, bête, une bête brute.

Անաստիան (*ի*, *ու.*) *adj.* Sans ordres sacrés.

Անաստուած (*ի*, *իւ.*) *adj.* Athée; irréligieux, libertin.

Անաստուածուծի (*ԹԷ*, *ԹԲ*) *s.* Athéisme; irréligion, libertinage.

Անասկ (*ի*, *ու.*) *adj.* Impuisant; imbécille, faible.

Անարամ (*ի*, *իւ.*) *adj.* Immaculé, sans tache de péché, pur, saint; net, épuré; irréprochable, innocent, droit; intact; entier, parfait.

Անարամաբար, *adv.* Sans tache, purement; inviolablement.

Անարամուծի (*ԹԷ*, *ԹԲ*) *s.* Pureté, netteté; droiture; intégrité.

Անարամուհի (*հոյ*, *հոհ*) *adj*, *f.* Immaculée, sainte.

Անարար, *adj*, *ind.* Incrète, non fait.

Անար (*ի*, *իւ.*) *adj.* Abstème, qui ne boit point de vin: Voyez **Անդիարառ**.

Անարգ (*ի*, *ու.*) *adj.* Méprisable, vil, abject; bas, inappréciable, contemptible, déshonorable, chétif, misérable, ignoble, obscur, piètre, pauvre, pitoyable, roturier, indigne; chafouin.

Անարգաբար, *adv.* Indignement, ignominieusement, ignoblement, déshonorablement, outrageusement, piètrement, lâchement, pitoyablement, roturièrement, vilainement.

Անարգական (*ի*, *ու.*) *adj.* Honteux, diffamant.

Անարգահառ, *adj*, *ind.* Voyez **Անարգահանելի**.

Անարգահանելի (*լոյ*, *լու.*) *adj.* Inconsolable, qui ne se peut consoler.

Անարամահ, *adj*, *ind.* Avec une mort honteuse.

Անարամածար, *adj*, *ind.* Qui honore, ou favorise les indignes,

les humbles, ou les indignes.

Անարգանուլ (*ամ*, *այոյ*) *v*, *a.* Être avili; se rendre abject, ou contemptible; perdre son prix; s'humilier.

Անարգանք (*անոյ*, *նոք*) *s*, *pl.* Reproche; affront, outrage, tort; honte, opprobre, infamie, turpitude; indignité; mépris.

Անարգասաւոր (*ի*, *ու.*) *adj.* Infertile, infécond, stérile, infructueux, inutile.

Անարգասաւորուծի (*ԹԷ*, *ԹԲ*) *s.* Infertilité, infécondité, stérilité, sécheresse; inutilité.

Անարգասի (*աւոյ*, *սեւա*) *adj*, *Voyez* **Անարգասաւոր**.

Անարգէլ (*եմ*, *էցի*) *v*, *a.* Offenser, choquer; mépriser, déprécier, déshonorer; improuver, désapprouver, réprocher, mésestimer, refuser, répudier; maudire, blâmer, déroger.

Անարգէլ, *adj*, *ind*, et *adv.* Libre, sans obstacle, sans empêchement; librement; impunément.

Անարգէլութիւն (*ԹԷ*, *ԹԲ*) *s.* Liberté, état d'une chose libre, et sans obstacle.

Անարգի, *adj*, *ind.* Voyez **Անարգ**.

Անարգու (*ի*, *ու.*) *adj.* Contempteur, méprisant, dédaigneux; offenseur: Voyez **Անարգ**.

Անարգուծի (*ԹԷ*, *ԹԲ*) *s.* Offense, mépris; refus; réprobation, abjection; bassesse, vilété, roture, pauvreté.

Անարգակ (*ի*, *ու.*) *adj.* Inégal, impoli.

Անարգար (*ոյ*, *ով*) *adj.* Injuste, inique, méchant, déraisonnable.

Անարգարակ, *adj*, *ind.* Voyez **Անարգար**.

Անարգիւ, *adj*, *ind.* Gigantesque, d'une grandeur extraordinaire.

Անարգիւն, *adj*, *ind.* Infructueux, inutile; sans aucun mérite.

Անարիւ, *adj*, *ind.* Sans soleil, obscur, sombre, ténébreux.

Անարթիւ Voyez **Անարթիւն**.

Անարթան (*ի*, *իւ.*) *adj.* Indigne, qui n'est pas digne; méchant, condamnable, infâme, illégitime, mal-honnête. **Անարթան համարել**, dédaigner. **Անարթան լինել**, démé-

riter, être indigne, se rendre indigne.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adv.* Indignement.

Անբնական (*ան*, *ան*) *s.* Intimidé.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui n'est pas fort, faible, vil, timide, pusillanime, lâche, qui manque de courage: gigantesque, d'une stature, ou d'une grandeur extraordinaire, démesuré, excessif, monstrueux.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Plus, ou très-faible, très-vil.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Timide, craintif, peureux, sans courage.

Անբնական (*ան*, *ան*) *s.* Timidité, pusillanimité, manque de courage, lâcheté, faiblesse: grandeur excessive.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui n'a point de sang; qui n'est pas saignant, non-saignant.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui n'a pas d'argent, pauvre.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui n'aime pas l'argent, généreux.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui ne peut être attisé, ou renouvelé.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui est sans racine, déraciné; sans fondement, sans appui.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui est sans art, ou profession; qui est sans artifice, ou fraude; qui est fait sans art, immatériel; simple, naturel, naïf; inculte, rustique, gosse, grossier, lourd, rude, dur, sec.

Անբնական (*ան*, *ան*) *s.* Simplicité; grossièreté, dureté.

Անբնական Voyez **Անբնական**.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Inarticulé, qui ne peut être prononcé.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui n'est pas labouré, ou défriché, inculte; intact, vierge.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Voyez **Անբնական**.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Faible, pauvre, vil, bas, humble.

Անբնական (*ան*, *ան*) *v.* A. At-
faiblir, débilité, avilir.

Անբնական (*ան*, *ան*) *s.* Faiblesse, débilité, vileté.

Անբնական (*ան*, *ան*) *v.* S'affaiblir, se débilité, s'avilir.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Infini, interminable, sans fin, continuuel, perpétuel.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Voyez **Անբնական**.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui n'a pas le partage, ou la part, destitué, privé, dépourvu: indivisible, inséparable.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Indivis, indivisible, inséparable.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adv.* Indivisiblement, inséparablement, par indivis.

Անբնական (*ան*, *ան*) *s.* Indivisibilité.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Voyez **Անբնական**.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Désuni, qui n'a pas de connexion, disjoint.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Inalliable, qui ne se peut allier, ou composer.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Irréprochable, irrépréhensible; franc, sincère.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adv.* Irréprochablement, irrépréhensiblement; franchement, ouvertement.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Infortuné, malheureux.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Incomparable, sans pareil; incongru, disproportionné.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Sans article, simple, qui n'est pas composé, ou joint.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Qui ne détracte, ou ne parle pas mal de: qui n'est pas sujet à la détraction, ou au reproche, irrépréhensible.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Irraiso-
nable, qui n'est pas doué de raison; animal, bête brute; péclore.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adv.* Bêtement, bestialement, brutalement, en bête brute. **Անբնական** (*ան*, *ան*), déraisonner.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Bestial, brutal, irraisonnable.

Անբնական (*ան*, *ան*) *adj.* Très, ou plus grossier, bestial, brutal.

Անբնայալ-յանէլ (հմ, ցուցի) *v, s.* Abstrus.

Անբնարար (ի, աւ.) *adj.* Irraiso-
nable ; irrationnel ; déraisonnable,
injuste.

Անբնութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Be-
stialité, brutalité, abrutissement.

Անբնորէն, *adv.* Voyez **Անբն-
արար**.

Անբար, *adj, ind.* Sans tache,
innocent, irrépréhensible. **Անբար
անէլ**, disculper, excuser, justifier,
prétexter.

Անբարա (ի, եւ.) *adj.* Muét,
taciturne.

Անբարդ (ի, եւ.) *adj.* Qui n'est
pas composé, simple.

Անբարդիկ (լւյ, լեւաւ.) *adj.*
Qui ne se peut composer, ou con-
joindre.

Անբարեխաւ (ի, եւ.) *adj.* In-
tempérant, déréglé, désordonné,
excessif.

Անբարեխաւութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Intem-
pérance, intempésie, désor-
dre. **Անբարեխաւութի**, intem-
péramment, désordonnement.

Անբարեւեր (սիրի, սիրաւ.) *adj.*
Qui n'aime pas le bon, mal, malin,
malicieux.

Անբարի, *adj, ind.* Qui n'est pas
bon ; mauvais, méchant.

Անբաց, *adj, ind.* Qui n'est pas
ouvert, fermé, couvert.

Անբացարկիկ (լւյ, լեւաւ.) *adj.*
Inexplicable, inexpriunable.

Անբացորդ, *adj, ind.* Indécia,
indéfini.

Անբաւ (ի, եւ.) *adj.* Infini, qui
est sans bornes, innombrable, im-
mense, sans mesure, très-grand,
excessif.

Անբաւական (ի, եւ.) *adj.* Insuf-
fisant, incapable, inhabile, mal-ha-
bile.

Անբաւականութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Insuffisance, incapacité, inhabilité.

Անբաւարդ, *adj, ind.* Qui est
composé de parties innombrables.

Անբաւանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.*
Croître, ou s'augmenter excessive-
ment, être immense, s'agrandir
beaucoup.

Անբարեկի (լւյ, լեւաւ.) *adj.* In-
compréhensible, infini, immense.

Անբաւութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Infini-

mité, immensité, incompréhensibilité.

Անբեկ, *adj, ind.* Voyez **Անբե-
կանիկ**.

Անբեկանիկ ou **Անբեկիկ** (լւյ, լեւաւ.) *adj.* Qui ne se peut rompre,
ou briser.

Անբեկարար (ի, աւ.) *adj.* In-
fécond, infertile, stérile, sec.

Անբեկարարութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Infécondité, infertilité, stérilité.

Անբեկու, *adj, ind.* Voyez
Անբեկարար.

Անեղ, *adj, ind.* Infructueux,
stérile, infécond, infertile, aride,
sec, maigre.

Անեղան (ի, եւ.) *adj.* Qui est
sans bouche, ou sans paroles, muet.

Անեղեկ (լւյ, լեւաւ.) *adj.* In-
tolérable, insupportable, insoutena-
ble, importun, impraticable, pesant,
rigoureux, rude. **Անեղեկ եղի**,
intolérablement, insupportablement.

Անեղութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Infer-
tilité, infécondité, stérilité.

Անեղալ (ըրդի, ըրաւ.) *adj.*
Qui ne porte pas, qui n'est point
sujet, exempt.

Անեղեկ (լւյ, լեւաւ.) *adj.* Qui
ne se peut émausser, dont le tran-
chant n'est pas usé.

Անեղական (ի, աւ.) *adj.* In-
guérissable, incurable, irrémédiable.

Անեղեկի (լւյ, լեւաւ.) *adj.*
Voyez **Անեղական**. **Անեղեկի
իկ** ou **անեղեկիկ օրհանաւ**, ir-
rémédiablement.

Անեծ Voyez **Անեծ**.

Անեծութի Voyez **Անեծութի**.

Անբարար, *adv.* Extraordinaire-
ment, surnaturellement.

Անբնակ (ի, աւ.) *adj.* Sans ha-
bitation ; inhabité, déshabité, désert,
inhabitable. **Անբնակ անէլ**, dé-
serter, dépeupler, ruiner.

Անբնական (ի, աւ.) *adj.* Qui
n'est pas naturel, artificiel ; affecté,
trop recherché ; postiche, faux, em-
prunté.

Անբնականութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Dé-
peuplement.

Անբնակ Voyez **Անբնակ**.

Անբնի (բուժի, բուժիւ.) *adj.*
Voyez **Անբնական**.

Անբնականակ, *adj, ind.* Voyez
Անբնականակիկ.

Անբնականակեկ (լւյ, լեւաւ.)
adj.

անկոմպրենսիբլ, մեղաբար
անկոմպրենսիբլ, մեղաբար

Անյ, adj, ind. Qui n'a point
de flamme, sans flamme, qui n'est
pas enflammé, non enflammé.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se
peut briser, ou embraser.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ (հ, աւ.) adj. Vb.

Անյակեղ (հ, աւ.) adj. In-
guérissable, incurable, intermédiaire.

Անյակեղ, adj, ind. Qui n'est pas
de même nature, bâtarde, étranger.

Անյակեղ, adj, ind. Sans con-
trainte, de bonne et libre volonté,
volontairement.

Անյակեղ, adj, ind. Sans con-
trainte, volontaire, inviolable.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

Անյակեղ, adv, et conj. Fois, coup:
encore, même.

qui est rareté, ou liq.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se

peut encager, on renfermer dans une
logette, ou cage, farouche, indom-
table.

Անյակեղ, adj, ind. Difforme,
laid, disgracie.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ, adj, ind. Sans macule,
sans tache; sans ténacité.

Անյակեղ, adj, ind. Ignorant, idiot; mal-habile, sot; gros-
sier. Անյակեղ, ignorant, par
mégarde; à tout événement; à tout
hasard. Անյակեղ, couvrir,
dissimuler, faire semblant de ne pas
voir, ou savoir.

Անյակեղ, adj, ind. Cruel,
barbare, inhumain, impitoyable.

Անյակեղ, adj, ind. Qui aime la cruauté, cruel, impito-
rable.

Անյակեղ, adj, ind. Cru-
auté, inhumanité, barbarie.

Անյակեղ, adj, ind. Qui n'est pas
tracé, ou écrit; qui ne se peut ra-
yer, dur.

Անյակեղ, adj, ind. Inestimable,
sans prix, impayable.

Անյակեղ, adj, ind. Al-
stème, qui ne boit point de vin.

Անյակեղ, adj, ind. Ignorant.

Անյակեղ, adj, ind. Ignorer, ne savoir pas, méconnoître,
oublier; s'étourdir.

Անյակեղ, adj, ind. Im-
concevable, incompréhensible, qui
ne se peut savoir.

Անյակեղ, adj, ind. Ignorance, défaut de connoissance, inex-
périence. Անյակեղ, ignorant-
ment, par ignorance, insoitement,
sans le savoir.

Անյակեղ, adj, ind. Sans
caractères, sans lettres, qui n'a
aucune empreinte, ou marque; non
écrit, verbal, orale, de vive voix;
idiot, ignorant; verbalment, de bou-
che, sans écrit.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se
peut trouver, introuvable.

Անյակեղ, adj, ind. Sans tête; sans chef, abandonné.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se
peut trouver, introuvable.

Անյակեղ, adj, ind. Sans tête; sans chef, abandonné.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se
peut trouver, introuvable.

Անյակեղ, adj, ind. Sans tête; sans chef, abandonné.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se
peut trouver, introuvable.

Անյակեղ, adj, ind. Sans tête; sans chef, abandonné.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se
peut trouver, introuvable.

Անյակեղ, adj, ind. Sans tête; sans chef, abandonné.

Անյակեղ, adj, ind. Voyez Անյակեղ.

Անյակեղ, adj, ind. Qui ne se
peut trouver, introuvable.

Անդժելի (լոյ, լեւ.) *adj.* Qui ne peut être rayé, ou taillé, dur.

Անդդ (դեդ, դեդ) *s.* Vantour.

Անդոն (ի, իւ.) *adj.* Ingrat, méconnoissant : mécontent, mal-content, qui n'est pas satisfait, qui murmure.

Անդոնացող (ցողի, ցողաւ.) *adj.*

Voyez **Անդոն**.

Անդողիկ Voyez **Անդողիկ**.

Անդոյ (ի, իւ.) *adj.*, et *s.* Qui n'a pas l'être, qui n'existe pas ; nulle chose, rien. **Անդոյ** ou **անդոյ** **Ան** զանաւորս յանդոյից, Dieu a créé le monde de rien.

Անդոսեղ (եմ, եղի) *v.*, *a.* Mépriser, mésestimer, rejeter, rebuter, reprouver, répudier, rabrouer ; redarguer, reprendre, blâmer, condamner ; berner, traiter de ridicule, jouer, se moquer.

Անդոսեղի (լոյ, լեւ.) *adj.* Contemptible, méprisable, rejetable, blâmable, condamnable.

Անդործ (ի, աւ. ou իւ.) *adj.* Oisieux, oisif, fainéant, qui ne fait rien, désoccupé, cagnard, paresseux ; inefficace, qui ne produit point son effet, qui manque de vertu ; qui n'est pas encore fait, ou mis en exécution ; qui n'est pas encore parfait, ou poli ; inculte, qui n'est point cultivé. **Երկիր անդործ**, terre laissée en friche.

Անդործադրելի (լոյ, լեւ.) *adj.* Impraticable, qui ne peut être pratiqué, dont on ne peut se servir.

Անդործադրութի (թէ, թք.) *s.* Inexécution, manque d'exécution.

Անդործառութի (թէ, թք.) *s.* Non-usage, être hors d'usage.

Անդործութի (թէ, թք.) *s.* Oisiveté, désoccupation ; inaction, inefficacité.

Անդու. *adj.*, *ind.* Digne, qui mérite quelque chose.

Անդուծ, *adj.*, *ind.* Impitoyable, sans miséricorde, inhumain, cruel, barbare, dénaturé, felon, atroce, implacable.

Անդումն (գման, գմամբ) *s.* Fin, terminaison, cadence, désinence.

Անդույսի, *adj.*, *ind.* Qui n'est point prédit, ou présagé.

Անդուշէլ Voyez **Անդուշէլ**.

Անդուրդ, *s.*, *ind.* Voyez **Անդումն**.

Անդուցանել (եմ, գուցի) *v.*, *a.* Finir, terminer ; appliquer, adapter, accommoder.

Անդաւան (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Անդուցանել**.

Անդաւանի (լոյ, լեւ.) *adj.* Voyez **Անդուցանել**.

Անդրիշէլ Voyez **Անդրիշէլ**.

Անդ (ոյ, ու. ou ի, իւ.) *s.* Champ, pièce de terre, labourable ; guéret ; sol. **Անդ**, les champs, la campagne : Voyez **Անդ**.

Անդ, *adv.* Là.

Անդաւեր (ի, աւ.) *adj.* Qui a bonde en campagnes.

Անդաւոր, *adj.*, *ind.* Qui ne cesse pas, qui continue, qui dure, continuuel ; inquiet, agité.

Անդաւոր, *adv.* Sans cesse, continuellement, incessamment, sans intermission, toujours, éternellement.

Անդաշէլ (եմ, եցի) *v.*, *a.* Examiner, rechercher.

Անդամ (ոյ, ու.) *s.* Membre, partie. **Անդամ անդամ յոշէլ**, démembrer, retrancher, disséquer, découper.

Անդամազնական (ի, աւ.) *adj.* Anatomique.

Անդամազնիկ (զի, զնաւ.) *adj.*, et *s.* Anatomiste, disséqueur.

Անդամազնութի (թէ, թք.) *s.* Anatomie. **Անդամազնութի**, anatomiser, disséquer.

Անդամազնորէն, *adv.* Anatomiquement.

Անդամութիւ (ի, իւ.) *s.* Les membres disséqués, les parties.

Անդամայծ (լուծի, լուծիւ.) *adj.*, et *s.* Paralytique, perclus, impotent.

Անդամալուծիլ (իմ, ծեցայ) *v.*, *n-p.* Être atteint de paralysie.

Անդամալուծութի (թէ, թք.) *s.* Paralysie.

Անդամախեղ (ի, իւ.) *adj.* Impotent, estropié, qui est privé de l'usage de quelque membre.

Անդամախեղութի (թէ, թք.) *s.* État d'une personne estropiée, ou impotente.

Անդամադ Voyez **Անդամադ**.

Անդամադեայ Voyez **Անդամադեայ**.

Անդամառ (ի, իւ.) *adj.* Voyez **Անդամախեղ**.

Անգամառթի Voyez **Անգամառթի**.

Անգիւղ, *adj, ind, et adv.* Prompt, diligent : promptement, avec diligence, sans délai.

Անգիւթ, *adv.* Là.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Voyez **Անգաւոր**.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *s.* Campagne, les champs, cru, village, **Անգաւոր** *գիւղ*, ou *անգաւոր* *կոն*, hénir les champs.

Անգաւորաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Sans éducation; sans gouverneur.

Անգամ (*անգ, անգ*) *adj.* Qui n'est pas jugé, ou condamné.

Անգամաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Qui n'est pas condamnable, qui ne mérite pas d'être condamné, ou blâmé, irréprochable.

Անգամ (*անգ, անգ*) *adj.* Qui ne se peut retourner, irrévocable; inconvertible, impénitent; mort.

Անգաման (*անգ, անգ*) *adj.* Irrémédiable, irréparable, incurable.

Անգամանիչ (*անգ, անգ*) *adj.* Voyez **Անգամանիչ**.

Անգաւ (*անգ, անգ*) *s.* Troupeau, troupe de bœufs, de moutons, de gros bétail, bestiaux, bétail : champs, campagne.

Անգաւոր, *adj, ind.* Qui ne vacille pas, qui n'est point vacillant, ferme, certain, résolu.

Անգաւ ou **Անգաւոր** (*անգ, անգ*) *s.* Antidote, contre-poison.

Անգե, *adv.* Là. **Անգե**, *անգե* *ու* *նմի*, *անգե* *գաղաղաղի*, ou *անգե* *իւ*, Sur le champ, sur l'heure même, bientôt, aussi-tôt que, incessamment, sans délai, soudain, subitement, incontinent.

Անգոր (*անգ, անգ*) *s.* Gardien de troupeau, bouvier, pâtre, berger.

Անգեւ, *adj, ind.* Indécent, mal-séant, absurde, impertinent, inepte, importun, mal-adroit, mal-honnête, extravagant, fou, bizarre, ridicule, mal-fait. **Անգեւոր**, Indécemment, mal-honnêtement; importunément, extravagamment, gauchement, à contre-tems.

Անգե (*անգ, անգ*) *s, pl.* Voyez **Անգե**.

Անգամաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Qui n'est pas fâcheux, ou dif-

ficile, facile, condescendant.

Անգոր (*անգ, անգ*) *adj.* Qui ne peut contrevenir, ou se tromper, inviolable, irréfragable.

Անգիւթաւոր, *adj, ind, et adv.* Irrésistible; irrésistiblement, sans contredit.

Անգաւ, *adv.* Voyez **Անգաւ**. **Անգոր** (*անգ, անգ*) *adj.* Inébranlable, ferme, constant.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Qui demeure dans l'abyssus; infernal; qui est répandu sur l'abyssus.

Անգաւոր, *adj, ind, et adv.* Abyssus; enfoncée, très-profond; profondément, bien avant dans la terre.

Անգաւոր, *adj, ind.* Profond comme un abysme, fort profond, très-haut.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Voyez **Անգաւոր**.

Անգաւոր, *adj, ind.* Qui divise un abysme, ou les eaux.

Անգաւոր, *adj, ind.* Abyssus, fort enfoncée, très-profond.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Très-profond; infernal, d'enfer.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Qui appartient au chef de ceux qui demeurent dans l'abyssus; prince de l'enfer.

Անգաւոր, *adj, ind.* Qui se tourne dans l'abyssus; qui a un tour très-profond.

Անգաւոր, *adj, ind.* Abyssus, qui est enfoncée, ou perdu dans l'abyssus.

Անգաւոր, *adj, ind.* Qui est garni d'un fossé, ou tranchée fort profonde; fort creux, fort profond.

Անգ, *adj, ind.* Voyez **Անգ**.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *adj.* Fâcheux, qui donne du chagrin; incommode, mélancolique.

Անգաւոր (*անգ, անգ*) *s.* Mé-lancolie, chagrin.

Անգաւոր, *adj, ind.* Qui ne vacille, ou ne tremble pas, ferme, constant.

Անգոր Voyez **Անգոր**. **Անգոր** (*անգ, անգ*) *s, pl.* Sommet de montagne, rocher.

Անգոր, *adj, ind.* Coi, calme, tranquille, paisible, imperturbable, pacifique, quiet; aisé, commode, pro-

pre, avantageux, convenable. **Անդորր** ou **յանդորր**, paisiblement, tranquillement, pacifiquement; commodément, aisément. **Անդորր տանել** ou **յանդորր հանել**, Tranquilliser, calmer, apaiser, adoucir, rendre aisé.

Անդորրամիտ (**միտ**, **մառ**) *adj.* D'un esprit, ou d'une nature tranquille, pacifique, paisible; magnanime.

Անդորրանալ (**ամ**, **րազայ**) *v.* *n-p.* Se tranquilliser, se calmer; être aisé, ou commode.

Անդորրացուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v.*, *t.* Tranquilliser, calmer, apaiser; soulager, alléger, adoucir; accommoder.

Անդորրութի (**թի**, **թի**) *s.* Tranquillité, calme, repos, bien-être, aise, décharge, soulagement.

Անդուար Voyez **Անդրուար**.

Անդուլ, *adj.*, *ind.*, *et* *adv.* Assidu, continué: assidument, incessamment, sans cesse, continuellement, sans intermission.

Անդունդք, **անդնդոց**, **անդնդովք**) *s.*, *pl.* Abyme, gouffre; précipice; tartare, enfer.

Անդունն, *adj.*, *ind.* Qui est sans porte, ouvert. **Անդունն բերան**, bouche-ouverte, qui dit tout ce qui lui vient à la bouche.

Անդուստ, *adv.* De là.

Անդուստ **ի վերուստ**, *adv.* D'en haut.

Անդ ուրեմն ou **Անդր ուրեմն**, *adv.* Là.

Անդարութի (**թի**, **թի**) *s.* État d'une personne qui n'est pas lettrée, ou qui est sans littérature, grossièreté.

Անդատական (**ի**, **աւ**) *adj.* Naturel, original.

Անդատին, *adv.* Dès; dès que, dès là que; naturellement, originalement, radicalement; derechef, de nouveau; même. **Անդատին** **ի մանկութե իմեմ**, dès mon enfance. **Անդատին յարարութե աշխարհի**, depuis la création du monde.

Անդր, *adv.* Là; delà, outre, au delà de: celui-là, celle-là. **ի քաղաք անդր**, en cette ville là.

Անդրաբերարար Voyez **Փոխաբերարար**.

Անդրաբերութի Voyez **Փոխաբերութի**.

Անդրեւաբեր Voyez **Արեւաբեր**.

Անդրագոյն (**գունի**, **գունիւ**) *adj.*, *comp.* **Անդագոյն**, qui est au delà.

Անդրադառնալ (**ամ**, **արձայ**) *v.* *n.* Voyez **Անդրադարձիւ**.

Անդրադարձ (**ի**, **իւ**) *adj.*, *et* *s.* Réciproque, mutuel; inverse; retrograde: contrechange, réciproque.

Անդրադարձաւոր, *adv.* Réciproquement, mutuellement.

Անդրադարձիւ (**իւ**, **այ**) *v.*, *n-p.* Rétrograder; réfléchir; reculer, retourner.

Անդրադարձութի (**թի**, **թի**) *s.* Retrogradation; réverbération, repercussion, réfléchissement; réflexion; retour.

Անդրադարձացանել (**եմ**, **ցուցի**) *v.*, *t.* Répercuter, réverbérer; réfléchir, renvoyer, repousser.

Անդրանալ (**ամ**, **արայ**) *v.*, *n.* Aller, ou passer outre, avancer, aller en avant, aller plus loin.

Անդրանիկ (**նիկ**, **նիկաւ**) *adj.*, *et* *s.* Aîné, le premier né.

Անդրանիկարար, *adv.* En aîné, comme un aîné.

Անդրանիկածախ, *adj.*, *ind.* Qui consomme, ou détruit les aînés.

Անդրանիկածին (**ծնի**, **ծնաւ**) *adj.* Qui a engendré premièrement, ou le premier fils: aîné.

Անդրանիկածնունդ, *adj.*, *ind.* Voyez **Անդրանիկ**.

Անդրանիկանալ (**ամ**, **արայ**) *v.*, *n-p.* Être aîné, se faire aîné.

Անդրանիկարար (**ի**, **աւ**) *adj.* Qui rend aîné, qui donne le droit d'aînesse.

Անդրանիկացուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v.*, *t.* Rendre, ou faire aîné, donner le droit d'aînesse.

Անդրանիկութիւն (**թի**, **թի**) *s.* Primogéniture, aînesse, droit d'aînesse.

Անդրավար ou **Անդավար** (**ի**, **աւ**) *adj.*, *et* *s.* Laboureur, défricheur, celui qui fait métier de labourer la terre, qui remue la terre avec la charrue.

Անդրավարադի (**տեայ**, **տեպ**) *s.*, *pl.* Chaussées, haut-de-chausses, culotte, braie.

Անգրամմաթի (թԷ, ԹԲ) *s.*
Anagramme.

Անգրացի (հԻ, ցուցի) *s.*
v. t. faire passer outre, pousser en avant.

Անգրացի (ցի, ցուցի) *adj.*
Qui pousse en avant.

Անգրապի (լույ, լուս) *adj.*
Inébranlable, ferme, constant; inscible, qui ne se laisse point ébranler.

Անգրապի (ԹԷ, ԹԲ) *s.*
Constance, fermeté, résolution, stabilité.

Անգրա *adv.* Outre, delà; par dessus.

Անգրի *adv.* Derechef, une autre fois, de nouveau: au même, ou en un même lieu. **Անգրի դառնալ**, retourner. **Անգրի սկսանալ**, recommencer. **Անգրի ասել**, redire. **Անգրի ջերմացուցանել**, réchauffer. **Անգրի նորոգել**, renouveler: **Վոյ Անգրի**:

Անգրի (լույ, լուս) *adj.*
Inviolable: Voyez **Անգրի**.

Անգրի ou **Անգրի** (թույ, թույ) *s.*
pl. Statue, figure, sculpture. **Անգրի փոխաթի**, colosse.

Անգրի (ի, ա) *adj.*, et
s. Statuaire, sculpteur.

Անգրի (ԹԷ, ԹԲ) *s.*
Sculpture, art de sculpter, ou de faire des statues.

Անգրի (ի, ա) *s.* Voyez **Անգրի**.

Անգրի (ի, ա) *adj.* Sans caractères; sans marque; qui n'est pas cacheté, ou fermé avec un cachet, qui n'a pas l'empreinte, ou le sceau; qui n'est point confirmé.

Անգրա (ի, ա) *s.* Monture, bête, animal, jument.

Անգրա *adv.* Voyez **Անգրա**.

Անգրա, *prf.* Delà, au delà, par delà, outre, plus loin. **Անգրա զով**, delà de la mer.

Անգր, *adj.*, *ind.* Interminable, infini, qui est sans bornes.

Անգրա (ի, ա) *adj.* Voyez **Անգր**.

Անգր, *adj.*, *ind.* D'où, ou dont on ne peut se tirer, ou sortir, fort embarrassé, très-difficile. **Անգր ածառ անգր**, empêcher, ne pas

laisser sortir et entrer, enfermer.

Անգրա (լույ, լուս) *adj.*
Voyez **Անգր**.

Անգր (ի, ա) *adj.* Qui n'est point fait, ou créé, incréé.

Անգրա (ծի, ծի) *adj.*
Qui est né de Dieu incréé.

Անգրա (ի, ա) *adj.* Voyez **Անգր**.

Անգրա, *adj.*, *ind.* Qui est fait de Dieu incréé.

Անգրա (լույ, լուս) *adj.*
Qui ne peut être créé, incréé.

Անգրա, *adj.*, *ind.* Voyez **Անգրա**.

Անգր (ի, ա) *adj.* Incorruptible, indissoluble, qui n'est pas sujet à corruption; indélébile, ineffaçable; inviolable.

Անգրա (լույ, լուս) *adj.*
Voyez **Անգր**.

Անգրա (ԹԷ, ԹԲ) *s.* In-
corruption, incorruptibilité, indissolubilité.

Անգրա (ԹԷ, ԹԲ) *s.* État de celui qui est incréé.

Անգր, *adj.*, *ind.* Qui ne peut être blâmé, ou méprisé.

Անգրա, *adj.*, *ind.* Indénot, qui n'a point de dévotion.

Անգրա (ԹԷ, ԹԲ) *s.*
Indénotation, manque de dévotion.

Անգր (դ, ու) *s.* Beau-père, père de l'épouse. **Անգր Արաանա**, ou **Արաանա**, Antiliban (montagne).

Անգրա (ի, ա) *adj.* Qui n'est point bridé, indomtable; qui lâche la bride à ses passions, débauché, sans bride.

Անգր, *adj.*, *ind.* Qui n'est pas sujet au tems, qui n'est point borné par le tems, éternel.

Անգր (ի, ա) *adj.* Qui n'est pas sujet au soir, ou à l'obscurité, qui est toujours en plein jour; éternel, infini.

Անգրա, *adj.*, *ind.* Voyez **Անգր**.

Անգրա (ի, ա) *adj.* Invisible, occulte, obscur; ignoble.

Անգրա, *adj.*, *ind.* Imaginable, qu'on ne sauroit imaginer.

Անգրա (ի, ա) *adj.* Voyez **Անգրա**.

Անթրակտ (*adj, ind, et adv.*) Invisible; invisiblement.

Անթրակտ (*adj, ind.*) Voyez **Անթրակտ**.

Անթրակտ (*անթ, անթիւ*) *adj*, Invisible; disparu, qui ne peut être vu; insensible, imperceptible: Infinitif (un des modes du Verbe). **Անթրակտ** (*անթ*), invisiblement: **Անթրակտ** (*անթ*), disparaître, s'évanouir, s'éloigner de la vue; se dérober à la vue, échapper. **Անթրակտ** (*անթ*), disparition.

Անթրակտաւոր (*adv.*) Invisiblement, d'une manière invisible; secrètement, en cachette.

Անթրակտանալ (*անթ, անթալ*) *v, n-p.* Disparaître, s'évanouir, se dérober à la vue.

Անթրակտացոյցանել (*անթ, անթալ*) *v, t.* Faire disparaître, dérober à la vue, cacher.

Անթրակտաւոր (*adv, ind.*) Dont les veines sont cachées.

Անթրակտ (*adv, ind.*) Sans fers, sans chaînes.

Անթրակտ (*adv, ind, et adv.*) Qui est sans doute, indubitable, sûr, certain, incontestable, indisputable: indubitablement, sans doute, certainement, incontestablement.

Անթրակտաւոր (*adv.*) Indubitablement, certainement; incontestablement, immanquablement, infailliblement.

Անթրակտութիւն (*անթ, անթ*) *s.* Sécurité, assurance, certitude.

Անթրակտութիւն Voyez **Անթրակտութիւն**.

Անթրակտան (*անթ, անթ*) *adv, et adv.* Sûr, assuré, hors de danger; hardi, sans crainte; certain, indubitable; fidèle, infaillible, immanquable: sûrement, en sûreté; certainement; hardiment, sans crainte.

Անթրակտանութիւն (*անթ, անթ*) *s.* Sécurité, éloignement de tout péril; assurance, confiance, sécurité; hardiesse.

Անթրակտաւոր (*adv.*) Sûrement, assurément, hardiment.

Անթրակտ (*adv, ind, et adv.*) Sans crainte, hardi, fort, courageux, franc, libre, intrépide, déterminé: hardiment, courageusement, intrépidement.

Անթրակտաւոր (*adv.*) Hardiment, sans crainte, intrépidement, courageusement, fortement.

Անթրակտութիւն (*անթ, անթ*) *s.* Hardiesse, intrépidité, fermeté, animosité, courage.

Անթրակտան (*անթ, անթ*) *adv.* Qui n'a point la crainte de Dieu, irréligieux; insolent, trop hardi, effronté, qui a perdu le respect.

Անթրակտանութիւն (*անթ, անթ*) *s.* Irréligion, libertinage; manque de respect, insolence, effronterie.

Անթրակտ (*adv, ind.*) Sans doute, sans hésitation, sûr, certain.

Անթրակտ (*adv, ind.*) Indubitable, certain.

Անթրակտանութիւն (*անթ, անթ*) *adv.* Voyez **Անթրակտանութիւն**.

Անթրակտաւոր (*adv, ind.*) Qui ne peut être labouré, ou cultivé.

Անթրակտաւոր (*անթ, անթ*) *adv.* Qui n'adore pas Dieu, qui ne rend pas le culte à Dieu, irréligieux.

Անթրակտ (*adv, ind.*) Fils du beau-père, beau-frère.

Անթ (*adv, ind.*) Qui n'est pas cuit, qui n'est pas assez cuit; cru.

Անթրակտ (*անթ, անթ*) *adv.* Indifférent.

Անթրակտանութիւն (*անթ, անթ*) *s.* Indifférence.

Անթրակտ (*անթ, անթ*) *adv.* Qui est sans ornement, sans parure, sans embellissement; impoli, inculte; qui n'est pas poli, brut.

Անթրակտանալ (*անթ, անթալ*) *v, n-p.* Se dépouiller des ornemens; se déformer.

Անթրակտացոյցանել (*անթ, անթալ*) *v, t.* Dépouiller, ou ôter les ornemens, déparer, rendre moins beau, défigurer, déformer.

Անթրակտ (*անթ, անթ*) *v, n-p.* Voyez **Անթրակտանալ**.

Անթրակտութիւն (*անթ, անթ*) *s.* État d'une chose sans ornement, ou défigurée, difformité.

Անթրակտ (*անթ, անթ*) *adv.* Qui n'a pas d'enfans; stérile.

Անթրակտ (*անթ, անթ*) *v, n-p.* Se priver de ses enfans, perdre son enfant.

Անթրակտութիւն (*անթ, անթ*) *s.* État d'une personne privée de ses enfans;

fans; stérilité, manque des enfans.

Անհոյ, *adj, ind.* Tranquille, recueilli, sans souci, sans occupation, sans distraction.

Անհոյութի (թէ, Թք) *s.* Tranquillité, recueillement, désoccupation.

Անհոյ, *adj, ind.* Voyez **Անհոյ**.

Անհոյաբար, *adv.* Insensiblement, imperceptiblement.

Անհոյ (լայ, լեաւ) *adj.* Insensible, imperceptible.

Անհոյ (ի, աւ) *adj.* Coquin; belître, miraud, guéux, fainéant, impon, insolent, méchant, scélérat, malicieux; fou; qui a perdu le sens, abruti.

Անհոյանալ (ամ, մեղայ) *v, n-p.* Voyez **Անհոյանալ**.

Անհոյակ (իմ, մեղայ) *v, n-p.* Coquiner, vivre mal-honnêtement; friponner, faire le libertin, devenir insolent, perdre le sens, s'abrutir, être méchant.

Անհոյութի (թէ, Թք) *s.* Coquinerie, friponnerie, mièvrerie, tour de malice, polissonnerie, malignité, méchanceté, perfidie, action méchante.

Անհոյ (ի, եւ) *adj.* Insensible, qui ne sent point, inanimé; qui n'a point de sentiment, stupide, hébété, lade, aliéné, abruti, indolent, étourdi.

Անհոյանալ (ամ, մեղայ) *v, n-p.* Être insensible, ou stupide, s'étourdir, s'ôter le sentiment.

Անհոյացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Aliéner l'esprit, ôter le sentiment, étourdir, abêtir, rabêtir, abrutir.

Անհոյիլ (իմ, յեղայ) *v, n-p.* Voyez **Անհոյացուցանել**.

Անհոյութի (թէ, Թք) *s.* Insensibilité, étourdissement, inaction, mortification, apathie, indolence, kethargie, sphacèle.

Անհոյաւ (ի, եւ) *adj.* Qui n'est pas vigilant, attentif, ou soigneux.

Անհոյաւութի (թէ, Թք) *s.* Manque de vigilance, ou d'attention.

Անհոյ (գուշի, գուշեւ) *adj.* Qui prend peu garde, inconsidéré,

mal-avisé, imprudent, négligent.

Անհոյաւութի (թէ, Թք) *s.* Mégarde, manque de soin, ou d'application, méprise, inadvertance, inattention, inconsidération, imprudence.

Անհոյեւ, *adj, ind.* Sot, fou; stupide, grossier; sans esprit, sans sagesse.

Անհոյ (ի, եւ) *adj.* Inpénitent; endurci dans le péché, inconvertisible; irrévocable.

Անհոյութի (թէ, Թք) *s.* Inextricable; dont on ne peut sortir, ou se débarrasser.

Անհոյեւ, *adj, ind.* Qui n'a point d'armes, sans armes.

Անհոյիլ, *adj, ind.* Qui n'est pas privé, à qui on n'a pas ôté quelque chose, participant.

Անհոյաւ (ի, աւ) *adj.* Impénitent.

Անհոյանալ (լայ, լեաւ) *adj.* Dont on ne peut se repentir, ou avoir regret.

Անհոյութի (թէ, Թք) *s.* Impénitence, endurcissement dans le péché.

Անհոյանալ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհոյիլ**.

Անհոյեւ, *adj, ind.* Qu'on ne peut observer, ou regarder, inconsidérable, imperceptible.

Անհոյ (ի, եւ) *adj.* Qui est sans sacrifice; qui n'est pas digne d'être immolé.

Անհոյ (զուգի, զուգեւ) *adj.* Impair, nonpair, qui n'est point pair, disparate. **Անհոյ գործել,** déparer, désappareiller.

Անհոյանալ (լայ, լեաւ) *adj.* Qui ne se peut rafraîchir, inextinguible.

Անհոյաւ (ի, աւ) *adj.* Incomparable, nonpareil, sans pareil, sans égal, unique, excellent.

Անհոյաւանութի (թէ, Թք) *s.* État d'une chose incomparable, excellence.

Անհոյաւից (կցի, կցաւ) *adj.* Voyez **Անհոյաւանութի**.

Անհոյաւիցութի (թէ, Թք) *s.* Disjonction, séparation.

Անհոյաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհոյաւանութի**.

Անհոյաւորութի Voyez **Անհոյաւանութի**.

ընդհանրութիւն et Անընդհանրութիւն :
Անընդհանրութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Disparité, inégalité; disjonction, séparation; discord, division, dissension, désunion.

Անընաւ, *adj, ind.* Indomtable, indomté.

Անընաւ, *adj, ind.* Qui n'est pas pur, ou clair, trouble, brouillé.

Անընաւ, *adj, ind.* Interminable, infini, perpétuel, durable.

Անընաւական (Ի, աւ) *adj.* Voyez Անընաւ :

Անըփ, *adj, ind.* Qui n'a point de force, imbecille, faible, débile, impuissant; lâche, languissant; inefficace, insuffisant; invalide.

Անըփանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* S'affaiblir; ne pouvoir.

Անըփութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Faiblesse, impuissance; invalidité.

Անէակ (Ի, աւ) *adj.* Qui n'existe point, nul, rien, qui n'a pas l'être.

Անէակութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* État d'une chose qui n'existe point, ou n'a pas d'essence.

Անէծք (նիծեց, նիծեւք) *s, pl.* Imprécation, malédiction; exécution, horreur, détestation; jurement.

Անէութիւն Voyez Անէակութիւն :

Անէք (էեց, էեւք) *s, pl.* Nulle chose, rien.

Անըզանալի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Qui n'est pas digne d'être désiré, détestable.

Անըմբեր, *adj, ind.* Impatient; intolérable, insupportable.

Անըմբերելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Voyez Անըմբեր :

Անըմբերելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être pris: incompréhensible, imperceptible, inconcevable.

Անընդդիմակ (Ի, աւ) *adj.* Qui ne résiste, ou s'oppose point; irrésistible.

Անընդդիմակաց (Ի, իւ) *adj.* Voyez Անընդդիմակ :

Անընդդիմահար (Ի, աւ) *adj.* Qui n'est pas opaque, transparent: Voyez Անընդդիմակ :

Անընդել Voyez Անընտել :

Անընդելական Voyez Անընտելական ou Անընտել :

Անընդելութիւն Voyez Անընտելութիւն :

Անընդհանրակն (Ի, աւ) *adj.* In-sociable.

Անընդհաւ, *adj, ind, et adv.* Continu, continuél, successif: sans cesse, sans intermission, continuellement, à la continue, tout d'une tenue, perpétuellement, successivement.

Անընդմիջաբար, *adv.* Immédiatement, sans milieu; sans interruption.

Անընդմիջական (Ի, աւ) *adj.* Immédiat.

Անընդմիջելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Inséparable, indivisible, continu, sans interruption.

Անընդհաս, *adj, ind.* Qui ne saute, ou ne s'élève pas; ferme, constant.

Անընդհանակ (Ի, աւ) *adj.* Incapable, mal-habile, insuffisant.

Անընդհանրակութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Incapacité, mal-habileté, insuffisance.

Անընդհանրելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Inadmissible, qui n'est point recevable.

Անընթերցուած, *adj, ind.* Qui est sans leçon.

Անընթերց, *adj, ind.* Qui ne soupe point; qui est sans souper.

Անընկալ, *adj, ind.* Voyez Անընդհանրելի. Անընկալ լինել, n'être pas recevable.

Անընկալի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Indomtable, inflexible, invincible.

Անընաբար, *adv.* Pauvrement.

Անընտել (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Pauvreté, manque de substance.

Անընտել, *adj, ind.* Qui n'est pas familier, étranger; inaccoutumé; indocile, farouche, sauvage.

Անընտելութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Manque de familiarité; désaccoutumance; indocilité; férocité.

Անընտրաբար Voyez Անընտրողաբար :

Անընտրելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Inéligible.

Անընտրողաբար, *adv.* Indiscretement, imprudemment.

Անընտրողապէս, *adv.* Voyez Անընտրողաբար :

Անընտրողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Indiscrétion, imprudence.

Անընտրող (րողի, րողաւ) *adj.* Indiscret, imprudent.

Անփակելի (հոյ, լիակ) *adj.* Irrefragable, incontestable.

Անժոյժ (ժուժի, ժուժի) *adj.* et *adv.* Intolérant, impatient; incontinent, intempérant, intempéré, immodéré, excessif, violent; impatiemment; intempéramment.

Անժոյժապար, *adv.* Impatiemment, avec impatience; intempéramment.

Անտոժալի (հոյ, լիակ) *adj.* Intolérable, insupportable.

Անտոժանայ (ան, ապայ) *v.*, *n-p.* S'impacienter, perdre la patience.

Անտոժալ (հ, ե) *adj.* Impatient; incontinent, intempérant.

Անտոժալութի (թի, թի) *s.* Impatience; incontinence, intempérance.

Անտոժութի (թի, թի) *s.* Intolérance, impatience; incontinence; intempérance; immodération, violence.

Անտիկ, *adj.*, *ind.* Triste, gray, et fier (mine), froncé.

Անի (հ, ե) *s.* Leute, œuf dont s'engendrent les poux.

Անիապան (հ, ե) *adj.* Médisant, qui maudit, imprécatoire, médisant.

Անիապանութի (թի, թի) *s.* Malédiction, imprécation.

Անիապար (հ, ա) *adj.* Qui porte la malédiction; imprécatoire.

Անիապար, *adj.*, *ind.* Qui maudit, imprécatoire.

Անիապարութի (թի, թի) *s.* Malédiction, imprécation.

Անիապար ou **Անիապար**, *adj.*, *ind.* Maudit, chargé de malédictions. **Անիապար առնել**, charger quelqu'un de malédictions.

Անիապար (հո, ծի) *v.*, *a.* Maudire, faire des imprécations contre quelqu'un; maugréer, détester, jurer.

Անիապար (հ, ե) *adj.* Sujet aux malédictions, digne d'être maudit.

Անիապար (հոյ, ելով) *adj.* Maudit.

Անիապար (հո, ելով) *v.*, *a.* Voyez **Անիապար**.

Անիայ, *adj.*, *ind.* Voyez **Անիապար**.

Անիմալի (հոյ, լիակ) *adj.* Inintelligible; incompréhensible, inconcevable, impenétrable.

Անիմալիութի (թի, թի) *s.* Inintelligibilité; incompréhensibilité.

Անիմալ (հ, ե) *adj.* Fou, sot, insipide, ébété, déraisonnable.

Անիմալապար (սիթի, սիթի) *adj.* Qui n'aime pas les sciences, ou la sagesse, qui n'est pas savant, insipide; qui n'est point philosophe.

Անիմալութի (թի, թի) *s.* Folie, sottise, insipidité.

Անիայ, *adj.*, *ind.* Voyez **Անիապար** et **Անիմալի**.

Անիզ (անիզ, անիզ) *adj.* Qui n'a pas de l'argent, pauvre.

Անիզապար, *adj.*, *ind.* Qui est sans prince, ou sans chef, sans gouverneur, anarchique; qui n'est pas prince, vulgaire particulier.

Անիզապարութի (թի, թի) *s.* Anarchie, état sans gouvernement.

Անիկ (հ, ե) *adj.* Impropre; faux.

Անիկ (հ, ե) *s.* Anis.

Անիկ (հ, ա) *adj.* Injuste, indu, déraisonnable, inique, choquant, méchant, scélérat, injurieux, offensant; perfide, déloyal; faux; illégitime, tyrannique.

Անիկապար, *adj.*, *ind.* Qui hait les injustes, qui déteste les scélérats.

Անիկապար, *adj.*, *ind.* et *adv.* Injuste; injustement.

Անիկապար (հո, ելով) *v.*, *a.* Faire tort, ou injustice, priver injustement, offenser, faire une injure.

Անիկապար (հո, ելով) *v.*, *n-p.* Être injuste, pécher, forfaire, manquer à son devoir.

Անիկապարութի (թի, թի) *s.* Injustice, iniquité; injure, tort, outrage, offense, affront; forfait, passe-droit; avanie, vexation, grief, lésion.

Անիկ (հոյ, հոյ) *s.* Roue. **Անիկ մեքենայի**, rouage, les roues d'une machine. **Անիկ յոսանի**, meule. **Անիկ խորակայ**, tournebroche.

Անիկ ապայ, toupie. **Անիկ առաջ կողման հալել**, étrave. **Անիկ զանիկ**, enrayé.

Անիկապար (հ, ա) *adj.* Qui est sans

sans langue, qui ne peut parler, muet.

Անխաթի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Défaut, imperfection. Անխաթի անց, jeu-ness.

Անի, *adj, ind.* Incomplet, imparfait.

Անիւն, *adj, ind.* Qui est sans sensation, sans tourment, tranquille.

Անխոր, *adj, ind.* Disjoint, séparé; qui ne se peut joindre.

Անլի (անլի, անլի) *adj.* Indissoluble, insoluble.

Անլի, *adj, ind.* Ténébreux, obscur, sombre.

Անլի, *adj, ind.* Désobéissant; sourd.

Անլի ou Անլի, *adj.* Qui n'est pas lavé; impur.

Անլի (անլի, անլի) *adj.* Qui est sans long; qui n'est point subjugué.

Անլիանի (Է, ա.) Voyez Անլիանի.

Անլիանի (Է, ա.) *adj.* Indissoluble, incorruptible; insoluble, inviolable; inextricable, indéchiffable.

Անլիանի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Indissolubilité.

Անլի, *adj, ind.* Indissoluble, incorruptible.

Անլի (անլի, անլի) *adj.* Voyez Անլիանի.

Անլի, *adj, ind.* Qui est sans luma, obscur, ténébreux.

Անլի (անլի, անլի) *adj.* Inouï, nouveau, extraordinaire: sourd, désobéissant: sans nouvelles.

Անլի, *adj, ind.* Voyez Անլի.

Անլի, *adj, ind, et adv.* Qui ne cesse pas, qui ne se tait point: sans cesse, incessamment, toujours.

Անլի, *adj, ind.* Voyez Անլի.

Անլի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Défiance.

Անլի, *adj, ind.* Voyez Անլի.

Անլի (անլի, անլի) *adj.* Sourd, désobéissant.

Անլի, *adj, ind.* Infaillible, qui ne se peut tromper; sûr.

Անլի, *adj, ind.* Infaillible, qui ne peut errer, juste.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind.* Voyez Անլի.

Անլի (Է, ա.) *adj.* Azyne, qui

Անլի (Է, ա.) *adj.* Ferme, constant; indissoluble, incorruptible, inviolable.

Անլի (Է, ա.) *adj.* Sans progrès; sans mouvement: indéchirable.

Անլի (Է, ա.) *adj.* Sans épargner; user d'épargne, ménager la dépense; ménager, exempter, avoir soin, respecter; ne pas endommager.

Անլի (Է, ա.) *v, n.* Épargner; user d'épargne, ménager la dépense; ménager, exempter, avoir soin, respecter; ne pas endommager.

Անլի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Épargne, ménage, respect, équité.

Անլի, *adj, ind.* Qui n'est point mêlé, simple, pur, vierge.

Անլի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Pureté, qualité de ce qui est sans mélange, simplicité: intempérance, incontinence.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind.* Voyez Անլի.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind, et adv.* Sincère, ingénu, loyal, fidelle; simple; bien disposé: sincèrement, loyalement, fidèlement, simplement, innocemment.

Անլի (անլի, անլի) *s.* Simplicité, fidélité; ingénuité, innocence.

Անլի, *adj, ind.* Qui n'est point bouilli, cru.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind.* Qui est sans obscurité, clair, lumineux.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind, et adv.* Qui n'est point empêché: sans empêchement, sans obstacle, sans opposition, incessamment, sans interruption, toujours.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind.* Qui n'est pas informé, sans connoissance, mal-habile.

Անլի (անլի, անլի) *adj.* Qui ne peut être rompu, indissoluble, indivisible.

Անլի, *adj, ind.* Qui est sans défiance; sincère, sûr.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind.* Qui ne se fait pas scrupule; qui est sans scrupule, qui n'est pas condamnable, sincère.

Անլի (անլի, անլի) *adj, ind.* Rare, qui n'est point épais, poreux.

Անլի (անլի, անլի) *adj.* Voyez Անլի.

Անլի (Է, ա.) *adj.* Azyne, qui

qui n'est point fermenté, qui est sans levain.

Անխամ, *adj, ind.* Qui est sans protection, abandonné, dépourvu.

Անխամակալ, *adj, ind.* Voyez **Անխամ**.

Անխամակալու (*ի, ալ*) *adj.*

Qui n'a pas soin, qui ne protège point: Voyez **Անխամ**.

Անխայ, *adj, ind.* **Յանխայ** ou **յանխայս**, Sans compassion, indiscrètement, prodigalement, profusément, sans épargner.

Անխայել (*եմ, եցի*) *v, n.* Ne pas épargner, prodiguer, dépenser son bien en folles dépenses; ne pas avoir compassion.

Անխեմ, *adj, ind.* Imprudent, indiscret, inconsidéré, malavisé, fou.

Անխեմաբ, *adv.* Imprudemment, indiscrètement, étourdiment, inconsidérément.

Անխեմութի (*թէ, թք*) *s.* Imprudence, indiscrétion, inconsidération, folie.

Անխլ, *adj, ind.* Qui ne recherche pas; qui n'est point recherché; inscutable, impénétrable.

Անխարհելի, *adj, ind.* Inflexible, indomtable.

Անխաւ, *adj, ind.* Qui est sans humidité, qui n'est point moite, sec.

Անխել (*ի, իւ*) *adj, et adv.* Infatigable, qui ne peut être lassé par le travail; frais, qui n'est point fatigué; opiniâtre: infatigablement, sans se lasser.

Անխնայեալ, *adv.* Infatigablement, sans se lasser.

Անխո, *adj, ind.* Qui n'est point dérobé, ou soustrait, entier, parfait.

Անխոտ, *adj, ind.* Qui n'est pas détourné, ou écarté, droit.

Անխոտեակ, *adj, ind.* Voyez **Անխոտ**.

Անխորհրդ, *adj, ind, et adv.* Inconsidéré, téméraire, imprudent, indiscret: inconsidérément, imprudemment, indiscrètement, témérairement.

Անխորհրաբար, *adv.* Imprudemment, au hasard, aveuglément, capricieusement.

Անխորհրածեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Indolibéré, subit.

Անխորհրապա (*ի, ալ*) *adj.* Qui ne garde pas le secret, indiscret.

Անխորհրութի (*թէ, թք*) *s.* Inconsidération, témérité.

Անխորշ, *adj, ind.* Qui est sans golfe.

Անխորշելի (*լոյ, լեալ*) *adj.* Inévitable.

Անխոյ, *adj, ind.* Voyez **Անխոյեալ**.

Անխոյեալի (*լոյ, լեալ*) *adj.* Invulnérable.

Անխոյութի (*թէ, թք*) *s.* Invulnérabilité.

Անխուլ, *adj, ind.* Indissoluble: aveugle, qui ne considère rien, débauché.

Անխուշապ, *adj, ind.* Intrépide, tranquille.

Անխուլ, *adj, ind.* Imperturbable, paisible, tranquille.

Անխուլաբար, *adv.* Imperturbablement.

Անխուլութի (*թէ, թք*) *s.* Imperturbabilité, tranquillité.

Անխաիր, *adj, ind, et adv.* Indifférent; indiscret: indifféremment; indiscrètement.

Անխաբար, *adv.* Indifféremment; indiscrètement.

Անխարոյ, *adj, ind.* Sans entredeux, indivisible, inséparable.

Անխարութի (*թէ, թք*) *s.* Indifférence; indiscrétion.

Անխախոյ (*խուտի, խուտիւ*) *adj.* Voyez **Անխախուտի**.

Անխախուտելի (*լոյ, լեալ*) *adj.* Qui est sans courage, ou sans hardiesse, qui a perdu son courage, lâche.

Անխաւ (*ի, իւ*) *adj.* Indocile, libertin, indisciplinable, incorrigible.

Անխաւական (*ի, ալ*) *adj.* Voyez **Անխաւ**.

Անխաւութի (*թէ, թք*) *s.* Indocilité, libertinage, incorrigibilité.

Անխոս (*ի, իւ*) *adj.* Muet; irraisonnable, brut, dépourvu de raison.

Անխոսեալ (*ամ, աջոյ*) *v, n-p.* Devenir muet; ne pas parler, déparler, taire.

Անխոսութի (*թէ, թք*) *s.* Qualité d'une bête; défaut de la parole.

Անխոսեալ, *adj, ind.* Voyez **Անխոս**.

Անթաղի (*լոյ, լեռւ*) *adj.*
Qui ne peut être illuminé, ou éclairé, sombre.

Անթ, *adj, ind.* Qu'on ne peut consumer; incombustible.

Անթաղահան (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Անթա**.

Անթաղաղէս, *adv.* Sans être consumé.

Անթաղի, *adj, ind.* Qui est sans fleur, qui n'a point de fleurs.

Անթաղ, *adj, ind.* Qui ne rit point, sérieux, grave.

Անթաղածու (*ի, աւ*) *adj.* Qui ne se rit pas, qui ne se moque pas.

Անթաղ, *adj, ind.* Qui ne peut être mâché, ou moulu avec les dents, dur, qui n'est pas tendre.

Անթահ, *adj, ind.* Qui n'est pas harné, ou joub; qui n'a point de honte, qui est sans opprobre.

Անթաթ (*ի, իւ*) *adj.* Ignorant, qui ne connoit pas; inconnu, qui n'est point connu; étranger; ignoble, obscur. **Անթահոթս**, ignoralement, sans savoir, sans connoître; incognito, sans être connu. **Անթահոթս լինել**, se déguiser; faire semblant.

Անթահոթանալ (*ամ, այցոյ*) *v.*
n. Ne pas se connoître, être inconnu; se déguiser, se montrer étranger.

Անթաղի (*լոյ, լեռւ*) *adj.*
Voyez **Անթաղ**.

Անթաղաղի (*լոյ, լեռւ*) *adj.*
Iréductible; qui ne peut être répandu.

Անթի (*ի, աւ*) *s.* Pie, ou geai.

Անթրանաղի (*լոյ, լեռւ*) *adj.*
Qui ne peut vieillir, ou être vieilli, perpétuel, durable.

Անթի (*ծնի, ծնիւ*) *adj.* Qui est sans génération, qui n'est point engendré, ou né: qui n'engendre point, stérile, infécond.

Անթիւթի (*թի, թի*) *s.* État d'une personne qui n'est pas engendrée.

Անթիւթի (*թի, թի*) *s.* État d'une personne qui n'engendre pas, stérilité, infécondité: Voyez **Անթիւթի**.

Անթիւթահան (*ի, աւ*) *adj.* Stérile, infécond; bréhaigne.

Անթիւթա, *adj, ind.* Voyez

Անթիւթահան et **Անթիւթ**.

Անթուծ, *adj, ind.* Qui ne peut plus être tété, ou sucé.

Անի: **Անի** *է, v; imp.* Il convient, il faut, être du devoir, de la bienséance, ou d'obligation, regarder, se référer. **Անիկ ելանել**, être achevé, ou conduit à sa fin, se finir, s'accomplir.

Անիաղ, *adj, ind.* Qui n'est pas construit, qui n'est pas garni, dépourvu, qui n'est pas fourni, ou préparé; qui n'est pas relié.

Անիաղմութի (*թի, թի*) *s.* Défaut de construction, ou de fourniture, imperfection.

Անիաթ, *adj, ind.* Indépendant, libre, absolu; isolé.

Անիաթմութի (*թի, թի*) *s.* Indépendance, liberté.

Անիած (*ի, իւ*) *adj.* Qui est tombé: abject, méprisable, bas, vil.

Անիածք (*ծից, ծիւք*) *s.* Butin, dépouille.

Անիածութի (*թի, թի*) *s.* Abjection, abaissement.

Անիանի, *adj, ind.* Involontaire, forcé.

Անիանիութի (*թի, թի*) *s.* Manque de volonté, force, nécessité, contrainte.

Անիայ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Անիայուն**.

Անիայան, *adj, ind.* Voyez **Անիայուն**.

Անիայուն, *adj, ind.* Qui est sans établissement, sans fondement, sans appui, inconstant, incertain, fragile.

Անիան (*ի, իւ*) *s.* Mortier. **Անիան յանիանի**, piler, broyer, ou écraser dans un mortier.

Անիանդնելի (*լոյ, լեռւ*) *adj.*

Qui ne se peut lever, ou rétablir.

Անիանել (*եմ, անիել*) *v, a.* Tisser; tistre; tramer.

Անիանել (*իմ, անիայ*) *v, n-p.* Tomber, choir; échoir, venir, avenir; descendre, couler, fluer; s'écouler, s'échapper, s'enfuir, se glisser; s'écouler, tomber en ruine, déperir, déchoir, décliner, défailir, s'affaiblir, manquer: se mettre, se poser: compéter, appartenir, regarder; démettre, déposer: passer, aller à la fin. **Անիանել զերսմիկ**, retomber.

Ան

Անկեղծ (ծ.) *adj.* subir; succomber.
Անկեղծ *կրկնապ.* être consterné,
 s'abattre, s'affliger. **Անկեղծ** *դրա-
 փութ.* faire de longs discours. **Ան-
 կեղծ** *յոթ.* s'associer avec quelqu'un,
 le fréquenter souvent : se fier, se
 commettre à quelqu'un.

Անկաշառ (ի, եւ) *adj.* Qui ne
 prend pas des épices; incorruptible,
 intègre.

Անկաշառ (ի, եւ) *adj.* Délia, dé-
 noué, libre.

Անկապառա *adj. ind.* Voyez **Ան-
 կապառա**.

Անկապառա (լւյ, լեւա) *adj.*
 Qui ne peut être dépouillé; privé,
 qui dérobé.

Անկասկեղծ (լւյ, լեւա) *adj.* Qui
 ne cesse point, sans cesse.

Անկասկած (ի, եւ) *adj.* Sûr,
 certain, indubitable.

Անկասկածեղծ (լւյ, լեւա) *adj.*
 Voyez **Անկասկած**.

Անկասկածաբար *adv.* Sûrement;
 certainement, sans doute, indubita-
 blement.

Անկաստի *adj. ind.* Sérieux, sans
 se rire, sans moquerie.

Անկատար (ի, եւ) *adj. et adv.*
 Imparfait, incomplet, infirme, dé-
 fectueux, fautif; imparfaitement, dé-
 fectueusement.

Անկատարադործ *adj. ind.* Vo-
 yez **Անկատար**.

Անկատարած *adj. ind.* Infini,
 qui n'a point de fin, interminable.

Անկատարութի (թէ, թք) *s.*
 Imperfection, défaut, manquement,
 défectuosité.

Անկար (ի, եւ) *adj.* Qui est
 sans couture.

Անկար *adj. ind.* Impuissant,
 inhabile, mal-habile, imbécille, im-
 potent : impossible, qui ne se peut
 faire.

Անկարան *adj. ind.* Qui est sans
 couture.

Անկարանալ (աւ, աղայ) *v. n.*
 Ne pas pouvoir, ne pas être suffi-
 sant, ou capable, être mal-habile.

Անկարգ *adj. ind. et adv.* Qui
 est sans ordre, désordonné, déran-
 gé, déréglé, irrégulier, confus, mal-
 adroit, indistinct, indigeste; intem-
 pérant, intempéré, immodéré, excès-
 sif, licencieux : confusément, déré-

glément, excoessivement, sans ordre.
Անկարգապահեղ (եւ, ցուցի) *v. s.*
 Dérégler, mettre en désordre.
Անկարգութի (թէ, թք) *s.* Dé-
 sordre, confusion, dérèglement, dé-
 rangement, bouleversement, combi-
 nation; intempérance, intempérie, ex-
 cès, immodération, débâche.

Անկարեղծ (լւյ, լեւա) *adj.* Im-
 possible; imaginaire.

Անկարեղծ (ի, եւ) *adj.* Vo-
 yez **Անկար**.

Անկարեղծ (կր, կրա) *adj.*
 Qui n'a pas de compassion; cruel,
 dénaturé, qui a perdu les sentimens;
 de la nature, sans miséricorde, inflexi-
 ble, inexorable.

Անկարեղծ (կր, կրա) *adj.*
 Voyez **Անկարեղծ**.

Անկարեղ *adj. ind.* Qui est sans
 passions, sans nécessité.

Անկարծ (ի, եւ) *adj.* Inopiné,
 imprévu, sans qu'on y eût songé au-
 paravant.

Անկարծ *ins.* Plût à Dieu, plai-
 se à Dieu, Dieu veuille.

Անկարծեղծ (լւյ, լեւա) *adj.*
 Inopiné, imprévu, inattendu, extra-
 ordinaire. *Բան* ou *խնամ անկար-
 ծեղծ*, paradoxe.

Անկարկառ *adj. ind.* Qui n'est
 point rapetassé, ou ravaudé : Voyez
Անկարկառեղծ.

Անկարկառեղծ (լւյ, լեւա) *adj.*
 Qui ne peut être rapetassé, ou rac-
 commodé, qui ne se peut refaire,
 ou remettre en état; irréconciliable.

Անկարկառալ (աւ, աղայ) *v.*
 p. n. Voyez **Անկարանալ**.

Անկարութի (թէ, թք) *s.* Im-
 possibilité; débilité, inhabileté; im-
 puissance, frigidité; incompetence.

Անկարող (րոզի, րոզա) *adj.*
 Impuissant, imbécille, inhabile; in-
 compétent.

Անկարօր (ի, եւ) *adj.* Qui n'a
 point de besoin, qui n'est pas néces-
 siteux, ou indigent, riche.

Անկարօրաշիւթ *adj. ind.* Qui
 n'a pas besoin de marcher sus la
 terre.

Անկաւար (ի, եւ) *adj.* Conve-
 nable, convenant, conforme, pro-
 pre, sortable, décent, à propos.

Անկաւարեղ (եւ, էջի) *v. a.* Rap-
 porter, référer, accommoder, conformer,

mer, rendre convenable, ou sortable :

Անհամարժեք (ԲԵ, ԲՔ) *s.* Connaissance, rapport, conformité ; bienveillance, déceus.

Անհալ (ԱՅ, ԷՄ) *adj.* Tombé ; élu ; confié, ou commis à la fidélité et au soin de quelqu'un.

Անհոսոց (Ի, ՄԱ) *s.* Hôpital ; hôtel-Dieu, maison fondée pour recevoir les pauvres, les malades.

Անհուսկարե (Ի, ԽԱ) *adj.* Qui est sans doute, sûr, certain, indubitable.

Անհուշ (Ի, ԽԱ) *adj.* et *adv.* Sincère, véritable, franc, sans déguisement, sans artifice, naturel ; ingenu, naïf, fidelle, loyal, galant ; réel, nu, épuré ; assidé, intègre : sincèrement, ingénument, naïvement.

Անհուշակար (Ի, ՄԱ) *adj.* Voyez **Անհուշ**.

Անհուշակար (ԲԵ, ԲՔ) *s.* Sincérité, franchise, candeur, innocence, loyauté, intégrité ; foi, vérité.

Անհուշ (Ի, ԽԱ) *adj.* Qui est sans souillure, sans tache, pur, net.

Անհուշան (Ի, ԽԱ) *adj.* Qui n'est plus en vie, mort ; froid, qui n'agit pas avec ardeur, qui est sans esprit ; inanimé, qui n'a point de sentiment, ou d'âme.

Անհուշանուր (Ի, ՄԱ) Voyez **Անհուշ**.

Անհուշանելի (ԱՅ, ԷՄ) *adj.* Inasséable, inéritable.

Անհուր *adj.* *ind.* Qui ne mange point ; qui n'est point mangé.

Անհուրակար *adj.* *ind.* Qui ne mange point ; qui n'a rien à manger, affamé.

Անհուրակարե (ԲԵ, ԲՔ) *s.* Manque du nécessaire, faim.

Անհուր (Ի, ԽԱ) *adj.* Qui est sans forme ; informe, imparfait.

Անհուրադրելի (ԱՅ, ԷՄ) *adj.* Qui n'est point sujet à être figuré ; qui ne peut être décrit ; inimaginable.

Անհուրադրան (Ի, ԽԱ) *adj.* Informe, imparfait ; difforme, laid, défiguré.

Անհուրադր (Ի, ՄԱ) *adj.* Voyez **Անհուրադրան**.

Անհուր (ԿԵԴԵ, ԿԵԴԽ) *adj.* Qui n'est point brûlé ; qui ne peut être brûlé, incombustible.

Անհուր (ԿԵԴԵ, ԿԵԴԽ) *adj.* Qui est sans tems, ou sans moment ; infini, éternel.

Անհուրանդ (ՆՈՂԻ, ՆՈՂԱ) *adj.* Qui ne peut brûler, qui ne brûle point.

Անհուր *adj.* *ind.* Qui vit hors du mariage, sans femme, célibataire.

Անհուր (ԿԵԴԵ, ԿԵԴԽ) *adj.* Qui n'est point sujet aux passions ; impassible, incapable de souffrir ; incompréhensible, inconcevable.

Անհուր *adj.* *ind.* Inculte, grossier ; indisciplinable, indocile.

Անհուր (Ի, ԽԱ) *s.* (mot grec) Ancore : Voyez **Խարսխե** **Զարու**.

Անհուր *adj.* *ind.* Qui n'est point uni, ou allié, désuni ; qui n'est point cicatrisé, ou consolidé.

Անհուր *s.* *ind.* Espèce de manteau.

Անհուր (ԿԵԴԵ, ԿԵԴԽ) *s.* Angle, coin, encoignure, arête, coude.

Անհուր **ճանապարհի**, tournant.

Անհուրանուր (Ի, ՄԱ) *adj.* Qui tient l'angle, angulaire.

Անհուրանուր (Ի, ԽԱ) *s.* Equerre.

Անհուրանալուրե (ԲԵ, ԲՔ) *s.* Goniométrie.

Անհուրանալուր (ԿԵԴԵ, ԿԵԴԽ) *s.* Pierre angulaire.

Անհուրանուր (Ի, ՄԱ) *adj.* Angulaire, anguleux, cornu.

Անհուր Voyez **Անհուր**.

Անհուրանուր (ԱՄ, ՈՅՈՅ) *v.* *n.* Libertiner ; se débaucher, vivre dissolument.

Անհուրանուր (ԲԵ, ԲՔ) *adj.* Qui est sans encens, ou oblation.

Անհուր *adj.* *ind.* Qui est sans marque, qui n'est point caoheté ; qui est sans baptême, qui n'est point baptisé.

Անհուր *adj.* *ind.* Qui ne peut être pesé, ou jugé avec les poids ; inestimable, incomparable, sans pareil.

Անհուրելի (ԱՅ, ԷՄ) *adj.* Voyez **Անհուր**.

Անհուր *adj.* *ind.* Où l'on ne peut marcher, ou mettre le pied dessus en marchant ; où ne marche personne, désert, qui n'est point fréquenté, inhabité.

Անհուրելի (ԱՅ, ԷՄ) *adj.* Voyez **Անհուր**.

Անկողին (*անյ, անդ*) *s.* Lit, couche; matelas; mariage, la couche nuptiale. **Անկողին փոր**, couchette, petit lit, petite couche. **Անկողին անպիտան** ou **անարդ**, grabat, méchant lit. **խորշ անկողին**, alcove. **Գնել յանկողին** ou **ննջեցուցանել**, coucher, mettre au lit. **Գնալ յանկողին** ou **ննջել**, s'aller coucher, se coucher, se mettre au lit.

Անկողնադարձ (*ի, աւ*) *s.* Matelassier.

Անկողնակից (*կցել, կցաւ*) *s.* Coucheur, qui couche avec un autre, compagnon, ou compagne de lit.

Անկողնակցել (*ցեմ, ցեցալ*) *v.* *n-p.* Coucher avec un autre.

Անկողնակցութի (*թի, թք*) *s.* État des personnes qui couchent ensemble, compagnie de lit.

Անկողնակցել (*լայ, լաւ*) *adj.* Qui ne peut être dépouillé, ou ravagé.

Անկոնիառն Voyez **Անոնիառն**.

Անկոչ, *adj, ind.* Qui n'est pas appelé, nommé, ou invité. **Անկոչ բաղման**, parasite, écornifleur, un écumeur de marmite.

Անկոպար, *adj, ind.* Illimité, indéfini.

Անկոտար, *adj, ind.* Qui ne se peut rompre, dur; qui est sans fraction, entier.

Անկործան (*ի, իւ*) *adj.* Qui n'est pas tombé; qui ne peut être tombé, ou ruiné.

Անկորուստ, *adj, ind, et adv.* Qui ne se peut perdre, inamissible, impérissable, imperdable; sans perte, sans perdre.

Անկորստականութի (*թի, թք*) *s.* Inamissibilité.

Անկուած (*ոյ, ու*) *s.* Tissure, con-texture; entrelacs.

Անկուածոյ (*ի, իւ*) *adj.* Tissu, ouvert.

Անկուածոյք (*յից, յիւք*) *s, pl.* Passemens, dentelle, galon, ruban, point, tissu.

Անկումն (*կման, կմումք*) *s.* Chûte, l'action de tomber, culbute, éboulement, écroulement, ruine, dépérissement, précipice, renversement, subversion; dégradation; cadence. **Անկումն անկումն**, rechlûte.

Անկուշէ (*եմ, եցի*) *v, a.* Re-gimber, ruer des pieds de derrière,

récalcitrer, s'éparer, détacher des ruades; résister, rebuter, mépriser.

Անկուշող (*շողի, շողաւ*) *adj.* Qui regimbe; qui résiste.

Անկուռ, *adj, ind.* Rude, raboteux, inégal.

Անկոյ (*ի, իւ*) *adj.* Qui n'est point taillé, impoli, rude.

Անկուսեղի (*լայ, լաւ*) *adj.* Irréductible.

Անկոհել, *adj, ind.* Sans cri, sans crier, qui ne peut crier.

Անկոհ, *adj, ind.* Qui est sans contention, sans résistance, sans querelle.

Անկուսելի (*լայ, լաւ*) *adj.* Inexpugnable; invincible.

Անկուսի, *adj, ind.* Intestat, ab-intestat.

Անկրական (*ի, աւ*) *adj.* Im-passible, apathique.

Անկրականութիւն (*թի, թք*) *s.* Apathie, impassibilité.

Անկրուոր (*ի, աւ*) *adj.* Indolent, insensible.

Անկրուորութի (*թի, թք*) *s.* Indolence, insensibilité.

Անկրելի (*լայ, լաւ*) *adj.* Qui ne se peut porter; insupportable, intolérable.

Անկրթական (*ի, աւ*) *adj.* Indisciplinable, indocile, inculte, grossier, peu civilisé.

Անկրթականութի (*թի, թք*) *s.* Indocilité, manque de discipline, grossièreté, rudesse.

Անկրոն (*ի, իւ*) *adj.* Irréligieux, mécréant, lidertin.

Անկրոնութի (*թի, թք*) *s.* Irréligion, libertinage. **Անկրոնութի**, irréligieusement, sans religion.

Անկցորդ (*ի, աւ*) *adj.* Disjoint, séparé; qui n'est point participant, qui ne prend point de part, qui ne s'intéresse point.

Անկքելի (*լայ, լաւ*) *adj.* Inflexible, indomtable.

Անհապար, *adj, ind.* Qui a perdu la voix, qui ne peut parler, ou crier, muet; sans aspiration; sans respiration.

Անհալ, *adj, ind.* Qui ne se peut fondre; indissoluble.

Անհալաւորելի (*լայ, լաւ*) *adj.* Indisputable, irrésistible.

Անհաղորդ (*ի, իւ*) *adj.* Qui n'est

est pas participant; incommunicable; qui est sans communion, ou réception du sacrement de l'Eucharistie.

Ահարարական (ի, աւ) adj. Incommunicable, qui ne se peut communiquer.

Ահաւոյ (ի, էւ) adj. Déplaisant, désagréable, fâcheux, importun, choquant, vilain, ingrat, disgracieux; affarli. Ահաւոյ իմն օրէ իմն, désagréablement. Ահաւոյ լինել, déplaire, être désagréable; dégoûter.

Ահաւոյանաւ (ամ, աջայ) v, n. Déplaire, être désagréable, désagréer.

Ահամ (ի, էւ) adj. Fade, affadi, insipide, dessalé, dégoûtant.

Ահամաւոյն (ի, էւ) adj. Discordant, dissonant, incongru.

Ահամաւոյնութի (թէ, թք) s. Discorde, dissention, mésintelligence; dissonance, disconvenance, incongruité.

Ահամանաւ (ամ, աջայ) v, n-p. S'affadir, devenir fade, ou insipide, se dégoûter.

Ահամաւոյ (ի, էւ) adj. Qui n'est pas bref; ou concis, prolix, long.

Ահամար (ի, էւ) adj. Imombrable, sans nombre, infini; qui n'est pas compté, calculé, ou mis en compte.

Ահամբաւ (ի, էւ) adj. Infâme, diffamé, discrédité. Ահամբաւ առնել, diffamer, décrier, décréditer.

Ահամբաւութի (թէ, թք) s. Diffamation, dénigrement, discréditement, discrédit.

Ահամբեր (ի, էւ) adj. Impatient, intolérant. Ահամբեր լինել, s'impatiser, se fâcher, perdre patience.

Ահամբերութի (թէ, թք) s. Impatience, inquiétude d'esprit; intolérance.

Ահամբոյր (բուրի, բուրիւ) adj. Qui ne baise point, ou ne salue pas; fier, inaccostable, insociable, fâcheux, incommode, intraitable, rude, misanthrope, bourru, revêché, hargneux, dur, difficile; qui ne se touche pas; indomtable, franc.

Ահամեմատ (ի, էւ) adj. Disproportionné: incomparable, nonpa-

reil, sans pareil, singulier, unique.

Ահամեմատ գործել օն բառնաւ զհամեմատութի, disproportionner.

Ահամեմատութի (թէ, թք) s. Disproportion, inégalité, disconvenance.

Ահամեստ (ի, էւ) adj, et adv. Dëshonnète, immodeste, incécent, impur, lascif: dëshonnêtement.

Ահամեստութի (թէ, թք) s. Dëshonnéteté, immodestie.

Ահամիլ (իւր, մեցայ) v, n-p. Voyez Ահամանաւ.

Ահամոզելի (լւոյ, լեաւ) adj. Qu'on ne sauroit persuader, inflexible, opiniâtre.

Ահամոռութի (թէ, թք) s. Affadissement, fadeur, dégoût, déboire, insipidité.

Ահայր (հօր, հարբ) adj. Qui est sans père.

Ահանգեալ (գիտի, գիտաւ) adj. Qui n'est pas conforme, inégal; inconsequent.

Ահանգեալութի (թէ, թք) s. Disparité, inégalité; inconsequence.

Ահանգիստ (գաւի, գաւիւ) adj, et adv. Inquiet, agité de quelque trouble, incommode, fâcheux, turbulent, frétilillant, remuant; qui ne se repose point: sans cesse, continuellement, toujours. Ահանգիստ կաւ, frétiller, se démener, s'agiter. Ահանգիստ առնել, inquiéter, infester, incommoder.

Ահանգաւորութի (թէ, թք) s. Inquiétude, incommodité; frétillement.

Ահանգարաւ (ի, էւ) adj. Voyez Ահանգիստ.

Ահանգարաւութի Voyez Ահանգիստութի.

Ահանգերձ (ի, էւ) adj. Qui est sans habillement, qui n'est point vêtu, nu.

Ահանգութի (լւոյ, լեաւ) adj. Intolérable, insupportable.

Ահանաւ (ի, էւ) adj. Sot, fou, imprudent, mal-avisé, étourdi.

Ահանաւաբար, adv. Sottement, imprudemment.

Ահանաւագործի (գունի, գունիւ) adj, comp. Très-sot, très, ou plus fou, grossier.

Ահանաւորութի (թէ, թք) s. Sottise, imprudence; insipidité.

Անհաշիւ, *adj, ind.* Incalculable.
Voyez **Անհաշիւ**.

Անհաշիւ (*ի, եւ*) *adj, et adv.*
Implacable, irréconciliable : irrécon-
ciliablement.

Անհաշիւահան (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Անհաշիւ**.

Անհաշիւելի (*լւղ, լեւաւ*) *adj.*
Voyez **Անհաշիւ**.

Անհաս (*ի, եւ*) *adj.* Imperceptible, incompréhensible, inconcevable ; qui ne peut arriver, ou comprendre.

Անհասակայ (*ի, եւ*) *adj.* Voyez **Անհաս**.

Անհասակահ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Անհաս**.

Անհասանելի (*լւղ, լեւաւ*) *adj.*
Voyez **Անհաս**.

Անհասութի (*թէ, թք*) *s.* Incompréhensibilité.

Անհաստատ (*ի, եւ*) *adj.* Inconstant, volage, sujet à changer, chancelant, variable, remuant, vague, destituable.

Անհաստատութի (*թէ, թք*) *s.* Inconstance, instabilité, mutabilité, fragilité.

Անհաս (*ի, եւ*) *adj, et s.* Indivisible, inséparable ; sans cesse, continuuel : individu, être singulier.

Անհասաբար, *adv.* Indivisible-ment, inséparablement : individuellement.

Անհասական (*ի, աւ*) *adj.* Indivisible, inséparable, continuuel, qui dure sans cesse : individuel.

Անհասահա, *adj, ind.* Qui flue, ou coule sans cesse, continuellement.

Անհասաւածելի (*լւղ, լեւաւ*) *adj.* Indivisible, inséparable.

Անհարազար (*ի, աւ*) *adj.* Qui n'est pas vrai, faux, adultérin, bâ-
tard, naturel ; altéré, corrompu.

Անհարազատութի (*թէ, թք*) *s.* Bâtardise ; fausseté, altération, corruption.

Անհարթ (*ի, եւ*) *adj.* Inégal, bossu, raboteux, qui n'est pas uni, grumeleux ; lourd, rude, impoli, grossier.

Անհարթադիտակ, *adj, ind.* Qui a un visage rude, dont les traits sont grossiers.

Անհարթարար (*ի, աւ*) *adj.* Qui ne corrige, ou redresse point.

Անհարթութի (*թէ, թք*) *s.* Iné-
galité, impolitesse, mal-adresse,
crudité, dureté, rudesse.

Անհարթելի (*լւղ, լեւաւ*) *adj.*
Inévitable.

Անհարկ (*ի, եւ*) *adj.* Exempt de
taxe, ou d'imposition.

Անհարմարեալ (*կոյ, կլով*) *adj.*
Celle qui n'est pas mariée, ou unie
par le lien conjugal : qui n'a pas
consommé son mariage, ou connu
un homme charnellement.

Անհայ (*ի, եւ*) *adj.* Qui n'a
point de pain, ou de quoi vivre.

Անհաւան (*ի, եւ*) *adj.* Incredule,
difficileux, opiniâtre, obstiné, têtue.
Անհաւանական (*ի, աւ*) *adj.* Im-
probable, qui n'est pas vraisemblable.

Անհաւանելի (*լւղ, լեւաւ*) *adj.*
Voyez **Անհաւանական**.

Անհաւանել (*ի, եւ*) *v, n-p.*
Différer d'opinion, ne pas s'accor-
der ; s'obstiner, s'entêter ; improu-
ver, désapprouver.

Անհաւանութի (*թէ, թք*) *s.* In-
crédulité ; improbation ; obstination,
opiniâtreté.

Անհաւանար (*ի, եւ*) *adj.* Inégal,
disproportionné.

Անհաւանարապէս, *adv.* Inéga-
lement.

Անհաւասարութիւն (*թէ, թք*) *s.*
Inégalité, disparité, disproportion.

Անհաւասար (*աւղ, աւաւ*) *adj,*
et adv. Incertain, qui n'est pas as-
suré, douteux, faux, contingent, ca-
suel : incertainement.

Անհաւաստութի (*թէ, թք*) *s.*
Incertitude, doute, peu d'assurance ;
contingence.

Անհաւատ (*ի, եւ*) *adj.* Inos-
tensible, mécréant, infidèle, irréligieux ;
incroyable. **Անհաւատ լինել** ou **ոչ**
հաւատաւ, mécroire.

Անհաւատել (*աւ, աւաւ*) *v, n.*
Ne pas croire, mécroire.

Անհաւատելի (*լւղ, լեւաւ*) *adj.*
Incredible, qui ne peut être cru ; hy-
perbolique.

Անհաւատալիւթի (*թէ, թք*) *s.*
Incrédibilité.

Անհաւատանալ (*աւ, աւաւ*) *v,*
n-p. Voyez **Անհաւատաւ**.

Անհաւատարիմ (*ով, ովաւ*) *adj.*
Infidèle, déloyal, perfide, faux.

Անհաւատարմութի (*թէ, թք*) *s.*

... Ինֆիդելիտե, deloyauté, trahison, perfidie.

Անհատական (թԷ, թԲ) s. Incredulité, infidélité, irréligion.

Անգիտ. Voyez Անհատական.

Անգիտ, adj, ind. Inepte, absurde, impertinent, bisornu, bizarre, fantasque, grotesque, ridicule, exagérant, gros, stupide, grossier, mal poli, rude, lourd, goffe, mal fait, mal bâti, fatot, fichtu, dégingandé, maladroit, malpropre, maussade. Անհատական, bizarrément, grotesquement, maladroitement, malproprement, maussadement.

Անհատական (թԷ, թԲ) s. Inaptie, absurdité, impertinence; malpropreté, maussaderie.

Անհատ, adj, ind. Qui est sans vestige, sans trace, ou sans marque. Անհատան, anéantir, perdre totalement, ne laisser plus aucune marque, ou trace de quelque chose. Անհատան, s'anéantir, se perdre totalement, ou ne voir plus aucune trace.

Անհատան, adj, ind. Voyez Անհատան.

Անհատան (լույ, լուս) adj. Qu'on ne sauroit rechercher, impénétrable, inscutable.

Անհատան (ամ, աղայ) v, n-p. S'anéantir, ne laisser plus aucune trace.

Անհատ (թԷ, թԲ) v, n-p. Voyez Անհատան.

Անհատ (լույ, լուս) adj. Qu'on ne peut chasser, poursuivre, ou résister.

Անհատ Voyez Անհատ.

Անհատ (թ, իւ) adj. Qui est sans suc, ou sans matière, immatériel, incorporel, spirituel.

Անհատան (թ, աւ) adj. Voyez Անհատ.

Անհատան (կրի, կրաւ) adj. Voyez Անհատ.

Անհատ (անի, անաւ) adj. Inexpérimenté, neuf, sans expérience, ignorant.

Անհատ (թԷ, թԲ) s. Impertie, inexpérience, ignorance.

Անհատան (թ, իւ) adj. Désobéissant, contumax, réfractaire, rebelle. Անհատան լինիլ, désobéir.

Անհատան (թԷ, թԲ) v.

Անհատան (թԷ, թԲ) v.

Անհատան (թԷ, թԲ) v.

n-p. Désobéir, contrevenir.

Անհատան (թԷ, թԲ) s. Désobéissance, inobservation, transgression.

Անհատան, adv. Infiniment, extrêmement.

Անհատ (թ, իւ) adj. Impossible.

Անհատան (թԷ, թԲ) adj, comp. Fort impossible, très difficile.

Անհատան (թ, աւ) adj. Impossible; imaginaire; fort, très-grand, excessif, violent.

Անհատան (թԷ, թԲ) v, n-p. Être impossible, ou sans remède, se désespérer.

Անհատան, adj, ind, et adv. Impossible, très-difficile; insupportable, intolérable; fort, très-grand; grief, extrême, horrible, terrible, mortel, monstrueux, exécration, profond, excessif: extrêmement. Անհատան է, il est impossible.

Անհատան (թԷ, թԲ) s. Impossibilité.

Անհատան (թԷ, թԲ) s. Indignité.

Անհատ, adj, ind. Négligent, nonchalant; indifférent; inattentif, inappliqué: sûr, sans souci. Անհատան, négligemment; sans soin; sûrement, sans souci; indifféremment: Անհատան կաւ ou լինիլ, négliger, n'avoir pas soin; vivre sans souci.

Անհատան (ամ, աղայ) v, n-p. Négliger, avoir peu de soin, ne se pas soucier, manquer, omettre.

Անհատ, adj, ind. Qui n'a point d'ame, inanimé; sans esprit.

Անհատան (թԷ, թԲ) s. Négligence, nonchalance, faute de soin et d'application, inattention, inapplication, incurie, inexactitude, lésinergie.

Անհատան, adj, ind. Qui est sans pourvoyeur, ou sans gouverneur, dépourvu.

Անհատ (թ, իւ) adj. Indéclinable.

Անհատ, adj, ind. Qui est sans pasteur, sans berger, sans chef.

Անհատ (հոյ, հոմ) adj. Qui est sans gué, qui n'est point guérissable: immense, infini.

Անհատ (հոյ, հոմ) adj. Qui

n'approche pas, qui ne se rend près, qui ne touche point; inaccessible, inabordable; qui n'est pas proche, lointain.

Անհր, *adj, ind.* Qui est sans feu; qui n'a point besoin de feu.

Անհարստ (հ, հւ) *adj.* Qui n'est pas superbe, ou orgueilleux, humble.

Անհարստութի (թԷ, թԲ) *s.* Manque de superbe, ou d'orgueil, humilité.

Անպաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհույ**.

Անպելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inaccessible, inabordable.

Անքաժեշտ, *adj, ind, et adv.* Indispensable, irrévocable, inévitable, fatal: indispensablement, nécessairement, irrévocablement, inévitablement.

Անքահանգ (ի, հւ) *adj.* Indisciplinable, indocile, pesant, grossier, ignorant.

Անքահանգութի (թԷ, թԲ) *s.* Indocilité.

Անքաման, *adj, ind.* Qui est sans permission, sans licence.

Անքապղյտ, *adj, ind.* Qui n'est pas séduisant.

Անոյս (ի, հւ) *adj.* Qui est sans voix, sourd, muet; consonnant, consonne.

Անայտութի (թԷ, թԲ) *s.* Manque de voix, silence.

Անանծիր, *adj, ind, et adv.* Voyez **Անանծրոյթ**.

Անանծրոյթ, *adj, ind, et adv.* Qui n'est pas ennuyeux, diligent; sans ennui, sans être ennuyé, diligemment.

Անաւ (ի, աւ) *s.* Antre, caverne, grotte.

Անաւախտ, *adj, ind.* Caverneux, plein de cavernes.

Անեղապործ (ի, աւ) *adj.* Qui n'est point fait avec la main, spirituel.

Անեղն, *adj, ind.* Qui est sans main, qui a perdu sa main: qui est sans secours.

Անեղնարկելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qu'on ne peut entreprendre, très-difficile; intraitable, rude.

Անեղնդեղ, *adj, ind.* Peu traitable, rude, farouche, fier, indomtable.

Անեղնկալ (ի, հւ) *adj.* Qui est sans secours, sans assistance.

Անեղնհաս (ի, հւ) *adj.* Qui ne peut toucher, ou arriver, impuisant, qui a peu, ou n'a point de pouvoir, inhabile, mal-habile.

Անեղոյք (ցոյ, ցօք) *s, pl.* Essuie-main, serviette, touaille.

Անեղոցիկ (ցիկ, ցիաւ) *s, dim.* Voyez **Անեղոյք**.

Անկ (ի, հւ) *adj.* Qui est sans forme, defectueux, difforme.

Անկանալ (ամ, ապայ) *v, n-p.* Perdre sa forme, gâter sa figure, se rendre difforme.

Անկր, *adj, ind.* Ingrat, infructueux: ingrat, méconnoissant.

Անկտո (ի, հւ) *s.* Fumeterre.

Անկաբեկ, *adj, ind.* Aspirant, las.

Անկախն (ի, աւ) *adj.* Étroit, strict: désirable, qui est à désirer.

Անկալի (լոյ, լեաւ) *adj.* Désirable, souhaitable.

Անկալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Désirer, souhaiter, affecter, aspirer, soupirer, respirer.

Անկալեաց, *adj, ind.* Pitoyable, digne de compassion, douloureux, affligeant.

Անկանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Être, ou devenir étroit, s'étrécir, se rétrécir.

Անկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre étroit, étrécir, rétrécir.

Անկութի (թԷ, թԲ) *s.* Étrécissement, étrécissure, rétrécissement; serrement; contrainte: anxiété, inquiétude, travail, embarras d'esprit, peine, tribulation, chagrin, sollicitude, souci, soin, affliction, oppression, gêne, angoisse, langueur, misère, désespoir, crève-cœur.

Անն (անն, ձամք) *s.* Personne, homme, ou femme; hypostase; créature, sujet; ame; esprit; cœur; moi-même, toi-même, soi même. **Ան-ձամք**, en personne, en propre personne, personnellement. **Ան-ձամք անն**, de moi-même, de toi-même, de soi-même, personnellement. **Ձան-ձամք արկանել**, mettre sur soi, se vêtir, s'habiller. **Յան-ձին բերել**, imiter. **Յան-ձին ունել**, accepter, approuver, consentir. **Չան-ձան-ձին**,
ré-

denier. Մերէ նա զանձն իւր, il aime sa personne. Վասն անձին էնթ ամ պատասխանի, je ne réponds que de ma personne, ou que de moi. Երդնում յանձն իմ, թէ այդ պէս է, sur mon ame, cela est. Գարաստեան զանձն քո առ ի ծառնել, prepares-toi, ou prepares-vous à mourir. Մասերիւնք օր քառանկ յանձին, revenir à soi. Փոյթ անի նա վասն անձին, il a soin de soi. Անձին առնել, se tuer.

Անապել (ի, աւ) *adj.* Bien fait, gracieux, jeune, civil, courtois. Անապոյութի (թէ, թք) *s.* Égoïsme.

Անապոյութի (թէ, թք) *s.* Louange de soi-même, vaine gloire, présomption.

Անապործ (ի, աւ) *adj.* Qui est de soi-même, ou de sa main.

Անապատ (ի, աւ) *adj.* Qui condamne soi-même.

Անապիր (գրի, գրաւ) *adj.* Qui s'engage, qui cautionne de sa personne pour un autre.

Անապորմ, *adj, ind.* Qui blâme soi-même.

Անապորիս, *adj, ind.* Présumptueux, hautain, superbe, orgueilleux.

Անապում (ի, աւ) *adj.* Volontaire, de bonne volonté.

Անապան (ի, աւ) *adj.* Animé, vivant; personnel; hypostatique.

Անապից (կցի, կցաւ) *adj.* Unanime, conforme.

Անապործան, *adj, ind.* Qui ruine soi-même.

Անապառ (ի, իւ) *adj.* Présumptueux, orgueilleux.

Անապառութի (թէ, թք) *s.* Présomption, orgueil, vanité.

Անապառքոր, *adj, ind.* Unanime, conforme.

Անապան, *adj, ind.* Qui trahit, ou se livre soi-même.

Անապախատ (ի, իւ) *adj.* Qui blâme, qui reprend soi-même.

Անապառ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui se garde, précautionné; garde royale, garde du corps. Անապառ թիւ, se garder, se précautionner.

Անապառապետ (ի, աւ) *s.*

Le commandant, ou chef de la garde royale, capitaine.

Անապան, *adj, ind.* Glorieux, plein de vanité, fanfaron, rodomont.

Անապապա (ի, իւ) *adj.* Qui adore, ou aime trop soi-même, intéressé, ou trop attaché à soi-même.

Անապապար (ի, իւ) *adj.* Qui engraisse soi-même, délicat, délicieux.

Անապապ, *adv.* Personnellement; proprement; hypostatiquement.

Անապապար. Voyez Անապապար.

Անապապար, *adj, ind:* Անապապար լինել, ճողապրել ou փախել, se sauver, s'échapper, s'enfuir.

Անապապ (սիրի, սիրաւ) *adj.* Intéressé, trop attaché à soi-même; égoïste: humain, affable.

Անապապութի (թէ, թք) *s.* Amour propre; égoïsme.

Անապապան (ի, իւ) *adj.* Qui s'est tué, qui s'est défait soi-même.

Անապապանութի (թէ, թք) *s.* Suicide, meurtre qu'on commet sur soi-même.

Անապապառ (ի, իւ) *adj.* Qui vend soi-même.

Անապապ (տեառն, տեառա) *adj.* Voyez Անապապ.

Անապապ, *adj, ind.* Qui brûle soi-même: pitoyable, qui excite la pitié.

Անապառ (ի, աւ) *adj.* Volontaire: Voyez Անապառ.

Անապառ, *adj, ind.* Qui se rend; adonné, sujet; déterminé. Անապառ ou Անապառութի լինել, se livrer, s'abandonner; capituler, se rendre, céder, se mettre au pouvoir; se soumettre; se rapporter.

Անապառ (եղյ, եղաւ) *adj.* Voyez Անապառ.

Անապառ (ցուցի, ցուցիւ) *adj.* Glorieux, fastueux, plein d'affection.

Անապառանել (եմ, ցուցի) *s, t.* Animer, être principe de vie dans un corps organisé, lui donner une ame; donner l'existence, vivifier; personifier, personnaliser.

Անապառ (ի, աւ) *adj.* Animé, vivant, raisonnable; personnel; hypostatique.

Անձ.

Անձնաորոշար, *adv.* Personnellement; hypostatiquement.

Անձնաորակ (*ի, աւ.*) *adj.* Personnel, hypostatique.

Անձնաորէ (*իմ, եղի*) *v, a.* Voyez **Անձնացուցանել**.

Անձնաորիւ (*իմ, քիցոյ*) *v, p.* Être animé, avoir une âme; vivre, exister.

Անձնաորութի (*ութ, ութ*) *s.* Personnalité; hypostase; personne.

Անձգիւ, *adj, ind.* Délicieux, aisé, adonné aux plaisirs, voluptueux.

Անձեայ (*նի, նիւ*) *adj.* Membré, d'une belle taille.

Անձեղ, *adj, ind.* Voyez **Անձեայ**.

Անձընաիր, *adj, ind.* Qui distingue les personnes: qui se distingue, singulier. **Անձընաիր լինել**, se distinguer, se singulariser.

Անձիկանի (*ի, եւ.*) *adj.* Libre, qui peut choisir ce qui lui plaît, indépendant.

Անձիկանութի (*ութ, ութ*) *s.* Arbitre, le franc arbitre, le libre arbitre, liberté, indépendance.

Անձիւ, *voyez Անցիւ*.

Անձիկ (*նիւց, նիւց*) *s, pl.* Tronc du corps, corsage, corps.

Անձիկանակ, *adj, ind.* Volontaire.

Անձիկ (*անձիկ, ձիւ*) *adj, et s.* Étroit, serré, fort étroit, angusté; place étroite, détroit, endroit, ou passage serré, défilé, gorge de montagnes: désir, souhait, envie. **Անձիկ ունիլ**, désirer, souhaiter.

Անձրի (*ի, աւ.*) *s.* Pluie, eau qui tombe du ciel.

Անձրիաբեր (*ի, աւ.*) *adj.* Qui amène la pluie, pluvieux.

Անձրիածին, *adj, ind.* Qui produit la pluie, pluvieux.

Անձրիաթաց, *adj, ind.* Mouillé de pluie.

Անձրիաթիւ, *s, ind.* Goutte de pluie.

Անձրիածիր, *adj, ind.* Qui donne la pluie.

Անձրիային (*այնոյ, այնմ*) *adj.* Pluviale; pluvieux, abondant en pluie.

Անձրիայոյ, *adj, ind.* Pluvieux.

Անձրիայալ, *s, ind.* Guilde, ondée.

Անձրիանիւ (*ամ, այցոյ*) *v, p.* Tomber comme la pluie.

Անձրիաբեր (*բոյ, բոյ*) *s* Eau pluviale, eau de pluie.

Անձրիանունի, *adj, ind.* Cru, ou produit par la pluie.

Անձրիլ (*իմ, եղի*) *v, a, et s.* Pleuvoir, faire tomber, ou tomber en grande quantité.

Անձրի, *v, imp.* Il pleut.

Անձրանիւ, *adj, ind.* Sans clarté, sombre, obscur.

Անձրակ (*ի, եւ.*) *adj, et adv.* Qui est à jeun: à jeun, sans avoir mangé.

Անձա (*ի, եւ.*) *adj.* Ineffable, indicible, inénarrable.

Անձաւորաւ (*ի, եւ.*) *adj.* Extrêmement merveilleux, très-admirable, fort surprenant.

Անձաւորիւ, *adj, ind.* Qui a une grace surprenante, très-gracieux, merveilleux, admirable; très-abondant.

Անձաւորակեր (*ի, աւ.*) *adj.* Qui a une figure très-charmante.

Անձաւորաբեր (*ի, եւ.*) *adj.* Très-abondant, qui donne fort abondamment.

Անձաւիւ (*բոյ, բոյ*) *adj.* Voyez **Անձա**.

Անձաւութի (*ութ, ութ*) *s.* Ineffabilité.

Անձաւ, *voyez Անձաւոր*.

Անձաւակ (*ի, աւ.*) *adj.* Inhabile, malhabile: irréparable, irrémédiable.

Անձաւորութի (*ութ, ութ*) *s* Inhabileté, malhabileté.

Անձաւանիւ (*ամ, այցոյ*) *v, p.* Être malhabile, ou sans remède, désespérer.

Անձաւութի, *voyez Անձաւորութի*.

Անձաւ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui est sans postérité.

Անձաւիւ (*իմ, եղի*) *v, a.* Perdre entièrement la postérité d'une personne, détruire une famille.

Անձաւիւ (*բոյ, բոյ*) *adj.* Incompressible; indomtable.

Անձաւութի (*ութ, ութ*) *s.* Inexactitude.

Անձաւորիւ (*բոյ, բոյ*) *adj.* Inextricable, dont on ne peut débarrasser.

Անսովոր, *adj, ind.* Gigantesque, démesuré, extraordinaire, monstrueux; grotesque, vilain, extravagant, malfait, malséant, absurde; inepte, ridicule, insipide.

Անսովորութի (թե, թք) *s.* Grandeur extraordinaire, absurdité.

Անսովորեալ, *adj, ind.* Qui n'aime point l'envie, qui ne porte pas envie, qui n'est point envieux.

Անսով (ի, իւ) *adj.* Immortel, qui n'est point sujet à la mort.

Անսովորեալ, *adj, ind.* Qui produit l'immortalité, qui rend immortel, immortel.

Անսովորեալ (ի, աւ) *adj.* Immortel.

Անսովորեալ, *adj, ind.* Qui ne goûte point la mort, immortel; qui a le goût d'immortalité.

Անսովորեալ (ամ, այց) *v, n.* Se rendre immortel, s'immortaliser, éterniser.

Անսովորեալ (ի, աւ) *adj.* Qui fait immortel, qui rend immortel.

Անսովորեալեան (եմ, ցուցի) *s, i.* Immortaliser, rendre immortel, éterniser.

Անսովորեալ (ցի, ցու) *adj.* Voyez **Անսովորեալ**.

Անսովորութի (թե, թք) *s.* Immortalité, durées perpétuelle.

Անսով (մոր, մոր) *adj.* Qui est sans mère; qui a perdu sa mère.

Անսով, *adj, ind.* Qui est sans partage, ou sans portion; qui n'est point participant; privé, destitué. **Անսով** (ի, եմ), être privé. **Անսով** (անսով), priver.

Անսովոր (անսով, անսով) *adj.* Inaccessible, inabordable.

Անսովոր (լւ, լւ) *adj.* Voyez **Անսովոր**.

Անսով, *adj, ind.* Voyez **Անսովոր**.

Անսովորեալ (ի, աւ) *adj.* Inhabité, inhabitable, désert, solitaire, sauvage.

Անսովորեալ (գաւ, գաւ) *adj, comp.* Plus, ou très-inhumain, barbare, sauvage.

Անսովորեալ (ամ, այց) *v, n.* Devenir désert, être dépeuplé.

Անսովորեալեան (եմ, ցուցի) *s, i.* Dépeupler, dégarnir d'habitans, ruiner, rendre inhabitable.

Անսովոր, *adj, ind.* Inhumain, incivil, désobligeant, brutal: désert; inhabité. **Անսովորեալ** (կարգաւոր) *s.* déshumaniser, dépouiller l'homme des sentimens naturels: dépeupler, réduire en désert.

Անսովորութի (թե, թք) *s.* Dépopulation, dépeuplement; inhumanité, incivilité, brutalité.

Անսովոր, *adj, ind.* Impossible: très-difficile; indécent, mal-séant; **Անսովոր** է, il ne convient pas.

Անսովորեալ (ի, աւ) *adj.* Incorporel, immatériel, spirituel.

Անսովորեալ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անսովոր**.

Անսովորեալ (թե, թք) *s.* Incorporalité.

Անսովոր (ի, իւ) *adj.* Indigeste.

Անսովորութի (թե, թք) *s.* Indigestion.

Անսովորեալ (լւ, լւ) *adj.* Inexpugnable, imprenable.

Անսովոր (գոր, գոր) *adj.* Impur, immonde, sale, vilain, déshonnête, impudique.

Անսովորեալ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անսովոր**.

Անսովորեալ, *adv.* Impurement, avec immondice, déshonnêtement.

Անսովորեալ (սիր, սիր) *adj.* Qui n'aime pas la pureté, qui aime l'immondice, sale, déshonnête, impudique.

Անսովորութի (թե, թք) *s.* Impureté, immondice, déshonnêteté, impudicité.

Անսովոր, *adj.* Vil, abject, méprisable, déshonoré.

Անսովոր, *adj, ind.* Qui n'est pas clair, obscur, difficile à entendre, occulte, caché, indistinct.

Անսովոր (լւ, լւ) *adj.* Inséparable, indivisible: inexplicable, inexprimable.

Անսովոր (ի, աւ) *adj.* Impeccable: innocent, qui n'est point coupable; qui n'est point malfaisant; simple, idiot. **Անսովոր** (կարգաւոր) *s.* innocenter, justifier.

Անսովորեալ, *adv.* Innocemment, avec innocence.

Անսովոր, *adj, ind.* Qui excuse, qui pardonne. **Անսովոր**

անձեղ, excuser, pardonner.

Անկողարկելի (լոյ, լեաւ) *adj*.
Excusable, pardonnable.

Անկախալ (ամ, աջայ) *v*, *н-р*.
S'innocenter, être innocent.

Անկախական (ի, աւ) *adj*.
Impeccable; innocent;

Անկախականութի (թե, թք) *s*.
Impeccabilité; innocence.

Անկղելի (լոյ, լեաւ) *adj*.
Qui on ne peut lasser, ou mollir;
fort, dur, inflexible, inexorable.

Անկղութի (թե, թք) *s*. Inno-
cence, intégrité, probité, pureté; im-
peccabilité.

Անկեւ, *adj*, *ind*. Immortifié, qui
n'est pas mortifié.

Անկեւելութի (թե, թք) *s*. Im-
mortification.

Անկեւել (նկի, ոկաւ) *s*. Pour
pier.

Անկրթելալի (լոյ, լեաւ) *adj*.
Inaccessible, inaccostable; intact.

Անկարան (ի, եւ) *adj*. Discor-
dant, dissonant, différent, divers,
dissemblable, désuni, inconciliable,
insociable. Անկարան լինել, discor-
der, disconvenir, se désunir.

Անկարանութի (թե, թք) *s*.
Discorde, dissention, désunion, ma-
lintelligence, disconvenance, diffé-
rence, dissonance, insociabilité, di-
vorce.

Անկարանական (ի, աւ) *adj*.
Discordant, incompatible, insociable.

Անկարանականութի (թե, թք) *s*.
Incompatibilité, insociabilité.

Անմիջաբար, *adv*. Immédiat-
ement, directement, sans moyen.

Անմիջական (ի, աւ) *adj*. Im-
médiate, direct.

Անմի, *adj*, *ind*. Qui est sans
chair.

Անմիտ (մոխ, մաւաւ) *adj*. Fou,
fol, qui a perdu le sens, ou l'es-
prit, sot, stupide, grossier, sans
esprit, insensé, écervelé, qui est sans
jugement, abruti, badaud; badin,
balourd, benêt, dandin, niais, du-
pe, étourdi, idiot, jocrisse, lourd,
musard, nigaud, simple, impru-
dent, crédule, inepte, impertinent,
sans raison, extravagant.

Անմիտաբար (ի, եւ) *adj*, *et adv*.
Désolé; inconsolable; inconsolable-
ment.

Անմոյ, *adj*, *ind*. Variable, in-
constant, incertain.

Անմշակելի (լոյ, լեաւ) *adj*.
Qui ne peut être cultivé.

Անմշակ (ի, եւ) *adj*. Infaillible,
qui ne peut errer, impeccable;
fixe.

Անմշակութի (թե, թք) *s*. In-
faillibilité.

Անմշակը. Voyez Անմշակ.

Անմշակապէս, *adv*. Infaillible-
ment.

Անմոռանալի (լոյ, լեաւ) *adj*.
Voyez Անմոռայ.

Անմոռայ, *adj*, *ind*, *et adv*. Qui
n'oublie point; qui n'est pas oublié;
qui ne peut être jamais oublié; sans
oublier, immançablement; sans o-
mission.

Անմոռացելի (լոյ, լեաւ) *adj*.
Voyez Անմոռայ.

Անմոռալ. Voyez Անմոռալ.

Անմոռ, *adj*, *ind*. Dont l'en-
trée est fermée; qui est sans porte;
impénétrable, inaccessible.

Անմոռելի (լոյ, լեաւ) *adj*.
Voyez Անմոռել.

Անմոռել (նկի, ոկաւ) *s*.
Muet, qui ne peut parler; qui n'ose,
ou ne veut point passer.

Անմոռաբար, *adv*. Follement, sot-
tement, stupidement, à l'étourdie,
inconsidérément, ignoramment, té-
mérairement, impertinemment; ex-
travagamment.

Անմոռացի (գոնի, գոնիւ) *adj*, *comp*. Très, ou plus fou, très-
sot, grossier.

Անմոռալի (գոնի, գոնիւ) *adj*.
Inattentif, inappliqué, inconsidéré.

Անմոռաբութի (թե, թք) *s*.
Inattention, inadvertance; inappli-
cation, inconsideration, négarde.

Անմոռոն, *adj*, *ind*. Voyez
Անմոռալի.

Անմոռալի. Voyez Անմոռալի.

Անմոռալի (ամ, աջայ) *v*, *н-р*.
S'étourdir, s'ôter le sentiment; af-
foler, devenir fou, mgauder.

Անմոռութի (թե, թք) *s*. Folie;
démence, sottise, fatuité, égarement
d'esprit, étourderie; fureur, fadaise;
impertinence, imprudence, ineptie,
lourdise, nigauderie, balourdise,
fadaise, extravagance.

Անհուսար (հ, աւ) *adj.* Qui n'est pas proche, distant, éloigné.

Անծաւ, *adj. ind.* Qui est sans barbe, jeune; qui n'est point barbu, qui n'a point de barbe, imberbe.

Անպ, *adj. ind. et adv.* Insatiable, avide, avaloïre, glouton, gourmand: insatiabement, avidement. **Անպ դւտել**, dévorer, mâcher.

Անպարար, *adv.* Insatiabement, avidement, gloutonnement, avec gourmandise.

Անպութ (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Insatiabilité, avidité, glotonnerie, gourmandise.

Անպիտ (հ, իւ) *adj.* Invincible, invaincu, insurmontable, indomtable, indomté.

Անպիտեան (հ, աւ) *adj.* Qui est sans victoire: Voyez **Անպիտ**.

Անպիտելի (Լւոյ, Լեաւ) *adj.* Voyez **Անպիտ**.

Անյայ (հ, իւ) *adj.* Qui n'est point évident, ou clair, ou manifeste, obscur, occulte, caché, sourd, secret; apocryphe, douteux, incertain.

Անյայադղին (դռնի, դռնիւ) *adj. comp.* Très ou plus obscur.

Անյայել (հմ, եցի) *v, a.* Aneantir; cacher.

Անյայել (հմ, եցոյ) *v, n-p.* S'aneantir, s'évanouir, disparaître.

Անյայութ (ԹԷ, ԹԲ) *s.* État d'une chose obscure, ou secrète, occultation.

Անյայոր, *adj. ind.* Qui n'est pas tranquille, ou commode.

Անյայող, *adj. ind. et adv.* Prompt, diligent: promptement, diligemment, sans délai, sans retardement.

Անյայադարար, *adv.* Sans délai, sans retardement, promptement, diligemment, délibérément.

Անշ, *adj. ind.* Voyez **Անյայ**.

Անշող, *adj. ind.* Défavorable, funeste, malheureux, désavantageux.

Անշողութ (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Défavor, disgrâce, infortune, malheur, désavantage.

Անշորդ (հ, աւ) *adj.* Qui est

sans successeur, ou sans succession; immuable.

Անշորդ (հ, աւ) *adj.* Qui est sans fond; très-profond.

Անշորդապէս, *adv.* Improprement.

Անշորդ (աղի, աղաւ) *adj.* Impropre.

Անշորդար, *adj. ind.* Impoli, dégarni, dépourvu, dérangé, mal en ordre; dur, froid, oru. **Կին անշորդար**, gaupe, femme mal propre et sale.

Անշորի, *adj. ind.* Qui ne peut se lever.

Անշորի (հ, իւ) *adj.* Qui est sans couvert, sans toit, ou sans logement.

Անշորմար, *adj. ind.* Incongru, incompetent, indécent, malséant, inepte, mal fait, disproportionné, incommode, bicornu; malhabile, maladroït, insuffisant, inhabile, incapable.

Անշորմարարար, *adv.* Incongruement; insuffisamment.

Անշորմարդեր, *adj. ind.* Qui écrit, ou qui est écrit indécemment.

Անշորմարութ (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Incongruité, indécence, gaucherie; inhabileté, incapacité, insuffisance.

Անշաւ (հ, իւ) *adj.* Infini, interminable.

Անշիդ, *adj. ind.* Immuable.

Անշիդարար, *adv.* Voyez **Անշիդապէս**.

Անշիդադղելի (Լւոյ, Լեաւ) *adj.* Immuable.

Անշիդապէս, *adv.* Immuablement.

Անշիդադոգիւնելի (Լւոյ, Լեաւ) *adj.* Voyez **Անշիդադղելի**.

Անշիդուդ, *adj. ind.* Immuable, qui n'est point sujet à changer.

Անշիդլի (Լւոյ, Լեաւ) *adj.* Immuable.

Անշիդութ (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Immuetabilité.

Անշիդորէն, *adv.* Voyez **Անշիդապէս**.

Անշիդուանալի (Լւոյ, Լեաւ) *adj.* Indubitable.

Անշիդար (հ, իւ) *adj.* Qui s'oublie aisément du mal reçu, qui pardonne aisément, indulgent.

Անշիդարութ (ԹԷ, ԹԲ) *s.*

Oubli du mal reçu, indulgence, amnistie, pardon.

Անհիշամուհ (հ, ա.) *adj.* Dont la mémoire est perdue, oublié; immémorial.

Անհիշամուհութի (թի, թի) *s.* Manque de mémoire, oubli, manque de souvenir.

Անհիշելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Immémorable, digne d'être oublié.

Անհիշելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Qu'on ne peut polir, ou rendre uni.

Անհաղաղ (հ, իւ.) *adj.* Inébranlable, ferme, constant, immobile.

Անյոյս (յոսի, յոսի) *adj.* *adv.* Qui est sans espérance, désespéré, qui a perdu tout espoir; déploré; inespéré, inattendu: sans espoir, à la désespérance. **Անյոյս անիշ**, désespérer, ôter toute espérance.

Անյուշ *adj.* *ind.* Dont la mémoire est perdue, oublié. **Անյուշ անիշ**, perdre la mémoire de quelque chose, abolir.

Անյուշագոյն (դուշի, դուշի) *adj.* *comp.* Plus, ou fort désespéré.

Անյուշամի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Désespéré, déploré.

Անյուշամից *adj.* *ind.* Voyez **Անյոյս**.

Անյուշանալ (մո, ցոյս) *v. n-p.* Perdre l'espérance, désespérer, cesser d'espérer.

Անյուշանութի (թի, թի) *s.* Désespoir.

Անյոյ (հ, իւ.) *adj.* Inarticulé; disjoint, simple.

Անյոյանկուն (հ, ա.) *adj.* Voyez **Անյոյ**.

Անյոյանկութի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Imprescriptible.

Անյոյանկ (հ, իւ.) *adj.* Qui est sans envie, qui ne porte pas envie, qui n'est point envieux.

Անյոյանկան (հ, ա.) *adj.* Voyez **Անյոյանկ**.

Անյոյանկելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Irrévocable.

Անյոյանկաց (հ, իւ.) *adj.* Innavigable.

Անկեղ (հ, իւ.) *adj.* *adv.* Sincère, naturel, naïf, droit, ingénu, loyal, simple; ingénument, loyalement.

Անկեղութի (թի, թի) *s.* Sin-

gularité, simplicité, ingénuité, naïveté.

Անկեղանքելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Qui n'est point susceptible de quelque effet, sur quoi on ne peut agir; inefficace.

Անկեղելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Impardonnable, irrémissible, insupportable, intolérable.

Անկեղեւ *adj.* *ind.* Voyez **Անկեղ**.

Անկեղ *adj.* *ind.* Qui n'est point indigent, ou nécessaire, opulent, riche.

Անկեղաւոր *adv.* Sans indigence, abondamment.

Անկեղութի (թի, թի) *s.* Manque d'indigence, opulence, abondance de bien.

Անկեր *adj.* *ind.* Voyez **Անկեղ**.

Անկերելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Qui ne dort pas, éveillé, vigilant.

Անկիւ (հ, իւ.) *adj.* Immatériel, qui est sans matière, spirituel.

Անկիւթանկուն (հ, ա.) *adj.* Voyez **Անկիւ**.

Անկիւթանկութի (թի, թի) *s.* Immatérialité.

Անկար (հ, իւ.) *adj.* Qui n'est pas peint, qui est sans peinture, ou sans figure; informe, imparfait, déformé, laid.

Անկուն *adj.* *ind.* Qui n'est pas ravioli, indomtable.

Անկուն (հ, իւ.) *adj.* Dissemblable, dissimilaire, différent; disparate; incomparable.

Անկունելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Inimitable.

Անկունութի (թի, թի) *s.* Dissemblance, différence; disconvenance; disproportion.

Անկուն (հ, ա.) *adj.* Qui est sans marque, sans signe, sans caractère; ignoble, bas, incertain, obscur.

Անկուն (հ, ա.) *adj.* Voyez **Անկուն**.

Անկունանի (հ, ա.) *adj.* Qui est sans signification; qui est sans marque.

Անկար *adj.* *ind.* Voyez **Անկար**.

Անկարելի (ւոյ, լիւս.) *adj.* Qui ne peut être obscur; ou regardé,

Անթա (անթ. անթ.) *adj.* Téné-
breux, sombre, obscur.

Անթախի (անթ. անթ.) *adj.*
Incapable, irréformable.

Անթալ (հ. հ.) *adj.* Inépuisable.

Անթալ (հ. հ.) *adj.* Inextinguible.

Անթալի (անթ. անթ.) *adj.*
Indomtable, indomté; incompréhensible.

Անթալի (անթ. անթ.) *adj.*
Qui est sans présent, sans offrande;
implacable, inexorable, inflexible.

Անթալի (հ. հ.) *adj.* Qu'on ne peut offrir, ou présenter.

Անտ (հ. հ.) *adj.* Inutile, infructueux, sans avantage, vain, futile.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Désintéressé.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Désintéressement.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Hété-
tude, justesse, redressement.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Dé-
sert, inhabité, solitaire.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Inextinguible,
qui ne peut s'éteindre.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Disgracie,
défiguré, difforme; désagréable, désa-
gréable; disgracie, infortuné, mal-
heureux; ingrat, méconnaissant.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* In-
grat, méconnaissant.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.*
Voyez **Անտախի**.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* In-
gratitude, manque de reconnais-
sance.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Dis-
formité, laideur, malsaderie; mal-
propreté; vilénie, ingratitude.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Qui
est sans respiration, mort, expiré; in-
animé, qui n'a point de sentiment.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Ex-
pirer, mourir, rendre l'âme.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Man-
que de respiration, expiration, mort.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Mu-
et, sourd, surpris, étonné.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Sur-
pris, admirer.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Ina-
nimé, qui n'a point de sentiment,
ou d'âme.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* In-
dubitable, incontestable, sûr, incon-
testé, certain, constant, assuré, im-
manquable; assurément, certaine-
ment, constamment, sans contredit,
sans doute, sans faute, inmanquable-
ment, incontestablement, sûre-
ment, indubitablement, infaillible-
ment.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Dëshonoré,
méprisé, méprisable, bas, vil; cha-
fouin, diffamé.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* et
adv. Qui est sans magasin, ou sans
provision: publiquement, ouverte-
ment.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Im-
muable; inversable.

Անտախի (անթ. անթ.) *adj.* Qui n'est
pas

pas mêlé, ou confondu; qui est sans confusion; tranquille.

Անթանալ (*ան. անգ*) *v. v-p.* Devenir vil et méprisable; se gâter, se rendre difforme, se flétrir.

Անթանալիկ (*ան. անգի*) *a. z.* Défigurer, déformer, flétrir, déparer.

Անթիկ (*ան. անգի*) *v. v-p.* Voyez **Անթանալ**.

Անթիկ (*ան. անգի*) *s.* Maladresse, difformité, laideur.

Անթիկ *adj. ind.* Voyez **Անթանալ**.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qu'on ne sauroit toucher; intact; qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Infini, qui est sans bornes, illimité; incompréhensible.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Voyez **Անթանալ**.

Անթիկ *adj. ind.* Voyez **Անթանալ**.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Qui n'a point été touché, pur.

rade, rustique, grossier, impoli.

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անթիկ (*ան. անգի*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Անթիկ** *adj.*

Անօրհնակիր (կրի, կրու) *adj.*
Qui porte le nom d'une autre per-
sonne.

Անօրհնակից (կրի, կրու) *adj.*
Qui a le même nom.

Անօրհնակող (կր, կրի) *v, a.*
Nommer, appeler, donner (imposer
un nom).

Անօրհնակողութի (թի, թք) *s.*
Nom.

Անօրհնակողութի (թի, թք) *s.*
Action de porter le même nom.

Անօրհնակցի (կր, կրից) *v,*
n-p. Participer au même nom, per-
ter le même nom.

Անօրհնակցութի (թի, թք) *s.*
Participation au même nom.

Անօրհնակցում *adj, ind.* Qui a
plusieurs noms.

Անօրհնակ, *adj, ind.* Infâme,
diffamé, discrédité; diffamant, in-
digne, honteux; sordide, vilain,
mauvais, sale. Անօրհնակ անօրհնակ,
diffamer, décréditer, déshonorer, per-
dre la réputation.

Անօրհնակութի (թի, թք) *s.*
Diffamation, dénigrement.

Անօրհնակոր (ի, ա) *adj.* Ren-
nommé, fameux, célèbre, insigne,
illustre.

Անօրհնիկ (կր, կրի) *v, n.* Nom-
mer, appeler, dénommer, donner
le nom.

Անօրհի, *adj, ind.* Voyez Ան-
օրհնակոր.

Անօրհնոր (ի, ա) *adj.* Qui a
des roues, à roue.

Անօրիկ *Voyez Անօրիկ.*

Անօրիկ (ի, ի) *adj.* Interri-
gible, pervers, dépravé.

Անօրիկան (ի, ա) *adj.* Qui
est sans nominatif.

Անօրիկի, *adj, ind; of, adv.*
Indirect: indirectement.

Անօրիկութի (թի, թք) *s.* In-
correction; incorrigibilité.

Անօր (անի, անիկ) *v.* Nom; re-
nommée, gloire, crédit, ré-
putation, honneur, titre. Անօրի
թի, nominatif.

Անօրիկութի *Voyez Անօրիկ-
անութի.*

Անօրիկ, *adj, ind.* Qui n'a pas,
qui ne contient point; pauvre, néces-
seux, privé.

Անօրիկիկ (գրի, գրու) *adj.*

Désobéissant, sourd; contumax.

Անօրիկիկութի (թի, թք) *s.*
Désobéissance; contumace.

Անօրիկ (անի, անիկ) *adj.*
Voyez Անօրիկ.

Անօրիկ, *adj, ind.* Voyez Ան-
օրիկ.

Անօրիկիկ (գրի, գրու) *adj.* In-
attentif, inappliqué.

Անօրիկիկութի (թի, թք) *s.*
Inattention, inapplication, inadver-
tence.

Անօրիկ, *adj, ind.* Doux, agréa-
ble au goût, suave, savoureux; dé-
licat; bénin, clément.

Անօրիկան (ի, ի) *adj.* Doux,
agréable au goût, savoureux.

Անօրիկան (ի, ի) *adj.* Sua-
ve, doux, agréable, odorant, odori-
férant, fin. Անօրիկան անօրիկ,
parfumer, faire sentir bon, répandre
une bonne odeur.

Անօրիկանիկ (կր, կրից) *v, n-p.*
Sentir bon, répandre une bonne o-
deur.

Անօրիկանութի (թի, թք) *s.*
Suavité, une odeur suave, senteurs,
bonnes odeurs, parfums; finet a-
gréable.

Անօրիկանիկ (ի, ա) *adj.* Voyez
Անօրիկան.

Անօրիկանութի (թի, թք) *s.*
Belle humeur, joie, allégresse,
gaieté.

Անօրիկան (ի, ա) *adj.* Qui
rend doux.

Անօրիկ (կր, կրի) *v, a.* Adou-
cir, rendre doux, dulcifier, radoucir,
ragoûter.

Անօրիկ (թի, թք) *s.* Sua-
vité; saveur, délicatesse; affabilité,
gaieté.

Անօրիկի, *s, pl.* Parfums, sen-
teurs.

Անօրիկ (ի, ա) *s.* Cabestan,
vindas; chèvre; engin.

Անօրիկ (ի, ի) *adj.* Ignare,
ignorant, non lettré, idiot, stupide,
imbécille.

Անօրիկութի *Voyez Անօրիկ-
անութի.*

Անօրիկան, *adj, ind.* Voyez
Անօրիկ.

Անօրիկանութի (թի, թք) *s.*
Ignorance, défaut de science, de lit-
térature.

Умываю *adj, ind.* Voyez *Умываю*.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Qui ne peut manger.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Collier des esclaves, des chiens, voyant.

Умываю *adj, ind.* Voyez *Умываю*.

Умываю *adj, ind.* Qui n'est pas borné, ou limité en un lieu, incompréhensible; infini.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Rêve, songe, vision.

Умываю *adj, ind.* Qui est sans aucune personne, abandonné de tous, sans assistance, sans secours.

Умываю *adj, ind.* Qui n'est pas méchant, ou malfaisant, bon, simple, naïf.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *s.* Bonté, simplicité, naïveté.

Умываю *adj, ind.* Voyez *Умываю*.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Impassible.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Voyez *Умываю*.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *s.* Impassibilité.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj, et adv.* Immense, infini; illimité, extrême, outre, outre mesure, démesuré; exorbitant, excessif, exorbitant, énorme, horrible, superflu, surabondant; intempéré, déraisonnable; haut, gros, griet, immodéré: immensément, infiniment, démesurément, trop, extrêmement, excessivement, éprouvé, intempéramment, outre, exorbitamment; hyperbotiquement.

Умываю *adj, ind.* Qui n'est point circonscrit, qui est sans bornes, immense, infini.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Impubère, qui n'est pas adulte, jeune.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *s.* Immensité, énormité, extrême, superfluité, surabondance, exubérance; immodération, intempérance, désordre, dérèglement.

Умываю *adj, ind.* Qui n'est pas bonilli, cru; fort, dur.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Qui ne peut être blâmé, irréprochable.

Умываю *adj, ind, et adv.*

Qui est sans défaut, parfait, accompli, complet, entier, indéfectible, satisfaisable parfaitement, à perfection, aisément, sans cesse, continuellement.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Indéfectible.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *s.* Indéfectibilité.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Être irrésolu, sans amour, perdre, se tams.

Умываю *adj, ind.* Qui est sans garde, ou sans gardien.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Qui n'est pas gardé, ou conservé.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adv.* Négligemment, sans observation.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *s.* Négligence; inobservation, infraction.

Умываю *adj, ind.* Qui est sans ornement, sans parure, simple, impoli, inculte, grossier.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adv.* Sans ornement, simplement.

Умываю *adj, ind.* Illimité, immense.

Умываю *adj, ind.* Sans couverture, qui n'est couvert d'aucune chose, nu.

Умываю *adj, ind.* Qui est sans réponse, inexcusable.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adv.* Impertinent, indécent, malséant, incongru, disparate.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *s.* Impertinence, indécence, malséant, inongruieté, disparate.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* et *adv.* Impuni: impunément.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *s.* Impunité.

Умываю *adj, ind.* Qui se trompe pas, sincère; qui ne peut être trompé.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj.* Dshonoré, dishonorable, abject, bas, vil, vilain: dshonorablement, vilement.

Умываю *adj, ind.* Voyez *Умываю*.

Умываю *(Умываю, Умываю)* *adj, et adv.* Effronté, impudent, sans honte, immodeste, impudique, irrévérent; effrontément, impudiquement, sans hon-

impudiquement, irrévérent-
ment.

Անպատեհ (ԲԷ, ԲԲ) s.
Bismerie, impudencie, immodestis,
impudicité, irrévérence.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui
est sans cause, sans principes; qui
est sans raison, sans objet, sans mo-
tif; sans contredit.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj.
Voyez Անպատեհ.

Անպատեհ (Է, Է, Է) adj.
Inévitabile, inévitable.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Imper-
tinent, absurde, abusif, indécent,
meséant, maladeant.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj.
Voyez Անպատեհ.

Անպատեհ (ԲԷ, ԲԲ) s.
Absurdus, inconvenient, maladro-
it, meséance, malhonnêteté.

Անպատեհ (ԳԲ, ԳԲ) s.
adj. Qui ne porte pas du respect,
qui n'a point de respect, qui ne rend
pas même et respect.

Անպատեհ (ԲԲ, ԲԲ) s.
adj. Qui n'aime pas les honneurs,
ou la gloire.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui n'
est pas sûr; qui ne peut être greffé;
qu'on ne peut joindre.

Անպատեհ (Է, Է) adj. Voyez Անպատեհ.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui
est sans muraille, ou sans bouler-
vart.

Անպատեհ (ԲԷ, ԲԲ) s. Dés-
honore, méprises.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Inter-
puni.

Անպատեհ, adj, ind. Inénarrar-
ble, indicible.

Անպատեհ (ԲԷ, ԲԲ) s.
Inévitables, dés honneurs.

Անպատեհ, adj, ind. Voyez
Անպատեհ.

Անպատեհ, adj, ind. Qui
est sans appui, sans protection, a-
bandonné.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui
est sans fourni, garni, ou prépa-
ré, dépourvu, dégarani.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui n'est
pas fourni, garni, ou préparé, in-
complètement, soudainement, subitement.

Անպատեհ (ԲԷ, ԲԲ) s.

Défaut de préparation; ou de garni-
ture.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Voyez
Անպատեհ.

Անպատեհ, adj, ind. Voyez
Անպատեհ.

Անպատեհ, adj, ind. Qui n'est
point conscient; qui est sans bor-
nes, incompréhensible, inconnu.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj.
Voyez Անպատեհ.

Անպատեհ (Է, Է) adj. Voyez Անպատեհ.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui n'
est point désoccupé, occupé, qui a
des occupations, des affaires.

Անպատեհ (աւ, աւ) s.
N'être point désoccupé, être oc-
cupé, s'occuper.

Անպատեհ (ԲԷ, ԲԲ) s.
Défaut de désoccupation, occupa-
tion.

Անպատեհ (Է, Է) adj. Incompréhensible.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui
est sans muraille, sans encainte.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Im-
modeste, impudique, déshonnête, mal-
honnête, sale, indécent, impudent,
dissolu, débauché.

Անպատեհ, immodestement, impudiquement, dés-
honnêtement.

Անպատեհ (ԲԷ, ԲԲ) s.
Inmodestia, impudicité, déshonné-
tété.

Անպատեհ, adj, ind. Qui n'est
point circonscrit, sans circuit, sans
bornes, incompréhensible.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui
est sans sphère, sans orb, sans cir-
cuit; incompréhensible, sans bor-
nes.

Անպատեհ (Է, Է) adj. Qui ne se peut borner, ou limiter,
sans bornes, sans limites, incompre-
hensible.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj, et
adv. Irréprochable, irréprochable:
irréprochablement, irréprochable-
ment.

Անպատեհ (Բ, Բ) adj. Qui n'est
point coupable, innocent, net; in-
du.

Անպատեհ (Բ, Բ) ou Անպատեհ
innocenter, excuser; absoudre,
quitter.

Անարատագոյն (*գռնի, գռնիւ*)
adj, comp. Très, ou plus innocent.

Unfapmupukuk (*h, me*) *adj.* Qui n'est pas obligé, qui est sans devoir; innocent.

Անպարտակիր (կրի, կրաւ) *adj.*
Qui souffre innocemment, innocent.

Անարժանելի (անյ, չեմ) *adj.*
Infatigable, qui ne peut être lassé
par le travail.

Անպարտելի (ան, ընտ.) *adj.*
Invincible, invaincu; insurmontable,
indomté. **Անպարտելի քաջութիւն**,
invinciblement.

Անարկիակ, *adj, ind.* Qui est sans limites, sans bornes, illimité, non compris, incompréhensible.

Ապակեմ, *adj.*, *ind.* Inutile, frivole, superflu, vain, vil, bas, abject, néant, lâche, piètre, indigne, malhonnête, vilain, inappréciable, inepte, ingrat, invalide, misérable, pitoyable, dernier, brut, détestable, maudit. **Յանակեալ**, inutilement.

Անպէտ ou **անպիտան** առնել, rendre inutile, démantibuler, gâter.

Անդաման, *adj, ind.* Voyez **Ան**
ման :

Անօգիտություն (անօ, անօյ) *v.*
 π. Être inutile, se rendre inutile, se
 gâter.

Անպիտանացուցանել (եմ, ցուցի) ռ, լ. Rendre inutile, gâter, démantibuler.

Անպիտանի (նւոյ, նեււ) *adj.*
Voyez **Անպէտ** :

Անպիտանութիւն (թիւ, թիւ) .
Inutilité ; petitesse , pauvreté ; lâcheté , vileté .

Անպիտոյ (ի, իւ) *adj.* Voyez
Անպէտ :

Անպիտուութի՛ն Voyer Անպիտու-
նութի՛ն :

Անպրկերդ (*h, աւ*) *adj.* Qui n'est pas négligent, diligent, actif.

Quinquamp, *adj*, *ind*. Qui n'est pas trouble, ou brouillé, clair, pur, net.

Անպողոտայ (*ի, ն*) *adj.* Qui est sans chemin, sans voie, sans route.

Անպողտեան (ի, աւ) adj. Vo-
yez Անպտուղ:

Անպտղութի (թի, թք) : Inter-
tilité, infécondité, stérilité ; inutilité.
Անպտղուն Voyez **Անպտղ** :

~~Un fruit de l'arbre de la vie, et~~
 1807. Infructueux, inutile, infertile,
 infécond, ingrat, stérile et infructueusement (sans profit, sans utilité).

U22w (16-14)adj. Qui n'est pas soigneux ou laborieux, négligent.

Unbrisen ou **Unbrisen**, *adj.*,
ind. Qui ne se peut briser, ou rom-
pre ; qui n'est pas brisé, ou mis en
pièces.

U2^m (*tu, te*) *adj.* séparé, di-
visé, disjoint.

Uganda (Luganda) (Luganda)

separable, divisible, disjonctif.

• **U2** *unir* (*unir, unir*) *unir* | Sé-
parer, diviser, débâcher, dissoudre,
déjoindre, partager, déassembler,
désincorporer, vider, déporter,
retirer, éloigner; dépanier, déparil-
ler, découpler; dépendre; dégarer;
beater.)

**Séparation ; division ; détachement ; disjonction ; ségrégation ; solution ; départ ; divorce ; scission ; dégage-
ment.**

Indérot • indérottement

U2L full name (AKA) _____
 s. Indebtion _____

USEFUL, adj., adv. - Useful, Use-
ful, Usefully, Usefulness

U2222222222 (b, m, c) adj. Vamps
U2222222222 (b, m, c) adj. Vamps

Uzuzukh (*Luz, Luzzuk*) *ad.*, In-
deletible, ineffable.

U2n4p (222, 224) ad. - Vo-
yer U2n4p (222, 224) ad. - Vo-
yer U2n4p (222, 224) ad. - Vo-

est sans can, sed, aride.....!

Bocher, devenir sec.

cheresse, andité.

est entre deux choses, entre-deux,
espace, espacement, intervalle, un

mur mitoyen, cloison, retranchement, ruelle.

rideau.

Անտրանկ (հմ, էդի) *v, a.* Sc-
pater, retrancher, espacer, harver.

Անտրանկ (ԲԷ, ԲՔ) *s.*
Espace, espacement, intervalle, sé-
paration, retranchement.

Անտր (հմ, էդի) *v, n.* Ecou-
ter, donner quelque croyance, ou quel-
que consentement, se rendre à la rai-
son, ouïr, exaucer, obéir, se sou-
mettre, plier, céder, acquiescer, dé-
frer, condescendre. **Անտրայ**, ne
pas écouter, désolér.

Անտր (հ, էւ) *adj.* Voyez **Ան-
տրայ**.

Անտրանկ (հ, էւ) *adj.* Infini,
sans bornes; interminable; éternité;
infini, sans définition.

Անտրանկայ *adv.* D'une
manière illimitée; indéfiniment, in-
déterminément.

Անտրանկի (ԼՂ, ԷԽ) *adj.*
Infini, sans bornes, incompréhen-
sible.

Անտրայ *adj, ind.* Constant,
ferme, opiniâtre, obstiné.

Անտրայթաք (հ, ա) *adj.*
Qui ne produit point de feuilles, qui
est sans feuille; sec, aride, mort.

Անտրայթ *adj, ind.* Qui n'est
pas glissant; qui ne bronche pas,
qui ne choppe pas; ferme, constant;
infaillible, sûr, certain.

Անտրայթի (ԼՂ, ԷԽ) *adj.*
Voyez **Անտրայթ**.

Անտրի *adj, ind.* Qui est sans
bride, sans frein; effréné, sans rete-
nue, débauché, débordé, licencieux;
indomtable.

Անտրանկ (հ, էւ) *adj.* Inébran-
lable, ferme, constant.

Անտրանկի (ԼՂ, ԷԽ) *adj.*
Voyez **Անտրանկ**.

Անտրանկ (հ, էւ) *adj.* Indom-
table, indomté, effréné, désobéis-
sant, contumax, têtu, obstiné, in-
corrigible, indisciplinable.

Անտրանկ (հմ, էդի) *v, n.* Dé-
bar, regimber, résister, contrevénir.

Անտրանկի (ԼՂ, ԷԽ) *adj.*
Voyez **Անտրանկ**.

Անտրանկ (ԲԷ, ԲՔ) *s.* Dé-
sobéissance, contumace, incorrigibi-
lité.

Անտրի *adj, ind.* Qui est sans
semence; infructueux, infécond, sté-
rile.

Անտրիան (հ, ա) *adj.* Vo-
yez **Անտրի**.

Անտր *adj, ind.* Qui n'a point
d'amour, ou d'affection, mal-affec-
tionné, froid.

Անտր *adj, ind.* Qui n'est pas
vide, plein, rempli; qui n'est pas
nourri, qui est sans nourriture.

Անտր (հ, էւ) *adj, et adv.*
Infaillible, inmanquable, impecca-
ble; infailliblement.

Անտրանկի (հ, էւ) *adj.* Qui
fait infailliblement, qui forme juste-
ment, ou parfaitement.

Անտրանկի (ԲԷ, ԲՔ) *s.* In-
faillibilité; justesse.

Անտր *adj, ind.* Qui est sans
prix, sans salaire, sans récompense.

Անտրայթաք *adv.* Sans com-
mencement, éternellement.

Անտրայթի (հ, ա) *adj.* Qui
est sans commencement, éternel.

Անտրայթի (ԷԽ, ԷԽ) *adj.*
Coéternel, qui est sans commence-
ment, ou de toute éternité avec qui
autre.

Անտրանկի (ԲԷ, ԲՔ) *s.*
Manque de commencement, état d'
une chose qui est sans commence-
ment, ou éternelle, éternité.

Անտրի (ԷԽ, ԷԽ) *adj.*
Qui est sans commencement, éter-
nel, infini.

Անտրի *adj, ind.* Qui est sans
nourriture, ou sans éducation, in-
culte.

Անտր *adj, ind.* Inaccoutu-
mé; inusité; étranger, extraordina-
re, nouveau; déréglé; hétéroclite.

Անտրի (ԼՂ, ԷԽ) *adj.* Qui
n'est point sujet à la faim, qui n'
est pas indigent, ou nécessaireux.

Անտր (հ, էւ) *adj, et adv.*
Famélique, travaillé par la faim;
qui est à jeun; à jeun. **Անտր** ou
Անտր, être à jeun, jeûner.

Անտր (ամ, ԷԽ) *v, n-p.*
Être à jeun, jeûner; être tra-
vaillé par la faim.

Անտր (հմ, ԷԽ) *v, n-p.*
Voyez **Անտր**.

Անտր (ԲԷ, ԲՔ) *s.*
Faim; état d'une personne qui est à
jeun.

Անտր *adj, ind.* Qui est sans
deuil, sans affliction.

Անպատկ (*անք, անքե*) *adj.* Qui n'est pas faux, vrai, certain.

Անպարս (*անք, անքե*) *adj.* Qui n'est pas pur, impur, immonde, sale; profane.

Անպարս (*հ, ե*) *adj.* Infini, interminable; perpétuel, durable; insaisissable, intarissable.

Անպարսեթ (*է-ը, ընա*) *adj.* Voyez **Անպարս**.

Անպարսեթեթ (*թէ, թէ*) *s.* État d'une chose insaisissable.

Անպարս *adj, ind.* Qui est sans cicatrice, sans marque.

Անպարսեթ (*հ, ա*) *adj.* Qui n'est pas indocile, docile, soumis, obéissant.

Անպարսեթեթ (*է-ը, ընա*) *adj.* À quoi on ne peut résister, ou désobéir.

Անպարսեթ (*հ, ա*) *adj.* Qui est sans substance, sans bien; qui n'est point gagné, ou acquis.

Անպարսեթ (*հ, ե*) *adj.* Qui est sans biens, sans facultés, pauvre.

Անպարսեթեթ (*թէ, թէ*) *s.* Manque d'acquisition, défaut de biens, pauvreté.

Անպարս *adj, ind, et adv.* Qui est sans reproche, intègre, net, candide, irréprochable, irrépréhensible; irréprochablement, irrépréhensiblement.

Անպարսեթ (*է-ը, ընա*) *adj.* Voyez **Անպարս**.

Անպարս (*հ, ե*) *adj.* Incréé.

Անպարսեթ (*հ, ա*) *adj.* Voyez **Անպարս**.

Անպարսեթ (*ը, ու*) *adj.* Infaillible, sûr, droit.

Անպարս (*անքե, անքե*) *adj, et adv.* Incertain, douteux, incertainement.

Անպարսեթ (*թէ, թէ*) *s.* Incertitude; indécision, perplexité.

Անպարս (*հ, ա*) *adj.* Qui est sans ombres, sans obscurité, clair, lumineux.

Անպարսեթ *adj, ind.* Évident, clair; indélébile.

Անպարսեթ *adj, ind.* Voyez **Անպարսեթ**.

Անպարսեթ *adj, ind.* Éclatant, clair, lumineux, brillant.

Անպարսեթ (*թէ, թէ*) *s.* Immondice, impureté.

Անպարս *adj, ind.* Voyez **Անպարս**.

Անպարսեթ (*է-ը, ընա*) *adj.* Inconsolable.

Անպարսեթ (*հ, ե*) *adj.* Infini, sans fin, interminable, éternel.

Անպարս (*հ, ե*) *adj.* Qui on ne peut vendre.

Անպարս *adj, ind.* Indécent, inepte, improprie, malpropre, mal-séant, inusant, impertinent, absurde, insipide, maussade, vulgaire, déshonnête, malhonnête, déshonorable, infâme, tade, fâcheux, fatot, déréglé, disparate, disgracié, difforme, bisornu, maladroit, indigne.

Անպարս *adj, ind.* Indécemment, abominablement.

Անպարս (*թէ, թէ*) *s.* Indécence, malpropreté, maladresse, mes-sance, impropriété, difformité.

Անպարս *adj, ind.* Désert, inhabité: Voyez **Անպարս**.

Անպարսեթ (*է-ը, ընա*) *adj.* Qu'on ne peut nier, on ruit.

Անպարս *adj, ind.* Qui n'est pas borné dans un lieu, qui est sans bornes, infini, interminable.

Անպարս *adj, ind.* Voyez **Անպարս**.

Անպարս (*հ, ա*) *adj.* Voyez **Անպարս**.

Անպարս (*է-ը, ընա*) *adj.* Qui ne peut être poussé, ou poursuivi, invincible.

Անպարս (*հ, ա*) *adj.* Infatigable; décourvé, sans fatigue.

Անպարս *adj, ind.* Incolte, qui n'est point cultivé.

Անպարս (*հ, ե*) *adj.* Inculte, grossier, inexpérimenté, mal-habile, novice, nouveau, peu exercé.

Անպարս (*հ, ա*) *adj.* Voyez **Անպարս**.

Անպարսեթ (*թէ, թէ*) *s.* Impéritie, inexpérience.

Անպարս *adj, ind.* Inopiné, imprévu: vil, sans estime.

Անպարս *adj, ind.* Qui est sans salaire, sans payement; sans mérite.

Անպարս (*հ, ա*) *adj.* Invalide, nul, illégitime, incompetent.

Անպարս *adj, ind.* Invalidiser, rendre nul.

Անպարս *adv.* Invalidement, illégitimement, incompetentement,

ness, nullement, sans contenance.

Ulychpne (P, P) s. Invalide, nullité, élégibilité, incapacité.

Ulychp, adj, ind, et adv. Intrepide, hardi, courageux, assurant, impudiquement, hardiment, courageusement, fermement.

Ulychpne (P, P) s. Inéprouvé, fermeté inébranlable de courage, hardiesse, assurance.

Ulychp, adj, ind. Qui est possible à tous.

Ulychp (P, P) adj. Inducible.

Ulychp (P, P) adj. Qui est sans inspection, sans surveillance.

Ulychp (P, P) adj. Qu'on ne peut couvrir, ou cacher, qui est sans prétexte.

Ulychp (P, P) adj. Qui est sans couverture, sans habit, sans manteau.

Ulychp (P, P) adj. Qu'on ne peut lire, indiscrutable.

Ulychp (P, P) adj. Qui est sans titre, sans inscription, sans épigraphe.

Ulychp, adj, ind. Qui est sans titre, sans preuve, sans titre, sans preuve.

Ulychp (P, P) adj, et adv. Juste, juste, parfait, entier, exactement, au juste, parfaitement.

Ulychp (P, P) adj. Voyez **Ulychp**.

Ulychp (P, P) s. Exactitude, justesse, perfection.

Ulychp (P, P) adj. Indisputable.

Ulychp (P, P) adj. Inévitable.

Ulychp (P, P) adj. Qui est sans doute, sans preuve.

Ulychp, adj, ind. Dur, fort, sûr, assuré, invincible.

Ulychp (P, P) adj. Impayable; qui n'est pas payé; infini, intarissable.

Ulychp (P, P) adj. Innocent, qui n'est point malaisant, ou préjudiciable; qui est sans dommage, sans perte, sans préjudice, sauf.

Ulychp (P, P) adj. Qui n'est point sujet à préjudice, à dommage.

Ulychp (P, P) adj. Qui est

hors de péril, sûr et satisfait; qui n'est point endommagé.

Ulychp, adj, ind. Qui n'est pas maigre, ou sec, gras.

Ulychp, adj, ind, et adv. Imperturbable, tranquille; imperturbablement, tranquillement.

Ulychp (P, P) s. Imperturbabilité, tranquillité.

Ulychp, adj, ind, et adv. Inmanquable, ponctuel, exact, régulier, juste, droit, sûr, certain; sans faute, inmanquablement, ponctuellement, précisément, exactement, justement, au juste, correctement.

Ulychp (P, P) adj. Qui est sans nourriture, sans aliment.

Ulychp (P, P) s. État d'une personne qui est sans nourriture; atrophie.

Ulychp, adj, ind. Qui n'est pas ennuyé, ou lassé; qui n'est point ennuyeux, ou fâcheux.

Ulychp (P, P) adj. Insupportable, intolérable, lourd, difficile, incompréhensible, incommode.

Ulychp Voyez **Ulychp**.

Ulychp (P, P) adj. Brut, qui n'est point travaillé; dur.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Ulychp (P, P) s. Forêt, bois, brenil. **Ulychp**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Ulychp**, fort, endroit épais d'un bois. **Ulychp**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Indistinctement.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Indifférence; neutralité.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui n'est pas négligent, résolu, déterminé, hardi.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui n'est pas composé d'élément, immatériel, incorporel, spirituel.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Sans élément, en une manière immatérielle.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Voyez **Անտառախաւք**.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui n'est pas sujet aux éléments, qui n'est point borné par les éléments.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Plus, ou très-absurde, fort extravagant.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est sans connaissance, ignorant, malhabile.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est sans place, qui n'est point borné dans un lieu: absurde, impertinent, fou, extravagant, fantaisique, indécent, malpropre, malséant. **Անտառախաւք** (*անտառախաւք*) *adv.* Absurdement, extravagamment.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Dur, inflexible.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Absurde, extravagance, fatuité, indécence, ineptie, incongruité, inconvenient, disparate, malséant, malpropreté, maladresses.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Invisible; incompréhensible. **Անտառախաւք** (*անտառախաւք*) *adv.* négliger, avoir peu de soin de, ne se pas soucier, mépriser, laisser, quitter, abandonner.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est sans forme, informe, difforme.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Voyez **Անտառախաւք**.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Invisible; incompréhensible.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *v.* Négliger, abandonner, mépriser; conniver.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *v.* Invisibilité; incompréhensibilité; aveuglement; connivence.

Անտառախաւք ou **Անտառախաւք** (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est sans maître, sans gou-

verneur, privé de soins, d'assistance, dépourvu, abandonné.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Intolérable, insupportable, dur.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Voyez **Անտառախաւք**.

Անտառախաւք ou **Անտառախաւք** (*անտառախաւք*) *adv.* Voyez **Անտառախաւք**.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* De haut en bas.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* De ce mont-là.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* De côté et d'autre, des deux côtés.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est sans type, dissimilaire, difforme, informe.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est sans chef, sans gouverneur.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Autre monde, la vie future; les biens de la vie future.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui n'est pas difforme, qui est sans défaut, sans défaut, parfait.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui n'est pas triste, on chagrin, joyeux, gai.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui n'est pas faible, ou imbecille, fort, puissant.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Inseparablement.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Séparable.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Indispensable.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est de basse naissance, ignoble, bas, qui sent le roturier.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui est sans maison, sans habitation.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui on ne peut donner, incommunicable.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Voyez **Անտառախաւք**.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Voyez **Անտառախաւք**.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adv.* Qui ne se peut disposer, ou préparer; qui n'est point sujet à changer, immuable.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *v.* Manque de disposition, ou de préparation.

Անտառախաւք (*անտառախաւք*) *adj.* Qui n'est pas triste, ou affligé; qui n'est pas cha-

chagrin, joyeux, sans affliction.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք
appartient au songe, qui aurévolé, ré-
soudra.

Այս Vozes Այսք:

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Այսք:

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

manier, traverser; couler, couler;

s'écouler, aller à la fin, cesser; fin;

aller au delà, excéder, outrepasser;

surpasser; exceller; surpasser.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

enlaidir, transgresser, violer, rompre,

contrevaindre. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

traverser; transpercer, pénétrer.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

repasser; Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

սuccéder. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

sauter, sautiller, sauter.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

envoyer. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

contrôler à

des secondes nocces. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

avancer en âge, vieillir.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

se passer. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

arriver des accidents,

ou des événements. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

se gâter.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Qui est sain,

sans peine, sans douleur; indolent,

insensible; impassible.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

sant, passager, voyageurs fugitif,

périssable, transitoire, momentané,

temporel, caduc, fragile, vain.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Ins-

tabilité, vanité.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

État

d'une personne qui est sans douleur,

sans peine, bonne santé; indolence,

insensibilité; apathie, inaction; im-

passibilité.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Pas-

sé. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

vieux, avancé en âge. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

le temps passé.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Passer, courir, traverser, s'en aller.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

que.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Train-

sif.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Passant, Vo-

yageur.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

yage, passage.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

sagos; transition

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Passer, faire passer; transmettre;

dissiper; chasser; consumer; emplo-

yer; transporter; repusser, remener;

percer; enlacer; embolter; enclab-

ser; omettre; sauter, surpasser, ex-

celler. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

remettre

les péchés, pardonner. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

passer le temps, se divertir; vivre;

tuer le temps. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

étendre la chandelle, le feu.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

passer au fil de l'épée. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

remettre de

l'argent, envoyer de l'argent par let-

tres de change. Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

avorter, se blesser, faire une

fausse couche.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

et s. Passé, transmis; abortif, avor-

té, avortant.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Qui n'est pas

dissolu, pudique, modeste, retenu.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Mo-

destie, retenue, pudeur.

Այսք (հ. առ.) ինչպիսիք

Passa-

ge; trajet; passée; passe; passade;

pas, passage étroit, défilé; rue; rue-

le; avenue, allée; canal; conduit;

embouchure; pertuis, tron, porte;

sortie; aventure, accident, cas, évé-

nement; saut. Այսք ընդհանրապես

ou անհատապես, galerie, corridor, allée.

Այսք ժամանակի, laps, espace,

ou écoulement de temps; Այսք օր

օրվան անժամ, orifice.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Inévitable.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Voyez

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Qui n'est pas

clos, fermé, enfermé, ou environné;

ouvert; libre, franc; simple, unique.

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Voyez Այսպիսի

Այսպիսի (հ. առ.) ինչպիսիք

Qui n'est

pas

pas glorieux, ou illustre, qui est sans gloire, sans pompe, vil, bas, abject, méprisable, pauvre, humble.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Condition vile, vileté, bassesse, pauvreté.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Immuable, qu'on ne peut changer,

qui n'est point sujet à changer, invariable.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Immuable, invariable, qu'on ne peut changer, incommutable.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Immuable, invariable, qui n'est point sujet à changer, inaltérable.

Անհամարելի *adj.* Indigent, sans pitié, indolent, indifférent, inattentif, inappliqué, sans soin, ca-

lin, fainéant. **Անհամարելի** ou **անհամարելի** *adj.* négliger, avoir peu de soin de, ne se pas soucier, mé-

priser.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Qui ne tente point; qui n'est pas tenté, on éprouvé; inexpérimenté, nouveau,

novice, simple; intact, pur.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Inexpérience, simplicité.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Négligence, nonchalance, faute de soin, ou d'application.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Incorrutable, qui n'est pas sujet à la corruption.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Immuable, incommutable, inaltérable, invariable, égal, stable, constant;

immuablement, invariablement.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Immuable, invariable, incommutable, inaltérable, stable, constant.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Immutabilité, invariabilité, incommutabilité.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Incorrupibilité, incorruption.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Qui ne se peut affranchir, ou délivrer,

qui ne se peut redimer.

Անհամարելի *adj.* Indissoluble; insoluble; inhérent; indissolublement; inséparablement.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Indissolubilité.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Qui est sans ville, qui n'a point de villes.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Incivil, qui manque de civilité, désobligeant.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Qui est sans mouvement, qui ne marche point.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Qui est sans quantité, ou sans mesure.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Intrepide, hardi, franc.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Indigent, nécessiteux, pauvre, dépourvu.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Être indigent, ou nécessiteux, s'appauvrir.

Անհամարելի (թէ, թէ) *adj.* Indigence, défaut des choses nécessaires; pauvreté.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Inexpiable, irrémissible, impardonnable.

Անհամարելի *adj.* Qui est sans haine, qui n'est pas porté à la haine, ou à la vengeance.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի (լոյ, լեւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Qui ne clignote pas des yeux, ou ne baisse pas la paupière coup sur coup;

sans cligner, fixement.

Անհամարելի (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անհամարելի *adj.* Voyez **Անհամարելի**.

Անթրակտ (անթրակտ) *adj.* Inscrutable, impenetrable, opaque, secret.

Անթրակտ *adj., ind.* Voyez **Անթրակտ**.

Անթրակտ *adj., ind.* Sûr, sûr, n'y a rien à craindre, hors de danger, assuré.

Անթրակտ (անթրակտ) *v., n.p.* Être sûr, ou hors de danger, s'assurer.

Անթրակտ (թէ, թէ) *s.* Sûreté, éloignement de tout péril, assurance, sécurité.

Անթրակտ *adj., ind.* Vigilant, qui veille, qui ne dort pas; qui ne peut point dormir. **Անթրակտ** ou **Անթրակտ** *v.* veiller; ne pouvoir dormir, être travaillé d'insomnie.

Անթրակտ *adj., ind.* Qui est sans voile, sans opusculature, sans prétexte, ouvert.

Անթրակտ (ի, ա) *adj.* Qui est sans aide, sans secours, sans assistance.

Անթրակտ (ի, ա) *v., n.p.* Être sans aide, sans secours, ne pas avoir d'assistance.

Անթրակտ *adj., ind.* Inutile, infructueux, ingrat, vain, superflu. **Անթրակտ** *v.* inutilement, infructueusement, sans utilité.

Անթրակտ (ի, ա) *adj.* Qui est sans air, ou sans élément.

Անթրակտ (ի, ա) *s.* Vase, vaisseau, pot, ustensile; boîte; meuble; outil, instrument. **Անթրակտ** *v.* ustensiles, ou batterie de cuisine. **Անթրակտ** *v.* armes. **Անթրակտ** ou **Անթրակտ** *v.* emprunter, recevoir, ou demander en prêt. **Անթրակտ** *v.* faire un emprunt, donner en prêt, prêter.

Անթրակտ (թէ, թէ) *s.* Angiographie.

Անթրակտ (թէ, թէ) *s.* Angiotomie.

Անթրակտ (ի, ա) *adj.* Mince, ténu; rare, qui n'est point épais; délié, fin, menu, subtil, délicat; faible, effilé, maigre; léger.

Անթրակտ (ի, ա) *adj., comp.* Plus, ou très mince, très subtil.

Անթրակտ *adj., ind.* Qui a des ailes légères, ou subtiles.

Անթրակտ (ի, ա) *adj.* Voyez **Անթրակտ**.

Անթրակտ *adj., ind.* Qui a des parties minces, ou subtiles; mince, rare, subtil.

Անթրակտ (անթրակտ) *v., n.p.* Se rarefier; s'amenuiser, se rendre plus menu; être diminué; s'amoindrir; se rendre subtil, ou délié.

Անթրակտ *adj., ind.* Maigre, délicat, faible, qui a une complexion malsaine.

Անթրակտ (ի, ա) *v., t.* Rarefier; amenuiser, amincir; subtiliser; amoindrir, diminuer; exténuer.

Անթրակտ (ի, ա) *v., a.* Voyez **Անթրակտ**.

Անթրակտ (ի, ա) *v., n.p.* Voyez **Անթրակտ**.

Անթրակտ (թէ, թէ) *s.* Qualité d'une chose qui est mince, rare, et subtile, ténuité.

Անթրակտ (ի, ա) *adj.* Inique, injuste, méchant; impie; malheureux; illicite, noir; profane.

Անթրակտ (թէ, թէ) *s.* Iniquité, malice; impiété.

Անթրակտ *adj., ind.* Qui est né d'une personne inique; qui est né dans l'iniquité.

Անթրակտ (ի, ա) *adj.* Qui est sans exemple, sans pareil, sans égal, nonpareil, unique.

Անթրակտ (ի, ա) *v., n.p.* Faire des iniquités, être injuste, offenser, pécher, forfaire, transgresser.

Անթրակտ (ի, ա) *s.* pl. Aurore.

Անթրակտ (ի, ա) *s.* Disciple, écolier, élève, étudiant, auditeur; nourrisson, qui est élevé par quelqu'un; sectateur.

Անթրակտ (ի, ա) *s.* Condisciple, compagnon, camarade, associé.

Անթրակտ (ի, ա) *s.* École. **Անթրակտ** (ի, ա) *v., a.* Avoir des écoliers, avoir pour disciple, enseigner, instruire.

Անթրակտ (թէ, թէ) *s.* L'état, la condition d'un écolier, d'un disciple; compagnonage, apprentissage.

Անթրակտ (ի, ա) *s.* Seigle.

Անթրակտ Voyez **Անթրակտ**.

Աշխ (եմ, էյի) *v, n.* Regarder: Voyez **Դիտել** ou **Հայտնել**.

Աշխատ: **Աշխատանք**. Donner de la fatigue, ou de la peine, fatiguer, lasser, harasser, harceler, incommoder, inquiéter, peiner, tourmenter, travailler; forcer, estrapasser, outrer; ennuyer; lasser l'esprit; importuner. **Աշխատ լինել**. Se donner de la peine, se peiner, fatiguer, travailler, se tourmenter.

Աշխատակիր, *adj, ind.* Actif, agissant, diligent.

Աշխատալիք, *adj, ind.* Plein de fatigue, ou de peine, fatigant, laborieux, pénible.

Աշխատակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Qui se donne de la peine; fatigant.

Աշխատակից (նայ, նոց) *s, pl.* Voyez **Աշխատակից**.

Աշխատաւոր (սրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime le travail, laborieux, (homme) de fatigue, actif, agissant, diligent.

Աշխատաւորաբար, *adv.* Diligemment, avec soin.

Աշխատաւորել (եմ, էյի) *v, a.* Travailler diligemment, ou avec soin.

Աշխատաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Travail avec soin, élaboration, élucubration; besogne, œuvre, ouvrage, production de l'esprit.

Աշխատաւորացանկ Voyez **Աշխատեցուցանել**.

Աշխատաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Qui travaille, qui se fatigue; servant, qui sert. **Աշխատաւոր եղբայր** ou **կրօնաւոր**, convers, laïque.

Աշխատել (եմ, էյի) *v, a.* Voyez **Աշխատեցուցանել**.

Աշխատեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Fatiguer, donner de la peine, peiner, travailler, incommoder, inquiéter.

Աշխատեցուցանող (նոյի, նոյաւ) *adj.* Qui donne de la peine, fatigant, ennuyeux.

Աշխատիլ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Fatiguer, peiner, travailler; alahner.

Աշխատիլ (ալի, ալաւ) *adj.* Qui travaille; fatigant.

Աշխատութիւն (թէ, թք) *s.* Fatigue, peine, travail, labeur; tâche, soin, effort; affaire, ouvrage; exercice; fabrication; corvée. **Աշխատութիւն ծնաց**, tension, grande appli-

cation d'esprit. **Աշխատութիւն**, péniblement, à grand peine.

Աշխար (ի, եւ) *s.* Deuil, plainte, lamentation, gémissement.

Աշխարհ (նայ, նոց) *s, pl.* Voyez **Աշխար**.

Աշխարհաւոր, *adj, ind.* Plain-tif, lamentable, gémissant.

Աշխարհաւոր (ի, աւ) *adj.* Plain-tif, gémissant, qui se lamente.

Աշխարհել (եմ, էյի) *v, a.* Plaindre, gémir, lamenter, être en deuil, être affligé, déplorer.

Աշխարհիկ (ւոյ, լաւ) *adj.* Déplorable, lamentable.

Աշխարհ (ի, աւ) *s.* Monde, l'univers, siècle; terre, contrée, pays, région. **Ար** ou **աշխարհիկ աշխարհ**, mondanité, vanité mondaine. **Փոքր աշխարհ**, microcosme, petit monde.

Աշխարհաւոր, *adv.* Mondainement.

Աշխարհաւոր (ի, աւ) *adj.* Habitant du monde, ou d'un pays.

Աշխարհագիր (գրի, գրաւ) *s.* Géographe; cosmographe; géographie, cosmographie, description du monde: taxe, imposition, capitation.

Աշխարհագրութիւն (թէ, թք) *s.* Cosmographie.

Աշխարհագր, *adj, ind.* Publié par tout le monde; qui publie par tout le monde.

Աշխարհագր, *adj, ind.* Loué par tout le monde.

Աշխարհագրութիւն (թէ, թք) *s.* État d'une personne, ou d'une chose louée par tout le monde; louange universelle.

Աշխարհագր (ի, աւ) *s, et adj.* Créateur du monde, qui a fait le monde; crée, tiré du néant.

Աշխարհագրութիւն (թէ, թք) *s.* Création du monde, action de créer le monde.

Աշխարհագրաւոր, *adj, ind.* Voyez **Աշխարհաւոր**.

Աշխարհագրաւոր ou **Աշխարհագրաւոր** (գնդոյ, գնդաւ) *s.* Sphère, globe, mappemonde.

Աշխարհագրաւոր (ի, աւ) *adj.* Géographique, cosmographique.

Աշխարհագրութիւն (թէ, թք) *s.* Géographie, cosmographie.

Աշխարհագրիկ (եմ, էյի) *v,*

Observer, ou épier un pays.
 Աշխարհացոյ (հ, աւ.) adj. Qui est composé de tous les gens de guerre.
 Աշխարհագոր, adj, ind. Voyez Աշխարհաւոր.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui remplit l'univers; qui est répandu par tout le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui illumine, ou éclaire tout le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui est ouï, ou publié par tout le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui est fait avec un conseil universel.
 Աշխարհալի, adj, ind. Où est le concours, ou l'assemblée de tout le monde; universel, général.
 Աշխարհալի, adj, ind. Reconnu par tout le monde; notoire, manifeste. Աշխարհալի, հարմարութիւն, notoriété, évidence.
 Աշխարհալի (հայ, հաւ.) f. Gouvernante, impératrice, reine, conquérante.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui agite le monde; qui est agité, ou tourmenté dans le monde.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) s. Conquérant; monarque temporel, prince.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) v, ր, ր, Conquérir, se rendre maître du monde.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) (հ, աւ.) s. Conquête, action de conquérir, ou la chose conquise.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) adj, et si. Mondain, profane; temporel, séculier, laïque; universel, général: un laïque, un séculier. Աշխարհալի, աշխարհալի, rendre séculier. Աշխարհալի, աշխարհալի, ou հարմար, աշխարհալի, rendre séculier.
 Աշխարհալի (հայ, հ.) adj. Sécularisé; marié.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) (հ, աւ.) s. Sécularité, vie ecclésiastique, temporel.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui consume le monde, ou l'univers.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui est selon le monde, mondain, séculier.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui sauve le monde.

Աշխարհալի, adj, ind. Qui soutient le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui est plaint de tout le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Voyez Աշխարհալի.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui ruine le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui perd, qui ruine le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui engloutit, ou absorbe le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Voyez Աշխարհալի.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui déplore, ou plaint le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui environne tout le monde.
 Աշխարհալի (հայ, հ.) s, sans pl. Toutes les chapelles, toutes les églises.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) s. Description, ou dénombrement, ou registre d'un peuple, taxe.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) adj. Censeur, qui tient le registre d'un peuple. Աշխարհալի, աշխարհալի, enregistrer, écrire dans un registre le dénombrement d'un peuple.
 Աշխարհալի (հ, աւ.) s. Place, lieu public dans une ville.
 Աշխարհալի, adj, ind. Par où entre tout le monde, fréquenté.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui est fortifié dans un pays.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui est estimé, ou respecté de tout le monde.
 Աշխարհալի (հայ, հ.) adj. Mondain, profane; séculier, laïque, temporel.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui fait fleurir le monde, ou un pays; fleurissant, qui est en fleur.
 Աշխարհալի, s, et adj, ind. Cour, la maison d'un prince, d'un monarque; qui appartient à la cour, impérial.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui conserve le monde, ou l'univers.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui narre, ou raconte dès la création du monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Qui environne, qui contient le monde.
 Աշխարհալի, adj, ind. Voyez Աշխարհալի.
 K Qui

Աշխարհամեկ *Voiez Աշխարհաբար :*

Աշխարհաւեր (*սիբե, սիբա*) *adj.* Mondain, qui aime les vanités du monde, qui est attaché aux vanités du monde.

Աշխարհամեկեթ (*ի, աւ*) *adj.* Qui a créé le monde, créateur du monde.

Աշխարհաւար (*ի, աւ*) *adj.* Politique; séculier.

Աշխարհաւարել (*իւ, րիցա*) *v, n-p.* Vivre selon les règles de la politique, ou politiquement; vivre en séculier.

Աշխարհաւարութի (*թի, թի*) *s.* Politique; sécularité, vie séculière.

Աշխարհամեծ *adj, ind.* Qui a soin du monde, qui conserve le monde.

Աշխարհամարած *adj, ind.* Qui est répandu par tout le monde, ou par l'univers.

Աշխարհամարտ *adj, ind.* Qui hait, qui déteste, qui n'estime point le monde, qui n'est pas attaché aux vanités du monde.

Աշխարհամեկ (*ի, աւ*) *adj.* Qui a vu beaucoup de monde; qui est vu, ou connu de tout le monde, notoire, public, manifeste. **Աշխարհամեկ ցուցաւել** *v, n-p.* publier, montrer à tout le monde.

Աշխարհաւեր (*աւաւ, աւաւ*) *s.* Maître du monde, conquérant, prince.

Աշխարհամեկին (*կնի, կնա*) *s, f.* Conquérante, princesse.

Աշխարհաւար (*ի, աւ*) *adj.* Qui a fait, ou créé le monde.

Աշխարհաւարութի (*թի, թի*) *s.* Création du monde.

Աշխարհաւար *adj, ind.* Qui est envoyé, ou répandu par tout le monde.

Աշխարհացոյց (*ցուցի, ցուցի*) *adj, s.* Qui montre tout le monde: mappemonde, carte, carte géographique.

Աշխարհաւանդ *adj, ind.* Qui est donné, ou enseigné par le monde.

Աշխարհաւանդիկ *adj, ind.* *Voiez Աշխարհաւանդ :*

Աշխարհաւեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui ruine, ou détruit tout le monde.

Աշխարհիկ *adj, ind.* Séculier, laïque; convers; vulgaire; du peuple.

Աշխարհիկեմ *adv.* Séculièrement, en séculier; vulgairement; généralement, universellement.

Աշխարհիկ (*թի, թի*) *s.* Plainte, lamentation.

Աշխարհիկ (*աւ, աւաւ*) *s.* Rougir, devenir rouge.

Աշխարհիկ (*թի, թի*) *s.* Rougeur, couleur rouge.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *adj.* Rougeâtre; rouge, de couleur de feu, de pourpre. **Աշխարհիկ** *ի* *cheval sabichan.*

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *adj.* Vis, plein de feu; égrillard; bouillant, prompt, ardent, spirituel; ar droit, habile, alerte, éveillé. **Աշխարհիկ** *ի* *cheval bougeux, élegant, tride.*

Աշխարհիկ (*թի, թի*) *s.* Vraie, activité, prestesse, gaieté; verve; saugue.

Աշխարհիկ *s, pl, ind.* *Voiez Աշխարհիկ :*

Աշխարհիկ *Voiez Աշխարհիկ :*

Աշխարհիկ (*այնի, այնի*) *adj.* Automnal, qui est de l'automne.

Աշխարհիկ (*սիկ, սիկ*) *s, pl.* Entrée dans la saison de l'automne, le commencement de l'automne.

Աշխարհիկ *adj, ind.* Qui est labouré, ou cultivé pendant l'automne.

Աշխարհիկ *adj, ind.* De l'automne.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *s.* Automne.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *s.* Sacrifice, offlation, offrande des idolâtres.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *s.* Chandelier; candelabre; guéridou; torchère.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *v, n-p.* Monter un cheval, être monté sur un cheval; monter à cheval, faire manier un cheval.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *adj.* Qui porte un chandelier; qui est porté sur un chandelier.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *s.* Tour; donjon; beffroi.

Աշխարհիկ (*ի, աւ*) *adj.* Qui construit une tour.

Աշխարհիկ (*թի, թի*) *s.* Construction d'une tour.

Աշ

Առաքարտես. *adj, ind.* Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**)
- **Առաքարտես** (**ԲԷ, ԲԲ**)

Առաքարտես. *adj, ind.* Qui a des touts, qui est fourni de touts.

Առաքարտես (**Բ, առ**) *s.* Satisfaction.

Առաքարտես (**առ, ԲԷ**) *s.* Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**առ, ԲԷ**) *s.* Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**Բ, առ**) *s, et adj.* Lancier; armé d'une lance.

Առաքարտես (**Բ, ԲԷ**) *s.* Pique; esponsor; dard; lance.

Առաքարտես (**առ, ԲԷ**) *s.* Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես. Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**Բ, առ**) *adj.* Dont les yeux sont beaux, ou gracieux.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *adj.* Vigilant, éveillé, alerte, vif, gai; circospect.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s.* Vigilance; adroitness, circospection.

Առաքարտես. *adj, ind.* Qui romue les yeux.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s, pl.* Espaces entre les deux yeux, front.

Առաքարտես (**առ, առաք**) *s, n-p.* Devenir œil, avoir des yeux.

Առաքարտես (**առ, ԲԷ**) *s, pl.* Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s, n.* Avoir égard à l'apparence des personnes.

Առաքարտես (**Բ, առ**) *adj.* Qui a égard à l'apparence des personnes.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s.* Acception de personnes.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s.* Coup d'œil; ou regards amoureux.

Առաքարտես (**Բ, առ**) *adj.* Qui a mal, ou de la douleur aux yeux.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s.* Peine, douleur des yeux.

Առաքարտես. Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**Բ, ԲԷ**) *adj.* Qui a des yeux, voyant, qui voit.

Առաքարտես (**Բ, ԲԷ**) *adj.* Qui a un bon, ou bel œil, qui a la vue bonne.

Առաքարտես (**առ, ԲԷ**) *s, pl.* Œil, les yeux, vue, regard, aspect. **Առաքարտես**, jeter les yeux sur quelque chose, avoir envie, désirer. **Առաքարտես**

Առաքարտես, jeter d'une chose à la première vue, ou selon l'apparence. **Առաքարտես**, mépriser, n'en faire aucune compte. **Առաքարտես**, avoir égard à l'apparence des personnes. **Առաքարտես**, faire perdre l'estime, rendre odieux. **Առաքարտես**, être disgracié, être en défaveur, perdre les bonnes grâces de quelque personne.

Առաքարտես, **Առաքարտես** et **Առաքարտես** (particules ou syllabes de privation). Apo, dé, dés, dis, ex, hors, ig, il, im, in; ir, mé, sans.

Առաքարտես ou **Առաքարտես**, *adv.* Après; puis, ci-après, depuis, ensuite; ensuite, dorénavant; consécutivement; conséquemment, par conséquent, subéquemment; finalement, à la fin, postérieurement; secondement.

Առաքարտես, *conj.* Donc, or.

Առաքարտես (**Բ, ԲԷ**) *adj.* Qui est sans raison, sans réponse, sans réplique.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *adj.* Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**Բ, ԲԷ**) *adj.* Qui est à venir, futur, postérieur, qui est après à l'égard du tems.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s, pl.* Postérité, tous ceux qui viendront après ceux qui vivent; l'avenir, le tems futur.

Առաքարտես (**առ, ԲԷ**) *s, pl.* Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s, a.* Mépriser, condamner, blâmer.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *adj.* Condamnable, blâmable.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *s.* Blâme, mépris.

Առաքարտես (**Բ, առ**) *adj.* Oiseux, fainéant, désoccupé, désœuvré.

Առաքարտես. Voyez **Առաքարտես**.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *adj.* Qui est sans armes. **Առաքարտես**, faire la guerre, ou combattre sans armes.

Առաքարտես, *conj.* Mais si, si, en cas que. **Առաքարտես**, sinon, autrement, sans cela, faute de quoi.

Առաքարտես (**Բ, ԲԷ**) *s.* Apostrophe, virgule.

Առաքարտես (**ԲԷ, ԲԲ**) *adj.* Qui est sans venin, sans poison.

Առաքարտես, *adj, ind.* Qui est hors de

de temps, trop tard, tardif.

Ապաժանան (*ի, իւ*) *adj.* Qui arrive, qui vient trop tard, tardif; qui est hors de temps.

Ապաժոյժ (*ժուժի, ժուժիւ*) *adj.* Impatient, immodéré, intempérant; impétueux, violent. **Ապաժոյժ բերուի**, intempérance; violence.

Ապաւեր, *adj, ind.* Désert, inculte.

Ապաւիւնք, *s, pl, ind.* Les choses futures, ou qui sont à venir.

Ապաւուրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Se dépouiller, ôter son chapeau, son bonnet, sa tiare.

Ապաւա, *adj, ind.* Vain, inutile, vil, négligé, méconnu. **Ապաւա արանել**, négliger, oublier, ne se pas soucier, mépriser, méconnoître, violer, enfreindre.

Ապաւանանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Méconnoître, être ingrat.

Ապաւասուր (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Ապերաւա**.

Ապաւասուորութի Voyez **Ապերաւութի**.

Ապաւաիք (*սեւաց, տեպ*) *s, pl.* Voyez **Ապերաւաութի**.

Ապաժուել (*թել, թք*) *s.* Manque d'apporter, éloignement.

Ապակաբուռ (*բաւ, բառ*) *s.* Massicot.

Ապակադործ (*ի, աւ*) *s, et adj.* Verrier: vitrier: qui est de verre.

Ապակադործութի (*թել, թք*) *s.* Verrerie, art de faire des verres: vitrerie.

Ապականաբեր, *adj, ind.* Qui porte, qui produit la corruption.

Ապականադործ (*ի, աւ*) *adj.* Qui corrompt, qui cause la corruption.

Ապականադործել (*եմ, եցի*) *v, a.* Corrompre.

Ապականակիր (*կրի, կրաւ*) *adj.* Qui est sujet à la corruption, corruptible.

Ապականաեք (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime la corruption.

Ապականարար (*ի, աւ*) *adj.* Qui corrompt, corrupteur, destructif, contagieux.

Ապականացու (*ի, աւ*) *adj.* Qui est sujet à la corruption, corruptible.

Ապականացութի (*թել, թք*)

s. Corruptibilité: Voyez **Ապականութիւն**.

Ապականել (*եմ, եցի*) *v, a.* Corrompre, gâter, altérer, changer, falsifier; contaminer, souiller, salir, tacher, engraisser, engraisser; pourrir, faire pourrir, putrifier; déformer, dévisager, défigurer; dépraver, pervertir, enticher, perdre, séduire, détruire; polluer, profaner; empoisonner, empester, infecter; vicier; débaucher, détraquer, dérégler, gaspiller. **Ապականել զկոյս**, dépucceler, déflorer, violer.

Ապականել (*նի, նաւ*) *adj.* Corrupteur, destructeur; contagieux, empoisonneur.

Ապականիւթ (*դի, ու*) *s.* Email.

Ապականութի (*թել, թք*) *s.* Corruption, destruction, ruine; contamination, infection; dépravation, perversion, dissolution, dégénération; putréfaction, pourriture, rance, rancissure, rancidité: corruptibilité. **Ապականութիւն կուսի**, défloration, violence.

Ապակաբեղ (*ի, իւ*) *s.* Croisée, vitre.

Ապակեայ (*կէի, կէիւ*) *adj.* Voyez **Ապակեղէն**.

Ապակեդործ Voyez **Ապակադործ**.

Ապակեդործութի Voyez **Ապակադործութի**.

Ապակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Vitre; vernir.

Ապակեղէն (*դիւի, դիւաւ*) *adj.* Qui est fait de verre, ou de crystal.

Ապակիւթ, *adj, ind.* Voyez **Ապակեղէն**.

Ապակի (*կւայ, կւոյ*) *s.* Verre; verre clair; crystal: flacon; fiole.

Ապակիք (*կեւաց, կեպ*) *s, pl.* Vitre.

Ապահար (*ի, իւ*) *adj.* Menstruel; qui est en menstrues.

Ապահարաւան Voyez **Ապահարաւան**.

Ապահարաւան (*ի, իւ*) *s.* Réputation, divorce.

Ապահարաւ, *adj, ind.* Voyez **Ապահար**.

Ապահարի (*ի, աւ*) *adj.* Exempt, franc.

Ապահարկութի (*թել, թք*) *s.* Exemption, franchise, immunité.

Ա

Ապահուում (ի, էւ) *adj.* Mé-
sant, infidelle.

Ապահով (ի, էւ) *adj.* Sûr, sauf,
assuré. **Յապահով**, assurément.
Յապահով լինել, être sûr.

Ապահովանալ (ամ, այսպ) *v*;
ս-ք. **Յ** assurer, être sûr.

Ապահովացանել (եմ, ցույց) *v*,
ս. **Յ**. Rendre sûr, assurer, caution-
ner, garantir, affirmer, préserver;
maintir.

Ապահովել (եմ, եցի) *v*, *a*. Vo-
yez **Ապահովացանել**.

Ապահովել (եմ, զեցայ) *v*, *ս-ք*.
Voyez **Ապահովանալ**.

Ապահովութի (թի, բք) *s*. Sû-
reté, sécurité.

Ապաւայն (ի, էւ) *adj.* Qui est
sans voix, muet.

Ապաւան, *adj*, *ind*. Qui est sans
aide, sans secours, sans assistance.

Ապաւանութի (թի, բք) *s*.
État d'une personne sans aide, sans
secours.

Ապագայ (յեց, յեք) *s*, *pl*. Voyez
Ապագայք, et **Ապագայիք**: **Յա-
պագայ**, à l'avenir, dans les siècles
à venir.

Ապաշաւ, *s*, *ind*. Repentance, re-
gret; remords; pénitence, componc-
tion, contrition. **Ապաշաւ առնալ**,
se repentir, avoir regret.

Ապաշաւանք (նայ, նք) *s*, *pl*.
Voyez **Ապաշաւ**.

Ապաշաւել (եմ, եցի) *v*, *a*. Se
repentir, regretter, plaindre, se re-
procher.

Ապաշաւութի (թի, բք) *s*. Vo-
yez **Ապաշաւ**.

Ապաշխարան (ի, աւ) *s*. Lieu de
pénitence, ou de souffrance, gibet,
croix.

Ապաշխարանք (նայ, նք) *s*, *pl*.
Pénitence, satisfaction, punition im-
posée pour quelque faute.

Ապաշխարել (եմ, եցի) *v*, *a*. Se
repentir, plaindre.

Ապաշխարողաշար (հօր, հարք)
s. Pénitencier.

Ապաշխարութի (թի, բք) *s*.
Pénitence, repentir; mortification,
macération. **Սաղմոսք ապաշխարու-
թի**, les psaumes pénitentiens. **Կա-
նոնիքք ապաշխարութի**, un pén-
tentiel.

Ապաշխարող (րողի, րողաւ) *adj*,

et *s*. Pénitent, qui fait la pénitence.

Ապաշխորհ (ի, աւ) *adj*. Ingrat,
méconnaissant; inutile, infructueux,
vain, vil, abject, sans grace, désa-
gréable.

Ապաշխորհեմ, *adj*, *ind*. Voyez
Ապաշխորհ.

Ապաշուք, *adj*, *ind*. Vil, bas,
abject, déshonoré.

Ապաշուքն, *conj*. Donc, or;
finalemeut, enfin, postérieurement.

Ապաշան (ի, էւ) *adj*. Oiseux,
sans soin; vain, inutile.

Ապառաւ (ի, էւ) *s*, et *adj*. Roc,
roche, rocher: scabreux, rude, mon-
tueux, plein de pierres. **Ապառաւի
Արաբիա**, l'Arabie-pétrée.

Ապառաւում, *adj*, *ind*. Sca-
breux, rude, plein de pierres, ou de
rochers.

Ապառելի, *adj*, *ind*, et *adv*. À
crédit. **Ապառելի գնել** ou **վաճա-
րել**, acheter, ou vendre à crédit.

Ապառներայք (նեայց, նեք) *s*,
pl. Voyez **Ապագայք**.

Ապառնի (նւոյ, նեաւ) *s*, et *adj*.
Futur, avenir. **Ապառնի ժամանակ**,
le tems futur.

Ապառուհ, *adj*, *ind*. Insolent,
trop hardi, effronté, pétulant. **Ա-
պառուհն**, insolemment, pétulam-
ment.

Ապասութի Voyez **Բացասութի**:

Ապաստան (ի, աւ) *s*, et *adj*.
Asile, refuge, lieu de sûreté, abri,
franchise: réfugié, confié. **Ապա-
ստան առնել**, confier, commettre,
fier; assurer. **Ապաստան լինել**, se
réfugier; se fier, se confier, s'assu-
rer. **Յոգիս ապաստան լինել** ou **յոգ-
ւոց պարզել ապաստան լինել**, être
à l'extrémité, ou à l'agonie, ago-
niser.

Ապաստանապահ, *adj*, *ind*. Qui
est conservé dans un lieu sûr.

Ապաստանարան (ի, աւ) *s*. Re-
fuge, asile; retraite.

Ապաստանել (եմ, եցի) *v*, *a*.
Assurer; commettre, fier, confier.

Ապաստանել (եմ, նեցայ) *v*, *ս-
ք*. Se fier, se confier, se réfugier.

Ապաստանութի (թի, բք) *s*.
Confiance, assurance.

Ապաստանեցանել (եմ, ցու-
յց) *v*, *ս*. Assurer, confier.

Ապաստ, *s*, *ind*. Voyez **Ահի**:
Ա-

Աղյուսակ (ի, էւ) *adj.* Igoble, obscur, vil, bas, qui sent le roturier.

Աղյուսակի *adj., ind.* Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակաւոր *adj., ind.* Orné de palais, ou d'hôtel.

Աղյուսակաւոր (նից, նոց) *s., pl.* Bracelet.

Աղյուսակ (նից, նոց) *s., pl.* Palais, cour, hôtel, maison de prince, ou de grand seigneur; maison, logis.

Աղյուսակ (ի, էւ) *adj.* Effréné, sans frein, sans retenue, insolent, effronté, impudent, licencieux, débauché, ost.

Աղյուսակեղ (իւ, էյի ou էյոյ) *u., n.* Être sans frein, sans retenue, être insolent, avoir de l'effronterie.

Աղյուսակեղութիւն (թէ, թք) *s.* Insolence, effronterie, impudence, licence, débauche.

Աղյուսակեղ (իւ, էյի) *u., n.* Se repousser, saillir.

Աղյուսակ (ի, էւ) *s.* Bord, extrémité de tente, de pavillon.

Աղյուսակաւոր (նից, նոց) *s.* Vent du nord.

Աղյուսակ (ի, էւ) *s.* Frontal, fronteau; parapent, ornement d'autel.

Աղյուսակ (յուցի, յուցի) *s.* Indice, signe; exemple, modèle; preuve, argument, raison, témoin, conviction; démonstration.

Աղյուսակաւոր *adv.* Démonstrativement.

Աղյուսակեղ (ի, էւ) *adj.* Démonstratif, apodictique, convaincant.

Աղյուսակեղ (իւ, էյի) *u., n.* Démontrer, prouver d'une manière convaincante.

Աղյուսակեղութիւն (լուց, լուս) *adj.* Démonstrable.

Աղյուսակեղ (նոցի, նոցա) *adj.* Démonstrateur.

Աղյուսակեղութիւն (թէ, թք) *s.* Démonstration, preuve évidente.

Աղյուսակեղ (ի, էւ) *s.* Corde, cordeau, cordon.

Աղյուսակ (ի, էւ) *s.* Matière fécale, excrément.

Աղյուսակ Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ (ի, էւ) *adj.* Impur, sale, mal propre, qui n'est

pas net, sans propreté; couille.

Աղյուսակ (նից, նոց) *s.* Asile, refuge, retraite; confiance, sécurité.

Աղյուսակ (իւ, էյի) *u., n.* Se fier, se confier, s'appuyer, se reposer, se réfugier.

Աղյուսակութիւն (թէ, թք) *s.* Refuge, recours, confiance, sécurité.

Աղյուսակ *conj.* Or, donc; peut-être; déjà; de fait, en vérité, véritablement, effectivement, en effet, réellement, vraiment.

Աղյուսակ *adv.* Toutefois, mais pourtant, enfin, après tout.

Աղյուսակեղ (իւ, էյի) *u., n.* Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ (իւ, էյի) *u., n.* Guérir, délivrer de maladie, redonner la santé; ôter, faire passer, faire passer.

Աղյուսակ (իւ, էյի) *s.* Guérison, recouvrement de la santé.

Աղյուսակ Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ *adj., ind.* Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ (ի, էւ) *adj.* Ingrat, méconnaissant.

Աղյուսակ (իւ, էյի) *u., n.* Être ingrat, méconnaître.

Աղյուսակ *s.; ind.* Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ (թէ, թք) *s.* Ingratitude, méconnaissance.

Աղյուսակ Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ (ի, էւ) *adj.* Négatif, ou de négation.

Աղյուսակ (թէ, թք) *s.* Disparition.

Աղյուսակ Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ *adj., ind.* Injuste, inique.

Աղյուսակ *adj., ind.* Verni.

Աղյուսակ (ի, էւ) *adj.* Impotent, imbecille, faible, débile.

Աղյուսակ (իւ, էյի) *s.* Vernis: Voyez **Աղյուսակ**.

Աղյուսակ (ի, էւ) *adj.* Méchant, inique, noir, pervers, pendard, vaurien, fripon, scélérat, misérable.

Աղյուսակ *adj., ind.* Médiant.

Աղյուսակ (թէ, թք) *s.* Méchanceté, iniquité, malignité, malice,

ve, scélératesses, perversités, méchancetés.
Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Sèche
des viandes salées.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Voir
son Arhես.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Étonner, surprendre, enchanter, ravir en admiration, étonner, habéler.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. S'étonner, être surpris, admirer, s'émerveiller, s'étonner.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Oter, prendre par force, enlever, ravir.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Étonnement, surprise, étonnement, étonnement, stupeur, engourdissement, abrutissement, lourdeur, balourdise, nigauderie, grossièreté, stupidité; balourdise.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Nier, dénier.

Արհեստ (հ, հ) s. Voyez Արհեստ.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Viande salée et séchée.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Stupide, sot, bête, gosse, lourd, balourd, lourdaud, ébété, écervelé, nigaud, persant, persant; étonner, surpris, étonner. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Frapper d'étonnement, étonner, entreprendre, étonner. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Frapper d'étonnement, étonner, entreprendre, étonner. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Frapper d'étonnement, étonner, entreprendre, étonner.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Butin, butin.

Արհեստ (հ, հ) s. Négatif.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Nier, dénier, refuser.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Négation.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Butin, pillage.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Butiner, faire du butin, piller, ravager.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Recommander.

Արհեստ (հ, հ) adj. Rebelle, désobéissant, réfractaire, contumax, félon, factieux, sédition, conjurés. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Conjuraison.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Conjuraison.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Soulever, révolter, exciter à la sédition, mutiner.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Se rebeller, se révolter, se soulever, se mutiner, conjurer. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Apostasier, renier, abjurer la religion.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Rébellion, révolte, soulèvement, émeute, mutinerie, sédition, faction, sédition, révolution.

Արհեստ (հ, հ) s. Soufflet. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Souffleter, donner des soufflets. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Recevoir des soufflets.

Արհեստ (հ, հ) adj. Souffleter, qui soufflète, qui donne des soufflets.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Souffleter, donner des soufflets, appliquer un soufflet, donner sur la joue à quelqu'un. Արհեստ (հմ, հոյ) s. Donner sur la nuque à quelqu'un.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Vie, durée de la vie, jours. Արհեստ (հմ, հոյ) s. N'en vivre.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Voyez Արհեստ.

Արհեստ (հ, հ) adj. Voyez Արհեստ.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Délivrer, mettre en liberté, affranchir de quelque mal, sauver, tirer de péril, conserver.

Արհեստ (հմ, հոյ) adj. Sauveur, libérateur, qui sauve, qui délivre.

Արհեստ (հ, հ) s. Avril.

Արհեստ (հմ, հոյ) v, a. Vivre; s'affranchir, être en liberté, se sauver, s'échapper, s'enfuir.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Voyez Արհեստ.

Արհեստ (հմ, հոյ) s. Soie; Voyez Արհեստ.

Արհեստ (հ, հ) s. Vie, nourriture, subsistance, entretien, provision.

Արհեստ (հ, հ) s. Seau, vase pour mettre de l'eau.

Արհեստ (հ, հ) s. Illicite, qui est contre la loi.

Արհեստ (հմ, հոյ) adv. Illicitement, contre le droit.

Արհեստ (հմ, հոյ) adj. Droit; droite, la main droite. Արհեստ (հմ, հոյ) s.

à droite, à main droite. **Աջոյ ձեռամբ յաջողակ**, droitier, qui se sert de la main droite. **Յաջեմ ել յաջեկէ**, ou **յաջուց ել յաջեկաց**, à droit et à gauche.

Աջազան (ի, իւ) adj. Voyez **Աջակողման**.

Աջակն (ի, մե) adj. Qui appartient à la droite, de droite.

Աջակեց (կցե, կցաւ) adj, et s. Adjudant, coadjuteur; aide; confédéré.

Աջակողման, adj, ind. Qui est à droite, ou à la main droite; de droite. **Յաջակողման դասու**, à droite.

Աջակողմի (դման, դմամբ) s. Droite. **Աջակողմի նստու**, poste, stribord sur l'océan. **Յաջակողման**, à droite.

Աջակցս, s, ind. Voyez **Աջակողմի**.

Աջակցել (եմ, ցեցայ) v, n-p. Aider, assister, secourir; se confédérer, se liguier ensemble.

Աջակցութի (թե, թք) s. Coadjutorerie; aide, assistance, secours; confédération, ligue, alliance.

Աջակց (եաց, ou եաց, եոց) s, pl. Qui sont à droite.

Աջեպ, s, ind. Voyez **Աջակց**.

Առ, Առուկ Voyez **Յառու**, **Յառուկ**.

Առ (ի, իւ) s. Prise, action de prendre.

Առ ե պղծւոյ, s, ind. Butin, pillage, saccagement.

Առ, քր. A, au, aux; près, après, auprès; chez, parmi; en comparaison, comparativement; à l'égard; relativement; durant, pendant, lors de, sous; contre; de; vers; joignant; par; pour; rez; sur; devant, en présence. **Առ իսկ յամենայն ժամ**, il est toujours auprès de moi. **Այնեւ առ ունեմի իմանի**, être auprès d'un grand, seigneur. **Առարարացուցիք զիս առ հօր իմում**, excusez-le auprès de son père. **Այդպէս քո ոչինչ եմ առ իմում**, votre mal n'est rien auprès du mien. **Գնաց առ Դուքս**, il est allé chez le Duc. **Առ Յոնս ե առ Հռոմայեցիս**, chez les Grecs et chez les Romains. **Ոչ է նոյնպէս առ Անգղիացիս**, il n'est pas même chez les Anglais. **Առ**

կաւ ինչ է սոց առ պարտեքս՝ զոր ունիմ առ քեզ, c'est peu de chose, en comparaison de ce que je vous dois. **Յարդոյ, ou մեծարու է առ անկեմս**, il est respecté de, ou par tout le monde. **Այլ թել, ou խայտալ առ ինչ ունեմ**, sauter de joie. **Պարտ է ինեւ արդարաբար առ անձն**, ե առ սոց, on doit être honnête à son égard, et à l'égard des autres. **Առ բարեկամս ունեմ զիս**, je le tiens pour mon ami. **Նստել բացել առ ունեմ**, ou **առ ունեմ**, s'asseoir près de quelqu'un. **Առ ինքեակալութեւ Աւգոստոս**, sous le regne d'Auguste. **Առ ի տեսնել զիս**, pour le voir. **Առ արարս**, par dehors. **Առ երեւ**, auprès. **Առ երկրաւ**, rez terre, à fleur de terre, au niveau de la terre. **Առ այր**, par tête, par personne. **Առ չարութեւ**, pour, ou par malice. **Առ անի**, ou **երկեղեղ**, par crainte. **Առ նոյն ժամանակաւ**, en ce tems-là, alors.

Առաքաւ (ի, իւ) s. Rideau, toile, voile; prétexte. **Լիտ նիպիալ**, chambre nuptiale; rideau de lit; pavillon; cantonnière; voile d'un navire. **Մանկուհիք առաքաւսի**, les jeunes gens qui accompagnent l'époux, garçons de la nœce, paronymes.

Առաքաւսեալ (ի, իւ) s. Verge, antenne.

Առաքաւսածեւ, ind, adj. Qui est en forme d'un voile.

Առաքաւսածիչ, adj, ind. Qui tire le rideau; qui voile; qui met à la voile.

Առաքաւսանեւ, adj, ind. Qui est donné au lit nuptial.

Առաքաւսաւսաւս (ի, իւ) adj. Qui est au service de la chambre nuptiale.

Առաքաւսաւսաւս, adj, ind. Voilé, qui est couvert d'un voile, d'un rideau.

Առաքաւսեւ (եմ, եցի) v, a. Tirer le rideau, voiler, couvrir d'un voile, ou d'un rideau; prétexter, pallier, masquer; mettre les voiles au vent, mettre à la voile, faire voile.

Առաքաւսեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Leger, placer, donner le couvert.

Umsatz (Kauf, Kgt) v. a. Attribuer, referet.

U (*uf, ugh*) *v. a.* Pré-
poser, mettre devant; apposer, ap-
pliquer, mettre, joindre, ajouter; é-
tablir, commettre, faire.

U~~pp~~ ~~pp~~ (PE, PF). Ap-
position, addition; proposition.

Անկողնու վրա: Անկողնու վրա հանել,
հիմառն առնել, ou հարկահանել, fort-
fer aux pieds: Voyez Անկողնու:

U (U, u) s. Adage, proverbe, diction, aphorisme; sentence, prophétisme, mot, dit mémorable; axiome, maxime; proposition générale, règle, principe: oracle.

U (*u*, *ue*) *s.* Proverbe, adage; figure, énigme; parabole, similitude; allégorie; apologue, fable mo-

ties, allégorie, apologue, satire morale; spectacle. **Աստիճակ**, proverbialement. **Աստիճակ**, pour servir de spectacle. **Թանկացնել**, exposer à l'attention, ou à la censure publique. **Թանկացնել** ou **տանկ ձեռնակել լինել**, être en spectacle, servir de spectacle.

U-~~u~~-~~u~~ (*u*; *u*) *adj.* Qui
dit des proverbes.

Ասկարանկան (ի, աւ) adj.
Proverbial; énigmatique.

Առտաբանիչ (*տի, կի*) *v. a.* Dire des proverbes; parler avec figure, ou similitude.

Discours avec similitude, parabole ; énigme.

Անկարար, *adv.* Proverbialement ; énigmatiquement.

Ասեղագիր (գրի, գրաւ) *adj.* Qui écrit des proverbes, ou des fables morales.

Écriture de proverbes, ou de fables morales.

U^{aw}h^{aw}h^{aw}on (h, aw) Voyez U^{aw}.
h^{aw}h^{aw}h^{aw} :

Առաջաբան (ԵՄ, ԵԳԻ) յ, Բ.
Մոյշ Առաջաբանէ:

Առհասարակութի Վոյեշ Առհ.
կարանսութի :

Առական (ի, աւ.) *adj.* Voyez Առականական :

Աստիճանէ (տժ, էջի) v, a. Ex-
poser à l'attention publique: couvrir,
cacher: dissimuler.

U^uah^hah^h (hahg, hohg) s, pl. Les

parties honteuses, nudité.

Աստիաց, *adj, ind*. Voyez
Աստիաբան :

U *Uawhawphne* (b, aw-) *adj.* Qui propose des énigmes; qui dit des proverbes.

Узнаватель (*f*, *мн.*) *adj.* Enigmatique; proverbial.

Անկեղ (հմ, եղ) v, a. Allégo-
riser, apporter une parabole; con-
fronter, comparer, ressembler; expo-
ser à la censure publique. **Անկեղ**
յանդեման արեղական Voyez Զա-
րուհյ :

Անմիջական (կոմիտե, կոմիտե) :
Similitude, allégorie, parabole ; spec-
tacle, censure publique .

Ugahnah, *adj, ind.* Opposant, contraire.

Աստիճակ (*հասնաց, հոսնոր*)
s, pl. Opposition, contrariété; dépit.

Առձգական (*է, աւ*) *adj.* Elastic.

Ελαστικότητα (Ελ., Ερ.) s. Élasticité; ressort.

Աւայժմ (ի, աւ.) Տ. Voyez ժամ :
Աւայժմ, *adv.* Pour le présent :

présentement, à présent, maintenant, à ce coup.

Աւայտմու, *adv.* Voyez Աւայտմի
Աւայտու ամենայնիւ, *adv.* Ce-
pendant, néanmoins.

Une fois et d'abord, adv. Une fois, une seule fois, un coup; du premier coup, d'abord.

Աստիճիկ, *adj, ind.* Particulier, singulier, spécial; isolé; solitaire, seulet, obscur; spécifique. **Աստիճիկյանություն**, spécialité.

Particulièrement, en particulier, spé-

particulièrement, en particulier, spécialement, notamment, nommément, expressément; singulièrement, spécifiquement, étroitement; à part, en réserve, secrètement, à l'écart, séparément, solitairement.

ἄλλωθεν, adv. À part, séparément, solitairement.

Soliloque.

Առանձնակ (ի, աւ.) adj. Voyez Առանձնական :

Անհատական (հ, աւ) *adj.* Particulier, singulier; seul, solitaire; propre.

Ազան Զեյնալի Կանոն-Թի (ԹԷ, ԹԲ) և

Singularité; propriété; solitude.
Առանձնակեաց (կեցի, կեցաւ) *adj.* Solitaire, seulet.

Առանձնակեցութի (թի, թք) *s.* Solitude, état de celui qui vit dans la solitude.

Առանձնակի, *adv.* Voyez Առանձնաբար:

Առանձնային, *adj. ind.* Voyez Առանձնական:

Առանձնահալ (ամ, ացայ) *v, քք.* Se retirer.

Առանձնաշնորհ (ի, աւ) *adj.* Privilège, exempt.

Առանձնաշնորհութի (թի, թք) *s.* Prérogative, privilège, dispense, exemption.

Առանձնաւոր (ի, աւ) *adj.* Particulier, propre.

Առանձնաւորական (ի, աւ) *adj.* Voyez Առանձնաւոր:

Առանձնաւորել (իմ, բեցայ) *v, քք.* S'approprier.

Առանձնաւորութի (թի, թք) *s.* Singularité; propriété.

Առանձնոց (ի, աւ) *s.* Solitude, monastère.

Առանձնութի (թի, թք) *s.* Solitude, retraite.

Առանց, *pre.* Sans; hors, à la réserve de, excepté, sauf. Առանց առանց առանց յինն զղղղին հրաժարական, il est parti sans prendre congé de moi. Առանց իմ, sans moi.

Առանցք (սեյ, յեւք) *s, pl.* Axe; pivot; passage, lieu par où l'on passe.

Առաւ Voyez Առաւանդ:

Առաջք, *adj. ind. et adv.* Fantastique, visionnaire, chimérique; visiblement, sous les yeux. Առաջք ինչ ou տեսել, spectre, fantôme, simulacre, vision, illusion.

Առապա Voyez Առապայ:

Առապար (ի, աւ) *adj. et s.* Pierreux, bossu, raboteux, inégal, âpre; chemin bossu, ou raboteux.

Առապարին, *adj. ind.* Voyez Առապար:

Առաւ ou Առաջք, *s, ind.* Front, tête, devant, la partie antérieure; bras, partie, division, rameau. Առաջք գետոյ, bras de rivière. Յառաջ ou յառաջ իտանէ, par devant, de front, en tête. Առաջ

տեսել ou առնուել, obvier, prévenir.

Առաջարան Voyez Յառաջարան:

Առաջարկա՛ն Voyez Յառաջարկա՛ն:

Առաջարկեաց Voyez Յառաջարկեաց:

Առաջարկութի Voyez Յառաջարկութի:

Առաջարկել, *adj. ind.* Préposé, mis devant, proposé.

Առաջարկել (եմ, եցի) *v, քք.* Préposer, mettre devant, proposer; se proposer, avoir dessein.

Առաջարկութի (թի, թք) *s.* Proposition, objet; propos, résolution.

Առաջակայ (ի, եւ) *s.* Adjoint, assesseur: Voyez Առաջակայ:

Առաջակայութի (թի, թք) *s.* Assistance, compagnie: Voyez Առաջակայութի:

Առաջակայ, *adj. ind.* Voyez Առաջակայ:

Առաջակողմն (մին, մամբ) *s.* La partie antérieure, le devant. Առաջակողմն նաւի, proue, partie de devant d'un vaisseau.

Առաջակոյս, *s, ind.* Voyez Առաջակողմն:

Առաջամայն Voyez Յառաջամայն:

Առաջամասն (սին, սամբ) *s.* La partie principale, ou première; présidence.

Առաջամարտ Voyez Յառաջամարտ:

Առաջապահ (ի, աւ) *s.* Avant-garde; aventurier.

Առաջապահեաց Voyez Յառաջապահեաց:

Առաջառութիւն Voyez Յառաջառութիւն:

Առաջարկել (եմ, եցի) *v, քք.* Proposer, mettre en avant; faire une proposition pour en délibérer.

Առաջարկութի (թի, թք) *s.* Proposition, propos, projet, question; établissement, introduction, motion; arrangement; thème; problème; devis, entretien. Առաջարկութիւնք, prémisses.

Առաջաւոր (ի, աւ) *adj. et s.* Proposé, de proposition; précédé, précédent, premier. Առաջաւորք, prémisses.

Առաջաւորութի (թի, թք) *s.* Pro-

Proposition, propos; prémisses.

Առաջիկայ (ընթերցող) *adj.* Voyez **Առաջիկայ**.

Առաջիկայ *adj. ind.* Présent; actuel.

Առաջի, *pre*, et *adv.* Devant; en présence, par devant, à la face de: avant, en avant. **Առաջի թ.**, devant moi, en ma présence. **Գնալ առաջ**, aller en avant. **Առաջի առ ձեռք** du **գնալ**, proposer, mettre en avant; projeter, présenter, représenter, produire, désirer; exhiber; expliquer, exposer.

Առաջիկայ (ի, իւ.) *adj.* Présent; proche, prochain. **Առաջիկայ ամիս** ou **ամիս**, l'année courante; mois courant, le courant. **Եռաշաբթիկայ շաբաթ**, la semaine prochaine. **Առաջիկայ լինել**, être présent; intervenir.

Առաջիկայութիւն (թ, թ.) *s.* Présence, assistance, intervention.

Առաջին (ընդ, ընդ) *adj.* et *adv.* Premier; précédent, antérieur; ancien, primitif, majeur, principal; préalable, original; précoce: premièrement. **Առաջինք**, ancêtres, prédécesseurs; les anciens.

Առաջնակ (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Առաջին**.

Առաջնաշնորհ, *adj. ind.* Qui est mangé premièrement.

Առաջնապարգև, *adj. ind.* Qui est donné premièrement.

Առաջնապատու, *adj. ind.* Hâtif, précoce.

Առաջնամեծ (ի, իւ.) *adj.* Qui est créé premièrement, premier.

Առաջնորդ (ի, աւ.) *adj.* et *adv.* Premier: premièrement.

Առաջորդ (ի, աւ.) *s.* et *adj.* Auteur, créateur; capitaine, chef, conducteur, escorte, guide, directeur, gardien, recteur; ordinaire, principal, prévôt, préposé; prélat, supérieur; père. **Առաջորդ կարգել**, proposer: Voyez **Առաջնորդ**.

Առաջորդական (ի, աւ.) *adj.* Qui appartient aux prélats: qui conduit, qui règle.

Առաջորդական (ի, աւ.) *s.* Chef des auteurs, ou des prélats.

Առաջորդել (եմ, եղի) *v. n.* Conduire, mener, guider, commander, servir de chef, régir, gouverner,

diriger, escorter, accompagner.

Առաջորդութիւն (թ, թ.) *s.* Conduite, commandement, gouvernement, direction; principalité, prévoyance, prélatrice, supériorité.

Առաջութիւն (թ, թ.) *s.* Ancienneté, antiquité, priorité.

Առաջ ou **Զառաջ**, *adv.* En avant, par devant.

Առասական (ի, աւ.) *adj.* Appellatif, commun. **Առասական առաս**, antonomase.

Առասն (ի, աւ.) *s.* Ficelle, petite corde; lignenl: corde, cordeau, cordonnet; fil.

Առասնութիւն (թ, թ.) *s.* Nom, titre; diction, élocution; conte, récit.

Առասնութիւն (թ, թ.) *s.* Diction, élocution.

Առասել (ի, աւ.) *s.* Fable, fiction, conte, roman, nouvelle; apologue; mythologie; énigme.

Առասելք (լաց ou լեաց, լըք) *s. pl.* Fables.

Առասելարան (ի, իւ.) *adj.* Conte, fabuliste; mythologiste, mythologue; romancier; charlatan, confabulateur.

Առասելարանական (ի, աւ.) *adj.* Mythologique.

Առասելարանել (եմ, եղի) *v. n.* Faire des contes, conter des sornettes.

Առասելարանութիւն (թ, թ.) *s.* Conte, récit fabuleux, fable: contes, discours impertinens, charlatanerie, forfanterie; mythologie.

Առասելարան (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Առասելարան**.

Առասելական (ի, աւ.) *adj.* Romanesque, fabuleux.

Առասելապատու, *adj. ind.* Conte de sornettes, ou de fagots, nouvelliste, débiteur de nouvelles, fabuliste; fabuleux.

Առասելել (եմ, եղի) *v. n.* Voyez **Առասելարանել**.

Առասալ (ի, աւ.) *s.* Plancher d'en haut, toit; plafond, lambris; galetas.

Առասալակալ (ի, իւ.) *adj.* Qui soutient le plancher, ou le plafond d'une chambre.

Առաս (ի, աւ.) *adj.* Abondant, surabondant, copieux, riche, plein,

plantureux; libéral, généreux; simple, net, clair.

Աբաբարաթ (*հ, իւ*) *adj.* Voyez **Աբարաթ**.

Աբաբարաթի (*հ, իւ*) *adj.* Qui donne, qui distribue abondamment, libéral, généreux.

Աբաբարաթիւթե (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Générosité, libéralité, abondance.

Աբաբարեթ (*հ, աւ*) *adj.* Qui produit en abondance, abondant, fertile.

Աբաբարաթի, *adj, ind.* Qui flue, qui coule abondamment, abondant; fluide, coulant.

Աբաբարեթ, *adj, ind.* Qu'on trouve en abondance, abondant.

Աբաբարեթ, *adj, ind.* Voyez **Աբաբարեթ**.

Աբաբարեթ, *adj, ind.* Voyez **Աբաբարեթ**.

Աբաբարեթի, *adj, ind, et adv.* Libéral, généreux, donnant: à pleines mains, abondamment, libéralement.

Աբաբարեթեղ (*ԵՏ, ԵԶ*) *v, a.* Donner abondamment, ou libéralement, gratifier, favoriser.

Աբաբարեթեղեթ (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Libéralité, générosité, largesse, munificence, gratification, bonté, don, attribution.

Աբաբարեթի, *adj, ind.* Qui donne libéralement; qui est donné abondamment, abondant, copieux.

Աբաբարեթ (*ԵՏ, ԵԶ*) *adj.* Libéral, noble, généreux; abondant, second (en parlant d'esprit).

Աբաբարեթեղեթ (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Générosité, libéralité; abondance, fertilité, fécondité d'esprit.

Աբաբարեթ (*աճ, ազալ*) *v, a-ը* Abonder, affluer, augmenter; regorger; déborder; être abondant, ou généreux; s'enorgueillir; s'emporter, se mettre en colère.

Աբաբարեթի, *adj, ind.* Voyez **Աբաբարեթ**.

Աբաբարեթի (*հ, աւ*) *adj.* Voyez **Աբաբարեթ**.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adj, ind.* Voyez **Աբաբարեթ**.

Աբաբարեթեղ (*ԵՏ, ԵԶ*) *v, a.* Comblér, augmenter.

Աբաբարեթեղեթ (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Abondance, affluence, surabondance, exubérance, flux; plénitude, réplétion; fertilité, fécondité.

Աբաբարեթ, *adj, ind.* Qui gagne beaucoup, qui est trop riche.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Աբաբարեթ, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

redoubler; hausser, rehausser, en-
cherir.

Աւաթալ (*աւթ, եղալ*) *v, n.*
Croître, s'accroître, s'augmenter;
abonder, surabondier, regorger, dé-
border; redoubler; surpasser, surpas-
ser, excéder, exceller, prédominer,
prévaloir; rester.

Աւաթալակ (*թիւ, թիւ*) *s.* Crue,
marée, croissance, accroissement,
augment, augmentation; redouble-
ment, redondance, surabondance,
superfluité, transcendence, exubérance,
diffusion; enclère, enchérissement;
exces; prérogative, distinction, su-
periorité.

Աւաթի *adv.* En vain.

Աւաթյա ou **Աւաթյա** (*աւթ, աթ*) *s.* Trèfle; luzerne; sainfoin;
quadrifolium.

Աւաթալ, *s, ind.* Vessie.

Աւաթալ (*աւ, աւ*) *s.* Matin.
Բարեգալ ou **արեգիկ աւաթալ**, ma-
tine, **Բար. աւաթալ** ou **բար. աւաթալ**,
le matin. **Մոգ. աւաթալ** **ընդ**
աւաթալ, tous les matins. **Յորդ**
ընդ աւաթալ ou **ժողովրդ. աւաթալ**,
se lever matin, ou fort matin.

Աւաթալ, *adj, ind.* Du ma-
tin; matinal, matineux. **Աւաթալ**
մեծ ժողովրդ. թիւ, matines.

Աւաթալ (*եւթ, եղի*) *v, n.* Se
lever matin.

Աւաթալ, *adj, ind.* Voyez **Աւաթալ**.

Աւաթալ, *adv.* Le matin, fort
matin.

Աւաթալ (*թ, աւ*) Voyez **Բարեգալ**
ou **Գործալ**.

Աւաթալ (*եղի, աւ*) *adj, et s.*
Envoyé; apôtre; émissaire; mission-
naire.

Աւաթալ (*եւթ, եղի*) *v, a.* Envo-
yer, expédier, dépêcher, adresser.
Աւաթալ աւաթալ, renvoyer.

Աւաթալաւ, *adv.* Apostolique-
ment, à la façon des apôtres.

Աւաթալաւ (*գիւթ, գիւթաւ*)
adj. Qui est connu par un apôtre;
qui a connu un apôtre.

Աւաթալաւ (*թ, աւ*) *adj.*
Qui fait, qui vit à la façon des apô-
tres. **Աւաթալաւ ճանաչալ**, les
actes des Apôtres.

Աւաթալաւ (*թ, աւ*) *adj.* Qui

est dit, ou prononcé en apôtre.

Աւաթալաւ (*թ, աւ*) *adj.* A-
postolique.

Աւաթալաւ (*թ, աւ*) *adj, ind.* Qui
a connu les apôtres.

Աւաթալաւ (*եղի, եղաւ*) *s.*
Compagnon des apôtres.

Աւաթալաւ, *adj, ind.* Qui a
le signe des apôtres; qui fait des mi-
racles comme les apôtres.

Աւաթալաւ, *adj, ind.* Qui
est donné, ou célébré par les apô-
tres.

Աւաթալաւ, *adj, ind.* Qui a
les dons des apôtres.

Աւաթալաւ (*թ, աւ*) *s.* Chef
des apôtres.

Աւաթալաւ, *adj, ind.* Qui
est établi, ou transmis par les apô-
tres; apostolique.

Աւաթալաւ (*թիւ, թիւ*) *s.* Mis-
sion; apostolat.

Աւաթալաւ (*եղի, եղաւ*) *s,*
f. Femme qui fait l'office d'un a-
pôtre.

Աւաթալաւ, *adv.* À la façon
des apôtres, à l'apostolique, aposto-
liquement.

Աւաթալաւ, *adv.* Vertueuse-
ment; valeureusement, courageuse-
ment.

Աւաթալաւ (*գիւթ, գիւթաւ*)
adj, comp. Plus, ou très vertueux;
fort courageux.

Աւաթալաւ (*թ, աւ*) *adj.* Qui
fait des vertus, ou des bravoures; ver-
tueux; courageux.

Աւաթալաւ, *adj, ind.* Qui
est orné de vertus, vertueux.

Աւաթալաւ (*եղի, եղաւ*) *adj,*
et s. Compagnon de la vertu; ou de
la bravoure.

Աւաթալաւ (*աւթ, աղթ*) *v, n.*
S'évertuer, s'efforcer, prendre pei-
ne, avoir, ou montrer de la bravou-
re; être vertueux.

Աւաթալաւ, *adj, ind.* Qui tra-
veille vertueusement, ou courageuse-
ment, vertueux.

Աւաթալաւ (*սիրի, սիրաւ*) *adj.*
Qui aime la vertu, ou la bravoure,
vertueux.

Աւաթալաւ (*թ, աւ*) *s.* Lieu
d'exercice de la vertu, ou de la bra-
voure.

Աւաթալաւ, *adj, ind.* Plein,
ou

ou rempli de vertu, ou de bravoure.

Աստիկ (աստ, աստ) *adj.* Vaillant, valeureux, courageux; vertueux, honnête.

Աստիկութի (թի, թի) *s.* Van leur, bravoure, vaillance; vertu, probité; bonté; politique, gouvernement, conduite.

Աստիկացի, *adj, ind.* Qui enseigne les vertus; qui est instruit par les vertus, vertueux.

Աստիկութի, *adv.* Voyez **Աստիկութի**.

Աստիկ (բան, բան) *s.* Envoi, mission, émission.

Աստիկութի (թի, թի) *s.* Voyez **Աստիկութի**.

Աստիկացի Voyez **Աստիկացի**.

Աստիկ (եմ, բեր) *v, a.* Apporter, porter.

Աստիկ, *s, ind.* Prix, ou montre.

Աստիկ (եմ, առեղի) *v, a.* Proposer, préposer; apposer; supposer, estimer.

Աստիկանի (եմ, եղծի) *v, a.* Défaire; délier, dissoudre, rompre, ruiner; expliquer.

Աստիկանի (լի, լի) *adj.* Dissoluble; explicable; qui dissout; qui explique.

Աստիկանի (ոյ, եղ) *s.* Dissolution, séparation; énigme, proverbe.

Աստիկ, *adv.* Là, là même, dans la même place, en un même lieu; incontinent, aussitôt, au même instant, tout-à-l'heure, sur le champ.

Աստիկ, *adv.* Quand, jusques à quand?

Աստիկ, *adv.* Sur le soir.

Աստիկ, *adv.* Sous l'apparence, extérieurement, à l'extérieur, au dehors, spécieusement.

Աստիկ ou **Աստիկ** (ի, առ) *s.* Galant, amant; galanterie, commerce amoureux, amourrette. **Աստիկ** ou **Աստիկ** (ի, առ) *s.* avoir quelque galanterie, ou commerce amoureux, coqueter.

Աստիկ, *s, ind.* Voyez **Աստիկ**.

Աստիկ, *s, ind.* Butin, pillage, sac, saccoquement.

Աստիկ: **Աստիկ** առնել, **Աստիկ**, emmener, emporter.

Աստիկ ou **Աստիկ** (սի, սի) *s.* Chaîne (fils étendus en long sur le métier d'un tisserand).

Աստիկ (ի, առ) *v, a.* Recevoir, prendre, admettre, accueillir, embrasser.

Աստիկ, *pré, et adv.* Près, après, auprès, attenaut, proche, tout proche, tout contre, joignant, de près, à côté, au côté.

Աստիկ ou **Աստիկ**, s'asseoir près de quelqu'un. **Աստիկ** ou **Աստիկ**, observer de près. **Աստիկ** ou **Աստիկ**, il étoit assis auprès de moi.

Աստիկ ou **Աստիկ**, servir quelqu'un. **Աստիկ** ou **Աստիկ**, se mettre près de quelqu'un, se mettre du côté de quelqu'un.

Աստիկ ou **Աստիկ**, il vient auprès. **Աստիկ** ou **Աստիկ**, sa maison est auprès de la mienne. **Աստիկ** ou **Աստիկ**, être auprès, ou tout-auprès: **Աստիկ** ou **Աստիկ** ou **Աստիկ**, il loge tout attenaut d'un tel palais. **Աստիկ** ou **Աստիկ**, assister, être présent, attendre. **Աստիկ** ou **Աստիկ**, apposer, approcher, mettre proche, ou près; joindre.

Աստիկ (ի, առ) *adj, et s.* Assistant.

Աստիկ, *adj, ind.* Voyez **Աստիկ**.

Աստիկ (առ, եղի) *v, a.* Jeter, pousser, mépriser, abandonner.

Աստիկ Voyez **Աստիկ**.

Աստիկ (ի, առ) *adj.* Occasionnel, qui donne occasion.

Աստիկ (եմ, եղի) *v, a.* Occasionner, fournir l'occasion, causer, produire, engendrer.

Աստիկ (ի, առ) *s.* (mot grec) Artère: Voyez **Աստիկ**, **Աստիկ**.

Աստիկ, *adj, ind.* Voyez **Աստիկ**.

Աստիկ, *adj, ind.* Récent, nouveau; temporel, provisionnel.

Աստիկ, *adv.* Tout à l'heure, au même instant, tôt, aussitôt, bientôt, incontinent, sur le champ, soudain, soudainement.

Աստիկ, *adv.* À présent, maintenant; pour le présent.

Աստիկ (սի, սի) *s, pl.* Le moment présent, les choses présentes, ou

tem-

temporelles; les modernes.

Առժամանակ ժի. *adv.* Quelque tems, pendant quelque tems; provisionnellement, provisoirement.

Առժամանակն. *adv.* Au même, ou en même tems; présentement, à cette heure.

Առժամանակեայ (կէի, կէիւ) *adj.* Temporel, périssable; provisionnel, provisoire.

Առժամայ, adj, ind. Voyez **Առժամանակեայ**.

Առժաման, adj, ind. Voyez **Առժամանակեայ**.

Առժամ ժի. *adv.* Voyez **Առժամանակ ժի.**

Առժամն, adv. Voyez **Առժամանակն.**

Առժամս, adv. Voyez **Առժամայ**.

Առ' յընդ. *À; de; pour; par; envers, à l'égard; afin que, afin de.* **Առ' ի նոսա, *à eux.* **Առ' ի մէջ, *de nous.* **Առ' ի սրբեւ, *ou առ' ի սրբայ,* *pour purifier.* **Առ' ի յիշատակ** *ou առ' ի յիշատակէ,* *pour la mémoire, pour le souvenir, pour conserver la mémoire.* **Առ' ի ցոյց, *n'ayant pas, parcequ'il n'avoit pas.* **Առ' մահ զկրտսերեալ, *blessé à mort.* **Առ' մահ մեղանքեւ, *pécher mortellement.* **Առ' ի հօրէ, *de père.* **Առ' ի ցիտակայ, *par ignorance.* **Առ' զարդ, *par ornement, pour servir d'ornement.*******************

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

Առ' զարդ. *par ornement, pour servir d'ornement.*

qui se porte bien, vif, vivace; sa-
lubre; solide; plus entier, complet;
passé au 3e sing. du présent de l'indicatif.

Առողջութիւն (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Trésor, plus abstrait.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջութիւն (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.*
adj. m. f. Qui est de bon sentiment, qui a le

jugement sain; d'excellente action.

Առողջ (առողջ, առողջ) *s.* Pri-
se, possession; acception, sens, si-
gnification; assumption (terme de lo-
gique); femme; recette.

Առողջութիւն *adj.* *ind.* Qui dit
à l'oreille; délateur; dénonciateur;
accusateur.

Առողջութիւն *Voyez Առողջութիւն.*

Առողջութիւն *adj.* *ind.* Prompt,
prépare. Առողջութիւն *adj.* *ind.* états

prompt, se préparer.

Առողջութիւն *adj.* *ind.* Arriver jusqu'à un cou de quelque un.

Առողջութիւն *adv.* Dans peu de
temps, pour un moment.

Առողջութիւն *adv.* Peu à
peu, petit à petit; insensiblement.

Առողջութիւն *Voyez Առողջութիւն.*

Առողջութիւն *adv.* *et s.* Dessous,
en bas; dessous, le bas.

Առողջութիւն *adv.* Demain, à de-
main.

Առողջութիւն *adv.* Un peu, un
moment.

Առողջութիւն *Voyez Առողջութիւն.*

Առողջութիւն *adv.* *et adj.* *ind.* Chez,
dans la maison, au logis; domesti-

que, qui appartient à la maison; fa-
milière; propre, ordinaire.

Առողջութիւն *adv.* *et s.* Voyez Առողջութիւն.

Առողջութիւն *adv.* Voyez Առողջութիւն.

Առողջ (առողջ, առողջ) *s.* *pl.* Action,
acte, fait, œuvre; acception, ré-
ception, recette.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.* Jour-
nalier; éphémère; quotidien, de cha-

que jour; inconstant, incertain, tem-
porel, périssable.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adj.* Quo-
tidien, de chaque jour.

Առողջ (առողջ, առողջ) *adv.* Incontinent, au
même instant, aussitôt, bien-tôt,

tout-à-l'heure.

Առողջ (առողջ, առողջ) *Voyez Առողջ (առողջ, առողջ).*

Առողջ (առողջ, առողջ) *s.* *pl.* Dit,
diction, mot, terme, expression,

parole; dicton; dictée; récitation.

Առողջ (առողջ, առողջ) *Voyez Առողջ (առողջ, առողջ).*

Առողջ (առողջ, առողջ) *s.* Aiguille.

Առողջ (առողջ, առողջ) *s.* *pl.* Dire,
exprimer par la parole, parler, con-

ter, réciter, narrer, raconter, énon-
cer, s'énoncer, prononcer, proférer;
dicter. Առողջ (առողջ, առողջ) *s.* *pl.* Prédire.

[illegible]

Ամբ. *adv. et adv. imp.* Bientôt; déjà; ici, vice, out, présent. *Ամբ. չմտի*, allous partons d'ici. *Ամբ. սկսինի* *Ամբ. մտնալով* *Ամբ. ելալով*, ici commence le régime d'Assaces. *Ամբ. առջապայ*, d'ici en avant. 'ի *մարդայ աստի*, de cet homme-ci. 'ի *ասնէ աստի*, de cette maison-ci. *Ամբ. կեակց*, cette vie, la vie présente. *Ամբ. և անի*, de côté et d'autre.

Ամբիշան (*ի*, *ու.*) *s.* Degré, marche; échelon; pas; escalier, montée; gradin; gradation; graduation; étage; grade, dignité, caractère, classe, condition, honneur, place, qualité, rang. *Ամբիշան եկեղեցական*, ordres sacrés. *Հասիլ ընթացիւմի* 'ի *կայր*, dégrader les montées. *Տալ աստիշան*, ou *արժանի*, *աստիշան*, graduer.

Ամբիշանական (*ի*, *ու.*) *adj.* Graduel.

Ամբիշանաւոր (*ի*, *ու.*) *adj.* Gradué; graduel.

Ամբիշանել (*եմ*, *եղի*) *v. a.*, et *pi.* Graduer; monter de degré en degré, aller par degrés.

Ամեց (*սեպտ*, *սեպտ*) *s. pl.* La vie présente, le monde, le siècle; les époques temporelles; âge; état.

Աստղ (*սեղ*, *սեղ*) *s.* Astre, étoile.

Աստղաբան. Voyez *Աստղագրութի*.

Աստղաբանութի. Voyez *Աստղագրութի*.

Աստղապէտ. Voyez *Աստղագրութի*.

Աստղաբուշակ, *adj.*, *ind.* Qui est annoncée, ou avisée par une étoile: pronostiqueur.

Աստղաբուշակութի (*թէ*, *թի*) *s.* Pronostic.

Աստղաբուշակ (*կան*, *կամ*) *s.* Astrolabe.

Աստղաից, *adj.*, *ind.* Étoilé, orné d'étoiles.

Աստղակերպ (*ի*, *ե.*) *adj.* Qui a la forme d'une étoile, d'un astre.

Աստղահայ (*ի*, *ե.*) *adj.* et *s.* Astrologue, magicien par l'inspection des astres.

Աստղահայութի (*թէ*, *թի*) *s.* Astrologie judiciaire, magie par les moyens des astres.

Աստղանման, *adj.*, *ind.* Voyez *Աստղակերպ*.

Ստարանդի (ի, ա.) *adj*; *et s.*

Voyez **Ստարանդի** :

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Semé d'étoiles, étoilé; qui contient les astres.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Voyez

Ստարանդի :

Ստարի (դեմ, դեմ) *s*; *f.* Astarte; Venus, déesse de l'amour.

Ստարի, *adj*, *et s*; *ind.* Vénérien.

Ստարանդի ou **Ստարանդի** (ի, ա.) *s.* Astrolabe.

Ստարանդի (avec abréviation ՍՏ) (ժող, ժող) *s.* Dieu, Ciel; divinité.

Ստարանդի (ժող, ժող, ժող, ժող) *s*; *pl.* Les dieux des païens, les faux dieux, idoles.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Inspiré de Dieu.

Ստարանդի (ի, ի.) *s.* Théologien, qui discours de Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Voyez **Ստարանդի** :

Ստարանդի (ի, ա.) *adj*. Théologique; théologale.

Ստարանդի (ի, էջի) *v*, *n.* Discourir, ou parler de Dieu.

Ստարանդի (ժող, ժող) *s.* Théologie. **Ստարանդի** (ժող, ժող) *s.* mythologie.

Ստարանդի, *adv*, *Théologiquement.*

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Distribué de Dieu, ou par Dieu; qui distribue Dieu consacré (comme le Prêtre).

Ստարանդի, *adv*. Comme Dieu, divinement.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Prononcé en Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui porte, qui fait descendre Dieu.

Ստարանդի (ի, ա.) *adj*. Où demeure, ou habite Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Voyez **Ստարանդի** :

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Produit de Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est de la nature de Dieu, qui est propre à Dieu, divin.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui a la connaissance de Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Voyez **Ստարանդի** :

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui

est éorie, ou glorie par Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui marche par la voie de Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est fait de Dieu; qui rend Dieu; qui consacre, qui fait descendre Dieu; divin, sacré.

Ստարանդի (ի, էջի) *v*, *a.* Rendre Dieu, faire ressembler à Dieu; consacrer.

Ստարանդի (ժող, ժող) *s.* Ressemblance; conformité à Dieu; consécration.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est enclin à la pitié, qui est clément d'une manière divine.

Ստարանդի (ի, ի.) *s.* Déiste.

Ստարանդի (ժող, ժող) *s.* Déisme.

Ստարանդի, *adj*; *ind.* Qui est établi, ou ordonné de Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est empreint, ou marqué par Dieu.

Ստարանդի (ի, ի.) *adj*. Divin.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est orné par Dieu, ou avec la grâce de Dieu.

Ստարանդի (էջի, էջի) *adj*. Voyez **Ստարանդի** :

Ստարանդի (էջի, էջի) *adj*. Qui porte Dieu, divin; qui est porté par Dieu.

Ստարանդի (ի, ի.) *adj*. Qui porte Dieu, divin.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Inspiré de Dieu, enthousiaste.

Ստարանդի (ժող, ժող) *s.* Inspiration de Dieu, enthousiasme.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est joint par Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est fortifié de Dieu; qui a une force divine.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est uni à Dieu.

Ստարանդի, *adj*, *ind.* Qui est assemblé par inspiration de Dieu.

Ստարանդի (ի, ի.) *adj*. Qui est instruit par Dieu.

Ստարանդի (ի, ա.) *adj*. Qui parle de Dieu; qui est prononcé de Dieu.

Ստարանդի (ի, էջի) *v*, *n*, *et a.* Parler, discourir de Dieu,

ou

ou avec Dieu; parler divinement.

Աստուածաբանութիւն (ԲԷ, ԹԲ) s. Discours de Dieu, ou avec Dieu; théologie.

Աստուածայն, adj, ind. Pron- duit, né, ou sorti de Dieu.

Աստուածաշնիկ, adj, ind. Qui a des fleurs divines; qui est fleuri de Dieu.

Աստուածան, adj, ind. Qui a la connaissance de Dieu.

Աստուածանիկութիւն (ԲԷ, ԹԲ) s. Connaissance de Dieu.

Աստուածանիկ (Բ, Է) adj. Voyez Աստուածանիկ.

Աստուածանիկութիւն (ԲԷ, ԹԲ) s. Voyez Աստուածանիկ.

Աստուածանի (ծնի, ծնիւ) adj, et s. Mère de Dieu, la sainte Vierge.

Աստուածակալ, adj, ind. Con- struit, ou fourni par Dieu.

Աստուածակամ, adj, ind. Vou- lu de Dieu, agréable à Dieu.

Աստուածական (Բ, Է) adj. Divin.

Աստուածակար, adj, ind. Char, ou chariot de Dieu.

Աստուածակարգ, adj, ind. Or- donné, ou établi de Dieu, ou par Dieu.

Աստուածակեաց, adj, ind. Qui vit avec Dieu, ou selon la volonté de Dieu.

Աստուածակերպ, (Բ, Է) adj. Qui ressemble à Dieu, en forme de Dieu, d'une manière divine.

Աստուածակերտ, adj, ind. Fait, ou bâti de Dieu.

Աստուածակիր, adj, ind. Qui porte Dieu, porte-Dieu.

Աստուածակից, adj, ind. Qui participe à la nature, ou à la grace divine.

Աստուածակոխ, adj, ind. Où Dieu a marché, ou mis le pied.

Աստուածակողմն (զման, զմամբ) s. Côté, ou partie de Dieu.

Աստուածակոյս, adj, ind. Vo- yez Աստուածակոյս կողմն.

Աստուածակոյս կողմն (զման, զմամբ) s. Voyez Աստուածակոյս.

Աստուածակոչ, adj, ind. Ap- pelé de Dieu; où Dieu fut invité.

Աստուածակրօն (Բ, Է) adj. Pieux, religieux, qui est selon l'or-

dre de Dieu, divin, sacré, célesté.

Աստուածահայ, adj, ind. Qui est agréable, qui plaît à Dieu.

Աստուածահայր (հօր, հայր) s. Père de Dieu.

Աստուածահայտ, adj, ind. Qui calme, qui apaise la colère de Dieu.

Աստուածահաստատ, adj, ind. Qui est établi de Dieu.

Աստուածահար, adj, ind. Qui est châtié, ou puni par Dieu.

Աստուածահրաման, adj, ind. Qui est ordonné, ou commandé par Dieu.

Աստուածահարգ, adj, ind. Qui est fait par miracle, ou divinement.

Աստուածահրուկ, adj, ind. Qui est invité, ou appelé par Dieu.

Աստուածաձիք, adj, ind. Qui est donné par Dieu.

Աստուածաշուն (Բ, Է) adj. Qui est prononcé par Dieu; qui dis- court de Dieu.

Աստուածամայր (մայր, մայր) s. Mère de Dieu, la sainte Vierge.

Աստուածամարգ (մարգ, մարգ) s. Dieu et homme tout ensemble.

Աստուածամարտ (Բ, Է) adj. Qui fait la guerre contre le Ciel, qui est contraire à Dieu.

Յաստուածա- մարտ մատչել, se déclarer contre le Ciel.

Աստուածամերձ, adj, ind. Qui est près de Dieu.

Աստուածամոռաց, adj, ind. Qui a oublié Dieu, qui a perdu le souve- nir de Dieu.

Աստուածամոխ, adj, ind. Qui est approfondi, ou a pénétré bien a- vant dans les choses divines; qui est familier à Dieu; trempé, ou dufci par Dieu.

Աստուածամուկ, adj, ind. Où entre, ou demeure Dieu.

Աստուածայալ, adj, ind. Qui a vaincu par Dieu, ou divinement.

Աստուածայայտնութիւն (ԲԷ, ԹԲ) s. Apparition de Dieu, épiphanie.

Աստուածայայտարար, adv. Divi- nement.

Աստուածայայտէս, adv. Divi- nement.

Աստուածային (այնոյ, այնով) adj. Divin, qui appartient à Dieu; sacré, pieux.

Աստուածայնութիւն (ԲԷ, ԹԲ) s. Etat

Etat d'une chose divine, ou sacrée.
Աստուածայրոհան (*ի, ալ*) *adj.*
 Divin et humain tout ensemble, théan-
 drique.

Աստուածանայ (*ալ, աղայ*) *v. n.*
 Se rendre Dieu; devenir Dieu; s'
 unir, se joindre à Dieu; ressembler
 à Dieu.

Աստուածանեղի, *adj. ind.* Qui
 est teint du sang de Dieu.

Աստուածանիւս, *adj. ind.* Où
 se repose Dieu.

Աստուածանման, *adj. ind.* Qui
 est ressemblant, qui ressemble à Dieu.

Աստուածաշէն, *adj. ind.* Qui est
 édifié, ou bâti par Dieu.

Աստուածաշնորհ, *adj. ind.* Qui
 est donné de Dieu; qui est plein de
 la grace de Dieu.

Աստուածաշունչ (*շնչ, շնչալ*) *adj.*
 et *s.* Qui est inspiré de Dieu, divin,
 saint. **Աստուածաշունչ գիրք**, *սուրբ*
 ou *սուրբան*, bible, l'écriture sainte,
 lettres saintes.

Աստուածաշարսր (*ի, իւ*) *adj.*
 Qui a donné à souffrir à Dieu, ou à
 notre Seigneur.

Աստուածաշարարութի (*թի, թի*) *s.* Passion, souffrances de no-
 tre Seigneur.

Աստուածապահ, *adj. ind.* Qui
 est conservé, ou gardé sous la pro-
 tection de Dieu.

Աստուածապաշտ (*ի, իւ*) *adj.*
 Qui rend le culte à Dieu, pieux, re-
 ligieux, dévot, spirituel.

Աստուածապատիւ, *adj. ind.* Qui
 est honoré de Dieu, qui a l'honneur
 divin.

Աստուածապատմութիւն, *adj. ind.*
 Qui conte, qui narre, qui parle de
 Dieu.

Աստուածապարգէ, *adj. ind.*
 Donné de Dieu.

Աստուածապէս, *adv.* Divine-
 ment, comme Dieu.

Աստուածապսակ (*ի, ալ*) *adj.*
 Couronné de Dieu.

Աստուածապառ, *adj. ind.* Envo-
 yé de Dieu.

Աստուածապատ, *adj. ind.* Qui
 est châtié de Dieu; qui vient de la
 colère divine.

Աստուածալուր (*լուրի, սիրալ*)
adj. Qui aime Dieu, pieux.

Աստուածալուրութի (*թի, թի*) *s.*

Amour de Dieu; piété, religion, dé-
 votion.

Աստուածալուրդ (*ի, իւ*) *adj.*
 Qui est nourri par Dieu; qui est élevé
 dans la crainte de Dieu.

Աստուածալուրդ (*ի, իւ*) *adj.*
 Qui a donné la mort à Dieu.

Աստուածալուրդութի (*թի, թի*) *s.*
 Déicide.

Աստուածալուրդ (*ի, իւ*) *adj.*
 Qui est créé de Dieu, ou par la
 main de Dieu.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.* Ver-
 yes **Աստուածալուրդ**.

Աստուածալուրդ (*ի, իւ*) *adj.*
 Qui a vendu, ou trahi le divin Verbe.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.*
 Qui convient, qui est propre à Dieu.

Աստուածալուրդ (*թի, թի*) *adj.* Qui hait Dieu.

Աստուածալուրդ (*ի, իւ*) *adj.* Qui
 a vu, qui voit Dieu.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.*
 Qui ressemble à Dieu, divin.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.* Vo-
 yez **Աստուածալուրդ**.

Աստուածալուրդութի (*թի, թի*) *s.*
 Vision de Dieu.

Աստուածալուրդութի (*թի, թի*) *s.*
 Haine, aversion de Dieu.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.*
 Planté, ou établi de Dieu.

Աստուածալուրդ (*թի, թի*) *adj.*
 et *s.* Donné de Dieu, inhy-
 déodate (nom propre).

Աստուածալուրդ, *adj. ind.* Qui
 est fait de Dieu; qui déifie.

Աստուածալուրդ (*թի, թի*) *adj.*
 Qui est fortifié de Dieu; qui
 est ami de Dieu, ou familier à Dieu.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.*
 divin, saint.

Աստուածալուրդ (*ի, իւ*) *adj.*
 et *s.* Rendre Dieu; déifier, ad-
 mettre au nombre des dieux, divi-
 niser.

Աստուածալուրդ (*թի, թի*) *adj.*
 Qui rend Dieu; qui déifie.

Աստուածալուրդ (*թի, թի*) *s.*
 Déification, apotheose.

Աստուածալուրդ (*ի, իւ*) *adj.*
 Qui est donné, transmis, ou ensei-
 gné de Dieu.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.* Qui
 chasse, qui fait éloigner Dieu.

Աստուածալուրդ, *adj. ind.* Qui
 est éclatant, qui brille divinement.

Աստ

Աստուծոյ իմացութիւն (թԷ, թԺ) *f*.
Connaissance de Dieu.

Աստուծոյ իմաց, *adj*, et *s*, *ind*.
Divine théiste.

Աստուծոյ զեղծ (զեղծ, զեղծ) *f*.
adj. Divin, saint.

Աստուծոյ զեղծի, *adj*, *ind*. Con-
traire à Dieu.

Աստուծոյ զեղծ (ի, իւ) *adj*. Qui
a reçu Dieu; qui est reçu, ou acce-
pté de Dieu, qui est agréable à Dieu.

Աստուծոյ զեղծի, *adj*, *ind*. Qui
est élu de Dieu.

Աստուծոյ իմաց (ի, իւ) *adj*.
Qui a la sagesse de Dieu, qui est
instruit du Ciel.

Աստուծոյ իմաց, *adj*, *ind*. Où
est descendu Dieu.

Աստուծոյ իմացութիւն (թԷ, թԺ) *f*.
Oracle: Voyez Աստուծոյ իմացութիւն.

Աստուծոյ որդի (իւրի, իւրի) *s*.
Fils de Dieu, Jésus-Christ.

Աստուծոյ թիւ (թԷ, թԺ) *s*.
Divinité; déité.

Աստուծոյ թիւ (հայ, հայ) *s*.
f. Déesse.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
a reçu, ou embrassé Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Qui
est instruit de Dieu.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Voyez Աս-
տուծոյ թիւ.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *adj*, et *s*.
Lainier.

Աստուծոյ թիւ (թԷ, թԺ) *f*.
Lainerie.

Աստուծոյ թիւ, *adj*, *ind*. Lainieux.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *adj*. La-
nifère, lainieux; qui est fait de laine.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *adj*. Habile, ca-
pable: Voyez Յաստուծոյ.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Pou-
voir, être habile.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Matière; bois
de charpente; charpente, charpen-
terie.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Char-
pentier, menuisier.

Աստուծոյ թիւ (թԷ, թԺ) *f*.
Charpenterie, menuiserie.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Ven-
deur de charpenterie.

Աստուծոյ թիւ, *adv*. Avec les dents.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

Աստուծոյ թիւ (ի, իւ) *s*. Dent.

bunal, audience, auditeurs, auditoire, assemblée des juges, siège, parquet, cour, palais; magistrat; for; sénat.

Անել (*հմ, էյի*) *v, a.* Haïr, abhorrer, détester; se dégoûter, prendre de l'aversion.

Անելի (*լ-ոյ, լեաւ*) *adj.* Haïssable, odieux; ennuyant, désagréable, mal-voulu, disgracieux; qui a, qui porte de la haine, haineux, malveillant.

Անելութի (*թէ, թք*) *s.* Haïme, aversion, horreur, rancune, inimitié, indisposition.

Անհարան (*ի, իւ*) *s.* Harangueur, orateur, déclamateur.

Անհարանական (*ի, աւ*) *adj.* Oratoire, déclamatoire.

Անհարանել (*հմ, էյի*) *v, n.* Haranguer, prononcer un discours en public, déclamer.

Անհարանութի (*թէ, թք*) *s.* Harangue, discours public, oraison, déclamation.

Անհարապիր (*պրի, պրաւ*) *s.* Chancelier. **Սին անհարապրի**, chancelière.

Անհարապիւ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Անհարապիւ**.

Անհակաւ (*ի, աւ*) *s.* Magistrat, sénateur.

Անհակաւութի (*թէ, թք*) *s.* Magistrature.

Անհակաւի (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui appartient au tribunal, judiciaire; public; oratoire: orateur; magistrat, juge; praticien.

Անհապետ (*ի, աւ*) *s.* Chef du tribunal, juge: Voyez **Անհակաւ**.

Անհոյ (*յոյի, յոյաւ*) *adj, et s.* Haineux, malveillant.

Անիել Voyez **Անհակել**.

Առք (*ի, աւ*) *adj.* Plein, gras, abondant, fertile.

Առքանալ (*ամ, աքոյ*) *v, n-p.* S'emplier, être plein, fertile, ou gras.

Առքանալի (*թէ, թք*) *adj, ind.* Qui a l'apparence de fertilité, ou d'abondance.

Առքացուցանել (*հմ, ցուցի*) *a, s.* Emplir, rendre plein, ou gras.

Առքութի (*թէ, թք*) *s.* Plénitude, abondance, fertilité.

Առքիկցի (*ցւոյ, ցւաւ*) *adj, et s.* Attique; poli.

Արբ Voyez **Արաւ**, et **Արբ**.

Արաւադի (*թէ, թք*) *adj, ind.* Rouge, de couleur de feu.

Արաւելի (*թէ, թք*) *adj, ind.* Qui est en feu, ardent, brûlant, rouge, enflammé.

Արաւելիկադի (*թուի, քուի*) *adj, comp.* Très, ou plus ardent, fort brûlant.

Արաւելիկանալ Voyez **Արաւելիկանալ**.

Արաւելիկադի Voyez **Արաւելիկադի**.

Արաւելիկա (*ի, աւ*) *s.* Pistolet.

Արաւելի (*ի, աւ*) *s.* Maison, ou temple du feu sacré parmi les Persiens.

Արաւ (*ի, աւ*) *adj.* Vite, prompt, adroit, agile, preste; rapide, roide; expéditif; fréquent.

Արաւ, *adv.* Vite, vîtement, promptement, adroitement, prudemment, rapidement, subitement, etc.

Արաւապան (*ի, իւ*) *adj.* Qui parle couramment, vîtement, parle.

Արաւապանութի (*թէ, թք*) *s.* Vitesse, célérité de la langue, verbiage, verbosité; facilité d'expression.

Արաւապիր (*պրի, պրաւ*) *adj.* Qui écrit vite.

Արաւապանալ, *adj, ind.* Qui marche, qui va vîtement, vite, rapide.

Արաւապանի (*թուի, քուի*) *adj, comp.* Très vite, plus vite.

Արաւալ (*ի, իւ*) *s.* Toiles, filets pour prendre des bêtes.

Արաւալի, *adj, ind.* Qui vole vîtement, volant, vite, rapide, agile, prompt.

Արաւալանոյ, *adj, ind.* Qui se pardonne aisément, pardonnable; véniel.

Արաւալանել, *adj, ind.* Voyez **Արաւալանել**.

Արաւալաւ, *adj, ind.* Qui écoute, qui entend aisément, promptement; qui a des oreilles aigües.

Արաւալաւալ, *adj, ind.* Qui marche, qui se remue vite.

Արաւալաւանալ, *adj, ind.* Qui se fêtit, qui se sèche bien tôt.

Արաւալաւ (*ի, աւ*) *adj.* Qui parle promptement, ou avec vitesse.

Արաւալաւանութի (*թէ, թք*) *s.* Vitesse, agilité de la langue; facilité

té d'expression, ou de parler.

Արագակամար (*հմ, ծեցայ*) *adj, ind.* Qui se fait, qui se met en exécution promptement, bientôt.

Արագահաս (*հ, հւ*) *adj.* Qui arrive, qui survient promptement.

Արագամահ (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Qui est bientôt mort.

Արագաբխ (*հմ, հմու*) *adj.* Subtil, vif, pénétrant, spirituel, qui a de l'esprit, ingénieux.

Արագամարտիկ (*ԹԷ, ԹԲ*) *s.* Subtilité, bel esprit, facilité d'esprit, industrie.

Արագայար (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Qui se rassasie, qui s'ennuie facilement.

Արագարթ (*հ, հւ*) *adj.* Qui se remue promptement, léger, dispos, agile, vite, adroit.

Արագաշարժութի (*ԹԷ, ԹԲ*) *s.* Agilité, légèreté, vitesse, dextérité; adresse.

Արագամահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Qui est fini, qui est bientôt mort.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարարան (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

Արագարար (*հմ, ծեց*) *adv.* Vite, vite-ment.

nés, ou de chimères, se repaître de vent.

Արածիկ (*հմ, ծեցայ*) *v, n-p.* Paître, se paître, pâturer.

Արահան (*հ, հւ*) *adj.* Masculin, mâle.

Արահանութիւն (*ԹԷ, ԹԲ*) *s.* Masculinité.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արահան (*հմ, ծեց*) *adj, ind.* Passant, public.

Արարամանալ, *adj, ind.* Qui narre, qui écrit la création du monde.

Արարատեան, *adj, ind.* D'Ararat, qui appartient au mont, ou au pays Ararat d'Arménie, Arménien.

Արարատեան թագաւորութիւն, le royaume de l'Arménie.

Արարիչ (*արիչ, բն.*) *s.* Créateur; auteur.

Արարողապետ (*ի, աւ.*) *s.* Maître de cérémonie.

Արարողութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Rit, rite, cérémonie. **Արարողութեան պաշտօնաւորութիւն**, liturgie.

Արարում (*դի, աւ.*) *s.* Action; œuvre, ouvrage.

Արարալիք, *adj, ind.* Écrit de la main, ou par inspiration du Créateur.

Արարացործ (*ի, աւ.*) *s, et adj.* Créateur, qui crée, ou tire du néant.

Արարացործեալ (*եւ, եղի*) *v, s.* Créer, tirer du néant.

Արարացործութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Création, action de créer.

Արարալիք, *adj, ind.* Établi, ou ordonné par le Créateur.

Արարական (*ի, աւ.*) *adj.* Qui appartient au Créateur; qui crée; efficace; plastique.

Արարակից, *adj, ind.* Qui est fait, ou construit par le Créateur.

Արարակիչ, *adj, ind.* Qui a porté le Créateur.

Արարակից (*եղի, եղաւ*) *adj, et s.* Compagnon dans la création.

Արարապետ (*ի, աւ.*) *s.* Créateur, auteur; architecte.

Արարաւորեալ, *adj, ind.* Créé de Dieu.

Արարաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Qui a vu le Créateur; qui est vu du Créateur.

Արարաւորաւ, *adj, ind.* Qui ressemble au Créateur, qui est fait à l'image du Créateur.

Արարաւորութիւն, *adj, ind.* Qui est donné par le Créateur.

Արարաւորեալ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **Արարաւոր**.

Արարեալեան (*եղի, եղաւ*) *adj.* Qui appartient au Créateur.

Արարեալեալ, *adj, ind.* Qui a reçu, ou porté le Créateur.

Արարեալութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Créa-

tion, action de créer; action.

Արարիչ (*արիչ, բն.*) *s.* Action; action, fait, œuvre; affaire; production, création. **Արարիչեան**, exploit, action signalée.

Արարիչ (*ի, աւ.*) *s.* Sixième ancien mois des Arméniens. Voyez **Արարիչ**.

Արարիչեան (*եղի, եղաւ*) *s.* Valet, garçon, servante, domestique.

Արարիչեան աստղաբանութիւն (terme d'astronomie).

Արարիչեալ (*եւ, եղի*) *v, s.* Servir.

Արարիչեալութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Service.

Արարեալ (*եղի, եղաւ*) *adj.* Enivré, aviné, enivré. **Արարեալ փայտ**, tête, frappé de coups de bâton.

Արարեալ (*եւ, եղաւ*) *v, s.* S'enivrer, se soûler, boire avec excès; ivroquer, se grisser.

Արարեալութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Ivrognerie, enivrement, orgie.

Արարեալեալ (*եւ, եղաւ*) *v, s.* Enivrer, soûler; abreuver, faire boire.

Արարեալեալեան (*եղի, եղաւ*) *adj.* Qui enivre; qui abreuve.

Արարեալեալ (*եւ, եղաւ*) *adj.* Voyez **Արարեալեալ**.

Արարեալ (*եղի, եղաւ*) *adj, et s.* Ivrogne, buveur.

Արարեալ (*եւ, եղաւ*) *s.* Ivrogne, ivre, bibéron, buveur.

Արարեալութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Ivrognerie, ivresse.

Արարեալ (*եղի, եղաւ*) *s.* Action de boire; boire, boisson.

Արարեալ, *s, et adj, ind.* Puberté, âge de puberté. **Արարեալ անասն**, atteindre l'âge de puberté, croître.

Արարեալ անասն, adulte, pubère, qui a atteint l'âge de puberté, nubile, mariable.

Արարեալ (*եւ, եղաւ*) *v, s.* Donner à boire, abreuver, arroser, tremper.

Արարեալեալ (*եղի, եղաւ*) *s, et adj.* Voyez **Արարեալ**.

Արարեալ (*եւ, եղաւ*) *v, s.* et *a.* Avoir pitié, ou compassion, montrer de l'affliction, consoler, soulager; conjurer, prier instamment, demander, intercéder.

Արարեալութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Compassion, soin; consolation, sou-

lagement; prière, humble demande; intercession.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Bourillon, jar des vianches. **Բարձրակ** (հ, աւ.) s. lavage.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Matrice, matrice, sein; bas ventre. **Փայ** (ս, աւ.) s. vagin.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. ind. Voyez **Բարձրակ**.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. Ferme, fécond, abondant, fructueux.

Բարձրակ (հ, աւ.) v. a. Fertiliser, féconder.

Բարձրակ (ԲԷ, ԲԷ) s. Fertilité, fécondité; fécondation, abondance.

Բարձրակ (ս, աւ.) s. pl. Fruit; production; bénédiction, grâces; effet, ouvrage.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. ind. Voyez **Բարձրակ**.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. Fertile, fructueux.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. Abondant, fertile.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. ind. Fertile, grand.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. ind. Fertile, fructueux, abondant.

Բարձրակ (ԲԷ, ԲԷ) s. Fertilité, fécondité.

Բարձրակ (հ, աւ.) adj. Voyez **Բարձրակ**.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. ind. Empêchement, obstacle, opposition, accroc; embaras, difficulté, retardement, entrave, digue; encombrement; défense, prohibition; décri, inhibition; interdiction; arrêt, détention; prison; contraire, opposant.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. ind. Interdit. **Բարձրակ** (հ, աւ.) s. ind. Arrêter, empêcher, contrarier, opposer, embarras.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. ind. Arrêter, emprisonner, claquemurer, cloître.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. ind. En-cloître, arrêté, enfermé, détenu, pri-sonnier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Arrêt, dé-cision; prison. **Բարձրակ** (հ, աւ.) s. ind. Arrêter, emprisonner.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Arrêt, prison; cloître. **Բարձրակ** (հ, աւ.) s. ind. Lazaret, la santé, lieu de

la santé, lieu de quarantaine.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. pl. Cloître.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Voyez **Բարձրակ**.

Բարձրակ (հ, աւ.) v. a. Voyez **Բարձրակ**.

Բարձրակ (ԲԷ, ԲԷ) adj. Ex-clusif.

Բարձրակ Voyez **Բարձրակ**.

Բարձրակ (հ, աւ.) v. a. Empêcher, mettre obstacle, arrêter; retenir, embarrasser, traverser; em-pêtrer, accrocher; obvier, exclure; clore, fermer; enfermer; séquestrer, tenir, emprisonner; décrier, défen-dre, interdire, prohiber, inhiber; amuser, occuper, interrompre; rom-pre, détourner.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Dé-fense, prohibition, inhibition, inter-diction; rétention, empêchement.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. (mot hébreu) Caisse, ou sac.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Important, con-sidérable; efficace; ouvrable. **Բարձրակ** (հ, աւ.) s. Jour ouvrier. **Բարձրակ** (հ, աւ.) s. Jour ouvrier. **Բարձրակ** (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

Բարձրակ (հ, աւ.) s. Jour ouvrier.

թ. Protection; fruit; utilité; ouvrage; mérite; fait; effet; opération; prière; réalité. Արեւակայան en effet; réellement; accomplissement; positif; ment. Արեւակայան collecter; exhorter; accomplir.

Արեւիկ (արեւիկ) (թ. ր.) : Les mêmes. Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

Արեւիկայ (արեւիկայ) (թ. ր.) : Voyez Արեւիկ.

soleil, qui reçoit beaucoup de jour. Voyez Արեւիկայան.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Qui est chauffé par le soleil, chaud.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Fort, violent; ardent.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Qui est de même sang; parent; consanguin.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Consanguinité; parenté.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Sanglant; sanguinaire.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Soleil; lumière.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Venir de grand jour, venir avant que le soleil se couche.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Jurer sur ses jours, ou sur sa vie.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Priver de la lumière, rendre aveugle.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Le point du jour, temps où le soleil commence à paraître.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Tropic.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Hélioscope.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Hélio-

liotrope, tournesol, soleil.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Le point du jour, ou le lever du soleil.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Halé; Արեւիկայ (թ. ր.) : se halé, se rôtir.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Pénitence.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Parélie.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Hékomètre.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Qui adore le soleil, qui rend un culte au soleil.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Gnomon.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Éclatant; brillant.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Conquérant, ou maître des régions d'orient.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Oriental; d'orient, levantin.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Qui est apparu, ou éclaté du côté d'orient.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւիկայ (թ. ր.) : Voyez Արեւիկայ.

Արեւելայ, *adj, ind.* Voyez **Արեւելայ**.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s, pl.* Les orientaux, les nations, ou les peuples d'orient; les régions d'orient.

Արեւելայ, *adj, ind.* Oriental; levantin. **Արեւելայ** *արեւելայ*, vent d'orient, est, vent d'est. **Արեւելայ** ou **արեւելայ**, orient, le levant, est, région, ou côté d'orient.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s, pl.* Orient, le levant, est; le soleil levant; les régions d'orient; les orientaux. **Արեւելայ** *արեւելայ*, orienter. **Արեւելայ** *արեւելայ* ou *արեւելայ*, désorienter.

Արեւելայ, *s, ind.* Ferte, ou doux soleil (terme de plaisanterie).

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s, pl.* Occident; ponant, le couchant, ouest; le soleil couchant; les peuples d'occident. **Արեւելայ** *արեւելայ*, à l'occident.

Արեւելայ, *adj, ind.* Voyez **Արեւելայ**.

Արեւելայ, *adj, ind.* Voyez **Արեւելայ**.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s, pl.* Les régions d'occident; les nations d'occident.

Արեւելայ, *adj, ind.* Occidental, qui est d'occident; ou à l'occident. **Արեւելայ** *արեւելայ*, ouest. **Արեւելայ** *արեւելայ*, occident.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s, pl.* Fils, ou adorateurs du soleil (nom de nation).

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ* ou *արեւելայ*) *s.* Mars, dieu de la guerre.

Արեւելայ, *adv.* Tout veillant; pendant la veille.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s, n-p.* S'éveiller.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *adj.* Éveillé, vigilant, soigneux.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *adj.* Voyez **Արեւելայ**.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s.* Veille; insomnie; vigilance, diligence, précaution, soin.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *adj.* Éveillé, qui ne dort pas; alerte, vif, vigilant, diligent, soigneux. **Արեւելայ** *արեւելայ*, veiller.

Արեւելայ Voyez **Արեւելայ**.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s.* (mot

grec). Voyez **Արեւելայ**, ou **Արեւելայ**.

Արեւելայ Voyez **Արեւելայ**. **Արեւելայ**, il convient, il est expédient, ou à propos, il faut.

Արեւելայ, *adj, ind.* Estimable, digne d'être loué, digne de louange.

Արեւելայ, *adj, ind.* Qui mérite l'audience, qui est digne d'être écouté.

Արեւելայ, *adj, ind.* Qui est mesuré justement.

Արեւելայ, *adj, ind.* Qui est demandé justement; qui demande justement.

Արեւելայ, *adj, ind.* Qui vient dignement, digne.

Արեւելայ, *adj, ind.* Justement.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *adj.* Croyable, qui est digne d'être cru; fidelle, digne de foi, ou de croyance.

Արեւելայ, *adj, ind.* Estimable, qui mérite d'être estimé.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *adj.* Être digne, mériter, se rendre digne.

Արեւելայ, *adj, ind.* Qui mérite d'être châtie, ou puni.

Արեւելայ, *adj, ind.* Digne d'être honoré, honorables, qui mérite du respect, respectables.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s.* Dignité, qualité éminente, grandeur, honneur, caractère.

Արեւելայ, *adj, ind.* Qui mérite, digne.

Արեւելայ, *adv.* Dignement.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *adj, ind.* Digne, juste, très convenant, bien seant.

Արեւելայ, *adj, ind.* Digne d'être vu.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *v, z.* Rendre digne.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *adj.* Qui mérite, digne, juste, méritoire.

Արեւելայ, *adv.* Dignement, méritoirement.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *v, z.* Mériter, rendre digne, faire obtenir, procurer.

Արեւելայ (*արեւելայ*, *արեւելայ*) *s.* Dignité, mérite.

Արեւելայ, *adj, ind.* Formé, ou serré justement.

Արեւելայ, *adj, ind.* Digne de

de gloire, qui mérite d'être glorifié.

Արժանեցալակ (*արժ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Qui est digne d'être reçu, ou exaucé.

Արժանի (*արժ.*, *ինդ.*) *adj.* Digne, qui mérite quelque chose, juste, convenable, convenant, bien-séant, propre. **Արժանի համարել** *v.* daigner. **Գնալ արժանի**, aller dignement, ou conformément. **Արժանաբան**, dignement, justement, convenablement. **Արժանի լինել**, être digne, mériter.

Արժանիք (*ինդ.*, *նոր*) *s.* pl. Dignité, mérite, importance. **Արժանաբան**, dignement, méritoirement.

Արժել (*ինդ.*, *ինդ.*) *v.* *n.* et *a.* Couler, monter, revenir; valoir. **Հավասար արժել**, équivaloir.

Արժեքահանել (*ինդ.*, *գուց.*) *v.* *s.* Estimer, priser, déterminer la valeur.

Արժողութի (*ԹԷ.*, *ԹԲ.*) *s.* Valeur, prix.

Արի (*բառ.*, *բառ.*) *adj.* Vaillant, valeureux, courageux, viril, fort, hardi, intrépide, brave.

Արիացու *adv.* Vaillamment, vaileureusement, courageusement, vigoureusement, virilement, bravement, fort, fortement, déterminément, inébranlablement, généreusement, magnaniment.

Արիակ (*ինդ.*, *ու.*) *adj.* Mâle, viril, fort, vaillant, courageux.

Արիան (*ինդ.*, *ու.*) *s.* Arien (disciple d'Arius hérésiarque).

Արիացուցանել (*ինդ.*, *գուց.*) *v.* *s.* Encourager, donner du courage, fortifier.

Արիություն (*ԹԷ.*, *ԹԲ.*) *s.* Vaillance, valeur, courage, bravoure, cœur, hardiesse, fermeté, immobilité.

Արի (*բառ.*, *բառ.*) *s.* Sang. **Արի հոգալ**, inère-goutte, moût, vin. **Արիանի ներկել** ou **շաղկապել**, enrouler, tacher de sang. **Արիել հարել**, répandre du sang, tuer, blesser. **Արիել հանել**, saigner. **Թրթռալ արիան**, hémoptysie. **Հոսանալ արիան**, hémorrhagie. **Արիացու**, qui répand du sang avec un autre; consanguin, qui est du même sang, parent.

Արիանաժակ, *s.* ind. Verre de sang, le martyre.

Արիանակ (*ինդ.*, *ու.*) *adj.* Qui produit du sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Qui fait couler, ou sortir le sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Qui est de couleur de sang, rouge, sanguin.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Voyez **Արիանալի**.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Teint de sang, sanguinolent.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Qui porte un habit ensanglanté, ou rouge.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Voyez **Արիանալի**.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Voyez **Արիանալի**.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Saignant, saigneux, sanguinolent, teint de sang, souillé, taché de sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Voyez **Արիանալի**.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Voyez **Արիանալի**.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Saignant, sanguinaire, cruel, qui aime à répandre le sang humain; qui aime le sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Saignant, saigneux.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *s.* Vase à tenir du sang, vase de libation.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* *s.* Sanguinaire; saigneux.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* Sanguinaire, sanglant.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *s.* Effusion de sang, tuerie, massacre, carnage, sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Voyez **Արիանալի**.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Consanguin, parent.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Qui a bonde de sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *s.* Abondance de sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* Sanguin, celui en qui le sang prédomine.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *v.* *n.* *a.* Se convertir, se changer en sang; devenir rouge.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Teint de sang.

Արիանալի (*ինդ.*, *ինդ.*) *adj.* ind. Marqué de sang.

Արիւնաբարձ, *adj, ind.* Voyez **Արիւնաթաթաւ**.

Արիւնաբարձ (*ի, իւ*) *adj.* Qui est redevable pour le sang répandu.

Արիւնաբարձ (*ի, աւ*) *adj.* Qui aime le sang, sanglant, sanguinaire.

Արիւնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Արիւնային**.

Արիւնաւոր (*ի, իւ*) *s.* Sanguine.

Արիւնեղանգ, *adj, ind.* Sanguin, rouge; sanguinolent, teint de sang.

Արիւնըծոյ, *adj, ind.* Qui est offert avec le sang, sanglant, saigneux.

Արիւնաւոր ou **Արիւնաւոր**, *adj, ind.* Sanguin; sanglant, sanguinaire.

Արիւնեղանգ Voyez **Արիւնեղանգ**.

Արիւնոգ, *adj, ind.* Sanguinolent, sanglant, saigneux.

Արիւնոս (*ի, աւ*) *adj.* Sanguin, plein de sang.

Արիւնոս Voyez **Արիւնոս**.

Արիւնաւոր, *adj, ind.* Qui est de couleur de sang, sanguin, rouge.

Արծաթ (*դ, ու*) *s.* Argent; monnaie. **Արծաթոյ աւել** ou **վաւաւել**, vendre en argent, à prix d'argent, ou à denier comptant. **Քիւրկէ զարծաթի**, désargenter. **Արծաթաւոր**, un vase d'argent.

Արծաթաբի, *adj, ind.* Qui est acheté à prix d'argent, esclave.

Արծաթադոյն, *adj, ind.* Argentin, de couleur d'argent.

Արծաթագործ (*ի, աւ*) *s.* Argentier, orfèvre.

Արծաթագործութի (*թի, թի*) *s.* Orfèvrerie.

Արծաթազոյ, *adj, ind.* Argenté.

Արծաթաթոր, *adj, ind.* Qui cache, qui a caché de l'argent.

Արծաթահանդէս, *adj, ind.* Argentin, qui ressemble à l'argent.

Արծաթաձող (*ձուլի, ձուլի*) *s, et adj.* Fondeur d'argent, argentier: qui est fondu, ou fait d'argent, qui est tout d'argent.

Արծաթապատ, *adj, ind.* Argenté.

Արծաթապատել (*եմ, եղի*) *v, a.* Argenter, couvrir de feuilles d'argent.

Արծաթաւ, *adj, ind.* Voyez **Արծաթաւ**.

Արծաթաւ (*ի, աւ*) *adj.* Qui a reçu, ou emprunté de l'argent.

Արծաթաւոր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime l'argent, avare, avareux, trop attaché aux richesses.

Արծաթաւոր (*ի, աւ*) *s.* Argenter, qui vend de la vaisselle d'argent.

Արծաթաւոր, *adj, ind.* Voyez **Արծաթաւոր**.

Արծաթաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Argenter, artiste qui fait de la vaisselle d'argent.

Արծաթաւոր, *adj, ind.* Qui est luisant, poli comme l'argent, argentin, en couleur d'argent.

Արծաթեղէն (*դիւր, դիւր*) *adj.* D'argent, qui est fait d'argent.

Արծաթեղէն (*դիւր, դիւր*) *s, pl.* Argenterie, vaisselle et autres meubles d'argent.

Արծաթի, *adj, et s, ind.* Qui est fait d'argent: monnaie d'argent.

Արծաթեղէն, *adj, ind.* Qui tient de l'argent.

Արծաթեղէնութի (*թի, թի*) *s.* Amour de l'argent, avarice.

Արծաթեղէն (*եմ, եղի*) *v, a.* Attiser, rattiser, aviver, souffler le feu; acharner, animer, irriter; raviver, faire revivre, renouveler, rafraîchir.

Արծաթեղ (*եմ, եղի*) *v, a.* Voyez **Արծաթեղէն**.

Արծաթեղի (*դիւր, դիւր*) *adj.* Qu'on peut rattiser, ou aviver.

Արծի Voyez **Արծի**.

Արծի (*եմ, եղի*) *v, a.* Polir, repasser.

Արծի (*եղի, եղի*) *s.* Polisseur; polissoir.

Արծաւոր (*դիւ, ու*) *s.* Griffon.

Արծաւոր (*ի, իւ*) *s.* Pierre d'aigle.

Արծաւոր (*կիւ, կիւ*) *s, et adj.* Qui porte une aigle, ou l'enseigne d'aigle.

Արծաւոր, *adj, ind.* Qui a l'enseigne d'aigle.

Արծաւ (*դիւ, ու*) *s.* Aigle.

Ձաղ արծաւ, aiglou, le petit de l'aigle.

Արծաւոր Voyez **Արծաւոր**.

Արծաւոր Voyez **Արծաւոր**.

Արծի, *s, pl, ind.* Voyez **Արծի**.

մնում; օւրտ, décacheté; vaste, spacieux; ample; licentieux, téméraire; dissolu, débauché, effréné: pronazique. Արձակ բան, prose.

Արձակաբան (ի, իւ.) s. Prosa-tour.

Արձակահեր Voyez Հերարձակ.

Արձակավայր (ի, իւ.) s. Lieu spacieux, champ; faubourg.

Արձակաքաղաք (ի, աւ.) s. Ville non close, bourg.

Արձակաքաղ. adj, ind. Libre, qui marche sans empêchement, ou librement.

Արձակել (եմ, եցի) v, a. Délier, débarrasser, détacher, rompre; déchaîner, desserrer, relâcher; débiller, dépaqueter, développer; décharger, délivrer; dépêcher, expédier, envoyer; lâcher, laisser aller; détendre; jeter, pousser, ruer, tirer; renvoyer, licencier, congédier.

Արձակել 'ի մեղաց, absoudre. Արձակել բարինս պարստակաւ, fronder. Հայն արձակել, jeter un cri, crier. Այս արձակել, jeter des œillades; jeter les yeux sur. Արձակել շուռապայտ, jeter un éclat, briller. Բաց օր կայծակուն արձակել, jeter des étincelles. Կից արձակել, ruer, s'éparer. Դետս արձակել, tirer de l'arc. Հրացան արձակել, tirer un fusil. Թնդանօթ արձակել, tirer un canon. Արձակել զկին, répudier.

Արձակերասան (ի, աւ.) adj, et adv. Qui a lâché la bride à ses passions, effréné, indomtable: à la débâdée.

Արձակումն (կման, կմամբ) s. Délivrance; jet; licencement; congé. Արձակումն 'ի մեղաց, absolution. Արձակումն հրացանի, décharge. Արձակումն կնոջ, répudiation.

Արձակութ. s, ind. Voyez Արձակումն.

Արձան (ի, աւ.) s. Colonne: statue, figure, simulacre, idole: instrument, écrit. Հերակլեան արձանք, les colonnes d'Hercule.

Արձանագիր (գրի, գրաւ.) s. Inscription, titre; épitaphe: trophée; protocole; immatricule.

Արձանագործ (ի, աւ.) s. Statuaire.

Արձանագործութի (թի, թք) s.

s. Sculpture, art de faire des statues.

Արձանագրել (եմ, եցի) v, a. Inscrire, écrire; rôler, contrôler; registrar, enregistrer; instrumenter, insinuer.

Արձանագրութի (թի, թք) s.

Actes, registres; enregistrement; écrit, instrument, livre, rôle, contrôle, protocole; inscription; état, liste, mémoire; fastes.

Արձանական (ի, աւ.) s. Registre; épitaphe: oraison funèbre.

Արձանական. Voyez Արձանական.

Արձանականայ. adj, ind. Qui est comme une statue sans mouvement, immobile, stable.

Արձանակել Voyez Արձանագրել.

Արձանակալ (ամ, ապայ) v, n-p. Se convertir en statue; être stable, se fixer, s'arrêter; se dresser, se tenir droit; rester immobile.

Արձանացուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Convertir en statue; dresser, ériger, élever; établir; présenter, représenter; inscrire, écrire; registrar, enregistrer.

Արձանութի (թի, թք) s. Stabilité; représentation; établissement.

Արձանութն (նման, նմամբ) s. Voyez Արձանութի.

Արձանանակ, adj, ind. Qui tient une colonne, ou une statue.

Արձեղ (ձեկից, ձեկիւք) s, pl. Fourche: Voyez Կրեքարձեղ.

Արձող (ձուլի, ձուլիւ) s. Filet, ret.

Արձիճ (արձայ, արձալ) s. Plomb: Voyez Կապար.

Արձ (մի, մամբ) Voyez Արմի:

Արձանալ (ամ, ապայ) v, n-p. S'engourdir, s'endormir; s'étourdir.

Արձանա (ոյ, ուլ) s. Racine; souche; tronc, tige; source, origine, principe. Արձանա արձակել, pousser des racines, s'enraciner.

Արձանաբար, adv. Radiolement.

Արձանաբեր, adj, ind. Qui gratte, qui creuse la racine.

Արձանագետ (գիտի, գիտաւ) s. Botaniste, qui a la connaissance des plantes, ou des racines.

Արձանախել, adj, ind. Qui déracine: déraciner, arracher, extirper.

Ար

Արմատաւորեալ (ի, աւ) *adj.* Radical.

Արմատաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui mange des racines, ou des herbes.

Արմատաւորութիւն, *adj, ind.* Qui coupe les racines; coupé par la racine, extirpé.

Արմատաւորաւ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Արմատաւորութիւն**.

Արմատանալ (ամ, աղայ) *v, n. p.* S'enraciner, pousser des racines, se prendre, reprendre, croître.

Արմատաւորիչ, *adj, ind.* Extirpé.

Արմատաւորի, *adv.* De racine, ou avec toutes les racines. **Արմատաւորի խել**, tirer de terre avec les racines, déraciner, déplanter, essarter. **Արմատաւորի խլումն**, éradication.

Արմացուցանել Voyez **Արդարմացուցանել** et **Արշակուցանել**.

Արմաւ (այ, ու) *s.* Datte; dattier: plénix.

Արմաւատան (ի, աւ) *s.* Lieu planté de palmiers.

Արմաւենի (նայ, նեաւ) *s.* Palmier, dattier; palme. **Ստարմաւենի**, *այ*, branche de palmier, palme. **Իւլ արմաւենայ**, pumicin, huile de palme.

Արմաւենուա, *s, ind.* Voyez **Արմաւատան**.

Արմն (մն, մաւթ) *s.* Souche, racine; tige; pied, chicot, cep, bilot. **Աւ արմաւթ խել**, déraciner. **Աւ արմնն դնել**, mettre près de la racine.

Արմուկն ou **Արմուկն** (մկն, մկաւթ) *s.* Coude; avant-bras. **Աւ մկաւթ խել** ou **մկել**, coudoyer, pousser, ou heurter avec le coude.

Արմաւթ (տեայ, տեթ) *s, pl.* Fruits, revenus d'une terre.

Արուարդ (լուայ, լուով) *s.* Aube, la pointe du jour, crépuscule, aurore.

Արափունի (նայ, նեաւ) *adj, et s.* Qui est de la famille d'Arsaces, Arsacide.

Արաւակի, *adv.* Couramment, rapidement.

Արաւահանդէս, *adj, ind.* Qui s'exerce à la course, olympique.

Արաւահակ (ի, աւ) *s.* Voyez **Արաւահի**.

Արաւահակից (կցի, կցաւ) *adj.* Concurrent, qui court ensemble.

Արաւահի, *adv.* Voyez **Արաւահակի**.

Արաւահի (նայ, նթ) *s, pl.* Course; irruption, invasion, incursion, excursion, descente; expédition. **Արաւահի ձիայ**, galop, grand galop.

Արաւահայր, *adj, ind.* Qui court rapidement.

Արաւել (ւել, էլի) *v, n.* Courir, aller vite, et avec impétuosité; courir à toutes jambes; galoper, aller au galop: faire une incursion, ou excursion, poursuivre.

Արաւելուցանել (ւել, յուլի) *v, s.* Courir à cheval, galoper, faire aller au galop.

Արշեպիսկոպոս (ի, աւ) *s.* Archevêque: On dit aussi **Եպիսկոպոս արշի**.

Արշեմարիտ, *s, ind.* Chef des Religieux, supérieur.

Արշեարկաւադ (ի, աւ) *s.* Archidiacre: On dit aussi **Արկաւադ արշի**.

Արայր (րուրի, րուրիւ) *s.* Potin, cuivre jaune; laiton.

Արու (ի, աւ) *adj.* Mâle; masculin.

Արուագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj, et s.* Sodomite, pédéraste, homme qui se divertit avec un autre.

Արուագիտութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Sodomitie, pédérastie.

Արուախելդ, *adj, ind.* Qui étouffe, ou qui fait suffoquer les mâles.

Արուահան (ի, աւ) *adj.* Mâle, viril.

Արուամու (ի, իւ) *adj.* Voyez **Արուագէտ**.

Արուայի, *s, ind.* Arabe; qui est d'Arabie.

Արուադիթ, *adj, ind.* Voyez **Արուագէտ**.

Արուարմային (այնոյ, այնով) *adj.* Voyez **Արուարմանայ**.

Արուարման (ի, աւ) *s.* Statue virile.

Արուարմաթ (նայ, նթ) *s, pl.* Faubourg, bourg, village.

Արուարմանայ, *adj, et s, ind.* Habitant dans un faubourg, bourgeois.

Արուարմանայթ (նայ, նթ) *s, pl.* Les habitants d'un faubourg: bourg, faubourg.

Արուգ (ի, աւ.) *adj.* Maigre, aride, stérile.

Արուհա (ի, հւ.) *s.* Art, métier, profession, étude, état, vacation, office; artifice, expédient, moyen, invention, industrie; signe, miracle, **Ազատական եւ միջինական արուհաք**, les arts libéraux et mécaniques.

Արուհաարան Voyez **Ճարտարան** :

Արուհաարանիւ Voyez **Ճարտարանիւ** :

Արուհաարանութի Voyez **Ճարտարանութի** :

Արուհաադէտ (դիտի, դիտաւ.) *adj.*, et *s.* Artisan, artiste, maître, auteur.

Արուհաադիտութի (թիւ, թիւ) *s.* Connaissance des arts; état d'un maître des arts; maîtrise.

Արուհաադիր, *adj.*, *ind.* Qui écrit bien; qui est écrit avec art.

Արուհաադիւտ, *adj.*, et *s.*, *ind.* Inventeur, auteur, maître.

Արուհաախառն, *adj.*, *ind.* Artificieux, précieux, affecté, trop étudié.

Արուհաախառն Voyez **Ճարտարախառն** :

Արուհաախառնիւ Voyez **Ճարտարախառնիւ** :

Արուհաախառնութի Voyez **Ճարտարախառնութի** :

Արուհաական (ի, աւ.) *adj.*, et *s.* Artificiel; artificieux; factice; artiste; musical; musicien, symphoniste; musique, symphonie.

Արուհաականալ (ելլի, էլլի.) *adj.* Affecté, concerté, ajusté, enroulé, composé, précieux.

Արուհաականիւ (եմ, էցի) *v.*, *a.* Faire avec art, ou finesse; inventer; affecter, rechercher trop.

Արուհաականերտուած (ոյ, ու) *s.* Manufacture. **Արուհաականերտուածս յորինել**, manufacturer.

Արուհաականից (էցի, էցաւ.) *adj.*, et *s.* Compagnon dans le même art.

Արուհաականութի (թիւ, թիւ) *s.* Artifice; affectation, recherche.

Արուհասարմար, *adj.*, *ind.* Bien fait, bien ajusté.

Արուհասանդ (ի, աւ.) *s.* Boutique, endroit où les artisans travaillent.

Արուհասանդիւ, *adj.*, *ind.* Bien travaillé, fait avec art.

Արուհասանդ (ի, աւ.) *s.* Maître des arts; chef des artistes.

Արուհասանդիւ, *adv.* Artistement, industrieusement, avec art.

Արուհասանդ (սիրի, սիրաւ.) *adj.* Artiste, industrieux.

Արուհասանդիւ (եմ, էցի) *v.*, *a.* Travailler industrieusement, faire avec art.

Արուհասանդութի (թիւ, թիւ) *s.* Industrie, façon.

Արուհասանդ (ի, աւ.) *s.*, et *adj.* Artisan, artiste; artificiel, industrieux; artificieux.

Արուհասանդիւ (եմ, էցի) *v.*, *a.* Faire avec art; inventer, trouver.

Արուհասանդութի (թիւ, թիւ) *s.* Artifice.

Արուհանիւ Voyez **Արուհասանդիւ** :

Արուէդ (ւիգի, լիգիւ) *s.* Hermaphrodite, qui a les deux sexes, androgyne.

Արուի (թիւ, թիւ) *s.* Virilité, âge viril; courage, valeur; force, vertu; le sexe masculin; semence virile.

Արուութի (թիւ, թիւ) *s.* Virilité; masculinité: Voyez **Արուի** :

Արուսեակ (եկի, եկաւ.) *s.* Vénus, étoile du berger.

Արուրագործ (ի, աւ.) *s.* Dinandier.

Արլ (ոյ ou ու, ուլ ou ու.) *s.* Ours. **Արլ մասակ**, ourse. **Կորիւն արլու**, ourson.

Արլային (այնոյ, այնով) *adj.* Arctique.

Արլապան (ի, հւ.) *s.* Meneur d'ours.

Արլառ (ոյ, ուլ) *s.* Bœuf. **Արլառք**, bestiaux, bétail.

Արլառամորթ (ոյ, ուլ) *s.* Peau, ou cuir de bœuf.

Արլառալիւ (լիւ, լիւաւ.) *s.* Voyez **Չալառ** :

Արլառալ (ի, հւ.) *s.* Vitriol.

Արլառալային (այնոյ, այնով) *adj.* Vitriolique; vitriolé.

Արլառալառ, *adj.*, *ind.* Vitriolé.

Արլմեղալ (ի, աւ.) *s.* Espèce d'abeille grosse.

Արլառառալ (ու, ու.) *s.* Corbeau.

Արլառալիւ (ի, հւ.) *adj.* Qui est

est vêtu d'un habit noir; ou morne.

Արջաւոր, *adj, ind.* Qui est d'une couleur noire, ou obscure; morne, triste, mélancolique.

Արջաւոր, *adj, ind.* Voyez **Արջաւորակ**.

Արջաւորակ, *adj, ind.* Morne, obscur, noir, sombre, triste, mélancolique.

Արջիկ (*ի, իւ*) *s.* Nielle romaine.

Արիւն (*անյ, անլ*) *s.* Cigogne, ou faucon.

Ար (particule ou syllabe exclusive). Hors, dehors, ab, dé, é, ex, extra, pré, pro, re.

Արա (*յ, ու*) *s.* Champ, pièce de terre labourable, terroir.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Proferer, prononcer.

Արապրութի (*թի, թի*) *s.* Prononciation.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, n.* Proclamer, crier.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire, constituer.

Արապրել (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Արապրել**.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Préjudicier, nuire.

Արապրութի (*թի, թի*) *s.* Préjudice; absurdité, impertinence.

Արապրել (*եւր, եւր*) *adj.* Produit.

Արապրել, Produit (nombre qui résulte de deux nombres multipliés).

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Produire.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Produire.

Արապրութի (*թի, թի*) *s.* Production, génération, régénération.

Արապրել (*եւր, եւր*) *v, n-p.* S'extravaser.

Արապրել (*եւր, եւր*) *s.* Extravasation.

Արապրել, *adj, ind.* Chassé, banni, exilé.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chasser, bannir, exiler.

Արապրել ou **Արապրել** Voyez **Արապրել**.

Արապրել (*ի, աւ*) *s.* Ce qui sert à couvrir la tête; chapeau: couverture, voile: tiare, mitre.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Mettre son chapeau, se couvrir; met-

tre une couronne sur la tête, couronner.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, n.* Exister, être produit.

Արապրել (*եւր, եւր*) *adj.* Qui est loin, éloigné.

Արապրել (*ի, իւ*) *adj.* Excentrique.

Արապրել (*թի, թի*) *s.* Excentricité.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chasser, poursuivre, éloigner, bannir.

Արապրել, *adj, ind.* Expliqué, exposé, énoncé, déclaré.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Expliquer, exposer, déclarer, énoncer.

Արապրել (*թի, թի*) *s.* Explication, déclaration, expression, énonciation.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Exclurre, chasser.

Արապրել Voyez **Արապրել**.

Արապրել, *adj, ind.* Évident, clair.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Déclarer, exprimer, énoncer.

Արապրել (*եւր, եւր*) *adj.* Énonciatif.

Արապրել (*թի, թի*) *s.* Énonciation.

Արապրել, *adj, ind.* Ardent, qui est en feu, enflammé, rouge.

Արապրել (*եւր, եւր*) *adj, comp.* Fort, ou plus ardent, fort enflammé.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, n-p.* Devenir ardent, ou rouge, se mettre en feu, s'enflammer.

Արապրել (*թի, թի*) *s.* Ignition.

Արապրել (*եւր, եւր*) *adj.* Expiré, mort.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Expirer, mourir, rendre l'ame; exhiler; exsuder, transpirer, sortir.

Արապրել (*թի, թի*) *s.* Transpiration, exhalaison, exsudation; vapeur.

Արապրել (*ի, իւ*) *adj.* Égaré, écarté, tortu.

Արապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Bannir, exiler, reléguer.

Արապրել (*թի, թի*) *s.* Bannissement, exil, relégation.

Ար

Արտասանել (*եմ, էջի*) *v, a.* Prononcer, proférer, articuler, sonner, réciter.

Արտասանութի (*թի, թի*) *s.* Prononciation, articulation, récitation.

Արտասել Voyez **Արտասանել** :

Արտասուաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui cause, qui produit des larmes, qui fait pleurer.

Արտասուաբերի, *adj, ind.* Qui répand, qui verse des larmes, qui pleure.

Արտասուազին, *adj, ind, et adv.* Fondant en larmes, éploré, pleureux, larmoyant : lamentablement.

Արտասուազու, *adj, ind.* Qui crie en larmoyant.

Արտասուաթոր, *adj, ind.* Lacrymal : Voyez **Արտասուաբերի** :

Արտասուալի, *adj, ind.* Voyez **Արտասուալից** :

Արտասուալից, *adj, ind.* Plein de larmes, éploré, pleureux, larmoyant.

Արտասուախուն, *adj, ind.* Mêlé de larmes, pleureux, larmoyant.

Արտասուալիս, *adj, ind.* Voyez **Արտասուաբերի** :

Արտասուալցորդ, *adj, ind.* Qui pleure ensemble, qui participe à la douleur de quelqu'un.

Արտասուալից, *adj, ind.* Fondant en larmes.

Արտասուել (*եմ, էջի*) *v, n, et a.* Larmoyer, pleurer, répandre, verser, ou jeter des larmes, des pleurs; lamenter, gémir, plaindre, déplorer.

Արտասուելի (*լից, լիաւ*) *adj.* Lamentable, déplorable.

Արտասուք (*ւայ, ւար*) *s, pl.* Larmes, pleurs, gémissement.

Զարտասուա հարկանել ou **լուծանել**, fondre an pleurs.

Արտաւոր (*ի, աւ*) *s.* Laboureur : terre mise en labour, ou labourable.

Արտառեղի Voyez **Արտառեղի** :

Արտառիլի (*եմ, էջի*) *v, a.* Briller, reluire, avoir de l'éclat; luire.

Արտառիլի (*քնոյ, քնով*) *adj.* Extérieur, externe, qui est au dehors, extrinsèque; superficiel; profane.

Արտառիլարհար, *adj, ind.* Qui pense des choses profanes, ou mondaines.

Արտառիլարար, *adj, ind.* Qui est nettoyyé au dehors seulement.

Արտառիլ (*ի, աւ*) *s.* Retrait, le privé, les lieux, l'aisance, latrines.

Արտառիլ, *pré, et adv.* Hors, dehors; en dehors, par dehors, au dehors, à l'extérieur, extérieurement. **Արտառիլ քաղաքին**, hors de la ville. **Արտառիլ ժամու**, hors d'heure.

Արտառիլք (*քից*) *s, pl.* Les dehors, la partie extérieure, les apparences.

Արտառիլաւ, *adv.* Dehors, au dehors, à l'extérieur, extérieurement.

Արտառիլ արտառիլաւ միայն է, le deuil n'est qu'au dehors.

Արտառիլ, *adv.* Dehors, en dehors.

Արտառիլել (*եմ, էջի*) *v, a.* Chasser; exclure.

Արտառիլել (*սիկ, սիաւ*) *adj.* Exclusif.

Արտառիլմի (*ման, ամմի*) *s.* Exclusion; expulsion. **Արտառիլ միմի**, exclusivement.

Արտառիլ (*ի, աւ*) *s.* Cime, le sommet, la partie la plus haute d'une montagne, d'une édifiée, coupeau.

Արտառիլ արտառիլի, lanterne.

Արտառիլի (*անայ, անայ*) *s, pl.* Paupière, cil.

Արտառիլ (*սիկ, սիաւ*) *s.* Brebis sauvage.

Արտառիլք (*քից, քիկ*) *s, pl.* Les champs, la campagne.

Արտառիլել Voyez **Արտառիլել** :

Արտառիլել Voyez **Արտառիլել** :

Արտառիլութի (*թի, թի*) *s.* Privilège, prérogative, droit, attribution, passedroit, exemption, dispense.

Արտառիլ, *s, ind.* Larme, pleurs.

Արտառիլարարի Voyez **Արտառիլարարի** :

Արտառիլարար Voyez **Արտառիլարար** :

Արտառիլարարի Voyez **Արտառիլարարի** :

Արտառիլարարի Voyez **Արտառիլարարի** :

Արատարմէին *Voyez Արատարմա-
նէին* :

Արատարհաւառ *adj, ind.* Qui
soûpire avec les larmes.

Արատարհոս *adj, ind.* Qui ven-
se des larmes.

Արփաճաճան *Voyez Արփա-
ճաճան* :

Արփաճերձ *adj, ind.* Qui est
proche du soleil.

Արփայազնոյ *adj, ind.* Qui
marche hardiment.

Արփային (*արփայ, պնով*) *adj.*
Solaire, céleste, lumineux.

Արփաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Lumi-
neux, luisant.

Արփեան (*փենի, փենիւ*) *adj.*
Solaire; lumineux, luisant.

Արփե (*փւոյ, փւով*) *s.* Soleil,
luminaire; ciel; éthère; lumière;
clarté, splendeur.

Արփեանակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui
habite dans le ciel, ou dans la lu-
mière.

Արփեդեղ *adj, ind.* Qui est
joli, qui est lumineux comme le so-
leil, luisant, brillant.

Արփեդեղնոյ *adj, ind.* Qui mar-
che dans la lumière; qui va au ciel,
ou vers le soleil.

Արփեդարդ *adj, ind.* Qui est
orné de soleil, ou de lumière, lumi-
neux, luisant.

Արփեական (*ի, աւ*) *adj.* So-
laire; lumineux.

Արփեակելն *adj, ind.* •Brûlant,
brillant.

Արփեհրաւ *adj, ind.* Très-lu-
mineux, luisant à merveille, bril-
lant, éclatant.

Արփեհրաւ *adj, ind.* Écla-
tant, brillant.

Արփեաճաճան (*ի, իւ*) *adj.*
Très-lumineux, brillant, éclatant.

Արփեաճով *adj, ind.* Qui mar-
che dans la lumière; qui marche
comme le soleil; luisant, lumineux.

Արփեանկար *adj, ind.* Qui res-
semble au soleil, lumineux, luisant.

Արփեանկողն (*սկզբան, սկզբ-
նով*) *s.* Le point du jour, ou le le-
ver du soleil.

Արփաւոր *adj, ind.* Luisant,
lumineux.

Արփեցնցուղ *adj, ind.* Qui ré-
pand de la lumière, lumineux.

Արփեդարդ *adj, ind.* *Voyez*
Արփեաճաճան :

Արփող (*ի, իւ*) *s.* *Voyez* Ճաճ-
Արփայ (*ի, իւ*) *s.* Roi; prince;

potentat. **Արփայ** *արփայից*, empe-
teur.

Արփայազուն *s, ind.* Le régi-
ment, ou la garde royale.

Արփայդն (*ի, իւ*) *s.* *Voyez*
Արփայազուն :

Արփայազուն (*զնոյ, զնով*) *s.*
Prince.

Արփայական (*ի, աւ*) *adj.* Ro-
yal, réel, auguste.

Արփայակերպ *adj, ind, et adv.*
Royal: en roi, royalement.

Արփայանիստ *adj, ind.* Capita-
le, où est la résidence du roi.

Արփայակն *adj, ind.* Qui est
fait, ou bâti par le roi; royal, ma-
gnifique.

Արփայապատիւ *adj, ind.* Qui
a l'honneur royal; royal.

Արփայաբուր (*ըրպ, ըրով*) *s.*
L'eau régale.

Արփայասպան (*ի, աւ*) *s, et adj.*
Régicide.

Արփայասպանութի (*թի, թի*)
s. Régicide.

Արփայաբան (*ի, աւ*) *s.* Palais,
ou trône du roi.

Արփայիկ *s, ind.* Basilic: *Voyez*
Քարթ :

Արփայիկան (*նոյ, նով*) *s.*
Noix.

Արփայորդի (*դւոյ, դւով*) *s.* Fils
du roi, prince, petit roi, petit prince.

Արփայութի (*թի, թի*) *s.* Ro-
yaute; règne, royaume: ciel, para-
dis, séjour des bienheureux.

Արփայուհի (*հւոյ, հւով*) *s, f.*
Reine.

Արփայորէն *adv.* En roi, roya-
lement.

Արփեական ou **Արփեդական** (*ի,
աւ*) *s.* (mot grec) *Voyez* **Արհե-
սարական** :

Արփենի *Voyez* **Արքունի** :

Արփեպետական (*ի, աւ*) *s.* Ar-
chevêque, métropolitain.

Արփեդեղ *Voyez* **Արփեդեղ** :

Արփեմանարիւս *Voyez* **Արփեման-
արիւս** :

Արքունական (*ի, աւ*) *adj.* *Vor-
yez* **Արքունի** :

Արքունահալ (*ամ, աջայ*) *v, ուր-*
E-

Être confisqué, ou adjugé au fisc.

Արքունիացի, *adj, ind.* Donné par le roi, ou par la cour.

Արքունի, *adj, ind.* Royal; aulique, de cour; du trésor public. **Արքունի ճանապարհ**, grand chemin, ou public.

Արքունիք (*իւրաց, ներք*) *s. pl.* Palais, maison du roi; hôtel; cour. **Յարքունիքս առնել** ou *գրավել*, confisquer.

Արքունիքս : **Յարքունիքս**, *adv.* De la porte; du trésor public.

Արքայրոս, *adj, ind.* Qui est à la queue de l'ourse constellation (mot grec).

Արոս (*ի, եւ*) *s.* Pâturage, pâtis, pacage, herbage, engrais; viandis.

Արոսակահ (*ի, աւ*) *adj.* Qui pâture, qui mange l'herbe sur la racine: qui mène paître le bétail.

Արոսակահք, les bestiaux qui pâturent. **Տեղի արոսակահիք**, pâturage.

Արոսակից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Qui pâit ensemble.

Արոք (*ի, աւ*) *s.* Charrue.

Արորադիք (*դիք, դրաւ*) *s, et adj.* Défricheur, laboureur: défriché, labouré. **Արորադիք առնել**, défricher, labourer. **Արորադիք լինել**, être défriché, ou labouré.

Արորադիքել (*եմ, էջի*) *s, a.* Défricher, labourer, remuer la terre avec la charrue.

Արորադիքութի (*ութ, ութի*) *s.* Défrichement, labour, labourage.

Արորանիք, *adj, ind.* Qui tire la charrue.

Արորանալ Voyez **Հարորանալ**.

Արորել Voyez **Արորադիքել**.

Ա (particule qui se prononce généralement AV avant une voyelle; mais quand elle est suivie d'une consonne, elle se prononce comme AU français. Voyez les mots écrits anciennement avec Աի, aujourd'hui avec O avant une consonne, à la lettre O suivant l'ordre alphabétique).

Աւագ (*ի, աւ*) *adj.* Plus grand, l'aîné, le plus âgé, sénieur; principal, premier, noble, seigneur; prieur, supérieur.

Աւագադրից (*դուհի, դուհիւ*) *adj, comp.* Plus âgé; plus distingué.

Աւագախումբ, *adj, ind.* Qui est assemblé, ou composé de noblesse.

Աւագակեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui mange, qui ruine le noblesse, ou les seigneurs.

Աւագաւաճար, *adj, ind.* Noble, excellent, très-honoré, fort estimable.

Աւագանալ (*աւ, ապա*) *s.* Noble & ennoblir.

Աւագանի (*նոյ, նեաւ*) *s.* Les grands seigneurs, la cour, la noblesse.

Աւագախալ (*ոյ, աւ*) *s.* Grande trompette.

Աւագիթից (*թից, թիցալ*) *s.* Archiprêtre.

Աւագիթ, *s, ind.* Voyez **Աւագաթ**.

Աւագաթիք (*թից, թիցալ*) *s.* Cour, les grands seigneurs.

Աւագութի (*ութ, ութի*) *s.* Grandeur, excellence, sublimité, dignité, grade, degré d'honneur, noblesse, majorité.

Աւագուհի (*հայ, հեաւ*) *s, f.* Dame, maîtresse; madame. **Աւագուհի վանաց**, prieure, supérieure.

Աւագի Voyez **Աւագադիք**.

Աւալ (*այ, աւ*) *s.* Sable, gravier, arène; poudre: **Աւալ ցանիք**, *սեր*, *սերի*, *սաւալիք*, ensabler. **Շինել աւալով**, sablonner. **Տեղի ու խաւաց**, sablière. **Շաւալացի**, *սաւալ*, *սաւալ*, *սաւալ*.

Աւալակ (*ի, աւ*) *s.* Laiton, voleur, détrompeur; assassin, brigand, voleur de grand chemin.

Աւալականոց (*ի, աւ*) *s.* Laiton, ou repaire de voleurs.

Աւալակաւ, *adj, ind.* Qui est lié, ou bonné par le sable.

Աւալակաւան (*ի, աւ*) *s.* Chef de voleurs, ou de brigands.

Աւալակել (*եմ, էջի*) *s, a, et n.* Assassiner, brigantiner, voler.

Աւալակիր (*հայ, հեաւ*) *s, et adj.* Bancs de sable, basses, dunes, sables; assemblé comme le sable, nombreux.

Աւալակութի (*ութ, ութի*) *s.* Volerie, brigandage, assassinat.

Աւալակում, *adj, ind.* Plein de voleurs; qui aime la volerie, ou le brigandage.

Աւալահիմ, *adj, ind.* Qui est fondé sur le sable.

Աւալան (*ի, աւ*) *s.* Bassin de fontaine; bain, baignoire; piscine, re-

cagement, pillage, capture, prise.

Աւարկել (եմ, էջի) *v, a.* Butiner; saccager, piller; dépréder.

Աւարումն (բման, բմամբ) *s.* Pilerie, saccagement; dévastation.

Աւարտ (ե, էւ) *s.* Terminaison, achèvement, consommation, perfection, fin, terme, point, extrémité, issue, levée, sortie, bout, conclusion; chute, désinence, cadence. Աւարտ գնել, finir, achever, terminer.

Աւարտաբանութի (թէ, թք) *s.* Épilogue, dernier discours.

Աւարտակէտ *Voyez Արթակէտ.*

Աւարտահասակ, *adj, ind.* Bien fait, d'une belle taille.

Աւարտել (եմ, էջի) *v, a.* Terminer, achever, finir, compléter, consommer, clorre, conclure, conduire à la fin, fourmir, parfaire.

Աւարտումն (աման, ամամբ) *s.* Terminaison, terme, fin, achèvement.

Աւաքել (եմ, էջի) *v, a.* Guérir, délivrer de maladie: *Voyez Հաւաքել.*

Աւել, *s, ind.* Balai; houssoir; époussettes, vergettes. Աւել անել, balayer; housser; épousseter.

Աւելաբան (ե, էւ) *adj.* Qui redonde de paroles.

Աւելաբանութի (թէ, թք) *s.* Pléonasme, redondance de paroles, superfluité dans un discours.

Աւելագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Très-abondant; beaucoup.

Աւելագործ (ե, էւ) *s.* Balayeur, qui fait toutes sortes de balais.

Աւելագործակ, *adj, ind.* Redondant, superflu.

Աւելագրել (եմ, էջի) *v, a.* Joindre, ajouter, augmenter.

Աւելազանց, *adj, ind.* Excessif.

Աւելազանցութի (թէ, թք) *s.* Excès.

Աւելանու (ե, էւ) *s.* Balayeur, qui balaye.

Աւելանութիւն (թէ, թք) *s.* Houssage.

Աւելածք, *s, pl, ind.* Balayures.

Աւելակերութի *Voyez Հասակերութի.*

Աւելասացութի (թէ, թք) *s.* Acquisition de choses superflues.

Աւելասացումն (ցման, ցմամբ) *s.* *Voyez Աւելասացութի.*

Աւելել (եմ, էջի) *v, a.* Bala-

yer, housser *s.* *Voyez Աւել անել.*

Աւելի, *adj, ind. et adv.* Excédant, superflu, surplus: plus, aus, pardessus.

Աւելորդ (ե, էւ) *adj.* Excédant, redondant, superflu, surplus; trop. Աւելորդ արարել, excéderment, matière fiscale.

Աւելորդապաշտ (ե, էւ) *adj.* Superstitieux.

Աւելորդապաշտութի (թէ, թք) *s.* Superstition.

Աւելորդասացութի *Voyez Աւելասացութի.*

Աւելորդութի (թէ, թք) *s.* Redondance, superfluité.

Աւելուկ (էի, էիւ) *s.* Oscille, patience (plante).

Աւելաբան (ե, էւ) *adj.* Qui donne, qui porte de bonnes nouvelles.

Աւելաբանել (եմ, էջի) *v, a.* Donner, ou annoncer de bonnes nouvelles.

Աւելաբեր (ե, էւ) *adj.* Qui porte de bonnes nouvelles.

Աւելաբեր (գրի, գրու) *adj.* Qui écrit de bonnes nouvelles.

Աւելաբրել (եմ, էջի) *v, a.* Écrire de bonnes nouvelles.

Աւելաբրութի (թէ, թք) *s.* Écrit de bonnes nouvelles; Évangile.

Աւելաբրութի (լոց, ւոլթ) *s.* Bonne nouvelle.

Աւելաձեւել (ելլի, ելլու) *adj.* Acru, augmenté.

Աւելաբանաց, *adj, ind.* Qui donne de bonnes nouvelles.

Աւելապատձին (ձեի, ձեիւ) *s.* Copie, ou écrit de bonne nouvelle.

Աւելապատում, *adj, ind.* Qui conte, qui écrit de bonnes nouvelles.

Աւելապարգէ, *adj, ind.* Qui donne de bonnes nouvelles; qui est donné avec bonne nouvelle.

Աւելասու (ե, էւ) *adj.* *Voyez Աւելասացութի.*

Աւելարան (ե, էւ) *s.* Évangile.

Պատմել, ou արարել զաւելարան, prêcher l'Évangile, évangéliser.

Ըստ աւելարանին, évangéliquement.

Աւելարանագիր (գրի, գրու) *s.* Celui qui a écrit l'Évangile, Évangéliste.

Աւելարանագործ, *adj, ind.* Évangélique.

Աւանդանմանից (ի, աւ.) *adj.* Qui possède l'Évangile.

Աւանդանիկ (ի, աւ.) *adj.* Évangélique.

Աւանդանիչ (եմ, եցի) *v, a.* Donner de bonnes nouvelles; évangéliser, prêcher l'Évangile; annoncer.

Աւանդանիչ (նչի, նշաւ.) *s.* Évangéliste.

Աւանդանութի (թի, թք) *s.* Annonce de bonne nouvelle.

Աւանդանաւի (նման, նմանք) *s.* Voyez **Աւանդանութի**.

Աւանուար (ի, աւ.) *adj.* Qui a, qui porte de bonnes nouvelles. **Աւանուար հարանութի**, héraut.

Աւանուարել (եմ, եցի) *v, a.* Donner, apporter de bonnes nouvelles, annoncer.

Աւանել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Աւանուարել**.

Աւանից (անայ, սեպ) *s, pl.* Bonne nouvelle, annonce de bonne nouvelle. **Երկիր անանայ**, terre de promesse.

Աւանայ (էիւ, էիւ) *s.* Présent donné à quelqu'un pour une bonne nouvelle apportée.

Աւեր, *adj, et s, ind.* Ruiné, détruit, désolé: ruine, destruction, démolition, démantèlement, délabrement, éversion; dégradation, dégât; ravage, dévastation, désolation. **Աւեր լինել** ou **հաւ**, յաւեր լինել ou **դաւանել**, se ruiner, se détruire, être désolé. **Զաւեր դարձուցանել**, ruiner, détruire, ravager, désoler.

Աւերած (ոյ, ու) *s.* Ruine, démolition, destruction, désolation.

Աւերակ (ի, աւ.) *adj, et s.* Ruiné, désolé: ruines, masures, gravois.

Աւերանք (նայ, նոք) *s, pl.* Ruine, désolation.

Աւերել (եմ, եցի) *v, a.* Ruiner, détruire, démolir, défaire, renverser, abattre; ravager, désoler; rompre, gâter.

Աւերութի (թի, թի) *s.* Voyez **Աւերակ**.

Աւիչ (ի, իւ) *s.* Lymphé, humeur, substance fluide.

Աւազական (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Տրմաւ**.

Աւ (ոյ, ու) *s.* Paume, le dedans, ou le creux de la main.

Աւակից (կի, կցաւ.) *s.* Les

deux paumes conjointes, jointée.

Աւանդար (սից, սիւք) *s, pl.* Sommet, côte, le penchant d'une montagne, rocher, lieu haut et escarpé.

Ատիրան, *ind.* **Ատիրան լի նիւ**, être désarçonné, rester hors d'état de répondre. **Ատիրան աւանիւ**, désarçonner, mettre hors d'état de répondre, fermer la bouche à quelqu'un, faire taire.

Ատիրանել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Ատիրան աւանել**.

Ատին (ի, իւ) *s.* Opium.

Արի (փան, փամբ) *s.* Rive, rivage, bord, côte, côtère; berge, falaise.

Արիւծիւր, *adj, ind.* Borné de rivage.

Արիւդիւր, *s, ind.* Côte, rivage.

Արիւդիւրանել Voyez **Արիւդիւրանել**.

Արիւ Voyez **Արիւ**.

Արիւթի Voyez **Արիւթի**.

Արիւր (սիւ, սիւ) *s.* Assiette, plat; jatte; soupière.

Արիւ (էի, էիւ) *s.* Voyez **Արիւ**.

Արիւթ (անթի, անթիւ) *s.* Voyez **Օրիւթ**.

Արիւթաւ (ամ, ալի) *v, n.* Regretter.

Արիւթանք (նայ, նոք) *s, pl.* Regret, repentir, chagrin.

Արիւթանել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Արիւթաւ**.

Արիւթիւն (անայ, անաւ) *s, f.* Vénus: Voyez **Արիւթիւն**.

Արիւթիւնական (ի, աւ.) *adj.* Vénérien, qui est de Vénus.

Ար (ի, իւ) *s.* Voyez **Արմաւ**.

Արազալ (ի, աւ.) *s.* Coq. **Արազալ փոքր**, cochet.

Արազալաբար (ի, իւ) *s.* Piéce de coq.

Արազել (եմ, եցի) *v, n.* Détacher, ou faire une ruade, regimber.

Արազի, *s, ind.* Ruade. **Արազի հարկանել** Voyez **Արազել**.

Արաւաք, *s, pl, ind.* Jambe.

Արիւ (ի, աւ.) *s.* Belette. **Արիւ սպիտակ**, hérisson.

Արիւնի (նւոյ, նեւաւ) *s.* Arme line.

Արիւն Voyez **Գալիլիս**.

Արիւնի Voyez **Արիւնի**.

Աբար, *s, ind.* Exil, ban, bannissement, déportation, relégation.

Աբարակ (*նայ, նոք*) *s, pl.* Voyez **Աբար**.

Աբարել (*եմ, էջե*) *v, a.* Exiler, bannir, déporter, reléguer, confiner, proscrire.

Աբգան Voyez **Ագան**.

Աբգոսել Voyez **Աբգոսել**.

Բ

Բ (pién) B. Lettre consonne, la seconde de l'Alphabet Arménien. Elle a un son entre le Պ, et le Փ; c'est la raison qu'elle se change, ou se confond quelquefois avec eux, par exemple: **Աբարել**, *անգարել*; *անգ, անք*; *բնգել*, *բմեել*; *զանգար*, *զանքար*: *Գարեհ*, *գարեհ*; *գլխ*, *գլխին*; *բաղառութե*, *փաղառութե*.

On la met quelquefois dans les mots par ornement, par exemple: **Աբանա**, *անքարա*; *Բմբել*, *Բմբել*; *Բմբութե*, *Բմբութե*.

Բ, ou **Բ** avec une ligne audessus, elle marque le nombre *Second*.

Բա, *conj.* Que. **Անգի բա**, j'ai dit que.

Բարակել (*եմ, էջե*) *v, a, et n.* Frapper; palper, battre. **Բարակել զձեռս**, frapper des mains. **Բարակել սրտի**, palper.

Բարակելն, *s, ind.* Voyez **Բարակում**.

Բարակում (*խման, խմանք*) *s.* Pulsation, palpitation, battement réglé du cœur.

Բարան (*ի, աւ*) *s.* Baliste.

Բարանքար (*ի, եւ*) *s.* La pierre du baliste.

Բարե, *int.* Eh! hé! sois! hélas! oh!

Բարեական (*ի, աւ*) *adj.* Admirable, surprenant, étonnant.

Բաք (*ի, եւ*) *s.* Morailles, muselière. **Արեանել զբաք 'ի ցուկն**, emmuseler. **Բաք արկանել**, communiquer, faire part; empêcher.

Բաղին (*գնի, գնաւ*) *s.* Autel d'une idole; idole, statue d'une fausse divinité.

Բաղձաձարար, *adv.* Collective-

Բաղձաձական (*ի, աւ*) *adj.* Col-

lectif (terme de grammaire).

Բաղձաձէլ (*եմ, էջե*) *v, a.* Amasser, assembler, colliger.

Բաղձաձում (*ձման, ձմանք*) *s.* Collection, recuiteil.

Բաղորդ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Հաղորդ**.

Բաղ (*ու, ու*) *s.* Canard. **Էդ բաղ**, cane. **Չաղ բաղու**, canette, caneton. **Բաղ ընտանի**, barboteur. **Բաղ փայրիկ**, halbran.

Բաղան, *s, ind.* (mot hébreu) Baddim, vêtement sacerdotal.

Բաղեն Voyez **Բաղան**.

Բաղրոն ou **Բաղրոնակ** (*ի, աւ*) *s.* (mot grec) Voyez **Աստիկոն** ou **Գառ**.

Բաղայ Voyez **Բաղէ**.

Բաղէ (*ի, եւ*) *s.* Oiseau de proie, faucon; émerillon; gerfaut; émouchet, épervier.

Բաղէական (*ի, աւ*) *adj.* Qui chasse, qui tient un faucon.

Բաղէկեր (*կրի, կրու*) *s.* Qui porte, qui tient un faucon.

Բաղէական (*ի, աւ*) *s.* Fauconnier.

Բաղէականութե (*Թե, Թք*) *s.* Fauconnerie, art de dresser les oiseaux de proie.

Բաղիկեց (*էջե, էջաւ*) *adj, et s.* Qui prête son bras à un autre, qui aide, qui assiste.

Բաղիմեղ, *adj, ind.* Qui tend son bras; qui est reçu à bras-ouverts.

Բաղիմեղութե (*Թե, Թք*) *s.* Combat avec les bras, lutte.

Բաղիմարածու (*ի, աւ*) *adj.* Qui pousse des branches (arbre).

Բաղիմարած (*ի, եւ*) *adj, et adv.* Qui étend ses bras, étendu: à bras étendus.

Բաղիկեց, *adv.* Avec les bras.

Բաղկել (*եմ, էջե*) *v, a.* Diviser en plusieurs branches; trancher, découper.

Բաղկուրար (*ի, աւ*) *s.* Manipule.

Բաղկարան (*ի, եւ*) *adj.* Verbeux; parleur.

Բաղմարանել (*եմ, էջե*) *v, n.* Parler beaucoup, verbiager.

Բաղմարանութե (*Թե, Թք*) *s.* Abondance de paroles superflues, verbiage, verbosité.

Բաղմարանի (*ի, եւ*) *adj.* Qui distribue, qui donne beaucoup; qui

est donné abondamment, abondant:

polynome (terme d'algèbre).

Բազմաբառ (*ի, եւ*) *adj.* Abondant de paroles, verbeux.

Բազմաբառութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Abondance de paroles, ou de mots.

Բազմաբարբառ (*ի, եւ*) *adj.* Qui parle, qui contient plusieurs langues; polyglotte.

Բազմաբերդ, *adj, ind.* Voyez **Բազմաբերդուն**:

Բազմաբերդուն, *adj, ind.* Très-fertile, fort abondant, fécond, riche.

Բազմաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Fertile, abondant.

Բազմաբերան, *adj, ind.* Voyez **Բազմաբերանեան**:

Բազմաբերանեան, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs bouches, ou de branches: **Ճառք Բազմաբերանեան**, chandelier à branches.

Բազմաբիծ, *adj, ind.* Qui a beaucoup de taches, sali, vicieux.

Բազմաբեր, *adj, ind.* Voyez **Բազմաբերան**:

Բազմաբերաւոր, *adj, ind.* Très-peuple, qui a, qui tient beaucoup de gens.

Բազմաբնակ, *adj, ind.* Très-peuple, qui a beaucoup d'habitans.

Բազմաբուռն, *adj, ind.* Qui coule abondamment, abondant.

Բազմաբուրբան, *adj, ind.* Qui répand beaucoup de bonne odeur, odorant.

Բազմապան, *adj, ind.* Qui a beaucoup de bien, opulent, très-riche; précieux, de grand prix, très-cher.

Բազմադերան, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs poutres.

Բազմադժեւի, *adj, ind.* Très-glissant, où l'on bronche, ou chappe souvent, ou très-facilement.

Բազմադժութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Abondance de miséricorde, ou de clémence.

Բազմադին, *adj, ind.* De grand prix, cher, précieux: qui achète beaucoup de choses.

Բազմադիր, *adj, ind.* Qui a beaucoup de lettres, ou de livres.

Բազմադիւան, *adj, ind.* Voyez **Բազմադուին**:

Բազմադուին, *adj, ind.* Qui a, qui est fourni de plusieurs têtes.

Բազմադու, *adj, ind.* Voyez

Բազմադրեալ: Fort célèbre.

Բազմադովեալ, *adj, ind.* Fort louable; qui loue, ou qui est loué beaucoup.

Բազմադուծ, *adj, ind.* Très-clément, miséricordieux.

Բազմադուհար, *adj, ind.* D'une grande assemblée, où sont assemblées beaucoup de gens.

Բազմադունակ, *adj, ind.* Qui a plusieurs couleurs, ou formes, divers, varié.

Բազմադունի, *adj, ind.* De diverses couleurs, ou formes, divers, varié. **Բազմադունի անի**, succin, ambre.

Բազմադարման, *adj, ind.* Qui est nourri soigneusement, dont on a beaucoup de soin.

Բազմադէլ, *adj, ind.* Fort amassé,

Բազմադէմ (*դիմի, դիմաւ*) *adj.* De plusieurs formes, ou aspects, divers, varié, multiple.

Բազմադիմակ, *adj, ind.* Voyez **Բազմադէմ**:

Բազմադիմի, *adj, ind.* Polyèdre; équivoque: Voyez **Բազմադէմ**:

Բազմադրուալ (*ի, եւ*) *adj.* Voyez **Բազմադովեալ**:

Բազմադան, *adj, ind.* Voyez **Բազմադէմ**:

Բազմադանութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Variété, diversité.

Բազմադարդ (*ի, եւ*) *adj.* Qui est orné magnifiquement; qui a plusieurs ornemens; riche, magnifique.

Բազմադաւակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui a plusieurs enfans.

Բազմադաղ, *adj, ind.* Dissipé; embesogné, empressé; intrigant.

Բազմադալի, *adj, ind.* De diverses espèces, sortes, ou genres, divers, varié.

Բազմադերդ, *adj, ind.* Copieux, abondant.

Բազմադերդուն, *adj, ind.* Voyez **Բազմադերդ**:

Բազմադոր, *adj, ind.* Très-fort, fort puissant.

Բազմաթէլ (*ի, եւ*) *adj.* Filamenteux.

Բազմաթէրթ (*ի, եւ*) *adj.* Polypétal.

Բազմաթիւ, *adj, ind.* Nombreux, en grand nombre.

Բազ

Բազմաթիւ, *adj, ind.* Fort tortu.
Բազմամանակեայ (*կէի, կէիւ*)
adj. De long tems, vicilli, vieux,
 ancien, antique.

Բազմամանակեան, *adj, ind.*
 Voyez **Բազմամանակեայ**.

Բազմաւիթ (*հւրյ, նիւա*) *s.*
 Harpon.

Բազմաժողով, *adj, ind.* Très-
 peuplé, fort assemblé, nombreux.

Բազմալեայ, *adj, ind.* Voyez
Բազմալեան.

Բազմալեան, *adj, ind.* Orageux,
 sujet aux tempêtes.

Բազմալեղու, *adj, ind.* Voyez
Բազմալեղուեան.

Բազմալեղուեան, *adj, ind.* Po-
 tyglotte.

Բազմախաբ, *adj, ind.* Qui trom-
 pe, ou qui est trompé beaucoup, ou
 souvent.

Բազմախալ, *adj, ind.* Qui joue
 beaucoup.

Բազմախաղալ, *adj, ind.* Très-
 tranquille.

Բազմախաչ, *adj, ind.* Qui a beau-
 coup de croix.

Բազմախառն, *adj, ind.* Fort mêlé.

Բազմախարդախ, *adj, ind.* Très-
 faux, méchant, malin.

Բազմախիտ, *adj, ind.* Très-épais.

Բազմախայլթ, *adj, ind.* Ulcé-
 ré, qui est plein de blessures.

Բազմախնամ, *adj, ind.* Qui a
 beaucoup de soin; qui est gardé avec
 soin.

Բազմախնդիր, *adj, ind.* Qui de-
 mande, qui prétend beaucoup; qui
 est sujet à plusieurs recherches, ou
 disputés, qui est beaucoup cherché.

Բազմախնջլոյ, *adj, ind.* Plein de
 fêtes, joyeux, magnifique, pompeux.

Բազմախողխալ, *adj, ind.* Qui
 tue beaucoup.

Բազմախոյլ, *adj, ind.* Qui est
 beaucoup cherché.

Բազմախորան, *adj, ind.* Qui est
 fourni de plusieurs tabernacles.

Բազմախորտիկ, *adj, ind.* Plein
 de viandes, splendide, magnifique
 (traitement, ou chère).

Բազմախուշել (*հով, կշի*) *v, a.*
 Chercher beaucoup.

Բազմախուսմի, *adj, ind.* Voyez
Բազմաժողով.

Բազմախուռն, *adj, ind.* De grand

concours; épais, pressé, mêlé.
Բազմախուռն, *adj, ind.* Mal-
 sain, qui est sujet à plusieurs ma-
 ladies.

Բազմախոս (*ի, աւ*) *adj.* Par-
 leur, qui parle beaucoup.

Բազմախոսութի Voyez **Բազմա-
 քանութի**.

Բազմաշաք, *adj, ind.* Dispen-
 dieux, coûteux; splendide, somp-
 tueux, riche, magnifique.

Բազմաշաղիկ, *adj, ind.* Qui a
 beaucoup de fleurs, polyanthée.

Բազմաշին, *adj, ind.* Qui pro-
 duit beaucoup par voie de généra-
 tion, fécond, fertile.

Բազմաշուշգ, *adj, ind.* Voyez
Բազմաշին.

Բազմաշուփ, *adj, ind.* Tourmen-
 teux, fort agité, sujet aux tempêtes.

Բազմակ (*ի, աւ*) *s.* Bobèche;
 porte-mouchettes.

Բազմակալ (*ի, աւ*) *s.* Mouchet-
 tes: Voyez **Բազմական**.

Բազմակաղալ (*ի, աւ*) *s.* Porte-
 mouchettes: chandelier; table de
 chandelier.

Բազմական (*ի, աւ*) *s.* Qui se
 met, ou s'assoit à table; qui ban-
 quète, invité: table, banquet; tapis,
 matelas, lit de repos, canapé, sofa;
 banc, siège. **Բազմական** **Բազմա-
 կանս բազմակ**, distribuer les invi-
 tés, former plusieurs banquets à part.

Բազմականակից (*կշի, կշաւ*)
adj. Qui est invité, qui banquète
 avec un autre.

Բազմականաւոր (*ի, աւ*) *adj.*
 Qui donne un banquet; qui fait as-
 seoir à table.

Բազմակապ, *adj, ind.* Qui est
 serré, ou attaché avec plusieurs liens.

Բազմակաւոր, *adj, ind.* Très-
 parfait, complet.

Բազմակերպ, *adj, ind.* En plu-
 sieurs formes, divers, varié, plu-
 sieurs, multiple.

Բազմակին (*կնոջ, կանաւթ*) *adj.*
 Polygame.

Բազմակնշնոն, *adj, ind.* Em-
 barrassant, épineux.

Բազմակնութի (*թի, թի*) *s.* Po-
 lygamie.

Բազմակոխ, *adj, ind.* Qui est
 foulé, ou opprimé beaucoup, ou sou-
 vent. **Բազմակոխ անհասարակ**, che-
 min

min public, ou fort fréquenté.
Բազմակրակ, *adj, ind.* Fort
 flottant, qui a beaucoup d'ondes.

Բազմակցա, *adj, et s, ind.* De
 grande assemblée, où il y a beau-
 coup de monde; en grande quanti-
 té, beaucoup, foule; assemblée.

Բազմակցեալ, *adj, ind.* Qui
 est plié, ou tordit plusieurs fois.

Բազմակրակ, *adj, ind.* Voyez
Բազմակրակեալ.

Բազմակրէ, *adj, ind.* Qui est
 sujet à plusieurs disputes.

Բազմահամ, *adj, ind.* Savoureux,
 qui a beaucoup de saveur.

Բազմահամար, *adj, ind.* Voyez
Բազմերէ.

Բազմահամար, *adj, ind.* Qui a
 beaucoup de provision, qui est bien
 fourni de choses nécessaires.

Բազմահանդէս, *adj, ind.* Pom-
 peux, de grande solennité; glorieux,
 victorieux.

Բազմահանձար (*ի, եւ*) *adj.* Qui
 a beaucoup de sagesse, très-sage, fort
 avisé.

Բազմահառաւ, *adj, ind.* Qui sou-
 pire souvent, qui pousse beaucoup
 de soupirs, lamentable, douloureux.

Բազմահար, *adj, ind.* Qui est
 souvent arrivé, fréquent.

Բազմահատուած, *adj, ind.* Qui
 est divisé en plusieurs parties.

Բազմահայեկ, *adj, ind.* Très-
 honorable, fort respectueux; splendi-
 de, magnifique.

Բազմահարուած, *adj, ind.* Vo-
 yez **Բազմահարուածեալ**.

Բազմահարուածեալ, *adj, ind.*
 Qui est souvent, ou fort châtié.

Բազմահարուստ, *adj, ind.* Très-
 riche, forcé.

Բազմահաւար, *adj, ind.* Qui a-
 masse, qui assemble plusieurs choses.

Բազմահետ, *adj, ind.* Qui est
 fourni de plusieurs traces, ou pas-
 sages.

Բազմահայ, *adj, ind.* Voyez
Բազմահայեկ.

Բազմահայեկ, *adj, ind.* Très-
 admirable, étonnant, surprenant.

Բազմահես, *adj, ind.* Bien tis-
 sé, qui a beaucoup de tissure, ou de
 liaison.

Բազմահմուտ, *adj, ind.* Fort ex-
 périmenté, bien versé, ou exercé en

quelque chose, plein d'érudition,
 très-savant.

Բազմահար, *adj, ind.* Très-in-
 génieux, fort industrieux, qui a beau-
 coup d'esprit, ou d'adresse; plu-
 sieurs, divers, en plusieurs façons.

Բազմահոյ, *adj, ind.* Pensif,
 soucieux, plein de souci, ou d'in-
 quietude.

Բազմահոյով, *adj, ind.* Qui a
 plusieurs tours, ou courses.

Բազմահոյլ, *adj, ind.* Voyez
Բազմահոյով.

Բազմահոս, *adj, ind.* Qui coule,
 qui se répand abondamment, abon-
 dant, copieux.

Բազմահոսան, *adj, ind.* Voyez
Բազմահոս.

Բազմահոսեալ, *adj, ind.* Très-
 vaillant, fort courageux, très-fort.

Բազմահոնձ, *adj, ind.* Abon-
 dant en moisson, qui a beaucoup de
 fruits.

Բազմահոնջ, *adj, ind.* Qui a
 beaucoup de son, sonore; qui a di-
 vers sons.

Բազմահար, *adj, ind.* Fort ad-
 mirable, étonnant, merveilleux.

Բազմահարաւար, *adj, ind.* Vo-
 yez **Բազմահար**.

Բազմահայն (*ի, եւ*) *adj.* Qui a
 divers sons, qui parle plusieurs lan-
 gues.

Բազմահեռն, *adj, ind.* Puissant,
 fort; nombreux, beaucoup, plusieurs.

Բազմահեռնեալ, *adj, ind.* Vo-
 yez **Բազմահեռն**.

Բազմահեռնութի (*ութի, ութի*) *s.*
 Main, puissance, grand nombre de
 gens.

Բազմաձե, *adj, ind.* Qui a plu-
 sieurs formes, qui est de diverses
 formes.

Բազմաձիգ, *adj, ind.* Qui est
 jeté, ou étendu plusieurs fois.

Բազմազարակ, *adj, ind.* De grand
 bruit, éclatant.

Բազմաշաւանջ, *adj, ind.* Qui a
 beaucoup de rayons, ou de lumiè-
 re, éclatant, brillant.

Բազմաշաւաղայթ, *adj, ind.*
 Voyez **Բազմաշաւանջ**.

Բազմաշիւղ, *adj, ind.* Qui est
 fourni de plusieurs branches, ou ra-
 meaux.

Բազմաշիւղ, *adj, ind.* Qui est
 four-

fourni de plusieurs griffes, ou ongles.

Բազմաման, *adj, ind.* Qui est bien tissu, qui a plusieurs tours, et retours.

Բազմամանի, *adj, ind.* Voyez **Բազմաման** :

Բազմամանեկութի (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.* Minorité, jeunesse.

Բազմամանեռած, *adj, ind.* Qui est tissu en plusieurs manières; tortueux, qui est fourni de plusieurs tours, et retours.

Բազմաման, *adj, ind.* Qui est composé de plusieurs parties; divers, varié, multiple.

Բազմամանեղայ, *adj, ind.* Voyez **Բազմաման** :

Բազմամառայ, *adj, ind.* Qui donne beaucoup, ou en abondance.

Բազմամարդ (**Է**, **աւ**) *adj.* Peuplé, qui a beaucoup d'habitans. **Բազմամարդ առնել**, peupler, remplir d'habitans. **Վերստին բազմամարդ դործել**, repeupler.

Բազմամարդութի (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.* État d'une ville peuplée; peuplade.

Բազմամարդ Voyez **Բազմամարդ** :

Բազմամարդ, *adj, ind.* Peuplé; de grand concours, nombreux; tumultueux.

Բազմամարդութի (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.* Grande multitude de personnes; tumultue, grand bruit avec confusion et désordre.

Բազմամեայ (**մէ**, **մէ**) *adj.* Qui a beaucoup d'âge, ou d'années, âgé, vieux, ancien, qui est depuis long tems.

Բազմամեան, *adj, ind.* Voyez **Բազմամեայ** :

Բազմամեղ (**Է**, **իւ**) *adj.* Qui est chargé de plusieurs péchés, grand pécheur.

Բազմամեղաց, *adj, ind.* Abondant en soie.

Բազմամեղեղայ, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs machines; qui est plein de machinations, fort rusé.

Բազմայածեղ, *adj, ind.* Qui erre beaucoup ça et là; tortueux, égaré.

Բազմայանց (**Է**, **իւ**) *adj.* Grand pécheur, ou transgresseur.

Բազմայեղ, *adj, ind.* Fort plein, très-abondant, comble; plusieurs, beaucoup.

Բազմայալով, *adj, ind.* Abondant, copieux, beaucoup, nombreux.

Բազմայալ, *adj, ind.* Tumul-

tueux, fort agité, inquiet.

Բազմայարդար, *adj, ind.* Prompt, fort diligent, très-volontaire.

Բազմայր (**առն**, **արած**) *adj.* Celle qui est mariée a plusieurs hommes, ou qui a plusieurs maris en même tems.

Բազմայոյ, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs articles, ou jointures.

Բազմանալ (**ամ**, **արցայ**) *v, ք-ք.* S'augmenter, croître en grand nombre, monter, multiplier, s'accroître, provigner, se grossir; abonder, affluer, regorger.

Բազմանալով, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs membres; poly-

nome.

Բազմանիւթ, *adj, ind.* Polyèdre.

Բազմանիւթ (**Է**, **աւ**) *adj.* Qui abonde en matières; qui machine en plusieurs manières.

Բազմանկար (**Է**, **աւ**) *adj.* Qui est fourni de plusieurs peintures.

Բազմանկիւն (**Է**, **իւ**) *adj.* Poly-

gone.

Բազմանկիւնի, *adj, ind.* Voyez **Բազմանկիւն** :

Բազմանկողն, *adj, ind.* Prosti-

tué, putassier; prostitué.

Բազմանշանակ, *adj, ind.* Qui a plusieurs significations; qui est fourni de plusieurs marques.

Բազմանշան (**շաւի**, **շաւի**) *adj.* Voyez **Բազմանշանակ** :

Բազմանուագ, *adj, ind.* Qui est composé, ou fourni de plusieurs chants; harmonieux, mélodieux.

Բազմանուն (**առն**, **առն**) *adj.* Qui a plusieurs noms.

Բազմաշահ, *adj, ind.* Très-uti-

le, fructueux.

Բազմաշարժ, *adj, ind.* Trem-

blant, fort agité; muable.

Բազմաշուիլ, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs traces, ou tours; tortueux.

Բազմաշխատ, *adj, ind, et adv.* Laborieux, qui aime le travail, qui a travaillé beaucoup; laborieux, pénible, lourd, difficile, malaisé; laborieusement, avec beaucoup de peine et de travail.

Բազ-

Բազմաթիւք, *adj, ind.* Qui fait plusieurs graces, qui donne abondamment; qui est fourni de plusieurs graces.

Բազմաթիւի, *adj, ind.* Coureur, rôdeur, vagabond.

Բազմաթիւութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Mies d'un vagabond, d'un coureur.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui a souffert beaucoup pour la défense de sa foi.

Բազմաթիւութիւն, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs mesures.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Fourni de plusieurs yeux.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui prie beaucoup, ou inotamment, qui conjure.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Bien orné, fourni de plusieurs ornemens.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Très-éclatant; illustrissime.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Multiplier, divers, beaucoup, plusieurs.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui trompe beaucoup, fort rusé.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Fort honoré, très-honorable, respectueux.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Très-honteux.

Բազմաթիւութեան (ԽԷ, ԽԷ) *s, a.* Multiplier.

Բազմաթիւութեան (ԽԷ, ԽԷ) *adj.* Multipliable.

Բազմաթիւութեան (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Multiplication.

Բազմաթիւութեան (ԽԷ, ԽԷ) *adj, et s.* Multiplicateur.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui donne, ou qui est donné abondamment.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs cercles; qui contient beaucoup; multiple, beaucoup.

Բազմաթիւութեան (Խ, Խ) *adj.* Qui doit beaucoup; bien obligé.

Բազմաթիւութեան (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Polyarchie.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* De plusieurs formes, ou façons; divers, varié, multiple.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui est abondant en fruits, qui produit beaucoup, fructueux, fertile, abondant.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Laborieux,

empresé, diligent, soigneux, qui travaille beaucoup.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Surabondant, copieux, abondant, second.

Բազմաթիւութեան (ԽԷ, ԽԷ) *s, a.* Multiplier, augmenter en nombre par voie de génération.

Բազմաթիւութեան (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Propagation, multiplication par voie de génération.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Multiplié, augmenté par voie de génération, nombreux.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui est sujet à plusieurs défauts.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs astres, étoiles: Voyez **Բազմաթիւութեան**.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui est fourni de plusieurs branches, rameaux, ou parties.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Voyez **Բազմաթիւութեան**.

Բազմաթիւութեան (ԽԷ, ԽԷ) *s, pl.* Plétades, poussinière.

Բազմաթիւութեան (ԽԷ, ԽԷ) *adj, et s.* Polythéiste.

Բազմաթիւութեան (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Polythéisme.

Բազմաթիւութեան (Խ, Խ) *adj.* Polysyllabe.

Բազմաթիւութեան (Խ, Խ) *adj.* Marchande (ville, ou place).

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Ardent, enflammé, plein de feu.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Qui raconte plusieurs choses.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Fort blessé, qui a plusieurs plaies.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Tourmentant, pénible, soucieux, douloureux.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Périlleux, dangereux; difficile, délicat.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Turbulent, fort agité, tourmenteux.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Voyez **Բազմաթիւութեան**.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Tourmentant, soucieux, pénible, fâcheux.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* Fort étendu.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* De plusieurs espèces, ou sortes, divers.

Բազմաթիւութեան, *adj, ind.* De plusieurs regards, aspects, ou formes, divers.

Բազմամեղ (ազի, սղաւ.) adj. Qui voit plusieurs choses; qui a une vue aigue, et përgante.

Բազմաթիւ, adj, ind. Poly-pétal.

Բազմաթիւ, adj, ind. De plusieurs formes, ou types.

Բազմաթուր, adj, ind. Fort triste, chagrin, ou mélancolique; fort chagrinant.

Բազմաձիւ, adj, ind. De plusieurs espèces, ou genres.

Բազմաբաւ, adj, ind. Très-vicieux, ou défectueux, plein de taches.

Բազմաբան (ի, աւ.) s. Voyez **Բազմայ:**

Բազմաբիւն, adj, ind. Très-utile, fructueux; fort méritoire; plein de mérites, bien mérité.

Բազմաբանի, adj, ind. Très-digne, fort méritoire.

Բազմաբէն (ձնի, ձնիւ.) s. Harpon.

Բազմաբուս, adj, ind. Ingénieux, plein d'adresse, d'industrie; artificieux; surprenant.

Բազմացիւ, adj, ind. Voyez **Բազմաձիւ** et **Բազմառասիւ:**

Բազմացանիւ (իւ, ցուցի) v, s. Augmenter, accroître, agrandir, grossir, multiplier; entasser; renforcer; gorger; peupler, repeupler.

Բազմապիւի, adj, ind. Fort déplorable, pitoyable, misérable.

Բազմաւոր (ի, աւ.) adj. Multiple, nombreux: Voyez **Բազմաւորական:**

Բազմաւորական (ի, աւ.) adj. Pluriel.

Բազմաւորութիւն (ութի, ութիւ.) s. Pluralité.

Բազմափայլ, adj, ind. Très-luisant, éclatant, brillant.

Բազմափայլ, adj, ind. Voyez **Բազմաջան:**

Բազմաթանգակ, adj, ind. Bien gravé; bien travaillé, poli, artificieux.

Բազմաթանգար, adj, ind. Qui a beaucoup de talens; de grand prix, très-précieux.

Բազմաքնիւ, adj, ind. Qui recherche beaucoup, fort curieux.

Բազմաթախ (ի, իւ.) adj. Plein de bonté, très-obligeant.

Բազմերանիւ (տես) adj, pl. Voyez **Բազմերան:**

Բազմերակ (ի, աւ.) adj. Fibreux, filamenteux.

Բազմերամ (ի, իւ.) adj. De plusieurs ordres, ou rangs, nombreux, fort assemblé.

Բազմերան, adj, ind. Voyez **Բազմերանիւ:**

Բազմերանգ (ի, աւ.) adj. De plusieurs couleurs, varié.

Բազմերանեան, adj, ind. Bien-heureux.

Բազմերգաւ, adj, ind. Qui chante beaucoup, ou souvent.

Բազմերգութիւն (ութի, ութիւ.) s. L'usage fréquent des chansons.

Բազմերգում, adj, ind. Qui joue souvent.

Բազմիցանիւ (իւ, ցուցի) v, s. Asseoir, placer, poser, mettre.

Բազմիկեայ, adj, ind. Bien cuit; cuisson des choses mêlées.

Բազմիւն, adj, ind. Très-avare, fort tenace.

Բազմիւ (իւ, մեջ) v, n-p. S'asseoir, se mettre, se placer, prendre place.

Բազմիմաս, adj, ind. Très-sage, fort savant.

Բազմիկան, adj, ind. Qui est sujet à la polygarchie.

Բազմիկանութիւն (ութի, ութիւ.) s. Polygarchie.

Բազմից, adv. Plusieurs fois, souvent.

Բազմիյթ (մութի, մութիւ.) s. Bouvier (constellation): Voyez **Սղլ:**

Բազմուս (ի, իւ.) adj. Branchu, qui a beaucoup de branches, ou de rameaux.

Բազմութան, adj, ind. Voyez **Բազմութ:**

Բազմութանի (իւայ, նեաւ.) adj, et s. Qui est fourni de plusieurs pieds.

Բազմերակ, adj, ind. Qui est fourni de plusieurs qualités, ou accidens.

Բազմորդի (գւղ, գւղ.) adj. Qui a plusieurs enfans.

Բազմորդութիւն (ութի, ութիւ.) s. État d'une personne qui a beaucoup d'enfans.

Բազմորդայթ, adj, ind. Plein de pièges, ou de lacs, dangereux, périlleux.

Բազ-

Բազմոց (*Բ, ա.*) *s.* Reposoir; chaise, siège; matelas; canapé, sofa.

Բազմաբար (*Բ, ա.*) *s.* Maltassier.

Բազմութիւն (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Multitude, grand nombre, monde, quantité, foule, gros, amas, masse, bloc, corps; abondance, excès, inondation; multiplicité, pluralité, infinité; peuple, troupes, régiment, force, équipage.

Բազմաշատ, *adj, ind.* Qui contient beaucoup, ou plusieurs choses.

Բազմօրոյ (*ԲԺԷ, ԲԺԸ*) *adj.* De plusieurs jours; vieux, qui est depuis long tems.

Բազմօրեանկ, *adj, ind, et adv.* De diverses façons, ou manières, divers, varié : en plusieurs façons.

Բազուկ (*ԳԺԷ, ԳԺԸ*) *s.* Bras; avant-bras : branche, rameau : poirée, bette, blette. **Բազուկ առ բազուկ մարտնչել**, en venir aux mains, combattre main à main. **Բազուկ առ բազուկ գնալ**, se tenir par la main, se donner la main l'un à l'autre, aller de compagnie.

Բազում (*ԳԺԷ, ԳԺԸ*) *adj.* Plusieurs, divers, beaucoup, dru, grand, gros, plein, abondant, copieux, nombreux, considérable, fréquent, très, trop, excessif. **Բազումն**, beaucoup, considérablement, trop. **Ոչ բազում**, ne guère, guères. **Բազում անգամ**, plusieurs fois, souvent, fréquemment.

Բազում մանահեայ Voyez **Բազմամանահեայ**.

Բազումաբոյ, *adj, ind.* Miséricordieux, plein de pitié.

Բազան (*Բ, ա.*) *s.* Manipule; brassard.

Բաժ (*Բ, ա.*) *s.* Impôt, droit, taxe, imposition, contribution, collecte, coutume. **Բաժ անցից**, péage : Voyez **Բաժին**.

Բաժակ (*Բ, ա.*) *s.* Tasse, verre, godet, gobelet, coupe; calice : verree.

Բաժակակալ (*Բ, ա.*) *s.* Soucoupe.

Բաժակալաճառ (*Բ, ա.*) *s.* Verrier.

Բաժակել (*ԵԺ, ԵԺԷ*) *v, a.* Abreuver, arroser. **Բաժակել զգետինն**, abreuver la terre. **Բաժակել զտունիս**, arroser des plantes.

Բաժակիկ, *s, ind.* Petite tasse. **Բաժամունութիւն** (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Diffiance, soupçon.

Բաժանաբար, *adv.* Divisément, séparément.

Բաժանակալ (*Բ, ա.*) *s.* Héritier; participant; participe, copartageant.

Բաժանակամ, *adj, ind.* Qui aime la division, la secte, ou l'hérésie.

Բաժանական (*Բ, ա.*) *adj.* Divisible, separable.

Բաժանականութիւն (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Divisibilité.

Բաժանակից (*ԵԺԷ, ԵԺԸ*) *adj.* Copartageant, qui partage avec un autre.

Բաժանաբար (*Բ, ա.*) *adj, et s.* Distributeur; diviseur.

Բաժանաւար (*Բ, ա.*) *adj.* Voyez **Բաժանակից**.

Բաժանել (*ԵԺ, ԵԺԷ*) *v, a.* Diviser, séparer; partager, distribuer; répartir, couper, décomposer, déjoindre, désaccoupler, désassortir, désincorporer, désassembler, déprendre, départir, déparier, dépareiller, démembrer, démêler, désunir, disjoindre, distraire, dispenser, espacer, morceler, refendre, fendre, répandre, décoller, inciser. **Բաժանել զխնկաւ**, lotir.

Բաժանելի (*ԸԺԷ, ԸԺԸ*) *adj, et s.* Divisible : dividende, nombre à diviser.

Բաժանորդ (*Բ, ա.*) *adj, et s.* Participant, intéressé, participe; copartageant. **Բաժանորդ լինել**, participer.

Բաժանորդութիւն (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Participation : solution.

Բաժանումն (*ԵԺԷ, ԵԺԸ*) *s.* Division, partage, distribution, partition, répartition, dispensation; décomposition, démembrement, détachement, disjonction, distraction, dissolution; point, rupture; départ, département; séparation, désunion, scission, retranchement, section, ségrégation.

Բաժանական (*Բ, ա.*) *s.* Douanier, officier sur les impôts.

Բաժանակ (*Բ, ա.*) *s.* Voyez **Բաժանակ**.

Բաժանաւ (*Բ, ա.*) *s.* Receveur des

des impôts, ou des taxes, douanier.

Բաժել (*եմ, եցի*) *v, a.* Taxer, faire une imposition.

Բաժին (*ժիժ, ժիւ*) *s.* Part, partie, partage, portion, ration, quotité, contingent, denier, distribution, égalité; parcelle, morceau; dose; lot. **Բաժին հարկաց**, cotisation: Voyez **Բաժնեւոր**.

Բալ (*ի, իւ*) *s.* Cerise, guigne, griotte; merise: pâle couleur, pâleur, obscurité.

Բալածիւ, *adj, ind.* Qui rend pâle, ou sombre, qui répand de l'obscurité. **Բալածիւք**, tems sombre.

Բալասան (*ի, աւ*) *s.* Baume; balsamine.

Բալասեւիւ, *adj, ind.* Pâle, sombre, obscur.

Բալէնի (*նոյ, նեաւ*) *s.* Corisier; merisier.

Բալիւր (*ի, աւ*) *s.* Traîneau.

Բալիւն (*զիւն, զիւն*) *s.* Taon: Voyez **Պիծակ**.

Բախած (*ի, իւ*) *adj.* Follet, badin.

Բախածութի (*թի, թի*) *s.* Folie.

Բախել Voyez **Բաղիւ**.

Բախիւն Voyez **Բաղիւն**.

Բախտ Voyez **Բաղ**.

Բախտանոց (*ի, աւ*) *s.* Temple de la Fortune.

Բակ (*ի, իւ*) *s.* Porche, parvis; halo, cercle rouge autour du soleil, ou de la lune. **Բակ առնուլ** ou **առնել**, environner, entourer, ceindre.

Բակաւել (*եմ, եցի*) *v, a.* Environner, ceindre.

Բակեղէթ (*զեթի, զեթիւ*) *s.* Besace, bissac; saccoche.

Բակլայ (*ի, իւ*) *s.* Fève; gour-ganes.

Բակուզ (*կեզ, կեզք*) *s.* Gros bâton.

Բաշ (*ի, իւ*) *s.* Bêche, houe; pioche, louchet.

Բաշուանդ (*ի, իւ*) *s.* Collier, coulant, carcan: Voyez **Մեհանդ**.

Բաղադաս (*ի, իւ*) *adj.* Composé, conjoint.

Բաղադրեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Composé.

Բաղադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Composer, joindre ensemble; allier; mixer, mélanger.

Բաղադրութի (*թի, թի*) *s.* Composé, composition, synthèse, combinaison, complexion, confection, formation, mélange, mixte, mixtion.

Բաղադրի (*ի, իւ*) *adj.* Convenant, conforme.

Բաղադրիւ (*եմ, եցի*) *v, a.* Conformer, rendre conforme.

Բաղադրութի (*թի, թի*) *s.* Convenance, rapport, conformité, connexion, liaison.

Բաղադրի, *adj, ind.* Connexe, conjoint, conforme.

Բաղակցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Connexer, conjoindre.

Բաղակցութի (*թի, թի*) *s.* Connexion, conjunction; liaison.

Բաղամայն (*ի, իւ*) *adj.* Consonne; unanime. **Տաւ բաղամայն**, lettre consonne.

Բաղամայնական (*ի, աւ*) *adj.* Unanime, de commune voix.

Բաղամայնութի (*թի, թի*) *s.* Consouance.

Բաղադր Voyez **Բաղադր**.

Բաղադր Voyez **Բաղադր**.

Բաղանապետ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Բաղանապետ**.

Բաղանապետ (*ի, աւ*) *s.* Baigneur, étuviste.

Բաղանիք (*նեպ, նեք*) *s, pl.* Bain, étuve, thermes; baignoire.

Բաղանորդ (*ի, աւ*) *s.* Baigneur, celui qui tient des bains pour le public; celui qui se baigne.

Բաղանաւորութի Voyez **Փաղանաւորութի**.

Բաղարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler, composer.

Բաղարկոցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Բաղարկել**.

Բաղարշ (*ի, իւ*) *s.* Azyne, qui n'est point fermenté; du pain azyne.

Բաղարշակեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui mange du pain azyne.

Բաղարշակերք (*րաց, րեք*) *s, pl.* Azymes, la fête des azymes, ou des pains sans levain.

Բաղարշեմայ (*ի, իւ*) *adj.* Of-frande du pain azyne.

Բաղախուշտ (*փշտի, փշտիւ*) *s.* Vessie.

Բաղախուշտ (*յից, յիւք*) *s, pl.* Prétex-te, couleur, manteau; calomnie, fausse accusation.

Բաղախել (*եմ, եցի*) *v, a.* Pré-

tex-

texter, couvrir d'un prétexte; calomnier.

Բաղբանջանք (նայ, նգթ) *s, pl.* Sornettes, contes, charlatanerie.

Բաղբանջել (եմ, եցի) *v, n.* Couter des sornettes, dire des bagatelles.

Բաղբանջեք Voyez **Բաղբանջանք**.

Բաղբանջել Voyez **Բաղբանջել**.

Բաղդ (ի, իւ) *s.* Fortune, prospérité; destin, destinée, sort, fatalité; chance, hasard.

Բաղդառութի (թե, թք) *s.* Composition, arrangement, syntaxe.

Բաղդաս (ի, իւ) *adj.* Comparé, conforme.

Բաղդասորարար, *adv.* Comparativement, par comparaison, en comparaison.

Բաղդաստեան (ի, աւ) *adj.* Comparatif.

Բաղդասել (եմ, եցի) *v, a.* Comparer, conférer, confronter, égaler, mesurer, opposer; collationner.

Բաղդասութի (թե, թք) *s.* Comparaison, conférence, confrontation, parallèle, équation, collation.

Բաղդով, *adv.* À tout événement, à tout hasard.

Բաղդերութի Voyez **Եղբակալութի**.

Բաղել (եմ, եցի) *v, a.* Joindre.

Բաղելն (ղան, զամբ) *s.* Lierre.

Բաղելութի Voyez **Համադղութի**.

Բաղխար (ի, աւ) *s.* Baliste; arbalète; catapulte.

Բաղխել (եմ, եցի) *v, a.* Frapper, battre, choquer, heurter, toucher, cingler. **Բաղխել դռունն**, frapper à la porte. **Բաղխել ընդ միմեանս**, s'entre frapper, s'entre-choquer, se heurter; houspiller.

Բաղխելն, *s, ind.* Batement, percussion, coup; heurt, choc; rencontre, combat.

Բաղխոյական (ի, աւ) *adj.* Dénigratif.

Բաղկակից (կցի, կցաւ) *adj.* Conjoint.

Բաղկակցել (եմ, ցեցայ) *v, n-p.* Se conjoindre, se joindre, s'unir.

Բաղկանալ (ամ, կացայ) *v, n.* Consister; être composé, construit, constitué.

Բաղկացական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բաղկացուցիչ**.

Բաղկացելի (ւոյ, լեաւ) *adj.* Que l'on peut consister, composer, ou construire.

Բաղկացու (ի, աւ) *adj.* Consistant; conjoint, qui existe ensemble.

Բաղկացութի (թե, թք) *s.* Coassistance, constitution, composition, conjunction.

Բաղկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Constituer, composer, construire.

Բաղկացուցիչ (ջի, ցլաւ) *adj.* Constituent, constitutif.

Բաղճիւսական (ի, աւ) *adj.* Copulatif.

Բաղճիւսել (եմ, եցի) *v, a.* Faire une couture, conjoindre, composer, joindre, unir ensemble.

Բաղճալ (ամ, աջի) *v, n.* Souhaiter, désirer.

Բաղճանք (նայ, նգթ) *s, pl.* Désir, souhait, appétit, envie, avidité, vœux.

Բաղճացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire désirer, donner l'envie, faire envie.

Բաղճումն (ձման, ձմամբ) *s.* Voyez **Բաղճանք**.

Բաղճք (ձից, ձիւք) *s, pl.* Voyez **Բաղճանք**.

Բաղմաս (ի, իւ) *adj.* Conjonctif.

Բաղմոք (ի, իւ) *adj.* Conjonctif; articulé; composé.

Բաղմապան Voyez **Բաղանէպան**.

Բաղմամն (ի, իւ) *s.* Baume: Voyez **Բաղմասն**.

Բաճկն (ի, աւ) *s.* Veste; chemisette, camisole, gilet; brassières; corset.

Բաճկոնակ (ի, աւ) *s.* Gilet, chemisette; jaquette.

Բամ, conj. Que. **Ասացի բամ**, j'ai dit que.

Բամբ (ի, իւ) *adj.* Basse continuée (terme de musique).

Բամբակ (ի, աւ) *s.* Coton: bassin. **Բամբակ աղնիւ**, ouate. **Հաստ կտաւ 'ի բամբակէ**, cotonnne. **'Եւրբ կտաւ 'ի բամբակէ**, mouseline.

Բամբակենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Cottonnier, xylon.

Բամբաս (ի, իւ) *s.* Voyez **Բամբասանք**.

Բամբասական (ի, աւ) *adj.* Médisant, calomnieux.

Բամբասանք (նայ, նգթ) *s, pl.* Dè-

Détraction, médisance, diffamation.

Բամբաստանք (*սկիտ, սիրաւ*) *adj.* Qui aime la médisance, médisant, détracteur.

Բամբաստանք (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Բամբաստանք**.

Բամբաստել (*իմ, եյի*) *v, a.* Détracter, médire, parler mal de, calomnier, diffamer, mordre, censurer avec malignité.

Բամբիշ (*բիշ, բշու*) *s, f.* Dame, demoiselle, madame, mademoiselle; princesse.

Բամբիշ ou **Բամբիւն** (*բամն, բամն*) *s.* Cliquettes; castagnettes.

Բամբիւն (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Տիկնուի**.

Բայ, conj. Voyez **Բա** ou **Բա՛մ**. Oui.

Բայ (*ի, իւ*) *s.* Verbe: parole, mot, discours: Voyez **Որէ**.

Բայածան (*ի, աւ*) *adj.* Qui est dérivé, qui vient du verbe, verbal.

Բայան (*ւան, ւամբ*) *s.* Supin: verbal.

Բայց (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Որէ**.

Բայց, conj. Mais, toutefois, malgré, cependant, néanmoins, pourtant, toujours; sinon, hormis, dehors.

Բայց եթէ, conj. Sinon; à moins que.

Բայց միայն, conj. Si, pourvu que, à l'exception de, excepté, hors, hormis; sinon.

Բայց սակայն, conj. Pourtant, cependant, néanmoins.

Բան (*ի, իւ*) *s.* Parole, mot, terme, dit, dicton, dictée, expression, oraison, discours, langage, histoire; propos, traité, foi; chose: raison, intellect; entendement, intelligence: le Verbe, la seconde personne de la très-sainte Trinité: myrobolan. **Ի բանի առնել**, interposer, employer. **Ընդ բանիւ առնել**, excommunier, anathématiser. **Բան առ բան**, mot-à-mot. **Մեով բանիւ**, en un mot.

Բանադէս (*գիտի, գիտաւ*) *adj.* Qui a de la connaissance, ou de l'érudition, lettré, savant, sage, expérimenté, versé.

Բանագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Écrivain, auteur, qui compose quelque ouvrage d'esprit.

Բանագիւտ, *adj, ind.* Ingénieux,

fécond en esprit, inventeur, qui a le talent d'inventer.

Բանագնաց, adj, ind. **Բանա-գնաց լինել**, parlementer, entrer en traité de la paix.

Բանագողութի (*թէ, թք*) *s.* Éloge, panegyrique, louange.

Բանագործ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Բանագիւտ**.

Բանագործութի Voyez **Բանագողութի**.

Բանագրանի, adj, ind. Voyez **Բանագիւտ**.

Բանագրութի (*թէ, թք*) *s.* Écriture, ouvrage, composition.

Բանագրանք (*նաց, նք*) *s, pl.* Excommunication, anathème, censure ecclésiastique.

Բանագրել (*իմ, եյի*) *v, a.* Excommunier, anathématiser.

Բանալ (*ամ, բացի*) *v, a.* Ouvrir, découvrir, déceler, démêler, dénouer, développer, expliquer; **քննել**; desserrer; forer, percer, trouer; écarquiller, élargir, étendre; déplier, détordre, détortiller; frayer. **Բանալ դռմիւ**, démur. **Բանալ դռքան**, dépaqueter. **Բանալ դռքանիւ**, déboucher, déborder. **Բանալ զիկն** ou **զկնան**, détouper. **Բանալ աւհաւ մի** ou **կիսով ջուի**, entr'ouvrir.

Բանալեղան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Փակակալ**.

Բանալի (*լայ, լեաւ*) *s.* Clef, serrure. **Բանալի փայր** (*նուագարաւ, նաց*) accorder. **Բանալի հասարակաց**, passe-partout.

Բանախոյզ (*խուզի, խուզաւ*) *adj.* Curieux, chercheur.

Բանախոս (*ի, աւ*) *adj.* Orateur, prédicateur, qui parle en public.

Բանախոսութի (*թէ, թք*) *s.* Oraison, discours, prêche, prédication, sermon.

Բանակ (*ի, աւ*) *s.* Camp; armée; campement; castramétation. **Բանակ հարկանել**, camper, se camper, poser le camp.

Բանակամէլ (*միշի, միշաւ*) *s.* Le milieu d'un camp, d'une armée.

Բանական (*ի, աւ*) *adj.* Raisonnable, doué de raison, discursif, intelligent. **Բանական** ou **Բանական արուեստ**, logique.

Բանականութի (*թէ, թք*) *s.* Raison, intelligence.

Բանակարգ, *adj, ind.* Voyez **Բանահիւս** :

Բանակարգութի Voyez **Բանահիւսութի** :

Բանակեալ (*սեղ, տեղք*) *s.* Camp, campagne, lieu où une armée se loge, ou campe.

Բանակեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Camper, faire camper, asseoir son camp.

Բանակել (*եմ, կեցայ*) *v, n-p.* Camper, se camper, poser le camp.

Բանակից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Qui participe à la même raison, qui a la même raison avec un autre.

Բանակախ (*ի, աւ*) *adj.* Contentieux, qui aime à disputer, pointilleux, chicaneur. **Բանակախ լինել**, ergoter, pointiller, chicaner dans la dispute, disputer. **Բանակախ լինել յոյժ պէտք**, chicoter, contester de petites choses.

Բանակառել (*եմ, տեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Բանակախ լինել** :

Բանակրկիտ, *adj, ind.* Curieux, qui recherche beaucoup.

Բանահիւս (*ի, եւ*) *adj, et s.* Qui compose, qui fait quelque ouvrage d'esprit ; poète.

Բանահիւսութի (*թի, թի*) *s.* Composition, ouvrage d'esprit ; poème, poésie.

Բանաձառ (*ի, եւ*) *adj.* Qui conte, qui fait le récit de.

Բանաձարել (*եմ, եցի*) *v, n.* Contar, narrer, faire le récit de.

Բանաձարակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui considère, qui examine avec réflexion.

Բանամարտ (*ի, եւ*) *adj.* Voyez **Բանակախ** :

Բանաշաբլ, *adj, ind.* Qui tourne, qui change sa parole, inconstant.

Բանապանդիշ, *adj, ind.* Qui est orné, ou doué de raison ; orné, poli (discours).

Բանասեր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Philologue, humaniste.

Բանասերական (*ի, աւ*) *adj.* Philologique. **Բանասերական հմտութի**, littérature, humanités.

Բանասիրութի (*թի, թի*) *s.* Philologie, humanités.

Բանաստեղծ (*ի, եւ*) *s.* Poète.

Բանաստեղծ տնտեսի, poèteureau, rumeur.

Բանաստեղծական (*ի, աւ*) *adj.* Poétique, qui regarde la poésie.

Բանաստեղծել (*եմ, եցի*) *v, a.* Poétiser, versifier.

Բանաստեղծութի (*թի, թի*) *s.* Poésie, poétique, parnassee ; poème, ouvrage en vers.

Բանաստեղծորէն, *adv.* Poétiquement.

Բանալէպ, *adj, ind.* Voyez **Բանաձառ** :

Բանարար (*ի, աւ*) *adj.* Qui compose quelque ouvrage d'esprit ; poète.

Բանարարութի (*թի, թի*) *s.* Composition, ouvrage d'esprit ; poème, poésie.

Բանաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Raisonnable, intelligent, sage : vocal : rationnel.

Բանաւորագոյն (*գուշի, գուշիւ*) *adj, comp.* Plus sage, fort raisonnable.

Բանաւորութի Voyez **Բանակառութի** :

Բանաբաղ (*ի, եւ*) *adj, et s.* Plagiaire ; compilateur ; euriex.

Բանաբաղութի (*թի, թի*) *s.* Plagiat ; compilation, recueil.

Բաներ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Պատգամաւոր** :

Բանգագուշակ (*նայ, նայ*) *s, pl.* Folie, extravagance, rêverie, radoterie, délire, enthousiasme ; vacillation, ébranlement.

Բանգագուշակ (*եմ, եցի*) *v, n.* Dire des extravagances, radoter, rêver ; vaciller, chanceler, branler.

Բանգ Voyez **Բանա** :

Բանդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Emprisonner, claquemurer.

Բանդին Voyez **Բանքին** :

Բանել (*ի, եւ*) *adj.* Verbeux, abondant en paroles, éloquent.

Բանեղէն (*զինի, զինաւ*) *adj.* Voyez **Բանաւոր** :

Բանիրակ, *adj, ind.* Érudit, bien foncé, habile, expérimenté, versé, sage.

Բանիկ, *s, ind.* Petit discours.

Բանրակ (*ի, աւ*) *adj.* Vétillieur, chicanneur.

Բանջար (*ոյ, ու*) *s.* Herbe, herbage, herbes potagères, légumes ; poirée, bette, blette.

Բանջարանոց (*ի, աւ*) *s.* Potager, jardin potager.

Բան

Բահաբարգան (*հ, ա.*) *adj.* Herbière.

Բահաբեղեղ (*զեղ, զեղա.*) *adj.* Potager, fourni, ou fait d'herbes.

Բահաբառ (*հ, ա.*) *adj.* Qui prend la parole de la bouche d'un autre.

Բահապիկ (*եմ, եղի*) *v. a.* Contredire; médire, calomnier, rapporter.

Բահապիկ (*հ, ա.*) *s.* Rapporteur; sycophante; contraire, adversaire; satan, diable, tentateur.

Բահապիկ (*թե, թի*) *s.* Rapport, discours malin, fausse accusation, calomnie; contrariété, opposition; diablerie.

Բախ (*ի, ե.*) *s.* Prison, geôle. **Գեղ** (*ի, բախ*), ou **ափսեղ** (*ի, բախ*), emprisonner, mettre en prison.

Բահապիկ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*ի, ա.*) *adj.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*մեղ, մեղա.*) *adj.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*ի, ա.*) *s.* Géolier; concierge de la prison.

Բահապիկ (*adj, ind.*) Prisonnier, qui est détenu dans une prison. **Բահապիկ** **առեղ**, emprisonner.

Բահապիկ (*զեղ, զեղա.*) *adj.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*թե, թի*) *s.* Emprisonnement, détention.

Բահապիկ (*եղ, եղա.*) *adj.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*ի, ա.*) *adj.* Voyez **Բահապիկ**.

Բահապիկ (*ի, ա.*) *adj.* Voyez **Բահապիկ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Crin, crinière.

Բաշ (*ի, ա.*) *adj.* Qui a des crins.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Distribution; département; partage; sort; division.

Բաշ (*եմ, եղի*) *v. a.* Distribuer, départir, partager, diviser, dispenser, répartir, répandre.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*թե, թի*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Distribution; répartition; partage; division; dispensation.

Բաշ (*եմ, եղի*) *v. a.* Distribuer, départir, partager, diviser, dispenser, répartir, répandre.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

Բաշ (*ի, ե.*) *s.* Voyez **Բաշ**.

abroger une loi, caser, annuler.
Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, n.* Ra-
 bacher, causer, caqueter, guesuler,
 jaser, jaboter.
Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s, pl.* Vo-
 yez **Բառազրկել** :

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s.* Le-
 vier, bâton pour soulever et remuer
 quelque fardeau.

Բառազրկել (*հ, է*) Voyez **Ար-**
բառազրկել :

Բառազրկել (*հ, է*) *s, ind.* Reproche, blâme.

Բառազրկել (*հ, է*) *s.* Fortune, bon-
 heur; destinée, sort; gageure, pari.
Բառազրկել, gager, parier,
 faire une gageure.

Բառազրկել *adj, ind.* Qui a de
 la bonne fortune, heureux.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s, pl.* Re-
 proche, blâme, reprehension.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, a.* Repro-
 cher, blâmer, condamner, repren-
 dre, censurer.

Բառազրկել (*լւ, լւ*) *adj.* Re-
 prochable, blâmable.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj, et s.* Sub-
 til : Voyez **Արաբ** : Braque; limier :
 nître : Voyez **Բառազրկել** :

Բառազրկել (*հ, է*) *adj.* Qui
 file, ou tisse finement; qui est filé,
 ou tissu finement.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj.* Phthi-
 sique.

Բառազրկել (*ւո, աւ*) *s, pl.*
 Consomption, phthisie.

Բառազրկել (*հ, է*) *s.* Huissier,
 portier.

Բառազրկել (*հ, է*) *s.* Voyez
Բառազրկել :

Բառազրկել *adv.* Avec prosop-
 opée.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj.* Qui
 est à la façon de la prosopopée. **Բառ-**
ազրկել, prosopopée.

Բառազրկել (*ԲԷ, ԲԷ*) *s.* Pro-
 sopopée; allégorie.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj.*
 Pathétique; moral.

Բառազրկել (*հ, է*) *s.* Montant de
 porte.

Բառազրկել (*ԲԷ, ԲԷ*) *s.*
 Mœurs, coutume, inclination, natu-
 rel.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s, pl.*
 Sornettes, lantermerie, rabâchage.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s,*

pl. Voyez **Բառազրկել** :

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, n.* Ra-
 bacher, causer, caqueter, guesuler,
 jaser, jaboter.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s, pl.* Vo-
 yez **Բառազրկել** :

Բառազրկել (*հ, է*) *s.* Voyez **Բառ-**
ազրկել :

Բառազրկել Voyez **Բառազրկել** :

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s.* Parler, pa-
 role, voix, langue, langage, idio-
 me, dialecte; acclamation; excla-
 mation; cri, crierie; son, fanfare.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, n-p.*
 Parler; crier.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, n-p.*
 Se soucier, s'inquiéter, se désespé-
 rer.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj, et s.*
 Barbare, sauvage; un barbare.

Բառազրկել (*ԲԷ, ԲԷ*) *s.*
 Barbarie, cruauté, grossièreté.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj.* Ac-
 cru, fleuri, fleurissant, qui est en
 fleur, riche, fertile, abondant.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj.*
 Voyez **Բառազրկել** :

Բառազրկել *adj, ind.* Ren-
 nommé, fameux, célèbre.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s, pl.*
 Accroissement, abondance; profit,
 progrès, fleur, lustre, éclat, renom.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, n-p.*
 Accroître, fleurir, être en crédit, en
 honneur, en vogue, profiter, faire
 des progrès.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, n-p.*
 Faire fleurir, rendre fer-
 tile.

Բառազրկել (*հ, է*) *s, et adj.* Meule
 de soie; accumulé, entassé, enger-
 bé; polypétale. **Բառազրկել**, ou
բառազրկել, mot composé, conjoint.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *v, a.* Accu-
 muler, entasser; engorger; compo-
 ser, conjoindre.

Բառազրկել (*ԲԷ, ԲԷ*) *s.* Accu-
 mulation, entassement; composition,
 formation.

Բառազրկել *adj, ind.* Qui dit,
 qui parle bien d'autrui.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *adj.*
 Qui hait le bien, malin, malicieux,
 méchant.

Բառազրկել (*հ, է*) *adj.*
 Bien mérité, digne, obligant.

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *s,*

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *adj.*

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *adj.*

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *adj.*

Բառազրկել (*հմ, հյթ*) *adj.*

Բարեբաղ *միայն* ou *Բարեբաղ միայն* *s, ind.* Adieu, congé. **Բարեբաղ միայն առե** dire adieu, prendre congé, faire ses adieux; renoncer.

Բարեբաղալ Voyez **Բարեբաղալ**.

Բարեբաղալուն (*աբ, աղայ*) *v, n.* Prospérer, être heureux, réussir.

Բարեբաղալի *adj, ind.* Voyez **Բարեբաղալ**.

Բարեբաղալութի (*թե, թք*) *s.* Fortune, bonheur, prospérité, chance, destinée.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Fortuné, heureux; prospère, favorable, propice.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Qui loue, qui donne des louanges.

Բարեբաղակից (*կցի, կցա*) *adj.* Qui loue avec un autre, ou ensemble.

Բարեբաղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Bénir, louer.

Բարեբաղութի (*թե, թք*) *s.* Bénédiction, louange, éloge, euphémisme.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Qui distribue des biens, bienfaisant, qui donne, qui fait du bien, libéral.

Բարեբաղութի (*թե, թք*) *s.* Distribution du bien, grâce, faveur, libéralité.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Heureux, fortuné, prospère, chanceux.

Բարեբաղալուն (*աբ, աղայ*) *v, n.* Prospérer, être heureux.

Բարեբաղալի (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Բարեբաղալ**.

Բարեբաղալի *adj, ind.* Voyez **Բարեբաղալ**.

Բարեբաղալութի (*թե, թք*) *s.* Heureuse fortune, bonheur, chance.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* De bonnes mœurs, honnête, doux, benin, affable, poli.

Բարեբաղ *adj, ind.* Voyez **Բարեբաղ**.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Qui produit du bien, fructueux, fertile, abondant.

Բարեբաղ *adj, ind.* Qui a de bons surgesons, ou rejeteons.

Բարեբաղ *adj, ind.* Qui produit de bons fruits, fructueux.

Բարեբաղ *adj, ind.* Qui fait sortir du bien.

Բարեբաղ *adj, ind.* Qui est naturellement bon, qui est d'un bon

naturel, qui est tout bon, humain.

Բարեբաղ *adj, ind.* Beau, gracieux, charmant, gentil, joli, bien-fait.

Բարեբաղ (*աբ, աղայ*) *v, n.* Avoir pitié, ou compassion.

Բարեբաղ *adj, ind.* Voyez **Բարեբաղ**.

Բարեբաղութի (*թե, թք*) *s.* Voyez **Բարեբաղ**.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bé-nignité, clémence, miséricorde.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Erudition, savoir bien, expérience, beaucoup de connaissance.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Qui court, qui marche, qui converse, qui vit bien.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bien-faisant, vertueux, pieux, qui fait du bien.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Voyez **Բարեբաղ**.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bien faire, faire du bien.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bienfaisance, bienfaisance, bonnes œuvres.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Benin, humain, élément, pitoyable, miséricordieux, charitable, flexible.

Բարեբաղ *adj, ind.* Bien-séant, convenable, propre, sortable.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bien-séance, convenance; prospérité, bon sort.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bien orné; réformé.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* De bonne famille, noble.

Բարեբաղ *adj, ind.* De bon divertissement; bien divertissant.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bon divertissement, bon plaisir.

Բարեբաղ (*ի, ե*) *adj.* Bien éveillé, fort vigilant.

Բարեբաղ *adj, ind.* Voyez **Բարեբաղ**.

Բարեբաղ *adj, ind.* Qui donne de bons avis, de bonnes nouvelles.

piété, religion, bonne qualité, bonté.
Բարեհաճիկ (*իմ. շնորհ*) *v, n-p.*
 Daigner, agréer, recevoir favorablement.

Բարեհաճոյ (*ի, իւ.*) *adj.* Fort agréable.

Բարեհաճաբան (*ով. աղայ*) *v, n-p.* Être fort agréable, ou très-aimable.

Բարեհաճութի (*թե. թք.*) *s.* Agrément, consentement, bienveillance, faveur, amitié.

Բարեհամ (*ի, իւ.*) *adj.* De bon goût, qui a bon goût, savoureux.

Բարեհամու (*ի, իւ.*) *adj.* De bonne renommée, de grande réputation, fameux, renommé, célèbre.

Բարեհամակ (*իմ. էղի*) *v, n.* Célébrer, publier avec louange.

Բարեհամութի (*թե. թք.*) *s.* Bon nom, renom, réputation, renommée, louange.

Բարեհամոյր (*բարե. բարե.*) *adj.* Agréable, aimable, gracieux, poli, civil, amiable, doux, traitable, humain, débonnaire, accort, complaisant, bienfaisant.

Բարեհայ *adj, ind.* Qui demande de bonnes choses.

Բարեհաճար (*ի, իւ.*) *adj.* De grand sens, très-sage, très-savant.

Բարեհասկ (*ի, աւ.*) *adj.* De belle taille.

Բարեհասոյ *adj, ind.* Rémunérateur, qui récompense bien, qui rend du bien.

Բարեհար (*ի, իւ.*) *adj.* Très-ingénieux, fort habile, expéditif, adroit, savant.

Բարեհասկ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **Բարեհամ**.

Բարեհասկէ Voyez **Բարեհամ**.

Բարեհասկութի Voyez **Բարեհամութի**.

Բարեհաման *adj, ind.* Qui commande, ou ordonne de bonnes choses.

Բարեհասէ *adj, ind.* Qui invite, qui exhorte aux bonnes choses.

Բարեհա *adj, ind.* De bonne forme, bienfait, joli, gracieux.

Բարեհակ (*իմ. էղայ*) *v, n-p.* Embellir, devenir beau, être gracieux.

Բարեհակութի (*թե. թք.*) *s.* Bel-

le figure, grace, bienséance.

Բարեհա *adj, ind.* Voyez **Բարեհամ**.

Բարեհան (*ով. սմե.*) *adj.* Bien assorti, heureux, fortuné.

Բարեհանութի (*թե. թք.*) *s.* Bon sort, fortune, bonheur, participation au bien, honnêteté.

Բարեհասոյ *adj, ind.* Voyez **Բարեհար**.

Բարեհարէ *adj, ind.* Galant, complaisant. **Բարեհարէի** *ս.* complaire, se rendre complaisant à quelqu'un.

Բարեհարութի (*թե. թք.*) *s.* Complaisance, bonhomie, honnêteté.

Բարեհա (*ով. սմե.*) *adj.* Sincère, innocent, bon, bien disposé.

Բարեհոյ *adj, ind.* Praisable, pliant.

Բարեհոյ *adj, ind.* Méconnaissant, ingrat, qui oublie les bienfaits.

Բարեհոյութի (*թե. թք.*) *s.* Sincérité, innocence, bonté.

Բարեհոյ Voyez **Բարեհար**.

Բարեհոյութի Voyez **Բարեհարութի**.

Բարեհոյ *adj, ind.* Prospère, prospère.

Բարեհոյ *adj, ind.* Bien ajusté, bien accordé, symétrique.

Բարեհոյ (*ի, աւ.*) *adj.* D'heureuse mémoire, dont le souvenir est en vénération, heureux.

Բարեհոյ *adj, ind.* De bon espoir, ou de grande espérance.

Բարեհոյ *adj, ind.* Qui exhorte aux bonnes choses; bien disposé, très-volontaire.

Բարեհոյութի (*թե. թք.*) *s.* Bonne espérance.

Բարեհոյ *adj, ind.* Bien disposé, très-volontaire, bienveillant.

Բարեհոյ *adj, ind.* Zélé, qui a du zèle.

Բարեհոյ *adj, ind.* De bon signe; signalé, remarquable, fameux.

Բարեհոյ *adj, ind.* De bon regard, de bonne vue, joli, gracieux.

Բարեհոյ *adj, ind.* De bonne conduite, vertueux.

Բարեհոյ *adj, ind.* Bien établi, riche, heureux, prospère.

Բարեկամ (հ, ա) *adj.* Qui donne, qui fait des bonnes graces, qui gratifie; beau, gracieux; agréable, charmant.

Բարեկամութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Gratification; bonté.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Doux (en parlant du vent) le doux zéphir.

Բարեկամ *adj, ind.* Splendide, magnifique, superbe, gracieux, joli.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Voyez **Բարեկամ**.

Բարեկամութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Splendeur, magnificence, pompe, lustre, éclat.

Բարեկամ *adj, ind.* Bien mesuré, ou proportionné, juste, bienfait.

Բարեկամութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Proportion; justesse; beauté; juste proportion.

Բարեկամ (հ, ա) *adj.* Pieux, religieux.

Բարեկամութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Piété, religion.

Բարեկամիկ (հ, ա) *v, n.* Être religieux; vivre d'une manière pieuse, faire des bonnes œuvres.

Բարեկամիկ (հ, ա) *adj, f.* Pieuse, religieuse.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Voyez **Բարեկամ**.

Բարեկամ *adj, ind.* Bien convenable, propre, bienséant, juste, digne.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Voyez **Բարեկամ**.

Բարեկամ (հ, ա) *adj.* Fourni de bonnes feuilles.

Բարեկամ *adj, ind.* Fourni de bonne semence.

Բարեկամ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Bonne semence; jet de bonne semence.

Բարեկամ (սիւր, սիրաւ) *adj.* Qui aime le bien, vertueux, pieux, religieux; bienveillant, facile, obligeant.

Բարեկամ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Bonne éducation.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Bien instruit, bien nourri, bien élevé.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Bien-séant, conforme, convenable, propre, bienfait, joli, gracieux.

Բարեկամիկ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Convenance, bienséance; lustre, splendeur.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Bien établi, fortuné, chanceux, heureux.

Բարեկամ *adj, ind.* Bien sûr, bien assuré, hardi.

Բարեկամութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Bonne assurance, sûreté, hardiesse.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Bien sonnant; doux, harmonieux, bien ajusté, ou organisé.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Voyez **Բարեկամ**.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Fourni de bonne vue, de bon aspect, de bon visage; beau, charmant; gracieux, avenant, mignon, joli, gentil, agréable.

Բարեկամ *adj, ind.* Conforme, convenable, bienséant, propre; de bonne figure, avenant.

Բարեկամ (հ, ա) *adj.* Qui est de bonne famille, noble, illustre.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Voyez **Բարեկամ**.

Բարեկամ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Noblesse.

Բարեկամ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Gratification; production, fruit; profit, avantage.

Բարեկամ (հ, ա) *adj.* Bienfaisant, bienfaiteur, ami, obligeant; indulgent; pitoyable, benin.

Բարեկամ (հ, ա) *v, n.* Faire du bien, gratifier, favoriser, obliger.

Բարեկամ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Bénéfice, bienfaisance, bien, bienfait, bienveillance, grace, faveur, office, service, plaisir, gratification, libéralité.

Բարեկամիկ (հ, ա) *adj.* Bienheureux; heureux, fortuné.

Բարեկամիկ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Heureuse fortune, bonheur, félicité.

Բարեկամ *adj, ind.* Glorieux, illustre, splendide, magnifique, éclatant, majestueux.

Բարեկամ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Éclat, grandeur, magnificence, majesté.

Բարեկամիկ *adj, ind.* Qui désire des bonnes choses; bien désirable.

Բարեկամ *adj, ind.* Bien expérimenté, bien prouvé.

Բարեկամ *adj, ind.* Bien formé, bienfait; convenant, avenant.

Բարեկամ *adj, ind.* Voyez **Բարեկամ**.

Բարձրամանակ (*adj.*, *ind.*) De bon tems, de bonne saison.

Բարձրամեկ (*խմ.*, *մեղայ*) *v.*, *n.*

Se douter, soupçonner, se défier.

Բարձրանի Voyez **Բարձրանի**.

Բարձրի Voyez **Բարձրի**.

Բարի (*բարի*, *բարև*) *adj.* Bon, beau, bel, mieux.

Բարիպի (*գարի*, *գարև*) *adj.* De bonne famille, noble.

Բարիանայ Voyez **Բարիանայ**.

Բարի բարի *adj.*, *ind.*, *pl.* Les bons, les belles.

Բարիք *adv.* Bien, doucement, commodément.

Բարիք (*բարիք*, *բարիք*) *s.*, *pl.* Biens, richesses; fruits; bien, bienfait, grâce, faveur.

Բարի *adj.*, *ind.* Âcre, piquant, mordicant; acide, aigre, revêché, sur.

Բարիանի (*ծիւ*, *ծիւ*) *adj.*, *et* *s.* Oxigène.

Բարիանի (*ան*, *ան*) *v.*, *n.* Se mettre en colère, s'indigner, s'irriter, pester, faire l'enragé, enrager.

Բարիանի *adj.*, *ind.* Colère, sujet à se mettre en colère, enclin à la colère, dépiteux, fâcheux, hargneux, impatient.

Բարիանի *adj.*, *ind.* En colère, fort agité, enragé.

Բարիանիանի (*ան*, *ան*) *v.*, *s.* Aigrir, irriter, mettre en colère, fâcher, offenser, faire enrager.

Բարիանի (*ան*, *ան*) *s.* Colère, courroux, ire, indignation, emportement, soulèvement, aigreur, disgrâce. **Բարիանի** *ի* **բարիանի** *ան*, se défâcher, s'apaiser, perdre sa colère.

Բարձ (*ի*, *ի*) *s.* Coussin, bourrelet, carreau; chevet, traversin, oreiller; coussinet, matelas; hanche; cuisse. **Բարձիք** *գարգալի*, mâteler.

Բարձանի (*ի*, *ի*) *adj.* Qui est assis sur le même matelas, qui est compagnon du même banquet, ou de la même dignité.

Բարձանի (*ի*, *ի*) *s.* Recherche de dignité, concurrence, compétition.

Բարձանի (*ի*, *ի*) *s.* Armure de cuisse.

Բարձանիանի Voyez **Բարձանիանի**.

Բարձրակ (*բարձրակ*, *բարձրակ*) *s.* première plate, place d'honneur.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place, qui est établi dans une place honorable.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրակ (*ան*, *ան*) *s.* Qui cherche la première place.

Բարձրացյն (*բարձր, բարձր*) *adj., comp.* Plus haut, sublime, suprême, grand. **Բարձրագին**, sublimement, hautement.

Բարձրագեղ *adj., ind.* Fort agc cumulé.

Բարձրահասակ (*հ, ա.*) *s.* Un beffroi, ou un observatoire très-haut. **Բարձրակերպ** *adj., ind.* Qui vole en haut.

Բարձրաստորհուր *adj., ind.* Mystérieux, profond.

Բարձրածայր (*հ, ե.*) *adj.* Qui a un sommet très-haut, fort élevé.

Բարձրածայրեալ (*էղյ, էլով*) *adj.* Fort élevé.

Բարձրակալ (*հ, ա.*) *adj.* Voyez **Բարձրակոյ**.

Բարձրակոյ (*հ, ե.*) *adj.* Haut, grand, suprême, sublime, excellent.

Բարձրակոյն (*հ, ա.*) *adj.* Voyez **Բարձրակոյ**.

Բարձրահասար (*հ, ե.*) *adj.* Voyez **Բարձրածայր**.

Բարձրահասակ *adj., ind.* Qui est sujet aux grosses vagues; tourmenteux.

Բարձրասլակաց *adj., ind.* Qui regarde en haut; sublime; haut, élevé.

Բարձրահասակ (*հ, ա.*) *adj.* Qui a une grande taille.

Բարձրահասակ *adj., ind.* Fort renommé, fameux, célèbre.

Բարձրահասակ *adj., ind.* Qui est fourni de branches fort élevées.

Բարձրասլակ (*հ, ե.*) *adj.* Qui a une voix forte, qui crie hautement, sonnant, sonore.

Բարձրասլակ *adj., ind.* Qui a une main puissante, vaillant, fort.

Բարձրահ (*հ, ե.*) *adj.* Qui a une forme haute, élevé.

Բարձրահ *adj., ind.* Qui s'étend en haut, fort élevé.

Բարձրահ (*մի, միա.*) *adj.* Orgueilleux, superbe, hautain, présomptueux.

Բարձրահ *adj., ind.* Qui est fortifié dans une hauteur, ou dans une place très-haute.

Բարձրահ (*իմ, տեղյ*) *v, n-p.* S'enorgueillir, présumer trop de soi.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Présomption, orgueil, superbe, arrogance.

Բարձրայն (*հ, ե.*) *adj.* Soureilleux, haut, élevé, orgueilleux.

Բարձրայն (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Hauteur, orgueil, fierté.

Բարձրահ (*ամ, տեղյ*) *v, n.* S'élever, monter, remonter, surmonter, excéder, surpasser.

Բարձրահ (*հ, ա.*) *adj.* Remarquable, insigne, signalé, fameux, renommé.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Altimétrie.

Բարձրահ *adj., ind.* Très-honorable, fort estimé; révérendissime.

Բարձրահ *adj., ind.* Qui conte des choses sublimes, sublime, profond.

Բարձրահ (*հ, ա.*) *adj.* Rengorgé, hautain, orgueilleux.

Բարձրահ *adj., ind.* Qui est fourni de rameaux élevés.

Բարձրահ (*ամ, տեղյ*) *v, n.* Voyez **Բարձրահ**.

Բարձրահ (*իմ, տեղյ*) *v, n-p.* Se rengorger, s'enorgueillir.

Բարձրահ (*եմ, տեղյ*) *v, a.* Elever, hausser, magnifier, exalter.

Բարձրահ *adj., ind.* Qui est fourni de rameaux élevés.

Բարձրահ (*ամ, տեղյ*) *v, n.* Voyez **Բարձրահ**.

Բարձրահ (*իմ, տեղյ*) *v, n-p.* Se rengorger, s'enorgueillir.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Orgueil, hauteur, superbe.

Բարձրահ *adj., ind.* Hautain, orgueilleux, superbe.

Բարձրահ (*եմ, տեղյ*) *v, a.* Elever, lever, hausser, exalter, enlever, exhausser, rehausser, surhausser, relever, monter, pousser, promouvoir, avancer.

Բարձրահ (*հ, ա.*) *s.* Voyez **Բարձրահ**.

Բարձրահ (*հ, ա.*) *s, et, adj.* Hauteur, colline, éminence, sommet, cime, tête, tertre; promontoire, cap: haut, élevé.

Բարձրահ *voyez Բարձրահ* *adj., et s.* Très-haut; Dieu, ciel.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Haut, hauteur, éminence, élévation, haussement, exhaussement, relèvement, sommet; sublimité, grandeur, altitude, hauteuse.

Բարձրահ *voyez Բարձրահ* *adj., et s.* Très-haut; Dieu, ciel.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Haut, hauteur, éminence, élévation, haussement, exhaussement, relèvement, sommet; sublimité, grandeur, altitude, hauteuse.

Բարձրահ *voyez Բարձրահ* *adj., et s.* Très-haut; Dieu, ciel.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Haut, hauteur, éminence, élévation, haussement, exhaussement, relèvement, sommet; sublimité, grandeur, altitude, hauteuse.

Բարձրահ *voyez Բարձրահ* *adj., et s.* Très-haut; Dieu, ciel.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Haut, hauteur, éminence, élévation, haussement, exhaussement, relèvement, sommet; sublimité, grandeur, altitude, hauteuse.

Բարձրահ *voyez Բարձրահ* *adj., et s.* Très-haut; Dieu, ciel.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Haut, hauteur, éminence, élévation, haussement, exhaussement, relèvement, sommet; sublimité, grandeur, altitude, hauteuse.

Բարձրահ *voyez Բարձրահ* *adj., et s.* Très-haut; Dieu, ciel.

Բարձրահ (*ԹԷ, ԹԷ*) *s.* Haut, hauteur, éminence, élévation, haussement, exhaussement, relèvement, sommet; sublimité, grandeur, altitude, hauteuse.

Բարձրահ *voyez Բարձրահ* *adj., et s.* Très-haut; Dieu, ciel.

Բարոյածին, *adj, ind.* Naturel, qui vient de la nature.

Բարոյական (*ի, ալ*) *adj, et s.* Moral, appartenant aux mœurs: moraliste: morale. **Բարոյական խնամամտութի**, éthique. **Բարոյական դիմումութի**, morale, doctrine des mœurs. **Բարոյական խնամ, moralité**. **Աշխուհիք բարոյական խորհրդով**, moraliser, faire des réflexions morales.

Բարոյականութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Moralité.

Բարոյակից (*կցի, կցալ*) *adj.* Qui est de même naturel, ou de même humeur.

Բարոյապես, *adv.* Moralement. **Բարոյք** (*յեց, յեք*) *s, pl.* Voyez **Բարք**.

Բարուական Voyez **Բարոյական**. **Բարութի** (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Bonté, beauté; probité; bénignité, douceur, clémence.

Բարուկանի (*ի, ալ*) *s.* Branchement; branche, rameau, surgeon.

Բարուք (**բարրիք, բարրով**) *s.* Inculpation, imputation, calomnie, fausse accusation; prétexte.

Բարուքիւ (*եմ, եցի*) *v, n.* Inculper, calomnier, imputer.

Բարաի (*աւոյ, աեաւ*) *s.* Tremble, peuplier.

Բարրական (*ի, ալ*) *adj.* Calomnieux, faux.

Բարրիւ (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Բարուքիւ**.

Բարրապ (*նայ, նք*) *s, pl.* Voyez **Բարուք**.

Բարաք, *adj, ind, et adv.* Bon: bien.

Բարաքազոյն Voyez **Լաւազոյն**: **Բարաքապէս**, *adv.* Bien.

Բարաքիւ (*եմ, եցի*) *v, s.* Améliorer, guérir.

Բարք (*բուց, բուք*) *s, pl.* Mœurs, coutume; naturel, inclination; conduite, manière d'agir. **Բոյս բարուց**, naturel, inclination.

Բարօրութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Bonheur, félicité, prospérité.

Բաց (*ի, ալ*) *adj, et s.* Ouvert, découvert: endroit découvert, camp.

Բաց, թէ. **Բաց 'ի**, Excepté, à l'exception de, hors, hormis, sans, sauf, à la réserve de.

Բացալանել (*եմ, եցի*) *v, n.*

Ориг, pousser, ou jeter des cris. **Բացալանել** (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Exclamation.

Բացալուի (*գլխոյ, գլխով*) *adv.* Qui se tient découvert, ou la tête découverte.

Բացալաց, *adj, ind.* Éloigné, fugitif.

Բացալոյն (*գունի, գունիւ*) *adj.* Distant, éloigné: délayé; pâle. **Բացալոյն կանաւ**, céladon. **Բացալոյն**, loin, à grande distance, bien loin, fort loin.

Բացալանալ (*ամ, գարձաց*) *v, n.* Voyez **Բացալարել**.

Բացալարել (*եմ, ձայ*) *v, et ք.* Se tourner, se déporter, se désister, se renoncer.

Բացալարելութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Apostrophe (figure de rhétorique).

Բացալրել (*եմ, եցի*) *v, s.* Poser, expliquer: Voyez **Բացալարել**.

Բացալրութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Exposition, explication.

Բացալուի (*ի, ալ*) *s.* Déclamateur.

Բացալուել (*եմ, եցի*) *v, n.* Déclamer.

Բացալուելութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Déclamation.

Բացալուել (*եմ, եցի*) *v, n, et ք.* Luire, éclairer; éblater, briller.

Բացալուելանել (*եմ, նալի*) *v, s.* Expliquer, exposer, déclarer, montrer.

Բացալուել (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Abduction.

Բացալու (*ի, իւ*) *adj.* Absent, distant, lointain, éloigné.

Բացալուել (*եմ, յեցայ*) *v, n-ք.* S'absenter, s'éloigner.

Բացալուելութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Absence, éloignement, non résidence, distance.

Բացալուի (*ի, ալ*) *adj.* Désolatif: Voyez **Բացալու**.

Բացալուելոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Très ou plus éloigné.

Բացալուելաց, *adj, ind.* Divergente.

Բացալուել (*եմ, եցի*) *v, n.* Énoncer, exprimer.

Բացալուելութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Énonciation, expression; dissonnance, dissension, désunion.

Բացալուի, *adj, ind.* Distant, éloigné.

Augunllipok₂ (*luf, luh*) *v, a.* Ecarter, éloigner) chasser au loin.

հայտնի (ի, իւ) adj. Evident (manifeste, clair), intelligible; formel, exprès.

Բացայայտակի, *adv*, Evidently, manifestement, intelligiblement, formellement, expressément.

Exposer (kaf, tigl) a. Déclarer, exposer, expliquer, s'enorgueillir, développer, débrouiller.

Déclaratif, déterminatif, significatif,
apodictique.

Évidence : explication ; développement ; débrouillement .

Բացառական (*ի, աւ.*) *adj.*, et s.
Ab[ab], 36) 36). Հայերեն
(**Բացառակ**). Voyez 'ի բաց աւ.

Frage: ∂L (∂L , $\partial \tilde{L}$), s. Ex-
position (17), (18)

ငါ့ဥပမာများ, *adv.* Négative-
 ငါ့ဥပမာများ, *(adv.)* Négative-
 ငါ့ဥပမာများ, *(adv.)* Négative-

gatif.

2. ~~Ergebnis~~ (47) ~~ungh~~ a. u. Nier,
 desavouet, 1936, 1901, 1902, 1903
 (1936) ~~Ergebnis~~ (47) ~~ungh~~ a. u. Nier,

campagne (b, m) s. Camp.

longue (*l, ue*) *adj*, et *sa* Dis-
tant, éloigné: camp, sautoir.
longue (*l, ue*) *adj*, et *sa* Dis-
tant, éloigné: camp, sautoir.

Apagoge, $\rho\lambda\eta$ ($\rho\lambda\epsilon$), Dis-
tance, infernale.

1. ~~Explicitement~~ *adu.* Explicitement.
 2. ~~Explicitement~~ (*adu.*) *adj.*

Explicite. *Plonger* (lat., *high*). *v. a.* Expliquer, exposer, déclarer, spécifier.

exprimer; commenter: éloigner, é-
carter.
Рассуждаю (рассужаю) adj

Explicable, exprimable.
ἔρρηκτος (*erh., erret.*) *adj.*
 Explicatif.

Բացարձակ (*եմ, եղի*) *v, a.* **É**
carter, distinguer, discerner, diviser
séparer.

ᠫᠠᠭᠤᠮᠠᠨ [ᠠᠤ] (**ᠠᠭ**, **ᠮᠠ**). Explication, exposition, énonciation, éclaircissement, aplanissement; commentaire, glose. **ᠠᠭᠤᠮᠠᠨ ᠫᠠᠭᠤᠮᠠᠨ** [ᠠᠤ] (**ᠠᠭ**, **ᠮᠠ**). Spécification. **ᠠᠭᠤᠮᠠᠨ ᠠᠭᠤᠮᠠᠨ** [ᠠᠤ] (**ᠠᠭ**, **ᠮᠠ**). Déchiffrement.

Բացարան (*բ, աւ*) *adj.*, et *s.* Qui ouvre : clef, instrument pour ouvrir une serrure : dilatatoire.

Բացարձակ (*ե, ա, զ*). Fort étendu, vaste, ample, plein; absolu, indépendant, despotique; franc, libre.

Բացարձակապէս, adv. Absolument, indispensablement; franc, déterminément, résolument.

Բացարձակութի (թի, β_i^{\pm}) :
Distance, intervalle, grande étendue,
largeur.

Բացարձակ (իմ, լեզու) v, n.
Luire, éclater, briller.
Բացարձակ (թե, թե) s. A.

ꠘꠞꠟꠤ, *adj. ind.* Lointain, distant. ꠘ ꠘꠞꠟꠤ, loin. ꠘ ꠘꠞꠟꠤ

၎င်းတို့သည် အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်သည်။

𐌱𐌰𐌿𐌳𐌰𐌸𐌰, *adj.*, *ind.* Ouvert ;
 franc, candide.
 𐌱𐌰𐌿𐌳𐌰𐌸𐌰𐌸𐌰 (𐌱𐌰, 𐌱𐌰) ,

Evidence; franchise, candeur.
франшиза, adj., ind. Évident,
clair, ouvert, découvert.

բացկալի, adv. Évidemment, à découvert, ouvertement, clairement, sans ambiguïté, franchement

Բացերևապէս, *adv.* Voyez **Բացերևակի** :
Բացերևիկ (*իմ, լեցայ*) *v.* *n-p.*

Être évident, se faire voir évidemment.
 Բացդրևունքի (ԹԷ, ԹԲ) : Evi-

ƒawg 't **ƒawg**, *adv.* Fort loin
bien loin ; de loin.

Բացընկեցիկ, *adj, ind.* Abject
méprisable, bas, vil.
Բացողական (ի, առ) *adj.* Apé-

ritif.
Բացորիշ Voyez Բացորշ:
Բացորշ, adj, ind. Décidé, de

terminé; clair, évident; délibéré
résolu.

Բացորոշել (*Էւր, Էղի*) *v, a.* **De**

cider, déterminer, délibérer, résoudre

Digitized by Google

Բացորոշութի (ԲԷ, ԲԾ) *s.* Dé-
cision, délibération, résolution; évi-
dence.

Բացում (ոյ, ու) *s.* Ouvertu-
re; hiatus.

Բացում (ԲԷ, ԲԾ) *s.* Voyez
Բացում.

Բացում (ցման, ցմանք) *s.* Ac-
tion d'ouvrir, ouverture; découverte;
expansion; ébénue.

Բացում *Voyez* **Ապում** et
Բացում.

Բացում 'ի բաց, *adv.* Loin, fort
loin, bien loin. 'ի բացում, *de loin*.

Բացութեայ (ԲԷ, ԲԾ) *adj.*
Qui est à découvert, qui se tient à
découvert.

Բաւ, *s, ind.* Fin, terme; suffi-
sance.

Բաւական (Բ, աւ) *adj, et s.*
Suffisant, habile, capable, compé-
tent, congru, conditionné; digne:
très-puissant, Dieu. **Բաւական լի-
նէլ**, suffir, être capable. **Բաւական
աննէլ**, habilitier; rendre capable.
Ըստ Բաւականին, suffisamment, à
suffisance, assez; passablement, hon-
nêtement: *Voyez* **Ժամ**.

Բաւականաբար, *adj, ind.* Abon-
dant, fertile, copieux, qui produit
suffisamment.

Բաւականանալ (աւ, պայ) *v,*
n. Suffire, pouvoir, être capable; se
contenter.

Բաւականացումնէլ (Էմ, ցու-
ցի) *v, t.* Habilitier, rendre capable;
contenter, satisfaire.

Բաւականութի (ԲԷ, ԲԾ) *s.* Suf-
fisance, capacité, habilité, compé-
tence.

Բաւել (Էմ, էցի) *v, n.* Suffire,
être capable, pouvoir; fournir; souf-
frir.

Բաւեցանալ (Էմ, ցուցի) *v,*
s. Rendre suffisant; donner suffisam-
ment; satisfaire, contenter; suffire.

Բաւէ, *v, imp.* Il suffit, c'est assez.

Բաւիլ (Բ, աւ) *s.* Dédale, la-
byrinthe, caverne, cavité. **Բաւիլ
ականջայ**, vestibule.

Բաքոս (Բ, աւ) *s.* Bacchus: *Vo-
yez* **Սպանդարական**.

Բրիւ, *s, ind.* Bruit, son confus.

Բրուկ (բրիւ, բրու) *s.* Hup-
pe, créte. **Որ աւի զբրուկ**, huppe,
créte.

Բրուկ (Էլիւ, էլիւ) *s.* *Vo-
yez* **Բրուկ**.

Բրուկ (Բ, աւ) *s.* Consul; maî-
re; prince. **Փոխանակ բրուկ**, pro-
consul.

Բրուկ (Բ, աւ) *s.* Réfection, ré-
paration d'un bâtiment.

Բրուկ (այ, աւ) *s.* Bâilial, dia-
ble, démon.

Բրուկ *Voyez* **Բրուկ**.

Բրիւ, *adj, ind.* Brisé, cassé,
rompu.

Բրիւնէլ (Էմ, բրիւ) *v, a.* Bru-
ser, rompre, mettre en pièces, cas-
ser; féler, fendre.

Բրիւնիլ (Էմ, բրիւ) *v, n-p.* Se
briser, se rompre; perdre le coura-
ge, s'abattre.

Բրիւնաւ, *adj, ind.* Fragile,
frêle; réfrangible.

Բրիւր (Բ, աւ) *s.* Tribut, im-
pôt; vicaire: *Voyez* **Փոխանորդ**.

Բրիւկ, *adj, ind.* Brisé, cassé;
interrompu, discontinué; douillet,
délicat avec affectation, minaudier;
majauree.

Բրիւկէլ (Էմ, էցի) *v, a.* Bri-
ser, mettre en pièces; réfléchir; ba-
gayer, rompre les mots; rouler (en
musique).

Բրիւկիլ (Էմ, էցայ) *v, n-p.*
Se briser; se réfléchir; se rouler;
minauder.

Բրիւկանի (Էմ, էցայ) *s.*
Brisure; réfraction; inflexion; roun-
lade; minauderies, airs penchés, si-
magrées.

Բրիւկ *Voyez* **Բրիւնէլ**.

Բրիւր (Բ, աւ) *s.* Fragment, piè-
ce, morceau. **Բրիւր քարայ** ou
շինական, blocage, blocaille, dés
combres.

Բրիւր (ԲԷ, ԲԾ) *s.* Brise-
ment. **Բրիւրի պաւ**, décourage-
ment, perte de courage, abattement
de cœur: *Voyez* **Բրիւնիւ**.

Բրիւր *Voyez* **Բրիւր**.

Բրիւն (Էմ, էցայ) *s.* Rup-
ture, fracture; effraction; fraction;
réfraction.

Բրիւն (Էմ, էցի) *v, a.* Mettre
en pièces, briser.

Բրիւր (Բ, աւ) *s.* *Voyez* **Բրիւր**.

Բրիւր (այ, ու) *s.* Bysse, toile
très-fine.

Բրիւրայ, *adj, ind.* De bysse,
fait

հիշ, ou tissu de toile très-fine.

Բեհեղեղէն (ղիւն, զինաւ) *adj.*
Voyez Բեհեղեղայ.

Բեհեղաւորաւոր, *adj, ind.*
Tissu, ou mêlé avec le bysse.

Բեհեղաւորեալ (Բ, Լ) *adj.* Qui
est fourni, ou habillé de bysse.

Բեհեղաւորեալ (աւել, արտա) *s.*
Marché où se vendent les bysses, et
les marchandises prétenses.

Բեհեղաւորայ, *adj, ind.* Qui a
ressemblance de bysse, à façon de
bysses.

Բեղաւոր Voyez Բեղաւոր.

Բեղաւոր (Բ, աւ) *adj.* Fé-
cond.

Բեղաւորեալ (ԲԷ, ԷԳԷ) *v, a.*
Féconder.

Բեղաւորութիւն (ԲԷ, ԲԷ) *s.*
Fécondité, fécondation.

Բեմ (Բ, Է) *s.* Gradin; sanc-
tuaire : Voyez Լեւիտին : Siège, banc,
parquet ; tribunal.

Բեմակաւ (Բ, աւ) *adj, et s.* Qui
regarde l'autel, ou le sanctuaire ;
clerc, ecclésiastique.

Բեմաւորութիւն Voyez Բեմաւոր
ութիւն.

Բեմբ (Բ, Է) *s.* Voyez Բեմ :

Բեմաւորայ (Բ, Է) *adj.* Orateur ;
prédicateur.

Բեմաւորութիւն (ԲԷ, ԲԷ) *s.*
Oraison, ou discours énoncé du sanc-
tuaire, de la chaire, ou du tribunal.

Բեմործ (Բ, Է) *s.* Note de mu-
sique.

Բեռն (ԲԷ, ԲԷ) *s.* Somme,
faix, fardeau, charge ; chargement,
imposition ; poids ; halle, ballot.

Բեռնաւոր (Բ, աւ) *s.* Voyez
Բեռնակիր :

Բեռնաւորութիւն Voyez Բեռ-
նակիրութիւն.

Բեռնակիր (ԲԷ, ԷԳԷ) *s.* Por-
te-faix, porteur, crochetour, gagne-
denier ; voiturier.

Բեռնակիրութիւն (ԲԷ, ԲԷ) *s.* A-
ménage, port, voiture ; chargement.

Բեռնաւոր (Բ, աւ) *adj.* Qui por-
te une somme, chargé.

Բեռնաւորեալ (ԲԷ, ԷԳԷ) *v, a.*
Charger, mettre une charge, ou un
fardeau sur.

Բեր, *int.* Or ça, or sus, allons.

Բեր (Բ, Է) *s.* Production, fruit.

Բերան (Բ, Է) *s.* Bouche ; em-
bouchure, entrée, ouverture ; gueu-
le ; goulet, orifice ; taillant, taille,
fil ; détroit, arros. Բերան Բերան,
bouche à bouche. Ի Բերան աւ-
տարի ou Բերան, apprendre par cœur.
Բերան Ի զայր անկանիլ, tomber
sur sa bouche.

Բերանաւոր, *adj, ind.* Qui a la
bouche ouverte, ravi en admiration ;
désireux, ardent.

Բերանաւորեալ (ԷԳԷ, ԷԳԷ) *adj.* Voyez Բերանաւոր.

Բերանաւորութիւն (ԲԷ, ԲԷ) *s.*
Ouverture de la bouche.

Բերանակիր, *adj, ind, et adv.*
À pleine bouche, fort, hautement,
avec ardeur.

Բերանաւոր, *adj, ind.* Qui dit
tout ce qui lui vient à la bouche ;
qui n'est pas à jeun ; qui est sujet
à sa bouche, gourmand.

Բերանաւորութիւն (ԲԷ, ԲԷ) *s.*
Intempérance de langue ; gourman-
disse, gloutonnerie ; état d'une per-
sonne qui n'est pas à jeun.

Բերանակաւ (Բ, Է) *s.* Embou-
chure, morailles.

Բերանակաւ (աւ, արտ) *v, ք-ք.*
Se former une bouche, s'ouvrir.

Բերանաւոր (Բ, աւ) *adj, et s.*
Qui a un mal dans la bouche : mal
de bouche.

Բերանակիր, *adv.* Avec la bouche.

Բերանաւորեալ (ԲԷ, ԷԳԷ) *v, z.* Former une bouche, une ou-
verture, ouvrir.

Բերանութիւն (ԲԷ, ԷԳԷ) *adj.*
Noun imposé par un accident.

Բերանիլ (ԲԷ, ԷԳԷ) *v, ք-ք.*
Voyez Կարիլ.

Բերդ (Բ, աւ) *s.* Forteresse,
château.

Բերդակալ (Բ, աւ) *s.* Châte-
lain, qui commande dans un château,
qui a la garde d'une forteresse, com-
cierge.

Բերդակալեալ (ԲԷ, ԷԳԷ) *s, pl.*
La garde d'une forteresse.

Բերդաւոր (Բ, Է) *adj.* Qui
fait la guerre contre une forteresse,
ou un château.

Բերդաւորութիւն (ԲԷ, ԲԷ) *s.*
Guerre contre une forteresse.

Բերդաւոր (Բ, աւ) *adj, et v.*
Voyez Բերդակալ.

Բերդերան (*ԵՏ, ԲԵՐԴ*) *v, n. pl.* Les forteresses, les châteaux.

Բերել (*ԵՏ, ԲԵՐԵԼ*) *v, n.* Porter, apposter, emporter, rapporter, ramporter, mener, ramener, entraîner; provoquer; réferer; rendre: souffrir, supporter. **Բերել զմանութի**, imiter; ressembler, avoir de la conformité.

Բերել (*ԵՏ, ԲԵՐԵԼ*) *v, n. p.* Se porter; avoir de l'inclination, ou de la pente; pencher; se conduire, agir.

Բեր 'ե մէջ, *s, ind.* Qui apporte, qui annonce.

Բերկաբերձ, *adj, ind.* Très-joyeux, qui d'une beaucoup de joie.

Բերկաւք, *adj, ind.* Voyez **Բերկաւք**.

Բերկաւք, *adj, ind.* Joyeux, agréable; content, enjoué.

Բերկաւք, *adj, ind.* Voyez **Բերկաւք**.

Բերկաւք (*Բ, աւ.*) *adj.* Joyeux, délicieux, divertissant, délectable.

Բերկաւք (*մոխ, մուս.*) *adj.* Joyeux, enjoué.

Բերկաւք (*Բ, աւ.*) *s.* Lieu de divertissement, ou de plaisir.

Բերկաւք (*հայ, հայ*) *s, pl.* Joie, alégresse, plaisir, contentement, déllice. **Բերկաւք**, délicieusement.

Բերկաւքաւոր, *adj, ind.* Plein de joie, joyeux, réjouissant, enjoué.

Բերկաւք (*Բ, աւ.*) *adj.* Réjouissant, joyeux, qui donne de la joie.

Բերկել (*ԵՏ, ԵՅԵԼ*) *v, a.* Voyez **Բերկել**.

Բերկելցանել (*ԵՏ, ԵՅԵԼ*) *v, t.* Réjouir, donner de la joie, récréer, divertir, délecter, égayer, chatouiller.

Բերկել (*ԵՏ, ԵՅԵԼ*) *v, n. p.* Se réjouir, se délecter, se complaire.

Բերկութի (*ԵՏ, ԵՅԵԼ*) *s.* Joie, alégresse, contentement, plaisir, déllice, délectation, enjouement, agrément, satisfaction, complaisance, douceur.

Բերկաւոր, *adj, ind.* Voyez **Բարձրաբերձ**.

Բերձրութի Voyez **Բարձրութի**.

Բերում (*բման, բմաւք*) *s.* Exigence; tendance; pente, penchant; propension, inclination; port.

Բերում, *s, ind.* Voyez **Բ**.

Բերում, *Գիտում* et **Գոտարում**.

Բերթ, *adj, ind.* Fécond, fertile, riche.

Բերին (*Բ, աւ.* ou *Դ, ու*) *s.* Térébenthine.

Բերկիկ (*ԵՏ, ԵՅԵԼ*) *s.* Térébinthe.

Բերն (*Բ, աւ.*) *s.* Clou: pole; clouterie. **Բերնաք հաստաւել**, clouter. **Հանել զբերն**, déclouer, dé-senclover.

Բերնաւան (*Բ, աւ.*) *adj.* Polaire.

Բերնաւոր (*Բ, աւ.*) *s.* Cloutier, liseur de clous.

Բերնաւոր, *adj, ind.* Voyez **Բերնաւոր**.

Բերնաւոր, *adj, ind.* Cloué, attaché avec des clous.

Բերնաւոր (*Բ, աւ.*) *s.* Cloutier, vendeur de clous.

Բերնել (*ԵՏ, ԵՅԵԼ*) *v, a.* Clouer, onclouer, attacher avec des clous.

Բար (*Բ, աւ.*) *s.* Voyez **Բար** et **Բար** (*Բար, Բար*) *s.* Escarbot; hanneton; cerf volant.

Բար (*ԵՏ, ԵՅԵԼ*) *v, n.* Bourdonner.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բար Voyez **Բար**.

Բար (*Բար, Բար*) *s.* Castor, loutre, bièvre.

Բար Voyez **Բար**.

Բար (*Բ, աւ.*) *s.* Voyez **Բար**.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բարում (*բման, բմաւք*) *s.* Bourdonnement.

Բ Ե Ե

ԲՅԻԷ (ԽԺ, Բեցայ) *v, n-p.* Voyez **ԲԻՃԱՆԱԿ**.

Բժարեր (Բ, աւ) *adj.* Classieux.

Բժական Voyez **ԳԻՃԱԿԻՆ**.

Բժարործ (Բ, աւ) *adj.* Talismaniste, qui fait des talismans, ou des amulettes.

Բժարիչ (հոց, եօք) *s, pl.* Talisman, amulette, phylactère.

Բժեշկ (շիկ, շիաւ) *s.* Médecin, docteur.

Բժշկական (Բ, աւ) *adj.* Médical, médicinal, médicamenteux, curatif, thérapeutique.

Բժշկականութի (ԲԷ, ԲԷ) *s.* Médecine, art de guérir.

Բժշկապետ (Բ, աւ) *s.* Premier médecin.

Բժշկարան (Բ, աւ) *s.* Lieu de guérison; la boutique d'un médecin; livre de médecine.

Բժշկել (ԽԺ, եցի) *v, a.* Guérir, médicamenter, remédier, traiter, panser.

Բժշկելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Guérissable, curable.

Բժշկութի (ԲԷ, ԲԷ) *s.* Guérison, cure, curation, traitement, pansement; médicament, médecine, remède: Voyez **Բժշկականութի**.

Բժու (Բ, իւ) *adj.* Chasseux.

Բժուիկ (ԽԺ, աեցայ) *v, n-p.* Avoir des yeux chassieux.

Բժումուքի (ԲԷ, ԲԷ) *s.* Chassie.

Բիբ (բբի, բբաւ) *s.* Pupille, la prunelle de l'œil.

Բիբեւ (ԽԺ, եցի) *v, n.* Gazouiller.

Բիծ (բոց, բոմ) *s.* Chassie.

Բիծ ախտանալ Voyez **Բժումուքի**.

Բիծ (բծի, բծիւ) *s.* Tache, souillure; éphélides. **Բիծ աւայ**, maille, tache dans l'œil. **Բիծ 'ի մարմնի**, signe, marque, ou tache naturelle qu'on a sur le corps. **Բիծ աբաւ**, macule. **Բիծք ազամանդի**, gendarmes, ou points d'un diamant.

Բիբ (բբի, բբաւ) *s.* Gros bâton, gourdin, tricot.

Բիբա, *adj, ind.* Gros, grossier, goffe, dur, brusque, âpre, rude, rustaud, rustique, rustre, sauvage, vilain, désobligeant, disgracieux, mal gracieux, mal adroit, massif, impoli; incivil, inculte, indogi-

le, lourd, lourdaud, ignorant, engou, épais, brutal.

Բիբ (Բ, աւ on բա, աւ) *adj, et s.* Myriade, dix mille; beaucoup, multiple, plusieurs.

Բիբաբառաւոր, *adj, ind.* Composé de plusieurs mots.

Բիբաբերան, *adj, ind.* Très-fécond, très-abondant.

Բիբաբոյն (գանձալ, գանձիկ) *adj.* Voyez **Բիբաբոյն**.

Բիբաբոյն, *adj, ind.* De plusieurs formes, ou genres, plusieurs, multiple.

Բիբաբառաւոր, *adj, ind.* De grande assemblée, de plusieurs ordres.

Բիբաբերաւոր, *adj, ind.* De plusieurs façons, plusieurs, multiple.

Բիբաբերաւոր, *adj, ind.* Voyez **Բիբաբերաւոր**.

Բիբաբերաւոր, *adj, ind.* Fourni de plusieurs pierres précieuses.

Բիբաբառաւոր, *adj, ind.* Composé de plusieurs parties; plusieurs, multiple.

Բիբ անգամ, *adv.* Dix mille fois; plusieurs fois, souvent, beaucoup; mille fois.

Բիբաբառաւոր (պառաւոր, պառաւոր) *adj.* Multiple, plusieurs, beaucoup.

Բիբաբառաւոր, *adj, ind.* Voyez **Բիբաբառաւոր**.

Բիբաբառաւոր (Բ, աւ) *s.* Commandant de dix mille soldats.

Բիբաբառաւոր (պառաւոր, պառաւոր) *adj.* Qui a plusieurs marques dans son corps.

Բիբաբառաւոր, *adj, ind.* Fourni de plusieurs branches, ou rameaux, fort branchu.

Բիբաբառաւոր, *adj, ind.* De plusieurs espèces, ou formes, plusieurs, multiple.

Բիբաբառաւոր (Բ, աւ) *adj.* Dix milliers, ou dix millénaire; millier, mille, multiple, immense, sans nombre.

Բիբաբառաւոր (եկի, եկաւ) *s.* Dix milliers.

Բիբաբառաւոր (Բ, աւ) *s.* Beryl; cristallin; glace.

Բիբաբառաւոր (Բ, իւ) *adj.* Cristallin.

Բիբաբառաւոր (ԽԺ, ցուցի) *v,*

Վ, Տ. Cristalliser (mot de chimie) : Բիւրեղացուցումն (ցանն, ցանաք) Տ. Cristallisation.

Բիւրեղորդ (Ի, աւ) adj, et Տ. Dix millième; la dix millième partie Բիւրեղս, adv. Dix mille fois; mille fois, plusieurs fois.

Բիւրասեան, adj, ind. Voyez Բիւրասեան :

Բիւրս, adv. Voyez Բիւրեղս : Բլծակ (Ի, աւ) Տ. Le bout, ou le tendron de l'oreille. Բլծակ սրտի, oreillettes du cœur. Բլծակ լերդի, lobe. Բլծակ սերմանց, lobe.

Բլծի (Լծի, Լծակ) Տ. Pain, certaine masse de pain, ou d'autres choses; fouace, gâteau, galette.

Բլշակն (Կան, Կանաք) Տ, et adj. Couverture, couverture qui a une cataracte dans son oeil, aveugle.

Բլշակնիւ (Իմ, նկայ) Վ, ոք. Avoir une cataracte dans son oeil, être privé de l'usage de la vue.

Բլշակնութի (ԹԷ, ԹՔ) Տ. État d'une personne qui a une cataracte, ou une taie dans son oeil, privation de l'usage de la vue, obscurité de vue.

Բլշանալ (ամ, աջայ) Վ, ո. Voyez Բլշակնիւ :

Բլշացուցանել (Խմ, ցուցի) Վ, Տ. Obscurcir la vue, aveugler; émousser, rouiller.

Բլշեցուցանել Voyez Բլշացուցանել :

Բլուր (Լրոյ, Լրով) Տ. Colline, tertre, hauteur, coteau.

Բլրակ (Ի, աւ) Տ. Petite colline, tertre, motte, éminence.

Բլրացի (Գւոյ, Գւով) adj, et Տ. Habitant d'une colline.

Բծաւոր (Ի, աւ) adj. Taché, sali, vicieux.

Բծաւորիւ (Խմ, եղի) Վ, ո. Tacher, souiller, salir.

Բծիծ (Բծծի, Բծծիւ) Տ. Voyez ՈՂԻ :

Բծկան (Ի, աւ) adj. Taché, sali, vicieux, deshonnête, laid.

Բծկանութի (ԹԷ, ԹՔ) Տ. Tache, souillure, vice, laideur, difformité.

Բշխել (Խմ, եղի) Վ, Տ. Produire, faire sortir, ou naître; répandre, verser.

Բշխիւ (Խմ, խեցայ) Վ, ոք. Cou-

ler, déborder, ruisseler, saillir, sortir, jaillir; dériver, émaner, partir, venir, provenir, naître, procéder.

Բշխեցուցանել (Խմ, ցուցի) Վ, Տ. Voyez Բշխել :

Բշխան (Խման, Խմաք) Տ. Source, jaillissement, éruption; émission, spiration, proression, émanation.

Բշուլ (Բշոյ, Բշով) Տ. Pot, vase de terre.

Բշլիկ (Ի, Խ) adj. Luxurieux, lubrique, lascif, impudique, paillard.

Բշլիկութի (ԹԷ, ԹՔ) Տ. Luxure, lubricité, incontinence, lascivité, paillardise, péché d'impureté.

Բշիք (Բշիք, Բշիք) Տ. Alvéole, cellule des rayons de miel.

Բշիքիկ Voyez Բոնիքիկ : Բնաբան (Ի, Խ) Տ. Thème, texte, sujet d'un sermon : physicien.

Բնաբանաբան, adv. Physiquement.

Բնաբանական (Ի, աւ) adj. Physique.

Բնաբանութի (ԹԷ, ԹՔ) Տ. Physique.

Բնաբան, adv. Naturellement.

Բնաբան, adj, ind. Voyez Բնաշին :

Բնաբան (Ի, աւ) adj. Natif; naturel. Բնաբանական, patrie; pays natal.

Բնաբան, adj, ind. Naturel, inné.

Բնաբան (Ի, աւ) Տ. Pays natal, patrie.

Բնագիր (Գրի, Գրաւ) Տ. Original d'un écrit, texte.

Բնագիր (Գրի, Գրաւ) adj. Établi, campé.

Բնագիր (Գրաց, Գրոք) Տ, թ. Statue.

Բնագրական (ԹԷ, ԹՔ) Տ. Métaphysique : Voyez Հանգանաւորութի :

Բնագրական (Ի, աւ) adj. Qui appartient à la physionomie; physique.

Բնագրիկ, adj, et Տ, ind. Physionomiste; observateur, naturaliste, physicien.

Բնագրական (ԹԷ, ԹՔ) Տ. Physionomie; physique.

Բնագր (Ի, աւ) adj, et Տ. Physicien.

Բնա

Բնաբանել (հմ, հցի) *v, n.* Philosopher, raisonner en philosophie; discuter de choses naturelles.

Բնաբանութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Physiologie, physique.

Բնածին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Inné, naturel.

Բնակ (ի, աւ) *adj, et s.* Habitant, natif, naturel, indigène; immuablement: habitation, demeure; sépulture, tombeau.

Բնակակեր, *adj, ind.* Naturel, inné.

Բնակակից (հցի, հցաւ) *adj.* Qui demeure ensemble.

Բնական (ի, աւ) *adj.* Naturel; naïf.

Բնականաւ (ամ, ացայ) *v, n.* Habiter, demeurer.

Բնականութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Naturel, naturalisme; simplicité.

Բնակարան (ի, աւ) *s.* Habitable, maison, domicile, logement, chambre, logis.

Բնակաւոր (ի, աւ) *adj.* Habitant, natif.

Բնակեցուցանել (հմ, ցուցի) *v, t.* Loger.

Բնակեցող (տեղ, տեղը) *s.* Logis, logement, résidence, séjour, station.

Բնակիլ (իմ, կեցայ) *v, n.* Habiter, demeurer, loger, résider, séjourner, se domicilier, faire sa demeure, occuper. **Բնակիլի միասին**, cohabiter.

Բնակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui est de même nature, ou essence, consubstantiel.

Բնակիչ (կչի, կչաւ) *adj, et s.* Habitant, demeurant, manant.

Բնակիւ Voyez **Գնակիւ**.

Բնակութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Habitation, demeure, séjour, résidence, station, logis, logement, domicile, établissement, maison: habitude, coutume.

Բնակունակ, *adj, ind.* Natif, propre.

Բնակցութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Habitation ensemble, cohabitation.

Բնանալ (ամ, ացայ) *v, n.* S'habituier, s'accoutumer; s'établir, demeurer.

Բնաշխարհիկ, *adj, ind.* Natal, natif.

Բնապաշտ (ի, իւ) *adj, et s.* Na-

turaliste, philosophe naturaliste.

Բնապէս, *adv.* Naturellement, physiquement.

Բնաջինջ, *adj, ind.* Exterminé. **Բնաջինջ առնել**, exterminer, faire périr, détruire entièrement, extirper. **Բնաջինջ լինել**, être exterminé, ou extirpé.

Բնաւոր (տեաւն, տեղաւոր) *s.* Le maître propre, le prince.

Բնաւ, *adv, et adj, ind.* Pas, point, jamais, rien; totalement, entièrement, absolument: tout, total, entier.

Բնաւին, *adv, et adj, ind.* Voyez **Բնաւ**.

Բնաւք (ւից, ւիւք) *adj, pl.* Tout.

Բնաւոր (ի, աւ) *adj.* Naturel, inné. **Բնաւոր յոճարութի**, naturel, inclination.

Բնաւորաբար, *adv.* Naturellement.

Բնաւորական (ի, աւ) *adj.* Naturel, inné.

Բնաւորապէս, *adv.* Naturellement.

Բնաւորել (իմ, իցի) *v, a.* Voyez **Բնաւորեցուցանել**.

Բնաւորեցուցանել (իմ, ցուցի) *v, t.* Habituer, accoutumer.

Բնաւորիլ (իմ, իցայ) *v, n-p.* S'habituier, s'accoutumer.

Բնաւորութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Habitude, coutume, accoutumance; complexion, disposition, nature, naturel, naissance, tempérament, humeur, inclination, génie; propriété; trempe, calibre, caractère.

Բնդեան (աւն, աւաճ) *s.* Voyez **Բնդ**.

Բնի, *adj, ind.* Voyez **Բնիկ**.

Բնիկ, *adj, ind.* Naturel, inné, original, propre, radical, natif, natal, indigène. **Բնիկ քաղաքակցութիւն**, naturalité.

Բնինն (ի, իւ) *s.* Pite, petite monnaie.

Բնութեանից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui est de même nature; consubstantiel: Voyez **Բնակից**.

Բնութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Nature, essence; naturel, constitution, tempérament; humeur, inclination, génie; naissance, naturalisme; trempe, qualité, manière; sexe.

Բնութաւ: ի բնութաւ, *adv.* Naturel-

rellement, originairement, radicalement.

Բնչունն Voyez **Հնչունն** :

Բարդոն (*ի, իւ*) *s.* Buffle : Voyez **Գոմէշ** :

Բաշ (*ի, իւ*) *s, f.* Putain, prostituée, drôlesse, garce, guenippe, coquine, coureuse, une franche gouine, une effrontée, une femme débauchée, fille, ou femme de joie.

Բաղարոյծ, *adj, ind.* Rusien, pail-lard, qui entretient une femme débauchée.

Բաղանոց (*ի, աւ*) *s.* Bordel, boucau.

Բաղարած (*ի, իւ*) *adj.* Putassier, ribaud, greluchon. **Բաղարած լինել**, putasser, fréquenter les putains ; courir le guilledou, ou le bordel.

Բաղաւազ (*ի, աւ*) *s.* Maque-reau, celui qui fait métier de prostituer des femmes.

Բաղուծի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Putanisme ; prostitution.

Բոժոժ (*ի, աւ*) *s.* Sonnette, sonnet, grelot ; hochet ; clarine.

Բոլոր (*ի, իւ*) *adj, et s.* Tout, total, entier : guirlande, couronne, cercle ; les environs, les lieux d'alentour.

Բոլորընդիս, *adj, ind.* Qui sort en cercle, ou d'alentour.

Բոլորածիր, *adj, ind.* En forme de cercle, rond, circulaire, orbiculaire.

Բոլորակ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Rond, circulaire ; cercle, circuit, orbe.

Բոլորակուն (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Բոլորածիր** :

Բոլորականունով (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Forme en cercle, rondeur.

Բոլորակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Arrondir, rendre rond.

Բոլորակունով (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Arrondissement ; rondeur, cercle, orbe ; rotundité.

Բոլորահեշտ, *adj, ind.* Tout délicieux.

Բոլորաման, *adj, ind.* Tout parfait, complet, entier.

Բոլորարար, *adj, ind.* Tout convenable, fort propre, bienéant.

Բոլորանիստ, *adj, ind.* D'une situation circulaire.

Բոլորաշեն, *adj, ind.* Rotonde.

Բոլորածե (*ի, իւ*) *adj, et adv.*

Rond, circulaire, orbiculaire : en rond, orbiculairement, circulairement.

Բոլորածեղ (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Բոլորակել** :

Բոլորապատու, *adj, ind.* Tout offert à Dieu, holocauste.

Բոլորատէգ, *adj, ind.* Fourni d'un dard rond.

Բոլորափայլ, *adj, ind.* Tout brillant.

Բոլորափառ, *adj, ind.* Tout éclatant, magnifique, splendide.

Բոլորափառութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Éclat, magnificence, majesté.

Բոլորեակ Voyez **Բոլորակ** :

Բոլորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Arrondir ; couronner, achever ; environner, entourer, ceindre.

Բոլորեքանի (*բեցունց, բեքումից*) *adj, et s, pl.* Tout, tout le monde, toutes les personnes, toutes choses.

Բոլորի, *adj, ind.* Rond, circulaire, orbiculaire ; ronde.

Բոլորովեմք, *adv.* Voyez **Բոլորովին** :

Բոլորովին, *adv.* Tout, entièrement, totalement, tout-à-fait, de fond en comble.

Բոլորութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Le tout, le total, la totalité : arrondissement, rondeur.

Բոլորումն (*բման, բմամք*) *s.* Arrondissement ; rondeur, cercle ; couronnement, accomplissement, fin, achievement.

Բոլորք (*բեց, բեք*) *s, pl.* Voyez **Բոլոր** :

Բոկ (*ի, աւ*) *adj, et adv.* Déchaussé ; à nu pied.

Բոկադնաց (*ի, իւ*) *adj.* Qui marche à nu pied, déchaussé.

Բոկանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se déchausser, s'ôter les bas, ou les souliers.

Բոկացունել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Déchausser quelqu'un, lui ôter les bas, ou les souliers.

Բոկեղ (*ի, աւ*) *s.* Gimblette, bchaudé, craquelin.

Բոկան (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Բոկադնաց** :

Բոկունով (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* État d'une personne déchaussée.

Բո՛քսիւն (*եմ, եցի*) *v, n.* Baver, jeter de la bave.

Բո՛հմունք (*մանց, մամք*) *s, pl.* Me-

Menace, paroles pour faire craindre ;
Բուսր (*ե, եւ*) *s.* Pousse, jet,
 rejeton, saion, jeune branche d'ar-
 bre; surgen; bourgeon; germe.
Բուսրաւոր, *adj, ind.* Bien
 fourni de rejets, ou de jeunes bran-
 ches.

Բուսրել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.*
 Pousser, repousser, pulluler, mon-
 ter, sortir, jeter, germer, bourgeou-
 ner.

Բուր (*ե, եւ*) *s.* Raifort,
Բուրակ (*դեմ, դեմա*) *s.* Cor-
 ne nouvelle des animaux.

Բուր Voyez **Աղբորակ** ou **Փի-
 տի**.

Բուր, *s, ind.* Appel, appella-
 tion; plainte, recours; réclamation,
 intercession. **Բուր-առանալ**, **հար-
 կանել** ou **աւել**, appeler, réclamer.

Բուրել (*եմ, եցի*) *v, n.* Appe-
 ler, plaindre; réclamer; interjeter un
 appel.

Բուրիւն (*ե, աւ*) *s.* (mot grec)
 Ver à soie: Voyez **Երամ**.

Բուրիւն (*ե, եւ*) *s.* Retentisse-
 ment, résonnement, détonation, fra-
 cas, grand éclat, explosion, craque-
 ment, grand bruit. **Բուրիւն ալ-
 ծակել**, résonner, retentir, éclater;
 craquer.

Բուր (*բուրի, բուրաւ*) *s.* Pou-
 ce: cheville des instrumens.

Բուր (*բուրի, բուրիւ*) *s.* Voyez
Բուրակ.

Բուր (*բուրի, բուրիւ*) *s, pl.*
 Poussinière, pléiades: compagnie,
 corps, assemblée.

Բուր (*բուրի, բուրիւ*) *s.* Vo-
 yez **Բուրակ**.

Բուր (*բուրի, բուրիւ*) *s.* Nid;
 niche; demeure, logement. **Բուր դը-
 նել**, nicher, se nicher, faire son nid.
Հանել 'ի բուրի, dénicher.

Բուր (*բուրի, բուրիւ*) *s.* Her-
 be, plante, simple; corps végétal-
 ble. **Բուր բարեւ**, nature, natu-
 rel, caractère propre.

Բուր ou **Բուրաւ** (*ե, եւ*) *s.*
Bête sauvage.

Բուր (*ու, ու*) *s.* Sorte de grosse
 mouche, taon.

Բուր (*ու, աւ*) *adj.* Rouge.
Բուրաւորակ, *adj, ind.* Qui cou-
 le en couleur rouge.

Բուրած, *adj, ind.* Teint en rou-

ge, rougi: Voyez **Բուրաւորակ**,
Բուրաւորակ, *adj, ind.* Vor-
 yez **Բուրաւորակ**.

Բուրաւորակ (*այնոյ, այնով*) *adj.*
 Rouge, de couleur de sang; rougeâ-
 tre, qui tire sur le rouge.

Բուրաւորակ, *adj, ind.* Rouge,
 de couleur rouge, teint en rouge.

Բուրաւորակ (*ե, եւ*) *adj.* Tout,
 total, entier, parfait, complet. **Բու-
 լանդակն**, le tout, le total, ensen-
 ble: Voyez **Բուրաւորակաւորակ**.

Բուրաւորակաւորակ, *adv.* Tout, en-
 tièrement, totalement, parfaitement.

Բուրաւորակել (*եմ, եցի*) *v, a.*
 Assembler; dépouiller, recueillir; a-
 chever, accomplir, finir; contenir,
 renfermer; comprendre. **Ի համա-
 ռօտն բուրաւորակել**, abréger.

Բուրաւորակելի (*լւոյ, լեւաւ*) *adj.*
 Compréhensible, concevable.

Բուրաւորակութի (*թե, թք*) *s.*
 Total, totalité, somme, montant;
 sommaire, abrégé, contenu; achève-
 ment.

Բուրել Voyez **Աղբորակ**.

Բուր (*վուր, վեւ*) *s, pl.* Four-
 naise, affinerie, creuset, coupelle;
 mine, minière.

Բուր (*ե, եւ*) *s.* Ver.

Բուր (*ու, ու*) *s.* Grattelle, gale,
 rogne, lèpre, ladrerie. **Բուր դրաւ-
 աւոյ**, farcin, gale qui vient aux
 chevaux.

Բուրակ (*ե, աւ*) *s.* Nitre. **Հանք
 բուրակի**, nitrière.

Բուրակահանք (*աչ, զք*) *s, pl.*
 Nitrière, lieu où se forme le nitre.

Բուրակային (*այնոյ, այնով*) *adj.*
 Nitreux.

Բուրաւ (*ե, եւ*) *s.* Mois, moi-
 sissure, chancissure, efflorescence. **Ու-
 նել դհոմ բուրաւի**, sentir le relent,
 ou le remange.

Բուրաւիւ (*եմ, սեցայ*) *v, n-p.*
 Se moisir, chancier, se chancier.

Բուրաւիւտն ou **Բուրաւիւտն** (*ե,
 եւ*) *adj* (mot grec). Qui aime la
 bourbe, ou la fange; lascif, impu-
 dique.

Բուրաւ (*ե, եւ*) *s.* Ardeur, cha-
 leur véhémence, feu, effervescence;
 ferveur, élanement.

Բուրաւաւորակ, *adj, ind.* Ar-
 dent, enflammé, avec grande ardeur.

Բուրաւել (*եմ, եցի*) *v, a.* En-
 flam-

flammer, allumer, mettre en feu; embraser, échauffer, donner del'ardeur; rallumer, ranimer, revivifier; Բորբորել (Եմ, բեցայ) v, n-p. S'enflammer, s'allumer, s'embraser, flamber, petiller; se passionner; enragé.

Բորբորում (բման, բմամբ) s. Ardeur, inflammation: Voyez Բորբոր.

Բորեղ (Է, աւ) s. Taon.

Բորենի (նայ, նեաւ) s. Hyène.

Բորե (Է, Էւ) s. Voyez Բորենի.

Բորենիմ (mot hébreu). Voyez Բորենի.

Բորում (Է, Էւ) adj. Lépreux, ladre; galeux, gratteux, rogneux; héroïeux.

Բորոնեցոցանել (Եմ, ցուցի) v, s. Rendre lépreux, ou rogneux.

Բորոնել (Եմ, տեցայ) v, n-p.

Être, se rendre lépreux, ou rogneux.

Բորոնութ (ԹԷ, ԹԷ) s. Lèpre, ladrerie; rogne: Voyez Բոր.

Բոց (ոյ, ու) s. Flamme; fougue. Բոց արձակել, flamber, jeter de la flamme.

Բոցագին, adj, ind. Rouge, couleur de flamme.

Բոցախառն, adj, ind. Mêlé de flamme, ardent, enflammé.

Բոցածագումն (գման, գմամբ) s. Éclat, lustre.

Բոցածաւալ, adj, ind. Qui jette de la flamme, flambant.

Բոցակեղ, adj, ind. Flambé; embrasé, brûlé.

Բոցակիդել (Եմ, էջի) v, a. Flamber, passer par dessus la flamme; brûler, embraser.

Բոցակիդութ (ԹԷ, ԹԷ) s. Embrasement, brûlement; inflammation, déflagration.

Բոցակիմ, adj, ind. Qui brûle, qui démange comme la flamme.

Բոցակնագին (գուշի, գուշիւ) adj. Dont les yeux petillent.

Բոցանշանել, adj, ind. Flambant, flamboyant, éclatant, brillant, petillant.

Բոցանիւ, adj, ind. En forme de flamme, flambant, flamboyant.

Բոցանիւթ (Է, Էւ) adj. Qui est fait, qui est composé de flamme, ou de feu, flambant, ardent, lumineux.

Բոցանման, adj, ind. Voyez Բոցանիւ.

յանիւ. Բոցանիւ ou Բոցանիւթ s. Բոցանշան (Է, Էւ) adj. Voyez Բոցանիւ.

Բոցանշու (շուլի, շուլիւ) adj. Voyez Բոցանշանիւ.

Բոցանշութ (ԹԷ, ԹԷ) s. Jet de flamme.

Բոցանշել, adj, ind. Qui pousse hors de soi des flammes.

Բոցանիւ, adj, ind. Voyez Բոցանիւթ.

Բոցանիւթ, adj, ind. Voyez Բոցանիւթ.

Բոցանիւթ, adj, ind. En forme de flamme, flambant, flamboyant, petillant, éclatant, brillant.

Բոցանիւթ, adj, ind. Fourni de feuilles rouges.

Բոցանիւ, adj, ind. Voyez Բոցանիւթ.

Բոցանիւթ, adj, ind. Voyez Բոցանիւթ.

Բու (ոյ, ու) s. Hibou, duc, hulotte, luette, chat-huant, chouette.

Բուարաւակ, adj, ind. Qui ressemble au hibou.

Բուե՛ճ (Եճի, Եճիւ) s. Voyez Բու.

Բութ (ԲԹոյ, ԲԹու) adj. Mousse, émoussé, dont le tranchant est usé; hébété, pesant. Բութ անկիւն, angle obtus. Բութ շեշտ ou ուղեբակ, accent grave.

Բութակ (Է, աւ) s. Pouce: étaie, appui: clef pour tourner les chevilles d'un instrument, clavette: pieu: coupelle, creuset: bouchon: bague mise au pouce.

Բութակ (Է, աւ) s. Voyez Բութակ.

Բութակն (Է, աւ) adj. Curatif.

Բութել (Եմ, էջի) v, a. Guérir, délivrer de maladie; médicamenter.

Բութեութ (ԹԷ, ԹԷ) s. Voyez Բութակ.

Բութում (Եման, Եմամբ) s. Guérison, recouvrement de la santé; cure, traitement, pansement de quelque maladie, ou blessure; médicament, remède.

Բութ (Թիւ, Թիւթ) s, pl. Voyez Բութակ.

Բուլ, s, ind. Un des mois des Hé-

Hébreux, qui répond à Octobre.

Բուխակ (*ի, ալ*) *s.* Sorte de fleur.

Բուծ (*բծի, բծալ*) *s.* Agneau de lait.

Բուծական (*ի, ալ*) *adj.* Nourrissant; thérapeutique.

Բուծանել (*եմ, բուծի*) *v, a.* Nourrir, alimenter, sustenter, servir d' aliment; traiter, panser: engraisser.

Բուծարան (*ի, ալ*) *s.* Lieu de nourriture; nourriture, aliment.

Բուծել Voyez **Բուծանել**.

Բուծին (*ծնոյ, ծնով*) *s.* Mèche, humignon, allumette.

Բուն (*բնի, բնալ*) *s, et adj.* Nature, naturel, origine, principe, racine; estoc, brin, gros, pied, poteau, tige, tronc: propre, naturel, original, radical, principal. **Բուն աշտանակի**, bobèche. **Բուն սեան**, le fût d' une colonne.

Բունել (*եմ, եջի*) *v, n.* Nicher, se nicher, faire son nid; se placer, se poser, demeurer.

Բունիկ, *s, ind.* Petit nid.

Բունծ (*բնծոյ, բնծով*) *s.* Motte: Voyez **Կաշ**.

Բուշա (*բշոյ, բշով*) *s.* Voyez **Փամբուշա**.

Բուռ (*բուոյ, բուով*) *s.* Chaux.

Բուռն (*բուան, բուամ*) *s, adj, et adv.* Poing; main; violence, force, tyrannie; tyran, usurpateur: impétueux, furieux, ardent, vif, énergique, fougueux, véhément, vigoureux, emporté, enragé, tyrannique, prédominant, puissant: violemment, avec ardeur; avec violence. **Բուռն մի**, une poignée. **Բուռն առնել**, forcer, violenter. **Բուռն հարկանել**, **ի բուռն արկանել**, **գրամառ անել**, ou **բնգ բուամ անել**, entreprendre; prendre, empoigner, arrêter; dominer, conquérir, subjuguier.

Բուռնալիք Voyez **Բունալիք**.

Բուսաբեր (*ի, ալ*) *adj.* Végétale.

Բուսադգեստ (*ի, իւ*) *adj.* Orné d' herbes, ou de végétaux.

Բուսածին (*ծնի, ծնալ*) *adj.* Qui produit des végétaux, végétatif.

Բուսակ (*ի, ալ*) *s.* Herbe, plante, végétaux.

Բուսական (*ի, ալ*) *adj.* Végétal, végétale, végétatif. **Բուսա-**

կանք, végétaux, les plantes.

Բուսանիլ (*եմ, բուսայ*) *v, n.* Naître, croître, pulluler, sortir, repousser, reprendre, éclore, poindre, se lever, végéter, pousser; se régénérer.

Բուսաբանակ, *adj, ind.* Voyez **Բուսածին**.

Բուսուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Produire, reproduire, faire naître, jeter, pousser.

Բուսոյ (*բուոյ, բուով*) *s.* Corail.

Բուսոյ (*բուոյ, բուով*) *s.* Nourriture, aliment.

Բուրակ (*ի, ալ*) *s.* Borax: Voyez **Բարակ**.

Բուրանոյ (*ի, ալ*) *s.* Encensoir.

Բուրաստան (*ի, ալ*) *s.* Jardin, verger.

Բուրաստանաւորակ, *adj, ind.* Qui a la forme d' un jardin.

Բուրքն (*բրքան, բրքամբ*) *s.* Pyramide; tour.

Բուրդ (*բրդոյ, բրդով*) *s.* Laine.

Բուրել (*եմ, եջի*) *v, n, et a.* Sentir, répandre, exhiler, sortir. **Հասանել Բուրել**, embaumer, parfumer. **Բուրել հոտ գարշուծե**, puer, sentir mauvais.

Բուրուսա ou **Բուրվա** (*ի, ալ*) *s.* Encensoir.

Բուրուսն (*բման, բմամբ*) *s.* Senteur, odeur; fumet; fumigation. **Բուրուսն անուշից**, parfum, bonne odeur.

Բուրվաւոր (*կրի, կրաւ*) *s.* Thuriféraire.

Բոք (*բքոյ, բքով*) *s.* Neige impétueuse, tourmente.

Բշել (*եմ, եջի*) *v, n.* Piper, siffler.

Բշողական (*ի, ալ*) *adj.* Qui siffle.

Բշումն (*բշման, բշմամբ*) *s.* Sifflement.

Բշիշ Voyez **Բշիշ**.

Բապործ (*ի, ալ*) *s.* Chauffournier.

Բաւծեի, *adj, ind.* Enduit de chaux.

Բաւել (*եմ, եջի*) *v, a.* Enduire de chaux; crépir.

Բանարար, *adv.* Violemment, forcément, tyranniquement.

Բանարարել (*եմ, եջի*) *v, a.* Violer, forcer.

Բռնաբարություն (թե, թք) *s.* Violence, force, contrainte; viol; violement.

Բռնագոյն (գունի, գունիւ) *adj.*, *comp.* Plus fort, très-violent, fort impétueux.

Բռնագաւտ (ի, իւ) *adj.* Violent, coactif, peiné, contraint, forcé.

Բռնագաւտանք (նայ, նոք) *s.*, *pl.* Violence, force, contrainte.

Բռնադատել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Violenter, forcer, obliger, nécessiter, réduire, convaincre, astreindre, contraindre, exiger, persécuter.

Բռնադատութի (թե, թք) *s.* Violence, force, contrainte, assaut, poursuite, extorsion.

Բռնադռուել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Voyez **Բռնադատել**.

Բռնադռութի Voyez **Բռնադատութի** et **Բռնաբարութի**.

Բռնալիք, *adj.*, *ind.*, et *adv.* À pleine main, d'une poignée: bien, fort.

Բռնակալ (ի, աւ) *adj.*, et *s.* Tyrann, intrus, usurpateur.

Բռնակալել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Tyranniser.

Բռնակալութիւն (թե, թք) *s.* Tyrannie; intrusion.

Բռնական (ի, աւ) *adj.* Violent, tyrannique.

Բռնահար (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բռնագաւտ**.

Բռնահարել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Voyez **Բռնագաւտել**.

Բռնահարութի Voyez **Բռնագաւտութիւն**.

Բռնածիդ, *adj.*, *ind.* Voyez **Բռնագաւտ**.

Բռնամահ, *adj.*, *ind.* D'une mort violente.

Բռնամարտիկ (ակի, ակաւ) *s.* Lutteur, athlète; qui combat à coups de poing.

Բռնամարտութի (թե, թք) *s.* Pugilat, combat à coups de poing.

Բռնանալ (ամ, աջայ) *v.*, *n.* Empiéter, entreprendre sur, astreindre, tyranniser, prédominer, régner.

Բռնաշունչ, *adj.*, *ind.* Violent (vent).

Բռնապատակ (ի, աւ) *s.* Coup de poing, gourmade. **Բռնապատակօք ձեռակոծել**, battre à coups de poing, bourrer, frotter.

Բռնաւոր (ի, աւ) *adj.*, et *s.* Violent, impétueux: tyran, usurpateur. **Բռնաւորաբար**, *adv.* Tyranniquement.

Բռնաւորական (ի, աւ) *adj.* Tyrannique, violent.

Բռնաւորել (եմ, եցի) *v.*, *n.* Forcer; tyranniser, empiéter.

Բռնաւորութիւն (թե, թք) *s.* Tyrannie, violence.

Բռնաքար (ի, ամք) *s.* Pierre jetée avec la main.

Բռնիկ Voyez **Ընթերցել**.

Բռնի, *adv.*, et *adj.* Violamment, forcément, malgré, à toute force, involontairement: forcé, violent, involontaire, contraint; étroit.

Բռնիկ, *adv.* **Բռնիկ հարկանել**, Batta ou frapper à coups de poing, donner des coups de poing.

Բռնիկ հարուած, gourmade.

Բռնութի (թե, թք) *s.* Violence, force, extorsion, contrainte; usurpation, tyrannie; poussée, assaut, véhémence, vivacité, fougue; furie, frénésie, impétuosité, transport.

Բռշուկ, *adj.*, *ind.* Enlevé par force; étroit, court, bref, très-peu.

Բռնիկ Voyez **Բռնակալել**.

Բռնիկ (ի, աւ) *adj.* Engraissé.

Բրաբիոն (ի, աւ) *s.* (mot grec) Récompense, prix, laurier.

Բրաբիոնայ, *adj.*, *ind.* De récompense. **Պսակ բրաբիոնայ**, laurier.

Բրապոհ, *adj.*, *ind.* Frappé avec un gros bâton.

Բրած (ոյ, ով) *s.* Creux, cavité.

Բրածեծ, *adj.*, *ind.* Frappé des coups de bâton. **Բրածեծ առնել**, battre de coups de bâton, donner des coups de bâton.

Բրածոյ, *adj.*, *ind.* Creusé, creux, cave.

Բրաւոր (ի, աւ) *s.* Qui porte un bâton.

Բրդազեկայ (դեցի, դեցիւ) *adj.* Velu, fourni de laine, drapé, laineux.

Բրդգեղ (եմ, եցի) *v.*, *a.* Déchirer, découper; violer, vexer, tourmenter.

Բրդել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Émier, émietter. **Բրդիլ 'ի բարկութի**, ou 'ի սրմամբութի բարկութի, s'emporter.

Գաղանական (ի, աւ) *adj.* Brutal, bestial, fier, farouche.

Գաղանակեաց, *adj, ind.* Brutal, bestial, qui vit en bête brute.

Գաղանակեր (ի, աւ) *adj.* Qui mange, ou qui est dévoré des bêtes.

Գաղանակերայ (ի, եւ) *adj.* Comme une bête sauvage.

Գաղանակուր, *adj, ind.* Qui est dévoré ou déchiré par une bête sauvage.

Գաղանամարա (ի, եւ) *s.* Qui combat avec les bêtes sauvages; combat, et lieu à combattre avec les bêtes sauvages. **Ի գաղանամարտի լինել**, combattre contre les bêtes sauvages.

Գաղանամարտիկ (տկի, տկաւ) *s.* Combattant.

Գաղանամարտութի (թէ, թք) *s.* Combat avec les bêtes sauvages.

Գաղանամիտ (միտի, միտաւ) *adj.* Brutal, bestial, fier, farouche, inhumain, cruel.

Գաղանային (այնոյ, այնով) *adj.* Brutal, bestial.

Գաղանանալ (ամ, այցոյ) *v, n.* Devenir cruel, ou farouche, être fier.

Գաղանասնոյց, *adj, ind.* Qui produit, ou nourrit des bêtes sauvages.

Գաղանացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre fier, ou cruel.

Գաղանեղէն (ղինի, զինաւ) *adj.* Brutal, bestial, qui tient de la bête.

Գաղանընկէց, *adj, ind.* Jeté devant les bêtes sauvages.

Գաղանութի (թէ, թք) *s.* Brutalité, bestialité; fierté, féroceité, inhumanité, barbarie, cruauté, rage, folie.

Գաղանուտ, *adj, ind.* Abondant en bêtes sauvages.

Գաղապէ Voyez Գաղպէ:

Գաղար (ի, աւ) *s.* Carotte; panais.

Գաղերթուակ (ի, աւ) *s.* Sorte de gomme aromatique.

Գաղիկեմ (խիժի, խիժաւ) *s.* Goudron, brai; poix.

Գաղպէ (ի, եւ) *s.* Miélat, miellée, manne.

Գաղպի Voyez Գաղպէ:

Գաթուած Voyez Կաթուած:

Գալ (գամ, եկի) *v, n.* Venir; arriver, parvenir; se porter, se conduire, agir; avoir de l'inclination; s'appliquer avec ardeur. **Յառաջ**

գալ, sortir, procéder, émaner, naître, dériver, s'ensuivre. **Չառաւ կուծեամբ գալ**, se porter à la débâche.

Գալար (ի, եւ) *s.* Voyez Գալարում:

Գալարապի, *adj, ind.* Pitoyable, qui a un cœur tendre.

Գալարափող (ղ, ով) *s.* Cor, cornet, trompe, trompette, conque.

Գալարափող ահով, cornue, retorte.

Գալարել (եմ, եցի) *v, a.* Rouler, plier en rond; torde, tortiller, tortuer; grésiller; recoquiller.

Գալարեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez Գալարել:

Գալարիլ (իմ, բեցոյ) *v, n-p.* Se replier, se retirer, se friser, se recroqueviller; se blottir, se tapir.

Գալարում (բման, բմամբ) *s.* Rouleau; repli, retirement, recoquille-

ment, contraction; détorse, entorse, distorsion, tortillement, entortillement, tortuosité; étranglement.

Գալարուն, *adj, ind.* Tortueux, replié.

Գալանաս Voyez Բաղան:

Գալոյ, *adj, et s, ind.* Qui doit venir.

Գալուտ (լսեան, լսեամբ) *s.* Venue, arrivée, accès, avènement.

Գահ (ի, եւ) *s.* Trône; chaire, siège; dignité; précipice, lieu haut élevé et fort escarpé. **Արկանել ի գահէ**, précipiter. **Անկանել ի գահէ**, ou **գահէ ի գահ կործանել**, être précipité, être jeté, ou tombé d'un précipice à un autre.

Գահազլուութի (թէ, թք) *s.* Primauté, présidence, primatie.

Գահազլութի (գլխոյ, գլխով) *s.* Premier rang, tête, première place; président.

Գահակ (ի, աւ) *s.* Voyez Օղ:

Գահաւորակ *s.* Successeur en dignité.

Գահակալ (եմ, եցի) *v, n, et a.* Succéder au trône, prendre la place de quelqu'un en dignité.

Գահակալութի (թէ, թք) *s.* Succession au trône, ou à quelque dignité.

Գահակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon du même trône, ou de la même dignité.

Գահակցել (*հմ, ցեցայ*) *v, n-p.* S'asseoir sur le même trône, avoir la même dignité avec un autre.

Գահակեծար, *adj, ind.* Honorable en dignité.

Գահակնան (*ի, աւ*) *adj.* Remarquable en dignité, assis à la première place, président.

Գահառէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Ambitieux.

Գահաորութիւն (*թէ, թք*) *s.* Ambition, désir immodéré d'honneur et de grandeur, poursuite ardente de quelque dignité, brigue.

Գահալէտ, *adj, ind.* Précipité. **Գահալէտ առնել**, précipiter, jeter d'un précipice. **Գահալէտ լինել**, être précipité, tomber d'en haut. **Գահալէտ տեղի**, précipice. **Գահալէտ բերմամբ**, précipitamment.

Գահալիւթել (*հմ, եցի*) *v, a.* Précipiter.

Գահալիւթութիւն (*թէ, թք*) *s.* Précipitation.

Գահաւանդ (*ի, աւ*) *s.* Haut, hauteur, précipice, lieu fort élevé et escarpé.

Գահաւանդակ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Գահաւանդ**.

Գահաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui tient un siège: garçon de la chambre chez le roi.

Գահաւորակ (*ի, աւ*) *s.* Trône, haut dais: gril.

Գահել (*հմ, եցի*) *v, a.* Battre, frapper, donner un, ou plusieurs coups.

Գահեղութիւն (*թէ, թք*) *s.* Hauteur, élévation, dignité, présidence.

Գահերեց (*բիցու, բիցամբ*) *s.* Président, principal; primat; doyen.

Գահերիցութիւն (*թէ, թք*) *s.* Présidence; primatie; doyenité. **Գահերիցութիւն**, primatiale.

Գահլը (*յից, յիւք*) *s, pl.* Trône, haut dais, fauteuil: lit de parade.

Գաղառոս (*ի, աւ*) *s.* Tailleur de pierres: Voyez **Քարագործ**.

Գաղափար (*ի, աւ*) *s.* Idée, notion, image; opinion, pensée; dessein, projet, plan, concept; patron, modèle, exemplaire, forme, exemple, paragon, amo, creux; copie, apographe.

Գաղափարական (*ի, աւ*) *adj.*

Ideal, qui existe dans l'idée.

Գաղափարել (*հմ, եցի*) *v, a.* Conformer, imiter; copier, transcrire. **Վերստին գաղափարել**, recopier.

Գաղանեան, *adj, ind.* **Գաղանեան նիւթ** ou **էլէկտրականութիւն**, galvanisme.

Գաղել (*հմ, եցի*) *v, a.* Cacher, céler, couvrir.

Գաղենեան, *adj, ind.* Galénique. **Գաղենեան վարդապետութիւն**, galénisme. **Գաղենեան բժիշկ**, galéniste.

Գաղթ (*ի, իւ*) *s.* Éloignement: éloigné.

Գաղթական (*ի, աւ*) *adj, et s.* Fugitif, réfugié; refuge, retraite; colonie.

Գաղթել (*հմ, եցի*) *v, n.* Se dérober, se retirer, fuir, se réfugier, s'éloigner.

Գաղճ (*ի, իւ*) *s.* Sorte de plante mauvaise.

Գաղճն (*ձին, ձամբ*) Voyez **Գաղճ**.

Գաղղիարական (*հմ, եցի*) *v, n.*

Franciser.

Գաղղիական (*ի, աւ*) *adj.* Gallican; français. **Գաղղիական եկեղեցի**, l'église gallicane. **Գաղղիական բարբառ**, la langue française. **Ո՞ր գաղղիական լեզուի**, gallicisme.

Գաղղիարէն, *adv.* En français; à la française.

Գաղղիացի (*ցւոյ, ցւով*) *adj, et s.* Français; un français. **Գաղղիացի խօսել**, parler français, ou la langue française.

Գաղղիացուցանել (*հմ, ցուցի*) *v, s.* Franciser.

Գաղղութ (*զթի, զթիւ*) *s.* Voyez **Գաղթ**.

Գաղլ (*ի, իւ*) *adj.* Tiède; qui manque d'ardeur.

Գաղլանալ (*ամ, աջայ*) *v, n.* Tiédier, devenir tiède; se relâcher.

Գաղլացուցանել (*հմ, ցուցի*) *v, s.* Attiédier, faire perdre de la chaleur.

Գաղլութիւն (*թէ, թք*) *s.* Tièdeur, attiédissement, relâchement, froideur; indévotion.

Գաղաւ, *adv, et pre.* En secret, secrètement, à la dérobee, incognito, en cachette, couverte, clandestinement.

Գաղաւարար, *adv.* Voyez **Գաղաւ**.

Գաղտնաց (ի, իւ) *adj.* Qui se dérobe, fugitif.

Գաղտնագողի *adv*, *et adj.* A la dérobée, furtivement: furtif.

Գաղտնագողութիւն (նկց, նկւք) *s*, *pl.* Larcin, action de celui qui dérobe, ou la chose dérobée.

Գաղտնագողութիւն. Voyez **Գաղտնագողութիւն**.

Գաղտնակեր (ի, աւ) *adj.* Qui mange à la dérobée, ou en cachette.

Գաղտնակերութիւն (թե, թք) *s*. Fourbe, fourberie.

Գաղտնակեր (կրի, կրաւ) *s*. Poisson testacé, huître: naure de perle, coquille où s'engendrent les perles.

Գաղտնակրայ (ի, իւ) *s*. Voyez **Գաղտնակութիւն**.

Գաղտնակէք, *adj*, *ind*. Qui jette, qui tire en cachette; qui est jeté à la dérobée.

Գաղտնամարտ (ի, իւ) *adj.* Qui fait la guerre en cachette, ou invisiblement.

Գաղտնամարտ, *adv*. Secrètement, avec art, avec finesse, avec fourberie.

Գաղտնամիտ (մտի, մտաւ) *adj.* Secret, sournois; fourbe.

Գաղտնառ (ի, իւ) *adj.* Qui prend à la dérobée, fourbe, malicieux.

Գաղտն ընդ գաղտի, *adv*. Secrètement, furtivement, à la dérobée.

Գաղտնիկ, *adv*. Voyez **Գաղտն**.

Գաղտնիկութիւն. Voyez **Գաղտնակութիւն**.

Գաղտնագործ (ի, աւ) *adj.* Qui fait, qui travaille en secret; secret, fourbe.

Գաղտնագործութիւն (թե, թք) *s*. Stéganographie.

Գաղտնածածուկ, *adj*, *ind*. Secret, occulte, caché, impenétrable; furtif, dérobé.

Գաղտնակութիւն, *adj*, *ind*. Voyez **Գաղտնակութիւն**.

Գաղտնածիք. Voyez **Գաղտնածիք**.

Գաղտնամարտ. Voyez **Գաղտնամարտ**.

Գաղտնառարկէք, *adj*, *ind*. Qui parle en secret, délateur.

Գաղտնեաւ, *adv*. Secrètement, en secret, à la dérobée.

Գաղտնի, *adj*, *ind*. Secret, occulte, latent, caché; dérobé, furtif; clandestin; apocryphe; sourd.

Գաղտնիք (նկաց, նկաք) *s*, *pl.*

Secret, mystère; lieu caché, ou dérobé.

Գաղտնորոգար, *adj*, *ind*. Qui tend des pièges en secret, insidieux.

Գաղտնութիւն (թե, թք) *s*. État d'une chose occulte, ou secrète, secret. **Գաղտնութիւն ամուսնութիւն**, clandestinité d'un mariage.

Գաղտնորակ, *adj*, *ind*. Qui prend, qui chasse en secret.

Գաղտնիկ, *adv*. Voyez **Գաղտն**.

Դաճ (ի, իւ) *s*. Gypse; plâtre.

Կոտորք դաճի, plâtras. **Կլաւեր դաճի**, plâtrer.

Դաճակեր (ի, աւ) *s*. Plâtrier.

Դաճակից, *adj*, *ind*. Plâtrier.

Դաճիկ (ի, իւ) *s*. Pygmée, nain, nabot, bambouche.

Դաճիկի (պնոյ, պնոյլ) *adj*. Gypseux.

Դաճակաւ (ի, աւ) *s*. Plâtrier.

Դամ, *s*, *ind*. Pierre d'attente; croc, crochet, agrafe. **Դամն գաղտնի**, aggraver, prendre, s'accrocher, s'attacher.

Դամագրութիւն, *adv*, *ind*. **Դամագրութիւն**, s'accrocher, s'attacher, prendre, gagner, s'emparer, acquiescir: Voyez **Դամն գաղտնի**.

Դամ մի, *adv*. Un coup, une fois.

Դամիտ (ամի, ամիք) *s*. Dogue, alan, matin.

Դամ ընդ դամ, *adv*. De plus en plus.

Դայլ (ի, դայլ) ou **Դայլ** (ի, դայլ) *adv*. Avec vacillation, ou relâchement, en choppant, en heurtant du pied.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Դայլադանք. Voyez **Դայլադանք**.

Գայթեկ (եմ, էջի) *v, n.* Chopper, broncher.

Գայթիկ 'ի գայթիկ, *adv.* Voyez Գայթիկ 'ի գայթիկ :

Գայթեռ (ի, աւ) *adj.* Qui choppe, qui bronche; glissant.

Գայթիսն (ի, աւ) *s.* (mot grec) Sorte de dard, ou de javeline.

Գայլ (ոյ, ով) *s.* Loup. Գայլ մատակ, louve. Կորեւն գայլայ, louveteau. Ճաննել գայլայ կորեւն, louveter.

Գայլ (ի, իւ) *s.* Bâillon. Գայլ 'ի բերան ածեւ, ou արկանեւ, bâillonner.

Գայլափառ (ի, իւ) *s.* Caillou, pierre à fusil.

Գայլափառեայ, *adj, ind.* Fait de caillou, ou de pierre à fusil.

Գայլակորիւն (բեան, բեամբ) *s.* Petit loup, louveteau.

Գայլենի (նւյ, նեաւ) *s.* Peau de loup.

Գայլեստ (ոյ, ով) *s.* Sorte d'herbe mauvaise.

Գայլութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Lycanthropie, maladie de loup-garou.

Գայլ (ի, իւ) *s.* Limon, bourbe, fange; bourbier.

Գայլադեղ Voyez Գառադեղ :

Գայլադիւղ Voyez Գառադիւղ :

Գան (ի, իւ) *s.* Bastonnate, coups de bâton, fouet, coups defouet, fustigation; fléau, châtiment, punition. Գան հարկանել, bâtonner, donner des coups de bâton, fustiger, battre à coups de fouet.

Գանակց, *adj, ind.* Chargé de coups de bâton, puni, châtié.

Գանակոծ, *adj, ind.* Գանակոծ առնել, Donner, ou décharger un grand coup de bâton, bâtonner. Գանակոծ լինել, être frappé à coups de bâton.

Գանահար, *adj, ind.* Գանահար առնել, ou Գանահար լինել Voyez Գանակոծ առնել, Գանակոծ լինել :

Գանդ. Voyez Գանդ :

Գանդառ (ի, աւ) *s.* Plainte, doléance, querelle, regrets, réclamation. Գանդատանք (նայ, նգ) *s, pl.*

Voyez Գանդառ :

Գանդատել (եմ, էջի) *v, n.* Se plaindre, réclamer, hogner. Գանդատել զմեկանց, s'entre quereller.

Գանդիւն Voyez Գանդիւն :

Դանգուր (գրոյ, գրով) *s, n.* *adj.* Frisure; crépu, frisé.

Դանգրադեղ, *adj, ind.* Crépu, frisé, orné de frisure.

Դանգրաշէր (ի, աւ) *adj.* Crépu, frisé, qui a les cheveux annelés.

Դանգրեկ (եմ, էջի) *v, a.* Friser, anneler, créper, houcler, marronner, retrousser, taper.

Դանդրանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Être cispu, ou frisé.

Դանդրառ, *adj, ind.* Annelé, frisé, crépu.

Դանել (եմ, էջի) *v, a.* Bâtonner, fustiger, fouetter, bourrer, battre.

Դանիկ (ի, իւ) *s.* Crâne, ou la tête d'un mort.

Դանկապառ (ի, աւ) *s.* Épicrâne.

Դանի (նւ, աւ) *s.* Trésor; amas; hymne. Դանի արքունի, fisc, finances. Տղն գանիւ, trésor, trésorerie.

Դանիակ (ի, աւ) *s.* Voyez ՄԸԹԵրք ou Ըդերք :

Դանիահառ (ի, իւ) *adj.* Voleur de deniers publics.

Դանիահառութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Péculation, vol des deniers publics.

Դանիանակ (ի, աւ) *s.* Cassette, caisse, coffre (pour mettre de l'argent); trésor, trésorerie.

Դանիապահ (ի, աւ) *s.* Trésorier; argentier.

Դանիապետ (ի, աւ) *s.* Trésorier.

Դանիապետութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Trésorerie.

Դանիապետ (առն, առմբ) *s.* Trésor, trésorerie.

Դանիաբան (ի, աւ) *s.* Trésor, trésorerie; cassette, caisse, coffre (où l'on met de l'argent).

Դանիաւոր (ի, աւ) *s.* Trésorier; questeur; receveur.

Դանիաւորութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Trésorerie; questure.

Դանիել (եմ, էջի) *v, a.* Thésauriser, amasser des trésors; encofrer; empocher.

Դանել (եմ, էջի) *v, n.* Crier, jeter un cri.

Դանելիւն, *s, ind.* Voyez Գանելութի :

Դանելութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Cri, voix haute et poussée avec effort.

Դանելան (զման, չմամբ) *s.* Voyez Գանելութի :

Գաղապեղ (գղի, գղի- ou գղիի, գղաւ) *s.* Cage, cliôtre, enceinte. **Գնեղ** *ի գաղապեղ*; encager, enfermer dans une cage.

Գաղապեղ (ի, եւ) *s.* Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղանման, *adj.*, *ind.* Qui est à la façon d'une cage.

Գաղապեղանել (եմ, ցուցի) *v.* Étendre par terre.

Գաղապեղ (եմ, ուցայ) *v.*, *n-p.* S'étendre par terre.

Գաղապեղ (աին, աւաթ) *s.* Agneau, le petit d'une brebis. **Գաղապեղ** (աւաթ) *s.* Agnus, agnus Dei.

Գաղապեղան (ի, եւ) *adj.* Fourmi de peau d'agneau.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Qui tue des agneaux.

Գաղապեղեղ (ի, աւ) *s.* Sorte d'herbe.

Գաղապեղի (ծնի, ծնիւ) *adj.* Qui agnèle.

Գաղապեղի (նայ, նեւա) *s.* Peau d'agneau.

Գաղապեղ (ի, եւ) *s.* Cornouille: Voyez **Հոն**.

Գաղապեղ (գիւ, գիւ) *s.* Guitare.

Գաղապեղ (նայ, նայ) *s.*, *pl.* Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղ (եմ, եցի) *v.*, *n.* Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղ (գիւ, գիւ) *s.* Bruit.

Գաղապեղ (ի, աւ) *s.* Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղ (ի, եւ) *s.* Soupe d'orge.

Գաղապեղ (ի, աւ) *s.* Grain (sorte de poids).

Գաղապեղ (ի, եւ) *s.* Pain d'orge.

Գաղապեղ (գիւ, գիւ) *adj.* D'orge, qui est fait d'orge.

Գաղապեղ (ընդ, ընդ) *s.* Orgeat, bière. **Գաղապեղ** (ընդ, ընդ) *s.* Orgeat, bière.

Գաղապեղ (ընդ, ընդ) *s.* Orge: Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղ (այն, այն) *adj.*, *et s.* Vernal; printanier; printems, la saison nouvelle.

Գաղապեղ (ի, աւ) *adj.* Qui porte le printems; qui est produit en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Vernal; verd.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Qui annonce le printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Aceru en printems.

Գաղապեղ (մեղ, մեղ) *s.*, *pl.* Entrée, ou commencement du printems.

Գաղապեղ (այն, այն) *adj.*, *et s.* Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Remué, ou excité en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labouré, ou semé en printems.

Գաղապեղ (նայ, նայ) *adj.*, *et s.* Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Exécration, détestation, horreur, exécution; laideur, difformité, enlaidis-

sement, ou excité en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ (նայ, նայ) *adj.*, *et s.* Voyez **Գաղապեղ**.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Exécration, détestation, horreur, exécution; laideur, difformité, enlaidis-

sement, ou excité en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

ré, ou semé en printems.

Գաղապեղ, *adj.*, *ind.* Labou-

sement; crasse, saleté, ordure, salissure, saloperie, souillure, vilénie.

Գարունակ (ի, աւ) *adj.* Voyez Գարունակ:

Գարուն (ինսն, րնոմբ) *s.* Printemps; renouveau, la saison nouvelle.

Գարունաբեր Voyez Գարունաբեր:

Գարսի (գար, րեւ) *s.* Bière.

Գարազ (ի, աւ) *s.* Petit épervier.

Գաւազն (ի, աւ) *s.* Bâton; verge, baguette, fouet, housse, gaulle; caducée; gourdin; houlette; fléau; barre; brin, ou jet de bois; plançon; estoc, ligne d'extraction. Գաւազն իշխանութե, sceptre, Գաւազն եպիսկոպոսական, crosse, bâton pastoral d'évêque.

Գաւազնագիր (գրոյ, գրովք) *s, pl.* Livre qui contient l'histoire, ou la série des Rois, et des Patriarches d'une nation.

Գաւազնակիր (իր, կրաւ) *s.* Porte-crosse; porte-verge; massier.

Գաւազնակերծ, *adj, ind.* Divisé par la verge (de Moïse).

Գաւազնաձև, *adj, ind.* Qui a la forme d'une verge.

Գաւազնաստատ, *adj, ind.* Qui a puni, ou qui est puni avec la verge.

Գաւազնակոր (ի, աւ) *adj.* Qui porte un bâton, ou un sceptre: Voyez Գաւազնակիր:

Գաւազնել (եմ, եցի) *v, a.* Donner des coups de bâton, fouetter, bâtonner.

Գաւազնեղութի (թե, թի) *s.* Rapsodie: Voyez Հագնեղութի:

Գաւակ (ի, աւ) *s.* Croupe de cheval.

Գաւա (ի, աւ) *s.* Province, région, pays, contrée; ciel, climat; patrie, pays natal.

Գաւաակ (ի, աւ) *s.* Petite province.

Գաւաակաւ (ի, աւ) *s.* Voyez Գաւաակաւ:

Գաւաակն (ի, աւ) *adj.* Provincial; indigène.

Գաւաակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* De même province, compatriote.

Գաւաակոյթ, *adj, ind.* Provincial; assemblée de plusieurs provinces.

Գաւաակներ (ի, աւ) *s.* Gouverneur d'une province; agent, agents; provincial.

Գաւաակներութի (թե, թի) *s.* Provincialat.

Գաւաակեր (աւաւ, տերութի) *s.* Maître, ou gouverneur d'une province.

Գաւիթ (ւթի, ւթաւ) *s.* Vestibule, cour, avant-cour, porche, parvis, portique, préau. Գաւիթ ունարաց, étable à brebis, bergerie, bercail.

Գեղի (ցւոյ, ցւով) *adj.* Qui demeure dans une fosse.

Գղութի (նոյ, նոք) *s, pl.* Caresses, cajolerie, flatterie; mignardises.

Գղուել (եմ, եցի) *v, a.* Caresser, faire des caresses, cajoler, choyer, amignarder, mignarder, flatter, mitonner, dordoter.

Գղակ (ի, աւ) *s.* Barrette; bonnet; calotte; coiffe; escoffion; chémeau; béguin.

Գղակաւաւ (ի, աւ) *s.* Bonnetier.

Գղիգոր (ոյ, աւ) *s.* (mot hébreu). Voyez Հեղ:

Գեղ, *s, ind.* Fente, déchirure, tache, marque.

Գեղութի (թե, թի) *s.* Voyez Գեղ:

Գեթ Voyez Գեթ:

Գեղ (ոյ, ու) *s.* Voyez Գեղոյ:

Գեղակի, *adv.* Voyez Խառոր.

Նակի:

Գեղանք (նոյ, նոք) *s, pl.* Voyez Գեղարան:

Գեղարան (ի, աւ) *s.* Presses; bâillon.

Գեղոյ (ի, աւ) *s.* Voyez Գեղարան:

Գեղուլ (ուլ, գեղի) *v, a, et n.* Presser, serrer; se blottir, se tapir.

Գեղուն (լման, լմամբ) *s.* Distorsion; contorsion; contraction, retirement, étranglement, resserrement; crampe; crispation.

Գեհ (ի, աւ) *s.* Voyez Զոր:

Գեհան (եհի, եհիւ) *s.* (gehené) Enfer.

Գեհանուտանից, *adj, ind.* Héritier, ou digne d'enfer.

Գեհանից (կցի, կցաւ) *adj,*

et s. Compagnon dans l'enfer.

Գեղ (ղ, ող) s. Beauté, charme, attrait, bonnes graces.

Գեղ (ի, իւ) s. Voyez Գեղա

Գեղադրել (եմ, գրեցի) v, a.

Peindre, orner; dépeindre.

Գեղալան (ի, իւ) adj. Beau, charmant, poli, joli, gentil, gracieux.

Գեղալանութի (թի, թի) s. Beauté, propreté, gentillesse.

Գեղալար (ի, իւ) adj. Bien orné, poli, joli.

Գեղալարել (եմ, եցի) v, a.

Orner, embellir.

Գեղածիծաղ, adj, ind. Riant, gracieux.

Գեղական (ի, աւ) s, et adj. Paysan, villageois; rural: Voyez Գեղական:

Գեղաղէ, adj, ind. Beau, gracieux, charmant.

Գեղալորէն, adj, ind. Bien fait, poli, joli, gentil.

Գեղանի, adj, ind. Voyez Գեղեցիկ:

Գեղապաշտ, adj, ind. Bien orné, ajusté, composé; historié, enjolivé. Գեղապաշտ դարգարել, embellir; historier, enjoliver.

Գեղապայծառ, adj, ind. Joli, charmant, gracieux.

Գեղապանծ (ի, իւ) adj. Brave, glorieux; gracieux, charmant, superbe.

Գեղապատառ (ի, իւ) adj. Bien-séant, bien fait, joli, gracieux.

Գեղապար, adj, ind. Qui danse bien.

Գեղապարել (եմ, եցի) v, . n. Danser joliment.

Գեղապարթե, adj, ind. Environné, ou doué de beauté, très-beau, gracieux, charmant.

Գեղապարութի (թի, թի) s. Danse, ou mouvement des pieds fort agréable.

Գեղապաշտել (եմ, եցի) v, a. Orner, embellir, parer, enjoliver.

Գեղապարթ, adj, ind. Orné de feuilles, bien feuillu.

Գեղախուր, adj, ind. Dépourvu de couleur, triste, mélancolique.

Գեղարդն (գեան, գեամբ) s. Dard, javeline, lance. Գեղարդն ou գեղարդուն արձակել, darder,

lancer, ou jeter un dard, des dards:

Գեղարդնապատառ, adj, ind. Rompu, ou ouvert par une lance.

Գեղարդնաւոր (ի, աւ) adj, et s. Fourni de dards; dardeur.

Գեղալար (ի, աւ) adj. Beau, gracieux, joli, charmant.

Գեղալարել, adj, ind. Éclatant, illustre; charmant, gracieux.

Գեղեցիկ Voyez Գեղեցիկում:

Գեղեցիկալ, adj, ind. Brillant, éclatant.

Գեղեցիկան, adj, ind. Très-beau, gracieux, charmant.

Գեղեցիկ (եմ, եցի) v, a, et n. Fredonner, faire des fredons; chanter agréablement.

Գեղեցիկում (գեղեցի, գեղեցի) s. Fredon, roulement et tremblement de voix.

Գեղեցիկել (եմ, սեցի) v, a. Polir; farder, plâtrer; se farder, se plâtrer.

Գեղեցիկել (եմ, եցի) v, a. Embellir, orner de bonne couleur.

Գեղեցիկ (ցի, ցի) adj. Beau, joli, gentil, galant, agréable, riant,

gracieux, enjoué, poli, bienséant, propre, décent, léger, élégant, heureux, bon. Գեղեցիկ իմն, bien, fort:

bien, joliment, poliment, décemment, bravement, excellentment, galamment.

Գեղեցիկաւ (ի, իւ) adj. Bien-disant, éloquent, disert.

Գեղեցիկաւոր (եմ, եցի) v, n. Parler bien.

Գեղեցիկաւորութի (թի, թի) s. Bien-dire, éloquence, diction.

Գեղեցիկաւորաւ (ի, իւ) adj. Qui est fourni d'une bonne voix, doux, agréable.

Գեղեցիկաւոր, adj, ind. Qui coule agréablement.

Գեղեցիկաւոր, adj, ind. Très-joli, gracieux, charmant.

Գեղեցիկաւոր, adj, ind. Bien écrit, poli, joli.

Գեղեցիկաւոր, adj, ind. Très-joli, gentil, charmant.

Գեղեցիկաւոր, adj, ind. Ingénieux, rare, excellent, charmant.

Գեղեցիկաւոր (գեղեցի, գեղեցի) adj, comp. Très-joli, fort agréable, gentil, gracieux, charmant.

Գեղեցիկաւոր (գիւն, գիւն) adj, comp. Très-joli, fort agréable, gentil, gracieux, charmant.

Գեղեցիկաւոր (գիւն, գիւն) adj, comp. Très-joli, fort agréable, gentil, gracieux, charmant.

Գեղեցիկաւոր (գիւն, գիւն) adj, comp. Très-joli, fort agréable, gentil, gracieux, charmant.

ամբ. De bon visage, beau, gracieux.
Գեղեցկադեմակ, *adj, ind.* Voyez **Գեղեցկադեմ**.

Գեղեցկադիր, *adj, ind.* Bien séant, décent, bien fait, bien mis.
Գեղեցկազան, *adj, ind.* Voyez **Գեղազան**.

Գեղեցկազարդ, *adj, ind.* Bien fourni, poli, leste, propre, bien mis, richement accomodé.

Գեղեցկախառց, *adj, ind.* Bien madré, bien tacheté, ou diversifié de couleurs.

Գեղեցկախոս (*ի, ա.*) *adj.* Voyez **Գեղեցկաբան**.

Գեղեցկածառիկ, *adj, ind.* Four-ni de bonnes fleurs.

Գեղեցկախարդ, *adj, ind.* Bien ordonné, bien mis, régulier.

Գեղեցկակերպ, *adj, ind.* De bonne forme, beau, gracieux.

Գեղեցկակերտ, *adj, ind.* Bien fait, bien bâti, bien construit.

Գեղեցկահիւս, *adj, ind.* Bien tissu; bien composé, bien fait.

Գեղեցկահաւ, *adj, ind.* Charmant, étonnant.

Գեղեցկաձայն (*ի, իւ.*) *adj.* Qui est fourni de bonne voix, doux, harmonieux, agréable.

Գեղեցկաձայնել (*եմ, եցի*) *v, n.* Chanter, ou parler agréablement.

Գեղեցկաղեղն (*ղան, զամբ*) *adj.* Qui tire bien de l'arc, archer fameux.

Գեղեցկամասն, *adj, ind.* Dont les parties sont belles, beau, agréable, bien proportionné.

Գեղեցկամասնութի (*թի, թիւ*) *s.* Beauté, juste proportion des parties.

Գեղեցկայարմար, *adj, ind.* Digne, propre, bienséant, fort convenable; bien fait, bien conformé, élégant, bien composé, bien proportionné.

Գեղեցկանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Devenir beau, embellir.

Գեղեցկանիւս, *adj, ind.* Qui a une belle situation, beau, agréable.

Գեղեցկանուաղ, *adj, ind.* Qui chante, qui est chanté agréablement, doux, agréable, harmonieux, musical.

Գեղեցկանուն, *adj, ind.* Qui a un bon nom.

Գեղեցկանոթի, *adj, ind.* Heureux, avantageux.

Գեղեցկաւար, *adj, ind.* Bien composé, bien fait.

Գեղեցկաւք, *adj, ind.* Bien fait, bien mis, propre.

Գեղեցկապանծ, *adj, ind.* Excellent, glorieux, superbe.

Գեղեցկապաճիյն, *adj, ind.* Voyez **Գեղապաճիյն**.

Գեղեցկապէս, *adv.* Fort bien, joliment, divinement, élégamment.

Գեղեցկապտուղ, *adj, ind.* Four-ni de bons fruits.

Գեղեցկաստեղն, *adj, ind.* Four-ni de bonnes branches, ou jetons.

Գեղեցկալուրջ, *adj, ind.* Voyez **Գեղեցկայարմար**.

Գեղեցկատեսակ (*ի, ա.*) *adj.* Voyez **Գեղեցկատեսիլ**.

Գեղեցկատեսիլ, *adj, ind.* De bon aspect, de bon visage, beau, gracieux, agréable.

Գեղեցկատիւ, *adj, ind.* D'une belle forme, bien fait, joli.

Գեղեցկացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Embellir, orner, enrichir, façonner, raviver, rendre beau.

Գեղեցկաւոր Voyez **Գեղաւոր**.

Գեղեցկախալ Voyez **Գեղախալ**.

Գեղեցկան, *adj, ind.* Qui est fourni de bons pieds, de bonnes

jambes.

Գեղեցկութի (*թի, թիւ*) *s.* Beauté, charmes, graces, divinité, délicatesse, gentillesse, mignardise, décence, propreté, élégance; parure, émail, fleur, fortune, enrichissement, fraîcheur. **Գեղեցկութի տեղոյ**, *ս* ménité. **Բառնալ զգեղեցկութեն**, dépolir.

Գեղեցկուղէշ, *adj, ind.* Voyez **Գեղեցկաստեղն**.

Գեղզ (*ի, իւ.*) *s.* If: cartilage: désir, souhait, envie.

Գեղջալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Désirer, souhaiter, avoir envie.

Գեղջային (*այնոյ, այնոյ*) *adj.* De la nature du cartilage, cartilagineux.

Գեղջաւոր (*ի, ա.*) *adj.* Cartilagineux.

Գեղձումն (*ձման, ձմամբ*) *s.* Désir, souhait, envie.

Գեղձն (*ման, մամբ*) *s.* Toison, laine.

Գեղձնաբարձ (*ի, իւ.*) *adj.* Laineux, laineux, velu.

ԳԵՂԸ

Գեղմաւոր (հ, աւ) *adj.* Voyez Գեղմաւոր.

Գեղուղէ. Voyez Գեղեղուղէ : Գեղեղութի (թի, թք) *s.* Rusticité, incivilité, rudesse, grossièreté, impolitesse.

Գեղջուկ (ջի, ջիւ) *s.* et *adj.* Paysan, villageois, campagnard, manant, roturier; rustaud; rustique, impoli, incivil, inculte, trivial, vilain; séculier.

Գեղջկորէն. *adv.* À la paysanne; rustiquement, grossièrement.

Գեղ. Voyez Գայա :

Գեղաթաթափ ou Գայաթաթաթափ, *adj.* ind. Crotté, bourbeux, fangeux.

Գեղ (ղ, ու) *s.* Fleuve, rivière. Գեղաբերան, *s.* ind. Embouchure.

Գեղադարձ (ի, իւ) *adj.* Qui retourne, qui fait retourner un fleuve, une rivière.

Գեղախառն, *adj.* ind. Où se trouve l'embouchure de deux rivières.

Գեղածիկ, *adj.* ind. Engendré, ou produit dans une rivière.

Գեղապար, *adj.* ind. Noyé dans une rivière. Գեղապար առնել, ծախել, ou կորուսանել, noyer, faire mourir dans une rivière. Գեղապար լինել, ծախել, ou կորնել, se noyer, mourir dans une rivière.

Գեղաչեղձ, *adj.* ind. Étouffé, ou noyé dans une rivière.

Գեղաչեղեւ (եղ, եղւ) *adj.* Qui coule comme une rivière, coulant.

Գեղաչեղձ, *adj.* ind. Qui divise une rivière.

Գեղաչափ (իւ, եղի) *v.* *a.* Faire couler comme une rivière.

Գեղաձի (ղ, ու) *s.* Hippopotame, cheval de rivière.

Գեղապատ, *adj.* ind. Environné d'une rivière.

Գեղալիճ, *adj.* ind. Jeté dans une rivière.

Գեղալորուկ (աղ, աղ) *s.* Aigle marin.

Գեղալին (լին, լիմա) *s.* Bord d'une rivière, ou d'un fleuve, rive, rivage; berge, quai.

Գեղալիճ (լիճ, լիճ) *s.* Voyez Գեղալին :

Գեղալիճ, *adj.* ind. Jeté dans

un fleuve. Գեղալիճ առնել, jeter dans un fleuve.

Գեղին (անոյ, անոյ) *s.* Terrain, terre, sol, terroir, place.

Գեղալիճ (ի, իւ) *adj.* Répente, qui rampe, qui marche sur un terrain : qui est étendu, ou dilaté par terre.

Գեղալիճաւ, *adj.* ind. Qui se roule sur la terre.

Գեղալիճաւ (ի, իւ) *s.* Patates, pommes de terre, topinambour.

Գեղալիճաւ (ուկ, ակիւ) *adj.* Qui s'étend, qui se couche sur la dure.

Գեղալիճաւ, *adj.* ind. Voyez Գեղալիճաւ : Գեղալիճաւ լիճ առնել, s'étendre, se coucher sur la dure.

Գեղալիճաւ (իւ, ակիւ) *v.* *a.* Voyez Գեղալիճաւ լիճաւ :

Գեղալիճաւ (թի, թք) *s.* Couche, ou lit sur la dure.

Գեղալիճաւ (իւ, ակիւ) *adj.* ind. Qui couvre la terre.

Գեղալիճաւ, *adj.* ind. Qui foule la terre, qui marche sur la terre.

Գեղալիճաւ (ի, իւ) *adj.* et *s.* Enchanteur avec de la terre.

Գեղալիճաւ (ի, իւ) *adj.* et *s.* Voyez Գեղալիճաւ :

Գեղալիճաւ, *adj.* ind. Qui est attaché à la terre; qui est prosterné sur la terre.

Գեղալիճաւ (իւ, ակիւ) *v.* *n-p.* S'attacher à la terre.

Գեղալիճաւ (ակի, ակի) *adj.* Qui s'enfonce, qui se cache sous la terre.

Գեղալիճաւ, *adj.* ind. Qui aime la terre, qui s'étend sur la terre; qui est attaché aux vanités du monde, mondain; bas; vil.

Գեղալիճաւ (թի, թք) *s.* Attachement à la terre; amour des vanités du monde.

Գեղալիճաւ (ի, իւ) *s.* Tremblement de terre.

Գեղալիճաւ (ի, իւ) *s.* Arpenteur; géomètre.

Գեղալիճաւ (թի, թք) *s.* Arpentage; géométrie.

Գեղալիճաւ (ու, ու) *s.* Caméléon.

Գեղալիճաւ, *adj.* ind. Qui rampe; bas, mondain.

Գեղ.

Գերանարած, *adj, ind.* Prosterne, ou étendu par terre.

Գերանարածութիւն (*ԲԵ, ԲՔ*) *s.* Prostration, prosternement.

Գերանասուն (*ասուն, սունք*) *s.* Cave, caveau.

Գերանակար (*ի, եւ*) *adj.* Cavé, souterrain.

Գերանաբար (*ի, եւ*) *adj.* Qui se traîne par terre, rampant; mon-dain; vil, bas. **Գերանաբար ասնիւ**, traîner par terre.

Գերանաբարիւ (*եմ, շեցայ*) *v, n-p.* Se traîner par terre.

Գերանաբարութիւն (*ԲԵ, ԲՔ*) *s.* Amour, ou attachement du monde; bassesse.

Գերանող Voyez **Գերանասող**.

Գերափէն, *adv.* Comme un fleur, comme un torrent.

Գեր, *pro, et adv.* Sur, sus; plus.

Գերաբարձեալ (*երդ, երաժ*) *adj.* Elevé, sublime, éminent.

Գերաբնութիւն (*ԲԵ, ԲՔ*) *s.* Nature supérieure, ou excellente; état d'une chose surnaturelle.

Գերաբուն, *adj, ind.* Surnaturel; sublime, excellent, divin.

Գերապահ (*ի, եւ*) *adj, et s.* Président.

Գերազգուիւ (*եմ, եցի*) *v, a.* Chercher avec tendresse.

Գերազգահ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Surnaturel; suprême; être suprême.

Գերազայ (*ի, եւ*) *adj, et s.* Voyez **Գերազայակ**.

Գերազայն (*գաւնի, գաւնիւ*) *adj, comp.* Suprême, sublime, excellent, supérieur, éminent, haut, transcendant; exquis, consommé; souverain, dominant; amplissime, excellentissime.

Գերազայութիւն (*ԲԵ, ԲՔ*) *s.* Essence, ou nature excellente; être suprême.

Գերազատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Elever, hausser, mettre plus haut, ou à la première place; préférer.

Գերազատեան (*ի, աւ*) *adj.* Superlatif.

Գերազրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Elever; préférer; augmenter, avantager.

Գերազրութեան (*ԲԵ, ԲՔ*) *s.* Haussement; sublimité; préférence; excellence, avantage.

Գերազնից (*ի, եւ*) *adj.* Excel-

lent, sublime, éminent, supérieur, transcendant, prééminent, souverain, haut, grand, magnifique, heureux, insigne, fin, extraordinaire, curieux. **Գերազնից իմն օրհնական**, excellentement, par excellence, éminemment, souverainement.

Գերազնիցել (*եմ, եցի*) *v, n.* Surpasser, surmonter, exceller, excéder.

Գերազնիցիւ, *adj, ind.* Voyez **Գերազնից**.

Գերազնիցութիւն (*ԲԵ, ԲՔ*) *s.* Excellence, sublimité, transcendance, prééminence, supériorité, noblesse, finesse.

Գերազնիցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, n.* Avantager, faire surpasser; exceller, surpasser.

Գերազնիցորեն, *adv.* Excellément; trop.

Գերազարդ, *adj, ind.* Bien orné, riche, superbe.

Գերալիւր, *adj, ind.* Comble, fort plein.

Գերալյա, *adj, ind.* Fort luisant, éclatant, lumineux.

Գերածաւալ, *adj, ind.* Fort répandu.

Գերակայ (*ի, եւ*) *adj.* Éminent; prééminent, suprême, supérieur.

Գերակայիւ (*եմ, շեցայ*) *v, n.* Exceller, surpasser, surmonter.

Գերակայութիւն (*ԲԵ, ԲՔ*) *s.* Éminence, hauteur, prééminence, supériorité.

Գերակաւոր (*ի, եւ*) *adj, et s.* Plus que parfait.

Գերակենդան, *adj, ind.* Fort vivant.

Գերանշնեհող (*աղի, աղաւ*) *adj.* Qui suit, qui s'adonne diligemment.

Գերանշուկ, *adj, ind.* Fort célèbre, fameux, renommé.

Գերանշուկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Célébrer; publier avec louange partout, rendre fameux.

Գերանշուր, *adj, ind.* Étonnant, surprenant, merveilleux, fort admirable, miraculeux.

Գերաշաւառիւ, *adj, ind.* Plein de rayons, éclatant, brillant.

Գերաշուան (*շման, շմանք*) *s.* Surcroit, avantage.

Գերաւարդ, *adj, ind.* Très-net,

net, très-pur, sans tache; très-saint.

Գերաճաքձ, *adj, ind.* Fort élevé, sublime, haut. Գերաճաքձ Տէրութիւն, Altesse.

Գերաճաքձեալ (*կլլ, կլով*) *adj.* Voyez Գերաճաքձ :

Գերաճաքձութիւն (*ԹԵ, ԹՅ*) *s.* Hauteur, sublimité; Altesse.

Գերաճաքձ, *adj, ind.* Très-honorable, fort respectable; très-révérend.

Գերան (*ի, աւ*) *s.* Poutre; solive; poteau; chantier.

Գերանալից, *adj, ind.* Plein de poutres.

Գերանակիր (*կրի, կրու*) *adj.* Qui porte, qui soutient une poutre.

Գերանածիւ, *adj, ind.* En forme d'une poutre.

Գերանանալ (*ամ, աջայ*) *v, n.* Devenir une poutre, se rendre une poutre.

Գերանդակն, *adj, ind.* Armé de fauchons, ou de faulx.

Գերանդակից, *adj, ind.* Plein, ou fourni de fauchons, ou de faulx.

Գերանդի (*գւղ, գրու*) *s.* Faulx, faucille; fauchon.

Գերանմահ, *adj, ind.* Très-immortel.

Գերաշխարհ, *adj, ind.* Qui lamente, qui déplore beaucoup, grand pénitent.

Գերաշխարհական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez Գերաշխարհիկ :

Գերաշխարհիկ, *adj, ind.* Céleste, divin, surnaturel, extraordinaire, excellent, rare, singulier.

Գերաջալ, *adj, ind.* Très-mauvais, fort malin.

Գերազանդք, *adj, ind.* Bien orné, superbe.

Գերապայծառ (*ի, իւ*) *adj.* Très-illustre, illustrissime; éclatant, brillant. Գերապայծառ Տէր, Monseigneur.

Գերապանծ, *adj, ind.* Glorieux, illustre, noble, hardi, divin, superbe, excellent, magnifique, rare, singulier.

Գերապատիւ, *adj, ind.* Très-honorable, révérendissime.

Գերապախձանեալ (*կլլ, կլով*) *adj.* Elevé en dignité.

Գերապեսակ (*ի, աւ*) *adj.* D'une forme excellente, superbe, gracieux.

Գերապարհ, *adj, ind.* Fort éloigné.

Գերապարտալից, *adj, ind.* Fort plein de larmes, fondant en larmes.

Գերաբիւ, *adj, ind.* Fort lumineux, éclatant, brillant.

Գերաբալլ, *adj, ind.* Brillant, éclatant.

Գերաբալլել (*եմ, եցի*) *v, n.* Briller, éclater.

Գերաբաւ, *adj, ind.* Glorieux, excellent, superbe, splendide, magnifique, illustre.

Գերաբաւիւլ Voyez Վերաբաւիւլ :

Գերբիլ Voyez Գերբիլ :

Գերբնական (*ի, աւ*) *adj.* Surnaturel.

Գերբնաբար, *adv.* Surnaturellement.

Գերբնապէս, *adv.* Surnaturellement.

Գերդաստան (*ի, աւ*) *s.* Biens, possessions; feu, famille, maison, ménage.

Գերդաքձ (*ի, իւ*) *s.* Rachat; délivrance, rédemption: qui délivre, qui met en liberté, rédempteur.

Գերդման (*ի, աւ*) *s.* Tombeau, sépulture, fosse, tombe, monument, sépulture, caveau; cimetière. Հանել 'ի գերդմանէ, déterrer, exhumer, désensevelir.

Գերդմանական (*ի, աւ*) *adj.* Sépulcral; funèbre: mort, enseveli, enterré.

Գերդմանականաւոր, *adj, ind.* Voyez Գերդմանակրկիտ :

Գերդմանակրկիտ (*կրկտի, կրկաւ*) *adj, et s.* Qui dépouille les sépulcres, ou les morts enterrés.

Գերդմանակուր, *adj, ind.* Qui est consumé dans le tombeau.

Գերդմանասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime les tombeaux.

Գերդմանաստան (*տան, տամբ*) *s.* Charnier, caveau; cimetière.

Գերկից (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Captivé avec un autre, compagnon d'un captif, d'un esclave.

Գերկան (*ի, աւ*) *adj, et s.* Rédempteur, qui délivre les esclaves.

Գերկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire prisonnier, faire esclave; captiver, prendre.

Գերկար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui fait prisonnier, qui conduit en

esclavage, en captivité, qui captive.

Գերեթ (բռն, բեռ) *s.* Captif, esclave, prisonnier. Գերեթ զարկել, être prisonnier.

Գերբնական (ի, իւ) *adj.* Très-savant, très-sage; profond, difficile.

Գերբնայ, *adj.*, *ind.* Voyez. Գերբնական.

Գերբն (բռն, բեռ) *adj.*, *et s.* Voyez Գերբնայ.

Գերբ'ի վերայ, *adj.*, *ind.*, *et pre.* Prééminent, plus haut. Գերբ'ի վերայ բան, dessus, au-dessus. Գերբ'ի վերայ լինել, être dessus, exceller, surpasser, surmonter.

Գերծանել (հմ, հցե) *v.*, *a.* Raser; peler; plumer.

Գերծանայութի (թե, թք) *s.* Hyperdulie.

Գերծեղ (հմ, հցե) *v.*, *a.* Voyez Գերծանել.

Գերծուլ (ուս, գերծեղ) *v.*, *a.* Voyez Գերծանել.

Գերծուլն (ծան, ծանաթ) *s.* Action de raser, ou de peler.

Գերծանկ (ի, աւ) *adj.* Fin, blanc, délicat.

Գերջարդայ, *adj.*, *ind.* Très-estimable, révérendissime.

Գերբութի (թե, թք) *s.* Captivité, esclavage, servitude; joug, lien; transmigration. Ի գերբութի, ou Ի գերբութե զարկել Voyez Գերբեղ.

Գերբութեղ (ի, աւ) *adj.* Sublime, éminent, excellent.

Գերբութեղութի (թե, թք) *s.* Sublimité, prééminence, excellence.

Գերբութեղանկ (ի, աւ) *adj.* Voyez Գերբութեղ.

Գերբեղ (հմ, հցե) *v.*, *a.* Ravager, ruiner, piller, saccager.

Գերբեղ (գի, գլու) *adj.* Qui ravage, pillleur.

Գերբութն (գիման, գիմանթ) *s.* Ravage, ruine, dégât, saccagement, pillage.

Գերբ բան, *pre.* Dessus; au-dessus.

Գերբութեղ (ի, աւ) *adj.* Extraordinaire, nonpareil, excellent, rare, sublime.

Գերբ ou Գերբ (գեղ, գերբեղ) *s.* Voyez Գերբ.

Գերբեղան, *s.*, *ind.*, *pl.* Voyez Գերբեղ.

Գերբ (ու, ու) *s.* Toison, laine.

Գերբ (հմ, հցե) *v.*, *a.* Chiquer, peigner de la laine; houpper; déchirer.

Գերբեղ (հմ, հցե) *v.*, *a.* Attirer.

Գերբ (գի, գլու) *s.* Joug.

Գերբ (ի, աւ) *s.* Layette, petit coffret.

Գերբ (գի, գլու) *s.* Tache, macule; pétéchie.

Գերբ, *conj.* Au moins, du moins, pour le moins, tout du moins; seulement, encore.

Գերբ (գի, գլու) *adj.* Humide, moite; pollué.

Գերբ (գի, գլու) *s.* Corps mort, cadavre. Գերբ աղանակ, dévorer, ou faire manger aux bêtes.

Գերբեղ ou Գերբեղ, *adv.* En plusieurs morceaux, ou pièces.

Գերբ Voyez Գերբ.

Գերբ (գի, գլու) *s.* Cheveux, chevelure.

Գերբ (գի, գլու) *s.* Sage, mage, magicien, sorcier, astrologue, fatidique.

Գերբ (գի, գլու) *adj.* Gras, qui a beaucoup de graisse; replet, rebondi, potelé. Կարգաւ մի գերբ, un peu gras, grasset; grassouillet.

Գերբ (ի, իւ) *adj.* Clément, pitoyable, miséricordieux, humain, benin, doux, obéissant, flexible, tendre.

Գերբ (ուս, աղայ) *v.*, *n.* Avoir compassion, ou pitié, se mouvoir à compassion, pardonner.

Գերբ (գի, գլու) *adj.* Voyez Գերբ.

Գերբեղ (հմ, հցե) *v.*, *n.* Voyez Գերբ.

Գերբ (հմ, հցե) *v.*, *n.* Chopper, broncher; faire une faute, faillir.

Գերբ (թե, թք) *s.* Clément, bénignité, pitié, compassion, miséricorde, merci, humanité, équité, indulgence, rémission, commisération.

Գերբ (թե, թք) *s.* Bronchade, faux pas.

Գերբ (ի, իւ) *adj.* Qui bronche, qui choppe souvent; glissant; compatissant.

Գերբ (գի, գլու) Voyez Գերբ.

Գերբ (ի, իւ) *v.*, *n.* Se fâcher, être fâché, être en colère.

Գերբ (թե, թք) *s.* Fâcheux.

cherie, déplaisir, chagrin, regret, colère.

Գժին Voyez **խոժոռ** :

Գժարիլ (**իմ, տեղոյ**) *v, n.* Être en différent, disconvenir, faire querelle.

Գժառութի (**թե, թք**) *s.* Akeration, contention, débat, différent, contestation, querelle, discorde, dissention, disconvenance.

Գի (**ոյ, ուլ**) *s.* Voyez **Գիհի** :

Գիգակ (**ի, աւ**) *s.* Voyez **Ժամ** :

Գիլ (**գլի, գլաւ**) *s.* Pierre à jeter.

Գիծ (**գծի, գծիւ**) *s.* Ligne, raie, trait, trace; coche, hoche, incision, entailleure, entamure; paraphe; barre de liaison.

Գիհի (**հոյ, հեաւ**) *s.* Genièvre.

Գիծագոյնի (**գուհի, գուհիւ**) *adj, comp.* Plus humide, ou moite; chassieux.

Գիծակն (**կան, կամք**) *adj.* Chassieux.

Գիծանալ (**ամ, աղոյ**) *v, n.* Devenir humide: se polluer.

Գիծառէր (**սիրի, սիրաւ**) *adj.* Pollué, livré à la pollution.

Գիծին, *adj, ind.* Humide, moite; pollué: chassieux. **Բնակել 'ի գիծին տեղով**, être logé humidement.

Գիծութի (**թե, թք**) *s.* Humidité, moiteur, pollution. **Գիծութի աղոյ**, chassie.

Գին (**գնոյ, գնով**) *s.* Prix; valeur; prise; estimation, évaluation; taux, taxe, taxation, tarif: achat, emplette, acquisition faite à prix d'argent. **Գին հաստանել** ou **գին առ կանել**, priser, apprécier, évaluer, estimer, taxer, mettre le prix à une chose, déterminer la valeur. **Իջուցանել զգին**, déprécier. **Արագ գին հաստանել**, dépriser. **Գնոյ առնուլ**, acheter, acquérir quelque chose à prix d'argent. **Գնոյ ըմպել զուր**, boire de l'eau à prix d'argent. **Գնոյ գնել**, acheter bien cher.

Գինաբառ (**ի, աւ**) *adj.* Biberon, ivrogne, crapuleux, buveur.

Գինաբառք (**ւոյ, ագ**) *s, pl.* Crapule, crevaillie, bombe.

Գինաւէտ, *adj, ind.* Abondant en vin.

Գինգ Voyez **Գին** :

Գինեակ (**նեկի, նեկաւ**) *s.* Petit vin.

Գինեբեր (**ի, աւ**) *adj.* Qui produisait beaucoup de vin, abondant en vin.

Գինել (**եմ, եցի**) *v, n.* Être aviné.

Գինեկէզ, *adj, ind.* Voyez **Գի նեկար** :

Գինեկիզութիւն Voyez **Գինեհաբութի** :

Գինեհամ, *adj, ind.* Vineux, qui a le goût du vin.

Գինեհաստութիւն (**թե, թք**) *s.* Abstinence de vin, état d'une personne abstinence.

Գինեհար (**ի, աւ**) *adj.* Ivrogne, soûl.

Գինեհարիլ (**իմ, բեղոյ**) *v, n-p.* Ivrogner, boire du vin avec débauche, choccailleur, chinquer, chopiner, se soûler.

Գինեհարութիւն (**թե, թք**) *s.* Ivrognerie.

Գինեհան (**ի, եւ**) *adj.* Ivrogne, biberon.

Գինեհանութիւն (**թե, թք**) *s.* Ivrognerie.

Գինեմոլ (**ի, եւ**) *adj.* Biberon, buveur.

Գինեռալ (**ամ, աղոյ**) *v, n.* Ivrogner: Voyez **Արեհալ** :

Գինեւեր (**սիրի, սիրաւ**) *adj.* Qui aime à boire, buveur, biberon.

Գինեվաճառ (**ի, աւ**) *adj, ei s.* Vendeur de vin, cabaretier, buvetier.

Գինեռան (**աան, աամք**) *s.* Cave; cabaret, buvette.

Գինեբեր, Գինեկէզ, Գինեհամ, Գինեհար etc. Voyez **Գինեբեր, Գինեկէզ, Գինեհամ, Գինեհար** :

Գինըմպու (**ի, աւ**) *adj.* Qui boit du vin.

Գինըմպութի (**թե, թք**) *s.* Action de boire du vin, boire, boisson.

Գինի (**նոյ, նեաւ**) *s.* Vin, boisson. **Չաւարթանալ 'ի գինոյ, ընդ գինի մտանել** ou **լինել 'ի գինով**, être en pointe de vin, boire, ivrogner. **Թափել զգինիս**, enver son vin.

Գինծ (**գնոյ, գնով**) *s.* Coriandre.

Գինութի Voyez **Արեհալութի** :

Գինտ (**գնոյ, գնաւ**) *s.* Oreillette, pendans d'oreilles, pendeloque.

Գիշագէշ Voyez **Գիշագէշ** :

Գիշախան, *adj, ind.* Qui mange des corps morts.

Գիշերանձակ, *adj, ind.* Voyez Գիշերանձ:

Գիշակեր (ի, աւ) *adj.* Voyez Գիշերանձ:

Գիշատակ (եմ, եցի) *v, a.* Déchirer.

Գիշատեսակ (ի, աւ) *adj.* Qui ressemble à un cadavre.

Գիշել Voyez Գիշատակ:

Գիշեր (շ, ուլ ou ի, աւ) *s.* Nuit; obscurité. Գիշերի ou 'ի գիշերի, de nuit, pendant la nuit, nuitamment.

Գիշերագնաց (ի, իւ) *adj.* Qui marche, qui va de nuit:

Գիշերախառն, *adv.* De nuit, nuitamment.

Գիշերական (ի, աւ) *adj.* Nocturne, qui se fait de nuit.

Գիշերակերպ, *adj, ind.* Nocturne, obscur.

Գիշերահաւ (ու, ու) *s.* Voyez Չղջիկն:

Գիշերահաւառար (ի, իւ) *s.* Équinoxe; équateur, la ligne équinoxiale.

Գիշերաղուարձ (ի, իւ) *s.* Belle-de-nuit.

Գիշերամարտ (ի, իւ) *adj.* Qui fait la guerre pendant la nuit.

Գիշերամարտութի (թի, թի) *s.* Combat nocturne.

Գիշերային (այնոյ, այնով) *adj.* Nocturne.

Գիշերայն, *adv.* De nuit, nuitamment.

Գիշերանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Se faire nuit, s'obscurcir.

Գիշերանման, *adj, ind.* Voyez Գիշերակերպ:

Գիշերաշղթի, *adj, et s, ind.* Noctambule, somnambule.

Գիշերապահ (ի, աւ) *adj, et s.* Garde nocturne, bivouac, patrouille, sentinelle.

Գիշերապաշտեն (աման, ասամա) *s.* Nocturne, partie de l'office des matines.

Գիշերասեր (սերի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la nuit, ou l'obscurité.

Գիշերավար (ի, աւ) *s.* Vénus (planète), diable, démon: Voyez Արուսեակ:

Գիշերի, *adv.* Voyez Գիշեր:

Գիշերոյ ou Գիշերոյն, *adv.* De nuit, pendant la nuit.

Գիշակն Voyez Գիշակն:

Գիշին, Գիշութի Voyez Գիշին:

Գիսախաւ, *adj, ind.* Echevelé.

Գիսակ (ի, աւ) *s.* Chevelure.

Գիսակ ծառոց, tête, sommet des arbres. Հասանել գիսակս ծառոց, biéter.

Գիսակալ Voyez Ծամակալ:

Գիսաշաղաղ, *adj, ind.* Echevelé.

Գիսաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui porte beaucoup de cheveux, chevelu.

Գիսաւոր աստղ, comète.

Գիսազոյն (գաւնի, գաւնիւ) *adj, comp.* Plus savant, qui a beaucoup de connaissance.

Գիտակ (ի, աւ) *adj.* Connaisseur, sage, expérimenté.

Գիտական Voyez Գիտնական:

Գիտակցութի (թի, թի) *s.* Conscience.

Գիտահարց (ի, իւ) *adj.* Qui consulte les sorciers.

Գիտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire savoir, instruire, informer.

Գիտելի (լոյ, լիւ) *adj.* Que l'on peut savoir, apercevable.

Գիտելի, note, remarque.

Գիտել (եմ, ասցի) *v, a.* Savoir, connaître, apercevoir, apprendre, entendre, sentir, s'apercevoir, reconnaître.

Ոչ գիտել, ignorer. Գիտել զին, connaître une femme.

Գիտնաբար, *adv.* Doctement, savamment; scientifiquement.

Գիտնական (ի, աւ) *adj.* Voyez Գիտուն:

Գիտնաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Գիտուն:

Գիտութի (թի, թի) *s.* Science, savoir, connaissance, doctrine, intelligence, sagesse, étude, art.

Գիտել լիցի, sachez, vous êtes informé, il faut savoir.

Գիտուն (անոյ, անով) *adj.* Docte, érudit, lettré, savant, entendu, intelligent.

Գիտուն լիցի, sachez, vous êtes informé, il faut savoir.

Գիր (գրոյ, գրով) *s.* Lettre, caractère. 'ի գրի առնել ou ընդ գրով արկանել, écrire, rédiger par écrit, mettre par écrit.

Գիրք (գրոյ, գրով) *s, pl.* Livre, volume, écrit, écriture; lettre, épître missive; lettres, science, littérature; les saintes écritures, bible.

X 2 Գի-

Գրգռակ (ամ, այցայ) *v, n.* Engraisser, s'engraisser, devenir gras et en bon point.

Գրգռալար, *adj, ind.* Gras, replet, piffré; fertile, abondant.

Գրգռալանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Engraisser, faire devenir gras, reengraisser; empaîter.

Գրգռ, *adj, ind.* Délicat, douillet, fluet, mou, efféminé, tendre, sensible, gentil.

Գրգռ (գրգռ, գրգռ) *s.* Les deux bras étendus, les bras ouverts; sein: brassé, emise. **Գրգռ ընդ գրգռիս** նել, ou **գրգռ ընդ խառն լինել**, embrasser, accoler l'un à l'autre. **Ընդ գրգռն մտանել** ou **գրգռ ընդ արեղն լինել**, tirer fort de l'arc. **Գրգռն արեղանել**, embrasser, accoler.

Գրգռութի (ԹԷ, ԹԶ) *s.* Embonpoint, corpulence.

Գրգռ (ի, աւ) *s.* Lârd. Հաւաւաւ գրգռացաւ, larder.

Գրգռ (գրգռ, գրգռ) *s.* Village; campagne.

Գրգռան (ի, աւ) *s.* Paysan, villageois, campagnard, manant.

Գրգռալար (ի, աւ) *s.* Villette, petite ville, bicoque, bourg.

Գրգռք (եյց, երգ) *s, pl.* Les villages, les campagnes.

Գրգռ (ի, աւ) *s.* Invention, découverte, dénouement; secret.

Գրգռ (ի, աւ) *s.* Cylindre.

Գրգռակ (ի, աւ) *s.* Rouleau, cylindre; bobine; gâche.

Գրգռակ, *adj, ind.* Cylindrique.

Գրգռալար, *adj, ind.* Rompu avec une pierre.

Գրգռ (եմ, եյցի) *v, a.* Rouler.

Գրգռալար (ի, աւ) *adj.* Qui a mal à la tête; qui a le cerveau démonté, fou.

Գրգռալարութիւն (ԹԷ, ԹԶ) *s.* Mal de tête; démence, folie.

Գրգռալար (գրգռ, գրգռ) *adj, et s.* Initial, majuscule. Տառ գրգռալար, lettre initiale.

Գրգռալար (գրգռ, գրգռ) *s.* Coiffé, couverture de tête.

Գրգռալարութի Voyez **Գրգռալարութի**.

Գրգռալարալար (եմ, եյցի) *v, a.* Diviser en plusieurs chapîtres, ordonner, ranger.

Գրգռալարութի (ԹԷ, ԹԶ) *s.*

Division en plusieurs chapîtres, ordre, arrangement.

Գրգռալար, *adj, ind.* Honteux, confus, abattu, humilié.

Գրգռալարել (եմ, ընդայ) *v, n-p.* Avoir honte; se confondre, être abattu, ou humilié.

Գրգռալար (ի, աւ) *adj, et s.* Oppresseur, tyran.

Գրգռալարի (ի, աւ) *s.* Taxe par tête, capitation, impôt sur chaque tête.

Գրգռն մուկն (մուկն, մուկն) *s.* Grenail.

Գրգռն (եյց, նեյց) *s, pl.* Les principaux d'une ville, la noblesse.

Գրգռնայ (ի, աւ) *s.* Bonnet; capuce, capuchon; easque; heaume; chaperon.

Գրգռալար, *s, ind.* Couverture de tête, voile.

Գրգռալարի (ի, աւ) *adj, et s.* Garde du corps.

Գրգռալարալար (ի, աւ) *adj.* Capital, qui mérite la peine du dernier supplice.

Գրգռալարել (եմ, եյցի) *v, a.* Décapiter, décoller, couper la tête.

Գրգռալարակ (ամակ, ամակ) *s.* Décapitation, décollation, exécution.

Գրգռակ (ի, աւ) *s.* Barrette, bonnet, chaperon, coiffe; chapeau.

Գրգռակալ (եյց, եյց) *adj.* Voyez **Գրգռակ**.

Գրգռալար (ի, աւ) *adj.* Qui a mal à la tête.

Գրգռալարութիւն (ԹԷ, ԹԶ) *s.* Mal de tête.

Գրգռալար (ի, աւ) *s, et adj.* Prince, maître, supérieur, doyen: capital, principal, fondamental, essentiel, premier.

Գրգռալարալար, *adv.* Principalement.

Գրգռալարել (եմ, եյցի) *v, a.* Achever, finir, terminer; rédiger, réduire.

Գրգռալարութի (ԹԷ, ԹԶ) *s.* Supériorité, présidence, primauté, suprématie.

Գրգռել (եմ, եյցի) *v, a, et n.* Achever, terminer, finir; se retourner.

Գրգռալար, *adv.* La tête en bas.

Գրգռալար, *adj, ind, et adv.* La tête découverte, découvert.

Գրգռալար, *adv.* Tout, totalement, entièrement.

entièrement, tout-à-fait, absolument, pleinement; franc, déterminément.

Գլորականք, *adj, ind.* Qui veut sa ruine.

Գլորել (*եմ, էջի*) *v, a.* Rouler.

Գլորել (*եմ, բեցայ*) *v, n-p.* Crouler, tomber.

Գլուխ (*գլխոյ, գլխով*) *s.* Tête; chef; sommet, cime; la première place, le premier rang. Գլուխ գրոց, chapitre. Գլուխ նաւի, avant, proue. Գլուխ բանի, point, article. Գլուխ ցամաքի, pointe, cap. Գլուխ անկանի, pierre angulaire. Գլուխ գլխոց, capital, fonds, principal, somme capitale, sort principal. Ըստ գլխոյ, par tête, par chaque personne. Չայն ութ օրն 'ի գլուխ, tous ces huit jours. Ճածկել գլուխն, se couvrir, mettre son chapeau. Բաւ նաւ գլուխն, se découvrir, ôter son chapeau. 'ի գլուխ նաւն, 'ի գլուխ տանիլ, գլուխ տաւ, achever, terminer, conclure, conduire une chose, ou un ouvrage à sa fin, finir, venir à bout de. 'ի գլուխ ելանել, être achevé, ou conduit à sa fin, finir, prendre fin.

Գխոք (*ոյ, օվ*) *s.* Galle, noix de galle, pomme de chêne.

Գխորել (*եմ, էջի*) *v, a.* Engaller.

Գխորումն (*բման, բմամբ*) *s.* Engallage.

Գծագիր (*գրի, գրաւ*) *adj, et s.* Tracé, ébauché; dessinateur; tracement, ébauche, crayon, esquisse, croquis; écrit, écriture, lettre.

Գծագրել (*եմ, էջի*) *v, a.* Tracer, crayonner, croquer, griffonner, ébaucher, dessiner; projeter, décrire, peindre; esquisser; écrire; former.

Գծագրութիւն (*թէ, թք*) *s.* Trait, tracement; dessin, dessein; ébauche, crayon, esquisse, croquis; forme, délinéation; écrit, écriture.

Գծած (*ի, աւ*) *s.* Voyez Գծադր :

Գծակ (*ի, աւ*) *s.* Qui trace; qui écrit.

Գծաւորութիւն Voyez Գծադրութիւն :

Գծել (*եմ, էջի*) *v, a, et n.* Barrer, tirer de traits, rayer, parapher; écrire; inciser, entamer.

Գծուծի (*թէ, թք*) *s.* Vileté; vilénie, roture, mesquimerie, taquinerie, gredinerie.

Գծուծ (*գծոյ, գծով*) *adj.* Vil, abject; vilain, mesquin, gredin.

Գծօրէն, *adv.* A la ligne.

Գձաւանակ (*ի, աւ*) *adj.* Vil, bas, abject, méprisable.

Գձիլ (*իմ, ձեցայ*) *v, n-p.* Être avili, se rendre abject, ou contemp-
tible.

Գձուծի Voyez Գծուծի :

Գձուծ Voyez Գծուծ :

Գղեր (*ի, էւ*) *s.* Clergé, ecclésiastique.

Գղերիկոս Voyez Կղերիկոս :

Գղժոր Voyez Գխոք :

Գղժորահամ *ou* Գխոքահամ, *adj, ind.* Qui a le goût de galle.

Գնիլ (*իմ, ձեցայ*) *v, n-p.* Voyez 'ի Գուռն անկանիլ :

Գմելթ (*ի, էւ*) *s.* Dôme, coupole, coupole, voute, berceau.

Գմելթալար, *adj, ind.* Orné de coupes.

Գմելթակիր, *adj, ind.* Vouté.

Գմելթաձե, *adj, ind.* Vouté.

Գմելթայարկ, *adj, ind.* Voyez Գմելթակիր :

Գմելթաշէն, *adj, ind.* Vouté.

Գմելթար, *adj, ind.* Voyez Գմելթաձե :

Գմելթաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Vouté.

Գմելթեայ, *adj, ind.* Vouté,

lambrissé, qui a un plafond.

Գմելթ Voyez Գմելթ avec ses dérivés.

Գմիլ (*եմ, էջի*) *v, a.* Coucher :

Voyez Դնիլեցուցանել :

Գնալ (*ամ, ացի*) *v, n.* Aller,

marcher, se rendre; désemparer; se

porter, se gouverner, se conduire.

Գնալ զհետ, suivre. Գնալ զքա-

նապարհ, cheminer. Գնալ 'ի վե-

րայ ջրոց, nager. Գնալ 'ի չորս,

aller à quatre pieds; aller à tâtons.

Գնահատ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Pri-

seur, estimateur.

Գնահատել (*եմ, էջի*) *v, a.* Pri-

ser, estimer, évaluer, taxer, tarifer;

ventiler.

Գնահատութիւն (*թէ, թք*) *s.* Pri-

sée, estimation, évaluation, taxation,

tarif; ventilation.

Գնայուն, *adj, ind.* Ambulant;

mobile.

Գնալք

Գրգռակ (ամ, այս) *v, n.* Engraisser, s'engraisser, devenir gras et en bon point.

Գրգռալարար, *adj, ind.* Gras, replet, piffré; fertile, abondant.

Գրգռուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Engraisser, faire devenir gras, rengraisser; empâter.

Գրգռ, *adj, ind.* Délicat, douillet, fluet, mou, efféminé, tendre, sensible, gentil.

Գրիկ (գրիկ, գրիկ) *s.* Les deux bras étendus, les bras ouverts; sein: brasse, trise. **Գրիկ ընդ գրիկ** (եմ, ցուցի) *v, s.* Embrasser, accoler l'un à l'autre. **Ընդ գրիկ մանակ** (եմ, ցուցի) *v, s.* Tirer fort de l'arc. **Գրիկ արկանել**, embrasser, accoler.

Գրգռութի (թե, թք) *s.* Embonpoint, corpulence.

Գրգռ (ի, ալ) *s.* Lard. **Հարսնել Գրգռ**, larder.

Գրիշ (գրիշ, գրիշ) *s.* Village; campagne.

Գրիշական (ի, ալ) *s.* Paysan, villageois, campagnard, manant.

Գրիշապուր (ի, ալ) *s.* Villette, petite ville, bicoque, bourg.

Գրիշերք (էից, էիք) *s, pl.* Les villages, les campagnes.

Գրիշ (ի, իւ) *s.* Invention, découverte, dénouement; secret.

Գրիշ (ի, ալ) *s.* Cylindre.

Գրիշակ (ի, ալ) *s.* Rouleau, cylindre; bobine; gâche.

Գրիշակ, *adj, ind.* Cylindrique.

Գրիշարք, *adj, ind.* Rompu avec une pierre.

Գրիշ (եմ, էից) *v, a.* Rouler.

Գրիշարք (ի, ալ) *adj.* Qui a mal à la tête; qui a le cerveau démonté, fou.

Գրիշարքութիւն (թե, թք) *s.* Mal de tête; démence, folie.

Գրիշարք (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Initial, majuscule. **Տառ Գրիշարք**, lettre initiale.

Գրիշարք (գրի, գրաւ) *s.* Coiffe, couverture de tête.

Գրիշարքութի Voyez **Գրիշարք**.

Գրիշարքիւ (եմ, էից) *v, a.* Diviser en plusieurs chapîtres, ordonner, ranger.

Գրիշարքութի (թե, թք) *s.*

Division en plusieurs chapîtres, ordre, arrangement.

Գրիշարք, *adj, ind.* Honteux, confus, abattu, humilié.

Գրիշարքիւ (եմ, էից) *v, n-p.* Avoir honte, se confondre, être abattu, ou humilié.

Գրիշարք (ի, ալ) *adj, et s.* Oppresseur, tyran.

Գրիշարք (ի, ալ) *s.* Taxe par tête, capitation, impôt sur chaque tête.

Գրիշարք (ձեռն, ձեռն) *s.* Grenaut.

Գրիշարք (նոյ, նոյ) *s, pl.* Les principaux d'une ville, la noblesse.

Գրիշարք (ի, ալ) *s.* Bonnet; capuce, capuchon; casque; heaume; chaperon.

Գրիշարք, *s, ind.* Couverture de tête, voile.

Գրիշարք (ի, ալ) *adj, et s.* Garde du corps.

Գրիշարք (ի, ալ) *adj.* Capital, qui mérite la peine du dernier supplice.

Գրիշարք (եմ, էից) *v, a.* Décapiter, décoller, couper la tête.

Գրիշարք (աման, աման) *s.* Décapitation, décollation, exécution.

Գրիշարք (ի, ալ) *s.* Barrette, bonnet, chaperon, coiffe; chapeau.

Գրիշարքիւ (էից, էիք) *adj.* Voyez **Գրիշարք**.

Գրիշարք (ի, ալ) *adj.* Qui a mal à la tête.

Գրիշարքութիւն (թե, թք) *s.* Mal de tête.

Գրիշարք (ի, ալ) *s, et adj.* Prince, maître, supérieur, doyen: capital, principal, fondamental, essentiel, premier.

Գրիշարքարք, *adv.* Principalement.

Գրիշարքիւ (եմ, էից) *v, a.* Achever, finir, terminer; rédiger, rédiger.

Գրիշարքութի (թե, թք) *s.* Supériorité, présidence, primauté, suprématie.

Գրիշիւ (եմ, էից) *v, a, et n.* Achever, terminer, finir; se retourner.

Գրիշիւ, *adv.* La tête en bas.

Գրիշիւ, *adj, ind, et adv.* La tête découverte, découvert.

Գրիշիւ, *adv.* Tout, totalement,

entièrement, tout-à-fait, absolument, pleinement; franc, déterminément.

Գլորականք, *adj, ind.* Qui veut sa ruine.

Գլորել (ևմ, էջի) *v, a.* Rouler.

Գլորել (ևմ, բեցայ) *v, n-p.* Crouler, tomber.

Գլուխ (գլխայ, գլխով) *s.* Tête; chef; sommet, cime; la première place, le premier rang.

Գլուխ գրոց, chapitre. Գլուխ նաւի, avant, proue.

Գլուխ բանի, point, article. Գլուխ ցամաքի, pointe, cap.

Գլուխ անկան, pierre angulaire. Գլուխ գլխայ, capital, fonds, principal, somme capitale, sort principal.

Գլուխ, par tête, par chaque personne.

Չայն ունի օրն 'ի գլուխ, tous ces huit jours. Ճածկել զգլուխ, se couvrir, mettre son chapeau.

Բաւ զգլուխ, se découvrir, ôter son chapeau.

'ի գլուխ հանել, 'ի գլուխ աանել, գլուխ տաւ, achever, terminer, conclure, conduire une chose, ou un ouvrage à sa fin, finir, venir à bout de.

'ի գլուխ ելանել, être achevé, ou conduit à sa fin, finir, prendre fin.

Գլաոոր (ոյ, ու) *s.* Galle, noix de galle, pomme de chène.

Գլաոորել (ևմ, էջի) *v, a.* Engaller.

Գլաոորումն (րման, րմամբ) *s.* Engallage.

Գծագիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Tracé, ébauché; dessinateur; tracement, ébauche, crayon, esquisse, croquis; écrit, écriture, lettre.

Գծագրել (ևմ, էջի) *v, a.* Tracer, crayonner, croquer, griffonner, ébaucher, dessiner; projeter, décrire, peindre; esquisser; écrire; former.

Գծագրութիւն (թէ, թք) *s.* Trait, tracement; dessin, dessein; ébauche, crayon, esquisse, croquis; forme, délinéation; écrit, écriture.

Գծած (ի, աւ) *s.* Voyez Գծաէր:

Գծակ (ի, աւ) *s.* Qui trace; qui écrit.

Գծաւորութիւն Voyez Գծաւորութիւն:

Գծել (ևմ, էջի) *v, a, et n.* Barrer, tirer de traits, rayer, parer; écrire: inciser, entamer.

Գծծուծի (թէ, թք) *s.* Vileté: vilénie, rotture, mesquinerie, taquinerie, gredinerie.

Գծուծ (գծոյ, գծով) *adj.* Vil, abject; vilain, mesquin, gredin.

Գծօրէն, *adv.* A la ligne.

Գձաւաւակ (ի, աւ) *adj.* Vil, bas, abject, méprisable.

Գձիլ (ևմ, ձեցայ) *v, n-p.* Être avili, se rendre abject, ou contemp- tible.

Գձուծի Voyez Գծծուծի:

Գձուծ Voyez Գծուծ:

Գղեր (ի, էւ) *s.* Clerc, ecclésiastique.

Գղերիկոս Voyez Կղերիկոս:

Գղծորահամ or Գխաորահամ, *adj, ind.* Qui a le goût de galle.

Գձիլ (ևմ, ձեցայ) *v, n-p.* Voyez 'ի Գուծաւանկանիլ:

Գմելթ (ի, էւ) *s.* Dôme, coupole, coupole, voute, berceau.

Գմելթալարդ, *adj, ind.* Orné de coupes.

Գմելթակիր, *adj, ind.* Vouté.

Գմելթաձի, *adj, ind.* Vouté.

Գմելթայարդ, *adj, ind.* Voyez Գմելթակիր:

Գմելթալար, *adj, ind.* Vouté.

Գմելթեայ, *adj, ind.* Vouté, lambrissé, qui a un plafond.

Գմելթ Voyez Գմելթ avec ses dérivés.

Գմիլ (ևմ, էջի) *v, a.* Coucher: Voyez Կմիլեցունիլ:

Գնալ (ամ, աջի) *v, n.* Aller, marcher, se rendre; désemparer; se porter, se gouverner, se conduire.

Գնալ զհետ, suivre. Գնալ զքաւ նապարհ, cheminer. Գնալ 'ի զէրայ ջրոց, nager.

Գնալ 'ի չորս, aller à quatre pieds; aller à tâtons.

Գնահատ (ի, աւ) *adj, et s.* Pri- seur, estimateur.

Գնահատել (ևմ, էջի) *v, a.* Pri- ser, estimer, évaluer, taxer, tarifier; ventiler.

Գնահատութիւն (թէ, թք) *s.* Pri- sée, estimation, évaluation, taxation, tarif; ventilation.

Գնայուն, *adj, ind.* Ambulant; mobile.

Գնալ

Գնալք (ցեց, ցեք) *s.* Allure, démarché, marche, marcher, cours, pas, passage, port, départ, erre, tour, trait, voie, voyage; courant: conduite, comportement, déportement, mœurs, coutume, manière.

Գնացական (ի, աւ) *adj.* Ambulant, qui va; fugitif.

Գնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire aller, ou courir.

Գնդածաղիկ (զիկ, շիւաւ) *s.* Sorte de fleur.

Գնդակ (ի, աւ) *s.* Globule, globe, boule, corps sphérique, ou rond; pelote; pomme. **Գնդակ խաղալ**, ou **խաղալիկ**, balle; boule; étouff. **Գնդակ հրացանից**, balle; boulet, grosse balle. **Գնդակ ձեռնածուաց**, escamote. **Գնդակ որթոյ**, bourgeon, bouton. **Գնդակ փղբրիկ**, boulette. **Գնդակախաղութի** (թե, թք) *s.* Paume, tripot.

Գնդակակերպ, *adj, ind, et adv.* Rond, sphérique, orbiculaire, sphéroïde: sphériquement, orbiculairement.

Գնդակաձև, *adj, ind, et adv.* Voyez **Գնդակակերպ**:

Գնդաձև Voyez **Գնդակաձև**:

Գնդապետ (ի, աւ) *s.* Brigadier, colonel.

Գնդասեղն (սղան, սղամբ) *s.* Épinglé; camion; poignon.

Գնդատեսակ, *adj, ind.* Voyez **Գնդակակերպ**:

Գնդութի (թե, թք) *s.* Sphéricité. **Գնդութի գլխոյ**, calvitie.

Գնել (եմ, եցի) *v, a.* Acheter, acquérir quelque chose à prix d'argent; faire emplette de, prendre.

Գնումն (նման, նմամբ) *s.* Achat, emplette, rachat.

Գնում Voyez **Գնումն**:

Գնումա (չոի, չոաւ) *s.* Bohémien, égyptien: Voyez **Թումա**:

Գնտակ Voyez **Գնդակ**:

Գնտեակ (ի, աւ) *s.* Dragée.

Գորդոյ Voyez **Գուրդոյ**:

Գոգ (ոյ, ով) *s.* Sein; giron: creux, cavité. **Գոգ լիքանց** ou **փլմաց**, grotte, caverne, antre. **Գոգ ծովու**, anse; crique. **Գոգ նաւու**, cale, fond de cale. **Գոգ առնուլ**, être concave, ou rempli.

Գոգ, *adv.* À peu près, quasi, presque.

Գոգած (ի, աւ) *s.* Creux, cavité.

Գոգաձև, *adj, ind.* Voyez **Գոգաւոր**:

Գոգանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Être cave, se rendre creux.

Գոգաւոր (ի, աւ) *adj.* Creux, cave, concave.

Գոգաւորութի (թե, թք) *s.* Concavité, creux, cavité.

Գոգեալ (ելոյ, էլով) *adj.* Voyez **Գոգաւոր**:

Գոգել (եմ, գոգ) *v, imp.* Dire, prononcer.

Գոգել (եմ, եցի) *v, a.* Creuser, caver.

Գոգութի Voyez **Գոգաւորութի**: **Գոգցես**, *adv.* Bien, comme, environ, presque, à peu près.

Գոգցես իմն Voyez **Գոգցես**:

Գոգենոց Voyez **Ուրկանոց**:

Գոգի (գւոյ, գեաւ) *adj.* Lépreux, lèpre.

Գոգութի (թե, թք) *s.* Lèpre, ladrerie.

Գոգ Voyez **Մէջ**:

Գոգացաւորութի Voyez **Միշար**, **գելութի**:

Գոլ (գոմ) *v, imp.* Être, exister, subsister.

Գոլ (լոյ, լով) *s.* Être, existence, ce qui est.

Գոլընի (շւոյ, շեաւ) *s.* Voyez **Գողընի**:

Գողընի (շեաց, շեք) *s, pl.* Vapeur, exhalaison, fumée, expiration.

Գոհ, *adj, ind.* Content, aisé, satisfait. **Գոհ լինել**, se contenter, se satisfaire, savoir bon gré.

Գոհաբան (ի, իւ) *s.* Qui loue, qui remercie.

Գոհաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Louer, remercier.

Գոհաբանութի (թե, թք) *s.* Louange, remerciement, graces.

Գոհական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Գոհաբան**:

Գոհանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Remercier, rendre graces.

Գոհար (ի, աւ) *s.* Pierre précieuse, diamant: une chose précieuse. **Սոստ գոհար**, happelourde. **Անկիւն գոհարաց**, facette.

Գոհարան (ի, աւ) *s.* Lieu, ou un instrument de louange, de graces.

Գոհարութի (թե, թք) *s.* État d'

ժամե chose précieuse, gentillesse.

Գոհացողական (ի, աւ) *adj.* Qui loue, qui rend graces.

Գոհացողութիւն *Voyez* Գոհութիւն

Գոհութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Graces, action de graces, remerciement.

Գող (ոյ, ու) *s.* Larron, voleur, bandit, filou; griveler.

Գողակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon du larron.

Գողամիտ, *adj, ind.* Qui s'adonne au larcin.

Գողային (այնոյ, այնով) *adj.* Dérobé, volé.

Գողանալ (ամ, անոյ) *v, a.* Dérober, voler, prendre furtivement, soulever, soustraire; rapiner, filouter; détourner, divertir. Գողաւ գողանալ, escamoter. Հնարիւք գողանալ, friponner.

Գողանի (նւոյ, նեւու) *s.* Larcin, chose dérobée.

Գողանք (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez Գողանի:

Գողել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Գողանալ:

Գող 'ի գող, *adv.* Furtivement, en cachette, à la dérobée.

Գողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Larcin, vol, rapine, expilation; grivelerie.

Գողումն (ղման, ղմամբ) *s.* Voyez Գողութիւն:

Գողուկ (ղւոյ, ղեւաւ) *s.* Chemin dérobé.

Գողուն, *adj, ind.* Voyez Գողանի:

Գողունի (նւոյ, նեւաւ) *adj, et s.* Dérobé, volé: larcin, chose dérobée.

Գողար, *adj, ind.* Doux, délicat, mollet, morbide.

Գողարական (ի, աւ) *adj.* Voyez Գողար:

Գողարիկ, *adj, ind.* Voyez Գողար:

Գողան (ի, իւ) *s.* Larcin.

Գողանի *Voyez* Գողանի:

Գոնաղճ (ի, իւ) *s.* Lapis, lapis-lazuli.

Գոմ (ի, իւ) *s.* Étable, bercail, bouverie.

Գոմակերպ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui construit des étables.

Գոմամուտ (մոտի, մոտեւ) *adj.* Qui se retire dans une étable.

Գոմեշ (մշոյ, մշով) *s.* Buffle.

Գոմոր (ոյ, ու) *s.* (mot hébreu) Sorte de mesure.

Գոյ (ի, իւ) *s.* Être, existence; ce qui est; substance; biens. Ըստ գոյին, ou Գոյիւ չափ, autant que permettent ses facultés, ou biens, autant qu'il avoit. 'ի գոյ ածեւ, créer, tirer du néant, faire exister.

Գոյակ (ի, աւ) *adj, et s.* Extant, qui est en nature, existant.

Գոյական (ի, աւ) *adj, et s.* Substantif.

Գոյականաբար, *adv.* Substantivement.

Գոյականութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Existence, substance, être, essence.

Գոյակից (կցի, կցաւ) *adj.* De même nature; de même essence; consubstantiel.

Գոյանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Être créé, être tiré du néant, exister, être; se former, se produire.

Գոյապէս, *adv.* Substantiellement: avec toutes ses substances.

Գոյարան (ի, աւ) *s.* Créateur, qui fait exister.

Գոյացական (ի, աւ) *adj.* Substantiel; essentiel.

Գոյացակցութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Consubstantiation.

Գոյացապէս, *adv.* Substantiellement; essentiellement.

Գոյացութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Substance; réalité; essence, être; créature.

Գոյացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Créer, tirer du néant; donner l'existence; produire.

Գոյացուցիչ (ցի, ցաւ) *s.* Créateur, qui donne l'existence, ou l'être.

Գոյաւոր (ի, աւ) *adj.* Existant, extant: riche, opulent, qui a beaucoup de bien.

Գոյաւորել (իմ, ինչոյ) *v, n-p.* Être créé, exister; se former, se produire: s'enrichir, devenir riche.

Գոյաւորութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Existence; substance; créature.

Գոյափոխել (եմ, եցի) *v, a.* Transsubstantier.

Գոյափոխութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Transsubstantiation.

Գոյիչ (ի, իւ) *adj.* Substantiel.

Գոյիչաբար, *adv.* Substantiellement.

Գոյեզական (ի, աւ) *adj.* Substantiel.

Գոյեղինաբար, *adv.* Substantiellement.

Գոյեղինութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Subtance.

Գոյեղուտ (զտի, դիւ) *adj.* Substantiel.

Գոյժ (գուժի, գուժիւ) *s.* Lamentation, plainte accompagnée de gémissement et de cris: triste nouvelle. **Գոյժ առնուլ**, ou **գննել**, lamenter, déplorer. **Գոյժ արկանել**, apporter de tristes nouvelles.

Գոյեբուսակ (ի, աւ) *s.* Espèce aromatique.

Գոյն (գունոյ, գունով) *s.* Couleur; coloris, parure; teint, teinture: Voyez **Գալուկն**: **Թափել**, **հառանել** ou **բառնալ զգոյնն**, décolorer.

Գոյնազոյն Voyez **Գունազոյն**.

Գոյլ Թէ, *adv.* Dieu nous en garde, à Dieu ne plaise: prenez garde.

Գոյութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Existence, être, nature, essence, substance, réalité.

Գոնեա ou **Գոնեայ** Voyez **Գոնէ**.

Գոնեզել (ի, աւ) Voyez **Հողգամ**.

Գոնէ, *conj.* Du moins; au moins, pour le moins, tout au moins; seulement, encore.

Գոնեաբարին (ի, իւ) *s.* Congiaire.

Գոնլ (ի, իւ) *adj.* Teigneux, qui a la teigne.

Գոնջանալ (ամ, այց) *v, n.* Avoir la teigne.

Գոնջութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Teigne, vilaine gale.

Գոշ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Գորշ**.

Գոշել (եմ, եցի) *v, n.* Crier, s'écrier, se récrier, faire une exclamation; appeler; mugir, rugir.

Գոշեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Sonner, faire sonner, ou retentir.

Գոշիւն, *s, ind.* Voyez **Գոշումն**.

Գոշումն (շման, շմամբ) *s.* Clameur, grand cri, éclat, bruit, voix, exclamation; huée, hourvari; mugissement, rugissement.

Գոչողական (ի, աւ) *adj.* Sonore.

Գոռ (ի, իւ) *adj, et s.* Empor-
té, hardi, fier, belliqueux, guerrier:
bruit, emportement, éclat, assaut,
attaque.

Գոռալ (ամ, այցի) *v, n.* Écla-

ter, faire un grand bruit, s'emporter en des cris; assaillir, attaquer; insulter.

Գոռելի (ի, աւ) *s.* Taon, sorte de grosse mouche.

Գոռուղ (ի, աւ) *adj.* Altier, orgueilleux, hautain, impérieux, fier, arrogant, insolent, présomptueux, fastueux; tyran.

Գոռուղաբար, *adv.* Hautainement, orgueilleusement, superbement, fièrement, impérieusement, présomptueusement.

Գոռուղահար (ի, աւ) *adj.* Enorgueilli: Voyez **Գոռուղ**.

Գոռուղահարել (եմ, բեցայ) *v, n-p.* S'enorgueillir: Voyez **Գոռահանալ**.

Գոռազանալ (ամ, այց) *v, n.* S'enorgueillir, faire le fier, lever la tête.

Գոռազացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Enorgueillir, rendre orgueilleux.

Գոռազութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Orgueil, superbe, hauteur, enflure; insolence, arrogance, présomption; fierté, tyrannie.

Գոռութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Empor-
tement, éclat, bruit; fierté.

Գոռ (ի, իւ) *s.* **Գոռք** ou **գոռք**, *pl.* Timbale. **Գոռքս գոշել**, battre des timbales.

Գով, *s, ind.* Louange, éloge.

Գովաբան (ի, իւ) *adj, et s.* Qui loue, qui donne des louanges.

Գովաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Louer, donner des louanges.

Գովաբանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Louange, éloge.

Գովազակ (ի, աւ) *s.* Espèce aromatique.

Գովանի, *adj, ind.* Louable, digne d'être loué, digne de louange.

Գովանք (նայ, նգբ) *s, pl.* Voyez **Գովասանութիւն**.

Գովասան (ի, իւ) *adj, et s.* Qui loue, qui donne des louanges, don-
neur de louanges.

Գովասանք (նայ, նգբ) *s, pl.* Voyez **Գովասանութիւն**.

Գովասանական (ի, աւ) *adj.* De louange.

Գովասանել (եմ, եցի) *v, a.* Louer, donner des louanges.

Գովասանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Louange, éloge.

Գովել (*կմ, էջի*) *v, a.* Louer, louer, glorifier, exalter, magnifier, applaudir, chanter, célébrer, renommier; encenser. **Գովել կարի ինն** ou **յանջարիս**, vanter, préconiser, prôner. **Գովել զանն**, se glorifier, se vanter.

Գովելի (*լ-ոյ, լեաւ*) *adj.* Louable, estimable, plausible, honnête, digne de louanges.

Գովիս (*ի, իւ*) *s.* Louange, éloge, panegyrique; encens; gloire.

Գովից (*զի, զիւս*) *adj, et s.* Donneur de louanges.

Գովութի (*թէ, թք*) *s.* Louange, éloge; honneur, gloire. **Գովութի**, louablement.

Գորդ (*ի, իւ*) *s.* Tapis.

Գորդաբ (*գէից, գէիւք*) *s, pl.* Les bohémiens.

Գործ (*ոյ, ու*) *s.* Œuvre, ouvrage, affaire, chose, acte, action, opération, travail, office, négoce, négociation, pratique, ministère, entreprise, labeur; commission; fait, effort, mérite; manufacture; façon. **Գործ բարութի**, exploite, action signalée à la guerre. **Այլ Գործոյ**, un homme actif, un homme habile.

Օր Գործոյ, un jour ouvrier, jour ouvrable. **Գործ է գտանել**, il est difficile à trouver. **Ի Գործ արկանել** ou **գնել**, mettre en usage, employer, se servir; pratiquer, effectuer, accomplir, exécuter, réaliser. **Ի Գործ ածել**, user, employer, se servir. **Բանս ի Գործ առնել**, établir, avancer, poser en fait, s'acorder. **Չեաւ ի Գործ արկանել**, entreprendre, commencer.

Գործադիր (*գրի, գրաւ*) *adj, et s.* Acteur, exécuteur.

Գործադրական (*ի, աւ*) *adj.* Exécuteur, qui exécute; effectif, efficace.

Գործադրութի (*թէ, թք*) *s.* Exécution, pratique.

Գործած (*ոյ, ու*) *s.* Œuvre, ouvrage, manufacture.

Գործածական (*ի, աւ*) *adj.* Usuel, dont on se sert ordinairement.

Գործածութի (*թէ, թք*) *s.* Usage, emploi, pratique, exercice, maniement.

Գործակ (*ի, աւ*) *s.* Faiseur, ouvrier.

Գործակալ (*ի, աւ*) *s.* Officier, ministre, commissaire, commissionnaire; acteur, agent, facteur, négociateur; procureur.

Գործակալութի (*թէ, թք*) *s.* Ministère, office; agence, emploi d'agent; procuration.

Գործական (*ի, աւ*) *adj.* Pratique, actif.

Գործականել (*եմ, էջի*) *v, a.* Faire, opérer.

Գործականութի (*թէ, թք*) *s.* Acte, fait, action, opération.

Գործակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Coopérateur; compagnon, coadjuteur.

Գործակից լինել, coopérer; contribuer, concourir.

Գործակցութիւն (*թէ, թք*) *s.* Coopération, concours, coadjutorerie.

Գործառնութիւն (*թէ, թք*) *s.* Acte, affaire, œuvre, entreprise, besogne, négoce, négociation, pratique, office, vacation, ministère, charge, emploi, établissement.

Գործավար (*ի, աւ*) *s.* Intendant, officier.

Գործաւեաց, *adj, ind.* Fainéant, paresseux.

Գործատուն (*տուն, տաւք*) *s.* Manufacture, maison, ou lieu où l'on travaille à certains ouvrages de main.

Գործատունը Հարցի, les trois stances de l'hymne *Benedictus*. **Գործատուն քիմիկանաց**, laboratoire.

Գործարան (*ի, աւ*) *s.* Manufacture: instrument; organe.

Գործարանաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Organique.

Գործարար (*ի, աւ*) *s.* Négociateur, correspondant, agent.

Գործարարութի (*թէ, թք*) *s.* Négociation, agence.

Գործաւոր (*ի, աւ*) *s.* Faiseur, ouvrier, manœuvre, travailleur.

Գործաւոր օրական, journalier.

Գործաւորութի (*թէ, թք*) *s.* Ouvrage, travail.

Գործել (*կմ, էջի*) *v, a.* Opérer, faire, façonner, travailler, fabriquer; commettre, perpétrer; tricoter; tisser.

Գործել զերկիր, cultiver, labourer.

Գործելի (*լ-ոյ, լեաւ*) *adj.* Faisable; faiseur.

Գործի Voyez **Գործիք**.

Գործիական (*ի, աւ*) *adj.* Instru-

strumental (terme de grammaire).

Գործիք (ծեայ, ծեպ) *s, pl.* Instrumens, machine, outil; organe; ustensile, meuble.

Գործնական (ի, աւ) *adj.* Pratique; ascétique.

Գործողական (ի, աւ) *adj.* Dramatique.

Գործողութիւն (թե, թք) *s.* Acte, action; procédé, fonction, opération. Գործողութիւն թատրոնական, օպերա. Գործողութիւն թատրոնական բանաստեղծութիւն, drame.

Գործուած (ոյ, ու) *s.* Fabrication, ouvrage.

Գործուն, *adj, ind.* Voyez Գործունեայ:

Գործունեայ (նէի, նէիւ) *s, et adj.* Ouvrier, faiseur; ministre: actif, agissant; efficace.

Գործունեութիւն (թե, թք) *s.* Efficace, efficacité.

Գործունեայ Voyez Գործունեայ:

Գորշ (ի, էւ) *adj.* Cendré, de couleur de cendre, bis, brun, gris, isabelle.

Գորշաթոյս (ի, էւ) *adj.* Grivelé.

Գորշային (այնոյ, այնով) *adj.* Grisâtre.

Գորշանալ (ամ, այց) *v, n.* Devenir gris, ou cendré.

Գորշապահանգ (ի, աւ) *s.* Pendeloque, oreillette, pendants d'oreilles.

Գորշապարհանգ. Voyez Գորշապահանգ:

Գորով (ոյ, ու) *ou* (ի, էւ) *s.* Tendresse, sensibilité, attendrissement, compassion.

Գորովալիս, *adj, ind, et adv.* Tendre, affectueux, sensible: tendrement, sensiblement.

Գորովադարձ, *adj, ind.* Tendre, sensible, affectueux, charitable; attendrissant.

Գորովալի, *adj, ind.* Voyez Գորովալիս:

Գորովալիս, *adj, ind.* Voyez Գորովալիս:

Գորովալից, *adj, ind.* Tendre, sensible, affectueux, charitable; attendrissant.

Գորովական (ի, աւ) *adj.* Tendre, affectueux.

Գորովալիս, *adj, ind.* Attendrissant, affectueux, tendre.

Գորովալիս (մոր, մարթ) *s.* Pitié, pitié.

Գորովալիս, *adj, ind.* Affectueux, tendre, sensible, charitable.

Գորովիկ (եմ, էցի) *v, n, et a.* S'attendrir, se laisser toucher de compassion; attendrir, flatter, caresser.

Գորով (ման, մամի) *s.* Grenouille, raine. Գորով (Թու, Թու) *s.* Crapaud.

Գորովալիս (ի, էւ) *ou* (ամի) *s.* Crapaudine.

Գորովալիս (ի, էւ) *s.* Corporal: Voyez Գորովալիս:

Գորով (գոր, գոր) *s.* Fosse, creux; puits, citerne, puisard.

Գորովալիս (ի, էւ) *s.* Conjonction de quelques psaumes ensemble.

Գորով (գոր, գոր) *s.* Pitié, compassion, tendresse, attendrissement, sentiment, miséricorde, sensibilité, cœur tendre. Ի գորով շարժիկ, attendrir, fléchir. Գորովալիս, prior tendrement.

Գորովալիս (ի, աւ) *s.* Plusieurs couples de bœufs pour tirer la charrette.

Գորովալիս (ի, աւ) *adj.* Qui porte des tristes nouvelles, triste, funeste.

Գորովալիս (ամ, այց) *v, n.* Lamentation, déplorer.

Գորովալիս (ի, էւ) *adj.* Lamentable, déplorable, digne d'être déploré.

Գորովալիս (ի, աւ) *adj.* Voyez Գորովալիս:

Գորովալիկ (եմ, էցի) *v, n.* Lamentation, déplorer; porter, ou donner des tristes nouvelles.

Գորովալիս (ի, աւ) *adj.* Qui donne des tristes nouvelles.

Գորովալիս (ի, աւ) *adj.* Voyez Գորովալիս:

Գորովիկ (եմ, էցի) *v, n.* Apporter, ou donner des tristes nouvelles: lamentation, déplorer, crier, jeter des cris; sonner.

Գորովիկ (ի, աւ) *s.* Qui porte, ou donne des tristes nouvelles.

Գորովիկ (ժման, ժման) *s.* Lamentation, plainte, cri, gémissement.

Գորով (գլի, գլի) *adj.* Moussé, éboussé.

Գորովալիս (ի, էւ) *s.* Bas, chausse.

Եւ Զանկէ զգուշացաւ, օտոր des bas, déchausser. Կերբին գուշացաւ, chaussette.

Գուշար. Voyez Գուշար :

Գուշք, *s, ind.* Genou, genoux. Ի գուշն իջանել, իսկարհել, առ Կանկէ ou հարհանել, fléchir les genoux, se prosterner; s'accroupir.

Գումար (*ի, բւ.*) *s.* Assemblée, session; action; addition, sommation; somme, montant. Գումար առնուլ, s'assembler.

Գումարակերպ, *adj, ind.* Voyez Բազմակերպ :

Գումարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler; convoquer; attrouper: adjuvomer, sommer.

Գումարել (*եմ, բեցայ*) *v, n-p.* S'assembler, s'attrouper: s'étonner, s'étourdir, être surpris.

Գումարութի (*թի, թիք*) *s.* Assemblée; attrouplement; séance.

Գումարասկ (*ի, աւ.*) *s, et adj.* Assemblée, assemblage, attrouplement, troupe: assemblée, attrouper. Գումարասկ հաւաք, escadre. Գումարասկ առնել, assembler, attrouper.

Գումարասկան (*ի, աւ.*) *adj.* D'assemblée.

Գումբէթ. Voyez Գմբէթ :

Գուն: Գուն գործել ou գնել, s'étudier, s'ingénier, s'efforcer, tâcher, fatiguer, s'intriguer.

Գունադեզ, *adj, ind.* Orné de belles couleurs.

Գունադեզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Colorer, colorier.

Գունադեզի, *adj, ind.* En diverses couleurs.

Գունադարեւել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez Գունադեղել :

Գունաթափ (*ի, բւ.*) *adj.* Terné. Գունաթափ առնել, ternir; déteindre, hâler. Գունաթափ լինել, se déteindre.

Գունակ (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Semblable, égal, pareil: teint, teinture. Գունակ գունակ, en diverses couleurs. Գունակ գունակ զարգարիլ ծաղկանց, se panacher, se former plusieurs couleurs.

Գունակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Colorer, colorier, enluminer; teindre.

Գունակուլի (*թի, թիք*) *s.* Coloris; teinture.

Գունապաշտ, *adj, ind.* Orné de plusieurs couleurs.

Գունասուեալ (*եղոյ, եղով*) *adj.* Voyez Գունաթափ :

Գունաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Coloré; teint; fourni de plusieurs couleurs: vif, diligent, violent.

Գունաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Teindre, colorer.

Գունաւորութիւն (*թի, թիք*) *s.* Couleur, teint, teinture.

Գունդ (*գնդի, գնդաւ.*) *s.* Assemblage, troupe; troupes, brigade, bataillon, régiment, légion, cohorte, phalange: Voyez Գունար :

Գունդագունդ, *adv.* En plusieurs régiments; en foule, à la foule, gros, beaucoup.

Գունեակ, *adj, ind.* De belle couleur, beau, gracieux.

Գունել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez Դունակել :

Գունեղանդ, *adj, ind.* De bonne, ou de plusieurs couleurs.

Գունջ (*գնջոյ, գնջով*) *adj.* Voyez Գոնջ :

Գունո (*գնոյոյ, գնոով*) *s.* Globe; sphère; balle, boule; pelote; pommeau; sonde. Գունո փոքրիկ, boulette; globule. Գունո մեծոյ, moyen. Գունո կշռոյ, poids. Գունո կապարեայ, plomb. Զափել գնով գնում, sonder: Voyez Դունել :

Գունակ (*ի, աւ.*) *s.* Devin, devin, fatidique, pronostiqueur: délateur, dénonciateur. Մասնէ գունակ լինել, dénoncer, déléter, accuser.

Գունակական (*ի, աւ.*) *adj.* D'adiciaire.

Գունալիել (*եմ, եցի*) *v, a.* Prédire, prophétiser; prévoir, présager, préjuger, deviner, augurer, faire l'horoscope, pronostiquer, conjecturer; dénoncer.

Գունալուլիւն (*թի, թիք*) *s.* Prophétie; présage, préjugé, pronostic; augure, auspice, divination: dénonciation.

Գուպար (*ի, աւ.*) *s.* Guerre, combat.

Գուպարել (*եմ, եցի*) *v, n.* Faire la guerre, combattre.

Գուպարումի (*թան, թանք*) *s.* Guerre, combat.

Գուսան (*ի, աւ.*) *s.* Chanteur, mu-

musicien, 'qui sait l'art de la musique.

Գուսանակահ (ի, աւ) *adj.* Musical.

Գուսանամուտ, *adj*, *ind*. Où entre un chanteur, ou un musicien.

Գուսանութիւն (թէ, թք) *s.* Chantre.

Գուրդայ Voyez Գուլդայ:

Գուցէ, *adv.* Peut-être; de peur que, crainte de, de crainte que.

Գլեթր (չրոյ, չրով) *s.* Vilebrequin, tarière, amorçoir. Գլեթր փոքր, lacéret. Գլեթր տակաւայ, perçoir, foret, gibelet.

Գուհ (ի, աւ) *s.* Rue, chemin.

Գուհհիկ (հիկ, հիաւ) *adj*, *et s.* Roturier, rustre, rustique, grossier; paysan, rustaud.

Գուհհիանալ (ամ, ալայ) *v*, *n.* Devenir rustre, ou grossier; s'enca-nailler.

Գուդի (զւոյ, զւով) *s.* Sorte d'herbe.

Գուդիլ (իմ, զեցայ) *v*, *n-p.* Voyez Գանդրիլ:

Գուիճ (աճի, աճաւ) *s.* Sel mi-néral.

Գույթ (ուութի, ուութաւ) *s.* Assaut, attaque. Գույթ ou Գը-ույթն առաւ, donner l'assaut, faire assaut, attaquer.

Գուուզ (ի, իւ) *adj.* Voyez Գան-դուր:

Գուսի (ի, աւ) *s.* Inventeur, auteur.

Գտանել (եմ, գտի) *v*, *a.* Trou-ver, inventer, découvrir, déterrer; ga-gner, avoir; rencontrer. Վերապի գտանել, récupérer, regagner; re-trouver, recouvrer. Գտանել շնորհս առաջի ուրուք, gagner ou atqué-rir le cœur, l'amitié, la bienveillan-ce de quelqu'un; rentrer dans les bonnes graces de quelqu'un.

Գտիլ (ալի, ալաւ) *s.* Voyez Գտակ:

Գտողական (ի, աւ) *adj.* In-ventif.

Գտումն (աման, ամամն) *s.* In-vention.

Գրաբանական (ի, աւ) *adj.* É-crit, littéral.

Գրաբաւ, *adj*, *ind*. Littéral, qui est selon la lettre.

Գրագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Littéraire, lettré.

Գրագիտութի (թէ, թք) *s.* Lit-térature.

Գրագիր (գրի, գրաւ) *s.* Copi-ste, écrivain, scribe.

Գրագրութի (թէ, թք) *s.* Char-ge d'un copiste, d'un écrivain.

Գրակեց Voyez Դանակեց:

Գրակ (ի, աւ) *s.* Petit écrit.

Գրակալ (ի, իւ) *s.* Relieur.

Գրակալութիւն (թէ, թք) *s.* Reliure.

Գրակալ (ի, աւ) *s.* Pupitre; lu-trin.

Գրական (ի, աւ) Voyez Գրա-դէտ:

Գրականութի (թէ, թք) *s.* Lit-térature; grammaire.

Գրակարգաց, *s*, *ind*. Lecteur.

Գրակէս (կիսի, կիսաւ) *s.* Vo-yez Դանակեց:

Գրականտիկոն Voyez Դրակոն-տիկոն:

Գրահարկ (ի, աւ) *adj.* Autori-sé par des lettres patentes.

Գրամարիկ (արի, արաւ) *s.* Vo-yez Դրամարիկոն:

Գրամարիկոն (ի, աւ) *s.* Gram-mairien, lettré.

Գրամար (ի, իւ) *s.* Denier de marc, denier de poids, scrupule.

Գրամարտիկոն (ի, աւ) *s.* Vo-yez Դրամարտիկոն:

Գրամոլ (ի, իւ) *s.* Bibliomane.

Գրամոլութի (թէ, թք) *s.* Bi-bliomanie.

Գրանոց (ի, աւ) *s.* Bibliothèque.

Գրաշար (ի, իւ) *s.* Composi-teur; compositeur.

Գրաշարութի (թէ, թք) *s.* Com-position.

Գրապահ (ի, աւ) *s.* Bibliothé-caire.

Գրապան (ի, աւ) *s.* Ourlet, bord, lisière. Voyez Գրապանակ:

Գրապանակ (ի, աւ) *s.* Phylac-tère; amulette: porte-lettre.

Գրապեղան (ոյ, ով) *s.* Pupitre, étude, secrétaire.

Գրապէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Studieux, qui aime l'étude, ou les lettres.

Գրաստ (ու, ու) *s.* Monture, voiture, sommier, rosse, bourri-que, bouleux, animal, bête, criquet.

Գրաստ մասակ, jument, cavale.

Գրաստամիտ (մտի, մտաւ) *adj.*

Stu-

Struide, hête, grossier, pesant.

Գրաստապահ (ի, աւ) *s.* Voiturier, voiturin.

Գրավաճառ (ի, աւ) *s.* Libraire.

Գրավաճառութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Librairie.

Գրաւ (ի, իւ) *s.* Surtout, casaque, houpelande, saie.

Գրաւան (տան, տաճ) *s.* Bibliothèque.

Գրաւ (ի, իւ) *s.* Arrhes, denier à Dieu, assurance, nantissement, gage, engagement; hypothèque: pari, gageure: détention. Գրաւ գեղ, gager, parier, faire une gageure; gager, donner des gages, ou des appointemens.

Գրաւական (ի, աւ) *s.* Gage, assurance; arrhes, denier à Dieu.

Գրաւականել (եմ, էցի) *v, a.* Gager, engager, nantir; hypothéquer; détenir, occuper.

Գրաւել (եմ, էցի) *v, a.* Gager, engager, se nantir; dégager: tenir, détenir, usurper, occuper, entreprendre, conquérir, envahir, s'emparer, s'arroger, approprier, empiéter; enjamber; infatuer, anticiper, prévenir. Գրաւել յարբուհիս, confisquer.

Գրաւոր (ի, աւ) *adj.* Écrit; littéraire, littéral.

Գրաւորական (ի, աւ) *adj.* Voyez Գրաւոր:

Գրաւուն (ւման, ւմաք) *s.* Détention, entreprise, représaille, usurpation, occupation. Գրաւուն յարբուհիս, confiscation.

Գրափոխութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Métathèse.

Գրգալ (ամ, աջայ) *v, n.* Glousser, closser.

Գրգանք (նայ, նօք) *s, pl.* Délicatesse, mollesse; délectation, délices, plaisir, volupté; caresse.

Գրգարան (ի, աւ) *s.* Lieu de plaisir, de délices.

Գրգել (եմ, էցի) *v, a.* Délicater, traiter avec délicatesse, ou mollesse, caresser; nourrir délicatement.

Գրգեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, z.* Voyez Գրգել:

Գրգիւ (գռի, գռիւ) *s.* Irritation, provocation, incitation, impulsion, suscitation, induction, sollicitation, suggestion, tentation, in-

stigation, amorco, ragoût, démanègeaison, aiguillon, motif.

Գրգիւակ (եկի, էկաւ) *s.* Vieil habit, chiffon.

Գրգիւիկ Voyez Գրգիւիկ:

Գրգուլթի (թԷ, թԲ) *s.* Délicatesse, mollesse, simagrées.

Գրգուել (եմ, էցի) *v, a.* Irriter, exciter, provoquer, inciter, susciter, solliciter, acharner, agacer, aiguiser, alarmer, enflammer, hâler, émouvoir, envenimer, indisposer, instiguer, mouvoir, fomentier, indigner, piquer, pousser, rallumer, ranimer, réveiller, révolter.

Գրգուլթի (թԷ, թԲ) *s.* Voyez Գրգիւ:

Գրգրալ Voyez Գրգալ:

Գրեան (րենայ, րենով) *s, pl.* Livres, beaucoup de livres.

Գրեանք (անց, աճք) *s, pl.* Voyez Գրեան:

Գրեան թէ Voyez Գրեթէ:

Գրեթէ, *adv.* À peu près, presque, quasi, environ, ne guère, comme, bien.

Գրէ եթէ Voyez Գրեթէ:

Գրել (եմ, էցի) *v, a.* Écrire; peindre: conter, estimer. Առ ոչինչ գրել, mépriser, mésestimer.

Գրեխ (ի, աւ) *s.* Clystère, lavement, remède.

Գրեցել (եմ, էցի) *v, a.* Hurler, choquer.

Գրեգորեան, *adj, ind.* Grégorien.

Գրիչ (գրիչ, գրչաւ) *s.* Écrivain, scribe, auteur: plume. Գրիչ երկաթի, style; échoppe; burin, ciseau; frisoir. Գրիչ նկարիչ, pinceau.

Գրիւ (րուի, րուաւ) *s.* Setier, boisseau.

Գրկալիք, *adj, ind.* Qui a le sein plein. Գրկալիք աղեղն, un arc bien tiré.

Գրկախառն, *adj, ind.* Embrassé. Գրկախառն լինել, s'embrasser.

Գրկախառնութի (թԷ, թԲ) *s.* Embrassade, embrassement.

Գրկածութի Voyez Գրկախառնութիւն:

Գրկանք (նայ, նօք) *s.* Embrassade, embrassement.

Գրկաչալ (ի, իւ) *s.* Brasse, toise.

Գրկարան (ի, աւ) *s.* Qui embrasse.

Գ Ր

Գրեկել (հմ, էջի) *v, a.* Embrasser, accoler.

Գրեկնդեառն Voyez **Գիրի** ընդ խառն :

Գրկոյք Voyez **Գրքոյի** :

Գրոհ (ի, իւ) *s.* Assant, irruption : nation, peuple. **Գրոհ առլ**, donner l'assant.

Գրոհել (հմ, էջի) *v, n.* Faire assant, donner l'assant.

Գրոյ (ի, աւ) *s.* Voyez **Գրի** երկաթի :

Գրուած (ոյ, ուլ) *s.* Écrit, écriture.

Գրուան (ի, աւ) *s.* Voyez **Գրիւ** :

Գրութի (թէ, թք) *s.* Écriture, écrit.

Գրուիչ (ւչի, լւաւ) *s.* Saute-relle.

Գրութի (թէ, թք) *s.* Écriture, manière d'écrire.

Գրպան (ի, աւ) *s.* Poche, pochette; bourse, boursou. **Գնել** ի գրպանի, empocher, mettre en poche.

Գրասկ (ի, աւ) *s.* Michie, pain.

Գրասնակ Voyez **Գլանակ** :

Գրակազմ Voyez **Գրակազմ** :

Գրքոյի (քուի, քուաւ) *s.* Livre, manuel, opuscule.

Գծեղեգապլ (ի, իւ) *s.* Connetable.

Գռել (հմ, էջի) *v, a.* Mordre, piquer.

Գոս (ի, իւ) *adj.* Sec, aride, mort; engourdi, perclus.

Գոսանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Sécher, devenir sec; s'engourdir.

Գոսացումեկ (հմ, ցուցի) *v, s.* Sécher; engourdir, endormir.

Գոսութի (թէ, թք) *s.* Sècheresse, aridité; atrophie, engourdissement.

Գոսելոյծ, *adj, ind.* Qui a délié sa ceinture.

Գոսկորի (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Se ceindre.

Գոսեկուիւ, *adj, ind.* Voyez **Գռ** աւմար :

Գոսեմար (ի, իւ) *s.* Luteur, athlète.

Գոսեմարի (իմ, տեցայ) *v, n.* Lutter, se battre à la lutte.

Գոսեմարութի (թէ, թք) *s.* Lutte, palestine.

Գոսեպնա, *adj, ind.* Ceint;

prompt, actif, diligent. **Գոսեպնա** ընել, se ceindre; être prompt.

Գոսի (աւոյ, տեաւ) *s.* Ceinture; cordon; lanière; entretoise. **Գռ** աւի փոքրիկ, ceinturon. **Գոսի աւ**, Խարհագրական, zone. **Գոսի ածել** du Գոսի ընդ մէջ ածել, ceindre, serrer, ou se serrer autour du corps : être prompt.

Գոսիածու (ի, աւ) *adj.* Qui se ceint le corps; qui ceint l'épée.

Գոքո (ցի, յիւ) *s.* Coco. **Ծառ Գոքոյի**, cocotier.

Դ

Դ (ta) T ou D. Lettre consonne, quatrième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres S et ժ, par exemple. **Բանա**, **բանդ**; **Ընտա**, **նի**, **Ընդանի**; **Ընտել**, **Ընդել**; **Գինդ**, **գինա**; **արդանդ**, **արդանա** : **Սա**, **դարթ**, **սաղարդ**; **Թահարդ**, **Թահարթ**; **չոզդորթ**, **չոզդորդ** :

Դ, Article de seconde personne, définitif, expressif, et d'harmonie, étant attaché aux noms, aux pronoms, et aux verbes, par exemple : **Սուրբ սրբոյ**, vous qui êtes le saint des saints. **Քահանայր Աստուծոյ**, vous qui êtes un prêtre de Dieu. **Կորուեր զհոգիդ և զինչդ**, vous avez perdu votre ame, et vos biens. **Տար զձառք**, portez cette viande. **Արձա կեա զժողովուրդդ**, laissez aller ce peuple, ou le peuple. **Ի բայ կա**, ցեք յարանդ յայդցանէ, retirez-vous de ces hommes-là. **Դու որ հրէայր ես**, vous qui êtes Juif, ou un Juif. **Ալ գիտեմ զինչ դուր աւես**, je ne sais pas ce que vous dites. **Բայ դո՛ւ ձեզ աւես**, mais ce que je vous dis. **Որ խօսի ընդ քեզ**, celui qui parle avec vous.

Դ, ou **Դ** avec une ligne audessus marque le nombre *Quatrième*.

Դա (գորա, գոմաւ) *pro.* Celui, celui-ci; ce, cet : Voyez **Դոյն** :

Դաբիր (այ, աւ) *s.* (mot hébreu) Sanctuaire.

Դաբիրայօրէն, *adj, ind.* Qui ressemble au Sanctuaire.

Դաբնային (այնոյ, այնով) *adj.* De laurier.

Դաբ

Դարձեայ, *adj, ind.* Voyez **Դար**, նային : **Դասկ Գարձեայ**, laurier (marque d'honneur).

Դարձի (նւյ, նեաւ) *s.* Laurier.

Դարձիք (նդի, նգաւ) *s.* Voyez **Դարձի**.

Դարձիքեայ, *adj, ind.* De laurier, **Դարք** Voyez **Դարձի**.

Դադ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Դեդ**.

Դադալ (ի, աւ) *s.* Bière, cer- cueil pour un mort.

Դադուր Voyez **Դակուր**.

Դադար Voyez **Դադարք**.

Դադարել եմ, եցի) *v, a, et n.*

Cesser, arrêter, interrompre : se cal- mer, passer, se déporter; se désister, se reposer, rester; tarir.

Դադարեցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Cesser, faire cesser, calmer, arrêter, interrompre; éteindre, étau- chier, amortir; tarir.

Դադարել (իմ, բեցայ) *v, n.* Voyez **Դադարել**.

Դադարութ (բման, բմամ) *s.* Cessation, désistement, repos, relâ- che, station; discontinuation, vac- cance, vacation; extinction, amor- tissement, étanchement; silence; in- terruption; inaction.

Դադարք (բոց, բքք) *s, pl.* Ces- sation, relâche; pause; établisse- ment, demeure; station. **Դադարք Գաղանայ**, tanière. **Դադարք Խա- շանց** ou **անանց**, étable. **Դադարք Կառւց**, juchoir; perchoir. **Դա- րարք նաւուց**, port.

Դաժան (ի, աւ) *adj.* Dur, ri- de, âcre, aigre, âpre, atroce, austè- re, bourru, brusque, rebours, revê- che, difficileux, inaccessible, inac- costable, cruel, impitoyable.

Դաժանագոյն, *adj, ind.* Dont les productions sont âpres, ou dures.

Դաժանագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-dur; très- rude; fier, atroce.

Դաժանական (ի, աւ) *adj.* Vo- yez **Դաժան**.

Դաժանահոտ, *adj, ind.* Qui sent mauvais, puant.

Դաժանանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Devenir cruel, ou atroce.

Դաժանատեսակ, *adj, ind.* Dif- forme, laid, horrible.

Դաժանատեսիլ, *adj, ind.* Voyez **Դաժանատեսակ**.

Դաժանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Se fâcher, enragier.

Դաժանութի (թի, թք) *s.* Atro- cité, fierté, austérité, dureté; âcre- té, asperité.

Դալ Voyez **Դալլ**.

Դալակել (եմ, եցի) *v, n.* Tâ- cher, s'étudier, fatiguer.

Դալար (ի, աւ) *s.* Sabre.

Դալար (ի, իւ) *adj.* Vert, verd, qui n'est pas sec; frais. **Դեդ Գա- լար**, verdure.

Դալարաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui produit des verdures, des herbes vertes.

Դալարաբերել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Produire des verdures; verdir, reverdir.

Դալարագեղ, *adj, ind.* Verd, fourni de la verdure, verdoyant.

Դալարագոյն, *adj, ind.* Verd.

Դալարագարգ, *adj, ind.* Voyez **Դալարագեղ**.

Դալարագեղեայ, *adj, ind.* Vo- yez **Դալարագեղ**.

Դալարահեր, *adj, ind.* Fourni de chevelure nouvelle.

Դալարանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Verdir, devenir verd, reverdir.

Դալարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre verd.

Դալարել (եմ, եցի) *v, a.* Vo- yez **Դալարացուցանել**.

Դալարի (բոյ, բեաւ) *s, et adj.* Verdure, herbe, herbage, légumes: verd, herbeux.

Դալարութի (թի, թք) *s.* Verd, verdure.

Դալկաւոր (ի, աւ) *adj.* Ictérique.

Դալուկն (կան, կամք) *s.* Ictè- re, jaunisse.

Դակուր (կրոյ, կրով) *s.* Doloir, hache.

Դակր (կեր, կերք) *s.* Voyez **Դակուր**.

Դահագրամ (ոյ, ով) *s.* Dix de- niers, monnoie de dix deniers.

Դահամուր (մանց, մամք) *s, pl.* Viandes : Voyez **Դուր**.

Դահանակ (ի, աւ) *s.* Sorte de pierre précieuse.

Դահեկան (ի, աւ) *s.* Denier; drachme; monnoie d'or; monnoie.

Դահիճ (հի, հեաւ) *s.* Bour- reau, exécuteur; satellite; question- naire.

Դահ

Դրանք (ԸՃԻ, ԸՃԷ) *s.* Cabinet; salle; pontique.

Դրանցապետ (Ի, աւ.) *s.* Chef des boureaux; officier.

Դրանակ (ՀԿԻ, ՀԿաւ.) *s.* Ramasse.

Դրազձ ou Դրազձն (Ի, Էւ.) *s.* Menthe sauvage.

Դրամ (ԳՂ, ու) *s.* Un des côtés d'un ossalet: Voyez Դրամք:

Դրամաբան (Ի, աւ.) *s.* Assemblée de personnes honorables.

Դրամբան (Ի, աւ.) *s.* Tombeau, sépulture.

Դրամբանադիր (ԳՂԳ, ԳՂու) *s.* Epitaphie.

Դրամբանական (Ի, աւ.) *adj.* Sépulcral, funèbre.

Դրամբարան (Ի, աւ.) *s.* Tombeau, sépulture; mausolée; caveau; charnier, catacombes, cimetière.

Դրամեն (Ի, Էւ.) *s.* Prune.

Դրամք (ՄԿ, ՄԷք) *s, pl.* Voyez Գրամական:

Դրայեակ (ԵԿԻ, ԵԿաւ.) *s.* Nourricier; nourrice.

Դրայեակորդի (ԳՂԳ, ԳՂաւ.) *s.* Frère de lait.

Դրայեկաբար, *adv.* Comme un nourricier, ou comme une nourrice.

Դրայեկասոճ (Ի, Էւ.) *s, et adj.* Frère de lait; de frère de lait.

Դրայեկէլ Voyez Մասցանէլ:

Դրալ (ԳՂ, ու) *s.* Le premier lait d'une vache.

Դրանակ (Ի, աւ.) *s.* Couteau, jambe.

Դրանգ (Ի, աւ.) *s.* Pite, maille, denier, obole.

Դրանգալ (Ի, Էւ.) *adj.* Lent, tardif, lendore, paresseux, pesant; lâche; froid.

Դրանգաղալին, *adj, ind.* Très-lent.

Դրանգաղաման, *adj, ind.* Épais-si, épais.

Դրանգաղանք (Կալ, Կաք) *s, pl.* Voyez Դրանգաղութ:

Դրանգաղիլ (ԽՄ, Կեցալ) *v, n.* Tarder, s'amuser, s'endormir, lan-ternier, cliqueter, vétiller, barguigner.

Դրանգաղութ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Lenteur, tardiveté, longueur, lan-ternerie, paresse, inertie, froid.

Դրանգաղութի (ԳՂան, ԳՂամք) *s.* Voyez Դրանգաղութ:

Դրանգաղութի (ԳՂան, ԳՂամք) *s.* Voyez Դրանգաղութ:

Դրանգանուանգ (Ի, Էւ.) *s.* Frois, moors; bride; bâillon.

Դրանգանուանգակալ (Ի, Էւ.) *adj.* Lié, mis en frein, réfréné.

Դրանգալանք (Կալ, Կաք) *s, pl.* Voyez Դրանգաղութ:

Դրանգալել (ԽՄ, Կեցլ) *v, n.* Vaciller, balancer; tâtonner; extrava-guer, rêver.

Դրանգալեցուցանել (ԽՄ, Կալել) *v, s.* Faire vaciller, ou ébranler.

Դրանգալութ (Ի, աւ.) *adj.* Vacillant.

Դրանգալութի (ԳՂան, ԳՂամք) *s.* Vacillation; délire.

Դրանգալութի, *adj, ind.* Voyez Դրանգալութ:

Դրանկ Voyez Դրանգ:

Դրանկութ (Ի, աւ.) *s.* Vase servant à boire, tasse, ou pot.

Դրան (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contrat, convention, paction, trait-é, engagement; condition, capitula-tion; compacte, composition; ac-cord, alliance; doux, agréable à l'oreille.

Դրանիս կոնել, ou Կալութանել, *contracter, faire une conven-tion, un contrat; stipuler, transiger; se confédérer.*

Դրանիս կոնել, *parler tout doux. Դրանիս կոնել, regarder doucement, ou affectueusement, fai-re les yeux doux à quelqu'un.*

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

Դրանիս կոնել (ԳՂ, ԳՂաւ.) *s, et adj.* Contractant, qui contracte.

tion, conspiration contre quelqu'un.

Դաշնակոր (Է, աւ) *adj.* Conté-
déré, allié; contractuel, conven-
tionnel.

Դաշնակորիչ (Էմ, բեցայ) *v, n-p.*
Convenir; se confédérer, s'allier; con-
jurer, conspirer.

Դաշնակորութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.*
Convention; confédération, ligue.

Դաշնի (շունի, շունի) *s.* Sa-
bre, coutelas; braquemart, poignard.

Դաշնակալ *Voyez* Դարչու-
նակալ.

Դաշտ (Է, Է ou աւ) *s.* Champ,
campagne, terroir, lande, guéret.

Դաշտաբերան (Է, աւ) *s.* Bou-
che, ou entrée d'une campagne, d'
un champ.

Դաշտագետն (անոյ, անոյ) *s.*
Plaine, platte campagne, prairie.

Դաշտական (Է, աւ) *adj.* Cham-
pêtre: *Voyez* Դաշտականակոր:

Դաշտականակոր (Է, աւ) *adj.*
Menstruel.

Դաշտակողմն (զմն, զմմ) *s.*
Côté d'une campagne.

Դաշտակ, *adj, ind.* Plain, en
forme d'une plaine.

Դաշտանի, *adj, ind.* Qui en-
tre en une campagne.

Դաշտան (Է, աւ) *s.* Menstrues,
ordinaires, vidange.

Դաշտանալ (ամ, աջայ) *v, n.*
Devenir une plaine, être plain.

Դաշտանի (նւյ, նեաւ) *adj.*
Menstruel.

Դաշտանիկ (նիկ, նեաւ) *adj.*
Voyez Դաշտանի:

Դաշտանայր (Է, Է) *s.* Plaine,
lande, paysage, campagne.

Դաշտակ, *adj, ind.* Abon-
dant en campagnes, en champs.

Դաշտակորիչ (Էմ, բեցայ) *v, n-p.*
Voyez Դաշտանալ:

Դաշակ (Էմ, եցի) *v, a.* Apla-
nir, rendre plain.

Դաշտորայր (բեից, բեիւք) *s, pl.*
Les champs, les campagnes.

Դաւն (աին, աւմ) *adj.* Amer;
acerbe, âcre, âpre, rude, fâcheux,
douloureux, désagréable, ennuyant,
ennuyeux, disgracieux, fatal, triste,
tourmentant, austère; enrageant;
mordant, satirique.

Դաւնաբարոյ (Է, Է) *adj.* Fâ-
cheux, fier, ennuyant.

Դաւնաբեր (Է, աւ) *adj.* Qui
produit l'amer, ou l'amertume.

Դաւնագետն, *adj, ind.* Très-
amer.

Դաւնաճոցն, *adj, ind.* Qui a
du venin dangereux.

Դաւնաճորմի, *adj, ind.* Four-
ni, ou plein d'amertume, très-amer.

Դաւնալ (ամ, դարմայ) *v, n.*
Tourner, se tourner, retourner, s'en
retourner; se rendre; se convertir.
Յեառ դաւնալ, reculer. Վերա-
տին դաւնալ, revenir. Անդրէն
դաւնալ, réfléchir; rejaillir. Ընդ-
դէմ դաւնալ, réclamer, résister, s'
opposer.

Դաւնաճաղ, *adj, ind.* Très-
honteux, infâme.

Դաւնակակիւթ, *adj, ind.* Amer,
douloureux.

Դաւնակամ, *adj, ind.* Qui a un
goût amer, amer, acerbe, âcre, â-
pre, aigre.

Դաւնահոս, *adj, ind.* Amer,
rude.

Դաւնահոտ, *adj, ind.* Qui sent
mauvais, puant.

Դաւնաճաղակ, *adj, ind.* *Voyez*
Դաւնահոս:

Դաւնամահ, *adj, ind.* D'une
mort douloureuse, ou violente.

Դաւնանալ (ամ, աջայ) *v, n.*
Devenir amer, s'aigrir; se piquer,
s'irriter; s'ennuyer, se fâcher.

Դաւնաշունչ, *adj, ind.* Rude,
violent; mauvais, venimeux.

Դաւնաղէս, *adv.* Amèrement,
âprement, aigrement, douloureuse-
ment.

Դաւնաբարոյ, *adj, ind.* Amer
(à boire).

Դաւնաբմա, *adj, ind.* Dont la
racine est amère.

Դաւնացուցանիչ (Էմ, ցուցի) *v,*
s. Rendre amer; aigrir, irriter, of-
fenser, ennuyer, fâcher.

Դաւնացուցիչ (չի, չեաւ) *adj.*
Qui rend amer; qui irrite.

Դաւնացոյ (ցոյ, ցոյաւ) *adj.*
Fâcheux, offenseur, qui irrite, enra-
geant.

Դաւնեկի, *adj, ind.* Dont les
fruits sont amers.

Դաւնիճ (նի, նիւ) *s, et adj.*
Endive; laitue sauvage: amer. Դաւ-
նիճ փերուայ, quinquina.

Դանտոսեան, *adj., ind.* Dont les branches sont amères.

Դանտոսի (Է, աւ) *adj.* Qui est d'une qualité amère, amer.

Դանտութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Amertume; amer, dégoût, âcreté, fiel, déboire; chagrin, fâcherie, ennui; rigueur; énormité; mordacité.

Դաս (ու, ու) *s.* Ordre, rang, division, corps, classe; chœur; place; leçon, précepte, dictée, enseignement. Դաս առնումք, faire la leçon, lire, enseigner.

Դասադաս Voyez Դասադաս:

Դասալիք, *adj., ind.* Déserteur. Դասալիք լինել, désertir; apostasier.

Դասախումբ, *adj., ind.* Ordonné, assemblé.

Դասակ (Է, աւ) *s.* Troupe, ordre, division.

Դասական (Է, աւ) *adj.* Ordinal: classique; ordonné, divisé.

Դասակարգ (Է, Է) *s.* Ordre, classe, catalogue.

Դասակարգել (Էժ, Էջի) *v., a.* Mettre en ordre, agréger, enrôler.

Դասակարգութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Ordre, indice; enrôlement; chœur; hiérarchie.

Դասակից (Էջ, Էջաւ) *adj.* De même ordre, ou de même classe.

Դասակցել (Էժ, Էջայ) *v., a. p.* Être dans la même classe, dans la même agrégation, s'enrôler.

Դասակցութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Agrégation, réception, au nombre de ceux qui composent un corps, compagnie.

Դասապետ (Է, աւ) *s.* Le premier dans un ordre, ou classe; choriste, précenteur, prêchantre, maître du chœur.

Դասապետական (Է, աւ) *adj.* Hiérarchique.

Դասապետել (Էժ, Էջի) *v., n.* Être le premier, ou chef dans une agrégation.

Դասապետութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Charge d'un maître du chœur; hiérarchie.

Դասաւոյ (Է, Է) *s.* Lecteur, professeur.

Դասաւոյութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Enseignement.

Դասաւոր (Է, աւ) *s.* Voyez Դասաւորել:

Դասաւորել (Է, աւ) *s.* Enseigner, professeur, régent.

Դասաւորութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Enseignement.

Դասաւորել (Էժ, Էջի) *v., a. p.* Ordonner, mettre en ordre, ranger.

Դասաւորութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Ordre, ordonnance, disposition, arrangement, distribution; système.

Դասաւորութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Բաժանումք, aggrégation.

Դասաւոր, *adv.* En plusieurs ordres, ou agrégations, en plusieurs comparaisons.

Դասել (Էժ, Էջի) *v., a.* Mettre en ordre, ordonner, ranger, distribuer; enrôler, agréger.

Դասեցումք (Էժ, Էջայ) *s.* Voyez Դասել:

Դասակ (Է, աւ) *s.* Poignet; main, paume. Դասակ դրել, mancher d'une épée.

Դասակալ (Է, աւ) *s.* Manche, emmaucher, mettre un manche.

Դասակալութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Manches, menottes.

Դասակալել (Էժ, Էջի) *s.* Lieu où l'on appuie le poignet, ou la main.

Դասակալել (Է, աւ) *s.* Manus, facture, édifice, bâtiment; possessions, village, maison de plaisance.

Դասակալութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Les créatures.

Դասակալութի (Է, աւ) *s.* Le manche d'une épée, sauvegarde. Voyez Դասակալել:

Դասակալել (Է, աւ) *s.* Mouchoir; essuimain, serviette, touaille.

Դասակալել (Է, աւ) *s.* Précepteur, gouverneur, pédagogue.

Դասակալութի (Է, աւ) *s.* Lieu d'éducation; précepteur.

Դասակալութի (Էժ, Էջի) *v., a.* Élever, gouverner, nourrir, dresser, discipliner.

Դասակալութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Éducation, instruction, discipline, institution, pédagogie.

Դաս (Է, Է) *s.* Procès, cause, litige; justice. Դաս վարել, ou դաշել, procéder, agir en justice, faire un procès.

Դաս առնել, faire justice; juger un procès. Դաս առնել, se faire justice, se condamner, être condamné.

Դասաւոր (Է, Է) *s.* Voyez Դասաւորել:

Գանադարութի (ԹԷ, ԹԲ) s.
Sentence prononcée, ou écrite.

Դանախան (Ի, Խ) s. Accusa-
teur, dénonciateur, demandeur, épi-
paignant, plaignant, plaideur.

Դանախան (ԽԴ, ԽԳ) v, n.
Accuser; dénoncer; opposer.

Դանախանութի (ԹԷ, ԹԲ) s.
Accusation.

Դանախան (Կեր, Կերմ) s.
Sentence; condamnation, proscrip-
tion; censure; fulmination.

Դանախան (ԽԴ, ԽԳ) v, n.
Sentencier, justicier, condamner, cen-
surer, proscrire; fulminer.

Դանախ (Չոյ, Կո) s, pl. Vo-
yez Դանախան.

Դանախար, adj, ind. Condam-
né. Դանախար անել, condam-
ner. Դանախար լինել, être con-
damné.

Դանախարան (Ի, աւ) s.
Lieu de condamnation, prison, enfer.

Դանախարան (Կեր, Կերմ) s.
adj. Darné.

Դանախարան (ԽԴ, ԽԳ) v, n.
Condamner, damner, censurer, im-
prouver, sentencier, justicier, exé-
cutter.

Դանախարան (Ըոյ, Ըոմ) s.
adj. Damnable.

Դանախարան (աւ, աւմ) adj.
Qui condamne; qui damne.

Դանախարան (Ի, աւ) s.
adj. Voyez Դանախարան.

Դանախարան (ԹԷ, ԹԲ) s.
Condamnation, damnation, perdition.

Դանախան (Ի, աւ) s. Juge-
ment, discernement, critique; senten-
ce, condamnation; acte, arbitrage,
judiciaire; justice; cause; procès,
procédé. Դանախան, judiciai-
rement. Խելել Ի Դանախան, ajour-
ner, appeler, citer en justice. Դա-
նախան, être condamné.

Դանախան (Ի, աւ) s. Juge;
Judiciaire, fait par autorité de justice.

Դանախան (Կոյ, ԿԸ-
րմ) s, pl. Institutes, droit, loi
écrite.

Դանախան (Ի, աւ) s.
Tribunal.

Դանախան (Ի, աւ) s. Voyez
Դանախան.

Դանախ (Խոյ, Խոմ) s.
Voyez Դանախան.

Դանախ (Ի, աւ) s. Voyez
Դանախան.

Դանախ (Ի, աւ) s. Vide,
creux; vain, inutile; oisif, désoc-
cupé, désoccupé, fainéant.

Դանախ (Ի, աւ) s. Qui
parle en vain.

Դանախ (ԽԴ, ԽԳ) v, n.
Parler inutilement, ou en vain.

Դանախ (ԹԷ, ԹԲ) s.
Discours inutile.

Դանախ (Կեր, Կերմ) s.
adj. Fainéant, paresseux, casanier,
désoccupé, désoccupé.

Դանախ (աւ, աւմ) s. adj, ind; et
adv. À mains vides, sans présent,
sans offrande.

Դանախ (աւ, աւմ) s. adj.
Paresseux, fainéant; écervelé.

Դանախ (աւ, աւմ) v, n.
Vaquer, être à remplir; être vide;
être inutile; être désoccupé; ou dés-
occupé.

Դանախ (աւ, աւմ) s. adj.
Voyez Դանախ.

Դանախ (Ի, աւ) s. adj.
Voyez Դանախ.

Դանախ (աւ, աւմ) s. adj, ind. Polli-
son, fripon, rôdeur, vagabond. Դա-
նախ (աւ, աւմ) s. adj, ind. Polli-
sonner.

Դանախ (Ի, աւ) s. Lieu
de vacations, ou de cessation.

Դանախ (աւ, աւմ) s. adj, ind.
Voyez Դանախ.

Դանախ (ԽԴ, ԽԳ) v, n. Vi-
der, évacuer, désenfler, déboucher,
épuiser.

Դանախ (ԹԷ, ԹԲ) s. Vi-
dange, vide, espace; évacuation; va-
cuits; vacance; épuisement; oisive-
té, fainéantise, cagnardise, désoccu-
pation, désoccupement. Դանախ
(ԹԷ, ԹԲ) s. vague.

Դանախ (Ի, աւ) s. Juge; ar-
bitre; conseiller; correcteur; bailly;
podestat; censeur, critique. Դա-
նախ, les juges, magistrat.

Դանախ (աւ, աւմ) s. adj. Comme
un juge, en justice, avec autorité.

Դանախ (Ի, աւ) s. adj.
Judiciaire, fait avec autorité de jus-
tice.

Դանախ (Ի, աւ) s. Cour,
siège de justice, tribunal.

Դանախ (ԹԷ, ԹԲ) s.
Ju-

Judicature, condition de juge, bail-
liage, officialité, administration.

Դատախոս : Դատախոսանիշ
Condamner, blâmer, reprendre, mal-
traiter, outrager par des paroles.

Դատախոսել (եմ, եցի) v, a.
Voyez Դատախոսանիշ

Դատել (եմ, եցի) v, a. Juger;
discerner; critiquer; connaître; pen-
ser, estimer; raisonner; condamner.

Դատել ընդ ումք, faire un pro-
cès à quelqu'un. Հրով դատել, brû-
ler, consumer par le feu. Սրով դա-
տել, tuer d'un coup d'épée.

Դատի (եմ, տեցայ) v, n-p.
Voyez Դատել :

Դատողական (ի, աւ) adj. Ju-
diciaire; critique.

Դատողութի (թե, թի) s. Ju-
gement.

Դատուհի (հայ, հեաւ) s, f.
Femme de juge.

Դատումն (անն, անմա) s.
Jugement, opinion, sentiment, avis,

entendement; judiciaire, raisonne-
ment, critique, discernement, dé-
cision.

Դար (ու, աւ) s. Siècle, âge; cen-
turie. Դարու, séculaire.

Դար (ի, իւ) s. Hauteur, collie-
ne, éminence, précipice; nombre
pair. Դարիւ ե դարիւ գաւ, venir,
fluer en plusieurs vagues, ou mou-
tons. Դար ե ինչսոս խաղալ, jouer
à pair et non pair, jouer à pair ou
non.

Դարագլուխ (լիդ, լիով) s.
Achèvement d'un siècle.

Դարակ (ի, աւ) s. Tablette: Vo-
yez Բլբակ :

Դարակնչաւ (ի, աւ) adj. Pair
et impair.

Դարան (ի, աւ) s. Aguets, em-
bûche, embuscade, guet-apens; at-
trappe, chausse-trape, adût, pan-
neau; souterrain: trame, duperie;
tromperie, intrigue. Դարան գոր-
ծել ou'ի դարան մտնել, dresser,
ou tendre des embûches, s'embus-
quer, être aux aguets; duper, tra-
mer, machiner.

Դարանագործ (ի, աւ) adj. Vo-
yez Դարանակալ :

Դարանակալ (ի, աւ) adj, et s.
Insidieux, guetteur, machinateur.
Դարանակալ լինել, chercher à sur-

prendre quelqu'un, guetter, obséder,
supplanter.

Դարանակալութի (թե, թի)
Embûche, embuscade, guet-apens,
obsession.

Դարանամուտ (մեմ, մեմա) adj.
Voyez Դարանակալ :

Դարանայղ, adj, ind. Qui ob-
serve les embûches.

Դարանայղաւ (ի, աւ) s. Chef
des guetteurs.

Դարանիլ (իւ, նեցայ) v, n-p.
S'embauser; être aux aguets, apos-
ter, suborner, circonvenir, se cacher.

Դարասան (ի, աւ) s. Portier.

Դարասաւ Voyez Դարասան :

Դարասեւ (ի, աւ) s. Voyez

Դարասան :

Դարասեւանակ (ի, աւ) adj.

De portier, qui appartient au portier.

Դարասանի (ի, աւ) s. Jardin;

verger, lieu planté d'arbres.

Դարասանի (ի, աւ) s. Haut;

hauteur, précipice; sourcil, le des-

sus de l'œil.

Դարակոր (ի, իւ) s. Caverne,

antre, creux.

Դարբին (բի, բաւ) s. For-

geur; dinandier; serrurier; taillandier.

Դարբնաւ (ի, իւ) s. Enclume.

Դարբնել (եմ, եցի) v, n-p.

Forger.

Դարբնոց (ի, աւ) s. Forge.

Դարբնութի (թե, թի) s. Ser-

rurerie; taillanderie.

Դարբնիկ Voyez Դարբնութի :

Դարդիկ (գի, գեաւ) s. Lit,

litière.

Դարդանակալ (ի, աւ) adj. Qui

est sur la litière, qui est malade au lit.

Դարել (եմ, եցի) v, n. Jucher,

se jucher, percher; demeurer, rester.

Դարեանից Voyez Դարեանից :

Դարեանութիւն Voyez Դարեա-

նութի :

Դարեան (ի, աւ) s. Patron,

modèle.

Դարեանիկ Voyez Դարեանիկ :

Դարեանի (նայ, նեաւ) s. Cin-

namome.

Դարձ (ի, իւ) s. Tour, tournée,

retour; renvoi; réduction; redouble-

ment; refrain; conversion, convertis-

sement. Դարձ յետ, ou ընդ կը-

րունին, recul, reculade, reculée, re-

culément, retraite. Դարձ հեան-

գու.

գութ, paroxisme. **Դարձ փոխընդհան**, récompense, retour; revanche; compensation, rétribution. **Դարձ առնել**, tourner, se tourner, retourner.

Դարձագարձ, **Դարձագարձ առնել**, Tourner, ou retourner plusieurs fois, voltiger.

Դարձաւոր (սիրի, սիրաւ) adj. Qui aime tourner souvent.

Դարձաւոր (ի, աւ) adj. Qui tourne; qui se convertit.

Դարձաւորութի (թի, թի) s. Tournée, retour.

Դարձաւորել (իմ, ձեցայ) v, n. Voltiger.

Դարձագարձաւոր (ձման, ձմաւոր) s. Voltigement.

Դարձեալ (կար, կարել) adj. Tourné, retourné; converti.

Դարձեալ, այս, Derechef, encore, de nouveau; de plus, d'ailleurs, d'autre part, au reste; même, pareillement; item.

Դարձուած (ոյ, ու) s. Tournée, retour; récompense, rétribution. **Դարձուած բանից**, réponse, rapport, sens, signification.

Դարձուցանել (եմ, կցի) v, s. Retourner, tourner; détourner; restituer; ramener, remporter, remettre; rapporter, rappeler; rendre, renvoyer; retrocéder; réduire; distraire; rabattre; répondre; convertir. **Դարձուցանել ինքն**, révoquer; rebuter; réfléchir. **Դարձուցանել անդրէն**, céder. **Դարձուցանել անդրէմ**, rétorquer.

Դարձան (ոյ, ու) s. Cure, curation, pansement; culture; remède, réparation; rafraîchissement; provenance, provision, avitaillement, victuailles; subsistance; nourriture, entretènement, ou entretien.

Դարձանատու (ի, աւ) s. Qui nourrit, qui a le soin, ou la cure de quelque personne.

Դարձանաւոր (ի, աւ) adj. Curatif.

Դարձանել (եմ, կցի) v, s. Nourrir, sustenter, traiter; affourager; entretenir, fomentier; médicamer; panser, remédier; réparer.

Դարձանելի (լւոյ, լեաւ) adj. Curable.

Դարձանից (ի, աւ) s. Lieu de

curation, hôpital pour les malades.

Դարձիկ Voyez **Դարձիկ**.

Դարձուցանել (ի, աւ) adj. Qui porte l'épée.

Դարձու (ոյ, աւ) s. Fin, terme, borne.

Դարձու (ի, աւ) s. Palais, maison de prince, ou de grand seigneur.

Դաւ (ոյ, ու) s. Stratagème, fraude, machine, machination, affronterie, tromperie, circonvolution, duperie, fourbe, fourberie, supercherie, trame, attrappe, piège, pratiques, procédé. **Դաւ դնել**, machiner, circonvahir.

Դաւար (ի, աւ) adj. Voyez **Դաւար**.

Դաւար (ի, աւ) adj, et s. Factieux; machinateur.

Դաւարութի (թի, թի) s. Stratagème; faction; félonie.

Դաւարան (ի, աւ) adj, et s. Frauduleux, fallacieux, déloyal; affronteur; selon, fraudeur, prévaricateur, sycophante, traître.

Դաւարանել (եմ, կցի) v, s. Trahir, frauder, décevoir, prévariquer.

Դաւարանութի (թի, թի) s. Trahison, déception, brigue, félonie, fraude, prévarication; stratagème; guet-apens.

Դաւարանաւոր, adj, ind. Qui est de la même confession de foi.

Դաւարան (ի, աւ) s. Lieu de la confession de foi, église.

Դաւարաւոր (ի, աւ) adj. Qui a, qui donne la confession de foi.

Դաւարել (եմ, կցի) v, s, et n. Voyez **Դաւարել**.

Դաւարել (իմ, ձեցայ) v, n, et n. Confesser, avouer, professer, prouver.

Դաւարութի (թի, թի) s. Confession, ou profession de foi.

Դաւար (նոյ, նոյ) s, pl. Voyez **Դաւ**.

Դաւել (եմ, կցի) v, s. Frauder, fourber, machiner.

Դաւարութի (թի, թի) s. Voyez **Դաւ**.

Դաւի (ոյ, ու) s. Tambour de basque.

Դաւիկ, s, ind. Le son du tambour de basque.

Դաւիկ (եմ, կցի) v, n. Battre ou

ou sonner le tambour de basque.

Դափնի : Voyez **Դափնի** :

Դափեր : **Դափեր հաստեղ**, Taper, frapper du pied, gratter la terre.

Դգմաճ (**ի**, **իւ**) : Vermicelle; macaron.

Դգմենի (**նոյ**, **նեւ**) : Courge.

Դգումնի : Voyez **Դգումնի** :

Դգումնի (**զմաճ**, **զմաճ**) : Bruit, murmure d'une rivière.

Դգում (**դգմայ**, **դգմայ**) : Citrouille; calebasse, courge; gourde, calebasse, ou courge vidée pour porter quelque liqueur.

Դեղ : *adj.*, *ind.* Bizarre, bourru, difficileux, épinetux, extravagant, fantasque, hargneux, homme d'humeur, humoriste, impraticable, intraitable, mutin, rebours, rétif.

Դեղերակ (**նայ**, **նայ**) : *s.*, *pl.* Hantise; évagation, distraction, dissipation.

Դեղերիլ (**իմ**, **րեցայ**) : *v.*, *n.* Hanter; baguenauder; divaguer, se dissiper.

Դեղութի (**ԹԷ**, **ԹԷ**) : Bizar-
rerie.

Դեղնել (**եմ**, **եցի**) : *v.*, *n.* Va-
ciller, chanceler, branler.

Դեղեւումն (**ւմն**, **ւմն**) : *s.* Vacillation, branlement; incertitu-
de, irrésolution.

Դեղին : Voyez **Դեղին** :

Դեղան : Voyez **Դեղան** :

Դեղեմբեր (**ի**, **իւ**) : Décembre.

Դեղ (**ի**, **իւ**) : *s.* Côté, partie :
Voyez **Կողմ**.

Դեհան (**ի**, **ու**) : *s.* Gouverneur
de province : Voyez **Կողմնակալ**.

Դեհանութի (**ԹԷ**, **ԹԷ**) : *s.* Gou-
vernement de province; charge, ou
dignité du gouverneur de province :
Voyez **Կողմնակալութի**.

Դեհան (**ի**, **ու**) : *s.* Voyez **Կո-
ւակալ** ou **Կողմնակալ**.

Դեղ (*այ*, *իմ*) : *s.* Remède, méde-
cine, médicament, purgatif, breuva-
ge, potion médicinale; épice, drogue;
cure, pansement : poison, toxique;
venin : encre : teinture, couleur. **Դեղ
դալար**, herbe, herbage, verd; ver-
dure. **Դեղ հանրական**, panacée.
Դեղ ծառուցանել, médicamenter,
panser.

Դեղաբանական (**ի**, **ու**) *adj.*
Pharmaceutique.

Դեղաբանութիւն (**ԹԷ**, **ԹԷ**) : *s.*
Pharmacopée; pharmacation.

Դեղագործ (**ի**, **ու**) : *s.* Pharma-
ceien, apothicaire : qui prépare les
teintures, ou les remèdes.

Դեղագործել (**եմ**, **եցի**) : *v.*, *n.*
Préparer les remèdes, ou les tein-
tures.

Դեղագործութիւն (**ԹԷ**, **ԹԷ**) : *s.*
Pharmacie, art de préparer les tein-
tures, ou les remèdes.

Դեղաբունի (**ինկար**, **ինկար**) : *s.*
Épice, drogue aromatique, drogue
médicinale.

Դեղախոր, *adj.*, *ind.* Empoi-
sonné. **Դեղախոր անել** ou **դե-
ղախորնել**, empoisonner, donner du
poison, infecter de poison. **Դեղա-
խոր լինել**, être empoisonné.

Դեղահամ (**ի**, **ու**) : *s.* Pilule;
bol : Voyez **Դեղաբու**.

Դեղանկար (**ի**, **ու**) *adj.* Peint
avec de la couleur.

Դեղաւաճառ (**ի**, **ու**) : *s.* Ven-
deur de drogues, droguiste, épicier,
charlatan, apothicaire, pharmacien,
vendeur de teintures.

Դեղաբու (**ի**, **ու**) : *s.* Qui don-
ne des médicaments; empoisonneur;
qui donne du poison; sorcier, sor-
celleur.

Դեղաբուել (**եմ**, **եցի**) : *v.*, *n.* Mé-
dicament, guérir, empoisonner, don-
ner du poison.

Դեղաբութի : Voyez **Դեղաբու-
ութիւն**.

Դեղաբուութիւն (**ԹԷ**, **ԹԷ**) : *s.*
Médicament, remède, médecine, eu-
re, guérison; empoisonnement, ac-
tion de donner du poison; sorcelle-
rie, maléfice, diablerie.

Դեղաբան (**ի**, **ու**) : *s.* Apothica-
rierie, droguier.

Դեղաբար (**ի**, **ու**) : *s.* Voyez **Դե-
ղագործ**.

Դեղել (**եմ**, **եցի**) : *v.*, *n.* Empoi-
sonner, donner du poison, infecter
de poison.

Դեղմալ, *s.*, *ind.* Qui prend
une médecine; qui se donne du poison.

Դեղմափ (**ի**, **իւ**) : *s.* Antidote,
contrepoison, orviétan. **Դեղմափ
քար**, bézoard, pierre qui a grande
vertu contre le venin.

Դեղին (**դնայ**, **դնայ**) *adj.* Jau-
ne; blond; roux; fauve; hâve, pâ-
le,

le, blafard, blême. Դեղին ծաղիկ, jaune.

Դեղձ (Դ, Դ) s. Pêche. Դեղձ Կամեթե, alberge.

Դեղձահ (Դ, Դ) adj. Jaunâtre; tirant sur la jaune, blond.

Դեղձահիկ (Դ, Դ) s. Casseur; arrier.

Դեղձի (Դ, Դ) s. Pêcher. Դեղձի Կամեթե, alberger.

Դեղնադեղ, adj, ind. Jaune; blond, de couleur jaune.

Դեղնադեղիկ (Դ, Դ) s. Massicot.

Դեղնահող (Դ, Դ) s. Ocre.

Դեղնափայլ, adj, ind. Jaune, vif.

Դեղնիկ (Դ, Դ) v, n. Jaunir; blondir; roussir; pâlir, blémir.

Դեղնու (Դ, Դ) adj. Jauni; pâle.

Դեղնութե (Դ, Դ) s. Jaune; couleur de ce qui est jaune; jaunisse, ictère; blémissement, pâleur.

Դեղնուց (Դ, Դ) s. Jaune d'œuf, myxéme.

Դեղուն (Դ, Դ) adj. Venimeux.

Դեղնորոտ (Դ, Դ) s, pl. Epicerie; droguerie.

Դեղնորոտ (Դ, Դ) s. (mot grec) Cérès: terre, terrain, sol.

Դեղնորոտիկ (Դ, Դ) s. (մոտ Դ, Դ) adj. Né de la terre, terrestre.

Դեղ (Դ, Դ) s. Religion, foi, croyance (des infidèles).

Դեղնադեղում, adj, ind. Qui a quitté sa religion; irréligieux.

Դեղնաք (Դ, Դ) s. Denier.

Դեղնաք (Դ, Դ) s. Chef de religion.

Դեղ, adv. Encore, jusqu'à cette heure; nouvellement, récemment.

Դեղնադեղ, adj, ind. Voyez Դեղնադեղ.

Դեղնադեղ (Դ, Դ) adj. Nè, cru, produit récemment, jeune, nouveau.

Դեղնադեղիկ, adj, ind. Voyez Դեղնադեղ.

Դեղնադեղ, adj, ind. Récent, nouveau.

Դեղնադեղ (Դ, Դ) adj. Qui a commencé à parler récemment.

Դեղնադեղիկ, adj, ind. Qui est fleuri récemment.

Դեղնադեղ, adj, ind. Qui est né, ou produit récemment; qui a engendré récemment.

Դեղնադեղ, adj, ind. Nouveau, novice, peu exercé.

Դեղնահասակ (Դ, Դ) adj. Jeune, moins âgé.

Դեղնահասակ, adj, ind. Nouveau, récemment commencé.

Դեղնահասակ (Դ, Դ) adj. Neophyte, nouveau chrétien.

Դեղնադեղ (Դ, Դ) adj. Voyez Դեղնադեղ.

Դեղնադեղիկ, adj, ind. Voyez Դեղնադեղ.

Դեղնադ, adv. Encore, jusqu'à cette heure; récemment, nouvellement, fraîchement.

Դեղնադ (Դ, Դ) s. Bière, cer cueil.

Դեղնադ (Դ, Դ) s. Ambassadeur, messenger, envoyé; légat.

Դեղնադանութե (Դ, Դ) s. Ambassade, message, messagerie; légation; nonciature.

Դեղնադան (Դ, Դ) s. Pro nom.

Դեղնադանութե (Դ, Դ) s. Antonomase.

Դեղնադան (Դ, Դ) s. Saltimbanque, farceur, charlatan, forfante, mime, bouffon, jongleur, histrion, bateleur; acteur, comédien, personnage, interlocuteur.

Դեղնադանութե (Դ, Դ) s. Charlatanerie, forfanterie, mime.

Դեղնադանութե (Դ, Դ) s. Antechrist: Voyez Դեղնադ.

Դեղնադ (Դ, Դ) s. Gêrondis, supin.

Դեղնադ (Դ, Դ) adj, Raz boteux, roide, rude.

Դեղնադ, adj, ind. Élué, vain, inutile, frustré. Դեղնադ ou Դեղնադ անհեղ, Դեղնադ ou Դեղնադ հանհեղ, frustrer, tromper, priver, é luder, éviter, rendre vain, faire avorter, rendre inutile; annuler, invalider. Դեղնադ ou Դեղնադ լինել, Դեղնադ ou Դեղնադ ելանել, se tromper, être frustré, se priver, être vain, inutile, avorter, s'échapper.

Դեղնադան (Դ, Դ) v, n. Voyez Դեղնադ.

Դեղնադ (Դ, Դ) s, pl. Vanité, inutilité, privation, défaut.

Դեղ

Դերևացուցանել (*եմ, ցուցել*) *v, s.* Rendre inutile: Voyez **Դերև առնել**.

Դերևեցուցանել Voyez **Դերև ա** *ցուցանել*.

Դերևիլ (*իմ, ւեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Դերև լինել**.

Դերևումն (*բնման, բնամբ*) *s.* Voyez **Դերևանք**.

Դերհասուցական Voyez **Փոխա** *բնական*.

Դերձակ (*ի, աւ*) *s.* Couturier, tailleur d'habits.

Դերձակութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Couture, art de coudre.

Դերձիկ (*ձկն, ձկաւ*) *s.* Voyez **Դերձակ**.

Դև (*դիւի, գիւաւ*) *s.* Démon, diable, malin esprit; gnome, esprit, génie.

Դեղ (*դիղի, դիղաւ*) *s.* Amas, assemblage, ramas, ramassis, masse, monceau, tas, entassement, pile.

Դեղադեղ *adj, ind, et adv.* Fort amassé, ou entassé; en grande quantité.

Դեմ Voyez **Դեմք**: **Դեմ գնել**, Proposer, se proposer, avoir dessein, ou intention. **Զգեմ ունել**, opposer, s'opposer, résister, faire face, tenir, direr, contrecarrer, contrarier. **Ի դեմ հարկանել**, affronter, assaillir, attaquer; se choquer, s'opposer.

Դեմիդդեմ, *pro, et adv.* Vis-à-vis, à l'opposite; directement, diamétralement.

Դեմիանդեման, *pro, et adv.* De-vant, vis-à-vis, en présence; publiquement, ouvertement, en face, à la face.

Դեմք (*դիմաց, դիմք*) *s, pl.* Aspect, vue, visage, front, face, présence; air, mine, contenance; manière, façon, forme; regard, égard. **Ի դեմք բայից**, les personnes des Verbes. **Դեմք դերանուանց**, les personnes des Pronoms. **Ի դիմաց**, de front, par devant. **Աստ նման Ի դիմաց ի մոց**, dites-lui de ma part. **Ի դեմ ածել**, représenter, remontrer; reprocher, objecter.

Դեն Voyez **Դենն**.

Դեպ, *adj, ind.* Convenable, propre, sortable, décent, convenant: Voyez **Դեպք**: **Ի դեպ լինել**, conve-

nir, être propre et sortable. **Ի դեպ ժամանակի**, à son tems. **Դեպ լի նել**, échoir, arriver, avenir par un cas fortuit. **Ի դեպ դաւ**, **Ի դեպ եւ լանել**, **Ի դեպ աաւ**, convenir, ca-dier, avoir de la convenance, réus-sir, avoir un bon succès, échoir.

Դեպ, *pro.* Envers, à l'égard de, à l'endroit où; à côté de.

Դեպեղեպ, *adj, ind.* Très-convenable; proprement.

Դեպուդեպ, *adv.* En avant. **Դեպուդեպ նկատել**, regarder avec surprise, ou étonnement.

Դեպուդիլ, *adv.* Droit, droite-ment, directement.

Դեպ վերայ, *pro.* Au-dessus, des-sus, sur.

Դեպք (*դեպաց, դեպք*) *s, pl.* Rencontre, occurrence, accident, cas fortuit, événement, incident, hasard, fortune, sort, conjoncture, contin-gence, saison, lieu. **Ըստ դեպաց իմն**, fortuitement, au hasard, incidem-ment.

Դեմ (*դեմի, դեմաւ*) *s.* Garde, gardien, surveillant; espion, mouche, mouchard, émissaire; explorateur: objet, but, bout. **Դեմ ունել**, re-garder, observer.

Դեմակն: **Դեմակն ունել**, Re-garder, jeter les yeux sur quelque chose; attendre. Voyez **Դեմակն**.

Դըգըմն Voyez **Դըգըմն**.

Դժբաղդ (*ի, իւ*) *adj.* Infortuné, disgracié, malencontreux, funeste.

Դժբաղդութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* In-fortune, malheur, disgrâce, décon-venue, revers, adversité.

Դժգոհ ou **Դժգոհել** Voyez **Դժգոհել**.

Դժգոհ (*ի, աւ*) *adj.* Malcontent, mécontent, qui n'est pas satisfait.

Դժգոհել (*եմ, եջի*) *v, n.* Se plaindre, être mécontent.

Դժգոհութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Plain-te, mécontentement.

Դժգոյն (*գունի, գունիւ*) *adj.* Décoloré, mort, pâle.

Դժգունիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* Se décolorer, se ternir, perdre sa couleur.

Դժգունութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Pâ-leur, couleur morte.

Դժխեմ (*խմի, խմիւ*) *adj.* Opi-niâtre, tétu, insolent.

Դժխմութիւն (ԺԷ, ԺԸ) *v*. Opiniâtreté, obstination, insolence.

Դժկամակ (Է, աւ.) *adj*. Involontaire, dégoûté, ennuyé, fâcheux, désagréable. Դժկամակ լինել, se fâcher, avoir du déplaisir.

Դժկամակիւ (իմ, էկցոյ) *v, n*. Se fâcher, avoir du déplaisir, s'ennuyer, se déplaire, se chagriner; désobéir, opposer.

Դժկամակութիւն (ԺԷ, ԺԸ) *s*. Dégoût, aversion, déplaisir, déplaisance, déboire, fâcherie; résistance.

Դժուրբոյս, *adj, ind*. De mauvaise plante; dont la production est méchante.

Դժասայեաց (էցի, էցաւ.) *adj*. Qui a un regard, un aspect mauvais, ou malin; hagar.

Դժգոյակ (Է, աւ.) *adj*. Pénible, incommode, fastidieux, fatigant, rude, ennuyant, ennuyeux, amer, choquant, cruel, fier, farouche, fâcheux, enrageant, gênant, importun, odieux, onéreux, tourmentant, mortel, terrible.

Դժգոյակաբար, *adv*. Durement, ennuyusement.

Դժգոյակազոյն (գունի, գունիւ.) *adj, comp*. Fort pénible, très-rude, fier, méchant.

Դժգոյականալ (ամ, աջայ) *v, n-p*. Se fâcher, se rendre odieux, rude, ou fâcheux.

Դժգոյականեղ, *adj, ind*. Qui blesse, qui pénètre comme un dard mortel.

Դժգոյակաբմաւ, *adj, ind*. Qui a une racine mauvaise, ou amère.

Դժգոյակացանել (եմ, ցուցի) *v, r*. Fâcher, faire enrager; rendre rude.

Դժգոյակութիւն (ԺԷ, ԺԸ) *s*. Atrocité, énormité; cruauté, inhumanité, inclemence; amertume; rudesse; intempérie.

Դժեւոյ (նէի, նէիւ.) *adj*. Atroce, fier, violent, tyrannique; rude, fâcheux, sévère, austère, difficile.

Դժնել (եմ, էցի) *v, n*. Se fâcher, faire le fier, se rendre atroce, ou rude.

Դժնեաբար, *adv*. Atrocement, rudement.

Դժնէնտութիւն (ԺԷ, ԺԸ) *s*.

Puanteur, mauvaise odeur.

Դժնէութիւն (ԺԷ, ԺԸ) *s*. Atrocité, rudesse. Դժնէութիւն հայեցումայ, aspect nuisible.

Դժնիկ (նէի, նէիւ.) *s*. Nerprun. Դժնի, *adj, ind*. Dur, rude, austère, fâcheux, difficile.

Դժնիք (կոյ, կամք) *s, pl*. Enfer; limbes; sépulcre, tombeau.

Դժոխաբնակ (Է, աւ.) *adj*. Qui demeure dans l'enfer.

Դժոխազոյն (գունի, գունիւ.) *adj, comp*. Plus fâcheux, très-mauvais. Դժոխազեւոյ (նէի, նէիւ.) *adj*.

Infernal.

Դժոխաշուր, *adj, ind*. Rude à l'oreille, qui a un son désagréable.

Դժոխախել, *adj, ind*. Très-mauvais, méchant, atroce, fier, farouche.

Դժոխալիւ, *adj, ind*. Fâcheux, opiniâtre.

Դժոխալիւութիւն (ԺԷ, ԺԸ) *s*. Fâcherie, opiniâtreté.

Դժոխահաւատալի, *adj, ind*. Très-difficile à croire.

Դժոխահել. Voyez Դժոխախել.

Դժոխամարտ (Է, էւ.) *adj*. Qui fait la guerre au démon.

Դժոխային (այնոյ, այսով.) *adj*. Infernal.

Դժոխաբար, *adj, ind*. Qui se remue très-difficilement.

Դժոխաբարեղի, *adj, ind*. Voyez Դժոխաբար.

Դժոխապետ (Է, աւ.) *s*. Chef, ou prince de l'enfer.

Դժոխապէս, *adv*. D'une façon infernale, cruellement, méchamment.

Դժոխասեղ, *adj, ind*. Cruel, fier, fort tourmentant.

Դժոխաբմաւ, *adj, ind*. Dont la racine est mauvaise.

Դժոխելանելի, *adj, ind*. Qui est très-difficile à monter, ou à sortir.

Դժոխեղաստի, *adj, ind*. Indomtable, insolent.

Դժոխեղեւ, *adj, ind*. Hagar, rude, sévère; laid, difforme.

Դժոխըմբար, *adj, ind*. Dur, insupportable, intolérable.

Դժոխըմբարազոյն (գունի, գունիւ.) *adj, comp*. Plus, ou très-dur, fort insupportable.

Դժոխընկաւ, *adj, ind*. Dur, désobéissant.

Դժոխընկաւել (եմ, էցի) *v, n*.

Redevenir difficilement, opposer, résister.

Դժվարութիւն (ի, եւ) *adj.* Vorace, glouton.

Դժվար *adj., ind.* Difficile, épineux, incommode; rude, raboteux.

Դժուր լիքանց, roc, roche, rocher, lieu escarpé, ou roide.

Դժուարացան (ի, եւ) *adj.* Obscur, difficile à entendre.

Դժուարաբանակ, *adj., ind.* Pesant, onéreux.

Դժուարաբարոյ (ի, եւ) *adj.* Fantastique, bizarre, capricieux, humoriste, dur, impraticable.

Դժուարացայ, *adj., ind.* Obscur, qui n'est pas clair.

Դժուարաբուժեղի, *adj., ind.* Difficile à guérir.

Դժուարագիւտ, *adj., ind.* Rare, curieux, difficile à trouver.

Դժուարազանցի, *adj., ind.* Difficile à marcher, rude, raboteux.

Դժուարագործ, *adj., ind.* Difficile, pénible.

Դժուարազեպ, *adj., ind.* Rare, extraordinaire, qui arrive difficilement.

Դժուարաթափ, *adj., ind.* Que l'on peut délivrer, ou mettre en liberté difficilement.

Դժուարաժայռ, *adj., ind.* Escarpé, roide, raboteux.

Դժուարալոյծ, *adj., ind.* Difficile à être délié, ou expliqué.

Դժուարալուր, *adj., ind.* Dur d'oreille, un peu sourd, sourdeau: inexorable, dur, inflexible.

Դժուարախել, *adj., ind.* Que l'on peut difficilement déraciner, ou détacher.

Դժուարածին, *adj., ind.* Qui a accouché difficilement.

Դժուարական (ի, եւ) *adj.* Voyez Դժուարին.

Դժուարակեզ, *adj., ind.* Qui se brûle difficilement.

Դժուարակեր, *adj., ind.* Pesant, onéreux, lourd; difficile, pénible, fâcheux.

Դժուարակոխ, *adj., ind.* Rude, raboteux, impraticable.

Դժուարակուտ, *adj., ind.* Qui est difficile à cueillir.

Դժուարակուտ, *adj., ind.* Belliqueux, invincible.

Դժուարահալ, *adj., ind.* Indissoluble; indigeste, difficile à digérer.

Դժուարահաճ, *adj., ind.* Mécontent, dégoûté, ennuyeux; dégoûtant, déplaisant, désagréable, ennuyant.

Դժուարահաճութիւն (թէ, թք) *s.* Mécontentement, déplaisance.

Դժուարահամ, *adj., ind.* Amer, dégoûtant.

Դժուարահամութիւն (թէ, թք) *s.* Dégout, amertume.

Դժուարահայեաց, *adj., ind.* Qui regarde difficilement.

Դժուարահաս, *adj., ind.* Obscur, difficile à entendre.

Դժուարահաւան (ի, եւ) *adj.* Incrédule, opiniâtre, tétu.

Դժուարահաւատ (ի, եւ) *adj.* Incroyable, inoui.

Դժուարահաւաք, *adj., ind.* Difficile à recueillir.

Դժուարահոն, *adj., ind.* Difficile à passer.

Դժուարածնուն, *adj., ind.* Impraticable, difficile, pénible.

Դժուարաշուտ, *adj., ind.* Difficile à expliquer, difficile, obscur.

Դժուարամատչել, *adj., ind.* Inaccessible, escarpé, roide.

Դժուարամար, *adj., ind.* Cru, indigeste, difficile à digérer.

Դժուարամարութիւն (թէ, թք) *s.* Indigestion.

Դժուարամեռ, *adj., ind.* Qui se meurt difficilement.

Դժուարամիջութիւն (թէ, թք) *s.* Strangurie.

Դժուարամիտ (մտի, մտաւ) *adj.* Incrédule, difficultueux, fâcheux, bizarre.

Դժուարամուտ, *adj., ind.* Difficile à entrer.

Դժուարամոլեղի, *adj., ind.* Inexorable, inflexible.

Դժուարամոտութիւն (թէ, թք) *s.* Bizarrie, caprice.

Դժուարանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Être difficile, avoir de la peine; se fâcher, être en peine.

Դժուարանք (նայ, նպ) *s, pl.* Voyez Դժուարութիւն.

Դժուարաշարժ (ի, եւ) *adj.* Lent, tardif, froid; lourd.

Դժուարաշնչութիւն (թէ, թք) *s.* Courte-haleine; étouffement.

Գ Ժ

Դժուարացուիչ, *adj, ind.* Asthmatique; haletant; poussif.

Դժուարագի, *adj, ind.* Difficile à garder, ou à conserver.

Դժուարասրտութիւն, *adj, ind.* Difficile à expliquer, ou à narrer.

Դժուարակերպ, *adj, ind.* Escarpé, roide.

Դժուարաբաւար, *adj, ind.* Difficile à gagner, ou acquérir.

Դժուարակարգ, *adj, ind.* Rude, raboteux; escarpé.

Դժուարաշատարակ, *adj, ind.* Difficile à labouret, rude; dur, inculte; pénible.

Դժուարաբանիչ, *adj, ind.* Difficile à contredire; difficileux.

Դժուարաստեղծ (ի, աւ) *adj.* Qui voit, qui comprend difficilement; obscur.

Դժուարասեռութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Difficulté ou peine de voir, de comprendre; obscurité.

Դժուարաթիւն, *adj, ind.* Difficile à s'éveiller, profond.

Դժուարաքանակ, *adj, ind.* Indissoluble, difficile à délier.

Դժուարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre difficile, embarrasser, entortiller.

Դժուարաւ, *adv.* Difficilement, malaisément, à grand'peine, péniblement, malgré, à regret.

Դժուարափակ, *adj, ind.* Formé, ou enfermé étroitement.

Դժուարափոփոխ, *adj, ind.* Qui se change difficilement, immuable.

Դժուարընկալ, *adj, ind.* Qui a de la peine à concevoir, ou à comprendre; difficile à entendre, obscur.

Դժուարընկել ou Դժուարընդէ, *adj, ind.* Difficile, impraticable; dur, cruel.

Դժուարել (եմ, բեցայ) *v, n-p.* Se fâcher, enrager, se piquer, s'estomaquer; avoir de la peine.

Դժուարեմայ, *adj, ind.* Difficile à entendre, obscur, inintelligible.

Դժուարեմ, *adj, ind.* Difficile, malaisé, impraticable, pénible, laborieux, fatigant, dur, grief, rebutant, fâcheux, épineux, délicat, imposant; lourd, pesant, onéreux; rude, roide, raboteux.

Դժուարոտ, *adj, ind.* Fâcheux, difficileux.

Դժուարութիւն, *adj, ind.* Difficile à prendre.

Դժուարութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Difficulté, peine, fatigue, épines, embarras, intrigue, inconvénient, contrariété; point difficile, nœud, acroche, obstacle; aspérité; roideur.

Դժուարութեամբ, *adj, ind.* Raboteux, impraticable, rude, roide.

Դժուարանկելի, *adj, ind.* Dur, cru, âpre.

Դժուարք (բայ, բք) *s, pl.* Voyez Դժուար.

Դժուարութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Impiété: Voyez Աստուարութիւն.

Դժուարակէտ, *adj, ind.* Indécort, malséant, méseant, indigne, impertinent, rebutant. Դժուարակէտ ou Դժուարակէտ իմ, indécortement, impertinemment, maussadement.

Դժուարակէտութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Indécence, indignité, impertinence.

Դժուարանկերցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Confondre, convaincre, couvrir de honte.

Դժուար, *adj, ind.* Voyez Դժուար.

Դժուար, *adj, ind.* Dyscole, discordant, contraire, opposant, désagréable, fâcheux.

Դժուարել (եմ, Կեցայ) *v, n-p.* Se fâcher, enrager; résister, opposer.

Դժուարութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Dissension, résistance; fâcheuse, regret, déplaisir.

Դժուար, *adj, ind.* Perfide, traître, déloyal; méchant, malicieux.

Դժուար (եմ, Կեց) *s, pl.* Voyez Դժուարութիւն.

Դժուար (եմ, Կեց) *v, a, et n.* Frauder; tromper.

Դժուարութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Fraude, infidélité, perfidie, inobservation; attrape, contravention; tromperie.

Դժուարութիւն Voyez Դժուարութիւն.

Դժուար (բան, բանալ) *s.* Voyez Դժուարութիւն.

Դժուար (բոյ, բոյաւ) *adj, et s.* Fraudeur, infidelle, perfide, déloyal, traître.

Դժ (ոյ, ոյ) *s.* Corps mort, cadavre; carogne, carnage.

Դժուար (ի, աւ) *s.* Qui habille un mort.

Դժուարութիւն (եմ, Կեց) *v, a.* Harbiller un mort; embaumer; ensevelir.

Դժուարութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Aff

tion d'habiller un mort; émbaument; ensevelissement.

Դիփղերծ, *adj, ind.* Voyez Դիփղապուտ :

Դիփաթալաւ, Դիփաթալաւ Կաջանել, արկանել ou առնել. Renverser, jeter par terre les corps tués.

Դիփակապուտ (պաի, պաւաւ) *s.* Qui dépouille les corps morts. Դիփակապուտ առնել, désevelir, dépouiller les corps morts.

Դիփակի (կրի, կրաւ) *adj, et s.* Qui porte, qui enterre les morts.

Դիփակն (կան, կամբ) *s.* Voyez Դիփակնանաւ (ամ, ապայ) *v, n.*

Devenir un corps mort, se réduire en cadavre, mourir.

Դիփակողապուտ Voyez Դիփակապուտ :

Դիփակոյա (կուտի, կուտիւ) *s.* Amas des cadavres.

Դիփակն (ի, իւ) *s.* (mot grec) Diacre: Voyez Սարկաւապ :

Դիփանաւ (ամ, ապայ) *v, n-p.* Voyez Դիփել :

Դիփապառնել (եմ, էջի) *v, a.* Voyez Դիփապարզել :

Դիփապառնի (տիէ, տիւաւ) *s.* Voyez Դիփապարզ :

Դիփապառնութիւն Voyez Դիփապարզութիւն :

Դիփաքիկ Voyez Դիփեքիկ :

Դիփարաբմայ (ի, իւ) *s.* (mot grec) Didragme, monnaie de deux deniers: Voyez Երկարաման :

Դիփել (եմ, էջի) *v, a.* Teter, succe le lait de la mamelle.

Դիփեքիկ (չիէ, չիւաւ) *adj.* Qui tète, de lait.

Դիփեքումն (ցման, ցմամբ) *s.* Action de teter.

Դիփեքուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Allaiter, nourrir de lait, donner à teter.

Դիփաբան (ի, իւ) *adj.* Exagérateur.

Դիփաբանել (եմ, էջի) *v, n.* Exagérer.

Դիփաբանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Exagération.

Դիփառէլ, *adj, ind, et adv.* Fort amassé: en tas.

Դիփան, *adj, ind.* Entassé, élevé.

Դիփանաւ (ամ, ապայ) *v, n-p.* S'amasser; s'élever. Դիփանաւ հերաց, hérissée, se dresser.

Դիփանել (եմ, գիգի) *v, a.* Amasser, ramasser, tasser, entasser, cumuler, accumuler; engorger; empiler: élever, dresser.

Դիփանել (եմ, դացայ) *v, n-p.* Voyez Դիփանաւ :

Դիփանի (նայ, նպ) *s, pl.* Voyez Դիգ :

Դիգել (եմ, էջի) *v, a.* Voyez Դիգանել :

Դիփալաւ Voyez Դիփալաւ :

Դիփապար Voyez Դիփապար :

Դիփապան (ի, աւ) *s.* Dictame.

Դիփապան սպիտակ, fraxinelle.

Դիփապար (ի, աւ) *s.* Dictateur.

Դիփապարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Dictature.

Դիփաբար, *adv.* Au contraire.

Դիփաբաւ, *adj, ind.* Qui s'expose, qui s'aventure, aventureux, dangereux; aventurier; hardi, insolent.

Դիփաբաւ լինել, s'exposer, s'aventurer, se mettre à l'aventure.

Դիփաբաւել (եմ, էջի) *v, n.* Voyez Դիփաբաւ լինել :

Դիփաբաւութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Hardiesse, courage, assurance.

Դիփաբարձ (ի, իւ) *adj.* Qui résiste, qui oppose, contumax, déso-béissant, contraire.

Դիփաբարձել (եմ, էջի) *v, n.* Opposer, résister.

Դիփաբարձութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Opposition, résistance, contrariété.

Դիփաբարձի (ի, աւ) *adj.* Opposant, contraire.

Դիփաբարձել (եմ, էջի) Voyez Դիփաբարձել :

Դիփաբարձութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Antipéristase: Voyez Դիփաբարձութիւն :

Դիփաբարձի, *adj, ind.* Impersonnel. Դիփաբարձի, impersonnellement.

Դիփակ (ի, աւ) *s.* Facette; face, visage, présence; sorte, manière, façon: masque, faux visage.

Դիփակ արկանել զերեսաբ, masquer, mettre un masque sur le visage.

Դիփակ առնալ զիմակ, démasquer.

Դիփակ գիմակ, divers, en plusieurs façons, ou manières.

Դիփակաւ, *adj, ind.* Դիփակաւ լինել, Opposer, résister, se tenir.

Դիփակաւել (եմ, էջի) *v, n.* Opposer, résister.

Գիմակաց, *adj, ind.* Voyez ԴՆ մազարձ :

Գիմակաւոր (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Masqué : masque, personne masquée :

Գիմակերպութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Ressemblance, conformité :

Գիմակիսեան, *adj, ind.* Qui a perdu la moitié de son visage :

Գիմակցի (*իմ, յեցայ*) *v, n-p.* Voyez Դիմադարձել :

Գիմակցութի Voyez Դիմադարձութի :

Գիմահար (*ի, աւ.*) *adj.* Opaque, qui n'est pas transparent :

Գիմահարութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Opacité :

Գիմամարտ (*ի, իւ.*) *adj, et s.* Opposant, contraire, ennemi, adversaire :

Գիմամարտի (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Opposer, résister :

Գիմամարտիկ (*տիի, տիաւ.*) *adj, et s.* Voyez Դիմամարտ :

Գիմամարտութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Guerre, contraste, opposition, résistance, inimitié, adversité :

Գիմանալ Voyez Ընդգիմանալ :

Գիմանական (*ի, աւ.*) *adj.* De prosopopée, qui tient de la prosopopée; allégorique, métaphorique :

Գիմանալութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Prosopopée :

Գիմառութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Métaphore, allégorie :

Գիմաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Personnel, fourni de la personne :

Գիմիլ (*իմ, էցի*) *n, n.* Courir, courir sus, accourir, se ruér, se lancer, s'élancer, se jeter sur; recourir, avoir recours, s'adresser à :

Գիմիցումն (*ցման, ցմամբ*) *s.* Tendance, déclin; élanement; recours :

Գիմիցումնիլ (*իմ, ցուցի*) *v, s.* Faire courir, ou se lancer :

Գիմիլական (*ի, աւ.*) *adj.* Tendant; incident :

Գիմուսն, *s, ind.* Voyez Դիմուսն :

Գիմս (*ի, աւ.*) *s.* (mot grec). Les deniers publics; taxe; denier :

Գիմսական (*ի, աւ.*) *adj.* (mot grec) Populaire, séculier :

Գիմսար Voyez Դիմսար :

Գիպակ (*ի, աւ.*) *s.* Étoffe,

drap, ou toile d'or; moire :

Դիպակազգեստ (*ի, իւ.*) *adj.* Étoffe, fourni, ou habillé de drap d'or :

Դիպակակիտաւած, *adj, ind.* Brodé sur une étoffe; fourni d'étoffe brodée :

Դիպական (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Դիպաւոր :

Դիպահալ: Դի գիպահալ, Arrêté, prisonnier. Դիսել Դի գիպահալ, arrêter quelqu'un, faire prisonnier, faire arrêter sur la personne de quelqu'un. Լինել Դի գիպահալ, être arrêté, ou détenu, être aux arrêts :

Դիպազգի (*զան, զամբ*) *adj.* Qui tire fort bien de l'arc :

Դիպան, *adj, ind, et adv.* Convenable, propre, décent, à propos: convenablement :

Դիպանիլ (*իմ, պայ*) *v, n.* Convenir, être propre; arriver, avenir: attaquer, toucher :

Դիպաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Convenable, propre :

Դիպաւորութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Convenance :

Դիպեցուցանել (*իմ, ցուցի*) *v, s.* Faire toucher, ou frapper :

Դիպիլ (*իմ, պեցայ*) *v, n-p.* Avenir, arriver par accident; assortir, convenir :

Դիպուած (*ոյ, ուլ*) *s.* Cas fortuit, événement, rencontre, aventure, événement, incident, fortune, hazard, sort; contingence. Դիպումածոյ, casuel :

Դիպումածաբան (*ի, իւ.*) *s.* Casuiste :

Դիպումածական (*ի, աւ.*) *adj.* Casuel, éventuel, fortuit; contingent :

Դիպումածականութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Casualité :

Դիպումն (*պման, պմամբ*) *s.* Rencontre, événement, sort :

Դիպող, *adj, ind.* Convenable, sortable, propre, convenant :

Դիբակ (*ի, աւ.*) *s.* Échauguette; hune: but, marque à quoi l'on vise en tirant: sommité, petit bout: observateur, garde: aspect, vue, visage :

Դիբակաբանութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Dioptrique :

Դիբակալիլուս, *adj, ind.* Qui est fourni d'un beau visage :

Դիբակն (*կան, կամբ*) *s.* Lunette

տե՛ d'approche; télescope; binocle.
Դիտակն (ի վեր ամբասնալ, regarder, élever les yeux.

Դիտանոց (ի, աւ) s. Observatoire; échaugette; hauteur, lieu élevé; beffroi.

Դիտապալատի Դիտապալատ անկանել. Demeurer sur le carreau, être tué sur la place. Դիտապալատ ամբասնալ, coucher, ou jeter quelqu'un sur le carreau, étendre mort sur la place.

Դիտապետ (ի, աւ) s. Le premier pasteur, ou surveillant; archevêque.

Դիտապետական (ի, աւ) adj. D'archevêque.

Դիտաբան (ի, աւ) s. Voyez Դիտանոց.

Դիտաւորել (իմ, եղի) v, n. Voyez Դիտել.

Դիտաւորութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Intention, dessein; conseil; destination, fin, regard, regard.

Դիտել (իմ, եղի) v, a. Considérer, regarder, observer; remarquer; reconnaître, voir, envisager; guigner; espionner, guetter; épier, examiner, étudier; spéculer, contempler; veiller; consulter: mirer, viser; buter, tendre: entendre, vouloir, avoir intention.

Դիտողութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Observation; remarque; spéculation.

Դիտուած (դի, ու) s. Voyez Դիտումն.

Դիտումն (աման, ամուք) s. Vue, visée; intention.

Դիրք Voyez Դիրք.

Դիրք (գրտի, գրաիւ) s. Lie; sédiment, marc, fécule, effondrilles, baissière; fèces, résidence. Մաքրել դիրքն, débiter.

Դիրք (դրից, դրիւք) s. Position, situation, posture, état, place, lieu, figure, emplacement, assiette; exposition; système; thème: application. Դիրք մարմնայ, stature. Դիրքի դիրք հանգստեան, tombeau, sépulture.

Դիցակարգութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Dédification, apothéose.

Դիցապալատ (ի, աւ) adj, et s. Idolâtre.

Դիցաւան (ի, աւ) s. Bicoque où l'on adore les Idoles.

Դիւաբան, adj, ind. Voyez Դիւաւոր.

Դիւաւոր, adv. Diaboliquement. Դիւաբանակ, adj, ind. Où demeurent les démons.

Դիւազկն, adj, ind. Endiable, furieux, enragé.

Դիւազկել (իմ, նեցոյ) v, n-p. Être en furie, enrager, faire le démon.

Դիւադուհ, adj, ind. Assemblée de démons.

Դիւադուհայ (եղի, եղաւ) adj. Démoniaque.

Դիւադդի, adj, ind. Qui tient son origine du diable.

Դիւալուհ, adj, ind. Possédé, démoniaque.

Դիւախան, adj, ind. Diabolique, où se mêle le démon.

Դիւածիկ, adj, ind. Produit du démon.

Դիւակամ, adj, ind. Qui a une volonté diabolique; qui est voulu du démon, diabolique.

Դիւակուհ (ի, աւ) adj. Diabolique; furieux.

Դիւահարդր, adj, ind. Qui a une correspondance avec le démon.

Դիւահար (ի, աւ) adj, et s. Démoniaque, obsédé, possédé.

Դիւահարել (իմ, բեցոյ) v, n-p. Être possédé; faire le démon, enrager.

Դիւահարութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Obsession, possession.

Դիւահմայ (ի, աւ) s. Sorcier, magicien.

Դիւահմայութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Sorcellerie, magie.

Դիւահոյ, adj, ind. Qui est fondé, ou fait pour honorer le diable.

Դիւանդեւոր, adj, ind. Qui est immolé au démon.

Դիւամիւ, adj, ind. Voyez Դիւադիւ.

Դիւանդ (ի, աւ) adj. Qui est adonné au culte du démon.

Դիւան (ի, աւ) s. Cour, siège de justice; chancellerie; archives; bibliothèque; contrôle, registre; greffe.

Դիւանադիր (դրի, գրաւ) s. Contrôleur.

Դիւանադպիր (պրի, պրաւ) s. Chancelier; greffier.

Դիւանալ (ամ, աջոյ) v, n-p.

Lutiner, faire le démon, enragier.

Դիւանապետ (ի, աւ.) *s.* Voyez Դիւանապետ :

Դիւանապետ (ի, աւ.) *s.* Archiviste; bibliothécaire; grand officier.

Դիւանապետութիւն (թէ, թք.) *s.* Charge de grand officier, ou d'archiviste.

Դիւանատուն (տան, տանք) *s.* Chancellerie; greffe.

Դիւանուէր, *adj, ind.* Qui est dédié, ou sacrifié au démon.

Դիւանուէր, *adj, ind.* Qui est inspiré du démon, diabolique.

Դիւապաշտ (ի, իւ) *adj, et s.* Qui adore le démon.

Դիւապաշտիւր, *adj, ind.* Qui est trompé par le démon; diabolique.

Դիւապաշտու, *adj, ind.* Qui est agité par le démon.

Դիւապաշտ, *adj, ind.* Qui est tourmenté par le démon, possédé.

Դիւապաշտի, *adj, ind.* Qui ressemble au démon, diable, diabolique.

Դիւթ (ի, իւ) *s.* Charmeur, enchanteur, sorcier, magicien.

Դիւթակութիւն (ի, աւ) *adj.* Magique, enchanté, fait par enchantement.

Դիւթարան (ի, աւ.) *s.* Lieu de sorcellerie.

Դիւթեղ (եմ, էցի) *v, a.* Charmer, enchanter, ensorceler, fasciner.

Դիւթութիւն (թէ, թք.) *s.* Charme, incantation, enchantement, ensorcellement, sorcellerie, magie, art, maléfice, théurgie. Հակառակ դիւթութիւն, contrecharme.

Դիւթութիւն (թէ, թք.) *s.* Diablerie, méchanceté, méchante humeur.

Դիւթ (ի, աւ) *s, et adj.* Plaine; aisé; contentement; commodité; aisé, facile, commode; plat, ras.

Դիւթեղի, *adj, ind.* Aisé à rompre, fragile, cassant, frêle, réfrangible; tendre.

Դիւթեղութիւն (թէ, թք.) *s.* Fragilité.

Դիւթալիթ (ի, իւ) *adj.* Caduc, fragile, faible, glissant, labile.

Դիւթալիթոմ, *adj, ind.* Voyez Դիւթալիթ :

Դիւթալիթիւն (լիւ, լիւ) *adj.* Voyez Դիւթալիթ :

Դիւթալիս (գնի, գնիւ) *adj.* De vil prix, de peu de valeur, vil,

commun. Դիւթալիս իւրաքանչիւր, yendre à vil prix.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Commun, ordinaire.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Facile à marcher, commode, roulant.

Դիւթալիս (գնի, գնիւ) *adj.* Plus facile, très commode.

Դիւթալիս (ի, աւ) *adj.* Qui fait, ou qui est fait facilement, facile.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Tendre, pitoyable.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Prompt, endévé; susceptible.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Flexible, souple.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Qui se tourne facilement, muable, changeant; convertible.

Դիւթալիս (թէ, թք.) *s.* Volubilité.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Qui se trompe facilement.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Sensible, tendre, délicat, susceptible.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Qui s'écchappe facilement.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Qui se flétrit facilement.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Roulant, qui se roule facilement.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Flexible, déforant, souple, pliable, pliant.

Դիւթալիս (թէ, թք.) *s.* Flexibilité, souplesse, légèreté.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Dissoluble.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Qui s'enflamme facilement.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Condescendant, déforant; doux, facile, commode.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Qui est facile à être trompé, prenable, dupe.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Mobile.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Réfrangible; fragile, frêle.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Pliable, pliant.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Qui se consume facilement.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Reconnaissable.

Դիւթալիս (եմ, տնի) *v, a.* Porter, ou produire facilement.

Դիւթալիս, *adj, ind.* Voyez Դիւթալիս :

Դիւթ

Դիւրածնուել, *adj, ind.* Qui engendre aisément.

Դիւրակեղ, *adj, ind.* Qui brûle, ou qui se brûle facilement.

Դիւրակիրթ, *adj, ind.* Docile, disciplinable.

Դիւրակոր, *adj, ind.* Flexible, souple.

Դիւրակործան, *adj, ind.* Caduc, ruineux, qui tombe facilement.

Դիւրակորութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Flexibilité.

Դիւրակրելի, *adj, ind.* Portatif, qu'on peut aisément porter.

Դիւրահալ, *adj, ind.* Qui se liquéfie, ou dégèle aisément.

Դիւրահալ, *adj, ind.* Flexible, souple.

Դիւրահամար, *adj, ind.* Qu'on peut compter aisément.

Դիւրահալ, *adj, ind.* Qui s'accorde aisément avec ses ennemis.

Դիւրահաս, *adj, ind.* Qui arrive promptement; facile, concevable; qui se peut comprendre facilement.

Դիւրահասարկ, *adj, ind.* Qui fait comprendre facilement.

Դիւրահաւան (ի, իւ) *adj.* Facile, condescendant; crédule; croyable, qui peut être cru facilement.

Դիւրահաւան (ի, իւ) *adj.* Crédule, qui croit facilement.

Դիւրահաւանութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Crédulité, facilité à croire légèrement.

Դիւրահեշտ, *adj, ind.* Très-facile.

Դիւրահեշտի, *adv.* Facilement, aisément, avec grande facilité.

Դիւրահեծ, *adj, ind.* Qui se consume, ou se gâte aisément.

Դիւրահաշտան, *adj, ind.* Qui obéit aisément, prompt, ou facile à obéir.

Դիւրահար, *adj, ind.* Très-facile, ou possible.

Դիւրահոս, *adj, ind.* Voyez Դիւրահոսան.

Դիւրահոսան, *adj, ind.* Coulant, qui coule facilement.

Դիւրահուլ, *adj, ind.* Qui est facile à aborder, accostable.

Դիւրամած, *adj, ind.* Tenace, visqueux.

Դիւրամածութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*

Tenacité, viscosité, qualité gluante.

Դիւրամարդ, *adj, ind.* Disciplinable, docile.

Դիւրամարդութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Docilité.

Դիւրամարս, *adj, ind.* Facile à digérer, léger.

Դիւրամեռ, *adj, ind.* Facile à mourir.

Դիւրամերձ, *adj, ind.* Voyez Դիւրահուլ.

Դիւրամեռ, *adj, ind.* Enclin, porté naturellement à quelque chose.

Դիւրամուտ, *adj, ind.* Qui entre facilement; insinuant.

Դիւրամրելի, *adj, ind.* Doux, affable, traitable, flexible; souple; doux, agréable au goût.

Դիւրամիտ Voyez Զօհարամիտ.

Դիւրամուտութիւն Voyez Զօհարամիտութիւն.

Դիւրամրելի, *adj, ind.* Fri-

eux, sensible au froid, froidureux.

Դիւրայարմար, *adj, ind.* Fort

convenable, propre, décent, convenant.

Դիւրայեղ, *adj, ind.* Muable, changeant, facile à se changer.

Դիւրայոյց, *adj, ind.* Facile à

espérer; fort espérant; plein d'espérance.

Դիւրայրեաց, *adj, ind.* Qui brûle, ou qui se brûle facilement.

Դիւրանալ (ամ, ազայ) *v, n-p.*

Se rendre facile; s'accommoder; être à son aise.

Դիւրանալ, *adj, ind.* Facile, doux, obéissant, pliable, flexible,

pliant, souple, déferant, docile.

Դիւրանի, *adj, ind.* Voyez Դիւրանից.

Դիւրանից, *adj, ind.* Transitoire, passager, qui est de peu de durée.

Դիւրաշարժ (ի, իւ) *adj.* Agile, mobile, léger, dispos, libre.

Դիւրաշարժութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Agilité, souplesse, mobilité.

Դիւրաշփ, *adj, ind.* Versatile.

Դիւրաշփելի, *adj, ind.* Facile à toucher, palpable.

Դիւրապատկեր, *adj, ind.* Qui se trompe facilement; dupe, qui est facile à tromper.

Դիւրապատկեր, *adj, ind.* Facile, simple, clair.

Դիւ-

Դիւրապարաստ, *adj, ind.* Actif, prompt, agile, dispos, délibéré.
Դիւրառեկ, *adj, ind.* Prenable, qui peut être pris facilement.
Դիւրասահ, *adj, ind.* Glissant; fragile; labile.
Դիւրասահութի (*թե, թք*) *s.* Fragilité.
Դիւրասարսա, *adj, ind.* Voyez **Դիւրասահ**.
Դիւրասայթաք, *adj, ind.* Voyez **Դիւրասահ**.
Դիւրասիւալ, *adj, ind.* Facile à manquer, ou à se tromper.
Դիւրանուկ, *adj, ind.* Délécat, nourri avec délicatesse.
Դիւրանուն, *adj, ind.* Voyez **Դիւրանուկ**.
Դիւրասաց, *adj, ind.* Facile à gagner, ou acquérir.
Դիւրավառնան, *adj, ind.* Facile à finir: Voyez **Դիւրանուկ**.
Դիւրավառ, *adj, ind.* Inflam-mable, qui s'enflamme aisément.
Դիւրաշնաս, *adj, ind.* Délicat, faible.
Դիւրատար, *adj, ind.* Léger; portatif; déferant.
Դիւրարկամարհ, *adj, ind.* Très-vil, fort méprisable.
Դիւրաւ, *adv.* Facilement, aisément, à plaisir; souplement; couramment.
Դիւրուար (*ի, աւ*) *adj.* Aisé, facile, commode.
Դիւրափխրեկ, *adj, ind.* Friable, facile à être réduit en poudre.
Դիւրափխրութի (*թե, թք*) *s.* Friabilité.
Դիւրափշեկ, *adj, ind.* Voyez **Դիւրափխրեկ**.
Դիւրափոփոխ, *adj, ind.* Qui change facilement, changeant, muable, variable, versatile.
Դիւրաքալ, *adj, ind, et adv.* Roulant, commode; qui marche aisément: couramment.
Դիւրեաւ Voyez **Դիւրաւ**.
Դիւրեկ (*եմ, էցի*) *v, a.* Faciliter, rendre facile; accommoder; alléger, soulager, délasser, lénifier; débrouiller; aplanir; amplifier; dénouer; rabattre.
Դիւրերասան, *adj, ind.* Domtable, qui peut être domté aisément, souple.

Դիւրբառնեկ, *adj, ind.* Pre-nable, facile à prendre; facile à com-prendre.
Դիւրբեաց, *adj, ind.* Voyez **Դիւրաքալ**.
Դիւրբնկալ (*ի, եւ*) *adj.* Suscep-tible, sensible; facile à comprendre.
Դիւրբնեւ, *adj, ind.* Domta-ble, maniable.
Դիւրբնաց, *adj, ind.* Facile à comprendre, intelligible, net, clair, expressif.
Դիւրեկ, *adj, ind.* Facile, lé-ger, doux; aisé, commode.
Դիւրեկ (*բե, բեւ*) *adj.* Qui rend facile, ou aisé.
Դիւրութի (*թե, թք*) *s.* Fa-cilité, moyen; aise, aisance, bien-être, commodité, loisir, débit, liber-té; allégement, allègement.
Դիւրբան (*ի, եւ*) *s.* Mytholo-giste, mythologue.
Դիւրբանական (*ի, աւ*) *adj.* Mythologique.
Դիւրբանութի (*թե, թք*) *s.* Mythologie.
Դիւրգան (*դե, դամ*) *s.* Héros.
Դիւրգան կեկ, héroïne. **Դիւր-գանց**, héroïque.
Դիւրգանարանութի (*թե, թք*) *s.* Epopée.
Դիւրգանարար, *adv.* Héroïque-ment.
Դիւրգանական (*ի, աւ*) *adj.* Hé-roïque; épique.
Դիւրգանակատակ, *adj, ind.* Hé-roï-comique.
Դիւրգանացեալ (*ելլ, ելլ*) *adj.* Qui est devenu héros.
Դիւրգանեալ Voyez **Դիւրգան-ցեալ**.
Դիւրգանութիւն (*թե, թք*) *s.* Héroïsme.
Դիւրգանան, *adj, ind.* Dénis, mis au nombre des héros, ou des Dieux.
Դիւրգաիւառ, *adj, ind.* Exces-sivement adonné au culte des Dieux, ou à l'idolâtrie.
Դիւրյակարդութի (*թե, թք*) *s.* Apotheose, déification.
Դիւրյապալ Voyez **Դիւրյապալ**.
Դիւրյնկէց, *adj, ind.* **Դիւրյն-կէց լեան**, Olympe.
Դիւ (*դե, դեւ*) *s, pl.* Divi-nité, faux dieu; idole. **Կարդեւ** *ընդ դեւ*.

Դռնաքանայ (քէի՛, քէիւ) *adj.* Peu, fort peu, modique, petit, léger, mince.

Դռնաքան, *adj, ind.* Voyez Դռնաքանայ :

Դռուծ, *adj, ind.* Barbare : Voyez Խուծ :

Դուլ, *s, ind.* Cesse, intermission, pause, relâche, trêve.

Դուռ (գոյր, գոմ) *s.* Voyez Հարուղիս :

Դուռն, Դուռն ինչ, *adj, ind.* Voyez Դույն : Դուռն ուրեք, rarement.

Դուռն (գրան, գրամբ) *s.* Porte, entrée, sortie; écluse: la cour.

Դուռն մեծ, portail.

Դուսար (գտեր, գտերբ) *s, f.* Fille. Դուսար եղբօր ou քեռն, nièce. Դուսար որդւոյ ou գտեր, petite-fille.

Դուսարիկ Voyez Դսարիկ :

Դուր (գրոյ, գրով) *s.* Instrument de charpentier, doloire. Դուր պալ, բառաց, boutoir, cure-pied.

Դուրդն (գրգան, գրգամբ) *s.* Tour de potier.

Դուրք (գրաց, գրք) *s, pl.* Porte. Ի դուրս, dehors. Ի դուրս պալ, restituer, rendre, faire retourner.

Ի դուրս մերձեալ, եկեալ ou հասեալ, imminent, tout proche.

Դուքս (գքսի, գքսիւ) *s.* Duc; général, chef.

Դոսիկ (եմ, եցի) *v, n.* Taper; frapper du pied.

Դոսիւն, *s, ind.* Frappement du pied.

Դպիր (պրի, պրաւ) *s.* Lecteur; écolier, séminariste; scribe; notaire.

Սրբունի դպիր, chancelier.

Դպրանոց (ի, աւ) *s.* Voyez Դպրոց :

Դպրապետ (ի, աւ) *s.* Protonotaire; chancelier; chef des lecteurs.

Դպրատուն (տան, տամբ) *s.* Voyez Դպրոց :

Դպրոց (ի, աւ) *s.* École, collège, séminaire.

Դպրոցակից (կցի, կցաւ) *s.* Condisciple.

Դպրոցատուն Voyez Դպրոց :

Դպրութի (թք, թք) *s.* Notariat; littérature, lettres; livre, registre; lecture, étude; ordre des lecteurs.

Սանց դպրութի, idiot.

Դանուկ (ի, աւ) *s.* Guichet, petite

tite porte dans une grande.

Դանաւոր (ի, աւ) *s.* Héurtoir, marteau d'une porte.

Դանապահ (ի, աւ) *s.* Voyez Դանապան :

Դանապան (ի, աւ) *s.* Portier; huissier.

Դանափակ (ի, աւ) *s.* Cadole, loquet de porte; serrure, barre de porte.

Դանել (իմ, չեցայ) *v, n-ք.* Tinter. Դանելն ականջքի իմ, les oreilles me tintent.

Դանելն, *s, ind.* Tintement, bourdonnement d'oreille.

Դրոհ Voyez Գրոհ :

Դռնից Voyez Դռնից :

Դսարիկն (ի, աւ) *s.* Etage, appartement.

Դսարիկ (րկի, րկաւ) *s, f.* Une petite fille.

Դսրով (ի, իւ) *s.* Blâme, reprehension.

Դսրովմբ (նաց, նք) *s, pl.* Voyez Դսրով :

Դսրովել (եմ, եցի) *v, a.* Blâmer, condamner, reprendre.

Դսրովելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Blânable, condamnable.

Դսրովութի (թի, թք) *s.* Voyez Դսրով :

Դստերադիր (գրի, գրաւ) *s.* Fille adoptée, ou adoptive.

Դրադէմ *adj, ind, vt s.* Verbe composé du participe passé, et du verbe auxiliaire, par exemple: Սերեալ եմ, սիրեալ ես, սիրեալ է :

Սերեալ էի, սիրեալ էիր, սիրեալ էր, J' ai aimé, tu as aimé, il a aimé :

J' avois aimé, tu avois aimé, il avoit aimé.

Դրադարկու (ի, աւ) *s.* Frappeur à la porte.

Դրախտ (ի, իւ) *s.* Paradis; jardin; verger.

Դրախտապաւ (աւ, ու) *s.* Oiseau du paradis.

Դրախտաճուն, *adj, ind.* Cru, ou né en paradis, dans le jardin.

Դրախտապան (ի, աւ) *s.* Jardinier.

Դրական (ի, աւ) *adj.* Positif.

Դրականապետ, *adj.* Positivement.

Դրակից (կցի, կցաւ) *adj, vt s.* Voisin, qui est proche, qui demeure

re auprès, qui demeure en voisinage.
 Դրակոն ou Դրակոն (Ի, ա) Vozez Վիշապ :
 Դրակոնառէս (տեւի, տեւիս) s. (mot. grec) Dragon de mer.
 Դրակոնաիկոն (Ի, էւ) s. Dragonnite : Vozez Վիշապաբար :
 Դրակոնութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Voisinage, proximité d'un lieu :
 Դրամ (ոյ, ու) s. Monnaie ; argent ; denier, sou. Դրամհամեմատ, médaille, numme. Դրամ մեծ, médaillon. Դրամոյ, numéraire. Դրամ մեծք վճարել, payer en espèces constantes. Դրամ հասանելի ou հարկանել, monnoyer, faire de la monnaie.
 Դրամ (Ի, էւ) s. Drachme, gros.
 Դրամագործութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Fabrication de la monnaie.
 Դրամագրութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Numismatographie.
 Դրամաւորութի (ԹղԹղ, ԹղԹղ) s. Lettre, ou billet de change.
 Դրամաւորով, adj, ind. Qui a masse de l'argent : tributaire.
 Դրամական (Ի, ա) adj. Numéraire, numismatique.
 Դրամակէս, s, ind. Demi-denier ; demi-drachme : deux deniers et demi.
 Դրամակշիւ, s, ind. Drachme, gros, denier.
 Դրամահատ (Ի, էւ) s. Monnoyeur.
 Դրամահատութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Monnoyage.
 Դրամանոց (Ի, աւ) s. Tirelire : banque.
 Դրամափոխութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Change ; métier de banquier.
 Դրամել (եմ, էջի) v, a. Acheter, ou prendre à ferme à prix d'argent : assembler de l'argent.
 Դրանդ (Ի, էւ) s. Vozez Դրանդի :
 Դրանդի (դւոյ, դեւաւ) s. Seuil ; montans de porte, jambages.
 Դրանկ (Ի, աւ) adj, et s. Mendiant, qui demande l'aumône de porte en porte.
 Դրաստ (Ի, էւ) s. Vozez Դրաբաստ :
 Դրացի (ցւոյ, ցեւաւ) adj, et s. Voisin.
 Դրացութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Voisinage.
 Դրաքմոյ (Ի, էւ) s. Vozez Դրաքմէ :

Դրաքմէ (Ի, էւ) s. Drachme, gros.
 Դրդաւ (Ի, էւ) s. Cuiller. Դրդաւ լի, cuillerée. Խորագիւրդաւ լի, cuilleron.
 Դրդեւ (եմ, էջի) v, a. Inciter, solliciter, instiguer, pousser, susciter.
 Դրդեւել (եմ, էջի) v, a. Branler, ébranler, mouvoir, remuer, agiter, ébranler.
 Դրդեւեցանել (եմ, ցւոյ) v, s. Vozez Դրդեւել :
 Դրդեւել (եմ, էջոյ) v, n-p. S'ébranler, se mouvoir, se remuer :
 Դրդեւմի (դմիւ, դմմի) s. Suggestion, suggestion, instigation.
 Դրժակ (նոց, նոց) s, pl. Vozez Դրժողութիւն :
 Դրժել (եմ, էջի) v, a. Manquer, violer, contrevenir.
 Դրժողութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Violation, contravention, infidélité.
 Դրժող (ժողի, ժողաւ) adj, et s. Violateur, contrevenant, infidèle.
 Դրնդ, s, ind. Vozez Դրնդիւն :
 Դրնդեւ (եմ, էջի) v, a. Taper, frapper du pied ; tinter.
 Դրնդիւն, s, ind. Frappement du pied ; tintement ; tintouin.
 Դրոշմ (Ի, էւ) s. Caractère, marque, empreinte, note, impression, estampille ; sceau, cachet ; timbre ; poinçon ; flétrissure : confirmation.
 Դրոշմաւոր (Ի, աւ) adj. Marqué.
 Դրոշմել (եմ, էջի) v, a. Empreindre, marquer, estamper, imprimer, caractériser, contrôler ; cacheter : confirmer. Դրոշմել խարանաւ, marquer avec un fer chaud.
 Դրուագ (Ի, աւ) s. Incrustation ; sculpture ; lambris, lambrissage ; placage, boiserie : lame, table de métal fort plate : emblème : ouvrage bien travaillé.
 Դրուագական (Ի, աւ) s. Emblématique.
 Դրուագել (եմ, էջի) v, a. Incruster ; sculpter ; lambrisser ; boiser : orner, embellir, plâtrer.
 Դրուագիւր (եմ, էջի) v, a. Vozez Դրուագել :
 Դրուակ Vozez Դրուագ :
 Դրուատ (Ի, էւ) s. Éloge, louange.
 Դրուատարան (Ի, աւ) s. Lieu

ծ. donner des louanges, des éloges.
 Դրուստեւ (եմ, եյի) յ, a. Louer,
 donner des louanges, célébrer.

Դրուստեւ (անայ, տեղ) յ, թ.

Voyez Դրուստ :

Դրուստութի (թե, թք) յ. Vo-
 yez Դրուստ :

Դրուդ. Voyez Դուդի :

Դրութի (թե, թք) յ. Pose, po-
 sage ; mise ; emplacement ; position ;
 posture, situation ; système ; thème ;
 thèse. Դրութի ձեռայ, imposition
 de la main.

Դրութան (ի, իւ) adj. Voyez
 Դրութ :

Դրութ (ի, իւ) յ. Bannière, en-
 seigné, drapeau, étendard, gonfalon.

Դրութի (ի, աւ) յ. Basse-poil,
 basque ; banderole ; flamme ; pavil-
 lon ; bannière, enseigne, étendard,
 drapeau.

Դրութակիր (կրե, կրաւ) յ.
 Porte-drapeau, porte-enseigne, por-
 te-étendard ; banneret.

Դրութակիր (կրե, կրաւ) յ. Gon-
 falnier : Voyez Դրութակիր :

Դրութաւոր (ի, աւ) adj. Banne-
 ret ; porte-enseigne :

Դրութեւ (կըյ, կըով) յ. Sculptu-
 re, simulacre, image, idole, statue.

Դրութել (եմ, եյի) յ, a. Sculp-
 ter, faire des simulacres.

Դրութեւ (ոյ, ու) յ. Sculptu-
 re, image.

Դրութան (ի, աւ) adj. Ducal.

Դրութի (թե, թք) յ. Duché.

Դրութի (հւոյ, հեւաւ) յ, f.
 Duchesse.

Ե

Ե (yetche) YÉ. Lettre voyelle,
 cinquième de l'Alphabet Arménien.
 Elle se change, ou se confond quel-
 quefois avec les lettres Է, Ի et Ա,
 par exemple : երեց, երեց ; երե,
 երե ; գեթ, գեթ ; իւղ, եւղ ; ալ-
 բեր, ալբեր ; երկել, երկել ;
 նստել, նստել ; բնակել, բնակել ;
 շաւել, շաւել ; շաւաւել, շաւա-
 ւել ; ուղիղ, ուղիղ ; գոհ, գոհ ;
 Ապերասան, ապարասան ; եղենը,
 աղենը ; գիեցիկ, գիեցիկ :
 Ե- ou Է- en quelques mots se pro-
 nonce comme *you* français, ou *ju* ita-
 lien, par exemple : Էւր, *you* ; հարեւր

ou հարեւր, *baryour* ; ալբեր ou ա-
 լբեր, *alyour* ; բեր ou բեր, *pyour*.
 Ե, particule conjonctive, ou quel-
 quefois compositive dans les mots,
 par exemple : Բարեյարմար, բա-
 րեյարմար, *baryour* ;
 Ե ou Է avec une ligne audessus,
 marque le nombre *Cinquidme*.

Եբենու (ի, աւ) յ. Ébène ; ébénier.

Եբենու (ի, աւ) յ. Voyez Գա-
 թիկ :

Եբրայական (ի, աւ) adj. Hé-
 braïque. Եբրայական բարբառ, hé-
 breu, la langue hébraïque. Եբրայա-
 կան ոճ, hébraïsme, manière de par-
 ler hébraïque. Եբրայական բնակի-
 ր, l'hébreu. Հմուտ եբրայական լեզ-
 ուի, hébraïsant.

Եբրայեցիկ (ի, աւ) adv. En hébreu.

Եբրայեցի (ցւոյ, ցւով) յ, adj,
 et adv. Juif : hébreu, hébraïque : en
 hébreu. Եբրայեցի բուսել, parler l'
 hébreu. Եբրայեցի, les Hébreux,
 les Juifs.

Եգիպտական (ու, ու) յ. Ibis.

Եգիպտական (ու, ու) յ. Qui
 a détruit, ou ruiné l'Égypte.

Եգիպտացի, յ, ind. L' alphabet
 Égyptien, ou la vie des Saints Pè-
 res d'Égypte.

Եգիպտացի (ցւոյ, ցւով) յ, et
 adj. Égyptien.

Եգիպտացորեան (ենոյ, ենով)
 յ. Blé noir, blé-Sarrazin.

Եգիպտուհի (հւոյ, հեւաւ) յ, f.
 Une Égyptienne.

Եգիս (ի, իւ) յ. Égide.

Եգեմ (այ, աւ) յ. Eden ; le pa-
 radis terrestre.

Եգեմարդիս, adj, ind. Qui a son
 origine en Eden, né, ou produit en
 Eden.

Եգեմածիս, adj, ind. Voyez Եգե-
 մարդիս :

Եգեմական (ի, աւ) adj. D'É-
 den, qui appartient à Eden.

Եգեմիս, adj, ind. Voyez Եգե-
 մական :

Եգեմատունի, adj, ind. Planté,
 ou placé en Eden.

Եզ (ոյ, ու) adj. Un, seul.

Եզարան (ի, իւ) adj. Unanime :
 qui parle seul.

Եզարանութի (թե, թք) յ. Mo-
 nologue.

Եզարար, adv. Uniquement.

Եզ

Եզարուն, *adj, ind.* Unique, uni.
Եզակմբել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler, unir.

Եզակմբել (*իմ, բեցոյ*) *v, n-p.* S'assembler, s'unir.

Եզակ (*ի, ա.*) *adj.* Un, unique, seul.

Եզական (*ի, ա.*) *adj.* Singulier.

Եզական լինել, *se singulariser.*

Եզականապէս, *adv.* Singulièrement.

Եզականութի (*թէ, թք*) *s.* Singularité.

Եզակի, *adj, s, ind, et adv.* Singulier; le nombre singulier; singulièrement.

Եզակայն (*ի, էա*) *adj.* D'une voix seule; unanime.

Եզակի (*ոյ, ու*) *adj.* Qui est fourni d'un seul cheval.

Եզամանակ (*ի, ա.*) *adj.* D'un seul tems.

Եզանդ (*ամ, ացոյ*) *v, n-p.* S'assembler, s'unir.

Եզանդամ, *adv.* Voyez **Միանդամ**.

Եզամած (*ի, էա*) *s.* Enthymème.

Եզամա, *adj, ind, et adv.* D'un et d'autre; singulier; particulièrement.

Եզական Voyez **Միական**.

Եզանաակ, *adj, ind.* Singulier; uniforme.

Եզրական (*ի, էա*) *adj.* Qui est situé proche les confins.

Եզրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Terminer, finir; confiner.

Եզրել (*րել, ըսա*) *adj.* Qui termine, qui confine; horizontal.

Եզրորդ (*ի, ա.*) *adj.* Unième.

Եզրումն (*րման, րմամբ*) *s.* Fin, terme.

Եզրաական (*ի, ա.*) *adj.* Horizontal.

Եզրոք (*սեց, տեք*) *s, pl.* Confins, limites, bornes; horizon.

Եզհեռական առ եզրոք, *horizontalement*.

Եղն (*ղն, զամբ*) *s.* Bœuf.

Եղնալեզու (*ի, ա.*) *s.* Buglose.

Եղնամուք (*լից, լիւք*) *s, pl.* Un couple de bœufs; couple.

Եղնավար (*ի, ա.*) *s.* Bouvier; charretier.

Եղնոց (*ի, ա.*) *s.* Bouverie, étable à mettre les bœufs.

Եզուհապէս, *adv.* Singulièrement.

ment, particulièrement, uniquement.

Եզր (*զեր, զեր*) *s.* Bord, extrémité, bout; borne; terme; rives; rebord.

Եզր ունիլ, *se finir, se terminer.*

Եզածիրանի, *adj, ind.* Qui est fourni d'un rebord purpurin.

Եզակացութի (*թէ, թք*) *s.* Conclusion; résultat; épilogue.

Եզակացութի (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Conclure, inférer.

Եզակացանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Conclure, terminer.

Եզակացի (*ցի, ցա*) *adj.* Conclusif.

Եզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Conclure, finir, achever, terminer.

Եզակցի, *adv.* En émulation, l'un plus que l'autre.

Եզը (*զը, զը*) *s.* Voyez **Եզնավար**.

Եթեր (*ի, ա.*) *s.* Éther; ciel.

Եթեր զերին, *l'empyrée, le ciel empyrée.*

Եթերական (*ի, ա.*) *adj.* Éthérée, aérien; céleste.

Օդ եթերական, *éther.*

Եթէ, *conj.* Si; pourvu que, à condition que; peut-être; que si; soit.

Եթէ առնէք զայն, *si vous le faites.*

Եթէ սիրէք զիս, *si vous m'aimez.*

Եթէ եկեսցէ ou **դայ**, *s'il vient.*

Եթէ առնէք զիս, *si vous m'aimez.*

Հարցանէք, *եթէ սիրեցեմ զեզր*, *vous demandez si je vous aime.*

Ոչ եթէ, *եթէ ոչ նախ դու եղես*, *je ne sortirai point que vous ne sortiez le premier.*

Եթէ չմտնիս ե այդ, *que si cela est vrai.*

Եթէ արացէ, *եթէ ոչ*, *soit qu'il le fasse, soit qu'il ne le fasse.*

Եթէ եցէ, *conj.* Soit; peut-être.

Եթէ ոչ, *conj.* Sinon, si ce n'est, excepté; à moins que.

Եթիայ ou **Եթիւս** (*այի, այիւ*) *s.* Voyez **Հարամալ**.

Ել Voyez **Ելք**.

Ելակ ou **Ելաք** (*ի, ա.*) *s.* Fraise; capron.

Ելամուք (*մից, միւք*) *s, pl.* Lieu par où l'on sort et l'on entre:

Ելամուք.

Ելանել (*եմ, ելի*) *v, n.* Sortir, passer du dedans au dehors; monter, se transporter en un lieu plus haut; naître, prendre origine, être produit, pro-

procéder, émaier, s'écouler, dériver; parvenir, arriver; convenir, être propre et sortable; surmonter, surpasser; outre-passer, déborder, avancer; s'égarer. **Ելանե արեգակն**, le soleil se lève, ou commence à paraître sur l'horizon. **Ելանել 'ի վեր** ou **'ի վերայ**, remonter; sauter, franchir; saillir. **Ելանել վերստին**, ressortir. **Ելանել արագով 'ի վերայ մարդն**, cocher la poule. **Ելանել արագ 'ի վերայ մասակի**, couvrir une cavale, une chienne. **Ելանել 'ի ցամաք**, débarquer. **Ելանել յորոյ**, déboucher. **Չմեամբք ելանել**, concourir; surpasser. **Յոգւոց ելանել**, soupirer, pousser des soupirs. **'ի դուխ ելանել**, se finir, être achevé.

Ելանել (լոյ, լեաւ) s, et adj. Montée, escalier; de sortir, ou de monter. **Ելանել շրջանակաւ**, un escalier rond.

Ելեկորին Voyez **Ելեքորն**: **Ելեկթ, s, pl, ind.** Concurrence, émulation. **Ելեկց առնել**, concourir, surpasser. **Ելեկց առնելով**, concurrence.

Ելեկջ, s, pl, ind. Action de monter et de descendre; degrés. **Ելեկջ առնել**, monter et descendre.

Ելեմուք (մուց, մուխք) s, pl. Action de sortir et d'entrer; dépense et revenu.

Ելեխանդական (ի, աւ) adj. (mot grec). **Ելեխանդական ախա** ou **բարձուծի**, Lèpre, laderie.

Ելեքառն ou **Ելեքառնոն** Voyez **Ելեքորն**:

Ելեքորական (ի, աւ) adj. Électrique.

Ելեքորականութի (թե, թք) s. Électricité.

Ելեքորակիր (կրի, կրաւ) s. Électrophore.

Ելեքորահան (ի, աւ) adj. Électrique.

Ելեքորաչափ (ի, եւ) s. Électromètre.

Ելեքորացուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Électriser.

Ելեքորն (ի, աւ) s. Succin, ambre.

Ելագական (ի, աւ) adj. Qui appartient à la grèce, ou au grec.

Ելուութի (թե, թք) s. Procession, émanation.

Ելուակ (ի, աւ) s. Bandoulier, voleur, bandit, chénapan.

Ելուակաբար, adv. Comme un bandoulier.

Ելուակից (կի, կցաւ) s. Compagnon d'un bandoulier, d'un voleur.

Ելուակութի (թե, թք) s. Brigandage, volerie.

Ելուանել (եմ, դի) v, a. Pourser, exciter, faire naître, produire.

Ելուումն (զման, զմաք) s. Poussée, jet, production.

Ելումուք Voyez **Ելեմուք**:

Ելումն (լման, լմաք) s. Procession, émanation, naissance, émission.

Ելումն (եկույ, եկուդ) s. Charbon, gros fronde; babc, éleuvre, bubon, tumeur maligne. **Ելումն քանակաց**, relief, bosse éminente en ouvrage de sculpture.

Ելուցանել Voyez **Ելուցանել**:

Ելք (լեց, լեք) s, pl. Élévation, ascension; montage, montée; saillie;

issue, sortie; procession, émanation, naissance, production; fin, terme; effet, événement, succès; ressort, ressource.

Ելք հարկց, moyen, expédient. **Ելք շահագործի**, le tournant de la rue.

Ելք 'ի կենաց ou **յաշխարհէ**, décès. **Ելք ձախողակ**, déconvenue.

Ելք յաջողակ, réussite. **Ելք** ou **գիրք Ելք**, Exode. **Ելք երացն գտանել**, s'aviser, trouver un moyen; remédier.

Եկ, s, ind. Action de venir, venue, arrivée.

Եկ (ի, աւ) s, et adj. Aubain, étranger; externe.

Եկախում (մուի, մուխ) s, et adj. Revenu, rente, rente constituée, constitution, déport, denier, fruit, mensue, pension, produit, rapport; proselyte, néophyte; étranger, extrinsèque, exotique, postiche. **Եկամուք արքունի**, finances.

Եկաւոր (ի, աւ) s. Qui vient.

Եկաւորիլ (իմ, բեցայ) v, n. Venir.

Եկաւորութի (թե, թք) s. Venue, arrivée.

Եկեղեցական (ի, աւ) adj, et s. Ecclésiastique, qui appartient à l'église; personne ecclésiastique. **Իբրեկեղեցական**, ecclésiastiquement.

Եկեղեցանալ (ամ, ացայ) v, n. S'assembler, être convoqué.

Եկեղեցացուցանել (եմ, ցուցի) *v, 1.* Assembler, convoquer.

Եկեղեցի (ցույ, ցեալ) *s.* Église, assemblée des fidèles; temple consacré à Dieu; assemblée.

Եկեղեցական (ի, ալ) *s.* Marguillier; avoué; sacristain.

Եկեղեցականութի (թէ, թք) *s.* Marguillerie; charge d'un avoué, d'un sacristain.

Եկեղեցորհնէք, *s, ind.* Consécration d'une église.

Եկեղեցական (տեւի, տեւիւ) *s.* Ecclésiaste.

Եկեղեցի (ի, իւ) *s.* Chardon; carde.

Եկեղ, *int.* Ho!

Եկեղեցի (ի, ալ) *s.* Voyez Փոս:

Եկեղեցական (ի, ալ) *adj.* Créé, fait.

Եկեղեցականաց, *adv.* Avec création; comme un être créé.

Եկեղեցականացանել (եմ, ցուցի) *v, 1.* Créer, faire exister.

Եկեղեցի (ի, ալ) *s.* (mot hébreu)

Voyez Կամարական:

Եկեղեցի (ոյ, ուլ) *s.* Huilier.

Եկեղեցի (ի, ալ) *s.* Fourche.

Եկեղեցական (ի, ալ) *s.* Mode, modification, forme, formule, façon, manière, guise; sorte, genre, qualité, condition, comportement; moyen, expédient; tour, trait: air, ton, modulation, tems, mesure: Եկեղեցական *խօսից*, phrase, locution. Եկեղեցական *առաւոյ*, saison.

Եկեղեցականոր (ի, ալ) *adj, et s.* Harmonieux; chanteur.

Եկեղեցականորեն (եմ, եցի) *v, a.* Modifier, qualifier.

Եկեղեցականորումն (րման, րմամբ) *s.* Modification.

Եկեղեցական (եմ, եցի) *v, a.* Chanter avec harmonie.

Եկեղեցականումն (կման, կմամբ) *s.* Modulation.

Եկեղեցի (եմ, եղէ) *v, n.* Être, devenir, être créé.

Եկեղեցութի (թէ, թք) *s.* Création: être, créature.

Եկեղեց (ի, ալ) *s.* Voyez Եկեղեցական:

Եկեղեց (ի, ալ) *s, f.* Épouse, femme: Voyez Եկեղեց:

Եկեղեցական (մոր, մարբ) *s, f:* Եկեղեցական. Les pleureuses.

Եկեղեցական Voyez Եկեղեցական:

Եկեղեց (եմ, եցի) *v, a.* Oindre, huiler.

Եկեղեց (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Եկեղեց:

Եկեղեցական Voyez Եկեղեցական:

Եկեղեց (բոր, բարբ) *s.* Frère german. Կրտսեր եղբայր, cadet. Եկեղեց հոր ou մոր, oncle. Համակրոն եղբայր, confrère. Աշխատակար եղբայր, frère lai.

Եկեղեցական, *adv.* Fraternellement. Եկեղեցական կեանք, fraterniser, vivre ensemble d'une manière fraternelle.

Եկեղեցական (գրի, գրաւ) *s.* Frère adopté.

Եկեղեցական, *adj, ind.* Qui trompe son frère.

Եկեղեցական, *adj, ind.* Voyez Եկեղեցական:

Եկեղեցական (ի, ալ) *adj.* Fraternel.

Եկեղեցականից (կցի, կցաւ) *s.* Confrère.

Եկեղեցականութի (թէ, թք) *s.* Fraternité, confraternité.

Եկեղեցական (ամ, աղայ) *v, n.* Être confrère.

Եկեղեցական (ի, ալ) *s.* Confrérie, lieu des confrères, moinerie.

Եկեղեցական (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime son frère.

Եկեղեցական (ի, ալ) *adj.* Fratricide.

Եկեղեցականութի (թէ, թք) *s.* Fratricide, meurtre d'un frère.

Եկեղեցական (եցի, եցաւ) *adj.* Qui hait son frère.

Եկեղեցականութի (թէ, թք) *s.* Haine, mauvaise volonté que l'on a contre un frère.

Եկեղեցական (թէ, թք) *s.* Fraternité. Հոգեւոր եղբայրութի, confraternité, confrérie; moinerie.

Եկեղեցական (ի, իւ) *s.* Ellébore, vé-ratrum.

Եկեղեցական (գւոյ, գւոլ) *s.* Fils du frère, neveu.

Եկեղեցական (եման, եմամբ) *s.* Bruine; frimas, givre; gelée. Իջանել եկեղեցական, bruiner.

Եկեղեցական Voyez Եկեղեցական:

Եկեղեցական (ի, ալ) *adj.* Qui demeure dans un lieu planté de roseaux, ou de cannes.

Եղեգնախոսնկ (խնկոյ, խնկով) *s.*
Voyez խուսնկեղեգն :

Եղեգնանկ, *adj, ind.* En forme d'une canne.

Եղեգնաշամբ (ի, իւ) *s.* Lieu planté de cannes.

Եղեգնապուրակ (ի, աւ) *s.* Voyez Եղեգնաշամբ :

Եղեգնափող (ոյ, ով) *s.* Chalumneau ; flûte.

Եղեգնեայ, *adj, ind.* Qui est fait de canne. Եղեգնեայ գաւազան, canne, bâton fait de canne.

Եղեգնուտ, *s, ind.* Voyez Եղեգնաշամբ :

Եղել Voyez Իւղել :

Եղելութիւն Voyez Եղանութիւն :

Եղեմնախար, *adj, ind.* Bruiné, gâté par la bruine.

Եղեմնածին, *adj, ind.* Qui produit la bruine.

Եղեմնապատ, *adj, ind.* Couvert par la bruine.

Եղեմնարկու, *adj, ind.* Qui jette, qui produit de la bruine.

Եղեգնասէտ (ի, իւ) *adj.* Qui coupe les ongles.

Եղեգնաքար Voyez Եղեգնաքար :

Եղեռն (ռան, ռամբ) *s.* Scélératesse, forfait, méfait, malice, crime, délit, méchanceté.

Եղեռնադործ (ի, աւ) *adj.* Scélérat, méchant.

Եղեռնական (ի, աւ) *adj.* Voyez Եղեռնաւոր :

Եղեռնային (այնոյ, այնով) *adj.* Voyez Եղեռնաւոր :

Եղեռնաւոր (ի, աւ) *adj.* Scélérat, méchant, pendard ; mauvais, malicieux ; énorme, atroce.

Եղեռնութիւն (թե, թք) *s.* Scélératesse, méchanceté.

Եղեր (ի, աւ) *s.* Plainte, lamentation.

Եղերական (ի, աւ) *adj.* Lamentable ; plaintif, qui se lamente, pleureur, pleureux ; tragique. Եղերականք, les pleureuses. Եղերական կատակերգութիւն, tragi-comédie.

Եղերամայր Voyez Եղարամայր :

Եղերգութիւն (թե, թք) *s.* Elégie ; chanson, chant ; tragi-comédie.

Եղերգ (ի, աւ) *s.* Endive, laitue sauvage : chicorée.

Եղերգակ ou Եղերգնակ (ի, աւ) *s.* Voyez Եղերգ :

Եղերերգութիւն (թե, թք) *s.* Chant funèbre ; élégie.

Եղերերգու (ի, աւ) *adj, et s.* Pleureur ; élégiaque.

Եղեին (հնոյ, հնով) *s.* Pin ; sapin ; cèdre.

Եղեմափայտ (ի, իւ) *s.* Cèdre ; bois de cèdre.

Եղեմափայտեայ, *adj, ind.* Fait de cèdre.

Եղեմեայ, *adj, ind.* Fait de pin, ou de cèdre.

Եղեմի (նւոյ, նեաւ) *adj.* Voyez Եղեմեայ :

Եղեփանգական Voyez Եղեփանգական :

Եղեգ (զեգի, զեգով) *s.* Endive, laitue sauvage.

Եղեգն (զեգան, զեգամբ) *s.* Roseau, canne ; chalumeau ; jonc ; canule ; douille ; tuyau.

Եղեգնաբոյս, *adj, ind.* Fourni de tuyaux, ou de grosses plumes.

Եղեգնախոսնկ (խնկոյ, խնկով) *s.* Voyez խուսնկեղեգն :

Եղեգնախուխու, *s, ind.* Amas de cannes brisées.

Եղի (ղոյ, զուով) *s.* Voyez Մուրկ :

Եղեռ (զքի, զքաւ) *s.* Voyez Եղեմն :

Եղեմն (զնոյ, զնով) *s.* Ortie.

Եղեմն Voyez Եղեմն :

Եղեմնան, *adj, ind.* Եղեմնան դաշտը, Champs élysées.

Եղծ (ի, իւ) *s.* Voyez Եղծումն :

Եղծադործ, *adj, ind.* Ruineux ; gâté, corrompu.

Եղծական (ի, աւ) *adj.* Corruptible ; fragile.

Եղծանել (եմ, եղծի) *v, a.* Corrompre, gâter ; vicier, détruire, ruiner, défaire, effacer ; raturer, rayer ; déformer : abolir, abroger, anéantir, canceller : déconcerter, désaccorder, désajuster ; dépraver, subvertir ; gaspiller, détraquer ; ébrécher, enticher, étouffer, froisser ; croiser, biffer.

Եղծանելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Corruptible ; effaçable.

Եղծումած (ոյ, ով) *s.* Voyez Եղծումն :

Եղծումն (ծման, ծմամբ) *s.* Corruption, dépravation, décadence ; destruction, extinction ; effaçure, radiation,

tion, rature; abolition, abolissement, abrogation. Եղծումն սկզբան, pétition de principe.

Եղի, *adj*, *ind*. Tiède.

Եղիական (ի, աւ.) *adj*. Plaintif, gémissant.

Եղիանալ (ամ, այց) *v*, *n*. Tiédar, devenir tiède.

Եղիացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *s*. Rendre tiède.

Եղիելի (լայ, լեաւ.) *adj*. Lamentable, déplorable, malheureux, misérable.

Եղիութի (թէ, թք) *s*. Malheur, misère, état malheureux, infortune; plainte, lamentation.

Եղինի, *adj*, *ind*. (mot hébreu) Tel.

Եղն (ղն, դաւի) *s*, *f*. Biche, la femelle du cerf.

Եղնդնաբար (ի, աւ.) *s*. Onyx, sardoine.

Եղուկ, *int*, *et adj*, *ind*. Hélas! misérable que je suis; misérable.

Եղունդն (ղնդան, զեղամբ) *s*. Ongle: onyx: Voyez ծաղկապէս:

Եղունդն Voyez Եղունդն:

Եղուն (եղսի, եղսիւ.) *adj*. Substantiel.

Եղբարդեղ, *adj*, *ind*. Corau, fourni de belles cornes.

Եղբարահնձիթ (ձիթի, ձիթաւ.) *s*. Rhinocéros: Voyez Ռնկեղծի:

Եղբարդեղ (ոյ, ով) *s*. Cor, cornet, huchet.

Եղբարաւոր (ի, աւ.) *adj*. Cornu; encorné.

Եղբարենի (նայ, նեաւ.) *s*. Caroubier.

Եղբարիկ (րիկ, րիաւ.) *s*. Céraste, serpent cornu.

Եղբարու (ի, աւ.) *s*, *m*. Cerf; daquet.

Եղբարաբաւ (ի, իւ.) *s*. Chimère, monstre fabuleux.

Եղբարուկ (րիկ, րիաւ.) *s*. Choucas.

Եղբարիկ Voyez Եղբարենի:

Եղբար (լեբ, լեբբ) ou լեբոյ, լեբու.) *s*. Corne: cor, cornet: caroube. Խորասկիւղ զեղբար, écorner.

Եղբարաբաւ Voyez Եղբարուբաւ:

Եղբարիկ Voyez Եղբարիկ:

Եղբարաբաւ Voyez Եղբարուբաւ:

Եղբար Voyez Աղբար:

Եմակ Voyez Ծմակ:

Եմիփորոն (ի, աւ.) *s*. (mot grec) Pallium.

Ենթ, *pré*. Sous: Voyez Ընդ:

Ենթադասել (եմ, եցի) *v*, *a*. Soupçonner, préjuger.

Ենթադասութի (թէ, թք) *s*. Soupçon, préjugé.

Ենթադասար, *adv*. Hypothétiquement.

Ենթադասան (ի, աւ.) *adj*. Hypothétique.

Ենթադրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Soumettre, subjuguer, assujettir; supposer, presupposer.

Ենթադրութի (թէ, թք) *s*. Soumission, assujettissement; supposition, position, demande; hypothèse. Դասելն թայ ենթադրութի, pré-supposition.

Ենթալուսնայ (նէի, նէիւ.) *adj*. Sublunaire.

Ենթակայ (ի, իւ.) *s*. Sujet.

Ենթակայական (ի, աւ.) *s*. Hypostatique.

Ենթակայանալ (ամ, այց) *v*, *n*. Subsister; exister.

Ենթակայացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *s*. Faire subsister, ou exister.

Ենթակայութի (թէ, թք) *s*. Existence; hypostase.

Ենթակայացանել Voyez Ենթակայացանել:

Ենթակայութիւն Voyez Ենթակայութի:

Ենթակէտ Voyez Ստորակէտ:

Ենթաձգութի (թէ, թք) *s*. Assujettissement, soumission.

Ենթամիայ (ի, իւ.) *s*. La division, marque de la division d'un mot.

Ենթեղէս ou Ենթեղէս (այ, աւ.) *s*. (mot grec) Anguille: Voyez Օձաձուկ:

Եպարքոս (ի, աւ.) *s*. (mot grec) Préfet; vice-roi.

Եպարքոսութի (թէ, թք) *s*. (mot grec) Préfecture; vice-royauté.

Եպիկէս (ի, աւ.) *s*. Voyez Գաղտակայ:

Եպիբանդ (նայ, նոք) *s*, *pl*. Blâme, mépris.

Եպիբել (եմ, եցի) *v*, *a*. Blâmer, mépriser.

Եպիկուրեան, *s*, *et adj*. Epicurien.

Եպիսկոպոս (ի, աւ) *s.* (mot grec): Voyez **Բաղդաստ** ou **Բաղդաստր**.

Եպիսկոպոս (ի, աւ) *s.* (mot grec) Evêque.

Եպիսկոպոսական (ի, աւ) *adj.* Episcopal.

Եպիսկոպոսակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon d'un évêque, qui a la même dignité épiscopale.

Եպիսկոպոսանիստ, *adj, ind.* Où est le siège d'un évêque. **Եպիսկոպոսանիստ եկեղեցի**, église cathédrale.

Եպիսկոպոսանոց (ի, աւ) *s.* Voyez **Եպիսկոպոսարան**.

Եպիսկոպոսապետ (ի, աւ) *s.* Archevêque.

Եպիսկոպոսարան (ի, աւ) *s.* Le siège d'un évêque, la maison épiscopale, le palais de l'évêque.

Եպիսկոպոսութիւն (թի, թք) *s.* Episcopat, dignité d'évêque, évêché.

Եռ (ոյ, ու) *s.* Bouillon: Voyez **Երկր**.

Եռութիւնեալ, *adj, ind.* Fort venimeux.

Եռամուկան, *adj, ind.* Composé de trois nombres; ternaire.

Եռալ (ամ, ադի) *v, n.* Bouillir; bouillonner; frémir; fourmiller, grouiller.

Եռալուսեան, *adj, ind.* Fourni de trois lumières.

Եռականգուն, *adj, ind.* Voyez **Երեքկանգնեան**.

Եռակի, *adv.* Triplement.

Եռակողմեան ou **Եռակողմի**, *adj, ind.* Trilatère.

Եռահիսակ ou **Եռահիսեակ**, *adj, ind.* Qui est composé de trois choses; ou mots. **Եռահիսեակ նուագ**, trisagium.

Եռահրաշ, *adj, ind.* Fort admirable, merveilleux, étonnant, surprenant.

Եռանիցի, *adj, ind.* Fourni de trois branches.

Եռամանակ, *adj, ind.* De trois tems, ou mesures.

Եռաման, *adj, ind.* Voyez **Եռամասնեայ**.

Եռամասնեայ, *adj, ind.* Qui est composé de trois parties; tripartite.

Եռամեան (եհի, եհիւ) *adj.* Triennial.

Եռամսնեայ, *adj, ind.* De trois mois. **Եռամսնեայ Ժամանակ**, trimestre.

Եռայարկ, *adj, ind.* Qui est composé, ou fourni de trois étages.

Եռահիւ (ի, եւ) *s.* Avant-hier.

Եռանդաւորի, *adj, ind, et adv.* Fervent, ardent: fervemment, dévotement.

Եռանդեան, *adj, ind.* Bouillant: d'avant-hier.

Եռանդն (գեան, գեամբ) *s.* Ardeur, chaleur, chaud, bouillon, bouillonnement, ébullition, échauffaison, effervescence; ferveur, feu, fougue, verve, zèle, dévotion; activité, vivacité, vigueur; abondance.

Եռանդեակայեակ, *adj, ind.* É-tincelant; fougueux.

Եռանդեալարժ, *adj, ind.* Voyez **Եռանդեան**.

Եռանդեաւոր, *adj, ind.* Dévot, spirituel.

Եռանդեան (ի, աւ) *adj.* Bouillant, chaud; ardent, fervent; fougueux, spirituel; dévot.

Եռանդեաւոր, *adj, ind.* Voyez **Եռանդեան**.

Եռանկիւն (կեան, կեամբ) *s.* Triangle.

Եռանկիւնաչափական (ի, աւ) *adj.* Trigonométrique.

Եռանկիւնաչափութիւն (թի, թք) *s.* Trigonometrie.

Եռանկիւնաչափորէն, *adv.* Trigonométriquement.

Եռանկիւնի (նւոյ, նեաւ) *adj.* Triangulaire, qui a trois angles.

Եռանմանեայ, *adj, ind.* De trois personnes.

Եռանուն, *adj, ind.* De trois noms.

Եռապատիկ (ակի, ակաւ) *adj, et adv.* Triple: triplement, trois fois.

Եռապատիկել (եմ, եցի) *v, a.* Tripler.

Եռապատկութիւն (թի, թք) *s.* Tripléité; triplement.

Եռապետ (ի, աւ) *s.* Triumvir.

Եռապետական (ի, աւ) *adj.* Triumviral.

Եռապետութիւն (թի, թք) *s.* Triumvirat.

Եռապանկ ou **Եռապանդ** (ի, եւ) *adj.* Trissyllabe; triphthongue.

Եռամրոհ, *adj, ind.* Divisé en trois parties, divisé triplement.

Եռացուսիկ (*ցման, ցմաք*) *s.* Ardeur, ferveur, ébullition, bouillon, bouillonnement, effervescence.

Եռացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire bouillir; échauffer, donner de la chaleur; faire fourmiller, ou grouiller.

Եռափափաք, *adj, ind.* Très-ardeur.

Եռմու (*ի, իւ* ou *աւ*) *s.* (mot grec) Harmonie, mélodie.

Եռոտանի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Trépied.

Եռօրեայ, *adj, ind.* De trois jours.

Ես (*իմ, ինկ*) *pro.* Je, moi. **Ես ինքն**, moi-même.

Եսանել Voyez **Յեաննել**.

Ետեղակալ (*ի, աւ*) *s.* Habitant, qui demeure: lieutenant, vice-gérant; successeur.

Ետեղապահ (*ի, աւ*) *s.* Vice-gérant, vicair.

Ետեղափոխութի (*թե, թք*) *s.* Changement de lieu, passage d'un lieu en un autre: succession, action de succéder, ou de prendre la place de.

Ետեղափառաց, *adj, ind.* Liquide, fluide, coulant.

Ետ ընդ ես, *adv.* Bientôt, aussitôt, incontinent.

Ետը (*տեղ, տեղք*) *s.* Lieu, place: Voyez **Տեղի**.

Եր, *pro, ind.* Quel, quoi. **Յեր զերայ**, sur quoi? sur quel? Voyez **Եր**: **Ողջ եր**, vivez.

Երագ (*ի, աւ*) *adj, et adv.* Vite, agile, prompt, rapide, léger, courant: vite, vêtement, agilement, couramment: bientôt. **Երագ զարկ բաղի**, pouls fréquent.

Երագագիր (*գրի, գրաւ*) *adj.* Qui écrit vite.

Երագաշնաց, *adj, ind.* Qui va, qui marche vite.

Երագաշ Voyez **Արագաշ**.

Երագախաղաց, *adj, ind.* Vite, qui marche, qui se meut vite.

Երագածագ, *adj, ind.* Qui point, qui commence à paraître bientôt.

Երագահալ, *adj, ind.* Qui est bientôt dégelé, ou liquéfié.

Երագահաս, *adj, ind.* Qui arri-

ve bientôt, subit, soudain, prompt.

Երագաձև, *adj, ind.* Léger.

Երագամիտ (*մտի, մտաւ*) *adj.*

Subtil, vif, adroit, ingénieux, fin.

Երագամտութիւն (*թե, թք*) *s.*

Subtilité, finesse.

Երագայեղ, *adj, ind.* Qui se change bientôt.

Երագաշարժ (*ի, իւ*) *adj.* Agile, prompt.

Երագասուաց, *adj, ind.* Qui s'élançe, qui court vite.

Երագասխալ, *adj, ind.* Qui faillit, qui se trompe aussitôt, ou aisément.

Երագափախան, *adj, ind.* Qui passe, qui se meurt bientôt, transitoire, passager.

Երագաւեր, *adj, ind.* Qui est bientôt ruiné.

Երագափոյթ, *adj, ind.* Vite, agile, prompt, diligent.

Երագափոփոխ, *adj, ind.* Voyez **Երագայեղ**.

Երագաքայլ, *adj, ind.* Vite, qui marche vite.

Երագել (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* Se diligenter, se hâter; doubler le pas, aller plus vite, courir, trotter: accélérer, hâter, presser.

Երագ երագ, *adv.* Vite, vite, bientôt, aussitôt.

Երագընթաց (*ի, իւ*) *adj.* Vite, qui court vite, ingambe, rapide.

Երագընթացութի (*թե, թք*) *s.* Vitesse, célérité, rapidité.

Երագոտն, *adj, ind.* Vite, ingambe, léger.

Երագութի (*թե, թք*) *s.* Célérité, vitesse, vélocité, rouleur; expédition; accélération; fréquence.

Երագ (ոյ, ու) *s.* Songe, rêve.

Երագագետ (*գիտի, գիտաւ*) *adj, et s.* Qui explique les songes.

Երագագատ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Voyez **Երագագետ**.

Երագահան (*ի, աւ*) *adj, et s.* Voyez **Երագագետ**.

Երագահանութի (*թե, թք*) *s.* Explication des songes.

Երագահայ (*ի, իւ*) *s.* Magicien par le moyen des songes.

Երագահայութի (*թե, թք*) *s.* Magie par le moyen des songes.

Երագանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Songer, rêver, faire un songe, voir quel-

quelque chose en songe. **Երազանալ** առեալ, rêvasser.

Երազայդլ *adj, ind.* Fanatique, visionnaire.

Երազապատուհ *adj, ind.* Qui conte des songes : Voyez **Երազատես** :

Երազատես (*ի, ալ*) *s.* Songeur, qui fait des songes ; rêveur, visionnaire, enthousiaste, fanatique.

Երազացոյց (*ցուցի, ցուցիւ*) *adj, et s.* Qui montre, qui explique un songe.

Երազափործ (*ի, իւ*) *adj.* Qui est sujet à la pollution en dormant.

Երազափործութի (*թի, թի*) *s.* Pollution arrivée en songe, ou en dormant.

Երաժիշտ (*ժշտի, ժշտալ*) *s.* Musicien, symphoniste.

Երաժշտական (*ի, ալ*) *adj.* Musical, harmonieux.

Երաժշտականութիւն Voyez **Երաժշտութիւն** :

Երաժշտապետ (*ի, ալ*) *s.* Chef des Musiciens.

Երաժշտապէս *adv.* Musicalement.

Երաժշտութի (*թի, թի*) *s.* Musique.

Երաի (*ի, ալ*) *s.* Bouche, museau.

Երախակալ (*ի, ալ*) *s.* Le manche d'un couteau.

Երախաձգութի (*թի, թի*) *s.* Action de mener par la bouche.

Երախայ (*ի, իւ*) *s.* Catéclumène.

Երախայանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Se faire instruire des mystères de la foi.

Երախայրի (*րլլ, ըեալ*) *adj, et s.* Hâtif, précoce. **Երախայրիք**, fruits hâtifs, fruits dans leur primeur, prémices, premiers fruits de la terre.

Երախան (*ի, ալ*) *s.* Assemblée, compagnie, cercle, banquet.

Երախաադէտ (*գիտի, գիտալ*) *adj.* Reconnaisant, qui a de la gratitude. **Երախաադէտ լինել**, reconnaître, avoir de la gratitude.

Երախաադիտութի (*թի, թի*) *s.* Reconnaissance, gratitude.

Երախաադիւտ *adj, ind.* Favorisé, qui a reçu une faveur, une grace, un bienfait ; bénéficiaire.

Երախաադործ (*ի, ալ*) *adj.* Bienfaisant, obligeant, bienfaiteur.

Երախաակորդս *adj, ind.* Méconnaissant, ingrat.

Երախաահատոյց *adj, ind.* Qui récompense, reconnaissant.

Երախաամուտաց *adj, ind.* Voyez **Երախաակորդս** :

Երախաանք (*նայ, նգ*) *s, pl.* Action de faire rappeler à quelque personne les bienfaits reçus.

Երախաապարգէ *adj, ind.* Voyez **Երախաաւոր** :

Երախաաւոր (*ի, ալ*) *adj.* Voyez **Երախաապիւտ** :

Երախաաւոր (*ի, ալ*) *adj, et s.* Bienfaiteur, bienfaisant, obligeant.

Երախաաւորիւ (*իմ, ընցայ*) *v, n-p.* Être favorisé, recevoir des bienfaits.

Երախաաւորութի (*թի, թի*) *s.* Voyez **Երախաիք** :

Երախաւել (*եմ, եցի*) *v, n.* Faire rappeler à quelqu'un les bienfaits reçus.

Երախաիք (*տեայ, տեգ*) *s.* Faveur, grace, bienfait, bénéfice, bien, amitié, office, service, plaisir. **Երախաիքս առնել**, obliger, faire plaisir, rendre de bons offices, bien mériter, favoriser.

Երակ (*ի, ալ*) *s.* Veine ; filet, filament, fibre ; filon. **Երակ առնուլ** ou **հասանել**, ouvrir la veine, saigner, phlébotomiser.

Երակահատ (*ի, իւ*) *s.* Saigneur.

Երակահատութի (*թի, թի*) *s.* Saignée, phlébotomie.

Երակաձե *adj, ind.* En forme de veine.

Երահ Voyez **Խրահ** :

Երամ (*ոյ, ու*) *s.* Troupe, assemblée.

Երամախմբիւ (*իմ, ընցայ*) *v, n-p.* Aller en troupe, ou par troupe.

Երամախումբ *adj, ind, et adv.* En troupe.

Երամակ (*ի, ալ*) *s.* Troupeau, troupe, bétail ; haras.

Երամական (*ի, ալ*) *adj.* Qui va en troupe.

Երամակից (*կցի, կցալ*) *adj.* Qui est de la même troupe, de la même compagnie.

Երամանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* S'assembler en troupe, s'attrouper, aller en troupe.

Երամապան (*ի, ալ*) *s.* Voyez **Երամապետ** :

Երամապետ (ի, աւ) *s.* Chef, gardien d'une troupe; d'un troupeau.
Երամապետութի (թէ, թք) *s.* État d'une personne qui est chef d'une troupe.

Երամալ (եմ, եցի) *v, a.* Assembler en troupe.

Երամ երամ, *adv.* En plusieurs troupes.

Երամովին, *adv.* En troupe.

Երանազոյն (բունի, բունիւ) *adj, comp.* Plus heureux, très-heureux.

Երանալից, *adj, ind.* Heureux, plein de félicité.

Երանակ, *adj, ind.* Voyez **Երանելի**.

Երանական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Երանելի**.

Երանանալ (ամ, աջոյ) *v, n-p.* Être heureux, avoir de la bonne fortune.

Երանաշորհ, *adj, ind.* Heureux, bienheureux.

Երանատուր, *adj, ind.* Qui donne, qui annonce la félicité.

Երանացուցանել (եմ, ցուցի) *v,* *s.* Béatifier.

Երանացուցիչ (ցի, ցաւ) *adj.* Béatificateur.

Երանացուցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Béatification.

Երանաւէա, *adj, ind.* Voyez **Երանալից**.

Երանաւէտեալ, *adj, ind.* Heureux; qui est déclaré heureux.

Երանաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Երանելի**.

Երանդ (ոյ, ու) *s.* Teinture, couleur.

Երանդախալաւ, *adj, ind.* Fourni de diverses couleurs.

Երանդ երանդ, *adv.* En diverses couleurs.

Երանեակ, *adj, ind.* Voyez **Երանելի**.

Երանել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Déclarer heureux.

Երանելի (ըւոյ, լիւաւ) *adj.* Heureux, bienheureux. **Երանելի առնել**, rendre heureux.

Երանի, *adj, ind.* Heureux. **Երանի թէ**, plutôt à Dieu, fasse le ciel. **Երանի նմա՞ որ**, heureux celui qui.

Երանիկ, *adj, ind.* Voyez **Երանելի**.

Երանութի (թէ, թք) *s.* Félicité, bonheur, béatitude.

Երանուհի (հայ, հեաւ) *adj, f.* Heureuse, bienheureuse.

Երանք (նայ, նք) *s, pl.* Lombes, reins; giron. **Աւաշակողն երանաց**, pénit. **Քուշ երանաց**, aîné.

Երաշխաւոր (ի, աւ) *s.* Pleige, garant, caution, répondant, responsable; assureur, certificateur. **Երաշխաւոր լինել**, être, se rendre caution, ou garant: Voyez **Երաշխաւորել**.

Երաշխաւորել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Garantir, cautionner, promettre, répondre, assurer.

Երաշխաւորութի (թէ, թք) *s.* Garantie, gage; cautionnement, assurance, protestation, promesse, sûreté.

Երաշխեղ (խեղի, խեղիւ) *s.* Tourment, grande douleur, peine.

Երաշխ **Երաշխի առնուլ**, Prendre en gage: Voyez **Երաշխաւորել**.

Երաշա (ի, իւ) *s.* Voyez **Երաշառութիւն**.

Երաշառաւ (աւ, աւ) *s.* Sorte d'oiseau.

Երաշանալ (ամ, աջոյ) *v, n.* Sécher, devenir sec (en parlant de la terre, ou de l'air).

Երաշառութի (թէ, թք) *s.* Sécheresse, aridité, le sec.

Երասան (ի, աւ) *s.* Voyez **Երասանակ**.

Երասանակ (ի, աւ) *s.* Bride, frein, rêne, guide, bridon; licou; escache, embouchure, mors. **Երասանակ արկանել**, brider, mettre un chevrete, enchevêtrer.

Երասանակաւ (ի, աւ) *s.* Qui tient la bride, ou la rêne.

Երասա (ի, իւ) *s.* Assemblée, compagnie.

Երասան (ի, աւ) *s.* Fesse, fessier; cul, croupion; anus, fondement. **Հարկանել զերասանն**, fesser. **Հարուած** ou **գան** **երասանի**, fessée.

Երասոյ Voyez **Արասոյ**.
Երբ, *adv.* Quand, lors que, dans quel tems. **Երբ ունիք գառնաւ այսրէն**, quand reviendrez-vous? **Մինչև յերբ**, ou **մինչև ցերբ**, jusqu'à quand?

Երբեմն, *adv.* Quelquefois, par fois,

fois, de tems en tems; déjà, jadis, par le passé.

Երբեք, *adv.* Quelquefois, de tems en tems; jamais, en aucun tems. **Ալ երբեք**, *մի երբեք*, jamais, ne, pas, point. **Ալ երբեք եկեացէ** ou **երբեք ոչ եկեացէ**, il ne viendra jamais. **Մի երբեք** ou **երբեք մի դու** **հար նմա**, ne lui refusez pas.

Երբուծ (*բծոյ, բծով*) *s.* Poitrine d'un animal.

Երբ (*ոյ, ով*) *s.* Chant, chanson, cantique; air; hymne; récit; vaudeville; langage, voix. **Երբ համառօտ**, chansonnette. **Երբս առնուել**, chanter. **Յերբ արկանել**, chanter, ou composer une chanson. **Յերբ անկանել**, être le sujet d'une chanson.

Երգարան (*ի, եւ*) *adj, et s.* Chansonnier, chanteur; chantant.

Երգարանեւ (*եմ, էջի*) *v, n.* Chanter, célébrer, louer.

Երգարանութիւն (*թի, թի*) *s.* Chant, cantique, hymne; louange.

Երգագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Livre de chansons; qui écrit des chansons, faiseur de chansons.

Երգագրութիւն (*թի, թի*) *s.* Composition de chansons; chant, louange.

Երգագրել (*եմ, էջի*) *v, a.* Faire, ou composer des chansons; chanter sa composition.

Երգակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Qui chante ensemble, ou avec un autre.

Երգակցել (*իմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Chanter ensemble.

Երգակցութիւն (*թի, թի*) *s.* Chant en compagnie.

Երգահան (*ի, աւ*) *adj, et s.* Tragique (poète).

Երգաշայտութիւն (*թի, թի*) *s.* Chant, air.

Երգարան (*ի, աւ*) *s.* Lieu, ou livre de chansons; instrument de musique.

Երգել (*եմ, էջի*) *v, a.* Chanter. **Երգել թռչնոց**, gazouiller, dégoiser.

Երգեհոն (*ի, աւ* ou *իւ*) *s.* Orgue, orgues.

Երգեհանահար (*ի, աւ*) *s.* Organiste.

Երգեցիկ, *adj, et s, ind.* Voyez **Երգեցող**.

Երգեցող (*ցողի, ցողաւ*) *adj, et s.* Chanteur, musicien.

Երգեծարան (*ի, եւ*) *adj.* Satirique, mordicant.

Երգեծարանակաւ (*ի, աւ*) *adj.* Satirique.

Երգեծարանեւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Satiriser, chansonnier.

Երգեծարանութիւն (*թի, թի*) *s.* Satire, mordacité. **Յորինել երգեծարանութիւն**, chansonnier.

Երգեծանել (*եմ, երգեծի*) *v, a.* Reprendre; mordre, déchirer, brocarder, pointiller, piquer, irriter.

Երգեծանելէ (*չի, չաւ*) *adj.* Qui reprend, qui mord.

Երգեծանութիւն (*թի, թի*) *s.* Reprehension; sarcasme; picoterie.

Երգեծանից (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Երգեծանութիւն**.

Երգեծեցունել (*եմ, ցունցի*) *v, s.* Voyez **Երգեծանել**.

Երգեծուռն (*ծման, ծմամբ*) *s, pl.* Lacération: Voyez **Երգեծանութիւն**.

Երգեծուցանել Voyez **Երգեծաւնել**.

Երգեհոն Voyez **Երգեհոն**.

Երգողարարաւ, *adj, ind.* Chantant, chanteur de louanges.

Երգութիւն (*թի, թի*) *s.* Action de chanter; chant, cantique.

Երբ (*ոյ, ով*) *s.* Lucarne, abat-jour; toit, maison.

Երգակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Voisin, qui demeure auprès.

Երգամաղանց (*ի, եւ*) *adj.* Parjure, qui s'est parjuré. **Երգամաղանց գտանել**, se parjurer, violer son serment, faire un faux serment.

Երգամաղանցութիւն (*թի, թի*) *s.* Parjure, serment violé.

Երգամախոր, *adj, ind.* Voyez **Երգամաղանց**.

Երգամաղանց (*կցի, կցաւ*) *s.* Conjurateur, conspirateur.

Երգամաղաւ, *adj, ind.* Jureur, qui jure; juré, affirmé par serment.

Երգամաղանցութիւն (*թի, թի*) *s.* Conjuraton, conspiration.

Երգամահար (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Երգամաղանց**.

Երգամահարել (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.* Se parjurer.

Երգամահարութիւն Voyez **Երգամաղանցութիւն**.

Երգամասեր (*սիրի, սիրաւ*) *s, et adj.* Jureur.

Երգամասխաւ, *adj, ind.* Qui fait un faux

faux serment : Voyez **Երդմապանց** :

Երդմաստուտ, *adj*, *ind*. Voyez

Երդմապանց :

Երդմաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Jureur, qui jure.

Երդմեկի (*իւաց*, *իւօք*) *s*, *pl*. Les choses sur lesquelles on fait le serment.

Երդմեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *z*. Assermenter, faire jurer. **Երդմեցուցանել զգևս**, conjurer, adjurer, exorciser.

Երդմեցորցի (*ցի*, *ցաւ*) *s*. Exorciste.

Երդմեցուցութի (*թէ*, *թք*) *s*. Exorcisme, adjuration, conjuration.

Երդմի, *s*, *ind*. Serment, jurement. **Երդմի առնել** ou **լինել**, jurer, affirmer, ou ratifier par serment.

Երդմութի (*թէ*, *թք*) *s*. Parjure, jurement, serment fait en vain.

Երդնուլ (*ուս*, *դիպայ*) *v*, *n*. Jurer, affirmer, ou ratifier par serment; maugréer, détester. **Սուս երդնուլ**, se parjurer, faire un faux serment.

Երդունարդ (*ոյ*, *ով*) *s*. Famille, maison.

Երդումն (*դման*, *դմամբ*) *s*. Serment, jurement. **Սուս երդումն**, parjure, faux serment, jurement. **Երդումն տալ**, prêter serment.

Երեակ (*եկի*, *եկաւ*) *s*. Voyez **Երեկ** :

Երեամ, *s*, *ind*. Trois ans : de trois ans. **Յերեամ** ou **զերեամ**, en, ou pendant trois ans, de trois en trois ans.

Երեխայ Voyez **Երախայ** :

Երեխանալ Voyez **Երախայաւ**.

Երեխայրի Voyez **Երախայրի** :

Երեխան Voyez **Երախան** :

Երեկ, *s*, *ind*, *et adv*. Hier : soir. **Երեկ յերեկոյն** ou **ընդ երեկս**, hier au soir. **Ընդ երեկս** ou **առ երեկս**, sur le soir, à jour fermant. **Յերեկս կոյս**, sur le soir; à l'occident.

Երեկանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'amuser jusqu'au soir, passer toute la journée. **Երեկանալ յանկողնի**, dormir la grasse matinée.

Երեկել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Rester jusqu'au soir; demeurer, passer la journée.

Երեկոյ (*ի*, *իւ*) *s*. Soir; soirée. **Բարի երեկոյ**, bon soir.

Երեկոյանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Être décliné le jour, s'approcher le soir.

Երեկոյան, *adj*, *ind*. Du soir.

Երեկոյան ժամ աղօթից, vêpres.

Երեկոյն, *adj*, *ind*. Du soir.

Երեկորեայ, *s*, *ind*. Soir. **Յերեկորեայ**, le soir, sur le soir.

Երեկորեան, *adj*, *ind*. Voyez **Երեկորին** :

Երեկորի (*ուց*, *րեաւ*) *s*. Voyez **Երեկոյ** :

Երեկորին, *adj*, *ind*. Du soir.

Երեկորեայ (*նէի*, *նէիւ*) *adj*.

Du soir; occidental.

Երեկօթոյք Voyez **Երեկօթք** :

Երեկօթք (*թից*, *թիւք*) *s*, *pl*.

Logement du soir. **Երեկօթս առնել**, se loger sur le soir; demeurer, passer la nuit en quelque lieu.

Երեկօրի (*ուց*, *րեաւ*) *s*. Soir; soirée.

Երեմեայ, *adj*, *ind*. Voyez **Երեմեան** :

Երեմեան (*մնի*, *մնաւ*) *adj*. De trois ans, triennal.

Երեմնի (*նոյ*, *նեաւ*) *adj*. Voyez **Երեման** :

Երես Voyez **Երեք** :

Երեսան Voyez **Երասան** :

Երեսանակ Voyez **Երասանակ** :

Երեսանակալ Voyez **Երասանակալ** :

Երեսանակալալ Voyez **Երասանակալալ** :

Երեսաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Hardi, courageux.

Երեսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Se présenter, paraître, voir l'un l'autre.

Երեսնամեայ (*մէի*, *մէիւ*) *adj*. De trente ans.

Երեսնամեան (*մնի*, *մնիւ*) *adj*. Voyez **Երեսնամեայ** :

Երեսնամի, *adj*, *ind*. Voyez **Երեսնամեայ** :

Երեսնապատիկ (*տիի*, *տիաւ*) *adj*, *et adv*. Qui contient trente fois l'unité.

Երեսնաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui contient trente nombres, ou unités.

Երեսնեակ (*եկի*, *եկաւ*) *adj*, *et s*. Trentaine; trente.

Երեսներորդ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et adv*. Trentième : en trentième lieu.

Երեսուն (*մնի*, *մնիւ*) *adj*. Trente; trentaine.

Երես

Երեսփոխան (ի, իւ) *s.* Vice-gérent.
Երեսք (սաց, սօք) *s, pl.* Face, aspect, visage, mine, air; extérieur, surface; front. **Երեսք փոքր**, facette. **Ի զերին երեսո**, à l'extérieur. **Զերեսօք ջուրց**, à fleur d'eau.

Երեր (ի, իւ) *s.* Tremblement, remuance, dandinement, agitation. **Երեր և աստան լինել**, trembler, se remuer.

Երերածուփ, *adj, ind.* Fort agité, tourmenteux.

Երերանք (սաց, նօք) *s, pl.* Voyez **Երեր**:

Երերել (եմ, եցի) *v, a.* Remuer, agiter, brandiller.

Երերել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Trembler, remuer, se branler, s'agiter, dandiner.

Երերուն, *adj, ind.* Tremblant, qui tremble.

Երեակ (ի, աւ) *s.* Saturne (planète): Voyez **Երեղիթ** ou **Տեսիլ**.

Երեակայական (ի, աւ) *adj.* Imaginaire, fantastique; imaginaire.

Երեակայել (եմ, եցի) *v, a.* Imaginer, se figurer, songer.

Երեակայութի (թե, թք) *s.* Imagination, fantaisie, verve, idée.

Երեան, *s, ind.* **Յերեան ածել**, mettre en évidence, développer. **Յերեան դաւ**, apparoir, se montrer, paraître.

Երեկաբար, *adv.* Voyez **Երեկ**.

Երեկադոյն (դունի, դունիւ) *adj, comp.* Plus illustre, fameux.

Երեկապէս, *adv.* Evidemment, visiblement.

Երեկի (լոյ, լեաւ) *adj.* Visible, palpable, évident, apercevable, apparent; célèbre, considérable, insigne, illustre, héroïque, haut, grave, grand, glorieux, fameux, éminent, éclatant, important, imposant, magnifique, mémorable, noble, notable, remarquable, principal, sérieux, solennel, splendide. **Երեկի առնել**, illustrer, rendre illustre, ou fameux.

Երեկութի (թե, թք) *s.* Visibilité; apparence.

Երեկոյցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire paraître, représenter, montrer, faire, figurer; faire semblant de.

Երևի, *v, imp.* Il me semble, je

suis d'avis, il me paraît, je crois.

Երեկ (իմ, ւեցայ) *v, n-p.* Paraître, se montrer, se faire voir, se présenter, apparaître, poindre; sortir, se peindre.

Երեկ, *s, ind.* Calandre, cosson: Voyez **Մինայ**:

Երեկութ (ութի, ութիւ) *s.* Apparence, extérieur; vision; air, aspect, face, mine, vue; couleur, semblant, indice, montre; feinte, faux semblant, illusion; ombre, figure, image; représentation, spectacle; phase; phénomène. **Աւ երեկոյթ**, à l'extérieur, en apparence, au dehors.

Երեկութանաւ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Apparaître, se présenter, se peindre.

Երեկութի (թե, թք) *s.* Voyez **Երեկութի**:

Երեկութի (ւման, ւմամբ) *s.* Apparition, manifestation; apparence; comparison; représentation.

Երեք (րեց, րեք) *adj, pl.* Trois.

Երեքալան, *adj, ind.* Fort agité,

tourmenteux.

Երեքամսեայ, *adj, ind.* Qui est

de trois mois.

Երեքամսեան, *adj, ind.* Voyez

Երեքամսեայ:

Երեքանկիւնի, *adj, ind.* Triangulaire.

Երեքանձնեայ, *adj, ind.* De trois

personnes.

Երեքարձէն (ձէնի, ձէնիւ) *s.* Tri-

dent, fourche à trois pointes.

Երեքարձի Voyez **Երեքարձէն**:

Երեքարդեան, *adj, ind.* Très-souhaitable.

Երեքգրեան, *adj, ind.* Composé de trois lettres; de trois lettres.

Երեքդանդեան, *adj, ind.* Qui a

la valeur de trois deniers, ou sous.

Երեքեան (րեցունց, րեքումբ) *adj, pl.* Tous les trois.

Երեքերանեան, *adj, ind.* Très-

heureux, bienheureux.

Երեքթեան, *adj, ind.* Qui est

fourni de trois ailes.

Երեքթեան, *adj, ind.* De trois

empans.

Երեքծուռեան, *adj, ind.* Très-malheureux.

Երեքժանի (նոյ, նեաւ) *s.* Four-

che à trois pointes.

Երեքին (եցունց, եքումբ) *adj.*

Voyez **Երեքեան**:

Երեքանգնեան, *adj, ind.* De trois coudees, ou toises.

Երեքարդեան, *adj, ind.* De trois ordres, ou étages.

Երեքէն, *adj, ind, et adv.* Triple: triplement, au triple.

Երեքնայարկ, *adj, ind.* De trois étages.

Երեքնարօր, *adj, ind.* Qui est labouré trois fois; fort cultivé; poli.

Երեքնարօր առնել, *defricher*, ou labourer trois fois.

Երեքնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tripler; rendre triple.

Երեքուդի, *adj, ind.* Triple, triplé.

Երեքուսի, *adj, ind.* Qui a trois côtés, ou angles, triangulaire.

Երեքարիւք (*ոյ, ու*) *adj, et s.* Trois cents.

Երեքարիւքեան ou **Երեքարիւքին** (*եցուց, երամք*) *adj, et s.* Tous les trois cents.

Երեքեզեան, *adj, ind.* Trissyllable.

Երեքրեան, *adj, ind.* Qui est fourmi de trois feux, ou lumières.

Երեքչի, *adj, ind.* Qui est fourmi de trois branches, ou fourches.

Երեքմանեայ, *adj, ind.* Voyez **Երեքմանեան**.

Երեքմանեան, *adj, ind.* Qui est composé de trois parties, tripartite; de trois sortes, triple.

Երեքմանի, *adj, ind.* Fourni de trois doigts, ou branches.

Երեքաթի (*թու, թու*) *s.* Mardi, troisième jour de la semaine.

Երեքաթիկ (*սի, սի*) *adj, et adv.* Triple: triplement.

Երեքայրի, *adj, ind.* Fourni de trois tranchans, ou fils.

Երեքարահեան, *adj, ind.* Fourni de trois porches, ou vestibules.

Երեքարեան (*եմ, եմ*) *adj, et s.* Composé de trois saints; loué avec le trisagium.

Երեքարեան երգ, trisagium: Voyez **Սրբաբանութի**.

Երեքլուսեան, *adj, ind.* De trois ruisseaux.

Երեքալեան, *adj, ind.* Triple, de trois fils (de perles).

Երեքասան (*եց, եմ*) *adj.* Treize.

Երեքասանամայ, *adj, ind.* Voyez **Երեքասանաման**.

Երեքասանաման (*մեմ, մե*).

Երեք (*եմ, եմ*) *adj.* De treize ans.

Երեքասանեմայ Voyez **Երեքասանամայ**.

Երեքասաներորդ (*ե, ա*) *adj, et adv.* Treizieme: en treizieme lieu.

Երեքառարեան, *adj, ind.* Très-glorifié, très-saint; glorifié avec le trisagium.

Երեքափաքեան, *adj, ind.* Très-souhaitable, fort désirable.

Երեքաղաքեան, *adj, ind.* Qui appartient à Tripoli (ou, aux trois villes).

Երեքարեան, *adj, ind.* Qui est bâti, ou fourni de trois pierres.

Երեքորայ, *adj, ind.* De trois jours.

Երեքօրի (*եմ, եցու*) *v, et s.* Rester, demeurer, ou séjourner en quelque lieu trois jours.

Երեք Voyez **Երեք**.

Երեք, *adj, ind.* Désert, inculte.

Երեք (*եմ, եցու*) *s.* Hier: Voyez **Երեք**.

Երեք (*եցու, եցամք*) *adj, et s.* Ancien, sénieur; prêtre.

Երեք, *s, ind.* Allée, marche, départ, voyage.

Երեքալ (*ամ, չոգայ*) *v, n, et imp.* Aller, marcher, se rendre, suivre un chemin.

Երեքանալ Voyez **Երեքալ**.

Երեքեկ (*ե, ա*) *s.* Qui va et vient: allée et venue.

Երեքեկա (*առնել*), aller et venir; croiser.

Երեքեկեկ (*եմ, եցի*) *v, n.* Aller et venir.

Երեքեկութի (*թի, թի*) *s.* Allée et venue.

Երեքուսի (*թման, թմամք*) *s.* Allée, marche.

Երեք (*ըւոյ, ըւալ*) *s.* Échinée, ou morceau du dos des animeaux.

Երեք, sur le bord, vers, du côté de, proche.

Երեք (*ե, ա*) *s.* Bande, bandage, ligature, bandelette, cordon.

Երեքապա, *adj, ind.* Bandé.

Երեքապիք, *adj, ind.* Bandé.

Երեքապիք (*եմ, եցի*) *v, a.* Bander, lier avec une bande.

Երեքուս, *adj, ind.* Voyez **Երեք**.

Երեք (*ե, ա*) *s.* Cale, coin, angrois, cheville, pieu.

Երեքամանեալ (*եւոյ, եւոլ*) *adj.* Enfoncé comme une cale, ou un coin.

Երեք.

Երկմանալ (ամ, այցայ) *v, n.p.*
S'enfoncer, sécher, se consumer, mai-
grir.

Երկամի Voyez **Երկամուկ**.
Երկամիաժեռութի (ԹԷ, ԹՔ)
s. Réphrétique.

Երկամիաժէն (ժեաի, ժեաաւ)
adj. Réphrétique.

Երկամուկ (մանց, մամբբ) *s.*
pl. Reiu, rognon. **Խորտակել զերկ**
ամուկս, éreinter, fouler, ou rom-
pre les reins.

Երկայք (կայց, կայեք) *adj.*
et s, pl. Les anciens, ceux qui ont
vécu dans les siècles passés.

Երկուն, *adv.* Sur le soir.

Երկն (երնոյ, երնոմ) *s, f.*
Taure, jeune vache, genisse.

Երկար (ի, աւ) *s.* Cheval, pale-
froi. **Երկար քաջնթաց**, haquenée.

Երկարիկ (րիկ, րիաւ) *s.* Bidet,
petit cheval.

Երեսարդ (ի, աւ) *s.* Jeune
homme; adolescent, cadet.

Երեսարդանալ (ամ, այցայ)
v, n.p. Être, ou devenir un jeune
homme.

Երեսարդանոց (ի, աւ) *s.* Gym-
nase, cirque.

Երեսարդութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Adolescence, jeunesse.

Երեսարդուհի (հւոյ, հետւ)
s, f. Jeune femme.

Երէր, *adj, ind, et adv.* Troisième:
troisièmement.

Երէպդն (դոնի, դոնիւ) *adj.*
comp. Plus ancien, ancien, sénieur,
majeur, doyen.

Երէպան (ի, աւ) *adj.* Երկ-
շապան աղանդաւոր, Presbytérien.

Երէպեց (կցի, կցաւ) *adj, et*
s. Compagnon d'un sénieur, ou d'un
prêtre.

Երէպնի (նոյ, նոմ) *s, pl.* Les
prêtres.

Երէպպեա (ի, աւ) *s.* Archipré-
tre; évêque.

Երէպուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.*
Rendre sénieur, élever, avancer; or-
donner, faire prêtre.

Երէցուկ (ցիկ, ցիաւ) *s.* Camo-
mille.

Երէցութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Ancien-
neté, vétéranee, majorité; prêtrise,
sacerdoce.

Երէցս, *adv.* Trois fois, triple-

ment; très, fort. **Երէցանիկ**, très-
haïssable, fort odieux. **Երէց երա-
նեալ**, très-heureux, bienheureux.

Երէր Voyez **Հարէր**.
Երէրել Voyez **Յերէրել**.

Երկ (ոյ, ոմ) *s.* Voyez **Երկք**.
Երկարեակ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui
confesse les deux natures en Jésus-
Christ.

Երկադիտակ, *adj, ind.* Qui re-
garde par deux ouvertures (comme
les yeux).

Երկաշիւ, *adj, ind.* De deux sor-
tes, double.

Երկաթ (ոյ, ոմ) *s.* Fer; arme
de fer, épée, rasoir. **Երկաթք**, fers,
chaînes, ceps. **Երկաթ հասի**, fer-
raillie. **Կոտորք երկաթոյ**, mitraille.

Սայր երկաթոյ, ferret. **Վաճառական**
երկաթոյ, ferronnier. **Գործառու**
երկաթոյ, ferronnerie.

Երկաթապաւ, *adj, ind.* Garni de
fer; attaché avec le fer, cloué.

Երկաթագիր (դրի, դրաւ) *adj.*
et s. Qui est écrit avec un style, ou
grosse aiguille, majuscule: lettre ma-
juscule, ou capitale.

Երկաթագործ (ի, աւ) *adj, et*
s. Forgeur, ferronnier.

Երկաթասուն, *adj, ind.* Ferré
gineux.

Երկաթակոպ, *adj, ind.* Enchaî-
né, lié avec un fer.

Երկաթակուտ, *adj, ind.* Fait,
ou garni de fer.

Երկաթակորուց (ԹՔ, ԹՔ) *s.*
Travail, ou mine de fer.

Երկաթահանք (այ, պ) *s, pl.*
Mine de fer.

Երկաթահաւոր (տայ, տպ) *s, pl.*
Voyez **Երկաթահաւոր** ou **Երկա-
թակորուց**.

Երկաթանիւղ, *adj, ind.* Fourni
d'une barre de fer.

Երկաթապաւ, *adj, ind.* Ferré,
garni de fer.

Երկաթապնիւղ, *adj, ind.* Fermé
avec un fer; enchaîné.

Երկաթեղէն (ղիւի, ղիւաւ) *adj.*
Qui est de fer. **Երկաթեղէնք**, quin-
cailles.

Երկաթի (Թւոյ, Թեաւ) *adj.* De
fer. **Երկաթի գործիք**, ferrement,
outil de fer.

Երկաթումբ, *adj, ind.* Qui est com-
posé de deux troupes; deux, double.

Երկաթեղէնք, quin-
cailles.

Երկաթի (Թւոյ, Թեաւ) *adj.* De
fer. **Երկաթի գործիք**, ferrement,
outil de fer.

Երկաթումբ, *adj, ind.* Qui est com-
posé de deux troupes; deux, double.

Երկաթեղէնք, quin-
cailles.

Երկաթի (Թւոյ, Թեաւ) *adj.* De
fer. **Երկաթի գործիք**, ferrement,
outil de fer.

Երկաթումբ, *adj, ind.* Qui est com-
posé de deux troupes; deux, double.

Երկաթեղէնք, quin-
cailles.

Երկակենդան, *adj, ind.* Voyez **Երկակենցաղ** :

Երկակենցաղ (*ի, եւ*) *adj.* Amphibie, qui vit tantôt sur terre et tantôt dans l'eau.

Երկակ Voyez **Երկեակ** :

Երկակի, *adj, ind, et adv.* Deux, double, binaire : deux fois, doublement.

Երկակին (*կնոջ, կանամբ*) *adj.* Bigame (homme).

Երկակելա, *adj, ind.* Qui mesure deux choses opposées.

Երկամ, *s, ind.* Deux ans, la durée de deux ans.

Երկամենակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui a deux tems, ou mesures.

Երկամեայ, *adj, ind.* Bisannuel, de deux ans.

Երկամասն, *adj, ind.* Mi-parti.

Երկայն (*ի, եւ*) *adj.* Long, étendu ; proluxe. Փոքր *մի* **Երկայն**, longuet, un peu long.

Երկայնաբան (*ի, եւ*) *adj.* Proluxe, trop étendu, trop long.

Երկայնաբանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Être trop long dans un discours, prôner, faire de longs discours ennuyeux.

Երկայնաբանութի (*ութի, եմ*) *s.* Prolixité, longueur dans un discours.

Երկայնագլին, *adv.* Trop long.

Երկայնադէլ, *adj, ind.* Trop long, ou élancé, gigantesque.

Երկայնակեաց (*կցի, կեցաւ*) *adj.* Qui vit long tems.

Երկայնահասակ (*ի, աւ*) *adj.* D'une stature trop longue, ou extraordinaire.

Երկայնահեր, *adj, ind.* Fourni de longs cheveux.

Երկայնաձգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Prolonger, étendre.

Երկայնաձեռն (*ռին, սամբ*) *adj.* Qui a des mains longues.

Երկայնաձե, *adj, ind.* Long, étendu ; barlong, oblong.

Երկայնաձիգ, *adj, ind.* Voyez **Երկայնաձե** :

Երկայնաձիւղ, *adj, ind.* Fourni de branches longues.

Երկայնամիտ (*մտի, մտաւ*) *adj.* Patient, qui tolère avec bonté, qui persévère.

Երկայնամեկ (*եմ, եցի*) *v, n.* Patienter, tolérer avec bonté, persévérer.

Երկայնամտութի (*ութի, եմ*) *s.* Longanimité, patience.

Երկայնամորուս, *adj, ind.* Qui a de la barbe longue.

Երկայնանալ Voyez **Երկայնել** :

Երկայնանիւս, *adj, ind.* Étendu, grand.

Երկայնաչափ, *adj, ind.* Long.

Երկայնաչափութի (*ութի, եմ*) *s.* Longueur : longimétrie.

Երկայնապատում, *adj, ind.* Proluxe, trop étendu.

Երկայնաարած, *adj, ind.* Fort étendu.

Երկայնացուցանել (*եմ, ջուցի*) *v, s.* Étendre.

Երկայնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Allonger, étendre, tendre, tirer, détirer ; prolonger.

Երկայնել զոռս ou **Էլարունս**, enjamber, écarquiller.

Երկայնել (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* S'étendre, se prolonger.

Երկայնմտութի (*ութի, եմ*) *s.* Longanimité, patience.

Երկայնութի (*ութի, եմ*) *s.* Long, longueur ; cour ; longitude ; profondeur.

Երկայնօր (*նաւոր, նաւորք*) *s.* Long jour, long tems.

Երկայնօրեայ, *adj, ind.* Qui vit, qui dure long tems.

Երկայր (*առն, արամբ*) *adj, et s.* Bigame (femme) : deux hommes.

Երկան (*ի, աւ*) *s.* Moulin ; meule. **Երկան իշայ**, meule que tourne un âne.

Երկանաձուկն (*ձկան, ձկամբ*) *s.* Meunier.

Երկանաքար (*ի, եւ*) *s.* Meule, pierre de meule ; meulière.

Երկանուն (*անուն, անունք*) *adj.* Qui a deux noms.

Երկասեր, *adj, ind.* Hermaphrodite.

Երկասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime le travail, laborieux, diligent.

Երկասիրել (*եմ, եցի*) *v, n.* Travailler diligemment.

Երկասիրութի (*ութի, եմ*) *s.* Diligence, labeur, travail, cultivation, ouvrage.

Երկալանկ ou **Երկալանդ** (*ի, եւ*) *adj.* Dissyllabe.

Երկալտակ Voyez **Կրկնալտակ** :

Երկատեսակ, *adj, ind.* De deux sortes.

Երկատեսակել (*եմ, եցի*) *v, n.* Di-

Diviser en deux sortes, diviser.

Երկամուծի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Division en deux parties. **Երկամուծի լուսնոյ**, dichotomie.

Երկար (Ի, Խ) *adj.* Long, étendu, ample; prolixe; lent, tardif.

Երկարախորհուրդ, *adj, ind.* Qui pense avec longanimité, magnanime.

Երկարակեաց Voyez **Երկայեակեաց**:

Երկարաձգել (ԽԺ, ԷԳԻ) *v, a.* Alonger, prolonger, traîner, dilayer; reculer; continuer.

Երկարաձգութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Alongement, prolongement; durée, longueur, prolongation; reculade.

Երկարածիք, *adj, ind.* Long, étendu, qui dure long tems, durable.

Երկարապատում, *adj, ind.* Long, prolixe, diffus, raconteur.

Երկարասեւ, *adj, ind.* Long, qui dure long tems, durable.

Երկարասեւութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Durée, longueur.

Երկարաւոր (Ի, Խ) *adj.* Long, étendu; éloigné, distant.

Երկարել (ԽԺ, ԷԳԻ) *v, a.* Alonger, prolonger, tirer, étendre; suspendre; retarder, temporiser.

Երկարութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Long, longueur, alongement, étendue, portée; prolixité, enfilade.

Երկաւոր (Ի, Խ) *adj, et s.* Binaire: les jumeaux, géméaux (signe de zodiaque).

Երկաւորեակ Voyez **Երկուրեակ** et **Երկաւոր**:

Երկաւորներ (Ղ, ՌԸ) *adj.* Tous les deux, l'un et l'autre.

Երկայ, *adj, ind.* Douteux, incertain, indéterminé, perplexe.

Երկայաբար, *adv.* Incertainement.

Երկայական (Ի, Խ) *adj.* Suspect, douteux, problématique, incertain, contestable, disputable.

Երկայանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Voyez **Երկայել**:

Երկայանիլ (ԽԺ, ԷԳԵ) *v, n-p.* Voyez **Երկայիլ**:

Երկայանք (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez **Երկայութի**:

Երկար, *s, ind, pl.* Voyez **Երկարութի**: **Յերկայս լինիլ**, ou **անկանիլ**, douter, se douter. **Յերկայս**, douteusement, irrésolument,

en suspens, d'une manière incertaine.

Երկայել (ԽԺ, ԷԳԵ) *v, n-p.* Douter, se douter, hésiter, se méfier.

Երկայութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Doute, dubitation, hésitation, perplexité, indétermination; soupçon, suspicion; incertitude, ambiguité.

Երկան (Ի, Խ) *adj.* Amphibologique, ambigu.

Երկանութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Amphibologie, discours ambigu, ambiguité.

Երկարբառ (Ի, Խ) *adj, et s.* Diphthongue.

Երկայնիկ, *adj, ind.* Qui s'ouvre de deux côtés, ou doublement, double.

Երկերան, *adj, ind.* Qui a deux embouchures; à deux tranchans.

Երկերանեան, *adj, ind.* Voyez **Երկերան**:

Երկուսիկ, *adj, ind.* Qui est né, ou produit doublement, double.

Երկնդիլ (ԽԺ, ԷԳԵ) *v, n-p.* S'assembler en deux troupes, ou ré-gimens.

Երկդիմի, *adj, ind.* De deux faces; de deux sortes, varié; double, dissimulé; douteux, équivoque, ambigu, amphibologique. **Երկդիմի բառ**, *ի կր արկանել*, équivoquer.

Երկդիմութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Équivoque; dissimulation, duplicité, fausseté.

Երկդրաման (մնի, մնիլ) *s.* Didragme, monnaie de deux deniers, ou drachmes.

Երկեակ, *adj, ind.* Binaire, deux.

Երկամ, *s, et adj, ind.* Deux ans; de deux ans, bisannuel.

Երկեղ (Ի, Խ) *s.* Peur, crainte: Voyez **Երկեղ**:

Երկեղալիս Voyez **Երկեղալիս**:

Երկեղած Voyez **Երկեղած**:

Երկեղածութի Voyez **Երկեղածութի**:

Երկեղական (Ի, Խ) *adj.* Redoutable, fort à craindre.

Երկեղալես, *adv.* Avec crainte.

Երկեղուկ, *s, ind.* **Երկեղուկ արկանել**, Effrayer, épouvanter.

Երկեղուկ, *adj, ind.* Effroyable.

Երկերիւր (Ղ, ՌԸ) *adj.* Deux cents.

Երկեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, n.* Intimider, donner de la crainte, effrayer, épouvanter; atterrer, effaroucher.

Երկկան (ի, եւ) *adj.* Douteux; indécis.

Երկկանութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Doute, suspicion, crainte.

Երկեւ *Voyez Երկեւ.*

ԵրկԹերթան, *adj, ind.* *Voyez ԵրկԹերթի.*

ԵրկԹերթի, *adj, ind.* De deux feuilles.

ԵրկԹեան, *adj, ind.* Fourmi de deux ailes.

ԵրկԹանի (Դւղ, Դեււ) *s.* Fourche à deux pointes; fourchette.

Երկին (կի, Գիւ) *Voyez Երկինք.*

Երկինք (կեց, Կիւք) *s, pl.* Ciel; paradis, le séjour des bienheureux; air, éther.

Երկր (կր, կրաւ) *s.* Terre, le globe de la terre; terrain, terroir, territoire, sol, fond, district, détroit, éti, département, banlieu; pays, contrée, province, région, climat; le monde, les habitans de la terre. **Յերկր անդանիւ** ou **խոնարհիւ** se prosterner.

Երկր, adv. Secondement, en second lieu.

Երկիրպագանել (եմ, պագի) *v, n.* Adorer; se prosterner. **Երկիրպագանել կոչ**, idolâtrer, adorer les idoles.

Երկիցս, adv. Deux fois, bis.

Երկիցսանգամ, *adv.* Deux fois.

Երկիւ (ի, եւ) *s.* Peur, crainte, timidité; terreur, appréhension, effroi, épouvante, frayeur; doute, défiance. **Աւ Երկիւն**, de peur que. **Չերկիւն հարկանիւ**, craindre, appréhender.

Երկիւզարեկ, *adj, ind.* Étonné, épouvanté, effrayé.

Երկիւզալին, *adj, ind.* Épouvantable, effroyable, redoutable: timide.

Երկիւղալից, *adj, ind.* Timide; peureux; étonné, plein de crainte.

Երկիւղախան, *adj, ind.* Mêlé de crainte, avec crainte.

Երկիւղած (ի, աւ) *adj.* Timoré, consciencieux, scrupuleux, pieux, religieux.

Երկիւղանեալ (ի, եւ) *adj.* Qui respecte, qui honore les personnes pieuses; pieux, timoré.

Երկիւղածութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Crainte de Dieu, piété, religion, conscience. **Երկիւղածութի**, religieusement, consciencieusement.

Երկիւղիկ *Voyez Երկեղուկ.*

Երկեղուկ, *adv.* *Voyez Երկեղաւի.*

Երկեղու (ի, աւ) *adj.* Double, dissimulé, ambigu, équivoque.

Երկուսնեայ, *adj, ind.* De deux lunes. **Երկուսնեայ աւագը**, durée de deux lunes, deux mois.

Երկիսս (ի, աւ) *adj.* *Voyez Երկեղու.*

Երկծով, *adj, ind.* Serré, ou placé entre deux mers.

Երկկանամբի (Դւղ, Դեււ) *adj.* Qui est marié deux fois, bigame.

Երկկանուի, *adj, ind.* De deux coudees, ou toises.

Երկկերպեան, *adj, ind.* De deux sortes, ou formes.

Երկկին (կնոջ, կանամբ) *adj.* Bigame.

Երկկնութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Bigamie.

Երկհազարեան, *adj, ind.* Deux fois millénaire, qui contient deux fois mille.

Երկհայ (ի, եւ) *adj, et s.* *Voyez Երկհարթաւ.*

Երկհի (ոյ, ու) *adj.* À deux chevaux.

Երկշիւ, *adj, ind.* *Voyez Երկշիւ.*

Երկշիւ (շղի, չղիւ) *adj.* *Voyez Երկշիւ.*

Երկշիւ, *adj, ind.* Fourché, fourchu; fendu; séparé en deux, de deux branches.

Երկմատենի, *adj, ind.* Fourni de deux pointes, ou doigts, fourché.

Երկմիտ (միտի, միտաւ) *adj.* Irrésolu, délibérant, perplexe, vacillant; méfiant, défiant, douteux.

Երկմեկ (եմ, եցի) *v, n.* *Voyez Երկմեկ.*

Երկմեկեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire douter, ou vaciller.

Երկմեկի (եմ, աւցայ) *v, n-p.* Être irrésolu, se douter, se méfier, vaciller, tâtonner.

Երկմտութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Irré-

esolution, vaquillation, doute, défiance.

Երկն (*կան, կամք*) *s.* Travail, travail d'enfant; labeur, peine, fatigue.

Երկնաբերձ, *adj, ind.* Très-haut, fort élevé.

Երկնաբնակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui demeure au ciel, habitant du ciel.

Երկնազնաց, *adj, ind.* Qui vole, qui se porte vers le ciel.

Երկնագոյն, *adj, ind.* Bleu, bleu céleste, bleu-turquin. **Սպիւսկ երկնագոյն**, bleuâtre.

Երկնագոչ, *adj, ind.* Qui crie au ciel.

Երկնագումար, *adj, ind.* Composé d'une troupe céleste; assemblée divine.

Երկնագունակ (*գնող, գնաով*) *s.* Globe céleste, sphère.

Երկնագրութի (*թԷ, ԹԲ*) *s.* Uranographie.

Երկնաթռիչ, *adj, ind.* Qui vole, qui s'élance au ciel.

Երկնաժառանգ, *adj, ind.* Qui possède le ciel, héritier du ciel.

Երկնալիք, *adj, ind.* Plein des choses célestes.

Երկնալոյս, *adj, ind.* Plein de lumière céleste, céleste, divin.

Երկնախոռոք, *adj, ind.* Voyez **Երկնադումար**.

Երկնածաղիկ, *adj, ind.* Qui est fleuri divinement, ou par la vertu de Dieu, céleste, divin.

Երկնակառույց, *adj, ind.* Qui est bâti au ciel, céleste.

Երկնակեաց, *adj, ind.* Voyez **Երկնակենցալ**.

Երկնակենցալ, *adj, ind.* Dont la conduite est céleste, qui vit comme un ange.

Երկնակերպ, *adj, ind.* Qui ressemble au ciel, céleste.

Երկնակրօն (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Երկնակենցալ**.

Երկնահայեաց, *adj, ind.* Qui regarde au ciel. **Երկնահայեաց ձուկն**, uranoscope.

Երկնահանգէս, *adj, ind.* Voyez **Երկնահանգոյն**.

Երկնահանգոյն, *adj, ind.* Qui ressemble au ciel, céleste, divin.

Երկնահանգէս, *adj, ind.* Voyez **Երկնակենցալ**.

Երկնահանձար, *adj, ind.* Plein

de sagesse céleste, ou divine.

Երկնահաս, *adj, ind.* Qui arrive au ciel, très-haut, fort élevé.

Երկնահար, *adj, ind.* Qui est frappé du ciel.

Երկնահասան, *adj, ind.* Qui est coulé, ou tombé du ciel, céleste.

Երկնաձև, *adj, ind.* Voyez **Երկնահանգոյն**.

Երկնաձեր, *adj, ind.* Qui est donné du ciel, céleste, divin.

Երկնաձիւմ, *adj, ind.* Qui se promène au ciel; céleste.

Երկնամիջոց (*ի, աւ*) *s.* Espace du ciel, firmament.

Երկնային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Céleste; éthérée.

Երկնանձրև, *adj, ind.* Qui est tombé du ciel.

Երկնանման, *adj, ind.* Voyez **Երկնահանգէս**.

Երկնաշորհ, *adj, ind.* Qui est donné du ciel, céleste, divin.

Երկնաչափ, *adj, ind.* Qui arrive au ciel.

Երկնալու, *adj, ind.* Qui va, qui conduit au ciel, céleste.

Երկնապատիկ, *adj, ind.* Qui fait un tour, ou un cours dans le ciel.

Երկնապարզև, *adj, ind.* Voyez **Երկնաձեր**.

Երկնապիշ, *adj, ind.* Qui regarde au ciel.

Երկնառատ, *adj, ind.* Qui flue, qui tombe du ciel abondamment.

Երկնառաք, *adj, ind.* Qui est envoyé du ciel.

Երկնասահան, *adj, ind.* Voyez **Երկնահասան**.

Երկնաուլաց, *adj, ind.* Qui s'élance au ciel, jaculatoire.

Երկնաստեղծ, *adj, ind.* Qui a créé le ciel; qui est créé dans le ciel.

Երկնատեղաց, *adj, ind.* Qui est flué, ou tombé du ciel, céleste.

Երկնատեսակ, *adj, ind.* Voyez **Երկնահանգոյն**.

Երկնաւտեղալ, *adj, ind.* Céleste.

Երկնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Céleste, divin.

Երկնաբաղաբացի (*ցւոյ, ցեաւ*) *adj.* Citoyen, ou habitant du ciel.

Երկնաբառակ, *adj, ind.* Voyez **Երկնահանգոյն**.

Երկնեւ (*եմ, եցի*) *v, a.* Être en travail d'enfant, enfanter.

ԵՐԿ

Երկննթաց, *adj, ind.* Voyez **Երկնաշու**.

Երկնուկէշ, *adj, ind.* Dont les branches sont fort élevées, ou arrivent au ciel.

Երկնուստ : **Յերկնուստ**, *adv.* Du ciel, d'en haut.

Երկնիւ (իմ, կեայ) *v, n.* Craindre, avoir peur de, redouter, appréhender, s'effrayer, trembler; se défier.

Երկնյում (ի, աւ) *adj.* Craintif, timide, peureux, appréhensif, lâche, trembleur.

Երկնյոտութի (թէ, թք) *s.* Appréhension; lâcheté.

Երկնորէն, *adv.* Comme le ciel; divinement.

Երկշաբթի (թու, թու) *s.* Lundi.

Երշաւիչ, *adj, ind.* Voyez **Երկդիմ**.

Երկուրակ (ի, աւ) *adj, et s.* Diton.

Երկոտանի (նւյ, նեւաւ) *adj.* Bipède.

Երկոտասան (նից, նիւք) *adj.* Douze; douzaine.

Երկոտասանամայ, *adj, ind.* De douze ans.

Երկասանանդիւն (կեան, կեամք) *adj, et s.* Dodécagone.

Երկոտասաներորդ (ի, աւ) *adj, et adv.* Douzième : douzièmement, en douzième lieu.

Երկոտասանեքեան ou **Երկոտասանեքին (նեցունց, նեքումք)** *adj.* Tous les douze.

Երկանաչի, *adj, ind.* Bipédal.

Երկորակ Voyez **Երկուորակ** : **Երկու** ou **Երկուք (կուց, կուք)** *adj.* Deux; paire.

Երկուանաւ (ամք, աջայ) *v, n-p.* Voyez **Երկմիւր**.

Երկուսնք (նայ, նք) *s, pl.* Voyez **Երկմոտութի**.

Երկուշաբթի (թու, թու) *s.* Voyez **Երկշաբթի**.

Երկուրակն (ի, աւ) *adj.* Duel (terme de grammaire grecque).

Երկուորակ (եկի, եկաւ) *adj, et s.* Jumeau : couple.

Երկուորիք (րեայ, րեք) *adj, et s, pl.* Qui engendre, qui a des enfans jumeaux; jumeau : frères jumeaux; couple : testicules, génitoires; rognon.

Երկուշանէլ Voyez **Երկեցուշանէլ**.

Երկդրեան ou **Երկդրին (կոցուն** ou **կոցունց, կոքումք** ou **կոքումքք)** *adj.* Tous les deux.

Երկյոտ (ի, աւ) *adj.* Timide, peureux, craintif, appréhensif, pusillanime, poltron, lâche.

Երկյոտութի (թէ, թք) *s.* Timidité, pusillanimité, poltronnerie, lâcheté.

Երկպառակ, *adj, ind.* Divisé, discordant.

Երկպառակիւ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Se diviser, se désunir, être discordant.

Երկպառակութի (թէ, թք) *s.* Discorde, dissension, mésintelligence, division, désunion, divorce, querelle, fermentation.

Երկպատիկ (ակի, ակաւ) *adj, et adv.* Double : doublement, une fois autant.

Երկպատիկէլ (եմ, եցի) *v, a.* Doubler.

Երկպատկութի (թէ, թք) *s.* Duplicité, état de ce qui est double, ou doublé.

Երկպետութիւն (թէ, թք) *s.* Duumvirat.

Երկպետք (աայ, աք) *s, pl.* Duumvirs.

Երկապարանութի (թէ, թք) *s.* Dilemme.

Երկայրի, *adj, ind.* À deux tranchans.

Երկստուրք (րայ, րք) *adj, et s, pl.* Voyez **Երկստուրեանք**.

Երկստուրեանք (եանց, եամքք) *adj, et s, pl.* Amphisciens.

Երկվարիկու, *adj, ind.* Qui est fourni de deux manteaux.

Երկտող, *adj, ind.* **Երկտող ոտաշաւոր**, Distique.

Երկրաբաշխութի (թէ, թք) *s.* Géodésie.

Երկրաբնակ (ի, աւ) *adj.* Habitant du monde, ou de la terre.

Երկրաբուլի, *adj, ind.* Qui est produit, qui sort de la terre.

Երկրաբնայ, *adj, ind.* Qui marche sur la terre.

Երկրաբործ (ի, աւ) *adj, et s.* Agriculteur, colon, cultivateur, laboureur.

Երկրաբործիւ (եմ, եցի) *v, a.* La-

Labourer, cultiver, donner des semailles.
Երկրագործութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Agriculture, labourage, culture.
Երկրագումար, *adj, ind.* Qui est
 assemblé sur la terre.
Երկրագուն (գնաց, գնաւ) *s.*
 Globe, mappemonde.
Երկրագիր Voyez Աշխարհագիր.
Երկրագործութիւն Voyez Աշխարհ-
 ագործութիւն.
Երկրակիր, *adj, ind.* Qui rem-
 plit le monde.
Երկրածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Qui
 est né de la terre, terrestre.
Երկրածուկ, *adj, ind.* Qui tour-
 mente, qui agite le monde; qui est
 tourmenté, ou agité sur la terre.
Երկրակալ Voyez Աշխարհակալ.
Երկրական (ի, աւ) *adj.* Ter-
 restre.
Երկրակաց, *adj, ind.* Voyez
Երկրակեաց:
Երկրակեաց, *adj, ind.* Qui vit
 sur la terre, terrestre, mondain.
Երկրակենցալ, *adj, ind.* Voyez
Երկրակեաց:
Երկրակշիւութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Mesure de la terre: Voyez **Երկրա-
 չափութիւն**:
Երկրակոխ, *adj, ind.* Qui soule,
 qui marche sur la terre: terrestre.
Երկրակործան, *adj, ind.* Qui
 ruine la terre, ou le monde.
Երկրակախ, *adj, ind.* Qui est
 attaché à la terre.
Երկրահմայ (ի, իւ) *adj, et s.*
 Géomancien.
Երկրահմայութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Géomancie.
Երկրամած, *adj, ind.* Attaché à
 la terre.
Երկրամերձ, *adj, ind.* Voyez **Երկ-
 րամած**: Périgée.
Երկրային (այնց, այնով) *adj.*
 Terrestre.
Երկրաշարժութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Tremblement de terre.
Երկրաչափ (ի, իւ) *s.* Géomètre.
Երկրաչափական (ի, աւ) *adj.*
 Géométral, géométrique.
Երկրաչափական, *adv.* Voyez
Երկրաչափորէն:
Երկրաչափութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Géométrie.
Երկրաչափորէն, *adv.* Géométri-
 quement.

Երկրապարհակ, *adj, ind.* Qui
 environne la terre.
Երկրասեր (սերի, սերաւ) *adj.*
 Mondain.
Երկրասնունդ, *adj, ind.* Qui est
 nourri sur la terre, terrestre.
Երկրասող, *adj, ind.* Qui est en-
 foncé dans la terre.
Երկրաստեղծ (ի, իւ) *adj.* Qui
 a créé le monde: qui est créé de la
 terre, terrestre.
Երկրասարած, *adj, ind.* Répan-
 du dans le monde, ou par tout le
 monde: étendu par terre.
Երկրաւոր (ի, աւ) *adj.* Terre-
 stre: mondain.
Երկրաբար (ի, իւ) *adj.* Mondain.
Երկրաբարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Mondanité.
Երկրորդ (ի, աւ) *adj, et adv.*
 Second, deuxième: secondement,
 deuxièmement. **Երկրորդ օրէնք**. Deu-
 téronome.
Երկրորդական (ի, աւ) *adj.* Se-
 condain, accessoire, subalterne, vi-
 caire.
Երկրորդակի (նայ, նայ) *s, pl.*
 Voyez **Երկրորդումն**:
Երկրորդել (եմ, եցի) *v, a.* Re-
 dire, répéter, réitérer: rebatte, ré-
 sumer. **Երկրորդել համառօտիւ**, ré-
 capituler. **Երկրորդել ի միտ**, re-
 passer.
Երկրորդութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Vo-
 yez **Երկրորդումն**:
Երկրորդումն (գման, գմանք) *s.*
 Redite, répétition, résurrection, réi-
 tération. **Երկրորդումն օրէնաց**, Deu-
 téronome.
Երկրպագել (եմ, եցի) *v, n.* Vo-
 yez **Երկրպագանել**:
Երկրպագու (ի, աւ) *adj, et s.*
 Adorateur.
Երկրպագութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Adoration, culte; prostration. **Եր-
 կրպագութիւն կոչ**, idolâtrie.
Երկրպատեան, *adj, ind.* Qui en-
 vironne la terre; qui est environné de
 la terre.
Երկրեղկեան, *adj, ind.* Fourni
 de deux abat-vents, ou couvertures.
Երկրեղկել (եմ, եցի) *v, a.* Di-
 viser en deux, fendre.
Երկք (կոչ, կովք) *s, pl.* Tra-
 vail, labeur.
Երկօթիւ (իմ, Թեցայ) *v, n-p.*
 E e De-

Demourer en quelque lieu deux jours.
Երկօրեայ (*երկ, րեկ*) *adj.* De deux jours.
Երես Voyez **Երես**.
Երեւել (*եր, եր*) *v, a.* Éventer.
 Voyez **Զարեւ**.
Երեւել (*եր, եր*) *s.* Sauveuse, sauvegarde.
Երեսապաշտպան (*ամ, պաշտ*) *v, ա.* Devenir Jérusalem.
Երջանիկ (*եր, եր*) *adj.* Heureux, bienheureux, prospère, fortuné, chanceux.
Երջանկապար, *adv.* Heureusement.
Երջանկապար, *adj, ind.* Qui est d'une famille heureuse.
Երջանկապարտ, *adj, ind.* Voyez **Երջանկապարտ**.
Երջանկալի (*եր, եր*) *adj.* Heureux, bienheureux, saint, pieux.
Երջանկաւոր (*ամ, պաշտ*) *v, a.* Prospérer, être heureux.
Երջանկաւոր, *adj, ind.* Fort heureux, bienheureux, plein de félicité.
Երջանկաւոր, *adj, ind.* Très-heureux, superbe, magnifique.
Երջանկութիւն (*եր, եր*) *s.* Bonheur, fortune, prospérité, béatitude, félicité.
Երբ, *s, ind.* Carie, chancre, pourri; pourriture.
Երբ, *adv.* Voyez **Երբ**.
Երբաւոր, *adj, ind.* Fort agité, tourmenté.
Երբաւոր, *adj, ind, et adv.* Triple, triplement.
Երբաւոր, *adj, ind.* Voyez **Երբաւոր**.
Երբեւեմ, *adj, ind.* Ternaire, trois.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *adj, s, et adv.* Troisième: tierce, tiers: troisième-ment.
Երբեւեմաւոր (*եր, եր*) *adj.* Ternaire.
Երբեւեմութիւն (*եր, եր*) *s.* Trinité: triplicité.
Երբեւեմայ Voyez **Երբեւեմ** ou **Երբեւեմայ**.
Երբի (*եր, եր*) *s.* Couleur, teinture; teint: manière, façon, forme.
Երբեւեմայ, *adj, ind.* Fourni de bonnes couleurs.
Երբեւեմայ, *adj, ind.* De diverses couleurs, varié.
Երբեւեմայ, *adj, ind.* Teint de diverses couleurs.

Երբեւեմայ, *adj, ind.* Fourni de couleur luisante.
Երբեւեմայ, *adj, ind.* Voyez **Երբեւեմայ**.
Երբի երբի, *adj, s, ind, et adv.* Madré, varié, diversifié de couleurs: en diverses couleurs, ou manières. **Երբի երբի Երբեւեմ**, *adj, ind.* Luire en diverses couleurs.
Երբեւեմ ou **Երբեւեմ** Voyez **Որբեւեմ**.
Եր ou **Ե**, *conj.* Et, même, pareillement. **Եր, ու, ու, ու**, *conj.* D'Éve, qui appartient à Ève.
Երբեւեմ, *s, pl, ind.* Qui sont de la nature d'Ève, les femmes.
Երբեւեմ, *adv.* Et oostera.
Երբեւեմ, conj. D'autant plus.
Երբեւեմ, conj. Or, donc.
**Երբեւեմ, adv. Uniquement, seulement.
Երբեւեմ, conj, et adv. Aussi, davantage, plus, par-dessus, encore, item, même, pareillement.
Երբեւեմ, conj. Puisque, parceque.
Երբեւեմ Voyez **Երբեւեմ**.
Երբեւեմ Voyez **Երբեւեմ**.
Երբեւեմ, conj. Aussi, encore, plus.
Երբեւեմ, adv. D'autant plus.
Երբեւեմ, adv. De plus en plus, instamment.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* (mot grec) Euroclydon.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* Nom de vent (mot grec).
Երբեւեմ (*եր, եր*) *adj, et s.* Européen.
Երբեւեմ, *adj, ind.* Voyez **Երբեւեմ**.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* Cuisson; coction.
Երբեւեմ (*ամ, պաշտ*) *s, pl.* Éphètes.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* Cui, cuisiner.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* Ossifrage.
Երբեւեմ Voyez **Երբեւեմ**.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* Viande cuisinée.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* Voyez **Երբեւեմ**.
Երբեւեմ (*եր, եր*) *s.* Éphod.
Երբեւեմ ou **Երբեւեմ** (*եր, եր*) *s.* (mot grec) Hérisson, porc-épic: Voyez **Որբեւեմ**.**

Երբ

Եթերէն (այ, աւ) *s.* (mot grec)

Rémora. Voyez **Դառակալ** :

Եթանաւեակ (նեկի, նեկաւ) *adj.* Voyez **Եթանաւեակի** :

Եթանաւեակի ou **Եթանաւեակի**, *adj, ind, et adv.* Soixante et dix : soixante et dix fois.

Եթանաւեակորդ (ի, աւ) *adj, et adv.* Soixante et dix : en soixante et dix lieu. **Եթանաւեակորդ** կի-րակի, Septuagésime.

Եթանաւեակեան ou **Եթանաւեակի** (նեկուկ, նեկաւոր) *adj.* Tous les soixante et dix.

Եթանաւաւ (սեկ, սեկաւ) *adj.* Soixante et dix. **Եթանաւաւի**, le : Septante.

Եթանեքեան ou **Եթանեքի** (նեկուկ, նեկաւոր) *adj.* Tous les sept.

Եթի (եթան, եթաւոր) *adj.* Sept.

Եթիալուի, *adj, ind.* Qui est fourni de sept têtes.

Եթիաթի, *adj, ind.* Septénaire, qui est composé de sept nombres, ou lettres.

Եթիալոյ, *adj, ind.* Qui est fourni de sept lumières.

Եթիածին, *adj, ind.* Qui a engendré sept fois.

Եթիակ, *adj, ind; et adv.* Septénaire : sept fois.

Եթիակողման, *adj, et s, ind.* Eptagone.

Եթիակի (դւղ, դիւաւ) *adj, et s.* Eptacorde.

Եթիաճառաւորայթեան, *adj, ind.* De sept rayons, ou lumières.

Եթիամասնայ, *adj, ind.* Qui est composé de sept parties.

Եթիամայ, *adj, ind.* Septennal.

Եթիամսնայ, *adj, ind.* De sept mois.

Եթիանկիւն (կեան, կեաւոր) *adj, et s.* Eptagone.

Եթիանշլ, *adj, ind.* Voyez **Եթիանշլ** :

Եթիապարիկ Voyez **Եթիապարիկ** :

Եթիապարիկ, *adj, ind.* De sept ordres, ou compagnies.

Եթիապարիկայ, *adj, ind.* Fourni de sept murailles.

Եթիաթան, *adj, ind.* Voyez **Եթիաթան** :

Եթիապարիկ, *adj, ind.* Fourni de sept branches, ou colonnes, de sept étoiles.

Եթիապարիկ, *adj, ind.* Fourni de sept vases, de sept yeux.

Եթիապարիկայ, *adj, ind.* Voyez **Եթիապարիկ** :

Եթիապարիկ, *adj, ind.* Fourni de sept lumières.

Եթիապարիկ, *adj, ind.* Voyez **Եթիապարիկ** :

Եթիանկ (նեկի, նեկաւ) *adj, et s.* Septénaire, sept : semaine.

Եթիանկի, *adv.* Sept fois.

Եթիանկի (կի, կեաւ) *adj, et s.* Septénaire : semaine.

Եթիանկորդ (ի, աւ) *adj, et adv.* Septième : semaine : septième-ment.

Եթիանկորդ (ի, աւ) *v, A.* Lever le septième, ou la septième partie : répéter sept fois.

Եթիանկորդ (սեկ, սեկաւ) *adj.* Dix-sept : dix-sept.

Եթիանկորդ (սեկ, սեկաւ) *adj, ind.* De dix-sept ans.

Եթիանկորդ ou **Եթիանկորդ** Voyez **Եթիանկորդ** :

Եթիանկորդ, *adj, ind.* De sept mille ans.

Եթիանկորդ Voyez **Եթիանկորդ** :

Եթիանկորդ (ի, աւ) *adj, et adv.* Dix-septième : en dix-septième lieu.

Եթիանկորդ (սեկ, սեկաւ) *adj, et adv.* Septuple, sept fois autant.

Եթիանկորդ, *adj, ind.* Voyez **Եթիանկորդ** :

Եթիանկորդ (սեկ, սեկաւ) *adj.* De sept jours.

Զ

Օ

(za) Z, ou S (entre deux voyelles). Lettre consonne, sixième de l'alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre Ս, par exemple : Օգով, Օգով, սփռանի, զփռանի :

Օ article qui marque l'Accusatif : Օրիկ զԱՅ, aimer Dieu ; տես, տես զսփռանի, voir le soleil ; զ-տես, manger du pain. Cet article est quelquefois sous-entendu, par exemple : Օրիկ, զ-տես, զ-տես.

խաղող, և երեք փուշ (au lieu de զխաղող, զփուշ) : Souvent il se répète : Ողբ միշտ փրփրեն զերեւոյնց զանձանց զամթ (au lieu de զամթ անձանց իւրեանց) : Զժամակաւ զմահաբեր զորհասի զժամանակն զանցուցեալ (au lieu de անցուցեալ զժամանակն ժամակալ մահաբեր օրհասի) : Զլեզուն հրամայեաց զաւորինին ինկանոքայ հասանել (au lieu de հրամայեաց հասանել զլեզուն աւորինին ինկանոքայ) : Souvent il change de place, par exemple : Ետուն նմա գիրս զխայեայ (communément զգիրս իխայեայ) : Հայ զմեր կերիցուք (զնայ մեր) : Յաղեղ զտող և խառնակ զանաւորնս (զխառնակ անաւորնս) : Որ զինչ խորհեցաւ (զոր ինչ) :

Զ article qui marque le Narratif, ou le sixième cas; Sur, de, pour: Երթաւ զսոկւոյ, aller chercher de l'or, ou pour apporter de l'or. Աւաբել զլոյս, envoyer pour apporter de l'eau. Խօսել զմօտն, parler de lui.

Զ article qui marque le cas huitième; Autour; sur, par dessus: Կաւ զմօլաւ, rester autour de lui. Արեւանել զնովաւ, mettre sur lui. Ածել զդոյզ, passer par dessus la flamme, flamber. Անցուցանել զամենեւորմէր, surpasser, surmonter, exceller plus que tous.

Զ lettre augmentative, par exemple: Գրգռել, զգրգռել; եղծանել, զեղծանել; ընկենուլ, զընկենուլ; անցանել, զանցանել:

Ձ ou Զ, avec une ligne au-dessus, marque le nombre Sixième.

Զաղեր, *adj, ind.* Laid, difforme, malpropre; sale, vilain, deshonnête, impur, lascif, gras.

Զաղբաբերան (ի, իւ) *adj.* Impudique, lascif, deshonnête dans les paroles.

Զաղբադարծ (ի, աւ) *adj.* Impudique, lascif; deshonnête, luxurieux, dissolu.

Զաղբադարծել (եմ, եցի) *v, a.* Faire des impudicités, être dissolu.

Զաղբադարծութի (թե, թք) *s.* Ordure, turpitude dans les actions.

Զաղբաւ (գիւթ, գիմու) *adj.* Laid, difforme.

Զաղբաւորութի, *adj, ind.* Laid, impur.

Զաղբաւի, *adj, ind.* Voyez Զաղեր:

Զաղբաւոր, *adj, ind.* Sale, la-saif, gras, qui blesse les oreilles chastes.

Զաղբախ (ի, աւ) *adj.* Voyez Զաղբաբերան:

Զաղբահոտ Voyez Գաղբահոտ:

Զաղբանալ Voyez Աղբաբանալ:

Զաղբաւոր (սերի, սերաւ) *adj.* Voyez Զաղբադարծ:

Զաղբաւորութի, *adj, ind.* Voyez Զաղբաբերան:

Զաղբաւորութի, *adj, ind.* Laid, difforme, désagréable à la vue.

Զաղբաւորացանել (եմ, չուցի) *v, i.* Enlaidir, rendre laid, ou sale, salir.

Զաղբաւ (աւոյ, տեաւ) *adj.* Sale, laid, impur: Voyez Գաղբել:

Զաղբութիւն (թե, թք) *s.* Laid, ordure, enlaidissement; difformité, malpropreté; impureté, sale-té, saloperie, vilanie, impudicité, deshonnêteté, cochonnerie.

Զածած (ի, աւ) *adj.* Petit, vil.

Զականել (եմ, եցի) *v, a.* Regarder, jeter les yeux sur quelque chose.

Զակամեցուցանել (եմ, չուցի) *v, i.* Affoler, rendre excessivement passionné.

Զակամիլ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Être affolé, devenir excessivement passionné, aimer avec trop de passion.

Զականդիլ Voyez Զարհուրել:

Զահի հարկանել (իմ, հարայ) *v, n-p.* Redouter, craindre fort.

Զահածել (եմ, եցի) *v, a.* Conjoindre.

Զահածութի (թե, թք) *s.* Con-jonction.

Զալիպպիւն, *adj, ind.* Incon-stant, qui n'est pas ferme, ou solide.

Զամբիկ (բիկ, բիււ) *s, f.* Ca-vale, jument.

Զամբիկ Voyez Զամբիկ:

Զամբիկ (ոյ, ով) *s.* Panier, corbeille, hotte, panier à claire-voie.

Զայդոյ, *adv.* À demain, demain matin, demain au matin.

Զայրադին, *adj, ind, et adv.* Emporté, déterminé, furieux, turbu-lent; fâcheux: brusquement, turbu-lemment, avec colère.

Զայրադին (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Voyez Զայրաբաւ:

Զայ.

Չայրացուծիւն (թԷ, թՔ) *s.*

Voyez **Չայրոյծ** :

Չայրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.*
S' échauffer, s' emporter, se mettre en colère, se cabrer, enrager, se querdarder, se fâcher, s' aigrir, s' irriter, perdre patience, se dépiter, se courroucer, endéver, pester.

Չայրացեալ (կոյ, կոռ) *adj.*
Irrité, fâcheux, emporté, dépiteux; furibond, furieux, endévé.

Չայրացութի (թԷ, թՔ) *s.* Colère, indignation, emportement.

Չայրացուէք, *s, pl, ind.* Voyez **Չայրացութիւն** :

Չայրացումն (ցման, ցմաժ) *s.*
Voyez **Չայրացութիւն** :

Չայրացուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
s. Irriter, mettre en colère, faire enrager, courroucer, mettre en courroux, dépiter, fâcher, piquer, brusquer, envenimer.

Չայրոյծ (բուծի, բուծիւ) *s.*
Emportement de colère, bouillon, colère, courroux, dépit, fâcherie, indignation, furie, fureur, rage, soulèvement.

Չայրուէք, *s, pl, ind.* Voyez **Չայրոյծ** :

Չանալան (ի, իւ) *adj.* Divers, différent, varié, distinct.

Չանալանակ, *adj, ind.* Voyez **Չանալան** :

Չանալանել (եմ, եջի) *v, a.*
Distinguer, différencier, faire de la différence, discerner.

Չանալանութի (թԷ, թՔ) *s.*
Distinction, différence; diversité, variété.

Չանալութ Voyez **Անալութ** :

Չանակ (ի, աւ) *s.* Pièce.

Չանդակ (ի, աւ) *s.* Cloche; timbre; clochette, sonnette, clarine.

Չանդակադանել (ի, իւ) *adj.* Qui a le son d'une cloche.

Չանդականի, *s; ind, pl.* Les cloches.

Չանդակաառն (առն, առաժ) *s.* Clocher, tour, beffroi.

Չանդանել (եմ, եջի) *v, a.* Voyez **Չանդել** :

Չանդել (եմ, եջի) *v, a.* Pétrir, boulangier; empâter; gâcher; mêler.

Չանդել իւղով, beurrer.

Չանդիտանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.*
Voyez **Չանդիտել** :

Չանդիտանք (նայ, նաք) *s, pl.*
Crainte, peur, appréhension, effroi, frayeur.

Չանդիտել (եմ, եջի) *v, n.* Graindre, avoir peur de, redouter; douter.

Չանդիտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire craindre, effrayer, épouvanter, donner de la frayeur.

Չանդիտութի (թԷ, թՔ) *s.* Voyez **Չանդիտանք** :

Չանդիտող (աղի, աղաւ) *adj.*
Timide, peureux, craintif.

Չանդուած (ոյ, ու) *s.* Pâte, levain; môle; masse, composition; amalgame.

Չանդուածիկ (ծկան, ծկամի) *s.*
Molécule.

Չանիւրաբար, *adv.* À la dérobee, en cachette, incognito, sans être connu.

Չանիւրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.*
Se cacher, se dérober, se retirer; ignorer.

Չանիւրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Cacher, celer.

Չանիւրութի (թԷ, թՔ) *s.* État d'une chose cachée, secret.

Չանիւր, *adj, ind, et adv.* Caché, secret; furtivement, en cachette, à la dérobee, incognito, sans être connu.

Չանկ (ի, իւ) *s.* Voyez **Չանդակ** :

Չանկանել Voyez **Չանդանել** :
Չանկապան (ի, աւ) *s.* Bas, chausses :

Չանկել Voyez **Չանդել** :

Չանկուած Voyez **Չանդուած** :

Չանց Voyez **Անց** :
Չանց առնել, Passer, omettre, sauter, laisser, négliger, manquer.

Չանց լինել, se manquer, faillir.

Չանցանել (եմ, անցի) *v, n.*
Passer; surpasser, surmonter, exceller; outrepasser, excéder; échapper, sauter; manquer, faillir.

Չանցառու (ի, աւ) *adj.* Négligent, nonchalant.

Չանցառութի (թԷ, թՔ) *s.* Omission, négligence, nonchalance, paresse, incurie, connivence; fante; ellipse; paralipse.

Չանցումն (ցման, ցմաժ) *s.* Voyez **Չանցառութի** et **Յանցումն** :

Չանցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.*
Passer, surpasser; outrepasser; faire man-

manquer, ou faillir, faire pécher.
Չարացու (ի, աւ) *s.* Aveugle, qui est privé de l'usage de la vue.
Չառածանկ (եմ, ածի) *v, a.* Détourner, écarter, distraire; rendre inutile; égarer, tromper; pervertir.
Չառածեալ (եղյ, ելով) *adj.* Détourné, égaré.
Չառածանկ (ծման, ծմածո) *s.* Égarement, erreur, mauvaise conduite, perversion, perversité.
Չառած (ի, եւ) *adj.* Décrépit.
Չառանկալ (եղյ, ելով) *adj.* et *s.* Voyez **Չառանցեալ**.
Չառանկալ (ամ, այց) *v, n-p.* Être décrépit, ou extrêmement vieux.
Չառանցեալ (եղյ, ելով) *adj.* Décrépit, extrêmement vieux, âgé.
Չառանցեալցանկ (եմ, զուցի) *v, s.* Rendre décrépit.
Չառափ (իմ, մեցայ) *v, n-p.* Voyez **Չառափեալ**.
Չառաճութի (թէ, թք) *s.* Décrépidité, âge décrépit.
Չառանցեալ (այ, նոք) *s, pl.* Bêlir, rêverie, égarement d'esprit, radoterie, extravagance, fanatisme, fureur.
Չառանցեալ (եղյ, ելով) *adj.* Radoteur, fanatique; changé, passé.
Չառանցել (եմ, եցի) *v, n.* S'égarer; radoter, extravaguer, rêver.
Չառանցեալցանկ (եմ, զուցի) *v, s.* Détourner, égarer, tromper; faire extravaguer.
Չառաջուոր Voyez **Առաջուոր**.
Չառաջեալ, *pré*, et *adv.* Devant, par-devant, en présence.
Չառաջեօք Voyez **Չառաջեալ**.
Չառափին, *adv.* Premièrement, de premier abord, d'entrée, d'abord; originaiement.
Չառիկ (ի, աւ) *s.* Feuille d'or, ou d'argent; oripeau; couche: Voyez **Չառիկ**.
Չառեկազործ (ի, աւ) *s.* Bateau d'or, écacheur d'or.
Չառեկել (եմ, եցի) *v, a.* Enduire de feuille d'or, ou d'argent, ou d'oripeau.
Չառիկ (ի, եւ) *adj.* Penchant, qui penche, qui va en pente.
Չառիկութեան (թէ, թք) *s.* Déclivité, penchant, pente, déclin.
Չառիկ (ի, աւ) *s.* Orpin, orpiment, arsenic; sandaraque.

Չառիկ կող, *s, ind.* Penchant, pente, côte, côteau.
Չառիկ կողմ (ի, եւ) *s.* Penchant, pente, déclivité, descente, côte, côteau.
Չառիկ զեք (ի, եւ) *s.* Roidenir, pente droite et difficile à monter, montagne roide, escarpement; tertre, éminence de terre.
Չառյանցանք Voyez **Չառան** 3-րդ.
Չառնաւորեալ (ի, եւ) *s.* Étoffe brodée.
Չառ Voyez **Բաց**: 'ի Չառ Voyez 'ի բաց.
Չառանկալ (ի, աւ) *adj.* Disjonctif; séparé, disjoint.
Չառանկել (եմ, կեցայ) *v, n-p.* S'étourdir, s'en ôter le sentiment: Voyez **Չառափել**.
Չառանկալ (ամ, այց) *v, n-p.* Se séparer, se déjoindre.
Չառանկ (եմ, զուցի) *v, a.* Séparer, diviser, distraire, écarter, disjoindre, détacher, dessécher, désimcorporer, désassembler, dé mêler, éplucher, déjoindre.
Չառել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Չառանկել**.
Չառիկ (ակի, տկաւ) *s.* Pâques.
Գառն զառիկի, agneau pascal.
Չառիկանի (ի, ար) *adj.* Pascal.
Չառնուլ (ուս, զառայ) *v, n-p.* Se séparer; se retirer.
Չառութի (թէ, թք) *s.* Séparation, distinction.
Չառնուցանել (եմ, տուցի) *v, s.* Séparer, diviser; distinguer, discerner.
Չառիկ (իմ, տկայ) *v, n-p.* Voyez **Չառնուլ**.
Չարդանալ (ամ, այց) *v, n-p.* Croître, grandir, profiter, faire des progrès.
Չարդացունի (ջման, ջմածո) *s.* Profit, progrès.
Չարդուն (ի, եւ) *adj.* Adulte, en âge.
Չարդ (ու, ու) *s.* Ornement, parure, enbellissement, parement, apparat, garniture, nippes, frange, enrichissement, enjolivement, décoration. **Չարդ** ou **չարդք երկնից**, le soleil, la lune, les étoiles.
Չարդափես (ի, աւ) *adj.* Qui parle avec politesse, ou ornemens.
Չար

Ջարդարանայն, *adj, ind.* Bien orné, poli.

Ջարդարակ (*արի, արա-*) *adj.* Qui aime les ornemens, qui s'ajuste.

Ջարդարել (*եմ, էցի*) *v, a.* Orner, parer, embellir, façonner, enrichir, garnir, fourrir, décorer, égarer, émailler, atinter, aviver, napper, étoffer. **Ջարդարել զանն**, *s'* ajuster.

Ջարդարուն, *adj, ind.* Orné, poli.

Ջարդարայլ, *adj, ind.* Splendide, magnifique, riche.

Ջարդարայլել (*եմ, էցայ*) *v, n-p.* S'embellir richement, être splendide.

Ջարդի, *adj, ind.* Récent, nouveau: Voyez **Արդի**.

Ջարդիւ, *adv.* A présent, présentement, maintenant.

Ջարձակ Voyez **Ջարդարուն**.

Ջարձիլ (*իմ, թեայ*) *v, n-p.* Voyez **Ջարձում**.

Ջարձանայլ (*ամ, թեայ*) *v, n-p.* Voyez **Ջարձում**.

Ջարձեալ (*ամ, թեայ*) *v, n-p.* Se réveiller, s'éveiller, se lever, se sentir.

Ջարձուն Voyez **Արձուն**.

Ջարձուցանել (*եմ, թուցի*) *v, t.* Réveiller, éveiller, susciter, émeuvoir, exciter, ranimer, aiguïser, faire revivre.

Ջարձուցիկ (*չիկ, չկա-*) *s.* Réveil, réveille-matin.

Ջարձիլ (*իմ, թեայ*) *v, n-p.* Voyez **Ջարձում**.

Ջարկ (*ի, է-*) *s.* Pouls, la veine basilique: mesure (dans la musique). **Ջարկ բաշիկ**, pulsation, battement du pouls: Voyez **Ջարկում**.

Ջարկանել (*եմ, զարկի*) *v, a.* Abattre, battre, frapper, heurter, froter. **Ջարկանել զգանի**, abattre, jeter par terre, atterrer. **Ջարկանել զգլուին զորսով**, se donner de la tête contre les murs, ou contre la muraille.

Ջարկում (*ոյ, ու*) *s.* Percussion, frappement, frottement, heurt, choc, conflit, coup.

Ջարկումն (*կման, կմաք*) *s.* Voyez **Ջարկում**.

Ջարկուցանել (*եմ, կուցի*) *v, t.* Voyez **Ջարկանել**.

Ջարձուբաշիկ, *adj, ind.* Éton-

né; épouvantable, horrible.

Ջարձուբաշիկ (*նայ, նայ*) *s, pl.* Horreur, effroi, épouvante, peur, transe, ébranlement.

Ջարձուբաշիկ, *adj, ind.* Affreux, hideux, épouvantable, redoutable.

Ջարձուբացանել (*եմ, զուցի*) *v, t.* Étonner, effrayer, intimider, atterrer, épouvanter, ébranler, effarer, effaroucher.

Ջարձուբիկ (*լայ, էլա-*) *adj.* Formidable; horrible, exécrable: Voyez **Ջարձուբաշիկ**.

Ջարձուբիլ (*եմ, բեայ*) *v, n-p.* S'effrayer, s'épouvanter, redouter, avoir grand peur, trembler, s'alarmer.

Ջարմ (*ի, է-*) *s.* Famille, maison, sang, race, ostoe, lignée, nation.

Ջարմանայլ, *adj, ind.* Charmant, très-beau, gracieux.

Ջարմանագրի (*ի, ա-*) *adj.* Charmant, admirable: miraculeux, qui fait des miracles.

Ջարմանագրիել (*եմ, էցի*) *v, a.* Faire admirablement: faire des miracles, ou des merveilles.

Ջարմանագրիութի (*թի, թի*) *s.* Action merveilleuse; miracle.

Ջարմանագրիել (*եմ, էցի*) *v, a.* Ecrire admirablement, ou des merveilles.

Ջարմանագրիլ (*եմ, էցի*) *v, a.* Poser, ou placer d'une manière surprenante.

Ջարմանազան (*ի, ա-*) *adj.* En plusieurs manières admirables, fort admirable, merveilleux, surprenant, excellent.

Ջարմանազանեալ (*ելայ, էլով*) *adj.* Voyez **Ջարմանազան**.

Ջարմանազանութի, (*թի, թի*) *s.* Variété, ou beauté admirable, magnificence.

Ջարմանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* Admirer, s'émerveiller, s'étonner; s'extasier.

Ջարմանալի (*լայ, էլա-*) *adj.* Admirable, étonnant, surprenant, miraculeux, merveilleux, ébahissant, incroyable, extraordinaire, excellent.

Ջարմանալիլ (*նայ, նայ*) *s, pl.* Merveille; miracle.

Ջարմանակերտ, *adj, ind.* Bien fait, excellent, magnifique, superbe.

be, fait à merveille, joli, charmant.

Ջարմահարաշ (*adj, ind.*) Mer-
veilleux, surprenant, excellent.

Ջարմանաբան (*adj, ind.*) Voyez
Ջարմահարաշ :

Ջարմանաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Vo-
yez **Ջարմանալի** :

Ջարմանահի (*հւյ, հեւ*) *adj.*
f. Charmante, admirable, excellente.

Ջարմանութի (*թի, թի*) *s.* Vo-
yez **Ջարմաի** :

Ջարմաի (*s, pl, ind.*) Admiration;
merveille, miracle.

Ջարմացական (*ի, աւ*) *adj.* Ad-
miratif.

Ջարմացումն (*ցման, ցմամբ*) *s.*
Admiration, étonnement, surprise;
enchantement, étourdissement, stu-
peur; extase; merveille.

Ջարմացուցանել (*իմ, ցուցի*) *v.*
z. Emmerveiller, surprendre, étonner,
raver en admiration.

Ջարաշ Voyez **Ջարաշ** :

Ջարառդեցուցանել (*իմ, ցու-
ցի*) *v, z.* Dévoyer, fourvoyer, égarer.

Ջարառդի (*զւյ, զեւ*) *adj.*
Dévoyé, égaré; anomal; hétéroclite.

Ջարառդի գեւ Voyez **Ջարառ-
դի** : **Ջարառդի հանել** Voyez **Ջար-
առդեցուցանել** :

Ջարառդիլ (*իմ, զեցայ*) *v, n-p.*
Se fourvoyer, s'égarer, se détourner,
décliner; se perdre.

Ջարառդութի (*թի, թի*) *s.*
Fourvoiement, égarement, déviation,
digression :

Ջարոշ (*ի, իւ*) *s.* Sorte de plante.

Ջաւակ (*ի, աւ*) *s.* Enfant, fils,
sang, part. **Ջաւակք**, les descen-
dants, descendance, génération, pos-
térité.

Ջաւակագործ (*ի, աւ*) *adj.* Qui
enfante.

Ջաւակագործել (*իմ, եցի*) *v, a.*
Enfanter.

Ջաւակաւոր (*սերի, սերաւ*) *adj.*
Qui fait des enfans, qui peut en-
gendrer.

Ջաւակաւորութի (*թի, թի*) *s.*
Action d'engendrer, génération, pro-
duction.

Ջաւակաւոր (*սերի, սերաւ*) *adj.*
Qui aime ses enfans.

Ջաւորան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Քր-
քում** :

Ջաղական (*ի, աւ*) *adj.* Plein

d' intrigue, ou d' embarras; occupé.

Ջաղակնալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.*
Voyez **Ջաղիլ** :

Ջաղակի (*նայ, նոք*) *s, pl.* In-
trigue, affaire, négoce; occupation;
évagation, distraction; mouvement;
soin.

Ջաղակի (*սերի, սերաւ*) *adj.*
Intrigant, qui se mêle de beaucoup
d' intrigues.

Ջաղեցուցանել (*իմ, ցուցի*) *v.*
z. Intriguer; occuper, amuser; dis-
traire.

Ջաղիլ (*իմ, զեցայ*) *v, n-p.* S'
occuper, s' employer à faire quelque
chose; s' intriguer, s' embarrasser, se
mêler; être distrait, ou agité.

Ջաղիլութի (*ում, զեցայ*) *v, n-p.*
Voyez **Ջաղիլ** :

Ջաղիլումն (*զման, զմամբ*) *s.* Vo-
yez **Ջաղիլ** :

Ջաղանիլ (*իմ, զբայ*) *v, n-p.*
Voyez **Ջաղանիլ** :

Ջաղանիլ (*նայ, նոք*) *s, pl.* Di-
vertissement, dissipation, délasse-
ment, récréation, passe-tems, amu-
sement, amusettes; occupation, soin;
plaisance, plaisir: Voyez **Անիլ** :

Ջաղանիլ (*սերի, սերաւ*) *adj.*
Qui aime les divertissemens, ou les
plaisirs.

Ջաղանիլութի (*թի, թի*) *s.* A-
mour des divertissemens, ou des plai-
sirs.

Ջաղեցուցանել Voyez **Ջաղու-
ցանել** :

Ջաղնուլ (*ում, սայ*) *v, n-p.* Se
divertir, se réjouir, se délasser, se
débâter l'esprit, se relâcher; jouer,
s'amuser; se dissiper; s'élever.

Ջաղնուցանել (*իմ, սուցի*) *v, z.*
Divertir, désennuyer, réjouir, récréer.

Ջգալ (*ամ, ացի*) *v, a.* Sentir,
ressentir, ouïr; entrevoir, apprendre,
connaître; flairer. **Ջգալ յառաջա-
դրի**, pressentir, prévoir. **Անիլի
զգալ** Voyez **Ջգալաւանալ** :

Ջգալարար, *adv.* Sensiblement.

Ջգալի (*լւյ, լեւ*) *adj.* Sen-
sible, perceptible, palpable.

Ջգածել (*իմ, եցի*) *v, a.* In-
fecter; passionner.

Ջգածիլ (*իմ, ծեցայ*) *v, n-p.* S'
infecter; se passionner; se vêtir, met-
tre sur soi.

Ջգածումն (*ծման, ծմամբ*) *s.*
In-

Infection; sensibilité; action de mordre sur soi.

Չգայադիր (*ի, ind.*) Qui a perdu le sentiment.

Չգայական (*ի, աւ.*) *adj.* Sensitif; sensuel; charnel.

Չգայականութի (*թէ, թի*) *s.* Sensualité.

Չգայարան (*ի, աւ.*) *s.* Sens.

Չգային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Voyez **Չգայուն**.

Չգայութի (*թէ, թի*) *s.* Sentiment, sens.

Չգայուն (*այնոյ, այնով*) *adj.* Sensitif, qui a la faculté de sentir; douloureux; vif, éveillé.

Չգայակ (*եմ, էցի*) *v, a.* Vomir, rejeter, proférer; souffler, jeter une haleinée: Voyez **Չգաւալ**.

Չգայաւան (*աւան, աւանք*) *s.* Vomissement; éruption: Voyez **Չգաւաւան**.

Չգաւաւ (*ի, եւ*) *adj.* Éveillé, avisé; adroit, alerte; sobre, modéré; sage, prudent; honnête.

Չգաւաւանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* Se réveiller, se sentir, revenir; se reconnaître, rentrer; se modérer; se corriger, se désabuser, se détromper.

Չգաւաւոր (*եմ, էցի*) *adj.* Sobre, honnête, modéré.

Չգաւաւորացանկ (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Éveiller, ramener, rappeler; redresser, détromper, désabuser, désentêter, désinfecter, désenchanter, désensorceler.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaissance, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

Չգաւաւութի (*թէ, թի*) *s.* Reconnaitement, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté.

se vêtir, environné, couvert d'un habit.

Չգաւաւորեմ (*եմ, էցի*) *v, a.* Habiller, vêtir, garnir d'habits, parer, draper.

Չգաւոր (*ի, ind.*) Méchant habit.

Չգաւեմ (*եմ, էցի*) *v, a.* Terrasser, jeter par terre, abattre, renverser.

Չգեղուցանեմ (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Habiller, vêtir, mettre un habit à quelqu'un.

Չգեղեմ (*ամ, աջի*) *v, n.* Se promener.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգղը (*գաւի, գաւի*) *adj.* Cauteloux, circonspect, considérant.

Չգնանալ (ամ, աջայ) *v, n-p* :
Devenir sage; s'approprioiser.

Չգնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t*. Rendre sage; apprivoiser, domter, humaniser.

Չգնութի (թԷ, թՔ) *s*. Sagesse, maturité, sens, bon sentiment.

Չհան, *s, ind*. Dommage, perte, préjudice.

Չելանել (եմ, ելի) *v, n*. Sortir, s'affranchir, se mettre en liberté.

Չեմ Voyez **Չեղի** :

Չեխութի Voyez **Չեղխութի** :

Չեղացանել (եմ, կուցի) *v, a*.

Avertir, annoncer, déclarer, notifier, apprendre, instruire, informer. **Չեղացանել կանխալ**, pronostiquer.

Չեղացի (ջի, ջաւ) *adj, et s*. Déclaratif; déclarateur.

Չեղացումն (ջման, ջմամբ) *s*. Déclaration, notification, avertissement, avis.

Չեղանել (իմ, զայ) *v, n-p*. Affluer, abonder, surabonder, écouler, inonder, regorger, se dégorger, déborder, débouder; s'épancher, se répandre; se jeter sur, assaillir.

Չեղի (ի, իւ) *adj*. Crapuleux, débordé, débauché, luxurieux, dissolu; gâté.

Չեղխայից, *adj, ind*. Voyez **Չեղի** :

Չեղխանք (նայ, նոք) *s, pl*. Voyez **Չեղխութի** :

Չեղխել (իմ, խեցայ) *v, n-p*. Crapuler, goinfrer, se débaucher; s'abuser.

Չեղխութի (թԷ, թՔ) *s*. Crapule, orgies, débauche, luxe, excès, excessif, extrémité, débordement, luxure, dissolution.

Չեղծ (ի, իւ) *adj*. Dissolu, incontinent, libre, libertin, débauché; gâté.

Չեղծարործ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Չեղծ** :

Չեղծանել (եմ, զեղծի) *v, a*. Gâter, ruiner; abuser.

Չեղծանիլ (իմ, զեղծայ) *v, n-p*. Se gâter, se ruiner; s'abuser, se corrompre.

Չեղծուցանելի (լւոյ, լեաւ) *adj*. Que l'on peut gâter, corrompre, ou abuser.

Չեղծիլ (իմ, զեղծայ) *v, n-p*. Voyez **Չեղծանիլ** :

Չեղուլ (ոււմ, զեղի) *v, a*. Épan-

cher, verser, répandre; combler.

Չեղուլ (ոււմ, զեղայ) *v, n*. Voyez **Չեղանիլ** :

Չեղումն (զման, զմամբ) *s*. Affluence, abondance, exubérance; débordement, débordement, débord; épanchement, effusion; jet, éruption.

Չեղան, *adj, ind*. Comble, plein par dessus les bords.

Չեղուցանել (եմ, զուցի) *v, a*. Combler.

Չեղիլ (եմ, եջի) *v, a*. Restreindre, retrancher, resserrer.

Չեղլ (ի, իւ) *s*. Regret, compunction, pénitence; remords.

Չեղլել Voyez **Չեղլալ** et **Չեղլիլ** :

Չեղանի (ի, աւ) *adj*. Voyez **Չեղի** :

Չեղարան (ի, աւ) *s*. Boucherie; autel.

Չեղի, *s, ind*. Victime; qui est prêt à être immolé.

Չեղուլ (ոււմ, զեղի) *v, a*. Egorger, tuer; immoler, sacrifier.

Չեղումն (նման, նմամբ) *s*. Action d'égorger; victime, immolation.

Չեղալ (ամ, աջի) *v, n*. Ramper; fourmiller, grouiller.

Չեղանիան (ի, աւ) *adj*. Ram-pant.

Չեղուն (նոյ, ունոլ) *s*. Reptile, animal reptile.

Չեղուլ, *adj, ind*. Placé, arrangé. **Չեղուլ առնուլ**, se placer, se poser.

Չեղանալ (ամ, աջայ) *v, n-p*. Se placer, s'établir.

Չեղեղալ (ելոյ, ելոլ) *adj*. Placé, établi.

Չեղեղել (եմ, եջի) *v, a*. Placer, poser, mettre, situer, établir, disposer, planter.

Չեղեղեղուցանել (եմ, ցուցի) *v, t*. Voyez **Չեղեղել** :

Չեղեղումն (զման, զմամբ) *s*. Emplacement.

Չեղեղիլ (եմ, եջի) *v, n*. Voyez **Չանց առնել** :

Չեղեմ, *adv*. En trois ans, trois ans.

Չեղի ou **Չեղի**, *pre*. Comme, de même que, ainsi que.

Չեղի, *adj, ind*. Exempt, franc, libre; sauf, assuré.

Չեղանիլ (եմ, զեղի) *v, a*. Oter, enlever; détacher.

Չեղ

Ձերծանիկ (*իմ, զերծայ*) *v, n-p.* S'affranchir, être délivré, échapper, s'évader, se déprendre, se sauver, sortir, se soustraire, s'enfuir; se détacher.

Ձերծու (*ում, զերծի*) *v, a.* Voyez **Ձերծանիկ**.

Ձերծուցանիկ (*իմ, ծուցի*) *v, t.* Délivrer, affranchir, sauver, défaire, dégager, libérer, garder, dépêtrer.

Ձեւ (*այ, աւ*) *s.* Jupiter: Voyez **Արամայ**.

Ձեփեւ (*ի, եւ*) *s.* Zéphir.

Ձիկ, *s, ind.* Voyez **Ճնոս** ou **Շրանակ**.

Ձգւանք (*նայ, նոք*) *s, pl.* Nausée, dégoût, aversion; soulèvement, bondissement de cœur; horreur, détestation, abomination.

Ձգուել (*իմ, եցի*) *v, a.* Dégoûter; vexer, persécuter, importuner.

Ձգուելի (*ւոյ, լեւաւ*) *adj.* Dégoûtant; abominable, détestable, haïssable.

Ձգուիլ (*իմ, լեցայ*) *v, n-p.* Se dégoûter, s'ennuyer; haïr, abhorrer, abominer, détester.

Ձէն (*զինու, զինու*) *s.* Arme; armement, armure, munition, har nais; épée.

Ձէնընկէց (*կեցի, կեցիւ*) *adj.* Qui abandonne, qui jette ses armes, fugitif.

Ձէնիթ (*ի, եւ*) *s.* Zénith: Voyez **Գալաթիակէտ**.

Ձմբաղ (*ի, եւ*) *s.* Désespoir, chagrin, peine, tourment.

Ձմբրիւն **Ձմբրիւ** Voyez **Ձմբիւ**.

Ձմբալ (*ում, աջայ*) *v, n-p.* Se tourmenter, se donner bien de la peine: épargner, ménager, respecter.

Ձմբան (*ի, աւ*) *s.* Prison.

Ձմբեմու (*ում, եցի*) *v, a.* Jeter, pousser, lancer loin de soi; éloigner, chasser.

Ձմեալ, *adj.* Rance.

Ձմիլ (*իմ, լեցայ*) *v, n-p.* Rancir.

Ձմուռն (*թման, թմամբ*) *s.* Rance, rancissure, rancidité.

Ձի, *conj.* Car, parceque, afinque, à dessein de: que.

Ձի՞, *conj.* Que? quelle chose? pourquoi? pour quelle cause? que! combien! **Ձի՞ կայ իմ կ. քո**, qu'est-

ce que vous voulez, ou que voulez-vous de moi? **Ձի՞ է՞ զի**, quel est le motif pour lequel.

Ձիարդ, *adv.* Comment, de quelle sorte, de quelle manière, selon.

Ձիարդի, *condition, qualité.*

Ձիարդ, *adv.* Que? comment? pourquoi? par quelle raison?

Ձիարդեք, *adv.* Que? comment?

Ձի, *adj, ind.* **Ձիլ ձայն**. Fausset, faux dessus (en musique).

Ձիղջ, *s, ind.* Regret, douleur.

Ձի մի, *conj.* Que ne, de peur que.

Ձինարծ (*ի, աւ*) *s.* Qui fait des armes, armurier.

Ձինարծուի (*թի, թի*) *s.* Métier de faire des armes.

Ձինարդարուի (*թի, թի*) *s.* Armistice.

Ձինարդար (*ի, աւ*) *adj.* Armé, fourni d'armes.

Ձինարդիլ (*իմ, զեցայ*) *v, n-p.* S'armer, se revêtir d'armes.

Ձինարդու (*ի, եւ*) *adj.* Armé, revêtu d'armes.

Ձինարդանիլ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Se revêtir d'armes, s'armer.

Ձինարից, *adj, ind.* Plein d'armes, bien armé.

Ձինակալ (*ի, աւ*) *adj.* Qui porte des armes.

Ձինակիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Qui porte des armes; écuyer; soldat, l'homme d'épée; l'officier.

Ձինահարիլ (*իմ, լեցայ*) *v, n-p.* Être blessé d'une arme.

Ձինանց (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Ձի նարան**.

Ձինարծ (*ի, եւ*) *s.* Escrimeur, qui fait des armes.

Ձինապէս, *adv.* À la façon d'une arme.

Ձինարան (*ի, աւ*) *s.* Arsenal, magasin d'armes.

Ձինաւոր Voyez **Ձինուոր**.

Ձինաւորիլ Voyez **Ձինուորիլ**.

Ձինել (*իմ, եցի*) *v, a.* Armer, fournir d'armes; équiper; munir, fortifier.

Ձինիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* S'armer, prendre les armes, militer; se munir.

Ձինուոր (*ի, աւ*) *s.* Milicien, militaire, soldat. **Իբրեկ զինուոր**, militairement.

Ձինուորական (*ի, աւ*) *adj.* Militaire.

litaire, soldatesque. *Ձինուորական արհեստ*, tactique.

Ձինուորակից (կցի, կցու) *s.* Compagnon de milice.

Ձինուորակես, *adv.* Militairement.

Ձինուորեալ (եղյ, եղլ) *adj.* *Ձինուորեալ եկեղեցի*, l'église militante.

Ձինուորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez *Ձինուորեցուցանել*.

Ձինուորեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Entretenir des gens de guerre; exercer dans l'art de la guerre; armer.

Ձինուորել (եմ, բեցայ) *v, n-p.* S'armer; militer; prendre la profession des armes.

Ձինուորութի (թե, թք) *s.* Milice, armes, la profession de la guerre; armée; armement.

Ձիւն, *pro, ind, et adv.* Que, quel, quoi.

Ձիւն աղաքաւ, *adv.* Pourquoi? pour quelle cause?

Ձիւն է կցե, *pro, ind.* Quoi que ce soit, quel que soit.

Ձիւն էիւ, *pro, ind.* Que? quelle chose?

Ձիւնութի (թե, թք) *s.* Nature, substance, état d'une chose.

Ձիւնաբիւ, *adj, ind.* Quel? de quelle sorte?

Ձիւնախառնութի (թե, թք) *s.* Arrogance.

Ձիւն օրինակ, *adv.* Comment? de quelle manière?

Ձիւն, *s, ind.* Un des mois des Hébreux.

Ձիջագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus bas, enfoncé.

Ձիջական (ի, աւ) *adj.* Doux, humble, condescendant, complaisant.

Ձիջանել (եմ, զիջի) *v, n.* Se calmer, s'abattre, se tranquilliser, déferer, refroidir, s'accommoder; acquiescer, écouter, condescendre, conniver: s'éteindre.

Ձիջումն (ջման, ջմամբ) *s.* Calme, tranquillité; considence; condescendance, connivence, déférence, indulgence.

Ձիջուցանել (եմ, ջուցի) *v, t.* Calmer; refroidir; éteindre.

Ձիս (զսաի, զսաիւ) *s.* Cuisse; hanche; gigot. *Ձիս կամբջի*, cu-

կթ. *Ձիս նաւակի*, cul-de-bateau. *Ձիրարել* (եմ, բեցայ) *v, n-p.* S'assembler, s'unir, se publier.

Ձիրի, *adj, ind.* Voyez *Ձարի*: *Ձիգոստատ* (ի, աւ) *s.* Étalonneur.

Ձիրովին, *adv.* *Ձիրովին երթալ* ou *գնալ*, Se tuer, se donner la mort.

Ձանալ (ամ, ացայ) *v, a.* Démer, se dédire, refuser, priver, retenir.

Ձացողութի (թե, թք) *s.* Dénégation; dédit, déni.

Ձացութի Voyez *Ձացողութի*.

Ձացումն (յման, ջմամբ) *s.* Voyez *Ձացողութի*.

Ձացոյ (յոյի, յոյաւ) *adj.* Qui dénie, qui refuse.

Ձծանք (նայ, նոք) *s, pl.* Chagrin, douleur, fâcherie.

Ձծեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Fâcher, causer, donner de la fâcherie, offenser, chagriner; ennuyer.

Ձծիլ (եմ, ծեցայ) *v, n-p.* Se fâcher, se chagriner; se toucher, s'émouvoir, tressaillir.

Ձինի, *pré.* Après, depuis; derrière, de derrière, au derrière. *Տրայիւ նոս կալաւ զինքնակալութին զինի Կերուսայ*, Trajan fut empereur après Nerva. *Ձինի միևանց*, ou *զմի մեանց կնի*, l'un après l'autre. *Ձինի երկուց ամաց*, depuis deux ans. *Ձինի բազում ժամանակաց*, depuis long tems.

Ձինի, *adv.* Après, depuis, puis, ci-après, ci-dessous, au-dessous, derrière, ensuite, ensuite, postérieurement, subseqüemment. *Գնալ զինի*, suivre, aller après.

Ձինիք (նեաց, նեոք) *s, pl.* Postérité, tous ceux qui viendront après.

Ձիսաւ Voyez *Ձգաւաւ*.

Ձնա, *pro, et adv.* Après, puis, depuis. *Ձնա երթալ*, suivre, aller après; seconder, imiter. *Ձնա գալ*, suivre, venir après; résulter; dépendre. *Ձնա լինել*, chercher, pour suivre. *Ձնա մտանել*, *զնա պրն գիլ* ou *զնա վարիլ*, courir après, poursuivre; entreprendre.

Ձդեար (դերոյ, դերով) *s.* Neffe. *Ձդերնի* (նւոյ, նեաւ) *s.* Neflier.

Ձգաւ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se repen-

repentir, avoir regret, regretter, plaindre, se reconnaître.

Չղախան (ի, աւ) *adj.* Plaintif: pénitent.

Չղանալ Voyez **Չղալ**:

Չղախիւ (սրտի, սրտաւ) *adj.* Tendre, touché, plaintif, gémissant.

Չղացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire repentir, toucher, émouvoir.

Չղուծի (ծե, թք) *s.* Voyez **Չղուծի**:

Չղուծի (լման, լմամբ) *s.* Compoction, repentance, repentir; pénitence. **Չղուծի բեկման**, ou **անկասար**, attrition. **Չղուծի խորասկզման** ou **խորաքնով**, contrition.

Չանապարհայն, *adv.* Par voie, en allant.

Չայլեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Charmer, plaire extrêmement, ravir, enchanter, enthousiasmer.

Չայլեցուցիչ (ջե, ջաւ) *adj.* Charmant, surprenant; enchanteur.

Չայլիլ (իմ, լեցայ) *v, n-p.* Être charmé, ou ravi, jouir.

Չայլուծի (լման, լմամբ) *s.* Jouissance, réjouissance.

Չբալ Voyez **Չմբալ**:

Չեղին (ի, աւ) *s.* Couteau, jambette; canif.

Չի՞, *adv.* Pourquoi?

Չմուռ Voyez **Չմուռ**:

Չմուռ (մուռ, մուռով) *s.* Myrrhe.

Չմուռ Voyez **Չմուռ**:

Չմունի (նույ, նուաւ) *s.* Arbre de myrrhe.

Չմուսլիք, *adj, ind.* Plein de myrrhe.

Չմուսլից, *adj, ind.* Voyez **Չմուսլիք**:

Չմուսլի (եղյ, եղով) *adj.* Mêlé de myrrhe; embaumé.

Չմուսլ (եմ, եցի) *v, a.* Mêler, ou remplir de myrrhe; embaumer.

Չմուսլ ածել (եմ, ածի) *v, a.* Penser, regarder, considérer.

Չմուսլածութի (ծի, թք) *s.* Pensée, considération, réflexion, méditation.

Չմիլ (իմ, լեցայ) *v, n-p.* S'écourdir; s'engourdir.

Չմիլանայ, *adj, ind.* Qui est fait d'émeraude.

Չմիլանդէն (ղինի, ղինաւ) *adj.* Qui participe à la nature de l'éme-

raude; d'émeraude; fait d'émeraude.

Չմուսլ (սրտ, սրտով) *s.* Émeraude.

Չնիլ, *s, ind.* Voyez **Չնուծի**:

Չնիլ ելանել, visiter, aller voir.

Չնիլ մասնիլ, regarder, observer, viser.

Չնուկան (ի, աւ) *adj.* Voyez **Չնուկի**:

Չնուկ (եմ, եցի) *v, a.* Regarder, observer, envisager, viser, spéculer; examiner, étudier, discuter; remarquer, éclairer, reconnaître; visiter; palper, tâter.

Չնուկի (լույ, լուաւ) *adj.* Visible, tactile, palpable.

Չնուկ (նի, նաւ) *s.* Observateur; examinateur.

Չնուկաբար, *adv.* Théoriquement.

Չնուկութի (ծե, թք) *s.* Observation, spéculation, théorie; visite.

Չնուկոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-bas, enfoncé.

Չնուսնիլ (իմ, ապ) *v, n-p.* Rasseoir; se calmer, s'abattre.

Չնուսնի (աման, ամամբ) *s.* Considence.

Չնուսնիլ (եմ, ապի) *v, t.* Affaisser, faire abaisser; abattre, calmer.

Չնուսն Voyez **Չնուսն**:

Չոդիակոս (ի, աւ) *s.* Zodiacque: Voyez **Կենդանականաբար**:

Չոհ (ի, իւ) *s.* Victime, sacrifice, immolation, hostie. **Չոհ ողջ Կեդ**, holocauste.

Չոհադործ (ի, աւ) *s.* Immolateur, sacrificateur.

Չոհադործել (եմ, եցի) *v, a.* Immoler, sacrifier.

Չոհադործութի (ծե, թք) *s.* Immolation, sacrifice.

Չոհանոյ (ի, աւ) *s.* Autel de sacrifice; vase d'immolation.

Չոհարան (ի, աւ) *s.* Voyez **Չոհանոյ**:

Չոհարար (ի, աւ) *s.* Voyez **Չոհադործ**:

Չոհարարութի Voyez **Չոհադործութի**:

Չոհաւոր (ի, աւ) *adj.* Immo-

lér, sacrifié.

Չոհել (եմ, եցի) *v, a.* Immo-

ler, sacrifier.

Չոհուսն (լման, լմամբ) *s.* Im-

molation, action d'immoler, sacrifice.

Զողալ (ի, իւ) *s.* Cornouille.

Զողակենի (հոյ, նեաւ) *s.* Cornouiller.

Զոյք (զուգի, զուգիւ) *adj.* Pair; conjoint; uni, égal, pareil, semblable.

Զոյք, *adv.* De pair, du pair, d'égal; à fleur de; conjointement, avec, ensemble.

Զոյգք (զուգից, զուգիւք) *s.*, *pl.* Paire, couple; balance.

Զոյգընեայ Voyez **Զուգընեայ**.

Զոյ Voyez **Զօ** avec ses dérivés.

Զոպայ (ի, իւ) *s.* Hysope.

Զով, *adj.*, *ind.* Frais, froid.

Զովական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Զով**.

Զովանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Rafraîchir, se rafraîchir, devenir frais.

Զովարար (ի, աւ) *adj.* Rafraîchissant, réfrigérant, réfrigératif.

Զովացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Rafraîchir, donner de la fraîcheur.

Զովացցիւն (յի, ջաւ) *adj.* Voyez **Զովարար**.

Զովողութի (թե, թք) *s.* Compagnie, société, correspondance, intelligences.

Զովութիւն (թե, թք) *s.* Frais, fraîcheur, rafraîchissement, réfrigération.

Զովող (վողի, վողաւ) *s.* Compagnon, associé, complice, participant.

Զորորինակ, *conj.* Par exemple.

Զորորինակ, *adv.* Ainsi que, comme, comment.

Զուարակ (ի, աւ) *s.* Bouvillon, jeune bœuf; veau.

Զուարթ (ի, իւ) *adj.* Joyeux, enjoué, riant; gai, éveillé, vif, es-carbillard; serein, clair.

Զուարթագին, *adj.*, *ind.*, *et* *adv.* Joyeux, gai; joyeusement, gaiement.

Զուարթադէմ (դիմի, դիմաւ) *adj.* Riant, gai.

Զուարթածաղիկ, *adj.*, *ind.* Riant, fleuri, jeune, gracieux.

Զուարթամիտ (միտի, միտաւ) *adj.* Gai, éveillé; joyeux, égrillard, gaillard; follet.

Զուարթանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Être enjoué, se réjouir, se désennuyer; s'éveiller; se donner de la gaieté; luire, éclairer; s'animer,

s'enflammer. **Զուարթանալ** (ի, դիմաւ), être aviné.

Զուարթաւար, *adj.*, *ind.* Malin, malicieux.

Զուարթաւաս, *adj.*, *ind.* Généreux, libéral.

Զուարթարար, *adj.*, *ind.* Railleur, qui récréé, divertissant; qui donne de la joie, joyeux.

Զուարթացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Enjouer, égayer; désennuyer, éveiller, animer, raviver.

Զուարթերեւ, *adj.*, *ind.* Riant, gracieux; sans honte, hardi.

Զուարթութիւն (թե, թք) *s.* Gaieté, joie, belle humeur; activité, vigilance.

Զուարթուն (թնոյ, թնով) *adj.*, *et* *s.* Éveillé, vif, vigilant; ange.

Զուարթ Voyez **Զուարթ**.

Զուարձարան (ի, իւ) *adj.* Facétieux, plaisant.

Զուարձարանել (եմ, էցի) *v*, *n.* Plaisanter, badiner.

Զուարձարանութի (թե, թք) *s.* Facétie, plaisanterie, badinage, douceurs.

Զուարձարի (լոյ, լեաւ) *adj.* Réjouissant, récréatif, délectable, délicieux, divertissant, doux, agréable; enjoué, gaillard, plaisant, jovial, riant.

Զուարձարից, *adj.*, *ind.* Voyez **Զուարձարի**.

Զուարձարասոն, *adj.*, *ind.* Mélé de joie.

Զուարձարասոն (ի, աւ) *adj.* Voyez **Զուարձարան**.

Զուարձարասոնութի Voyez **Զուարձարանութի**.

Զուարձական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Զուարձարի**.

Զուարձականութի Voyez **Զուարձարութի**.

Զուարձանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Jouir, se réjouir, se complaire, se délecter; s'amuser, se désennuyer, jouer, rire, railler, se divertir.

Զուարձացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Réjouir, récréer, délecter, divertir, désennuyer, amuser, donner du plaisir.

Զուարձընեայ, *adj.*, *ind.* Qui donne du plaisir, plaisant, réjouissant.

Զու

Չուարմութիւն (թէ, օք) *s.*
Joie, jouissance, réjouissance, plaisir, âllice, délectation, divertissement, enjouement, contentement, complaisance, plaisance, plaisanterie; amusement, récréation, passe-temps; gaieté, gaillardise. **Չուարմութի տեղւոյ**, aménité.

Չուգարան (ի, իւ) *adj.* Unanime, de même sentiment, ou voix.

Չուգարարաւ, *adj, ind.* Voyez **Չուգարան**.

Չուգարնակ, *adj, ind.* Qui habite, qui demeure ensemble.

Չուգագեղեցիկ, *adj, ind.* Bienfait, joli.

Չուգագործ (ի, աւ) *adj.* Qui fait, qui travaille ensemble, qui fait la même chose.

Չուգագիր (գրի, գրաւ) *adj.* Combiné.

Չուգագրեւ (եմ, էցի) *v, a.* Combiner; composer.

Չուգագրութի (թէ, օք) *s.* Combinaison; composition, conjunction.

Չուգազուարճ, *adj, ind.* Qui se réjouit ensemble.

Չուգաթիւ (թուի, թուիւ) *adj.* Pair; égal, pareil; de même nombre.

Չուգաթուեւ (եմ, էցի) *v, a.* Conter ensemble, conjoindre.

Չուգախաղայ, *adj, ind.* Qui se remue ensemble, qui marche avec un autre.

Չուգախառնեւ (եմ, էցի) *v, a.* Méler ensemble, composer; aloyer.

Չուգախնդիր, *s, ind.* Compétiteur.

Չուգածիրանի (նւոյ, նեաւ) *adj.* Qui est vêtu de même pourpre, qui a la même dignité.

Չուգական (ի, աւ) *adj.* Pair, pareil, égal.

Չուգականութի (թէ, օք) *s.* Parité, égalité; equipollence.

Չուգակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Pareil; participant.

Չուգակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Pareil, égal, même: époux, ou épouse.

Չուգակիւ, *adj, ind.* Équivalent, equipollent; juste, égal.

Չուգակշուեւ (եմ, էցի) *v, a.* Rendre équivalent; égaliser, comparer.

Չուգակրօն (ի, իւ) *adj.* De même religion.

Չուգակցեւ (եմ, էցի) *v, a.* Conjoindre.

Չուգակցորդ, *adj, ind.* Participant; égal.

Չուգակցութիւն (թէ, օք) *s.* Participation, égalité.

Չուգահայր (հօր, հարբ) *adj.* De même paternité, qui a la même qualité que le père.

Չուգահարթ, *adj, ind.* Égal, uni.

Չուգահաւան (ի, իւ) *adj.* Unanime, de même sentiment.

Չուգահաւասար (ի, իւ) *adj.* Égal, juste; équivalent; pareil, même.

Չուգահաւաքեւ (եմ, էցի) *v, a.* Assembler.

Չուգահաւաքումի (քման, քմամբ) *s.* Assemblage.

Չուգահեռագիծ (գծի, գծիւ) *s.* Parallélogramme.

Չուգահեռական (ի, աւ) *adj, et s.* Parallèle.

Չուգահեռականութի (թէ, օք) *s.* Parallélisme.

Չուգահեռան (տին, ոտամբ) *s.* Parallépipède.

Չուգահեւ, *adv.* Ensemble, tout d'une tenue.

Չուգաձայն (ի, իւ) *adj.* Correspondant, égal, unanime.

Չուգաձայնեւ (եմ, էցի) *v, a, et n.* Rendre égal, comparer, égaliser; correspondre.

Չուգաձայնութի (թէ, օք) *s.* Correspondance, union, égalité, concorde.

Չուգամասն, *adj, ind.* Participant.

Չուգամասնեւ (եմ, էցի) *v, a.* Faire part, rendre participant.

Չուգամասնութի (թէ, օք) *s.* Participation.

Չուգայարմարեւ (եմ, էցի) *v, a.* Accommoder, ajuster.

Չուգաշխառ (ի, իւ) *adj.* Équidistant.

Չուգաշուիղ, *adj, ind.* Qui tient la même voie, compagnon de voie.

Չուգաշուրթն, *adj, ind.* De même langue, ou langage.

Չուգաշրջանակ (ի, աւ) *s.* Iso-périmètre.

Չուգաշափ (ի, իւ) *s.* Paramètre.

Չուգապատիւ, *adj, ind.* Qui a la

la même dignité, honoré ensemble.
Չուգապարուծի (թԷ, ԹԻ) s.
 La même dignité, participation à la même dignité.
Չուգապարուծի (եմ, էցի) v.
 n. Recevoir, ou mettre dans la même compagnie, associer.
Չուգապարուծի (եմ, էցի) v.
 n-p. Se mettre dans la même compagnie, ou le même cercle.
Չուգապարուծի (թԷ, ԹԻ) s.
 La même compagnie, participation à la même compagnie.
Չուգապարուծի adj, ind. Égal à Dieu.
Չուգապարուծի (եմ, էցի) v, a.
 Célébrer ensemble.
Չուգաց adv. Ensemble, conjointement.
Չուգալոր (ի, աւ) adj. Voyez **Չուգ**.
Չուգալորի (եմ, էցի) v, a.
 Conjoindre, accoupler, appaier; appareiller, unir, joindre.
Չուգալորուծի (թԷ, ԹԻ) s.
 Conjonction, union; coit, embrassement.
Չուգալորուծի adj, ind. De même mesure, égal, équivalent.
Չուգի (եմ, էցի) v, a. Voyez **Չուգալորի**.
Չուգի (եմ, էցի) v, a.
 n. Concourir; coïncider.
Չուգիմաց (ի, աւ) adj. Qui court ensemble, qui accompagne, concomitant.
Չուգիմացուծի (թԷ, ԹԻ) s.
 Concours; concomitance, accompagnement; coïncidence.
Չուգի (եմ, էցի) v, a-p. S' accoupler, se conjoindre, s' unir.
Չուգից adv. Pareillement, également.
Չուգորդ (ի, աւ) s. Parabole (terme de mathématique).
Չուգորդական (ի, աւ) adj. Parabolique.
Չուգորդաձև (ի, աւ) adj, et s. Paraboloïde.
Չուգորդի (եմ, էցի) v, a. Voyez **Չուգալորի**.
Չուգորդուծի Voyez **Չուգալորի**.
Չուգուծի (թԷ, ԹԻ) s. Conjonction, accouplement; égalité, parité.
Չուգրակ (ի, աւ) s. Origan.

Չուգրակ adj, ind. Serré, étoit; domté.
Չուգրակ (թԷ, ԹԻ) adj. Dur, épais, net.
Չուգրակ adj, ind. vain, inutile : vainement, en vain, inutilement, invalidement, injustement.
Չուգրակ adj, ind. Privé, déshabillé.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Trembler, avoir grand peur.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Trembler de froid.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Voyez **Չուգրակ**.
Չուգրակ (ի, աւ) s, f. La mère de l' épouse, belle-mère.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Indigné, irrité.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. S' indigner, s' irriter, se mettre en colère, se formaliser, s' étonner, se piquer, porter envie.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Voyez **Չուգրակ**.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Braver.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Voyez **Չուգրակ**.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Action de braire.
Չուգրակ (ի, աւ) s. Ressort.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Serrer, étendre, presser; dompter, empêcher; tirer, retirer.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Épurier, dépurar, affiner, raffiner, clarifier, déséquer; rectifier, revivifier.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Dépuration.
Չուգրակ (թԷ, ԹԻ) s. Épure.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Voyez **Չուգրակ**.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Dépurar, affiner, raffiner, purifier, cation, clarification.
Չուգրակ (ի, աւ) adj. Qui parle inutilement, ou injustement.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Parler inutilement, ou injustement; calomnier.
Չուգրակ (թԷ, ԹԻ) s. Discours inutile; calomnie.
Չուգրակ (ի, աւ) adj. Qui juge inutilement.
Չուգրակ (ի, աւ) adj. Qui appartient à Zoroastre.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Qui cherche inutilement; vain.
Չուգրակ (եմ, էցի) v, a-p. Qui pense inutilement, vain, fou.
Չուգրակ

Ջրափռ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ջրափռ** :

Ջրահ (ի, էւ) *s.* Cuirasse, corselet; haubert, haubergeon; plastron.

Ջրահարկաց Voyez **Ջրահարկաց** :

Ջրահարկեալ (ի, էւ) *adj.* Armé de cuirasse, cuirassier.

Ջրահան (ի, էւ) *s.* Amas, assemblage.

Ջրահալաւ, *adj.*, *ind.* Armé de cuirasse.

Ջրահաւոր (ի, աւ) *adj.*, *et s.* Armé de cuirasse, cuirassier.

Ջրահաւորել (իմ, բեցայ) *v*, *n-p.* S' armer de cuirasse.

Ջրահեղ, *adj.*, *ind.* Qui coule, qui inonde inutilement, ou injustement.

Ջրահել (իմ, էցի) *v*, *a.* Quirasser, armer de cuirasse.

Ջրահեալ, *adj.*, *ind.* **Ջրահեալ զարել**, Courir, ou chercher inutilement.

Ջրահեալան (ի, աւ) *adj.* Vain, inutile, faux.

Ջրաջան (ի, էւ) *adj.* Qui travaille inutilement.

Ջրաւ, *s.*, *ind.* Terme, fin. **Ջրաւ առնել**, terminer, finir; exterminer, extirper.

Ջրաւամահ, *adj.*, *ind.* **Ջրաւամահ լինել**, Mourir, cesser de vivre, être tué.

Ջրաւել (իմ, էցի) *v*, *a.* Terminer, finir. **Ջրաւել ի կենաց**, tuer, ôter la vie.

Ջրաւեցուցանել (իմ, ցուցի) *v*, *s.* Terminer; exterminer; ôter, délivrer.

Ջրախաւ, *adj.*, *ind.* Vain, orgueilleux.

Ջրհաւարանք (հաց, հօք) *s*, *pl.* Voyez **Ջրհանք** :

Ջրհանք (հաց, հօք) *s*, *pl.* Extorsion, exaction, entreprise, injustice, avarie, rapine; brèche, diminution, dommage, grief, tort, injure, soule; dépouillement, privation, déposition, exclusion, dépossession.

Ջրհել (իմ, էցի) *v*, *a.* Priver, spolier, dépouiller, rapiner; frauder, frustrer; vexer; dénuer, déplacer, déposer, destituer.

Ջրհալութի (թէ, թք) *s.* Voyez **Ջրհանք** :

Ջրհան (իմ, էմ) *s.* Voyez **Ջրհանք** :

Ջրոյ (բույ, բույաւ) *s.* Mot, parole, discours, récit, narré, narration; devis; entretien, propos familier; réponse. **Ջրոյ առնել**, faire réponse, répondre.

Ջրոյաբան (ի, էւ) *s.* Qui discourt, qui parle: discours, récit, histoire.

Ջրոյաբանութի (թէ, թք) *s.* Voyez **Ջրոյ** :

Ջրոյախարութի (թէ, թք) *s.* Discours, narré, histoire.

Ջրոյախարել (իմ, էցի) *v*, *a.* Narrer, conter, discourir.

Ջրոյախարութի (թէ, թք) *s.* Récit, discours, narration.

Ջրոյցել (իմ, էցի) *v*, *a.* Discourir, parler; narrer, conter.

Ջրաբար (ի, էւ) *adj.* Calomnieux, injuste, faux.

Ջրաբարել (իմ, էցի) *v*, *a.* Calomnier, causer, médire.

Ջրաբարել (ալի, ալաւ) *adj.* Calomniateur, imposteur, médisant, infamant.

Ջրաբարութիւն (թէ, թք) *s.* Calomnie, imposture, inculpation, médianse. **Ջրաբարութիւն**, calomnieusement.

Ջրոյ (ի, էւ) *s.* Zéro.

Ջրոյել Voyez **Ջրոյել** :

Ջոյ Voyez **Ջոյ** :

Ջոյել Voyez **Ջոյել** :

Ջոյաւ Voyez **Ջոյաւ** :

Ջոյաւ (ի, էւ) *s.* Voyez **Ջրհանք** :

Ջոյալ (ի, էւ) *s.* Voyez **Ջրհանք** :

Ջոյ, *adj.*, *ind.* Impudique, impudent, sale, deshonnête.

Ջոյաւ (ի, էւ) *adj.* Avare, sordide, ladre, vilain, crasseux.

Ջոյաւարութի (թէ, թք) *s.* Un sordide intérêt, avarice, sordidité, crasse, laderie.

Ջոյաւ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ջոյ** :

Ջոյաւ (իմ, էցի) *v*, *a.* Éblouir, charmer, efféminer.

Ջոյաւել (իմ, ալաւ) *v*, *n-p.* Être charmé, dissolu, ou impudique.

Ջոյաւութի (թէ, թք) *s.* Impudicité, impudence, saleté, deshonnêteté.

Ջոյ (աւ, աւ) *s.* Armée, soldatesque, milice; gens de guerre, force.

Զորագլուխ (զօր, լիսւմ) *s.* Général d'armée, capitaine, commandant.

Զորագլուխի Վոյա Զորաւորութիւն :

Զորագլուխ (զօր, լիսւմ) *adj.*, *comp.* Plus fort.

Զորագլուխ, ի, ind. **Զորագլուխ լիսւմ**, Lever des soldats, des troupes, faire des levées de soldats, s'attrouper.

Զորակալ (ի, աւ) *s.* Voyez **Զորագլուխ** :

Զորական (ի, աւ) *s.* Militien, soldat; armée, soldatesque, milice.

Զորականագլուխ Voyez **Զորագլուխ** :

Զորահանոյց, *adj.*, *ind. **Զորահանոյց լիսւմ** ou **առնել**, Diviser, arranger, ou placer les soldats.*

Զոր ամենայն, *adv.* Tous les jours, toujours.

Զորանալ (աւ, աջոյ) *v.*, *n-p.* Se raffermir, se remettre; s'enraciner; revivre; régner, prédominer; croître; s'augmenter; pouvoir.

Զորանիստ (ի, աւ) *adj.*, *et s.* Quartier de gens de guerre, département, caserne.

Զորապետ (ի, աւ) *s.* Voyez **Զորագլուխ** :

Զորապետել (աւ, էջի) *v.*, *n.* Commander une armée.

Զորապետ, adv. Valeureusement, courageusement.

Զորապար (ի, աւ) *s.* Commandant, qui commande une armée : Voyez **Զորագլուխ** :

Զորապարել (աւ, էջի) *v.*, *n.* Voyez **Զորապետել** :

Զորապարութիւն (թի, թի) *s.* Commandement d'une armée, généralat.

Զորակիւն, *s.*, *ind.* Aide, support, soutien.

Զորացուցանել (աւ, ջույց) *v.*, *s.* Fortifier, affermir, soutenir, renforcer, endurcir, munir, raffermir, rassurer, refaire, remettre, renforcer, restaurer, corroborer; aviver, conforter, enhardir, ranimer, raviver, réconforter, faire revivre.

Զորացուցիչ (ջի, ջույց) *adj.* Fortifiant, confortatif; corroboratif, cordial; fortificateur.

Զորաւոր (ի, աւ) *adj.* Fort, vigoureux; puissant; énergique, pathé-

tique; possible, efficace; vaoureux.

Զօրել (աւ, էջի) *v.*, *n.* Pouvoir, valoir; dominer; agir, produire un effet.

Զօրել (ի, աւ) *adj.* Voyez **Զօրաւոր** :

Զօրեղանք, *adv.* Valeureusement, courageusement; énergiquement, efficacement.

Զօրեղանքի (թի, թի) *s.* Valeur, vigueur.

Զօրի, pre. Comme, de façon, de manière. **Զօրի անասնոյ**, comme les bêtes, bestialement, en bête brute.

Զօրիւմէր, *adj.*, *ind. **Զօրիւմէր լիսւմ** Voyez **Զորագլուխ լիսւմ** :*

Զօրանալալ, *adv.* Journallement, chaque jour, toujours.

Զօրութեամբ, *adv.* Virtuellement.

Զօրութեամբ (ի, աւ) *adj.* Virtuel.

Զօրութեանականութիւն (թի, թի) *s.* Virtualité.

Զօրութեանէր, *adj.*, *ind.* Vortueux, puissant.

Զօրութիւն (թի, թի) *s.* Puissance, pouvoir; vigueur, valeur, cœur, courage, nerf, force, esprit, faculté; confortation; renfort, renforcement, adminicule; énergie, efficacité, efficacité, vertu; ressource: armée. **Զօրութիւն արեւի**, semence virile. **Զօրութիւն աստի**, les astres.

Է

Է (է) *É.* Lettre voyelle, septième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres **Է** et **Ա**, par exemple: **Էրե**, **էրե**; **էրեց**, **երեց**; **արա**, **էրա**; **արալեզ**; **էրալ**, **գէրա**; **գէրե**; **բարե**, **բարա**; **արաւելա**, **արաւա**, **արաւալաւա**.

Elle entre souvent dans la composition des mots, par exemple: **Արեւ**, **հոս**, **որդեղեր**, **սկիւնանեց**, **սկիւնանեց**, **հոսեց**, **հոսեցանալա**.

ԷՕ dans les mots étrangers se prononce comme **EU** français, par exemple: **Էօր**, *eur*; **էօր**, *gueur*.

Է ou **է** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Septième*; et mise au-dessus d'une lettre missive, montre l'Être suprême, ou Dieu.

Է (**է**, **ե**) *s.* Être, existence, ce qui existe : ce qui est de soi même, l'être suprême, Dieu ; vie, vieillesse, paillard.

Է (**է**, **ե**) *s.* Eh ! hé ! oh ! hélas !
Է (**է**, **ու**) *s.* Être, existence, ce qui existe : créateur, qui fait exister, qui tire du néant.

Է (**է**, **ու**) *adj.* Essentiel, substantiel ; substantif.

Է (**է**, **ու**) *v.* *n. p.* Être, exister.

Է (**է**, **ու**) *s.* Existence ; substance ; essence.

Է (**է**, **ու**) *adj.* Qui participe à la même existence, consubstantiel.

Է (**է**, **ու**) *s.* Entité.
Voyez **Է** (**է**, **ու**) *s.*

Է (**է**, **ու**) *s.* Consubstantialité, identité de substance.

Է (**է**, **ու**) *v.* *n.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *adv.* Essentiellement, substantiellement.

Է (**է**, **ու**) *v.* *s.* Faire exister, tirer du néant, créer.

Է (**է**, **ու**) *adj.* *s.* Forcible.

Է (**է**, **ու**) *adv.* Quelques fois, par fois.

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *s.* Note de musique.

Է (**է**, **ու**) *s.* (mot grec) Bouange : Voyez **Է** (**է**, **ու**) *s.*

Է (**է**, **ու**) *s.* Âne, boursin, baudet ; machine de guerre. **Է** (**է**, **ու**) *s.* Ânesses.

Է (**է**, **ու**) *s.* Chèvre qui ressemble à un âne.

Է (**է**, **ու**) *s.* Essence, nature, constitution ; existence ; substance.

Է (**է**, **ու**) *pro.* Quelque, quelque un.

Է (**է**, **ու**) *s.* Page.

Է (**է**, **ու**) *s.* Descende ; déclivité.

Է (**է**, **ու**) *adv.* Pourquoi ? par quelle raison, ou cause ?

Է (**է**, **ու**) *s.* Bête,

bête bête, bêtes fauves.

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *adv.* Quelques fois, par fois.

Է (**է**, **ու**) *adv.* Pourquoi ? pour quelle raison, ou cause ?

Է (**է**, **ու**) *adv.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *adv.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Է (**է**, **ու**) *v.* Voyez **Է** (**է**, **ու**) *v.*

Elle se met avant Ը dans ces mots, et dans leurs dérivés: Ըհանել (ըհանել) շտապ (ըտապ) շտեմարան (ըտեմարան): et dans les autres elle se met après, par exemple: Ըլահալ (ըլահալ) ըղթայ (ըղթայ) շորհ (ըշորհ) ըտալ (ըտալ) etc. Elle se met avant Ս dans ces mots avec leurs dérivés: Սթափ, սկաս, սկայ, սկառաակ, սկեսոր, սկիզբն, սկիչ, սկնդիկ, սկուտեղ, սպայ, սպանդ, սպանանել, սպառ, սպասել, սպարապետ, սպիզանի, սպի, սպիտակ, սպունգ, սպտոր, սասձեղ, սասձակ, սասմբակ, սագիւս, ստամբըս, ստանձնել, ստանայ, սակցի, սակեղծուել, սակցն, սակերբ, ստերժ, ստեպ, ստինք, ստիպել, սանանել, ստոման, ստոյգ, ստոր, ստուար, ստուեր, ստուգանել, ստրասերստ, ստրակ, սխմանել, սփուռս, սքանչելիք, սքոզել (prononcez ըսթափ, ըսկաս, ըսկայ, ըսկիզբն) etc: et se met après dans les autres, par exemple: Սղալ (սղալ) սղաք (սղաք) սխալ (սխալ) սղոց (սղոց) սմբակ (սմբակ) etc. Ը ou Է avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Huitième*.

Ըգերձել Voyez Ուգերձել: Ըգալի (ըղ, ըհալ) *adj.* Désirable, souhaitable.

Ըգալիսթ, *adj.* ind. Désireux, soupirant, cordial.

Ըգալիսն (ի, ալ) *adj.* Désirable, souhaitable: optatif.

Ըգալիսնութի (թ, թ) *s.* Désir, souhait.

Ըգալիերոս (ի, ալ) *adj.* Désirable, souhaitable: désireux, soupirant. Ըգալիերոս առնել, rendre désirable.

Ըգալիերոսեալ (ելոյ, ելով) *adj.* Désirable, fait à désirer.

Ըգալիերոսութի (թ, թ) *s.* Désir, souhait.

Ըգալիյոսութի (թ, թ) *s.* Chant agréable.

Ըգալ (ամ, ալ) *v. n.* Voyez Ըգանալ:

Ըգանալ (ամ, ալ) *v. n.* Désirer, souhaiter: deviner.

Ըգալապատում, *adj.* ind. Devin, devineur.

Ըգումութի (թ, թ) *s.* Désir, souhait: divination.

Ըգում (ըգում, ըգում) *v.* Désir, souhait, envie.

Ըգորիլ Voyez Ուգորիլ: Ըգորձել Voyez Ուգորձել:

Ըգալանիլ Voyez Ուգալանիլ: Ըգալիկ (ի, ալ) Voyez Ըգալիկ:

Ըգան (ի, ալ) *s.* Gorge: Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

Ըգանիկ (եմ, ելի) *v. n.* Mettre hors d'état de répondre; abattre; convaincre; désarçonner.

- Ընկեր (ենք, արեմք) *v, a.* Boîte, humer. Գան ընկեր, recevoir des coups de bâton.

Ընկեր (ընդ, ընդ) *adj, a. s.* Buvable : bevete. Voyez Ընկեր :

Ընկեր (ընդ, ընդ) *s, pl.* Boire, boisson, breuvage, liqueur, potion. Բռնակալ ընկեր, decoc-tion : Անուան ընկեր, դեղ, neco-tar. Ընկեր, սառնակ, glaces.

Ընդ ընդ Voyez Ընդ :

Ընդ. *pr.* A, en, vers, par, de- vers; par; entre, parmi, au milieu; dans, en; avec; pour; sous; dessous; sur; tôt, aussitôt que; à la place, au lieu de. Ընդ ընդ երկին, regarder le ciel. Ընդ ընդ, régner au lieu de lui, succéder à lui.

Տալ ընդ իմ, և ընդ քո, donner pour moi, et pour vous. Ընդ արք, obscurément. Ընդ ամենայն, totalement, en tout. Ընդ անամբ հոյեմ, regarder quelqu'un de travers, ou avec aversion. Ընդ ձեռն, avec, ou par la main. Ընդ մէջ, en, dans, dedans : à travers. Ընդ մէջ երեւել, fendre, passer, ou aller à travers, Ընդ աջ, à droite. Ընդ զերկա մասնէլ, tirer fort de l'arc. Ընդ մասն մասն, parfois. Ընդ խաբս, frauduleusement, avec erreur. Ընդ խաղ, burlesquement, faotieusement.

Գտնել ընդ նմա, entrer avec lui. Ընդ այր, և ընդ կին, tant l'homme, que la femme. Ընդ ձառով, sous un arbre. Փոխանակ ընդ այն, pour lui. Ընդ մէջ, par, au milieu.

Ընդ մի բերան, d'une commune voix, unanimement. Դէր գէրս, ընդ այլ, mettez ces livres avec les autres. Ե՛կ ընդ իս, venez-vous en avec moi. Ընդ անցանկէ, en passant.

Ընդ ամենայն երկրն, par tout pays. Անցանկ ընդ Փարեզ, passer par Paris. Ընդ ջուր և ընդ ցամաք, par eau et par terre. Ընկնուլ ընդ պա-տուհան, jeter par la fenêtre. Ան-ցանկ ընդ այն, passer par là. Ընդ ամենայն տեղիս, par tout. Ընդ մահ-ձոր, sous le lit. Ընդ երկինք, sous le ciel. Ընդ իւրեւ, ou իւրեւա, sous lui. Ընդ պատրուակաւ, sous prétexte. Ընդ առաւօտն, ou ընդ-այդն, sur le point du jour. Ընդ երեկա, ընդ երեկոյս, ou ընդ երե-կոյն, sur le soir. Ընդ իս, avec moi;

sur moi. Մեկնեցաւ ընդ ընդ համ-բաւ զարմանալ նորա, il parut sur le bruit de sa venue. Ընդ հա-կառակ, au contraire; de travers. Ընդ միտ ածել, ou հարկանել, pen-ser, raisonner en son esprit. Ընդ ան-հարկանել, fouler aux pieds.

Ընդարեր (ի, աւ) *adj.* Légé- mineux.

Ընդարոյս, *adj, ind.* Inné, na- tif, naturel, habituel.

Ընդարեւ, *adj, ind.* Nourri de légumes.

Ընդամուր, *adj, ind.* Ընդամուր հարկանել, Passer au fil de l'épée : fouler aux pieds.

Ընդամին, *adj, ind.* Voyez Ըն-դարոյս :

Ընդակեր (ի, աւ) *adj.* Qui man- ge des légumes.

Ընդակեց (կցի, կցաւ) *adj.* Fa- milier.

Ընդանեցուցանել Voyez Ընանել, ցուցանել :

Ընդանի Voyez Ընանի :

Ընդանութի Voyez Ընանութի :

Ընդառաւ, *pr.* Au devant de, contre. Ընդառաւ գնաւ, ելանել, ou լինել, aller au devant de, obvier, prévenir, rencontrer; affronter, fai- re face.

Ընդանուլ (սւմ, առի) *v, a.* Comprendre, recevoir, prendre.

Ընդանուց, *adj, ind.* Voyez Ընդառաւ :

Ընդասուն, *adj, ind.* Apprivoisé, privé, domestique, familier; délicat, douillet.

Ընդարձակ (ի, աւ) *adj.* Libre; large, ample, vaste, spacieux, grand; diffus.

Ընդարձակարան (ի, իւ) *adj.* Diffus, étendu.

Ընդարձակադոյն (գունի, գու-նիւ) *adj, comp.* Plus large, très- vaste; fort aisé.

Ընդարձակածեռն, *adj, ind.* Libé- ral, généreux.

Ընդարձակամիտ (միտ, միտաւ) *adj.* Magnanime, patient.

Ընդարձակամտութի (թե, թե) *s.* Magnanimité, longanimité, patience.

Ընդարձակայրի, *adj, ind.* Va- ste, spacieux, étendu.

Ընդարձակատար, *adj, ind.* Vo- yez Ընդարձակ :

Ընդ

Բնդարձակել (եմ, եցի) *v, a.* Dilater, élargir, agrandir, accroître, augmenter, étendre, amplifier, débânder, délasser, déployer, évaser, porter, pousser, reculer, amplifier. **Բնդարձակել բանիւ**, exagérer.

Բնդարձակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Բնդարձակել**. **Բնդարձակութի** (թե, թի) *s.* Etendue, extension, large, latitude, grandeur, ampleur, amplitude, ampliation, amplification, élargissement; diffusion; champ; capacité, contenance; dégagement, délassement, liberté.

Բնդարձ, *adj, ind.* Voyez **Բնդարձակեալ**.

Բնդարմանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'engourdir, s'endormir, transir.

Բնդարմացեալ (եղյ, եղով) *adj.* Gourdi, engourdi; transi; stupide.

Բնդարմացումի (ցման, ցմամբ) *s.* Engourdissement, transissement, inaction; stupeur.

Բնդարմացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Engourdir, endormir, transir.

Բնդարմացուցիչ (ցնի, ցնաւ) *adj.* Qui transit, qui fait endormir; charmant.

Բնդաւաղել (եմ, եցի) *v, a.* Sabler, inhumér.

Բնդդնիլ (իմ, ձեցայ) *v, n-p.* Se mettre à genoux.

Բնդդռել (եմ, եցի) *v, a.* Prendre, ou recevoir en son sein, accueillir.

Բնդդրել (եմ, եցի) *v, a.* Embrasser; entreprendre.

Բնդդէմ (դիմի, դիմաւ) *adj.* Contraire, opposé; opposant, ennemi; malheureux.

Բնդդէմ, բռ. Contre, au contraire, à l'envers, à rebours; avant, en face. **Բնդդէմ դառնալ** ou **կալ**, opposer, résister, contrarier.

Բնդդիմարան (ի, իւ) *adj.* Opposant, contradictoire.

Բնդդիմարանել (եմ, եցի) *v, n.* Contredire, contrarier, débattre, répondre.

Բնդդիմարանութի (թե, թի) *s.* Contradiction, disceptation; antiphrase.

Բնդդիմարեղել (եմ, եցի) *v, a.* Opposer, objecter.

Բնդդիմադրու, *adj, ind.* Opposant, contraire.

Բնդդիմադարձ, *adj, ind.* Opposant, contraire.

Բնդդիմադարձիլ (իմ, ձեցայ) *v, n-p.* S'opposer, résister.

Բնդդիմադարձութի (թե, թի) *s.* Opposition, résistance; antipéristase.

Բնդդիմադիր (դրի, դրու) *adj.* Opposé, contraire; opposant.

Բնդդիմադրել (եմ, եցի) *v, a.* Opposer, objecter.

Բնդդիմադրութի (թե, թի) *s.* Opposition, objection.

Բնդդիմադրութի Voyez **Բնդդիմադրութի**.

Բնդդիմակ (ի, աւ) *adj.* Contraire, opposant.

Բնդդիմակաւումի Voyez **Բնդդիմակաւումի**.

Բնդդիմակաւ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բնդդիմակ**.

Բնդդիմակաց (ի, իւ) *adj.* Qui résiste, opposant, contraire.

Բնդդիմակեց (եցի, եցաւ) *adj.* Voyez **Բնդդիմակաց**.

Բնդդիմակողմ, *ind.* Le côté opposé, revers, envers.

Բնդդիմակցել (եմ, եցի) *v, n.* Résister.

Բնդդիմահաւանել (եմ, հաւի) *v, a.* Contrelâcher.

Բնդդիմահար (ի, աւ) *adj.* Opposant, qui oppose, qui résiste.

Բնդդիմահարութի (թե, թի) *s.* Opposition, résistance; contre-coup.

Բնդդիմամարտ (ի, իւ) *adj.* Contraire, ennemi, opposant.

Բնդդիմամարտիկ (տի, տիւ) *adj, or s.* Voyez **Բնդդիմամարտ**.

Բնդդիմամարտութի (թե, թի) *s.* Opposition, résistance, action, combat.

Բնդդիմանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Résister, contraster, répugner, se mutiner.

Բնդդիմանաց, *adj, ind.* Voyez **Բնդդիմանալ**.

Բնդդիմասկալ, *adj, ind.* Contraire.

Բնդդիմասկանութի (թե, թի) *s.* Pensée, ou sentiment contraire.

Բնդդիմաստե (տի, տաւ) *adj.* Voyez **Հակասեալ**.

Բնդդիմութի (թե, թի) *s.* Résistance, opposition; contradiction, contrariété, discorde; empêchement, obstacle; contraste, démolé; déplaisance,

Ընդհարկանել (իմ, հարայ) *v*, *n-p*. Se battre, se choquer, heurter, se heurter.

Ընդհարում (բման, բմամբ) *s*. Choc, heurt, conflit.

Ընդհուպ, *adv*. Bientôt, tantôt, tôt, en peu.

Ընդմեռել (եմ, եցի) *v*, *a*. Donner, mettre entre les mains, accorder.

Ընդմեռմբ, *adj, ind*. Subalterne.

Ընդմիջաբար, *adv*. Médiatement, par le moyen, par quelque milieu.

Ընդմիջաբակ (ւզի, ւզաւ) *s*. Le milieu d'une voie, d'un chemin.

Ընդմիջարկութի (թէ, թք) *s*. Interposition, intermission, obstacle; mur mitoyen.

Ընդմիջել (եմ, եցի) *v*, *a*. Diviser en deux parties; séparer; mettre un obstacle; interrompre, discontinuer.

Ընդմիջել (իմ, ընցայ) *v*, *n-p*. Se fendre; être à moitié.

Ընդմեռել (եմ, եցի) *v*, *n*. Incliner, avoir du penchant pour quelque chose, y être porté.

Ընդմտաւոր (ի, աւ) *s*. Considéré, avisé, circospect, prudent.

Ընդմտանել (եմ, մեռ) *v*, *n*. Pénétrer, entrer bien avant, percer, ou passer à travers; s'insinuer; s'infiltrer.

Ընդոծին (ծնի, ծնաւ) *adj*. Né dans la maison de son maître.

Ընդողնել (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. Se mettre sur le dos; s'écrouler.

Ընդոր Voyez **Ընդորր**.

Ընդոստ, *adj*, *et s*, *ind*. Sauté: saut; rejaillissement. **Ընդոստիքնայ լինել**, s'éveiller précipitamment. **Ընդոստ իմն**, par échappée. **Ընդոստ անցանել**, sauter, franchir.

Ընդոստանալ (ամ, աջայ) *v*, *n*. Voyez **Ընդոստանուլ**.

Ընդոստանուլ (ում, տեայ) *v*, *n*. Sauter; rejaillir.

Ընդոստուցանել (եմ, տուցի) *v*, *s*. Faire sauter, ou rejaillir, pousser.

Ընդամեռել (եմ, եցի) *v*, *a*. Fouler aux pieds; mépriser; abattre, humilier, domter; chasser, pousser.

Ընդունել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Ընդվել**.

Ընդունակ (ի, աւ) *adj*. Acceptable, agréable: capable, susceptible.

Ընդունական (ի, աւ) *adj*. Vo-

yez **Ընդունակ** et **Ընդունելի**:

Ընդունակարան Voyez **Ընդունակարան**.

Ընդունակութի (թէ, թք) *s*. Acceptation: capacité, portée.

Ընդունայն, *adj, ind*, *et adv*. Vain, nul, inutile; vide; oiseux, oisif: en vain, inutilement; à vide.

Ընդունայնարան (ի, իւ) *adj*. Forfante, qui parle inutilement.

Ընդունայնաբար, *adj, ind*. Qui coule inutilement.

Ընդունայնամբ (մեռ, մաւ) *adj*. Vain, frivole.

Ընդունայնանալ (ամ, աջայ) *v*, *n-p*. Être vain, ou vide; chercher les vanités.

Ընդունայնաւոր (ի, իւ) *adj*. Vain, orgueilleux.

Ընդունայնաւորան (ի, իւ) *adj*. Vain, qui travaille inutilement.

Ընդունայնութի (թէ, թք) *s*. Vanité.

Ընդունարան (ի, իւ) *s*. Vase, vaisseau; récipient; réceptacle: qui reçoit.

Ընդունելի (ւայ, ընաւ) *adj*. Acceptable, admissible; agréable; impétrable: qui accepte, qui reçoit.

Ընդունելութի (թէ, թք) *s*. Réception, susception, acception, admission, accueil; impétration, obtention; chère, fête, traitement: participation. **Ընդունելութի անել**, essayer, traiter.

Ընդունել (իմ, ընկալայ) *v*, *a*. Recevoir, prendre, admettre, embrasser, accepter, accueillir, recueillir, tirer; impétrer, obtenir; accorder, agréer, approuver, avouer, consentir, reconnaître. **Ընդունել զգր**, **ընդունել**, tenir sur les fonts. **Ոչ ընդունել**, nier, désavouer; désapprouver.

Ընդունաւոր, *adj, ind*, *et adv*. Naturel: naturellement.

Ընդունակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Abandonner, mépriser.

Ընդվայր, *adv*. En vain, inutilement. **Ընդվայր հարկանել**, jeter, abandonner, mépriser.

Ընդվայրաբան (ի, իւ) *adj*. Forfante, charlatan, qui parle en vain.

Ընդվայրաբանութի (թէ, թք) *s*. Forfanterie, charlatanerie, discours inutile.

Ընդ

adj. Qui offre; qui est offert.
Ընծայանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.*
 Se présenter, être donné.
Ընծայասար (*ի, աւ*) *adj.* Voyez
Ընծայարեք:
Ընծայատուր, *adj, ind.* Voyez
Ընծայարեք:
Ընծայարան (*ի, աւ*) *s.* Lieu où
 l'on offre, autel.
Ընծայաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Voyez
Ընծայարեք:
Ընծայել (*եմ, եցի*) *v, a.* Offrir,
 présenter, sacrifier, donner, dédier,
 attribuer, prêter, proposer, déferer,
 résérer, conférer, dévouer, rendre,
 rapporter; faire, fournir; imposer,
 inscrire. **Ի լոյս ընծայել**, publier;
 découvrir.
Ընծայեցուցանել (*եմ, ցուցի*)
v, t. Offrir, présenter.
Ընծայութի (*թե, թք*) *s.* Of-
 fre, offerte; dédicace; présentation.
Թուղթ ընծայութե Voyez **Ընծայ-**
ական Թուղթ:
Ընծայումն (*այման, այմամբ*) *s.*
 Présentation: Voyez **Ընծայութի:**
Ընծիւղել Voyez **Ընծիւղել:**
Ընկալնուլ (*ուս, կալայ*) *v, a.*
 Voyez **Ընգունել:**
Ընկալուց, *adj, ind.* Qui reçoit;
 susceptible.
Ընկառանել (*եմ, եցի*) *v, a.* É-
 treindre.
Ընկենուլ (*ուս, կեցի*) *v, a.* Je-
 ter, rejeter, lancer, rebuter, fron-
 der, verser, ruer; démettre, déposer,
 destituer.
Ընկեր (*ի, աւ*) *s.* Compagnon,
 camarade, associé; compagne; con-
 sort; confrère; suppôt; prochain;
 participe; pair; commis; assistant.
Ընկերական (*ի, աւ*) *adj.* Social;
 sociable.
Ընկերակցել (*եմ, ցեցայ*) *v, n-p.*
 S'associer.
Ընկերակցութիւն Voyez **Ընկե-**
րութիւն:
Ընկերահեղձոյց, *adj, ind.* Qui
 étouffe son prochain.
Ընկերանալ (*ամ, աջայ*) *v, n.*
 Voyez **Ընկերել:**
Ընկերասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.*
 Qui aime son prochain.
Ընկերասեպ (*սեցի, սեցաւ*) *adj.*
 Qui hait son prochain.
Ընկերել (*եմ, եցի*) *v, n.* Accom-

pagner, escorter, suivre; apparier;
 associer; convoyer; aider, assister.
Ընկերհալաւութի Voyez **Խաղա-**
կաւութիւն:
Ընկերշակել (*եմ, եցի*) *v, n.* S'
 associer, conjurer, conspirer.
Ընկերութի (*թե, թք*) *s.* Com-
 pagnie, société; accompagnement,
 assistance; association, assortiment;
 suite, cortège; fraternité, confrater-
 nité, confrérie, congrégation, ordre,
 communauté, corps; conversation;
 intelligence: sociabilité.
Ընկերսիրութի (*թե, թք*) *s.* A-
 mour du prochain, charité.
Ընկերալ (*բոզի, բոլաւ*) *adj.* Qui
 accompagne, qui aide.
Ընկեցիկ, *adj, ind.* Abiect, vil.
Ընկեցիկ ինչ, rebut. **Ընկեցիկ աւ-**
նել, jeter, faire le jet. **Ընկեցիկ աւ-**
նել զմանուկն, exposer un enfant.
Ընկեցիկ լինել, être jeté.
Ընկեցումն (*ցման, ցմամբ*) *s.* Jet,
 projection, rebut.
Ընկիծել (*եմ, չեցայ*) *v, n-p.* Ré-
 sister, se servir d'obstacle, empê-
 cher.
Ընկիւնուլ Voyez **Ընկուղանել:**
Ընկուղանել (*եմ, լուղի*) *v, a.*
 Enfoncer, submerger, absorber.
Ընկղմել (*եմ, եցի*) *v, a.* Enfon-
 cer, approfondir, submerger, couler,
 inonder, noyer, plonger, absorber,
 ensevelir.
Ընկղմել (եմ, մեցայ) *v, n-p.* San-
 cir, fondre, se plonger; se perdre.
Ընկղիւլ **ի քնոյ**, dormir d'un pro-
 fond sommeil.
Ընկղմումն (*զման, զմամբ*) *s.* En-
 foncement, immersion, submersion.
Ընկնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Oppri-
 mer, rabattre, rabaisser, ravaler, ter-
 rasser, domter, humilier, émousser.
Ընկնել ընդ բեռամբ, accabler.
Ընկողին Voyez **Անկողին:**
Ընկողանեցուցանել (*եմ, ցուցի*)
v, t. Étendre, concher.
Ընկողանել (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.*
 S' étendre dans son lit, se concher.
Ընկողանեցուցանել Voyez **Ընկող-**
անեցուցանել:
Ընկողանիւլ Voyez **Ընկողանիւլ:**
Ընկող (կուղի, կուղաւ) *s.* Noix.
Ընկող Տոգկաց ou **մկահոտ**, mus-
 cade, noix muscade.
Ընկուղալարդ, *adj, ind*, Fait
 com-

comme une noix; fourni de noix.
Բնկազեմ (նայ, նեաւ) *s.* Noyer.
Բնկուղ (*s.*, *ind.*) Voyez **Բնկազեմ**.
Բնկրկել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.* Rebuter; retirer, reculer; domter; rouler.
Բնձառիւծ (*ոյ*, *ով*) *s.* Léopard.
Բնձենի (նայ, նեաւ) *s.* Peau de léopard.
Բնձեալք (*յից*, *յեւք*) *s.* pl. Don, présent.
Բնձեակ (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.* Donner, prêter.
Բնձիւղ (*ոյ*, *ով*) *s.* Surgeon, bourgeois, jet, pousse, bouton, scion, germe.
Բնձիւղել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.*, *et* *n.* Bourgeonner, boutonner, drageonner, pousser, pulluler, sortir, germer, éclore.
Բնձուղ (*ու*, *ու*) *s.* Girafe.
Բնշաւաւ, *adj.*, *ind.* Riche, opulent.
Բնշաւք Voyez **Արծաթաւք**.
Բնշաւիրութիւն (*թե*, *թք*) *s.* Passion pour les richesses, avarice.
Բնշաւիւղ (*տեցի*, *տեցաւ*) *adj.* Qui méprise les richesses.
Բնշալք (*յից*, *յեւք*) *s.*, *pl.* Moustache. **Բնշալ առնել**, *բանալ* *ou* *թերել*, mépriser, ne pas tenir compte, n'en faire aucun cas.
Բնշաւեմ (*ւտի*, *ւեաւ*) *adj.* Riche, fortuné, foncé, pécinieux.
Բնշաւեաւթիւն (*թե*, *թք*) *s.* Richesse, abondance de biens.
Բնշալաղ (*ի*, *իւ*) *adj.* Avere, taquin, pince-maille, ladre.
Բնշիւղ (*ի*, *ու*) *adj.* Voyez **Բնշաւեմ**.
Բնշիւղեն (*դիւի*, *դիւաւ*) *adj.* Voyez **Երեւոյեան**.
Բնշիւղութիւն Voyez **Բնշաւեաւթիւն**.
Բնշովն, *adv.* Avec les racines, entièrement. **Խնկել դրոյսն ընշովն**, déraciner les plantes de terre avec les racines.
Բնշուղ (*լայ*, *լով*) *s.* Bouvillon.
Բնտարդալ Voyez **Բնդարդալ**.
Բնտարդիւն Voyez **Բնտանդիւն**.
Բնտանդիւնութիւն (*թե*, *թք*) *s.* Familiarité.
Բնտանդակ (*եիի*, *եեաւ*) *adj.* Familier.
Բնտանդաւք, *adv.* Familièrement, domestiquement, confidemment.

Բնտանդիւն (*դուի*, *դուաւ*) *adj.*, *comp.* Très-familier; propre.
Բնտանդակ (*ի*, *ու*) *adj.* Voyez **Բնտանդ**.
Բնտանդիւն (*եցի*, *եցաւ*) *adj.* Voyez **Բնտանդ**.
Բնտանդիւնութիւն Voyez **Բնտանդիւն**.
Բնտանդաւք (*ամ*, *նեցալ*) *v.*, *n-p.* Se familiariser, s'approprioiser, s'acoster, fréquenter, communiquer.
Բնտանդաւքանել (*եմ*, *ցուցի*) *v.*, *s.* Rendre familier, apprivoiser, civiliser, humaniser, domter.
Բնտանդի (նայ, նեաւ) *adj.*, *et* *s.* Familier, domestique; propre; natif; privé; prochain; franc.
Բնտանդութիւն (*թե*, *թք*) *s.* Familiarité, domesticité, confiance, communication, fréquentation; habitude; privauté; fraternité. **Բնտանդութիւն ընդ կնոջ**, commerce chamei avec une femme.
Բնտանդակ (*նայ*, *նեաւ*) *s.*, *f.* Une prochaine, une familière.
Բնտանդաւք **Զնտանդաւք**, *adv.* De soi-même, naturellement.
Բնտել Voyez **Բնդել**.
Բնտելակաւն Voyez **Բնդելակաւն**.
Բնտելակաւնութիւն (*թե*, *թք*) *s.* Familiarité.
Բնտելակաւն, *adj.*, *ind.* Familier.
Բնտելակրթիւն (*եմ*, *եցալ*) *v.*, *n-p.* Se familiariser.
Բնտելաւք Voyez **Բնդելաւք**.
Բնտելաւքանել Voyez **Բնդելաւքանել**.
Բնտելութիւն Voyez **Բնտանդութիւն**.
Բնտիւր, *adj.*, *ind.* Elu, digne, beau, bon, civil, de bonne condition, curieux, élégant, excellent, exquis, fin, gentil, grand, heureux, honnête, joli, noble, poli, précieux, pur, singulier, souverain, superbe.
Բնտիւրակաւն (*ի*, *ու*) *adj.* Électif; Voyez **Բնտիւր**.
Բնտիւրակաւնութիւն (*թե*, *թք*) *s.* Éléance, bonté, excellence.
Բնտիւրալք (*նայ*, *նեք*) *s.*, *pl.* Choix, élection, élite; épiluchement; triage.
Արծաթ ընտրակաւն, argent pur.
Բնտիւրալքիւն (*դուի*, *դուաւ*) *adj.*, *comp.* Meilleur, excellent, très-bon, préférable.
Բնտիւրակաւն (*ի*, *ու*) *adj.* Voyez **Բնտիւր**.

Ընտրելակէց (*կցի, կցաւ*) *adj.*
Qui est élu avec un autre, compa-
gnon d'élection.

Ընտրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Élire,
choisir; trier, assortir; éplucher;
discerner, juger; distinguer, différen-
cier, connaître; décider; aimer, em-
brasser, opter, préférer.

Ընտրողական (*ի, աւ*) *adj.* Éc-
lectique.

Ընտրողութի (*ութի, ութի*) *s.* Dis-
cernement, discrétion, jugement, en-
tendement.

Ընտրութի (*ութի, ութի*) *s.* Choix,
élection, suffrage, triage, vœu; ar-
bitrage, arbitre, délibératif; décision,
discernement, distinction, discrétion;
option; scrutin; goût.

Ընտրայ Voyez **Ընտրայ**.

Ընտրալ Voyez **Ընտրալ**.

Ընտրալայ Voyez **Ընտրալայ**.

Ընտրալայի Voyez **Ընտրալայի**.

Ընտրալայի Voyez **Ընտրալայի**.

Ընտրալայի Voyez **Ընտրալայի**.

Ընտրալայի Voyez **Ընտրալայի**.

Ընտրալայի Voyez **Ընտրալայի**.

Ընտրալայի Voyez **Ընտրալայի**.

Ընտրալայի Voyez **Ընտրալայի**.

Ընտրալայի *prs.* Selon, eu égard à, à
l'égard, conformément, suivant; à
proportion, à raison; après; auprès,
relativement; pour, quant à; sur;
de; hors. **Ընտրալայի կարծեաց**,
selon moi, selon mon sens. **Ի չա-
փաւ կարգաց զանձն ըստ օրինակի
նորա**, je me réglerai sur son exem-
ple. **Անցանէլ ըստ չափի**, outrepa-
ser. **Ելանէլ ըստ քաղաքի**, sortir
hors de la ville. **Այր ըստ առնի**,
l'un après l'autre. **Այր ըստ առնի**,
annuellement, chaque année. **Օր
ըստ օրի**, journellement, chaque jour.
Ըստ ամենայնի, totalement, en tout,
parfaitement. **Ըստ նախահօրն յան-
ջանաց**, pour le péché du premier
père. **Ըստ ինքեան**, de soi-même,
naturellement, essentiellement. **Ըստ
չափու եկամսիցն**, à proportion de
son revenu.

Ըստանձնել (*եմ, եցի*) *v, a.* En-
dossier, mettre sur son dos, embras-
ser, entreprendre.

Ըստգիւտ Voyez **Աստգիւտ**.

Ըստգաննել Voyez **Աստգաննել**.

Ըստգանի Voyez **Աստգանի**.

Ըստգանայի (*ի, եւ*) *adj.* Demi-
voyelle, muette.

Ըստգորգայի (*գորգի, գորգիւ*)
adj, comp. Fort étroit, étroit, serré.

Ըստգրլ Voyez **Աստգրլ**.

Ըստգիր Voyez **Աստգիր**.

Ըստգրա Voyez **Աստգրա**.

Ըստգրեւ Voyez **Աստգրեւ**.

Ըստմանեայ (*եմ, եմ*) *adj.* Par-
ticulier, en partie.

Ըստ որում, *adv.* Comme, ainsi que,
en tant que, selon que, suivant que.

Թ

Թ (toute) T, ou TH. Lettre con-
sonne, neuvième de l'Alphabet Ar-
ménien. Elle se change ou se com-
fond quelquefois avec les lettres Պ
et Տ, par exemple: **Թագիր**, **թա-
գիր**; **Թաղանթ**, **թաղանթ**; **Թա-
կարթ**, **թակարթ**; **Կաթայ**, **կա-
թայ**.

Թ ou **Թ** avec une ligne au-dessus,
marque le nombre *Neuvième*.

Թագ (*ի, եւ*) *s.* Couronne, mi-
tre, diadème, bandeau. **Թագ կա-
պել**, couronner.

Թագապետակ, *adj, ind.* Cou-
ronné, royal.

Թագադիր (*դիր, դրաւ*) *adj.*
Qui couronne, que met une couron-
ne sur la tête d'un autre; couron-
né, qui porte une couronne sur sa
tête, mitré.

Թագադրութիւն (*ութի, ութի*) *s.*
Couronnement. **Հանգես Թագա-
դրութիւն**, inauguration.

Թագադար (*ի, եւ*) *adj.* Cou-
ronné, orné d'une couronne.

Թագադարել (*եմ, եցի*) *v, a.*
Couronner, orner d'une couronne.

Թագադարմ (*ի, եւ*) *adj.* Ro-
yal, de la famille royale, prince.

Թագադի (*ի, եւ*) *adj.* Voyez
Թագադարմ.

Թագաժառանգ (*ի, աւ*) *adj.*
Couronné, qui a hérité d'une cou-
ronne.

Թագակալ (*ի, աւ*) *adj.* Cou-
ronné, qui a une couronne, régnant;
qui tient une couronne.

Թագակապ (*ի, եւ*) *adj.* Voyez
Թագադիր.

Թագակից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Com-
pagnon d'une couronne; qui règne
ensemble.

Թագայօրէն, *adj, ind.* Couron-
né,

né, en forme d'une couronne.

Թագաւոր (*թ, աւ*) *adj.* Qui prend une couronne sur sa tête, couronné.

Թագաւոր (*թ, աւ*) *adj.* Qui donne une couronne, qui couronne.

Թագաւոր (*թ, աւ*) *s.* Roi, monarque.

Թագաւորաբնակ (*թ, աւ*) *adj.* Voyez **Արքայաբնակ** :

Թագաւորազարմ (*թ, իւ*) *adj.*

Voyez **Թագազարմ** :

Թագաւորազն (*զնն, զամբ*) *adj.*

Voyez **Թագազարմ** :

Թագաւորազուն (*զնի, զնիւ*) *adj.* Voyez **Թագազարմ** :

Թագաւորահայն (*ի, աւ*) *adj.*

Royal : royaliste.

Թագաւորակերպ, *adj, ind.* En roi, comme un roi.

Թագաւորակից (*կցի, կցաւ*) *adj.*

Voyez **Թագակից** :

Թագաւորանիստ, *adj, ind.* Capitale, où est la résidence du roi.

Թագաւորել (*եմ, եցի*) *v, n.*

Régner ; être couronné.

Թագաւորութի (*թէ, թք*) *s.* Règne, empire ; royauté, couronne ; royaume. **Միջ պարսպայ Թագաւորութի**, interrègne.

Թագընկէց, *adj, ind.* Qui rejette, qui refuse une couronne.

ԹագԹագաւոր Voyez **ԹագԹաւոր** :

Թագնաւոր, *adv.* En cachette, en secret, à la dérobée.

Թագնախորհուրդ, *adj, ind.* Secret, caché, mystérieux.

Թագնութի (*թէ, թք*) *s.* État d'une chose cachée, secret, mystère.

Թագնու (*ում, գեայ*) *v, n.*

Voyez **Թագել** :

Թագուած (*ոյ, ու*) *s.* Voyez **Թագուած** :

Թագուհի (*հւ, հեաւ*) *s, f.*

Reine, impératrice.

Թագուհութի (*թէ, թք*) ou **Թագուհայութի** (*թէ, թք*) *s.* Dignité d'une reine.

Թագուն, *adj, ind.* Occulte, caché, secret.

Թագուած (*գաթի, գաթիւ*) *s.* Cache ; cachement, recèlement : secret.

Թագուցանել (*եմ, գուցի*) *v, s.* Cacher, couvrir, céler, dérober, re-

céler ; masquer, pallier ; envelopper ; enterrer ; enfouir.

Թագել (*եմ, գեայ*) *v, n-p.* Se cacher, se faire céler, se dérober, se retirer, se couvrir.

Թաթ (*ի, իւ*) *s.* **Թաթ ձեռայ**, Poing, main. **Թաթ ոտից**, patte, pied. **Թաթ կշայ**, plats, ou bassins de balance, plateau.

Թաթախ, *adj, ind.* Enduit, couvert.

Թաթահերձ, *adj, ind.* Qui a un pied fourchu, ou fendu.

Թաթաղել (*եմ, եցի*) *v, s.* Combler.

Թաթաղուն, *adj, ind.* Comble, plein par dessus les bords.

Թաթառ (*ի* ou *ոյ, աւ* ou *ով*) *s.* Trombe, siphon, tourbillon.

Թաթաւել (*եմ, եցի*) *v, s.* Plonger, enduire.

Թաթաւուց, *adj, ind.* Foncé, riche, plein.

Թաթել (*եմ, եցի*) *v, s.* Donner un coup de pied ; tromper.

Թաթու (*թլոյ, թլով*) *s.* Patte, pied.

Թաթպան (*ի, աւ*) *s.* Gant ; manique ; mitaine ; gantelet. **Թաթպան արկանել ձեռայ**, ganter. **Վաճառք Թաթպանայ**, ganterie.

Թաթպանագործ (*ի, աւ*) *s.* Gantier.

Թաթլալ : **Թաթլալ խաղալ**, Trembler, s' agiter, sauter.

Թաթկանալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Tomber en faiblesse, languir, pâmer, se pâmer, tomber en défaillance, défaillir, évanouir, s' évanouir.

Թաթկացումն (*ցման, ցմամբ*) *s.* Défaillance, pamoison, évanouissement.

Թաթկացուցիլ (*ցի, ցաւ*) *adj.* Qui fait languir, ou défaillir.

Թաթու (*մաի, մաիւ*) *s.* Talmud : **Թաթու** (*լիան, լիամբ*) *s.* Voyez **Թաթկացումն** :

Թաթան (*ի, իւ*) *s.* Instance. **Թաթանձ արկանել**, prier instamment, presser importunément.

Թաթանձական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Թաթանձեցուցիլ** :

Թաթանձանք (*նայ, նգ*) *s, pl.* Instance, poursuite, sollicitation pressante.

Թաթանձել (*եմ, եցի*) *v, s.*

In

Insister, faire instance; postuler avec instance, infester, importuner, vexer, incommoder, molester.

(Թախանձեցուցանել (եմ, ցուցի) օ, չ. Voyez (Թախանձել:

(Թախանձեցուցիչ (ցի, ցու) adj. Pressant, importun.

(Թախանձուլի (Թի, Թի) չ. Voyez (Թախանձել:

(Թախիծ, չ, et adj, ind. Affliction, douleur: affligeant, douloureux.

(Թախածագին, adj, ind, et adv. Triste, chagrin, chagrinant, douloureux: tristement, lugubrement.

(Թախածագեմ, adj, ind. Triste, mélancolique, qui a un visage, ou une mine triste.

(Թախածագին (ի, աւ) adj. Triste, chagrinant.

(Թախծախ (նայ, նոք) չ, քի. Tristesse, chagrin, affliction.

(Թախծեալ (եղոյ, եղւ) adj. Triste, affligé, chagrin, mélancolique.

(Թախծելի (լոյ, լու) adj. Triste, mélancolique.

(Թախծիլ (իմ, ծեցայ) օ, յ-ք. S'attrister, se chagriner, s'affliger.

(Թախծողական (ի, աւ) adj. Voyez (Թախանձել:

(Թախծութի (Թի, Թի) չ. Tristesse, affliction, mélancolie, désolation; deuil.

(Թախ (ի, իւ) չ. Sonnette; martinet; hie; masse; mailles; battant.

(Թախաղաղ (ի, իւ) չ. Chapiteau.

(Թախաղաղ նաւու, hunc. (Թախաղաղ ou (Թախաղթ (ի, իւ) չ. Piège, attrapoire, lacs, lacet, panneau, filet.

(Թախարդապաւ, adj, ind. Enveloppé de pièges, attrapé, lacé.

(Թախարդապատիր, adj, ind. Qui attrape, propre à surprendre, capiteux.

(Թախարդել (եմ, եցի) օ, ա. Lacer, attraper, emboiser, dupier.

(Թախիւ (եմ, եցի) օ, ա. Hier; battre.

(Թախոյի (ի, աւ) չ. Cruche, broc, pot, urne.

(Թաղ (ի, իւ ou աւ) չ. Quartier, endroit, partie de ville, département, canton: Voyez (Թաղիլ:

(Թաղամասաւոր Voyez (Թաղաւմասաւոր:

(Թաղանթ ou (Թաղանթ (ոյ, տլ) չ. Membrane, panicule, pellicule; foliole, taie, tégument.

(Թաղանթաղ, adj, ind. Fourmi de membrane, ou de pellicule.

(Թաղանթաղաթ, adj, ind. Voyez (Թաղանթաղ:

(Թաղանթային (այնոյ, այնու) adj. Membraneux.

(Թաղանթապաւ, adj, ind. Enveloppé dans une membrane.

(Թաղանթապատել (եմ, եցի) օ, ա. Envelopper, ou environner d'une membrane.

(Թաղամուտր (ի, աւ) adj. Châtré, castrat.

(Թաղամուտրել (եմ, եցի) օ, ա. Châtrer, ôter les testicules à un animal. (Թաղամուտրել զմին, honorer un cheval. (Թաղամուտրել զաւաղան, chapenner un jeune coq.

(Թաղար (ի, իւ) չ. Vaisseau de terre, bassin.

(Թաղեայ, adj, ind. Feutré, garni de feutre.

(Թաղել (եմ, եցի) օ, ա. Enterer, inhumer, ensevelir.

(Թաղի (ի, իւ) չ. Cyclamen.

(Թաղիլ (զնայ, զեթ) չ, քի. Feutre. (Թաղիլ գործել, ou (Թաղեթ պատել, feutrer.

(Թաղի (ի, իւ) չ. Tale.

(Թաղիլ (իմ, կեցայ) օ, յ-ք. S'épaissir.

(Թաղիլ Voyez (Թախիլ:

(Թաղումն (զման, զմոմ) չ. Sepulture, enterrement, inhumation; ensevelissement.

(Թաղուն, adj, ind. Épais.

(Թամբ (ի, իւ) չ. Selle, arçon: poulpe, mollet; gras de la jambe.

(Թամբել (Թամբ, Թամբ) չ, քի. Desseler, désarçonner.

(Թամբաւոր (եմ, եցի) օ, ա. Voyez (Թամբել:

(Թամբաւ ou (Թամբաւ Voyez (Թամբել:

(Թամբել (եմ, եցի) օ, ա. Sel-ler, barder.

(Թան (ի, իւ) չ. Soupe, potage; purée.

(Թանաթ (ի, աւ) չ. Fer-blanc.

(Թանալ (ամ, Թան) օ, ա. Baigner, mouiller, tremper, imbiber; essanger.

(Թանաթ (ի, իւ) չ. Encre.

(Թանդ,

Թանգ, *adj, ind, et s.* Cher, précieux : Voyez Փոկ :

Թանգապէն (գնի, գնիւ) *adj, et adv.* Cher, précieux; cher, à haut prix. Թանգապէն աւելլ, renchérir.

Թանգարակուն (ի, աւ) *adj.* Cher, précieux.

Թանգարան (ի, աւ) *s.* Trésor, lieu où l'on met en réserve des choses précieuses; museum, musée.

Թանգաւելլ (եմ, էջի) *v, n.* Avoir honte, fuir, échapper.

Թանգաթի (թէ, թի) *s.* Cherté.

Թանթրդէնի (նոյ, նեաւ) *s.* Sureau.

Թանիկ, *s, ind.* Petite soupe, ou un peu de soupe.

Թանկ Voyez Թանգ :

Թանձր (ձու, ձու) *adj.* Épais, qui a de la profondeur, gros, grossier; gras; dense; profond.

Թանձրաբառաւ *adj, ind.* Qui a une langue grasse, qui parle gras, difficile.

Թանձրադանդաւ *adj, ind.* Lourd, pesant.

Թանձրալեզու (ի, աւ) *adj.* Voyez Թանձրաբառաւ :

Թանձրախաւ *adj, ind.* Épais, dense.

Թանձրախիտ *adj, ind.* Épais, dense; touffu; matériel.

Թանձրախոռն *adj, ind.* Voyez Թանձրախիտ :

Թանձրահող *adj, ind.* Épais, dur.

Թանձրամած *adj, ind.* Épais, dense; fuligineux.

Թանձրամալի *adj, ind.* Épais, touffu.

Թանձրամարմին *adj, ind.* Pesant; dodu, gras.

Թանձրամիտ (մոկ, մոաւ) *adj.* Stupide, grossier, lourdaud, pesant, obtus, massif.

Թանձրամոռթի (թէ, թի) *s.* Stupidité, pesanteur, badauderie, bêtise.

Թանձրամբուք, *s, et adj, ind.* Barbe épaisse; fourni de barbe épaisse.

Թանձրայատակ *adj, ind.* Épais, profond, dur.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

Թանձրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir; s'endurcir, devenir dur; se cailler, se coaguler, se congeler, s'engrûmeler.

նալ 'ի մարմնի, s'incarner, prendre chair humaine.

Թանձրասիրտ *adj, ind.* Voyez Թանձրամիտ :

Թանձրասալակ *adj, ind.* Épais; dense, étendu.

Թանձրասալակ *adj, ind.* Épais, qui tombe épais.

Թանձրասեռակ *adj, ind.* Épais, gros.

Թանձրասեռակ (եւոյ, եւով) *adj, et s.* Concret.

Թանձրասեռակունել (եմ, ջուցի) *v, t.* Épaissir, condenser; coaguler, congeler.

Թանձրել (եմ, էջի) *v, a.* Voyez Թանձրասեռակունել :

Թանձրութի (թէ, թի) *s.* Épais, épaissir, épaississement, grosseur, corps, corpulence, consistance; condensation, concrétion, coagulation.

Թանի (ի, իւ) *s.* Diarrhée, dévoiement, foire; dysenterie; épreinte.

Թանի, *pré.* Sans : Voyez Առանի :

Թաշիկ (ի, աւ) *s.* Mouchoir.

Թաշտ (ի, իւ) *s.* Note de musique.

Թառ (ի, իւ) *s.* Juchoir.

Թառամ, *adj, ind.* Flétri, terni.

Թառամալակունել (եմ, ջուցի) *v, t.* Flétrir, faner, sécher, ternir.

Թառամիլ (եմ, միցայ) *v, n-p.* Se flétrir, se faner, se sécher, se ternir, se passer.

Թառանի (ի, իւ) *s.* Soupir, gémissement.

Թառան (ի, իւ) *s.* Voyez Թառանի :

Թառանալ (նոյ, նոյ) *s, pl.* Voyez Թառանի :

Թառանել (եմ, էջի) *v, n.* Soupirer, gémir.

Թառանել (եմ, էջի) *v, n.* Voyez Թառանել :

Թառանի (ի, իւ) *s.* Sorte de poisson.

Թաս (ի, իւ) *s.* Tasse.

Թասել Voyez Թասի :

Թասու (ի, աւ) *s.* Sorte de poids.

Թասր (եմ, եմաւ) *s.* Voyez Թասր :

Թասրոն (ի, իւ) *s.* Théâtre, spectacle.

Թասրոնական (ի, աւ) *adj.* Théâtral, scénique.

Թասրոնական նկար, scène, décoration.

Թասրոնական բանաստեղծութի, dramatique.

Թաս

nétraisif, subtil, perçant, qui passe à travers.

Թափանցականութի (ԹԵ, ԹՔ) s. Pénétrabilité.

Թափանցանց, *adj, ind.* Voyez Թափանցական : Թափանցանց ելալիկ ou անցանել, pénétrer, passer à travers.

Թափանցանցութի (ԹԵ, ԹՔ) s. Pénétration; pénétrabilité.

Թափանցել (եմ, եցի) v, n. Pénétrer, percer, transpercer, passer à travers, entrer; s'insinuer; approfondir.

Թափանցելի (ըսյ, լիաւ) *adj.* Pénétrable, perméable.

Թափանցելութի Voyez Թափանցականութի :

Թափանցեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire pénétrer, percer, passer à travers, enfermer.

Թափանցելի, *adj, ind.* Pénétrant, perçant : transparent, diaphane.

Թափանցելութի (ԹԵ, ԹՔ) s. Transparence, diaphanéité.

Թափանցութի Voyez Թափանցանցութի :

Թափանցումն (ցման, ցմամբ) s. Pénétration.

Թափառ (ի, եւ) *adj.* Voyez Թափառական :

Թափառական (ի, աւ) *adj.* Vagabond, rûdeur, errant. Թափառական շրջել, vaguer, rôder, errer.

Թափառանք (նայ, նօք) s. Evagation, erreurs.

Թափառիլ (իմ, սեցայ) v, n-ր. Vaguer, divaguer, rôder, errer, courir la pretantaine.

Թափառաս, *adj, ind.* Voyez Թափառական :

Թափառութի (ԹԵ, ԹՔ) s. Voyez Թափառանք :

Թափեալ ուղեղ, *adj, ind.* Écervelé, fou.

Թափել (եմ, եցի) v, a. Renverser, jeter à bas, ruer; répandre, verser; évacuer, vider, épuiser, désempir; ôter, dépouiller; décharger, dégager, délivrer; humilier, abaisser. Թափել զկաւաւ, blanchir le linge, évider. Թափել զոգիւս, ôter, tourmenter. Թափել զգինի, désenivrer. Ածել Թափել, joindre, inferer.

Թափեղ (ի, աւ) *adj.* Impétueux,

violent, qui se jette rapidement.

Թափել (փի, փաւ) s. Blanchisseur. Գործարան Թափել, blanchisserie.

Թափելութի (ԹԵ, ԹՔ) s. Blanchissage.

Թափուր, *adj, ind.* Vide; vacant.

Թափուրել (եմ, եցի) v, a. Vider, désempir; dépeupler.

Թափոր (ի, եւ) s. Procession (d'église).

Թափթափ, *adv.* En cachette, à la dérobée.

Թափեալ Voyez Թափանցել :

Թափաւ Voyez Թափուր :

Թափուցանել Voyez Թափուցալ :

Թափել Voyez Թափել :

Թեգան (ոյ, ու) s. Trame.

Թեգանաւոր (ի, աւ) s. Manteau fourni de manche.

Թեգանիք (նեայ, նեպ) s, pl, Manche; amadis.

Թեթեւ, *adj, ind.* Léger; agile, dispos, volant; ténu; veniel; frivole. Թեթեւ, vite, légèrement, à la légère.

Թեթեւեան, *adj, ind.* Léger.

Թեթեւացի (գունի, գունի) *adj, comp.* Plus léger, fort léger.

Թեթեւործ, *adj, ind.* Léger, vil.

Թեթեւթեւ, *adj, ind.* Agile, volant, léger.

Թեթեւորտիկ, *adj, ind.* Léger, frugale, pauvre. Թեթեւորտիկ սեղան, un dîner léger.

Թեթեակի, *adv.* Légèrement, à la légère, facilement.

Թեթեամ (մոխ, մոաւ) *adj.* Léger, écervelé, éventé, évaporé.

Թեթեամութի (ԹԵ, ԹՔ) s. Légèreté d'esprit, évaporation; inconstance, instabilité, imprudence.

Թեթեանալ (ամ, աջայ) v, n-ր. Être allégé, ou déchargé.

Թեթեանդամ, *adj, ind.* Agile, léger.

Թեթեացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Alléger, décharger; soulager, élever.

Թեթեալութի (ԹԵ, ԹՔ) s. Légèreté, décharge; agilité; allègement, soulagement, lenitif; frivolité, futilité.

Թել (ոյ, ու) s. Fil, filet, filament, aiguillée, brin, fibre. Թել

parler, suite, la suite, le reste d'un discours.

Исхитатель (*исх.*, *исхит.*) *adj.* Instigateur, conseiller. **Исхитывать** (*исх.*, *исхит.*) *v.* suggérer, instiguer, conseiller, dicter.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Suggérer, insinuer, instiguer, insister, susciter, souffler, siffler, inspirer, conseiller, dicter, emboucher.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Suggestion, instigation, persuasion, incitation, suscitation, tentation, incitation, conseil, diotée.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Argue.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Entreprendre, aspirer, prétendre, protéger, aider. **Исхитывать** (*исх.*, *исхит.*) *v.* se rebeller, se révolter, se dévouer.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Pin. **Исхитывать** (*исх.*, *исхит.*) *s.* pinastre.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Diocèse, évêché.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *adj.* Diocésain, paroissial, paroissien.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Fil, corde.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Voyez **Исхитывать**.

Исхитывать *adj.*, *ind.* Demi-ouvert.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *adj.*, *comp.* Plus imparfait, défectueux.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Exorcer imparfaitement, ou à moitié.

Исхитывать *adj.*, *ind.* Imparfait, défectueux.

Исхитывать *adj.*, *ind.* Imparfait, informe.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Voyez **Исхитывать**.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Presqu'île, péninsule.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *adj.* D'une foi imparfaite, méfiant; incertain, incertain.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. se méfier, se défier.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Méfiance, défiance, insidiosité, incroductilité.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *adj.* Méfiant, incertain.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Se méfier, se défier, soupçonner, douter.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Méfiance, défiance, doute, soupçon.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Manquer, se manquer, être impar-

fait, ou défectueux, diminuer, idem.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* Voyez **Исхитывать**.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* nombre.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *adj.* Commercant, novice, peu expérimenté.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Diminuer.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *adj.*, *ind.* Éliminatoire.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Diminuer, rendre imparfait, ou défectueux.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Deux témoins, idole.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* Voyez **Исхитывать**.

Исхитывать *adj.*, *ind.* Instable, qui n'est pas bien fermé.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* Voyez **Исхитывать**.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Rendre instable, diminuer.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Instabilité, diminution, défaut.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* Voyez **Исхитывать**.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* Voyez **Исхитывать**.

Исхитывать *adj.* Qui combat légèrement, escarmoucher.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *v.* s. Se faire voir imparfaitement, ou un peu.

Исхитывать *adv.* Peu-être.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Feuilles, feuillet; papier, rôle; papillote; pièce de four, ou de pâtisserie.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Feuilles.

Исхитывать *adj.*, *ind.* et *adv.* Manque, imparfait, incomplet, défectueux, vicieux, faible, fautif; imparfaitement, défectueusement.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Vin chaud.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Manque, manquement, vice, imperfection, faute, malfaçon, défectuosité, défaut.

Исхитывать *adj.*, *ind.* Qui n'est pas parfaitement droit, ou juste.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Aile.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Ailes d'un moulin à vent.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Ailes d'une armée.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* Aileron, ou nageoire de poisson.

Исхитывать (*исх.*, *исхит.*) *s.* manche d'un ha-

habit. Թե նույն, gouvernail, ou voile d'un navire. Թեք Sunday, ailes du vent.

Թեքուն (թե, Թե) s. La pousse des ailes.

Թեքեկ (թե, եղե) adj. Ailé, fourni d'ailes.

Թեքեկեկ (թե, Թե) adj. ind. Voyez Թեքեկեկ.

Թեքեկ (թե, եղե) v, n. Voler, battre des ailes.

Թեքեկեկ (թե, Թե) s. Voltigeant.

Թեքեկ (թ, աւ) s. Aileron, petite aile.

Թեքեկեկ (թ, աւ) adj. Ailé, volant, volatile.

Թեքեկեկ (թե, եղե) v, n. Tâcher, faire des efforts; pencher, incliner; regarder, observer.

Թեքեկեկ, adj. ind. Թեքեկեկ (թե, եղե) v, n. Méler, ou joindre ses ailes avec celles d'un autre; s'entr'aider.

Թեքեկեկ (թե, Թե) v, n. Voler.

Թեքեկեկ (թե, եղե) v, n. Entendre ses ailes; voler.

Թեքեկեկեկ, adj. ind. Qui tient, qui est tenu sous les ailes; protecteur, qui protège, qui est protégé.

Թեքեկեկ (թե, եղե) v, n. Couvrir avec ses ailes.

Թեքեկեկ (թե, եղե) v, n. Étendre ses ailes, protéger, favoriser; s'emparer, occuper.

Թեքեկեկ (թ, աւ) adj. Protecteur, patron.

Թեքեկեկ (թե, Թե) s. Protection, faveur; manœuvre.

Թեքեկեկ (թե, Թե) s. Voyez Թեքեկեկ.

Թեքեկ (թե, եղե) v, n. Volet.

Թեքեկ (թ, աւ) adj. Ailé, qui a des ailes.

Թեքեկ (թե, եղե) v, n. Voler.

Թեքեկ (թե, աւ) s. (mot grec) Voyez Թեքեկ.

Թեքեկ (թ, աւ) s. Son, recoupe.

Թեքեկեկ, écaille. Թեքեկեկ, la crasse de la tête. Թեքեկեկ, écaille.

Թեքեկեկ, adj. ind. Fourni de peau écailée.

Թեքեկեկ (թ, աւ) adj. Abondant de son; écailé, écailleux.

Թեքեկ (թ, աւ) s. Voyez Թեքեկ.

Թեքեկ (թե, եղե) v, n. Courber, cambrer; pencher, incliner; faucher, plier, tortuer.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թեքեկ (թե, Թե) s. Courbure, courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թմարգուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Brûler, rendre brun, rembrunir.

Թմեղ (եմ, էջի) v, a. Cuire au four.

Թմեղութի (թե, թք) s. Rembrunissement.

Թմեղել (եմ, էջի) v, n. Se couvrir et obscurcir, de nuage, se faire brun.

Թմեղե (եմ, էջի) v, n. Couvrir. Թմեղիւ (մր, մար) s, f. Coureuse.

Թմեղութի (սմե, սմեթ) s. Incubation.

Թմեղորդ, adj, ind. Fort brun, bruni, sombre (ciel, ou tems).

Թմեղաբեր (ե, աւ) s. Qui porte des lettres, courrier, estafette, messenger, postal, postillon.

Թմեղաբոծ (ե, աւ) s. Papetier.

Թմեղաբեր (կր, կրաւ) s. Porte-lettre.

Թմեղակից (եթ, էջաւ) s. Correspondant.

Թմեղակցութի (թե, թք) s. Correspondance.

Թմեղաւոր (ե, աւ) s. Voyez Թմեղաբեր.

Թմեղաւորութի (թե, թք) s. Messagerie.

Թմեղաւան (ե, աւ) s. Papetier.

Թմեղաւան (ե, աւ) s. Papeterie.

Թմեղիւ, s, ind. Voyez Թմեղութի.

Թմեղիւն, Voyez Թմեղիւն.

Թմեղահար (ե, աւ) s. Tambour, celui qui bat le tambour; timbalier.

Թմեղիւ (բէ, բիւ) s. Tambour, timbale.

Թմեղաձուկն (ձկան, ձկամբ) s. Torpille.

Թմեղացաւ (ոյ, ու) s, et adj. Lethargie; lethargique.

Թմեղեցուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Assoupir, endormir, étourdir, rendre pesant, engourdir, transir.

Թմեղիւ (եմ, բեցայ) v, n - p. S'assoupir, s'endormir, sommeiller.

Թմեղութի, Voyez Թմեղութի.

Թմեղացաւ, Voyez Թմեղացաւ.

Թմեղեցուցանել, Voyez Թմեղեցուցանել.

Թմեղեցուցիչ (ցի, ցաւ) adj. Assoupissant, soporatif, soporifère, soporifique, somnifère; narcotique.

Թմեղութի (թե, թք) s. Stupéur, étourdissement; assoupissement, engourdissement, transissement; inaction.

Թմեղաւ (ամ, աջի) v, n. Retentir; tinter.

Թմեղանոթ (ե, եւ) s. Canon.

Թմեղանոթ, artillerie, batterie.

Թմեղել (եմ, էջի) v, n, et s. Retentir; faire retentir.

Թմեղեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire retentir, tinter.

Թմեղիւն, s, ind. Retentissement, bruit, détonnation; tintement; tintouin; pouf, fracas.

Թմեղիւն արմաւելի, détonner.

Թմեղութի (զմե, զմեթ) s. Voyez Թմեղիւն.

Թմեղաւ (ամ, աջի) v, n. Voyez Թմեղել.

Թմեղամարար, adj. Hostilement, offensivement.

Թմեղամակն (ե, աւ) adj. Ennemi, d'ennemi.

Թմեղամանադիր (դր, դրաւ) adj. Insultant, choquant, outrageux, difamant.

Թմեղամանակց, adj, ind. Insultant, injurieux, outrageux.

Թմեղամանակամ, adj, ind. Injurieux, ennemi.

Թմեղամանաւ (ամ, աջայ) v, n. Être, devenir, on se faire ennemi.

Թմեղամանադիր (սր, սրաւ) adj. Voyez Թմեղամանակամ.

Թմեղամանել (եմ, էջի) v, a. Insulter, offenser, chloquer, outrager, invectiver, maltraiter.

Թմեղամանիչ (նի, նաւ) adj, et s. Insultant, offensant, outrageant, offenseur.

Թմեղամանիչ (նայ, նոթ) s, pl. Insulte, affront, injure, offense, outrage, vilénie.

Թմեղամի (մի, միւ) s. Ennemi, adversaire, contraire, rebelle.

Թմեղամութի (թե, թք) s. Intimité, hostilité, haine, aversion, mé-sintelligence.

Թմեղացաւ (ե, աւ) adj. Malheureux, infortuné, misérable, piteux, pitoyable, disgracié, mesquin; chétif; malencontreux, désastreux, calamiteux.

Թմեղացաւ (ե, եւ) adj. Méchant, malheureux, triste.

Թշուաւաբար, *adv.* Malheureusement, misérablement, pitoyablement, piteusement, pieusement, mesquinement, fatalement, funestement, déplorablement.

Թշուաւակիտ (*ի, աւ*) *adj.* Malheureux, triste, misérable.

Թշուաւահասոյց, *adj., ind.* Qui apporte du malheur, malheureux.

Թշուաւակեղ, *adj., ind.* Plein de malheur, malheureux.

Թշուաւանալ (*ամ, ացալ*) *v., n.* Être, ou devenir malheureux.

Թշուաւացնանել (*եմ, ցնցի*) *v., t.* Rendre malheureux.

Թշուաւաբերութիւն, *adj., ind.* Malheureux, désastreux.

Թշուաւութիւն (*թե, թք*) *s.* Malheur, misère, infélicité, infortune, mal, disgrâce, désastre, calamité, extrémité, chute, appauvrissement.

Թշուաւութիւն (*հայ, հեւաւ*) *adj., f.* Misérable, malheureuse.

Թշկն, *s., ind.* Un des mois des Hébreux.

Թոթիկ (*թիկի, թիկաւ*) *s.* Petit animal.

Թոթաւ (*ի, եւ*) *adj.* Voyez **Թոթաւաւ**.

Թոթաւաւ (*ի, աւ*) *adj.* Grasseur, bégue.

Թոթաւաւանել (*եմ, ելի*) *v., n.* Voyez **Թոթաւել**.

Թոթաւել (*եմ, ելի*) *v., n.* Grasseur, balbutier, bégayer.

Թոթաւութիւն (*թե, թք*) *s.* Grasseur, balbutiement, bégaiement.

Թոթիւն (*ի, եւ*) *s.* Petit d'animal.

Թոթ, *pro.* Sauf, hormis, excepté, joint que, outre que.

Թոթանալ (*ամ, ացայ*) *v., n-p.* Se laisser, se permettre, se relâcher, se ralentir.

Թոթ աւար, *adv.* Laissez à part, laissez.

Թոթացնանել (*եմ, ցնցի*) *v., t.* Permettre, laisser, concéder, lâcher, relâcher, ralentir.

Թոթ Թե. *adv.* D' autant plus, sans.

Թոթութիւն (*թե, թք*) *s.* Remission, relaxation, pardon, grace, décharge, délaissement, délivrance; désfection.

Թոթուլ (*աւ, Թոթի*) *v., a.* Lais-

ser, permettre, abandonner, céder, commettre, concéder, conniver, déserter, délaissier, despourvoir, se desapproprier, desemparer, désertir, se desister, se dessaisir, se deveir, lâcher, livrer, omettre, pardonner, quitter, relâcher, relâcher, remettre, résigner, tolérer; répudier; renoncer.

Թոթութիւն (*զման, զմանք*) *s.* Abandon, abandonnement, démission, desappropriation, désertion, desistement, dessaisissement, deveissement, éloignement; permission.

Թուլ, *adj., ind.* Lâche, languoureux, languissant, mollesse, mou, délicat, faible, tendre. **Թուլ աւ**, *perm.* Voyez **Թոթութիւն**.

Թոթաւաւ, *adj., ind.* Dont les membres sont lâches, faible.

Թոթաւութիւն (*թե, թք*) *s.* Permission, indulgence, concession, connivence; dessaisissement; tolérance.

Թոյն (*թոյնի, թոյնիւ*) *s.* Poir, toxique, venin, empoisonnement. **Թոյնել** (*զման, զմանք*) *v., t.* Désenvener.

Թոյր (*ի, եւ*) *s.* Voyez **Երանգ**.

Թոյնիւր (*իւր, իւր*) *s.* Fourneau, four, fournaise.

Թոյն, *adj., ind.* Voyez **Զարմանք**.

Թոյն (*ի, եւ*) *s.* Sorte de poisson testacé.

Թոյնիւ (*ի, աւ*) *s.* Provision, viatique: paye, soldo, salaire, pension, prébende, gage, appointement.

Թոյնիւ եկեղեցական, *benefice*.

Թոյնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Gager, prébendier, stipendiaire.

Թոյնիւ (*եմ, ելի*) *v., a.* Gager, stipendier.

Թոյնաւոր, *adj., ind.* Qui est mort d'une mort violente, ou toutementuse.

Թոյնել (*եմ, ելի*) *v., a.* Tourmenter, vexer, violenter, battre, frapper.

Թոյնաւոր (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Թոյն**.

Թոյնաւոր (*զման, զմանք*) *s.* Toirment, vexation, coup.

Թոյն (*աւ, աւ* ou *աւ, աւ*) *s.* Petit-fils.

Թոյնեայ (*իւր, իւր*) *s., f.* Petite-fille.

Թոյնել (*եմ, ելի*) *v., a.* Enchanter, charmer.

Թումկ (դի, զմա) adj, et s. Enchanteur, charmeur.

Թումկութի (թԷ, թԲ) s. Enchantement, charme, incantation, sorcellerie, fascination, ensorcellement. Թումկ զԹումկութիս, desenchanter.

Թոք (ոյ, ու) adj, et s. Qui découle; découlement.

Թոքանոց (թ, աւ) s. Alambic; cucurbite; pélican.

Թոքանոցանիլ Voyez Թոքանոցանիլ.

Թոքանոցանիլ, adj, ind. Qui vient, qui descend de Thogorma, Arménien.

Թոքիլ (եմ, էղի) v, a, et n. Distiller, alambiquer; découler, suinter.

Թոքիլանոցանիլ (եմ, ցուցի) v, z. Distiller, faire découler.

Թոքիլանիլ (եմ, էղի) v, a. Distiller, alambiquer.

Թոքիլանիլ (եմ, ցուցի) s. Distillation, écoulement; éjection, évacuation.

Թոքանիլ (թ, իւ) s. Arithmétique.

Թոքանիլութի (թԷ, թԲ) s. Arithmétique, science des nombres; algorithme.

Թոքանիլութիս Voyez Թոքանիլութիս.

Թոքանիլ (գրոյ, գրոմ) s. Chiffre, caractère qui sert à marquer les nombres.

Թոքանիլ (թ, աւ) adj, et s. Numéral, numérique; date; époque; ère.

Թոքանիլանիլ (գրոյ, գրոմ) s. Dataire.

Թոքանիլանիլութի (թԷ, թԲ) s, Daterie.

Թոքանիլանիլութիս (թԷ, թԲ) s. Ère, époque.

Թոքանիլ (դի, էղաւ) adj, et s. De même nombre, calculé ensemble; compaignon.

Թոքանիլ (եմ, էղի) v, a. Agréger.

Թոքանիլութի (թԷ, թԲ) s. Agrégation.

Թոքանիլան (ոյ, ու) s. Nombre, numéro; enrôlement.

Թոքանիլ (թ, իւ) s. Voyez Տոքանիլ ou Կառնարայ.

Թոքանիլ (թ, աւ) s. Chiffre; nombre, numéro.

Թոքանիլ (եմ, էղի) v, a. Chiffrer; numérotier; marquer.

Թոքանիլ (թ, աւ) adj, Nom-breux.

Թոքիլ (եմ, էղի) v, a. Nombrer, compter, supputer, calculer, ranger, mettre au nombre.

Թոքիլ (թոյ, թոմ) s. Figure.

Թոքիլ (թոյ, թոմ) s. Mère.

Թոքիլ (թ, աւ) s. Patriarche, patriarche.

Թոքիլ, v, imp. Il semble.

Թոքիլ (եմ, էղի) s. Opinion, sentiment.

Թոքիլանիլ, adj, ind. Doux, mou, lent.

Թոքիլանիլ, s. Lâchement, mollement, débilement, faiblement, languissement.

Թոքիլանիլ (եմ, էղի) adj. Lâche, poltron, mou, faiblement.

Թոքիլանիլ (թ, աւ) adj. Lâche, effaîmé.

Թոքիլանիլութի (թԷ, թԲ) et Lâcheté, mollesse, nonchalance.

Թոքիլանիլութի (թԷ, թԲ) s. Lâcheté, poltronerie.

Թոքիլանիլ (եմ, էղի) s. S'avachir, devenir lâche, molir, se relâcher, se ralentir, faiblir, s'affaiblir, se débâter, débaîter.

Թոքիլանիլ (եմ, էղի) adj. Lâche, pusillanime; qui manque de cœur.

Թոքիլանիլութի (թԷ, թԲ) s. Lâcheté, manque de courage, pusillanimité.

Թոքիլանիլ, adj, ind. Mou.

Թոքիլանիլ (եմ, էղի) v, z. Lâcher, relâcher, ralentir, débâter, filer, débâter; affaiblir, amollir, épuiser, effaîmer.

Թոքիլ (թԷ, թԲ) s. Lâcheté, relâchement, relaxation, ralentissement, débâtement; affaiblissement, faiblesse, débilité, défaillance, langueur, pesanteur; mollesse, épuisement, exténuation.

Թոքիլ (թոյ, թոմ) adj. Brun, basané, olivâtre, bis, moricaud. Թոքիլ ou Թոքիլանիլ, draper, couvrir de drap de deuil.

Թոքիլ (թոյ, թոմ) s. Temps brun, ou sombre.

Թոքիլ (թոյ, թոմ) s. Couvée. Թոքիլանիլ, couvrir.

Թուղթ (*թղթոյ, թղթով*) *s.* Papier : lettre, épître. **Թուղթ խաղու**, carte. **Թուղթ անպիտան**, perasse, rogaton. **Կոտորակ թղթոյ**, papillote.

Թումբ (*թմբոյ, թմբով*) *s.* Di-gue, jetée, chaussée, levée, batar-deau, estacade, herge.

Թուխառուութի (*թէ, թք*) *s.* Vénéfice.

Թուխաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Veni-meux, véneneux, virulent.

Թուխաւորեւ (*եմ, էցի*) *v, a.* Empoisonner, envenimer.

Թուխաւորութի (*թէ, թք*) *s.* Empoisonnement.

Թունեւ (*եմ, էցի*) *v, a.* Voyez **Թունաւորեւ**.

Թուշ (*թշի, թշեւ*) *s.* Joue : Vo-yez **Ասյ**.

Թուր (*թրոյ, թրով*) *s.* Épée : note de musique.

Թուրինք (*թնքի, թնքաւ*) *s.* O-range.

Թուրծ (*թրծոյ, թրծով*) *s.* Joue : euite.

Թուրբ (*թրմոյ, թրմով*) *s, pl.* Bain ; infusion. 'Ի **Թուրմ արկա-նեւ**, baigner ; infuser.

Թուր (*թիւոյ, թիւով*) *s.* Touf-fe d'arbrisseaux, arbuste, buisson, bruyère, broussailles, épines, genêts.

Թուր (*թբոյ, թբով*) *s.* Crachat ; crachement, sputation.

Թուր (*ոյ, ու*) *s.* Poumon.

Թորածէա (*թեաի, թեաաւ*) *adj.* Pulmonique, phthisique.

Թորածէաութի (*թէ, թք*) *s.* Pulmonie, péripneumonie, phthisie.

Թորային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Pulmonaire, pneumonique.

Թորառաջ (*լից, ջեբ*) *s, pl.* Le devant du poumon.

Թորացաւ (*ոյ, ու*) *adj.* Voyez **Թորածէա**.

Թորացաւութի Voyez **Թորածէա ասութիւն**.

Թորակիր, *adj, ind.* Dont la joue est bouffi, à pleine joue.

Թորանիւ (*իմ, թոնայ*) *v, n.* Vo-yez **Թուրիւ**.

Թուրիւ, *s, pl, ind.* Vol, vo-lée, essor. **Թուրիւ արձակեւ**, voler, sauter.

Թուրեւ (*եմ, էցի*) *v, n.* Vo-leter.

Թուռցանեւ (*եմ, առցի*) *v, t.* Faire voler ; étendre.

Թուռական (*ի, աւ*) *adj.* Volant.

Թուռան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Թու-ռիւ**.

Թուռանիւ Voyez **Թուռիւ**.

Թուռարան (*ի, աւ*) *s.* Aile. **Թու-ռարան նաւի**, voile d'un navire.

Թուռիւ (*իմ, թոնայ*) *v, n.* Vo-ler, s'envoler, s'essorer, partir.

Թուռարան (*ի, աւ*) *s.* Ornitho-logiste.

Թուռարանութի (*թէ, թք*) *s.* Ornithologie.

Թուռարան (*ի, աւ*) *s.* Volière.

Թուռիկ, *s, ind.* Oisillon, petit oiseau.

Թուռոր (*ի, աւ*) *s.* Oiseleur, oiselier.

Թուռու (*նոյ, նով*) *s, et adj.* Oiseau, volatile, volant.

Թուռիւ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Vo-leter, voltiger ; se trémousser.

Թրածուկն (*ձկան, ձկամբ*) *s.* Aiguille (poisson).

Թրածուկա (mot grec). Nom de vent.

Թրեւ (*եմ, էցի*) *v, a.* Pétrir, boulanger.

Թրեւեւ (*լիկ, ջեաւ*) *s.* O-seille.

Թրեւոր (*թրոյ, թրով*) *s.* Che-nille, ver. **Մասեւեւ զթրեւոր**, écheniller.

Թրեւ (*եմ, էցի*) *v, n.* Se trémousser ; trembler ; vibrer.

Թրեւում (*անան, անամբ*) *s.* Trémoussement ; tremblement ; vi-bration.

Թրեւում, *adj, ind.* Tremblant ; qui trémousse.

Թրեւակ (*ի, աւ*) *s.* Beau par-leur.

Թրեւ (*թրեի, թրեաւ*) *s.* Voyez **Թրեւոր**.

Թրեւ (*եմ, էցի*) *v, a.* Cuire (des briques), cuire.

Թրեւում (*ծման, ծմամբ*) *s.* Cui-te (des briques).

Թրեւ (*եմ, էցի*) *v, a.* Mouil-ler, tremper, ramollir ; pétrir, gâcher.

Թրեւ (*եմ, էցի*) *v, a.* Baigner, mouiller, humecter, imbiber : Voyez **Թանաւ**.

Թրեւ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Կը-կանք**.

Թիւ

Թփստեակ, *adj, ind*. Qui ressemble à un buisson.

Թփու, *s, ind*. Bruyere, haliers; puine, broussailles.

Թփուից, *adj, ind*. Chargé de crachats.

Թփուել (*Էմ, Թփ*) *v, a*. Cracher; jeter hors de la bouche. **Թփուել**, crachoter.

Թփուց (*ի, ալ*) *s*. Voyez **Թփա**.

Թփալ (*ի, ալ*) *s*. Crachoir.

Թփալա (*ի, իւ*) *s*. Sorte d'aspic (ptyas).

Թփալ (*ու, Թփ*) *v, a*. Voyez **Թփուել**.

Թփալել (*Էմ, Էցի*) *v, a*. Secouer, remuer, ébranler fortement; gauler; jeter, verser; pousser, chasser, éloigner; ciller; plonger.

Թփալան (*իման, Թփալ*) *s*. Secouement.

Թփ (*ի, իւ*) *s*. Humidité; pluie.

Թփանել, *s, pl, ind*. Tems de pluie qui tombe beaucoup.

Թփանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p*. Se corrompre, puer.

Թփանալ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p*. S'affaiblir, se passer, manquer.

Թփալ (*Էմ, Էցի*) *v, n*. Souffler, haleter.

Ժ (*je ou ge*) **Զ** (consonne). Lettre consonne dixième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre **Զ**, par exemple: *լըդէհ, նժդէհ; աժդահակ, աշդահակ; աշխոյժ, աժխոյժ*.

Ժ ou **Ճ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Dixième*.

Ժախ ou **Ժահ** Voyez **Ժահր**.

Ժախակ (*ի, ալ*) *s*. Sorte de plante.

Ժահադեմ (*դիմի, դիմալ*) *adj*. Laid, difforme.

Ժահադիմալ (*ԹԷ, ԹՔ*) *s*. Laideur de visage, difformité.

Ժահահոտ (*ի, իւ*) *adj*. Puant, qui sent mauvais, fétide.

Ժահահոտել (*իմ, աեցայ*) *v, n-p*. Puer, sentir mauvais, s'empuantir.

Ժահահոտութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s*. Puanteur, mauvaise odeur, empuan-

tissement; faguenas, odeur fade; infection. **Լուել Ժահահոտութիւն**, empuantir, empestier.

Ժահաւես, *adj, ind*. Voyez **Ժահադեմ**.

Ժահաւեսութիւն Voyez **Ժահադեմութիւն**.

Ժահր (*ի, իւ*) *s*. Ordure; virus.

Ժահրաւից, *adj, ind*. Plein d'ordure; virulent.

Ժամ (*ու, ու*) *s*. Heure; tems; point, propos, tems opportun, opportunité, occasion favorable.

Ի դէպ Ժամու, à point, à propos. **Յամու նայն Ժամ**, à tout propos; toujours,

en tout tems, à tout moment, à toute heure. **Ժամ աւնուել**, vaguer, se désoccuper, trouver une occasion favorable.

Ժամ հարկանել, sonner (en parlant d'une cloche, d'une horloge).

Ժամ աալ ou **Ժամ դնել**, assigner un certain jour pour faire quelque chose.

Ժամս Ժամս, Ժամս ընդ Ժամս, ընդ Ժամս Ժամս, d'heure en heure, par fois, quelquefois.

Ընդ Ժամս, à cette heure, présentement, à présent.

Les 12 heures du jour sont appelées en Arménien ainsi, 1. **Այդ**.

2. **Ճայդ**. 3. **Չայրացեալ**. 4. **Ճուռադայեալ**. 5. **Շառալիկեալ**.

6. **Երկրաւես**. 7. **Շահալիկ**. 8. **Հրակաթ**. 9. **Հուրփայեալ**. 10. **Ժաղաթեալ**. 11. **Աւարտ**. 12. **Արփոյ**.

Les 12 heures de la nuit sont nommées ainsi, 1. **Խաւարակ**. 2. **Աշտուշ**. 3. **Մթացեալ**. 4. **Շաղաւտ**. 5. **Կամաւտ**. 6. **Բաւալան**. 7. **Խոթափեալ**. 8. **Գիդակ**. 9. **Լուսաշմ**. 10. **Աւաւտ**. 11. **Լուսափայլ**. 12. **Փայլածու**.

Ժամադիրք (*դրքի, դրքու*) *s*. Heures, bréviaire, diurnal.

Ժամագործ (*ի, ալ*) *s*. Horloger.

Ժամագործութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s*. Horlogerie.

Ժամագիտակ (*ի, ալ*) Voyez **Ժամագիտական**.

Ժամագիտական (*ի, ալ*) *adj*. Qui observe les heures; gnomonique.

Ժամագիր (*դրի, դրալ*) *adj*. Assigné. **Ժամագիր ընել**, assigner, marquer, prescrire une heure, ou un certain jour.

Ժամագրել (*Էմ, Էցի*) *v, n*. As-

Kk si-

signer : Voyez **ժամագիր լինել** :
ժամագրութի (թԷ, թԹ) s. As-
 signation, rendez-vous, terme, pré-
 fixation.

ժամակալ (ի, իւ) s. Voyez **ժա-
 մագրութի** :

ժամակալ, adj, ind. Voyez **ժա-
 մագիր** :

ժամական (ի, աւ) adj. Horaire.

ժամակարգութի (թԷ, թԹ) s.
 Ordre de prières dans l'église, offi-
 ce, heures.

ժամակոչ (ի, աւ) s. Qui donne
 avis pour se rendre à l'église.

ժամակամբայր, adj, ind. Tem-
 porel, transitoire, passager.

ժամահար (ի, աւ) s. Sonneur ;
 orécelle.

ժամամուտ (մտի, մտիւ) s. In-
 troit.

ժաման : ժաման կացուցանել ou
առնել, Faire parvenir, ou arriver.

ժաման լինել, parvenir, arriver.

ժամանակ (ի, աւ) s. Temps,
 ou tems; heure; âge, siècle; terme,
 course. **Երգ ժամանակ ժամանակ**,
 de tems en tems, quelquefois.

ժամանակարան (ի, իւ) s. Chro-
 nologiste.

ժամանակաբանութի (թԷ, թԹ)
 s. Chronologie.

ժամանակագիր (գրի, գրաւ) s.
 Chroniqueur, chronologiste.

ժամանակագիրք (գրոց, գրովք)
 s, pl. Chronique.

ժամանակագիւտ, adj, ind. Trou-
 vé à tems, temporel.

ժամանակագրական (ի, աւ) adj.
 Chronologique.

ժամանակագրել (եմ, եցի) v,
 s, et n. Dresser une histoire suivant
 l'ordre du tems; écrire sur la chro-
 nologie.

ժամանակագրութի (թԷ, թԹ)
 s. Chronologie; chronique.

ժամակազանց, adj, ind. Vieil,
 vieux, fort âgé, avancé en âge.

ժամանակալ, adj, ind. Assigné.
ժամանակալ լինել, assigner un cer-
 tain tems.

ժամանակակէտ (կիտի, կիտիւ)
 s. Échéance, expiration, terme, point.
ժամանակակէտ պայման, assigna-
 tion, expiration, fin d'un terme com-
 venu.

ժամանակալի (ի, իւ) adj.

Qui mesure, qui compte le tems.
ժամանակապատում, adj, ind.
 Voyez **ժամանակագիր** :
ժամանակացոյց (ցուցի, ցուցիւ)
զմի, et s. Qui montre le tems: chro-
 nique.

ժամանակաւոր (ի, աւ) adj.
 Voyez **ժամանակեայ** :

ժամանակեայ (կէի, կէիւ) adj.
 Temporel, transitoire, passager.

ժամանակեան, adj, ind. Voyez
ժամանակեայ :

ժամանակել (եմ, եցի) v, n.
 Assigner, prescrire, marquer un ter-
 me, prescrire.

ժամանաւորիլ (իմ, բեցայ) v,
 n-p. Voyez **ժամանել** :

ժամանել (եմ, եցի) v, n. Par-
 venir, arriver, venir, revenir; mu-
 rir; pouvoir.

ժամանեցուցանել (եմ, ցուցի)
 v, t. Faire parvenir, ou arriver.

ժամանոց (ի, աւ) s. Burette (de
 la messe).

ժամանումն (նման, նմամբ) s.
 Arrivée, venue, arrivage, abord;
 avènement. **ժամանումն պաղոց**, ma-
 turité.

ժամանող (նողի, նողաւ) adj.
 Qui arrive; qui peut.

ժամաշար (ի, իւ) s. Malheur,
 mauvaise destinée.

ժամապահ, adj, ind. Exact,
 ponctuel, qui conserve le tems.

ժամալաճառ (ի, իւ) adj. Qui
 perd du tems. **ժամալաճառ լինել**,
 perdre du tems, chipoter, vêtiller,
 niaiser, badiner, s'amuser à des cho-
 ses de rien.

ժամատեղի (տեղոց, տեղեաւ) s.
 Eglise, temple, oratoire.

ժամատուն (տան, տամբ) s. Vo-
 yez **ժամատեղի** : presbytère.

ժամարար (ի, աւ) s. Officiant,
 célébrant.

ժամացոյց (ցուցի, ցուցիւ) s.
 Horloge; montre. **ժամացոյց արեւու**,
 cadran solaire.

ժամերգութիւն (թԷ, թԹ) s.
 Heures, office divin.

ժայթքել (եմ, եցի) v, a. Vo-
 mir, dégoûter.

ժայթքումն (քման, քմամբ) s.
 Vomissement.

ժայռ (ի, իւ) s. Rocher, roche,
 roc; écueil, banc, brisans.

ժայ.

Խաղառար (ի, աւ) *adj.* Rabon-
x, escarpé; qui abonde de rochers,
d'écueils.

Ժանաւար (ի, աւ) *s.* Coche.

Ժանդ. Voyez **Ժանկ** avec ses dé-
s.

Ժանդ. Voyez **Ժանա** avec ses dé-
s.

Ժանդափուշ (փշոյ, փշով) *s.*
vigne piquante.

Ժանեղ (ի, աւ) *adj.* Fourni de
auvaises dents, ou défenses.

Ժանեւոր (ի, աւ) *adj.* Fourni de
denses.

Ժանեք (նեայ, նեօք) *s, pl.* Dents
es bêtes sauvages, défenses. Ժա-
եք փշոյ, ivoire, dent d'éléphant.

Ժանկ (ոյ, ով) *s.* Rouille, rouil-
ure, verd-de-gris, verdet : nielle.

Հառնաւ ou **սրբէլ զԺանկն**, dérouil-
er. **Հարկանեւ ժանկոյ**, nieller.

Ժանկալից, *adj, ind.* Érugineux.

Ժանկահար, *adj, ind.* Érugineux,
enrouillé; niellé: **Ժանկահար աւ-**

եւել, rouiller, enrouiller. **Ժանկա-**
հար լինել, se rouiller, verdir.

Ժանկահարիւ (իմ, բեցայ) *v, որ.*
Voyez **Ժանկահար լինել**.

Ժանկահարութի (թի, թի) *s.*
Rouillure.

Ժանկաւ (ի, աւ) *adj, et s.*
Rouillé; niellé: verdet, verd-de-gris,
rouille.

Ժանկառութիւն (թի, թի) *s.*
Rouillure: état d'un fruit niellé.

Ժանկաւոր (ի, աւ) *adj.* Éru-
gineux.

Ժանուար. Voyez **Ժանաւար**.

Ժանտ (ի, իւ) *adj.* Méchant,
mauvais, malin; pendard, vaurien,

fripon, scélérat, impitoyable, brus-
que, cru, endiable, revêche, misan-
thrope; pestilentiel, pestilenteux,

contagieux; amer, âpre. **Կին ժանտ**,
diableness.

Ժանտարոյ (ի, իւ) *adj.* Mé-
chant, endiable, rebours, peu trait-
able.

Ժանտեր (ի, աւ) *adj.* Pesti-
fère, nuisible, pestilent; pestilentiel,
pestilenteux.

Ժանտադործ (ի, աւ) *adj.* Mé-
chant, malin, scélérat.

Ժանտալիկ (նեյ, նեաւ) *s.*
Sycamore.

Ժանտաւոր, *adj, ind.* Très-

mauvais, malheureux, fier, impito-
yable, endiable, félon, scélérat.

Ժանտախ (ի, իւ) *s.* Peste,
pestilence, contagion, mortalité, ma-
ladie. **Հարկանել** ou **ժանտախել** **ժան-**

տախիւ, empester. **Հարեալ ի**
ժանտախու, pestiféré, infecté de
peste.

Ժանտախութիւն (ի, աւ) *adj.*
Pestilentiel.

Ժանտախութիւն (թի, թի) *s.*
Voyez **Ժանտախ**.

Ժանտահամ, *adj, ind.* Amer, de
mauvais goût, cru, âpre.

Ժանտահայեց, *adj, ind.* Sévè-
re, de mauvais aspect; malin, ma-
léfique.

Ժանտահար (ի, աւ) *adj.* Pesti-
féré; pestilent.

Ժանտահարութի (թի, թի) *s.*
Infection: Voyez **Ժանտախ**.

Ժանտահոտ, *adj, ind.* Puant,
qui sent mauvais.

Ժանտահոտութի (թի, թի) *s.*
Puanteur, mauvaise odeur.

Ժանտամահ (ու, ուամ) *s.* Vo-
yez **Ժանտախ**.

Ժանտանալ (ամ, աջոյ) *v, որ.*
Enrager, s'agrir, devenir furieux,
féroce, on cruel.

Ժանտանեւել, *adj, ind.* Laid,
difforme, de mauvais aspect.

Ժանտացաւ (ոյ, ով) *s.* Voyez
Ժանտախ.

Ժանտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, տ.*
Rendre mauvais, ou cruel,
déshumaniser, aggraver, irriter, faire
enrager; corrompre, gâter.

Ժանտութի (թի, թի) *s.* Amer-
tume, âpreté; rage, cruauté, brus-
querie.

Ժապաւէն (ւինի, ւինաւ ou ւի-
նեաւ) *s.* Ourlet, rebord, garniture,
ou bord d'un habit; picot; falbala:
aiguillette, cordon, ruban, fichu;
fleur et; galon; padou; passement.

Ժապաւինել (եմ, եցի) *v, տ.*
Ourler, border; galonner, chamar-
rer, lacer un ruban.

Ժաւանդ (ի, աւ) *s.* Héritier,
hoir, bien tenant, détenteur, succes-
seur, possesseur.

Ժաւանդակալ (ի, աւ) *s.* Vo-
yez **Ժաւանդ**.

Ժաւանդակաւն (ի, աւ) *adj.* Hé-
réditaire.

Ժառանգակից (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui hérite avec un autre, copaignon d'un héritage.

Ժառանգահատիչ (*եմ, կցի*) *v, s.* Exhérerder.

Ժառանգատեւ Voyez **Ժառանգահատեւ**.

Ժառանգատու (*ի, աւ*) *adj, et s.* Patron, qui nomme à un bénéfice; qui donne un héritage.

Ժառանգատուութի (*ութի, ութի*) *s.* Patronage.

Ժառանգաւոր (*ի, աւ*) *s.* Héritier, possesseur: ecclésiastique; bénéficiar, prébendier.

Ժառանգաւորութի (*ութի, ութի*) *s.* Bénéfice, prébende.

Ժառանգել (*եմ, կցի*) *v, s.* Hériter, recueillir une succession, succéder, jouir, posséder, saisir.

Ժառանգեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Faire hériter, ou posséder.

Ժառանգորդ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Ժառանգ**.

Ժառանգութի (*ութի, ութի*) *s.* Héritage, hérédité, hoirie, patrimoine, succession, domaine; possession, saisine. **Զրկել 'ի Ժառանգութենէ**, exheréder. **Ժառանգութի** ou **բառերանց Ժառանգութի**, héréditairement.

Ժռ (*ժռի, ժռիւ*) *s.* Voyez **Ժայռ**.

Ժռաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Voyez **Ժայռաւոր** et **Սառնի**.

Ժիժմակ (*ի, աւ*) *s.* Animalcule, insecte, ver, reptile; petit animal dans l'eau.

Ժիժուկ (*մանց, մամբ*) *s, pl.* Petits animaux qui vivent dans l'eau, insectes.

Ժիպակ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Սնդիկ**.

Ժիտ, *adj, ind.* Qui recherche.

Ժիր (*ժրի, ժրաւ*) *adj.* Actif, agissant, diligent, remuant, vif, frais, qui a beaucoup de vigueur et d'activité.

Ժիրաժիր, *adj, ind.* Très-actif, fort diligent, vif, frais.

Ժլաւ (*ի, իւ*) *adj.* Taquin, vilain, avare, sale, sordide.

Ժլաւանաւ (*ամ, աջայ*) *v, n.* Voyez **Ժլաւել**.

Ժլատել (*եմ, կցի*) *v, n.* Épargner sordidement.

Ժլատութի (*ութի, ութի*) *s.* Ta-

quinerie, sorcellerie, avarice sordide.

Ժխոր, *adj, ind.* Qui n'est pas clair, brouillé, confus.

Ժխորել (*եմ, կցի*) *v, s.* Brouiller, confondre.

Ժխել (*եմ, կցի*) *v, n.* Nier, dénier, renier, se dédire, désavouer, récuser, renoncer, déboire, fausser.

Ժխելի (*լայ, լիւ*) *adj.* Niabie.

Ժխտութի Voyez **Ժխտում**.

Ժխտում (*աման, ամմմ*) *s.* Déni, dédit, négation, dénégation, désaveu, récusation.

Ժխտող (*տողի, տողաւ*) *adj.* Qui nie, qui dénie, qui récuse, qui renonce.

Ժղորել Voyez **Ժղորել**.

Ժիբիւ, *adj, ind.* Qui a une face ridée.

Ժմիկ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Sourire: Voyez **Ժպիւկ**.

Ժողխեալ (*կայ, կողմ*) *adj.* Gâté, corrompu.

Ժողիւ (*իմ, խեցայ*) *v, n-p.* Se gâter, se corrompre.

Ժողով (*ոյ, ու*) *s.* Assemblage, amas, collection; assemblée, troupe, levée, compagnie, convention, collège, chapitre, congrégation, concile, synode, consistoire, séance. **Ժողով իրամայ**, comité, diète. **Ժողով դեսպանայ**, congrès. **Ժողով հերետիկոսայ**, conciliabule. **Ժողով եղբայրայ**, couvent. **Ժողով քաղաքի**, conventicule. **Ժողով ջուրայ**, amas des eaux.

Ժողովակ (*ի, աւ*) *s.* Conventicule.

Ժողովածու, *adj, ind.* Assemblé, recueilli. **Գիրք Ժողովածու**, analectes, collection, compilation, recueil.

Ժողովարան (*ի, աւ*) *s.* Assemblée, lieu où s'assemblent des personnes.

Ժողովել (*եմ, կցի*) *v, s.* Assembler, amasser, attrouper, rassembler, ramasser; cueillir, recueillir, recevoir, percevoir; dépouiller; lever; plier. **Ժողովել 'ի վի**, concentrer. **Ժողովել աւ ինքն**, accueillir. **Ժողովել 'ի առն**, loger. **Ժողովել վերաին գրուեալս**, raler.

Ժողովեալ (*տեղ, տեղ*) *s.* Assemblée; synagogue.

Ժողովող (*ի, աւ*) *s.* Ecclésiaste.

Ժռ

Ժողովուրդ (ժողովան, ժողովանք) s. Peuple, gent, vulgaire, multitude.

Ժողովրդական (ի, աւ.) s. Plébéien, roturier.

Ժողովրդանոց (ի, աւ.) s. Assemblée. Ժողովրդանոց Հրէից, synagogue.

Ժողովրդապետ (ի, աւ.) s. Curé.

Ժողովրդապետական (ի, աւ.) adj. Curial; paroissial.

Ժողովրդապետութիւն (ԹԵ, ԹԲ) s. Cure; paroisse.

Ժղճ: Ժղճ ունեւ Vozey Ժուժեւ:

Ժուայթեւ Vozey Ժայթեւ:

Ժուժաւ (ամ, աջի) v, n. Vozey Ժուժեւ:

Ժուժեւ (եմ, էջի) v, n. Endurer, souffrir, supporter, patienter, résister.

Ժուժկաւ (ի, եւ) adj. Patient; abstinent, sobre, continent, tempé- rant, chaste, sage.

Ժուժկաւել (եմ, էջի) v, n. Patienter, endurer; abstenir, contenir; jeûner.

Ժուժկաւութիւն (ԹԵ, ԹԲ) s. Patience, souffrance; abstinence, continence, tempérance, retenue, mortification; jeûne, diète; sobriété, sagesse.

Ժպիւս, s, ind. Sourire, souris.

Ժպիւրհ (պրհի, պրհաւ) adj. Osé, audacieux, téméraire, insolent, effronté, pétulant, hardi.

Ժպտեցուցանել (եմ, ցուցի) v, z. Faire sourire, ou ricaner.

Ժպտել (եմ, տեցայ) v, n. Sourire, rire doucement, rioter; ricaner.

Ժպտումն (աման, ամամբ) s. Sourire; ricanement.

Ժպրհեցուցանել (եմ, ցուցի) v, z. Rendre insolent, ou téméraire.

Ժպրհել (եմ, հեցայ) v, n-p. Oser, avoir l'audace, ou la hardiesse de faire, ou de dire quelque chose.

Ժպրհութիւն (ԹԵ, ԹԲ) s. Audace, témérité, hardiesse, front, effronterie, insolence, pétulance.

Ժանիք (նայ, հոք) s, pl. Instance, conjuration, instante prière.

Ժաւել (եմ, էջի) v, a. Postuler, conjurer, prier instamment.

Ժաիւ (եմ, տեցայ) v, n. Insister, importuner; oser, avoir la hardiesse.

Ժաւութիւն (ԹԵ, ԹԲ) s. Voyez Ժանիք:

Ժաւալութիւն, adj, ind. Hardi, courageux; noble, élevé; diligent, soigneux, vigilant.

Ժաւաւ (ամ, աջայ) v, n-p. Reprendre des forces, se fortifier, devenir plus fort, prendre courage.

Ժաւջան (ի, եւ) adj. Diligent, soigneux, laborieux.

Ժաւջուցանել (եմ, ցուցի) v, z. Fortifier, donner plus de force, donner du courage.

Ժրիւ Vozey Ժրանաւ:

Ժրութիւն (ԹԵ, ԹԲ) s: Courages, diligence, activité; vigueur.

Ժրթեւ (եմ, էջի) v, a. Remuer, agiter.

Ժուստ Vozey Աստուած:

Ի

Ի (in ou imy) I. Lettre voyelle, onzième de l'Alphabet Arménien. Ի ou Է avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Vingtième*.

Ի avec une virgule par derrière forme les Cas troisième, cinquième, et neuvième avant les mots commençés par une consonne; par exemple: Հայ-էցաւ Ի Պիարոս, il a regardé Pierre. Գնաւ Ի Փարիզ, aller à Paris.

Ի ժամ Էրրորդ, à trois heures.

Գնաւ Ի Հայաստան, aller en Arménie. Զերկրէ Ի յերկինս, de la terre jusqu'au ciel.

Տեղեաց հաւ Ի Սոդոմ, il fait tomber, ou pleuvoir du feu sur Sodome.

Ի պատկեր Աւտուծոյ, à l'image de Dieu.

Ի քրիստոսեան, il a envoyé pour sauver. Բաշխեաց Ի մարդ հաց մի, il a distribué un pain par tête.

Մեկ նեցաւ Ի Փարիզէ, il est parti de Paris.

Որ Էլանէ Ի բերանոյ, Ի սրտէ անտի դայ, ce qui sort de la bouche, vient du cœur.

Ու կարէր տեսնել Ի բազմութեն, il ne pouvoit pas voir étant empêché par la grande foule.

Շրջել արտաքայ Ի ցայ, se promener dehors avec un bâton.

Ի ձախէ Ղամասկոսի, à gauche de Damas.

Ետիւ Ի տան, s'asseoir, ou être dans sa maison.

Ի տեղումն անդ, en ce lieu.

Ի սուշեանս և գիշերի, pendant le jour et la nuit.

nie

me année. *Ի իննի՛ն Գաղղիա*, être en France. *Ի արմեն*, en printemps. *Ի ննջելն*, en dormant.

Cette lettre forme encore des autres prépositions, par exemple: *Ի ձեռն*, par; *Ի միջ*, entre; *Ի ստորե*, en bas, au-dessous; *Ի պատճառաւ*, pour, à cause de, etc.

Elle redonde quelquefois, par exemple: *Ի ձեռնացս միայն Ի լինանակաց*, *միկն զմեզ* (au lieu de *միայն Ի ձեռնաց լինանակաց*): *Եւ Պետրոս մինչ զեւ. էր Ի խնայար՛ն Ի դաւթին* (*Ի խնայար՛ն դաւթին*):

Au contraire elle est retranchée quelquefois, par exemple: *Իրանն Ի դուռն* (au lieu de *Ի գրանն*). *Կենաց Ի կենան* (*Ի կենաց*). *Ժամե՛ն Ի ժամ* (*Ի ժամե՛ն*). *Տանն Ի տուն* (*Ի տանն*):

Elle change encore quelquefois de place, par exemple: *Ի նորա ձեռանն* (au lieu de *Ի ձեռանն նորա*). *Բարեք Ի բարեաց զերայ* (*Ի զերայ բարեաց*). *Ի նորոց հասկարանաց*, *միջնորդն Յս* (*Ի միջնորդն նորոց հասկարանաց Յս*):

Dans les mots qui commencent par une voyelle, elle se met quelquefois avant l'article Յ, par exemple: *Ի յերկինս* (au lieu de *յերկինս*). *Ի յերկնից* (*յերկնից*) etc.

Ի se prononce comme un U français, par exemple: *Իւ, u; գիւր, iur; հիւր, hur; գիւր, iur; գիւթ, iutib; հիւթ, huih; նիւթ, nutib* ou *nute*.

Ի բաց, adv. Loin. *Ի բաց խափանել*, empêcher. *Ի բաց արձակել*, livrer, abandonner, laisser aller. *Ի բաց դնալ*, partir, s'en aller; s'esquiver. *Ի բաց կալ*, s'éloigner; s'empêcher. *Ի բաց առնուլ* ou *հանել*, excepter, exclure; ôter, lever. *Ի բաց երեւցուցանել*, démontrer, montrer évidemment. *Ի բաց ասար*, Dieu nous en garde; fi!

Ի բացեայ, adv. Loin. *Ի բացեայ առնել*, éloigner. *Ի բացեայ առնել* ou *լինել*, s'éloigner.

Ի բացէ, adv. De loin; loin, en plaine, en un lieu désert, à découvert. *Ի բացէ առնել*, éloigner. *Ի բացէ Ի բաց*, Voyez *Բացէ Ի բաց*:

Ի բաց ընկեցիկ, adj, ind. Jeté; abject, vil.

Ի բացի, adv. En plaine, à découvert.

Ի բացում, adv. De loin.

Իբր, pré. Comme, en comparaison, de même que; ainsi que; presque, quasi, peu s'en faut; à peu près, environ. *Իբրե զիս*, comme lui.

Իբր, adv. Comme, tandis, tant disque; pendant que, autant que, lorsque, quand. *Իբր, comment?*

Իբրե, զի, adv. Combien, que! comme; que, afin que; parce que. *Իբրե զի գեղեցիկ է առաքինութիւն*, que la vertu est belle!

Իբրե թէ, adv. Comme, presque.

Իբր զի Voyez *Իբրե զի*:

Իբր թէ Voyez *Իբրե թէ*:

Իբրու, pré, et adv. Voyez *Իբր*:

Իբրու զի Voyez *Իբրե զի*:

Իբրու թէ Voyez *Իբրե թէ*:

Իգաւորութիւն, Voyez *Իգամութիւն*:

Իգական (ի, աւ) adj. Féminin.

Իգական (ի, եւ) adj. Qui a la forme d'une femme.

Իգամ (ի, եւ) adj. Qui est donné aux femmes, rusien, paillard; damoiseau, dameret. *Կին Իգամ*, tribade.

Իգամել (իմ, լեցայ) v, n-p. S'adonner aux femmes, paillarder, se passionner pour les femmes, aimer le sexe.

Իգամելութի (թէ, թի) s. Passion pour les femmes.

Իգանալ (ամ, ացայ) v, n-p. S'amollir, devenir lâche et efféminé; commettre la sodomie.

Իգաներ (սիրի, սիրու) adj. Passionné pour les femmes: Voyez *Իգամ*:

Իգացեալ (եղայ, եղով) adj, et s. Efféminé, lâche, mou: sodomite.

Իգացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Efféminer, amollir.

Իգութի (թէ, թի) s. Sexe, le sexe féminin: mollesse, délicatesse molle et efféminée.

Իգորէս, adv. Mollement, d'une manière efféminée.

Ի գերե ou *Ի գերես, adv.* *Ի գերե ելանել*, Être frustré, se tromper. *Ի գերե հանել*, frustrer, priver, tromper, rendre inutile.

Իգեայ (ի, եւ) s. Idée: Voyez *Գա*.

Գաղափար et երևակայութիւն:

'Ի գէղ, *adj, ind, et adv*: Convenable, à propos: proprement, convenablement.

'Ի գու *Voyez Իգէղ*:

'Իգուր (սայ, սիւր) *s, pl*. Ides.

'Ի գուրս, *adv*. Dehors. 'Ի գուրս կորզել, ôter, tirer.

'Ի գուր, *adv*. En vain, vainement, inutilement; invalidement; injustement.

'Ի Թիկոնաւ կոյս, *adv*. De derrière, par derrière.

'Ի Թաթափել ահան, *adv*. En un oin d'œil, en un moment, en un tour de main.

'Ի (ի, էւ) *s*. Vipère, couleuvre, serpent.

'Ի Թաթարոյ (ի, էւ) *adj*. Qui participe à la nature d'une vipère, méchant.

'Ի Թափորիւն (րեան, րեամբ) *s*. Vipéreau, couleuvreau.

'Իլ (ղ, ու) *s*. Fuseau. Իլ փաթաթեալ, fusée.

'Իլիկ (լիկ, լիւ) *s*. Voyez Իլ:

'Իլուլ (ի, էւ) *s*. Un des mois des Hébreux.

'Ի խնարհ, *adv*. En bas, audessous.

'Ի Ծածուկ, *adv*. En cachette, en secret, secrètement; clandestinement.

'Ի կարծոյ, *adv*. Brièvement, bref; vite.

'Ի կիր արկանել (եմ, արկի) *v, a*. Employer, mettre en usage, se servir.

'Ի հարկանցի, *adv*. Voyez Հարկանցի:

'Ի հարկէ, *adv*. Forcément, par force, par contrainte; nécessairement, absolument, indispensablement.

'Ի հեռաւորմէ, *adv*. De loin.

'Ի հեռուս, *adv, et adj*. De loin; loin.

'Ի հեռու *Voyez Զհեռ*:

'Ի հեռակուց, *adv*. À pied.

'Ի հերուն հեռէ, *adv*. Il y a long tems.

'Ի ձախէ, *pro*. À gauche.

'Ի ձեռն, *pre*. Par, par le moyen, avec; dans; en.

'Ի ձեռնհաս *Voyez Զեռնհաս*:

'Իղձ (ըղձի, ըղձիւ) *s*. Désir, envie, avidité, vœux, volonté, sentiment, faim, feu: devin, magicien,

sercier, qui prédit les choses à venir, 'Ի ձախ. *adv*. À propos, convenablement.

'Իմ (ղ, ու) *pro*. Mon, mien.

'Իմածին (ծնի, ծնիւ) *adj*. Qui est né de moi; mon, mien.

'Իմային (այնոյ, այնով) *adj*. Mien.

'Իմանալի (լւոյ, լեւաւ) *adj*. Intelligible, compréhensible, perceptible, concevable; intellectuel. 'Իմանալիք, intelligence, substance purement spirituelle.

'Իմանալ (աւ, մայոյ) *v, a*. Entendre, ouïr, ressentir, savoir, connaître; se sentir; prendre, apprendre, comprendre, concevoir, apercevoir, s'aviser; reconnaître. Զորութիւն իմանալ, sous-entendre.

'Իմանալաբար ou 'Իմանալապէս, *adv*. Intelligiblement.

'Իմանալական *Voyez Իմանական*:

'Իմաստ (ի, էւ) *s*. Sens, concept, signification, entente, esprit, substance; mot, acception; intelligence, bon sens, jugement.

'Իմաստաւոր (ի, աւ) *adj*. Intelligent, habile, savant; bien fait, fait avec sagesse.

'Իմաստաւոր, *adj, ind*. Comble de sagesse, très-sage, très-savant.

'Իմաստաւոր, *adj, ind*. Sentencieux, sensé.

'Իմաստակ (ի, աւ) *s, et adj*. Sophiste, pédant, prude, chicaneur, sophistiqueur, savantasse.

'Իմաստական (ի, աւ) *adj*. Sophistique, pédantesque.

'Իմաստական (ի, աւ) *adj*. Philosophique; intellectif; de bon sens.

'Իմաստակէք, *adj, ind*. Intellectuel, intellectif; sensé.

'Իմաստախոս (Թի, Թի) *s*. Sophisme, argutie, sophistique, pédanterie, pédantisme, pruderie, chicane, paralogisme. 'Իմաստախոսութիւն, faire l'entendu.

'Իմաստախոսութիւն, *adv*. Pédantesquement.

'Իմաստաւոր, *adj, ind*. Qui s'applique à l'étude des sciences.

'Իմաստաւոր ou 'Իմաստաւոր, *adj, ind*. Voyez 'Իմաստաւոր:

'Իմաստաւորութիւն, *adj, ind*. Sentencieux.

'Իմաստաւոր, *adv*. Sagement, sagement.

'Իմաստ.

Իմաստասէր (սիբի, սիրաս.) *s.* Philosophie; savant, sage.
Իմաստասիրութիւն, *adv.* Philosophiquement, en philosophie; sagement, savamment.
Իմաստասիրական (ի, աւ.) *adj.* Philosophique.
Իմաստասիրանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Être philosophe, ou vertueux.
Իմաստասիրապէս, *adv.* Voyez **Իմաստասիրութիւն**.
Իմաստասիրել (եմ, էջի) *v, n.* S'appliquer à l'étude des sciences; philosopher, raisonner en philosophie; argumenter, conclure, inférer: vivre, ou se conduire savamment.
Իմաստասիրութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Philosophie; sagesse.
Իմաստասպառ, *adj, ind.* Fou, écervelé.
Իմաստասրան (ի, աւ.) *s.* Le siège de la sagesse, sens; intellect, esprit.
Իմաստասրաբար, *adv.* Sagement, sagement, doctement, intelligemment, sensément, sainement, prudemment, judicieusement, ingénieusement; discrètement; sentencieusement.
Իմաստասրտի, *adj, ind.* Voyez **Իմաստասր**.
Իմաստասրանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Devenir plus sage.
Իմաստանապէս, *adv.* Voyez **Իմաստասր**.
Իմաստանացող (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre plus sage, donner de la sagesse; désinfectuer, désentêter, désabuser, détromper.
Իմաստանաւոր (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Իմաստուն**.
Իմաստունութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Sagesse, prudence, maturité; sens, raison; intelligence, connaissance; philosophie; habilité, science.
Իմաստուն (անոյ, տնոյ) *adj.* Savant, sage, intelligent, docte, entendu; prudent, judicieux, discret, sensé, sain, grave; habile; sentencieux.
Իմաց, *s, ind.* Voyez **Իմացութիւն**.
Իմաց արանել Voyez **Իմացութեան**.
Իմացական (ի, աւ.) *adj.* Intellectif, intellectuel; intelligent; intelligible, spirituel.
Իմացել, *adj, ind.* Voyez **Իմացական**.
Իմացողական Voyez **Իմացական**.

Իմացութիւն Voyez **Իմացութիւն**.
Իմացութեան (ոյ, ուլ) *s.* Intellect, entendement, esprit; sens, sentiment.
Իմացութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Intelligence, intellect, entendement; compréhension, perception; sentiment, opinion.
Իմացութեան (ցման, ցման) *s.* Voyez **Իմացութիւն**.
Իմացուն, *adj, ind.* Voyez **Իմացական**.
Իմացութեանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire savoir, avertir, instruire, donner avis, informer.
Իմացութեան, *adv.* Tout nud, sans être vêtu.
Իմաց, քի. Au milieu, parmi, dans, dedans, en, entre, chez. **Խորհարար** **Իմաց** առնալ, prendre conseil, consulter, délibérer. **Զգործել** **Իմաց** առնալ, tâcher, s'étudier.
Իմացին, *adv.* Ensemble, avec, conjointement, concurremment; par indivis. **Գալ** **Իմացին**, s'assembler.
Իմացել, **Զիմացել**, *adj.* De quelque chose.
Իմացել, *adj.* À quoi? à quelle chose?
Իմացի, *adv.* Au milieu, parmi, entre.
Իմացի, *adv.* Du milieu.
Իմաց (երեւ, եւեւ) *adj, et adv.* Quelque, un; quelque chose; réellement, en effet, effectivement. **Իմացել** **Իմաց**, avec une aile. **Մեծ իմաց է իմաց**, c'est une grande chose pour moi. **Կամեի իմաց**, je voulois, ou je voudrais en effet.
Իմացապէս, *adv.* En quelque manière.
Իմաց իմաց, *adj, ind.* Divers, plusieurs.
Իմացական (ի, աւ.) *adj.* Mien, mon.
Իմացան, *adv.* Autant que je puis.
Իմացոյ, *adv.* Proche, tout proche; tôt, bientôt, peu après, bientôt après.
Իմաց Voyez **Զեմ**.
Իմացնուն, *adv.* Anciennement, autrefois, au tems passé.
Իմացիր, *adv.* En vain, vainement, à vide.
Իմացի **Իմաց** (ի, եւ) *s.* Sorte d'aromate.

Ինքնահին Voyez **Ինքնահին** :
Ինքնահին, *pre, et adv.* Sous, des-
 us, au-dessous : dedans, au dedans,
 r dedans : **Ինքնահին** **արքանիկ**, sou-
 atre : **Պարսկ** **Ինքնահին** garnir par
 dans :

Ինքնահին, *adv, et pre.* Dedans,
 dedans : d' en-bas : de dessous :

Ինքնահին, *pre, et adv.* Dans, en ;
 dans, au dedans : **Ինքնահին** **Ինքնահին**,
 entrer :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *s.* Léopard.
Ինքնահին, *adv.* De moi-même :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Neuf
 ombre) :

Ինքնահին, *adj, ind.* Fourni de
 if aources :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Neuf.
Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.*
 uf :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj, et adv.*
 uvième : neuvièmement, en neu-
 me lieu : **Ինքնահին** **Ինքնահին**,
 arles neuf, ou neuvième :

Ինքնահին Voyez **Ինքնահին** :
Ինքնահին (**ինքնահին** ou **ինքնահին**,
ինքնահին) *adj.* Tous les neuf.

Ինքնահին Voyez **Ինքնահին** :
Ինքնահին, *adv.* Neuf fois :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.*
 -neuf.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.*
 -neuvième.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.*
 -neuf.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.*
 -neuvième.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.*
 agénaire, qui a quatre-vingt-dix

Ինքնահին, *adj, ind.* Voyez **Ինքնահին**
Ինքնահին :

Ինքնահին, *adj, ind.* Qui con-
 t quatre-vingt-dix fois le simple.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Qua-
 vingt-dix :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *s.*
 tre-vingt-dixième.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj, et adv.*
 antième, quatre-vingt-dixième :

Ինքնահին, *adv.* Quatre-vingt-dix
 neuf jours :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.*
 ante, quatre-vingt-dix :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *s.* Neuvai-
 neuf jours :

Ինքնահին, *adj, ind.* Quelque, un. **Ինքնահին**,
 ? que ? **Ինքնահին**, quelque

Ինքնահին, quelque fruit ; un

fruit : **Ինքնահին**, quelle heure
 est-il ? **Ինքնահին**, que dit-il ? **Ինքնահին**
արքանիկ, en quelle loi ? en quelle re-
 ligion ?

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *s.* Chose, quel-
 que chose, une chose. **Ինքնահին** **ինքնահին**
արքանիկ, j'ai quelque chose à vous
 dire : Voyez **Ինքնահին** :

Ինքնահին, *s, ind.* Quelque chose.
Ինքնահին **ինքնահին**, qno ? quelle chose ?

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *s, ph.* Biens,
 substances, effet, faculté, fonds, ri-
 chesses, fortune, moyen, conquête,
 acquêt, domaine ; meuble ; frusquin.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *pre.*
 Lui, il ; soi : **Ինքնահին**, moi-même.

Ինքնահին, toi-même, **Ինքնահին**,
 lui-même, soi-même :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Qui par-
 le de soi-même ; soi-disant.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adv.* Dit
 de soi-même, ou à soi-même :

Ինքնահին, *adv.* De soi-même.

Ինքնահին, *adj, ind.* Sulfisand,
 qui suffit de soi-même :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Qui est
 produit de soi-même, ou naturelle-
 ment, naturel, spontané.

Ինքնահին, *adv.* De soi-mé-
 me, naturellement, coutamment.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Vo-
 yez **Ինքնահին** :

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *s.*
 Production naturelle.

Ինքնահին, *adj, ind.* Poissé,
 ou sorti de soi-même.

Ինքնահին, *adj, ind.* Qui est pro-
 duit de soi-même, naturel ; qui pro-
 duit naturellement.

Ինքնահին, *adj, ind.* Qui coule
 naturellement ; qui est produit de soi-
 même ; spontané, naturel.

Ինքնահին, *adj, ind.* Naturel,
 inné. **Ինքնահին** **արքանիկ**, qui est bon
 naturellement.

Ինքնահին, *adj, ind.* Qui connaît
 bien soi-même ; qui sait par soi-même.

Ինքնահին, *adj, et s, ind.* Origina-
 l, autographe.

Ինքնահին, *adj, ind.* Indépen-
 dant, absolu, libre, franc ; autocé-
 phale.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Qui exis-
 te de soi-même ; naturel.

Ինքնահին (**ինքնահին**, **ինքնահին**) *adj.* Voyez
Ինքնահին :

Ինքնադոծ (ի, աւ.) *adj.* Qui est fait de soi-même : qui fait, qui travaille pour soi-même, ou par soi-même.

Ինքնադոծել (եմ, եցի) *v, a.* Faire de soi-même, produire.

Ինքնադոծութի (թի, թի) *s.* Action propre.

Ինքնադուռ, *adj, ind.* Voyez **Անձնադուռ** et **Դիմագրուռ**.

Ինքնադէպ, *adj, ind.* Fortuit, casuel.

Ինքնադիմաբար, *adv.* Personnellement, en personne.

Ինքնադրոճ, *adj, ind.* Qui blâme soi-même.

Ինքնազոր (ի, աւ.) *adj.* Puissant, souverain, suffisant de soi-même.

Ինքնթիւ, *adj, ind.* Nombre par soi-même.

Ինքնածոյն (թուծի, թուծիւ) *adj.* Qui est naturellement venimeux.

Ինքնածառանկ, *adj, ind.* Héritaire, propre, possédé.

Ինքնալոյս, *adj, ind.* Qui est naturellement lumineux.

Ինքնալուր, *adj, ind.* Auriculaire, qui a ouï avec ses oreilles.

Ինքնախորժ, *adj, ind.* Désiré; volontaire.

Ինքնակոտ (ի, աւ.) *adj.* Qui parle seul.

Ինքնակոտութի (թի, թի) *s.* Soliloque.

Ինքնածին, *adj, ind.* Naturel, inné.

Ինքնակալ (ի, աւ.) *s.* Autocrate, monarque, empereur.

Ինքնակալութի (թի, թի) *s.* Monarchie, empire.

Ինքնական, *adj, ind, et adv.* Volontaire, spontané, déterminé; capricieux : volontairement, de bonne et franche volonté, volontiers.

Ինքնականութի (թի, թի) *s.* Spontanéité, bonne volonté.

Ինքնակայ (ի, աւ.) *adj.* Qui subsiste par soi-même.

Ինքնակայութի (թի, թի) *s.* Substance, hypostase.

Ինքնական Voyez **Ինքնական**.

Ինքնակալ (ի, աւ.) *adj.* Qui est lié par soi-même.

Ինքնակատար, *adj, ind.* Parfait, achevé par soi-même, absolu.

Ինքնակաց Voyez **Ինքնակայ**.

Ինքնակերպ, *adj, ind.* En propre forme.

Ինքնակիր, *adj, ind.* Propre, naturel, inné; idiopathique.

Ինքնակողմ (մակ, մակ) *s.* Son côté.

Ինքնակոչ, *adj, ind.* **Ինքնակոչալ**, Venir sans être appelé, ou invité.

Ինքնակոչ բազմակուն, parasite, écornefleure.

Ինքնակրական (ի, աւ.) *adj.* Idiopathique.

Ինքնակրութի (թի, թի) *s.* Idiopathie.

Ինքնահալած, *adj, ind.* Chassé par soi-même, fugitif.

Ինքնահալած լինել, s'enfuir.

Ինքնահաւ, *adj, ind.* Orgueilleux, présomptueux; capricieux, fantaque; affecté.

Ինքնահաւել (եմ, ձեցայ) *v, a-p.* Présumer trop de soi.

Ինքնահաւճոյ (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Ինքնահաւ**.

Ինքնահաւան (ի, աւ.) *adj.* Capricieux, présomptueux, suffisant.

Ինքնահաւանութի (թի, թի) *s.* Présomption, suffisance, orgueil, vanité.

Ինքնահաւանի, *adj, ind.* Tissu par soi-même.

Ինքնահաւար, *adj, ind.* Fantastique; fictif.

Ինքնահոյն (ի, աւ.) *adj.* Voyelle; qui a un son de soi-même.

Ինքնահոն, *adj, ind.* Volontaire; puissant; suffisant.

Ինքնահոնալոյ, *adj, ind.* Qui produit naturellement, naturel; favorable.

Ինքնամարտ (ի, աւ.) *adj.* Qui fait la guerre à soi-même.

Ինքնամեռ, *adj, ind.* Qui meurt de soi-même.

Ինքնամուխ, *adj, ind.* Présomptueux.

Ինքնայորդոր, *adj, ind.* Volontaire, spontané, prompt, déterminé, enclin.

Ինքնայոժար (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Ինքնայորդոր**.

Ինքնանախառ, *adj, ind.* Qui condamne, qui reprend soi-même.

Ինքնաներդորժ, *adj, ind.* Qui fait par soi-même.

Ինքնանուէր, *adj, ind.* Qui donne,

, qui offre soi-même, volontaire, mué.

Ինքնաբեր (ի, եւ) *adj.* Qui se ut par soi-même; présomptueux.

Ինքնաշարժ *adj, ind.* Qui est, mée par soi-même.

Ինքնապատու, *adj, ind.* Qui ite, qui est coité par soi-même.

Ինքնապատրաստ, *adj, ind.* Prompt; paré.

Ինքնապարսաւ, *adj, ind.* Voyez **Ինքնախաւ**.

Ինքնաբեր, *adj, ind.* Emporté, lent.

Ինքնասոյ, *adj, ind.* Dit, ou proicé de soi-même.

Ինքնատէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* oiste.

Ինքնատիրութի (թէ, թք) *s.* our propre, égoïsme.

Ինքնապաշտ Voyez **Անքնապաշտ**.

Ինքնաստեղծ, *adj, ind.* Fictif, tasque; inventé.

Ինքնաստեղծութի (թէ, թք) *s.* tion, invention.

Ինքնաստորակայ (ի, եւ) *adj.* Qui isiste par soi-même.

Ինքնատես Voyez **Անքնատես**.

Ինքնատէր, *adj, ind.* Voyez **Անքնատէր**.

Ինքնատիրութի Voyez **Անքնատիրութի**.

Ինքնատիր, *adj, ind.* Qui court soi-même.

Ինքնաւոր (ի, աւ) *adj.* Propre, ural.

Ինքնեկ (ի, աւ) *adj.* Qui vient soi-même, volontaire; qui est tuit de soi-même, naturel.

Ինքնեկ, *adj, ind.* Naturel; prode soi-même.

Ինքնեկութի (թէ, թք) *s.* Subce; production naturelle, état d' chose qui subsiste par soi-même.

Ինքնեկական, *adj, ind.* Indigène.

Ինքնեկ, *adv.* De soi-même, par même, personnellement, en perne.

Ինքնեկան, *adj, ind.* Absolu, pendant, libre, franc, souverain; otique.

Ինքնիշխանաբար, *adv.* Indépendamment; souverainement.

Ինքնիշխանութի (թէ, թք) *s.* Indépendance, souveraineté; despotisme; Voyez **Անքնիշխանութի**.

Ինքնողոր, *adj, ind.* Voyez **Ինքնաղոր**.

Ինքնութի (թէ, թք) *s.* Personnalité, personne; essence, nature, propriété de chaque être.

Ինքնուրոյն, *adj, ind.* Particulier, séparé.

Ինքնութիւն, *adv.* Capricieusement, fantasquement.

Ինքնորինութի (թէ, թք) *s.* Caprice, fantaisie; loi établie capricieusement.

Իշ, int. O! Oh!

Իշակէս (կիսի, կիսաւ) *s.* Mulet, animal engendré d'un âne et d'une cavale.

Իշանդու (ի, աւ) *s.* Frelon, grosse mouche, guêpe, bourdon.

Իշար (ի, եւ) *s.* Âne, bête, grossier, vilain.

Իշան Voyez **Իշեան**.

Իշանդամ (ի, եւ) *adj.* Dont le membre viril ressemble à celui d'un âne.

Իշապան (ի, աւ) *s.* Ânier.

Իշաւոր (իւր, րեաւ) *s.* Un âne sauvage.

Իշաւար (ի, աւ) *s.* Ânier, celui qui mène les ânes.

Իշաւարեւ (եւ, եղի) *v, n.* Mener les ânes.

Իշեան, *s, ind, pl.* Les ânes.

Իշեար ou **Իշեար** (շեար, շեար) *s, pl.* Voyez **Իշեան**.

Իշեան (ի, աւ) *s.* Pinte, souverain, despote, maître, seigneur; puissant; dominateur, gouverneur; commandant, chef.

Իշեան լինել, *dominer, commander; pouvoir, avoir autorité et puissance.*

Իշեանաբար, *adv.* Souverainement, supérieurement, magistralement, impérieusement.

Իշեանդու (շի, շի) *s.* Prince, monsieur; petit prince.

Իշեանական (ի, աւ) *adj.* Souverain; seigneurial; magistral; libre, absolu; dominateur, dominant.

Իշեանականութի Voyez **Իշեանականութի**.

Իշեանական (շի, շի) *s, f.*

Femme d'un prince : Voyez **Իշխանուհի** :

Իշխանակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Qui domine avec un autre, collègue, compagnon en dignité.

Իշխանաւ (*ամ, ալայ*) *v, n.* Devenir un prince, dominer, se rendre maître.

Իշխանահատ, *adj, ind.* Capitale, où est la résidence d'un prince, d'un souverain.

Իշխանայան, *adj, ind.* Glorieux, superbe.

Իշխանայեա (*ի, աւ*) *s.* Chef des princes ; le premier ministre.

Իշխանաւոր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Ambitieux.

Իշխանասիրութի (*թի, թի*) *s.* Ambition, désir immodéré d'honneur et de grandeur.

Իշխանարար (*ի, աւ*) *adj.* Qui crée, qui constitue des princes.

Իշխանաւոր (*ի, աւ*) *s.* Prince, baron ; supérieur.

Իշխանիկ, *s, ind.* Petit prince.

Իշխանորդի (*դւոյ, դւով*) *s.* Fils d'un prince.

Իշխանութի (*թի, թի*) *s.* Principauté, seigneurie, souveraineté ; autorité, faculté ; empire, dynastie, domination ; droit, dignité ; despotat ; pouvoir, privilège, puissance ; commandement ; compétence ; conquête ; juridiction, for ; état ; disposition ; liberté, licence ; loi ; place, poste ; ressort ; usage ; gouvernement ; degré d'honneur ; district.

Իշխանուհի (*հւոյ, հաւաւ*) *s, f.* Princesse.

Իշխանսիրութի Voyez **Իշխանասիրութի** :

Իշխանորդեա, *adv.* Voyez **Իշխանարար** :

Իշխել (*եմ, եցի*) *v, n.* Dominer, régenter, régner, maîtriser, s'emparer, posséder ; oser, présumer, se permettre, pouvoir.

Իշխեցող (*ցողի, ցողաւ*) *s.* Dominateur, prince, gouverneur, dominant.

Իշորդի (*դւոյ, դւով*) *s.* Ânon, le petit d'une ânesse ; mulet.

Իշոցք Voyez **Յիշոցք** :

Իշո, *int.* Hola !

Ի պատճառս, *pre.* A cause de, pour.

Իջանել (*իմ, իմի*) *v, m.* Descendre ; tomber ; décliner ; s'abaisser ; s'affaiblir ; reposer ; dévaler ; se rassembler ; s'embrancher, se mettre.

Իջանել Voyez **Իջեցանել** :

Իջանիլ (*ի, աւ*) *adj, or s.* Qui se loge, qui prend un logement.

Իջեցան ou **Իջանիլ** (*ի, աւ*) *v, n.* Loger, se loger, coucher, logis ; logement ; pension, hôtellerie.

Իջեցանիլ ou **Իջանիլ** (*իմ, իմի*) *v, n-p.* S. loger, prendre un logement.

Իջանիլ (*լման, լմանիլ*) *s.* Descendite ; rabais ; dégradation ; avilissement.

Իջեցանել (*եմ, եցի*) *v, s.* Descendre, abaisser, abattre ; rabaisser, rabattre, baisser, affaiblir, affaiblir, avaler, dévaler, dévaler ; détrousser ; démettre ; dégrader. **Իջեցանել** *գլխով, առ քրտնով* *v, s.* Amener, caler.

Իսկ (*իսկայ, իսկայ*) *s, f.* Isis (divinité du paganisme).

Իսկապէս, *pre.* A cause de, pour, afin de.

Իսկեկեան, *adv.* Aujourd'hui.

Իսկ, *conj.* Au reste, mais, cependant ; en effet, réellement ; même ; quant à.

Իսկ (*ի, եւ*) *adj, or s.* Réel, effectif, vrai, véritable : vrai ; vérité, réalité ; nature, essence.

Իսկական (*ի, աւ*) *adj.* Effectif, vrai, solide, essentiel, propre, naturel.

Իսկակից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Qui participe à la même nature, ou essence.

Իսկապէս, *adv.* Réellement, en effet, effectivement, vraiment, véritablement, en vérité.

Իսկ որք, *conj.* Or, donc.

Իսկապիւն, *adj, ind.* Voyez **Իսկական** :

Իսկ և իսկ, *adv.* Tôt, bientôt, aussitôt, incontinent, au même instant, tout à l'heure ; vraiment, effectivement, réellement, sincèrement.

Իսկապիւն, *adv.* Du commencement, au commencement.

Իսկ թէ, *conj.* Mais si.

Իսկայն, *adv.* Incontinent, tout à l'heure, tout à la fois, tout à coup, à l'instant, en moins de rien, sur le

le champ, soudainement, bientôt.

Իսկուծի (ԹԷ, ԹԻ) *s.* Vérité, réalité; essence, substance, nature; naturalisme.

Իսկուծի (հայ, հեռ) *adj.* *et s. f.* Vraie, véritable; reine. **Իսկուծի կոյր**, véritablement vierge. **Իսկուծի կոյրից**, reine du ciel.

Իսկուծի *adv.* Jusqu'à la fin; enfin; tout-à-fait, pleinement, totalement.

Իսկուծի *adv.* Voyez **Սոյաքս**.

Ի ստորի, *adv.* En bas, au-dessous.

Ի ստորի, *adv.* D'en bas; en bas, au-dessous.

Իսրայելացի, *adj.* *ind.* Assemblé, ou composé du peuple d'Israel.

Իսրայելացի (դին, զմա) *s.* Le peuple d'Israel.

Իսրայելացի, *adj.* *ind.* Qui appartient à Israel, d'Israel.

Ի վերջինի, *adv.* Enfin, à la fin, finalement.

Ի վերջ ou **Ի վերջին**, *adv.* Demain, à demain.

Ի վաղորդայն, *adv.* Matin, fort matin, de bonne heure.

Ի վաղորդ, *adv.* Jadis, il y a long tems; anciennement.

Ի վայր, *adv.* Dessous, en bas, au-dessous, ci-dessous.

Ի վայրենի, *adv.* A l'instant, tout à coup.

Ի վայր հյս, *adv.* En bas, au-dessous.

Ի վայր քան, *adv.* Au-dessous.

Ի վեր, *adv.* Dessus, au-dessus, ci-devant; enhaut; sur. **Ի վեր քան ըստինայն**, sur-tout.

Ի վերայ, *pre.* Sur, aus, dessus.

Ի վեր հոյս, *adv.* Au-dessus.

Ի վերայ, *adv.* *et. pre.* Dessus, au-dessus; sur, aus.

Ի վերայ քան, *pre.* Au-dessus.

Ի վերուստ, *adv.* D'enhaut.

Ի վերջե ou **Ի վերջն**, *adv.* Enfin, à la fin, finalement, en dernier, après tout.

Ի վեր քան Voyez **Ի վերայ քան**.

Ի տուէ, *adv.* Pendant le jour.

Ի (ի, աւ) *s.* Chose, fait, effet, stance; réalité.

Իրադէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* naissant, informé, versé.

Իրադործել (էմ, էցի) *v.* *a.* Faire, re, effectuer.

Իրադործելի (ԹԷ, ԹԻ) *s.* Fait, action.

Իրադած, *adj.* *ind.* Voyez **Իրադէտ**.

Իրադել, *adj.* *ind.* Informé, avisé. **Իրադել առնել**, informer, instruire, aviser.

Իրադել ինել, *s.* informer, s' aviser, connaître, entrevoir.

Իրադիչ, *adj.* *ind.* Curieux, qui recherche.

Իրական (ի, աւ) *adj.* Réel, effectif, actuel, substantiel, positif.

Իրականութիւն (ԹԷ, ԹԻ) *s.* Réalité.

Իրականութիւն Voyez **Իրականութիւն**.

Իրականութիւն (ԹԷ, ԹԻ) *s.* Action, fait, effet.

Իրան Voyez **Իրան**.

Իրան (հայ, հոյ) *s.* *pl.* La taille du corps humain; corsage, corps, tronc.

Իրապիս, *adv.* Réellement, effectivement, positivement; substantiellement, physiquement.

Իրաւ, *s.* *ind.* Justice, équité.

Իրաւ առնել, faire justice.

Իրաւաբան (ի, եւ) *adj.* *et. s.* Juste, vrai; juriste, jurisconsulte; qui dit la vérité.

Իրաւաբանական (ի, աւ) *adj.* Juridique.

Իրաւաբանել (էմ, էցի) *v.* *a.* Faire le jurisconsulte; dire la vérité.

Իրաւաբանութիւն (ԹԷ, ԹԻ) *s.* Jurisprudence, droit civil, loi, vérité, vérité.

Իրաւաբար, *adv.* Justement, équitablement.

Իրաւագէտ (գիտի, գիտաւ) *s.* Jurisconsulte, juriste.

Իրաւագիտութիւն Voyez **Իրաւաբանութիւն**.

Իրաւագործ (ի, աւ) *adj.* Juste, équitable.

Իրաւագործութիւն (ԹԷ, ԹԻ) *s.* Justice, équité.

Իրաւագաւաւ, *adj.* *ind.* Qui juge équitablement, juste, équitable, incorruptible.

Իրաւագաւաւութիւն (ԹԷ, ԹԻ) *s.* Justice; vrai jugement.

Իրաւազարդ, *adj.* *ind.* Juste, équitable, orné de justice.

Իրաւփութ (ի, փ) *adj.* Juste, équitable, qui pense justement. **Իրաւփութ լինել** s'ajuster, composer; transiger.

Իրաւփութութի (թ, ք) *s.* Accommodement, ajustement; transaction.

Իրաւփութի, *adj, ind.* Voyez **Իրաւփութ**.

Իրաւփութ (ի, ւ) *adj.* Juste, vrai, qui dit la vérité.

Իրաւակ, *adj, ind.* Voyez **Իրաւակ**.

Իրաւակաւութի (թ, ք) *s.* Usurpation.

Իրաւակի, *adj, ind.* Juste, équitable, qui mesure, qui juge équitablement.

Իրաւակործ, *adj, ind.* Qui est chassé, ou jeté dignement.

Իրաւանալ (ւա՛, աջայ) *v, n-p.* Se justifier.

Իրաւապէս, *adv.* Justement, à bon droit, dignement.

Իրաւաւեր (սրի, սրաւ) *adj.* Juste, qui aime la justice.

Իրաւասղի, *adj, ind.* Injuste, corrompu.

Իրաւասութիւն (թ, ք) *s.* Droit; justice, juridiction.

Իրաւոր (ի, ւ) *s.* Justicier, juge, arbitre, compromissaire.

Իրաւացի (ջւ, չեաւ) *adj, et adv.* Juste, équitable, honnête, digne, droit, raisonnable, légitime, juridique: justement, équitablement, raisonnablement.

Իրաւացողանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Justifier, montrer, prouver, déclarer innocent.

Իրաւի, *adj, ind.* Juste, équitable.

Իրաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Effectuer, mettre en exécution, faire.

Իրաւունք (ւանց, ւամք) *s, pl.* Juste, justice, équité, convenance, compétence, droit, devoir, droiture, loi, raison, rectitude, usage, faculté, dû, effet. **Իրաւամբ** ou **լոյս երաւանց**, justement, dignement, dûment, raisonnablement; juridiquement.

Իրեքայ, pro, pl. De tous deux. **Յիբեքարս**, l'un à l'autre. **Չիբեքարս**, l'un l'autre.

Իրի ou **Իրիդէս** (ի, ւ) *s.* Iris: Voyez **Ճիւղման**.

Իրողութի (թ, ք) *s.* Affaire, fait; action, chose, occupation, négociation, pratique.

Իրողի, *adv.* Voyez **Իրողի**.

Իրի (թ, ք) *adv.* Peut-être? est-il possible? plutôt à Dieu.

Իրի, *adv.* Voyez **Իրի**.

Իրի (թ, ք) *adv.* En quelle chose? de quoi?

Իրի (թ, ք) *adv.* En quelque chose; dont.

Իրի (ոյ, ու) *s.* Huile: beurre; onguent, composition odoriférante.

Սեօթ Իրայ, humilier. **Օծանել Իր**, oindre, huiler, oindre.

Իրի (ոյ, ու) *s.* Qui apporte de l'huile, ou de l'onguent.

Իրի (եմ, եցի) *v, a.* Initier.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Qui prépare des drogues propres à oindre.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Onctueux.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Huileux, oléagineux, onctueux, gras.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Oléagineux.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Huilier.

Իրի (եմ, եցի) *v, a.* Huiler, oindre, graisser.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Onctueux.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Onctuosité.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Voyez **Իրի**.

Իրի (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Իրի**.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Qui porte des fruits oléagineux; aromatique.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Voyez **Իրի**.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Voyez **Իրի**.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Voyez **Իրի**.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Voyez **Իրի**.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Voyez **Իրի**.

Իրի (եմ, եցի) *s.* Voyez **Իրի**.

Լ-ըսողեր, *adj, ind.* Posé, ou établi par lui-même.

Լ-ընծին, *adj, ind.* Nè de lui-même, son.

Լ-ընկալան, *adj, ind.* Voyez **Լ-ընկալ**.

Լ-ըսական (*ի, աւ.*) *adj.* Sien, propre.

Լ-ընկերու (*ի, աւ.*) *adj.* Bâti, ou construit par lui-même.

Լ-ըսակց, *adj, ind.* Même que lui.

Լ-ըսյին (*այնոյ, այնով*) *adj.* Sien.

Լ-ըսյիք, les siens.

Լ-ընծանալիք, *adv.* Proprement, comme lui-même.

Լ-ընծան (*ի, աւ.*) *adj.* Qui ressemble à lui-même, de même nature que lui.

Լ-ըսակէս, *adv.* Comme lui.

Լ-ընծանդ (*ի, աւ.*) *adj.* Créé de lui-même.

Լ-ընծանդնէլ (*եմ, ցուցի*) *v, s.* S'approprier, usurper.

Լ-ընքանիւր (*ի, աւ.*) *adj.* Chacun, chacun, respectif. **Լ-ընքանիւրք**, chacun; individu.

Լ-ընանցային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Leur.

Լ-ընդին, *adj, ind.* Sien, son, propre.

Լ-ընդի ou **Լ-ընդին**, *adv.* De soi-même, personnellement, proprement, volontairement.

Լ-ընծի Voyez **Լ-ընծի**.

Լ, *v, ano.* Est. **Սկիւրանէս Լ** *մարդ*, Socrate est un homme. **Չի Լ**, Il n'y a personne.

Լ

Լ (liun) **Լ**. Lettre consonne, douzième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre **Լ**, par exemple: **Լ** *դակ, դոգակ, լիգի, ղիգի*. **Լ** ou **Է** avec une ligne au-dessus, marque le nombre Trentième.

Լաբիրինթոս (*ի, աւ.*) *s.* Labyrinth, dédale.

Լալ (*ամ, արի*) *v, s.* Pleurer, répandre des larmes, lamenter, déplorer.

Լալ, *s, ind.* **Չլալ առնուլ** ou **լալ չարկանել**, pleurer, porter le deuil.

Լալական (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Qui

pleure. **Լալականք**, les pleureuses.

Լալանալ, *adj, ind.* D'un ton lamentable, qui soupire en pleurant.

Լալանգ (*անդ, անդք*) *s.* Lieu de lamentation, ou de pleurs.

Լալին, *s, ind.* Pleurs, lamentation, deuil.

Լալիք (*լեաց, լեք*) *s, pl.* Voyez **Լալին**.

Լալուծի (*ծի, թի*) *s.* Voyez **Լալին**.

Լալուն (*լման, լմանք*) *s.* Voyez **Լալին**.

Լալուք ou **Լալուք** (*նից, նիք*) *s, pl.* Voyez **Լալին**.

Լախ (*ի, աւ.*) *s.* Masse, massue; mail, lève.

Լախն (*ի, աւ.*) *s.* Bassin.

Լախանդէս (*գիտի, գիտան*) *s.* Sorcier par le moyen d'un bassin.

Լախել Voyez **Լախիլ**.

Լախիլ Voyez **Լախիլ**.

Լախանալուծի (*ծի, թի*) *s.* Laconisme.

Լախնական (*ի, աւ.*) *adj.* Laconique. **Լախնական ոճ**, laconisme.

Լախնական ոճով, laconiquement.

Լախանցի (*ցուց, ցում*) *adj, et s.* Laconique; Laconien.

Լամբ (*ի, աւ.*) *s.* Gâche; boucle.

Լամբա (*ի, աւ.*) *s.* Voyez **Լամբ**.

Լամբար Voyez **Լամբար**.

Լամբինի ou **Լամբինի** *vo-*yez **Լամբինի**.

Լայն (*ի, աւ.*) *adj.* Large; ample, vaste, spacieux, grand, étendu.

Լայնամբ, *adj, ind.* Qui a des mains larges.

Լայնակի, *adj, ind.* Spacieux, étendu, très-grand.

Լայնամտեմար, *adj, ind.* Qui a de la longanimité, patient, magnanime.

Լայնամուտ, *adj, ind.* Étendu, vaste, spacieux.

Լայնամար, *adj, ind.* Fourmi d'une ceinture bien large.

Լայնակալակ, *adj, ind.* Qui coule largement, ou abondamment.

Լայնական (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **Լայն**.

Լայնակի, *adj, ind.* Étendu, long.

Լայնանալ (*ամ, արց*) *v, s.* S'élargir, devenir plus large, s'étendre.

Լայնահետ, *adj, ind.* Étendu, large, spacieux, vaste.

Լայնապատկեր, *adj, ind.* Qui a un visage trop large, moufflard.

Լայնալի Voyez **Այնալի**.

Լայնասիւն, *adj, ind.* Étendu, grand.

Լայնասրած, *adj, ind.* Étendu, vaste, ample, spacieux, grand.

Լայնասոր, *adj, ind.* Voyez **Լայնասրած**.

Լայնացանկ (*եմ, ցուցի*) *v, 1.* Élargir, rendre plus large, étendre: Voyez **Լայնել**.

Լայնել (*եմ, եցի*) *v, 1.* Élargir, étendre, évaser, agrandir, dilater, détendre, déployer, dérouler; pousser; écarquiller.

Լայնի (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* Ե' élargir, s'élargir.

Լայնի, *adj, ind.* Large, étendu, qui a une forme large.

Լայնան (*անի, սամբ*) *adj.* Dont les pieds sont larges.

Լայնութի (*թի, թի*) *s.* Large, largeur, élargissement, ampleur, amplitude, étendue, latitude, travers; élargissement.

Լայնուն (*նման, նմամբ*) *s.* Voyez **Լայնութի**.

Լանջադեղ, *adj, ind.* Qui sert d'ornement du gorge, ou du poitrine, pectoral. **Լանջադեղ կամար**, écharpe.

Լանջակից, *adj, ind.* Qui s'embrassent réciproquement.

Լանջանց (*ի, աւ*) *s.* Pectoral: guimpe.

Լանջապահ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Լանջապահակ**.

Լանջապահակ (*ի, աւ*) *s.* Corselet, cuirasse, plastron: Voyez **Լանջանց**.

Լանջ (*ջաց, ջոք*) *s, pl.* Poitrine, gorge; thorax.

Լաշամուշ (*ի, աւ*) *s.* Cuir, peau.

Լաշար (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Գունգ** ou **Վաշկան**.

Լապտեր (*ի, աւ*) *s.* Lampe, lampion; lanterne; falot; fanal; feu, lumière.

Լապտերադործ (*ի, աւ*) *s.* Lanternier, qui fait des lanternes.

Լապտերակալ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Ջահնկալ**.

Լապտերադաշտ (*ի, աւ*) *s.* Lanternier, qui vend des lanternes.

Լաւա (*ի, իւ*) *s.* Radeau, train; navire.

Լաւասկատար, *adj, ind.* Qui rompt, qui défait un train, ou un radeau, un bâtiment.

Լաւասկայտ (*ի, իւ*) *s.* Bois de train, train, radeau.

Լաւակ (*եմ, եցի*) *v, 1.* Bâtir, construire, faire un radeau: construire, mettre en état.

Լատին (*ի, աւ*) *adj.* Latin, romain. **Լատին բարբառ**, latin, la langue latine, latinité, langage latin.

Լատինաբանութի (*թի, թի*) *s.* Latinisme, expression latine.

Լատինագէտ (*գիտի, գիտաւ*) *adj.* Latiniste.

Լատինացի (*ցւոյ, ցւով*) *adj, 1.* Latin, romain.

Լար (*ի, իւ*) *s.* Ficelle, petite corde, cordelle, cordelette, cordonnet, ganse; aiguillette, cordon, corde; ligne, cordeau. **Լար նուագարանի**, corde d'instrument de musique.

Լարաբաժին, *adj, ind.* **Լարաբաժին առնել** ou **արկանել**, Mesurer avec un cordeau de masson, mesurer une terre.

Լարախաղաց (*ի, իւ*) *s.* Funambule, voltigeur, danseur sur une corde.

Լարախաղացութի (*թի, թի*) *s.* Voltigement, danse, ou tour sur une corde.

Լարակել, *adj, ind.* Qui rompt une fibre, un flet, ou un muscle.

Լարել (*եմ, եցի*) *v, 1.* Tendre, tirer, bander, dresser; encocher; monter, charger.

Լաց, *s, ind.* Pleurs, larmes.

Լացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, 1.* Faire pleurer, ou répandre des larmes.

Լաւ (*ի, աւ*) *adj.* Beau, bon; meilleur. **Լաւ էս**, mieux, d'autant mieux.

Լաւարարոյ (*ի, իւ*) *adj.* Bon, honnête.

Լաւագոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Meilleur. **Լաւագոյն առնել**, bonifier, rendre meilleur, abonner.

Լաւագգի, *adj, ind.* De bonne famille, noble, honnête.

Լաւակամ, *adj, ind.* Bieveillant. **Լաւակամութի** (*թի, թի*) *s.*

Bien-

Surveillance, bonté, inoblation à faire du bien.

Լաւանալ (ամ, այսայ) *v, n-p.* Abonir, se rendre meilleur.

Լաւացունել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre meilleur.

Լաւութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Bonté, excellence, dignité; bon, ou meilleur état d'une chose, bonne qualité.

Լափ (Ի, Խ) *s.* Action de laper.

Լափել (եմ, էցի) *v, a.* Laper: consumer.

Լափէլ; *adj, ind.* Voyez Լափ.

Լափելի (եմ, էցի) *v, a.* Dévo-

rer, consumer.

Լափելոյ (լափ, զոյաւ) *adj.* Dé-

vorant, dévorateur.

Լեալամալ Voyez Լալամալ:

Լեալ (լեփի, լեռմա) *s.* Mont,

montagne.

Լեալանալ Voyez Լեալանալ:

Լեալ (լեփի, լեռմա) *s.* Foie.

Լեփիլ Voyez Լեփիլ:

Լեզ (Ի, Խ) *s.* Langue; lan-

guage; parler, dialecte, idiome; na-

tion, peuple. Խաճանել զլեզ իւր,

se mordre la langue. Կարիքս փո-

խանց զլեզ իւր, il a bien changé

de langage. Գաղղիական լեզու, la

langue française.

Լեզուաբանութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.*

Glossologie.

Լեզուապար (Ի, Խ) *adj.* Qui

parle beaucoup, grand parleur, ca-

quetteur.

Լեզուապարի (եմ, բեցայ) *v, n-p.*

Parler beaucoup, ou impudemment,

babiller.

Լեզուապարութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.*

Babil, parlerie.

Parler beaucoup, babiller.

Լեզուաբանութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Par-

lerie, babil.

Լեզուապար (Ի, Խ) *adj.* Voyez

Լեզուապար:

Լեզուապարութի Voyez Լեզու-

ապարութի:

Լեզուա (Ի, Խ) *adj.* Dont la

langue est coupée.

Լեզու (ում, լեզի) *v, a.* Lècher;

laper.

Լեթիլ Voyez Լեթիլ:

Լեթիս (Ի, Խ) *s.* (mot grec)

Sorte de vent.

Լեկան Voyez Լեկան:

Լեղ (Ի, Խ) *s.* Espèce de couleur

jaune.

Լեղ, *s, ind.* Ի լեղ անկանիլ, Se

jeter à la nage. Ի լեղ անցանիլ,

passer à la nage, en nageant.

Լեղալ Voyez Լեղալ:

Լեղակ (Ի, Խ) *s.* Indigo.

Լեղահամ, *adj, ind.* Amer, qui

a un goût amer.

Լեղի (լեղ, զեռ) *s.* Fiel, a-

mer; bile.

Լեղութիլ Voyez Դառնութիլ:

Լեմոն (Ի, Խ) *s.* Limon.

Լեմոնեի (նույ, նեռ) *s.* Li-

monier.

Լեղամալ Voyez Լալամալ:

Լեռնապարտակ (Ի, Խ) *s.* Peti-

te plaine sur une montagne.

Լեռնակ (Ի, Խ) *s.* Monticule,

motte, éminence.

Լեռնական (Ի, Խ) *adj, et s.*

Montueux, montagneux; montagnard,

qui habite les montagnes.

Լեռնակարկառ, *adj, ind.* Escar-

pé, très-haut, fort élevé.

Լեռնակեց (կեցի, կեցաւ) *s.*

Montagnard.

Լեռնակեցիկ, *s, ind.* Voyez Լեռ-

նակեաց:

Լեռնակողմ (զման, զմալ) *s.*

Le côté d'une montagne; un pays de

montagnes, lieu montagneux.

Լեռնահանգէա, *adj, ind.* Qui

ressemble à une montagne, très-haut.

Լեռնամուռ (մոխ, մոխ) *adj.*

Qui se retire dans une montagne.

Լեռնային (այնոյ, այնով) *adj.*

Montagneux; escarpé, fort élevé.

Լեռնանալ (ամ, այսայ) *v, n-p.*

Devenir une montagne, s' élever,

monter.

Լեռնավայր (ի, աւ) *s.* Lieu montagneux.

Լեռնասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime les lieux montagneux, ou les montagnes.

Լեռնաեայր (եայր, աեայր) *s, pl.* Les habitants du pied d'une montagne.

Լեռնան (անն, աանք) *s.* Le pied, l'endroit le plus bas d'une montagne.

Լեռնորէն, *adv.* Comme une montagne.

Լեռու (ուր, լեռի) *v, a.* Broyer, piler, casser, réduire en poudre, concasser, briser, écacher, froisser, écraser.

Լեռանցամէջ (միջի, միջաւ) *s.* Le milieu des montagnes.

Լեռդարեկէլ (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Անարեկ առեկ**.

Լեռդարոյթ (բութի, բութիւ) *s.* Lobe.

Լեռդակեղի, *adj, ind.* Dont le foie est blessé, pitoyable.

Լեռդակից (եցի, եցաւ) *adj.* Parent, consanguin.

Լեռդակողմն (զման, զմամբ) *s.* Le côté du foie.

Լեռդակոտար, *adj, ind.* Voyez **Լեռդակեղի**.

Լեռդահմայ (ի, իւ) *s.* Aruspice.

Լեռդացաւ Voyez **Թորացաւ**.

Լեռդացուռթի Voyez **Թորացաւ**.

Լերկ (ի, աւ) *adj.* Qui n'a point de poil, pelé.

Լերկաձայն (ի, իւ) *adj.* Subtil, aigu.

Լերկամարմին, *adj, ind.* Qui a un corps sans poil.

Լերկամորթ, *adj, ind.* Qui a une peau sans poil.

Լերկանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être pelé, s'ôter le poil.

Լերկութի (թէ, թէ) *s.* État d'une chose peignée, ou subtile, nudité.

Լեւիան (այ, աւ) *s.* Léviathan.

Լէգէոն ou **Լէգէոնի** (ի, աւ) *s.* Légion.

Լէգէոնախումբ, *adj, ind.* Assemblé, ou composé de plusieurs légions.

Լէգէոնական ou **Լէգէոնեան** (ի, աւ) *adj.* Légionnaire.

Լի (ոյ, ու) *adj, et adv.* Plein, comble, surabondant, copieux : com-

plètement, parfaitement, bien : **Լի առեկ**, comble.

Լիարեւակի, *adj, ind.* Comblé de félicité, heureux, bienheureux, fortuné.

Լիարաշի, *adj, ind.* Généreux, libéral; abondant, copieux.

Լիարեւան, *adj, ind, et adv.* À pleine bouche, avidement, de bon cœur, très-volontiers.

Լիարուղի, *adj, ind.* Qui coule abondamment, abondant, copieux.

Լիարուն, *adj, ind, et adv.* À pleine main, abondamment.

Լիագիրի, *adj, ind.* Bien, ou fort tendu (arc).

Լիալի, *adj, ind.* Comblé, surabondant.

Լիարեսին, *adj, ind.* En pleine lune, au plein de la lune.

Լիախորակի, *adj, ind.* Abondant, opulent; épuisé; somptueux.

Լիախանութիւն Voyez **Լրակա նութի**.

Լիակաւար, *adj, ind.* Plénier, entier, absolu, très-parfait.

Լիահանար, *adj, ind.* Plein de sagesse, très-savant, bien foncé.

Լիահոգի, *adj, ind.* Plein d'esprit; plein du S. Esprit.

Լիաձեւ, *adj, ind.* À pleine main, libéral, généreux, largement.

Լիաձիգ, *adj, ind.* Qui bande, qui tire bien un arc.

Լիաձիք, *adj, ind.* Abondant, copieux; généreux, libéral.

Լիանագիլ, *adj, ind.* Fourni de plusieurs griffes, plein de griffes.

Լիանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être plein, se remplir, abonder.

Լիապարար, *adj, ind.* Comble, parfait.

Լիապարգէ, *adj, ind.* Abondant, généreux, libéral.

Լիապէս, *adv.* Abondamment, pleinement.

Լիապտուղ, *adj, ind.* Abondant, fertile, fructueux.

Լիասահման, *adj, ind.* Vaste, spacieux, étendu.

Լիաւոր (ի, աւ) *adj.* Plein, comble, foncé, opulent.

Լիբանոս ou **Լիբանոն** (ի, իւ) *s.* (mot hébreu) Voyez **Կնդրուկ**.

Լիբիական, *adj, ind.* Joint à l'Afrique.

Լիբիան (*ի, իւ*) *s.* Voyez Պիւս
մուշան :

Լիբրին (*ի, իւ*) *s.* Voyez Գո-
շաղճ :

Լիււի, *adj, ind.* Plein, comble,
abondant.

Լիզակէ (*եմ, լիզի*) *v, a.* Léchér.

Լիզի (*եմ, էջի*) *v, a.* Léchér ;
laper.

Լիզու (*ում, լիզի*) *v, a.* Voyez
Լիզի :

Լիկ Voyez Լիճ :

Լիճ (*լճի, լճիւ* ou *լճաւ*) *s.* Lac,
mare, fuaque; étang. **Լիճ լուսոյ** ou
արասուածց, œil (métaphoriquement).

Լիմբոս (*ի, իւ*) *s.* Limbes; enfers.

Լիւզրին Voyez Գոշաղճ :

Լիւզ (*ոյ, ու*) *s.* Voyez Լիւար :

Լիւել (*նիմ, էլէ*) *v, sub.* Être,
consister, exister, vivre; devenir, se
faire, se rendre, venir; se convertir.

Լիւար (*լիւար, լիւար*) *s.* Gencive.

Լիււ, *adv.* Abondamment, copieusement, pleinement, complètement, amplement, largement, à foison; diffusément.

Լիւութի (*թէ, թէ*) *s.* Abondance, foison, plein, plénitude, surabondance; réplétion; richesse.

Լիււի, *adj, ind, et adv.* Plein, abondant: pleinement, abondamment, surabondamment.

Լիւեան (*աւն, աւմ*) *s.* Essieu.

Լիւեանակ, *adj, ind.* En forme d'un essieu.

Լիւար (*լուար, լուար*) *s.* Livre (sorte de poids).

Լիւր (*լիւ, լիւ*) *s.* Plein, plénitude.

Լիւր (*լիւր, լիւր*) *adj.* Impudent, effronté, insolent, libre, hardi, dévergondé, immodeste, débauché.

Լիւր (*լիւր, լիւր*) *s, pl.* Farce; remplissage.

Լիւսուսուս (*ի, իւ*) *s.* (mot grec) Nom de vent.

Լիւս (*ի, իւ*) *s.* (mot grec) Nom de vent.

Լիք, *adj, ind.* Abandonné. **Լիք թողու**, abandonner, délaisser entièrement.

Լիւալ (*նայ, նալ*) *s.* Vexation, tourment.

Լիւել (*եմ, էջի*) *v, a.* Vexer, tourmenter; violer.

Լիւութի (*թէ, թէ*) *s.* Voyez Լիւութի :

Լիւար (*լիւ, լիւ*) *adj.* Qui met un joug, qui impose.

Լիւ (*ի, աւ*) *s.* Lévier: balance.

Լիւից (*կցի, կցաւ*) *s.* Qui porte le même joug, compagnon; mari, moitié, compagne.

Լիւիւ, *adj, ind.* Qui combat ensemble.

Լիւիւութի (*իւ, էլցոյ*) *v, n.* Combattre ensemble.

Լիւիցել (*եմ, էջի*) *v, a.* Conjoindre, joindre avec un autre; joindre, unir, allier; accoupler, appairer.

Լիւիցութի (*թէ, թէ*) *s.* Conjunction, jonction, accouplement.

Լիւիւ, *adj, ind.* Qui tire, qui porte un joug.

Լիւել (*եմ, էջի*) *v, a.* Joindre, conjoindre, accoupler. **Լիւել զիւրաւ**, atteler les chevaux au carrosse. **Լիւել զերկուս**, appairer deux chevaux.

Լիւից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Qui secoue le joug; désolésant, rebelle. **Լիւից լիւել**, secouer le joug, se mettre en liberté.

Լիւար (*ի, իւ*) *adj.* Qui porte le joug; obéissant, qui se soumet.

Լիւար (*ի, աւ*) *adj.* Conjoint, associé, compagnon; égal, pareil.

Լիւարակ, *adj, ind.* Utérin.

Լիւարել (*եմ, էջի*) *v, a.* Joindre, conjoindre. **Լիւարել զբայս**, conjuguer, former les tems d'un verbe.

Լիւարութի (*թէ, թէ*) *s.* Conjunction, jonction, accouplement.

Լիւարութի բայից, conjugaison.

Լիւել (*իւ, էլցոյ*) *v, n-p.* Devenir mou, ou moite.

Լիւել (*իւ, նեցոյ*) *v, n-p.* Être impudent, ou sans honte, avoir de l'effronterie. **Լիւել աւայ**, regarder deshonnêtement.

Լիւութի (*թէ, թէ*) *s.* Mollesse; humidité; pollution.

Լիւութի (*աւ, աւայ*) *v, n-p.* Être impudent.

Լիւի, *adj, ind.* Impudent, dés-honnête, impudique, effronté.

Լիւի (*իւ, էլցոյ*) *v, n-p.* Voyez Լիւի :

Լիւութի (*թէ, թէ*) *s.* Impuden-

M m 2 c z,

ce, effronterie, déshonnêteté, impudicité.

Լճակ (ի, աւ) *s.* Flaque; étang.

Լճանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Croupir.

Լճել (եմ, էջի) *v, a.* Presser, fouler, amollir, mortifier, ramollir; pétrir.

Լնուլ (ում, լցի) *v, a.* Remplir, emplier, combler; accomplir, faire; suppléer, parfaire; compléter, consommer; charger, recharger; repeupler; gorger; farcir.

Լոգանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Se baigner.

Լոգանք (նայ, նօք) *s, pl.* Voyez **Լուացումն**.

Լոգարան (ի, աւ) *s.* Bain, baignoire; lavoir; nageoir; cuve, baquet.

Լոգացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Baigner.

Լոկ (ոյ, ում) *adj.* Seul, simple.

Լոկ, *s, ind.* 'Ի Լոկ անկանիւ. Se jeter à la nage, se jeter dans l'eau pour nager: Voyez **Լեղ**.

Լոգալ (ամ, աջայ) *v, n.* Nager, surnager.

Լոգակ (ի, աւ) *adj, et s.* Nageant, qui nage; nageur.

Լոգական (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez **Լոգակ**.

Լոգարան (ի, աւ) *s.* Nageoir.

Լոգել (եմ, էջի) *v, n.* Voyez **Լոգալ**.

Լոգորդ (ի, աւ) *s.* Nageur.

Լոգորդութի (թի, թի) *s.* Pratique, connaissance de nager.

Լոմայ Voyez **Լումայ**.

Լոմախոս Voyez **Լումայախոս**.

Լճծ, *adj, ind.* Liquide, fluide: lâche, libre, dissolu.

Լոյս (լուայ, լուսով) *s.* Lumière, clarté, splendeur; feu; illumination; jour; lustre; ciel. **Այն Լուայ**, soleil. 'Ի Լոյս անել, mettre au jour, publier. **Այս անուս**, prendre le jour; s' éclaircir.

Լոյսիւնայ Voyez **Լուսանցայ**.

Լոյս, *s, ind.* Voyez **Լուսանք**.

Լոսել Voyez **Լեռնել**.

Լովիաս (ի, իւ) *s.* Voyez **Լուրիայ**.

Լոր (ի, իւ) *s.* Voyez **Լորամարդի**.

Լորամարդ (ի, աւ) *s.* Voyez **Լորամարդի**.

Լորամարդի (լւայ, դեաւ) *s.* Caille.

Լորն Voyez **Լորնուք**.

Լորնուային, *adj, ind.* Salivaire.

Լորնուք (ձանց, ձամփ) *s, pl.*

Salive, bave, écume de la bouche.

Լորնան ծորեցուցանել, saliver; baver.

Լորնել (եմ, էջի) *v, a.* Agacer les dents.

Լորու (ի, աւ) *s.* Sorte de serpent.

Լու (ոյ, ում) *s.* Puce: Voyez **Լուր**.

Լու առնել, avertir, donner avis, dénoncer, publier. **Լու լի նել**, se donner avis, être dénoncé.

Լուալք (լուայ, լիօք) *s, pl.* Latrines, privé, les lieux, retrait; cloaque, égout; sentine: bain, baignoire.

Լուանալ (ամ, աջի) *v, a.* Laver, baigner, gréer; rincer. **Լուա նալ դերես**, débarbouiller.

Լուանալի (լւայ, լեաւ) *adj.* Laveur.

Լուացանոց (ի, աւ) *s.* Bain, baignoire, lavoir.

Լուացանք (նայ, նօք) *s, pl.* Lavure.

Լուացարան (ի, աւ) *s.* Voyez **Լուացանոց**.

Լուացարար (ի, աւ) *s.* Laveur; blanchisseur, lavandier.

Կին Լուացարար, lavandière, blanchisseuse.

Լուացիկ, *adj, ind.* Qui sert pour laver, ou baigner. **Կոնք Լուացիկ**, baignoir, bain, lavoir.

Լուացումն (ցման, ցմամբ) *s.* Lavage, lavement; ablation.

Լուացք (ցից, ցիւք) *s, pl.* Voyez **Լուացումն**.

Լուրիայ (ի, իւ) *s.* Lupin; fassole, fève, haricot.

Լու 'Ի Լու, *adv.* Publiquement, en présence.

Լուծ (լոյ, լոմ) *s.* Joug; sujétion, servitude: couple: fléau. **Լուծ էղանց**, une couple de bœufs. **Լուծ կշռոց**, balance, peson: fléau d'une balance.

Լուծական (ի, աւ) *adj.* Liquide, fluide; dissoluble; fondant, fusible.

Լուծականութի (թի, թի) *s.* Fluidité; fusibilité.

Լուծանել (եմ, լուծի) *v, a.* Délier, débander, décharger, dénouer, désenchaîner, détendre, lâcher; dissoudre, décomposer, rompre: résoudre,

dre, décider : délayer, détrempier, mollifier : expliquer, développer ; dissiper, disperser, écarter : liquifier, fondre, dissoudre ; résoudre, amollir ; changer : violer, enfreindre. **Լուծբունել զմեզս**, absoudre, ou remettre un crime. **Լուծանել զգառակները**, abolir une sentence. **Լուծանել զօրէնս**, violer les loix. **Լուծանել զիսաւար**, dissiper l'obscurité. **Լուծանել 'ի շոգի**, s'évaporer. **Վրէժս լուծանել**, être puni. **Լուծանել զսառնա մանիս**, dégeler.

Լուծանելի (լոյ, լեաւ) adj. Dissoluble, résolvable, fondant, fusible. **Լուծանիլ (իմ, լուծայ) v, n-p.** Languir, manquer ; se consumer ; mollir.

Լուծանք (նայ, նք) s, pl. Voyez **Լուծումն** :

Լուծել (եմ, եջի) v. Voyez **Լուծանել** :

Լուծիչ (ծիչ, ծչաւ) adj. Dissolvant, dissolutif, résolvant, résolutif ; violateur.

Լուծութի (թԷ, թԹ) s. Voyez **Լուծումն** :

Լուծումն (ծման, ծմամբ) s. Solution, résolution, décomposition, délayement, dénouement, dissolution, débrouillement, développement ; liquéfaction ; fluidité ; explication ; abolition, inanition ; infraction, rupture, violement : désaillance. **Լուծումն սառնամանեաց**, dégel.

Լուզ Voyez **Լոզ** :

Լուզալ Voyez **Լոզալ** :

Լուզակ Voyez **Լոզակ** :

Լուզել Voyez **Լոզալ** :

Լուզորդ Voyez **Լոզորդ** :

Լուզորդութիւն Voyez **Լոզորդութիւն** :

Լումայ (ի, իւ) s. Pite, petite monnaie.

Լումայափոխ ou **Լումափոխ (ի, իւ) s.** Banquier, changeur.

Լուռացանել (եմ, ուջի) v, t. Faire ouïr, ou entendre.

Լուռ (լոյ, լոռ) adj. Muet, silencieux, taciturne. **Լուռ կալ** ou **լինել**, se taire, garder le silence, ne point faire de bruit ; acquiescer.

Լուռմուռ, adj, ind. Muet, taciturne.

Լուսարան (ի, իւ) adj. Qui parle clair.

Լուսարանել (եմ, եջի) v, a. Déclarer, expliquer ; parler clair.

Լուսարեր (ի, աւ) adj, et s. Lucide, lumineux, qui jette de la lumière, clair : étoile du berger, vénus.

Լուսարերան, adj, ind. Qui a une bouche lumineuse, céleste.

Լուսարնակ (ի, աւ) adj. Qui demeure dans la lumière, céleste.

Լուսարբորդ, adj, ind. Ardent, allumé, enflammé, lumineux.

Լուսարուզի, adj, ind. Qui jette de la lumière, lumineux, clair, luisant.

Լուսաքար (ի, աւ) adj. Qui a le mal des yeux, aveugle.

Լուսաքարական (ի, աւ) adj. Ophthalmique.

Լուսաքարիլ (իմ, իեցայ) v, n-p. Avoir le mal des yeux, être privé de l'usage de la vue.

Լուսաքարութիւն (թԷ, թԹ) s. Ophthalmie.

Լուսազեղ, adj, ind. Lucide, clair, lumineux, éclatant.

Լուսազնայ (ի, իւ) adj. Qui marche dans la lumière.

Լուսազարդ (ի, իւ) adj. Fourni de lumière, lumineux, clair.

Լուսազարդել (եմ, եջի) v, a. Fournir de lumière, rendre lumineux :

Լուսազարմ (ի, իւ) adj. Illustré, éclatant, noble ; céleste.

Լուսազգեաց (եջի, եջիւ) adj. Illuminé, lumineux, éclatant, environné de lumière.

Լուսազգեստ (ի, իւ) adj. Voyez **Լուսազգեաց** :

Լուսաթաղանթ, adj, ind. Voyez **Լուսազգեաց** :

Լուսաթողր, adj, ind. Lumineux.

Լուսաթռիչ, adj, ind. Qui vole dans la lumière, ou comme une lumière.

Լուսալի, adj, ind. Plein de lumière, lumineux.

Լուսածագ, adj, ind. Luisant, éclatant, brillant.

Լուսածագիլ (իմ, գեցայ) v, n-p. Éclater, briller.

Լուսածագող (գողի, գողաւ) adj. Voyez **Լուսածագ** :

Լուսածին, adj, ind. Lumineux, éclatant.

Լուսածնեալ (եղյ, եղվ) adj. Voyez **Լուսածին** :

Լուս

Լուսածնունդ, *adj, ind.* Voyez **Լուսածին** :

Լուսակազմ, *adj, ind.* Fait de lumière; clair, lumineux.

Լուսակալ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Qui tient une lumière: chandelier.

Լուսակերպ (*ի, իւ*) *adj.* En forme de lumière, clair, lumineux.

Լուսակերտ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Լուսակազմ** :

Լուսակիզն, *adj, ind.* Ardent, lumineux, éclatant, brillant.

Լուսակիր (*կրի, կրաւ*) *adj.* Qui porte une lumière; lumineux, luisant.

Լուսաճաճանչ, *adj, ind.* Luisant, éclatant; brillant, lumineux.

Լուսաճիւ, *adj, ind.* Voyez **Լուսաճաճանչ** :

Լուսամեւ (*մեւ, մեւա*) *s.* A-bat-jour, incense, jour, fenêtre, ouverture.

Լուսալուր, *adj, ind.* Voyez **Լուսալիւ** :

Լուսանալ (*ամ, ալայ*) *v, π-ք.* Luire, éclairer, commencer à faire clair, être jour.

Լուսակիւթ, *adj, ind.* Qui cause la lumière, lumineux.

Լուսակար, *adj, ind.* Clair, lumineux.

Լուսանշլ, *adj, ind.* Luisant, éclatant, brillant.

Լուսանորոգ, *adj, ind.* Fourni de lumière, lumineux.

Լուսանորոգել (*եմ, եցի*) *v, α.* Fournir de lumière, rendre clair, ou lumineux.

Լուսանցոյց (*ցոցի, ցոցիւ*) *adj, et s.* Qui fait passer la lumière: fenêtre: Voyez **Լուսամուտ** :

Լուսանցք (*ցից, ցիւք*) *s, pl.* Voyez **Լուսամուտ** : Marge. **Լուսանցից**, marginal. **Գրել** *ի* **Լուսանցի**, émarger.

Լուսաշուիղ, *adj, ind.* Qui marche dans la lumière; luisant, lumineux; céleste.

Լուսապաճոյճ, *adj, ind.* Fourni de lumière, lumineux.

Լուսապայծառ, *adj, ind.* Luisant, clair, lumineux, éclatant, brillant.

Լուսապաւար, *adj, ind.* Comble de lumière, lumineux.

Լուսապարոյն, *adj, ind.* Qui a un lumnignon luisant.

Լուսապարզ, *adj, ind.* Qui donne de la lumière.

Լուսապակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui est fourni d'une couronne lumineuse.

Լուսապահան, *adj, ind.* Environné de lumière, clair, lumineux.

Լուսածնունդ, *adj, ind.* Nourri de lumière, illustre, clair.

Լուսաւայ, *adj, ind.* Lumineux.

Լուսաւիւ, *adj, ind.* Qui répand de la lumière, luisant.

Լուսաւոր, *adj, ind.* Ardent, luisant, lumineux.

Լուսաւոր, *adj, ind.* Lumineux.

Լուսաւես (*ի, աւ*) *adj.* Qui voit la lumière.

Լուսաւեսակ (*ի, աւ*) *adj.* Clair, luisant, brillant, lumineux.

Լուսաւեսիւ, *adj, ind.* Voyez **Լուսաւեսակ** :

Լուսաւիւ, *adj, ind.* Voyez **Լուսաւեսակ** :

Լուսաւոր (*ի, աւ*) *adj, ind.* Qui donne de la lumière, luisant.

Լուսաւոր (*ի, աւ*) *s.* Sacristain.

Լուսաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Qui est vêtu de lumière.

Լուսաւոր, *adj, ind.* Luisant, lumineux, éclatant, brillant.

Լուսաւորակ (*եմ, եցի*) *v, π.* Voyez **Լուսաւորել** :

Լուսաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Clair, luisant, lumineux, illustre: luminaire; étoile.

Լուսաւորակն (*ի, աւ*) *adj.* Illuminatif.

Լուսաւորել (*եմ, եցի*) *v, α.* Illuminer, éclairer, éclaircir; allumer; rasséréner; désavengler.

Լուսաւորել (*բի, բաւ*) *s.* Qui illumine, illuminateur.

Լուսաւորութի (*թէ, թէ*) *s.* Illumination; clarté, lumière, splendeur.

Լուսաւորակն Voyez **Լուսաւորակն** :

Լուսաւորիւ (*ի, իւ*) *adj.* Luit, lumineux, clair, net, éclatant, brillant.

Լուսաւորիւ (*եմ, եցի*) *v, π-ք.* Luire, éclairer, jeter de la lumière, briller, reluire, avoir de l'éclat.

Լուսաւորիւ (*թէ, թէ*) *s.* É-

Éclat, lumière, clarté, splendeur, lustre, perspicuité; étincelle, étincellement.

Լուսափառ (*ի, աւ.*) *adj.* Éclatant, brillant, lumineux, splendide, illustre.

Լուսափայտք, *adj, ind.* Qui a un désir lumineux, ou céleste.

Լուսափետուք, *adj, ind.* Qui est fourni de plumes lumineuses.

Լուսափծիծ, *adj, ind.* Qui est fourni de lumière, luisant, brillant.

Լուսեղէն (*ղինի, զինաւ*) *adj.* Lumineux, céleste, angélique: ange.

Լուսերամ (*ի, իւ.*) *adj.* De troupe lumineuse.

Լուսերանդ, *adj, ind.* Lumineux, clair.

Լուսերիւան, *adj, ind.* Voyez **Լուսերանդ**.

Լուսերիւալ, *adj, ind.* Qui reçoit de la lumière; clair, luisant, lumineux.

Լուսիկ, *s, ind.* Petite lumière.

Լուսին (*սնոյ* ou *սնի, սնով* ou *սնիւ.*) *s.* Lune.

Լուսինեակ (*եկի, եկաւ.*) *s.* Voyez **Սոխակ**.

Լուսն (*սան, սամբ*) *s.* Cataracte, taie; dragon.

Լուսնաժէտ (*ժէտի, ժէտաւ.*) *adj.*

Voyez **Լուսնոտ**.

Լուսնակ (*ի, իւ.*) *s.* Clair de lune.

Լուսնական (*ի, աւ.*) *adj.* Lunatique.

Լուսնակն, *s, ind.* Voyez **Լուսին**.

Լուսնահար (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **Լուսնոտ**.

Լուսնանմանութի (*թէ, թք*) *s.* Parasélène.

Լուսնացոյց (*ցուցի, ցուցիւ.*) *s.* Almanach.

Լուսնթագ (*ի, իւ.*) *s.* Jupiter (planète).

Լուսնոտ (*ի, իւ.*) *adj, et s.* Lunatique, épileptique.

Լուսնորիւ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Être lunatique.

Լուսնոտութի (*թէ, թք*) *s.* Folie d'un lunatique; épilepsie, haut-mal.

Լուսալ (*ամ, ալի* ou *ալիւ*) *v, a.* Médire, blâmer, mépriser.

Լուսանք (*նայ, նոք*) *s, pl.* Médisance, mépris, blâme, vilénie.

Լուր (*լուր, լուր*) *s.* Audien-

ce; avis, nouvelle, rapport, relation; renommée, bruit; éveil; voix. **Լուր լինել**, être dit, ou annoncé. **Ի լուր ախանջաց լսել**, ouïr, recevoir par ses oreilles.

Լուրջ (*լըլոյ, լըլով*) *adj.* gai, joyeux; éveillé, vif. **Պատմու ճուռ լուրջ**, un habit d'une couleur gaie.

Լուցանել (*եմ, լուցի*) *v, a.* Allumer, rallumer, enflammer; brûler.

Լուցիկ Voyez **Լուցիկե**.

Լուցիկե (*կեաց, կեօք*) *s, pl.* Al-lumette, mèche, amadou.

Լպրծ, *adj, ind.* Voyez **Լպրծուն**.

Լպրծաւահ, *adj, ind.* Voyez **Լպրծուն**.

Լպրծիւ (*իմ, ծեցայ*) *v, n-p.* Glisser.

Լպրծիւն, *s, ind.* Glissade.

Լպրծուն, *adj, ind.* Glissant.

Լպրծող (*ծողի, ծողաւ.*) *adj.* Voyez **Լպրծուն**.

Լպրջիւ (*իմ, շեցայ*) *v, n-p.* Être insolent.

Լպրջութի (*թէ, թք*) *s.* Insolence, impudence, effronterie.

Լակաւն (*ի, աւ.*) *adj.* Qui appartient au silence, de silence.

Լակաց (*ի, իւ.*) *adj.* Silencieux, taciturne, qui garde le silence.

Լակացութի (*թէ, թք*) *s.* Silence, taciturnité.

Լակալտ (*նափ, նառաւ.*) *adj.* Voyez **Լակաց**.

Լաւրան (*ի, աւ.*) *s.* Lieu de silence.

Լռել (*եմ, եցի*) *v, a.* Taire, cesser de parler, déparler; cesser.

Լռելան ou **Լռելայն**, *adv.* Tacitement, implicitement; secrètement, en secret; sourdement, à la sourdine.

Լռեցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Faire taire, imposer silence; faire cesser.

Լռիկ, *adj, ind, et adv.* Silencieux, taciturne, muet; secret; sourd; sourdement; doucement; tacitement, sans bruit. **Լռիկ կալ**, se taire; acquiescer.

Լռիկ, *adj, ind.* Voyez **Լռիկ**.

Լռութի (*թէ, թք*) *s.* Silence, réticence; taciturnité; aposiopèse.

Լռուն (*լռոյ, լռով*) *adj.* Qui ne parle pas, muet, silencieux.

Լաւան Voyez **Լաւան**.

Լաւեր (*սերի, սերաւ.*) *adj.* Qui

aime ouïr, obéissant, avide d'écouter.

Լսարան (*ի, աւ*) *s.* Auditoire; école, lycée.

Լսաւորութիւն Voyez **Լսողութիւն**.

Լսել (*եմ, լուայ*) *v, a, et n.* Ouïr, entendre; donner audience, écouter, se rendre à; exaucer, prêter l'oreille.

Լսելափակ, *adj, ind.* Sourd, dont l'oreille est fermée.

Լսելի (*լայ, լիաւ*) *adj.* Qui peut être ouï: écoutant. **Լսելի լինել**, être ouï, ou écouté.

Լսելիք (*լաց, լեօք*) *s, pl.* Oreille, ouïe, audience.

Լսելութիւն Voyez **Լսողութիւն**.

Լինաւորին, *adj, ind.* Blanc, clair.

Լինանալ (*ամ, աջայ*) *v, n.* Blanchir, devenir blanc.

Լինացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Blanchir, rendre blanc.

Լսողական (*ի, աւ*) *adj.* Acoustique.

Լսողատէր Voyez **Լսատէր**.

Լսողութիւն (*թէ, թք*) *s.* Audience; ouïe: obéissance.

Լսու, *adj, ind.* Voyez **Լսող**.

Լսումն (*լսման, լսմամբ*) *s.* Voyez **Լսողութիւն**.

Լսող (*լսողի, լսողաւ*) *adj.* Écoutant; obéissant.

Լրագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Gazetier.

Լրագրութիւն (*թէ, թք*) *s.* Gazette.

Լրական (*ի, աւ*) *adj.* Entier, parfait; plein, comble.

Լրականութիւն (*թէ, թք*) *s.* Accomplissement, perfection; plein, plénitude.

Լրանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* Être accompli, ou achevé.

Լրապատար, *adj, ind.* Comble.

Լրացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Compléter; accomplir, achever, consommer.

Լրբարբ, *adv.* Impudemment, effrontément, sans honte, hardiment.

Լրբաղիկ (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Très, ou plus impudent.

Լրբանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* Être sans honte, avoir de l'effronterie.

Լրբալք (*նաց, նօք*) *s, pl.* Voyez **Լրբութիւն**.

Լրբացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rendre impudent.

Լրբենի, *adj, ind.* Impudent, effronté, sans honte.

Լրբիլ (*եմ, բեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Լրբանալ**.

Լրբութիւն (*թէ, թք*) *s.* Impudence, insolence, effronterie.

Լրթագոյն, *adj, ind.* Obscur, noir, sombre.

Լրթանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* S'obscurcir, devenir sombre, ou noir.

Լրիկ (*լրիկ, լրիաւ*) *s.* Trottoir: Voyez **Մայր**.

Լրութիւն (*թէ, թք*) *s.* Accomplissement, achèvement, consommation, complément, supplément, perfection, intégrité, totalité, plein, plénitude.

Լրումն (*լրման, լրմամբ*) *s.* Voyez **Լրութիւն**.

Լրջագէտ (*գիմի, գիմաւ*) *adj.* Gai, joyeux, riant.

Լրջական (*ի, աւ*) *adj.* Gai, joyeux; éveillé, vif.

Լրջականութիւն (*թէ, թք*) *s.* Gaïeté, belle humeur.

Լրջամիտ (*միտ, միաւ*) *adj.* Vif, éveillé, gai.

Լրջամտալք (*նաց, նօք*) *s, pl.* Voyez **Լրջմտութիւն**.

Լրջանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* S'éveiller, se donner de la gaïeté, se rendre plus vif.

Լրջացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Éveiller, donner de la gaïeté, rendre plus vif.

Լրջմտութիւն (*թէ, թք*) *s.* Gaïeté de cœur, belle humeur, gaïeté, joie; vigilance, vivacité.

Լրմես (*ի, աւ*) *s.* Espion, mouchard, mouche, émissaire; explo- rateur.

Լրմեսիլ (*եմ, էցի*) *v, a.* Épier, observer adroitement, espionner, servir d'espion; battre l'estrade.

Լրմեսութիւն (*թէ, թք*) *s.* Espionnage, métier d'espion.

Լրողական (*ի, աւ*) *adj.* Qui remplit, qui satisfait.

Լրցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Remplir, emplit: Voyez **Լրուլ**.

Լրցանողական ou **Լրցողական** Voyez **Լրողական**.

Լրումն Voyez **Լրութիւն**.

Լրանել (*եմ, լքի*) *v, a.* Abandonner, laisser, délaisser, quitter; désenparer; désert.

Լրանիլ (*եմ, լքայ*) *v, n-p.* S'abattre, faiblir, mollar, languir, man-

manquer; désespérer, perdre le courage, être abattu.

Լքանք (նայ, նք) *s, pl.* Voyez **Լքումն**.

Լքել (եմ, էլի) *v, a.* Voyez **Լքանել**.

Լքութի (թի, թք) *s.* Voyez **Լքումն**.

Լքումն (լքման, քմամբ) *s.* Abandon, abandonnement, délaissement; désertion, éloignement, défection; débilitation, découragement, abatement, consternation.

Լքուցանել (եմ, քուցի) *v, t.* Débilitier, déconforter, avilir, décourager, émousser, consterner, désespérer.

Լքուցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez **Լքումն**.

Լոգիկ (դիկ, դիկա) *s.* Manteau; sarrau; capote, surtout.

Լոս (ի, իւ) *s.* Mousse.

Լոսամարդ (ի, աւ) *s.* Lieu couvert de mousse.

Լոսակա (ւտի, ւտակ) *adj.* Moussu, couvert de mousse.

Լորայ (ի, իւ) *s.* Logis, habitation.

Խ

Խ (khè) KH ou QH (comme ժb Allemand, չ Grec, ou ڭ des Arabes). Lettre consonne, treizième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres Լ et Զ, par exemple: Խաղչ, բախտ; Խախան, Կախան; սան Կուղբ, սանդուղբ; Զարամանի, Խարամանի; հոյ, խոյ; հուղուղբ, Խուղուղբ; Խահաբ, Խախաբ.

Խ ou **խ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quarantième*.

Խաբ, *s, ind.* Voyez **Խաբեութի** et **Խաբք**.

Խաբանք (նայ, նք) *s, pl.* Fraude, circonvension; stratagème.

Խաբանութի, *adj, ind.* Frauduleux.

Խաբեայ (ի, իւ) *adj.* Trompeur, fraudeur, frauduleux, décevant, dissimulé, faux, fallacieux, captieux, flou, fourbe, sorfante, fripon, affronteur, bonneteur, bourdeur, imposteur, menteur, prestigiateur, escroc, escroqueur.

Խաբել (եմ, էլի) *v, a.* Tromper, décevoir, abuser; fourber, du-

per, affronter, attraper, escroquer, jouer, imposer, frustrer, frauder, surprendre, friponner, flatter, filouter, fasciner; manigancer, redresser.

Խաբեկան Voyez **Խաբեական**.

Խաբեկաւոր, *adj, ind.* Frauduleux, captieux, faux, sophistique.

Խաբեական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Խաբեկաւոր**.

Խաբեութի (թի, թք) *s.* Fraude, tromperie, fourberie, affronterie, attrape, baratterie, bourde, cavillation, charlatanerie, chicane, chicanerie, dissimulation, friponnerie, fourbe, filouterie, escroquerie, duperie, imposture, supercherie, surprise, déception, erreur.

Խաբեանք (նայ, նք) *s, pl.* Voyez **Խաբեութի**.

Խաբեական Voyez **Խաբեական**: **Խաբու**, *adj, ind.* Voyez **Խաբեայ**.

Խաբուհի (հոյ, հեաւ) *adj, f.* Trompeuse.

Խաբումն (քման, քմամբ) *s.* Voyez **Խաբեութի**.

Խաբուակ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Խաբեայ**.

Խաբանիկ, *adj, ind.* Voyez **Խաբեայ**.

Խաբք (բից, բիւք) *s, pl.* Voyez **Խաբեութի**: Ի Խաբա անկանիւ, se tromper, errer, s'abuser. Ընդ Խաբա ինչ լինել, foillir. Ընդ Խաբա գտաւ նիւ, trouver en fraude.

Խազ (ի, իւ) *s.* Note, caractère de musique.

Խազմ (ի, իւ) *s.* Guerre, querelle.

Խազմական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à la guerre; guerrier.

Խազմարար (ի, աւ) *adj, et s.* Qui fait la guerre, guerrier.

Խազմուզ (մոյ, մոզ) *s.* Voyez **Քաղցու**.

Խազմութի (թի, թք) *s.* Voyez **Խազմ**.

Խաժարիւ (եմ, էլի) *v, a.* Gâter, corrompre, ruiner.

Խաժ (ի, իւ) *adj.* Rude; bleuâtre; celadon.

Խաժակն, *adj, ind.* Qui a des yeux bleux.

Խաժանուժ, *adj, ind.* Vulgaire, rotourier, confus. Խաժանուժ ամբոխ, populace, multitude, le bas, le menu peuple, le vulgaire.

խալամ (խ, իւ) *s.* La tête d'une grosse bête.

խախմիք (խ, աւ) *adj, et s.* Cuisinier.

խախաց (խ, աւ) *s.* Caille-lait.

խախացել (եմ, եցի) *v, a.* Cailler.

խախացոյ (խ, աւ) *s.* Caillette, ventricule, estomac.

խախուտ, *adj, ind.* Instable, inconstant, mal établi, mal bâti, muable.

խախալուք ou **խաղալուք**, *adj, ind.* Dure, barbare.

խախտել (եմ, եցի) *v, a.* Ébranler, remuer, mouvoir, changer, ruiner; démettre, disloquer, déboîter; corrompre, dépuceler, déflorer.

խածանել (եմ, խածի) *v, a.* Mordre; mordiller; déchirer; mâcher; piquer; ronger; remordre: médire, reprendre.

խածանողութի (թէ, թք) *s.* Voyez **խածուն**:

խածանուն Voyez **խածուն**:

խածառել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **խածանել**:

խածատուն Voyez **խածուն**:

խածեակ (եկի, եկաւ) *s.* Bouche, dent (qui sert à mordre.)

խածի (ծւոյ, ծեաւ) *s.* Jabot, poche; mulette.

խածուած (ոյ, ով) *s.* Morsure, dentée.

խածուն (ծման, ծմամբ) *s.* Action de mordre, morsure.

խակ (ի, աւ) *adj.* Qui n'est pas mûr; cru, dur, acerbe, rude.

խակաբարոյ (ի, իւ) *adj.* Rude, dur, cru, fâcheux.

խակադործ (ի, աւ) *adj.* Rude, méchant, cruel.

խակխորհ, *adj, ind.* Qui ne peut pas mûrement, fou.

խակխորհութի (թէ, թք) *s.* Jugement qui n'est pas mûr, folie.

խակակութ, *adj, ind.* Cru, qui n'est pas mûr; nouveau.

խակաւիտ (մաի, մաաւ) *adj.* Niais, jeune, qui n'a pas le jugement mûr.

խակամտութիւն (թէ, թք) *s.* Niaiserie, sottise, jeunesse, folie, manque de jugement mûr.

խակութի (թէ, թք) *s.* Qualité de ce qui n'est pas mûr, crudité; aigreur, rudesse, dureté, cruauté.

խահ (ի, իւ) *s.* Viande apprêtée.

խահագործ (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խահագործել (եմ, եցի) *v, a.* Cuisiner, faire la cuisine.

խահակեր (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խահակերութի (թէ, թք) *s.* Cuisine, art d'apprêter les viandes.

խահմիք (ի, աւ) *s.* Voyez **խախմիք**:

խահանոց (ի, աւ) *s.* Cuisine, l'endroit où l'on apprête les viandes.

խահարար (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խահարարագետ (ի, աւ) *s.* Écuyer de cuisine, maître cuisinier.

խահարարութի (թէ, թք) *s.* Cuisine, art d'apprêter les viandes.

խահիէ (ի, իւ) *s.* Café. **Կրպակ խահիէի**, café.

խահիէականաւ (ի, աւ) *s.* Cafetier.

խահել (եմ, եցի) *v, a.* Gâter, corrompre, ruiner.

խաղ (աւ, աւ) *s.* Jeu, jouet; partie; récréation, passe-temps, divertissement; amusement, badinage, drôlerie; momerie; raillerie, plaisanterie, moquerie. **խաղ առնել զոք**, jouer quelqu'un, se moquer; tromper, amuser; se jouer de quelqu'un.

Ընդ խաղ առնել, badiner, railler.

Ընդ խաղ արկանել, jouer, se jouer, se moquer. **Թմաղ զխաղ**, raillerie à part, sérieusement.

խաղ (ի, իւ) *s.* Rivage, le bord d'un fleuve, lac, marécage.

խաղալ (ամ, աջի) *v, n.* Jouer, se récréer, folâtrer, se divertir; se jouer, se moquer; s'amuser, niaiser: marcher, aller, se mouvoir, s'ébranler, se remuer; sortir, jaillir; sauter; descendre. **խաղալ բանակի**, décamper.

խաղալ 'ի սնոտիս, nigauder. **խաղալ բանիւք 'ի վերայ ուրուք**, insulter. **խաղալ յետս**, rétrograder.

խաղալիկ (լկի, լկաւ) *s.* Joueur, danseur: jouet, amulette, amusement d'enfants, niaiserie, badinerie, bagatelle; bimbelot; colifichet, babiole, vêtelle.

խաղալիք (լեայ, լեգք) *s, pl.* Joint, jointure, nœud, article: Voyez **խաղալիկ**:

խաղալիութի (թէ, թք) *s.* Jeu, jouet, amusement, raillerie.

խաղախ (ոյ, ով) *s.* Cuir, la peau

de

de l'animal pour être accommodé.

Խաղախորդ (խ, աւ) *s.* Corroyeur, tanneur, mégissier.

Խաղախորդել (խմ, եցի, փ, ա) *v.* Corroyer, parer, réparer des cuirs.

Խաղախորդութի (թե, թք) *s.* Corroi, mégie, mégisserie.

Խաղակատակ (խ, աւ) *adj.* Voyez Ախակատակ : **Խաղակատակ լինել**, se jouer, se moquer.

Խաղահանգիստ (գաւերան, դրս, տեամք) *s.* Intermède, entracte, divertissement.

Խաղաղ, *adj.* *ind.* Calme, tranquille, pacifique, serein, coi, paisible, doux.

Խաղաղական (խ, աւ) *adj.* Pacifique, tranquille, paisible. **Խաղաղական ժամ**, partie des heures de l'office divin, qu'on dit après les Vêpres.

Խաղաղածաւալ, *adj.* *ind.* Qui est répandu paisiblement.

Խաղաղակոյտ, *adj.* *ind.* Assemblé tranquillement.

Խաղաղամբախ, *adj.* *ind.* Qui trouble la tranquillité, turbulent.

Խաղաղանալ (ամ, ացայ) *v.* *p.* S'appaiser, être calmé, se rendre tranquille, ou pacifique.

Խաղաղասեր (սերի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la paix, ou la tranquillité, pacifique, paisible.

Խաղաղասեր, *adj.* *ind.* Doux, tranquille.

Խաղաղարար (խ, աւ) *adj.* Pacificateur, pacifique, conciliant, conciliateur, réconciliateur.

Խաղաղացուցանել (խմ, ցուցի) *v.* *t.* Pacifier, calmer; concilier, réconcilier : Voyez **Խաղաղել**.

Խաղաղութեա, *adj.* *ind.* Tranquille, paisible, pacifique.

Խաղաղել (խմ, եցի) *v.* *a.* Pacifier, calmer, tranquilliser, reposer, remettre, rabattre, radoucir, amortir, concilier, réconcilier, mettre d'accord, accommoder, rajuster, dissiper, désarmer.

Խաղաղիկ, *adv.* Tranquillement.

Խաղաղութի (թե, թք) *s.* Paix, pacification, conciliation; calme, tranquillité, repos, silence.

Խաղաղորէն, *adv.* Tranquillement, d'une manière tranquille, paisiblement, doucement.

Խաղաղասել (խմ, եցի) *v.* *n.* Caresser.

Խաղարան (խ, աւ) *s.* Voyez **Խաղեալ**.

Խաղարկու (խ, աւ) *s.* Joueur.

Խաղարկութի (թե, թք) *s.* Jeu, divertissement. **Թատրոնական Խաղարկութի**, représentation de théâtre.

Խաղաց, *adj.* *ind.* Coulant; ambulant.

Խաղացումն (ցման, ցմամբ) *s.* Jet, source; mouvement, progrès.

Խաղացուցանել (խմ, ցուցի) *v.* *t.* Mouvoir, faire avancer, porter en avant, démarrer, remuer, pousser.

Խաղացք (ցից, ցիւք) *s.* *pl.* Mouvement, progrès, avancement.

Խաղաւարտ (խ, աւ) *s.* Absès, apostème, apostume, enflure, bosse, tumeur, clou, fronce, élévation, petite bête, bourgeon, bouton, pustule, échauboulure, échauffure, tubercule, bubon.

Խաղաւարտիկ (խմ, տեցայ) *v.* *n.* *p.* Apotumer.

Խաղբակել (խմ, եցի) *v.* *a.* Vexer, troubler; tromper, attraper, prendre à un piège.

Խաղբք Voyez Հաղբք :

Խաղեալ (տեղ, տեղք) *s.* L'endroit où l'on joue, jeu; breland.

Խաղջախաղէք, *s.* *ind.* Voyez Անալ :

Խաղդ (դ, ու) *s.* Raisin.

Խաղդադառն, *adj.* *ind.* Dont le raisin est amer.

Խաղդեայ, *adj.* *ind.* **Խաղդդեայ Թաղանթ**, l'Yvée.

Խաղդդեփեայ (եցի, եցաւ) *s.* Grillon, cigale de nuit.

Խաղդդեայծիկ (ծիկ, ծկաւ) *s.* Voyez **Խաղդդեփեայ**.

Խաղորդ (խ, աւ) *s.* Joueur; brelandier.

Խաղտախաղ (խ, աւ) *adj.* Qui a un langage barbare.

Խամ, *adj.* *ind.* Novice, peu exercé, ignorant.

Խամանալ (ամ, ացայ) *v.* *p.* Se désaccoutumer, perdre l'usage.

Խամացուցանել (խմ, ցուցի) *v.* *t.* Désaccoutumer, faire perdre l'usage de quelque chose.

Խամութի (թե, թք) *s.* Défaut d'exercice, ignorance, désaccoutumance.

խամրանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Se flétrir, se faner, se sécher, se ternir, maigrir, s'affaiblir, se gâter, se rabougir.

խամրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **խամրել**.

խամրել (եմ, եջի) *v, a.* Flétrir, faner, sécher, ternir, affaiblir, maigrir, gâter, éteindre, amortir.

խամրիլ (եմ, բեցայ) *v, n-p.* Voyez **խամրանալ**.

խամրութի (թէ, թիւ) *s.* Flétrissure, faiblesse, langueur.

խայթ (ի, իւ) *s.* Aiguillon, morsure; picotement. **խայթ խզի մտաց**, syndérèse, remords de conscience.

խայթահար (ի, աւ) *adj.* Mordu.

խայթայթել Voyez **խայթել**.

խայթել (եմ, եջի) *v, a.* Mordre, piquer.

խայթողական (ի, աւ) *adj.* Piquant, qui pique.

խայթոց (ի, աւ) *s.* Piquant, pointe qui pique, aiguillon.

խայթուած (ոյ, ով) *s.* Piqué, blessure, morsure, picotement, point.

խայթումն (թման, թմամբ) *s.* Voyez **խայթ**.

խայծ (ի, իւ) *s.* Amorce; bouchée, morceau; partie d'une chose.

խայծեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire devenir mûr le raisin.

խայծիլ (եմ, ծեցայ) *v, n-p.* Commencer le raisin à devenir mûr.

խայծոս (ի, աւ) *adj.* Voyez **Պլսակ**.

խայծուած (ոյ, ով) *s.* Commencement de la maturité du raisin.

խայտ (ի, իւ) *adj.* Gris, grivelé, tacheté, ou marqué de plusieurs couleurs.

խայտաբէտ, *adj, ind.* Grivelé, tacheté; rubican, moucheté.

խայտաբէտութի (թէ, թիւ) *s.* Etat d'une bête tachetée, ou grivelée, moucheture.

խայտալից, *adj, ind.* Joyeux.

խայտախարի, *adj, ind.* Madré, diversifié de couleurs, gris, grivelé, tacheté, rubican, pie, rouan, marqueté. **Կիճ խայտախարի**, marbre serpent.

խայտախարիտ, *adj, ind.* Voyez **խայտախարի**.

խայտախարիւ, *adj, ind.* Voyez **խայտախարի**.

խայտակն, *adj, ind.* Qui a des yeux doux, ou agréables.

խայտաձաճուկ, *adj, ind.* Marqueté, tacheté. **Գործ խայտաձաճուկ**, marquetterie. **խայտաձաճուկ յարկնել**, marqueter, moucheter.

խայտալ (ամ, աջի) *v, n.* Tressaillir de joie, être en goguettes, sauter.

խայտանք (նայ, նօք) *s, pl.* Tressaillement de joie.

խայտախիսակ (ի, աւ) *adj.* Voyez **խայտախարի**.

խայտառակ, *adj, ind.* Honteux, ignominieux.

խայտառակաբար, *adv.* Honteusement, ignominieusement.

խայտառակել (եմ, եջի) *v, a.* Faire honte, donner de la honte, confondre, couvrir de honte; démasquer; déshonorer, corrompre; découvrir les parties honteuses de quelqu'un.

խայտառակութի (թէ, թիւ) *s.* Honte, ignominie, opprobre, infamie, déshonneur, turpitude.

խայտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire tressaillir, ou sauter de joie.

խայտափիտ, *adj, ind.* Voyez **խայտախարի** et **խայտաբէտ**.

խայտուց (ի, իւ) *s.* Moucheture, tache, petite marque.

խայր (ի, իւ) *s.* Fruit, production.

խայրից (բեաց, բեօք) *s, pl.* Voyez **խայր**.

խան (ի, իւ) *s.* Un grand plat, table; manne, mannequin, panier, corbeille.

խանգար, *adj, ind.* **խանգար առնել** Voyez **խանգարել**.

խանգարել (եմ, եջի) *v, a.* Causer du désordre, troubler, corrompre, gâter, ruiner, confondre, désajuster, désagencer, désaccorder, incommode, déconcerter, défigurer, démonter; dépraver, rompre, perdre.

խանգարիչ (բիւ, բիւս) *adj.* Qui cause du désordre, corrupteur.

խանգարութի (թէ, թիւ) *s.* Voyez **խանգարումն**.

խանգարումն (թման, թմամբ) *s.* Désordre, ruine, corruption; perversion, dépravation; renversement.

խանգ (ի, իւ) *s.* Tendresse, amour; envie, désir, affection.

խանգալ (ամ, աջայ) *v, n.* Envier, porter envie.

խան

խանդակաթ, *adj, ind, et adv.*
Tendre, plein de tendresse, amoureux, affectionné, attaché d'affection : tendrement, affectueusement, chaudement, avec grande ardeur. **խանդակաթ սիրել**, chérir, aimer tendrement.

խանդակաթիլ (*իմ, թեցայ*) *v, n-p.* S'attendrir, se laisser toucher de compassion, de l'amour, s'affectionner, être attaché.

խանդաղակաթ Voyez **խանդակաթ** :

խանդաղանք Voyez **խանդաղատանք** :

խանդաղատագին, *adj, ind.* Attendant, tendre, affectueux.

խանդաղատագոյն (*գունի, գուշիւ*) *adj, comp.* Voyez **խանդաղատագին** :

խանդաղատական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **խանդաղատագին** :

խանդաղատանք (*նայ, նք*) *s, pl.* Tendresse, affection.

խանդաղատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Attendrir, mouvoir à compassion.

խանդաղատիլ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* S'attendrir, se laisser toucher de compassion, avoir de la compassion.

խանդաղատութի (*թէ, թք*) *s.* Voyez **խանդաղատանք** :

խանդանք (*նայ, նք*) *s, pl.* Envie.

խանդաւորութի (*թէ, թք*) *s.* Envie.

խանդաւոր (*ի, իւ*) *s.* Voyez **Մաղնիս** :

խանծիլ (*իմ, ծեցայ*) *v, n-p.* Se brûler, s'attacher.

խանծ (*ի, իւ*) *s.* Brûlure.

խանձառել (*եմ, եցի*) *v, a.* Brûler, flamber, brasiller.

խանձարուր (*ձարոյ, ձարոյ*) *s.* Maillot, couches, langes, bandes d'un enfant à nourrice, layette, drapeaux. **Պատել ի խանձարուրս**, emmailloter. **Քակել օւ արձակել զխանձարուրս**, démailloter.

խանձարապատ, *adj, ind.* Emmaillotté.

խանձարապատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Emmailloter.

խանձարիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Emmailloter, mettre un enfant dans son maillot.

խանձել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **խանձառել** :

խանձեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Accoutumer, attacher; enflammer.

խանձող (*ի, աւ*) *s.* Tison, flambant, fumeron.

խանձողել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **խանձառել** :

խանուլ (*ի, իւ* ou *նթի, նթիւ*) *s.* Bonlique : trésor; chose excellente.

խանլիլ (*եմ, եցի*) *v, n.* Grogner; glapir.

խանլիւն, *s, ind.* Grognement; glapissement.

խանլումն (*լման, լմմա*) *s.* Voyez **խանլիւն** :

խանուլ Voyez **խանդաղ** :

խանառութիւն (*թէ, թք*) *s.* Envie.

խանտի, *adj, ind.* Nécessiteux, indigent.

խաշաշ (*ի, իւ*) *s.* Voyez **Մեկոն** :

խաշանդամ Voyez **Հաշմանդամ** :

խաշն (*շին, շմա*) *s.* Troupeau,

troupe de brebis, de moutons, bestiaux.

խաշնաւորման (*ի, աւ*) *adj, et s.* Berger, qui garde les brebis, les moutons, qui a soin d'un troupeau.

խաշմամիւս, *s, ind.* Maladie épidémiq. des bestiaux.

խաշնարած (*ի, աւ*) *s.* Berger, pâtre. **Կին խաշնարած**, bergère. **Մաշնուկ խաշնարած**, pastoureau.

Սաշնիկ խաշնարած, pastourelle.

խաշնարոտ (*ի, իւ*) *s.* Voyez **խաշնարած** :

խաշնաւէտ, *adj, ind.* Abondant en troupeaux.

խաշնեղ (*ոյ, ու*) *s.* Rhubarbe.

խաշոյ ou **խաշու** (*ի, աւ*) *s.* Bouillon : décoction.

խաշումն Voyez **Հաշումն** :

խաշ (*ի, իւ*) *s.* Croix; crucifix.

Ի խաշ հանել, crucifier.

խաշագլուխ, *adj, ind.* Dont la tête, ou la cime est surmontée d'une croix.

խաշաբոշ (*ի, իւ*) *s.* Voyez **խաշաւա** :

խաշագեաց (*եցի, եցիւ*) *adj.* Qui souffre, qui porte la croix, patient, mortifié.

խաշագետւ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **խաշագեաց** :

խաշական (*ի, աւ*) *adj.* Qui appartient à la croix.

խաշակիր (*կրի, կրու*) *adj, et s.*

Ի. Patient, crucifère : porte-croix ; croisade .

Խաչակից (*կցի, կչաւ*) *adj, et s.* Compagnon de croix, crucifié avec un autre .

Խաչակիքել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire le signe de la croix ; se signer .

Խաչակրօն (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Խաչադրեաց** :

Խաչակցիւ (*իմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Se faire compagnon de croix, être crucifié avec un autre .

Խաչահան ou **Խաչահանու** (*ի, աւ*) *s.* Qui crucifie, qui met en croix .

Խաչահանութիւն (*թէ, թք*) *s.* Crucifiquement, crucifixion .

Խաչաձե, *adj, ind, et adv.* Crucial, en forme d'une croix : en croix .

Խաչամահ, *adj, ind.* Qui est mort en croix . **Խաչամահ սպանանել**, crucifier, faire mourir en croix .

Խաչանաւ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se former une croix, devenir une croix .

Խաչանկար, *adj, ind.* Peint en forme d'une croix, crucial .

Խաչանիւ, *adj, ind.* En forme de croix . **Խաչանիւ գնել** ou **հատանել**, croiser .

Խաչանշան (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Խաչանիւ** :

Խաչաշարքար, *adj, ind.* Crucifié, tourmenté sur la croix .

Խաչապաշտ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Qui adore la croix, chrétien .

Խաչապէս, *adv.* En forme de croix, en croix .

Խաչապատկ (*ի, աւ*) *adj.* Couronné d'une croix .

Խաչատեսակ, *adj, ind.* En forme de croix ; crucial .

Խաչափայտ (*ի, իւ*) *s.* Le bois de la croix, croix, crucifix .

Խաչափառ (*ի, իւ*) *s.* Ecrivain : Voyez **Խեցգետին** :

Խաչգիւտ (*ի, իւ*) *s.* Invention, découverte de la S. Croix .

Խաչել (*եմ, եցի*) *v, a.* Crucifier, attacher, mettre en croix .

Խաչելութիւն (*թէ, թք*) *s.* Crucifixion, crucifiquement ; crucifix .

Խաչեցող (*ցողի, ցողաւ*) *s.* Voyez **Խաչահանու** :

Խաչունակ, *adj, ind.* Voyez **Խաչադրեաց** :

Խաչվառ (*ի, աւ*) *s.* Gonfalon .

Խաչվառակիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Gonfalonier .

Խաչվերաց (*ի, աւ*) *s.* Exaltation de la S. Croix .

Խաչորհեք, *s, ind.* Bénédiction de la croix .

Խառան (*ի, աւ*) *s.* Carcan, collier .

Խառառուն Voyez **Քախառն** :

Խառել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tordre, arracher, ôter, détacher .

Խառն (*ի, իւ*) *adj, et adv.* Mixte, mélangé, mêlé ; confus, mal en ordre ; indistinct, compliqué ; impar : confusément ; indistinctement ; ensemble, conjointement : Voyez **Խառնք** :

Խառնարան (*ի, իւ*) *adj.* Qui parle confusément, confus, indistinct, qui n'est pas clair, obscur .

Խառնագիւց (*ի, իւ*) *adj.* Lié, coquard, un méchant garnement, coquin, fripon, belître, libertin .

Խառնագոյն, *adj, ind.* Mêlé de différentes couleurs .

Խառնախաղակ (*եմ, եցի*) *v, a.* Conjoindre .

Խառնախորթ, *adj, ind.* Confus, mêlé, déraisonnable ; illégitime, bâ-tard .

Խառնախուժ Voyez **Խաժամուժ** :

Խառնախիւլ, *adj, ind.* Mêlé, confus, embrouillé .

Խառնախօս (*ի, աւ*) *adj.* Qui parle confusément, ou impurement, confus ; impudique, impur .

Խառնախօսութիւն (*թէ, թք*) *s.* Discours confus, ou impur ; barbarisme ; impureté, impudicité .

Խառնակ (*ի, աւ*) *adj.* Impur, mêlé ; confus .

Խառնակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Brouiller, embrouiller, mêler, confondre, embarrasser, intriguer, déranger, dérégler, soulever, mettre en désordre, tripoter, mélanger, entortiller : accoupler, ou apparier le mâle avec la femelle . **Խառնակել ըլլալ**, parler gras . **Խառնակել ըլլակերս**, décheveler .

Խառնակիր (*ի, աւ*) *adj.* Qui mange des choses impures .

Խառնակերպ (*ի, իւ*) *adj.* Difforme, monstrueux .

Խառնակեցի, *adj, ind.* Voyez **Խառնադրեաց** :

Խառնակիւ (*իմ, կեցայ*) *v, n-p.*

se mêler, se confondre, s'intriguer; hanter, fréquenter; se joindre, s'accoupler.

խառնակոխ, *adj, ind.* Qui est soulé par des hommes impurs, profané.

խառնակուծի (**ծի**, **ծք**) *s.* Mélange confus, confusion, embrouillement, désordre, chaos; trouble, combustion, brouillerie: coût, conjonction, accouplement, copulation. **Որդի խառնակուծեան**, fils bâtard, ou illégitime.

խառնակրոն (**ի**, **իւ**) *adj.* Voyez **խառնազնայ**.

խառնակրոնութի (**ծի**, **ծք**) *s.* Libertinage.

խառնաձայն (**ի**, **իւ**) *adj.* Confus, indistinct, gras, barbare, **խառնաձայն հնչել**, pousser un cri confus.

խառնաձիգ, *adj, ind.* Tiré ensemble.

խառնազանջ, **խառնազանձ** ou **խառնաձազանջ** (**ի**, **իւ**) *adj, et s.* Confus: populace, canaille, lie du peuple: meubles.

խառնամազ, *adj, ind.* **խառնամազ աւերորդք**, Criblures.

խառնամառն, *adj, ind.* Mêlé, impur.

խառնամբոխ, *adj, ind.* Confus, troublé; composé de populace.

խառնապատում, *adj, ind.* Confus, sans ordre, raconté confusément.

խառնալոր, *adj, ind.* **խառնալոր առնել**, Abuser.

խառնարան (**ի**, **աւ**) *s.* Patère, tasse, coupe, cratère.

խառնարձակ, *adj, ind.* Confus, prononcé confusément.

խառնափնդոր (**ի**, **իւ**) *adj.* Mêlé, confus.

խառնափնդորել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Mêler, confondre, embrouiller.

խառնափնդորութի (**ծի**, **ծք**) *s.* Voyez **խառնափնդորումն**.

խառնափնդորումն (**ումն**, **ումք**) *s.* Confusion, désordre, embrouillement.

խառնել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Mêler, mélanger, tripoter, brouiller; confondre, débrouiller, mixtionner, assaisonner; entremêler; entrelacer; sceler, nuancer, unir; joindre, incorporer, unir; tempérer. **խառնել զանձն**, se mêler, s'ingérer, s'en-

remettre, s'entremêler, s'introduire.

խառնելի (**լիւր**, **լիւր**) *adj*, *et s.* Voyez **լիւրելի**.

խառնելիք (**լիւր**, **լիւր**) *s, pl.* Potion, breuvage, boisson, liqueur; tasse, coupe, patère, cratère: jointure.

խառնիխուռն, *adj, ind, et adv.* Confus, mêlé, mélangé, péle-mêle; tumultuaire, dérangé, compliqué, embrouillé: confusément, tumultueusement.

խառնիչ (**նչի**, **նչաւ**) *s.* Sauterelle: Voyez **Ջրեակ**.

խառնորդ Voyez **խառնորդ**.

խառնոց (**ի**, **աւ**) *s.* Voyez **խառնարան**.

խառնութիւն (**ոյ**, **ով**) *s.* Mélange, composition; trempe; pâte; complexion, constitution, tempérament; nature, naturel, habitude: conjonction, jointure. **Առանձին խառնութիւն**, idiosyncratie.

խառնութեայ, *adj, ind.* Composé, assaisonné, préparé.

խառնութի (**ծի**, **ծք**) *s.* Mixte, mixtion, tripotage, mélange, composition, composé; incorporation, conjonction, union: Voyez **խառնակութի**.

խառնումն (**ումն**, **ումք**) *s.* Voyez **խառնութի**: **խառնումն զորայ**, mêlée. **խառնումն ստամոքսի**, soulèvement de cœur.

խառնորդ, *s, ind.* Voyez **խառնութի**: **խառնորդ գետոց**, confluent.

խառնք (**նից**, **նիւք**) *s, pl.* Mélange, mixtion, conjonction: coût, copulation, accouplement.

խար (**ի**, **իւ**) *s.* Fourrage, pâture, mangeaille des animaux.

խարազուլ (**լիւ**, **լիւ**) *s.* Sorte de sauterelle.

խարազան (**ի**, **աւ**) *s.* Fouet, es-courgée; housine, verges; frule; discipline; étrivières: éperon, aiguillon. **խարազանաւ հարկանել**, fouetter; flageller; donner des étrivières. **խարազանել** (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Voyez **խարազանաւ հարկանել**.

խարազն (**ի**, **իւ**) *s, et adj.* Cilice, sac, hair: gros, dur, rude.

խարազնազոյն (**զոյնի**, **զոյնիւ**) *adj, comp.* Grossier, rude, peu civilisé.

խաւ

խարաղնաղդեայ (գեցի, գեցաւ) *adj.* Qui porte un cilice, qui a un cilice.

խարաղնաղդեստ (ի, էւ) *adj.* Voyez **խարաղնաղդեայ**.

խարակ (ի, աւ) *s.* Roc, rocher.

խարակաձև, *adj, ind.* Escarpé.

խարակել (եմ, եցի) *v, a.* Brûler, brouir.

խարակիլ (եչի, էլաւ) *adj.* Brûlant, qui brûle.

խարաման ou **խարամանի** (նւղ, նեաւ) *s.* Espèce de serpent très-mauvais: diable, le malin.

խարան (ի, աւ) *s.* Cautére. **խարանս արկանել**, cautériser.

խարանագեղ (ոյ, ով) *s.* Phénigme, vésicatoire.

խարանաքար (ի, էւ) *s.* Pierre infernale.

խարբ (ի, էւ) *s.* Épée.

խարբալ (ի, էւ) *s.* Crible, sas, tamis, bluteau, blutoir, vannette.

խարբալել (եմ, եցի) *v, a.* Cribler, sasser, tamiser, bluter, vanner.

խարբալումն (լման, ւմամբ) *s.* Cribration.

խարբուղ (ի, էւ) *s.* Sorte d'animal.

խարբուղի Voyez **չարբուղի**.

խարդախ (ի, էւ) *adj.* Fripon, fourbe, falsificateur, faussaire: faux, contrefait, altéré.

խարդախանք (նաց, նք) *s, pl.* Voyez **խարդախութի**.

խարդախել (եմ, եցի) *v, a.* Tromper, fabriquer, falsifier, contrefaire, feindre, corrompre, altérer, sophistiquer; dissimuler.

խարդախութի (թԷ, թԷ) *s.* Fraude, tromperie, déloyauté, baraterie, abus, adultération, falsification, contrefaçon, contrefaction, sophistiquerie; fabrication; chicane.

խարդաւան (ի, աւ) *adj.* Trompeur, frauduleux.

խարդաւանակ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez **խարդաւան** et **խարդաւանք**.

խարդաւանել (եմ, եցի) *v, a.* Tromper, surprendre, circonvenir; abuser, frauder; précipiter, ruiner.

խարդաւանութի (թԷ, թԷ) *s.* Voyez **խարդաւանք**.

խարդաւանք (նաց, նք) *s, pl.* Fraude, tromperie, convention, surprise.

խարդաւանող (նագի, նագաւ) *adj.* Trompeur; fabricateur.

խարել (եմ, եցի) *v, a.* Cautériser.

խարխի (բիի, բիաւ) *s.* Base, embasement, pied, piédestal, scahellon, socle: ancre. **խարխի արկանել**, ancrer, jeter l'ancre, mouiller, faire escale, donner fond, toucher. **ի վեր առնուլ զխարխին**, désancrer, lever l'ancre, démarrer.

խարխար Voyez **խարխարի**: **խարխալել** (եմ, եցի) *v, a.* Dissoudre, défaire, détruire, ruiner, démolir.

խարխալիլ (եմ, էլցայ) *v, n-p.* Se détruire.

խարխարել (եմ, եցի) *v, a.* Secouer, remuer, ébranler, détruire, dissoudre, disperser, dissiper, gâter, ruiner.

խարխարիլ (բիի, բիաւ) *adj.* Qui détruit, ou dissipe.

խարխարումն (բման, բմամբ) *s.* Destruction, démenbrement, dispersion, ruine.

խարխախ, *s, ind.* Աւ **խարխախ գնաւ** ou **չբիլ**, tâtonner, aller à tâtons.

խարխախանք (նաց, նք) *s, pl.* Action de tâtonner.

խարխախել (եմ, եցի) *v, n.* Tâtonner, marcher en tâtonnant, aller à tâtons: s'ébranler, se remuer.

խարխիլ (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **խարխալել**.

խարխուլ, *adj, ind.* Ruineux, qui menace ruine, gâté, ruiné.

խարճք ou **խարճուիք** (ձից, ձիւք) *s, pl.* Lieu planté de roseaux.

խարշառել (եմ, եցի) *v, a.* Brûler.

խարշառիլ (եմ, տեցայ) *v, n-p.* Se brûler, se consumer, mourir. **խարշառիլ ծարաւով**, se brûler, ou mourir de soif.

խարշառուն (ի, էւ) *s.* Sorte de plante.

խարշել (եմ, եցի) *v, a.* Échauder, faire bouillir, brûler avec de l'eau chaude; brûler.

խարոյի (բուկի, բուկաւ) *s.* Bûcher, feu; braise, charbons ardents. **խարոյի արկանել**, brûler du bois, faire du feu.

խարուկածին, *adj, ind.* Né, ou pro-

produit du feu; lumineux, ardent.

խարուհել (*հմ, էցի*) *v, a.* Brûler.
- խարուհն (*րման, րմամբ*) *s.* Cautère.

խարստան, *adj, ind.* En forme d'une ancre, ou d'un piédestal.

խարստիչ, *s, ind.* Bouée.

խարսիկ (*հմ, էցի*) *v, a.* Établir, fixer.

խարս (*ի, իւ*) *s.* Limure: limaille.

խարստեք (*ծից, ծիւք*) *s, pl.* Limaille.

խարստիկակ (*ի, աւ*) *s.* Présentateur.

խարսեալ, *adj, ind.* Blond, jaunâtre, roux, fauve.

խարսել (*հմ, էցի*) *v, a.* Limer: écrouer; polir.

խարսեալիկ, *adj, ind.* Blondin.

խարսեանալ (*ամ, աջայ*) *v, n.* Blondir, devenir blond.

խարսել Voyez խարսեալ:

խարոց (*ի, աւ*) *s.* Lime; écrouane; râpe.

խարոցաձուկն (*ձկան, ձկամբ*) *s.* Limande.

խարուած (*ոյ, ու*) *s.* Limaille.

խաւ (*ոյ, ու*) *s.* Pli, double.

խաւ 'ի խաւ, *adv.* Doublement.

խաւ 'ի խաւայ, *adj, ind.* Redoublé, plié.

խաւար (*ի, աւ*) *s.* Ténèbres, obscurité.

խաւարաբր (*ի, աւ*) *adj.* Qui porte, qui cause l'obscurité, ténébreux.

խաւարանակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui demeure dans l'obscurité, obscur.

խաւարագիր (*գրի, գրաւ*) *adj.*

Qui est écrit dans l'obscurité, obscur.

խաւարագիր, *adj, ind.* Mis dans l'obscurité, obscur, ténébreux.

խաւարագիւց, *adj, ind.* Obscur, ténébreux.

խաւարակեաց (*էցի, էցաւ*) *adj.* Voyez խաւարանակ:

խաւարակեցալ, *adj, ind.* Voyez խաւարանակ:

խաւարակուլ, *adj, ind.* Qui absorbe, qui chasse, qui dissipe les ténèbres.

խաւարակուլ, *adj, ind.* Plein d'obscurité, obscur, ténébreux.

խաւարամած, *adj, ind.* Obscur, sombre, ténébreux.

խաւարամուլար, *adj, ind.* Qui est égaré dans l'obscurité; ténébreux.

խաւարամուլ, *adj, ind.* Voyez խաւարային:

խաւարային (*այնոյ, այնու*) *adj.* Obscur, sombre, ténébreux.

խաւարանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* S'obscurcir.

խաւարաւեր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime l'obscurité, ou les ténèbres.

խաւարանուէր, *adj, ind.* Qui est nourri dans l'obscurité.

խաւարառոյղ, *adj, ind.* Qui est enfoncé dans l'obscurité, ténébreux.

խաւարառոյր, *adj, ind.* Qui est accoutumé à l'obscurité.

խաւարառուակ, *adj, ind.* Sombre, obscur.

խաւարարկել, *adj, ind.* Qui est détenu dans l'obscurité, obscurci; qui tient dans l'obscurité.

խաւարեայ, *adj, ind.* Voyez խաւարային:

խաւարեցուցանել (*հմ, ցուցի*) *v, t.* Obscurcir, offusquer; éclipser, faire éclipser.

խաւարիւ (*հմ, բեցայ*) *v, n-p.* S'obscurcir, s'éclipser.

խաւարին, *adj, ind.* Voyez խաւարային:

խաւարծի, *s, ind.* Bouton, bouton.

խաւարուհն (*րման, րմամբ*) *s.* Éclipse.

խաւարուտ, *adj, ind.* Obscur, sombre, ténébreux.

խաւարուտ, *s, ind.* Lieu ténébreux.

խաւարուտ, *adj, ind.* Voyez խաւարային:

խաւարային, *adj, ind.* Sombre, obscur, ténébreux.

խաւար (*ի, իւ*) *s.* Herbes potagères, légumes, salade.

խաւարամաշառ (*ի, աւ*) *s.* Vendeur d'herbes. խաւարամաշառ կին, herbière.

խախտն, *s, ind.* Empêchement, obstacle, opposition, embarras; embarrassant.

խախտն առնել ou լեւել, *Voyez խախտնել:*

խախտած (*ոյ, ու*) *adj, et s.* Empêché; cassé, caduc, vieux: empêchement, cessation.

խախտածոյ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Voyez խախտած:

խափանել (եմ, էյի) *v, a.* Empêcher, empêtrer, arrêter, embarrasser, fermer, traverser, mettre obstacle, retarder, retenir, rompre, interrompre, désappliquer : intercepter ; interdire, prohiber : abolir, abroger, annuler, casser, révoquer ; ôter ; supprimer.

խափանուած (այ, ւլ) *s.* Voyez **խափանումն** :

խափանութի (թԷ, թՔ) *s.* Voyez **խափանումն** :

խափանումն (նման, նմանք) *s.* Empêchement, obstacle, embarras : abolissement, abolition, abrogation, cassation ; interdiction, prohibition ; suppression ; diversion : interception. **խափանումն սովորութե**, désaccoutumance ; manque d'usage.

խափազանի (ի, աւ) *adj.* Dure, désagréable.

խափէի (չիի, չիաւ) *s.* Nègre.

խափել (եմ, փեայ) *v, n-p.* S'empêcher, s'arrêter.

խափուցանել (եմ, փուցի) *v, a.* Voyez **խափանել** :

խաբարդայ (գէի, գէիւ) *s.* Boîte, vas à couvercle.

խեզ ou **խէթ** (ի, էւ) *adj, et s.* Voyez **խէթ** :

խեթալ (ամ, ալայ) *v, n.* Hair, abhorrer, détester ; envier, porter envie.

խեթալարի (եմ, ըեցայ) *v, n-p.* Se faire hair, être en haine.

խեթել (եմ, էյի) *v, a.* Cossier, se heurter de la tête ; heurter, choquer.

խեթի (կի, կիւ) *adj, et s.* Qui heurte, qui choque.

խեթերի (եմ, էյի) *v, a.* Voyez **Չգաստացուցանել** :

խելազար (ի, աւ) *adj.* Fou, é-cervelé.

խելազարանք (նազ, նաք) *s, pl.* Voyez **խելազարութի** :

խելազարի (եմ, ըեցայ) *v, n-p.* S'affoler, devenir fou, perdre le sens, ou l'esprit, avoir la cervelle déréglée.

խելազարութի (թԷ, թՔ) *s.* Folie, démence, aliénation, ou égarement d'esprit, délire.

խելածիւ (ժեմի, ժեմաւ) *adj.* Voyez **խելազար** :

խելամու (մեմի, մուաւ) *adj.* In-

telligent, capable, habile, pénétré, approfondi. **խելամու առնել**, instruire, informer, donner connaissance de quelque chose, faire comprendre. **խելամու լինել**, pénétrer bien avant, approfondir, s'informer, s'instruire, connaître, comprendre, entendre, savoir.

խելանել (եմ, էյի) *v, n.* Voyez **խելամու լինել** :

խելանկեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **խելամու առնել** :

խելամուութի (թԷ, թՔ) *s.* Intelligence, connaissance, capacité : synecdoque.

խելայի (ի, էւ) *adj.* Voyez **խելազար** :

խելայիել (եմ, էյի) *v, a.* Faire perdre le sens, aliéner l'esprit à quelqu'un, faire devenir fou.

խելայիութի (թԷ, թՔ) *s.* Voyez **խելազարութի** :

խելազանակ (ի, աւ) *s.* Cerveau ; crâne, tête.

խելայի *adj, ind.* Voyez **խախտումն** :

խելանք (ի, էւ) *adj.* Écervelé, fou, forcené, frénétique, furieux, hors de sens.

խելանքեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Mettre hors de sens, faire devenir fou.

խելանքի (եմ, ըեցայ) *v, n-p.* Être hors de sens, s'affoler, s'égarer, l'esprit.

խելանքութի (թԷ, թՔ) *s.* Délire, égarement d'esprit, folie, frénésie.

խելք (լայ, լաք) *s, pl.* Cerveau, cervelle ; sens, esprit, entendement, finesse, sagesse, prudence, tête : poupe, arrière de vaisseau : espale, banc de rameurs. **Յուլ իւլս չըլել**, mettre hors de sens, faire devenir fou.

խել (ի, աւ) *adj.* Impotent, estropié, qui est privé de l'usage de quelque membre. **խել ձեռք**, manchot, estropié de la main, ou du bras. **խել սեղ**, boiteux.

խելարայ (ի, էւ) *adj.* Pervers, méchant, dépravé.

խելարայութի Voyez **խելազարութի** :

խելարացութի (թԷ, թՔ) *s.* Perversité, méchanceté, dépravation.

խելաթիւր, *adj, ind.* Tors, mal tour-

tourné, gauche, mal fait, de méchan-
te formation; pervers, dépravé.

խեղաթիւիլ (*հմ, եցի*) *v, a.*
Tordre, grimacer, faire la moue;
pervertir.

խեղաթիւիլ (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.*
Être mal tourné, ou dépravé.

խեղաթիւումիլ (*թե, թք*) *s.*
Contorsion, grimace, moue; perva-
sité, dépravation.

խեղախեռ, *adj, ind.* Voyez **խե-
ղաբարդ**.

խեղանդամ, *adj, ind.* Voyez **խեղ-
անդ** (*նայ, նոք*) *s, pl.* Vo-
yez **խեղաթիլ**.

խեղք Voyez **խեղք**.

խեղք (*ի, իւ*) *s.* Strangulation,
engouement, étouffement; lacs, hart,
corde. **խեղք արկանիլ** Voyez **խեղ-
քիլ**.

խեղքամահ (*ի, իւ*) *adj.* Étran-
glé, ou suffoqué. **խեղքամահ առ-
նիլ**, étrangler, tuer en suffoquant.

խեղքան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **խեղք**.

խեղքիլ (*հմ, եցի*) *v, a.* Étran-
gler, engouer, suffoquer, tuer en suf-
foquant, étouffier.

խեղքումիլ (*զման, զմամբ*) *s.*
Strangulation, engouement, étouffe-
ment.

խեղիլ (*հմ, եցի*) *v, a.* Estropier,
rendre impotent de quelque membre.

խեղիառասկ (*ի, աւ*) *adj, et s.*
Bouffon, mauvais plaisant, histrion,
bateleur, mime, farceur, fou, panta-
lon, moqueur, railleur, drôle, plai-
sant, facétieux.

խեղիառասկիլ (*հմ, եցի*) *v, a,*
et n. Bouffonner, plaisanter sotté-
ment, se moquer, railler.

խեղիառասկութիլ (*թե, թք*) *s.*
Bouffonnerie, mauvaise plaisanterie,
pantalonnade, scurrilité; moquerie,
raillerie, facétie, drôlerie, quolibet.

խեղիութիլ Voyez **խեղութիլ**.

խեղութիլ (*թե, թք*) *s.* État d'
un membre estropié, ou impotent,
privation de l'usage de quelque mem-
bre.

խեղքիլ Voyez **փեղքիլ**.

խեղքաբար, adv. Impudique-
ment, impudemment, effrontément.

խեղքանալ (*ամ, այցայ*) *v, n-p.*
Être impudique, ou dissolu, se dé-
baucher, s'abandonner à la débauche.

խեղքաշուքանիլ (*եմ, ցուցի*)

v, s. Débaucher, rendre dissolu,
corrompre.

խեղքեցուցանիլ Voyez **խեղք-
աշուքանիլ**.

խեղքութիլ (*թե, թք*) *s.* Disso-
lution, débauche, impudicité, impu-
dence, luxure.

խեղքիլ (*նեղի, նեղիւ*) *adj.* Dis-
solu, impudique, débauché, lascif,
impudent, luxurieux, lâche, efféminé.

խեղքանիլ (*նայ, նոք*) *s, pl.* Me-
nuailles, épiluchures, minutie; cras-
se, ordure.

խեղքիլ Voyez **խեղքիլ**.

խեղքախառ Voyez **խաղախառ**.

խեռ (*ի, իւ*) *adj.* Fripon, co-
quin, polisson, méchant, insolent.

խեռաբարդ (*ի, իւ*) *adj.* Inso-
lent, méchant; fior, farouche.

խեռալ (*ամ, այցայ*) *v, n-p.* A-
voir de la laine, envier, se fâcher.

խեռանալ (*ամ, այցայ*) *v, n-p.*
Voyez **խեռիլ**.

խեռիլ (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.* Être
insolent, perdre le respect; coquiner.

խեռութիլ (*թե, թք*) *s.* Inso-
lence, pétulance; coquinerie, polis-
sonnerie, tour de malice.

խեք (*այ, ամ*) *s.* Guisson du pre-
mier lait d'une vachie.

խեքիլ (*ի, իւ*) *s.* Pite; me-
nuaille.

խեց (*ի, իւ*) *s.* Écaille, coque:
Voyez **խեցի**.

խեցաւոր (*ի, աւ*) *s.* Potier:
briquetier, tuilier.

խեցակարկառ, *adj, ind.* Bâti,
ou élevé en briques.

խեցակոյս ou **խեցեկոյս**, *adj, ind.*
խեցակոյս զնա, Ostracisme.

խեցեկ, *adj, ind.* Barbare, cor-
rompu, dur, gras (langage).

խեցեկագոյն (*գուշի, գուշիւ*)
adj, comp. Grossier, rude, impoli,
barbare, corrompu.

խեցեկոր, *adj, ind.* Voyez **խեց-
եկ**.

խեցեկան (*անայ, անամ*) *s.* Can-
cer, oauere, écrevisse, crabe; grosse
écrevisse, homard.

խեցեկոր Voyez **խեցաւոր**.

խեցեայ, *adj, ind.* Voyez **խեցե-
կ**.

խեցեղն (*զինի, զինաւ*) *adj.*
De terre. **Մնալ խեցեղն**, terrine,
vaseau de terre, poterie.

խեցեմորթ (ի, աւ) *s.* Coquille; conque; poisson testacé, ou crustacé. **խեցեմորթք**, coquillage, poissons à coquilles, ou testacés; coquillier.

խեցի (ցւոյ, ցեաւ) *s.* Terrine, vaisseau de terre, poterie, écuelle; brique, tuile; morceau de terrine rompue: coquille, écaille, coque; conque, poisson crustacé. **խեցեք** Voyez **խեցեմորթք**:

խեցկայ (ի, եւ) *s.* Moule (petit poisson à coquille).

խեցխեղեի (ի, աւ) *s.* Petite marque sur une lettre, note, accent, point.

խեփոր (ի, աւ) *s.* Voyez **խեցեմորթ**:

խզել (եմ, եցի) *v, a.* Couper, découper, rompre, déchirer; dépiler. **խզումն** (զման, զմամբ) *s.* Rupture; dépilation.

խէթ (խեթի, խեթիւ) *s.* Choc, heurt, croc-en-jambe, obstacle, accroche, embarras, épine: remords, conscience, scrupule: douleurs violentes dans les entrailles, tranchées de ventre, colique: douleur, peine, affliction, chagrin: haine, mauvaise volonté, aversion: doute, défiance, appréhension: fraude, feinte, duperie. **խէթ է խաւթ ընդ ոտն անկաշիւ**, donner le croc-en-jambe à quelqu'un, embarrasser, arrêter, mettre obstacle. **խեթիւ հայիւ** ou **տեսաշիւ**, regarder quelqu'un de travers, ou avec aversion. **խեթիւ հայիւ աբեղականն**, brûler, dessécher. **խէթ աչք**, les yeux offensés, malsains, ou éblouis.

խէժ (խեժի, խեժիւ) *s.* Gomme; résine, poix-résine; galipot: sandaque; colophane; gomme-résine; gomme arabique. **Ջանգել խեժիւ**, gommer.

խենեշ Voyez **խենեշ**:

խէշ (խեշի, խեշիւ) *s.* Échalas, étançon, étaie, appui; rame.

խէշակ (ի, աւ) *s.* Voyez **խէշ**: **խէշակաւ արկանել**, échalasser, étançonner, étayer.

խէշափառ Voyez **խաշափառ**:

խերեւէշ Voyez **խերեւէշ**:

խիւնջիւն Voyez **խիւնջիւն**, et **խիւնջիւն**:

խորդորումն Voyez **խաղորումն**:

խթաւ (ամ, աջոյ) *v, n-p.* Vo-

յեշ: **խիթաւ**: S'affliger, se tourmenter soi-même.

խթան (ի, աւ) *s.* Éperon, aiguillon.

խթել (եմ, եցի) *v, a.* Aiguillonner, piquer, inciter, pousser; faire entrer de force.

խթիլ (իմ, թեցոյ) *v, n-p.* Être incité; se pousser, entrer de force.

խժաբար, *adv.* Barbarement, durement, rudement.

խժաբեր (ի, աւ) *adj.* Gommeux. **խժաբեր ծառ**, gommier.

խժաից, *adj, ind.* Gommeux.

խժական (ի, աւ) *adj.* Barbare, sauvage; cruel, inhumain; tyrannique: impur, corrompu. **խժական բարք**, barbarie, cruauté, tyrannie; grossièreté.

խժականութիւն (թէ, թք) *s.* (բարբառոյ ou լեզուի) Barbarisme.

խժայլն (այնոյ, այնով) *adj.* Gluant, visqueux, tenace, mucilagineux. **խժայլն հիւթ**, mucosité.

խժգժագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Très-rude, barbare, cruel, inhumain. **խժգժագոյնս**, barbarement, crûment, durement, tyranniquement.

խժգուժ Voyez **խուժագուժ**:

խիզախ (ի, աւ) *adj.* Hardi.

խիզախել (եմ, եցի) *v, n.* Faire le brave, ou le feulant, braver, morguer, insulter; s'élancer, assaillir; oser, avoir la hardiesse.

խիզախութիւն (թէ, թք) *s.* Voyez **խիզախումն**:

խիզախումն (խման, խմամբ) *s.* Bravade, fanfaronnade, insulte; assaut; hardiesse.

խիզար (ի, աւ) *s.* Voyez **Աշոց**:

խիթ (խեթի, խեթիւ) *s.* Douleurs violentes dans les entrailles, tranchées de ventre; colique; la passion iliaque. **խիթ սրբանին**, épreinte: espèce de bête sauvage dans l'eau.

խիթաւ (ամ, աջի) *v, n.* Douter, craindre, soupçonner, se douter, se défier: Voyez **Գրեւէ**:

խիթումն (թման, թմամբ) *s.* Doute, crainte, soupçon.

խիթ (խեթի, խեթիւ) *s.* Voyez **խեժ**:

խիւ, *s, ind.* Voyez **խաշ**:

խիւայ (ի, եւ) *s.* Don, présent: Voyez **խաշ**:

խիւ Voyez **խեւ**:

խիղ

-խեղ (խեղ, խեղ) *s.* Griffe; croc, cramponnet; dragon, ligament; cancre, écrevisse.

խեղձ (խեղձ, խեղձ) *s.* Scrupule, doute, crainte; conscience. խեղձ մտայ, conscience, scrupule; syndérèse, remords de conscience. խեղձ մտայ, conscientieusement, avec conscience. Վկայութիւն խեղձ մտայ, en conscience.

խեղձմանութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Voyez խեղձ մտայ:

խիւ (խիւ, խիւ) *s.* Gravier, gros sable, menue pierre, arène. խիւ երկիւմանայ, gravelle, calcul, sable. խիւ նաւու, lest.

խիւծ ou խիւծ (խիւծայ, խիւծով) *s.* Sein, cavité, creux, repli, fond.

խիւս (խիւսի, խիւսու) *adj.* *et adv.* Dur, fort, rude, roide, âcre, âpre, austère, strict, sévère, rigoureux, rigide, cru, cruel, fier, impitoyable, indocile, inflexible, obstiné, rebours, revêche, inaccessible, brusque; difficile: durement, rudement, cruellement, fort.

խիւս, *adj.* *ind.* Épais, dense, dru, compacte.

խիւս առ խիւս, *adv.* Épais, près à près, dru; fréquemment, souvent, beaucoup.

խիւս ընդ խիւս, *adv.* Voyez խիւս առ խիւս:

խից, *s.* *ind.* Bouclion, bondon, tampon, soupape; obstacle, empêchement. խից արկանել, boucher, bondonner, tamponner; empêcher, arrêter.

խիւս (ղ, ու) *s.* Bouillie de gruau, gruau; fleur de farine: viande. խիւս աղայոց, bouillie. խիւս անանոց, pâtée. խիւս ի տապակէ, pâtisserie.

խլայ (ի, իւ) *s.* Couverture de tête de femme, voile: manteau, habillage.

խլանալ (ամ, այայ) *v.* *n-p.* Devenir sourd, être assourdi.

խլացուցանել (եմ, ցուցի) *v.* *s.* Assourdir, rendre sourd; étourdir.

խլել (եմ, էջի) *v.* *s.* Arracher, déraciner, extirper, déplanter; dégraisser; raffier, forcer, prendre par force, extorquer, tirer: démolir, détruire, abattre, ruiner. խլել զաշու ուրուք, arracher les yeux à quel-

qu'un: Voyez Կուրացուցանել: խլիկ (այ, էջ) *s.* *pl.* Morve. խլութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Surdité. խլութիւն (լման, լմամբ) *s.* Action d'arracher, arrachement.

խլութիւն (լքի, լքաւ ou լքի, դան, լքամբ) *s.* Taupé. Հողակայ խլքայ, taupinée, taupinière.

խլքեհի (նւոյ, նեւու) *s.* Gangrène.

խլրաւլ Voyez խլրաւլ:

խլրանալ (ամ, այայ) *v.* *n-p.* Voyez խլրաւլ:

խլրակ (եմ, էջի) *v.* *s.* Mouvoir, remuer, agiter, branler, ébranler.

խլրակցուցանել (եմ, ցուցի) *v.* *s.* Voyez խլրակ:

խլրակ (եմ, տեցայ) *v.* *n-p.* Se mouvoir, se remuer, branler, s'ébranler, commencer à marcher.

խլրանալ (լրաման, լրամամբ) *s.* Mouvement, incitation.

խլայութիւն Voyez խլայութիւն:

խիւնել (եմ, էջի) *v.* *n.* Hennir; crier.

խիւնիւն, *s.* *ind.* Hennissement; cri: Voyez խիւնիւն:

խիւնիւն (խիւնի, խիւնու) *s.* Escargot, limacon à coquille, limaçon; limace, limas: pourpre (petit poisson: à coquille): Voyez Կոկիկոս: խիւնիւն (թիւ, բաւ) *s.* Discussion, examen, recherche.

խիւնել (եմ, էջի) *v.* *s.* Discuter, examiner, agiter, éplucher.

խիւն (խիւն, խիւնով) *s.* Étoupe; bourre; filasse. Լիւն խիւնով, étouper.

խիւնել (եմ, էջի) *v.* *s.* Retirer, serrer, raccourcir, ourler, faire un ourlet.

խիլի (դան, դամբ) *s.* Petite chambre, lodge, cellule.

խիլայութիւն (ի, իւ) *s.* Exulcération; ulcère: ver.

խիլայութեալ (եւոյ, եւով) *adj.* Exulcéré, ulcéré.

խիլայութեալ (եմ, էջի) *v.* *s.* Exulcérer, causer des ulcères.

խիլայութիւն (եմ, թեցայ) *v.* *n-p.* Être exulcéré, avoir des ulcères; suppuré, se resoudre en apostume; rendre, jeter du pus.

խիլութեալ (եմ, էջի) *v.* *s.* *et n.* Pousser: s'adonner, s'appliquer, approfondir.

ԽԷԼ.

խղիջիւն *Voyez խղիջիւն* :

խղիւկան (*ի, աւ*) *adj.* Misérable, pitoyable.

խղճահար (*ի, աւ*) *adj.* Scrupuleux, conscientieux.

խղճել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire conscience, faire scrupule, avoir du scrupule de; douter, craindre; s'abstenir, fuir: avoir pitié, ou de la compassion.

խղճեալիք (*նայ, նոր*) *s, pl.* Conscience, scrupule.

խղճեալութիւն (*թի, թի*) *s.* Conscience, scrupule.

խղճելի *Voyez խղճելի* :

խճաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Graveleux.

խճել *Voyez խճողել* :

խճողակ (*ի, աւ*) *s.* Farce, mélange de viandes et d'herbes.

խճողել (*եմ, եցի*) *v, a.* Remplir, combler, farcir, gorger. **խճողել զբորովսն**, se farcir, se gorger, se farcir la panse, ou l'estomac de viandes, rembourrer le ventre, bien manger.

խճողութիւն (*զման, զմամբ*) *s.* Action de remplir, ou de farcir.

խմբագործել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler; contenir, renfermer.

խմբակից (*եցի, եցաւ*) *adj, et s.* De la même troupe, du même régiment, compagnon.

խմբակցութիւն (*թի, թի*) *s.* Compagnie; composition, assemblage.

խմբարան (*ի, աւ*) *s.* Assemblée, lieu où s'assemblent des personnes.

խմբաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Assemblé, attroupe.

խմբաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler, attrouper.

խմբաւորութիւն (*թի, թի*) *s.* Assemblée, congrégation.

խմբել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler, convoquer; attrouper.

խմբովն, *adv.* En troupe, en foule, à la foule.

խմել (*եմ, եցի*) *v, a.* *Voyez Զմպել* :

խմոր (*ոյ, ու*) *s.* Levain, ferment. **խմորեալ** (*եւոյ, եւով*) *adj.* Fermenté, levé.

խմորաչափ (*ի, իւ*) *s.* Zymosi-mètre.

խմորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Fermenter.

խմորեցուցիւ (*ցի, ցաւ*) *adj.* Fer-

mentatif, qui a la vertu de fermenter. **խմորիւ** (*եմ, բեցայ*) *v, a-p.* Se fermenter, lever.

խմորութիւն (*բման, բմամբ*) *s.* Fermentation.

խմորուն, *adj, ind.* Levé, fermenté.

խնամ (*ոյ, ու*) *s.* Soins, application, attache, attachement, exactitude, diligence, vigilance, sujétion, grande assiduité; sollicitude; cure, traitement, pansement. **խնամով**, soigneusement, avec soin, avec exactitude. **խնամ ունել**, **առնել** ou **առնել**, soigner, avoir soin, veiller, surveiller, garder, conserver avec soin, ménager; panser; solliciter; pourvoir, procurer.

խնամագործ, *adj, ind.* Soigneux, diligent, attentif.

խնամածու (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui a soin, inspecteur, curateur.

խնամածութիւն (*թի, թի*) *s.* Soins, cure, inspection, curatelle.

խնամակալ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui a soin, inspecteur, gardien, administrateur, curateur, protecteur, défenseur; procureur, promoteur. **խնամակալ որդոց**, tuteur.

խնամակալել (*եմ, եցի*) *v, a.* *Voyez խնամ ունել* :

խնամակալու (*ի, աւ*) *s.* *Voyez խնամակալ* :

խնամակալութիւն (*թի, թի*) *s.* Soins, cure, protection, aide, assistance; curatelle.

խնամանալ (*ամ, աջայ*) *v, a-p.* S'apparenter, s'allier, se joindre par le mariage.

խնամատար (*ի, աւ*) *s.* *Voyez խնամակալ* :

խնամատարութիւն *Voyez խնամակալութիւն* :

խնամարար (*ի, աւ*) *s.* *Voyez խնամակալ* :

խնամարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* *Voyez խնամ ունել* :

խնամարկու (*ի, աւ*) *s.* *Voyez խնամակալ* :

խնամարկութիւն *Voyez խնամակալութիւն* :

խնամաւորութիւն (*թի, թի*) *s.* Affinité, alliance par mariage.

խնամիւ (*եմ, եցի*) *v, a.* *Voyez խնամ ունել* :

խնամիւս (*ի, աւ*) *s.* Médiateur d'un

d'un mariage entre deux personnes.
խնամահալ Voyez **խնամանալ** :
խնամի (մույ, միսա) *s.* Parent,
 allié par mariage.

խնամողորմէն, *adj, ind, et adv*
 Soigneux, attentif : soigneusement,
 avec soin.

խնամում, *adj, ind.* Soigneux,
 diligent, vigilant, attentif, laborieux.
խնամութի (թէ, թք) *s.* Affi-
 nité, alliance par mariage, parenté,
 cousinage. Հարկեր **խնամութիւն**,
 compérage.

խնայ (ոյ, ու) *s.* Épargne, ménage :
խնայ առնել Voyez **խնայել** :
խնայական (ի, աւ) *adj.* Épar-
 gnant ; qui pardonne, pitoyable.

խնայել (եմ, եցի) *v, n, et a.*
 Épargner, ménager la dépense ; par-
 donner, respecter, exempter, mé-
 nager.

խնայութի (թէ, թք) *s.* Épar-
 gne, parcimonie, ménage dans la
 dépense, économie.

խնդել Voyez **խնկել** :
խնդալիս, *adj, ind, et adv.* Gai,
 joyeux : gaieusement, joyeusement.

խնդալ (ամ, ալի) *v, n.* Se ré-
 jouir, avoir de la joie, rire. Մով-
 տէս խորենացի իսահակայ Բագրա-
 տունայ **խնդալ**, Moïse Corénien à
 Isaac Bagration salut.

խնդալից, *adj, ind.* Plein de
 joie, joyeux, gai, enjoué.

խնդակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui
 se réjouit avec un autre. **խնդակից**
 լինել ումիք, se conjurer, se réjouir
 avec quelqu'un, congratuler, féliciter.

խնդակցութի (թէ, թք) *s.* Con-
 jouissance, congratulation, félicita-
 tion. Թուղթ **խնդակցութե**, lettre
 de conjouissance.

խնդամիս (միտ, միսաւ) *adj.*
 Gai, joyeux.

խնդամոլի, *adj, ind.* Trop jo-
 yeux.

խնդամոտքոր, *adv.* Gaieusement,
 joyeusement, de gaieté de cœur.

խնդամիւլ (իմ, տեցայ) *v, n-p.*
 Se réjouir, avoir de la joie.

խնդամուրթիւն (թէ, թք) *s.*
 Gaieté, belle humeur, gaieté de cœur.

խնդանք (նայ, նք) *s, pl.* Vo-
 yez **խնդութի** :

խնդացուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
s. Enjouer, rendre joyeux, réjouir,

donner de la joie, divertir, récréer :
խնդութե *s, ind.* Inégalité, bos-
 ses, noeuds.

խնդիր (գրոյ, գրով) *s.* Ques-
 tion, interrogation, demande, discus-
 sion, examen ; perquisition, recher-
 che ; quête ; visite ; inquisition, en-
 quête ; proposition, thèse ; litige, con-
 testation, dispute, débat, dissent, querelle ;
 requête, réquisition. **խնդիր բայի**,
 régime d'un verbe. **խնդիր**
առնել, *ի խնդիր լինել*, *եղա-*
նել ou *անկանել* Voyez **խնդրել** :
խնդիր առնու ou *պահանջել* բայի
 régir. **խնդարձական բայի առնու**
 ou *պահանջել զխնդիր հայցական*,
 le verbe actif régit un accusatif.

խնդութիւն Voyez **խնդամի-**
ութիւն :

խնդութի (թէ, թք) *s.* Joie,
 alégresse, plaisir, contentement,
 gaieté, enjouement, réjouissance.

խնդում (գման, գմամբ) *s.* Vo-
 yez **խնդութի** :

խնդրակ (ի, աւ) *s.* Chercheur,
 demandeur.

խնդրանք (նայ, նք) *s, pl.* Vo-
 yez **խնդիր** :

խնդրել (եմ, եցի) *n, a.* Cher-
 cher, quérir, demander, vouloir ; pos-
 tuler, quêter, requérir, implorer ; pré-
 tendre, exiger ; poursuivre ; sureter ;
 fouiller. Վերադառն **խնդրել**, reche-
 cher, redemander.

խնդրում (ոյ, ու) ou *աւ* *s.*
 Demande, prière, imploration, re-
 quête, réquisition.

խնծիլք (ծիլից, ծիլիք) *s, pl.*
 Voyez **խնծանք** :

խնծալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Ri-
 re, se réjouir.

խնծալից, *adj, ind.* Riant, gai,
 joyeux.

խնծանք (նայ, նք) *s, pl.* Ri-
 re, ris, joie, gaieté.

խնծոր Voyez **խնծոր** :

խնկաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui pro-
 duit de l'encens, ou des gommés a-
 romatiques et odoriférantes.

խնկաբուլի, *adj, ind.* Voyez
խնկաբեր :

խնկապեկայ (եցի, եցաւ) *adj.*
 Qui porte de l'encens, qui est four-
 ni de gomme aromatique.

խնկապեկաւ (ի, իւ) *adj.* Vo-
 yez **խնկապեկայ** :

խնկազգեցիկ, *adj, ind.* Voyez **խնկազգեաց** :

խնկալի, *adj, ind.* Plein d'encens, odoriférant : louable, honorable.

խնկալիք, *adj, ind.* Voyez **խնկալի** :

խնկալից, *adj, ind.* Voyez **խնկալի** : enivré d'encens.

խնկածաղիկ (**ղիկ**, **ղկամբ**) *s.* Sorte de fleur.

խնկածու (**ի**, **ու**) *adj.* Odoriférant, aromatique.

խնկակալ (**ի**, **ու**) *adj.* Qui tient de l'encens.

խնկազաց (**ի**, **իւ**) *s.* Encensoir.

խնկաման (**ոյ**, **ով**) *s.* Navette, encensoir, cassolette d'encens.

խնկանոց (**ի**, **ու**) *s.* Encensoir.

խնկանուէր, *adj, ind.* Qui donne de l'encens : encensé, ardent.

խնկապատար, *adj, ind.* Plein d'encens, odoriférant.

խնկատառի (**ափոյ**, **ափով**) *s.* Voyez **խնկաման** :

խնկարան (**ի**, **ու**) *s.* Voyez **խնկաման** :

խնկարիկ (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Encenser, donner de l'encens.

խնկարկու (**ի**, **ու**) *s.* Encenseur, qui donne de l'encens.

խնկարկութի (**թէ**, **թք**) *s.* Encensement.

խնկաւոր (**ի**, **ու**) *adj.* Encensé : louable, honorable, adorable.

խնկաւորել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Encenser ; louer, honorer, adorer.

խնկաւորութի (**թէ**, **թք**) *s.* Encensement ; louange, respect, adoration.

խնկել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Encenseur : embaumer : parfumer.

խնկելի (**լույ**, **լեաւ**) *adj.* Digne d'être encensé ; louable, honorable, adorable.

խնկենի (**նույ**, **նեաւ**) *s.* Aromate, plante aromatique ; romarin.

խնկեփեաց (**եցի**, **եցաւ**) *s.* Qui prépare une composition odoriférante, ou aromatique.

խնկողկուղիկ, *s, ind.* Voyez **խնկալի** :

խնձոր (**ոյ**, **ով**) *s.* Pomme : Voyez **խնձորենի** :

խնձորենի (**նույ**, **նեաւ**) *s.* Pommier, arbre qui porte des pommes.

խնձորենիք, pomméraire.

խնձորի (**ույ**, **քեաւ**) *s.* Voyez **խնձորենի** :

խնձորել (**եմ**, **եցի**) *v, n.* Se réjouir.

խնձորք (**ոյ**, **ով**) *s, pl.* Régat, festin, banquet, grand repas, cadeau, fête ; bombance ; assemblée ; compagnie. **խնձորս կազմել** ou **աւել**, régaler, donner un régat, festiner, faire festin.

խնու (**ու**, **իցի**) *v, a.* Boucher, clorre, fermer ; opiler ; étouper, tamponner. **խնու զերստին**, reboucher. **խնու զանցս կոկորդի**, engouer.

խնջուք Voyez **խնձորք** :

խշեակ (**եկի**, **եկաւ**) *s.* Petit lit.

խշի (**ույ**, **ուով**) *s.* Lit, couche : tanière, caverne des bêtes sauvages.

խոզ (**ի**, **իւ** ou **ու**) *s.* Cochon, porc, pourceau. **խոզ մասակ**, truie.

խոջ ծովային, marsouin, pourceau de mer. **Յնկիլ խոջի**, cochonner.

Ճնուկք արգանդի խոջի, cochonnée, la portée d'une truie.

խոջարոյծ (**բուծի**, **բուծաւ**) *s.* Qui engraisse des cochons.

խոջակ (**ի**, **ու**) *s.* Pomme de pin. **խոջակ շերամոյ**, cocon.

խոջաւարակ, *adj, ind.* Ce que mange le cochon.

խոջան (**ի**, **ու**) *s.* Chaume, éteule. **Հասանել զխոջանս**, chaumer.

խոջանակ (**ի**, **ու**) *s.* Vergettes.

խոջանաւ (**ամ**, **այցայ**) *v; n-p.* Se pousser comme le chaume.

խոջանալէն, *adj, ind.* Fait, ou couvert de chaume. **խոջանալէն խբ** :

ճիթ, chaumière, chaumine.

խոջանոց (**ի**, **ու**) *s.* Toit à cochons, étable à pourceau.

խոջաւաւիչ, *adj, ind.* Qui se conduit comme un cochon, de cochon.

խոջարած (**ի**, **ու**) *s.* Gardeur de cochons, porcher.

խոջան, *s, ind.* Les cochons, les pourceaux.

խոջենի (**նույ**, **նեաւ**) *s.* Chair de cochon, porc frais.

խոջերամակ (**ի**, **ու**) *s.* Troupeau, ou troupe de cochons.

խոջութի (**թէ**, **թք**) *s.* Cochonnerie.

խոջք (**ղից**, **ղիւք**) *s, pl.* Scrofules,

les, écouelles, bubon, tumeur.
խոչըրքակ (ի, աւ) *s.* Cochon de lait, goret.
խոժոռ (ի, իւ) *adj.* Triste, grave, fier; fronté, ridé. **խոժոռ գէղք**, morgue, mine grave et fière. **խոժոռ ակնարկել**, morguer, tenir sa morgue, froncer, ou rider le sourcil.
խոժոռապեղ, *adj, ind.* Voyez **խոժոռապէմ**.
խոժոռապէմ (գիմի, գիմաւ) *adj.* Triste, mélancolique, qui a une mine fière, ou laide.
խոժոռիլ (իմ, սեցայ) *v, n-p.* Se renfrogner, se faire des rides au visage; se courroucer, se fâcher, se piquer, enragé. **խոժոռիլ օդոց**, se faire tems sombre, faire brun.
խոժոռութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Renfrognement, morgue, ride; chagrin, fâcherie, tristesse, mélancolie.
խոլիցգետի (աւոյ, տեաւ) *s.* Cancer (tumeur maligne).
խոլոմակն (մկան, մկամբ) *s.* Sorte d'oiseau.
խոլորձ (ի, աւ) *s.* sorte d'herbe.
խոխ (ի, իւ) *s.* Viandes apprêtées.
խոխեր (ի, աւ) *s.* Cuisinier.
խոխմ (ի, իւ) *s.* Vallée.
խոխնջիւն, *s, ind.* Voyez **խոռնջիւն**.
խոխնջաք (նայ, նաք) *s pl.* Voyez **խոխնջիւն** Canal, conduit d'eau.
խոխնջել (եմ, եցի) *v, n.* Murmurer, gazouiller (en parlant d'un ruisseau).
խոխնջիւն, *s, ind.* Murmure, gazouillement; gargouillis, gargouillement.
խոխնջ (ջից, ջիւք) *s, pl.* Voyez **խոխնջիւն**.
խոխոտել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **խոխնջել**.
խոկ (ի, աւ) *adj.* Qui pense.
խոկալ (ամ, աքի) *v, a.* Penser, méditer, considérer, imaginer, contempler, spéculer.
խոկումն (կման, կմամբ) *s.* Pensée, méditation, contemplation, rêverie, imagination, speculation.
խոհ (ի, իւ) *adj, et s.* Prudent: cuisine, viandes.
խոհական (ի, աւ) *adj.* Prudent, sage, sensé, judicieux, entendu, avisé, prévoyant, circonspect, mûr, sen-

tencieux, grave, modéré, discret, sobre, tempéré, précautionné.
խոհականութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Prudence, sagesse, discrétion, maturité, sobriété.
խոհակեր (ի, աւ) *s.* Cuisinier.
խոհակերել (եմ, եցի) *v, a.* Cuisiner.
խոհակերոց (ի, աւ) *s.* Cuisine.
խոհանոց (ի, աւ) *s.* Voyez **խոհակերոց**.
խոհարար (ի, աւ) *s.* Voyez **խոհակեր**.
խոհմ (ի, իւ) *adj.* Prudent, sage, sensé, judicieux, adroit: Voyez **խոհական**.
խոհմանար, *adv.* Prudemment; sagement, sensément, judicieusement.
խոհմանարք, *adj, ind.* Orné de prudence, prudent, judicieux.
խոհմանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Devenir plus sage, être prudent.
խոհմամար (մար, մարաւ) *adj.* Voyez **խոհմ**.
խոհմնջեաց, *adj, ind.* Qui marche judicieusement, circonspect, tranquille.
խոհմութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Prudence, sagesse, jugement, entendement, circonspection, précaution, retenue, réserve.
խոհք (ի, աւ) *s, et adj.* Ordu-re, immondice; sentine: impur, laid, sale, obscène.
խոհքական (ի, աւ) *adj.* Sale; impur, obscène, laid.
խոհքանոց (ի, աւ) *s.* Serbine.
խոհիլ Voyez **խոխնջել**.
խոհուն, *adj, ind.* Voyez **խոհն**.
խոդաղել (եմ, եցի) *v, a.* Égorger, tuer.
խոդաղումն (զման, զմամբ) *s.* Action d'égorger, tuerie, carnage, massacre.
խոդանջել Voyez **խոխնջել**.
խոդաղական (եմ, նեցայ) *v, n-p.* Voyez **խոխնջել**.
խոդաղաք (նայ, նաք) *s, pl.* Voyez **խոխնջիւն**.
խոդաղել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **խոխնջել**.
խոդակ (ի, աւ) *s.* Tuyau, canal, conduit; gouttière, piercée; goulot; d'aille; anche; canule. **խոդակ Գիւական**, tube.

Խափանել (*եմ, էցի*) *v, a.* Empêcher, empêtrer, arrêter, embarrasser, fermer, traverser, mettre obstacle, retarder, retenir, rompre, interrompre, désappliquer : intercepter; interdire, prohiber : abolir, abroger, annuler, casser, révoquer; ôter; supprimer.

Խափանուած (*այ, ալ*) *s.* Voyez **Խափանումն** :

Խափանութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Voyez **Խափանումն** :

Խափանումն (*նման, նմաք*) *s.* Empêchement, obstacle, embarras; abolissement, abolition, abrogation; cassation; interdiction, prohibition; suppression; diversion; interception. **Խափանումն սովորութե**, désaccoutumance; manque d'usage.

Խափարական (*ի, աւ*) *adj.* Dure, désagréable.

Խափէիկ (*չիի, չիաւ*) *s.* Nègre.

Խափել (*եմ, փեայ*) *v, n-p.* S'empêcher, s'arrêter.

Խափուցանել (*եմ, փուցի*) *v, a.* Voyez **Խափանել** :

Խարդեայ (*գէի, գէիւ*) *s.* Boîte, vas à couvercle.

Խեզ ou **Խեթ** (*ի, էւ*) *adj, et s.* Voyez **Խէթ** :

Խեթալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Haïr, abhorrer, détester; envier, porter envie.

Խեթահարել (*եմ, րեցայ*) *v, n-p.* Se faire haïr, être en haine.

Խեթիկ (*եմ, էցի*) *v, a.* Cosses, se heurter de la tête; heurter, choquer.

Խեթիկ (*կէի, կլաւ*) *adj, et s.* Qui heurte, qui choque.

Խեղարիքել (*եմ, էցի*) *v, a.* Voyez **Չգաստացուցանել** :

Խելագար (*ի, աւ*) *adj.* Fou, é-cervelé.

Խելագարանք (*նայ, նք*) *s, pl.* Voyez **Խելագարութի** :

Խելագարիկ (*եմ, րեցայ*) *v, n-p.* S'affoler, devenir fou, perdre le sens, ou l'esprit, avoir la cervelle déréglée.

Խելագարութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Folie, démence, aliénation, ou égarement d'esprit, délire.

Խելածէա (*ծեմի, ծեաաւ*) *adj.* Voyez **Խելագար** :

Խելամուտ (*մոի, մուաւ*) *adj.* In-

telligent, capable, habile, pénétré, approfondi. **Խելամուտ առնել**, instruire, informer, donner connaissance de quelque chose, faire comprendre. **Խելամուտ լինել**, pénétrer bien avant, approfondir, s'informer, s'instruire, connaître, comprendre, entendre, savoir.

Խելամել (*եմ, էցի*) *v, n.* Voyez **Խելամուտ լինել** :

Խելամեկուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Խելամուտ առնել** :

Խելամասութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Intelligence, connaissance, capacité : synecdoque.

Խելայիկ (*ի, էւ*) *adj.* Voyez **Խելագար** :

Խելայիկել (*եմ, էցի*) *v, a.* Faire perdre le sens, aliéner l'esprit à quelqu'un, faire devenir fou.

Խելայիկութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Voyez **Խելագարութի** :

Խելապատակ (*ի, աւ*) *s.* Cerveau; crâne, tête.

Խելացի, *adj, ind.* Voyez **Խմաւ առնի** :

Խելացնոր (*ի, էւ*) *adj.* Écervelé, fou, forcené, frénétique, furieux, hors de sens.

Խելացնորեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Mettre hors de sens, faire devenir fou.

Խելացնորիկ (*եմ, րեցայ*) *v, n-p.* Être hors de sens, s'affoler, s'égarer, l'esprit.

Խելացնարութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Délire, égarement d'esprit, folie, frénésie.

Խելք (*լայ, լք*) *s, pl.* Cerveau, cervelle; sens, esprit, entendement, finesse, sagesse, prudence, tête : poupe, arrière de vaisseau : espale, banc de rameurs. **Յուլ Խել քշել**, mettre hors de sens, faire devenir fou.

Խեղ (*ի, աւ*) *adj.* Impotent, estropié, qui est privé de l'usage de quelque membre. **Խեղ ձեռք**, manchot, estropié de la main, ou du bras. **Խեղ ստիք**, boiteux.

Խեղարայ (*ի, էւ*) *adj.* Pervers, méchant, dépravé.

Խեղարայութի Voyez **Խեղարարութի** :

Խեղարարութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Perversité, méchanceté, dépravation.

Խեղածիւր, *adj, ind.* Tors, mal tour-

ronné, gauche, mal fait, de méchan-
te formation; pervers, dépravé.

խեղճիքիչ (*խճ, եջի*) *v, a.*
Tordre, grimacer, faire la moue;
pervertir.

խեղճիքիչ (*խճ, բեցայ*) *v, n-p.*
Être mal tourné, ou dépravé.

խեղճիքութի (*թԷ, թՔ*) *s.*
Contorsion, grimace, moue; perva-
sité, dépravation.

խեղճիւն, *adj, ind.* Voyez **խե-**
ղճարայ.

խեղճիւմ, *adj, ind.* Voyez **խեղ-**
ճիւմ (*նայ, նոք*) *s, pl.* Vo-
yez **խեղճութի**.

խեղք Voyez **խեղք**.

խեղք (*ի, իւ*) *s.* Strangulation,
engouement, étouffement; lacs, hart,
corde. **խեղք արկանել** Voyez **խեղ-**
քել.

խեղքամահ (*ի, իւ*) *adj.* Étran-
glé, ou suffoqué. **խեղքամահ առ-**
նել, étrangler, tuer en suffoquant.

խեղքան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **խեղք**.

խեղքել (*եմ, եջի*) *v, a.* Étran-
gler, engouer, suffoquer, tuer en suf-
foquant, étouffer.

խեղքումի (*զման, զմամբ*) *s.*
Strangulation, engouement, étouffe-
ment.

խեղիչ (*եմ, եջի*) *v, a.* Estropier,
rendre impotent de quelque membre.

խեղիւստի (*ի, աւ*) *adj, et s.*
Bouffon, mauvais plaisant, lustrion,
bateleur, mime, farceur, fou, panta-
lon, moqueur, railleur, drôle, plai-
sant, facétieux.

խեղիւստիչ (*եմ, եջի*) *v, a,*
et n. Bouffonner, plaisanter sotte-
ment, se moquer, railler.

խեղիւստիութի (*թԷ, թՔ*) *s.*
Bouffonnerie, mauvaise plaisanterie,
pantalonnade, scurrilité; moquerie,
raillerie, facétie, drôlerie, quolibet.

խեղիւթի Voyez **խեղիւթի**.

խեղութի (*թԷ, թՔ*) *s.* État d'
un membre estropié, ou impotent,
privation de l'usage de quelque mem-
bre.

խեղք Voyez **Փեղեկ**.

խենդաբ, *adv.* Impudique-
ment, impudemment, effrontément.

խենդանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.*
Être impudique, ou dissolu, se dé-
baucher, s'abandonner à la débauché.

խենդացուցանել (*եմ, ցուցի*)

v, s. Débaucher, rendre dissolu,
corrompre.

խենդեցուցանել Voyez **խեն-**
դացուցանել.

խենդութի (*թԷ, թՔ*) *s.* Dissol-
ution, débauche, impudicité, impu-
dence, luxure.

խենդ (*նելի, նեղիւ*) *adj.* Dis-
solu, impudique, débauché, lascif,
impudent, luxurieux, lâche, efféminé.

խենդանք (*նայ, նոք*) *s, pl.* Men-
nuailles, épluchures, minutie; cras-
se, orduce.

խենք Voyez **խենք**.

խենքաւ Voyez **խաւքաւ**.

խեռ (*ի, իւ*) *adj.* Fripon, co-
quin, polisson, méchant, insolent.

խեռաբար (*ի, իւ*) *adj.* Insol-
ent, méchant; fior, farouche.

խեռալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* A-
voir de la laine, envier, se fâcher.

խեռանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.*
Voyez **խեռել**.

խեռիչ (*եմ, աեցայ*) *v, n-p.* Être
insolent, perdre le respect; coquiner.

խեռութի (*թԷ, թՔ*) *s.* Insol-
ence, pétulance; coquinerie, polis-
sonnerie, tour de malice.

խեթ (*դի, օվ*) *s.* Guisson du pre-
mier lait d'une vache.

խեթել (*ի, իւ*) *s.* Pite; men-
nuaille.

խեց (*ի, իւ*) *s.* Écaille, coque:
Voyez **խեցի**.

խեցաբործ (*ի, աւ*) *s.* Potier:
briquetier, tuilier.

խեցակարկաւ, *adj, ind.* Bâti,
ou élevé en briques.

խեցակոյս ou **խեցեկոյս**, *adj, ind.*
խեցակոյս զձիւ, Ostracisme.

խեցեկ, *adj, ind.* Barbare, cor-
rompu, dur, gras (langage).

խեցեկադոյն (*զուհի, գուհի*)
adj, comp. Grossier, rude, impoli,
barbare, corrompu.

խեցեկոր, *adj, ind.* Voyez **խեց-**
եկ.

խեցեկոյն (*անոյ, անով*) *s.* Can-
cer, oindre, écrevisse, crabe; grosse
écrevisse, homard.

խեցեկործ Voyez **խեցադործ**.

խեցեայ, *adj, ind.* Voyez **խեցե-**
զէն.

խեցեզէն (*զինի, զինաւ*) *adj.*
De terre. **Սնոթ խեցեզէն**, terrine,
vaisseau de terre, poterie.

խեցեմորթ (*ի, աւ*) *s.* Coquille; conque; poisson testacé, ou crustacé. **խեցեմորթք**, coquillage, poissons à coquilles, ou testacés; coquillier.

խեցի (*ցւոյ, ցեաւ*) *s.* Terrine, vaisseau de terre, poterie, écuelle; brique, tuile; morceau de terrine rompue: coquille, écaille, coque; conque, poisson crustacé. **խեցիք** Voyez **խեցեմորթք**.

խեցիայ (*ի, եւ*) *s.* Moule (petit poisson à coquille).

խեցխեղեկ (*ի, աւ*) *s.* Petite marque sur une lettre, note, accent, point.

խեկոր (*ի, աւ*) *s.* Voyez **խեցեմորթ**.

խզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Couper, découper, rompre, déchirer; dépiler.

խզումն (*զման, զմամբ*) *s.* Rupture; dépilation.

խէթ (**խէթի, խէթիւ**) *s.* Choc, heurt, croc-en-jambe, obstacle, accroche, embarras, épine: remords, conscience, scrupule: douleurs violentes dans les entrailles, tranchées de ventre, colique: douleur, peine, affliction, chagrin: haine, mauvaise volonté, aversion: doute, défiance, appréhension: fraude, feinte, duperie. **խէթ և խուծ ընդ ոտն անկաշեւ**, donner le croc-en-jambe à quelqu'un, embarrasser, arrêter, mettre obstacle. **խէթիւ հայել** ou **տեսնել**, regarder quelqu'un de travers, ou avec aversion. **խէթիւ հայել աբեղականն**, brûler, dessécher. **խէթաչք**, les yeux offensés, malsains, ou éblouis.

խէժ (**խէժի, խէժիւ**) *s.* Gomme; résine, poix-résine; galipot: sandaque; colophane; gomme-résine; gomme arabique. **Չանգել խէժիւ**, gommer.

խէնեշ Voyez **խնեշ**.

խէշ (**խէշի, խէշիւ**) *s.* Échalas, étauçon, étaie, appui; rame.

խէշակ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **խէշ**: **խէշակս արկանել**, échalasser, étauçonner, étayer.

խէշափառ Voyez **խաշափառ**.

խէրեշ Voyez **խրեշ**.

խիսնջիւն Voyez **խիսնջիւն**, et **խիսնջն**.

խիսղառումն Voyez **խաղառումն**.

խիթալ (*ամ, աջոյ*) *v, n-p.* Vo-

yez: **խիթալ**: S'affliger, se tourmenter soi-même.

խիթան (*ի, աւ*) *s.* Éperon, aiguillon.

խիթել (*եմ, եցի*) *v, a.* Aiguillonner, piquer, inciter, pousser; faire entrer de force.

խիթել (*իմ, թեցոյ*) *v, n-p.* Être incité; se pousser, entrer de force.

խիթաբար *adv.* Barbarement, durement, rudement.

խիթաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Gommeux. **խիթաբեր ծառ**, gommier.

խիթաից, *adj, ind.* Gommeux.

խիթական (*ի, աւ*) *adj.* Barbare, sauvage; cruel, inhumain; tyrannique: impur, corrompu. **խիթական բարք**, barbarie, cruauté, tyrannie; grossièreté.

խիթականութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* (**բարբառոյ** ou **լեզուի**) Barbarisme.

խիթային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Gluant, visqueux, tenace, mucilagineux. **խիթային հիւծ**, mucosité.

խիթադոյն (*դունի, դունիւ*) *adj, comp.* Très-rude, barbare, cruel, inhumain. **խիթադոյնս**, barbarement, crûment, durement, tyranniquement.

խիդուժ Voyez **խուժադուժ**.

խիզախ (*ի, աւ*) *adj.* Hardi.

խիզախել (*եմ, եցի*) *v, n.* Faire le brave, ou le fendant, braver, morguer, insulter; s'élancer, assaillir; oser, avoir la hardiesse.

խիզախութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Voyez **խիզախումն**.

խիզախումն (*մման, մմամբ*) *s.* Bravade, fanfaronnade, insulte; assaut; hardiesse.

խիզար (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Աղջ**.

խիթ (**խիթի, խիթիւ**) *s.* Douleurs violentes dans les entrailles, tranchées de ventre; colique; la passion iliaque. **խիթ սրբանին**, épreinte: espèce de bête sauvage dans l'eau.

խիթալ (*ամ, աջի*) *v, n.* Douter, craindre, soupçonner, se douter, se défier: Voyez **Գիթել**.

խիթումն (*մման, մմամբ*) *s.* Doute, crainte, soupçon.

խիժ (**խիժի, խիժալ**) *s.* Voyez **խէժ**.

խիւ, *s, ind.* Voyez **խալ**.

խիւայ (*ի, եւ*) *s.* Don, présent: Voyez **խալ**.

խիչ Voyez **խեչ**.

խիղբ

խոփ (*խփել*, *խփու*) *s.* Griffe; croc, cramponnet; dragon, ligament; cancers, écrevisse.

խոզ (*խոչի*, *խոչու*) *s.* Scrupule, doute, crainte; conscience. **խոջ** *մտայ*, conscience, scrupule; syndérèse, remords de conscience. **խոջու** *մտայ*, consciencieusement, avec conscience. **Վայսութի** *խոջ* *մտայ*, en conscience.

խոջմտութի (*թէ*, *թի*) *s.* Voyez *խոջ* *մտայ*.

խիշ (*խշի*, *խշու*) *s.* Gravier, gros sable, menue pierre, arène. **խիշ երկամանց**, gravelle, calcul, sable. **խիշ նառու**, lest.

խիծ ou **խիծ** (*խիծայ*, *խիծով*) *s.* Sein, cavité, creux, repli, fond.

խիստ (*խիստի*, *խիստու*) *adj.*, *et adv.* Dur, fort, rude, roide, âcre, âpre, austère, strict, sévère, rigoureux, rigide, cru, cruel, fier, impitoyable, indocile, inflexible, obstiné, rehours, revêche, inaccessible, brusque; difficile: durement, rudement, cruellement, fort.

խիւ, *adj.*, *ind.* Épais, dense, dru, compacte.

խիւ առ խիւ, *adv.* Épais, près à près, dru; fréquemment, souvent, beaucoup.

խիւ ընդ խիւ, *adv.* Voyez *խիւ առ խիւ*.

խից, *s.*, *ind.* Bouchon, bondon, tampon, soupape; obstacle, empêchement. **խից արհանել**, boucher, bondonner, tamponner; empêcher, arrêter.

խիւ (*ոյ*, *ով*) *s.* Bouillie de gruau, gruau; fleur de farine: viande. **խիւ աղայոց**, bouillie. **խիւ անանոց**, pâtée. **խիւ քոսպակէ**, pâtisserie.

խլայ (*ի*, *իւ*) *s.* Couverture de tête de femme, voile; manteau, haubillement.

խլանալ (*ամ*, *այայ*) *v*, *n-p.* Devenir sourd, être assourdi.

խլացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s.* Assourdir, rendre sourd; étourdir.

խլել (*եմ*, *եցի*) *v*, *s.* Arracher, déraciner, extirper, déplanter; dégraffer; raffler, forcer, prendre par force, extorquer, tirer: démolir, détruire, abattre, ruiner. **խլել զաչառութիւնք**, arracher les yeux à quel-

qu'un: Voyez *Վառացուցանել*.

խլիք (*այ*, *ք*) *s*, *p.* Morve.

խլութի (*թէ*, *թի*) *s.* Surdité.

խլութի (*լման*, *լմամբ*) *s.* Action d'arracher, arrachement.

խլութի (*լրդի*, *լրդաւ* ou *լրլդ* *դան*, *լրդամբ*) *s.* Taupé. **Հողակոյտ խլրդայ**, taupinière, taupinière.

խլրդենի (*նւյ*, *նեւ*) *s.* Gangrène.

խլրաւ Voyez *խլրութի*.

խլրանալ (*ամ*, *այայ*) *v*, *n-p.* Voyez *խլրութի*.

խլրեմ (*եմ*, *եցի*) *v*, *s.* Mouvoir, remuer, agiter, branler, ébranler.

խլրեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s.* Voyez *խլրեմ*.

խլրել (*եմ*, *սեցայ*) *v*, *n-p.* Se mouvoir, se remuer, branler, s'ébranler, commencer à marcher.

խլրումն (*լրումն*, *լրումմբ*) *s.* Mouvement, incitation.

խլայթ Voyez *խլայթ*.

խինթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Hennir; crier.

խինթեն, *s.*, *ind.* Hennissement; cri: Voyez *խիւանջն*.

խիւանջն (*խիւանջի*, *խիւանջաւ*) *s.* Escargot, limaçon à coquille, limaçon; limace, limas: pourpre (petit poisson à coquille): Voyez *Վոնքիզոս*. **խծբծ** (*բծի*, *բծաւ*) *s.* Discussion, examen, recherche.

խծբծել (*եմ*, *եցի*) *v*, *s.* Discuter, examiner, agiter, éplucher.

խծուծ (*խծոյ*, *խծոով*) *s.* Étoupe; bourre; filasse. **Լնուլ խծոով**, étouper.

խծպել (*եմ*, *եցի*) *v*, *s.* Retirer, serrer, raccourcir, ourler, faire un ourlet.

խղիկ (*ղկան*, *ղկամբ*) *s.* Petite chambre, louge, cellule.

խղայթ (*ի*, *իւ*) *s.* Exulcération; ulcère: ver.

խղայթեալ (*ելոյ*, *ելով*) *adj.* Exulcéré, ulcéré.

խղայթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *s.* Exulcérer, causer des ulcères.

խղայթել (*եմ*, *թեցայ*) *v*, *n-p.* Être exulcéré, avoir des ulcères; sup-purer, se resoudre en apostume; rendre, jeter du pus.

խղթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *s.*, *et n.* Pousser: s'adonner, s'appliquer, approfondir.

խլչ.

խղճիկն *Voyez խղճիկն*.
խղճական (ի, աւ) *adj.* Misérable, pitoyable.

խղճաւոր (ի, աւ) *adj.* Scrupuleux, conscientieux.

խղճել (եմ, եցի) *v, n.* Faire conscience, faire scrupule, avoir du scrupule de; douter, craindre; s'abstenir, fuir: avoir pitié, ou de la compassion.

խղճամիտ (նայ, նոց) *s, pl.* Conscience, scrupule.

խղճառութի (թե, թք) *s.* Conscience, scrupule.

խղճիկն *Voyez խղճիկն*.

խճաւոր (ի, աւ) *adj.* Graveleux.

խճել *Voyez խճողել*.

խճողակ (ի, աւ) *s.* Farce, mélange de viandes et d'herbes.

խճողել (եմ, եցի) *v, a.* Remplir, combler, farcir, gorger. **խճողել զորովայնն**, se farcir, se gorger, se farcir la panse, ou l'estomac de viandes, rembourrer le ventre, bien manger.

խճողութի (զման, զմամբ) *s.* Action de remplir, ou de farcir.

խմբագործել (եմ, եցի) *v, a.* Assembler; contenir, renfermer.

խմբակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* De la même troupe, du même régiment, compagnon.

խմբակցութի (թե, թք) *s.* Compagnie; composition, assemblage.

խմբարան (ի, աւ) *s.* Assemblée, lieu où s'assemblent des personnes.

խմբաւոր (ի, աւ) *adj.* Assemblé, attroupe.

խմբաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Assembler, attrouper.

խմբաւորութիւն (թե, թք) *s.* Assemblée, congrégation.

խմբել (եմ, եցի) *v, a.* Assembler, convoquer; attrouper.

խմբովն, *adv.* En troupe, en foule, à la foule.

խմել (եմ, եցի) *v, a.* *Voyez Ըմպել*.

խմոր (ոյ, ու) *s.* Levain, ferment.

խմորեալ (կւոյ, կւով) *adj.* Fermenté, levé.

խմորաչափ (ի, իւ) *s.* Zymosimètre.

խմորել (եմ, եցի) *v, a.* Fermenter.

խմորեցուցիչ (չչի, ջչաւ) *adj.* Fer-

mentatif, qui a la vertu de fermenter. **խմորել** (եմ, բեցայ) *v, n-p.* Se fermenter, lever.

խմորութի (բման, բմամբ) *s.* Fermentation.

խմորուն, *adj, ind.* Levé, fermenté.

խնամ (ոյ, ու) *s.* Soins, application, attache, attachement, exactitude, diligence, vigilance, sujétion, grande assiduité; sollicitude; cure, traitement, pansement. **խնամող**, soigneusement, avec soin, avec exactitude. **խնամ ունիլ, ասնիլ** ou **աշնել**, soigner, avoir soin, veiller, surveiller, garder, conserver avec soin, ménager; panser; solliciter; pourvoir, procurer.

խնամաւոր, *adj, ind.* Soigneux, diligent, attentif.

խնամածու (ի, աւ) *adj, et s.* Qui a soin, inspecteur, curateur.

խնամածութի (թե, թք) *s.* Soins, cure, inspection; curatelle.

խնամակալ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui a soin, inspecteur, gardien, administrateur, curateur, protecteur, défenseur; procureur, promoteur. **խնամակալ որոց**, tuteur.

խնամակալել (եմ, եցի) *v, n.* *Voyez խնամ ունիլ*.

խնամակալու (ի, աւ) *s.* *Voyez խնամակալ*.

խնամակալութի (թե, թք) *s.* Soins, cure, protection, aide, assistance; curatelle.

խնամանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'apparenter, s'allier, se joindre par le mariage.

խնամատար (ի, աւ) *s.* *Voyez խնամակալ*.

խնամատարութի *Voyez խնամակալութի*.

խնամարար (ի, աւ) *s.* *Voyez խնամակալ*.

խնամարկել (եմ, եցի) *v, a.* *Voyez խնամ ունիլ*.

խնամարկու (ի, աւ) *s.* *Voyez խնամակալ*.

խնամարկութի *Voyez խնամակալութի*.

խնամաւորութի (թե, թք) *s.* Affinité, alliance par mariage.

խնամիչ (եմ, եցի) *v, a.* *Voyez խնամ ունիլ*.

խնամեալ (ի, աւ) *s.* Médiateur d'un

d'un mariage entre deux personnes.

խնամահալ Voyez խնամանալ :

խնամի (մույ, միս) s. Parent, allié par mariage.

խնամողին, *adj, ind, et adv* Soigneux, attentif : soigneusement, avec soin.

խնամու, *adj, ind*. Soigneux, diligent, vigilant, attentif, laborieux.

խնամութի (թէ, թէ) s. Affinité, alliance par mariage, parenté, cousinage. Հարկեր խնամութիւն, compérage.

խնայ (ոյ, ու) . Épargne, ménage : խնայ առնել Voyez խնայել :

խնայական (ի, աւ) *adj*. Épargnant ; qui pardonne, pitoyable.

խնայել (եմ, եցի) v, n, et a. Épargner, ménager la dépense ; pardonner, respecter, exempter, ménager.

խնայութի (թէ, թէ) s. Épargne, parcimonie, ménage dans la dépense, économie.

խնդել Voyez խնկել :

խնդալի, *adj, ind, et adv*. Gai, joyeux : gaieusement, joyeusement.

խնդալ (ամ, ալի) v, n. Se réjouir, avoir de la joie, rire. Մովսէս խորհնացի խառնակայ Բագրատ, առնալ խնդալ, Moïse Corénien à Isaac Bagration salut.

խնդալից, *adj, ind*. Plein de joie, joyeux, gai, enjoué.

խնդակից (կցի, կցու) *adj*. Qui se réjouit avec un autre. խնդակից ընկել ունիք, se conjurer, se réjouir avec quelqu'un, congratuler, féliciter.

խնդակցութի (թէ, թէ) s. Conjouissance, congratulation, félicitation. Թուղթ խնդակցութի, lettre de conjouissance.

խնդամիս (միտ, միս) *adj*. Gai, joyeux.

խնդամոլի, *adj, ind*. Trop joyeux.

խնդամոտար, *adv*. Gaieusement, joyeusement, de gaieté de cœur.

խնդամիլ (իմ, տեցայ) v, n-p. Se réjouir, avoir de la joie.

խնդամուութիւն (թէ, թէ) s. Gaieté, belle humeur, gaieté de cœur.

խնդանք (նայ, նք) s, pl. Voyez խնդութի :

խնդացուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Enjouer, rendre joyeux, réjouir,

donner de la joie, divertir, récréer : խնդառնդ, s, ind. Inégalité, bores, nœuds.

խնդիր (գրդ, գրով) s. Question, interrogation, demande, discussion, examen ; perquisition, recherche ; quête ; visite ; inquisition, enquête ; proposition, thèse ; litige, contestation, dispute, débat, différent, querelle ; requête, réquisition. խնդիր բայի, régime d'un verbe. խնդիր առնել, ի խնդիր ընկել, ելալ, նել ou առնանիլ Voyez խնդրել : խնդիր առնուլ ou պահանջել բայի, n régir. Դիրքործական բայի առնուլ ou պահանջել զինդիր հայրական, le verbe actif régit un accusatif.

խնդութիւն Voyez խնդամութիւն :

խնդութի (թէ, թէ) s. Joie, alégresse, plaisir, contentement, gaieté, enjouement, réjouissance.

խնդութի (գման, գմամ) s. Voyez խնդութի :

խնդրակ (ի, աւ) s. Chercheur, demandeur.

խնդրանք (նայ, նք) s, pl. Voyez խնդիր :

խնդրել (եմ, եցի) n, a. Chercher, quérir, demander, vouloir ; postuler, quéter, requérir, implorer ; prétendre, exiger ; poursuivre ; fureter ; fouiller. Վերադիւն խնդրել, rechercher, redemander.

խնդրութի (ոյ, ու ou աւ) s. Demande, prière, imploration, requête, réquisition.

խնծիք (ծիցի, ծիւք) s, pl. Voyez խնծանք :

խնծալ (ամ, ալայ) v, n-p. Rire, se réjouir.

խնծալից, *adj, ind*. Riant, gai, joyeux.

խնծանք (նայ, նք) s, pl. Rire, ris, joie, gaieté.

խնծոր Voyez խնծոր :

խնկարի (ի, աւ) *adj*. Qui produit de l'encens, ou des gommés aromatiques et odoriférantes.

խնկարութի, *adj, ind*. Voyez խնկարի :

խնկազգեաց (եցի, եցու) *adj*. Qui porte de l'encens, qui est fourni de gomme aromatique.

խնկազգեստ (ի, իւ) *adj*. Voyez խնկազգեաց :

խըն

խնկաղգեցիկ *adj, ind.* Voyez խնկաղգեաց :

խնկալի *adj, ind.* Plein d'encens, odoriférant : louable, honorable.

խնկալիք *adj, ind.* Voyez խրկեցի :

խնկալից *adj, ind.* Voyez խրկեցի : enivré d'encens.

խնկածաղիկ (ղէկ, զկամբ) *s.* Sorte de fleur.

խնկածու (ի, աւ) *adj.* Odoriférant, aromatique.

խնկակաւ (ի, աւ) *adj.* Qui tient de l'encens.

խնկաղաց (ի, էւ) *s.* Encensoir.

խնկաման (ոյ, ու) *s.* Navette, encensoir, cassolette d'encens.

խնկանոց (ի, աւ) *s.* Encensoir.

խնկանուէր *adj, ind.* Qui donne de l'encens : encensé, ardent.

խնկապատար *adj, ind.* Plein d'encens, odoriférant.

խնկատուփ (ափոյ, ափով) *s.* Voyez խնկաման :

խնկարան (ի, աւ) *s.* Voyez խրկեցի :

խնկարիկել (եմ, եցի) *v, a.* Encenser, donner de l'encens.

խնկարիու (ի, աւ) *s.* Encenseur, qui donne de l'encens.

խնկարիութի (թէ, թք) *s.* Encensement.

խնկաւոր (ի, աւ) *adj.* Encensé : louable, honorable, adorable.

խնկաւորիկ (եմ, եցի) *v, a.* Encenser ; louer, honorer, adorer.

խնկաւորութի (թէ, թք) *s.* Encensement ; louange, respect, adoration.

խնկել (եմ, եցի) *v, a.* Encenser : embaumer : parfumer.

խնկելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Digne d'être encensé ; louable, honorable, adorable.

խնկենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Aromate, plante aromatique ; romarin.

խնկեցիկաց (եցի, եցաւ) *s.* Qui prépare une composition odoriférante, ou aromatique.

խնկողկուզիկ *s, ind.* Voyez խրկեցի :

խնձոր (ոյ, ու) *s.* Pomme : Voyez խնձորենի :

խնձորենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Pommier, arbre qui porte des pommes. խնձորենիք, pommeraie.

խնձորի (ւոյ, ւեաւ) *s.* Voyez խնձորենի :

խնձորիկ (եմ, եցի) *v, a.* Se réjouir.

խնձոյք (յեց, էւք) *s, pl.* Régat, festin, banquet, grand repas, cadeau, fête ; bombance ; assemblée ; compagnie. խնձոյս կազմել ou աւել, régaler, donner un régat, festiner, faire festin.

խնու (ուս, ւոցի) *v, a.* Boucher, clorre, fermer ; opiler ; étouper, tamponner. խնու զերստին, reboucher. խնու զանցս կոկորդի, engouner.

խնջոյք Voyez խնձոյք :

խշեակ (եկի, եկաւ) *s.* Petit lit.

խշի (աւոյ, աւով) *s.* Lit, couche : tanière, caverne des bêtes sauvages.

խոզ (ի, էւ on աւ) *s.* Cochon, porc, pourceau. խոզ մատակ, truie.

խոջ ծովային, marsouin, pourceau de mer. Յնկիկ խոջ, cochonner. Ճնուկէք արգանդի խոջի, cochonnée, la portée d'une truie.

խոջարոյծ (բուծի, բուծաւ) *s.* Qui engraisse des cochons.

խոջակ (ի, աւ) *s.* Pomme de pin. խոջակ չերամոյ, cocon.

խոջաճարակ *adj, ind.* Ce que mange le cochon.

խոջան (ի, աւ) *s.* Chaume, éteule. Հատանել զխոջանս, chaumer.

խոջանակ (ի, աւ) *s.* Vergettes.

խոջանաւ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Se pousser comme le chaume.

խոջանալէն *adj, ind.* Fait, ou couvert de chaume. խոջանալէն խր : չիթ, chaumière, chaumine.

խոջանոց (ի, աւ) *s.* Toit à cochons, étable à pourceau.

խոջաւաւիդ *adj, ind.* Qui se conduit comme un cochon, de cochon.

խոջարած (ի, աւ) *s.* Gardeur de cochons, porcher.

խոջան *s, ind.* Les cochons, les pourceaux.

խոջենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Chair de cochon, porc frais.

խոջերամակ (ի, աւ) *s.* Troupeau, ou troupe de cochons.

խոջութի (թէ, թք) *s.* Cochonnerie.

խոջք (զեց, զեւք) *s, pl.* Scrofules,

les, écronelles, bubon, tumeur.

խոչընքակ (ի, աւ) *s.* Cochon de lait, goret.

խոժոռ (ի, իւ) *adj.* Triste, grave, fier; fronté, ridé. **խոժոռ գէղք**, morgue, mine grave et fière. **խոժոռ ափսարկել**, morguer, tenir sa morgue, froncer, ou rider le sourcil.

խոժոռագեղ, *adj. ind.* Voyez **խոժոռագէմ**.

խոժոռագէմ (գիմի, գիմաւ) *adj.* Triste, mélancolique, qui a une mine fière, ou laide.

խոժոռել (իմ, աղայ) *v, n-p.* Se renfrogner, se faire des rides au visage; se courroucer, se fâcher, se piquer, enragier. **խոժոռել օդոց**, se faire tems sombre, faire brun.

խոժոռութի (թի, թք) *s.* Renfrognement, morgue, ride; chagrin, fâcherie, tristesse, mélancolie.

խոթեցգեղեի (աւոյ, առաւ) *s.* Cancer (tumeur maligne).

խոլմուկն (մկան, մկամք) *s.* Sorte d'oiseau.

խոլորձ (ի, աւ) *s.* forte d'herbe.

խոի (ի, իւ) *s.* Viandes apprêtées.

խոիկեր (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խոիմ (ի, իւ) *s.* Vallée.

խոիմընէն, *s, ind.* Voyez **խոիմընէն**.

խոխոջաք (նայ, նօք) *s pl.* Voyez **խոխոջաք**.

խոխոջել (եմ, եցի) *v, n.* Murmurer, gazouiller (en parlant d'un ruisseau).

խոխոջիւն, *s, ind.* Murmure, gazouillement; gargouillis, gargaillement.

խոխոջ (ջի, ջիւք) *s, pl.* Voyez **խոխոջիւն**.

խոխոջել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **խոխոջել**.

խոկ (ի, աւ) *adj.* Qui pense.

խոկաւ (ամ, ալի) *v, a.* Penser, méditer, considérer, imaginer, contempler, spéculer.

խոկաւն (կան, կամաք) *s.* Pensée, méditation, contemplation, réflexion, imagination, spéculation.

խոյ (ի, իւ) *adj, et s.* Prudent: cuisine, viandes.

խոյական (ի, աւ) *adj.* Prudent, sage, sensé, judicieux, entendu, avisé, prévoyant, circonspect, mûr, sen-

tencieux, grave, modéré, discret, sobre, tempéré, précautionné.

խոյականութի (թի, թք) *s.* Prudence, sagesse, discrétion, maturité, sobriété.

խոյակեր (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խոյակերել (եմ, եցի) *v, a.* Cuisiner.

խոյակերոց (ի, աւ) *s.* Cuisine.

խոյանոց (ի, աւ) *s.* Voyez **խոյակերոց**.

խոյարար (ի, աւ) *s.* Voyez **խոյակեր**.

խոյեմ (ի, իւ) *adj.* Prudent, sage, sensé, judicieux, adroit: Voyez **խոյական**.

խոյեմարար, *adv.* Prudemment; sagement, sensément, judicieusement.

խոյեմարար, *adj, ind.* Orné de prudence, prudent, judicieux.

խոյեմանալ (ամ, ալայ) *v, n-p.* Devenir plus sage, être prudent.

խոյեմամիտ (միտ, միտաւ) *adj.* Voyez **խոյեմ**.

խոյեմընթաց, *adj, ind.* Qui marche judicieusement, circonspect, tranquille.

խոյեմութի (թի, թք) *s.* Prudence, sagesse, jugement, entendement, circonspection, précaution, retenue, réserve.

խոյեր (ի, աւ) *s, et adj.* Ordu-re, immondice; sentine: impur, laid, sale, obscène.

խոյերական (ի, աւ) *adj.* Sale; impur, obscène, laid.

խոյերանոց (ի, աւ) *s.* Sensine.

խոյել Voyez **խոյեմ**.

խոյեմ, *adj, ind.* Voyez **խոյեմ**.

խոյեմել (եմ, եցի) *v, a.* Égorger, tuer.

խոյեմողուն (գման, գմամք) *s.* Action d'égorger, tuerie, carnage, massacre.

խոյեմընթել Voyez **խոյեմել**.

խոյեմընթել (եմ, նեցայ) *v, n-p.* Voyez **խոյեմել**.

խոյեմալ (նայ, նօք) *s, pl.* Voyez **խոյեմընթել**.

խոյեմել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **խոյեմել**.

խոյակ (ի, աւ) *s.* Tuyau, canal, conduit; gouttière, pierre; goulot; d'ville; anche; canule. **խոյակակ** (ի, աւ) *s.* Tube.

խաշկոր (խ, ա.) *s.* Goret.
խաշկորակ ou **խաշկորակ** (խ, ա.) *f.* Voyez **խաշկոր**.

խաշոգեւ Voyez **խաշոգեւ**.

խոյ (չ, ու) *s.* Belier, le mâle de la brebis: belier (machine de guerre): belier (signe du zodiaque).
խոյ մալեաւ, mouton châtré: Voyez **չոյ**.

խոյակ (խ, ա.) *s.* Chapiteau.

խոյանաւ (ամ, աղայ) *v, n-p.* Essorer, prendre l'essor, voler en haut; se lancer, s'élancer, se jeter avec effort.

խոյանք (նայ, նք) *s, pl.* Essor, vol.

խոյադուր (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Vol de belier.

խոյլ (խաղի, խաղի.) *s.* Inquisition, perquisition, examen, recherche. **Ի խոյլ արկանել**, **Ի խոյլ Է Ի քնն արկանել**, examiner, chercher, rechercher.

խոյլ (խաղի, խաղի.) *s.* Bête sauvage dans l'eau.

խոյլ (խաղի, խաղի.) *s.* Squirre; gaitre, amygdales; écrouelles, scrofules.

խոյս, *s, ind.* Voyez **խաւս**.
խուսն: **խոյս աւալ**, éviter, fuir, échapper, s'évader, esquiver, escamper, s'enfuir, s'envoler, s'éloigner, se soustraire, se dérober; tergiverser, gauchir.

խոյր (խաղի, խաղի.) *s.* Bandeau; diadème, couronne, tiare; bonnet. **խոյր Եւրոպացոյ**, chapeau.
խոյր Տաշնայ, turban.

խոյրագիր Voyez **Թոյրագիր**.

խոյրարար (խ, աւ) *s.* Faiseur de bandeau; bonnetier; chapelier.

խոյող (յոյի, յոյաւ) *s.* Ornement d'architecture.

խոնար (խ, աւ) *adj.* Humble, soumis, respectueux; bas, situé plus bas, inférieur. **խոնար անել**, humilier.

խոնարհաբար, *adv.* Humblement.
խոնարհագնաց, *adj, ind.* Qui va en bas.

խոնարհադոյն (զուհի, զուհի.) *adj, comp, et adv.* Inférieur: inférieurement.

խոնարհահակ, *adj, ind.* Qui penche, qui va en bas.

խոնարհածիք, *adj, ind.* Qui ti-

re en bas, qui fait tomber en bas.
խոնարհամիտ (միտ, միտաւ) *adj.* Humble.

խոնարհամեւել (եմ, եյի) *v, n.* S'humilier, avois un sentiment humble de soi-même.

խոնարհամուրթ (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Humilité.

խոնարհեցուցանել (եմ, ցուցի.) *v, s.* Humilier, abaisser, soumettre; rabaisser, déprimer, rebattre; décliner, incliner, pencher, plier.

խոնարհել (եմ, հեցայ) *v, n-p.* S'humilier; s'abaisser, descendre; céder, acquiescer; pencher; décliner.

խոնարհութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Humilité; déférence, soumission, abaissement; humiliation, anéantissement; bassesse; déclin, penchement; inclination; inflexion; décadence; déclinaison.

խոնարհում (հմում, հմում) *s.* Déclinaison: Voyez **խոնարհութի**.

խոնաւ (խ, աւ) *adj, et s.* Humide, moite: Voyez **խոնաւութի**.

խոնաւակ (խ, աւ) *adj.* Humide, moite.

խոնաւակեալ, *adj, ind.* Humide: **խոնաւակի** (այնոյ, այնով) *adj.*

Voyez **խոնաւ**.

խոնաւայլլ, *adj, ind.* Qui rend humide. **խոնաւայլլը**, le temps humide.

խոնաւանալ (ամ, աղայ) *v, n-p.* Se moïssir, devenir moite, ou humide.

խոնաւալի (խ, աւ) *s.* Hygromètre.

խոնաւացուցանել (եմ, ցուցի.) *v, s.* Humecter, mouiller, tremper, rendre moite, et humide.

խոնաւութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Humidité, moiteur, mouillure; humide, humide.

խոնաւում (խ, աւ) *adj.* Voyez **խոնաւ**.

խոն (խ, աւ) *adj.* Las, fatigué, recru, flasque, lâche.

խոնակ (նայ, նք) *s, pl.* Voyez **խոնակ**.

խոնակեցանել (եմ, ցուցի.) *v, s.* Lasser, fatiguer.

խոնակել (եմ, լեցայ) *v, n-p.* Se lasser, fatiguer.

խոնակութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Lassitude, fatigue.

Իրարին Voyez Հինգին :
Իրարեւել (*իւժ, եջի*) *v, a.* Egorger, tuer.

Իրար, adj, ind. Tacet, qui tace.

Իրարեւել Voyez **Իրարեւել**.

Իրար (*ի, եւ*) *adj.* Gros; grand;

épais; rude; grossier, rustique, im-

poli, gosse, lourd, mal poli, mal fait.

Իրար քահանայ, gros drap. **Իրար**

կերակուր, grosse viande. **Իրար**

խոյն, voix rude, un son désagré-

able à l'oreille.

Իրարապեղ, adj, ind. Qui a un

visage rude, difforme, laid.

Իրարապոյն (*գրւնի, գունիւ*)

adj, camp. Grossier, très-rude.

Իրարապոյն (*ցուցի, ցուցիւ*) *s.*

Microscope, lunette qui grossit les

objets.

Իրարեցուցանել (*եւժ, ցուցի*) *v,*

s. Faire grandir, rendre gros.

Իրարուծի (*ծի, Բժ*) *s.* Gros-

sièreté, rudesse, impolitesse.

Իրարու (*ամ, աջայ*) *v, n.* Vo-

yez կապու :

Իրարանգանք (*անգ, նոք*) *s, pl.*

Torture, gêne, tourment, peine.

Իրարանգել (*եւժ, եջի*) *v, a.*

Tourmenter, gêner, incommoder.

Իրարանգուծի (*ծի, Բժ*) *s.* Vo-

yez **Իրարանգանք** :

Իրարանգանք Voyez **Իրարան-**

գանք :

Իրարար (*ի, աւ*) *v;* Fils, enfant.

Իրար (*ի, եւ*) *s.* Obstacle, oppo-

sition, embarras, difficulté, accro-

che, empêchement, entrave, incon-

venient, contrariété. **Իրար ե իրար**

լինել, empêcher, empêtrer, embar-

raiser.

Իրարեգան, *s, ind.* Obstacle à

la vue. **Իրարեգան լինել**, mettre

obstacle, empêcher.

Իրարեգան, *s, ind.* Croc-en-jam-

be, obstacle, empêchement, embar-

ras, achoppement. **Իրարեգան լի-**

նել, apporter de l'obstacle, empê-

cher, empêtrer, embarrasser.

Իրարու (*ամ, աջի*) *v, n.* Sauter.

Իրարան (*ի, աւ*) *adj, et s.* In-

culte; terres vaines et vagues. **Ի իւր**

պանի, en friche.

Իրարանաւ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.*

Devenir désert, et inculte, être aban-

donné; se gâter, se ruiner.

Իրարանացուցանել (*եւժ, ցուցի*)

v, s. Rendre désert, laisser sans cul-

ture; gâter, ruiner.

Իրարանել (*եւժ, եջի*) *v, a.* Vo-

yez **Իրարանացուցանել** :

Իրարու Voyez **Իրարուիք** :

Իրարուել (*եւժ, եջի*) *v, a.* Fri-

ser, marronner, boucler, éreper.

Իրարուիք (*պեայ, պեպ*) *s, pl.*

Frisure, marron, boucle de cheveux.

Իրարուիւ (*ի, աւ*) *s.* Prince,

courtisan.

Իրարել (*եւժ, եջի*) *v, a.* Creuser,

rendre creux.

Իրար (*ի, աւ*) *s.* Creux, fosse,

cavité, vuide, caverne, antre, accul.

Իրարուիւ (*ամ, աջայ*) *v, n.*

Voyez **Իրարուիք** :

Իրարուիւ (*ի, աւ*) *adj.* Creux,

cave; caverneux.

Իրարել (*եւժ, եջի*) *v, a.* Creu-

ser, caver, rendre creux.

Իրարել (*եւժ, լեպայ*) *v, n-p.* Se

rendre creux, se vuider.

Իրարարան (*ի, եւ*) *s.* Qui pro-

met, qui s'engage par parole.

Իրարանաւ (*ամ, աջայ*) *v, a.*

Promettre, s'engager; vouer; protes-

ter; livrer, offrir, proposer.

Իրարանաւ Voyez **Իրարանաւ** :

Իրարանաւ (*ամ, աջայ*) *v, a.*

Confesser, avouer, reconnaî-

tre; se confesser.

Իրարանաւարար, *adv.* En con-

fessant, manifestement; en confession.

Իրարանաւարար (*հոր, հար*) *s.*

Confesseur, prêtre qui confesse, di-

recteur de conscience.

Իրարանաւարան (*ի, աւ*) *s.* Con-

fessional, siège où le prêtre entend

la confession.

Իրարանաւարար (*բեռն, բերք*)

s, f. Une pénitente.

Իրարանաւարար (*եւժ, ցու-*

ցի) *v, s.* Confesser, entendre la con-

fession, ouïr un pénitent en confes-

sion.

Իրարանաւել (*եւժ, նեպայ*) *v, n-p.*

Avouer, confesser; protester; profes-

ser; se confesser, confesser ses pé-

chés.

Իրարանաւարարան (*ի, աւ*) *adj.*

Qui appartient à un confesseur, de

confesseur, de martyr.

Իրարանաւարար (*ծի, Բժ*) *s.*

Confession, aveu, déclaration, recon-

naissance. **Իրարանաւարար** մեզայ :

confession des péchés. Երթալ 'ի խոստովանութի, aller à confesse.

Խոստովանող (նողի, նողալ) *s.* Confesseur (espèce de martyr).

Խոստումն (աման, ամամբ) *s.* Promesse, obligation, engagement, foi, parole, pollicitation, offre, protestation; profession.

Խոսորդային (այնոյ, այնով) *s.* Note de musique.

Խոսորդի գուխ (գխոյ, գխով) *s, f.* Fille de Cosroës.

Խոտ (ոյ, ու) *s.* Herbe, herbage, verdure, herbe; foin; fourrage; pâtre.

Խոտորում, *adj, ind.* Qui est nourri d'herbage; potager.

Խոտակեր (ի, աւ) *adj.* Voyez Խոտաճարակ.

Խոտաճարակ (ի, աւ) *adj.* Qui mange des herbes; qui pâtre. Խոտաճարակ լինել, manger des herbes, pâturer.

Խոտաճարակիլ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Voyez Խոտաճարակ լինել.

Խոտան (ի, իւ) *adj.* Abiect, vil, bas, mauvais, méprisable.

Խոտանոց (ի, աւ) *s.* Fenil, lieu où l'on serre les foin.

Խոտաւէտ, *adj, ind.* Herbeux, herbu.

Խոտել (եմ, եցի) *v, a.* Mépriser, mésestimer, déprécier, rebuter, désapprouver, dédaigner.

Խոտեղեն (զենի, զինաւ) *adj.* Potager; de foin.

Խոտոր, *adj, ind.* Voyez Խոտորակ.

Խոտորագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Fort, ou plus dévoyé.

Խոտորագիտակ (ի, աւ) *s.* Polémoscope.

Խոտորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Խոտորեցուցանել.

Խոտորեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Détourner, débaucher, divertir, distraire, dérouter, égarer, écarter, fourvoyer, rompre; tortuer.

Խոտորել (եմ, քեցայ) *v, n-p.* Se détourner, s'écarter, se dévoyer, s'égarer, se fourvoyer; décliner; gâcher, éviter; surplomber.

Խոտորակ (ի, աւ) *adj, et s.* Oblique, de biais, de travers, tortu; transversal; dévoyé, indirect, mauvais, mal tourné; pervers; ma-

lin, méchant: traverse, pièce de bois mise en travers. Խոտորակ գնալ, aller, ou marcher de travers.

Խոտորական (ի, աւ) *adj.* Transversal; inclinant: Voyez Խոտորակ: Խոտորակի, *adv, et adj, ind.*

Obliquement, de biais, de travers, indirectement, de côté, à la traverse, transversalement, à tort et à travers: Voyez Խոտորակ.

Խոտորակիլ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Biaiser, être de biais; se détourner, se fourvoyer.

Խոտորակուծի (ծի, թի) *s:* Obliquité, travers; perversité: sinuosité.

Խոտորակեալ, *adj, ind.* Voyez Խոտորակաւիլ.

Խոտորակաւիլ, *adj, ind.* Tortu, tortueux, sinueux.

Խոտորութի (ծի, թի) *s.* Voyez Խոտորումն.

Խոտորումն (բման, բմամբ) *s.* Biais, obliquité, diversion, déviation, déclinaison, écart, ézurement.

Խոր, *adj, ind.* Profond, creux, enfoncé; concave. 'ի խոր խոցանել, blesser grièvement, ou mortellement: Voyez Խորք.

Խորքան (ի, իւ) *adj.* Profond, difficile, énigmatique, obscur.

Խորքանութի (ծի, թի) *s.* Énigme, discours obscur, ou profond.

Խորագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Prudent, avisé, adroit, fin, rusé, subtil, espiègle.

Խորագիտաւոր (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Fort prudent, très-adroit.

Խորագիտութիւն (ծի, թի) *s.* Prudence, sagacité, perspicacité, astuce, finesse.

Խորագիր (գրի, գրաւ) *s.* Intitulation, titre.

Խորագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus profond, fort enfoncé. Խորագոյն, à fond, profondément, foncièrement.

Խորախորհուրդ, *adj, ind.* Profond, mystérieux.

Խորախոս (ի, աւ) *adj.* Voyez Խորքան.

Խորակն (կան, կամբ) *adj.* Qui a des yeux enfoncés.

Խորանոր (ոյ, ու) *s.* Vallée, ou vallon profond.

Խորամանկ (ի, աւ) *adj.* Rusé, fin,

Ձն, belître, coquin, cauteleux, chicaneur, finet, narquois, politique, matois, fourbe, espiègle, double; délié, subtil, adroit, trompeur, fripon; artificieux, malicieux.

խորամանկել (*հմ, էջի*) *v, n.* Chicaner, finasser, fourber, escroquer, ruser, tramer, négotier secrètement, user de détours et de subtilités captieuses, agir, ou tromper avec finesse.

խորամանկութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Ruse, artifice, astuce, cavillation, supercherie, cautèle, chicane, chicanerie, escroquerie, espièglerie, finesse, finasserie, fourbe, fourberie, machine, malice, matoiserie, menée, politique.

խորամիջ, *s, ind.* Cavité, creux, cavée.

խորամուխ, *adj, ind.* Pénétrant, approfondi, enfoncé. **խորամուխ լինել**, pénétrer, approfondir, s'enfoncer.

խորայլառակ, *adj, ind.* Profond, creux.

խորայլող, *adj, ind.* Qui creuse, qui cherche le fond; approfondi.

խորան (*ի, աւ*) *s.* Pavillon, tente: tabernacle: la voûte du ciel: autel: table arithmétique; case (au jeu de trictrac).

խորանալ (*ամ, սցայ*) *v, n-p.* S'enfoncer, aller au fond, se rendre creux, ou profond.

խորանակար (*ի, էւ*) *s.* Faiseur de tentes.

խորանակիչ (*էջի, էջաւ*) *adj, et s.* Qui habite dans le même pavillon, ou la même tente.

խորանակ, *adj, ind.* En forme d'un pavillon, ou de voûte.

խորանայար (*ի, աւ*) *adj.* Qui dresse une tente; qui construit un temple.

խորանայարկ, *adj, ind.* Qui est en forme d'une tente, ou d'une voûte.

խորանանման, *adj, ind.* Voyez **խորանայարկ**.

խորանալէն Voyez **խորանակար**: **խորանապահ** (*ի, աւ*) *s.* Garde de pavillon.

խորանարդ (*ի, էւ*) *adj.* Voûté: cube, cubique, hexaèdre. **Վէրածել** 'ի **խորանարդ**, cuber.

խորանարդել (*հմ, էջի*) *v, a.* Cuber.

խորանաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Qui habite dans un pavillon, ou dans une tente.

խորանափեղ (*ի, աւ*) *s.* Rideau d'un pavillon; d'une tente.

խորանենդ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **խորամանկ**.

խորաջուր, *adj, ind.* Très-profond, abyme.

խորասոյլ, *adj, ind.* Enfoncé.

խորասոյլ առնել, enfoncer, pousser vers le fond; plonger. **խորասոյլ լինել**, s'enfoncer; se plonger.

խորասուլիւ (*հմ, էջի*) *v, a.* Enfoncer; plonger.

խորաբնաւ, *adj, ind.* Qui a des racines profondes.

խորափիւ (*փաի, փաիւ*) *s.* Cavité, creux, cavée, caverne.

խորափոս (*ի, էւ*) *s.* Fosse, creux.

խորաքանդակ, *adj, ind.* Bas relief, de bosse ronde.

խորաքին, *adj, ind.* Profond, difficile.

խորդ (*ոյ, ու*) *s.* Cilice, haire, sac.

խորդահանդերձ, *adj, ind.* Vêtu d'un cilice, d'un sac.

խորդ (*ոյ, ու*) *s.* Grue: Voyez **խորթ**.

խորդալ (*ամ, սցի*) *v, n.* Ronfler, râler.

խորդիւն, *s, ind.* Ronflement, râle, râlement.

խորդխորդալ (*ամ, սցի*) *v, n.* Ronfler, ou râler beaucoup.

խորել (*հմ, էջի*) *v, a.* Caver, creuser, approfondir: retenir, diminuer, ôter.

խորել (*ոյ, ու*) *adj.* Bâtard, naturel, illégitime. **խորդ որդի**, beau-fils; fils naturel: Voyez **խորդ**.

խորթաբարոյ (*ի, էւ*) *adj.* Inso-ciable, bourru, extravagant, bizarre.

խորթանալ (*ամ, սցայ*) *v, n-p.* S'étranger, s'abatardir, dégénérer.

խորթանաւակ, *adj, ind.* Faux, bâtard.

խորթացուցանել (*հմ, ջուցի*) *v, s.* Abatardir.

խորթութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Abatardissement.

խորթնաւակ, *adj, ind.* Voyez **խորթանաւակ**.

խա

խորհուրդ, *adj, ind.* Profond, impénétrable; pénétrant, profond.

խորհրդ. *adj, ind.* Profond, haut; impénétrable, abstrus, caché, obscur, difficile à connaître.

խորհուրդ (*բիւր, բիւրա*) *s.* Rasyon de miel, gaufre, gâteau de miel, gâteau fait de miel.

խորհրդ (*ի, աւ.*) *s.* Dépouille d'un serpent; dépouille, peau; cuir.

խորհրդանալ (*ամ, այցայ*) *v, n-p.* Devenir comme la dépouille d'un serpent; se dépouiller.

խորհրդաւոր (*ի, եւ.*) *s.* Gouffre, abyme, creux très-profond, caavin, cavée, fosse.

խորխորիկ, *adj, ind.* Très-profond.

խորհ. *s, ind.* Pensée: Voyez **խորհրդաւոր**.

խորհիլ (*իւր, հեղաց*) *v, n-p.* Penser; songer, juger, se figurer; méditer, considérer, étudier; raisonner; réfléchir, se ressouvenir; s'aviser.

խորհրդաւոր (*հրդայ, հրդայ* ou *հրդայն, հրդայն*) *s.* Pensée, dessein, imagination, esprit, figure, intention, vouloir, sons, sentiment, parti, résolution, disposition, fantaisie, idée, soin, souci, rêverie, inspiration: avis, conseil, propos, délibération, consultation: secret, mystère: sacrement. **Երբեք չի խորհրդաց**, déconseiller. **խորհուրդ** 'ի մէջ առնուլ, consulter, délibérer.

խորհուրդ աւալ, conseiller, donner conseil. **խորհուրդ հարցանիլ**, consulter, prendre avis, ou conseil. **խորհրդանի** *բարիք*, secrétaire.

խորհրդաւոր, *adv.* Figurativement; mystérieusement; sacramentellement.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **խորհրդաւոր**.

խորհրդաւորիկ (*իւր, հեղ*) *v, a.* Voyez **խորհրդաւոր**.

խորհրդաւոր, *adj, ind.* Initié.

խորհրդաւորաց, *adj, ind.* Voyez **խորհրդաւոր**.

խորհրդաւոր, *adj, ind.* Initié: mystique. **խորհրդաւորաց աւալ**, initier.

խորհրդաւոր (*իւր, հեղ*) *v, a.* Penser, former dans son esprit l'idée de quelque chose; consulter, délibérer: administrer les sacrements; célé-

brer, dire la messe: expliquer, comment.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *s.* Qui pense, qui considère: qui conseille: administrateur, ministre, célébrant.

խորհրդաւորիկ (*իւր, հեղ*) *s.* Pensée, réflexion: délibération: secret, mystère: administration des sacrements, célébration.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *s.* Voyez **խորհրդաւոր**.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *adj, s.* Mystique, mystérieux, sacramentel; anagogique: savant, sage, prudent: conseiller, qui conseille.

խորհրդաւորիկ (*իւր, հեղ*) *s.* Conseil, délibération: mystère, sacrement; mysticité: sagesse, prudence.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *adj, s.* Administrateur, célébrant; lieu d'administration.

խորհրդաւոր, *adj, ind.* Mystérieux: qui pense.

խորհրդաւոր (*իւր, հեղ*) *s.* Conseiller, confident.

խորհրդաւոր, *adj, ind.* Qui a perdu le sens, insensé, fou.

խորհրդաւոր (*իւր, հեղ*) *v, n-p.* Consulter, conférer, parler ensemble, s'aboucher.

խորհրդաւոր (*իւր, հեղ*) *s.* Conseil, consultation, conférence, abouchement, pourparler.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *s.* Conseil, assemblée, lieu de conseil, ou d'administration des sacrements.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Secret, discret, fidelle.

խորհրդաւոր (*ի, եւ.*) *s.* Missel.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *s.* Conseiller, consultant, qui donne avis, ou conseil.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *s.* Voyez **խորհրդաւոր**.

խորհրդաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Mystérieux, mystique; figuratif, hiéroglyphique.

խորհրդաւոր (*իւր, հեղ*) *s.* Voyez **խորհրդաւոր**.

խորհրդաւոր, *adv.* Voyez **խորհրդաւոր**.

խորանոս (հոնոյ, հոնոյ) *s.* Linge, morceau de linge.

խորհրդաւոր, *adj, ind.* Voyez Խորհրդաւոր.

խորշ (ի, եւ) *s.* Angle; coin, anrête; cache, coin caché; niche; creux, cavité, fosse, fossette, sein; repli; rides de la peau. խորշ ծովու, golfe, sein, crique, anse. խորշ նոսր, cale, fond de cale. խորշ լեռանց, antre, caverne, grotte naturelle. խորշ կենդանաց, tanière, acueil; nid. խորշ ամենայն աստղաւորաց նոսր, gagner le vent. խորշ զխորշելանել, se rider.

խորշակ (ի, աւ) *s.* Hâle, grand-chaleur, chaud, vent chaud, mauvais et brûlant.

խորշակաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui cause un vent brûlant.

խորշակաւորաց *adj, ind.* Où souffle beaucoup le vent brûlant.

խորշակահար, *adj, ind.* Brûlé, ou desséché par une chaleur excessive, ou par un vent brûlant. խորշակահար ամենի, brûler, dessécher. խորշակահար ցամաքել, être brûlé, ou desséché.

խորշակահարութի (թի, թի) *s.* Brûlement causé par le vent chaud.

խորշակայեց, *adj, ind.* Abondant en grande chaleur, ou en vent brûlant.

խորշակաւոր, *adj, ind.* Nourri de vent brûlant.

խորշանել (իմ, եցի) *v, s.* Rيدر, faire des rides.

խորշութի (իմ, եցի) *s, pl.* Action d'éviter, fuite, éloignement; aversion, antipathie.

խորշելի (լույս, լուս) *adj.* Évitabile.

խորշելի (զինի, զինու) *adj.* Creux, cave, vuide.

խորշելուցանել (իմ, ցուցի) *v, s.* Faire éviter, éloigner.

խորշել (իմ, շեցայ) *v, n-p.* Éviter, fuir, esquiver.

խորշել, *s, ind.* Bruit.

խորշխորան (ի, աւ) *s.* Repli, pli redoublé, rides.

խորշխորանի, *adj, ind.* Replié, rendoublé, ridé, plissé.

խորշխորել (իմ, շեցայ) *v, n-p.* Voyez խորշանել.

խորշանցուցանել (իմ, ցուցի)

v, s. Friser, froisser, plisser, rider.

խորշանել (իմ, շեցայ) *v, n-p.* Rider, avoir des rides, se ratatiner, se gripper; se plisser.

խորշանութի (թի, թի) *s.* Plissement, fronce, godron, crispation, rides.

խորշ. Voyez խորշ.

խորշ, *s, ind.* Voyez խորշանել.

խորշանալիս խորշել. Voyez խորշել. խորշան (ի, եւ) *s.* Rôt, rôtir, viande rôtie, շաք խորշան, rôtir, կրակի խորշան, rôtisserie. խորշանի խորշան, rôtisseur.

խորշել (իմ, եցի) *v, s.* Rôtir, torréfier; rissoler; frire, fricasser & griller; brûler.

խորշել (իմ, շեցայ) *v, n-p.* Rôtir, se rissoler, se brûler.

խորշել, *s, pl, ind.* Voyez խորշանել.

խորշանել (զինի, զինի) *s.* Action de rôtir; brûlure.

խորշութի (թի, թի) *s.* Profondeur, hauteur, fond, capacité, concavité, creux, excavation, fondée, enfoncement.

խորշութի (քիւր, քիւր) *s.* Creux sans fond, gouffre, abyme.

խորշութի, *s, ind.* Voyez խորշութի.

խորշութի (քիւր, քիւր) *s, pl.* Concavité, cavité.

խորշել (իմ, եցի) *v, s.* Faire, ou former le rayon du miel; remplir de gâteaux de miel.

խորշաւոր, *adj, ind.* Scabreux, rude, reboteux, grumeleux, inégal.

խորշակել (իմ, եցի) *v, s.* Rompre, briser, casser, froisser, crever, fêler, affondrer, écraser. խորշակել զգորս, ou զլինանի, défaire.

խորշականի (զինի, զինի) *s.* Fraction, effraction, fracture, brisement, fracas; déroute, défaite.

խորշակ (սի, սի) *s.* Viande apprêtée, ou rôtie.

խորշակել (ի, աւ) *adj.* Qui mange des viandes apprêtées.

խորշակելութի (թի, թի) *s.* Action de manger des viandes apprêtées.

խորշակար (ի, աւ) *s.* Cuisinier; rôtisseur.

խորշակարութի (թի, թի) *s.* Cuisine, art d'apprêter les viandes. խորշ

խորք (բոց, բովք) *s.* Profondeur, hauteur, fond, sein, fosse, creux, enfoncement; gouffre, abyme.

խորոզ (բողի, բողաւ) *adj.*, *et s.* Qui retient, qui diminue, qui ôte.

խոց (ի, էւ) *s.*, *et adj.* Blessure, plaie; ulcère: blessé. **խոց գնեւ**, blesser. **խոց ծաւ**, être blessé.

խոցահար (ի, աւ) *adj.* Blessé.

խոցահարեւ (եմ, եյի) *v.*, *a.*

Blesser.

խոցել (եմ, եյի) *v.*, *a.* Blesser, poignarder; ulcérer.

խոցոտել (եմ, եյի) *v.*, *a.* Blesser beaucoup, donner des coups d'épée.

խոցոտել (աշի, աշու) *adj.* Qui blesse beaucoup.

խոցոտումն (աման, ամամբ) *s.*

Action de blesser beaucoup.

խոցոցել Voyez **խոցոտել**.

խոցուի (ցման, ցմամբ) *s.* Action de blesser; blessure.

խոցուած (ոյ, ու) *s.* Blessure, plaie.

խուել (եմ, եյի) *v.*, *a.* Vexer, tourmenter, incommoder.

խուլածք (ծայ, ծովք) *s.*, *pl.* Bourre, feutre. **Լիւլ խուլածովք**, rembourrer.

խուլակ (ի, աւ) *adj.* Qui recherche.

խուլական (ի, աւ) *adj.* Curieux, qui recherche, enquérant.

խուլարկու (ի, աւ) *adj.*, *et s.* Enquêteur, examinateur, fureteur, chercheur.

խուրել (եմ, եյի) *v.*, *a.* Chercher, rechercher, quêter, fureter: tondre; tailler, couper, écourter, ébarber; tonsurer.

խուրդութի (թի, թի) *s.* Recherche, quête, curiosité.

խուրդումն (զման, զմամբ) *s.* Tonture; tonsure.

խուծ, *s.*, *ind.* Obstacle, embarras, empêchement. **խուծ է խոց լինել** ou **խեթ է խուծ ընդ ասն անկանել**, empêcher, empêtrer, embarrasser. 'ի բաց աննել զխոց է զխուծ, débarrasser, ôter l'embarras.

խուծ (ի, աւ) *adj.* Barbare: Voyez **խուծադուծ**.

խուծախուծ, *adj.*, *ind.* Qui est assemblé, ou composé de barbares, ou de basses gens.

խուծադուծ, *adj.*, *ind.* Barbare, sauvage; cruel, inhumain; more, arabe.

խուծական (ի, աւ) *adj.* Voyez **խուծադուծ**.

խուծամեծ, *adj.*, *ind.* Confus, mêlé. **խուծամեծ ամանի**, canaille, populace, lie du peuple: Voyez **խուծադուծ**.

խուծային (այնոյ, այնով) *adj.*

Voyez **խուծադուծ**.

խուծան (ի, աւ) *s.* Multitude, vulgaire, canaille, populace; presse, foule; attroupement, tas; confusion, bruit; intrigue, négoce, affaire.

խուծգն (խժգան, խժգամբ) *s.* Opiniâtreté, obstination. 'ի խժգան կաւ, s'obstiner, s'opiniâtrer.

խուծել (եմ, եյի) *v.*, *n.* S'attrouper; assaillir en troupe, ou confusément.

խուշ (խի, խիւ) *adj.* Sourd, qui ne peut ouïr.

խուխ (խխոյ, խխով) *s.* Flègeme, phtuie, crachats.

խուշ (խի, խիւ) *s.* Cellule, petite, ou mauvaise chambre, hutte. **խուշ պահակայ**, guérie:

խուշայ (ի, աւ) *s.*, *et adj.* Hâte, diligence, empressement, précipitation: pressé, qui a hâte; précipité.

խուշապական (ի, աւ) *adj.* Pressant, urgent; précipité, trop hâte.

խուշապանք (խայ, խք) *s.*, *pl.* Empressement, hâte, précipitation; fuite précipitée.

խուշապել (եմ, եյի) *v.*, *a.* Hâter, presser trop, précipiter; faire prendre la fuite précipitamment.

խուշապեցուցանել (եմ, ցուցի) *v.*, *s.* Voyez **խուշապել**.

խուշապել (եմ, պեցայ) *v.*, *n-p.* S'empreser, être précipité, ou trop hâte; s'enfuir précipitamment.

խուշապուծ (պման, պմամբ) *s.* Voyez **խուշապանք**.

խուշիծ (խժի, խժիւ) *s.* Voyez **խրաուիւ**.

խուս, *s.*, *ind.* Note de musique.

խուս (խմի, խմիւ) *s.* Bande, troupe, parti, compagnie, division, cohorte, légion, régiment, brigade, escouade. **խուս անուել** ou **աննել**, s'assembler, s'attrouper. **խուս կազմել զորաց**, enrégimenter, lever des

dés soldats, des troupes; attrouper.
խուշ, *adj*, *ind*. Peu, petit, moindre, bref, court. **խուշ ինչ** ou **խուշ մի**, un peu, quelque chose.

խուշակ (**խնկոյ**, **խնկով**) *s*. Encens, gomme aromatique; aromate. **խուշակ արկանեւ**, encenser, donner de l'encens.

խուշակեղէգն (**ղեգան**, **ղեգամբ**) *s*. Roseau aromatique.

խուշն (**խնձոյ**, **խնձով**) *s*. Note de musique.

խուշը (**խնըոյ**, **խնըով**) *s*. Voyez **խրաւիւ**.

խուշիւ, *s*, *ind*. Bruit, éclat, cri. **խուշանիւ** (**իմ**, **նեցոյ**) *v*, *n-p*.

Voyez **խոսանալ**.
խուռն, *adj*, *ind*, *et adv*. Épais, dense, gros, beaucoup: en foule, à la foule.

խուռն (**խաւն**, **խաւմբ**) *s*. Foule, presse, concours, multitude de gens, attroupement; affluence, grande quantité; bruit, confusion.

խուռնութեաց, *adj*, *ind*, *et adv*. De grand concours, en foule; concurrentement, conjointement, ensemble.

խուսափանք (**նաց**, **նօք**) *s*, *pl*. Voyez **խուսափումն**.

խուսափել (**եմ**, **եցի**) *v*, *n*. Échapper, évaier, esquiver, tergiverser, s'enfuir, s'envoler, disparaître; se retirer, s'éloigner.

խուսափեցուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v*, *t*. Faire échapper, sauver.

խուսափու, *adj*, *ind*. Qui s'enfuit.

խուսափումն (**փման**, **փմամբ**) *s*. Échappatoire, subterfuge, tergiversation, évasion, fuite.

խուսել (**եմ**, **եցի**) *v*, *n*. Voyez **խուսափել**.

խուսեցուցանել Voyez **խուսափեցուցանել**.

խուսումն Voyez **խուսափումն**.

խուրձ (**խրձոյ**, **խրձով**) *s*. Faisceau, fagot, falourde; javelle, gerbe; trousseau, trousse; fascine; cotret; liasse; paquet. **Կապել ի խրձ ձուխ**, fagoter; javeler, enjaveler.

խուց (**խցի**, **խցիւ**) *s*. Voyez **Սենեակ**.

խուփ (**խփոյ**, **խփով**) *s*. Couvercle, chape, couvre-plat.

խոփ (**ի**, **իւ**) *s*. Coutre, soc de charrue.

խոփ (**ուոյ**, **ուով**) *s*. Broussailles, brin, touffe.

խոփել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a*. Accumuler, entasser, empiffrer, rendre grand et replet, farcir, gorger.

խոփել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a*. Entasser, remplir, épaissir, grossir.

խոփել (**իմ**, **նեցոյ**) *v*, *n-p*. S'assembler en foule, s'entasser, s'augmenter.

խոնուծի (**ծի**, **ծի**) *s*. Entassement, amas, concours, foule, presse, affluence.

խոնցել (**եմ**, **եցի**) *v*, *n*. Pousser un cri du gosier.

խոռ, *adj*, *et s*, *ind*. Confus, brouillé, troublé: confusion, trouble, brouillerie, désordre. **խոռ հարկանել** ou **յարուցանել**, troubler, causer du trouble, du désordre, brouiller.

խոռվայոյզ, *adj*, *ind*. Voyez **խառվար**.

խոռվարար (**ի**, **աւ**) *adj*. Facétieux, mutin, perturbateur, remuant, séditieux, tracassier, tumultuaire, tumultueux, turbulent.

խոռվարիւ (**ի**, **աւ**) *adj*. Voyez **խոռվարար**.

խոռվել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a*. Voyez **խոռվեցուցանել**.

խոռվեցուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v*, *t*. Brouiller, troubler, remuer, agiter, émouvoir, soulever, révolter, déranger, déconcerter, inquiéter.

խոռվիւ (**իմ**, **վեցոյ**) *v*, *n-p*. Se troubler, tracasser, se remuer, s'agiter, se tourmenter, se fâcher, s'inquiéter.

խոռուծի (**ծի**, **ծի**) *s*. Perturbation, confusion, commotion, agitation, trouble, bruit, brouillerie, soulèvement, tracas, fracas, éclat, émeute, mutinerie, remuement, révolution, sédition, tracasserie, turbulence, vacarme, ravage, désordre.

խոռուռ, *adj*, *ind*. Voyez **խառվար**.

խոռուտակ, *adj*, *ind*. Touffu; qui a la forme d'un brin.

խոչակ (**ի**, **աւ**) *s*. Voyez **խոչափոյ**. **խոչակափոյ** Voyez **խոչափոյ**. **խոչափոյ** (**ոյ**, **ով**) *s*. Trachéartère, gosier.

խոչոտ, *adj*, *ind*. Désagréable, méchant, mauvais.

խտր (սի, սրու) *s.* Voyez Փխաթ :

խստաբաշխ, *adj, ind.* Pesant, violent, dur.

խստագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Très-dur, très-rude. **խստադոյն**, rudement, sévèrement, rigoureusement. **խստադոյն գնալ**, sévir, traiter avec rigueur.

խստակրն (ի, իւ) *adj.* Austère, rigide, dur.

խստաձայն (ի, իւ) *adj.* Qui a un son désagréable, rude, dur.

խստաճակ Voyez Ստաճակ :

խստամբեր, *adj, ind.* Austère.

խստամբերութի (թ, թք) *s.* Austérité.

խստամիտ (մտի, մտու) *adj.* Voyez խստասիրտ :

խստանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se durcir, devenir dur, s'endurcir; s'obstiner; sévir.

խստաշունչ, *adj, ind.* Rude, violent (vent).

խստապարանոց (ի, աւ) *adj.* Dyscole, opiniâtre, dur, roide.

խստապինդ, *adj, ind.* Très-dur, roide.

խստասիրտ (սրտի, սրտիւ) *adj.* Dur, inflexible, impénitent; opiniâtre; insensible.

խստասրտութի (թ, թք) *s.* Dureté, endurcissement, opiniâtreté, obstination.

խստացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Durcir, endurcir, rendre dur; obstiner.

խստաքար (ի, իւ) *s.* Dure (pierre), de roche.

խստեղախ, *adj, ind.* Indomté, dur, rude, inflexible, obstiné, opiniâtre.

խստիւ, *adv.* Durement, aigrement, âprement, brusquement, rudement; cruellement, crûment; rigidelement, rigoureusement, austèrement, sévèrement, strictement.

խստասեւոյ, *adj, ind.* Qui est fourni de branches dures.

խստոր (ոյ, ու) *s.* Ail.

խստութի (թ, թք) *s.* Dureté, roideur, rudesse, âpreté, aspérité, austérité, rigidité, rigueur, sévérité, cruauté, incélément, crudité, inflexibilité, impolitesse. **խստութի սրտի**, endurcissement. **խստութիւն կար**

ծեաց, rigorisme, morale trop sévère. **խտանալ** (ամ, ացայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir, se prendre, se coaguler, se fixer.

խտացումն (ցման, ցմամբ) *s.* Épaississement, condensation, coagulation, fixation, concrétion, densité, consistance, constriction.

խտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Épaissir, condenser, coaguler, fixer.

խտեր, *s, ind.* Différence, variété, distinction, disparité, disproportion.

խտութի (թ, թք) *s.* Voyez խտացումն :

խտաշնդ Voyez խտաշնդ :

խտաշնդ Voyez խտաշնդ :

խտաշուն (աման, ամամբ) *s, t.* Voyez խտաշնդ :

խտաշնդ (նայ, նգ) *s, pl.* Irritation, mouvement; chatouillement; éblouissement.

խտաշնդ (եմ, եցի) *v, a.* Irriter le sang; chatouiller; éblouir.

խտաշնդի (իմ, տեցայ) *v, n-p.* S'irriter; être chatouillé; être ébloui.

խտաշնդի (ի, իւ) *s.* Physionomiste.

խտաշնդի (թ, թք) *s.* Physionomie, métroscope.

խտաշնդ (ի, աւ) *adj.* D'observance, de cérémonie.

խտաշնդ (նայ, նգ) *s, pl.* Voyez խտաշնդ :

խտաշնդ (եմ, եցի) *v, a.* Distinguer, discerner, faire de la différence.

խտաշնդ (ի, աւ) *s.* Entre-deux; espace, intervalle; distinction, division, séparation; différence.

խտաշնդ (իմ, տեցայ) *s, t.* S'entremettre, s'interposer.

խտաշնդ (թ, թք) *s.* Différence, distinction, discernement; observance, cérémonie.

խտաշնդ, *adj, ind.* Joyeux, gai, enjoué.

խտաշնդ (նայ, նգ) *v, n-p.* Se réjouir, donner de la joie, régaler.

խտաշնդի (եցի, եցու) *adj.* Qui se réjouit ensemble, ou avec quelqu'un.

խտաշնդի, *adj, ind.* Gai, joyeux, enjoué.

խտաշնդ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se réjouir, avoir de la joie, se divertir.

խտաշնդ (ի, աւ) *s.* Lieu de réjou-

réjouissance, ou de grand divertissement, festin.

Խրախարար (ի, աւ.) *adj.* Réjouissant, qui réjouit.

Խրախան (ի, աւ.) *s.*, *et adj.* Régala, festin : qui se réjouit, qui donne un régala.

Խրախանակից (կցի, կցաւ.) *adj.* Qui se réjouit, qui banquette avec un autre.

Խրախանաւ (ամ, աջայ) *v.*, *ս-ք.* Voyez **Խրախանաւ** :

Խրախանարան Voyez **Խրախա** րան :

Խրախանաւոր (ի, աւ.) *adj.*, *et s.* Banqueteur, qui se réjouit.

Խրախանութի (թի, թի) *s.* Festin, banquet, régala, bombance, bonne chère; réjouissance, joie, grand divertissement, fête.

Խրախոյս (խաւսի, խաւսիւ) *s.*, *et adj.* Encouragement, courage, confort : qui donne courage. **Խրախոյս տալ**, բաւնալ ou ձայնել, encourager, donner courage, exciter, inciter, conforter.

Խրախութի Voyez **Խրախանութի** :

Խրախուկ, *s.*, *ind.*, *pl.* Festin, régala. **Խրախուխ առնել**, faire festin, festiner, régala, faire, ou donner un régala.

Խրախուսանք (նայ, նօք) *s.*, *pl.* Encouragement, courage, confort.

Խրախուսել (եմ, էցի) *v.*, *ս.*, *et s.* Encourager, donner courage, conforter, reconforter, ranimer, exciter, inciter, exhorter, enhardir.

Խրամ (այ, ու) *s.* Tranchée; cavin, cavée, fossé; sape; rupture, coupure, brèche; division, séparation. **Խրամ հրամանել**, fossoyer.

Խրամակարկատ (ի, եւ.) *adj.* Qui répare une rupture. **Խրամակարկատ առնել**, réparer, ou refaire une rupture, une tranchée.

Խրամահատ (ի, աւ.) *adj.* Qui fait des fossés, fossoyeur; qui sépare, qui divise.

Խրամապահ (ի, աւ.) *adj.*, *et s.* Qui garde un fossé, une tranchée, une rupture.

Խրամառ (ի, եւ.) *s.*, *et adj.* Brèche, rupture, ouverture, cavin, fossé; rompu, fendu, divisé.

Խրամառնել (եմ, էցի) *v.*, *s.*

Fossoyer; rompre, fendre, diviser. **Խրամառնութի** (թի, թի) *s.* Rupture, division, fossé.

Խրամախ (ի, աւ.) *s.* Lieux : Voyez **Փարախ** :

Խրամ (աւ, աւ.) *s.* Admonition, avertissement, remontrance, monition; avis, conseil; correction, réprimande; châtiment, peine.

Խրամարան (ի, եւ.) *adj.* Qui donne un avertissement, qui conseille.

Խրամարանել (եմ, էցի) *v.*, *s.* Donner un avertissement, conseiller.

Խրամարանութի (թի, թի) *s.* Admonition, avertissement, avis, conseil.

Խրամադիր (գրի, գրաւ.) *adj.*, *et s.* Lettre d'admonition, ou d'avertissement.

Խրամական (ի, աւ.) *adj.* D'admonition, d'avertissement, didactique; qui conseille.

Խրամատու Voyez **Խրամառ** :

Խրամակ (եմ, էցի) *v.*, *s.* Avertir, donner un avis, un avertissement, conseiller, admonêter; instruire, discipliner, morigèner; réprimander, reprendre, corriger, châtier.

Խրամառ (ի, աւ.) *adj.*, *et s.* Qui donne un avis, un avertissement, qui conseille, conseiller; moniteur.

Խրամառնութի (թի, թի) *s.* Admonition, avertissement, avis; correction.

Խրայ (ի, եւ.) *s.* Courroie, longe.

Խրայել (եմ, էցի) *v.*, *s.* Lier la courroie d'un soulier, chausser.

Խրել (եմ, էցի) *v.*, *s.* Enfoncer; embourber; engraver, ensabler.

Խրթի, *adj.*, *ind.* Obscur, sombre; qui n'est pas clair, difficile à entendre, caché, énigmatique.

Խրթնաբան (ի, եւ.) *adj.* Qui parle obscurément, obscur, énigmatique.

Խրթնաբանութի (թի, թի) *s.* Discours obscur, énigme.

Խրթնագրութի (թի, թի) *s.* Chiffre, stéganographie.

Խրթնածածկել, *adj.*, *ind.* Obscur.

Խրթնածածուկ, *adj.*, *ind.* Obscur, caché, énigmatique, hiéroglyphique.

Խրթնանալ (ամ, աջայ) *v.*, *ս-ք.* S'obscurcir, devenir obscur.

խրթնասեակ (*adj, ind.*) Obscur, sombre, moins vif, moins clair.

խրթնի (*adj, ind.*) Obscur.

խրթնութի (*թի, թք*) *s.* Obscurité.

խրիայ (*ի, իւ*) *s.* Chrie: Voyez Պէտք.

խրիւ (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.* S'enfoncer; s'embourber; échouer, s'ensabler.

խրիւնջ, *s, ind.* Hennissement.

խրիւնջալ Voyez **խիւնջէլ**.

խրաիթ (*աիթի, աիթաւ*) *s.* Cellule; hutte, cabane, logette, petite loge, cahute.

խրոխա (*ի, աւ*) *adj.* Impérieux, altier, hautain, hardi, insolent, orgueilleux.

խրոխաալ (*ամ, աջի*) *v, n.* Mourguer, braver, faire le fendant, renlancer, déclamer, invectiver; s'enorgueillir.

խրոխաական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **խրոխա**.

խրոխասհչական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **խրոխասաւայն**.

խրոխասաւայն (*ի, իւ*) *adj.* Sonore: qui parle hautement, qui déclame.

խրոխասաւալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* Voyez **խրոխաալ**.

խրոխասականծ, *adj, ind.* Fanfaron, rodomont, qui fait le fendant.

խրոխաիւ (*իմ, աեցայ*) *v, n-p.* Voyez **խրոխաալ**.

խրոխաուին (*աման, ամամբ*) *s.* Bravade, fanfaronnade, rodomontade, vanterie en parole, orgueil, présomption.

խրոսակ Voyez **Հրոսակ**.

խրուպ (*խրաից, խրաիւք*) *s, pl.* Basses, sirtes.

խրանուլ (*ում, տեայ*) *v, n-p.* Faire un écart, tressaillir, sauter de peur, s'épouvanter, être ombrageux.

խրաուիւ, *s, ind.* Épouvantail.

խրաուիւակ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **խրաուիւ**.

խրաուցումն (*ցման, ցմամբ*) *s.* Écart, saut de peur, tressaillement.

խրաիւ (*իմ, տեայ*) *v, n-p.* Voyez **խրանուլ**.

խցանիւ (*եմ, խցի*) *v, a.* Boucher, tamponner, engorger, clorre, enclouer.

խցանք (*նայ, նօք*) *s.* Bouchon, tampon, tape, soupape; engorge-

ment, obstruction, opilation. **խցանք տակառի**, fausset. **խցանք թիւ**, bondon.

խցաւոր (*ի, աւ*) *s.* Qui a une cellule, ou une petite chambre.

խցիկ (*խցիան, խցիամբ*) *s.* Cellule, petite chambre, logette.

խցոպական (*ի, աւ*) *adj.* Obs-structif, opilatif.

խիւանիւ Voyez **խիւիւ**.

խիւիւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Couvrir, mettre un couvercle.

խիւիւկէց (*կեցի, կեցաւ*) *adj.* Qui jette le couvercle.

խութ (*ի, իւ*) *adj.* Malade, maladif, infirme, malsain.

խութադին, *adj, ind.* Voyez **խութ**: **խութամիտ** (*միտի, միտաւ*) *adj.* Balaour, stupide, grossier, sot, incomsidéré, étourdi, nigaud.

խութամիտութի (*թի, թք*) *s.* Étourderie, lourdisse, nigauderie, stupidité, pesanteur d'esprit.

խութանալ (*ամ, աջայ*) *v, n-p.* Être malade, tomber malade, se porter mal, ne se pas bien porter.

խութապատշաւ, *adj, ind.* Qui cause une maladie; qui apporte une maladie pour s'excuser.

խութասիրա (*սրաի, սրաիւ*) *adj.* Voyez **խութամիտ**.

խութասրտութի Voyez **խութամիտութի**.

խութութի (*թի, թք*) *s.* Maladie, infirmité, indisposition, incommodité.

խուլ (*ի, աւ*) *adj.* Sot, fou, insensé, hardi.

խուլապատ (*ի, աւ*) *adj.* Sot, qui juge sottement.

խուլապատութիւն (*թի, թք*) *s.* Sottise, jugement sot, ou fou.

խուլական (*ի, աւ*) *adj.* Fou, extravagant. **խուլական ջիւղը**, fantôme.

խուլութի (*թի, թք*) *s.* Sottise, folie.

խօսական (*ի, աւ*) *adj.* Doué de la faculté de parler, qui parle.

խօսակէց (*կցի, կցաւ*) *adj.* Qui parle avec un autre, confabulateur. **խօսակէց լինիւ**, s'aboucher, s'entretenir, converser, confabuler, conférer.

խօսակցիւ (*իմ, էջայ*) *v, n-p.* Voyez **խօսակէց լինիւ**.

խօ.

խօսակցութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Abouchement, colloque, conférence, entretien, pourparler, devis, entrevue, conversation, confabulation; dialogue; discours.

խօսարան (Ի, աւ) *s.* Parloir; bouche, langue.

խօսելի (լւոյ, լեաւ) *s.* Qui parle.

խօսիլ (իմ, սեցայ) *v, n-p.* Parler, discourir, entretenir; conférer, deviser, traiter, négocier. **խօսիլ ի հաշտութիւն**, parlementer. **խօսել աւ մէք զիկն**, marier, ou promettre une fille en mariage, fiancer, accorder. **խօսել իւր զիկն**, prendre en mariage, épouser, se marier; être accordé, ou convenu d'épouser une femme. **խօսիլ հաւաւց**, chanter.

խօսնակ (Ի, աւ) *s.* Médiateur, intercesseur: coq.

խօսնական (Ի, աւ) *adj, et s.* Qui parle: parleur: médiateur: Voyez **խօսուն**.

խօսնակից (եցի, կցաւ) *s.* Médiateur.

խօսնայր ou **խօսնեայր** (առն, արամբ) *s.* Époux, mari; un accordé, le fiancé.

խօսողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Action, ou faculté de parler.

խօսուն (սման, սմամբ) *s.* Promesse, ou contract de mariage, fiançailles, accords.

խօսուն (Ի, իւ) *adj.* Doué de faculté de parler, raisonnable, doué de raison.

խօսք (սեց, սեւք) *s, pl.* Parler, discours, langue, langage, parole, mot, propos, traité.

խօսող (սողի, սողաւ) *adj, et s.* Qui parle; parleur, qui parle beaucoup.

Ճ

Ճ (dza ou dsa) DZ ou DS (comme շ dans les mots Italiens *zeta, orzo, zelo, zona, mazzu, Lazaro*). Lettre consonne, quatorzième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres **Զ** et **Ճ**, et se confond quelquefois avec elles, particulièrement avec la première, par exemple: **Գճուծ**, **գճուծ**; **խճար**, **խճոր**; **խճ**, **խճ**: **Ճ** ou **Ճ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Cinquantième*.

ծագ (Ի, իւ ou աւ) *s.* Point, pointe; sommet, tête, faite; bout, extrémité. **Ծագէ ի ծագ**, d'une extrémité à l'autre; de fond en comble, entièrement.

Ծագել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Faire naître, pousser, produire: Voyez **Ծագիլ**.

Ծագիլ (իմ, գեցայ) *v, n-p.* Poindre, commencer à paraître, lever; naître, prendre origine; être produit; partir, veur, émaner, procéder, descendre, provenir, s'ensuivre, résulter; pulluler; éclore; dériver.

Ծագողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Voyez **Ծագուն**.

Ծագուն (գման, գմամբ) *s.* Pointe, lever; naissance, origine, formation, extraction, émanation, descendance, dérivation, résultat, source, principe.

Ծալել (եմ, եցի) *v, a.* Plier; replier, plisser, redoubler, retrousser; godronner.

Ծալուած (ոյ, ու) *s.* Voyez **Ծալք**.

Ծալում (լման, լմամբ) *s.* Voyez **Ծալք**.

Ծալք *s, pl, ind.* Pli, pliage, plissure, repli, fronce.

Ծախ (աւ, աւ) *s.* Dépens, dépense, frais, consommation, consomption, entretien; dissipation, domage.

Ծախել (եմ, եցի) *v, a.* Consommer, user, dissiper réduire à rien, épuiser, manger; absorber, dévorer, corroder; dépenser, faire de la dépense.

Ծախիլ (խի, խաւ) *adj, et s.* Dévorant, dévorateur; dissipateur; corrosif.

Ծախողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Voyez **Ծախում**.

Ծախում (լման, լմամբ) *s.* Dissipation, consommation, consomption; corrosion.

Ծածանիլ (իմ, նեցայ) *v, n.* Faire des rides sur l'eau, troubler la surface.

Ծածանում (նման, նմամբ) *s.* Ondulation, rides.

Ծածկաբար, *adv.* En secret, en cachette, à la dérobée, couvertement.

Ծածկազեա (գիտի, գիտաւ) *adj.* Qui connoit les secrets.

Ճած

Ծածկամազոյց, *adj, ind.* Caché.
Ծածկանք (նայ, նօք) *s, pl.* Voyez **Ծածկութի** :

Ծածկապէս Voyez **Ծածկաբար** :
Ծածկառես (ի, աւ) *adj.* Qui voit les secrets.

Ծածկարան (ի, աւ) *s.* Couvert, retraite. **Ծածկարան անկողնոյ**, couverture de lit, courte-pointe.

Ծածկել (եմ, եցի) *v, a.* Couvrir, recouvrir, cacher, celer, receler; dissimuler, masquer, pallier; prétexter, voiler; envelopper, enterrer; submerger, étouffer, inonder; supprimer; éclipser.

Ծածկելիք (լեաց, լեօք) *s, pl.* Couverture; ce qui sert à couvrir.

Ծածկել (կի, կաւ) *s.* Couverture, couvercle.

Ծածկոյթ (կութի, կութիւ) *s.* Couverture, couvert; housse; voile, rideau; habillement; masque; custode; banne; affublement; cachement, recèlement. **Ծածկոյթ գլխոյ**, couvre-chef. **Ծածկոյթ ոտից**, couvre-pied.

Ծածկութի (թի, թի) *s.* Cachement; occultation; secret: Voyez **Ծածկոյթ** :

Ծածուկ, *adj, ind.* Caché, occulte, secret; furtif; clandestin. **Ծածուկէք սրտի**, fond, ce qu'il y a de plus secret dans le cœur.

Ծակ (ու, ու) *s.* Trou, ouverture, pointe, pertuis, forure, douille, aorte, fente, boulin, embrasure; fosse, cavité; antre, caverne, grotte.

Ծակ, *adj, ind.* Foré, perforé.
Ծակահիթ, *adj, ind.* **Ծակախիթ լինել**. Se retirer dans une caverne.

Ծակամուտ (մութ, մուտ) *adj.* Qui se retire dans une caverne, dans une grotte.

Ծակել (եմ, եցի) *v, a.* Forer, percer, faire un trou, trouver, perforer.

Ծակոյկ (կուկի, կուկաւ) *s.* Petit trou, pointe, cavité.

Ծակոտ (ի, իւ) *adj.* Piqué, foré, perforé.

Ծակոտել (եմ, եցի) *v, a.* Piquer, forer, perforer.

Ծակոտեան, *adj, ind.* Voyez **Ծակոտէն** :

Ծակոտէն (կենի, կենիւ) *adj,*

et s. Piqué, foré, perforé; poreux: onyx.

Ծակոտաւած (շ, ու) *s.* Forure; perforation.

Ծակուկ Voyez **Ծակոյկ** :
Ծակոխք (տեաց, տեօք) *s, pl.* Pore.

Ծաղածանակ, *adj, ind.* Honteux, tourné en dérision.

Ծաղիկ (ղիւն, զիւմբ) ou **զիկ**, **զիււ** *s.* Fleur. **Ծաղիկ փայրիկ**, fleurette. **Ծաղիկ մանկանց**, petite vérole.

Ծաղիկընծիւղ, *adj, ind.* Qui pousse des fleurs, fleuri.

Ծաղկաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui produit des fleurs, fleuri.

Ծաղկադէր (դի, դիւ) *s.* Lettre grise, lettre capitale et figurée.

Ծաղկադարման (ի, իւ) *adj, et s.* Fleuriste.

Ծաղկադէմ (դիմ, դիմաւ) *adj.* Visage marqué, piqué, ou grêlé de petite vérole.

Ծաղկազարդ (ի, իւ) *adj, et s.* Orné de fleurs, fleuri: pâques fleuries, le dimanche des rameaux.

Ծաղկազարդել (եմ, եցի) *v, a.* Orner de fleurs.

Ծաղկազգեսաց (եցի, եցաւ) *adj.* Fleuri.

Ծաղկազգեսաւ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Ծաղկազգեսաց** :

Ծաղկազրեմ, *adj, ind.* Qui est dépouillé, ou privé de fleurs, dé-fleuri.

Ծաղկադուարձ, *adj, ind.* Fleuri.

Ծաղկալի, *adj, ind.* Voyez **Ծաղկալից** :

Ծաղկալից, *adj, ind.* Plein de fleurs, fleuri.

Ծաղկածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Qui fait naître des fleurs.

Ծաղկակալ (ի, աւ) *adj.* Qui a, qui porte des fleurs.

Ծաղկահամ, *adj, ind.* Voyez **Ծաղկահոտ** :

Ծաղկահոտ, *adj, ind.* Muscat (vin).

Ծաղկաձեւ, *adj, ind.* En forme de fleur, figuré.

Ծաղկաօրհնուորակ, *adj, ind.* Fait, orné de fleurs, figuré.

Ծաղկանոց Voyez **Ծաղկոց** :
Ծաղկատեանակ, *adj, ind.* En forme de fleur, fleuri.

Ծաղկաւեռանալ (ամ, աչաց) *v*, *n-p*. Fleurir, être rempli de fleurs, ou abondant en fleurs.

Ծաղկաւեռել (իմ, տեցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Ծաղկաւեռանալ**.

Ծաղկաւեռութի (թե, թք) *s*. Abondance de fleurs.

Ծաղկաւեռ (ւեռի, ւեռաւ) *adj*. Fleuri, fleurissant, rempli de fleurs.

Ծաղկաթիթիթ, *adj*, *ind*. Fleuri, fleurissant.

Ծաղկաբաղ (ի, իւ) *adj*, *et s*. Qui recueille des fleurs: recueil, sommaire, anthologie.

Ծաղկաբաղ առնել, recueillir, colliger, compiler.

Ծաղկաբաղութի (թե, թք) *s*. Anthologie.

Ծաղկեայ, *adj*, *ind*. Fleuri, figuré, borié.

Ծաղկել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a*. Fleurir, pousser des fleurs, être en fleur: orner de fleurs.

Ծաղկեղէն (ղեմ, զեաւ) *adj*. Voyez **Ծաղկեայ**.

Ծաղկերանգ, *adj*, *ind*. Fleuri, fleuri, orné de fleurs.

Ծաղկեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*; *r*. Faire fleurir, faire pousser des fleurs; rendre fleurissant.

Ծաղկընկէց, *adj*, *ind*. Qui a perdu sa fleur, défleurir. **Ծաղկընկէց լինել**, défleurir.

Ծաղկել (եմ, կեցայ) *v*, *n-p*. Fleurir, être en fleur. **Վերստին ծաղկել**, refleurir. **Ծաղկել ալեայ**, blanchir.

Ծաղկայ (ի, աւ) *s*. Jardin à fleurs.

Ծաղկուտ, *adj*, *ind*. Voyez **Ծաղկաւեռ**.

Ծաղք (զու, զու) *s*. Rire, ris, moquerie, raillerie, badinage, risée, ricanement; jouet, jeu. **Ծաղք առնել**, jouer, se moquer, ridiculiser. **Ծաղքու գալ**, badiner, railler, rire.

Ծաղքաբան (ի, իւ) *adj*. Diseur de bons mots, badin.

Ծաղքաբանութի (թե, թք) *s*. Rébus, badinage, badinerie.

Ծաղքալից, *adj*, *ind*. Honteux, ridicule, risible.

Ծաղքածու (ի, աւ) *adj*, *et s*. Rieur, moqueur, railleur, badin, bouffon, folâtre, drôle, diseur de bons mots, burlesque, comique, plaisant.

Ծաղքածութի (թե, թք) *s*. Ba-

dinage, bouffonnerie, moquerie.

Ծաղքական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Ծաղքալից**.

Ծաղքաւեր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Voyez **Ծաղքածու**.

Ծաղքել (եմ, եցի) *v*, *a*. Se rire, se moquer, se railler de, berner, jouer, traiter de ridicule.

Շամ (ի, իւ) *s*. Chevelure, cheveu. **Կեղծ շամ**, perruque, faux cheveux.

Շամածուտ, *adj*, *ind*. Grimacier, tors; tortueux, anfractueux.

Շամածուել (եմ, եցի) *v*, *a*. Grimacer, faire la moue à quelqu'un; tortiller.

Շամածութի (թե, թք) *s*. Grimaçe, contorsion de visage, distorsion.

Շամակալ (ի, աւ) *s*. Bande de cheveux, ornement pour lier les cheveux de la tête.

Շամել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mâcher.

Շամելիք (լիւց, լիւք) *s*, *pl*. Mâchoire; joue. **Շամելիք ձեռք**, gâchette.

Շայդ ou **Շայթ** (ի, իւ) *adj*. Défectueux, qui a une erreur, ou fausse opinion.

Շայթանահ (ձին, ձամ) *adj*, *et s*. Hérétique, schismatique.

Շայթլին Voyez **Շաթլին**.

Շայր (ի, իւ) *s*. Bout; bord, extrémité, fin; rebord; carre; cime, sommet, haut, tête; sommité, pointe.

Շայրադին (դանի, դանիւ) *adj*, *comp*. Consommé, suprême; extrême.

Շայրալիք, *adj*, *ind*. Comble, fort plein, complet, accompli, par fait.

Շայրալիքիք, *adj*, *ind*. Dont les bords, ou les extrémités sont rouges, levant (soleil).

Շայրակտար, *adj*, *ind*. Qui taille les extrémités, qui détruit entièrement, pernicieux, très-mauvais, nuisible.

Շայրակտար առնել, tailler les extrémités; détruire entièrement.

Շայրակտար, *adj*, *ind*. Dont le bout, ou l'extrémité est taillée.

Շայրակտար ձեռք *և* *ուրիշք*, dont le bout des doigts est taillé.

Շայրակտար առնել, tailler, ou retrancher les extrémités; estropier, mutiler, tronquer.

Շայր.

Ծայրահերձիկ (իմ, ձեցայ) *v*, *n-p*. Se fendre, se rompre entièrement.

Ծայրայեղ, *adj*, *ind*. Extrême, qui est au dernier point, trop.

Ծայրանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Exceller, surpasser.

Ծայրապատար, *adj*, *ind*. Voyez **Ծայրալիր** :

Ծայրաբուռիկ (ակի, ակաւ) *s*. Bourgeon, bouton.

Ծայրաս (ի, իւ) *adj*. Tronqué, mutilé.

Ծայրահեղ (եմ, եցի) *v*, *a*. Tronquer, mutiler, retrancher.

Ծայրասութի (թէ, թք) *s*. Mutation, retranchement.

Ծայրարձակութի (թէ, թք) *s*. Pousse.

Ծայրացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *s*. Consommer, achever, accomplir, mettre en sa perfection, rendre excellent.

Ծայրաբաղ, *adj*, *ind*. Tronqué, retranché. **Ծայրաբաղ առնել**, tronquer, retrancher; abrèger, raccourcir; recueillir.

Ծայր 'ի ծայր, *adj*, *ind*. Extrême; comble.

Ծայրութի (թէ, թք) *s*. Sommet, haut.

Ծանակ (ի, աւ) *adj*. Honteux, ridicule, jouet, tourné en dérision.

Ծանակագոյն (գունի, գունիւ) *adj*, *comp*. Très-honteux, fort ridicule.

Ծանականք (նայ, նք) *s*, *pl*. Honte, opprobre, ignominie; risée, moquerie, raillerie: les parties honteuses.

Ծանակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Berner, jouer, traiter de ridicule.

Ծանակութի (թէ, թք) *s*. Voyez **Ծանականք** :

Ծանծաղ, *adj*, *ind*. Voyez **Ծանծաղաւ** :

Ծանծաղաւոյն (գունի, գունիւ) *adj*, *comp*. Très-léger, qui n'est pas profond, fort bas.

Ծանծաղամիտ (միտ, մտաւ) *adj*. Léger, éventé, évaporé, farsadet, esprit folet.

Ծանծաղամտութի (թէ, թք) *s*. Légèreté, inconstance, imprudence, sottise.

Ծանծաղիկ (իմ, զեցայ) *v*, *n-p*.

Devenir plus léger, ou peu profond.

Ծանծաղաւ, *adj*, *ind*. Bas, qui n'est pas profond. **Ծանծաղաւաք**, lasses, bancs.

Ծանուան, *adv*. Grièvement, malaisément.

Ծանուցանել (եմ, նուցի) *v*, *a*. Avertir, faire savoir, signifier, notifier, rapporter, remonter, instruire, communiquer, enseigner; dire; révéler; déclarer, dénoncer, divulguer, publier, manifester, intimider; protester; marquer, dénoter.

Ծանուցում (ցման, ցմամբ) *s*. Déclaration, dénonciation, intimidation, signification, notification.

Ծանր (ու, ու) *adj*, *et adv*. Pesant, grave, gros, lourd, massif, grand, grief, épais; difficile, onéreux, pénible, incommode, fâcheux, importun, désagréable; imposable, sérieux, prépondérant: Voyez **Ծանուան** : **Ծանր թուիլ**, se fâcher, enrager.

Ծանրաբարդ (ի, իւ) *adj*. Grave, sérieux.

Ծանրաբարդութի (թէ, թք) *s*. Gravité, qualité de celui qui est sérieux.

Ծանրաբեկ, *adj*, *ind*. Accablé, qui succombe sous le poids.

Ծանրաբեռն, *adj*, *ind*. Pesant, onéreux, difficile: accablé, surchargé.

Ծանրաբեռնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Accabler, surcharger.

Ծանրագին (գին, գինիւ) *adj*. Précieux, de grand prix, cher, coûteux.

Ծանրագործ (ի, աւ) *adj*. Scélérat.

Ծանրաթախիծ, *adj*, *ind*. Fort triste, chagrin, mélancolique, très-fâcheux.

Ծանրալեզու (ի, աւ) *adj*. Qui parle gras, qui grasseye.

Ծանրալուծ, *adj*, *ind*. Dont le joug est pesant, onéreux, accablé.

Ծանրալուր, *adj*, *ind*. Dur d'oreille, sourdaut.

Ծանրախոս (ի, աւ) *adj*. Voyez **Ծանրալեզու** :

Ծանրակալ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Ծանր** :

Ծանրակիր, *adj*, *ind*. Pesant, onéreux; insupportable, intolérable.

Ծանրակին, *adj*, *ind*. Pesant; de grand prix.

Ծան-

Ծանրաձայն (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Ծանրալեզու** :

Ծանրամիտ (*մեծ, մտաւ*) *adj.* Fâcheux, humoriste, obstiné.

Ծանրամտիկ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Se fâcher ; s'obstiner.

Ծանրանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Peser, être lourd ; graver ; être insupportable ; s'appesantir, être aggravé, devenir pesant, s'augmenter. **Ծանրանալ աչաց**, perdre la vue. **Ծանրանալ ականջաց**, devenir dur d'oreille.

Ծանրանալիկ (*եմ, եցի*) *v, n.* Naviguer très-lent.

Ծանրահամ, *adj, ind.* Voyez **Ծանրաշարժ** :

Ծանրաշարժ, *adj, ind.* Pesant, lent.

Ծանրաշարժութի (*թի, թի*) *s.* Pesanteur, lenteur.

Ծանրաշարժի (*ի, իւ*) *s.* Baromètre.

Ծանրասիրտ (*սրտի, սրտաւ*) *adj.*

Voyez **Ծանրամիտ** :

Ծանրասրտութի (*թի, թի*) *s.* Obstination.

Ծանրատապառուկ, *adj, ind.* Ennuyeux, importun, fâcheux.

Ծանրացասունի, *adj, ind.* Fumant de colère. **Ծանրացասունի լի նիկ**, fumer de colère, s'irriter, se fâcher, enrager.

Ծանրացուցանիկ (*եմ, ցուցի*) *v, i.* Aggraver, appesantir, affaïsser, charger, accabler, surcharger.

Ծանրիկ (*իմ, լեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Ծանրանալ** :

Ծանրութի (*թի, թի*) *s.* Pesant, grièveté, gravitation ; charge, faix, fardeau ; poids ; appesantissement, affaïssement ; importance ; gravité, contenance, maintien.

Ծանօթ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Connaissant ; connu, manifeste : ami, une connaissance. **Ծանօթս աւլ**, faire connaître, donner à connaître. **Ծանօթս աւլ զանձնի**, se faire connaître, se manifester.

Ծանօթաբանութի (*թի, թի*) *s.* Note, observation : Voyez **Ծանօթութիւն** :

Ծանօթանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Prendre, avoir, ou faire connaissance, s'informer ; connaître, savoir.

Ծանօթութի (*թի, թի*) *s.* Connaissance, reconnaissance, notion,

prénotion, habitude, lumière, information, instruction, intelligence ; note, annotation ; avis, avertissement, remarque, notice, éclaircissement ; savoir, science ; rapport.

Ծառ (*յ, ու*) *s.* Arbre.

Ծառապահ, *adj, ind.* Qui monte sur un arbre.

Ծառախիւ, *adj, ind.* **Ծառախիւ լինիկ**, se cacher dans les arbres.

Ծառախտուր, *adj, ind.* **Ծառախտուր առնիկ**, Tailler les arbres.

Ծառայ (*ի, իւ*) *s.* Serviteur, domestique, servant, gargon, valet, serf, esclave, estaffier, vassal, dépendant, sujet.

Ծառայաբար, *adv.* Servilement, domestiquement.

Ծառայաբարայ (*ի, իւ*) *adj.* Qui se conduit servilement, vil, bas, qui n'est pas noble.

Ծառայազուն (*զնի, զնիւ*) *adj.* Qui est de la famille d'un serviteur, bas, vil, ignoble.

Ծառայածին (*ծնի, ծնիւ*) *adj.* Qui est né d'un domestique.

Ծառայական (*ի, աւ*) *adj.* Servile.

Ծառայակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Compagnon d'un serviteur.

Ծառայամիտ (*մեծ, մտաւ*) *adj.* Voyez **Ծառայաբարայ** :

Ծառայանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être domestique, ou esclave, servir.

Ծառայատոհմ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Ծառայազուն** :

Ծառայիկ (*եմ, եցի*) *v, n.* Servir, valet.

Ծառայեցուցանիկ (*եմ, ցուցի*) *v, i.* Faire servir, asservir, assujettir.

Ծառայորեալ (*երոյ, երով*) *s, pl.* Noblesse assujettie.

Ծառայութի (*թի, թի*) *s.* Servitude, domesticité ; esclavage, captivité, joug ; vassalage, dépendance, sujétion ; service, office.

Ծառանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Devenir un arbre ; se lever comme un arbre.

Ծառանոց (*ի, աւ*) *s.* Lieu planté d'arbres.

Ծառաստան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Ծառանոց** :

Ծառատունկ (*տնկայ, տնկով*) *s,*

et adj. Arbres plantés, bois, bocage: planté. Փայտ ծառապատել, bois, arbres plantés.

Ծառիկել *Voyez Ծառիկել:*

Ծառիկել (*եմ, եյի*) *v, a.* Mâcher, gruger, croquer, briser avec les dents.

Ծառիկում (*լման, քմամբ*) *s.* Action de mâcher, mastication.

Ծառու (*ոյ, ով*) *s.* Soif. **Ծառու անհնարին**, altération. **Շիշու ջրակել** զծառակ, désaltérer, éteindre, étancher la soif.

Ծառաւահոյծ, *adj, ind.* Altéré.

Ծառակեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Altérer, causer la soif.

Ծառակ (*ւոյ, ւեաւ*) *adj.* Altéré, qui a soif; sec; ardent.

Ծառակել (*իմ, ւեցոյ*) *v, n-p.* Avoir soif.

Ծառաւում, *adj, ind.* Sec.

Ծարիր (*ծարրոյ, ծարրով*) *s.* Antimoine préparé.

Ծարրոյ (*ուրի, ուրիւ*) *s.* Voyez **Ծարիր**.

Ծարրիկ (*եմ, եյի*) *v, a.* Farder d'antimoine préparé.

Ծառաւ, *s, ind.* Voyez **Ծառաւում**.

Ծառալիկան (*ի, աւ*) *adj.* Dilatable, ductile.

Ծառալիկանութի (*թէ, թք*) *s.* Dilatabilité, ductilité.

Ծառակել (*եմ, եյի*) *v, a.* Dilater, propager; répandre, étendre; étirer.

Ծառակեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Ծառակել**.

Ծառալում (*լման, քմամբ*) *s.* Dilatation, extension, diffusion, propagation, débordement.

Ծաւի (*ւոյ, ւեաւ*) *adj.* Doux, qui a des yeux doux.

Ծափ (*ի, իւ*) *s.* Battement de mains, applaudissement. **Ծափս հարկանել** ou **ծափ զծափի հարկանել**, battre des mains, applaudir.

Ծափաւայն (*ի, իւ*) *s.* Voyez **Ծափ**.

Ծափիկ (*եմ, եյի*) *v, n.* Voyez **Ծափս հարկանել**.

Ծգռուկ *Voyez Զգռուկ:*

Ծկթկթիկ (*եմ, եյի*) *v, n.* Voyez **Թլուսա խօսիկ**.

Ծեծած (*ի, իւ*) *s.* **Ծեծած զւոյ**, Étoupes.

Ծեծել (*եմ, եյի*) *v, a.* Battre; frapper, écacher, broyer, piler.

Ծեբ (*ոյ, ով*) *adj; et s.* Vieil; vieux; vieillard, âgé, barbon, ancien.

Ծերագոյն (*գուշի, գուշիւ*) *adj; et s.* Plus âgé, plus ancien.

Ծերածին (*ծնի, ծնաւ*) *adj.* Qui est né d'un vieillard, ou d'une vieille.

Ծերակից (*եյի, եյաւ*) *adj, et s.* Compagnon d'un vieillard, qui est de la même vieillesse.

Ծերակոյր (*կուսի, կուսիւ*) *s.* Sénat; assemblée de vieillards, ou des anciens. **Ծերակոյր Ժողով**, sénat. **Օրէնք** ou **վճիռ ծերակուսի**, sénatus-consulte. **Վեգամ ծերակուսի**, sénateur.

Ծերակուսական (*ի, աւ*) *adj.* Sénatorial.

Ծերունաւ (*ամ, աջոյ*) *v, n-p.* Vieillir, blanchir.

Ծերանոց (*ի, աւ*) *s.* Lieu des vieillards, ou des anciens.

Ծերաւած, *adj, ind.* Qui nourrit un vieillard.

Ծերաւածել (*եմ, եյի*) *v, a.* Nourrir un vieillard.

Ծերաւածութի (*թէ, թք*) *s.* Action de nourrir un vieillard.

Ծերաւանաւ (*ամ, աջոյ*) *v, n-p.* Être soulagé, ou bien aisé dans sa vieillesse.

Ծերութի (*թէ, թք*) *s.* Vieillesse. **խորին ծերութի**, décrépitude.

Ծերունաբար, *adv.* Comme un vieillard.

Ծերունեան, *adj, ind.* Âgé, vieil.

Ծերունի (*նոյ, նեաւ*) *s.* Vieillard, vieil, âgé, avancé en âge.

Ծերոյ (*ի, իւ*) *s.* Caverne, cavité, trou.

Ծեփ (*ոյ, ով*) *s.* Enduit, crépi, crépissure, ciment, mortier.

Ծեփիկ (*եմ, եյի*) *v, a.* Enduire, crépir, cimenter.

Ծեփում (*լման, քմամբ*) *s.* Enduit, crépissure.

Ծերարանիկ (*եմ, եյի*) *v, n.* Badiner.

Ծեբիկ (*եմ, եյի*) *v, a.* Détourner, détourner.

Ծեքեքիկ (*իմ, քեցոյ*) *v, n-p.* Minauder.

Ծեքեքմունք (*մանց, մամբք*)

ի, ղի. Airs penchés, minauderies.
Ծեծեղող (բողի, բողաւ) *adj.*,
 ու ի. Minaudier, douillet, délicat ar
 nec affectation.
Ծէս (ծիսի, ծիսիւ) *s.* Rit, ri-
 te, cérémonie.
Ծիածան (ի, աւ) *s.* Arc-en-ciel,
 iris.
Ծիծաղ, *s.*, *ind.* Souris, sourire;
 ris, rire, risée, ricanement. **Ծիծաղ**
 բարձրաձայն, éclat de rire.
Ծիծաղական (ի, աւ) *adj.* Ri-
 sible; plaisant, facétieux; ridicule,
 bernable.
Ծիծաղականութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Riabilité.
Ծիծաղեցր-ցանկ (եմ, ցուցի) *v.*,
 ի. Faire rire.
Ծիծաղել (իմ, զեցայ) *v.*, *n-p.*
 Rire, sourire, ricaner; se moquer,
 se railler. **Ծիծաղաձայն** ou **յանչափս**
ծիծաղել, éclater, crever, étouffer
 de rire.
Ծիծաղկոտ (ի, աւ) *adj.* Qui
 rit souvent: Voyez **Ծաղրաւեր**.
Ծիծառն (ծաւն, ծաւմբ) *s.* Hi-
 rondelle, martinet.
Ծիծառնուկ (նկի, նկաւ) *s.*
 Rossignol, philomèle.
Ծիծեռնախոտ (ի, իւ) *s.* Ché-
 lidoine.
Ծիծեռնաքար (ի, իւ) *s.* Éclaire.
Ծիւլ Voyez **Ծղում**.
Ծին (ծնի, ծնիւ) *s.* Naissance:
 arrière-faix, délivre. 'ի ծնէ, dès sa
 naissance.
Ծիսական (ի, աւ) *adj.* Céré-
 monial.
Ծիսարան (ի, աւ) *s.* Cérémon-
 nial, rituel.
Ծիս (ծաի, ծաիւ) *s.* Passereau,
 moineau, friquet.
Ծիր (ծրի, ծրիւ) *s.* Ligne tirée
 en rond, cercle, arc, circonférence,
 tour, ordre, cours, terme, ligne.
Ծիր գնաց, colure. **Ծիր կաթին**,
 galaxie, voie lactée. **Ծիր կաւար-**
ման, éclipse. **Ծիր գիշերահա-**
ւասարի, équinoxial.
Ծիրան (ոյ, ու) *s.* Abricot.
Ծիրանազարդ, *adj.*, *ind.* Orné
 de pourpre.
Ծիրանազգեաց (եցի, եցաւ) *adj.*
 Voyez **Ծիրանազգեստ**.
Ծիրանազգեստ (ի, իւ) *adj.* Vê-
 tu de pourpre.

Ծիրանածաղ, *adj.*, *ind.* Pourpré,
 rouge.
Ծիրանածաղ, *adj.*, *ind.* Fourni
 d'un bord pourpré, ou rouge.
Ծիրանածին (ծնի, ծնիւ) *adj.*:
 Qui est né dans la pourpre, ou dans
 la dignité royale.
Ծիրանածուկ, *adj.*, *ind.* Vo-
 yez **Ծիրանածին**.
Ծիրանածուկն, *adj.*, *ind.*, *et s.*
 Morceau de pourpre.
Ծիրանահան (ի, աւ) *adj.* Pour-
 pré, de couleur de pourpre. **Ծիրա-**
նահան պատմաձան, pourpre.
Ծիրանակիր (կրի, կրաւ) *adj.*
 Voyez **Ծիրանազգեստ**.
Ծիրանանալ (ամ, աջայ) *v.*, *n-p.*
 Être teint de pourpre, ou de couleur
 rouge; s'empourprer.
Ծիրանաներկ, *adj.*, *ind.* Teint en
 cramoisi, ou en pourpre, rouge, em-
 pourpré.
Ծիրանաներկեալ (կւյ, եււ) *adj.*
 Voyez **Ծիրանաներկ**.
Ծիրանաղաձառ (ի, աւ) *s.* Ven-
 deur d'abricots: vendeur de pourpre,
 ou d'étoffe teinte en pourpre.
Ծիրանառեսակ, *adj.*, *ind.* Pour-
 pré, en couleur de pourpre, cramo-
 isi, rouge.
Ծիրանառեսիւ, *adj.*, *ind.* Voyez
Ծիրանառեսակ.
Ծիրանացուցանել (եմ, ցուցի)
v., ի. Teindre en pourpre, ou en cra-
 moisi, rendre rouge, empourprer.
Ծիրանափայլ, *adj.*, *ind.* Pourpré,
 vêtu de pourpre, qui est en digni-
 té; rouge.
Ծիրանափառ, *adj.*, *ind.* Voyez
Ծիրանափայլ.
Ծիրանեղան, *adj.*, *ind.* Purpu-
 rin, cramoisi, écarlate; empourpré,
 rouge.
Ծիրանենի (նւյ, նեաւ) *s.* Abri-
 cotier.
Ծիրաներկն, *adj.*, *ind.* Teint en
 pourpre, purpurin, empourpré.
Ծիրաներկնել (եմ, եցի) *v.*, *a.*
 Teindre en pourpre, empourprer.
Ծիրանէկիր Voyez **Ծիրանակիր**.
Ծիրանի (նւյ, նեաւ) *s.*, *et adj.*
 Pourpre, écarlate, cramoisi; coche-
 nille; purpurin, rouge; violet.
Ծիրո (ծրուի, ծրուիւ) *s.* Chia-
 se, ordure, crote. **Ծիրո ասեմից**,
 chiure.

Ծիւ. (ծույ, ծուով) *s.* Voyez **Ծիրն**:

Ծիւր (ոյ, ու) *adj.* Maigre, décharné, étique, atténué.

Ծիւրական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ծիւր**: **Ծիւրական ախ**, consomption; fièvre étique.

Ծիւրեալ (եղյ, ելով) *adj.* Voyez **Ծիւր**: **Ծիւրեալ ախ** Voyez **Ծիւրական ախ**:

Ծիւրել (եմ, եցի) *v, a.* Amaigrir, consumer.

Ծիւրեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Voyez **Ծիւրել**:

Ծիւրել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Maigrir, s'amaigrir, se consumer.

Ծխալից, *adj, ind.* Plein de fumée, fumeux, enfumé.

Ծխախառն, *adj, ind.* Mêlé de fumée, fumeux.

Ծխախոտ (ի, էւ) *s.* Petun, tabac, herbe nicotiane. **Զգէլ զծխախոտ**, petuner, fumer du tabac. **Եղեզն ծխախոտի**, pipe.

Ծխամած, *adj, ind.* Environné de fumée, fumeux.

Ծխանելի (ւոյ, լեաւ) *s.* Parfum, aromate, empasme, drogue odoriférante.

Ծխաշունչ, *adj, ind.* Fumant, fumeux.

Ծխեալ (եղյ, ելով) *adj.* Fumé. **Պղինձ ծխեալ** Voyez **Արար**:

Ծխել (եմ, եցի) *v, a.* Fumer; parfumer, embaumer. **Ծխել զխունչ**, encenser.

Ծխել (իմ, խեցայ) *v, n-p.* Fumer, jeter de la fumée.

Ծխնեղոյզ (լուզի, լուզիւ) *s.* Le tuyau de la cheminée. **Մաքրել զծխնեղոյզն**, ramoner, nettoyer une cheminée.

Ծխոտել (եմ, եցի) *v, a.* Enfumer.

Ծխոտիլ (իմ, աեցայ) *v, n-p.* Être enfumé.

Ծխումն (խման, խմամբ) *s.* Fumigation, suffumigation. **Ծխումն խնկոց**, encensement.

Ծծել (եմ, եցի) *v, a.* Sucrer, tirer un suc, une liqueur avec la bouche. **Ծծել զլաժն**, sucer le lait, teter.

Ծծմալին (այնոյ, այնով) *adj.* Sulfuré, sulfureux.

Ծծմեայ, *adj, ind.* Voyez **Ծծմբ** **բային**:

Ծծումբ (ծծմբոյ, ծծմբով) *s.* Soufre. **Պատել** ou **օծանել ծծմբով**, soufrer, ensoufrer.

Ծծումն (ծծման, ծծմամբ) *s.* Succion.

Ծկոյթ Voyez **Չկոյթ**:

Ծկուկել Voyez **Չգուկել**:

Ծղիկ ou **Ծղիք** (ղեաց, ղեպ) *s, pl.* Les bras.

Ծղիկի (նւոյ, նեաւ) *s.* Gond, pivot; charnière.

Ծղրիք (բգի, բգաւ) *s.* Grillon.

Ծղրո ou **Ծղրա** (ի, էւ) *s.* Brin,

tige, tuyau.

Ծմակ (ի, աւ) *s.* Un lieu sombre, ou obscur.

Ծմակային (յնոյ, յնով) *adj.* Ombrageux, obscur.

Ծմականիւտ, *adj, ind.* Qui demeure dans un lieu obscur, ou ombrageux.

Ծմակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Rendre sombre, ou obscur, obscurcir.

Ծմակեցուցիլ (ջի, ջլաւ) *adj.* Qui rend sombre, ou obscur.

Ծմակութի (թի, թի) *s.* Obscurité, état d'un lieu obscur, ou ombrageux.

Ծմել (ոյ, ու) *s.* Épinards: Voyez **Ըովն**:

Ծմրեալ (եղյ, ելով) *adj.* Triste, abattu de douleur, chagrin.

Ծմրել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* S'attrister, s'abattre de douleur, se chagriner.

Ծնական Voyez **Ծնողական**:

Ծնանելի (ւոյ, լեաւ) *adj.* Qui accouche, qui enfante.

Ծնանիլ (իմ, ծնայ) *v, a, et n-p.* Engendrer, enfanter, accoucher, s'accoucher, produire, procréer: s'engendrer, se produire, naître, pulluler, éclore; procéder, provenir. **Վերստին ծնանիլ**, régénérer; renaître.

Ծնանող (նողի, նողաւ) *adj.* Ծնաւող բոլորակ, Générateur.

Ծնդատէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Mortifié, honteux, honnête.

Ծնդել (եմ, եցի) *v, a.* Mortifier, macérer, amaigrir, affaiblir.

Ծնդիլ (իմ, գեցայ) *v, n-p.* S'amaigrir, être mortifié; ou macéré, s'aff-

affaiblir, perdre la force de ses genoux.

Ծնդում (ի, աւ) *adj.* Faible, maigre, macéré, mortifié.

Ծնեալ (կոյ, կով) *adj.* Né.

Ծնեքեկ (ի, աւ) *s.* Asperge.

Ծնեալթի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Enfantement, génération, naissance.

Ծնիլ Voyez **Ծնանիլ**.

Ծնիլ (նի, նաւ) *adj, et s.* Voyez **Ծնող**.

Ծնողայ (ի, իւ) *s.* Cymbale, petite sonnette.

Ծնկահապ, *adj, ind.* Nouveux, plein de nœuds.

Ծնկիլ Voyez **Ծնեքիլ**.

Ծնկեք (ի, աւ) *s.* Note de musique.

Ծննդաբախտ (ի, իւ) *s.* Naissance, ascendant, nativité.

Ծննդաբան (ի, իւ) *s.* Généalogiste; astrologue.

Ծննդաբանիլ (եմ, եցի) *v, a.* Dresser les généalogies, dénombrer les ancêtres; professer l'astrologie judiciaire.

Ծննդաբանութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Généalogie, dénombrement des ancêtres; astrologie judiciaire.

Ծննդաբանիլ (ի, աւ) *s, et adj.* Astrologue; astrologique.

Ծննդաբործ (ի, աւ) *s, et adj.* Qui engendre, prolifique.

Ծննդական (ի, աւ) *s, et adj.* Qui s'accouche, qui enfante, qui engendre; génératif, prolifique, fécond, fertile.

Ծննդական անդամ, membre génital, nature, partie naturelle de l'animal.

Ծննդականութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Faculté générative; fécondité, fertilité.

Ծննդակեր (ի, աւ) *adj.* Qui mange, qui dévore ses enfants.

Ծննդակերութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Action de manger, ou dévorer ses enfants.

Ծննդանոց (ի, աւ) *s.* Voyez **Ծննդական անդամ**.

Ծննդաբար (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ծննդաբործ**.

Ծնողաբար, *adv.* Paternellement, en père; maternellement, en mère.

Ծնողաբութի, *adj, ind.* Qui a un soin paternel, ou maternel.

Ծնողութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Génération, paternité.

Ծնութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Voyez **Ծնունդ**.

Ծնունդ (ծննդեան, ծննդեամբ) *s.* Génération, enfantement, accouchement, couche, part, procréation, production: engeance, race; naissance, nativité, filiation; origine.

Ծնունդ, les enfants, les descendants.

Ծնունդ ou **Գործ** **Ծննդոց**, Genèse.

Ծնունդ **արդանդի կենդանաց**, portée.

Ծնունդ **մտաց**, conception.

Ծնունդ **ծնունդ**, régénération, renaissance.

Ծնունդ **Քրիստոսի**, Noël, fête de la nativité de notre Seigneur.

Ծնունդ **կուլոս**, culot.

Ծնունդ (եմ, ծնունդ) *v, s.* Accoucher, aider une femme à accoucher, délivrer, faire accoucher.

Ծնունդ (նի, նաւ) *s.* Accoucheur; accoucheuse, sage-femme, matrone.

Ծնութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Voyez **Ծնունդ**.

Ծնրադարական (ի, աւ) *adj.* De genuflexion, en action de fléchir les genoux.

Ծնրադարութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Genuflexion, action de fléchir les genoux.

Ծնող (նողի, նողիւ) *s.* Parent, père, mère.

Ծնում (ի, իւ) *s.* Mâchoire, joue.

Ծնում **շինուածոց**, bord, bordure.

Ծնում **ձիոյ**, ganache.

Ծոթրին (րի, րիւ) *s.* Thym.

Ծոթրակ (ի, աւ) *s.* Nuque, occiput.

Ծոթրակ (ի, աւ) *s.* Attrapoire, lacs, lacet, piège.

Ծոթ (ոյ, ու) *adj, et s.* Qui est à jeun: jeûne, abstinence de manger.

Ծոթական (ի, աւ) *adj.* De jeûne, d'abstinence.

Ծոթակաց (ի, իւ) *adj.* Qui est à jeun, jeûneur.

Ծոթանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Jeûner.

Ծոթապահ (ի, աւ) *adj.* Jeûneur.

Ծոթապահիլ (եմ, եցի) *v, n.* Jeûner.

Ծոթապահ (հոյ, հով) *s, pl.* Jeûne, abstinence.

Ծոթապահ, *adj, ind.* Qui travaille à jeun, ou avec abstinence.

Ծոթապահիլ (եմ, ջոցի) *v, s.* Faire jeûner.

Ծովեղ (եղ, եյե) Voyez **Ծովա-
նալ** :

Ծուլ (ծուլի, ծուլիւ) *adj.* Pa-
resseux, fainéant, poltron, paguote,
lâche, lendore.

Ծույ (ի, իւ) *s.* Tissu, filet; fran-
ge, houppé, feluche, découpure; é-
chelle de rubans, falbala, pretin-
taillies; campana.

Ծով (ու, ու) *s.* Mer; lac: bas-
sin, réservoir d'eau. **Ընտել ծովու**,
éminariné.

Ծովագիր (գրի, գրաւ) *s.* Hy-
drographe.

Ծովագնաց (ի, իւ) *adj.* Qui pas-
se, qui va par mer, navigant, na-
vigateur.

Ծովագլին, *adj, ind.* Céladon,
verd de mer.

Ծովագրական (ի, աւ) *adj.* Hy-
drographique.

Ծովագրութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Hy-
drographie.

Ծովաթանդ (ի, աւ) *s.* Mous-
se de mer.

Ծովաթաց, *adj, ind.* Baigné, ou
mouillé dans l'eau de la mer.

Ծովախոր, *adj, ind.* Très-pro-
fond, haut, abymé: abyme.

Ծովածաւալ, *adj, ind.* Répandu
comme une mer; maritime.

Ծովածին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Né,
ou produit de la mer.

Ծովածոց (ի, իւ) *s.* Golfe, port,
le sein de la mer.

Ծովածուփ, *adj, ind.* Tourmen-
teux, fort agité, orageux.

Ծովակ (ի, աւ) *s.* Petite mer,
lac, étang, eau.

Ծովակալ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui
tient la mer, qui commande sur la
mer: amiral.

Ծովակալութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.*
Amirauté.

Ծովական (ի, աւ) *adj.* Voyez
Ծովային :

Ծովակոծ, *adj, ind.* Voyez **Ծա-
վածուփ** :

Ծովակողմն (ման, մամբ) *s.* Le
côté de la mer.

Ծովակուտակ, *adj, ind.* Entassé
dans la mer.

Ծովակուր, *adj, ind.* Submergé,
noyé, perdu dans la mer. **Ծովա-
կուր լինել**, se noyer, se perdre dans
la mer.

Ծովահայեաց, *adj, ind.* Qui re-
garde sur la mer, maritime.

Ծովահոգ (ի, աւ) *adj.* Qui a le
mal de mer.

Ծովահեղձ, *adj, ind.* Voyez **Ծա-
վահեղձիկ** :

Ծովահեղձիկ, *adj, ind.* Noyé
dans la mer.

Ծովահեղձոյ, *adj, ind.* Qui é-
touffe dans la mer. **Ծովահեղձոյ
առնել**, étouffer, noyer, submerger,
perdre dans la mer.

Ծովահեղձուկ, *adj, ind.* Voyez
Ծովահեղձոյ :

Ծովահեղձ, *adj, ind.* Qui fend,
qui divise la mer.

Ծովածի (ոյ, ու) *s.* Hippo-
tame.

Ծովամարտ (ի, իւ) *adj, et s.*
Qui combat sur la mer, naval.

Ծովամարտիկ (տի, տիւ) *adj,*
et s. Voyez **Ծովամարտ** : **Ծովա-
մարտիկ զորութի**, marine. **Ծովա-
մարտիկ աւազակ**, corsaire, écumeur
de mer, pirate.

Ծովամարտութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.*
Combat de mer, ou naval.

Ծովածաց, *adj, ind.* Qui jette,
ou qui est jeté dans la mer.

Ծովամոյն, *adj, ind.* Voyez **Ծա-
վահեղձոյ** :

Ծովային (այնոյ, այնով) *adj.*
Marin; maritime. **Ծովային զորա-
թիւն**, marine, forces maritimes.

Ծովայրդ (յուլի, յուլիւ) *adj,*
et s. Plongeon, plongeur.

Ծովանալ (աւ, ացայ) *v, n-p.*
Devenir une mer; inonder, submer-
ger, couvrir d'eau.

Ծովառու, *adj, ind.* Qui voyage
par mer: Voyez **Ծովագնաց** :

Ծովապատիժ, *adj, ind.* Qui est
puni par mer, ou par l'eau.

Ծովապեր (ի, աւ) *s.* Voyez
Ծովակալ :

Ծովաջուր (ջրոյ, ջրով) *s.* Eau
de mer.

Ծովասոյդ, *adj, ind.* Qui est en-
foncé, submergé, ou plongé dans l'
eau, dans la mer.

Ծովալար, *adj, ind.* Poussé, ou
jeté par la mer.

Ծովալէժ, *adj, ind.* Jeté dans
la mer; en jetant dans l'eau.

Ծովառեսէլ, *adj, ind.* Qui ressem-
ble à une mer.

Ծ.

Ծովացու (յուլ, ջուլ) *s.* Tau-
reau marin (chimère).

Ծովաբոս (ծւոյ, ծեւու) *s.* Os-
sifrague.

Ծովացուցանել (եմ, ջուցի) *v, t.*
Rendre une mer, inonder.

Ծովափն, *s, ind.* Voyez Ծովեզր:

Ծովափնեայ (նէի, նէիւ) *adj.*
Voyez Ծովեզրեայ:

Ծովաբասակ, *adj, ind.* Voyez
Ծովաբոս:

Ծովեայք (վէից, վէիւք) *s, pl.*
Ceux qui sont dans la mer, ou en
mer.

Ծովեզրեայ, *adj, ind.* Mariti-
me, qui est proche de la mer.

Ծովեզր (եզեր, եզերք) *s.* Côte
de la mer, marine, bord, rivage de
la mer, plage, rade, côtière, rive;
falaise.

Ծովեզրեցի (ցւոյ, ցւով) *adj.*
Maritime.

Ծովել, Voyez Կաւել:

Ծովբնիկեայ, *adj, ind.* Voyez Ծով-
բնիկեի:

Ծովբնիկեի, *adj, ind.* Qui est
jeté dans la mer.

Ծոբ (ոյ, ով) *s.* Sorte de fruit.

Ծորակ (ի, աւ) *s.* Robinet, can-
nelle, canal, conduit, tuyau; anche.

Ծորան (ի, աւ) *s, et adj.* Cou-
lement, flux, coulis, écoulement:
coulant, qui coule.

Ծորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez
Ծորեցուցանել:

Ծորեցուցանել (եմ, ջուցի) *v, t.*
Faire écouler, instiller.

Ծորիլ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Cou-
ler, s'écouler, écouler, découler,
fluer, suinter; s'enfuir, se passer.

Ծործակ, Voyez Ծործրակ:

Ծործոր (ոյ, ով) *s.* Vallon.

Ծործորակ (ի, աւ) *s.* Petit
vallon.

Ծորուին (բման, բմամբ) *s.* Cou-
lement, écoulement, découlement,
flux, fluxion.

Ծորուն, *adj, ind.* Coulant, fluide.

Ծոց (ոյ, ով) *s.* Sein; giron; ca-
vité, caverne. Ծոց Ծովու, golfe;
le sein, le dedans de la mer. Ծոց
անկեան, sinus.

Ծոցածին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Né
du sein de quelque personne.

Ծոցաւոր (ի, աւ) *adj.* Cave,
creux, concave.

Ծուտար (ի, իւ) *s.* Clartie; éraile
lure.

Ծուտակ (եմ, եցի) *v, a.* Érail-
ler, effiler.

Ծուէք, *s, pl, ind.* Morceau de
linge usé, ou coupé.

Ծուլալ, Voyez Ծուլանալ:

Ծուլալից, *adj, ind.* Paresseux,
poltron.

Ծուլամիտ (միտ, միտաւ) *adj.*
Paresseux, lent.

Ծուլամիտութի (թի, թի) *s.* Pa-
resse, lâcheté.

Ծուլանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.*
Fainéanter, être fainéant, ou pares-
seux.

Ծուլեք (նաց, նք) *s, pl.* Vo-
yez Ծուլութի:

Ծուլացուցանել (եմ, ջուցի) *v,*
t. Rendre paresseux.

Ծուլութի (թի, թի) *s.* Pares-
se; fainéantise, oisiveté, faitardise, pa-
gnoterie, lâcheté, poltronnerie.

Ծուխ (ծխոյ, ծխով) *s.* Fumée.

Ծուծ (ծծոյ, ծծով) *s.* Suc, suc-
cion: Voyez Ուղեղ:

Ծուկալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Տ'
obstiner.

Ծուլալ, Voyez Ծուլանալ:

Ծուլակ, Voyez Ծուլակ:

Ծուլութի, Voyez Ծուլութի:

Ծունգն ou Ծունկն (ծնգան,
ծնգամբ) *s.* Genou; giron: nœud.
Ծունգն կոչի, genouillère. Պահ-
պանակ ծնգայ, genouillère.

Ծունի (ծնկոյ, ծնկով) *s.* Note
de musique.

Ծունի, *s, ind.* Genou: nœud.

Ծունի գնել, Ծունի կրկնել, Ծունի
խոնարհեցուցանել, 'ի Ծունի իջա-
նել, s'agenouiller, se mettre à ge-
noux, être à genoux, fléchir le ge-
nou. Ծունի կապել, se former en
nœuds.

Ծուպ, Voyez Ծուպ:

Ծոււ (ծուոյ, ծուով) *adj.* Vo-
yez Թիւր:

Ծուլիք, *s, pl, ind.* Agitation,
trouble, tourmente; tumulte.

Ծախել (եմ, եցի) *v, a.* Attacher,
joindre.

Ծապակ (եմ, եցի) *v, a.* Dégui-
ser, travestir.

Ծապիլ (իմ, աւցայ) *v, n-p.* Se
travestir, être déguisé.

Ծապաւան (աման, ամամբ) *s.* Dé-
gui-

guisement, travestissement.

Ծռել Voyez **Թիւրել** :

Ծռութիւն Voyez **Թիւրութիւն** :

Ծրագիր, *adj.*, *ind.* Écrit.

Ծրագրել Voyez **Գրել** et **Գծալ**.

Դրել :

Ծրանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Se rendre rond.

Ծրար (*ի*, *իւ*) *s.* Enveloppe, couvert; paquet; emballage; rouleau.

Ծրարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Envelopper; emballer; rouler, enrôler.

Ծրգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Gâter, salir, tacher, imbibier.

Ծրգել (*իմ*, *դեցայ*) *v*, *n-p.* Se gâter, s'imbiber.

Ծրահել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Émeutir, sienter.

Ծփալ (*ամ*, *ացի*) *v*, *n.* Se troubler, être agité, se tourmenter, ondoyer, flotter, moutonner, frémir; branler, chanceler.

Ծփալէք, *adj.*, *ind.* Voyez **Ծփահան** :

Ծփահան (*ի*, *աւ*) *adj.* Tourmentueux; tumultueux; flottant, agité.

Ծփանք (*նայ*, *նք*) *s*, *pl.* Tourmente, flot; trouble, agitation, ondulation, fluctuation, soulèvement, chancellement. 'ի **ծփանի**, à flot; en trouble.

Ծփել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Troubler, agiter.

Ծփել (*իմ*, *դեցայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Ծփալ** :

Ծփին, *adj.*, *ind.* Voyez **Ծփահան** :

Ծփումն (*փման*, *փմամբ*) *s.* Voyez **Ծփանք** :

Ծողակ Voyez **Ծաղակ** :

Կ

Կ (guén) G (français avant les voyelles *a*, *o*, *u*; *ga*, *go*, *gu*). Lettre consonne, quinzième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres **Գ** et **Ք**, et se confond quelquefois avec elles, par exemple: **Կանչիւն**, **կանչիւն**; **խոշանդել**, **խոշտանդել**; **ծաղակել**, **ծաղակել**; **պաղակել**, **պաղակել**; **կանոնի**, **քանոն**.

Կ ou **Կ** avec une ligne au-dessus,

marque le nombre *Soixantième*.

Կարս (*ի*, *աւ*) *s.* Voyez **Կարսի** :

Կալ (*ի*, *իւ*) *s.* Contention, débat, dispute, contestation, différent, démêlé, querelle, brouillerie, noise, pointillerie.

Կալալութայ, *adj.*, *ind.* Contentieux, qui aime à disputer.

Կալել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Débattre, contester, disputer, quereller, pointiller, chamailler, se chamailler, chicoter.

Կալել (*իմ*, *դեցայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Կալել** :

Կալ (*ի*, *իւ*) *s.* Gaz.

Կալալործութիւն Voyez **Ոստայ**. **նանկութիւն** :

Կալալորանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Se fortifier, se refaire, reprendre des forces.

Կալալորացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Fortifier, conforter, corroborer, soutenir, donner de la force, refaire, mettre en vigueur et en bonne santé; soulager; restaurer, rétablir.

Կալալորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Voyez **Կալալորացուցանել** :

Կալալորեցուցանել Voyez **Կալալալորացուցանել** :

Կալալորիւ (*բի*, *բաւ*) *adj.*, *et s.* Fortifiant, confortatif, corroboratif; fortificateur.

Կալալորումն (*ուման*, *ումամբ*) *s.* Restauration, rétablissement, confortation. **Կալալորումն** 'ի **Հիւանդութիւն**, convalescence.

Կալմ, *adj.*, *et s*, *ind.* Prêt, qui est en état, qui est préparé, dispos, actif, diligent; entier, complet, parfait: ouvrage, garniture, meuble. **Կալմ դրոյ**, reliure.

Կալման (*ոյ*, *ով*) *s.* Apprêt, appareil, préparation; meuble, garniture, ameublement; équipement; armure; meubles, ustensiles; construction. **Կալման ձիոյ**, harnais, enharnachement.

Կալմակերպել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Former, faire, figurer, façonner; projeter; construire.

Կալմակերպութիւն (*թիւ*, *թիւ*) *s.* Forme, figure, façon, manière, construction; projet, dessein.

Կալմարան (*ի*, *աւ*) *s.* Lieu, ou boutique d'un relieur. Voyez **Գործարան** :

Կալ.

Կազմարար (ի, աւ) *s.* Relieur, qui relie des livres.

Կազմել (եմ, եցի) *v, a.* Construire, bâtir, faire; manufacturer; dresser, former, figurer, façonner; apprêter, préparer; fournir, pourvoir; garnir, donner, revêtir; armer; équiper; accommoder, ranger, agencer, ajuster, mettre en état, disposer; orner, embellir. **Կազմել տիրա**, relire des livres.

Կազմիլ (միլ, միաւ) *adj, et s.* Qui construit, qui prépare.

Կազմից (ի, աւ) *s.* Voyez **Կազմարան** :

Կազմուած (ոյ, ու) *s.* Voyez **Կազմութի** :

Կազմութի (թի, թի) *s.* Construction, structure, fabrique; confection, composition, constitution, établissement; ordre, arrangement; forme, formation; assortiment, garniture, meuble; armure; équipage. **Կազմութի մարմնի**, constitution, tempérament, complexion du corps, disposition.

Կաթ (ի, իւ) *s.* Goutte: Voyez **Կաթիլ** :

Կաթարոս (ի, աւ) *adj.* (mot grec) Pur: Voyez **Մաքուր** ou **Անարատ** :

Կաթգր (գրի, գրաւ) *s.* (mot grec) Siège: Voyez **Աթոռ** :

Կաթել (եմ, եցի) *v, n.* Découler, couler goutte à goutte, couler, suinter, distiller, tomber goutte à goutte.

Կաթեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire couler, ou tomber goutte à goutte, distiller, instiller.

Կաթիլ (թիլ, թիլ) *s.* Goutte, découlement. **Կաթիլ առ կաթիլ**, goutte à goutte.

Կաթիլ (իմ, թեցոյ) *v, n-p.* Voyez **Կաթել** :

Կաթիկ, *s, ind.* Petite goutte.

Կաթիւ (թիւ, թափ) *s.* Lait.

Կաթիւ ձկան, laite, laitance.

Կաթնարոյծ, *adj, ind.* Qui est nourri de lait; qui tète encore.

Կաթնալից, *adj, ind.* Plein, abondant en lait; laiteux.

Կաթնածուծ, *adj, ind.* Qui tète, qui suce le lait.

Կաթնակեր Voyez **Կաթնկեր** :

Կաթնակից (կցի, կցաւ) *s.* Frère

re de lait, qui tète avec un autre. **Կաթնածիլ**, *adj, et s, ind.* Qui donne à teter.

Կաթնամատոյց, *adj, et s, ind.* Voyez **Կաթնածիլ** :

Կաթնաւալ (աւ, աջոյ) *v, n-p.* Se changer en lait, se réduire en lait.

Կաթնասուծ, *adj, ind.* Qui est nourri de lait, qui tète; qui donne à teter.

Կաթնազաւառ (ի, աւ) *s.* Laitière.

Կաթնաստան (ման, մաճ) *s.* Dents de lait :

Կաթնասու (ի, աւ) *adj, et s.* Qui donne à teter, nourrice.

Կաթնարան (ի, աւ) *s.* Laiterie.

Կաթնարու (ի, աւ) *adj.* Voyez **Կաթնկեր** :

Կաթնեղէնք (ղինոյ, ղինօք) *s, pl.* Laitage.

Կաթնեղակք (կաց, կօք) *s, pl.* Veines lactées.

Կաթնկեր (ի, աւ) *adj.* Qui tète, qui suce le lait.

Կաթողի Voyez **Կաթողին** :

Կաթողին, *adj, ind, et adv.* Tendre, passionné, mourant, languissant, amoureux, ardent, cordial: tendrement, passionnément, éperdument, cordialement.

Կաթողնիլ (իմ, նեցոյ) *v, n-p.* S'attendrir, se laisser toucher de passion, languir, soupirer.

Կաթողիկէ Voyez **Կաթողիկէ** :

Կաթողիկոս Voyez **Կաթողիկոս** :

Կաթոռ (ի, իւ) *adj.* Amoureux, amant, mourant, languissant.

Կաթուած (ոյ, ու) *s.* Goutte, écoulement; goutte; apoplexie.

Կաթողիկեայ (կէի, կէիւ) *adj.* Universel, général, qui s'étend, qui appartient à tout.

Թուղթ կաթողիկեայ, épître, lettre universelle, ou qui est adressée généralement à tout.

Կաթողիկեան, *adj, ind.* Voyez **Կաթողիկեայ** :

Կաթողիկէ (կէի, կէիւ) *adj, et s.* Universel, général; catholique: coupe, dôme (d'une église).

Կաթողիկոս (ի, աւ) *s.* Universel, ou général (titre de principal évêque de l'église Arménienne) Patriarche.

Կաթողիկոսական (ի, աւ) *adj.* Patriarcal.

Կաթողիկոսարան (ի, աւ) *s.* Le siège, ou la maison Patriarcale.

Կաթողիկոսութի (թԵ, թԺ) *s.* Patriarcat.

Կաթայ (ի, իւ) *s.* Chaudron, marmite.

Կաթայադործ (ի, աւ) *s.* Chaudronnier.

Կաթայադործութի (թԵ, թԺ) *s.* Chaudronnerie.

Կալ (կամ, կացի) *v, n.* Rester, demeurer, résider; consister, être, exister, subsister, vivre; durer, continuer d'être, être permanent, persister, insister; s'arrêter. Կալ մնալ, rester, demeurer; attendre; persister, perséverer.

Կալ և կապ ունել *Voyez* Կալա նել:

Կալ (ոյ, ով) *s.* Aire à battre les grains, aire d'une grange: action d'éventer le grain.

Կալանական (ի, աւ) *adj, et s.* *Voyez* Կալանաւոր:

Կալանաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Qui est détenu dans une prison, prisonnier, captif.

Կալանաւորական (ի, իւ) *s.* Sergent, satellite, argousin.

Կալանաւորութի (թԵ, թԺ) *s.* Prise, détention, captivité, emprisonnement.

Կալանել (եմ, եցի) *v, a.* Prendre, arrêter, faire prisonnier, emprisonner, mettre en prison.

Կալաիք (նայ, նգք) *s, pl.* Prise, arrêt, emprisonnement, détention, prison.

Կալապետ (ի, աւ) *s.* Maître d'une aire.

Կալաքար ou Կալէքար (ի, իւ) *s.* Soude, alcali.

Կալի (լոյ, լեաւ) *s.* Kali.

Կալնուլ (ում, կալայ) *v, a.* *Voyez* Ունել:

Կալոսի (աւոյ, աւով) *adj.* Qui bat les grains dans l'aire, batteur en grange.

Կալորայք (այից, այիւք) *s, pl.* Les aires, les granges.

Կալուածք (ծոց, ծովք) *s, pl.* Possession, biens, terre, fonds, cru; fief; ferme, cense.

Կալումն (լման, լմամք) *s.* *Voyez* Ըմբռնումն:

Կախ, *adj, ipd.* Ի կախ, Pendant,

en suspens. Ի կախ ունել, suspendre, tenir en suspens.

Կախալան (ի, աւ) *s.* Fourche; gibet, potence, fourches patibulaires. Հանել ի կախալան, pendre un criminel. Արժանի կախալանի, pendable, qui mérite la potence.

Կախալանել (եմ, եցի) *v, a.* Pendre.

Կախալանել (իմ, նեցայ) *v, a-p.* Être pendu.

Կախան (ի, աւ) *s.* *Voyez* Կախալան:

Կախարդ (ի, աւ) *s.* Enchanteur, charmeur, sorcier, ensorceleur, magicien.

Կախարդանք (նայ, նգք) *s, pl.* *Voyez* Կախարդութի:

Կախարդատար (ի, աւ) *s.* Grand charmeur, chef des sorciers. Ինքե կախարդատար, grimoires.

Կախարդել (եմ, եցի) *v, a.* Charmer, ensorceler, enchanter, fasciner, enthousiasmer.

Կախարդութի (թԵ, թԺ) *s.* Charme, enchantement, magie, art, sorcellerie, ensorcellement, théurgie, sort, prestige, fascination, maléfice, diablerie.

Կախել (եմ, եցի) *v, a.* Pendre, suspendre, appendre, attacher; accrocher, raccrocher, aggrafer.

Կախել (եմ, խեցայ) *v, a-p.* Pendre, être pendu; tomber trop bas; suspendre; dépendre.

Կախումն (խման, խմամք) *s.* Action de pendre; suspension; suspense; dépendance.

Կակալ (ի, իւ) *adj.* Bredouilleur, qui parle gras, qui bégaye.

Կակալել (եմ, եցի) *v, n.* Grasseyer, parler gras, bégayer, avoir peine à prononcer les mots, balbutier, bredouiller, parler d'une manière confuse.

Կակալում (ի, աւ) *adj.* Qui bégaye beaucoup.

Կական (ի, աւ) *s.* Lamentation, plainte accompagnée de gémissements et de cris.

Կականաբարձ, *adj, ind.* Qui se lamente.

Կականալիք, *adj, ind.* Lamentable, plein de lamentation, ou de plainte.

Կականաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui la-

lamenté, qui déplore, plaintif.

Կականել (եմ, եցի ou եցայ) *v*, *n*, et *n-p*. Lamentar, se lamenter, déplore, plaindre.

Կականումն (եման, նման) *s*. Voyez Կակա :

Կակալ ou Կակալ (ի, իւ) *s*. Pavot rouge : tulipe; fritillaire. Կակալ զւարի, ponceau.

Կակալանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Mollir, s' amollir, s'attendrir.

Կակալացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *z*. Mollir, amollir, attendrir, déroisir, adoucir, mollifier, ramollir, mortifier, tremper.

Կակղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Կակալացուցանել :

Կակղուղել, *adj*, *ind*. Qui est fourré de branches molles, ou tendres.

Կակղութի (թէ, թք) *s*. Mollesse, délicatesse, tendreté; souplesse, flexibilité; amollissement.

Կակու (կոյ, կոզ) *adj*. Mou, mollet, douillet, tendre, délicat, doux, lâche, souple, flexible, pliable.

Կահ (ի, իւ) *s*. Meuble, ameublement, bagage, équipage, attirail; hardes; armure; ustensile; outil, instrument.

Կահաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Meubler, garnir, fournir, préparer, accommoder.

Կահաւորութի (թէ, թք) *s*. Four-niture, besoin.

Կահել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Կահաւորել :

Կահոյր (հուրի, հուրաւ) *s*. Cru-che, pot.

Կաղ (ի, աւ) *adj*. Boiteux; écloppé, qui marche avec peine.

Կաղարոյս (բուսի, բուսիւ) *s*. Bulbe, oignon de plante.

Կաղալ (ամ, ացի ou ացայ) *v*, *n*. Boiter, clocher; éclopiner.

Կաղակարծ Voyez Կեղակարծ :

Կաղակրկին, *adj*, *ind*. Voyez Կեղակարծ :

Կաղաղ (ի, իւ) *s*. Tanière, caverne où les bêtes sauvages se retirent.

Կաղաղանալ Voyez Որջանալ :

Կաղաղալ (նայ, նոք) *s*, *pl*. Les tanières.

Կաղամահ (ի, իւ) *s*. Peuplier; tremble; aubier; obier; charme; hêtre.

Կաղամահի (խոյ, խեւաւ) *s*. Voyez Կաղամահ :

Կաղամար (ի, աւ) *s*. Encrier, cornet.

Կաղամբ (ի, իւ) *s*. Chou. Կաղամբ ընդաւոր, chou-fleur. Կուրծ Կաղամբի, trognon de chou.

Կաղամբավաճառ (ի, աւ) *s*. Vendeur de choux, d'herbes.

Կաղամբի (բւոյ, բեւաւ) *s*. Sorte de gomme.

Կաղանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Devenir boiteux.

Կաղանդ (դից, դիւք) *s*, *pl*. Calendes. Կաղանդ, le premier jour de l'année. Պարզեւ Կաղանդի, étrenne.

Կաղանդան (ի, աւ) *s*. Sorte d'herbe.

Կաղապար (ի, աւ) *s*. Modèle, patron, moule : Voyez Գաղապար : Կաղապար կոչի, embouchoir.

Կաղաղուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *z*. Rendre boiteux, faire boiter, ou clocher.

Կաղի կաղ ou Կաղի կաղաւ, *adv*. À cloche-pied; clopin-clopant, en clopinant.

Կաղին (ղնոյ, զնով) *s*. Noisette; aveline; gland. Կաղին աղբայական, noix.

Կաղկանձել (եմ, եցի) *v*, *n*. Glapir, hurler.

Կաղկանձիւն, *s*, *ind*. Glapissement, hurlement.

Կաղկապառուղ (աղոյ, աղով) *s*. Voyez Կաղին :

Կաղին (նոյ, նեւաւ) *s*. Noisetier; coudrier, coudre, avelinier; chêne. Կաղինե, chénaie.

Կաղութի (թէ, թք) *s*. Claudication.

Կաճ Voyez Կայճ :

Կաճաւ (ի, աւ) *s*. Assemblée, compagnie, troupe, bande, partie, légion.

Կաճաւակեց (կցի, կցաւ) *adj*, *et s*. Compagnon, qui participe, qui appartient à la même compagnie.

Կաճաւել (իմ, սեպայ) *v*, *n-p*. S'assembler, faire compagnie.

Կաճին (ճնոյ, ճնով) *s*. Racine.

Կամ, *conj*. Ou, soit.

Կամ է ինձ, je veux, j'ai l'intention.

Կամագիւտ, *adj*, *ind*. Կամագիւտ լինել, Faire sa volonté, s'emparer, gagner.

Կամաղնայ, *adj*, *ind*. Volontaire.

Կամածին, *adj*, *ind*. Volontaire, capricieux, imaginaire.

Կամակ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Agréable, plaisant : agrément.

Կամակալ (*ի, աւ*) *adj.* Opiniâtre ; volontaire.

Կամակալութի (*թԷ, թՔ*) *s.* Opiniâtreté ; volonté.

Կամակաւ (*ի, աւ*) *adj.* Volontaire.

Կամակատար, *adj, ind.* Condescendant, complaisant, qui accorde une grace.

Կամակատարու, *adj, ind.* Voyez **Կամակատար** :

Կամակար, *adj, ind, et adv.* Volontaire, prompt, diligent ; libre ; libertin : volontairement, de bon gré, diligemment. **Կամակար մտք** Voyez **Կամակարարար** :

Կամակարարար, *adv.* Volontairement, volontiers, de bon cœur, promptement, avec diligence.

Կամակարարալէս, *adv.* Voyez **Կամակարարար** :

Կամակարութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Bonne volonté, gré, bon cœur ; volonté, opiniâtreté.

Կամակարուց, *ի կամակարուց*, *adv.* Voyez **Կամակարարար** :

Կամակարել (*եմ, եցի*) *v, n.* Vouloir de bon cœur, être volontaire, s'adonner volontiers.

Կամակացոյց, *adj, ind.* Volontaire, libertin, opiniâtre, obstiné.

Կամակից (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui s'accorde, participant, complice.

Կամակոր (*ի, աւ*) *adj.* Entêté, têtu, volontaire, opiniâtre, obstiné, mutin, rétif, difficileux, dur, entier, attaché à ses sentimens, alieurté, mauvais.

Կամակորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Détorquer, détourner.

Կամակորիլ (*իմ, ըեցայ*) *v, n-p.* S'entêter, s'opiniâtrer, s'obstiner, s'alieurer, se mutiner ; se détourner.

Կամակորութի (*թԷ, թՔ*) *s.* Entêtement, obstination, opiniâtreté, mutinerie, alieurement, endurcissement ; perversité, dépravation, malice.

Կամակութի (*թԷ, թՔ*) *s.* Plaisir, contentement.

Կամակցութի (*թԷ, թՔ*) *s.* Consentement.

Կամահանց (*ի, իւ*) *adj.* Agréable.

Կամահանութի (*թԷ, թՔ*) *s.* Agrément, plaisir.

Կամամահ : **Կամամահ լինել**, *Se donner la mort.*

Կամայ, *adj, ind.* Volontaire. **Կամայ և ահամայ**, volontairement, et sans volonté ; bon gré, mal gré.

Կամայական (*ի, աւ*) *adj.* Volontaire, arbitraire, libre.

Կամայորդոր, *adj, ind.* Volontaire, prompt, diligent.

Կամայօժար, *adj, ind.* Voyez **Կամայորդոր** :

Կամապաշտ (*ի, իւ*) *adj.* Volontaire, libertin, opiniâtre, entêté.

Կամսէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Voyez **Կամապաշտ** :

Կամար (*ի, աւ*) *s.* Arcade, voûte, cintre, ceintre, arc, arceau, berceau : ceinture.

Կամարակալ (*ի, աւ*) *s.* Boutant, imposte, jambage, pied-droit, pilier.

Կամարակալ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Voûté, cintré : arcade, voûte, ceintre. **Կամարակալ յօրինել**, voûter, cintrer.

Կամարաձև, *adj, ind.* Formé en voûte, voûté.

Կամարանման, *adj, ind.* Voyez **Կամարաձև** :

Կամարալէն, *adj, ind.* Voûté, cintré.

Կամարայարի, *adj, ind.* Voyez **Կամարալէն** :

Կամարապաշտ, *adj, ind.* Cintré, voûté.

Կամարասիւն (*սեան, սեամք*) *s.* Voyez **Կամարակալ** :

Կամարար (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Կամակատար** :

Կամարարութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Plaisir, service.

Կամաւ, *adv.* Volontairement, volontiers ; sciemment, de propos délibéré, à dessein formé, expres.

Կամաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Volontaire, spontané ; arbitraire, libre.

Կամաւորաբար, *adv.* Volontairement, volontiers.

Կամաւորապէս, *adv.* Voyez **Կամաւորաբար** :

Կամաւորական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Կամաւոր** :

Կամաւորութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Spontanéité ; volonté, gré, plaisir.

Կամելութի ou **Կամեցողութիւն** (*թԷ,*

(թե, թք) *s.* Vouloir, volonté.

Կամենալ (ամ, եցայ) Voyez Կա-
մել :

Կամեցուցանել (եմ, ցուցե) *v.*
s. Persuader, faire vouloir, porter à
faire.

Կամեցող (ցողե, ցողաւ) *adj.*, *et*
s. Qui veut.

Կամիլ (իմ, մեցայ) *v.*, *a.* Vou-
loir, avoir intention, entendre, se
déterminer; prétendre.

Կամի (միմ, մամի) *s.* Voyez Կամ.
նաապլ :

Կամնաապլ (ի, իւ) *s.* Instru-
ment à battre le blé.

Կամովին *adv.* Voyez Կամաւ :

Կամուրջ (մրջե, մրջաւ) *s.* Pont.

Պսակ կամրջի, garde-fou.

Կամիսակ (ի, աւ) *s.* Bouteille à
huile.

Կամք (մաց, մեք) *s.*, *p.* Volon-
té, vouloir, gré, plaisir, cœur; in-
tention, dessein, conseil; arbitre;
humeur, fantaisie; prétention. Ի կա-
մաց, volontairement, de bon gré;
arbitrairement. Ըստ կամի, à plaisir.

Կայ Voyez Կայք : Չկայ աւ-
նուլ, S'arrêter, cesser, se déporter,
se désister.

Կայական (ի, աւ) *adj.* Stable.

Կայականութի (թե, թք) *s.* Sta-
bilité.

Կայան (ի, իւ) *s.* Demeure, loge,
séjour, domicile, habitation.

Կայանալ (ամ, ացայ) *v.*, *n-p.*
Demeurer, être, rester, exister; con-
sister.

Կայանաւոր (ի, աւ) *adj.* De-
meurant; qui a son habitation.

Կայանաւորիլ (իմ, բեցայ) *v.*,
n-p. Voyez Կայանալ :

Կայարան (ի, աւ) *s.* Voyez Կայան :

Կայեան (եմ, նիւ) *s.* Voyez
Կայան :

Կայթ (ի, իւ) *s.* Panier, corbeil-
le: frappement de mains; ballet,
saut, danse. Կայթաւ հարկանել

Voyez Կայթել :

Կայթանել (եմ, եցե) *v.*, *n.* Vo-
yez Կայթել :

Կայթել (եմ, եցե) *v.*, *n.* Battre,
ou frapper des mains en signe de
réjouissance; sauter, danser; jaillir,
saillir.

Կայթոռ (ի, աւ) *adj.* Qui sau-
te souvent.

Կայլակ (ի, աւ) *s.* Goutte, lar-
me; découlement, ruisseau.

Կայլակել (եմ, եցե ou եցայ) *v.*,
n. Couler par goutte, découler, suin-
ter, distiller, tomber goutte à gout-
te, écouler, ruisseler, fluier.

Կայլահանալ (ամ, կացայ) *v.*, *n-p.*
Voyez Կայլակել :

Կայլահանալ (ամ, կնացայ) *v.*,
n-p. Voyez Կայլակել :

Կայլահանացանել (եմ, ցուցե)
v., *s.* Faire écouler, ou ruisseler.

Կայլահուն (կման, կմամբ) *s.*
Découlement, écoulement, flux, flux-
ion.

Կայծ (ի, իւ) *s.* Étincelle, bluet-
te, flammèche.

Կայծակել (եմ, եցե) *v.*, *n.* É-
tinceller, flamber.

Կայծակն (կան, կամբ) *s.* Foudre,
tonnerre; braise, brasier, charbon
allumé; étincelle, blquette, flammèche;
rayon.

Կայծակնաբորբոք *adj.*, *ind.* É-
tincelant, éclatant, brillant, lumi-
neux.

Կայծակնահուն, *adj.*, *ind.* Étin-
celant, qui jette de la flamme.

Կայծակնահար, *adj.*, *ind.* Foudro-
yé, frappé du tonnerre. Կայծակ-
նահար սատակել, foudroyer, frapper
de la foudre, ou du tonnerre.

Կայծակնահարութի (թե, թք)
s. Foudroyement; fulmination.

Կայծակնաշնչաւ, *adj.*, *ind.* Bril-
lant, éclatant, étincelant.

Կայծակնամաքուր, *adj.*, *ind.* Qui
est purifié par le moyen de la brai-
se, ou des charbons allumés.

Կայծակնաշունչ, *adj.*, *ind.* Voyez
Կայծակնահանու :

Կայծակնացայտ, *adj.*, *ind.* Étin-
celant, flambant.

Կայծակնաւոր (ի, աւ) *adj.* É-
tincelant, fourni d'étincelles.

Կայծանալ (ամ, ացայ) *v.*, *n-p.*
Devenir charbon ardent, s'enbraser.

Կայծու (ի, աւ) *s.* Sorte de chardon.
Կայծուկ Voyez Կայծու :

Կայծբար (ի, իւ) *s.* Voyez Գալ
լախազ :

Կայլայիլ (իմ, յեցայ) *v.*, *n-p.*
Bien s'établir, se fortifier, se rendre
plus fort.

Կայլ (ի, իւ) *s.* Voyez Թաղեք :

Կայլառ Voyez Կալառ :

Կայլ

Կայմ (ի, իւ) *s.* Mât, arbre de navire. **Կանգնել զկայմն**, mâtér, arborer un mât. **Բահնալ** ou **խորտակել զկայմն**, démâtér.

Կայութիւն (թէ, թք) *s.* Voyez **Կայուսն**.

Կայուսն (յման, յմաք) *s.* Stabilité, fermeté.

Կայուն, *adj.* ind. Constant, stable, durable, ferme, immobile. **Կալ աւն ինչք**, immuable.

Կայսերական (ի, աւ) *adj.* Impérial, qui appartient à un empereur.

Կայսերութիւն (թէ, թք) *s.* Empire.

Կայսր (սեր, սերք) *s.* Empereur.

Կայսրնոր (արի, արաւ) *s.* Électeur. **Կին կայսրնորի**, électrice.

Կայսրնորական (ի, աւ) *adj.* Electoral.

Կայսրնորութիւն (թէ, թք) *s.* Électorat.

Կայսրուհի (հւոյ, հեաւ) *s.* f. Impératrice.

Կայտառ (ի, աւ) *adj.* Gai, gaillard, vis, éveillé, alerte, sain, beau, joli : reptile; qui nage, qui se remue dans l'eau. **Կայտառք**, les reptiles.

Կայախ, *s.* ind. Saut, réjouissance; joie.

Կայտաւական (ի, աւ) *adj.* Reptile : qui saute par réjouissance, ou de joie.

Կայտաւալ (ամ, աջոյ) *v.* n. Voyez **Կայտուիլ**.

Կայտուիլ (իմ, աեցայ) *v.* n-p. Sauter; ramper, grouiller, se remuer; sauter par réjouissance, ou de joie.

Կայտուանի, *adj.* ind. Qui contient des poissons, ou des reptiles.

Կայք (յից, յիւք) *s.* pl. Situation, assiette, position; état, place, lieu, endroit, demeure, loge, habitation; conduite.

Կանամի (բւոյ, բեաւ) *adj.* Marié; marié.

Կանանի (նւոյ, նւով) *s.* pl. Les femmes.

Կանանոց (ի, աւ) *s.* Gynécée.

Կանանցածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Qui est né d'une femme.

Կանանցական (ի, աւ) *adj.* Féminin, qui appartient à une femme.

Կաննցապետութիւն (թէ, թք) *s.* Gynécocratie.

Կանաչ (ի, իւ) *adj.* et *s.* Verd,

vert; verdure. **Կանաչ բացագոյն**, céladon.

Կանաչաբեղ, *adj.* ind. Fourni de verdure, verdi, verd, verdoyant.

Կանաչագոյն, *adj.* ind. Verd, verdi.

Կանաչադեպ (եջի, եցաւ) *adj.* Voyez **Կանաչաբեղ**.

Կանաչադեռ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Կանաչաբեղ**.

Կանաչածէ, *adj.* ind. En forme de verdure.

Կանաչային (այնոյ, այնով) *adj.* Verd, qui tient de la verdure.

Կանաչանալ (ամ, աջոյ) *v.* n-p. Verdir, devenir verd, reverdir.

Կանաչասաղարթ, *adj.* ind. Qui est fourni de feuilles vertes, verd, verdi.

Կանաչացունել (եմ, ցուցի) *v.* t. Verdir, rendre verd, reverdir.

Կանաչութիւն (թէ, թք) *s.* Verdeur, verd, couleur verte.

Կանացի (ցւոյ, ցւով) *adj.* Féminin, qui appartient à la femme, qui tient de la femme; efféminé.

Կանաք Voyez **Կանեփ**.

Կանգառ (ի, աւ) *s.* Cardon, chardonnette; carde. **Կանգառ ընտաւի**, artichaut.

Կանգնալի (ի, իւ) *s.* Aunage : Voyez **Կանգուն**.

Կանգնաւոր (ի, աւ) *adj.* Dressé, levé, droit.

Կանգնեաւ, *adj.* ind. D'une coudée.

Կանգնել (եմ, եջի) *v.* a. Lever, relever, dresser, redresser, remettre, rétablir; élever, ériger, arborer, tendre, planter, poser, bâtir, édifier, fonder; faire revivre.

Կանգնիլ (իմ, նեցոյ) *v.* n-p. Se relever, être debout, ou levé.

Կանգնորդ (ի, աւ) *adj.* Levé, dressé, droit.

Կանգուն (գնոյ, գնով ou գնաւ) *s.* et *adj.* Coudée; aune; brasse; toise : droit, debout, levé, sur pied, dressé. **Կանգուն մնալ**, être debout, ou sur pied.

Կանգաղեալ (ելոյ, ելով) *adj.* Établi, fondé, fixé.

Կանեփ (ոյ, ով) *s.* Chanvre.

Կանեփեայ, *adj.* ind. Fait de chanvre.

Կանեփիք (փեայ, փեք) *s.* pl. Habits faits de chanvre.

Կանեփհամ (ի, աւ.) *s.* Chenevis.
Կանեփուկ (փկի, փկաւ.) *s.* Sor-
 te de plante.

Կանթ (ի, եւ) *s.* Prise, endroit
 par où l'on tient quelque chose. **Կանթ-
 պարոյց**, pédicule, queue.

Կանթեղ (ի, աւ.) *s.* Lampe;
 lampion.

Կանթեղաբորբոք, *adj, ind.* Qui
 brûle comme une lampe.

Կանխարան (ի, եւ) *s.* Qui pré-
 dit: Voyez **Ծառաշարան**.

Կանխարանել (եմ, եցի) *v, a.*
 Prédire: Voyez **Ծառաշարանել**.

Կանխարանութի (թե, թք) *s.*
 Prédiction: Voyez **Ծառաշարանու-
 թիւն**.

Կանխագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.*
 Quisait, qui connoit par avance; pré-
 voyant. **Կանխագէտ էինել**, savoir,
 connaître par avance; prévoir.

Կանխագիտութի (թե, թք) *s.*
 Présience; prévoyance.

Կանխագոյ (ի, եւ) *adj.* Qui
 existe auparavant.

Կանխագուշակ, *adj, ind.* Qui
 présage, qui prédit; qui est présagé,
 ou prédit.

Կանխագրել (եմ, եցի) *v, a.* É-
 crire auparavant, prédire par écrit.

Կանխագրելոյց, *adj, ind.* Voyez
Կանխագուշակ.

Կանխակալ, *adj, ind.* Qui est ob-
 tenu, ou observé auparavant, vieil,
 vieux. **Կանխակալ սովորութի**, pré-
 jugé, prévention, préoccupation.

Կանխական (ի, աւ.) *adj.* Ancien,
 antique, vieux.

Կանխակառոյց, *adj, ind.* Qui est
 bâti, ou construit auparavant.

Կանխակորուստ, *adj, ind.* Qui a
 perdu, ou qui est perdu auparavant.

Կանխահանգէս, *adj, ind.* Qui est
 célébré, publié, ou assemblé aupara-
 vant.

Կանխահատ (ի, եւ) *adj, et adv.*
 Hâtif, précoce, prématuré: hâtive-
 ment.

Կանխահատութի (թե, թք) *s.*
 Hâtivité, précocité.

Կանխահայտ, *adj, ind.* Qui fut
 étonné auparavant.

Կանխաձայն (ի, եւ) *adj.* Qui a
 prédit; qui est prédit.

Կանխաձայնել (եմ, եցի) *v, a.*
 Prédire.

Կանխաձայնութի (թե, թք) *s.*
 Prédiction.

Կանխամեծար, *adj, ind.* Qui est
 honoré ou estimé auparavant.

Կանխապատու, *adj, ind.* Voyez
Կանխաձայն.

Կանխապայ (ի, եւ) *adj.* Qui a,
 qui fut prédit.

Կանխապայութի (թե, թք) *s.*
 Prédiction.

Կանխաբեր, *adj, ind.* Qui est ie-
 té, ou tombé de bonne heure.

Կանխաբեր, *adj, ind.* Qui est
 montré auparavant; présagé, prédit.

Կանխաւ, *adv.* Par avance, au-
 paravant, anciennement, autrefois,
 déjà.

Կանխաւ. Voyez **Կանխաւ**.

Կանխել (եմ, եցի) *v, n.* Antici-
 per, prévenir le tems; avancer, al-
 ler en avant, devancer, précéder,
 prendre le devant. **Կանխել ունել**,
 précœnper.

Կանխեցուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
s. Avancer, hâter, presser, dili-
 genter.

Կանխի, *adj, ind.* Voyez **Կանխաւ**.

Կանխիկ, *adj, ind, et adv.* Anti-
 cipé: d'avance, par anticipation.

Կանխութի (թե, թք) *s.* Anti-
 cipation, prévention, occupation; pré-
 cession.

Կանխուսեալ (ելոյ, ելով) *adj.*
 Qui est instruit, ou averti aupara-
 vant.

Կանխորինակ, *adv.* Anciennement.

Կանխար ou **Կանխաւ**. Voyez **Կան-
 քաւ**.

Կանոն ou **Կանոնի** (ի, աւ.) *s.* Ca-
 non, règle, modèle, exemple, for-
 me, ordre, statut, précepte, régime,
 réforme, méthode, mesure, loi, ins-
 truction, institut, règlement, dé-
 cret. **Ըստ կանոնի**, réglement, régu-
 lièrement. **Ըստ կանոնաց**, canon-
 quement.

Կանոնագէտ (գիտի, գիտաւ) *s.*
 Canoniste.

Կանոնագիր (գրի, գրաւ) *s.* Qui
 écrit, qui enseigne des canons.

Կանոնագիրք (գրոյց, գրովք) *s, pl.*
 Décrétales, constitutions.

Կանոնագլուխ (գլխոյ, գլխով) *s.*
 Chef, ou commencement du canon
 (ainsi sont appelés quelques pseau-
 mes),

Կանոնագիր (դրի, դրու) *s.* Qui établit des canons, des règles, des lois, législateur.

Կանոնագրութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Constitution, règlement, décret, loi.

Կանոնական (ի, աւ) *adj.* Canonique, qui est selon les canons; canonical.

Կանոնականութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Canonicité.

Կանոնապահ (ի, աւ) *adj, et s.* Observantin, observateur.

Կանոնապահութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Observance, observation.

Կանոնաւոր (ի, աւ) *adj.* Régulier, méthodique.

Կանոնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Régler: Voyez **Կանոնել**:

Կանոնաւորութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Régularité.

Կանոնափակ, *adj, ind.* Décrété, ordonné.

Կանոնափակել (եմ, եցի) *v, a.* Décréter, ordonner, constituer.

Կանոնել (եմ, եցի) *v, a.* Régler, déterminer; ordonner, disposer, ranger, mettre en ordre; prescrire; décréter, constituer, établir.

Կանոնիկոս (ի, աւ) *s.* Chanoine.

Կանոնիկոսական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient au chanoine.

Կանոնիկոսութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Chanoinie; canonicat.

Կանոնիկոսութի (հւոյ, հեաւ) *s, f.* Chanoinesse.

Կանուխ (նիւոյ, նիւով) *adj.* Pré-maturé, précoce, mûr avant la saison; vieux, ancien, antique; premier.

Կանուխ, *adv.* Pré-maturément, avant le tems: Voyez **Կանխաւ**:

Կանչ (ոյ, ով) *s.* Cri, voix.

Կանչել Voyez **Գոչել**:

Կանչիւն Voyez **Գոչիւն**:

Կարա (ի, աւ) *s.* Présent, que l'on donne pour corrompre quelqu'un, épices.

Կարաւորել, *adj, ind.* Corrompu, gagné, suborné.

Կարաւորեաց, *adj, ind.* Կարաւորեաց լինել. Se laisser corrompre, prendre des présents injustes.

Կարաւորութի, *adj, ind.* Voyez **Կարաւորել**:

Կարաւորութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Action de corrompre quelqu'un par

présens, ou par des promesses.

Կարաւորել, *adj, ind.* Voyez **Կարաւորել**:

Կարաւորութի Voyez **Կարաւորութի**:

Կարաւոր (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez **Կարաւ** et **Կարաւորութի**:

Կարաւորութի (ի, աւ) *adj, et s.* Qui prend des présents injustes, qui s'est laissé corrompre, corrompu, gagné, suborné, mercenaire.

Կարաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Corrompre, pratiquer, gagner, suborner.

Կարեայ (չեի, չէի) *adj.* De cuir.

Կարեայ (աւ, ացայ) *v, n-p.* Être comme un cuir bouilli, devenir rude et grossier.

Կարել (չւոյ, չւով) *s.* Cuir, peau, dépouille.

Կարել (իւմ, չեցայ) *v, n-p.* Voyez **Կարեայ**:

Կարեայութի (եմ, եցի) *v, a.* Lier étroitement, lacer, enlacer, garrotter, resserrer, étreindre, serrer fortement en liant.

Կարեայ (ի, աւ) *s.* Pie; geai, pivert.

Կարեայ փոքր, pie-grièche.

Կար (ոյ, ով) *s.* Lien, ligament, ligature, liaison, nœud, nouement, reliage, allielement, attache, bandage, étrier, joint, corde, laes, enchaînement, frein; obligation.

Կարաւ (ի, աւ) *s.* Monopole, droit, douane, aides.

Կարաւոր (ի, աւ) *s.* Monopoleur, qui paye un nouveau droit.

Կարաւորեաց, *adj, ind.* Conjoint.

Կարաւորութի, *adj, ind.* Qui rompt un traité.

Կարաւորութի, *adj, ind.* Qui cause de la dissension.

Կարաւորութի (եմ, եցի) *v, a.* Conjoindre, lier.

Կարաւորութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Liaison, joint, réunion, cohérence, connexion, conjonction, concaténation, enchaînement, jonction, allielement, inhérence, correspondance, relation.

Կարաւ (ի, աւ) *s.* Détroit.

Կարաւորեաց, *adj, ind.* Qui est lié ensemble; conjoint.

Կարաւորութի (ի, աւ) *adj, et s.* Qui est lié, qui est détenu, prisonnier.

Կարաւորութի (եմ, եցի) *v, a.* Pren-

Prendre, lier, captiver, enchaîner.

Կապանք (ի, իւ) *s.* Entraves.

Կապանք (նայ, նոք) *s, pl.* Liens; fers, chaînes, menottes, ceps; corde, lacs; entrelacs; attache, lien; étreinte, serrement; éclose. Կապանք լերանց ou ծովու, étroit, cou.

Կապար (ի, աւ) *s.* Plomb. Օծանել ou լեռն կապարաւ, plomber, garnir de plomb.

Կապարարուս (բոյ, բոս) *s.* Massicot.

Կապարադործ (ի, աւ) *s.* Plombier.

Կապարահան (ի, աւ) *s.* Voyez

Կապարահաս :

Կապարահանք (այ, քոք) *s, pl.*

Voyez Կապարահասք :

Կապարահաս (ի, աւ) *s.* Qui travaille dans la mine de plomb.

Կապարահասք (այ, քոք) *s, pl.* Mine de plomb.

Կապարան (ի, աւ) *s.* Détention, prison; lien, corde. Կապարան արջ, baudrier, ceinturon, porte-épée.

Կապարանման, *adj, ind.* Qui est de couleur plombée; qui participe à la nature du plomb.

Կապարեայ, *adj, ind.* Qui est fait de plomb, de plomb.

Կապարչք (ձից, ձիւք) *s, pl.* Carquois, trousses.

Կապարձադարձայ, *adj, ind.* Qui se retire du combat, qui abandonne les armes, fugitif.

Կապարձակիր (կրի, կրաւ) *s.* Officier d'élite.

Կապարձակ (ի, աւ) *adj.* Fourmi de carquois.

Կապել (կմ, էցի) *v, a.* Lier, attacher, relier, bander; nouer, renouer; corder, garrotter; lacer; enchaîner; tresser; étreindre, serrer; joindre, unir ensemble, conjoindre, réunir; enchâsser.

Կապելայ (ի, իւ) *s.* Voyez Կապելոն :

Կապելոն (ի, աւ) *s.* Taverne, cabaret, gargote, guinguette: Voyez Գանդոկ :

Կապելոննայետ (ի, աւ) *s.* Tavernier, cabaretier, gargotier.

Կապերա (ի, իւ) *s.* Chanteau, morceau de linge, pièce de drap; drap, habit, vêtement. Կապերա հետի, chiffon, guenille, guenillon,

baillon, drapeau, lambeau, loque, loquette. Կապերա այծեայ, sac, haire.

Կապերակ (ակի, ակաւ) *s.* Petit morceau de linge, chiffon.

Կապէք (պենից, պենիւք) *s, pl.* Salaire d'une putain, d'une femme prostituée.

Կապիկ (պիկ, պիւ) *s.* Singe; guenon. Կապիկ փոքր, sagouin. Կապիկ մեծ, babouin, magot. Կապիկ երկայնաձեւ, marmot.

Կապիձ (պձի, պձաւ) *s.* Sorte de mesure: orbite de l'œil: Voyez Ահնակապիձ: instrument de supplice.

Կապոյա (պուոյ, պուոս) *s, et adj.* Azur, bleu, bleu céleste, bleu turquin: azuré, bleu.

Կապուած (ոյ, ու) *s.* Voyez Կապ :

Կապուան (պման, պմաք) *s.* Voyez Կապ :

Կապուս, *s, ind.* Dépouille, butin. Կապուս կողոպուս, dépouille, butin. Կապուս կողոպուս առնել ou Թողուլ, dépouiller, butiner.

Կապուտակ (ի, աւ) *s, et adj.*

Azur, bleu: azuré, bleu, bleu céleste, bleu turquin; bleuâtre, noir, livide.

Կապուտակապիւ, *adj, ind.* Azuré, bleu.

Կապուտակեալ (կւյ, կւոլ) *adj.*

Voyez Կապուտակապիւ :

Կապուտակեայ, *adj, ind.* Bleu, azuré.

Կապուտակիլ (իմ, կեցայ) *v, n-p.*

Devenir bleuâtre, ou livide.

Կապուտակութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*

Lividité.

Կապալ (ի, աւ) *s.* Capre. Տունի կապալ, caprior.

Կապակ (կմ, էցի) *v, a.* Dépouiller, dénuer, dépréder, ravir, priver.

Կապաութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Dépouillement, dénuement, déprédation, pillerie.

Կապաութն (ամմն, ամմաք) *s.* Voyez Կապաութի :

Կառ ou Կառն (ի, իւ) *s.* Char-donnnette: Voyez Կանգառ :

Կառարոյս Voyez Կենդանարոյս :

Կառադործ (ի, աւ) *s.* Carrossier; charron.

Կառածուղ (ժիկ, ժլաւ) *s.* Sor-

de mouche, de petite mouche.
Կարամար (ի, եւ) *adj.* Qui combat en carrosse.

Կարամարտիկ (տիկ, տիւ) *s.* Voyez **Կարամար**.

Կարամար (մար, մար) *adj.* Qui traîne un carrosse, qui est attelé, ou attaché à un carrosse.

Կարան (ի, եւ) *s.* Câble.

Կարանիչ (ալ, ուլ) *s.* Voyez **Կարան**.

Կարան *s.*, *ind.* Cri; mugissement.

Կարանիչ (եմ, եղի) *v.*, *n.* Crier, jeter des cris; mugir, beugler, mugler.

Կարանիչ *s.*, *ind.* Voyez **Կարան**.

Կարամարտ (ի, եւ) *s.* Chef des cochers.

Կարամար (ի, եւ) *s.* Cochier; qui mène, qui traîne un coche, un carrosse: gouverneur, régent, chef, directeur, recteur, ministre. **Կիւ Կարամար**, gouvernante.

Կարամարիչ (եմ, եղի) *v.*, *n.* Mener un coche, ou un carrosse: gouverner, régir, conduire, régler, diriger, guider, administrer, gérer.

Կարամարութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Action de mener un coche, un carrosse: conduite, régence, direction, régime, administration, gouvernement, état, maniement, manœuvre, ministère. **Կարամարութիւն տան**, ménage, économique. **Կարամարութիւն բաղադր**, police, politique.

Կարարաւ (ի, եւ) *adj.* Qui court en carrosse.

Կարարաւանիչ (նայ, նայ) *s.*, *pl.* Course de-carrosses, ou en carrosse.

Կարարաւ Voyez **Կարարաւ**.

Կարահիւ (փիւ, փամբ) *s.* Crâne, la tête de l'homme.

Կարահիւ (եմ, եղի) *v.*, *n.* Trancher la tête à quelqu'un.

Կարահիւալ (տեղ, տեղ) *s.* Lieu du crâne; lieu à trancher la tête.

Կարահիւ (փիւ, փամբ) *s.* Qui tranche la tête à quelqu'un.

Կարահիւաւ (ի, եւ) *adj.* Dont le crâne, ou la tête est blessée.

Կարահիւաւիչ (եմ, եղի) *v.*, *n.* Blessar la tête de quelqu'un; assommer.

Կարահիւմն (փմն, փմն) *s.* Action de trancher la tête à quelqu'un.

Կարդից (ուցի, ուցաւ) *s.* Voyez **Կարդից**.

Կարդիցիչ (եմ, ուցաւ) *v.*, *n.* Établir, fixer, arrêter; élever, dresser, ériger; construire, bâtir, fonder, édifier, faire; placer, mettre.

Կարդիցիւ (եղի, եղաւ) *adj.* Arrêté, fixé; établi, construit, bâti.

Կարդիցիւն (ցմն, ցմն) *s.* Établissement, construction, édifice, érection, élévation.

Կարդիչ (իմ, ուցաւ) *v.*, *n.* S'arrêter, se fixer, s'attacher, se prendre.

Կարդ (ուց, ուց) *s.*, *pl.* Coche, carrosse; char, chariot. **Կարդ երաւ**, diligence. **Կարդ զարմաւ**, sacré, carrosse de louage.

Կարդիչ (եմ, եղի) *v.*, *n.*, *et a.* S'arrêter, se désister, oesser: Voyez **Կարդիցիւնիչ** et **Կարդիւ**.

Կարդիցիւնիչ (եմ, ցուցի) *v.*, *n.* Arrêter, empêcher d'aller, faire cesser le mouvement, retenir, retarder, demourvoir.

Կարդից (ի, եւ) *s.* Casse; cassier.

Կարդի (եմ, ուցաւ) *v.*, *n.* S'arrêter, cesser d'aller, ou de faire, se désister, se déporter, se départir, retarder, se contenir.

Կարդիմն (ի, եւ) *s.* Sorte de gomme aromatique.

Կարկ (ի, եւ) *s.* Voyez **Կարկ**.

Կարկած (ի, եւ) *s.*, *et adj.* Soupçon, doute, présomption, appréhension, scrupule, défiance, méfiance, suspicion, ombrage: soupçonneux, méfiant. **Կարկած տանու**, soupçonner, se douter.

Կարկածադիւն, *adj.*, *ind.* Douteux, suspect.

Կարկածադիւն (գունի, գունի) *adj.*, *comp.* Très-douteux, fort suspect.

Կարկածաւիչ (նայ, նայ) *s.*, *pl.* Doute, soupçon; appréhension.

Կարկածաւոր (ի, եւ) *adj.* Soupçonneux, méfiant, jaloux, ombrageux: suspect, douteux.

Կարկածադիւն, *adj.*, *ind.* Incertain; douteux, qui n'est pas assuré.

Կարկածիւ (եմ, եղի) *v.*, *n.* Voyez **Կարկածիւ**.

Կարկածիւ (լուց, լուաւ) *adj.* Douteux, suspect.

Կարկածիւ (եմ, ծեցաւ) *v.*, *n.* Soupçonner, douter, se douter, se défier, se méfier, appréhender.

Կարկածաւ (ի, եւ) *adj.* Soupçonneux, méfiant, défiant, appréhensif,

aif, ombrageux, incertain, irrésolu.
Կասկած (ի, եւ) s. Sorte d'oiseau nocturne.

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Gril. Խոսքով եւ կէտէլ ի վերայ կասկառնութիւն, griller, faire cuire sur le gril.

Միտ ի կասկառնութիւն, grillade.

Կասկառնութիւն (թ, թք) s. Cessation.

Կասկառն (աւ, կասի) v, a. Battre le blé: abattre, ruiner.

Կասկառն (սման, սմանք) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառն (ի, աւ) s. Badinerie, raillerie, plaisanterie, nêche, folâtrerie, moquerie, badinage; dérision, jeu, jouet, risée. Բնդ կասկառն, plaisamment, pour badiner, en badinant. Թո՛ղ անդր զկասկառն, plaisanterie à part. Այսին և կասկառնանէլ, se moquer, se jouer, railler, tourner en plaisanterie, ou en ridicule. Ասէլ օր անէլ ընդ կասկառն, badiner, plaisanter, folâtrer.

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնական (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

rieux, furibond, impétueux, emporté, enragé, forcené, frénétique, fougueux, hagard, indomté, féroce, maniaque, déterminé. Կասկառնութիւն ի Վոյեզ Ժանտաթղեմի:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Enrager, s'emporter, se mettre en furie.

Կասկառնութիւն (թ, թք) s. Furie, fureur, rage, manie, frénésie, folie, férocity, impétuosité, incartade, fanatisme.

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Sommet, haut, vime, tête; bout, fin, accomplissement. Կասկառնութիւն, crête, huppe.

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Կասկառնութիւն, se perfectionner.

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Fin, terme; consommation, achèvement, accomplissement; réussite, effet.

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Parfait, accompli, achevé, complet, consommé, entier. Լինել և եւ կասկառնութիւն, se perfectionner.

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Finir, achever, terminer, accomplir, compléter, consommer, couronner, effectuer, exécuter, expédier, faire, par faire, fournir, pourvoir, perpétuer, pratiquer, réaliser; perfectionner. Կասկառնութիւն զհոգին, finir, mourir. Կասկառնութիւն զհամարս, complaire, contenter. Կասկառնութիւն զհամարս անձին, faire sa volonté, se contenter.

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

Կասկառնութիւն (ի, եւ) s. Voyez Կասկառնութիւն:

nage, raffinage, amélioration; excellence.

Կատարել (*եմ, բեցոյ*) *v, n-p.* Se finir, s'accomplir, s'achever: finir, mourir.

Կատարիչ (*բի, բում*) *s.* Consommateur, qui conduit une chose à la fin, exécuteur, faiseur.

Կատարական (*ի, աւ*) *s.* Ministre, célébrant, officiant, administrateur.

Կատարականութի (թի, թք) *s.* Administration, oblation.

Կատարականութի (թի, թք) *s.* Consécration, célébration.

Կատարումն (*բումն, բումն*) *s.* Accomplissement; achèvement, complément, supplément, consommation, perfectionnement, perfection, fin, effet, exécution.

Կատարուն, *adj, ind.* Parfait, complet.

Կատու (*ի, իւ*) *s.* Chat. **Կատու**, chatte. **Կատու ոչ մարդաւ**, matou. **Չաք կատուի**, chaton.

Կատուախոս (*ոյ, ու*) *s.* Nielle. **Կատուանակն** (*ձկան, ձկանք*) *s.* Raie.

Կատուապաշտ (*ի, իւ*) *s.* Qui adore, qui rend le culte à un chat.

Կատուապաշտութի (թի, թք) *s.* Culte rendu à un chat.

Կատայ Voyez **Կաթայ**.

Կար (*ոյ, ու*) *s.* Corde, cordeau, fil.

Կար (*ի, իւ*) *s.* Couture, action de coudre: pouvoir, force, vigueur, faculté, capacité, portée: Voyez **Կարիք**: **Կար է**, il est possible. **Որքանի՜ ի կարի էջէ**, autant qu'il est possible.

Կարակն (*կնի, կնիւ*) *s.* Compas. **Կարակն հիւսանց** ou **որմագրաց**, plomb, niveau. **Արասան** ou **կապար կարակնի**, perpendiculaire.

Կարակնաձև, *adj, ind.* Compassé, rond, en rond, circulaire, en forme de cercle.

Կարակնանձանկ, *adj, ind.* Courbe, courbé.

Կարակում, *adj, et s, ind.* Puant, qui put: boue puante.

Կարանձան, *adj, et s, ind.* Rude, fâcheux: un rude hiver, un hiver fâcheux.

Կարան (*ի, իւ*) *s.* Couture; jointure.

Կարայ (*ի, իւ*) *s.* Cygne.

Կարապետ (*ի, աւ*) *s.* Précurseur, avant-coureur; guide.

Կարապետել (*եմ, եցի*) *v, n.* Précéder, marcher devant; guider, conduire.

Կարապետութի (թի, թք) *s.* Etat d'un précurseur; conduite, guide.

Կարաս (*ոյ, ու*) *s.* Grand vaisseau d'un pot à mettre du vin.

Կարանի (*աւոյ, սեպու*) *s.* Meuble, garniture; bagage, équipage, attirail, hardes; ustensile; armure; frusquin.

Կարանակ Voyez **Կարանակ**.

Կարանակ (*ի, աւ*) *s.* Bandes, troupes de gens de guerre: caravane.

Կարանակիչ (*ի, աւ*) *s.* Couture, jointure d'une cuirasse.

Կարգ (*ի, աւ*) *s.* Ordre, rang, règle, classe, arrangement, agencement, appointement, constitution, disposition, distribution, établissement, état, étage, ordonnance, structure, système, tour, succession, série, suite; condition, subordination, grade, graduation, fil, enchaînement, file, ligne, nombre, mesure, méthode, économie, discipline; religion, ordre religieux. **Կարգաւ**, successivement, de suite, tour à tour; systématiquement. **Արարող կարգի**, extraordinaire. **Դնել ի կարգի**, ordonner, disposer, régler, mettre en ordre. **Ի կարգ արկանել**, mettre au nombre. **Եւ որ ի կարգի**, et cetera, et ainsi du reste.

Կարգաբանութի (թի, թք) *s.* Méthode, le tissu d'un discours.

Կարգադիր (*դիր, դրաւ*) *adj.* Qui est écrit régulièrement.

Կարգադիր (*դիր, դրաւ*) *s.* Celui qui ordonne, qui dispose; instituteur.

Կարգադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ordonner, disposer, arranger.

Կարգադրութի (թի, թք) *s.* Ordonnance, disposition, arrangement; règlement, constitution.

Կարգաթող (*ի, իւ*) *s.* Apostat, moine, ou prêtre qui a renoncé à ses vœux, ou à ses ordres.

Կարգած (*ոյ, ու*) *s.* Ordonnance, commandement.

Կարգանկից (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui est de même religion, ou ordre, կարգ

Կարգապետ (ի, աւ) *s.* Général d'ordre, patriarche, fondateur; guide.

Կարգապետել (իմ, էցի) *v, n.* Être chef d'un ordre, conduire, régir; se faire général d'ordre; être fondateur.

Կարգապետութիւն (թիւ, թիւ) *s.* État d'un chef d'ordre, guide; généralat.

Կարգաւոր (ի, աւ) *adj.* Ordonné, bien établi, régulier, méthodique.

Կարգաւորաբար ou **Կարգաւորապէս**, *adv.* Régulièrement, convenablement.

Կարգաւորել (իմ, էցի) *v, a.* Donner, régler, arranger.

Կարգաւորութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Régularité, ordre; arrangement, accommodement, organisation, règlement; ordonnance, institution: Voyez **Կարգ**:

Կարգել (իմ, էցի) *v, a.* Ranger, arranger, ordonner, régler, accommoder, agencer, assortir, combiner, disposer, distribuer, rajuster; instituer, constituer, statuer, mettre, placer, poser, poster, établir, assigner, ommettre, créer, déclarer, décrier, déléguer, décerner, désigner, destiner, déterminer, imposer, exposer, nommer, prescrire, ériger, fixer, fonder. **Կարգել ի թիւ**, mettre au nombre, enrôler. **Կարգել յառաջագոյն**, prédestiner.

Կարգընկէց (կեցի, կեցաւ) *s.* Voyez **Կարգաթող**:

Կարգաւ (ամ, աջի) *v, n, et a.* Lire: Voyez **Դիմեանաւ**: réclamer, invoquer, implorer: appeler, nommer: crier, faire, ou jeter des cris.

Կարգացումն (ցման, ցմանք) *s.* Lecture, action de lire.

Կարգինաւ (ի, աւ) *s.* Cardinal.

Կարգինաւութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Cardinalat.

Կարել (իմ, էցի) *v, a.* Coudre, joindre avec du fil; reprendre, rejoindre; attacher, fixer. **Վերստին կաբել**, recoudre.

Կարել (իմ, բացի) *v, n.* Pouvoir, avoir la faculté, être en état de.

Կարելի (լւոյ, լիաւ) *adj.* Possible, faisable: Voyez **Հնարաւոր**:

Կարելութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Possibilité: Voyez **Հնարաւորութիւն**:

Կարեկից (կցի, կցաւ) *adj.* Com-

passant, qui porte compassion, pitoyable. **Կարեկից լինել**, compatir, porter compassion, avoir pitié.

Կարեկցարար, *adv.* Avec compassion.

Կարեկցել (իմ, ցեցաւ) *v, a, p.* Compatir, porter compassion, avoir pitié.

Կարեկցութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Compassion, pitié. **Շարժել ի կարեկցութիւն**, faire pitié.

Կարեւոր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Passionné, vicieux.

Կարեւոր, *adj, ind, et adv.* Mortel, grief: mortellement, grièvement, **Կարեւոր խոցել**, blesser mortellement, donner un coup mortel.

Կարեւան Voyez **Կարաւան**:

Կարկոր (ի, աւ) *adj.* Nécessaire, pressant, important, grave, insistant, considérable, sérieux, majeur, essentiel, expédient, utile. **Կարկոր պէտք**, le nécessaire, les nécessités de la vie.

Կարկորադիմ (դունի, դունիւ) *adj, comp.* Très-nécessaire, important, pressant.

Կարկորութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Nécessité; importation, gravité, poids, dignité, conséquences.

Կարթ (ի, իւ) *s.* Hameçon, ligne à pêcher: cavesson, musérole: ցոլիւի, croc: jarret; jambe.

Կարթակաւոր, *adj, ind.* Dont les jarrets sont rompus. **Կարթակաւոր առնել**, rompre les jarrets de quelqu'un.

Կարթահարել (իմ, էցի) *v, a.* Rompre les jarrets de quelque animal, tuer.

Կարթել (իմ, էցի) *v, a.* Pêcher, prendre avec un hameçon; prendre.

Կարթընկէց (կեցի, կեցաւ) *s.* Qui pêche avec un hameçon, ou à la ligne, pêcheur.

Կարծ (ի, իւ) *s.* Echeveau.

Կարծաւ (ի, աւ) *s.* Dévider. **Պտտել ի կարծաւն**, dévider, mettre en écheveau.

Կարի, *adj, ind, et adv.* Trop, fort, plus, excessif, gros, démesuré, énorme, excédant, exorbitant, grand, extrême; immodéré: assez, beaucoup, considérablement, démesurément, désordonnément, diablement, effroyablement, excessivement, exor-

bi-

bitamment, extraordinairement, for-
tement, grandement, grièvement, im-
mensément, infiniment, instamment,
notablement, outreant, outrageuse-
ment, puissamment, véhément, si,
très. Կարժ քալ ou Կարժ ետ քալ,
bien, oui, vraiment, excellentment,
dignement. Կարժ յոյժ, ou Կարժ
եմ, énormément, extrêmement.

Կարիճ (բճի, բճաւ) s. Scorpion.

ኩረ ካሦጊኮ, scorpiojello.

Կարիտոս (հ. աւ.) Տ. (mot grec)

Voyez Պինապապա :
Կարիք (քույր, քեզ) s, pl. Né-
cessité, besoin, indigence; contrain-
te, extrémité, violence; tourment;
peine, douleur; passion, vice; pou-
voir, faculté. Կարիք որովայնի, ex-
crément. Ելանել է կարիւր որովայ-
նի, aller à selle, lâcher le ventre,
se vider.

Կարծիք՝ Voyez Կարծիք: 'Ի կարծի, conjecturalement, en suspens. 'Ի կարծի գտաւէլ, conjecturer, juger par conjecture.

Կարծեալ (*կըյ*, *կըղ*) *adj.* *Pensé, cru.*

Գործել (*հօ, կցի*) *v, a.* Penser, imaginer, croire, juger, arbitrer, compter, estimer, réputer, tenir pour tel, soupçonner, présumer, conjecturer, se persuader.

Կարծեղութի (ԹԷ, ԹԷ) յ. Opi-
nion, judgement.

Կարծեցկաւ (*եւոյ, եւով*) *adj.* Pensé, jugé, imaginé: endurci, serré, fermé.

Կարծեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t.
Faire croire, persuader : Voyez **Կարծ**
բազուզանել :

• *ἔκδοξος* (*ékdoxos, ékafos*) *s, pl.* Opinion, pensée, parère, jugement, sens, sentiment, compte, conjecture, avis, crédit, croyance, soupçon, présomption, impression, fantaisie, imagination.

Կարծեցական (ի, աւ) *adj.* Con-
jectural.

Կարծողական (*ի, աւ.*) *adj.* Soup-
çonneux, défiant. **Կարծողական դո-
րաթի**, faculté imaginative, imagi-
native, imagination.

Կարծր, *adj, ind.* Dur, solide, rude, roide.

Կարծրագոյն (գուճի; գուճիւ)
adj, comp. Très-dur, très-solide, ru-

de, difficile, qui est plus dur.

Υπερβατικός (*h, h.*) *adj.* Qui
sage durement, sévère, rude, rigou-
reux.

Կարծրաբարեփ, *adj*, *ind*. Bien
établi, ferme, solide.

Կարծրածածկ դղիք, adj., ind. Qui est couvert d'une couverture très dure.

Կարծրակառույց, *adj, ind.* Bien
étahli, ferme, solide, dur, fort.

Կարծրակերտ, *adj.*, *ind.* **Voyes**
Կարծրակառույց :

Կարծրակուփ, *adj, ind.* Dur, rnde.

Կարծրաձեղուն, *adj, ind.* D'où
le toit est très-solide, très-fort.

Կարծրանալ (ամ, արցայ). *v.*, *տ. p.*
Durcir, *se durcir*, *s'endurcir*, *devenir dur*.

Կարծրանիւթ (*ե, եւ*) *adj.* Dur, solide, ferme, indissoluble.

Կարծրառեւակ, *adj, ind.* Voyer.
Կարծրանիւթ:

Կարծրացուցանել (եմ, ցուցի) ռ,
r. Durcir, endurcir, rendre dur, ren-
dre dur.

Կարծրեալս Voyez խաւերալս :
Կարծրու (ԲԷ. ԲՃ) : Բարձր

té, fermeté, solidité; aspérité, roideur; rudesse, inflexibilité.

Կարծք (ծից, ծիւք) , , pl. Voyez
Կարծիք :

Կարկամ (*ի, իւ*) *adj.* Courbe, courbè, plié, fléchi; perclus, impotent, serré, empêché; dur, roide; tenace, chicche, sordide; obstiné.

Կարկամեւ (հմ, էջի) v, a. Voyez Կարկամեղույանի :

Կարկանդուցանել (եմ, ցուցի)
v, t. Courber, plier, fléchir.

Կարկամիչ (իմ, մեցայ) v, ու-ր.
Courber, se courber, se plier, fléchir; se retirer, se retrahir.

Угнѣннѣ (Рѣ, Рѣ) s. Courbement, courbature; retirement, contraction; engourdissement: tenacité, avarice sordide, taquinerie.

Կարկանդակ (թ, առ) s. Tarte, tourte, pâtisserie; fouace, gâteau, flan, godiveau, dariole. Կարկանդակ մսալիք, pâté.

Կարկանդակագործ (է, աւ) :
Pâtissier.

Կարկանդակագործութիւն (ԲԷ,
ԲՔ) ։ Pâtisserie, art de pâtissier.

Կարկառ ou Կարկառ (ի, էւ) ռ.
Voyez Կարկառիւն :

Կարճ

Կարկառաւ (ի, էւ) *adj.* Vo-
yez Կարկառաւս :

Կարկաշի (եմ, էջի) *v, n.* Dé-
goiser, chanter, gringotter, gazouil-
ler : closser : coasser : brailier, ca-
queter.

Կարկաշիւն, *s, ind.* Gazouille-
ment, chant : clossement : coassement :
caquet.

Կարկաշուհ, *adj, ind.* Qui dégor-
se, qui gazouille ; qui closse ; qui
coasse ; brailleur, caquetteur.

Կարկաշաւս, *adj, ind.* Qui tom-
be, qui coule avec un murmure (en
parlant des eaux).

Կարկաշառաւթի (թի, թի) *s.*
Découlement avec un murmure.

Կարկաշաւս, *adj, ind.* Voyez
Կարկաշաւս :

Կարկաշի (եմ, էջի) *v, n.* Mur-
murer, gazouiller ; gargouiller : Vo-
yez Կարկաշի :

Կարկաշիցուցանի (եմ, ցուցի)
v, s. Faire murmurer, ou éclater.

Կարկաշիւն, *s, ind.* Voyez Կար-
կաշիւն :

Կարկաշուհ (ըմն, ըմմի) *s.*
Murmure, bruit, gazouillement ; gar-
gouillement ; gurgouillis : Voyez Կար-
կաշի :

Կարկաւ (ի, էւ) *s.* Bloc, mon-
ceau de pierre.

Կարկաւակցա (կուտի, կուտիւ)
s. Monceau, pile, tas, amas ; bloc :

Կարկաւի (եմ, էջի) *v, a.* Ten-
dre, présenter en avançant ; donner,
offrir.

Կարկաւի (իմ, ունայ) *v, n-p.*
Se présenter, tendre.

Կարկաւու (ուտ, կուտի) *v, a.*
Voyez Կարկաւի :

Կարկաւանք (նայ, նք) *s, pl.*
Ravaudage, raccommodage, rapié-
cage.

Կարկաւի (եմ, էջի) *v, a.* Ra-
vauder, raccommoder, rapiécer, rap-
petasser ; unir, joindre.

Կարկաւան, *adj, ind.* Ravaudé,
raccommodé, rapiécé, rapetassé ; fic-
tif, faux.

Կարկեան (ի, աւ) *s.* Escarboucle.

Կարկեի (եմ, էջի) *v, a.* Désar-
çonner quelqu'un, le mettre hors d'
état de répondre, fermer la bouche à
quelqu'un, faire taire, ou cesser ;
serrer, fermer.

Կարկեի (իմ, էնայ) *v, n-p.* Être
désarçonné, se taire ; cesser, être ser-
ré, ou fermé.

Կարկեի (նայ, նք) *s.* Com-
pas. Կարկեի շափել, compasser :

Կարկեան (ի, աւ) *s.* (mot grec)
Cancro : Voyez Կարկեանի : Cancro :

Voyez Կարկեանի et Կարկեի :

Կարկեան, *adj, ind.* Rond,
compassé.

Կարկեան, *adj, ind.* Voyez Կարկե-
ան :

Կարկու (կուի, կուիւ) *s.* Grêle.
Կարկու մեծացանի, grélon. Կար-
կանի կարկաի, grêler, gâter par
la grêle.

Կարկուայ (ի, էւ) *s.* Voyez
Կարկուայ :

Կարկուայ (ի, աւ) *adj.* Qui
produit la grêle, qui fait grêler.

Կարկուան (ի, աւ) *adj.* Voyez
Կարկուայ :

Կարկանայ (անի, անիւ) *adj.* Dé-
grêle.

Կարկանի (կարկան) *v, imp.* Grê-
ler.

Կարճ (այ, ու) *adj.* Court ; bref,
brief, petit. Կարճ հասակաւ, cour-
taud, qui est de taille courte. Կարճ
ճիջ ճանապարհ, le chemin le plus
court, le plus court chemin. Ի կար-
ճայ, court, brièvement, en peu de
mots : Voyez Կարճ Ի կարճայ :

Կարճաւան, Voyez Կարճաւան :

Կարճաւոր, *adj, ind.* Un pea
court.

Կարճակայ, *adj, ind.* Qui ne
vit, qui ne dure guère, court, bref.

Կարճահաւ (ի, էւ) *adj.* Qui est
court de mémoire.

Կարճահասակ (ի, աւ) *adj.* Court,
courtaud, qui est de taille courte,
nain.

Կարճահար (ի, աւ) *adj.* Morda
du scorpion.

Կարճամիտ (միտ, միտաւ) *adj.*
Pusillanime, impatient, imbécille ;
inquiet.

Կարճամիտի (իմ, տնայ) *v, n-p.*
S' impatienter, perdre patience, se
fâcher, se désespérer.

Կարճամիտի (թի, թի) *s.* Pu-
sillanimité : Voyez Կարճամիտի :

Կարճապարհայ (ի, աւ) *adj.*
Qui a un cou court.

Կար

Կարճաւոր (ի, իւ) *adj.* Court, bref, succinct, concis. **Կարճաւորաւիւ**, succinctement, en peu de mots.

Կարճաւորութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Brièveté.

Կարճաւել (իւ, էջի) *v, a.* Raccourcir, rendre court, abréger; écourter.

Կարճաւես (ի, աւ) *adj.* Qui a la vue courte, myope.

Կարճաւիւ, *adj, ind.* Qui ne dure guère, court, bref, instantané, passager.

Կարճաւել (իւ, տեցայ) *v, n-p.* Être raccourci, ou abrégé.

Կարճել (իւ, էջի) *v, a.* Raccourcir, accourcir, abréger, mettre en petit, rapetisser, faire court, rendre plus court; élaguer, ébrancher, retrancher; tenir de court; resserrer, restreindre; interrompre, empêcher, arrêter, faire cesser.

Կարճամանակեայ, *adj, ind.* Voyez **Կարճաւիւ**.

Կարճիւ (իւ, Յեցայ) *v, n-p.* S' accourcir, se rapetisser, se rendre court, petit, ou bref; cesser.

Կարճի կարճի, *adj, ind, et adv.* Court, bref, succinct, concis: court, de court, tout court, brièvement, succinctement, sommairement, en peu de mots, en peu de tems.

Կարճիկ (չկի, չկաւ) *adj.* Court, courtaud, nain, nabot.

Կարճամեղուցանել (իւ, ցուցի) *v, s.* Rendre pusillanime.

Կարճամել Voyez **Կարճամիւ**.

Կարճամութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Impatience, pusillanimité.

Կարճամբիւ ou **Կարճոքիւ**, *adv.* Avec les racines, entièrement.

Կարճոքի, *adj, ind.* Voyez **Կարճամբիւ**.

Կարճոտ (տիւ, տամբ) *adj.* Qui a les pieds courts.

Կարճութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Brièveté, concision, accourcissement, contraction, raccourcissement, retranchement; synérèse.

Կարճութիւն (Ճմիւն, Ճմութի) *s.* Raccourcissement, retranchement.

Կարճունել (Ճնչի, Ճնչիւ) *adj.* Qui a un nez court.

Կարմիր (մրայ, մրով) *adj, et s.* Rouge, rubicond, vermeil, rosé, roux, nacarat: rouge, couleur rouge, ver-

millon, nacarat: Voyez **Կարմիր**.
Կարմիրագիր (գրայ, գրով) *adj, et s.* Écrit avec de l'encre rouge: Voyez **Կարմիրագիր**.

Կարմիրագոյն, *adj, ind.* Rouge, rougeâtre. **Կարմիրագոյն ներկել**, teindre en rouge.

Կարմիրագեղ (դ, ու) *s.* Teinte rouge; rosette, encre rouge.

Կարմիրագեղձ (ի, իւ) *s.* Sorte de pêche (fruit).

Կարմիրազարդ, *adj, ind.* Orné de couleur rouge; vermeil, rouge.

Կարմիրազգեստ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Կարմիրազարդ**.

Կարմիրազգեստել (իւ, տեցայ) *v, n-p.* Se vêtir de rouge; rougir, devenir rouge.

Կարմիրախոյս (ի, իւ) *s.* Sorte de poisson.

Կարմիրահեր, *adj, ind.* Rousseau, roux.

Կարմիրաձիւ, *adj, ind.* Rougeâtre, roussâtre; rouge.

Կարմիրալատակ, *adj, ind.* Pavé d'un pavé rouge.

Կարմիրալարմար, *adj, ind.* Fourni de couleur rouge.

Կարմիրայտ (ի, իւ) *adj.* Qui a des joues vermeilles.

Կարմիրանալ (ամ, ալայ) *v, n-p.* Rougir, devenir rouge; roussir.

Կարմիրաներկ, *adj, ind.* Teint en rouge, rouge, de couleur rouge.

Կարմիրաչայտ, *adj, ind.* Très-rouge, vermeil.

Կարմիրալուցանել (իւ, ցուցի) *v, s.* Rougir, rendre rouge, roussir.

Կարմիրափայլ, *adj, ind.* Rouge, rougeaud, rubicond, vermeil, incarnadin.

Կարմիրերանդ, *adj, ind.* Voyez **Կարմիրափայլ**.

Կարմիրերկնան, *adj, ind.* Voyez **Կարմիրափայլ**.

Կարմիրել (իւ, լեցայ) *v, n-p.* Voyez **Կարմիրանալ**.

Կարմիրութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Rougeur, rousseur; rouge, vermillon, couleur rouge; échauffure, inflammation; incarnat.

Կարշի (ի, իւ) *adj, et s.* Vaillant, valeureux, courageux: valeur, vaillance, courage.

Կարշիւ (իւ, էջի) *v, n.* Être vaillant, ou courageux, surmonter, vain-

պատեր, pouvoir, se rendre fort.
 Կարքենդ (հւ. աւ.) *adj.* Très-vail-
 lant, fort, courageux, robuste.

Կարքենդութի (թե, թք) *s.* Vail-
 leur, vaillances, courage, vigueur.

Կարող (հւ. աւ.) *adj.* Puissant,
 qui a du pouvoir, capable, habile.

Կարողանալ (ամ, ապաց) *v, n.*
 Pouvoir, être en état de.

Կարողասկեմ (հ, աւ.) *s.* Fort-puis-
 sant.

Կարողասկեմութի (թե, թք) *s.*
 Autorité très-puissante.

Կարողասկեմ, *adv.* Puissamment.

Կարողացունել (եմ, ցուցի) *v, n.*
 Habilitier, rendre capable.

Կարողել (եմ, էջի) *v, n.* Voyez
 Կարողանալ:

Կարողութի (թե, թք) *s.* Pui-
 sance, autorité, faculté, pouvoir, for-
 ce, vertu, habilité, capacité, portée,
 compétence, moyen, main.

Կարու (հ, իւ.) *s.* Céleri; ache.

Կարուակ (հ, աւ.) *s.* Couturier,
 tailleur: Voyez Դերմակ: cordon-
 nier.

Կարուակութի (թե, թք) *s.* Cou-
 ture: Voyez Դերմակութի: cordon-
 nerie, le métier de cordonnier.

Կարութի Voyez Կարողութի:

Կարսն (հ, իւ.) *s.* Persil.

Կարսն (հ, իւ.) *adj, et s.* Indi-
 gent, pauvre, disetteux, nécessiteux;
 désireux: indigence, nécessité; dé-
 sir, souhait, envie.

Կարսնական (հ, աւ.) *adj.* Indi-
 gent, nécessiteux; désirable, souhai-
 table; désireux, affectueux.

Կարսնանալ (ամ, ապաց) *v, n-p.*
 Voyez Կարսնիլ:

Կարսնանք (նայ, նք) *s, pl.* Vo-
 yez Կարսնութի:

Կարսնացունել (եմ, ցուցի) *v,*
s. Rendre indigent, ou nécessiteux.

Կարսնիլ (իմ, տեղայ) *v, n-p.*
 Être indigent, ou nécessiteux, avoir
 besoin de; désirer, souhaiter, avoir
 désir.

Կարսնութի (թե, թք) *s.* Indi-
 gence, pauvreté, manque des choses
 nécessaires, nécessité, besoin, pénu-
 rie, misère, famine, disette: désir,
 souhait, envie.

Կացարան (հ, աւ.) *s.* Lieu à met-
 tre les pieds, place, poste, lieu.

Կացի (ցւայ, ցիւակ) *s.* Petit enfant.

Կացի (ցւայ, ցիւակ) *s.* Hâche,
 cognée; doloire. Կացի փորթիկ, hâ-
 chereau.

Կացինայ, *s, ind.* Reste, résidu.
 Կացնաւոր (հ, աւ.) *adj.* Fourmi
 d'une hâche.

Կացրց (հ, աւ.) *s.* Poste, position.

Կացութի (թե, թք) *s.* État,
 position, point, situation.

Կացումն (ցման, ցմաճ) *s.* Vo-
 yez Կացութի:

Կացուն Voyez Կացուն:

Կացուրդ (ցրդդ, ցրդդ) *s.* As-
 semblée, compagnie, fête, festin; éta-
 blissement, place, lieu.

Կացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.*
 Établir, créer, constituer, instituer,
 faire, destiner, poster; arrêter, fai-
 re cesser, finir.

Կացրդական (հ, աւ.) *adj.* Dé-
 monstratif: pompeux, de grande as-
 semblée.

Կացրդել (իմ, գեղայ) *v, n-p.*
 S'assembler, festiner, faire festin.

Կացք (ցից, ցիք) *s, pl.* État,
 conduite.

Կաւ (դ, ալ) *s.* Glaise, terre
 glaise, argile, terre grasse, terre de
 potier; limon, fange, boue, bourbe.
 Կաւով ծեփեկ, glaise.

Կաւագործ (հ, աւ.) *adj.* Potier. Ի
 կաւագործի կաւ, faire le potier.

Կաւագործութի (թե, թք) *s.*
 Métier d'un potier; briqueterie.

Կաւակերտ (հ, աւ.) *adj.* Fait de
 terre.

Կաւանալ (ամ, ապաց) *v, n-p.*
 Se rendre terre glaise.

Կաւաւ (հ, աւ.) *s.* Chaussée, di-
 gue, jetée.

Կաւատ (հ, իւ.) *s.* Maquereau.

Կին կաւատ, maquerele.

Կաւատութի (թե, թք) *s.* Ma-
 querillage.

Կաւափաղաղ, *adj, ind, et s.* Pot-
 tier, briquetier.

Կաւայ, *adj, ind.* Voyez Կաւե-
 ղէն:

Կաւեղէն (ղինի, զինու.) *adj.* Fait
 de terre, argileux.

Կաւիճ (ւճի, ւճաւ.) *s.* Craie.

Կափարիլ (բլի, բլաւ.) *s.* Couver-
 cle. Կափարիլ սկւայ, pale.

Կափիւն Voyez Շափիւն:
 Կափկափել (եմ, էջի) *v, n.* Trem-
 bler (en parlant des dents).

Կափուլ (փլլ, փլլ) *s.* Piège, *étrépoire*.

Կափասկ Voyez **Կամփասկ** :

Կափուան (փան, փամբ) *s.* Action de couvrir, de fermer.

Կափուցանել (եմ, փուցի) *v, a.* Couvrir, fermer, mettre une couverture sur.

Կափուցում (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez **Կափուան** :

Կաբալ (ու, ու) *s.* Danse, ballet; bal : perdrix. Ձաք կաբալու, perdreau.

Կաբալադորութի (թի, թի) *s.* Chorégraphie.

Կաբալախոս (ղ, ու) *s.* Marjolaine.

Կաբալանք (նայ, նաք) *s, pl.* Les danses.

Կաբալարան (ի, աւ) *s.* Lieu de danser.

Կաբաւել (եմ, եցի) *v, n.* Danser, sauter :

Կաբաւերութի (թի, թի) *s.* Ballade.

Կաբաւեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire danser, ou sauter.

Կաբաւիչ (ւչի, լւաւ) *s.* Danseur, baladin.

Կաբաւութի (թի, թի) *s.* Voyez **Կաբաւում** :

Կաբաւում (անան, անամբ) *s.* Danse, ballet.

Կրնիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* S'attacher, se traîner par terre.

Կեալ (կեամ, կեցի) *v, n.* Vivre, être en vie, respirer; exister, subsister; se conduire, se porter. Չիմրդ կեալ, comment vous portez-vous? Որպէս կեայ նա, comme se porte-t-il?

Կեանք (կենայ, կեաք) *s, pl.* Vie; jours; santé; subsistance, nourriture; substance, bien; conduite, mœurs; le monde.

Կեդրոն Voyez **Կենդրոն** :

Կեկիա (mot grec). Sorte de vent.

Կեղ (ղ, ու) *s.* Ulcère, ulcération, exulcération.

Կեղակարծ (ի, իւ) *adj.* Douteux, incertain, ambigu; indécis, flottant, irrésolu, défiant.

Կեղակարծաբար, *adv.* Incertainement, avec doute, avec incertitude.

Կեղակարծեկ (լւղ, լեաւ) *adj.* Douteux, incertain.

Կեղակարծեկ (եմ, եցի) *v, n.* Doubter, se douter, se défier, soupçonner.

Կեղակարծիլ (իմ, ծեցայ) *v, n-p.* Voyez **Կեղակարծեկ** :

Կեղակարծիք (ծեայ, ծեաք) *s, pl.* Voyez **Կեղակարծութի** :

Կեղակարծութիւն (թի, թի) *s.* Doute, incertitude, soupçon, indécision, irrésolution.

Կեղել (եմ, եցի) *v, a.* Exulcerer; vexer, tourmenter, faire de la peine injustement à quelqu'un.

Կեղերջական (ի, աւ) *adj, et s.* Plaintif; plainte.

Կեղի (ղ, ու) *s.* Croûte, chapelure; écorce, peau, pellicule; écale, coque, coquille; cosse, gousse. Կեղի դաւար, brout. Կեղի հանեալ, pelure.

Կեղեանք (նայ, նաք) *s, pl.* Voyez **Կեղի** :

Կեղեկ (եմ, եցի) *v, a.* Écorcer, écorûter; écosser; peler, monder; chapeler; dépouiller.

Կեղեքածք (ծեց, ծեաք) *s, pl.* Déchirure.

Կեղեքել (եմ, եցի) *v, a.* Déchirer, dilacérer, rompre; égraffier; blesser; écorcher, dépouiller, rapiner, ravir injustement; maltraiter, outrager, faire tort, vexer, tourmenter.

Կեղեքում (քման, քմամբ) *s.* Déchirement.

Կեղթ (ի, իւ) *s.* Sorte de mesure.

Կեղծ (ի, իւ) *adj.* Dissimulé, faux, fictif, artificiel, postiche; faubuleux.

Կեղծաւոր (ի, աւ) *adj.* Hypocrite, bigot, caïard, cagot, châttemite, tartufe, faux dévot, double,

dissimulé, dissimulateur, béat.

Կեղծաւորաբար, *adv.* Avec dissimulation.

Կեղծաւորական (ի, աւ) *adj.* Fictif, feint, dissimulé.

Կեղծաւորեկ (եմ, եցի) *v, a.* Dissimuler, feindre, faire semblant.

Կեղծաւորիլ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Se feindre, dissimuler, faire semblant de, faire le faux dévot.

Կեղծաւորութի (թի, թի) *s.* Hypocrisie, bigoterie, bigotisme, cagoterie, cagotisme; feinte, dissimulation, fiction, imposture, fausseté, duplicité, déguisement.

Կեղ.

Կեղծել (եմ, եցի) *v, a.* Feindre, dissimuler, déguiser, simuler, masquer, couvrir, contrefaire, faire semblant, controuver, inventer.

Կեղծք (ծից, ծեւք) *s, pl.* Voyez **Կեղծիք**.

Կեղծիք (ծեաց, ծեօք) *s, pl.* Feinte, dissimulation, contrefaction, contrefaçon, fiction, fable, chimère, fantôme, fantaisie; momerie, déguisement.

Կեղւ (ոյ, ու) *s, et adj.* Souillure, tache; taché, souillé. **Կեղւ ակահւաց**, cérumèn. **Կեղւ անուն**, infamie, deshonneur, discrédit, décreditement. **Հանել զկեղւն**, dégraisser.

Կեղւորան (ի, աւ) *s.* Dégraisseur.

Կեղցաւ (ի, աւ) *s.* Voyez **Քաղց**.

Կեմ ou **Կեամ** (կեմոյ, կեմով) *s.* Tissu.

Կենադործ (ի, աւ) *adj.* Vivifiant.

Կենադործել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier, donner la vie.

Կենադործութի (թլ, թք) *s.* Vivification.

Կենազկաց, *adj, ind.* Vivant; vivifiant.

Կենազէն (զնի, զնաւ) *s.* Armes de la vie.

Կենազրաւ, *adj, ind.* Mortel, qui cause la mort, qui ôte la vie.

Կենախուզ, *adj, ind.* Voyez **Կենադրաւ**.

Կենակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon; participant, participe; époux, épouse. **Կենակից ընել**, vivre ensemble, fréquenter, pratiquer, converser.

Կենակցութի (թլ, թք) *s.* Compagnie, pratique, conversation.

Կենակազորդ, *adj, ind.* Voyez **Կենակից**.

Կենածիր, *adj, ind.* Qui donne la vie, vivifiant, salubre.

Կենածաշակ, *adj, ind.* Qui a un goût salulaire, qui donne la vie.

Կենածորհ, *adj, ind.* Voyez **Կենածիր**.

Կենապատճառ, *adj, ind.* Qui cause, qui donne la vie.

Կենասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la vie.

Կենաստեղծ (ի, իւ) *adj.* Créateur, qui donne la vie.

Կենաստեղծել (եմ, եցի) *v, a.* Créer, vivifier, donner la vie.

Կենարար (ի, աւ) *adj, et s.* Vivifiant, vivifique; sauveur, rédempteur; salubre.

Կենաւէա Voyez **Կենաւէա**.

Կենդակ (ի, աւ) *s.* Zodiaque; signe du zodiaque.

Կենդանի (ի, իւ) *adj.* Voyez **Կենդանի**.

Կենդանաբաշի (ի, իւ) *adj.* Qui distribue, qui donne la vie.

Կենդանորեր (ի, աւ) *adj.* Qui apporte, qui donne la vie.

Կենդանաբայս (բուսի, բուսիւ) *s.* Zoophyte.

Կենդանագիր (գրի, գրաւ) *s.* Portrait, représentation, ou figure d'une personne, image.

Կենդանագործել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier.

Կենդանագործութի (թլ, թք) *s.* Vivification.

Կենդանագրել (եմ, եցի) *v, a.* Peindre, représenter en figure une personne.

Կենդանագրութի (թլ, թք) *s.* Portrait, représentation d'une personne; formation du fœtus; zoographie.

Կենդանազննութի (թլ, թք) *s.* Zootomie.

Կենդանախարուկել (եմ, եցի) *v, a.* Brûler tout vif.

Կենդանախումբ, *adj, ind.* Où sont assemblés les vivans.

Կենդանածին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Vivipare; qui donne la vie.

Կենդանածնել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier, donner la vie.

Կենդանածնիլ (իմ, նեցոյ) *v, n-p.* Être vivifié.

Կենդանածնութի (թլ, թք) *s.* Génération, naissance; vivification.

Կենդանակ (ի, աւ) *s.* Signe du zodiaque.

Կենդանակամար (ի, աւ) *s.* Zodiaque.

Կենդանական (ի, աւ) *adj.* Vital; vivant; vivifique.

Կենդանակերպ (ի, իւ) *s.* Signe du zodiaque; portrait.

Կենդանակերպել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier, donner la vie.

Կենդանակիր, *adj, ind.* Qui porte, qui contient la vie.

Կենդանահատութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Zootomie.

Կենդանաձիր, *adj, ind.* Qui donne la vie.

Կենդանանալ (ամ, աջայ) *v, n.* Revivre, ressusciter.

Կենդանաորոգ, *adj, ind.* Resuscité; restauré, renouvelé.

Կենդանապաշտութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Zoolatry.

Կենդանապարգէ, *adj, ind.* Qui donne la vie.

Կենդանաստեղծ (ի, իւ) *adj.* Vivifiant, vivifique.

Կենդանաւոր (ի, աւ) *adj.* Vivipare; qui engendre, qui produit.

Կենդանաստեղծութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Production, génération.

Կենդանաստեղծել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Կենդանաստեղծուլ.

Կենդանաստեղծուլ (ում, տեղծի) *v, a.* Vivifier, donner la vie, ressusciter.

Կենդանատեսի (ի, աւ) *s.* Voyez Կենդանակերպ.

Կենդանատու (ի, աւ) *adj.* Qui donne la vie, vivifiant, vivifique.

Կենդանատունի (անկոյ, անկով) *s.* Zoophyte.

Կենդանատուր, *adj, ind.* Voyez Կենդանատու.

Կենդանաբար (ի, աւ) *adj.* Vivifiant, vivifique.

Կենդանաբարութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Vivification.

Կենդանացու (ի, աւ) *adj.* Vivant; vivifique.

Կենդանացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Vivifier, ressusciter; aviver, renouveler; animer, ranimer; raviver.

Վերստին Կենդանացուցանել, revivifier.

Կենդանաւետ, *adj, ind.* Vif, vivant.

Կենդանաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Կենդանի.

Կենդանի (նւոյ, նեւա) *adj, et s.* Vif, vivant, vivace; vital; qui donne la vie, vivifique; animal, bête.

Կենդանեւաւ ou Կենդանեօք, tout vif; pendant la vie.

Կենդանութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Vie; animalité.

Կենդանաւոր, *adv.* Tout vif.

Կենդար (ի, աւ) Voyez Կենդարար.

Կենդարար.

Կենդինար (ի, աւ) *s.* Centenaire (sorte de poids).

Կենդրոն, Կենդրոնի ou Կենարոնի (ի, իւ) *s.* Centre.

Կենդրոնախոյս, *adj, ind.* Centrifuge.

Կենդրոնական (ի, աւ) *adj.* Central.

Կենդողաւ, *adj, ind.* Vif, vivant, qui vit.

Կենդեւայ, *adj, ind.* Qui donne la vie.

Կենարաւել, *adj, ind.* Voyez Կենդանաբար.

Կենարբար (ի, աւ) *adj.* Qui apporte, qui cause, qui donne la vie; vivifique, vivifiant.

Կենարաւել, *adj, ind.* Voyez Կենարբար.

Կենարբարախոյս, *adj, ind.* Qui ranime, qui ressuscite.

Կենաժիւն, *adj, ind.* Qui donne la vie, vivifiant.

Կենասիւն (ի, աւ) *adj.* Voyez Կենդանական.

Կենասիւնյաւ, *adj, ind.* Voyez Կենարբար.

Կենասիւր (կրի, կրաւ) *adj.* Vif, vivant; vivifique.

Կենացու, *adj, ind.* Qui conduit à la vie.

Կենասութիւն, *adj, ind.* Qui cause la vie.

Կենաստու. Voyez Կենդանատու.

Կենաստունի (անկոյ, անկով) *s.* Plante, ou arbre de vie.

Կենաստուր, *adj, ind.* Voyez Կենդանատու.

Կենացեցուլ, *adj, ind.* Qui répand, qui donne la vie.

Կենացուցանել. Voyez Կենդանացուցանել.

Կենասաւետ, *adj, ind.* Vif, vivant.

Կենսեղու. Voyez Կենդու.

Կենսունակ (ի, աւ) *adj.* Qui contient la vie, vif, vivant.

Կենսուսոյց, *adj, ind.* Qui montre, qui enseigne la vie.

Կենցաղ (ոյ, ով) *s.* Monde, la vie présente: conduite, déportement, coutume, mœurs, vie.

Կենցաղազրու, *adj, ind.* Tuant, mortel, qui ôte la vie.

Կենցաղական (ի, աւ) *adj.* Mondain, séculier.

Կենցաղակից. Voyez Կենակից.

Կեն

Կենցաղակցիւ (իմ, ցեցայ) *v, n-p.*
Voyez Կենակից լինել:

Կենցաղակցորդ, *adj, ind.* Voyez Կենակից:

Կենցաղակցութիւն Voyez Կենակցութիւն:

Կենցաղաւեր (սիրի, սիրու) *adj.*
Mondain, qui aime les vanités du monde.

Կենցաղավարի (իմ, բեցայ) *v, n-p.*
Vivre, se conduire, converser.

Կենցաղավարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Vie, conduite, déportement, conversation.

Կենցաղաւորիւ Voyez Կենցաղավարիւ:

Կենցաղիւ (իմ, դեցայ) *v, n-p.*
Voyez Կենցաղավարիւ:

Կենցաղաւէտ, *adj, ind.* Très-utile à la vie des hommes, utile, salutaire.

Կենցաղողաւ, *adj, ind.* Voyez Կենցաղաւէտ:

Կենցաղողաւութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Utilité, avantage, profit donné, ou porté au monde, ou à la vie des hommes.

Կեշտ (ի, իւ) *s.* Voyez Կրօնք:

Կեռ (ի, աւ) *adj, et s.* Crochu: eroc, crochet.

Կեռաս (ի, իւ) *s.* Cerise; bigarreau; guigne.

Կեռասնիկ (նւոյ, նեաւ) *s.* Cérissier. Կեռասնիկ, cerisaie.

Կեռնեի (ի, աւ) *s.* Merle: Voyez Սարեակ:

Կեսար (ու, ու) *s.* Voyez Կայսր:

Կեսարական (ի, աւ) *adj.* Voyez Կայսերական:

Կեսարոս (ի, իւ) *s.* Voyez Կայսր:

Կեսարութիւն Voyez Կայսերութիւն:

Կեսուր Voyez Սկեսուր:

Կեսոս ou Կեսոսոս (ի, իւ) *s.* (mot grec) Voyez Կողով:

Կեսոս (ի, աւ) *s.* Voyez Կէտ:

Կէր (ոյ, ու) *s.* Viandes, nourriture, aliment: appât, mangeaille, pâture, amorce.

Կերակուր (կրոյ, կրով) *s.* Viandes, manger, vivre, nourriture, aliment, subsistance, pain; repas, dîné, dîner; appât, mangeaille, pâture. Կերակուր եղեալ ի սեղանի, mets.

Կերակրական Voyez Կերակրողական:

Կերակրակց (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon de table, qui mange avec un autre.

Կերակրանք (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez Կերակուր:

Կերակրել (եմ, եցի) *v, a.* Nourrir, alimenter, entretenir d'aliments, sustenter, traiter, donner à manger.

Կերակրել (իմ, բեցայ) *v, n-p.*
Se nourrir, s'en repaître, manger.

Կերակրիկ *s, ind.* Petit aliment.

Կերակրիչ (բնի, բշաւ) *s.* Qui donne à manger, qui nourrit, qui entretient d'aliments.

Կերակրողական (ի, աւ) *adj.* Nutritif.

Կերակրողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Action de nourrir, sustentation.

Կերակրումն (բման, բմամբ) *s.* Nutrition.

Կերակրութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Nutrition; nourriture.

Կերաս (ի, աւ) *s.* Carat, silique.

Կերիչ (բնի, բշաւ) *adj, et s.* Qui déchire, qui dévore, qui mange, qui ronge.

Կերկերեալ (եւոյ, եւով) *adj.* Rauque, enroué.

Կերկերածայն, *adj, ind.* Rauque, enroué.

Կերկրիւ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* S'enrouer, se rendre rauque.

Կերկրումն (բման, բմամբ) *s.* Raucité, enrrouement.

Կերմոս (ի, իւ) *s.* Pièce de monnaie.

Կերողութիւն Voyez Որկրամնութիւն:

Կերոն (ի, աւ) *s.* Cierge, torche, flambeau.

Կերոնավաճառ (ի, աւ) *s.* Ciergier.

Կերուած (ոյ, ու) *s.* Rongement.

Կերոյ (ի, իւ) *s.* Forme, figure; façon, manière.

Կերպագրել (եմ, եցի) *v, a.* Former, figurer.

Կերպագրութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Forme, figure.

Կերպակերպ, *adj, ind.* Divers, en plusieurs formes.

Կերպանել (եմ, եցի) *v, a.* Former, figurer, façonner.

Կերպանալ (ամ, պացայ) *v, n-p.* Se former, prendre la forme.

Կերպառութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Formation.

Կեր

Կերպես (աւ. աւ.) *s.* Étoffe, drap, toile fine, soie. **Կերպաս ոսկեհում**, toile, drap d'or, ou d'argent. **Կերպասիւք զարդարել**, étoffer.

Կերպասաբեր (ի, աւ.) *adj.* Qui produit des étoffes, des toiles fines.

Կերպասագործ (ի, աւ.) *s.* Qui fait des étoffes, des toiles fines.

Կերպասատեսակ (ի, աւ.) *adj.* À la façon d'une toile fine.

Կերպասեղեն (ղինի, գինաւ.) *adj.* Fait de toile fine, d'étoffe, de soie.

Կերպասի (սպ. սեռաւ.) *adj.* *et s.* Voyez **Կերպասեղեն** et **Կերպաս**.

Կերպատարաւ, *adj.* *ind.* Divers, varié, en plusieurs façons, ou manières.

Կերպարան (ի, աւ.) *s.* Forme, figure, image, effigie, représentation, personne, visage, présence, vue, face, mine, contenance, semblant, apparence, momerie; configuration, conformation; façon, manière; feinte, prétexte.

Կերպարանակից (էջի, էջաւ.) *adj.* Conforme. **Կերպարանակից առնել**, conformer. **Կերպարանակից լինել**, se conformer.

Կերպարանակցութի (թէ, թիւ) *s.* Conformité.

Կերպարանաւորութի (թէ, թիւ) *s.* Formation; représentation, description: Voyez **Դիմանաւորութի**.

Կերպարանաւոր (ի, աւ.) *adj.* Qui a de la forme, formé; feint, déguisé.

Կերպարանափոխ, *adj.* *ind.* Contrefait, changé, déguisé. **Կերպարանափոխ առնել**, changer, contrefaire, déguiser, métamorphoser.

Կերպարանափոխութի (թէ, թիւ) *s.* Déguisement, métamorphose.

Կերպարանել (եմ, էջի) *v.* *a.* Former, figurer, façonner; modeler; représenter; conformer.

Կերպարանեցուցանել (եմ, ջուշի) *v.* *s.* Voyez **Կերպարանել**.

Կերպարանիլ (եմ, նեցայ) *v.* *որ.* Se former, prendre la forme; se conformer; se feindre, dissimuler, contrefaire.

Կերպարանութի (թէ, թիւ) *s.* Forme, formation; conformation.

Կերպացուցանել (եմ, ջուշի) *v.* *s.* Voyez **Կերպարանել**.

Կերպաւոր (ի, աւ.) *adj.* Formé,

bienfait; conforme; qui a une forme.

Կերպաւորել (եմ, էջի) *v.* *a.* Former, figurer, informer, servir de forme; conformer.

Կերպաւորեցուցանել (եմ, ջուշի) *v.* *s.* Voyez **Կերպաւորել**.

Կերպաւորութի (թէ, թիւ) *s.* Forme, formation; conformation.

Կերպիկ, *s.* *ind.* Vile forme.

Կերպումն (պման, պմանք) *s.* Forme; formation.

Կերպ (ի, էւ) *s.* Voyez **Կերպաւոր**.

Կերպել (եմ, էջի) *v.* *a.* Construire, édifier, bâtir, fabriquer, faire.

Կերպուած (ոյ, ուլ) *s.* Construction, édifice, fabrique, bâtiment.

Կերպութի. Voyez **Շինութի**.

Կեցուցանել (եմ, ջուշի) *v.* *s.* Sauver; vivifier.

Կեցուցիլ (ջի, ջաւ.) *s.* Sauveteur.

Կեփայեան, *adj.* *ind.* Qui appartient à Céphas.

Կլակ (ի, աւ.) *s.* Mention.

Կլարիս (ի, աւ.) *s.* Martre.

Կէս (կիսոյ, կիսով) *s.* *adj.* *et adv.* Moitié, milieu; demi; sous-double; à moitié, en partie, à demi.

Կէսք, les uns, les autres. **Կէս ժամ**, demie. **Կէս գիշեր**, minuit. **Կէս ի կէս**, en partie, à demi, imparfaitement. **՝ի կէս**, à moitié. **Կէս սալ**, half-sal.

Կէս սալ, *Voyez* **Կիսասարկաւոր**.

Կիսոյ կէս, à demi; en quart.

Կէս (կեմի, կեմիւ) *s.* Baleine; point, comma; moment, instant.

Կէս, objet; terme, fin; poids; signe; constitution, décret. **Կէս սուղական**, nadir. **Կէսք նկարուց**, pointillage.

Կէտադրել (եմ, էջի) *v.* *a.* Ponctuer; pointiller.

Կէտադրութի (թէ, թիւ) *s.* Ponctuation; pointillage.

Կէտահարութիւն (թէ, թիւ) *s.* Terme, borne.

Կէտանիլ, *s.* *ind.* Point.

Կթանք (նայ, նոք) *s.* *pl.* Voyez **Կիթ**.

Կթարան (ի, աւ.) *s.* Voyez **Կթոյ**.

Կթել (եմ, էջի) *v.* *a.* Queillir, récolter, recueillir, faire la récolte, amasser les fruits.

Կթել զլոյսի ou **զխաղղ**, vendanger, faire la récolte des raisins. **Կթել զիմով** ou **բլակթի**, traire une vache, tirer le lait.

Կթիւ.

Կթեղէն (*զիւն*, *զինաւ*) *adj*, *ս*. Laitage.

Կթղայ (*թ*, *իւ*) *s*. Voyez **Բաժակ** և **Կթոս** (*ի*, *իւ*) *adj*. Langoureux; languissant, faible, lâche.

Կթոյ (*թ*, *աւ*) *s*. Vase destiné pour tirer le lait: cueilloir, panier à fruit: Voyez **Հոռի**.

Կթոյցեալ (*եղյ*, *եղլ*) *adj*. Voyez **Կթոս**.

Կթուցանել (*եմ*, *թուցի*) *v*, *ի*. Faire languir, affaiblir, débilitier.

Կթող (*թողի*, *թողաւ*) *adj*, *ս*. Cueilleur; vendangeur; qui tire le lait.

Կթիկոն, *adj*, *ind*. (mot grec) Voyez **Խորանարդ**.

Կթական (*ի*, *աւ*) *adj*. Brûlant, qui brûle.

Կթանել (*եմ*, *կիգի*) *v*, *ս*. Brûler; échauder.

Կթանողական (*ի*, *աւ*) *adj*. Brûlant, cuisant, caustique; infernal; combustible, propre à brûler.

Կթանողութի (*թէ*, *թք*) *s*. Voyez **Կիզում**.

Կթանուաւ, *adj*, *ind*. Combustible, propre à brûler, sujet au brûlement.

Կթանոզ (*նոզի*, *նոզաւ*) *adj*. Brûlant; caustique.

Կթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *ս*. Voyez **Կիզում**.

Կթեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *ս*. Voyez **Կիզում**.

Կթիւ (*զիւ*, *զաւ*) *adj*. Voyez **Կիզանոզ**.

Կթողական Voyez **Կթանողական**.

Կթողութի (*թէ*, *թք*) *s*. Voyez **Կիզում**.

Կթուլ (*ուլ*, *կիգի*) *v*, *ս*. Brûler, cuire, embraser, torréfier; hâler.

Կթում (*զման*, *զմամբ*) *s*. Brûlement, brûlure, cuisson, cuite, ustion, adustion, torréfaction.

Կիթ (*կիթոյ*, *կիթով*) *s*. Action de traire, ou de tirer le lait; laitage: Voyez **Կաւթ**.

Կիթաւ (*ի*, *աւ*) *s*. Guitare: Voyez **Քնար**.

Կիծ (*կծոյ*, *կծով*) *s*. Brûlure, ustion, morsure.

Կիկնոս ou **Կիւկնոս** (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez **Կարապ**.

Կիւ (*կւոյ*, *կւով*) *s*. Marbre. **Կիւ գորշաւայտ**, grès. **Կիւ կարծ**.

Դաւաւ, granit. **Հանք կւոյ**, marbrière.

Կին (*կնոջ*, *կանաթ*) *s*. Femme; épouse, moitié. **Կին եղբոր**, belle-sœur. **Կին ածել**, épouser, se marier. **Կին խամաճու առն**, femme de charge.

Կինարաւթ (*ի*, *աւ*) *s*. Cinabre; uzifire.

Կինամոն (*ի*, *աւ*) *s*. Cannelle; cinnamome.

Կինամոն Voyez **Կինամոն**.

Կինամոնքեր (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui produit de la cannelle, ou du cinnamome.

Կինիկեան, *adj*, *ind*. Cynique: Voyez **Հակահ**.

Կիւն ou **Կիւն** (*կիւն*, *կիւնաւ*) *s*. Sanglier, porc-sanglier. **Կիւն մաւաղ**, laie.

Կիւտն (*ի*, *աւ*) *s*. (mot latin *Census*). Rente, taxe.

Կիւր *s*, *pl*, *ind*. Trace, piste, marque du pied; bout du pied.

Կիւրաթի ou **Կիւրաթի** (*ի*, *իւ*) *s*. Cypres: Voyez **Կիւն**.

Կիւ Voyez **Կիւ**.

Կիւարան (*ի*, *իւ*) *adj*. Qui parle défectueusement, qui a des défauts dans ses paroles.

Կիւարանութիւն (*թէ*, *թք*) *s*. Discours défectueux, ou imparfait.

Կիւարաց, *adj*, *ind*. Demi-ouvert.

Կիւարալոր (*ի*, *իւ*) *s*. Voyez **Կիւարալորակ**.

Կիւարալորակ (*ի*, *աւ*) *s*. Hémicycle, demicercle.

Կիւարալոր ou **Կիւարալոր** (*զիւ*, *զիւով*) *s*. Hémisphère, la moitié d'une sphère, ou d'un globe.

Կիւարալոր (*իւ*, *աւ*) *s*. Demie, demi-heure.

Կիւարալորակ, *adj*, *ind*. Blessé mortellement.

Կիւակ (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez **Կիւակաւոր**.

Կիւակաւոր (*ոյ*, *ով*) *s*. Hémiplégie, émipléxie.

Կիւակաւոր, *adj*, *ind*. Imparfait, qui n'est pas achevé.

Կիւակեան (*ի*, *իւ*) *adj*. Demi-vif.

Կիւակաւոր, *adj*, *ind*. Retranché du milieu.

Կիւակահեք (*այ*, *քք*) *s*, *pl*. Demi-métal.

Կիսահալ (ա, ա.) *s.* Oiseau à moitié.

Կիսահմայ Voyez **Կիսահմայ**.

Կիսաշախ (ի, է.) *adj, et s.* Demi-voyelle: dièse, diésis.

Կիսաձի, *s, ind.* Voyez **Չորի**.

Կիսամահ, *adj, ind.* À demi-mort, plus mort que vif.

Կիսամահ (սին, սամբ) *s, et adj.*

Moitié: demi.

Կիսամահեայ, *adj, ind.* À demi, en partie, imparfait.

Կիսամահալթիւն Voyez **Թիւրթի**.

Կիսամարդ (ոյ, ուլ) *s.* Demi-homme.

Կիսամեռ, *adj, ind.* Voyez **Կիսամահ**.

Կիսամեռապ (ի, ա.) *s.* Voyez **Կիսահալ**.

Կիսայար, *adj, ind.* Qui est levé en partie.

Կիսայր (առն, արամբ) *s.* Voyez **Կիսամարդ**.

Կիսայրեայ, *adj, ind.* Qui est brûlé en partie.

Կիսանդամ, *adj, ind.* Qui n'a qu'une partie de ses membres; estropié.

Կիսանկար (ի, է.) *s.* Profil.

Կիսանձնեայ (նէի, նէիւ) *adj.* Voyez **Կիսանդամ**: à demi-corps.

Կիսապակ, *adj, ind.* Demi, à demi, à moitié.

Կիսասարկաւապ (ի, ա.) *s.* Sous-diaque.

Կիսասարկաւապ (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Sous-diaconat.

Կիսաւ, *adj, ind.* Voyez **Կիսաւաւար**.

Կիսաւաւ, *adj, ind.* Hémistiche.

Կիսաւար (ի, ա.) *s.* Voyez **Սաւաւար**.

Կիսարձան (ի, ա.) *s.* Buste, statue à demi-corps.

Կիսարաւորդ (ի, է.) *s.* Octant.

Կիսեմեմեայ Voyez **Եմեմեայ**.

Կիսեփեայ, *adj, ind.* Cuit en partie, qui n'est pas assez cuit, cru.

Կիսեշ (սիւյ, սիւլ) *s.* Mulet, âne en partie.

Կիսեօրակ (ի, ա.) *s.* Semi-ton, demi-ton.

Կիսովին, *adv.* À demi.

Կիզու (ի, ա.) *s.* (mot grec) Cube: Voyez **Խարանդ**.

Կիտաւորէ (եմ, էյի) *v, a.* Éta-

blir, déterminer, prescrire, désigner: Voyez **Կիտաւորէ**.

Կիտակ (ի, ա.) *s.* Point, règle, constitution.

Կիտակար (ի, է.) *s.* Miniature; enluminure.

Կիտա (ի, ա.) *s.* Baieine: Voyez **Կէա**.

Կիտաւած (ոյ, ուլ) *s.* Broderie; point; miniature.

Կիտաւածաւոր (ի, ա.) *s.* Brodeur: qui peint en miniature.

Կիտան (ի, է.) *s.* Cèdre, citron; cédrat, citronnier.

Կիտանեայ, *adj, ind.* Citrin.

Կիտ (կոյ, կոմ) *s.* Chaux.

Կիտաւոր ou **փոխարկէ** 'ի **կիտ**, réduire en chaux, calciner.

Կիտ, *s, ind.* 'ի **կիտ** արկանէլ ou **աճէլ**, 'ի **կիտ** աճուլ. Mettre en usage, se servir, employer, user, faire, professer.

Կիտաւոր 'ի **կիտ** արկանէլ, abuser, mésuser.

Կիրակաւոր (գոյ, գոմ) *s.* Lettre dominicale.

Կիրակամեռ (մեի, մեիւ) *s.* Entrée dans le Dimanche, le soir du Samedi.

Կիրակէ Voyez **Կիրակէ**.

Կիրաւոր (ի, ա.) *s.* Voyez **Գործաւոր**.

Կիրակ, *adj, ind.* Pratique, versé, expert, expérimenté.

'ի **կիրակ** առկանէլ, pratiquer, exercer, expérimenter.

Կիրակեամեռ, *adj, ind.* Exercé, dressé, maniable, traitable, domté, assujetti.

Կիրակ, *s, pl, ind.* Voyez **Կիրակ**.

Կիրակ (կրձի, կրձիւ) *s.* Déroit, défilé, cou, gorge de montagnes, pas, passage étroit; isthme.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ (կրէ, կրէւ) *s, pl.* Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité.

Կիրակ.

Կեցք, *s*, *pl*, *ind*. Conjonction, union, jonction : pennade, ruade. **Կեցք Զանապարհ**, bivoie, carrefour. **Կեցս արձակել**, բնկենուլ օր հարկանել, ruer, pennader, s'éparer, détacher des ruades, regimber.

Կեցրնեց (*կեցի*, *կեցա*) *s*. Qui détache des ruades, qui s'épare.

Կիւ (*կուռ*, *կուով*) *s*. Mastic.

Կիւաթոս (*ի*, *իւ*) *s*. Cyathie: Voyez Ճաշակ:

Կիւրբիկոն Voyez **Կիւրբիկոն**:

Կիւմարիոն (*ի*, *ու*) *s*. (mot grec) Cimetière: Voyez **Գերեզման**:

Կիււ, *s*, *ind*. (mot grec) Seigneure: Voyez **Տէր**:

Կիււ (*ի*, *իւ*) *s*. Devin, magicien, sorcier. **Կիււք**, divination, magie, sorcellerie.

Կիւսահայ (*ի*, *իւ*) *s*. Voyez **Կիւս**:

Կիւրական Voyez **Կիւրակա**, *մուս*:

Կիւրակէ (*ի*, *իւ*) *s*. Dimanche.

Կլանել (*եմ*, *կի*) *v*, *a*. Engloutir, avaler; absorber, dévorer; hummer. **Կլանել ողորդ**, engouler. **Կլբուակն կլանել**, ravaler.

Կլափն (*փին*, *փափ*) *s*. Mâchoire, ganache.

Կլափալարժ, *adj*, *ind*. Crota-phite.

Կլիմ ou **Կլիմայ** (*ի*, *իւ*) *s*. Climat; ciel, région.

Կծանել (*եմ*, *կծի*) *v*, *a*. Mordre, piquer.

Կծասել Voyez **Կծանել**:

Կծել (*եմ*, *կցի*) *v*, *a*. Ramasser: Voyez **Կծանել**:

Կծիծ Voyez **Կծի**:

Կծիկ (*կծկան*, *կծկամբ*) *s*. Pelote, peloton. **Պատասել 'ի կծիկս**, pelotonner.

Կծանք (*նայ*, *նք*) *s*, *pl*. Voyez **Կծոնթի**:

Կծի, *adj*, *ind*. Chiche, tenace, taquin, avaricieux, vilain, sordide. **Կծի լինել**, être avaricieux, lésiner.

Կծոնթի (*թի*, *թի*) *s*. Tenacité, taquinerie, sordidité, lésine, avarice sordide.

Կծկանք (*նայ*, *նք*) *s*, *pl*. **Կծկանք սրտի**, Systole.

Կծկել (*եմ*, *կցի*) *v*, *a*. Courber, recourber; retirer, rétrécir, raccour-

cir; pelotonner; bobiner, dévider.

Կծկել (*եմ*, *կցայ*) *v*, *n-p*. Se courber, se recourber; se retirer, se rétrécir, se raccourcir, se grésiller; se blotir, se tapir, se ramasser en petit volume; se ratatiner.

Կծկոնթի (*թի*, *թի*) *s*. Retirement, contraction, raccourcissement; étranglement, resserrement; crampe; abaissement.

Կծու (*ի*, *ու*) *adj*. Piquant au goût, aigre, acide, âcre, mordicant; mordant, médisant, rude, satirique. **Կծուած** (*ոյ*, *ով*) *s*. Morsure.

Կծուել Voyez **Գաղել**:

Կծութի (*թի*, *թի*) *s*. Aigreur, acidité, âcreté, acrimonie, mordacité.

Կծուոնթի Voyez **Կծոնթի**:

Կծուս (*ամ*, *ացի*) *v*, *a*. Picoter, piquer, ou mordre souvent.

Կիւլ (*եմ*, *կցի*) *v*, *a*. Tisser, tramer.

Կիւղ (*ի*, *ու*) *s*. Navette (instrument de tisserand).

Կիւցել (*եմ*, *կցի*) *v*, *a*. Voyez **Կիւլ**: **Կիւցել զայս**, Cligner les yeux.

Կիւ (*ի*, *ու*) *s*. Coucou.

Կլարթ Voyez **Բժժանք**:

Կլբր (*ի*, *ու*) *s*. Voyez **Կլբրիկոն**:

Կլբրական Voyez **Կլբրիկոնական**:

Կլբրիկոն (*ի*, *ու*) *s*. Clerc, ecclésiastique. **Կլբրիկոնք** ou **Կլբրք**, clergé, le corps des ecclésiastiques.

Խբրկ զկլբրիկոն, cléricalement.

Կլբրիկոնական (*ի*, *ու*) *adj*. Clérical.

Կլբրիկոնութի (*թի*, *թի*) *s*. Cléricature.

Կլբրուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *a*. Vider.

Կլբրակ (*եկի*, *եկա*) *s*. Ilot, petite île.

Կլբրցի (*ցույ*, *ցուով*) *adj*. Insulaire.

Կլբր (*զույ*, *զեա*) *s*. Ile. **Բնուել զկլբրույ**, insulaire.

Կլկաթ (*ի*, *իւ*) *adj*. Languissant, amoureux, affectionné.

Կլկաթել (*եմ*, *կցի*) *v*, *n*. Être épris, s'affectionner, s'attacher avec ardeur.

Կլկաթ Voyez **Կլկաթ**:

Կլկալ (*ամ*, *ացի*) *v*, *n-p*. Voyez **Կլկաթել**:

Կլկանք (*նայ*, *նք*) *s*, *pl*. Ex-cré-

crément du corps, bran, matière fécale, chiasse; déjection, selles. **Կզ-կզահք երկաթայ**, mâchefar, crasse de fer. **Կզկզահք հրահալէլեաց**, scorie, crasse des métaux. **Կզկզահք** ou **գիրա լապտերի**, culot. **Վարել ար-տաքս զկզկզանս**, chier.

Կզկզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Մզել**.

Կզկզել (*իմ, ղեցայ*) *v, n-p.* Se tirer, se produire, se former (en parlant des métaux): se vider, s'évaquer, sortir (en parlant des excréments).

Կզկզեր, Կզկզար (*մաներ, մաներք*) *s.* Tuile; brique; faitière, enfaiteau. **Շինալ կզմաներ**, tuilier. **Փռռն կզմաներ**, tuilerie. **Ծածկել կզմաներք**, enfaïter.

Կշեայ (*կշէի, կշէիւ*) *adj.* Qui est fait de marbre.

Կշէճ (*կշճի, կշճիւ*) *s.* Pot, vase de terre.

Կշղակ (*ի, աւ*) *s.* Corne de pied d'une bête.

Կշղակաբաշի (*ի, իւ*) *adj.* Qui a la corne du pied fendu.

Կշղակահերձ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Կշղակաբաշի**.

Կշղականալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Se former en corne de pied.

Կշղակաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Qui a la corne au pied.

Կշղանալ (*ամ, ղացայ*) *v, n-p.* Voyez **Կշղականալ**.

Կմսիք (*իւից, իւիք*) *s, pl.* Squelette, carcasse.

Կմբէթ Voyez **Գմբէթ**.

Կնակաւատ (*ի, իւ*) *adj.* Cocu, cornard.

Կնակաւատութի (*թէ, թէ*) *s.* Cœuage, cornardise. **Կնակաւատութիւն առնել**, cocufier.

Կնահան (*ի, աւ*) *adj.* Celui qui renvoie sa femme.

Կնամարդի *adj, ind.* Efféminé, lâche. **Կնամարդի առնել**, efféminer.

Կնամարդի լինել, s'amoillir.

Կնամոլ (*ի, իւ*) *adj.* Qui est adonné aux femmes.

Կնամոլի (*ւոյ, լեաւ*) *adj.* Voyez **Կնամոլ**.

Կնաւեր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Voyez **Կնամոլ**.

Կնաւ (*ի, իւ*) *adj.* Efféminé, lâche, faible.

Կնատագոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Très ou plus lâche, très-faible. **Կնատեայ** (*տեցի, տեցաւ*) *adj.* Qui hait sa femme; qui déteste les femmes.

Կնատութի (*թէ, թէ*) *s.* Amolissement, lâcheté, faiblesse.

Կնացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, a.* Efféminer.

Կնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Marié.

Կնուլ (*դոյ, գոլ*) *s.* Capuce, capuchon. **Ծածկել կնուլին**, s'encapuchonner.

Կնուկ Voyez **Կնաւի**.

Կնուկ Voyez **Խոշտանգել**.

Կնուկոյ (*ի, աւ*) *s.* Plume, ou baguette à toucher d'un instrument de musique.

Կնդրկաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui produit de la gomme aromatique et odoriférante.

Կնդրկախաւն, *adj, ind.* Mêlé de gomme aromatique.

Կնդրուկ (*գրի, գրիւ*) *s.* Gomme aromatique et odoriférante, encens.

Կնդութի Voyez **Կնաւութի**.

Կնի Voyez **Ջնի**.

Կնիւն (*իւնոյ, իւնով*) *s.* Jone.

Կնիք (*կնոյ, կնով*) *s.* Cachet, socau, scel; cire; timbre; estampe: estampille, impression d'un cachet: marque, empreinte, figure, trace, signe, caractère; signature; étiquette: preuve, témoignage, confirmation, sentence: baptême. **Կնիք դրամոյ**, frappe; coin. **Կնիք երևելի առնց**, armoiries, blason. **Կնիք կուսից**, hymen. **Կնիք աւալ**, baptiser. **Կնիք առնուլ**, recevoir le baptême, être baptisé.

Կնկուլոր (*ի, աւ*) *adj.* Encapuchonné, qui porte un capuce, ou un capuchon.

Կննի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Orme. **Կննիք**, ormoie.

Կննաւալ (*ամ, ճացայ*) *v, n-p.* Devenir un sanglier, s'endurcir.

Կնշմակերայ, *adj, ind.* Qui ressemble à un boutoir.

Կնշմանալ (*ամ, թացայ*) *v, n-p.* Avoir une bajoue, un boutoir; porter la ressemblance d'une bajoue, d'un groin.

Կնշիթ (*շիթի, շիթաւ*) *s.* Groin, boutoir, bajoue; museau, mûlle: sanglier,

ձոր, pore sauvage. **Կնձիք փղե**, la trompe d'un éléphant.

Կնձիթի (**ձիթի**, **ձիթի**) *s.* Same.

Կնձիռն (**ձուր**, **ձուր**) *s.* Nœud, entortillement, enlacement; pli, grimace, ride, refrognement: embarras, acrobacie, intrigue: crispation. **Կնձիռն ծանկիլ յերեսն**, se refrogner, se reclinquer. **Կնձիռն արկանել զերեսը**, se faire des rides au visage. **Կնձուել** (**եմ**, **եյի**) *v, a.* Rider, faire des rides, froncer; mêler, embarrasser.

Կնձուել (**եմ**, **եյի**) *v, n-p.* Se rider, se faire des rides, se refrogner; se mêler.

Կնոջածին Voyez **Կանանցածին**.

Կնոջակեր Voyez **Իգակեր**.

Կնուծի (**ծի**, **ծի**) *s.* Sexe féminin: état d'une mariée, c'est être femme. **ԳԿԿ**, **ԳԿԿ**.

Կնէլ Voyez **Խանէլ**.

Կնիք Voyez **Կնիք**.

Կնիքի Voyez **Կնիքի**.

Կնիքն Voyez **Կնիքն**.

Կնասկ (**ի**, **աւ**) *adj.* Chauve, pelé, dépilé.

Կնասուել (**ամ**, **տայայ**) *v, n-p.*

Devenir chauve, être dépilé.

Կնասուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v, t.* Rendre chauve, dépiller, ôter, ou faire tomber le poil.

Կնասուց Voyez **Կնիքից**.

Կնասուծի (**ծի**, **ծի**) *s.* Chauvete, calvitie, dépilation.

Կնարան (**ի**, **իւ**) *s.* Blasonneur.

Կնարանել (**եմ**, **եյի**) *v, n.* Blasonner.

Կնարանութի (**ծի**, **ծի**) *s.* Blason, science héraldique.

Կնարդեաց, *adj, ind.* Cacheté, fermé avec un cachet.

Կնահայր (**հոր**, **հարբ**) *s.* Compère, parrain.

Կնահայրութի (**ծի**, **ծի**) *s.* Compérage.

Կնամայր (**մոր**, **մարբ**) *s.* Com-mère, marraine.

Կնամայրութի (**ծի**, **ծի**) *s.* C'est être commère.

Կնամոմ (**ոյ**, **ով**) *s.* Cire d'Espagne.

Կնամու (**ի**, **աւ**) *adj, et s.* Qui confère le baptême.

Կնամոր (**ի**, **աւ**) *adj.* Cacheté: baptisé.

Կնարութի Voyez **Միարութի**.

Կնիլ (**եմ**, **եյի**) *v, a.* Cacheter, fermer avec un cachet, appliquer le cachet sur quelque chose, apposer le sceau, sceller; signer; estamper; marquer; étiqueter: confirmer, ratifier, vérifier; prononcer une sentence; conclure, décider: clorre, fermer; cacher, couvrir: terminer, achever, finir: baptiser, conférer le baptême.

Կնիլ (**ի**, **իւ**) *s.* Voyez **Կնութի**.

Կնիւ (**կնոյ**, **կնով**) *s.* Balance; crochet, peson, romaine; trébuchet: poids, contrepoids; poids, pesanteur; pesée: équilibre, niveau; équivalent, égale valeur: mesure, règle, proportion. **Կնիւն կնոյ**, étalon. **Սահմանել զկնոյ**, étalonner. **Գառաւոր կարգեալ յազգութի կնոյ**, étalonneur. **Դնել զկնոյ ի կնոյ**, s'aventurer, s'exposer à la mort, affronter la mort, les périls.

Կնիւ, *adv.* Également, proportion-nément, au niveau, justement.

Կնարանութի (**ծի**, **ծի**) *s.* Sta-tique.

Կնարանել (**եմ**, **եյի**) *v, a.* Con-jecturer.

Կնարանութի (**ծի**, **ծի**) *s.* Conjecture. **Կնարանութի**, conjecturalement.

Կնասի, *adj, ind.* Égal, propor-tionné, juste.

Կնասի, *adv.* Également, juste-ment; directement, tout droit.

Կնասի, *adj, ind.* Égal, propor-tionné.

Կնասիութի (**ծի**, **ծի**) *s.* Pro-portion, égalité.

Կնասիւ, *adv.* Voyez **Կնասի**.

Կնարար (**ի**, **աւ**) *s, et adj.* Bar-lancier, qui fait des balances: juste, désintéressé.

Կնիլ (**եմ**, **եյի**) *v, a.* Peser, me-surer; examiner, balancer, considé-rer; proportionner, rendre égal.

Կնարութի Voyez **Կնութի**.

Կնարդ (**ի**, **աւ**) *s.* Balance; pe-son: poids.

Կնարդել (**եմ**, **եյի**) *v, a.* Vo-yez **Կնիլ**.

Կնոյ (**ի**, **աւ**) *s.* Balance; peson.

Կնուած (**ոյ**, **ով**) *s.* Voyez **Կն-ութի**.

Կշռութի (թե, թք) *s.* Poids, pesanteur; pesée: proportion, égalité, équilibre, comparaison; examen, jugement, considération: braquement.

Կշռումն (ռման, ամամբ) *s.* Voyez **Կշռութի**:

Կշռալիք, *adj, ind.* Voyez **Կշռապինգ**:

Կշռամբանք (նայ, նգք) *s, pl.* Reproche, affront, algarade, bravade, insulte, censure, correction, réprehension, outrage, haro, cri, gronderie, réprimande, incartade, invective.

Կշռամբել (եմ, էցի) *v, a.* Reprocher, censurer, reprendre, faire haro sur quelqu'un, gronder, crier, réprimander, gourmander, invectiver, braver.

Կշռամբել (բել, բլաւ) *adj, et s.* Qui reproche, qui reprend, correcteur.

Կշռամբողական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Կշռամբել**:

Կշռամբութի (թե, թք) *s.* Voyez **Կշռամբանք**:

Կշռապանակ (ի, աւ) *s.* Ornement du flanc d'une femme.

Կշռապինգ, *adj, ind.* Soufflé, extrêmement rassasié. **Կշռապինգ վայելել**, manger tout son soufflé, se rassasier, se gorger.

Կշռապինգութի (թե, թք) *s.* Voyez **Յագորդք**:

Կշռապաւութիւն (թե, թք) *s.* Pleurésie; colique.

Կտգի (գւոյ, գւող) *s.* Beurre.

Կողակ (ի, աւ) *s.* Voyez **Պահանգ**:

Կողուն (զւան, զւամբ) *s.* Petit chameau.

Կոթող (ի, իւ) *s.* Obélisque.

Կոթողել (եմ, էցի) *v, a.* Dresser un obélisque; ériger, élever.

Կոխ, *s, ind.* Voyez **Կոխան**:

Կոխած (ի, իւ) *s.* **Կոխած խաղող**, Râpé; marc de raisins; vendange foulée.

Կոխակ Voyez **Կոհակ**:

Կոխան: **Կոխան առնել**, Fouler, refouler. **Կոխան լինել**, être foulé.

Կոխել (եմ, էցի) *v, a.* Fouler aux pieds, marcher sur quelque chose; froisser, presser, exprimer, pressurer. **Վերապոն կոխել**, refouler.

Կոխումն (սման, ամամբ) *s.* Action de fouler.

Կոծ (ոյ, ուլ) *s.* Lamentation, plainte, deuil, pleurs, crierie, larmes. **Կոծ գնիւլ**, **Կոծ առնուլ** ou **առնել**, lamenter, plaindre, déplorer, mener le deuil.

Կոծաւ (ամ, աջի) *v, n.* Voyez **Կոծիւլ**:

Կոծական (ի, աւ) *adj.* Pleureur, pleureuse.

Կոծանք (նայ, նգք) *s, pl.* Voyez **Կոծ**:

Կոծապարու, *adj, ind.* Voyez **Կոծական**:

Կոծել (եմ, էցի) *v, a.* Frapper, donner plusieurs coups: Voyez **Կոծիւլ**:

Կոծիւլ (իմ, ծեցայ) *v, n-p.* Plaindre, lamenter, déplorer, mener le deuil.

Կոծիծ (կոծիծ, կոծիւլ) *s.* Ver-rue, porreau.

Կոծումն (ծման, ծմամբ) *s.* Voyez **Կոծ**:

Կոկել (եմ, էցի) *v, a.* Polir, é-galer.

Կոկողաքան (ի, իւ) *adj.* Voyez **Մեծաքան**:

Կոկողանաւ Voyez **Գոռողանաւ**:

Կոկողանք (նայ, նգք) *s, pl.* Voyez **Գոռողութի**:

Կոկոն (ի, իւ) *s.* Calice de rose, godet de fleur.

Կոկոռ (ի, աւ) *s.* Voyez **Յուկինթ** (ծաղիկ):

Կոկոլանք (նայ, նգք) *s, pl.* Discours ampoulé.

Կոկորդ (ի, աւ) *s.* Gosier, partie intérieure de la gorge.

Կոկորդախոս, *adj, ind.* Guttur-al, qui prononce, qui se prononce du gosier.

Կոկորդային (այնոյ, այնուլ) *adj.* Voyez **Կոկորդախոս**:

Կոկորդիւլ Voyez **Կոկորդիւն**:

Կոկորդիւն (ի, աւ) *s.* Crocodile. **Կոկորդիւն ցամաքային**, scin-que: Voyez **Տիւեռն**:

Կոհակ (ի, աւ) *s.* Vague, onde, flot, houle, lame, moutons sur mer: amas, entassement.

Կոհականք (նայ, նգք) *s, pl.* Moutons sur mer.

Կոծիծ Voyez **Կոծիւլ**:

Կող (ի, իւ) *s.* Côté, flanc; par-ti: **Ընդ կողաց** ou **զկողեք**, à côté, de côté.

Կողքառ (*ի, իւ.*) *s.* Voyez **Կողակից** :

Կողածին (*ծնի, ծնիւ.*) *adj.* Qui est produit d'un côté.

Կողակից (*կցի, կցաւ.*) *adj.* *et s.* Voyez **Ամուսին** :

Կողահերձ, *adj.*, *ind.* Qui fend, qui a fendu un côté.

Կողահոս, *adj.*, *ind.* Qui est coulé, ou sorti d'un côté.

Կողամաշի (*ի, աւ.*) *s.* Plèvre.

Կողամայր (*մօր, մօրք*) *s.* Poisson de mer.

Կողամաս (*ի, իւ.*) *s.* Voyez **Կողածին** :

Կողաշին, *adj.*, *ind.* Voyez **Կողածին** :

Կողացաւուծիւն (*ծէ, թէ*) *s.* Pleurésie.

Կողաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Robuste.

Կողաբաշի, *adj.*, *ind.* **Կողաբաշի լինել**, cesser d'être partisan, ou fauteur, quitter, ou abandonner le parti de quelqu'un.

Կողերք (*բայ, րբք, բքք*) *s.*, *pl.* Branches, rameaux.

Կողկողադին, *adj.*, *ind.* *et adv.* Lamentable, gémissant, douloureux : lamentablement, douloureusement, pitoyablement.

Կողկողաձայն, *adj.*, *ind.* Voyez **Կողկողադին** :

Կողկողաք (*նայ, նքք*) *s.*, *pl.* Gémissement, lamentation, plainte, pleurs, pitié.

Կողկողեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v.*, *s.* Faire pitié, faire plaindre.

Կողկողիծ (*ի, աւ.*) *s.* Luette.

Կողկողիլ (*եմ, ղեցայ*) *v.*, *n-p.* Plaindre, gémir, demander, ou prier pitoyablement.

Կողղինջ (*ղնջի, ղնջաւ.*) *s.* Voyez **Խսուռնջ** :

Կողմանեցուցանել Voyez **Ընկողմանեցուցանել** : appuyer d'un côté.

Կողմանիլ Voyez **Ընկողմանիլ** : s'appuyer d'un côté.

Կողմանոց (*ի, աւ.*) *s.* Lambrissage à l'entour des murailles, boiserie.

Կողմն (*ղման, ղմամք*) *s.* Parti, côté, flanc, part, aile; bord, extrémité: partie, département, endroit, lieu, marche, canton, climat, pays, contrée, région, terre. **Ի կողմն լինել**, se coucher, se reposer, s'appu-

yer d'un côté. **Կողմն առլ** Voyez **Խոտորիլ** :

Կողմնագրութիւն (*ծէ, թէ*) *s.* Chorographie.

Կողմնածու (*ի, աւ.*) *adj.* Partial, défenseur.

Կողմնակալ (*ի, աւ.*) *s.* Gouverneur d'une contrée, d'une province, d'un département.

Կողմնակալութիւն (*ծէ, թէ*) *s.* Gouvernement d'une province.

Կողմնական (*ի, աւ.*) *adj.* Latéral; collatéral.

Կողմնակի, *adv.* Latéralement, de travers, obliquement, de côté, indirectement.

Կողմնապահ (*ի, աւ.*) *s.* Voyez **Կողմնակալ** :

Կողմնապահութիւն Voyez **Կողմնակալութիւն** :

Կողմնապետ (*ի, աւ.*) *s.* Voyez **Կողմնակալ** :

Կողմնասիրութիւն (*ծէ, թէ*) *s.* Voyez **Կողմնաւոր բարք** :

Կողմնացոյց (*ցուցի, ցուցիւ.*) *s.* Compas de mer, boussole.

Կողմնաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Oblique; partial. **Կողմնաւոր բարք**, partialité.

Կողմնափակ, *adj.*, *ind.* Borné, circonscrit.

Կողմնեցուցանել Voyez **Կողմանեցուցանել** :

Կողմնիլ Voyez **Կողմանիլ** :

Կողք (*ի, իւ.*) *s.* (mot grec) Veste, ou manteau sans manche.

Կողումիլ (*եմ, եցի*) *v.*, *a.* Conjecturer.

Կողոպտաւ, *s.*, *ind.* Dépouille, butin, proie, capture, dénuement, prédation, pillage, pillerie, sac, saccagement.

Կողոպտած (*ի, իւ.*) *s.* Voyez **Կողոպտաւ** :

Կողոպտանք (*նայ, նքք*) *s.*, *pl.* Voyez **Կողոպտաւ** :

Կողոպտել (*եմ, եցի*) *v.*, *a.* Dépouiller, butiner, ravager, saccager, voler, piller, priver, dénuer, spolier.

Չտեղանա կողոպտաւ, commettre un sacrilège.

Կողոպտիչ (*աչի, աչաւ.*) *s.* Pillleur, qui pille, qui saccage, qui dépouille.

Կողոսոս, **Կողոսոն** ou **Կողոն** (*ի, իւ.*) *s.* (mot grec) Colosse.

Կարճ (դ, ու) *s.* Panier, corbeille, corbillon, coffin, cabas, cueil-
loir, hotte, marine, mannequin.

Կարճի Voyez **Կարճ**.

Կարճ (դ, ու) *s.* Rameau, petite branche d'arbre: Voyez **Կարճ**.

Կաշ (դ, ու) *s.* Cheville du pied; talon, malléole. **Կաշք**, jambages; montans de porte. **Կաշ Կարճի**, éléboro.

Կաշակ (ի, ա) *s.* Bouton d'un habit. **Արճակել զկաշակս**, débou-
tonner. **Արկանել կաշակս**, bou-
tonner.

Կոշակք (հայ, նոք) *s, pl.* Traits
du visage grossiers, rudesse.

Կոշակալիկ (ի, ա) *s.* Gin-
gembre.

Կոշաւ (ի, իւ) *s.* Nombre im-
pair, non-pair. **Կար ե. կոշաւ իււ
շաւ**, jouer à pair et non-pair, jouer
à pair ou non.

Կոշիկ (եմ, էջի) *v, a.* Bouton-
ner, attacher avec des boutons.

Կոշիկի, *adj, ind.* Orné de bou-
tons; ou de broderie élevée.

Կոշ (աւ, աւ) *s.* Billot; tron-
çon de bois, tronc, tige, chicot, é-
cot: ceps.

Կոշակել (եմ, էջի) *v, a.* Re-
francher, couper.

Կոշիւ (մեւի, մեւաւ) *s.* Voyez
Կոշ.

Կոշիւ (ի, ա) *s.* (mot grec)
Voyez **Կոշիւ**.

Կոշիւ (ի, իւ) *s.* Comte.

Կոշիւթի (թի, թի) *s.* Comté.

Կոշիւթի (հայ, հեւաւ) *s, f.*
Comtesse.

Կոյս (կուսի, կուսիւ) *adj, et s.*
Vierge; pucelle, fille qui n'a point
connu d'homme. **Ապականութիւն
կուսի**, défloration.

Կոյս (կուսի, կուսաւ) *s.* Par-
ti, côté, endroit: Voyez **Կոշիւ** և
Յայն կոյս յայն կոյս, d'un côté et
d'autre, çà et là. **Յայն կոյս ծու-
ղուն**, au de là de la mer. **Յարկել
կոյս**, vers l'orient. **Ի թիկունս
կոյս**, յետս կոյս, derrière, par der-
rière, sur le derrière; en arrière.

Կոյս (կուսի, կուսիւ) *s.* Amas,
ramas, ramassis, tas, entassement,
masse, monceau.

Կոյր (կուրի, կուրաւ) *s.* Aveu-

glo. **Կոյր զիւրայն**, à tâtons, a-
veuglément, à l'aveuglette.

Կոնքակ (ի, ա) *s.* Bref, bulle,
décret.

Կոնքակագիրք (դրոյ, դրով) *s, pl.* Bullaire.

Կոնիոն ou **Կոնիոնի** (ի, իւ) *s.*
(mot grec) Voyez **Մոլեխի**.

Կոնոմա (ի, ա) *s.* Econome:
Voyez **Տոմար**.

Կոնոմատ (թի, թի) *s.* Éco-
nomat: Voyez **Տոմար**.

Կոնոն (ի, ա) *s.* Pignon; pom-
me de pin: cône.

Կոնոնեան, *adj, ind.* Cônica.
Կոնոնեան ման, pinéale.

Կոնոնեան, *adj, ind.* Cônica.

Կոնոն (ի, իւ) *s.* Voyez **Կոնոն**.

Կոնոնակ Voyez **Կոնոնակ**.

Կոնք (ի, իւ) *s.* Bassin, bassi-
ne: conque, coquille: Voyez **Խեղ-
մորթ**: **Կոնք դրան**, arcade, arceau;
jubié.

Կոնքան, *adj, ind.* En forme
d'un bassin.

Կոնքիկ (ի, ա) *s.* (mot grec)
Voyez **Խեղմորթ**.

Կոնքիւ (ի, ա) *s.* Pièce d'ha-
billement pontifical.

Կոնքիւն (ի, ա) *s.* Pourpre
(poisson à coquille): Voyez **Ծիրանի**.

Կոնքիւ, *adj, ind.* Tourmenteux;
rude, raboteux, roide.

Կոնքիւն (եմ, էջի) *v, a.* Tou-
menter, vexer, frapper, maltraiter.

Կոնքիւնիւն (աւան, աւանիւ) *s.*
Tourment, souffrance, douleur, pei-
ne; frappement.

Կոշ (ի, իւ) *s.* Motte, glèbe:
calus, cal, durillon, cor, dureté,
callosité. **Կոշ հողոյ գալարի**, ga-
zon. **Կոշ ոտի տարալի** ou **շան**,
ergot; éperon.

Կոշանակ (ամ, ապայ) *v, n-p.*
Voyez **Բրտանակ**.

Կոշանակ (թի, թի) *s.* Callosi-
té, dureté: Voyez **Բրտանակ**.

Կոշ, *s, ind.* Appel, appellation,
invitation: Voyez **Կոշակ**.

Կոշական (ի, ա) *adj, et s.* Vo-
catif.

Կոշական (ի, ա) *s.* Assemblée,
festin: instrument pour appeler, ou
assembler les personnes.

Կոշակարան (թի, թի) *s.* Vo-
yez **Կոշակ**.

Կոչել (եմ, եցե) *v, a.* Appeler, nommer; inviter, convier. **Կոչել 'ի թի ժող**, convoquer, assembler. **Կոչել յօգնութիւն**, invoquer. **Կոչել 'ի յիսս**, revoquer; rappeler. **Կոչել 'ի գառաստան**, citer, ajourner, appeler.

Կոչակ (ի, աւ) *s.* Instrument dont on se sert au lieu de cloches; crécelle.

Կոչակահ (ի, աւ) *s.* Convie, invité, convive: celui qui invite.

Կոչակաբարէր (ւերի, շիրաւ) *s.* Qui invite.

Կոչակաբար (տեառն, տեբար) *s.* Celui qui invite, qui donne un festin, un régal.

Կոչութի (թի, թի) *s.* Voyez **Կոչում**:

Կոչում (չման, չմար) *s.* Appel, appellation, nom, nomination; dénomination, assignation: invitation: convocation: vocation. **Կոչում յաւան**, appel, citation. **Կոչում յիսս**, rappel, révocation: Voyez **Կոչակ**:

Կոչակ (չոց, չոբ) *s, pl.* Invitation; festin, régal, chère, banquet. **Կոչակ առնել**, faire festin, régaler, donner un régal.

Կոպ (ի, աւ) *s.* Borne, terme, limites, limitation, abornement.

Կոպարարել (եմ, եցե) *v, a.* Borner, aborner, limiter.

Կոպի (պի, պի) *s.* Criblure; gravier, gros sable.

Կոպարանի, *adj, ind.* Gros, difforme, mal bâti, hallebreds, magot.

Կոպ (պի, պի) *s, pl.* Voyez **Կոպարանի**:

Կով (ու, ու) *s, f.* Vache. **Գոմ Կովուց**, vacherie.

Կովագիւյ (ի, իւ) *s.* Léopard.

Կովագիւյ (գիւցե, գիւցաւ) *s.* Voyez **Կովագիւյ**:

Կովածուծ (ծծի, ծծիւ) *s.* Voyez **Կովագիւյ**:

Կովարած (ի, աւ) *s.* Vacher.

Կովիկ (կի, կի) *adj, et s.* Qui traite une vache.

Կոտիմ ou **Կոտիմ** (ի, աւ) *s.* Naissort, cresson, cardamine, capucine.

Կոտոր (ոյ, ու) *s.* Morceau, partie, miette, lèche, ohanteau, lambeau, rognure.

Կոտորած (ի, իւ) *s.* Carnage,

massacre, tuerie: défaite, perte.

Կոտորակ (ի, աւ) *s.* Petit morceau, pièce, tranche; fragment. **Կոտորակ թուոց**, fraction.

Կոտորակ (եմ, եցե) *v, a.* Couper en plusieurs morceaux.

Կոտորել (եմ, եցե) *v, a.* Tailleur, abattre, défaire, dépêcer, mettre en pièces, en morceaux; massacrer, tuer.

Կոտորիչ (չի, չիւ) *adj, et s.* Qui défait, qui massacre, massacreur, exterminateur.

Կոտորած Voyez **Կոտորած**:

Կոտորակ (բան, բան) *s.* Voyez **Կոտորած**:

Կոր, *adj, ind.* Courbe, courbé; voûté; obstiné, opiniâtre. **'ի կոր կռ բանաւ**, se courber. **'ի կոր կործաւ**, abattre, renverser.

Կորագիծ (գծի, գծիւ) *adj.* Curveviligne, qui a des lignes courbes.

Կորագիւծութիւն (թի, թի) *s.* Honte, consternation.

Կորագիւծ, *adj, ind.* Honteux, humilié, abattu, abaissé, consterné.

Կորակոր, *adj, ind, et adv.* Voyez **Կորագիւծ**: honteusement, avec honte.

Կորակաւոց, *adj, ind.* Qui a un bec courbé (en parlant des oiseaux).

Կորանալ (ամ, բացալ) *v, a.* Se courber, s'envoiler, plier, courber, se recourber, se voûter: être humilié, s'abattre, avoir de la confusion, s'abaisser, être consterné.

Կորանան, *adj, ind.* Courbé, bossu.

Կորակ (կոց, կոբ) *s, pl.* Humiliation, abaissement, honte, confusion, consternation.

Կորացում (բան, բան) *s.* Voyez **Կորակ**:

Կորացանել (եմ, ջուցե) *v, s.* Courber, recourber, cambrer, plier, fléchir, arguer, voûter.

Կորակիւ, *adj, ind.* Courbé, bossu, voûté.

Կորացանակ (ի, աւ) *adj.* Qui a le dos courbé, voûté.

Կորացանակութիւն (թի, թի) *s.* État d'une personne voûtée.

Կորան (ի, աւ) *s.* Corban: Voyez **Կորան** et **Գանձանակ**:

Կորդ (ի, աւ) *adj.* Dur, inculte.

Կորդանալ (ամ, բացալ) *v, a.*

Se rendre dur, ou inculte; se durcir, s'endurcir.

Կորդին (*դին, դին*) *s.* Bât, bar-delle.

Կորդին ou **Կորդին** Voyez **Ջալ**.

Կորդուծի (*ծի, թի*) *s.* Dureté, état d'un terrain inculte.

Կորեակ (*եկի, եկա*) *s.* Mil, millet.

Կորդիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Arracher, ôter, tirer avec force, détacher, déraciner, extirper; dépendre, décrocher, décoller; extorquer, dépren-dre; forcer, prendre par force, voler, ravir; délivrer, affranchir, dé-gager.

Կորեկահա (*ի, ա*) *s.* Grain de mil.

Կորեք, *s, pl. ind.* 'ի *կորեք ելու նել*, Être humilié.

Կոր 'ի դուրի Voyez **Կորադուրի** : **Կոր 'ի դուրի առնել**, accabler quel-qu'un de honte, humilier, abaisser, abattre, consterner.

Կորիլ (*ի, ա*) *s.* Noyau; grain.

Կորին (*րեան, րեամբ*) *s.* Le pe-tit d'une bête sauvage.

Կորիք (*րեայ, րեք*) *s, pl.* Can-nal, conduit.

Կործան, *adj, ind.* 'Կործան առ-կանիլ, Tomber à la renverse, être renversé; s'écrouler, s'effondrer, tom-ber en ruine.

Կործանական (*ի, ա*) *adj.* Qui renverse, qui ruine.

Կործանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Abat-tre, renverser, bouleverser, démolir, détruire, ruiner, terrasser, défoncer, défaire, rompre; désoler, extirper, exterminer, perdre; verser; culbut-ter. **Կործանել զպարիսպն**, déman-teler.

Կործանեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Կործանել** :

Կործանութի (*թի, թի*) *s.* Vo-yez **Կործանում** :

Կործանում (*նման, նմամբ*) *s.* Ruine, renversement, bouleversement, désolation, destruction, dévastation, éboulis, éboulement, écroulement, croulement; chute, enfoncement, dé-molition, éversion, subversion, ex-termination.

Կործել Voyez **Կոծել** :

Կորկ (*ի, ի*) *s.* Crasse, ordure.

Կորկ (*ի, ի*) *s.* Croche (note de musique); griffon : Voyez **Կորկուռն** : **Կորկային** (*այնոյ, այնով*) *adj.* Chromatique.

Կորկաւոր (*ի, ի*) *adj.* Conve-xe, courlé en dehors.

Կորկութի (*թեայ, թեք*) *s, pl.* Convexité, bombement, courbure en dehors.

Կորկել (*եմ, կորեայ*) *v, n-p.* Pé-rir, dépérir, se perdre, se détruire; disparaître.

Կորկոն ou **Կորադոն** (*ի, ի*) *s.* (mot grec) Corail : Voyez **Բաւա** :

Կորով (*ի, ի*) *s, et adj.* Voyez **Կորովութի** et **Կորով** :

Կորովարան (*ի, ի*) *adj.* Bien-disant, éloquent, disert; énergique.

Կորովարի, *adj, ind.* Aigu, per-çant (en parlant de la vue).

Կորովարի (*դուռի, դուռեղ*) *adj, comp.* Très, ou plus vigoureux; aigu, perçant (en parlant de la vue).

Կորովակի Voyez **Կորով** :

Կորովակի, *adj, ind.* Qui tire, qui bande bien, ou fort.

Կորովակի (*մի, միա*) *adj.* Subtil, pénétrant, ingénieux.

Կորովակութի (*թի, թի*) *s.* Sagacité, force, pénétration d'esprit, perspicacité, bel esprit.

Կորովակալ (*ամ, վաղայ*) *v, n-p.* Reprendre des forces, prendre coura-ge, être vigoureux, se fortifier.

Կորովակալանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Fortifier, rendre courageux, ou vi-goureux.

Կորովի (*վոյ, վեա*) *adj.* Vi-goureux, robuste, nerveux; fort, cou-rageux : qui tire fort; qui est rendu, ou bien bandé, fort.

Կորովութի (*թի, թի*) *s.* Vi-gueur, force; fermeté, courage; éru-dition, savoir. **Կորովութի միայ**, sagacité, pénétration d'esprit. **Կոր-ովութի բայ**, vue perçante.

Կորովութի (*թի, թի*) *s.* Courbu-re, curvité, cambrure, courbement, flexion, inflexion.

Կորուն, *adj, ind.* Qui a un nez aquilin.

Կորունանել (*եմ, բուսի*) *v, a.* Perdre; ruiner, détruire; gâter. **Կ-րունանել զճանապարհն**, perdre son chemin, se perdre, s'égarer.

Կորուն (*կորունան, կորունամբ*)

Բերք, privation; dommage, désavantage; perdition; déperdition. **Կորուսող համբաւոյ** ou **անուան**, décri, décréditement.

Կորուսական (*ի, աւ.*) *adj.* Périssable, sujet à périr.

Կորուսականութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* État d'une chose périssable.

Կորուսալար (*adj, ind.*) Trompeur, qui fait perdre.

Կորուսաւոր (*սիրի, սիրաւ.*) *adj.* Qui aime la perte, ou la perdition.

Կու (*ոյ, ու*) *s.* Fumées, fiente de bête fauve, laissées.

Կուենի (*նւոյ, նեաւ.*) *s.* Sorte d'arbre.

Կուղ (*կղի, կղիւ.*) *s.* Fouine.

Կուլք (*կթոյ, կթովք*) *s, pl.* Vendange, récolte, levée.

Կուս (*կսոյ, կսով*) *s.* Aiguière, pot à l'eau, broc, cruche, cruchon, lécythe.

Կուլակ (*ի, աւ.*) *s.* Tonsure, couronne d'un ecclésiastique.

Կուլիփոյ ou **Կուլիքոյ** (*ի, իւ.*) *s.* Grain bouilli.

Կուղ (*կղոյ, կղով*) *s.* Pli, double.

Կուլք (*կղոյ, կղով*) *s.* Bièvre, loutre, castor.

Կուկ Voyez **Կուկա**.

Կուկա (*կուի, կուաւ.*) *adj, et s.* Chauve, pelé: Voyez **Անիւ**.

Կուկա (*կուի, կուաւ.*) *s.* Flanc, côté.

Կուկղ (*սեղ, սեղք*) *s.* Serrure.

Կուկարայ (*ի, իւ.*) *s.* Voyez **Բաժակ**.

Կուկր (*կարոյ, կարով*) *s.* Bitume, poix.

Կուռ, *adj, ind.* Dur, solide; compacte, condensé, serré; massif, gros, pesant; épais; fréquent; pur, raffiné; taillé, sculpté, martelé.

Կուռն, *s, ind.* Voyez **Թեկն**.

Կուռք (*կուոյ, կուովք*) *s, pl.* Idole, simulacre, image, statue.

Կուսականութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Défloration.

Կուսածին, *adj, ind.* Qui est né d'une vierge.

Կուսակալ (*ի, աւ.*) *s.* Gouverneur d'une province, d'un département.

Կուսակալել (*եմ, էջի*) *v, n.* Gouverner une province, être gouverneur d'une province.

Կուսակալութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.*

Charge d'un gouverneur de quelque département.

Կուսական (*ի, աւ.*) *adj.* Virginal.

Կուսակից (*էջի, էջաւ.*) *s.* Partisan, fauteur, adhérent. **Կուսակից լինել**, adhérer, être du parti de quelqu'un.

Կուսակործ (*ի, իւ.*) *adj.* Qui vit dans le célibat.

Կուսակցել (*իմ, ջեցայ*) *v, n-p.* Adhérer, favoriser, appuyer, être du parti de quelqu'un, se partialiser.

Կուսակցութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Parti, partialité, faveur.

Կուսան (*ի, աւ.*) *s.* Vierge: nonne, religieuse.

Կուսանալ (*ամ, սացայ*) *v, n-p.* Se faire religieuse.

Կուսանոց (*ի, աւ.*) *s.* Voyer

Կուսանալ (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Défloration, dépucelage, viol.

Կուսանալ (*ի, աւ.*) *s.* Lieu d'éducation de pucelles; couvent de religieuses.

Կուսարան (*ի, աւ.*) *adj.* Qui rend vierge: Voyez **Կուսանալ**.

Կուսութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Virginité, pucelage. **Ցանկ կուսութի**, hymen, hyménée. **Բառնալ զկուսութիւն**, dépuceler.

Կուս (*կուոյ, կուով*) *s.* Grain.

Կուսակ (*ի, աւ.*) *s.* Monceau, amas, tas; globe, corps sphérique.

Կուսակարար, *adv.* Cumulative-

ment.

Կուսական (*ի, աւ.*) *adj.* Cumulatif.

Կուսական Voyez **Կուսական**.

Կուսակել (*եմ, էջի*) *v, a.* Cumuler, accumuler, amasser, entasser, englober.

Կուսակումն (*կման, կմամք*) *s.* Entassement, amas.

Կուսակութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Accumulation, amas, tas, entassement, bloc, grosserie; conglobation; orbite, sphéricité. **Կուսակութի բանից**, exagération.

Կուսարարութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Pilage, ou butin de provision.

Կուսել (*եմ, էջի*) *v, a.* Amasser, ramasser, tasser, entasser, empiler, amonceler, engerber; assembler.

Կուսոց (*ի, աւ.*) *s.* Masse, corps.

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուս

Կուբ (*կրի, կրիւ*) *s.* Esquis, ab-
lège : auge, gamelle, potager, sébin-
le, jatte.

Կուբ, *s., ind.* Viandes, mangeail-
le : Voyez **Կր** : **Կուբ լինել**, être
mangé, se consumer.

Կուրան (*կ, իւ*) *s.* Alcoran.

Կուրանալ (*ամ, բացայ*) *v., n-p.*
Perdre la vue, être privé de l'usage
de la vue. **Կուրանալ ճանապարհի**,
n' être plus praticable, se fermer.

Կուրապալաւ (*կ, իւ*) *s.* Maître,
ou homme de cour, seigneur (titre
de charge, et de dignité).

Կուրապալաւութիւն (*թէ, թք*) *s.*
Seigneurie.

Կուրապալաւնել (*եմ, ցուցի*) *v.*
r. Aveugler, rendre aveugle, obscur-
cir.

Կուրծ (*կրծի, կրծիւ*) *s.* Tro-
gon. **Կուրծ կաղամբի**, trogon, ou
trône de chou.

Կուրծք (*կրծոց, կրծովք*) *s., pl.*
Poitrine; gorge, sein, cœur. **Ուշ 'ի**
կուրծս անկանիլ ou **աննել**, se res-
souvenir. **Մաքրել զկուրծս**, ex-
pectorer.

Կուրուծի (*թէ, թք*) *s.* Aven-
glement; cécité.

Կուրտ (*կրտի, կրտիւ*) *adj.* Châtré.

Կուց (*կցոյ, կցով*) *s.* Roignée.

Կոփածոյ (*կ, իւ*) *adj.* Taillé,
sculpté, creusé.

Կոփածու (*կ, պւ*) *adj.* Voyez
Կոփածոյ.

Կոփել (*եմ, եցի*) *v., a.* Tailler,
sculpter, polir; battre, frapper, mar-
teler.

Կոփել (*փշի, փշաւ*) *s.* Ciseau de
tailleur de pierre, ou de charpen-
tier; martelline.

Կոփիւն, *s., ind.* Frappement, cho-
quement, bruit.

Կոփուած (*ոյ, ու*) *s.* Taillure de
pierre.

Կրդի, *s., ind.* (mot grec) Voyez
Խիսունք.

Կպրածիւթ (*ոյ, ու*) *s.* Poix,
bitume, goudron.

Կպրածիւթել (*եմ, եցի*) *v., a.*
Enduire de poix, de bitume, gou-
dronner; calsater, espalmer.

Կպրաշաղախ, *adj., ind.* Bitumi-
neux.

Կպրել (*եմ, եցի*) *v., a.* Voyez
Կպրածիւթել.

Կրած (*ոյ, ու*) *s.* Sculpture, ou-
vrage de sculpteur.

Կրածալ, *adj., ind.* Qui a une
pointe, un bout recourbé, ou crochu.

Կրածոյ (*կ, իւ*) *adj.* Sculpté,
gravé, taillé, creusé.

Կրածու (*կ, իւ*) *adj.* Adonné
aux idoles, idolâtre.

Կրածուութիւն (*թէ, թք*) *s.* Ido-
lâtrie, amour des idoles excessif.

Կրան (*կ, աւ*) *s.* Martelline;
marteau.

Կրանագործ (*կ, աւ*) *s.* Qui bat à
coups de marteau, forger, sculpteur.

Կրանահար (*կ, աւ*) *s.* Qui bat à
coups de marteau, qui martèle, for-
geur.

Կրանահարել (*եմ, եցի*) *v., a.*
Marteler, battre à coups de marteau;
forger.

Կրանահարութիւն (*թէ, թք*) *s.*
Coups de marteau.

Կրանել (*եմ, եցի*) *v., a.* Voyez
Կրանահարել.

Կրանելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Mal-
léable, qui se peut battre et forger à
coups de marteau, ductile.

Կրապաշտ (*կ, իւ*) *s.* Idolâtre;
païen.

Կրապաշտութիւն (*թէ, թք*) *s.*
Idolâtrie; paganisme, gentilité.

Կրապարկէս, *s., ind.* Voyez **Կրա-
պաշտ**.

Կրել (*եմ, եցի*) *v., a.* Marteler,
soigner; sculpter. **Կրալինս կրել**,
contracter, faire une convention, trans-
siger, s'engager.

Կրէժ (*նիժի, սիժաւ*) *s.* Gom-
me : Voyez **Խէժ**.

Կրիժաբեր Voyez **Խիժաբեր**.

Կրիչ (*նիչի, ունիւ*) *s.* Petit
bruit, ou cri : qui fait un bruit, un cri.

Կրիչք, *s., pl., ind.* Cri, bruit, ga-
zouillement.

Կրիւ (*կրուոյ, կրուով*) *s.* Pri-
se, contestation, débat, dispute, dif-
férent, contention, querelle; chamail-
lis, mêlée, combat, guerre, batail-
le. **Կրիւ ոտից**, place, lieu pour
mettre le pied. **Ի կրիւ կալ**, faire
la guerre, débattre.

Կրճուն (*ճման, ճմամբ*) *s.* Frap-
pement, choc, coup.

Կրնչել (*եմ, եցի*) *v., n.* Faire un
petit bruit, crier. **Կրնչել գորտանց**.

Կրնչել, *v.* coasser.

Կռնիւն, *s, ind.* Bruit, cri. Կռնիւն գործակց, coassement.

Կռնիւն ou Կռնիւն (*ի, իւ*) *s.* Sauterne: Voyez Երկակ:

Կռնակաւն (*ի, աւ*) *adj.* Viscueux, tenace, gluant.

Կռնակաւնութիւն (*թի, թք*) *s.* Viscosité, tenacité.

Կռնակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Qui combat, qui dispute avec un autre.

Կռնակն (*ի, աւ*) *s.* Harpes, pierre d'attente, place de pied.

Կռնակոց (*ի, աւ*) *s.* Voyez Կռնակաւն:

Կռնարան (*ի, աւ*) *s.* Champ du combat, champ de bataille.

Կռնարար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Contentieux, litigieux; qui aime à disputer, chicaneur, pointilleux, processif.

Կռնարարութիւն (*թի, թք*) *s.* Chicane, chicanerie, contention, dispute.

Կռնեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v.* *s.* Faire combattre: attacher.

Կռնել (*իմ, լեցայ*) *v, n-p.* Debattre, contester, disputer, se battre, se choquer, venir aux mains, s'entrechoquer, chamailler, se charmailler: s'attacher, s'accrocher, se cramponner.

Կռնիւն (*ի, իւ*) *s.* Pariétaire.

Կռնիւն (*կռնիւն, կռնիւն*) *s.* Grue.

Կռնիւն, *s, ind.* Coups de poings sur la tête: reproche, blâme. Կռնիւն հանել, battre quelqu'un à coups de poings, gourmer.

Կռնիւն, *adj, ind.* Gourmé.

Կռնիւնութիւն (*եմ, կցի*) *v, a.*

Voyez Կռնիւն:

Կռնիւնարութիւն (*թի, թք*) *s.*

Voyez Կռնիւն:

Կռնիւնարութիւն Voyez Բռնիւնարութիւն:

Կռնիւն (*նայ, նք*) *s, pl.* Voyez Կռնիւն:

Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* Instrument pour donner des coups.

Կռնիւն (*եմ, կցի*) *v, a.* Battre à coups de poings, gourmer: vexer, tourmenter; reprocher, blâmer, mépriser.

Կռնիւն (*իման, իման*) *s.* Voyez Կռնիւն:

Կռնիւն (*կցի, կցիւ*) *s.* Douleur,

élançement; mal, affliction, chagrin, regret, déplaisir.

Կռնիւն, *adj, ind, et adv.* Dououreux: douloureusement.

Կռնիւն, *adj, ind.* Fort douloureux, chagrinant.

Կռնիւն (*նայ, նք*) *s, pl.* Voyez Կռնիւն:

Կռնիւն (*լւ, լւաւ*) *adj.* Dououreux.

Կռնեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Causer de la douleur; chagriner; mordre.

Կռնեցուցանողական (*ի, աւ*) *adj.* Qui cause de la douleur, chagrinant, mordant, piquant.

Կռնեցուցիւն (*ցի, ցաւ*) *adj.* Voyez Կռնեցուցանողական:

Կռնել (*իմ, լեցայ*) *v, n-p.* Se chagriner, regretter.

Կռնիւն (*իման, իման*) *s.* Voyez Կռնիւն:

Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* Testament; convention, contrat. Կռնիւն առնել, tester, faire son testament.

Կռնիւն (*գրի, գրաւ*) *s.* Testateur: testament.

Կռնիւն, *adj, ind.* Testamentaire, qui concerne le testament.

Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* Voyez Կռնիւն:

Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* Exécuteur testamentaire.

Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* Testament. Հին և նոր Կռնիւն, l'ancien et le nouveau testament, les saintes écritures.

Կռնիւն Voyez Կռնիւն: Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* (Թռնիւն) Auger.

Կռնիւն (*ի, իւ*) *s.* Massepain, pain d'épices.

Կռնիւն (*ոյ, ու*) *s.* Lin; coufil, étoffe faite de fil de lin, toile; linage, drap.

Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* Toilier, coutier, linge.

Կռնիւն (*թի, թք*) *s.* Toilerie, lingerie.

Կռնիւն (*թի, թք*) *s.* Tissue de toile, ou filage.

Կռնիւն (*ի, աւ*) *s.* Linager, qui vend du linge, marchand de toile.

Կռնիւն (*ի, իւ*) *s.* Lin, graine de lin. Կռնիւն, huile de lin.

Դաշա ou արտ կտաւաւի . linière .

Կտաւեայ, *adj, ind.* Voyez Կտաւի :

Կտաւեղէն (ղինի, զինաւ) *adj.*

Voyez Կտաւի :

Կտաւի, *adj, ind.* Qui est fait, ou tissu de fil de lin .

Կտաւառեակ (եկի, եկաւ) *s.* Lin-

ge, toile, drap de lin .

Կտել (եմ, եցի) *v, a.* Piquer, poindre, marquer; picoter; pincer .

Կտին (կտնոյ, կտնով) *s.* (mot grec) Sorte de coquillage .

Կտիտ (կտտի, կտտաւ) *s.* Pinçon, action de pincer; picotement, becquée .

Կտկտել (եմ, եցի) *v, a.* Piquer souvent; picoter; becqueter; pincer .

Կտաւիք (նայ, նք) *s, pl.* Voyez Խտաւիք :

Կանաւք (աից, աիւք) *s, pl.* Jabot, poche des oiseaux : Voyez Խածի :

Կանդոց Voyez Կնդնդոց :

Կանաղաւար Voyez Փնարաւար :

Կտուք, *s, pl, ind.* Voyez Կշա-
տաւիք :

Կտուք Voyez Կտոր :

Կտուք (արոց, արովք) *s, pl.*

Tonte : laine tondue .

Կտուց (ի, աւ) *s.* Bec .

Կտամահ, *adj, ind, et adv.* Tenail-
lé, tué cruellement . Կտամահ
սպաննել ou կորուսանել, tuer,
faire mourir cruellement .

Կտտաւիք (նայ, նք) *s, pl.* Tour-
ment cruel, torture, gêne; déchire-
ment : mordacité .

Կտտել (եմ, եցի) *v, a.* Pincer, arracher avec les pincettes, ou tenailles, ténaiser, mordre, piquer; tourmenter; déchirer .

Կտրատել (եմ, եցի) *v, a.* Tail-
ler, ou mettre en pièces, déchi-
quer, découper .

Կտրել (եմ, եցի) *v, a.* Couper, tailler, trancher, retrancher, tron-
gonner, abattre; écourter, rogner :
tondre .

Կտրիչ (բի, բաւ) *s.* Tondeur .

Կտրոց (ի, աւ) *s.* Couteau; jum-
bette; couperet; tranchet : ciseaux,
cisaillies .

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կտրիչ (ի, աւ) *s.* Coupeur, tail-
lade, incision, taille; tronçon; ton-
tore .

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կտրիչ (ի, աւ) *s.* Coupeur, tail-
lade, incision, taille; tronçon; ton-
tore .

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կտրու (բոզի, բոզաւ) *s.* Voyez Կտրիչ :

Կրակ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրակեայ (ի, աւ) *s.* Feu, braise,
charbons allumés, feu de bois .

Կրթել, étonner, surprendre.

Կրթիլ (*Էմ, Թեցայ*) *v, ոչ*. Faire de l'exercice, s'instruire, être exercé; passer, aller. **Գաղուշ կրթիլ**, s'étonner, être surpris. **Չհեւ կրթիլ**, poursuivre, courir après.

Կրթութի (*ԹԷ, Թք*) *s*. Exercice, pratique, discipline, institution, instruction, expérience, maniement, gymnastique, routine, usage, éducation, nourriture.

Կրթունի (*Թման, Թմաք*) *s*. Voyez **Կրթութի**.

Կրեայ (*Է, Էւ*) *s*. Tortue, caret.

Կրեթիս (*Է, աւ*) *s*. (mot grec).

Երէ; critique: Voyez **Դասաւոր**.

Կրծանոց (*Է, աւ*) *s*. Pectoral.

Կրծաքաւութիւն (*ԹԷ, Թք*) *s*. Peine de poitrine.

Կրծել (*Էմ, Էցի*) *v, a*. Ronger, corroder, manger, consumer, miner, mordre, mâchonner, grignoter.

Կրծի, *adj, ind*. Qui est à ronger: qui ronge, qui mange.

Կրծկալ (*Է, Էւ*) *s*. Bayette.

Կրծուլ (*աւմ, Կրծի*) Voyez **Կրծի**.

Կրկէս (*Կիտի, Կիտաւ*) *s*. Cirque: gymnase; manège.

Կրկին (*Կնոյ, Կնով*) *adj, et adv*. Double, doublé, géméné; deux: doublement, une fois autant, deux fois; derechef, une autre fois, de nouveau. **Կրկին և կրկին**, itérativement, plusieurs fois. **Կրկին մեծ**, deux fois plus grand.

Կրկնաբանել (*Էմ, Էցի*) *v, a*. Redire, répéter.

Կրկնաբանութի (*ԹԷ, Թք*) *s*. Redite, répétition; battologie, répétition inutile.

Կրկնադրել (*Էմ, Էցի*) *v, a*. Écrire une autre fois.

Կրկնադաս, *adj, ind*. Qui est condamné doublement, ou deux fois.

Կրկնակ (*Է, աւ*) *adj*. Voyez **Կրկին**.

Կրկնակական, *adj, ind*. Deux fois, ou fort lamentable.

Կրկնական (*Է, աւ*) *adj*. Réduplicatif.

Կրկնակի, *adj, ind, et adv*. Voyez **Կրկին**.

Կրկնակնունք (*Կնքաց, Կնքաք*) *s, pl*. Anabaptiste.

Կրկնածիր, *adj, ind*. Qui est don-

né deux fois, ou doublement, double.

Կրկնամասն (*սին, սամք*) *s*. Seconde.

Կրկնամեռ, *adj, ind*. Qui est mort, ou séché deux fois, ou doublement.

Կրկնայարկ, *adj, ind*. À double étage (bâtiment).

Կրկնախախտ, *adj, ind*. Doublement, ou fort blâmé, très-reprochable.

Կրկնաշահ, *adj, ind*. Qui a profité, qui profite doublement.

Կրկնապատիկ (*պիկի, պիպա*) *adj, et adv*. Double: doublement.

Կրկնապատկել (*Էմ, Էցի*) *v, a*. Doubler, mettre en double, redoubler.

Կրկնապատկութի (*ԹԷ, Թք*) *s*. Duplication, duplicité.

Կրկնապարոյր, *adj, ind*. Recourbé, replié.

Կրկնավանկ (*Է, Էւ*) *adj*. Dissyllabe, qui est de deux syllabes.

Կրկնավաակ (*Է, աւ*) *adj*. Qui est fourni de deux ruisseaux, qui coule doublement.

Կրկնապեղ, *adj, ind*. Très-laid, horrible.

Կրկնատեսակ, *adj, ind*. Double, de deux sortes, ou manières.

Կրկնարօր, *adj, ind*. Biné, labouré une autre fois: revu, examiné de nouveau.

Կրկնել (*Էմ, Էցի*) *v, a*. Doubler, mettre double, redoubler, rendoubler, plier, replier, remplier; redire, répéter, rebattre, réitérer; retrousser. **Ստեպ կրկնել դրանին**, inculquer. **Կրկնել ցաւոց**, retourner, faire une rechute (en parlant d'une maladie).

Կրկնեւոց, *adj, ind*. Qui est bouilli de nouveau.

Կրկնոց (*Է, աւ*) *s*. Surtout, manteau, casaque, capot, capote. **Կրկնոց վերաբարաւոր**, cap.

Կրկնուած (*ոյ, ու*) *s*. Pl; joint: Voyez **Կրկնութի**.

Կրկնութի (*ԹԷ, Թք*) *s*. Redoublement, reduplication, réplique, reprise, renouvellement; redite, répétition, réitération; duplication, duplicité; fréquence.

Կրկնունի (*նման, նմաք*) *s*. Voyez **Կրկնութի**.

Կրկունք, *s, pl*. Voyez **Կրկնութի**.

Կրկուս (*կրկ, կրկու*) *s.* Brin, broussailles, menus bois de fagots.

Կրկասկերտ, *adj, ind.* Bâti de broussailles, ou de pailles.

Կրկասքաղ (*կ, կու*) *adj.* Qui assemble des broussailles.

Կրկուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chercher, creuser; examiner, approfondir.

Կրճաս (*ի, աւ*) *adj.* Courtaud, écourté, mutilé, circoucis, ohâtré.

Կրճատական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Կրճատ**.

Կրճատեալ (*եղց, եղով*) *adj.* Voyez **Կրճատ**.

Կրճատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Châtrer, mutiler, écourter; couper, tailler, retrancher, tronquer; syncoper, manger, diminuer; écorner; essoriller.

Կրճատութիւն (*թե, թք*) *s.* Circuncision; action de châtrer; mutilation: syncope; diminution.

Կրճել (*եմ, եցի*) *v, a.* Grincer, crisser, claquet.

Կրճիմ, *s, ind.* Entre-deux, division; barre, barreau; embarras, empêchement, obstacle; différence, distinction; différent.

Կրճուռն (*ճման, ճմամբ*) *s.* Grincement, claquement des dents.

Կրճուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Կրճել**.

Կրճուղ Voyez **Տրճուղ**.

Կրկողիլու Voyez **Կրկողիլու**.

Կրոնկն (*կրնկան, կրնկամբ*) *s.* Talon, la partie de derrière du pied. **Կրնգ կրոնկն** ou **ընգ կրոնկն դառնալ**, reculer, se retourner.

Կրպակ (*ի, աւ*) *s.* Boutique; taverne, cabaret à vin.

Կրպականոց (*ի, աւ*) *s.* Marché public stable, mercerie.

Կրպակամուտ (*մտի, մտիւ*) *adj.* Qui entre dans une taverne.

Կրպակաւոր (*ի, աւ*) *s.* Qui tient une boutique, mercier; tavernier.

Կրպակաւորութիւն (*թե, թք*) *s.* Mercerie.

Կրսեր Voyez **Կրսեր**.

Կրսերագոյն Voyez **Կրսերագոյն**.

Կրսեր (*ոյ, ուլ*) *adj.* Puîné, cadet; mineur.

Կրսերագոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Voyez **Կրսեր**.

Կրսերական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Կրսեր**.

Կրսերութիւն (*թե, թք*) *s.* Mi-

norité, état d'une personne mineure.

Կրօք (*կոյ, յեւք*) *s, թ.* Loi, droit, coutume, usage; mœurs, conduite, vie.

Կրօնադէսաց (*եցի, եցաւ*) *adj.* Religieux, pieux, dévot.

Կրօնական (*ի, աւ*) *adj.* Dogmatique.

Կրօնակից (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui est de même religion; compagnon.

Կրօնաւոր (*տրի, տրաւ*) *adj.* Religieux, pieux, dévot.

Կրօնաւորութիւն (*թե, թք*) *s.* Piété, dévotion, religion.

Կրօնատան (*ի, աւ*) *s.* Monastère, couvent, une maison religieuse.

Կրօնաւոր (*ի, աւ*) *s.* Religieux, moine, régulier. **Կրօնաւոր ուխտաւ**, profès.

Կրօնաւորական (*ի, աւ*) *adj.* Religieux, qui appartient à un ordre régulier, monastique, monacal.

Կրօնաւորանոց (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Կրօնատան**.

Կրօնաւորացի, *adv.* Religieusement, en moine.

Կրօնաւորատան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Կրօնատան**.

Կրօնաւորիլ (*եմ, բեցայ*) *v, ո-ր.* Prendre l'habit, se faire moine, ou religieux: vivre religieusement: professer.

Կրօնաւորութիւն (*թե, թք*) *s.* Profession d'un religieux, monachisme; régularité: religion, piété.

Կցակ, *adj, ind.* Joint: pair.

Կցան (*ի, աւ*) *s.* Jonction, union.

Ի կցանի հարկանել, joindre; bâtir, sautiller.

Կցացել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Կիցա արձակել**.

Կցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Joindre, réunir, attacher, rattacher, lier, rejoindre.

Կցիլ (*եմ, յեցայ*) *v, ո-ր.* Se joindre, se réunir. **Կցիլ վերաց**, se reformer, se cicatriser.

Կցկաւոր, *adj, ind.* Accessoire.

Կցկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Conjoindre, lier ensemble; controuuer, inventer.

Կցկուն, *adj, ind.* Conjoint: controuvé, inventé, flotif.

Կցուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Կցկել**.

Կցորդ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Participant, particeps, consort; compagnon, associé; pareil, semblable; égal. **Կցորդ շարեաց** complice: **Վոյեզ Կցուրդ**.

Կցորդաբար, *adv.* Conjointement, ensemble.

Կցորդադիր *adj*, *ind.* Qui a établi ensemble, ou avec un autre.

Կցորդակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s.* Voyez **Կցորդ**.

Կցորդակցութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Communication, participation, compagnie, société: **Վոյեզ Կցորդութիւն**. **Կցորդեալ** (եմ, էցի) *v, a.* Communiquer: conjoindre.

Կցորդութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Communication, communion, complication; correspondance; adhésion, conjunction, inhérence, jonction. **Կցորդութիւն շարեաց**, complicité.

Կցուած (ոյ, ով) *s.* Conjonction, réunion; consolidation.

Կցուրդ (ի, աւ) *s.* Antienne: **Վոյեզ Կցորդ**.

Կքիւ (եմ, քեցոյ) *v, n-p.* Se courber, se plier; s'humilier, s'abattre.

Կքումն (քման, քմամբ) *s.* Courbement; humiliation.

Կքրիւ (եմ, քեցոյ) *v, n-p.* Attendre, se déclarer, s'armer.

Կոչել (եմ, էցի) *v, n.* Crier, jeter des cris.

Կոչիկ (չի, չիաւ) *s.* Botte; chausson, chaussure; soulier. **Կոչիկ փոքրիկ**, bottine. **Հանել կոչիկս**, débouter, déchausser.

Կոչկադորութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Cordonnerie.

Կոչկակար (ի, աւ) *s.* Bottier, cordonnier, qui fait des bottes.

Հ

Հ (houe) H (aspiré). Lettre consonne, seizième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres խ et ի, et se change, ou se confond quelquefois avec elles, par exemple: **Հաշակեալ**, **հախապեալ**; **խահ**, **իահ**; **հարամանի**, **խարամանի**; **հոյ**, **իոյ**; **Հիւթ**, **իւթ**; **հիւսեալ**, **իւսեալ**; **հիւսեալ**, **իւսեալ**.

Elle se retranche souvent au commencement de quelque mot, par ex-

emple: **Համբաւեալ**, **ամբաւեալ**; **համբար**, **ամբար**; **համբարտակ**, **ամբարտակ**; **հաւատ**; **աւատ**. **Հերբայէցի**, **երբայէցի**; **Հեղեալ**, **եղեալ**; **Հերոնիմոս**, **երոնիմոս**.

Հ ou հ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Soixante-et-dixième*.

Հաւ, *adv.* Oui, vraiment.

Հաւ, *int.* Or ça, or sus, courage.

Հադադ (ի, աւ) *s.* Respiration: gorge, gosier, larynx: aspiration, prononciation.

Հադադային (այնոյ, այնոյ) *adj.* Guttural, qui se prononce du gosier.

Հադադայիք (ից, իւք) *s, pl.* Aspiration, prononciation.

Հադադապիւս, *adj, ind.* Prononcé, répandu du gosier, ou par la bouche.

Հադածիւ **Վոյեզ Չգածիւ**.

Հադանիւ **Վոյեզ Ագանիւ** **ou Չգեանիւ**.

Հադանիւ **Վոյեզ Կարկանիւ**.

Հադաներդաբար, *adv.* À la façon d'une rapsodie; poétiquement.

Հադաներդաւ (ի, աւ) *s.* Qui chante une rapsodie; poète.

Հադաներդութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Rapsodie; poème, chant; livre.

Հադան (նոյ, նեաւ) *s.* Agnus-castus: **Վոյեզ Բարոսի**.

Հադանիւ **Վոյեզ Ագանիւ** **ou Չգեանիւ**.

Հադադակ (ի, աւ) *s.* Bouc, peau où l'on met du vin, ou de l'huile.

Հադ (ի, իւ) *s.* Toux; coqueluche.

Հադալ (ամ, ադի) *v, n.* Tousser.

Հադար (ի, աւ) *adj, et s.* Mille, mil; millier, chiliade; millénaire; millième. **Հադարք** **Հադարաց**, million. **Հադար անդամ**, mille fois.

Հադար (ոյ, ով) *s.* Laitue; chiccon. **Հադար վայրի**, endive, chicorée, laitue sauvage: **Վոյեզ Եղրդակ**.

Հադարամայ (միւ, միւ) *adj, et s.* Millénaire, de mille ans.

Հադարապատիւ, *adj, ind, et adv.* Mille fois autant.

Հադարապետ (ի, աւ) *s.* Chiliarque, chef de mille personnes;

colonel: ministre, officier, contrôleur, maître d'hôtel, majordome, ménager.

Հադարապետութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Char-

Char-

Charge, dignité d'un chiliarque; ménage.

Հազարաւոր (ի, աւ) *adj*, et *s*. Millénaire; millier, chiliade: chiliarque.

Հազարեակ (եկի, եկաւ) *adj*, et *s*. Millénaire.

Հազարերորդ (ի, աւ) *adj*. Millième.

Հազարեկան (եցունց, կրումք) *s*, *pl*. Tous les mille.

Հազիւ, *adv*. À peine, à grand' peine, malaisément, difficilement.

Հազիւ հազ ou հազիւ ուրեմն *Voyez* Հազիւ:

Հաւ ou Հաւք, *s*, *pl*, *ind*. *Voyez* Հաւում:

Հաւածական (ի, աւ) *adj*. Persécuté; fugitif. Հաւածական աւել *Voyez* Հաւածել:

Հաւածանք (նայ, նք) *s*, *pl*. Persécution, vexation, poursuite, expulsion.

Հաւածել (եմ, եցի) *v*, *a*. Persécuter, poursuivre, chasser, écarter, disperser, éloigner, faire fuir, étranger, expulser, pousser, repousser, emporter, défaire, débiter, dénicher.

Հաւածիլ (ծչի, ծչաւ) *adj*, et *s*. Persécutant, persécutateur; qui chasse, qui écarte.

Հաւածոյ (ի, իւ) *adj*. Fondu. Հաւածումն (ծման, ծմմք) *s*.

Voyez Հաւածանք: Հաւածուիլ (ԹԵ, ԹՔ) *s*. État d'une personne persécutante.

Հաւական (ի, աւ) *adj*. *Voyez* Հաւելի:

Հաւամ *Voyez* Խաւամ: Հաւել (եմ, եցի) *v*, *a*. Fondre, liquéfier: consumer, perdre. Վերաւին հաւել, refondre. Հաւել զառնամանիս, dégeler.

Հաւելի (լւոյ, լեաւ) *adj*. Fusible, qui peut être fondu; dissoluble.

Հաւիլ (իմ, լեցայ) *v*, *n-p*. Fondre, se fondre, se liquéfier: se consumer, se perdre.

Հաւողական (ի, աւ) *adj*. Fondant, dissolutif, consumant, qui consume.

Հաւոց (ի, աւ) *s*. Fonderie; fondoir; creuset; coupelle, chaufferie.

Հաւոցական (ի, աւ) *adj*. Fondant, fondeur.

Հաւուած (ոյ, ուլ) *s*. *Voyez* Հաւ-

ուած: liquéfaction, dissolution.

Հաւումն (լման, լմմք) *s*. Fonte, liquéfaction, fusion, dissolution. Հաւումն սառնամանեաց, dégel. Հաւումն կերակոց, digestion.

Հաւուէ (ի, իւ) *s*. Aloès; chicotin.

Հաւուն, *adj*, *ind*. *Voyez* Հաւելի:

Հակադարձ (ի, իւ) *adj*. Inverse. Հակադարձիլ (իմ, ձեցայ) *v*, *n-p*. Se retourner.

Հակադիր (գրի, գրաւ) *adj*. Antithète, contraire, opposé.

Հակադրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Opposer.

Հակադրութի (ԹԵ, ԹՔ) *s*. Antithèse, opposition.

Հակակայ (ի, իւ) *adj*. Contraire, opposé.

Հակակայիլ (իմ, ձեցայ) *v*, *n-p*. S'opposer.

Հակակայութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s*. Antipéristase.

Հակակիր (կրի, կրաւ) *adj*. Antipathique, répugnant, contraire.

Հակակրութի (ԹԵ, ԹՔ) *s*. Antipathie, répugnance, aversion.

Հակաճառ (ի, իւ) *s*. Contradictor; disputeur, controversiste.

Հակաճառել (եմ, եցի) *v*, *n*. Contredire; disputer, débattre.

Հակաճառութի (ԹԵ, ԹՔ) *s*. Dispute, controverse.

Հակամարտ (ի, իւ) *adj*. Opposant, adversaire.

Հակամեծ, *adj*, *ind*. Penchant, incliné: *Voyez* Հակաբարդ:

Հակամիտել (եմ, եցի) *v*, *n*. Pencher, incliner.

Հակամիտութի (ԹԵ, ԹՔ) *s*. Penchant, tendance, propension, inclination, idiopathie.

Հակառակ (ի, աւ) *adj*, et *s*. Contraire, opposé; adverse, défavorable, ennemi, discordant, incompatible: envers, l'opposite, revers. Ենդհակառակն, au contraire, à l'envers.

Հակառակ, *pre*. Contre, au préjudice.

Հակառակարան (ի, իւ) *adj*. Contradictor, contrariant.

Հակառակարանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Contredire, contrarier.

Հակառակարանութի (ԹԵ, ԹՔ) *s*.

հ. Contredit, contradiction; antilogie, antiphrase.

Հակառակաբար, *adv.* En opposant.

Հակառակադէտ, *adj, ind.* Contraire, adverse, ennemi.

Հակառակադեղ (ոյ, ու) *s.* Voyez Գեղճուհի.

Հակառակադէր (դրի, դրա) *adj.* Opposant, adversaire.

Հակառակադրութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Opposition, adversité, contrariété.

Հակառակաթոմ, *adj, ind.* Qui tient un siège, une dignité au préjudice d'un autre.

Հակառակախօս (ի, աւ) *adj.* Contradictieur.

Հակառակածողոյց, *adj, ind.* Séditieux, qui cause de la confusion.

Հակառակաձայն (ի, իւ) *adj.* Contradictieur; dissonant, discordant.

Հակառակամարտ (ի, իւ) *adj.* Adversaire, opposant, ennemi.

Հակառակայորդոր, *adj, ind.* Voyez Հակառակածողոյց.

Հակառակասեր (սրի, սրաւ) *adj.* Séditieux, mutin, processif, cli-caneur.

Հակառակասիրութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Amour de contention, opiniâtreté.

Հակառակասիւղ, *adj, ind.* Contraire, opposé.

Հակառակիլ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Contrarier, opposer, résister, répugner, contredire, récalcitrer, réclamer, se révolter; contre-carrer, s'opposer, impugner; s'entrechoquer, heurter; disconvenir; pointiller, quereller; contester, disputer, débattre, démêler.

Հակառակորդ (ի, աւ) *adj, et s.* Adversaire, opposant, antagoniste, ennemi, contestant, contrariant, contradicteur.

Հակառակորդութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Adversité, contrariété.

Հակառակութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Adversité, contrariété, opposition, combat, conflit, démêlé, contestation, querelle, disceptation, différent, contradiction, révolte.

Հակառակ-Քրիստոս (ի, իւ) *s.* Antechrist: Voyez Գեղարքիստոս et Կեանք.

Հակասարան (ի, իւ) *adj.* Contradictieur.

Հակասարար, *adv.* Contradictoirement.

Հակասական (ի, աւ) *adj.* Contradictoire. Հակասական բարբառել, contredire.

Հակասութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Contradiction, antilogie.

Հակասութիլ Voyez Հակամիտել.

Հակարալ Voyez Հակառակ.

Հակարջային (այնոյ, այնով) *adj.* Antarectique.

Հակարբլ (ի, իւ) *s.* Contrepoids, poids; bascule.

Հակել (եմ, եցի) *v, a.* Incliner, baisser, pencher, courber.

Հակիրճ, *adj, ind.* Bref, concis, précis, succinct, sommaire.

Հակոսնայք (նեկ, նեկք) *s, pl.* Antipodes.

Հակորոշել Voyez Որոշել.

Հակուսն (կման, կմամբ) *s.* Pen-te, penchement, flexion; propension, inclination.

Հաղբան զհաղ, *adv.* Voyez Գամբան դամբ.

Հաղարլ (ի, իւ) *s.* Groseille.

Հաղարլենի (նւղ, նեւաւ) *s.* Gro-seillier.

Հաղբ (բից, բիք) *s, pl.* Lacs, aguets.

Հաղորդ (ի, իւ) *adj.* Participant, participe, consort. Հաղորդ լինել, participer, avoir part. Հաղորդ չարեաց, complice.

Հաղորդաբար, *adv.* Avec communication.

Հաղորդական (ի, աւ) *adj.* Communicatif; communicable.

Հաղորդակեց (կցի, կցաւ) *adj.* Voyez Հաղորդ.

Հաղորդակցիլ (իմ, ցեցայ) *v, n-p.* Se communiquer, participer.

Հաղորդակցութի (ԹԷ, ԹԸ) *s.* Communication, participation, correspondance.

Հաղորդել (եմ, եցի) *v, a.* Communiquer, faire part; communier, administrer le sacrement de l'eucharistie; imprimer.

Հաղորդեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez Հաղորդել.

Հաղորդենայ, *adj, ind.* Qui est offert ensemble.

Հաղորդենկալ (ի, իւ) *adj.* Communiant.

Հաղորդիլ (իմ, դեցայ) *v, n-p.* Com-

Zz

Com-

Communiquer, se communiquer, participer, avoir part; communier, recevoir le sacrement de l'eucharistie.

Հաղորդութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Communication, participation; commerce, correspondance: communion, sacrement de l'eucharistie.

Հաղորդում (գման, գմամբ) *s.* Voyez **Հաղորդութիւն**.

Հաճ, *adj, ind.* Content, qui agré, qui consent, consentant. **Հաճ լինել**, se contenter, consentir, savoir bon gré.

Հաճար (ոյ, ով) *s.* Seigle.

Հաճարի (բւոյ, բւով) *s.* Sorte de plante.

Հաճարեկ Voyez **Հաճարի**.

Հաճել (եմ, կցի) *v, a.* Contenter, plaire, satisfaire, complaire, gratifier, seconder. **Հաճել զփառաբութեամբ**, condescendre.

Հաճելութիւն Voyez **Հաճութիւն**.

Հաճեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, a.* Voyez **Հաճել**.

Հաճիլ (իմ, ձեցայ) *v, n-p.* Se contenter, se satisfaire, se plaire, se complaire, acquiescer, agréer, avoir en gré, consentir, approuver, applaudir; daigner; goûter. **Ոչ հաճիլ**, désapprouver; dégoûter. Voyez **Հաճել**.

Հաճոյ, *adj, ind.* Agréable, plaisant, complaisant, doux, aimable, gracieux, gentil, poli, prévenant; acceptable. **Հաճոյ լինել**, plaire, complaire.

Հաճոյական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Հաճոյ**.

Հաճոյականութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Amabilité, douceurs.

Հաճոյականոր, *adj, ind.* Condescendant, complaisant.

Հաճոյանալ (ամ, յաջայ) *v, n.* Plaire, complaire.

Հաճոյք (յից, յիւք) *s, pl.* Plaisir, volupté; gré, agrément, volonté; arbitre; caprice, humeur, fantaisie.

Հաճութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Agrément, approbation, consentement, complaisance, acquiescement, satisfaction, acception; contentement, gré, goût, plaisir, volonté, vouloir; grace, douceur, amabilité.

Համ (ոյ, ով) *s.* Saveur, goût.

Համաբան (ի, եւ) *adj.* Unanime: homologue.

Համաբարբառ (ի, եւ) *adj.* Concordant, unanime. **Համաբարբառ մտածանք** ou **բարոարան**, concordance.

Համաբարոյ (ի, եւ) *adj.* De même complexion, de même coutume, pareil, semblable.

Համաբանաբան (ի, եւ) *s.* Méta-physicien.

Համաբանաբանական (ի, աւ) *adj.* Métaphysique.

Համաբանաբանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Métaphysique.

Համաբանաբանորէն, *adv.* Métaphysiquement.

Համաբանակ (ի, աւ) *adj.* Qui demeure, ou qui sert à demeurer en semblable.

Համաբանական (ի, աւ) *adj.* Naturel, homogène; qui est de même nature.

Համաբանակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui a la même nature, consubstantiel.

Համաբանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Homogénéité; la même nature, consubstantialité.

Համաբարոյ (ի, եւ) *adj.* Voyez **Համբարէն**.

Համաբարոն, *adj, ind.* Voyez **Համաբանական**.

Համադադար (ի, աւ) *adj.* Conforme, de même forme, du même modèle.

Համադոյ (ի, եւ) *adj.* Consubstantiel, qui est de même essence, de même nature; qui coëxiste. **Համադոյք**, toutes les créatures, l'univers.

Համադոյակ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Համադոյ**.

Համադոյական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Համադոյ**: universel, tout.

Համադոյակից (կցի, կցաւ) *adj.* Voyez **Համադոյ**.

Համադոյակցութիւն Voyez **Համադոյութիւն**.

Համադոյապէս, *adv.* Consubstantiellement.

Համադոյութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Consubstantialité; coëxistence.

Համադործ (ի, աւ) *adj.* Coopérateur, qui fait, qui travaille avec un autre.

Համադործութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Coopération, aide, compagnie.

Համադուսար, *adj, ind.* Assemblé, mis ensemble, rassemblé.

Հա

Համագումար, *adj, ind, et adv.* Assemblé, rassemblé, attroupé: ensemble, avec; tout ensemble.

Համագրեղ Voyez **Հարագրեղ**:

Համադամ, *adj, ind.* Délicat, délicieux, friand, exquis, agréable au goût, savoureux. **Համադամք կերու կրոց և ըմպելեաց**, friandises.

Համադաս, *adj, ind.* Mis ensemble, mis en nombre.

Համադասեղ (*հմ, եցի*) *v, a.* Mettre ensemble, mettre en nombre.

Համադէն (*դենի, դենիւ*) *adj.* De même religion, ou croyance.

Համադիր, *adj, ind.* Homologue; mis ensemble, composé.

Համադուռն, *adj, ind.* Voyez **Դրացի**:

Համադրութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Assemblage, composition.

Համադարմ (*ի, իւ*) *adj.* Qui est de la même nation, ou famille.

Համազգի (*զգւոյ, զգեաւ*) *adj.* National, qui est de la même nation, de la même famille, du même genre, ou de la même sorte.

Համազգութիւն Voyez **Ազգակցութիւն**:

Համադն (*դն, դմք*) *adj.* Voyez **Համադարմ**:

Համազդր, *adj, ind.* Conforme, égal.

Համազուգեղ (*հմ, եցի*) *v, a.* Comparer, évaluer.

Համազուռն (*զնի, զնիւ*) *adj.* Voyez **Համադարմ**:

Համազօր, *adj, ind.* Équivalent, équipollent. **Համազօր լինել**, équivaloir, équipoller.

Համազօրութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Équipollence.

Համաթիւ, *adj, ind.* Du même nombre, de la même quantité.

Համաթոռ, *adj, ind.* Voyez **Աթոռակից**:

Համալուր, *adj, ind.* Ouil, ou renommé partout.

Համալսարան (*ի, աւ*) *s.* Université; académie.

Համախմբեղ (*հմ, եցի*) *v, a.* Assembler, rassembler.

Համախոհ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Adhérent, partisan; partial, sectateur.

Համախոհակ (*ի, աւ*) *adj.* Unanime: Voyez **Համախոհ**:

Համախորհ Voyez **Համախոհ**:

Համախորհուրդ, *adj, ind, et adv.* Unanime: de concert, tout d'un commun accord.

Համախումբ, *adj, ind.* Voyez **Համադուռն**:

Համախոսութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Dialogue, discours fait ensemble.

Համախաղաղ (*դողի, դողաւ*) *adj.* Qui répand généralement.

Համախաւալ, *adj, ind.* Répandu, ou étendu partout.

Համածին (*ծնի, ծնիւ*) *adj.* Né avec un autre, jumeau; utérin.

Համակ, *adj, ind, et adv.* Tout, entier; tout, entièrement, totalement.

Համակամայն Voyez **Համաձայն**:

Համակամ, *adj, ind.* Qui a la même volonté: unanime, du même sentiment.

Համակամիլ (*իմ, մեցայ*) *v, a-p.* Consentir, s'accorder.

Համակամութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Concorde, unanimité, accord, bonne intelligence, consentement.

Համակայ (*ի, իւ*) *adj.* Qui co-existe.

Համակայութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Coexistence.

Համակարդ, *adj, ind.* Mis au même ordre, ou au même nombre.

Համակարդեղ (*հմ, եցի*) *v, a.* Mettre au même ordre, ou nombre.

Համակարի, *adj, ind.* Voyez **Համակարիք**:

Համակարիք, *adj, ind.* Qui a de la compassion; qui est sujet aux mêmes passions.

Համակդն (*ի, իւ*) *adj.* Qui est bien instruit dans sa religion: qui est de la même religion.

Համակեաց (*եցի, եցաւ*) *adj.* Qui demeure, qui vit avec un autre.

Համակենդրոն (*ի, իւ*) *adj.* Concentrique, homocentrique.

Համակերպ (*ի, իւ*) *adj.* Conforme, qui a la même forme, qui est fait de la même façon.

Համակել (*հմ, եցի*) *v, a.* Combler, remplir, remplir, enfoncer, en-duire, couvrir.

Համակել (*իմ, կեցայ*) *v, a-p.* Se remplir, se couvrir, s'infecter.

Համակիր (*կրի, կրաւ*) *adj.* Sympathique; qui est sujet à la même passion.

Համակործան, *adj, ind.* Qui rui-
ne tout ensemble, qui détruit entière-
ment.

Համակուլ, *adj, ind.* Qui avale,
qui absorbe entièrement.

Համակրութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Sym-
pathie.

Համակրոս (*ի, իւ*) *adj.* De mé-
me religion ; de mêmes mœurs, ou
coutumes.

Համակրոսութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* La
même religion, union de la religion.

Համակցորդ (*ի, աւ*) *adj.* Par-
ticipant, participe, consort.

Համահամ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez
Համագամ.

Համահայր (*հօր, հորք*) *adj.*
Qui est né du même père, consan-
guin.

Համահանգեալ, *adj, ind.* Con-
forme, égal.

Համահանգերձ, *adj, ind.* Uni-
forme en vêtement.

Համահասակ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez
Հասակակից.

Համահասար (*ի, իւ*) *adj.* É-
gal, conforme, uniforme, coégal.

Համահասարեւ (*իւմ, եղի*) *v, a.*
Assembler, rassembler.

Համահեալ, *adj, ind.* Qui prend
le même chemin ; qui a la même
conduite.

Համահրաւեր, *adj, ind.* Qui tout
convoque, qui tout invite.

Համահրեշտակ, *adj, ind.* Qui
ressemble à un ange, angélique.

Համաձայն (*ի, իւ*) *adj.* Concor-
dant, consonnant, conforme.

Համաձայնիւ (*իւմ, նեցայ*) *v, n-p.*
S'accorder ; se conformer.

Համաձայնութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.*
Consonnance, concordance, homo-
phonie ; conformité, unanimité, u-
nion.

Համաշարակ, *adj, ind.* Qui con-
sume, qui est répandu partout.

Համահայր (*մօր, մորք*) *adj.* Qui
est né de la même mère, utérin.

Համահեղին, *adj, ind.* Qui a le
même corps.

Համամիտ, *adj, ind.* Unanime,
du même sentiment.

Համամտութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.*
Unanimité, consentement, union.

Համայն (*ի, իւ*) *adj, et adv.*
Tout, entier, total, complet : tout,

entièrement, totalement ; tout ensam-
ble ; même, encore ; cependant, néan-
moins.

Համայնաչափ (*ի, իւ*) *adj, et s.*
Fantomètre.

Համայնապատուալ, *adj, ind.* Qui
conte tout ; où tout est conté, ou
dit, général.

Համայնաջինջ, *adj, ind.* Qui dé-
truit, qui fait périr, qui extermine
tout.

Համանգամայն, *adj, ind, et adv.*
Tout, universel : tout ; tout ensam-
ble, ensemble, généralement ; même,
encore.

Համանման (*ի, իւ*) *adj.* Égal,
pareil, semblable, conforme, uni-
forme.

Համանմանակի, *adj, ind, et adv.*
Égal, pareil, conforme : également,
pareillement.

Համանմանի (*նւոյ, նեաւ*) *adj.*
Voyez **Համանման**.

Համանմանիւ (*իւմ, նեցայ*) *v, n-p.*
Imiter, suivre, prendre pour modèle,
se conformer.

Համանունակիւ (*իւմ, նեցայ*) *v,*
n-p. Avoir le même nom.

Համանուն (*ւան, ւամբ*) *adj.*
Qui a, qui porte le même nom ; ho-
monyme ; synonyme.

Համանունարար, *adv.* D'une ma-
nière homonyme, ou synonyme.

Համանունակի, *adv.* Voyez **Հա-
մանունարար**.

Համանունութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.*
Participation au même nom ; équi-
voque.

Համաշխարհ (*ի, աւ*) *s.* Tout le
pays.

Համաշխարհապարծ, *adj, ind.* Qui
est fait par tout le monde, général,
universel.

Համաշխարհակալ (*ի, աւ*) *adj,*
et s. Qui tient tout le monde ; con-
quérant de tout le monde.

Համաշխարհական (*ի, աւ*) *adj.*
Qui appartient à tout le monde, gé-
néral, universel.

Համաշխարհիկ, *adj, ind.* Qui est
du même pays, compatriote.

Համաշունչ, *adj, ind.* Unanime,
correspondant, du même sentiment.

Համաչափ, *adj, ind.* Voyez **Հա-
մաչոր** : égal, de la même mesure.

Համաչափութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.*
É-

Égalité, proportion, la même mesure, Համաչափել (հմ, էջի) *v, n.* Par-tir, ou aller ensemble.

Համապայծառ, *adj, ind.* Tout clair, éclatant, lumineux : qui est fourni de la même clarté, de la même splendeur qu'un autre.

Համապաշտօն, *adj, ind.* Qui a le même office, ou la même charge avec un autre : qui rend le même culte qu'un autre.

Համապատիւ, *adj, ind.* Qui est honoré avec un autre, qui a la même dignité.

Համապատուարար, *adv.* Avec la même dignité : avec le même respect, ou la même vénération, également.

Համապատուապէս, *adv.* Voyez Համապատուարար :

Համապատուել (հմ, էջի) *v, a.* Honorer ensemble, ou également.

Համապատուութի (թէ, թք) *s.* La même dignité, égalité.

Համապարփակ, *adj, ind.* Qui environne tout.

Համառօտ (ի, իւ) *adj, et adv.* Bref, court, abrégé ; concis, précis, succinct, sommaire : succinctement, brièvement, sommairement, précisément.

Համառօտագիծ, *adj, ind.* Succinct, qui est écrit brièvement.

Համառօտագիր, *adj, ind.* Qui écrit, qui est écrit brièvement, succinct.

Համառօտել (հմ, էջի) *v, a.* Abréger, raccourcir, mettre en petit ; accourcir, serrer, resserrer, extraire ; réduire, rédiger, résumer, récapituler.

Համառօտութի (թէ, թք) *s.* Abréviation ; abrégé, compendium, extrait, építome, somme, sommaire, épilogue, récapitulation, résumption, argument ; brièveté, précis, précision, concision.

Համասեւ (ի, իւ) *adj.* Homogène : Voyez Համադի :

Համասեւութի (թէ, թք) *s.* Homogénéité.

Համասերմ (ի, իւ) *adj.* Qui est produit de la même semence.

Համասնունդ, *adj, ind.* Qui est nourri ensemble, qui est élevé avec un autre.

Համասպարամ, *adj, ind.* Voyez Հոռուէտ :

Համաստեղծ, *adj, ind.* Inné, naturel.

Համաստեղութի (թէ, թք) *s.* Constellation, astérisme.

Համասփիւռ, *adj, ind.* Qui est répandu partout. Համասփիւռ արածիւ, se répandre partout.

Համասակ (ի, աւ) *adj.* Fourni de plusieurs ordres, ou plis.

Համատարած, *adj, ind.* Répandu partout ; fort étendu, grand, vaste ; général, universel.

Համատարածութի (թէ, թք) *s.* Étendue partout, fort grande étendue.

Համատարար, *adj, ind.* Qui est fait, ou composé de la même matière, ou du même élément.

Համասեսակ (ի, աւ) *adj.* Qui est du même genre, ou de la même sorte ; conforme, égal.

Համասի (ոյ, ով) *adj.* Qui a le même âge avec un autre.

Համասիւյ, *adj, ind.* Conforme, pareil.

Համասահմ (ի, իւ) *adj.* Qui est de la même famille, parent.

Համար (ոյ, ով) *s.* Compte, calcul, supputation, énumération, numération, description, dénombrement, nombre, catalogue, enrôlement, montre : estime, considération, état : reddition des comptes, raison : leçon : verset. Ի համար, pour, à cause de. Համար պահանջել ou առնուլ, exiger, faire un compte ; examiner. Համար տալ, rendre compte, rendre raison, être responsable. Ի համարի լինել, être estimé ; être compté, ou calculé.

Համարակար ou Համարակալ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui tient le compte, censeur.

Համարապահանջ, *adj, ind.* Qui veut, qui exige un compte.

Համարառու (ի, աւ) *adj.* Qui fait un compte.

Համարել (հմ, էջի) *v, a.* Compter, nombrer, calculer, supputer.

Համարիւ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Réputer, estimer, croire, penser, juger, présumer, conjecturer, soupçonner, supposer, faire état ; contribuer : nombrer, compter, calculer, supputer. Մեծ ինչ համարիւ, compter sur, réputer, estimer, faire fond sur, considérer, faire cas. Աւ ոչինչ համարիւ.

մարիչ, ne pas tenir compte, n'en faire aucun compte, mépriser, faire peu d'estime.

Համարիչ (բի, բաւ) *s.* Numérateur.

Համարիչ (բիւն, բեմի) *adj.* Qui est du même sang, parent, consanguin.

Համարձակ (ի, աւ) *adj.* et *adv.* Franc, libre, hardi, délibéré, résolu; large, étendu; aisé, facile, sans difficulté, naturel; net, ouvert, clair, pur, sincère: franchement, librement, net, hardiment, délibérément, résolument, fermement; facilement, aisément; clairement, à découvert, franc. **Կարի իմն Համարձակ**, libre, hardi, téméraire, audacieux.

Համարձակաբարձու, *adj.* et *adv.* Qui parle franchement: franc, librement, net, nettement, clairement.

Համարձակաբարձու, *adv.* Voyez **Համարձակ**.

Համարձակախօս (ի, աւ) *adj.* Voyez **Համարձակաբարձու**.

Համարձակահայեաց (կի, կցաւ) *adj.* Qui voit clairement, clair, net. **Համարձակախառն**, *adj.* et *adv.* Franc.

Համարձակաձայն, *adj.* et *adv.* Voyez **Համարձակաբարձու**.

Համարձակապէս, *adv.* Franc, librement, hardiment: Voyez **Համարձակ**.

Համարձակել (իմ, կցի) *v.* a. Permettre, donner liberté, rendre hardi, ou courageux: étendre, élargir.

Համարձակեցուցանել (իմ, ցուցի) *v.* t. Voyez **Համարձակել**.

Համարձակիլ (իմ, կեցայ) *v.* n-p. Prendre courage, ou liberté, avoir le courage, se permettre, avoir la hardiesse.

Համարձակութի (թի, թի) *s.* Franchise, liberté, licence, courage, hardiesse. **Կարի իմն Համարձակութի**, audace, témérité.

Համարձակ, *adj.* et *adv.* Qui est produit de la même racine.

Համարողական (ի, աւ) *adj.* Numéral, arithmétique.

Համարողութիւն (թի, թի) *s.* Compte, numération, calcul, supputation, arithmétique.

Համարուեալ (ի, իւ) *adj.* Qui

a la même profession, ou métier avec un autre.

Համարումն (բմն, բմի) *s.* Compte, estime, réputation: Voyez **Թարգ**.

Համարող (բողի, բողաւ) *adj.* et *s.* Arithméticien.

Համացել (ի, իւ) *adj.* Qui est de la même famille, ou nation.

Համացեղութի Voyez **Ազգացութիւն**.

Համախառն (ի, իւ) *adj.* Qui a la même gloire, ou le même honneur avec un autre.

Համաբարձակ, *adj.* et *adv.* Semblable, pareil.

Համբակ (ի, աւ) *adj.* et *s.* Neuf, novice, peu exercé, peu habile, sans expérience, ignorant; apprenti, novice, commençant; grimelin, grimaud: petit enfant, garçon: écolier, disciple.

Համբակաբար, *adv.* Comme un novice, comme un enfant.

Համբառնալ (ամ, բարձի) *v.* a. Elever, lever, hausser: Voyez **Ամբառնալ**.

Համբառնալ (ամ, բարձայ) *v.* n. S'élever, hausser, se hausser, se lever: Voyez **Ամբառնալ**.

Համբար (ոյ, ոյ) *s.* Provision, fourniture, approvisionnement, avitaillement, ravitaillement, munitions, vivres, victuailles: garde-manger, dépense, magasin. **Համբար անասնոց**, fourrage.

Համբարածու (ի, աւ) *adj.* Qui porte, qui fait un approvisionnement.

Համբարակ (ի, աւ) *adj.* et *s.* Qui fournit de provision, qui donne à manger, qui pourvoit.

Համբարակապէս (ի, աւ) *s.* Fournisseur, munitionnaire, vaguemestre.

Համբարան (ի, աւ) *s.* Voyez **Համբարանոց**.

Համբարանոց (ի, աւ) *s.* Garde-manger, dépense; grenier; magasin, entrepôt.

Համբարել (իմ, կցի) *v.* a. Faire provision, fournir de vivres, avitailler, ravitailler: amasser, assembler, thésauriser.

Համբարանբեր, *adj.* et *adv.* Voyez **Բարձրաբեր**.

Համբարանումն (մմն, մմի) *s.* Élévation, ascension.

Համ

Համարոյ (ի, աւ) *s.* Voyez **Համարանոյ** :

Համարու (ի, աւ) *s.* Sirène.

Համարակ Voyez **Ամարակ** **Համարակել** (իմ, կեցոյ) *v.* *n.* *s.* S'élever comme une digue, comme une berge.

Համաւ (ոյ, ուլ) *s.* Nouvelle, rapport, bruit : renom, renommée, réputation, fâme, nom, estime, gloire, célébrité, crédit, honneur, odeur, vogue. **Համաւի** **հարկանիլ**, devenir public, ébruiter, se rendre fameux, être en vogue.

Համաւաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui apporte des nouvelles.

Համաւահան (ի, աւ) *adj.* Qui excite des bruits ; fameux.

Համաւասեր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la gloire, ou le nom.

Համաւասեղ, *adj, ind.* Qui a un renom digne d'envie.

Համաւել (եմ, եցի) *v. a.* Célébrer, publier avec louange ; rendre public.

Համբեր, *s, ind.* Voyez **Համբերութի** :

Համբերական (ի, աւ) *adj.* De patience.

Համբերատար, *adj, ind.* Patient, enduring, qui souffre avec modération.

Համբերատար, *adj, ind.* Voyez **Համբերատար** :

Համբերել (եմ, եցի) *v. n.* Patienter, endurer, souffrir, supporter, essuyer, porter, soutenir ; persévérer, demeurer ferme et constant, persister ; attendre.

Համբերողական (ի, աւ) *adj.* Patient, souffrant.

Համբերութի (թե, թք) *s.* Patience, souffrance. **Համբերութի**, patiemment. **Կորուսանել զհամբերութի անձին**, s'impatiser.

Համբոյր (բուրի, բուրիւ) *s, et adj.* Baiser ; baisement : spondée : doux, propice, commode. **Համբոյր տալ**, baiser. **Համբոյր ձեռաց** ou **աղոյ**, baisemains.

Համբաւ, *adv.* Totalelement, entièrement : point, pas, nullement.

Համբուրասեր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Baiseur, qui aime le baiser : pacifique, qui aime la paix.

Համբուրել (եմ, եցի) *v. a.* Bai-

ser ; saluer, baiser en saluant. **Համբուրել զգինանս**, s'entre-baiser ; **Սակի համբուրել**, haisotter. **Համբուրել ակամայ**, bouquer.

Համբուրեցուցանել Voyez **Ընտելացուցանել** :

Համեզ, *adj, ind.* Savoureux, doux, délicat, ragoûtant, appétissant.

Համեղաբար, *adv.* Doux, doucement.

Համեղական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Համեզ** :

Համեղահամ, *adj, ind.* Savoureux, qui a bonne saveur.

Համեղահարսի, *adj, ind.* Voyez **Համեզ** :

Համեղանալ Voyez **Քաղցրանալ** :

Համեղացուցանել Voyez **Քաղցրացուցանել** :

Համեղութի Voyez **Քաղցրութի** :

Համեմ (ի, իւ) *s.* Sauce, assaisonnement ; accommodage de viandes ; ragout ; saupiquet : aromate, épicerie : Voyez **Գինձ** :

Համեմատ (ի, իւ) *adj, et adv.* Proportionné, égal, juste, conforme, bien conformé, avenant, correspondant, analogue, analogique, raisonnable, régulier, symétrique : proportionnement, symétriquement. **Համեմատ գործել**, proportionner.

Համեմատաբար, *adv.* Proportionnellement, par, ou en proportion, respectivement.

Համեմատական (ի, աւ) *adj.* Proportionnel, analogique.

Համեմատել (եմ, եցի) *v. a.* Proportionner, égaliser, mesurer ; comparer, conférer, confronter, opposer, mettre en comparaison, ou en parallèle ; symétriser.

Համեմատութի (թե, թք) *s.* Proportion, analogie, rapport, ressemblance, conformité, convenance, correspondance, harmonie ; comparaison, conférence, confrontation : symétrie. **Համեմատութի երկրաչափական**, raison, proportion mathématique. **Համեմատութի**, proportionnellement, en comparaison. **Բառնալ զհամեմատութիւնն**, disproportionner.

Համեմել (եմ, եցի) *v. a.* Assaisonner ; aromatiser, épicer, saupoudrer. **Համեմել աղիւ**, saupoudrer, pou-

poudrer de sel. Համեմել շաքարաւ, saupoudrer avec du sucre.

Համեմել (մէի, մեաւ) *s.* Assaisonneur, qui assaisonne.

Համեստ (ի, իւ) *adj.* Modeste, honnête, tempérant, modéré, retenu.

Համեստաբար, *adv.* Modestement.

Համեստաբարոյ (ի, իւ) *adj.* Honnête, qui vit honnêtement, modeste, retenu.

Համեստանալ (ամ, ապցայ) *v, n-p.* Devenir modeste, ou sage.

Համեստացանեւ (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre modeste, ou modéré.

Համեստութի (թէ, թք) *s.* Modestie, modération, retenue, tempérance, honnêteté, sagesse, politesse; pudeur. Համեստութի, modeste-ment, honnêtement.

Համես (ի, իւ) *s.* Selle, bardelle, arçon, bât.

Համեսագործ (ի, աւ) *s.* Bâtier.

Համեսել (եմ, եցի) *v, a.* Sellar, barder, bâter, harnacher, enharnacher.

Համեսութի (թէ, թք) *s.* La même essence, la même substance avec une autre.

Համեմեաց, *adj, ind.* Concomitant, qui accompagne.

Համեմեացութի (թէ, թք) *s.* Concomitance, accompagnement, concours.

Համեմեան, *adj, ind.* Qui a le même pouvoir, ou la même dignité avec un autre.

Համհազար (ի, աւ) *s.* Corps de gens de guerre composé de mille personnes.

Համհորեայ (րէի, րէիւ) *adj.* Voyez Համահայր:

Համհորեայ (րէի, րէիւ) *adj.* Né de la même mère.

Համիշան (ի, իւ) *adj.* Qui a la même marque, le même signe.

Համոզակեր (ի, աւ) *adj.* Persuadant, persuasif, insinuant, qui calme, qui appaise.

Համոզել (եմ, եցի) *v, a.* Persuader, insinuer, induire, mouvoir, calmer, appaiser, accommoder, accorder, disposer.

Համոզիչ (ղէի, զոււ) *adj, et s.* Voyez Համոզակեր:

Համոզուին (զման, զմամբ) *s.* Per-

suasion, insinuation, induction, accommodement, accord.

Համոււ, *adv.* Tout, ensemble.

Համուակ Voyez Համբակ:

Համր (միւր, միւր) *adj.* Muet.

Համրանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Devenir, ou demeurer muet.

Համրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre muet.

Համրեալ (ելոյ, ելով) *adj.* Voyez Համր:

Համրութի (թէ, թք) *s.* État d'une personne muette.

Համրէն (րէի, րիւաւ) *adj, et adv.* Tout, total, entier, universel: tout, entièrement, totalement.

Հայ (ոյ, ով) *s, et adj.* Arménien. Հայ լեզու ou բարբառ, la langue Arménienne. Հայք, les Arméniens, la nation Arménienne: Arménie.

Հայաբարբառ *adj, ind.* Qui parle l'arménien.

Հայաղին (ղնի, զնիւ) *adj, et s.* Arménien.

Հայաղուն (ղնի, զնիւ) Voyez Հայաղին:

Հայական Voyez Հայկական:

Հայակոյտ, *adj, ind.* Qui est composé, ou assemblé par des Arméniens.

Հայասեւ (ի, իւ) *adj.* Arménien, descendant de Haïcüs.

Հայաստան (ի, աւ) *s.* Arménie, pays des Arméniens.

Հայաստանեայք (եպոյց, եք) *s, pl.* Arménie: les Arméniens.

Հայարան Voyez Տեսարան:

Հայացի (ցւոյ, ցեաւ) *s.* Arménien.

Հայեացք (եպաց, եցիւք) *s, pl.* Voyez Հայեցում:

Հայեւաբանութի (թէ, թք) *s.* Catoptrique.

Հայեւադործ (ի, աւ) *s.* Miroitier.

Հայեւադործութի (թէ, թք) *s.* Spéculaire.

Հայեւաբար (ի, իւ) *s.* Pierre spéculaire.

Հայելի (լւոյ, լեաւ) *s, et adj.* Glace de verre, miroir: qui regarde.

Հայերէն, *adv, et adj, ind.* En arménien: arménien. Հայերէն խօսել, parler arménien, ou la langue arménienne. Հայերէն տառիւք, en caractères arméniens, ou en lettres arméniennes.

Հայե

Հայերէնախօս (ի, աւ) *adj.* Voyez Հայաբարբառ.

Հայեցած *Voyez* Հայեցուած :

Հայեցի (ցոյ, ցով) *adj.* Voyez Հայ :

Հայեցիկ, *adj., ind.* Qui sert pour voir, pour regarder.

Հայեցողական (ի, աւ) *adj.* Spéculatif; contemplatif: Voyez Տեսական :

Հայեցողութիւն (թԷ, թԲ) *s.* Spéculation; théorème; contemplation.

Հայեցուած (ոյ, ով) *s.* Aspect, regard, œillade; vue, présence; apparence; égard, état, exposition.

Հայեցութի (թԷ, թԲ) *s.* Voyez Հայեցուած :

Հայեցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez Հայեցուած :

Հայեցուցանել (եմ, ցուցի) *v.* 1. Faire voir, ou regarder.

Հայեցք (ցից, ցիւք) *s., pl.* Voyez Հայեցուած :

Հայթհայտանք (նաց, նօք) *s., pl.* Invention, industrie: moyen de vivre, provision: soulagement, allègement: prétexte, cause dissimulée.

Հայթհայտել ou Հայթհայտել (եմ, եցի) *v., a.* Inventer, trouver avec industrie: procurer, moyenner; pourvoir, approvisionner: soulager, alléger: prétexter, couvrir, controu-
ver.

Հայթհայտումն (թման, թմամբ) *s.* Voyez Հայթհայտանք :

Հայիլ (իմ, յեցայ) *v., n-p.* Regarder, jeter les yeux sur quelque chose, voir; spéculer, contempler, observer: mirer, viser; considérer attentivement, envisager; prendre garde: appartenir, compéter, concerner, tendre, être.

Հայիկ (այ, աւ) *s.* Haïcus (le premier héros de la nation Arménienne, dont elle est appelée Հայ, c'est à dire Arménienne).

Հայիկ (ի, իւ) *s.* Orion (constellation céleste du nom de Haïcus).

Հայկաբար, *adv.* Comme Haïcus: valement, courageusement.

Հայկազարմ (ի, իւ) *adj., et s.* Arménien.

Հայկազեան, *adj., ind.* Voyez Հայկազնեայ :

Հայկազն (զին, զամբ) *s.* Nation ar-

ménienne, les descendants de Haïcus.

Հայկազնեայ (նէի, նէիւ) *adj.* Arménien, qui est de la nation Arménienne; qui appartient à la nation Arménienne.

Հայկազնի, *adj., ind.* Voyez Հայկազն :

Հայկազուն (զնոյ, զնով) *adj., et s.* Arménien; un Arménien.

Հայկածին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Qui est né de Haïcus.

Հայկական (ի, աւ) *adj.* Arménien, qui appartient à la nation Arménienne; qui appartient à Haïcus.

Հայկային (այնոյ, այնով) *adj.* Voyez Հայկական :

Հայկաշէն, *adj., ind.* Qui est bâti, qui est fait par Haïcus.

Հայկաւակ (ի, աւ) *s.* Bolairo, bol d'Arménie.

Հայիկան, *adj., ind.* Voyez Հայկական :

Հայհայական (ի, աւ) *adj.* Blasphématoire.

Հայհայանք (նաց, նօք) *s., pl.* Voyez Հայհայութի :

Հայհայել (եմ, եցի) *v., a.* Blasphémer, renier, jurer le nom de Dieu.

Հայհայիչ (չի, չաւ) *s.* Blasphémateur, renieur, jureur.

Հայհայութի (թԷ, թԲ) *s.* Blasphème, jurement.

Հայրոհար (երոյ, երով) *s., pl.* La noblesse Arménienne.

Հայրութի (թԷ, թԲ) *s.* La religion Arménienne.

Հայս (ոյ, ով) *s.* Pâte, farine détrempee et pétrie. Հայս հարկաւ նէլ, escocher la pâte.

Հայր (հօր, հարբ) *s.* Père; papa: chef, gouverneur; auteur. Հայր մեր (աղօթք տէրութեան) pater, patenôtre.

Հայրաբար, *adv.* Paternellement, en père.

Հայրաբարբառ, *adj., ind.* Prononcé par la bouche d'un père.

Հայրաբարոյ *Voyez* Հօրաբարոյ :

Հայրաբուն, *adj., ind.* Qui est propre à un père.

Հայրադիր (դրի, դրաւ) *s.* Qui adopte quelqu'un pour son fils, père adopté.

Հայրազնդ, *adj., ind.* Qui a ruiné son père.

A a a Հայ.

Հայրահետամ, *adj, ind.* Paternel (soin).

Հայրախողող, *adj, ind.* Voyez **Հայրասպան** :

Հայրածին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Qui est né du père.

Հայրական, *adj, ind.* Qui est voulu par le père.

Հայրական (ի, աւ) *adj.* Paternel, qui appartient au père.

Հայրակոչ, *adj, ind.* Qui appelle son père : qui est prononcé, ou appelé par le père. **Հայրակոչ լինել**, donner le nom du père.

Հայրանկեղ, *adj, ind.* Qui a trompé son père.

Հայրանուն, *adj, ind.* Qui porte le nom de son père.

Հայրանունական (ի, աւ) *adj.* Patronymique.

Հայրաշարժ, *adj, ind.* Qui est procédé du père.

Հայրապատրաստ, *adj, ind.* Qui est préparé par le père.

Հայրապետ (ի, աւ) *s.* Patriarche.

Հայրապետանոց (ի, աւ) *s.* Siège, résidence d'un patriarche.

Հայրապետորան (ի, աւ) *s.* Voyez **Հայրապետանոց** :

Հայրապետութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Patriarcat, dignité de patriarche.

Հայրասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime son père.

Հայրասպան (ի, աւ) *adj, et s.* Parricide.

Հայրասպանութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Parricide, crime de celui qui tue son père.

Հայրապետ, *adv.* Voyez **Հայրաբար** :

Հայրատունի, *adj, ind.* Qui est planté par le père.

Հայրատուր, *adj, ind.* Qui est donné par le père, paternel : Voyez **Հայրենատուր** :

Հայրենական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Հայրենի** :

Հայրենատուր, *adj, ind.* Paternel, qui est donné, ou laissé par un père, ou par les anciens.

Հայրենասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Patriote, qui est zélé pour sa patrie.

Հայրենասիրութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Patriotisme, amour de la patrie.

Հայրենական, *adj, ind.* Voyez **Հայրենատուր** :

Հայրենասիր, *adj, ind.* Voyez **Հայրենատուր** :

Հայրենասիր, *adj, ind.* Voyez **Հայրենատուր** :

Հայրենեան, *adj, ind.* Voyez **Հայրենի** :

Հայրենի (նւյ, նեաւ) *adj.* Paternel; natif.

Հայրենիք (նեայ, նեք) *s, pl.* Patrie, pays dans lequel on est né ; parens paternels, maison paternelle.

Մերժել զոր 'ի **Հայրենեայ**, expatrier. **Թողուլ զՀայրենիս**, s'expatrier.

Հայրիկ, *s, ind.* Petit père, papa.

Հայրութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Paternité.

Հայրորէն, *adv.* Voyez **Հայրաբար** :

Հայր, *s, ind.* 'ի **Հայր անկանի**, Voyez **Հայրիկ** :

Հայրական (ի, աւ) *adj, et s.* Accusatif.

Հայցել (եմ, եցի) *v, a.* Demander, prier quelqu'un d'accorder quelque chose, prier avec soumission, requérir, postuler. **Վերսին Հայցել**, redemander.

Հայցում (ոյ, ու) *s.* Requisition, requête, humble demande, prière.

Հան Voyez **Հանի** :

Հանապազ, *adv.* Toujours, en tout tems, continuellement, assiduellement.

Հանապազարդի, *adj, ind.* Voyez **Հանապազահոս** :

Հանապազական, *adj, ind.* Voyez **Հանապազահոս** :

Հանապազախոս, *adj, ind.* Qui parle toujours.

Հանապազածին, *adj, ind.* Qui se produit, qu'on fait naître continuellement.

Հանապազակիր, *adj, ind.* Qui porte toujours.

Հանապազակոծ, *adj, ind.* Qui se lamente toujours.

Հանապազահոս, *adj, ind.* Qui coule, qui flue toujours.

Հանապազամուխ, *adj, ind.* Qui est toujours fixé, ou attaché.

Հանապազալան, *adj, ind.* Qui tâche, qui est toujours soigneux.

Հանապազասուա, *adj, ind.* Qui ment toujours, qui ne dit point la vérité.

Հանապազատարած, *adj, ind.* Qui est toujours étendu.

Հանապազատես, *adj, ind.* Qui voit,

voit, qui regarde toujours.

Հանապազափակ, *adj, ind.* Qui est toujours fermé.

Հանապազափոխ, *adj, ind.* Qui se change toujours, ou continuellement.

Հանապազորդ, *adj, ind, et adv.* Continuuel, assidu, fréquent; quotidien, de chaque jour: continuellement, assidûment, continûment, tous-jours.

Հանապազորդեայ (**դէի**, **դէիւ**) *adj.* Voyez **Հանապազորդ**:

Հանապազորդեան, *adj, ind.* Voyez **Հանապազորդ**:

Հանապազորդեւ (**եմ**, **եցի**) *v, ք, et a.* Fréquenter, continuer, persévérer, durer, ne pas cesser. **Ոչ հանապազորդեւ**, discontinuer, interrompre, cesser.

Հանապազորդութի (**թի**, **թի**) *s.* Assiduité, fréquentation, continuation, continuité, suite, durée.

Հանապազոր Voyez **Հանապազորդ**:

Հանապազորեայ (**բէի**, **բէիւ**) *adj.* Voyez **Հանապազորդ**:

Հանգամանք (**նաց**, **նք**) *s, pl.* Condition, qualité, état, calibre, nature, attribut, disposition, situation; détail, circonstances, particularités; façon, manière.

Հանգանակ (**ի**, **աւ**) *s.* Action de boursiller, contribution, écot, compagnie; assemblage. **Հանգանակ հաւատայ**, synbole, crédo.

Հանգանակաւոր (**ի**, **աւ**) *adj.* Qui boursille.

Հանգանակեւ (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Boursiller, contriluer: distribuer.

Հանգանակից (**կցի**, **կցաւ**) *adj, et s.* Qui boursille, compagnon d'écot.

Հանգանակութի (**թի**, **թի**) *s.* Écot, quote part que donne chaque personne pour un repas commun.

Հանգանակալ (**կողի**, **կողաւ**) *adj, et s.* Qui donne sa quote part, compagnon d'écot.

Հանգէտ, *adj, ind.* Semblable, pareil, égal, équipollent, même.

Հանգիստ (**գասի**, **գասիւ** ou **գըստեան**, **գատեամբ**) *s.* Repos, quiétude, tranquillité, aise, commodité, bien-être, loisir: pause, relâche, intermission, trêve, cessation; délassement, relâchement, récréation, rafraîchissement: station, pause, de-

meure. **Հանգիստ** ou **դիր հանգըստեան** Voyez **Գերեզման**:

Հանգիտաբար, *adv.* Pareillement, également, semblablement.

Հանգիտակիւ, *adj, ind.* Équivalent, équipollent. **Հանգիտակիւ առնել**, contre-peser.

Հանգիտահրեշտակ, *adj, ind.* Qui ressemble à un ange, angélique.

Հանգիտամէտ, *adj, ind.* Égal.

Հանգիտանալ (**ամ**, **աացայ**) *v, n-p.* S'égaler, se comparer, être pareil.

Հանգիտապատիւ, *adj, ind.* Qui a la même dignité, qui est également honorable.

Հանգիտապարտ, *adj, ind.* Qui doit également.

Հանգիտաբար Voyez **Հանգիտաբար**:

Հանգիտաւոր (**ի**, **աւ**) *adj.* Voyez **Հանգէտ**:

Հանգիտափառ, *adj, ind.* Qui a la même gloire: Voyez **Հանգիտապատիւ**:

Հանգիտութի (**թի**, **թի**) *s.* Égalité, ressemblance, conformité; parité, uniformité; équipollence.

Հանգոյն, *adj, ind.* Voyez **Հանգէտ**:

Հանդոյց (**դուցի**, **դուցիւ**) *s.* Nœud, enlacement, nouement, lien, étreinte: pause, demeure.

Հանդունակ (**ի**, **աւ**) *adj.* Voyez **Հանգէտ**:

Հանդունական (**ի**, **աւ**) *adj.* Voyez **Հանգէտ**:

Հանդունակից, *adj, ind.* Voyez **Հանգէտ**:

Հանդունակեալ (**ելլ**, **ելլմ**) *adj.* Égalé, ressemblé.

Հանդունալէս, *adv.* Pareillement, également.

Հանդունաբար, *adj, ind.* Conforme, égal, uniforme.

Հանդունաւոր (**ի**, **աւ**) *adj.* Voyez **Հանդունաբար** et **Հանգէտ**: **Հանդունշ**, *adj, ind.* Raccourci, serré, modeste.

Հանդուցանել (**եմ**, **դուցի**) *v, s.* Reposer, poser, mettre, placer; laisser reposer; délasser, rafraîchir, donner du repos.

Հանդուցեալ (**ելլ**, **ելլմ**) *adj.* Délassé, reposé: trépassé, mort, feu, défunt.

Հանգուցել (*հմ, եցի*) *v, a.* Nouer; lier, serrer, attacher; relier, renouer.

Հանգչարան Voyez **Հանգստարան**.

Հանգչիլ (*իմ, գեայ*) *v, n-p.* Reposer, prendre du repos, prendre sa commodité, ses aises, s'accommoder, se contenter: se reposer, se poser: chômer, cesser de travailler, se délasser, se relâcher: se rasseoir.

Հանգստական (*ի, աւ*) *adj.* Commode, tranquille, aisé.

Հանգստականաց, *adj, ind.* Voyez **Հանգստական**.

Հանգստանալ Voyez **Հանգչիլ**.

Հանգստանոց (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Հանգստարան**.

Հանգստաւեր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime trop ses commodités.

Հանգստարան (*ի, աւ*) *s.* Lieu où l'on se repose, reposoir: tombeau, sépulcre.

Հանգստաւէտ, *adj, ind.* Très-commode.

Հանգստութի (*թի, թք*) *s.* Repos, quiétude, tranquillité, aise, commodité.

Հանգրիճել (*հմ, եցի*) *v, a.* Racourcir, ceindre.

Հանգրիճեցուցանել (*հմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Հանգրիճել**.

Հանգրուան (*ի, աւ*) *s.* Logement, campement, demeure, séjour: faubourg, village, hameau: étable.

Հանգարա, *adj, ind, et adv.* Paisible, coi, calme, tranquille, doux, modéré, froid, lent: posément, doucement, tout doux, bellement, tranquillement, lentement.

Հանգարտաւարոյ (*ի, իւ*) *adj.* Paisible, tempéré, modéré, doux.

Հանգարտաղէաց, *adj, ind.* Voyez **Հանգարա**.

Հանգարտահեա, *adj, ind.* Qui marche, qui coule lentement, ou tranquillement.

Հանգարտաձայն, *adj, ind.* Doux, prononcé, ou chanté doucement.

Հանգարտանալ (*ամ, տացայ*) *v, n.* Voyez **Հանգարտիլ**.

Հանգարտաիրա, *adj, ind.* Tranquille, paisible.

Հանգարտացուցանել Voyez **Հանգարտեցուցանել**.

Հանգարտաքալ, *adj, ind.* Qui

marche lentement, qui a un pas lent.

Հանգարտեցուցանել (*հմ, ցուցի*) *v, t.* Appaiser, adoucir, calmer, rendre tranquille, tranquilliser, faire cesser, désarmer.

Հանգարտիթաց, *adj, ind.* Voyez **Հանգարտաքալ**.

Հանգարտիլ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* S'appaiser, se calmer, se tranquilliser, s'abattre, se rasseoir, rallentir, cesser: souffrir, supporter, résister, être en état de, pouvoir.

Հանգարտիկ, *adv.* Lentement, doucement, tout doux.

Հանգարտութի (*թի, թք*) *s.* Tranquillité, paix, flegme, modération, sang-froid; silence, cessation. **Հանգարտութի ծովաւ**, calme, bonace.

Հանգերձ (*ի, իւ*) *s.* Habit, habillement, vêtement: Voyez **Հանգերձեր**.

Հանգերձ, pro. Avec. **Հանգերձ եղբարքն** ou **եղբարքն հանգերձ**, avec ses frères.

Հանգերձանի, *s, pl, ind.* Les habits, les habillemens.

Հանգերձանք (*նաց, նք*) *s, pl.* Accommodation, apprêtage, assaisonnement, composition, préparation; apparat, appareil, préparatif, approvisionnement, fourniture, meubles; habillage, hardes; accompagnement, équipage, attirail, provision; emménagement, arrangement, enlèvement: pompe, solennité. **Հանգերձանք նաւաւ**, équipement.

Հանգերձանոց (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Հանգերձատուն**.

Հանգերձապեա (*ի, աւ*) *s.* Approvisionnement, fournisseur, vagueusement: maître de la garde-robe du roi.

Հանգերձատուն (*տան, տաճք*) *s.* Chambre où l'on met les habits, garde-robe; vestiaire.

Հանգերձարան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Հանգերձատուն**.

Հանգերձարար (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Դերձակ**.

Հանգերձաւորել (*հմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Հանգերձել**.

Հանգերձաւորութի (*թի, թք*) *s.* Voyez **Հանգերձանք**.

Հանգերձեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Préparé, fourni, équipé; splendide, magnifique, somptueux: futur, qui est à venir. **Պատմութեան հանգերձեալ**,

մեռ, habit de réserve, ou mis en réserve, gardé pour un autre tems.

Հանդերձել (եմ, եցի) *v, a.* Accommoder, apprêter, assaisonner; préparer; ranger; s'emménager; équiper, pourvoir de choses nécessaires, fournir, garnir, donner, meubler, nipper, parfournir; refaire, raccommorder; habiller, parer, orner, embellir, revêtir. Հանդերձել ըզ-դրաստ, harnacher, enharnacher.

Հանդերձեղեն (դինի, դինաւ) *adj.* De drapaux, de linges.

Հանդերձիլ (իմ, եցայ) *v, ո-ր.* Se préparer, s'accommoder, s'habiller.

Հանդերձիկ (ձկի, ձկաւ) *s.* Petit, ou mauvais habit, vêtement.

Հանդերձութիւն (թէ, թք) *s.*

Voyez Հանդերձանք:

Հանդերձումն (ձման, ձմամբ) *s.*

Voyez Հանդերձանք:

Հանդէպ, *pre, et adj.* Devant, par devant, vis-à-vis, à la face, en présence, à la vue de, de front; contre: convenable, décent, à propos. 'ի հանդիպոյ, 'ի հանդիպէ ou 'ի հանդիպո՞ւ, par devant, de front.

Հանդէս (դիսի, դիսիւ) *s.* Pompe, appareil, magnificence, appareil magnifique, somptuosité, splendeur, célébrité, solennité, cérémonie, formalité, état, honneurs, parade: fête, réjouissance publique, gala: montre, revue; déclaration, dénombrement, énumération, enrôlement: audition, examen, visite, recherche, perquisition: preuve, argument, épreuve, expérience, essai: affaire, action, fait, combat: soin, diligence. Հանդէս թաղման, convoi, cérémonie funèbre. Հանդէս թատրոնական, théâtre, spectacle. Հանդիսիւ, pompeusement, solennellement. Հանդէս առնել, faire montre. 'ի հանդէս մտանել, passer à la montre.

Հանդիպակցութիւն (թէ, թք) *s.* Opposition.

Հանդիպահայեաց, *adj, ind.* Perspective.

Հանդիպահայեցութիւն (թէ, թք) *s.* Perspective.

Հանդիպանալ (ամ, պացայ) *v, ո.*

Voyez Հանդիպիլ:

Հանդիպաւորութիւն (թէ, թք) *s.*

Voyez Հանդիպումն:

Հանդիպեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rencontrer, faire arriver.

Հանդիպիլ (իմ, պեցայ) *v, ո-ր.* Rencontrer, se rencontrer, arriver, venir, avenir, devenir: trouver, gagner, obtenir. Հանդիպիլ միմեանց, se joindre. Չարեք հանդիպիլ, m'esarriver.

Հանդիպողաբար, *adv.* Convenablement, de rencontre.

Հանդիպողութիւն (թէ, թք) *s.*

Voyez Հանդիպումն:

Հանդիպութիւն (թէ, թք) *s.*

Voyez Հանդիպումն:

Հանդիպումն (պման, պմամբ) *s.*

Rencontre, succès, conjoncture.

Հանդիսադիր (դրի, դրաւ) *s.*

Le chef d'une cérémonie, d'une assemblée, d'un combat, et d'un spectacle.

Հանդիսադրութիւն (թէ, թք) *s.*

Solennité.

Հանդիսական (ի, աւ) *adj, et s.*

Solennel, pompeux: spectateur.

Հանդիսակիր (կրի, կրաւ) *s.* Combattant.

Հանդիսակից, *s, ind.* Compagnon d'une assemblée, d'une fête, d'un combat.

Հանդիսայարար, *adj, ind.* Voyez Հանդիսադիր:

Հանդիսանալ (ամ, սացայ) *v, ո-ր.* S'assembler à une fête publique, à une cérémonie: se publier avec louange, être renommé: s'éprouver; combattre.

Հանդիսապէս (ի, աւ) *s.* Voyez

Հանդիսադիր:

Հանդիսապէս, *adv.* Processionnellement, avec pompe, glorieusement.

Հանդիսասեր (սիրի, սիրաւ) *adj.*

Pompeux, qui aime les pompes.

Հանդիսասէս (ի, աւ) *s.* Spectateur.

Հանդիսարան (ի, աւ) *s.* Lieu d'une assemblée, d'une fête, d'un combat; salle; orchestre: Voyez Հանդիսադիր:

Հանդիսարար, *adj, ind.* Voyez

Հանդիսադիր:

Հանդիսացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Publier: assembler: célébrer, rendre fameux.

Հանդիսաւոր (ի, աւ) *adj, et s.*

Pompeux, solennel: combattant.

Հան

Հանդիմանարեւել (*հմ, էյի*) *v, a.*

Voyez **Հանդիմանողականեւ**.

Հանդիմանողութիւն (*թէ, թք*) *s.*

Solennité, célébrité: formalité, forme.

Հանգուլթել (*հմ, էյի*) *v, n.*

Souffrir, supporter, soutenir, durer, endurer, résister.

Հանգրին, *adj, ind.* **Հանգրին ափուռնդը**, Mer, ou golfe Adriatique.

Հանել (*հմ, հանի*) *v, a.* Tirer,

ôter, lever, arracher, tirer avec force,

déraciner, extirper, disloquer, démet-

tre; tirer hors, dépasser: chasser, met-

tre dehors, forcer de sortir, débuser,

déplacer, déposer, déposter, destituer:

extraire, déduire, faire venir: rabattre:

exprimer, tirer en pressant: jeter,

pousser: monter, élever, porter en haut:

percevoir, recevoir, retirer; soustraire:

dénuer, dépouiller. **Հանել զկինն**, répudier.

Հանել զբուր, puiser. **Հանել ի ժառանգութեւ**,

déposséder. **Հանել ի բաց**, écarter.

Հանել ի նաւէ, débarquer. **Հանել զկարասիս**, démeubler,

dégarnir. **Հանել զհաման**, débâter.

Հանել բռնի ou **բռնաբար**, extorquer,

tirer par violence. **Հանել յարմատոց**,

déraciner, déplanter. **Հանել** ou **աւանդել զհոգին**, rendre

l'esprit, rendre l'âme. **Հանել զորս**, lever

des soldats, des troupes. **Այս քանապարհ հանել ի գիւղ մի**, ce che-

min rend à un village. **Հանել զքր** ի **ձեռս ուրուք**,

donner, livrer. **Հաւել ածուն չար**, diffamer,

décrier. **Հանել զլեւեթ քինուն** ou **զսիրարէն**

չարեացն, se venger, tirer vengeance. **Հանել**

աւուրս բազումս, demeurer long tems.

Հանել զօրհուծ, bénir, louer. **Հանել ի վեր**

զբանն, découvrir, publier. **Ի գլուխ հանել**,

achever, finir. **Հանի** (*նայ, նով*) *s; f.* Aïeule,

grand-mère. **Հանար** (*ոյ, ով*) *s.* Entende-

ment, sagement, judicieusement.

Հանարագիտութիւն (*թէ, թք*) *s.* Sagesse;

prudence. **Հանարագրաւ**, *adj, ind.* Insensé,

fou, qui a perdu le sens. **Հանարախոյզ**, *adj, ind.* Qui

cherche, qui aime la sagesse. **Հանարապահ** (*ի, աւ*) *adj.* In-

génieux. **Հանարայեղ**, *adj, ind.* Plein

de sagesse, de bon sens, sage, sa-

vant. **Հանարասեր** (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui

aime la sagesse. **Հանարաւոր** (*ի, աւ*) *adj.* Voyez

Հանարական.

Հանարեւ (*հմ, էյի*) *v, a.* In-

venter, trouver quelque chose de nou-

veau. **Հանարեւ** (*ի, աւ*) *adj.* Sensé,

sage, intelligent, savant, clairvo-

yant, judicieux, discret, avisé, pru-

dent, plein d'esprit, plein d'industrie,

plein de sens, sententieux, gnomique,

habile, spirituel. **Հանարեղութիւն** (*թէ, թք*) *s.*

Voyez **Հանար**.

Հանարեղաց, *adj, ind.* Voyez **Հանարեւ**.

Հանարիչ (*ընի, բլաւ*) *s.* In-

venteur. **Հանարորէն**, *adv.* Voyez **Հանարաբար**.

Հանուծ (*նծի, նծիւ*) *s.* Trésor.

Հանուլ (*ուծ, նայ*) *v, a.* Tisser.

Հանումն (*նման, նմաք*) *s.* Ex-

traction; soustraction. **Հանուր** (*նրոյ, նրով*) *adj.* Uni-

versel, général, tout. **Հանրաբար**, *adv.* Universellement,

généralement. **Հանրական** (*ի, աւ*) *adj.* Uni-

versel, général. **Հանրականապէս**, *adv.* Voyez

Հանրաբար.

Հանրահաշիւ (*հմ, էյի*) *v, a.* Célébrer,

ou publier partout. **Հանրաշափ** (*ի, իւ*) *s.* Holomètre.

Հանրապէս, *adv.* Voyez **Հանրաբար**.

Հանք (*այ, օք*) *s, pl.* Mine, lieu où se forment

les métaux et les minéraux: métal, minéral,

fossile, corps qu'on tire des mines; mine.

Հանքաբան (*ի, իւ*) *adj, et s.* Minéralogiste,

minéralogue. **Հան**.

Հանքաբանութիւն (թԷ, ԹԲ) s. Minéralogie; oryctologie.

Հանքագրութիւն (թԷ, ԹԲ) s. Oryctographie.

Հանքահան (Ի, աւ) s. Mineur.

Հանքային (այնոյ, այնով) adj. Fossile, minéral.

Հաւ (Ի, Իւ) adj. Maigre, décharné, consumé, languissant.

Հաւանք (հոց, հոք) s, pl. Voyez Հաւումն:

Հաւել (Ի, եղի) v, a. Consommer peu à peu, faire languir, rendre maigre: Voyez Հաւել:

Հաւել (Իմ, շեցայ) v, n-p. Se consumer, se détruire, languir, maigrir.

Հաշիւ (շուի, շուիւ) s. Compte, calcul, supputation, énumération, opération; dénombrement, description; partie, nombre; raison; solde: estime, réputation. Հաշիւ ժամանակի, comput. Հաշիւ առնել, Ի Հաշիւ արկանել, compter, calculer, supputer: Ի Հաշիւ ժողովել, être compté, ou calculé; être au nombre, ou du nombre. Հաշիւ տալ, rendre compte, ou raison; s'accommoder, s'accorder.

Հաշմ (Ի, Իւ) adj. Estropié, impotent, paralytique, perclus. Հաշմ ոտիւք, boiteux.

Հաշմանդամ (Ի, աւ) adj. Voyez Հաշմ:

Հաշմեցուցանել (Իմ, ցուցի) v, t. Estropier, rendre impotent de quelque membre.

Հաշմիլ (Իմ, մեցայ) v, n-p. Être estropié, se rendre impotent de quelque membre.

Հաշմութիւն (թԷ, ԹԲ) s. État d'une personne estropiée, manque d'usage d'un membre.

Հաշուագիր (գրոյ, գրով) s. Livre de comptes; journal; bilan; carnet.

Հաշուակից (կցի, կցաւ) s. Compagnon de commerce, correspondant.

Հաշուել (Իմ, եղի) v, a. Compter, calculer, supputer, nombre; réputer, estimer, croire.

Հաշուրնկեր (Ի, աւ) s. Voyez Հաշուակից:

Հաշուել (Իմ, մեցայ) v, n-p. Voyez Հաշուել:

Հաշումն (շման, շմամբ) s. Con-

somption, maigreur, langueur.

Հաշտ, adj, ind. Réconcilié; propice, favorable, ami, doux, tranquille, humain, bénin, clément. Հաշտ լինել, se réconcilier; être propice, ou favorable. Հաշտ առնել, réconcilier, accommoder; rendre propice.

Հաշտագրամ (ոյ, ու) s. Espèce de monnaie valante huit deniers.

Հաշտարան (Ի, աւ) s. Lieu de réconciliation: réconciliateur.

Հաշտական (Ի, աւ) adj. Voyez Հաշտ:

Հաշտարար (Ի, աւ) adj, et s. Réconciliateur, conciliant, conciliateur, pacificateur.

Հաշտարարութիւն (թԷ, ԹԲ) s. Pacification, réconciliation.

Հաշտեցուցանել (Իմ, ցուցի) v, t. Réconcilier, accommoder, accorder, concilier, pacifier, raccommoder, remettre, réunir, rapprocher.

Հաշտիլ (Իմ, մեցայ) v, n-p. Se réconcilier, s'accommoder, se réunir.

Հաշտութիւն (թԷ, ԹԲ) s. Réconciliation, accommodement, conciliation, composition, raccommodement, réunion, paix; propitiation.

Հաշ, s, ind. Voyez Հաշան:

Հաշել (Իմ, եղի) v, n. Aboyer, clabauder, glapir, iapper.

Հաշան, s, ind. Aboiement; clabaudage; glapissement, jappement.

Հաշումն (շման, շմամբ) s. Voyez Հաշիւն:

Հապ, adv. En hâte, à la hâte; bientôt. Հապ առեայ, en hâte, avec diligence.

Հապա, int. Allons, va, allez: ça! Voyez Ապա:

Հապաշու (ոյ, ու) ou Ի, Իւ) s, et adv. Hâte, diligence, promptitude: en hâte, avec diligence.

Ի Հապաշու, Հապաշուով, en hâte, à la hâte, avec diligence, avec précipitation. Հապաշու տալ, se hâter, se dépêcher.

Հապաշուել (Իմ, եղի) v, n. Se hâter, se dépêcher.

Հապաշուապ ou Հապաշուապ, adv. En hâte, promptement.

Հապել Voyez Հաշել:

Հապեցուցանել (Իմ, ցուցի) v, t. Faire aboyer.

Հապեցական (Ի, աւ) adj. Qui aboie.

Հա

Համոզութիւն (թէ, թէ) *s.* Voyez Հայկեր :

Համալս *s.* *ind.* Voyez Հաւա-
սանք :

Հառաչական (ի, աւ) *adj.* Qui
souponne, gémissant.

Հառաչանք (հայ, նոք) *s.* *pl.*
Soupir, gémissement, plainte doulou-
reuse.

Հառաչել (եմ, եցի) *v.* *n.* Sou-
pirer, pousser, faire des soupirs, gé-
mir; respirer, souhaiter ardemment.

Հառաչիւն, *s.* *ind.* Voyez Հա-
ռաչանք :

Հառաչումն (լման, լմամբ) *s.*
Voyez Հառաչանք :

Հաս (ի, եւ) *s.* Denier, lige, dé-
port, cens, redevance, rente, reve-
nu, fruits, constitution de rente, ap-
visionnement, provision.

Հասակ (ի, աւ) *s.* Âge : taille,
stature, grandeur du corps : substan-
ce, être qui subsiste.

Հասակաւոր, *adj.* *ind.* Fourni
d'une belle, ou grande taille.

Հասակաւից, *adj.* *ind.* Âgé, qui
a un âge mûr.

Հասակակից (կցի, կցաւ) *adj.*
Du même âge.

Հասակաւոր, *adj.* *ind.* Voyez
Չափահասակ :

Հասակաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez
Չափահասակ :

Հասակեայ, *adj.* *ind.* Voyez Հա-
սակաւից :

Հասակեղ, *adj.* *ind.* Voyez Հա-
սակաւեղ et Հասակաւից :

Հասանել (եմ, հասի) *v.* *n.* Ar-
river, parvenir, venir; joindre, at-
teindre; échoir, avenir, revenir; de-
venir, se réduire : mûrir, devenir
mûr. Հասանել խնդրոյն, obtenir,
gagner. Հասանել ի վերայ, surve-
nir, arriver, joindre, atteindre, at-
traper, prendre : comprendre, con-
cevoir, entendre. Հասանել ի ցա-
մաք, aborder, arriver, prendre terre.

Հասարակ (ի, աւ) *adj.* *et adv.*
Commun, ordinaire, usuel, trivial,
vulgaire, usité : égal : appellatif : éga-
lement, généralement, ensemble. Հա-
սարակ օր, midi. Հասարակ գիշեր,
minuit. Զհասարակ գիշերաւ, 'ի
հասարակ գիշերի, à la minuit, à
minuit. Հասարակաց, commun, pu-
blic. 'ի հասարակի, généralement.

Հասարակարար, *adv.* Générale-
ment, communément.

Հասարակադրծել (եմ, եցի) *v.*
s. Faire ensemble.

Հասարակախոսութիւն (թէ, թէ)
s. Discours universel.

Հասարակած (ի, աւ) *s.* Moitié :
équateur, équinoxial. Զհասարակա-
ծաւ գիշերոյ, en minuit.

Հասարակական (ի, աւ) *adj.*
Commun, public; ordinaire; général.

Հասարակակեր, *adj.* *ind.* Com-
mun.

Հասարակաւիւն, *adj.* *ind.* Égal,
équivalent.

Հասարակահոլով, *adj.* *ind.* É-
quinoxial; méridien.

Հասարակաճաշակ, *adj.* *ind.* Com-
mun, qui est mangé de tous, ou
communément.

Հասարակային (յնոյ, յնով) *adj.*
Voyez Հասարակական :

Հասարակապառիւ, Voyez Հան-
դիտապառիւ :

Հասարակապետական (ի, աւ)
adj. *et s.* Républicain.

Հասարակապետութիւն (թէ, թէ)
s. République.

Հասարակապէս, *adv.* Voyez Հա-
սարակարար :

Հասարակապառուղ, *adj.* *ind.* Qui
a le même, ou un commun fruit.

Հասարակաբոկեղծ, *adj.* *ind.* Com-
mun, qui est propre à toutes les
créatures.

Հասարակաց, *adj.* *ind.* Commun,
public : Voyez Հասարակ :

Հասարակել (եմ, եցի) *v.* *s.*
Égaler; diviser en deux parties.

Հասարակել (եմ, կեցայ) *v.* *n.*
Se rendre égal, être complet; se di-
viser en deux parties.

Հասարակորդ (ի, աւ) *adj.* Qui
participe également à une chose, par-
ticipant, compagnon.

Հասարակորդութիւն (թէ, թէ) *s.*
Communication, participation.

Հասարակութիւն (թէ, թէ) *s.*
Communauté; public : moitié.

Հասարակօր (կաւուր, կաւուրք)
s. Midi.

Հասարակօրեայ, *adj.* *ind.* De midi.

Հասարակօրէն, *adv.* Communé-
ment, ordinairement, vulgairement.

Հասարակօրութիւն (թէ, թէ) *s.*
Équinoxe.

Հառեալ : Հառեալած լինել, Manger trop avidement.

Հառել (ի, իւ) s. Épi : Առել 'ի հառի, épier, monter en épi.

Հառաբեր (ի, աւ) adj. Qui produit des épis, de blé, du froment.

Հառաբերել (եմ, եցի) v, a. Produire des épis.

Հառադեղ, adj, ind. Fourni d'épis.

Հառաթոււ, adj, ind. Bien épié.

Հառահաս, adj, ind. Dont les épis sont mûrs.

Հառահասութի (թէ, թք) s. Maturité d'épi.

Հառահասուն, adj, ind. Voyez Հառահաս :

Հառանայ Voyez Իմանալ :

Հառացուցանել Voyez Տեղեկացուցանել :

Հառաքալ (ի, իւ) adj, et s. Glaneur. Հառաքալ առնել, glaner.

Հառաքաղութի (թէ, թք) s. Glane, glanage, glanure.

Հասողութի (թէ, թք) s. Compréhension, intelligence, intellect, entendement, perception.

Հասցի (սութի, սութիւ) s. Constitution de rentes, appointment, assignation, apanage, fondation, menue, pension.

Հասու, adj, ind. Qui arrive, qui comprend, intelligent.

Հասու լինել, arriver, prendre; comprendre, concevoir, entendre, entrer, pénétrer, découvrir, reconnaître.

Հասութաւոր (ի, աւ) adj. Pensionnaire.

Հասութի Voyez Հասողութի :

Հասութած Voyez Հասեալած :

Հասումն (սման, սմամբ) s. Voyez Հասողութի :

Հասուն, adj, ind. Mûr.

Հասունանալ (ամ, նայայ) v, n-p. Mûrir, devenir mûr.

Հասունանալ պոլարի, aboutir : Voyez Հասանել :

Հասունացուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Mûrir, rendre mûr, aoûtér, faire mûrir.

Հասունութի (թէ, թք) s. Maturité.

Հասուցանել (եմ, սուցի) v, s. Apporter, rapporter, référer : apprêter, préparer : Voyez Հասուցուցանել :

Հասուցանել (եմ, սուցի) v, s. Apporter, rapporter, référer : apprêter, préparer : Voyez Հասուցուցանել :

Հասուցիլ (ջի, ցաւ) adj. Qui fait mûrir.

Հաստ (ի, իւ) adj. Épais, gros; fort, dur, ferme.

Հաստաբաղուկ, adj, ind. Qui est fourni d'un bras fort, qui a les bras gros et puissans, robuste.

Հաստաքեւտ, adj, ind. Épais, ferme, dur, solide, fort.

Հաստաքեւտագին (դռնի, դռնիւ) adj, comp. Très, ou plus solide, très-fort.

Հաստադրական (ի, աւ) adj. Bien établi, ou bâti, fort, solide, ferme.

Հաստախարիսի, adj, ind. Bien fondé, très-ferme, fort solide.

Հաստակազմ, adj, ind. Ferme, solide, dur.

Հաստակաշի, adj, ind. Fourni d'une peau dure.

Հաստակալ, adj, ind. Bien lié, fort.

Հաստակաւոր, adj, ind. Fermé, solide, stable.

Հաստահարուտ, adj, ind. Gros, épais : fort, robuste, vigoureux.

Հաստահղաց, adj, ind. Bien fermé, ou attaché, ferme, dur, solide.

Հաստահիմ, adj, ind. Bien fondé, bien bâti, ferme, solide, stable.

Հաստամիդ, adj, ind. Bien tendu, dur.

Հաստադեղ, adj, ind. Qui est fourni d'un arc très-dur, ou pesant.

Հաստամալի, adj, ind. Qui est fourni d'une griffe très-grosse.

Հաստամետ, adj, ind. Voyez Հաստաքեւտ :

Հաստանալ Voyez Հաստառիլ :

Հաստանդամ (ի, իւ) adj. Membru, qui a les membres gros.

Հաստաշինուած, adj, ind. Stable.

Հաստալինդ, adj, ind. Dur, ferme, solide, stable, durable.

Հաստաշիւ, adj, ind. Nerveux.

Հաստառիլ, adj, ind. Qui est fourni de grosses branches.

Հաստառ, adv. Solidement, vraiment.

Հաստառաբար, adv. Fermement, sûrement.

Հաստառագին (դռնի, դռնիւ) adj, comp. Très-solide, très-ferme.

Հաստառագրութի (թէ, թք) s.

Stereographie (mot technique).

Հաստատական (ի, աւ) *adj.* Voyez Հաստատական :

Հաստատական հաստութի (թի, թի) *s.* Stereotomie.

Հաստատականիլ Voyez Հաստատականիլ :

Հաստատականի (ի, իւ) *s.* Mesure des solides; solide.

Հաստատականիութի (թի, թի) *s.* Stereometrie.

Հաստատականիւ, *adv.* Voyez Հաստատականիւ :

Հաստատակ (եմ, եղի) *v, a.* Etablir, fortifier, conforter, reconforter, raffermir, rassurer, maintenir, appuyer, affermir, soutenir, étayer, confirmer, consolider: remettre, remboiter: restaurer, refaire, rétablir, corroborer: affirmer, confirmer, assurer, garantir, attester, certifier, témoigner, avouer, prétendre: statuer, ordonner, appointer, constituer, mettre, fixer, déterminer, destiner, disposer: valider, authentifier, légaliser, ratifier, homologuer, approuver, admettre, signer: instituer, fonder, ériger: créer, faire: planter, ficher: lier, attacher: étreindre, contracter: achever, finir.

Հաստատակ (եմ, տեղայ) *v, n-p.* S'établir, se fortifier, se raffermir, se confirmer, se maintenir, s'appuyer, se rassurer, se remettre, se refaire; croître.

Հաստատականի (ի, աւ) *adj.* Affirmatif, confirmatif.

Հաստատականութի (թի, թի) *s.* Stabilité, fermeté, solidité, affermissement, base, colonne, consistance, consolidation, étayement; création, établissement, fixation, fixité, fondement, force, fortification, immobilité, permanence, persévérance, raffermissement, rétablissement, soutien, support, adminicule, ados: affirmation, assertion, aveu, autorisation, certificat, certification, certitude, confirmation, homologation, ratification: institut, institution; constance, résolution: demeure. Հաստատականութի (եղի) *firmament.*

Հաստատական (աման, աման) *s.* Voyez Հաստատականութի :

Հաստատական (անոյ, անոյ) *adj.* Ferme, solide, dur; stable; fixe, cer-

tain, sûr, positif; immobile, constant, inmanquable; permanent, persévérant; inébranlable; substantiel, sérieux; déterminé.

Հաստատակ (ի, աւ) *s.* Étaçon, étaie, appui, soutien, support; tenue.

Հաստատական, *adj, ind.* Bien établi, stable, ferme, solide.

Հաստակ (տեղի, տեղի) *s.* Pâte: Voyez Հաստ :

Հաստակ (եմ, եղի) *v, a.* Créer, faire: marier: Voyez Հաստական :

Հաստակ (անոյ, անոյ) *s.* Créateur.

Հաստական (ոյ, ոյ) *s.* Créature, être créé: construction.

Հաստականի (աման, աման) *s.* Création: Voyez Հաստականութի :

Հաստակ (անոյ, անոյ) *adj.* Voyez Հաստական :

Հաստակ նամակի. *s, ind.* Adresse d'une lettre, dessus, suscription.

Հաստ (ոյ, ոյ) *s.* Grain: Voyez Հաստ: Կորզել հաստ, égrener.

Հաստակ, *adj, ind.* Grenu.

Հաստակ, *adj, ind.* Séparé, divisé; retranché.

Հաստակ (ի, աւ) *adj.* Voyez Հաստակ :

Հաստականիւ, *adj, ind.* Rapiécé, rapetassé.

Հաստական (ի, իւ) *s.* Voyez Հաստականիլ :

Հաստականիլ (ի, իւ) *s.* Qui fait la magie par le moyen d'un grain.

Հաստակ (եմ, հատի) *v, a.* Couper, trancher, tailler; rompre; tronçonner; châtrer, mutiler, tronquer: diviser, séparer; retrancher, démembrer, distraire, tirer; refendre: découper, déchieter; dépêcer, détailler, émincer, rogner: résoudre, décider, déterminer: défalquer, rabattre, déduire, escompter: entamer, détacher, délier, défaire: diminuer; écourter: disséquer; inciser: entrecouper, interrompre. Հաստակ զմիմանս, s'entrecouper. Հաստակ զհատս, abattre les arbres. Հաստակ զհատս, պարհ, traverser; voyager. Հաստակ զհոյ, siller. Իման հաստակ, juger, décider. Իման հաստակ, miner, creuser, caver. Չորս հաստակ, lever des soldats, des troupes.

Հաստակ (իմ, տայ) *v, n-p.* Se séparer, se diviser: cesser, manquer.

se désister, se déporter: éclater. **Հա-
տանիլ քնոյ յառջ**, perdre le som-
meil, ne pouvoir dormir. **Հատանիլ
գունոյ**, se décolorer; se ternir, per-
dre sa couleur. **Հատանիլ բոցոյ**,
flamber, jeter de la flamme, éclater;
Հատանիլ 'ի յուսոյ, désespérer, per-
dre l'espérance, cesser d'espérer.

Հատանողական (ի, աւ.) adj. Vo-
yez **Հատու**:

Հատանումն Vozeyz **Հատումն**:

**Հատանալ (նոցի, նողաւ.) adj, et
s.** Tranchant; secteur.

Հատապտուղ (աղոյ, աղով.) s.

Հատապտուղ վարդի. gratte-cul.

Հատովանա (ի, աւ.) s. Chan-

geur: Voyez **Լուսնայտփոխ**:

Հատարալ adj, ind. Qui cher-
che, qui prend des grains avec son
bec.

Հատուալ (եղոյ, եղով.) adj. Cou-
pé; séparé, divisé: châtré.

Հաւորեկէց (կեցի, կեցաւ.) s.
Voyez **Հատահայոյ**:

Հաւորեալ, adj, ind. Recueilli.

Հաւորեալ լինել, recueillir, faire des
collections d'auteurs.

Հատիկ (սկի, սկաւ.) s. Petit
grain.

Հատիճ Voyez **Հատիկ**:

Հատոր (ոյ, ու.) s. Partie, mor-
ceau; rognure. **Հատոր գրոց**, tome.

Հատու, adj, ind. Qui retranche;
tranchant, perçant, pénétrant, aigu.

Հատուած (ոյ, ու.) s. Coupe,
coupure, découpure, taille, tailla-
de, retranchement, démembrement,
dissection, section, division; coche;
entaillure, entamure, incision: frag-
ment, partie, portion, tranche, tron-
çon, morceau, pièce, endroit; re-
taille, rognure: retranchement, sé-
paration, division: segment: abatis.
Հատուած քարի, bloc. **Հատուած
մողովքեան**, colonie.

**Հատուածակողմն (ման, մամբ.)
s.** Prisme.

Հատուածել (եմ, եցի) v, a.
Couper, retrancher, séparer, diviser:

Հատուկաբար, adv. En tranchant.

Հատումն (աման, ամամբ.) s. Ac-
tion de trancher, section, division.

Հատուցանել (եմ, տուցի) v, t.

Rendre, restituer; redonner; donner,
payer, récompenser, satisfaire; ré-
parer, compenser; correspondre, ré-

poudre aux bons offices. **Հատուցա-
նել զփոխարենն**, rendre la pareille.
Հատուցանել 'ի ստենէ, sevrer, re-
tirer de la mamelle: Voyez **Հա-
տանել**:

Հատուցումն (ցման, ցմամբ.) s.
Payement, restitution, compensation,
satisfaction, rémunération, récompen-
se, amende, dédommagement, rai-
son, réparation; imputation: Voyez
Հատուած:

Հարազատ (ի, աւ.) adj, et s. Lé-
gitime, vrai, véritable, franc, sincè-
re; parent, proche, familial; intime,
cordial: frère.

Հարազատաբար, adv. En frère;
**Հարազատանալ (ամ, տացոյ) v,
n-p.** Être légitimé; se rendre fami-
lier, ou frère.

Հարազատապէս, adv. Voyez **Հա-
րազատաբար**:

Հարազատութի (թի, թք.) s.
Légitimité; parenté, consanguinité.

Հարած (ոյ, ու.) s. Ulcère, bles-
sure.

Հարամանի Voyez **Խարամանի**:

Հարաւ (ոյ, ու.) s. Sud, midi.
Արեւելեան-Հարաւ, sud-est. **Ա-
րեւմտեան-Հարաւ**, sud-ouest.

**Հարաւակողմն (ման, մամբ.) s,
et adj.** Sud, le côté du sud: du cô-
té du sud.

Հարաւակողմն, et adj, ind. Vo-
yez **Հարաւակողմն**:

Հարաւահողմ, s, ind. Sud, le
vent du sud.

Հարաւային (այնոյ, այնով.) adj.
Austral, méridional, qui est du côté
du midi. **Հարաւային արեւելեան
հողմ**, siroc.

Հարբուղն (բղոյ, բղով.) s.
Catarrhe; rhumic, enclenchement.
Հարբուղն միոց, morfondure. **Ախ-
տանալ** ou **ուենել զհարբուղն**, s'en-
rhumer. **Պատնառել զհարբուղն**,
enrhumer, enclenchener. **Բառնալ** ou
փորանալ զհարբուղն, désenrhu-
mer.

Հարկել Voyez **Հարկանել**:

Հարկանցի, adj, ind, et adv.
Superficiel, léger, inexact; vain,
inutile; accidentel: superficiellement,
en passant; par incident; par acci-
dent. 'ի **Հարկանցի**, superficiellement,
en passant.

Հարկանցիկ, adj, ind. **Հարկան**

ցիկ առնել, Passer, omettre, sauter.
 Հարկանցիլ (իմ, ցեցայ) *v, n-p.*
 Passer vitelement, disparaître.
 Հարկւր Voyez Հարկւր.
 Հարթ, *adj, ind, et adv.* Plain, plat, uni, ras, poli, égal : uniment, également, droitement.
 Հարթաւար, *adv.* Également.
 Հարթածաւալ, *adj, ind.* Qui est également étendu, plain, plat.
 Հարթակշիւ, *adj, et s, ind.* Égal, juste, nivelé : niveleur.
 Հարթակշիւութի (թէ, թք) *s.* Égalité : nivellement.
 Հարթակ, *adj, ind.* Uniforme, égal, plat, plain.
 Հարթայտակ, *adj, ind.* Plain, plat, à fleur de terre, au niveau de la terre. Հարթայտակ առնել ou կացուցանել, raser, abattre un édifice rez-pied, rez-terre.
 Հարթայարմար, *adj, ind.* Uni, égal, poli.
 Հարթանալ (ամ, թուցայ) *v, n-p.* S'unir, être égal.
 Հարթալի (ի, իւ) *s.* Niveau.
 Հարթալիել (եմ, եցի) *v, a.* Nivelier, aligner, enligner.
 Հարթալիութի (թէ, թք) *s.* Nivellement.
 Հարթարդակ, *adj, ind.* Égal, plat, plain.
 Հարթել (եմ, եցի) *v, a.* Aplanir, unir, égaliser, rendre uni, ou égal; planer, polir; dégrossir; doler; raboter : abattre, rabattre, démolir.
 Հարթայտակ Voyez Հարթայտակ.
 Հարթնուլ (ոմ, թեայ) *v, n-p.* Voyez Հարթել.
 Հարթութի (թէ, թք) *s.* Égalité, uniformité, aplanissement.
 Հարթուցանել (եմ, թուցի) *v, s.* Donner de l'ombrage, ou de l'aversion, éloigner, aliéner, écarter.
 Հարթուցեալ (կըլ, ելով) *adj.* Ombrageux, écarté, éloigné.
 Հարթուցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Tressaillement de peur, écart, éloignement.
 Հարթել (իմ, թեայ) *v, n-p.* Tressaillir de peur, prendre de l'ombrage, faire un écart, s'éloigner, s'aliéner, sauter, s'enfuir.
 Հարկւր (ոյ, ուլ) *adj, et s.* Cent; centaine. Հարկւր առ Հարկւր, cent,

centenaire, composé de cent nombres.
 Հարկւրամայ, *adj, ind.* Voyez Հարկւրաման.
 Հարկւրաման (մնի, մնիւ) *adj.* Qui est âgé de cent ans; centenaire, de cent ans, qui dure cent ans.
 Հարկւրամնի (նալ, նեաւ) *adj.* Voyez Հարկւրաման.
 Հարկւրապակ, *adj, ind.* Centuple, cent fois autant.
 Հարկւրապետ (թաւ) *s.* Centurion, chef de cent personnes, centenier.
 Հարկւրաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Centenaire, cent : centenier : centuple.
 Հարկւրակ (եկի, եկաւ) *s.* Centaine, centurie.
 Հարկւրակնայ Voyez Հարկւրակնան.
 Հարկւրերորդ (ի, աւ) *adj.* Centième.
 Հարկւրեքան (եցուց, եքումբ) *s, pl.* Tous les cent.
 Հարկւրորդ Voyez Հարկւրերորդ.
 Հարկ (ի, աւ) *s.* Tribut, contribution, taxe, impôt, droit imposé, imposition, aides, levée, collecte, taille, taillon : nécessité, besoin, contrainte : hommage, devoir; service : cens, redevance. Հարկ տարապալման, surtax. Հարկ եղեալ 'ի վերայ եկեղեցւոյ, obvention. Հարկ է, il faut, il est nécessaire, il importe. Հարկաւ, 'ի հարկէ, առ հարկի, nécessairement, de nécessité, essentiellement; inévitablement, indispensablement; par force, par contrainte. Հարկս հարկանել, contribuer. Հարկս հարկանել ou հանել, taxer, mettre une taxe, imposer, faire une imposition, faire la levée des deniers. 'ի հարկի կացուցանել, mettre à contribution, ou à la taille. 'ի հարկ մտանել, servir, rendre hommage. Հարկ առնել, forcer, contraindre, violenter.
 Հարկաւար, *adv.* Nécessairement.
 Հարկաբեր (ի, աւ) *adj.* Tributaire.
 Հարկադիր (դրի, դրաւ) *s.* Qui met une taxe, ou met à la taille, asseyeur de tailles : qui force, qui violente.
 Հարկադրել (եմ, եցի) *v, a.* Forcer, contraindre, violenter.
 Հարկադրութիւն (թէ, թք) *s.* For-

Force, violence, contrainte; imposition.

Հարկածողով, *s*, *ind*. Collecteur qui ramasse, ou lève quelque imposition.

Հարկակիր, *adj*, *ind*. Qui est sujet aux nécessités.

Հարկահան (ի, աւ) *s*. Exacteur; collecteur.

Հարկահանութի (թէ, թք) *s*. Exaction; collecte, levée de deniers, recouvrement, perception.

Հարկահար (ի, աւ) *s*. Tributaire; serf; nécessaire, indigent.

Հարկանել (եմ, հարի) *v*, *a*. Battre, frapper, donner un, ou plusieurs coups; froter; toucher, heurter; choquer, pousser; cogner, enfoncer: blesser, offenser; piquer, mordre; envenimer; assommer, tuer; écharper; enfermer; enfile: abattre, renverser: bâtonner, bourrer, rouer de coups, maltraiter, malmenier; houspiller; aplatis. Փող հարկանել, sonner de la trompette, corner, donner du cor. Ժամ օր զանգակ հարկանել, sonner, faire sonner les cloches. Վրան օր խորան հարկանել, dresser une tente, tendre un pavillon. Եռալ գարան հարկանել, toucher un instrument de musique, jouer. Հարկանել զերկիր ոտամբ, trépigner. Իրամ հարկանել, battre monnaie, frapper de la monnaie. Ծափս հարկանել, frapper, battre des mains, applaudir. Ի շանկուր հարկանել, einbrocher. Հարկանել 'ի գլուխն, entêter. Զօգ հարկանել, sans coup férir. Հարկանել գիւն օր այսոյն պգծոյ, obséder. Հարկանել զմեանս, s'entre-frapper; s'entre-percer. Հարկանել խորազանաւ, cingler. Հարկանել զդր յողի, tuer. Հարկանել զգիտմբ քաղցի, exciter l'envie de manger. Հարկանել սպաւորութի, servir, rendre service. Հարկանել զպատերազմ, pousser, gagner la bataille. Հուր հարկանել զամբ, mettre le feu, brûler une maison. Խառով հարկանել, soulever, troubler, mettre de la confusion, causer du désordre. Բանակ հարկանել, poser le camp, camper, se camper.

Հարկանելի (լւոյ, լեաւ) *adj*, *et s*. Qui est à battre; qui frappe.

Հարկանել (եմ, հարայ) *v*, *պ-ր*. Être battu, ou frappé. Հարկանել 'ի սէր, se passionner; s'amouracher.

Հարկանել զագահութի, s'attacher trop aux richesses. Զարմատու հարկանել, fondre en larmes. Ի դուռ հարկանել, s'attendrir, se laisser toucher de compassion. Հարկանել 'ի վերայ, assaillir, attaquer. Հարկանել յոր, s'attacher à quelqu'un, se familiariser, fréquenter quelqu'un.

Հարկանումն (նման, նմամբ) *s*. Action de frapper, coup.

Հարկապահանջ (ի, իւ) *s*. Exacteur, maltôtier; asseyeur de tailles, collecteur, receveur.

Հարկապահանջութի (թէ, թք) *s*. Imposition: Voyez Հարկահանութիւն:

Հարկապետ (ի, աւ) *s*. Chef des exacteurs, ou des collecteurs, receveur principal.

Հարկապիտայք (այոյց, այոյիւք) *s*, *pl*. Le nécessaire, qui est nécessaire pour la subsistance.

Հարկառու (ի, աւ) *s*. Voyez Հարկահան:

Հարկատու (ի, աւ) *s*. Tributaire, contribuant; hommager; redevancier.

Հարկատրութի (թէ, թք) *s*. Action de payer tribut, contribution.

Հարկաւոր (ի, աւ) *adj*. Nécessaire, important, essentiel: ministre, servant.

Հարկաւորաբար, *adv*. Voyez Հարկաւորապէս:

Հարկաւորական (ի, աւ) *adj*. Voyez Հարկաւոր:

Հարկաւորապէս, *adv*. Nécessairement, essentiellement.

Հարկաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Nécessiter, forcer.

Հարկաւորել (եմ, բեցայ) *v*, *պ-ր*. Se presser, être contraint, ou forcé.

Հարկաւորութի (թէ, թք) *s*. Nécessité, besoin pressant, indigence: ministère, office, servitude.

Հարկել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et s*. Nécessiter, contraindre, forcer: contribuer, rendre hommage, servir.

Հարկեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *s*. Nécessiter, contraindre, forcer, presser, serrer, obliger.

Հարկեցուցանող (նաղի, նողաւ) *adj*.

adj. Pressant, qui presse vivement, urgent.

Հարկեցուցիչ (*ցիչ, ցուչ*) *adj.*

Voyez **Հարկեցուցանող** :

Հարկաւոր Voyez **Հարկաւոր** :

Հարկիւ (*իւ, կեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Հարկիւ** :

Հարկիք (*կեց, կեք*) *s, pl.* Joug : couple de bœufs.

Հարձ (*ի, իւ*) *s, f.* Concubine. **Ռո ունի զհարձ**, concubinaire.

Հարձորդի (*զւոյ, զւով*) *s.* Fils d'une concubine.

Հարձուծի (*ծի, թի*) *s.* Concubinage.

Հարուածք (*ծոց, ծովք*) *s, pl.* Coup, battement, frappement, percussion; bastonnade : choc, heurt; batterie, conflit : casse-museau; ostacilade, taillade : blessure, atteinte, bosse, contusion, morsure, plaie : fléau, châtiment; échec, malheur; déroute, perte considérable; ravage, ruine. **Հարուածք եղիպտոսի**, les plaies d'Égypte.

Հարուածել (*եմ, եցի*) *v, a.* Battre, frapper, donner plusieurs coups, charger, bâtonner; châtier, punir.

Հարուլ (*ուլ, հարի*) *v, a.* Cogner, enfoncer, pousser; frapper. **Հարուլ զստամուկն**, agacer les dents.

Հարումն (*ումն, ումնք*) *s.* Coup, battement.

Հարուստ (*ումն, ւումն*) *adj.* Poncé, riche, opulent, fortuné; beaucoup, abondant; long, éloigné, vieux; fort, vigoureux. **Հարուստ մի**, assez, suffisamment, beaucoup.

Հարսանեակ (*նեկի, նեկաւ*) *s.* Paranymphe, qui conduit par honneur l'épousée.

Հարսանիք (*նիքի, նիքաւ*) *s.* Régéole.

Հարսանիք (*նեաց, նեք*) *s, pl.* Noces. **Չաստուած հարսանեաց**, hymen, hyménée. **Երբ հարսանեաց**, épithalame. **Չառ. հարսանեաց**, gamologie. **Հանգէս հարսանեաց**, épousailles.

Հարսն (*սին, սամք*) *s, f.* Épouse, épousée; mariée; fiancée : belle-fille, bru. **Խօսել հարսն**, fiancer; épouser.

Հարսնազգեաց (*եցի, եցաւ*) *adj.* Qui est habillé comme une épouse.

Հարսնաբաւութի (*թի, թիք*) *s.* Fiançailles, épousailles.

Հարսնածու (*ի, աւ*) *s.* Paranymphe.

Հարսնական (*ի, աւ*) *adj.* Qui appartient à une épouse.

Հարսնանալ (*ամ, նացայ*) *v, n-p.* Se marier, être épouse, épousée, ou mariée.

Հարսնաւորացի, *adj, ind.* Voyez **Հարսնաւորացի** :

Հարսնարան (*ի, աւ*) *s.* Noce; lieu du mariage.

Հարսնացու, *adj, ind.* Nubile.

Հարսնացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Donner une fille en mariage, épouser.

Հարսնութի (*թի, թիք*) *s.* État d'une fille mariée, d'une épouse.

Հարսնուհի (*հւոյ, հեաւ*) *s, f.* Voyez **Հարսն** :

Հարստաբար, *adv.* Voyez **Հարստաբար** :

Հարստաւոր, *adj, ind.* Abondant, plein. **Հարստաւոր ձեռամբ**, libéralement.

Հարստական (*ի, աւ*) *adj.* Riche, abondant, libéral.

Հարստահար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Opprimé, accablé par violence : oppresseur, persécuteur, rançonneur.

Հարստահարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Opprimer, accabler par violence, vexer, persécuter; fouler, surcharger; rançonner, rapiner.

Հարստահարութի (*թի, թիք*) *s.* Oppression, violence, vexation, foule, exaction, maltôte, rançonnement, rapine.

Հարստանալ (*ամ, աուցայ*) *v, n-p.* S'enrichir, devenir riche; abonder.

Հարստապէս, *adv.* Richement, opulemment; abondamment, en abondance.

Հարստացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Enrichir, rendre riche.

Հարսակ (*եմ, եցի*) *v, a.* Ficher, cogner, enfoncer, pousser; emprendre, imprimer, marquer; fixer, établir.

Հարստութի (*թի, թիք*) *s.* Richesse, abondance de biens, opulence, fortune, moyen; dynastie : abondance.

Հարց Voyez **Հարցք** :

Հարցարան (*ի, իւ*) *s.* Interrogatoire,

teur, qui fait une demande, une question.

Հարցաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Interroger, demander, chercher.

Հարցաբանութի (թե, թք) *s.* Interrogation, demande, question.

Հարցական (ի, աւ) *adj.* Interrogant, interrogatif.

Հարցականապէս, *adv.* Par manière d'interrogation.

Հարցականութի (թե, թք) *s.* Interrogation.

Հարցանել (եմ, հարցի) *v, a, et n.* Demander, chercher, querir, s'enquerir, s'informer, faire recherche, consulter; interroger, examiner.

Հարցապատիւ, *adj, ind.* Qui trompe en demandant, capiteux.

Հարցասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui demande souvent, qui recherche, curieux, qui a envie d'apprendre.

Հարցասիրութի (թե, թք) *s.* Envie de demander, de chercher, d'apprendre, curiosité.

Հարցաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui demande.

Հարցափորձ (ի, եւ) *s.* Examen, interrogation, interrogat, question, procédure; compte, raiso.; inquisition.

Հարցափորձանք (նաց, նոք) *s, pl.* Voyez Հարցափորձ:

Հարցափորձել (եմ, եցի) *v, a.* Examiner, interroger, rechercher, s'enquerir.

Հարցափորձութի (թե, թք) *s.* Voyez Հարցափորձ:

Հարցաքննել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Հարցափորձել:

Հարցաքննիւն, *adj, ind.* Examineur: Voyez Հարցասէր:

Հարցաքննութի (թե, թք) *s.* Curiosité: Voyez Հարցափորձ:

Հարցեւորձ Voyez Հարցափորձ:

Հարցեւորութի (թե, թք) *s.* Divination.

Հարցողական Voyez Հարցական:

Հարցում (ոյ, ով) *s.* Demande, interrogation: Voyez Հարցափորձ:

Հարցուկ (ցկի, ցկաւ) *s, et adj.* Devin, devineur: devineresse, pythionisse, sorcière.

Հարցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez Հարցում:

Հարցուփորձ Voyez Հարցափորձ:

Հարցփորձ Voyez Հարցափորձ:
Հարցփորձ առնել, ի Հարցփորձ մատչել Voyez Հարցափորձել:

Հարցք (ցեց, ցեւք) *s, pl.* Demande, interrogation, examen, question: on appelle ainsi certains cantiques, ou hymnes.

Հարող (բողի, բողաւ) *s.* Qui bat, qui frappe.

Հարորանալ (ամ, բացայ) *v, et p.* S'étendre, s'asseoir en grand nombre sur un champ (en parlant des oiseaux).

Հաց (ի, եւ) *s.* Pain; miche; manger, viandes. Մէջն հացի, mie.

Հաց եփեալ խաղանակի, panade.

Հացարոյծ, *adj, ind.* Nourri du pain.

Հացադործ (ի, աւ) *s.* Boulanger, qui fait du pain; fourmier.

Հացակց, *adj, ind.* Abondant de pain, de viandes, rassasié.

Հացակեր (ի, աւ) *adj.* Qui mange du pain, qui se nourrit de pain.

Հացակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Commensal, convié, compaignon de table.

Հացակցութի (թե, թք) *s.* Compagnie de table.

Հացանալ (ամ, ցացայ) *v, et p.* Se convertir en pain, se rendre pain, devenir pain.

Հացանից (ի, աւ) *s.* Boulangerie, lieu où l'on fait le pain.

Հացալաւ, *adj, ind.* Abondant en pain, qui produit beaucoup de pain.

Հացալաւաւ (ի, աւ) *s.* Qui vend du pain.

Հացարան (ի, աւ) *s.* Voyez Հացանից:

Հացարար (ի, աւ) *s.* Boulanger: Voyez Հացանից:

Հացարարոց (ի, աւ) *s.* Voyez Հացանից:

Հացարարութիւն (թե, թք) *s.* Boulangerie, art de faire le pain.

Հացաւեւ, *adj, ind.* Voyez Հացակից:

Հացերեց (րեցաւ, րեցամբ) *s.* Qui a le soin des noces, paranymphe.

Հացերեցութիւն (թե, թք) *s.* Charge d'un paranymphe.

Հացեփեաց (փեցի, փեցաւ) *s.* Boulanger; fourmier.

Հացի (ցւայ, ցեաւ) *s.* Frêne.

Հաւ

Հացիկ (ցկի, ցկաւ) *s.* Petit pain.
Հացիառակ (ի, աւ) *s.* Bouffon,
plaisant, qui fait rire sur table.

Հացկերոյթ (բութի, բութիւ) *s.*
Banquet, festin, table, bonne chère.

Հացկերութի (թի, թի) *s.* Voyez
Հացկերոյթ:

Հացահեմ (ի, իւ) *s.* Voyez
Արջագիշ:

Հացու, *adj, ind.* Plein, ou a-
bondant de frênes.

Հացառ (ի, աւ) *s.* Voyez Կաշ-
նառեր:

Հաւ (աւ, աւ) *s.* Oiseau: pou-
le: coq: aieul, grand-père: commen-
cement, principe, origine. Չապ հա-
աւ, poulet. Պապ հաւաւ, trisaieul.
Հաւ առնել, commencer.

Հաւադէտ (դիտի, դիտաւ) *s.*
Augure, qui tire un augure. Հաւա-
դէտ լինել, augurer, faire l'augure.

Հաւալուսն (լուսն, լուսմբ) *s.*
Pélican; onocrotale.

Հաւախոտ (ի, իւ) *s.* Le chant
du coq, réjuc.

Հաւաի (ի, աւ) *s.* Commence-
ment, principe, origine, auteur.

Հաւաիեր (ի, աւ) *s.* Nourritu-
re, pâture des oiseaux.

Հաւահարց (ի, իւ) *s.* Augure.
Հաւահարց լինել, augurer.

Հաւահմայ (ի, իւ) *s.* Augure.
Հաւահմայ լինել, augurer. Հաւա-
հմայք Voyez Հաւահմայութի:

Հաւահմայութի (թի, թի) *s.*
Augure, auspice.

Հաւան, *adj, ind.* Consentant,
persuadé. 'ի հաւան ածել, persua-
der, porter à faire.

Հաւանաբար, *adv.* Avec consen-
tement, de bon gré.

Հաւանալ (ամ, ապայ) *v, n-p.*
Se commencer.

Հաւանական (ի, աւ) *adj.* Per-
suasif; persuasible, probable, vrai-
semblable.

Հաւանականաբար, *adv.* Proba-
blement, vraisemblablement.

Հաւանականութի (թի, թի) *s.*
Probabilité, vraisemblance.

Հաւանեցուցանել (եմ, ցուցի)
v, t. Persuader, déterminer à croire,
convaincre; conseiller, porter à faire.

Հաւանեցուցանողական (ի, աւ)
adj. Persuasif.

Հաւանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.*

Se persuader, étra convaincu; ac-
quiescer, écouter, consentir, accor-
der, condescendre, comporter; ac-
cepter, admettre, approuver, sous-
crire, convenir, demeurer d'accord.

Հաւանողական (ի, աւ) *adj.* Per-
suasif.

Հաւանոց (ի, աւ) *s.* Poulailier,
juchoir. Ելանել 'ի հաւանոցէ, dé-
jucher.

Հաւանութի (թի, թի) *s.* Per-
suasion, consentement, condescen-
dance, accord, acquiescement, aveu,

souscription, approbation, suffrage.

Հաւանութի (նման, նմաք) *s.*
Voyez Հաւանութի:

Հաւապարկ (ի, իւ) *adj, s, et adv.*
Égal, même, conforme, juste, plain;

uni; pareil, équipollent, équivalent;

pair, compagnon; uniforme, unani-
me: également, uniment, conformé-

ment; de pair; à fleur de. Հաւա-
պարկ թղթից, copie, duplicata, dou-
ble. Հաւապարկ հրամանիկ առնել

զկատարուն, être exécuté selon les
ordres, ou le commandement.

Հաւապարկաշէ, *adj, ind.* Qui
divise également.

Հաւապարկաբոծ (ի, աւ) *adj.*
Qui fait, qui travaille également.

Հաւապարկաբար, *adj, ind.* De mé-
me pouvoir; équivalent, équipollent.

Հաւապարկամ, *adj, ind.* Qui a
la même volonté; de même senti-

ment.

Հաւապարկան (ի, աւ) *adj.*
Voyez Հաւապարկ:

Հաւապարկեց (կցի, կցաւ) *adj,*
et s. Égal, pareil; compagnon, par-
ticipe.

Հաւապարկադն (ման, մամբ)
adj. Équilatéral.

Հաւապարկաշէ, *adj, ind.* Égal,
justo.

Հաւապարկաշէութի (թի, թի)
s. Équilibre.

Հաւապարկաշիլ (իմ, ցեցայ) *v,*
n-p. Se rendre égal, s'unir, parti-
ciper.

Հաւապարկաշիլ (կեան, կեամբ)
adj. Equiangle.

Հաւապարկաշի (ի, իւ) *adj, et*
s. Égal, juste: équatorial.

Հաւապարկաշիութի (թի, թի)
s. Justesse: isométrie.

Հաւասարաբաւ, *adj, ind.* Voyez Հաւասարաբաւ.

Հաւասարապէս, *adv.* Également; indifféremment.

Հաւասարաբնական (հ, բն) *adj.* Equidistant.

Հաւասարապէր, *adj, ind.* Juste, équitable.

Հաւասարաբոյ, *adj, ind.* Conforme; égal.

Հաւասարաբոյն, *adj, ind.* Voyez Փոքրեկից.

Հաւասարել (հմ, եղի) *v, a.* Égaliser, comparer; rendre égal, unir, ajuster, aplanir; aligner; contre-balancer, contre-peser; raccorder, ranger; communiquer, rendre participe.

Հաւասարեցուցանել (հմ, ցուցի) *v, t.* Voyez Հաւասարել.

Հաւասարիլ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* S'égaliser, se rendre égal, ou conforme; s'unir; communiquer, participer, avoir part.

Հաւասարիչ (ի, աւ) *adj, et s.* Égal, participant, participe, compagnon.

Հաւասարութիւն (թէ, թք) *s.* Égalité, parité, uniformité, conformité; parallèle; compensation; égalisation; partage; aplanissement; équilibre; participation, communication, union.

Հաւասարութիւն (բան, բմամբ) *s.* Équation: Voyez Հաւասարութիւն.

Հաւասարաբար, *adv.* Voyez Հաւասարաբար.

Հաւասարապէս, *adv.* Voyez Հաւասարապէս.

Հաւասարեալ, *adv.* Certainement, certes, de certitude, vraiment, au vrai, sans doute, positivement, sans faute, à coup sûr; sans difficulté; constamment; sérieusement.

Հաւասարել (հմ, եղի) *v, a.* Certifier, assurer; se fier, s'assurer.

Հաւասարի (աւայ, տեաւ) *adj, et adv.* Certain, vrai, indubitable, sûr; constant, fixe; incontestable; incontesté; immanquable; sérieux, positif; fidèle: Voyez Հաւասարեալ.

Հաւասարիք (տեպ, տեպ) *s, pl.* Voyez Հաւասարութիւն.

Հաւասարութիւն (թէ, թք) *s.* Certitude, assurance; vérité.

Հաւասարութիւն (աման, ամամբ) *s.* Voyez Հաւասարութիւն.

Հաւաքաւոր (ի, աւ) *s.* Poulailler, qui vend de la volaille.

Հաւատ (այ, ու) *s.* Foi; croyance; religion; fidélité; confiance; persuasion.

Հաւատաբար, *adj, ind.* Infidèle, déloyal, perfide.

Հաւատել (ամ, ապի) *v, n, et a.* Croire; se persuader; commettre, fier, confier. Ոչ Հաւատել, mécroire, décroire.

Հաւատելի (լայ, լեաւ) *adj.* Croyable.

Հաւատալիկութիւն (թէ, թք) *s.* Crédibilité.

Հաւատալից (կի, կցաւ) *adj.* Qui est de même croyance, de même religion.

Հաւատաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Avoir la même religion, ou foi.

Հաւատաւորեալ, *adj, ind.* Qui établit, qui expose les articles de la foi.

Հաւատարմ (բմ, բմաւ) *adj.* Fidèle, loyal, honnête; assidue, confident; vrai, véritable, sûr, certain, réel: admissible, recevable.

Հաւատարմաբար, *adv.* Fidèlement.

Հաւատարմանալ (ամ, մայայ) *v, n.* Être fidèle; s'assurer.

Հաւատարմապէս, *adv.* Voyez Հաւատարմաբար.

Հաւատարմեցուցանել (հմ, ցուցի) *v, t.* Accréditer; certifier, confirmer, affirmer, assurer.

Հաւատարմութիւն (թէ, թք) *s.* Fidélité, loyauté; foi, vérité.

Հաւատարմեալ (կայ, կլով) *adj.* Fidèle, croyant; commis, confié.

Հաւատարմեցանել (հմ, ցուցի) *v, t.* Faire accroire, faire croire, persuader.

Հաւատաւոր (ի, աւ) *adj.* Religieuse, ou femme qui vit en continence, ou en chasteté. Հաւատաւոր ժառանգաւոր, fiduciaire.

Հաւատաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Vœu de continence, ou de chasteté.

Հաւատաւորութիւն ժառանգութիւն, fiduciaire.

Հաւաք (ի, աւ) *adj.* Assemblé, recueilli.

Հաւաքաբան (ի, իւ) *s.* Qui fait un syllogisme.

Հաւաքաբանական (ի, աւ) *adj.* Syllagistique.

Հաւարարանեւ (եմ, էջի) *v, n.*
Faire un syllogisme.

Հաւարարանութիւն (թէ, թք) *s.*
Syllogisme.

Հաւարակն (ի, աւ) *adj.* Col-
lectif.

Հաւարան (ի, աւ) *s.* Assem-
blée, lieu où l'on assemble.

Հաւարել (եմ, էջի) *v, a.* As-
sembler, rassembler, amasser, ra-
masser, tasser, entasser, amonceler,
accumuler; cueillir, recueillir, perce-
voir: concentrer; rédiger, compiler.
Հաւարակ (քան, քանի) *s.*
Assemblage, amas, entassement; res-
poud, cuillette, perception: collec-
tion; compilation; congestion; con-
centration.

Հաւել (եմ, էջի) *v, a.* Commencer.

Հաւթարած (ոյ, ու) *s.* Espè-
ce de monnaie qui vaut sept deniers.

Հաւորս (ի, աւ) *s.* Oiseleur.

Հաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Oi-
sellerie.

Հաւորակ (արի, արաւ) *s.* Vo-
yez Բու.

Հաւորել Voyez Հորել:

Հաւորել Voyez Խախել:

Հեբրայեցի Voyez Եբրայեցի:

Հեգ (ի, էւ) *s.* Action d'épeler;
պիսի: Voyez Հեգ:

Հեղել (եմ, էջի) *v, a.* Épeler.

Հեղեկոյ (ի, էւ) *s.* Voyez Հեգ:

Հեղարանել (եմ, էջի) *v, a.*
Se moquer des paroles.

Հեղարանութիւն Voyez Հեղար-
անութիւն:

Հեղարան (ի, աւ) *adj.* Ironique.

Հեղեկ (եմ, էջի) *v, a.* Jouer,
se moquer, mépriser.

Հեղեկութիւն (թէ, թք) *s.* Ironie.

Հեղեկոյն, *adv.* Ironiquement.

Հեղ (ոյ, ու) *adj.* Doux, affa-
ble, maniable, débonnaire, paisible,
facile, accestable.

Հեղարան (ի, էւ) *adj.* Qui par-
le doucement.

Հեղարանել (եմ, էջի) *v, a.*
Parler, ou prononcer doucement.

Հեղարար, *adv.* Doucement, avec
plouceur, avec mansuétude.

Հեղարարոյ (ի, էւ) *adj.* Voyez
Հեղ:

Հեղաշնայ, *adj, ind.* Doux, lent.

Հեղական (ի, աւ) *adj.* Voyez
Հեղ:

Հեղաշնայոր, *adj, ind.* Voyez
Հեղ:

Հեղաշնայ, *adv.* Voyez Հեղարար:

Հեղասահ, *adj, ind.* Qui coule
doucement.

Հեղասագարթ, *adj, ind.* Dont
les feuilles tremblent doucement.

Հեղացուցանել (եմ, ցուցի) *v, a.*
Rendre doux, ou tranquille.

Հեղեկ, *adv.* Tout doux; douce-
ment.

Հեղութիւն (թէ, թք) *s.* Mansue-
tude, douceur.

Հեղորէն, *adv.* Voyez Հեղարար:

Հեթանոս (ի, աւ) *s.* Païen, ido-
lâtre, infidèle. Հեթանոսք, les gen-
tils, gentilité, les nations païennes.

Հեթանոսարար, *adv.* En païen.

Հեթանոսարարոյ (ի, էւ) *adj.*
Qui vit en païen, infidèle.

Հեթանոսական (ի, աւ) *adj.*
Païen, idolâtre, profane.

Հեթանոսակիր, *adj, ind.* À quoi
les gentils sont sujets: Voyez Հեթ-
անոսական:

Հեթանոսանալ (ամ, սացայ) *v,*
s. Se rendre païen.

Հեթանոսացուցանել (եմ, ցու-
ցի) *v, s.* Rendre païen.

Հեթանոսութիւն (թէ, թք) *s.*
Paganisme, gentilité.

Հեթանոսորէն, *adv.* Voyez Հեթ-
անոսարար:

Հեթեթեթեթ (հոց, հոց) *s, pl.*
Convenance, bienséance, décence.

Հեթեթեթ (եմ, էջի) *v, a.* Ren-
dre convenable, accommoder, ajuster.

Հեղեթ, *s, et adj, ind.* Voyez
Հեղեթեթ:

Հեղեթարանութիւն (թէ, թք) *s.*
Hellenisme.

Հեղեթական (ի, աւ) *adj.* Grec.

Հեղեթացի (ցուց, ցուց) *s, et adj.*
Grec. Հեղեթացի լեզու, la langue
grecque. Հեղեթացի խօսել, parler
le grec. Հեղեթացի գրել, écrire en
grec.

Հեծ (ոյ, ու) *s.* Voyez Հեծու-
թիւն:

Հեծան (ի, աւ) *s.* Solive; gros
lâton.

Հեծանահեթ, *adj, ind.* Qui fend
des solives, charpentier.

Հեծանապարթ (թէ, թք) *s.*
Ordre, ou disposition des solives.

Հեծանել (եմ, հեծայ) *v, n.*
Mon-

Monter, remonter, être monté sur un cheval, sur une bête.

Հծծծակ (կոյ, կում) adj.

Qui est à monter.

Հծծանց (ի, աւ) s. Van; fauchet: Voyez **խաչ**.

Հծծեալ (կոյ, կում) adj, et s.

Monté: cavalier, qui est monté sur un cheval, sur une bête.

Հծծել (եմ, եղի) v, n. Gémir, plaindre, se lamenter, soupirer.

Հծծելագունք (գնդի, գնդաւ) s, et adj. Voyez **Հծծելալ**.

Հծծելազօր (աւ, աւ) s, et adj. Cavalerie; gens de guerre à cheval, chevaux; escadron.

Հծծելութի (թի, թի) s. Action de monter, cavalcade; équitation.

Հծծեանք (նայ, նոք) s, pl. Gémissement, plainte, soupir.

Հծծեմ (եմ, եղի) v, n. Voyez **Հծծել**.

Հծծեմի (կոյ, կում) adj. Lamentable, déplorable.

Հծծեմութի (թի, թի) s. Voyez **Հծծեմիք**.

Հծծեման (ծման, ծմանք) s. Voyez **Հծծեմիք**.

Հծծեալ (եմ, եղի) v, n. Voyez **Հծծեմ**.

Հծծելալ (աւ, աւ) v, n. Sangloter.

Հծծելանք (նայ, նոք) s, pl. Sanglot, hoquet.

Հծծեալ (եմ, եղի) v, n. Voyez **Հծծեմ**.

Հծծութի (թի, թի) s. Gémissement, plainte, pleurs, soupir accompagné de pleurs, regrets.

Հծծում (ծման, ծմանք) s. Voyez **Հծծութի** et **Հծծելութի**.

Հծծուն, s, ind. Voyez **Հծծութի**.

Հծծում (ծման, ծմանք) v, s. Faire monter, mettre sur.

Հծծեալ (աւ, աւ) v, n. Voyez **Հծծել**.

Հծծեանք (նայ, նոք) s, pl. Voyez **Հծծեմիք**.

Հծծեմ (եմ, եղի) v, n. Infus.

Հծծեմ (եմ, եղի) v, n. S'écouler; se répandre.

Հծծեմ (եմ, եղի) v, n. Liqueur, substance fluide.

Հծծեմ (եմ, եղի) v, n. Fluide, qui coule aisément, liquoreux, liquide.

Հծծ (ի, աւ) adj. Paresseux,

sainéant, lâche, poltron, lent, tiède.

Հեղաքար, adv. Oisivement, lâchement, tièdement, lentement.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Lent; qui marche lentement.

Հեղաքար (աւ, աւ) v, n. Être paresseux, s'amuser, perdre le temps, s'endormir.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Nonchalant, négligent, qui écoute négligemment.

Հեղաքար (աւ, աւ) v, n. Voyez **Հեղաքար**.

Հեղաքար (նայ, նոք) s, pl. Voyez **Հեղաքար**.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Qui à l'esprit lent, ou pesant.

Հեղաքար (թի, թի) s. Paresse, manque d'activité, lenteur, tardiveté, nonchalance, tièdisme, grande négligence, assourpissement, sainéantise.

Հեղաքար (ի, աւ) s. Inondation, déluge, torrent, ravine.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Comme un torrent.

Հեղաքար (նայ, նոք) s, pl. Qui coule, qui passe comme un torrent.

Հեղաքար (ի, աւ) adj. D'inondation.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Qui fonde un torrent.

Հեղաքար (աւ, աւ) v, n. Inondé.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Qui a puni avec le déluge.

Հեղաքար (ի, աւ) s. Lieu inondé.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Torrent, ravine.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. L'onduer.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Inondé, submergé, couvert d'eau.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Inonder, submerger, couvrir d'eau; couler en torrent.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Datrempé, délayer dans quelque liqueur.

Հեղաքար (թի, թի) s. Liquidité.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Voyez **Հեղաքար**.

Հեղաքար (եմ, եղի) v, n. Auteur, inventeur.

Հեղինակութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Autorité.

Հեղձական (ի, աւ) adj. Suffocant, étouffant.

Հեղձամահ, adj, ind. Suffoqué, étouffé; noyé; étranglé.

Հեղձամզձուկ, adj, ind. Étouffé; suffoqué; étouffant.

Հեղձանախանձ, adj, ind. Envieux, qui meurt d'envie.

Հեղձանեկ (եմ, հեղձի) v, a. Voyez **Հեղձուցանել**.

Հեղձանիւլ (իմ, մայ) v, n-p. Voyez **Հեղձուլ**.

Հեղձնուլ (ում, մայ) v, n-p. Étouffier, être suffoqué; crever; se noyer, mourir dans quelque liqueur.

Հեղձութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Voyez **Հեղձութի**.

Հեղձութի (մման, մմամբ) s. Suffocation, étouffement, oppression.

Հեղձուցանել (եմ, մուցի) v, t. Suffoquer, étouffier, étrangler, noyer, engouer; opprimer.

Հեղձուցեմ (եղոյ, ելով) adj. Suffoqué, étouffé.

Հեղձուցիկ, adj, ind. Voyez **Հեղձուցեմ**.

Հեղդա (զուտի, զուտիւ) s. Clou.

Հեղդուլ (ում, հեղի) v, a. Verser, épancher, vider, désemplir; épancher, répandre, jeter, disperser.

Հեղուկ (ի, աւ) s. Voyez **Հեղուկութի**.

Հեղուկալարի (ի, եւ) s. Aréomètre.

Հեղումն (զման, զմամբ) s. Effusion, épanchement; infusion; dispersion.

Հեղուսել (եմ, եղի) v, a. Clouer, attacher avec des clous.

Հեղուսում (ոյ, ով) s. Attachement avec des clous.

Հեղք ou **Հեղք** Voyez **Հեղք**.

Հեղնուկ, s, ind. Dépit. **Հեղնուկառանել**, faire quelque chose de dépit, ou par dépit.

Հեղնախաղաց, adj, ind. Qui fait une incursion.

Հեղնի, s, ind. **Ընդ հեղնի ելու նեկ** ou **ի հեղնի արկանել** Voyez **Հեղնել**.

Հեղնակուն Voyez **Հեղնակուն**.

Հեղնակուն (ի, աւ) adj. Voyez **Հեղնակուն**.

Հեղնակուն Voyez **Հեղնակուն**.

Հեղնութի (նման, նմամբ) s. Voyez **Հեղնութի**.

Հեղնուլ (ում, հեղի) v, a. Ourdir; tisser.

Հեղն, adj, ind. Aisé, commode; facile, léger; voluptueux, délicieux.

Հեղնաբար, adv. Aisément, commodément, avec plaisir.

Հեղնաբոյն (բուին, բուին) adj, comp. Très, ou plus facile; fort délicieux.

Հեղնութի (լոյ, լեւ) adj. Délectable, agréable, doux, ragoûtant, divertissant; délicieux, voluptueux.

Հեղնութի, adj, ind. Voyez **Հեղնութի**.

Հեղնալուր, adj, ind. Souple, docile; accommodant, condescendant; facile, commode; complaisant, doux, agréable.

Հեղնախոսութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Délices, volupté, plaisir des sens, pailardise.

Հեղնախոս (ի, աւ) adj. Qui parle, qui chante agréablement, doux, agréable.

Հեղնածին, adj, ind. Qui se fait naître, qui se produit aisément.

Հեղնակամ, adj, ind. Condescendant, volontaire, prompt.

Հեղնական (ի, աւ) adj. Voyez **Հեղն**.

Հեղնակեաց, adj, ind. Aisé, délicieux, commode.

Հեղնակեցութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Aise, commodité, plaisir, délice.

Հեղնանալ (ամ, ապոյ) v, n-p. Se délecter, se divertir, se réjouir, prendre plaisir.

Հեղնանք (նայ, եպ) s, pl. Voyez **Հեղնութի**.

Հեղնաշունչ, adj, ind. Doux, agréable (vent). **Հեղնաշունչ հաղմ**, zéphir.

Հեղնապէս, adv. Aisément; voluptueusement, délicieusement.

Հեղնապէր (սիրի, սիրու) adj. Délicieux, voluptueux, libidineux, sensuel.

Հեղնապիրութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s. Volupté, sensualité.

Հեղնասուն, adj, ind. Délicat, délicieux, mol, efféminé.

Հեղնացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Délecter, rendre aisé.

Հեղն

Հեշտեալ, *adv.* Aisément, à l'aise, facilement, à plaisir, naturellement, souplement, commodément.

Հեշտընկալ, *adj, ind.* Facile à comprendre.

Հեշտին, *adj, ind.* Facile, aisé.

Հեշտիւ Voyez **Հեշտեալ** :

Հեշտոյ (*ի, աւ.*) *s.* Lieu, ou instrument de plaisir, de commodité.

Հեշտութի (*թի, թի*) *s.* Facilité, aise, commodité; délice, plaisir, délectation, volupté.

Հեպարթս Voyez **Եպարթս** :

Հեռ (*ի, իւ.*) *s.* Haine, envie, rancune.

Հեռաքնակ, *adj, ind.* Éloigné, distant, qui demeure loin, lointain.

Հեռագիտակն (*կան, կամք.*) *s.* Telescope.

Հեռակայ (*ի, իւ.*) *adj.* Absent; distant.

Հեռակայութի (*թի, թի*) *s.* Absence; distance.

Հեռակէտ (*կիտի, կիտիւ.*) *s.* Apogée.

Հեռամիգ, *adj, ind.* Éloigné, distant.

Հեռանալ (*ամ, ոսցայ*) *v, n-p.* S'éloigner, s'écarter, se détourner, se déporter, se détaier; s'absenter; s'abstenir; échapper; déborder; alarguer.

Հեռաս (*այ, աւ.*) *s.* Junon: Voyez **Հերս** :

Հեռաստան (*ի, աւ.*) *s, et adj.* Lieu, ou pays éloigné: éloigné, distant. 'ի **Հեռաստանէ**, de loin.

Հեռաստանեայ, *adj, ind.* Lointain, éloigné.

Հեռաստանեայք (*եայք, եոք*) *s,* *pl.* Les lointains.

Հեռացումն (*ցման, ցմամք.*) *s.* Éloignement; déclinaison.

Հեռաքնակ, *adj, ind.* Voyez **Հեռաքնակ** :

Հեռացուցանել (*եմ, ցաքի*) *v,* *s.* Éloigner, écarter; détourner, détacher, déplacer, étranger, reculer, décliner.

Հեռացուցիչ (*ցիչ, ցաւ.*) *adj.* Déclinatoire.

Հեռաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Lointain, éloigné, distant, absent, qui demeure loin.

Հեռաւորակն (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **Հեռաւոր** :

Հեռաւորութի (*թի, թի*) *s.* Éloignement, distance, absence, non-résidence; longueur, espace, intervalle. **Հեռաւորութի** 'ի *ցամաքէ*, Largue.

Հեռի, *adj, ind, et pro.* Lointain, distant: loin. **Հեռի առնել**, éloigner.

Հեռութի (*թի, թի*) *s.* Voyez **Հեռ** et **Հեռաւորութի** :

Հեռուս, 'ի **Հեռուս**, *adv.* Loin, de loin, au loin.

Հեռա (*ի, իւ.*) *adj.* Dyscole, contumax, réfractaire, désobéissant, transgresseur.

Հեռապի (*նայ, նոք*) *s, pl.* Voyez **Հեռապի** :

Հեռակ (*եմ, եցի*) *v, n.* Contrevenir, transgresser, enfreindre, désobéir, opposer.

Հեռապի (*թի, թի*) *s.* Désobéissance, opposition, transgression, contumace, refus.

Հեռ Voyez **Հեռ**: **Հեռ առնել**, Aller, marcher. **Չհեռ առնել**, **չհեռ լինել**, **չհեռ մտանել**, **չհեռ կրթիւ**, 'ի **չհեռ մտանել**, poursuivre, courir après, chercher.

Հեռապայ (*ի, իւ.*) *adj.* Suivant, ensuivant.

Հեռապնայ, *adj, ind.* Qui va après, suivant.

Հեռազոտ (*ի, աւ.*) *adj.* Enquêteur; scrutateur. **Հեռազոտ լինել**, Voyez **Հեռազոտել** :

Հեռազոտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Poursuivre; rechercher, sureter, fouiller, s'enquérir, consulter, examiner.

Հեռազոտութի (*թի, թի*) *s.* Recherche, inquisition.

Հեռախաղաղ: **Հեռախաղաղ առնել** ou **ծածկել**, Cacher; défaire, détruire, extirper.

Հեռակայ Voyez **Հեռապայ** :

Հեռաձգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Traîner, tirer après soi.

Հեռամուս (*մտի, մտաւ.*) *adj.* Poursuivant; amateur, aspirant; candidat, concurrent; rival, émule. **Հեռամուս լինել**, poursuivre, chercher, presser; aspirer; concourir.

Հեռամտել (*եմ, եցի*) *v, n.* Poursuivre, courir après.

Հեռամտութի (*թի, թի*) *s.* Poursuite, recherche; compétence, concurrence, rivalité.

ՀԷ

Հետայն Voyez **հետհետայն** :
Հետայրյալ, *adj*, *ind*. Voyez **Հե-**
տայրալ :
Հետալարել (*հմ*, *էջի*) *v*, *ս*. Faire
 poursuivre, envoyer après.
Հետարան (*ի*, *ու*) *s*. Traite,
 route, chemin.
Հետաքննել Voyez **Հետաքննել** :
Հետաքննիչ, *adj*, *ind*. Enquérant,
 curieux.
Հետաքննութի Voyez **Հետաք-**
ննութի :
Հետաքրքիր, *adj*, *ind*. Curieux,
 enquérant.
Հետաքրքրութիւն (*թէ*, *թի*) *s*.
 Curiosité.
Հետեւար, *adv*. Conséquem-
 ment, de suite.
Հետեւի (*ի*, *ու*) *adj*, *et s*. Qui
 va à pied : qui va après, suivant ;
 fantassin, soldat à pied, piéton : tri-
 vial, ordinaire, inculte, sans orne-
 ment. **Ի հետեւիւոց**, à pied.
Հետեւիականաց, *adj*, *ind*. Qui
 va à pied.
Հետեւիկապոք (*ու*, *ու*) *s*. Infan-
 terie.
Հետեւիկախուսի, *adj*, *ind*. **Հե-**
տեւիկախուսի կոք, Infanterie, gens
 de guerre qui combattent à pied.
Հետեւիկամարտ (*ի*, *իւ*) *adj*. Qui
 combat à pied.
Հետեւիկամարտութի (*թէ*, *թի*)
s. Combat à pied, ou d'infanterie.
Հետեւիան (*ի*, *ու*) *adj*. Sui-
 vant.
Հետեւիել (*իմ*, *կեցայ*) *v*, *ս-ր*.
 Aller à pied.
Հետեւմարտ Voyez **Հետեւի-**
մարտ :
Հետեւմարտութիւն Voyez **Հե-**
տեւիկամարտութիւն :
Հետեւնալ (*ամ*, *լացայ*) *v*, *ս-ր*.
 Suivre, aller après.
Հետեւիք (*նայ*, *նոք*) *s*, *pl*. Sui-
 te, conséquence ; ordre, succession ;
 corollaire.
Հետեւապն, *adv*. Voyez **Հետեւ-**
ապն :
Հետեւցուցանել (*հմ*, *ցուցի*) *v*,
s. Faire suivre ; induire, infester, con-
 clure.
Հետել (*իմ*, *անցայ*) *v*, *ս-ր*. Sui-
 vre, aller, ou venir après, s'ensui-
 vre ; aller, suivre un chemin ; déri-
 ver, procéder, venir de.

Հետեւապն, *adv*. En suivant.
Հետեւողութի (*թէ*, *թի*) *s*. Consé-
 quence, suite ; rapport, relation.
Հետեւոր (*ի*, *ու*) *adj*, *et s*.
 Consécutif, conséquent, subéquent,
 suivant, dépendant.
Հետեւութի Voyez **Հետեւողութի** :
Հետեւութի (*ամիւն*, *ամիւն*) *s*. Vo-
 yez **Հետեւողութի** :
Հետցահեւ, *adv*. Successivement,
 de suite, manuellement, consécuti-
 vement, l'un après l'autre ; peu à peu.
Հեւ, *pre*. Dès. **Ի մանկութե**
հեւ, dès l'enfance, dès le berceau.
Հայտահեւ, dès à présent. **Հայտ-**
հեւ, dès lors. **Ի սկզբնեւ հեւ**,
 dès le commencement.
Հեւ ընդ հեւ, *adv*. Immédiat-
 ment, incontinent, aussitôt, bientôt.
Հեւի, *adj*, *ind*, *et adv*. Qui va
 à pied : à pied. **Ի հեւի**, en allant
 à pied.
Հեւիտ ou **Հեւիտան**, *adj*, *ind*.
 Qui va à pied. **Հեւիտան**, ou **Ի հե-**
ւիտան, à pied.
Հիւք (*այ*, *ամիւն*) *s*, *pl*. Tra-
 ce, piste, vestige, marque de pied ;
 pas, pied. **Հիւք գողանայ**, brisées.
Հիւք նաւ, sillage, hovage, trace
 de vaisseau. **Հիւք անայ**, ornière.
Հիւ (*ոյ*, *ով*) *s*. Chateau, poil,
 crin. **Հիւք**, chovelure. **Թափել ըն-**
հիւք, dépiler.
Հիւս (*այ*, *ու*) *s*. Junon.
Հիւսարծ (*ի*, *ու*) *adj*. Qui pro-
 duit, qui fait naître des cheveux.
Հիւսմարտութի (*թէ*, *թի*) *s*.
 Alopecie, pelade, dépilation.
Հիւսարտութիւն (*թէ*, *թի*) *s*.
 Tonsure.
Հիւսանծ, *adj*, *ind*. Qui est
 bien fourni de cheveux, ou de feu-
 illes.
Հիւսան (*ի*, *ու*) *adj*. Pelé, chauve.
Հիւսանի, *adj*, *ind*. Voyez **Հե-**
րաւ :
Հիւսարանի, *adj*, *ind*. Échevelé.
Հիւսարտ Voyez **Գիւսարտ** :
Հիւստիտութի Voyez **Հիւստի-**
տութի :
Հիւստիտիւն (*ի*, *ու*) *s*. Héré-
 tique.
Հիւստիտապ (*այոյ*, *այոյ*) *s*,
pl. Les hérétiques.
Հիւստիտապետ (*ի*, *ու*) *s*. Hé-
 résiarque.

Հերետիկոս (իւն. Voyez Հերետիկոսական) :

Հերետիկոս (ի, աւ) s. Hérétique, que, sectaire.

Հերետիկոսական (ի, աւ) adj. Hérétique.

Հերետիկոսական Voyez Հերետիկոսական :

Հերետիկոսութիւն (ԹԼ, ԹՔ) s. Hérésie; hérétique.

Հերետիկ (իւն. Բաւեր) s. Poingon; aléne.

Հերիք, adj, ind. Suffisant; habile. Հերիք լինել յամս, être adulte, être en âge.

Հերիքանալ (ամ, բացայ) v, n-p. Suffire, être suffisant.

Հերկ (ի, իւ) s. Labourage, culture. Հերկս հարկանել Voyez Հերկել :

Հերկադարձ (ի, աւ) s. Laboureur, cultivateur.

Հերկադարձել (եմ, եցի) v, a. Voyez Հերկել :

Հերկադարձութիւն (ԹԼ, ԹՔ) s. Labourage, défrichement, culture, labour.

Հերկաբար (ի, աւ) adj, et s. Voyez Հերկադարձ :

Հերկել (եմ, եցի) v, a. Labourer, défricher, cultiver, façonner, donner une façon.

Հերկ, s, ind. Voyez Հերկադարձ : Հերկանել, adj, ind. Qui a les ailes fendues.

Հերկանել (եմ, հերի) v, a. Fenêdre, refendre, couper, diviser, ouvrir; gercer; crever, faire crever, crevasser; déchirer : siller.

Հերկաւեր (սիրի, սիրաւ) adj. Qui sème la discorde, des divisions.

Հերկել (եմ, եցի) v, a. Voyez Հերկանել :

Հերկի (մայ, միւս) s. Lentisque.

Հերկանել (եմ, եցի) v, a. Découper; gercer; chiffonner, friper.

Հերկանալ (այ, ու) s. Division, séparation, scission; rupture, déunion; discorde, disceptation : schisme; secte; hérésie.

Հերկանալական (ի, աւ) adj. Schismatique, hérétique.

Հերկանալական (ի, աւ) s. Chef d'un schisme, d'une secte; hérésiarque.

Հերկանալել (իմ, ծեցայ) v, n-p. Se diviser, se séparer.

Հերկանալական Voyez Հերկանալական :

Հերկանալական, adj, ind. Schismatique; hérétique, troné.

Հերկանալութիւն (ԹԼ, ԹՔ) s, Schisme; secte; hérésie.

Հերկանալութիւն Voyez Հերկանալութիւն :

Հերկանալ (ծողի, ծողաւ) s. Schismatique; sectaire; hérétique.

Հերկանալական Voyez Հերկանալական :

Հերկալ (ամ, հերի) v, a. Voyez Հերկանել :

Հերկալիս (միւս, միւս) s. Voyez Հերկանալ :

Հերկալանել (եմ, մեցի) v, s. Voyez Հերկանել :

Հերկալ (մեց, մեաւ) s. Mercure.

Հերկ, adv. L'année passée. 'ի հերկն հետեւ, dès l'année passée :

long tems auparavant, il y a long tems.

Հերկն Voyez Հերկի :

Հերկել (եմ, եցի) v, a. Rebuter, repousser, rejeter, réprouver, réfuter, contredire, rédargner.

Հերկալիս (միւս, միւս) s. Rebut; rebuffade, réfutation, contredit, consultation.

Հերկալ (ամ, ալի) v, n. Haleter, souffler, respirer avec effort.

Հերկալ Voyez Հերկալ :

Հերկալ Voyez Հերկալ :

Հերկալ (սիրի, սիրաւ) s. Vulcain.

Հերկալ Voyez Հերկալ :

Հերկ (ի, աւ) adj. Fort, vigoureux, robuste, puissant, vaillant.

Հերկանալ (ամ, բացայ) v, n-p. Se fortifier, devenir plus fort, se rendre puissant.

Հերկալական Voyez Հերկալական :

Հերկալական (եմ, եցի) v, a. Découper; gercer; chiffonner, friper.

Հերկանալ (այ, ու) s. Division, séparation, scission; rupture, déunion; discorde, disceptation : schisme; secte; hérésie.

Հերկանալական (ի, աւ) adj. Schismatique, hérétique.

Հերկանալական (ի, աւ) s. Chef d'un schisme, d'une secte; hérésiarque.

Հերկանալել (իմ, ծեցայ) v, n-p. Se diviser, se séparer.

Հերկ, int. He! eh!

Հերկ, int. Eh!

Հէն (հէն, հինիւ) *s.* Marauder, coureur. **Հէն ծովու**, pirate, corsaire, forban, écumeur de mer. **Հէք**, les coureurs; les corsaires: maraude, picorée; piraterie.

Հէք (հէք, հեքով ou հէքի, հէքու) *adj.* Malheureux, triste, misérable.

Հիմու Voyez **Հուճիւ**:

Հիանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* S'étonner, admirer, être surpris, s'extasier.

Հիանալիք, *adj, ind.* Charmant, surprenant, qui ravit d'admiration.

Հիացութի (թէ, թք) *s.* Voyez **Հիացում**:

Հիացում (ցման, ցմաք) *s.* Admiration, étonnement, surprise, merveille, charme, enchantement, étourdissement, stupeur, extase.

Հիացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Étonner, surprendre, enchanter, ravir d'admiration.

Հիբար, *adv.* Comme, comment.

Հիդանալ (ամ, գացայ) *v, n.* Être malheureux.

Հիդութի Voyez **Հեքութի**:

Հիդայ (ի, իւ) *s.* Hydre.

Հիդան Voyez **Հիբար**:

Հիլու (ի, իւ) *s.* Ichneumon.

Հիկէն, *conj.* Comme, par exemple.

Հիդ Voyez **Հիդ**:

Հիմ, adv. Pourquoi? par quelle raison?

Հիմէն (մէն, մինաւ) *s.* Mine (sorte de mesure): Voyez **Դորակ**:

Հիմն (ման, մմաք) *s.* Fondement; base, pied, empâtement; fondation, établissement.

Հիմնաբար, *adv.* Fondamentalement.

Հիմնադիր (դրի, դրաւ) *s.* Fondateur, instituteur.

Հիմնադրել (եմ, էջի) *v, a.* Fonder, établir, instituer.

Հիմնադրութի (թէ, թք) *s.* Fondation, institution.

Հիմնական (ի, աւ) *adj.* Fondamental.

Հիմնալուծել, *adj, ind.* **Հիմնալուծել** առնել, Raser, abattre un édifice rez-pied, rez-terre.

Հիմնանալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* Se fonder, s'établir.

Հիմնապէս, *adv.* Fondamentalement.

Հիմնադրել (եմ, էջի) *v, a, et n.* Fonder, jeter les fondemens, commencer; instituer, établir.

Հիմնադրութի (ի, աւ) *s.* Fondateur, instituteur, qui a jeté les fondemens.

Հիմնադրութի (թէ, թք) *s.* Fondation, institution.

Հիմնադրել (եմ, էջի) *adj.* Fondé, bien établi, ferme.

Հիմնադրանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rataler, fonder; fixer, fortifier.

Հիմնադր (ի, աւ) *adj.* Fondamental; bien fondé.

Հիմնադրել (եմ, էջի) *v, a.* Voyez **Հիմնադրանել**:

Հիմնադրութիւն (թէ, թք) *s.* Fondement, fondation; fermeté; solidité.

Հիմնապէս, *adj, ind.* Tout clair, splendide, éciatant.

Հիմնապէսել (եմ, էջի) *v, a.* Rendre clair dès le fondement, ou tout entier.

Հիմնաքոր, *adj, ind.* Qui mine, qui creuse le fondement.

Հիմնել (եմ, էջի) *v, a.* Fonder, établir.

Հիմնեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Voyez **Հիմնել**:

Հին (հնայ, հնով) *adj.* Vieil, vieux, usé, qui n'est pas nouveau; ancien, antique; caduc. **Հիք**, les anciens; antiquité.

Հինաբար, *adv.* Comme un coureur, ou corsaire.

Հինաւոր, *adj, ind.* Vieil, vieillard, âgé, barbon. **Հինաւոր** զինուոր, vétéran.

Հինաւորաց Voyez **Հինաւորաց**:

Հինական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à un coureur, à un corsaire.

Հինահար (ի, աւ) *adj, et i.* Voyez **Ասպառահար**:

Հինահարութի Voyez **Ասպառահարութի**:

Հինանայ, *adj, ind.* Voyez **Հինաւոր**:

Հինգ (հնի, հնիւ) *adj.* Cinq.

Հինգադի (զոյ, զեաւ) *adj.* Pentacorde.

Հինգամայ, *adj, ind.* Quinquennal.

Հինգամեան (մնի, մնիւ) *adj.* Qui a cinq ans.

Հինգամեայ, *adj, ind.* De cinq mois.

Հինգերեակ Voyez **Հնգերեակ** :
Հինգերեակն Voyez **Հինգամբան** :
Հինգերեսան Voyez **Հնգերեսան** :
Հինգերեակ Voyez **Հնգերեակ** :
Հինգերորդ (ի, աւ) *adj, et adv.* Cinquième, quint: cinquièmement.
Հինգերորդեւ (եմ, եցի) *v, a.* Lever, en contribuer la cinquième partie des fruits.
Հինգերեան Voyez **Հնգերեան** :
Հինգականեան, *adj, ind.* De cinq coudées.
Հինգկիւն (եմ, եցի) *v, a.* Rendre, on faire cinq fois autant.
Հինգհեղեան, *adj, ind.* De cinq syllables.
Հինգշաբաթ (ի, էւ) *s.* Voyez **Հինգշաբաթի** :
Հինգշաբաթեան, *adj, ind.* De cinq semaines.
Հինգշաբաթի (ւոյ, ւով) *s.* Jeudi. Աւագ **Հինգշաբաթի**, jeudi saint. Գեր **Հինգշաբաթի**, jeudi gras.
Հինգամեան, *adj, ind.* Pentamètre.
Հինգալսիկ, *adj, ind, et adv.* Cinq fois autant.
Հինգալսեան, *s, ind.* Quintessuile.
Հինգօրեայ (րէի, րէիւ) *adj.* De cinq jours: le jendi.
Հինգօրեայ (րէի, րէիւ) *adj.* Voyez **Հինգալսեայ** :
Հիպսոս, **Հիպսոսոս** Voyez **Հիպսոս** :
Հիպսոսութի Voyez **Հիպսոսութի** :
Հիպսոսութի Voyez **Հիպսոսութի** :
Հիպսոսութի ou **Հիպսոսութի** (րեմի, րեմաւ) *s.* (mot grec) Voyez **Սպար** ou **Պարսպութի** :
Հիպսոս, *adv.* Voyez **Հիպսոս** :
Հիպսոսութեան, *adj, ind.* Hipocraticque.
Հիւ, *s, ind.* Rond, cercle. **Հիւ շրջանակել**, tourner en rond.
Հիւր (հիւր, հիւրաւ) *s.* Voyez **Հիւրիկ** :
Հիւրիկ (րիւի, րիւաւ) *s.* Iris, arc en ciel: iris, flambe, glaieul: pourpre (couleur): turquin-bleu.
Հիւանդ (ի, աւ) *adj.* Malade, qui se porte mal; souffrant, patient; invalide, infirme.
Հիւանդապիւն, *adj, ind.* Tout

malade, maléficié: malsain, maladié.
Հիւանդական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Հիւանդ** :
Հիւանդապիւն (մեմի, մեմաւ) *adj.* Voyez **Խոթապիւն** :
Հիւանդանալ (ամ, դացոյ) *v, n-p.* Tomber malade, se porter mal, avoir quelque altération dans sa santé.
Հիւանդանի (նւոյ, նւով) *s, pl.* Les malades.
Հիւանդանոց (ի, աւ) *s.* Hôpital, maison fondée pour recevoir les malades, hôtel-Dieu; infirmerie.
Հիւանդապալ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui a soin des malades; infirmier.
Հիւանդաբար (ի, աւ) *adj.* Qui cause une maladie.
Հիւանդացունել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire tomber malade, rendre infirme.
Հիւանդաբար, *adj, ind.* Qui se porte faiblement.
Հիւանդոս (ի, աւ) *adj.* Maladif, malsain, infirme, valétudinaire.
Հիւանդութի (ի, աւ) *s.* Maladie, mal, langueur, infirmité, indisposition, incommodité.
Հիւսքոս Voyez **Հիւսքոս** :
Հիւթ (ոյ, ուով) *s.* Humeur, humide; suc, liqueur, eau, larme; jus, pressis; sève: matière, corps, élément.
Հիւթական (ի, աւ) *adj.* Matériel, corporel, terrestre.
Հիւթականութի (ի, աւ) *s.* Matérialité, matière.
Հիւթային (յոյ, յոով) *adj.* Voyez **Հիւթական** :
Հիւթանիւթ (ի, էւ) *adj.* Voyez **Հիւթական** :
Հիւթաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Հիւթական** :
Հիւլէ (ի, էւ) *s.* Atome, corpuscule.
Հիւլէական (ի, աւ) *adj.* Corpusculaire.
Հիւթեղ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Պարար** :
Հիւթեղէն (դիւի, դիւաւ) *adj.* Voyez **Պարար** et **Հիւթական** :
Հիւծ (ի, էւ) *adj.* Maigre, char fouin, séché.
Հիւծական (ի, աւ) *adj.* Qui rend maigre.
Հիւծանել (եմ, հիւծի) *v, a.* Amaigrir, rendre maigre.
Հիւ

Հիւծել (*հւ, ծեցայ*) *v, a*. Maigrir, s'amaigrir, devenir maigre, se chémer, sécher.

Հիւծում (*ծեմ, ծեմք*) *s*. Amaigrissement, marasme, consoption.

Հիւղ (*ի, իւ*) *s*. Hutte, cabane, cahute, petite loge, logette; baraque; bouge; ermitage; guinguette; atome, corpuscule.

Հիւղայ Voyez **Հիւղ**.

Հիւղե Voyez **Հիւղ**.

Հիւղեման Voyez **Հիւղեման**.

Հիւղեման Voyez **Հիւղեման**.

Հիւղա Voyez **Հիւղա**.

Հիւղա Voyez **Հիւղա**.

Հիւղաման, *adj, ind*. Consulaire.

Հիւղա (*ի, աւ*) *s*. Consul; maire. **Իբրեւ զհիւղա**, consulairement.

Հիւղատն (*ի, աւ*) *s*. Consulat, dignité de consul, ou consulaire.

Հիւս (*յ, ու*) *s*. Tissure, entrelacement; tresse, tissu de cheveux. **Հիւսման**, lavange.

Հիւս Voyez **Հիւս**.

Հիւս (*ի, աւ*) *s*. Tissure; tresse, tissu de cheveux.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Tresser; cordeler, cordonner, corder; entrelacer; tisser; natter; tricoter; composer, orner.

Հիւս (*յ, ու*) *s*. Nord, septentrion; aquilon, bise, borée, tramontane.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Habitant du nord, septentrional.

Հիւսմանայ, *adj, ind*. Qui vient de côté du nord; qui va vers le septentrion.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Voyez **Հիւսման**.

Հիւսմանայ (*ի, աւ*) *s*. Nord, septentrion.

Հիւսմանայ (*ի, աւ*) *adj*. Septentrional, boréal, hyperborée; arctique.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Voyez **Հիւսման**.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Nord, septentrion.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Septentrional, boréal, hyperborée; arctique.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Voyez **Հիւսման**.

Հիւսման, *adj, ind*. Tissu, entrelacé, tressé, triceté.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Charpen-

tier; menuisier. **Հիւսման**, qui compose quelque ouvrage d'esprit.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Qui appartient à un charpentier.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Travailler en charpenterie, charpenter.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. La boutique du charpentier.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Charpenterie, métier de charpentier; menuiserie.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Tissure, tissu, tresse, natte, maille; entrelacé; contecture; estame.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Tissu.

Հիւսման Voyez **Հիւսման**.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Voyez **Հիւսման**.

Հիւսման Voyez **Հիւսման**.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Convie, étranger, hôte.

Հիւսման, *adv*. Comme un hôte.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Hospitalier, qui exerce sa bonté, ou sa libéralité à l'égard des étrangers.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Hospitalité.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Auberge; hospice; maison destinée pour recevoir les étrangers.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Hospitalier, qui loge volontiers les étrangers.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Hospitalité.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Inhospitable.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Inhospitalité.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Voyez **Հիւսման**.

Հիւսման (*ի, աւ*) *adj*. Hospitalier, qui reçoit les étrangers.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Recevoir, accueillir, traiter.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Réception, accueil, hospitalité.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. État d'un hôte, d'un convié; hôte, étranger.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Voyez **Հիւսման**.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. État d'un hôte, d'un étranger.

Հիւսման (*ի, աւ*) *s*. Rendre malheureux, ruiner.

Հիստորիկ (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Malheur, misère, mauvaise fortune, état d'un malheureux.

Հիստ, *adj.* ind. Obeissant, docile, facile, condescendant, déferant, souple, pliant, pliable.

Հիստական (Ի, ա.) *adj.* Voyez **Հիստ**.

Հիստութ (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Obeissance, docilité, déférence.

Հիստիկ Voyez **Հիստական**.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *v.* *n.* Ghuchoter.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Ghuchoterie.

Հիստիկ (Ի, ա.) *adj.* Homophagie.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Homophagie.

Հիստիկական Voyez **Հիստիկական**.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Talisman, amulette, phylactère.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *v.* *n.* *s.* Ensorceler, charmer, enchanter, conjurer.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Voyez **Հիստիկ**.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* Ensorcellement, incantation, charme, enchantement, sort, sortilège, évocation. **Հիստիկական**, *nomen*, *nomen*.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Crudité, cruauté.

Հիստիկ (ԻՆ, ԻՔ) *adj.* Versé, praticien, imbu, expert, docte, érudit, savant, entendu, connaisseur.

Հիստիկ, *adv.* Avec connaissance: Voyez **Հիստիկ**.

Հիստիկ (Ի, ա.) *adj.* Voyez **Հիստիկ**.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Voyez **Հիստիկական**.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *v.* *n.* *p.* S'instruire, s'informer, connaître, être versé, exercé, expérimenté.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *adj.* Studieux.

Հիստիկական (Ի, ա.) *adj.* Bien versé, très savant, fort érudit.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *v.* *n.* Informer, instruire, faire entendre.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Connaissance, érudition, science, savoir, expérience, routine; habilité.

Հիստիկական, *adv.* Savamment, scien-

tifiquement, avec connaissance.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *adj.*, *s.* Antiquaire, savant dans la connaissance des choses antiques.

Հիստիկական (Ի, ա.) *adj.* Voyez **Հիստիկական**.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *adj.*, *s.* Antiquaire, auteur d'antiquités; antique.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* Les livres antiques.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Antiquité, monument, ou histoire antique.

Հիստիկական (Ի, ա.) *adj.* Obeissant, docile: Voyez **Հիստիկական**.

Հիստիկական (Ի, ա.) *adj.* Voyez **Հիստիկական**.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *v.* *n.* Assujettir, soumettre, subjugué, réduire, contraindre, s'emparer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *v.* *n.* *s.* Voyez **Հիստիկական**.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *v.* *n.* *p.* Obéir, se soumettre, s'assujettir.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Obeissance, soumission; obédience.

Հիստիկական, *adv.* Avec obéissance.

Հիստիկական (Ի, ա.) *adj.*, *s.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Histoire ancienne.

Հիստիկական (Ի, ա.) *s.* Chiffonnier, fripier.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* Histoire ancienne.

Հիստիկական (Ի, ա.) *s.* Chiffonnier, fripier.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հիստիկական (ԻՆ, ԻՔ) *s.* *p.* *n.* *p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հնարագործութիւն (ԹԷ, ԹՔ) : Tromperie, machination, artifice.

Հնարահան (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Հնարագործ**.

Հնարագութեան *adv.* Industriellement; avec art.

Հնարացոյց *adj., ind.* Qui enseigne le moyen, l'expédient pour faire quelque chose.

Հնարաւար (ի, աւ.) *adj.* Possible, faisable, qui peut être, qui se peut faire.

Հնարաւորել (եմ, եցի) *v., a., et n.* Inventer, trouver un moyen, un expédient.

Հնարաւորել (եմ, բացայ) *v., n-p.* Tâcher, faire son possible, s'ingénier.

Հնարաւորութիւն (ԹԷ, ԹՔ) : Possibilité; industrie, invention.

Հնարել (եմ, եցի) *v., a.* Inventer, trouver; controuver, feindre; forger, intriguer, ménager; s'ingénier, s'étudier, s'efforcer.

Հնարել (եմ, բացայ) *v., n-p.* Voyez **Հնարել** : Être possible.

Հնարեմայ *adj., ind.* Artificieux, fin, rusé.

Հնարեմայութիւն (ԹԷ, ԹՔ) : Artifice, détour.

Հնարեմ *adj., ind.* **Հնարեմ է.** Il est possible, il se peut faire.

Հնարողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) : Voyez **Հնարող**.

Հնարք (բից, բեպ) *s., pl.* Industrie, invention; feinte, artifice, détour, manège, intrigue, secret, fourbe, ruse, adresse, machine, illusion; mesure, parti, commodément, moyen, expédient, médium, milieu, remède, ressort, issue; stratagème; enthymème.

Հնարուցանել (եմ, ցուցի) *v., t.* Vieillir, rendre vieux; user.

Հնարաւորեան *adj., ind.* Pentaglotte.

Հնարահասար *adj., ind.* Qui est fourni de cinq sommets, ou têtes.

Հնարահասարեան (եմի, եմիւ) *s.* Pentateuque.

Հնարահիւն (կեան, կեամբ) *adj.* Pentagone.

Հնարահիւնի *adj., ind.* Voyez **Հնարահիւն**.

Հնարաւորեմ *adj., ind.* Quintuple.

Հնարաւորեմ (ի, աւ.) *s.* Chef de cinq soldats.

Հնարեմ (կիի, կիււ) *adj.* Cinq; **Հնարեմեան** *adj., ind.* Voyez **Հնարեմ**.

Հնարեմիւն *adj., et adv.* Quintuple, cinq fois autant.

Հնարեմեան (ի, իւ) *adj.* Quinze.

Հնարեմեանութիւն (միի, միւ) *adj.* De quinze ans, ou années.

Հնարեմեանեարդ (ի, աւ.) *adj.* Quinzième, quinze.

Հնարեմեանեմիւն (կցուցի, եբեմիւն) *s., pl.* Tous les quinze.

Հնարեմեմ (ի, աւ.) *adj.* Cinq, qui contient cinq unités.

Հնարեմեմ (կցուցի, բեբեմիւն) *s., pl.* Tous les cinq.

Հնարից *adv.* Cinq fois.

Հնարիկ (գիի, գիււ) *s., et adj.* Indien. **Հնարիկ հաւ** Voyez **Հնարիկ հաւ**.

Հնարեմեմ (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Հնարեմ**.

Հնարեմեմ (նւ, աւ.) *s.* Coq, ou poule d'Inde; dindon. **Հնարեմեմիւն** *adj.* dindonnière.

Հնարեմեմ (այնոյ, այնով) *adj., et s.* Indien.

Հնարեմեմ (ի, աւ.) *s.* Inde; Indostan.

Հնարեմ (ի, աւ.) *s.* Cnve; fouloir, pressoir.

Հնարեմ հարահիւն *adj.* fouler la vendange, pressurer, presser.

Հնարեմահար (ի, աւ.) *s.* Fouleur, qui foule la vendange, pressureur.

Հնարեմահարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Pressurage de vin, vinée, action de fouler la vendange.

Հնարեմահարի (ի, աւ.) *s.* Pressoir.

Հնարեմ (եմ, եցի) *v., a.* Moissonner; faucher, scier, couper, tailler; cueillir, récolter.

Հնարեմ (աւոյ, տեւու) *adj.* Vieil, vieux, usé.

Հնարեմ *adj.* Vieillesse, peilles.

Հնար (ի, աւ.) *s.* Fournaise, four, fourneau.

Հնարացուցանել (եմ, ցուցի) *v., t.* Rendre une fournaise, enflammer.

Հնարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Vénusté; antiquité, ancienneté, vieux tems; antique, antiquaille; usure.

Հնչեմուն (ի, ա.) *adj.* Sonnant.
Հնչել (եմ, եցի) v, n, et a. Sonner, résonner; tinter, retentir; murmurer, siffler: faire courir, publier.
Հնչեցուցանել (եմ, ցուցի) ա. i. Sonner, faire sonner, résonner; tinter. **Հնչեցուցանել զհող,** sonner de la trompette; donner du cor.

Հնչելի. s, ind. Voyez **Հնչումն**:
Հնչողական Voyez **Հնչական**:
Հնչումն (սման, լմամբ) s. Son, voix, aspiration; murmure; résonnement; sonnerie; tintement; retentissement; bruit.

Հոգալ Voyez **Հոգալ**:
Հոգ (ալ, ու) s. Soins, cure, charge, sujétion, inspection: souci, pensée, sollicitude, soins inquiet, anxiété, inquiétude, travail, embarras, peine d'esprit. **Ի հոգ մտանել,** se soucier, se mettre en peine.

Հոգաբարձ (ի, ա.) s. Voyez **Հոգաբարձու**:

Հոգաբարձու (ի, ա.) s. Curateur: procureur: pourvoyeur: agent: administrateur: commissaire.

Հոգաբարձութի (թի, թի) s. Curatelle: procuration: agence: commission; économie; administration, gouvernement, direction.

Հոգալ (ամ, աջալ) v, n-p. Pourvoir, approvisionner, fournir, garnir, munir, procurer: avoir soin, conserver avec soin, choyer, garder, ménager: se soucier, se mettre en peine, faire cas de quelque chose, s'empreser, s'efforcer.

Հոգած (ի, եւ) adj. Soigneux: soucieux, songe-cieux, pensif, inquiet.

Հոգածու Voyez **Հոգաբարձու**:
Հոգածութի Voyez **Հոգաբարձութի** et **Հոգ**:

Հոգաաւար (ի, աւ) adj. Voyez **Հոգած**:

Հոգաաւարութիւն Voyez **Հոգաբարձութիւն** et **Հոգ**:

Հոգարկել (եմ, եցի) v, a. Avoir soin.

Հոգարկութի (թի, թի) s. Soins; pensée.

Հոգացողութիւն (թի, թի) s. Soins.

Հոգեբարբառ, adj, ind. Qui parle, qui est prononcé par le saint esprit.

Հոգեբարձու Voyez **Հոգաբարձու**:

Հոգեբարձի, adj, ind. Qui vient du saint esprit, divin, spirituel.

Հոգեգումար, adj, ind. Qui est assemblé par le saint esprit, sacré (concile).

Հոգեգար, adj, ind. Qui est orné du saint esprit, spirituel.

Հոգեգումար, adj, ind. Joyeux, gai.

Հոգելի, adj, ind. Voyez **Հոգելից**:

Հոգելից, adj, ind. Plein du saint esprit, spirituel, divin.

Հոգեկամ, adj, ind. Unanime, uni.

Հոգեկամութի (թի, թի) s. Concorde, union.

Հոգեկան (ի, աւ) adj. Spirituel.

Հոգեկանութի (թի, թի) s. Spiritualité.

Հոգեկեցոյց, adj, ind. Qui sauve l'ame, salutaire.

Հոգեկիր, adj, ind. Qui porte le saint esprit, inspire; mystique.

Հոգեկորոյս, adj, ind. Qui perd, qui fait perdre l'ame.

Հոգեկրօն (ի, եւ) adj. Spirituel, vertueux.

Հոգեհանգիստ (դառնան, դառնալի) s. Repos des morts, repos de l'ame.

Հոգեհանձար, adj, ind. Qui est soumis de la sagesse du saint esprit.

Հոգեհար, adj, ind. Voyez **Հոգեհար**:

Հոգեղէն (ղիւն, զիւն) adj. Spirituel, intellectuel, immatériel, incorporel.

Հոգեմարտ, adj, ind. Qui sent le goût du saint esprit, qui a la grâce du saint esprit, spirituel.

Հոգեմատան (տնի, տնի) s. Livre spirituel; écriture sainte.

Հոգեմարտ (ի, եւ) adj. Qui fait la guerre au saint esprit, qui dénie la divinité du saint esprit.

Հոգեկար, adj, ind. Qui est formé par le saint esprit.

Հոգեկորոյ, adj, ind. Récréatif, qui récréé: récréé, renouvelé: qui est à renouveler par le saint esprit.

Հոգեկուս, adj, ind. Qui chante, qui est chanté par le saint esprit, spirituel.

Հոգեկան, adj, ind. Salutaire, utile.

utile, avantageux à l'âme.

Հոգեշարժ, *adj, ind.* Qui excite l'esprit : qui est excité, ou inspiré par le saint esprit.

Հոգեշնորհ, *adj, ind.* Qui est donné par le saint esprit; qui a le don, ou la grace du saint esprit.

Հոգեշնորհներ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Inspiration; enthousiasme.

Հոգեշնչել, *adj, ind.* Qui est inspiré du saint esprit. **Հոգեշնչել մատեն**, l'écriture sainte.

Հոգեպահ, *adj, ind.* **Հոգեպահ կերպար**, Vie, le nécessaire.

Հոգեպայծառ. Voyez **Հոգեպայծառ**.

Հոգեպատմ, *adj, ind.* Qui est prononcé par le saint esprit.

Հոգեպարզ, *adj, ind.* Voyez **Հոգեշնորհ**.

Հոգեպահ, *adv.* Spirituellement, en esprit, selon l'esprit.

Հոգեշունք, *adj, ind.* Ardent, spirituel, dévot.

Հոգեհայ, *adj, ind.* Voyez **Հոգեհայ**.

Հոգեհեղ (սիր, սիրաւ) *adj.* Qui aime, qui veut sauver les âmes : spirituel, dévot, pieux.

Հոգեհեղեղ, *adj, ind.* Qui est nourri, ou élevé spirituellement, dans la piété.

Հոգեկար (ի, աւ) *adj.* Agonisant, moribond, mourant. **Հոգեկար**, agonie. **Լինել ի հոգեկար**, agoniser, être à l'agonie.

Հոգեկուր (ի, աւ) *adj.* Qui connaît le cœur.

Հոգեկանություն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Affinité spirituelle.

Հոգեկրկ (գոգ, գոգաւ) *adj.* Qui chante par inspiration du saint esprit.

Հոգեկոր (ի, աւ) *adj.* Spirituel, mystique; dévot, pieux.

Հոգեկորաբար. Voyez **Հոգեկորաբար**.

Հոգեկորակներ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Հոգեկոր**.

Հոգեկորակաւ, *adv.* Spirituellement.

Հոգեկորել. Voyez **Հոգեկորակել**.

Հոգեկորութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Spiritualité; immatérialité.

Հոգեկորում (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Métémpsychose, transmigration des âmes.

Հոգեկորում. Voyez **Հոգեկորում**, avec les suivants.

Հոգեմեծ ou **Հոգեմեծ** (ի, աւ) *s.* (mot grec) Voyez **Հոգեմեծ**.

Հոգի (գոյ, գոյ) *s.* Âme; est prise personne; vie.

Հոգի մարդի, l'âme, ou l'esprit de l'homme.

Հոգի դարձն, rendre l'âme, ou l'esprit.

Հոգի մարդի, la vérité est l'âme de l'histoire.

Հոգի ի Եւ, Dieu est esprit.

Հոգի երկուս, le Saint Esprit.

Հոգի երկուս, la vie sensitive.

Հոգի երկուս, il y a trente mille âmes, ou personnes dans cette ville-là.

Հոգի երկուս, la vie animale.

Հոգի երկուս, la vie végétative.

Հոգեկորել. Voyez **Հոգեկորել**.

Հոգեկորակ (կոյ, կոյ) *adj.* Qui est embrassé affectueusement.

Հոգեկորա. Voyez **Հոգեկորա**.

Հոգեկորակ (գոյ, գոյ) *adj.* Voyez **Հոգեկոր**.

Հոգեկորա, *adj, ind.* Qui est fourni d'une âme excellente, d'un bel esprit : qui est orné de la grâce du saint esprit.

Հոգեկոր, *adj, ind.* Qui donne le saint esprit, qui produit la grâce du saint esprit.

Հոգեկոր (աւ, կոյ) *s, n-p.* Être animé.

Հոգեկոր, *adj, ind.* Voyez **Հոգեկոր**.

Հոգեկոր. Voyez **Հոգեկոր**.

Հոգեկոր, *adj, ind.* Qui a un esprit illuminé; qui illumine les âmes.

Հոգեկոր, *adj, ind.* Qui chante spirituellement, ou en esprit, spirituel.

Հոգեկոր (կոյ, կոյ) *adj.* Qui est animé du saint esprit, qui est plein du saint esprit.

Հոգեկոր (կոյ, կոյ) *s, n-p.* Animer; rendre spirituel.

Հոգեկոր (ի, աւ) *adj.* Animé.

Հոգեկոր (կոյ, կոյ) *s, n-p.* Animer, être principe de vie, donner une âme.

Հոգեկոր (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Animation.

Հոգեկոր, *adj, ind.* Qui reçoit la

Հողապատեան, *adj, ind.* Qui est couvert, ou environné de terre.

Հողաստեղծ (*ի, իւ*) *adj.* Qui est créé, ou fait de terre, terrestre.

Հողավառասեկ, *adj, ind.* Qui laboure, qui cultive la terre.

Հողացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *z.* Réduire en terre.

Հողեալ (*եղլ, ելով*) *adj.* Reddit en terre; renversé, tombé sur la terre.

Հողեղէն (*ղինի, զինու*) *adj.* Terrestre, qui est de terre.

Հողմ (*ղլ, ոմ*) *s.* Vent. **Հողմս արածել**, se repaître de vent.

Հողմաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui produit, qui cause des vents, venteux.

Հողմախաղալ, *adj, ind.* Tranquille, calme, assuré des vents.

Հողմախաղաց, *adj, ind.* Aéré.

Հողմախառն, *adj, ind.* Accompagné avec le vent, impétueux.

Հողմակոծ, *adj, ind.* Agité par le vent, tourmenté.

Հողմակոծել (*եմ, ծեցայ*) *v, n-p.* S'agiter, se tourmenter par le vent.

Հողմակոծութի (*ութ, օք*) *s.* Tourment, orage, bourasque; agitation, trouble.

Հողմահար (*ի, աւ*) *s.* Éventail. **Որ յօրինէ զհողմահարս**, éventailiste.

Հողմահարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Éventer.

Հողմահանլ (*ի, իւ*) *s.* Qui exerce la magie par le moyen du vent.

Հողմահանլութի (*ութ, օք*) *s.* Magie faite par le moyen du vent.

Հողմահոս, *adj, ind.* Jeté, ou porté par le vent.

Հողմաձայն, *adj, ind.* Qui siffle, qui fait un bruit aigu comme le vent, impétueux.

Հողմաղաց (*ի, իւ*) *s.* Moulin à vent.

Հողմամալ, *adj, ind.* Voyez **Հողմահոս**.

Հողմային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Venteux.

Հողմայողք (*յուղից, յուղեք*) *s, pl.* Les vents impétueux.

Հողմալարժ, *adj, ind.* Qui est agité par le vent.

Հողմալուռ, *adj, ind.* Qui siffle, qui fait un bruit aigu.

Հողմաչի (*ի, իւ*) *s.* Anémomètre.

Հողմաժար, *adj, ind.* Qui est jéré, ou porté par le vent.

Հողմարդել, *s, ind.* Paravent.

Հողիկ, *s, ind.* Petit vent.

Հողմեկտղ (*լուդի, լուղաւ*) *s.* Éolipype.

Հոմանի Voyez **Համանի**.

Հոմանին (*ծինի, ծինիւ*) *adj.* Né d'une même ventrée, jumeau.

Հոմահամար, *adj, ind.* Voyez **Համանութի**.

Հոմանի (*նոյ, նեաւ*) *s.* Coquet.

Հոմանիլ (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* Coqueter, faire le coquet.

Հոմանման Voyez **Համանման**.

Հոմանութի (*ութ, օք*) *s.* Coquetterie.

Հոմանուն Voyez **Համանուն**. Équivoque.

Հոմանունարար ou **Հոմանունա** *ի, adv.* Voyez **Համանունարար**.

Հոմանունութի (*ութ, օք*) *s.* Équivoque.

Հոմասեւ (*ի, իւ*) *adj.* Homogène, qui est du même genre: qui est de la même nation, ou famille.

Հոմասեր Voyez **Հոմասեւ**.

Հոմասեր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime l'union.

Հոմասեւակ Voyez **Համասեւակ**.

Հոմացեղ (*ի, իւ*) *adj.* Qui est de la même famille.

Հոմերական (*ի, աւ*) *adj.* Qui est propre à Homère, poétique.

Հոմերամ, *adj, ind.* Qui est de la même troupe, ou compagnie.

Հոմերապես, *adv.* À la façon d'Homère, poétiquement.

Հոմիլիան Voyez **Հոմիլիան**.

Հոյ (*ոյ, ոմ*) *s.* Belier (machine de guerre): Voyez **խոյ**.

Հոյակապ, *adj, ind.* Magnifique, splendide, superbe, somptueux; grand, excellent, héroïque.

Հոյակապեալ (*եղլ, ելով*) *adj.* Voyez **Հոյակապ**.

Հոյակապութի (*ութ, օք*) *s.* Magnificence, somptuosité; excellence, grandeur.

Հոյլ (*հուղլ, հուղով*) *s.* Gomme: Voyez **խեթ**.

Հոյլ, *s, ind.* Assemblée, troupe, compagnie, bande, parti.

Հոյթ Voyez **Հոյլ**.

Հոյն (*հուոյ, հուով*) *s.* Cornouille: cornouiller.

Հոյն

Հոյն, *s. ind.* Terreur, épouvante.
 Հոն (ի, աւ) *s.* Voyez Հոյն.
 Հոսական Voyez Կոսական.
 Հոսակալիք Voyez Խոսակալիք.
 Հոսի, *s. ind.* Le second des anciens mois des Arméniens: Voyez Սիսիս.

Հոսոմ (ոյ, ով) *adj.* et *s.* Romain: Grec.

Հոսակ (ի, աւ) *s.* Incursion.

Հոսական (ի, աւ) *adj.* Voyez Հոսանում.

Հոսանում (թիւ, թիւ) *s.* Fluidité.

Հոսանում, *adj. ind.* Fluide, qui coule aisément, liquide: transitoire, passager.

Հոսակ (նայ, նայ) *s. pl.* Catadoupes, égot, flux, écoulement des eaux, cascade, chute, courant d'eau, cours, nappe d'eau; fleuve.

Հոսել (իւ, էլի) *v, n, et a.* Fluier, affluer, couler, écouler, s'écouler, découler, fleuve, ruisseler, tomber; courir; s'emboucher; égoutter, distiller, suinter; jaillir, saillir; influer: répandre, épanche, verser, épancher; jeter çà et là, éparpiller, disperser: froisser, briser. Հոսել է բարձանց, précipiter, jeter avec impétuosité; ruir; dévaler, descendre. Հոսել զգործան, éventer le grain.

Հոսեցուցանել (իւ, ջույ) *v, s.* Faire couler, ou fluier.

Հոսել (սի, սիւ) *s.* Qui fait couler, qui répand: Voyez Հոսանց.

Հոսանել (իւ, սեյ) *v, n-p.* S'écouler, se répandre, courir.

Հոսում (սման, սման) *s.* Flux, fluxion; effusion, épanchement; émission, décharge; saillie, jaillissement: Voyez Հոսակ.

Հով Voyez Չով.

Հովակար (ի, աւ) *s.* Éventail: Voyez Հովակար.

Հովայ, *int.* Ho! hélas!

Հովանալ (ամ, վայ) *v, n-p.* Froidir, refroidir: Voyez Չովանալ.

Հովանանալ (ամ, նայ) *v, n-p.* Ombrager, protéger.

Հովանացանել (իւ, ջույ) *v, s.* Ombrager, étendre, couvrir.

Հովանաւոր (ի, աւ) *adj.* et *s.* Ombragé, couvert, dru: qui ombrage, protecteur: client.

Հովանաւորել (իւ, էլի) *v, a.* Ombrager, protéger, défendre.

Հովանաւորութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Ombre, protection, clientèle.

Հովանեակ (ի, աւ) *s.* Parasol, parapluie.

Հովանեցուցանել Voyez Հովանացուցանել.

Հովանի (նայ, նեւ) *s.* Ombrage, ombre; protection: parapluie; parasol. Հովանի ունել ou ունել, ombrager; protéger, défendre.

Հովանոց (ի, աւ) *s.* Tente, couverture: belvédère, terrasse; guérite au haut d'une maison: parasol; parapluie.

Հովանոցանալ (ամ, ջայ) *v, n-p.* Voyez Հովանանալ.

Հովացուցանել (իւ, ջույ) *v, s.* Refroidir, rendre froid: Voyez Չովացուցանել.

Հովան, *adj. ind.* Aéré: Voyez Չով.

Հովել (իւ, էլի) *v, a.* Éventer, faire du vent sur quelque chose: Voyez Չովացուցանել.

Հովեա (վի, վաւ) *s.* Vallée, vallon.

Հովել (վի, վաւ) *s.* Pasteur, berger, pâtre. Հովել փորթիկ, pastoureau.

Հովաւարանութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Pastorale; églogue.

Հովաւար, *adv.* Pastoralement, en bon pasteur.

Հովաւան (ի, աւ) *adj.* Pastoral. Հովաւան բանաստեղծութիւն Voyez Հովաւարանութիւն.

Հովաւանց (էլի, էյաւ) *s.* Compagnon d'un pasteur.

Հովաւապետ (ի, աւ) *s.* Chef de pasteurs: archevêque; évêque.

Հովաւապետութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Dignité, charge d'un archevêque.

Հովաւապետ, *adv.* Comme un pasteur.

Հովաւաւոր (սիւրի, սիւրաւ) *adj.* Qui aime son pasteur.

Հովաւել (իւ, էլի) *v, a.* Garder, mener pâtre; gouverner, avoir soin.

Հովաւութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Froidueur, refroidissement; fraîcheur: Voyez Չովութիւն.

Հովաւութիւն (թիւ, թիւ) *s.* État, charge d'un pasteur.

Ecc

Հով

Հովաթեր (ի, աւ) *adj.* Né, ou produit dans une vallée.

Հովառահ, *adj, ind.* Qui ressemble à une vallée, en forme d'une vallée.

Հովիաւ Voyez **Հօբաւ**.

Հոռ (ոյ, ու) *s.* Odeur, senteur.

Հոռ անդը, bonne odeur, senteur agréable, parfum. **Հոռ քաբը**, puant, mauvaise senteur. **Սենել զհոռ**, sentir, flairer. **Սենել զհոռ**, sentir, avoir une certaine odeur. **Բաւրել զհոռ**, répandre, exhaler une odeur.

Հոռառութի (թի, թի) *s.* Odorat, sentiment, flair.

Հոռարան (ի, աւ) *s.* Lieu de bonne odeur; jardin.

Հոռառէա, *adj, ind.* Odorant, odoriférant, qui sent bon.

Հոռաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Հոռաւէա**.

Հոռաւորիլ (իմ, բեցայ) *v, ո-բ.* Sentir bon, être odoriférant.

Հոռել (ի, աւ) *adj.* Voyez **Հոռաւէա**.

Հոռիլ (իմ, աեցայ) *v, ո-բ.* Puer, sentir mauvais, sentir.

Հոռոտել (եմ, եցի) *v, ա.* Voyez **Հոռոտիլ**.

Հոռոտիլք (լեաց, լեգ) *s, pl.* Odorat, nez.

Հոռոտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire sentir.

Հոռոտիլ (իմ, աեցայ) *v, ո-բ.* Sentir, flairer; toucher, s'approcher.

Հոր (ոյ, ու) *s.* Puits.

Հորան Voyez **Հօրան**.

Հորդան, *s, ind.* **Հորդան ասլ**, Faire avancer, faire aller en avant, conduire; assaillir.

Հորդել (եմ, եցի) *v, ա.* Frayer, marquer, tracer, aplanir, ouvrir le chemin.

Հորիզոն (ի, աւ) *s.* Horizon, finiteur.

Հորիզոնաբար, *adv.* Horizontalement.

Հորիզոնական (ի, աւ) *adj.* Horizontal.

Հուժեաւ, *adj, ind.* Fort, vigoureux, robuste; vaillant, valeureux.

Հուշայ, *s, ind.* Note de musique.

Հուզիահար (ի, աւ) *s.* Voleur de grands chemins, détrousseur, brigand, bandoulier, assassin.

Հուզիահարաւ (ի, աւ) *s.* Voyez **Հուզիահար**.

Հուզիահարութի (թի, թի) *s.* Brigandage, volerie publique.

Հուժ, *adj, ind.* Cru, qui n'est point, ou qui n'est pas bien cuit.

Հուշ, *s, ind.* Gué; détroit, passage serré. **Հուշ փ**, un peu, quelque chose.

Հուշ (ոյ, ու) *s.* Voyez **Հոշ**.

Հուշեք (հնաց, հնոգ) *s, pl.* Moisson, récolte des blés et autres grains, le août. **Հուշեք խոտց**, fauche.

Հուշել (հնայ, հնոգ) *s.* Voyez **Հնուլիլ**.

Հուլ, *pro.* Près, auprès, proche, tout proche. **Հուլ լինել**, s'approcher, toucher. **Հուլ առ հուլ**, **Հուլ ընդ հուլ**, tôt, bientôt.

Հուլի, *adj, ind.* Voyez **Յեւիլ**. **Հուլի յետոյ**, après tout, en dernier lieu, enfin, à la fin, finalement, en somme.

Հուր (հրայ, հրոյ ou հուրք) *s.* Feu; flamme. **Հուր մոլի**, feu follet.

Հպատակ (ի, աւ) *s.* Sujet, dépendant, inférieur, vassal, obéissant, attentif, occupé, soigneux.

Հպատակեք (նայ, նգ) *s, pl.* Voyez **Հպատակութի**.

Հպատակել (եմ, եցի) *v, ա.* Assujettir, soumettre.

Հպատակիլ (իմ, կեցայ) *v, ո-բ.* S'assujettir, se soumettre, obéir, dépendre; servir, attendre, s'occuper.

Հպատակութիւն (թի, թի) *s.* Soumission, assujettissement, obéissance, déférence, dépendance, sujétion, hommage, servitude, vasselage; subordination; dévouement, dévotion; occupation, soin, attention.

Հպատակօրէն, *adv.* Dépendamment, avec sujétion, ou soumission.

Հպարտ (ի, աւ) *adj.* Superbe, orgueilleux, haut, altier, suffisant.

Հպարտօրէն, *adv.* Hautement, orgueilleusement.

Հպարտանալ (ամ, աացայ) *v, ո-բ.* S'enorgueillir, s'enfler.

Հպարտեք (նայ, նգ) *s, pl.* Voyez **Հպարտութի**.

Հպարտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Enorgueillir, enfler, rendre superbe.

Հպարտութի (թի, թի) *s.* Super-

perbe, orgueil, suffisance, faste, fierté.

Հպասար (ի, աւ) *adj.* Proche, prochain, voisin.

Հպասարեւ (եմ, եյի) *v, a.* Approcher.

Հպասարեւ (եմ, բեցայ) *v, յ-ր.* S'approcher.

Հպասարութի (թե, թք) *s.* Proximité, voisinage, rapprochement.

Հպեւ (եմ, եյի) *v, a.* Voyez Հպեցուցանել.

Հպեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, ի.* Approcher.

Հպել (եմ, պեցայ) *v, յ-ր.* S'approcher; toucher, manier.

Հպութի Voyez Հպասարութի:

Հպումն (պման, պմամբ) *s.* Voyez Հպասարութիւն:

Հպսեւ (եմ, եյի) *v, a.* Orner, parer, embellir.

Հռետոր (ի, աւ) *s.* Rhéteur, rhétoricien.

Հռետորաբար, *adv.* Comme un rhéteur, en rhéteur.

Հռետորական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à la rhétorique; éloquent.

Հռետորութիւն (թե, թք) *s.* Rhétorique, art de bien dire, éloquence.

Հոգ (ի, իւ) *s.* Salaire.

Հոգեւ (եմ, եյի) *v, a.* Payer pour un travail, ou service.

Հոռմայեցի (ցույ, ցուդ) *adj, et s.* Romain.

Հոռմեական (ի, աւ) *adj.* Romain: grec.

Հոռք Voyez Հոռք:

Հռչակ (ի, աւ) *s.* Divulgation, publication; célébrité, solennité; renom, renommée, vogue, bruit.

Հռչակեւ (եմ, եյի) *v, a.* Publier, rendre public, renommier, corner, divulguer, sonner, prêcher, louer, exalter, accréditer, chanter, célébrer, solenniser.

Հռչակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, ի.* Voyez Հռչակել:

Հռչակութի (թե, թք) *s.* Célébrité, publication.

Հռչակումն (իման, կմամբ) *s.* Voyez Հռչակասարութի:

Հռչակեւ (եմ, եյի) *v, a.* Publier, rendre public, renommier, corner, divulguer, sonner, prêcher, louer, exalter, accréditer, chanter, célébrer, solenniser.

Հռչակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, ի.* Voyez Հռչակել:

Հռչակութի (թե, թք) *s.* Célébrité, publication.

Հռչակումն (իման, կմամբ) *s.* Voyez Հռչակասարութի:

Հսկայ (ի, իւ) *s.* Géant.

Հսկայազն (դին, դամբ) *adj, et s.* Gigantesque; géant; très-fort, qui tient du géant.

Հսկայազուն (դին, դինւ) *adj, et s.* Voyez Հսկայազն:

Հսկայազոր, *adj, ind.* Qui a la force, la vigueur d'un géant, vigoureux, très-fort.

Հսկայահերոս, *adj, ind.* Voyez Հսկայաձե:

Հսկայաձե, *adj, ind.* Gigantesque, qui tient du géant, d'une grandeur extraordinaire; colossal.

Հսկայաձե (իման, կմամբ) *s.* La grandeur d'un géant.

Հսկայունք (այնոյ, այնոք) *s, pl.* Les géans.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հսկել (եմ, եյի) *v, յ.* Veiller, s'abstenir de dormir.

Հրազնիք (*զհնույ, զհնուք*) *s*, *pl.* Armes à feu, artillerie.

Հրազնիկ (*հմ, հցի*) *v, a.* Armer, ou fournir de feu, enflammer.

Հրաժարական (*ի, ա.*) *adj.* Renoncé, absenté; de congé.

Հրաժարեցանիկ (*հմ, ցուցի*) *v, i.* Défendre, prohiber, interdire, éloigner: abstraire.

Հրաժարիկ (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.* Renoncer, abdiquer, se dépouiller, se dévêtir: s'abstenir, se priver, s'empêcher, se contenir, se départir, se désister, se déporter, déposer, se retirer, se démettre, résigner; quitter, répudier: abjurer; dénier, renier, dédire, éconduire; rebuter, récuser, refuser; s'esquiver, se garder. **Հրաժարիկ յանձնել**, se renoncer.

Հրաժարումն (*բման, բմամբ*) *s.* Voyez **Հրաժեշտ**.

Հրաժեշտ, *s, ind.* Renonciation, renoncement, abdication, cession, privation, désistement, détachement, dévêtissement, démission, résignation, retraite; dédit, déni, dénégation, récusation; dépouillement, abnégation, désappropriation: congé, permission, adieu. **Հրաժեշտ առնուլ** ou **առլ**, prendre congé, dire adieu: Voyez **Հրաժարիկ**.

Հրալից, *adj, ind.* Plein de feu, ardent: qui jette des feux.

Հրախառց, *adj, ind.* Qui est accompagné de feu.

Հրախառն, *adj, ind.* Mêlé, ou accompagné de feu.

Հրածախ, *adj, ind.* Qui consume, qui est consumé par le feu.

Հրածին (*ծնի, ծնալ*) *adj.* Qui produit, qui cause le feu.

Հրածնուիք, *adj, ind.* Voyez **Հրածին**.

Հրածարան, *adj, ind.* Qui fait couler, qui répand des feux.

Հրակայծակ, *adj, ind.* Qui jette des feux; ardent, brûlant.

Հրակերպ (*ի, իւ*) *adj.* Rouge, en forme, en couleur de feu: qui participe à la nature du feu; céleste, angélique, incorporel.

Հրակերպեան, *adj, ind.* Voyez **Հրակերպ**.

Հրակիզիկ (*հմ, հցի*) *v, a.* Brûler, enflammer.

Հրակիզութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Von

յոչ **Հրակիզումն** et **Արկեցումն**. **Հրակիզումն** (*զման, զմամբ*) *s.* Brûlement.

Հրահալիկ (*լւոյ, լեալ*) *s.* Métal, corps minéral fusible et malléable. **Հրահալիք**, fonderie.

Հրահանդ, *adj, ind.* Instruit, domté, morigéné.

Հրահանգապետ (*ի, ա.*) *s.* Chef des instructeurs: Voyez **Վարժապետ**.

Հրահանգիկ (*հմ, հցի*) *v, a.* Civiliser, polir, débourrer, former, façonner, discipliner, régler, dresser, instruire, enseigner, morigéner; dompter, fléchir.

Հրահանգիկ (*դքի, դլու*) *s.* Qui enseigne, qui instruit, instructeur, gouverneur.

Հրահանգութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Voyez **Հրահանգք**.

Հրահանգք (*դայ, դք*) *s, pl.* Instruction, éducation, discipline, institution, règlement, doctrine, enseignement.

Հրահանգ (*նայ, նք*) *s, pl.* Fusil; pierre à fusil.

Հրահանայ (*ի, իւ*) *s.* Pyromancien.

Հրահանայութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Pyromance.

Հրահոս, *adj, ind.* Voyez **Հրահոսան**.

Հրահոսան, *adj, ind.* Qui répand du feu; qui est répandu, ou descendu en forme du feu.

Հրահոսել (*հմ, հցի*) *v, a.* Répandre du feu.

Հրահոսիկ (*իմ, սեցայ*) *v, n-p.* Couler, ou tomber comme un torrent de feu.

Հրաձգութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Jet de feu: Voyez **Հանիթ**.

Հրաձև, *adj, ind.* Voyez **Հրակերպ**.

Հրաձաշակ, *adj, ind.* Qui a un goût de feu, ardent, comble de feu.

Հրամայական (*ի, ա.*) *adj, et s.* Impératif: qui commande. **Իբրև ըզհրամայական**, impérativement.

Հրամայիկ (*հմ, հցի*) *v, n.* Commander, ordonner, enjoindre, imposer; dominer; permettre.

Հրաման (*ի, ա.*) *s.* Commandement, précepte, ordonnance, ordre, injonction, rescription, mandat, mandement, exécutoire, jussion, charge, commission; décret, édit, déclaration:

tion: permission, licence; congé, հրաման հանել օւ առլ, commander, ordonner, disposer.

Հրամանաբար, *adv.* Avec autorité.

Հրամանաբեր (ի, աւ) *s.* Qui apporte un ordre, ministre.

Հրամանագիր (գրոյ, գրով) *s.* Billet; brevet; diplôme; lettres patentes; provision; dimissoire; monitoire. Հրամանագիր անցից, passeport.

Հրամանագրել (եմ, էցի) *v, a.* Ordonner, imposer.

Հրամանագրութի (թէ, թք) *s.* Ordonnance.

Հրամանակաւ (ի, աւ) *s.* Plénipotentiaire.

Հրամանական Voyez Հրամայու Կան:

Հրամանակատար (ի, աւ) *s.* Exécuteur, obéissant.

Հրամանահան (ի, աւ) *s.* Commandant, qui commande, qui donne un ordre.

Հրամանատար (ի, աւ) *s.* Commandant, ministre; majordome.

Հրամանատարութի (թէ, թք) *s.* Commandement, office, charge, autorité.

Հրամանատու (ի, աւ) *adj, et s.* Commandant, qui commande, qui permet.

Հրամանատուութի Voyez Հրամանատարութիւն:

Հրամանատուք, *adj, ind.* Voyez Հրամանատու:

Հրամանադրել (եմ, էցի) *v, a.* Ordonner, commander, donner ordre.

Հրամանադրութի (թէ, թք) *s.* Ordonnance, ordre, commandement.

Հրամանի Voyez Հարամանի:

Հրամատար Voyez Հրամանա-

տար:

Հրամուշիկ Voyez Մուշիկ:

Հրային (այնոյ, այնով) *adj.* I-gnée, qui est de feu.

Հրայրեայ, *adj, ind.* Brûlé, consumé par le feu: brûlant, qui consume par le feu. Հրայրեայք, embrasement, conflagration, incendie.

Հրայրեցութիւն (թէ, թք) *s.* Voyez Հրայրեայք:

Հրանալ (ամ, հրացայ) *v, n-p.* Être en feu, rougir, s'allumer, s'enflammer.

Հրանիթ (ի, իւ) *adj.* Qui est

de feu; lumineux, spirituel.

Հրանիթեայ (թէի, թէիւ) *adj.*

Voyez Հրանիթ:

Հրանշոյլ (շուի, շուիւ) *adj.* Éclatant, brillant, lumineux, étincelant.

Հրանուշիկ, *s, ind.* Renoncule; bassinet.

Հրանուա, *adj, ind.* Qui est de feu; ardent.

Հրաշ Voyez Հրաշք et Հրէշ:

Հրաշքան (ի, իւ) *adj.* Qui parle prodigieusement, ou à merveilles.

Հրաշքանել (եմ, էցի) *v, a.* Parler à merveilles.

Հրաշքանութի (թէ, թք) *s.* Discours merveilleux, ou étonnant.

Հրաշքար, *adv.* Voyez Հրաշալէս:

Հրաշարեր (ի, աւ) *adj.* Surprenant, merveilleux, étonnant, prodigieux.

Հրաշարոյս, *adj, ind.* Qui est né, ou produit miraculeusement.

Հրաշարուսիւլ (եմ, սեցայ) *v, n-p.* Naître, pousser, se produire d'une manière prodigieuse.

Հրաշագեղ, *adj, ind.* Charmant, très-beau, gracieux.

Հրաշագործ (ի, աւ) *adj.* Qui fait des miracles; miraculeux, prodigieux, fait par miracle.

Հրաշագործել (եմ, էցի) *v, a.* Faire des miracles; faire à miracle, ou à merveilles.

Հրաշագործութի (թէ, թք) *s.* Action de faire des miracles; prodige, miracles.

Հրաշագետ (գիտի, գիտու) *s.* Devin.

Հրաշագիտակ, *adj, ind.* Qui a une forme, un visage charmant.

Հրաշազան, *adj, ind.* Merveilleux, étonnant, surprenant, admirable.

Հրաշադարգ, *adj, ind.* Orné, ou embelli prodigieusement, à merveilles, étonnant, surprenant.

Հրաշադարգել (եմ, էցի) *v, a.* Orner, parer à merveilles.

Հրաշադարգութի (թէ, թք) *s.* Ornement, embellissement merveilleux, surprenant.

Հրաշաշին, *adj, ind.* Qui ravit en admiration, charmant, surprenant, étonnant, merveilleux.

Հրա-

Հրաշալի, *adj, ind.* Merveilleux, prodigieux, miraculeux, étonnant, surprenant, charmant, admirable.

Հրաշալիք (*լեաց, լեզք*) *s, pl.* Merveilles, prodige.

Հրաշալուր, *adj, ind.* Étonnant.

Հրաշահան (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Հրաշալի**.

Հրաշկաաւոյ, *adj, ind.* Qui est bâti à merveilles.

Հրաշահերա (*ի, աւ*) *adj.* Fait à merveilles, merveilleux, étonnant, surprenant.

Հրաշակերտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire, bâtir, construire à merveilles.

Հրաշակերտութիւն (*ԹԵ, ԹՔ*) *s.* Construction merveilleuse, très-bien faite.

Հրաշանալի, *adj, ind.* Très-joli, charmant, surprenant.

Հրաշմալ (*ամ, շացայ*) *v, n-p.* S' étonner, être surpris, admirer.

Հրաշման, *adj, ind.* Merveilleux, prodigieux, miraculeux.

Հրաշմորդ, *adj, ind.* Qui est renouvelé merveilleusement.

Հրաշանուհ, *adj, ind.* Qui a un nom miraculeux.

Հրաշնք (*նայ, նք*) *s, pl.* Merveilles, prodige.

Հրաշնորհ, *adj, ind.* Fort gracieux, très-charmant.

Հրաշալոյծաւ, *adj, ind.* Très-lumineux, éclatant, brillant.

Հրաշապատիւ, *adj, ind.* Très-honorable.

Հրաշապատում, *adj, ind.* Qui est narré à merveilles: qui conte les merveilles.

Հրաշապէս, *adv.* Prodigieusement, miraculeusement, merveilleusement, à miracle, à merveilles.

Հրաշատեսակ, *adj, ind.* Voyez **Հրաշատեսիլ**.

Հրաշտոտեսիլ, *adj, ind.* Charmant, gracieux, très-beau, qui ravit en admiration, très-joli, merveilleux.

Հրաշտոտիկ, *adj, ind.* Voyez **Հրաշտոտեսիլ**.

Հրաշացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v,* *t.* Faire admirer, étonner, surprendre; rendre admirable.

Հրաշաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Monstrueux; prodigieux.

Հրաշափայլ, *adj, ind.* Éclatant,

brillant, très-lumineux, fort luisant.

Հրաշափառ (*ի, իւ*) *adj.* Majestueux, fort éclatant, merveilleux.

Հրաշափառադոյն (*դուհի; դուհիւ*) *adj, comp.* Plus, ou très-majestueux, très-merveilleux.

Հրաշափառապէս, *adv.* Majestueusement; à merveilles, miraculeusement.

Հրաշափառութիւն (*ԹԵ, ԹՔ*) *s.*

Majesté, éclat, grandeur auguste.

Հրաշիկ ou **Հրաշէկ**, *adj, ind.*

Rouge, ardent, en couleur de feu.

Հրաշուհ (*շիւի, շիւիւ*) *adj.* Qui souffle, qui vomit des feux.

Հրաշք (*շից, շիք*) *s, pl.* Miracle: merveilles, prodige: monstre.

Հրաշքէն, *adv.* Voyez **Հրաշապէս**.

Հրաշեայ (*շէի, շէիւ*) *adj.* Qui a des yeux rouges, ardents, ou éclatans.

Հրապաշտ Voyez **Արակապաշտ** *t* **Հրապաշտութիւն** Voyez **Արակապաշտութիւն**.

Հրապարակ (*ի, աւ*) *s.* Place, lieu public, apport, place du marché; halle; parvis; cour, tribunaux; concours de peuple, assemblée.

Հրապարակադոյժ, *adj, ind.* **Հրապարակադոյժ առնել**, Publier, rendre publique une triste nouvelle. **Հրապարակադոյժ լինել**, se rendre public.

Հրապարակախօս (*ի, աւ*) *s, et adj.* Déclamateur, harangueur: prononcé en public. **Հրապարակախօս լինել**, déclamer, haranguer, prononcer, réciter en public.

Հրապարակախօսել (*եմ, եցի*) *v, n.* Haranguer, prononcer en public, prêcher.

Հրապարակախօսութիւն (*ԹԵ, ԹՔ*) *s.* Déclamation, harangue, discours prononcé en public.

Հրապարական (*ի, աւ*) *adj.* Public, notoire, manifeste, publié.

Հրապարականախատ, *adj, ind.* Blâmé, ou repris en public.

Հրապարականէմ, *adj, ind.* Mau-dit de tout, ou publiquement.

Հրապարակատես, *adj, ind.* Qui est vu de tout. **Հրապարակատես առնել**, montrer, faire voir en public, publier, rendre public.

Հրապարակաւ, *adv.* Publiquement.

ment, en public, notoirement, évidemment.

Հրապարակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Publier, rendre public, manifester; déclarer, déceler, découvrir, redire.

Հրապարակ, *adj, ind.* Environné de feu.

Հրապրյոք, *s, pl, ind.* Appât, appas, allèchement, attrait, morce, charme, leurre; mignardises; cajolerie, flatterie: instigation, impulsion, incitation, suggestion, persuasion, sollicitation; patelinage; subornation.

Հրապրական (*ի, աւ*) *adj.* Engageant, insinuant, attirant, séduisant.

Հրապրանք (*նայ, նք*) *s, pl.* Voyez **Հրապրյոք**.

Հրապրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Alécher, attirer, appâter, attraire, leurrer, affriander, affrioler, amorcer, inviter, exciter, inciter, solliciter, induire, instiguer, porter, séduire, suggérer, emboiser, duper, embaucher, mitonner, apostér, suborner, pratiquer, pateliner, enjôler, cajoler; flatter.

Հրառու, *adj, ind.* Qui prend du feu.

Հրառի (*ի, աւ*) *s.* Lieue: Voyez **Փարաի**.

Հրալուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Allumer, enflammer.

Հրառ (*ի, էւ*) *s.* Bâcher, feu; ardeur, chaleur véhémente, chaleur extrême: Mars (planète). **Հրառարկանել** Voyez **Խարոյկ արկանել**: **Հրառարոյրոք** Voyez **Հրառարոյր**.

Հրառալից Voyez **Հրալից**.

Հրառախան Voyez **Հրախան**.

Հրառազնայ, *adj, ind.* Voyez **Հրառապ**.

Հրառապ, *adj, ind.* Ardent, enflammé, brûlant. **Հրառապ ջերմի**, fièvre écarlatine.

Հրառարակ (*ի, աւ*) *s.* Qui publie, qui dénonce.

Հրառարակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Publier, rendre public, divulguer, promulguer, dénoncer, déclarer, avertir le public, crier, proclamer, prononcer, intimer; débiter.

Հրառարակումն (*կման, կմամք*) *s.* Publication, promulgation, pro-

clamation, prononciation en public.

Հրառարակութի (*ութի, ութք*) *s.* Publicité.

Հրառարակորէն, *adv.* Publiquement.

Հրառետիւ, *adj, ind.* En forme de feu.

Հրարուեստական (*ի, աւ*) *adj.* Pyrotechnique.

Հրարուեստութի (*ութի, ութք*) *s.* Pyrotechnie.

Հրացայտ, *adj, ind.* Qui jette des feux, éclatant.

Հրացան (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui jette du feu: arme à feu, arquebuse, fusil, mousquet, mousqueton. **Հրացանք**, jet de feu: mousqueterie.

Հրացանակիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Porte-arquebuse; fusilier, mousquetaire.

Հրացանի, *adj, ind.* Environné de feu.

Հրացանութի (*ութի, ութք*) *s.* Jet de feu; escopetterie, seive, décharge de plusieurs armes à feu; feu d'artifice; éruption.

Հրացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Réduire en feu, enflammer, mettre en feu.

Հրաւեր (*ւիրի, վրաւ*) *s.* Invitation, convocation, semonce; appel, défi: Voyez **Հրաւիրակ**.

Հրաւիրակ (*ի, աւ*) *s.* Qui invite, qui convoque.

Հրաւիրան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Հրաւեր**.

Հրաւիրառու (*ի, աւ*) *adj, et s.* Voyez **Հրաւիրակ**.

Հրաւիրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Inviter, convier, prier de se trouver à un festin, à une assemblée, banqueter, convoquer; appeler, défier.

Հրաւրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Հրացուցանել**.

Հրաւիրումն (*ումն, ւմամք*) *s.* Voyez **Հրաւեր**.

Հրաւոյլ, *adj, ind.* Étincelant, éclatant, lumineux, brillant.

Հրաւորական (*ի, աւ*) *adj.* Qui éprouve, qui est éprouvé par le feu.

Հրաւորանութի (*ութի, ութք*) *s.* Épreuve faite par le feu.

Հրդեհ (*ի, էւ*) *s.* Feu, incendie, embrasement, conflagration. **Հրդեհ արկանել**, embraser, brûler, mettre le feu.

Հրդեհակեղ, *adj, ind.* Brûlé, consumé par feu.

Հրդեհարկու (*ի, ա.*) *adj.* Incendiaire, boute-feu.

Հրդեհել (*եմ, եցի*) *v, a.* Embraser, brûler, mettre le feu.

Հրդեհուծի (*ծի, թի*) *s.* Voyez **Հրդեհումի**.

Հրդեհումի (*հմի, հմիմ*) *s.* Embrasement, incendie, brûlement, inflammation, conflagration.

Հրդեհն (*դնի, դնու*) *adj.* Qui est de feu, ignée, empyrée; céleste, spirituel, angélique. **Հրդեհն երկինք**, l'empyrée.

Հրեշտակ (*ի, ա.*) *s.* Ange: messager, envoyé, ambassadeur, exprès, courrier, député, légat, nonce. **Հրեշտակք**, les anges, les intelligences. **Պաշտպան Հրեշտակ**, ange tutélaire.

Հրեշտակ հաշուծի, héraut.

Հրեշտակացի, *adj, ind.* Où demeurent les anges.

Հրեշտակացիաց, *adj, ind.* Qui va en ambassade.

Հրեշտակացիացուծի (*ծի, թի*) *s.* Ambassade.

Հրեշտակազուր, *adj, ind.* Troupe, compagnie composée des anges.

Հրեշտակախոն, *adj, ind.* En compagnie des anges; angélique.

Հրեշտակալին (*ի, ա.*) *adj.* Voyez **Հրեշտակային**.

Հրեշտակերպ, *adj, ind.* En forme d'un ange, angélique.

Հրեշտակիք (*ի, ի.*) *adj.* Qui vit, qui se conduit d'une manière angélique, qui mène une vie angélique.

Հրեշտակահանգէս, *adj, ind.* Égal, conforme, ressemblant à un ange, angélique.

Հրեշտակախուս, *adj, ind.* Voyez **Հրեշտակադուս**.

Հրեշտակային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Angélique, qui appartient à l'ange, d'ange.

Հրեշտականալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Devenir un ange, vivre angéliquement.

Հրեշտակաման, *adj, ind, et adv.* Angélique: angéliquement, d'une manière angélique: Voyez **Հրեշտակահանգէս**.

Հրեշտակապետ (*ի, ա.*) *s.* Archange, chef des anges.

Հրեշտակապէս, *adv.* Comme un ange.

Հրեշտակաւես (*ի, ա.*) *adj, ind.* vu un ange.

Հրեշտակաւեսիլ, *adj, ind.* Voyez **Հրեշտակակերպ**.

Հրեշտակաւիպ, *adj, ind.* Voyez **Հրեշտակահանգէս**.

Հրեշտակուծի (*ծի, թի*) *s.* Ambassade, message, messagerie, députation, nonciature. **Հրեշտակուծի աւարել**, envoyer des ambassadeurs, une ambassade, députer, envoyer avec commission.

Հրեշտակութի, *adv.* Voyez **Հրեշտակապէս**.

Հրեշտակ, *adv.* En juif, à la juive.

Հրեշտակ, *adj, ind.* Qui est composé, ou assemblée de Juifs, des Hébreux.

Հրեշտակ (*ի, ա.*) *adj.* Judaique, hébraïque, juif, qui est de juif, qui appartient aux Juifs, hébreu.

Հրեշտակ (*ի, ա.*) *s.* Juif. **Հրեշտակք**, les Juifs, les Hébreux. **Խաղ Հրեշտակ**, juiverie.

Հրեշտակ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Judaïser.

Հրեշտակ, *adv.* Voyez **Հրեշտակ**.

Հրեշտակ (*ի, ա.*) *s.* Judée.

Հրեշտակ, *adv.* À la judaïque, à la juive. **Խաղ Հրեշտակ**, parler en hébreu, parler l'hébreu, ou la langue hébraïque.

Հրեշտակ (*ի, ա.*) *s.* Monstre; prodige.

Հրեշտակ (*ծի, թի*) *s.* Judaïsme.

Հրեշտակ (*եմ, եցի*) *adj.* Boute-feu, incendiaire; qui jette du feu.

Հրեշտակ (*ի, ա.*) *s.* Élegs, fondation. **Հրեշտակ աւանդ**, léguer.

Հրեշտակաւոր (*ի, ա.*) *s.* Légaltaire.

Հրեշտակ, *adj, ind.* Brûlé, embrasé. **Հրեշտակ աւանդ**, brûler, embraser, consumer par le feu. **Հրեշտակ լինել**, brûler, se brûler, se consumer par le feu.

Հրեշտակ (*եմ, եցի*) *v, a.* Brûler, consumer par le feu, embraser.

Հրեշտակուծի (*ծի, թի*) *s.* Brûlement, embrasement, incendie.

Հրեշտակ, *s, ind.* Boute-feu, incendiaire, brûleur. **Հրեշտակ աւանդ**, mettre

առ le feu, embraser, brûler. Հրմեղ
լինել. se brûler, se consumer par le
feu. Հրմեղք, feu, incendie, embrasement.

Հրմեղութի՛ր Vozey Հրմեղութի՛ր :
Հրմեղութի՛ր, *adj, ind.* Joyeux,
gai, enjoué.

Հրմեղանք (հոյ, նք) *s, pl.* Joie,
alégresse, réjouissance, enjouement,
galeté.

Հրմեղացանել (հմ, ցուցի) *v, s.* Réjouir.

Հրմեղել (հմ, ւեցայ) *v, n-p.* Se
réjouir, avoir de la joie, être en go-
guettes.

Հրմեղական (ի, աւ) *adj.* Jo-
yeux.

Հրմուռ (ի, աւ) *s.* Incursion.

Հրմուրառակ (ի, աւ) *s.* Diplo-
me, patente, lettres patentes, bre-
vet; décret, édit, intimation, ban;
bulle.

Հրմուրառակաւոր (ի, աւ) *adj.*
Qui est fourni de lettres patentes; di-
plomatique.

Հրմու (ի, աւ) *s.* Voyez Հրմուռ :

Հրմուից, *s, ind.* Douzième an-
cien mois des Arméniens : Voyez
Արմ :

Հրմուռանք (հոյ, նք) *s, pl.*
Promontoire, cap, pointe de terre.

Հրմուռ, *adj, ind.* Voyez Հրմուռ :

Հրմաւ (ի, աւ) *s.* Étourneau;
sansonnet.

Հրմ (ի, հւ) *s.* Troupeau, trou-
pe de brebis, de moutons : la taille
de la vigne.

Հրմաւորոյ, *adj, ind.* Qui as-
semble le troupeau dispersé.

Հրմաւորոյն, *adj, ind.* Voleur
de bétail.

Հրմաւոր (ի, աւ) *s.* Pasteur,
chef d'un troupeau; évêque.

Հրմաւոր (սիւր, սիւրաւ) *adj.*
Qui a soin de son troupeau.

Հրմաւորանել, *adj, ind.* Qui dis-
perse, qui ruine un troupeau.

Հրմաւոր (ի, հւ) *s.* Berger, pas-
teur.

Հրմել (հմ, եցի) *v, a.* Tailler
la vigne.

Հրմայ (ի, աւ) *s.* Instrument
pour tailler la vigne, serpe, serpette.

Հրմաւորայ (ի, հւ) *adj.* Qui suit
les mœurs de son père, qui ressem-
ble à son père : paternel,

Հրմայի, *adj, ind.* Né d'un bon,
ou noble père (Eupator).

Հրման (ի, աւ) *s.* Troupeau.

Հրմաւոր (ի, հւ) *s, f.* Sœur
du père, tante.

Հրմաւոր (հոյ, հոյ) *s.* Frè-
re du père, oncle.

Հրմաւորոյ (ի, հւ) *s.*
Fils d'oncle, cousin, consanguin frère.

Հրմաւ Vozey Հրմաւ :

Հրմաւ (ի, աւ) *s.* Beau-père.

Հրմաւ (ի, հւ) *s.* Sorte de fleur :

Հրմաւ Vozey Հրմաւ :

2

2 (tza) TZ (Allemand, ou 22

Italian dans les mots բաշտ, բաշտ-
ա, ամաշտ, բաշտ, նաշտ). Let-
tre consonne, dix-septième de l'Al-
phabet Arménien. Elle a beaucoup

d'affinité avec les lettres Յ et Ծ,
et se change, ou se confond quelque-
fois avec la dernière, par exemple :

Գնաւ, գնաւ ; ինձոր, ինձոր ;
ինձ, ինձ :

2 ou 2 avec une ligne au-dessus,
marque le nombre *Quatre-vingts*.

Զաւ (աւ, աւ) *s.* Petit d'un oi-
seau, d'une poule, poulet, jeune
poule, poulette.

Զաւաւ (ի, հւ) *adj.* Qui
est écrit en forme d'un oiseau, d'un
poulet.

Զաւաւան, *adv.* Avec leurs
petits.

Զաւաւ (ի, աւ) *s.*
Entonnoir; chantepleure.

Զաւել (հմ, եցի) *v, a.* Faire
des petits.

Զաւ (ի, աւ) *adj, et s.*
Gauche, sénestre : la gauche, la main
gauche, le côté gauche. 'Ի Զաւել
ou ընդ Զաւել, de la gauche, à
gauche.

Զաւաւաւան, *adj, ind.* Gau-
che, qui est à gauche.

Զաւաւաւ (ի, հւ) *s.* La
gauche, le côté gauche. 'Ի Զաւաւ,
կողմ, à gauche.

Զաւաւ, *adj, ind.* Sinistre, gau-
che, malheureux, malencontreux,
mauvais, triste, faneste, défavora-
ble, contraire.

Զաւաւ (ի, աւ) *adj.* Voyez
Զաւաւ :

Զարկալի (*հմ. ի. adj. ind.*)
Siniestrement, gauchement, à la tra-
verse, à reculons, mal, malheureuse-
ment; Voyez **Զարկալ**.

Զարկալութի (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.*
Gaucherie: Voyez **Զարկալութի**.

Զարկել (*հմ. զեցու*) *v, n-p.*
Être malheureux, avoir un mauvais
succès.

Զարկալ (*հ, ա.*) *adj.* Voyez
Զարկալ.

Զարկալութի (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Ad-
versité, état malheureux, infortune,
désastre, malheur, chute, disgrâce,
désarroi, un revers, traversée.

Զարկալ (*հ, ա.*) *s.* Note de mu-
sique.

Զարկ (*զ, ռ.*) *s.* Risaie, mo-
querie, risée, jouet. **Զարկ լինել**, s'
exposer à la risée de tout le monde,
être la risée de tout le monde.

Զարկալ (*ամ, զարկ*) *v, a.* Voyez
Զարկել.

Զարկածանակ, *adj, ind.* Exposé
à la rigue. **Զարկածանակ առնել ա-**
ռաջի ամենեցուն, exposer à la ri-
sée de tout le monde.

Զարկալ (*նայ, նայ*) *s, ղ.* Vo-
yez **Զարկ**.

Զարկել (*հմ, էջի*) *v, a.* Se rire,
se moquer, jouer, se jouer, se priser.

Զարկ (*հ, ա.*) *s.* Fouet, verge,
brin, bâton.

Զարկահեր (*հ, ա.*) *adj.* Qui a
les cheveux dressés.

Զարկահեր (*նայ, նայ*) *s, ղ.* Ver-
ges, fustigation, flagellation.

Զարկել (*հմ, էջի*) *v, a.* Fouet-
ter, fustiger, flageller, discipliner,
battre.

Զարկութի (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Déri-
sion, moquerie, risée.

Զարկալի (*զմիս, զմիս*) *s.* Vo-
yez **Զարկալ**.

Զարկանակ, *adj, ind.* Moqué,
joué, honteux, confus.

Զայն (*հ, է.*) *s.* Voix, son, ton;
bruit; cri; terme, parole, mot, lan-
gue, langage. **Զայն Բաճայ**, chant
des oiseaux. **Զայն ջնձութի**, cri
de joie, acclamation. **Զայն արեա-**
նել, **Զայն բարնալ**, crier, faire,
pousser, jeter des cris. **Զայն ածել**,
Զայն առնել, crier; appeler. **Զայն**
առալ, faire un appel, incagner, dé-
fier, provoquer, exciter, exhorter. Ի

Զայն արեալ, dire, réciter, prononcer
haut, ou hautement. Ի **Զայն արեալ**
առախել, répondre tout ensemble,
unanimement, à une commande, voix.

Զայնակալ (*հ, ա.*) *adj.* Voyez
Զայնակալ.

Զայնակալ (*էջի, էջու*) *adj.* De
même sentiment, unanime, accordant.

Զայնակալութի (*հ, ա.*) *adj.*
Réciproque, déponent (en parlant
de Verbes).

Զայնակալ (*հմ, զեցու*) *v, n-p.*
S'accorder, s'unir.

Զայնակալութի (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Ac-
cord, consentement, unanimité.

Զայնակալ, *s, ind.* Portée de
voix.

Զայնակալ (*հ, ա.*) *adj, ռ.*
Crieur; chanteur.

Զայնակալ (*ամ, նայ*) *v, n-p.*
Se former une voix.

Զայնառալ (*հ, ա.*) *adj.* Qui
donne un avis, une nouvelle; qui
exhorte; qui excite; qui répond, qui
sonne.

Զայնառալութի (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.*
Prononciation.

Զայնառալ, *adj, ind.* Voyez
Զայնառալ.

Զայնառալութի (*հ, ա.*) *adj.*
Sonnant, sonore.

Զայնառալութի Voyez **Զայնա-**
ռալութի.

Զայնարկու (*հ, ա.*) *adj.* Crieur,
qui jette un cri, pleureur, qui pleure.

Զայնարկութի (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.* Cri;
plainte, lamentation.

Զայնարկանակ (*հ, ա.*) *adj.* Sono-
re: Voyez **Զայնարկու**.

Զայնարկանակութի Voyez **Զայ-**
նարկութի.

Զայնարկ (*հ, ա.*) *adj.* Vocal,
à voix; voyelle.

Զայնարկել (*հմ, բեցու*) *v, n-p.*
Rendre une voix, se prononcer.

Զայնարկութի (*ԲԷ, ԲՔ*) *s.*
Voix, son.

Զայնել (*հմ, էջի*) *v, a.* Crier,
pousser la voix; appeler, inviter.
Զայնելու ձայնել, exhorter.

Զայնելիկ (*էջի, էջու*) *s.*
Jet de voix: Voyez **Զայնարկու**.

Զայնորդ (*հ, ա.*) *adj.* Voyez
Բազմաձայն.

Զանձախորթի (*ԲԲԷ, ԲԲԱ.*) *s.*
Suie, fuliginosité.

Զան

Զանգառ ou **Զանգառ** (*adj.*, *ind.*)
Bas fond.

Զանգառ (*s.*, *ind.*) **Զանգառ** *ան-*
իկ Voyez **Զանգառացանիկ** :

Զանգառիկ (*զանգ. լիք*) *adj.*
Qui s'ennuie, qui trouve le temps long;
ennuyeux, ennuyant, fastidieux, sa-
cheux, rassasiant, dégoûtant :

Զանգառիկ (*անգ. ցուցք*) *s.*, *n-p.*
S'ennuyer, trouver le temps long, se
dégouter, se lasser; se fâcher :

Զանգառիկ (*ի. ա.*) *adj.* Qui s'
ennuie aisément :

Զանգառացանիկ (*անգ. ցուցք*)
s., *s.* Ennuyer, lasser l'esprit, cause-
ser de l'ennui, dégouter, mécontenter,
inconmoder, fatiguer, peser,
molester, fâcher, gêner, harceler, im-
portuner, ravauder, rompre la tête à
quelqu'un :

Զանգառիկ (*բանիկ. բանիկ*) *s.*
et adj. Ennuie, dégouté, ennuyeux,
dégoûtant. **Զանգառիկ** *անիկ* Voyez
Զանգառացանիկ : **Զանգառիկ** *ի-*
նիկ Voyez **Զանգառիկ** :

Զանգառիկ (*ժե. թք*) *s.* En-
nuie, lassitude d'esprit, chagrin, dé-
plaisir, désagrément, incommodité,
dégoût, rassasiement, mécontente-
ment, déboire, fâcherie :

Զար (*ի. է.*) *s.* Crinière, crin qui
est sur le cou d'un cheval :

Զարիս (*զ. ու*) *s.* Adiante
(*capilli Veneris*) :

Զարիս (*ի. է.*) *s.* Bas (tissu
de crin) :

Զարի (*ի. ա.*) *s.* Bpeantre :

Զարի (*ի. ա.*) *adj.* Qui
tire :

Զարի (*նոց. նոց*) *s.*, *pl.* Action
de tendre, ou d'étendre. **Զարի**
հարի, étente : Voyez **Զարի** :

Զարի (*ի. ա.*) *s.* Etendage ;
instrument pour tendre, ou tirer,
corde :

Զարի (*նոց. նոց*) *adj.* Jeté ;
tendu ; tiré ; étendu :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *s.* Tiser,
tendre, bander, jeter, pousser, lan-
cer, darder, fronder, ruer : étendre,
dresser ; détières : retirer, ôter ; sucer ;
contracter ; attirer ; s'attirer ; affrian-
der, affrioler, amener, embaucher,
induire, persuader : emporter, por-
ter, mener, traîner, entraîner ; hâ-
ler : rejeter :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *n-p.* Ten-
dre, pencher, porter ; traîner, durer ;
se retirer :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *s.* Tid
vailler :

Զարի (*ի. ա.*) *adj.* Attrac-
tif, qui tire :

Զարի (*ժե. թք*) *s.* At-
traction :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.* At-
traction ; abduction, tendance ; éten-
due, extension ; trait, portée :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *n.* Ro-
ter, faire un rot :

Զարի Voyez **Զարի** :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *s.* Faire roter :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*
Rot :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *s.* Tendre ;
étendre, distendre, tirer, bander ;
raidir :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*
s. Voyez **Զարի** :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *n-p.* Ten-
dre, prêter, se prêter, s'étendre, tâ-
cher, se porter, arriver :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*
Tension, extension, distension, érec-
tion, expansion :

Զարի, *adv.* De vous-même,
vous-même, par vous-même :

Զարի, *adv.* Voyez **Զարի** :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.* Plan-
cher, partie d'en haut d'une cham-
bre ; plafond, lambris :

Զարի (*անգ. նոց*) *adj.*
et s. Artisan ; artiste ; faiseur :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*
Art, métier, profession :

Զարի (*անգ. նոց*) *adj.*, *et s.*
Manuscrit, écrit à la main ; acquit ;
quittance ; billet, cédule ; reconnais-
sance, main :

Զարի (*անգ. նոց*) *adj.*, *et s.*
Manuel, qui est fait à la main : ma-
nufacture, ouvrage de main : manu-
facturier :

Զարի (*անգ. նոց*) Voyez **Զարի** :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*, *s.*
Manufacturier, travailler des ouvrages
de main ; faire avec la main :

Զարի (*անգ. նոց*) *s.*
Manufacture, ouvrage de main :

Զարի (*անգ. նոց*) Voyez **Զարի** :

Ձեռագործիւն Voyez **Ձեռնադրութիւն** :

Ձեռագործիւն (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.* Assujettissement.

Ձեռակալ (**ի**, **աւ**) *s.* Manicles; menottes. **Ձեռակալս արկանել** ou **դնել**, emmenotter, mettre des menottes.

Ձեռակերտ (**ի**, **աւ**) *adj*, *et s.* Qui est fait à la main: ouvrage de main: Voyez **Դասակերտ** :

Ձեռակերտական (**ի**, **աւ**) *adj*. Voyez **Ձեռակերտ** :

Ձեռակերտել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a.* Voyez **Ձեռագործել** :

Ձեռակծել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a.* Frapper avec la main, donner des coups de poing.

Ձեռահմուտ, *adj*, *ind*. Pratique, versé, intelligent en quelque art, ou profession.

Ձեռամիրք (**միրք**, **միրք**) *s*, *pl*. Paraguante, petit présent, pot de vin, épingles.

Ձեռամբայի, *adv*. Avec sa main.

Ձեռասուն Voyez **Ձեռնասուն** :

Ձեռասուղծ Voyez **Ձեռնասուղծ** :

Ձեռասուղծական Voyez **Ձեռնասուղծական** :

Ձեռասունիկ (**անիկ**, **անիկ**) *s.* Arbre planté de sa propre main.

Ձեռքակալ Voyez **Ձեռքակալ** :

Ձեռքդնել Voyez **Ձեռնդնել** :

Ձեռն (**մեռն**, **մեռամբ**) *s.* Main; poing; bras: force, pouvoir; protection, aide, secours. **Ի մեռն**, par, par le moyen. **Կաւ ընդ մեռամբ**, se soumettre, se ranger sous la puissance de quelqu'un. **Ընդ մեռամբ անկանել** ou **զաւ** 'ի **մեռն**, être pris, ou saisi. **Ձեռոք անել** ou **զմեռամբ արկանել**, prendre, saisir, empoigner, arrêter, faire prisonnier. **Ձեռն 'ի գործ անել**, entreprendre, prendre la résolution de faire quelque chose. **Ձեռն աւլ**, aider, secourir, assister. **Ձեռն աւլ հաւանութե**, donner les mains, consentir, condescendre; se donner la main. **Ձեռն արկանել**, mettre la main, toucher. **Ձեռն 'ի մեռանէ**, **մեռն ընդ մեռն**, de main en main, manuellement, de la main à la main. **Ձեռամբ լինել**, être sous sa main, sous sa dépendance, pouvoir.

Ձեռնակալ Voyez **Ձեռնակալ** :

Ձեռնակալ Voyez **Ձեռնակալ** :

Ձեռնագործական (**ի**, **աւ**) *adj*.

De manufacture, *et s.*

Ձեռնագրել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a.* E-

crire de sa main, signer.

Ձեռնագրութիւն (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.* Si-

gnature.

Ձեռնագրել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a.* Or-

donner, conférer les ordres de l'égli-

se, sacrer, consacrer, mettre la main

sur la tête de quelqu'un.

Ձեռնագրել, *et s.* Ordinand.

Ձեռնագրել Voyez **Ձեռնագրել** :

Ձեռնագրութիւն (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.*

Ordination, sacre, imposition des

maines.

Ձեռնագրող (**բող**, **բող**) *adj*,

et s. Ordinant, qui met la main sur

la tête de quelqu'un.

Ձեռնաշին, *adj*, *ind*. Que l'on

peut toucher.

Ձեռնածու (**ի**, **աւ**) *s.* Bateleur,

jongleur, joueur de passe-passe, ou

de gobelets, escamoteur, prestigitateur.

Ձեռնածութիւն (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.*

Tour, tours de passe-passe, batela-

ge, prestige.

Ձեռնակալ Voyez **Ձեռնակալ** :

Ձեռնակալ Voyez **Ձեռնակալ** :

Ձեռնակերտ Voyez **Ձեռնակերտ** :

Ձեռնահաս Voyez **Ձեռնահաս** :

Ձեռնահաս (**ի**, **աւ**) *s.* Ohiro-

mancien.

Ձեռնահասութիւն (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.*

Ohiomaneie.

Ձեռնածու (**ԹԷ**, **ԹՔ**) *s.* Ac-

tion de tendre, ou étendre la main.

Ձեռնամիրք, *adj*, *ind*. Qui tend

la main, ou les mains. **Ձեռնամիրք**

լինել, tendre la main; tendre les

bras, ou les mains.

Ձեռնածու (**եմ**, **եցի**) *v*, *a.*

Fondre, ou former avec sa propre

main.

Ձեռնամած, *adj*, *ind*. Qui tient

les mains jointes.

Ձեռնամիրք, *adj*, *ind*. Qui tou-

che avec la main. **Ձեռնամիրք** **լի-**

նել, toucher, mettre la main sur

quelque chose.

Ձեռնամիրք (**եմ**, **եցի**) *v*, *n.*

Mettre la main, entreprendre; pren-

dre.

Ձեռնակուխ (*ի, ind.*) *Entre-*
prenant, qui entreprend. **Ձեռնա-**
մեխ (*լիկ*), *entreprendre, se mêler;*
mettre la main sur, prendre.

Ձեռնաշարք (*ի, իւ.*) *adj.* Qui
tient ses mains. **Ձեռնաշարքութի** (*թի, թի.*) *s.*
Mouvement des mains.

Ձեռնասկս (*ի, աւ.*) *s.* Maître
des arts; maître, expert en quelque
art.

Ձեռնասրթի (*թի, թի.*) *s.* Chi-
ragre, goutte des mains.

Ձեռնասուն, *adj, ind.* Nourri a-
vec soin, élevé. **Ձեռնասուն աշա-**
խար, *élève, ébéniste.*

Ձեռնաստեղծ, *adj, ind.* Voyez
Ձեռնաստեղծական.

Ձեռնաստեղծական (*ի, աւ.*) *adj.*
Qui est créé, où produit avec la main;
qui est fait à la main, manuel.

Ձեռնա (*ի, աւ.*) *adj.* Manchot,
estropié de la main.

Ձեռնառու Voyez **Ձեռնառու**;
Ձեռնառուութի Voyez **Ձեռն-**
առութի.

Ձեռնարկ (*ի, աւ.*) *s.* Entrepris-
se, reprise.

Ձեռնարկել (*եմ, եցի*) *v, a.*
Mettre la main à quelque chose, en-
treprendre; oser; s'efforcer, tâcher;
argumenter, faire des arguments, rai-
sonner.

Ձեռնարկու (*ի, աւ.*) *s.* Argu-
mentant, argumentateur: entrepre-
neur.

Ձեռնարկութիւն (*թի, թի.*) *s.*
Entreprise, résolution; prise; endroit
par où on tient quelque chose: har-
diesse, audace: argumentation, argu-
ment, raisonnement; preuve, raison.

Ձեռնարկումի (*կմիւ, կմաք*) *s.*
Voyez **Ձեռնարկութի**.

Ձեռնարձակ, *adj, ind.* Libre;
libéral.

Ձեռնարձակութի (*թի, թի.*) *s.*
Liberté, attentat, entreprise, ravage;
libéralité.

Ձեռնարուեստ (*ի, իւ.*) *s.* Ar-
tiste, artisan.

Ձեռնացուլութի Voyez **Ձեռնա-**
առութի.

Ձեռնաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Qui est
toujours en main, usuel, dont on
se sert ordinairement, ou souvent.

Ձեռքի (*ի, աւ.*) *adj.* Dont la

main est rompue; manchot.

Ձեռքից, *adj, ind.* Entrepre-
nant, hardi: arrogant, audacieux,
insolent, impudent. **Ձեռքից լի-**
իկ, *osier, avoir l'audace, ou la har-*
diessse de.

Ձեռքիցութի (*թի, թի.*) *s.* Ar-
rogance, hardiesse.

Ձեռքիցել, *adj, ind.* Mania-
ble, traitable, souple, docile.

Ձեռքիցելութի (*թի, թի.*) *s.*
Souplesse, docilité.

Ձեռքիցել Voyez **Ձեռքիցել**.

Ձեռնթափ, *adj, ind.* **Ձեռն-**
թափ լիկ, *Tirer, ou retirer ses*
mains, abandonner, délaisser entiè-
rement.

Ձեռնթափութի (*թի, թի.*) *s.*
Abandonnement, délaissement.

Ձեռնկաշկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Don-
ner, ou prêter la main, aider, se-
courir.

Ձեռնկաշու (*ի, աւ.*) *adj, et s.*
Qui prête la main, qui aide, qui don-
ne du secours.

Ձեռնկաշութի (*թի, թի.*) *s.* Ai-
de, secours, assistance.

Ձեռնկաւ, *adj, ind.* **Ձեռնկա-**
լիկ, *Être habile, ou capable, pou-*
voir, être en état de; arriver, preu-
dre.

Ձեռնկաւութիւն (*թի, թի.*) *s.*
Habilité, capacité.

Ձեռնկաւութի Voyez **Ձեռնար-**
ձակութի.

Ձեռնոց (*ի, աւ.*) *s.* Gant. **Ա-**
կանել զձեռնոցն, *gantier. Հանել*
զձեռնոցն, *déganter.*

Ձեռնոցավաճառ (*ի, աւ.*) *s.* Gan-
tier.

Ձեռնուայի, *adj, ind.* Qui n'a
rien dans sa main, qui est sans pré-
sent, ou offrande.

Ձեռնպարտաւոր (*ի, իւ.*) *adj.*
Prompt, diligent.

Ձեռնուլ (*ի, աւ.*) *adj, et s.*
Qui donne du secours, qui aide,
contribuant, coopérateur, favorable.

Ձեռնուլ լիկ, *secourir, aider, as-*
sister, coopérer, subvenir, contribuer,
seconder; se donner, céder.

Ձեռնուլութի (*թի, թի.*) *s.* Se-
cours, aide, assistance, moyen, coo-
pération.

Ձեւ (*ոյ, ուլ*) *s.* Queue. **Ձեւ**
առ ձեւ, *queue à queue.*

Ձեր

Ձեր (դ, ու) *pro.* Votre.

Ձերային (այնչ, այնով) *adj.* Votre.

Ձերբախլ, *adj. ind.* Pris, prisonnier. **Ձերբախլ անել** ou **գծ. բանել**, prendre, faire prisonnier.

Ձերբախլել (եմ, եյի) *v, a.* Prendre, faire prisonnier.

Ձերբաձուլթի (թե, թք) *s.* Tiraillement, ou jet de main en main.

Ձերպին, *adj. ind.* Voyez **Ձերային**.

Ձև (դ, ու) *s.* Forme, figure; configuration, conformation; façon, manière, espèce; type; moule, modèle; plan, dessin.

Ձեակ (ի, աւ) *s.* Voyez **Ձև**.

Ձեակաձի (ի, աւ) *adj.* Bien formé; formel.

Ձեականութիւն (թե, թք) *s.* Conformation, configuration, formation; forme, figure.

Ձեակերպել (եմ, եյի) *v, a.* Former, figurer, façonner.

Ձեակերպութիւն Voyez **Ձեակաձի**.

Ձանալ (ամ, ապայ) *v, n-p.* Se former, prendre la forme; se feindre, dissimuler, faire semblant de; se peindre, se figurer; sembler, paraître.

Ձանութիւն (թե, թք) *s.* Forme, apparence.

Ձանուցանել (եմ, ցույցի) *v, s.* Former, figurer, façonner, modeler, mouler; peindre, représenter; copier, contrefaire, assimiler; fabriquer, falsifier, déguiser; dissimuler; feindre.

Ձեկ (եմ, եյի) *v, a.* Modeler, tailler; former, figurer, façonner.

Ձեկ (պի, պաւ) *s.* Instrument qui sert à former, à tailler, ou à modeler.

Ձեութիւն (թե, թք) *s.* Forme.

Ձեթ (ձիթոյ, ձիթով) *s.* Olive; huile. **Սօթ-ձիթոյ**, huilier. **Օծուել ձիթով**, huiler.

Ձի (դ, ու) *s.* Cheval, monture. **Մասակ ձի**, cavale, jument.

Ձիպոտի (ապոյ, տեաւ) *s.* Hippopotame.

Ձիադարման (ի, աւ) *s.* Qui panse les chevaux, palefrenier.

Ձիադէն Voyez **Սպարդէն**.

Ձիախան, *adj, ind.* Demi-homme, et demi-cheval. **Ձիախան**

մարդ, centaure, hippocentaure.

Ձիախոտ, *adj, ind.* Qui fait le brave, ou le rodomont sur un cheval; qui est bien monté.

Ձիախն (ի, աւ) *adj, et s.* Qui appartient aux chevaux; cavalier, qui monte un cheval.

Ձիախոտակ (եկի, եկաւ) *s.* Panis.

Ձիախալաւ, *adj, ind.* **Ձիախալաւ անել**, Pour suivre, ou chasser à cheval.

Ձիախար Voyez **Ձիախալաւ**.

Ձիախարակ (մկի, մկաւ) *adj, et s.* Qui combat à cheval.

Ձիախարանութիւն (թե, թք) *s.* Combat à cheval.

Ձիան, *s, pl, ind.* Les chevaux.

Ձիանաւ, *adj, ind.* Dont le membre viril ressemble à celui d'un cheval.

Ձիասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la monture.

Ձիաստան (ի, աւ) *s.* Voyez **Ձիաստան**: **Ձիաստանեայք**, lieu abondant en chevaux.

Ձիաստանի (նւոյ, նեաւ) *s.* Voyez **Ձիաստան**.

Ձիաստան (ի, եւ) *s.* Guape, taon.

Ձիաւար (ի, աւ) *s.* Voyez **Ձիաւար**.

Ձիաւարել (եմ, եյի) *v, a, et n.* Dresser, monter un cheval; faire bien le manège, monter bien a cheval; gouverner un cheval.

Ձիաւարութիւն Voyez **Ձիաւար**.

Ձիաւար (ի, եւ) *s.* Maître de manège; cavalier.

Ձիաւարութիւն (թե, թք) *s.* Manège.

Ձիաւար (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ձիաւար**.

Ձիաւարի (ի, աւ) *adj.* Qui a lâché la bride à un cheval. **Ձիաւարի լինել** ou **արշաւել**, lâcher la bride à un cheval, courir à toute bride.

Ձիաւարիան (ի, աւ) *s.* Voyez **Սպարդէն**.

Ձիաւար, *adj, ind.* **Ձիաւար լինել**, Courir à cheval.

Ձիաւարայք (նաւ, նաւ) *s, pl.* Voyez **Ձիաւարայք**.

Ձիա.

Հիպոստ (*հիպոստ*) *s.* Hip-
pocentaure, centaure.

Հիվառ (*հիվառ*) *adj.*, *et s.* Ca-
valier; monté.

Հիվառել (*հիվառել*) *v.*, *n.* Mon-
ter un cheval, être monté sur un
cheval.

Հիվառութ (*հիվառութ*) *s.* É-
quitation.

Հիւ, *adj.*, *ind.* Tendu, roide; é-
tendu, vaste; long, prolixe. **Հիւ**
արաւել ou **հիւսն ճմաւել**, courir,
ou poursuivre loin. **Հիւ** **դիւել**, ten-
dre, tirer, darder.

Հիւսնաց, *adj.*, *ind.* Qui court
à cheval.

Հիւսնացարան (*հիւսնացարան*) *s.* Car-
rière, stade.

Հիւսնացիկ, *adj.*, *ind.* Voyez
Հիւսնաց.

Հիւսնացիք (*հիւսնացիք*) *s.*, *pl.*
Course de cheval, carrière, stade;
cavalcade; galopade.

Հիւսնացի, *adj.*, *ind.* Olivâtre,
qui est de la couleur des olives.

Հիւսնակութ (*հիւսնակութ*) *s.*, *pl.*
Olivaison, récolte des olives.

Հիւսնակ (*հիւսնակ*) *s.* Qui presse
des olives.

Հիւսնակի (*հիւսնակի*) *s.*, *pl.*
Pressoir d'olives.

Հիւսնակուկ (*հիւսնակուկ*) *s.*
Olive, fruit d'olivier. **Հիւսնակուկ**
մանր, picholines.

Հիւսնակուն (*հիւսնակուն*) *s.* Olivète,
lieu planté d'oliviers.

Հիւսնիկ (*հիւսնիկ*) *s.* Olive,
olivier.

Հիւսնի (*հիւսնի*) *s.* Nature
d'un cheval.

Հիւ (*հիւ*, *հիւ*) *s.* Don, grace,
présent. **Հիւ** **բնական**, faculté, ta-
lent, privilège, avantage.

Հիւել (*հիւել*, *հիւել*) *v.*, *a.* Donner,
faire don, ou présent.

Հիւել (*հիւել*, *հիւել*) *s.* Goudron, gui-
trah, brai; poix: Voyez **Մաղաքի**.

Հիւելել (*հիւելել*, *հիւելել*) *v.*, *a.* Gou-
dronner; brayer; poisser.

Հիւել (*հիւել*, *հիւել*) *s.* Neige.

Հիւելակ (*հիւելակ*) *adj.* Qui pro-
duit, qui cause de la neige. **Հիւ-**
ելակ **լինել**, neiger.

Հիւելակաւ, *adj.*, *ind.* Enfoncé
dans la neige, couvert de neige.

Հիւելակայ, *adj.*, *ind.* En cou-

leur de neige, fort blanc.

Հիւելակայ, *adj.*, *ind.* Neigeux,
chargé de neige.

Հիւելակայակ, *adj.*, *ind.* Voyez
Հիւելակայ.

Հիւելակայիկ (*հիւելակայիկ*) *s.*
Sorte de fleur.

Հիւելակայ (*հիւելակայ*) *adj.* De
neige.

Հիւելակայիկ (*հիւելակայիկ*) *s.* Qui
porte de la neige.

Հիւելակայ (*հիւելակայ*) *v.*, *n.*
Devenir comme la neige, blanchir;
se couvrir de neige.

Հիւելակայ, *adj.*, *ind.* Voyez
Հիւելակայ.

Հիւելակայ (*հիւելակայ*) *s.* L'eau
de neige.

Հիւելակայ, *adj.*, *ind.* Voyez
Հիւելակայ.

Հիւելակայիկ (*հիւելակայիկ*) *v.*,
s. Faire neiger.

Հիւելակայիկ, *adj.*, *ind.* Clair, ou
blanc comme la neige.

Հիւելիկ, *v.*, *imp.* Neiger.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*, *հիւելիկ*) *adj.*
De neige; froid.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *s.* Ichthyolo-
giste.

Հիւելիկութիւն (*հիւելիկութիւն*) *s.*
Ichthyologie.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *s.* Ichthyo-
phage.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *s.* Voyez
Հիւելիկ.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *s.* Poisson-
nier, marchand de poisson.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *s.* Poissonne-
rie; pêcherie; vivier.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *s.* Voyez **Կա-**
րապ.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*, *հիւելիկ*) *s.* Petit pois-
son; menu poisson, alvin, fœtin,
blanchaille.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*, *հիւելիկ*) *s.* Eufs
de poisson; boutargue.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*, *հիւելիկ*) *s.* Aloyon.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *s.* Pêcheur, qui
pêche du poisson.

Հիւելիկ, *adv.* Comme un
pêcheur.

Հիւելիկ (*հիւելիկ*) *adj.* Qui
appartient à un pêcheur.

Հիւելիկութիւն (*հիւելիկութիւն*) *s.* Pé-
che, art, ou exercice de prendre du
poisson.

Ձկանիչ Voyez **Ձգանիչ** :

Ձկանուլի Voyez **Ձգանուլի** :

Ձկանիչ Voyez **Ձգանիչ** :

Ձկանիչ Voyez **Ձգանիչ** :

Ձկանային Voyez **Ձկերային** :

Ձկանային Voyez **Ձկերային** :

Ձմեռն (մերան, մերամբ) *s.* Hiver, **Ձմեռն առնուլ**, hiverner.

Ձմեռնական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ձմերային** :

Ձմեռնահարուստի (թի, թի) *s.* Égelure.

Ձմեռնամուտք (մուտք, մուտք) *s.* pl. Entrée dans l'hiver, commencement de l'hiver.

Ձմեռնային (այնայ, այնով) *adj.* De l'hiver, d'hiver, hivernal, brumal.

Ձմեռնանալ (ամ, նայայ) *v, n.* Devenir hiver : hiverner, s'hiverner.

Ձմեռնասուն, *adj, ind.* Nourri dans l'hiver, ou pendant l'hiver.

Ձմեռնացեալ (ելայ, ելով) *adj.* Refroidi, devenu comme l'hiver.

Ձմերակն (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ձմերային** :

Ձմերային (այնայ, այնով) *adj, et s.* D'hiver, hivernal : hiver, la saison d'hiver.

Ձմերային (իւայ, նաւ) *s.* Voyez **Ձմերակն** :

Ձմերային (ի, աւ) *s.* Voyez **Ձմերային** :

Ձմերակն (իւայ, նաւ) *s.* Hiver, la saison d'hiver.

Ձմերակն (ի, աւ) *s.* Voyez **Ձմերակն** :

Ձմերակն (աւն, աւամբ) *s.* Maison, ou logis qui sert pour hiverner.

Ձմերակ (իւ, եյի) *v, n.* Hiverner, passer l'hiver.

Ձմերակն (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ձմերային** :

Ձմերակն Voyez **Ձմերային** :

Ձմերակ (ի, աւ) *s.* Lieu où l'on passe l'hiver; quartier d'hiver. **Ձմերակն**, hiverner, passer l'hiver.

Ձմերակ (մերակի, մերակաւ) *s.* Voyez **Մերակայայ** :

Ձոռ (ոյ, ու) *s.* Perche, gaule, bâton fort long, barre; branche longue : échalas.

Ձողարթ (ի, աւ) *adj, et s.* Perché, mis sur une perche : échalas; berceau de jardin, troille. **Ձո,**

զողարթ **զողարթիչ** **զողարթիչ**, échallasser, garnir d'échalas une vigne.

Ձոլ (մուլայ, մուլով) *adj, et s.* Jeté, fondu; massif, pesant : pur, fin : fonte, jet : masse, lingot : poids, pesantier.

Ձոլ (ոյ, ու) *s.* Vallée, vallon **Voyez** **Հիլեղաւ** :

Ձորագիւղ (գիւղ, գիւղիւ) *s.* Village dans une vallée.

Ձորային, *adj, ind.* Qui est inondé, ou débordé dans une vallée.

Ձորակ (ի, աւ) *s.* Petite vallée.

Ձորակ, *adj, ind.* Qui a la forme d'une vallée.

Ձոր (ոյ, ու) *s.* Habit, vêtement, manteau.

Ձորագիւղ (ի, աւ) *adj.* Qui cause la production des habits, lanifère.

Ձորակերթ, *adj, ind.* Qui rompt ses habits.

Ձորագաւառեալ (ելայ, ելով) *adj.* Vêtu, couvert des habits.

Ձորակ (իւ, մեղայ) *v, n-p.* Se faire un habit.

Ձորակ (մի, միաւ) *s.* Méchant habit.

Ձորագիւղ Voyez **Ձորակ** :

Ձու (ոյ, ու) *s.* Œuf.

Ձուակ (ի, աւ) *s.* Omelette.

Ձուակ, *adj, ind.* Œuvé.

Ձուակն (մի, միաւ) *adj.* Ovipare.

Ձուակ, *adj, ind.* Ovale.

Ձուակն (ի, աւ) *s.* Ovaire.

Ձուակն (ի, աւ) Voyez **Ձուակն** :

Ձուակ (ի, իւ) *s.* Fonte, jet, fusion.

Ձուակայ (ի, իւ) *adj, et s.* Jeté : fonte.

Ձուակայ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez **Ձուակայ** :

Ձուակայ (թի, թի) *s.* Fusibilité.

Ձուակայ (ի, աւ) *s.* Fonderie.

Ձուակ (իւ, եյի) *v, a.* Jeter; fondre, liquifier : geler, endurcir par le froid.

Ձուակ (լայ, լիաւ) *adj.* Fusible.

Ձուակ (լի, լիաւ) *adj, et s.* Fondateur.

Ձուակ (լիան, լիամբ) *s.* Fonte.

Ձուակ (միան, միամբ) *s.* Poisson.

Ղզախ Voyez **Ղզիկ** et **Ղզալ** :
Ղզախայ (*ի, խ*) *s.* Anet sauvage.

Ղզախ Voyez **Ղզախ** :
Ղզախ (*շ, ղ*) *s.* (mot grec)

Voyez **Գիթ** ou **Գիծ** :
Ղզալ Voyez **Ղզալ** :

Ղզալ Voyez **Ղզալ** :

Ղզանքան (*նայ, նք*) *s, ղի* .

Voyez **Ղզանքան** :

Ղզանքիկ (*իմ, էյի*) *ս, ղ* . Tinter,

rendre un son : Voyez **Քարանքիկ** :

Ղզանքիկ, *s, ind.* Tintement,

bruit : Voyez **Քարանքիկ** :

Ղզանքան (*լմիկ, լմալ*) *s.*

Voyez **Ղզանքան** :

Ղզիկ (*իմ, էյի*) *ս, ղ* . Voyez

Ղզիկ :

Ղզիկցանքիկ (*իմ, ջույի*) *ս, ղ* .

Tacher, ôter .

Ղզիկ (*իմ, էյի*) *ս, ղ-ք* . Se ca-

cher : Voyez **Ղզալ** : **Ղզիկ ընդ երկ-**

բուն, se terrer, se cacher sous terre .

Ե

Ճ (djè) DJ (comme dans le mot

Français *adjuger*) en détachant l'*a*

des autres lettres, ou en le suppri-

mant, sans presque faire sentir le *d*,

à l'instar du *g* et du *gi* des Italiens,

ou du *g*, *gi* et du *j* des Anglais).

Lettre consonne ; dix-neuvième de

l'Alphabet Arménien . Elle a beau-

coup d'affinité avec la lettre **Զ** et

se confond quelquefois avec elle, par

exemple : **ԲՃԻ**, **ԲՃԻ** ; **Ճանճիկ**,

Ճանճիկ ; **ԳԵՃ**, **ԳԵՃ** ; **ԿԵՃԻ**, **ԿԵՃ** ;

Ճիճ, **Ճիճ** ; **Ճուճ**, **Ճուճ** :

Ճ ou **Ճ** avec une ligne au-dessus,

marque le nombre *Centismo* .

Ճագար (*ի, ա*) *s.* Connil, la-

pin . **ԷՃ** ou **Ճուճի Ճագար**, hase,

lapin . **Չագ** ou **Կորիկ Ճագարի**,

lapereau . **Ոճ** **Ճագարի**, clapiér .

Գոյիկ իրի ճագար, clapir .

Ճախարիկ (*ի, ա*) *s.* Tour, ma-

chiné pour travailler en rond : bobi-

ne ; rouet ; roulette .

Ճախարակազոր (*ի, ա*) *adj*,

et s. Tourné, façonné au tour : tour-

neur, artisan qui fait des ouvrages

au tour .

Ճախարակահ, *adj, ind.* Rond,

tourné, fait, ou façonné au tour .

Ճախարակառ (*ի, ա*) *adj*,

Voyez **Ճախարակայ** :

Ճախարակայ (*գէի, գէի*) *adj* .

Tourné, fait au tour ; fort bien fait,

bien travaillé .

Ճախարակիկ (*իմ, էյի*) *ս, ա* .

Tourner, façonner au tour : orner,

polir .

Ճախիճ Voyez **Ճախիճ** :

Ճախիճ, *s, et adj, ind.* Marécage,

marais, terres humides et bour-

bouses, grenouillère, fondrière, bour-

hier : Voyez **Ճախիճ** : marécageux,

bourbeux .

Ճախիճառ, *adj, ind.* Maré-

cageux .

Ճախիճ, *s, ind.* **Ճախիճառ**

Voyez **Ճախիճ** :

Ճախարակառ (*իմ, էյի*) *ս, ա* .

Tour .

Ճախարիկ (*նայ, նք*) *s, ղի* . Tour ;

culbute ; caracole .

Ճախիկ (*իմ, էյի*) *ս, ղ* . Se

tourner ; faire la culbute ; caracoler ;

faire le brave .

Ճախիճառ (*լմիկ, լմալ*) *s.*

Voyez **Ճախիճ** :

Ճախիճահ (*ի, ա*) *adj, et s.*

Paillard, rusien .

Ճախիճահառ (*իմ, էյի*) *ս.*

Paillardise .

Ճակառ (*ա, ա*) *s.* Front : **Ճա-**

կառ իմառ, face, frontispice ;

façade . **Ճակառ դրոյ**, frontispice .

Ճակառ դրոյ, file, ordre, rang,

une armée rangée en bataille . **Ճա-**

կառ առ, faire front, faire la guerre .

Ճակառադիր (*դիր, դրո*) *s.*

Destin, destinée, prédestination, sort,

fatalité .

Ճակառադրական (*ի, ա*) *adj* .

Fatal : **Ճակառադրական ազանդ**,

fatalisme .

Ճակառադրական, *s, ind.* Fataliste .

Ճակառադրիկ (*իմ, էյի*) *ս, ա* .

Prédestiner .

Ճակառադրուի (*իմ, էյի*) *s.*

Fatalité, destin .

Ճակառադրառ (*ի, խ*) *s.* Ba-

taille rangée .

Ճակառադրուիկ (*իմ, տեյի*) *ս,*

et s. Donner une bataille rangée,

faire la guerre de front .

Ճակառադրադար, *adj, ind.* Qui

range une armée en bataille .

Ճակառառիկ (*ի, ա*) *s.* Le champ

de bataille .

Ճակառիկույանիկ (*իմ, ջույի*)

ս, ղ .

թ, ր. Mettre, ou ranger une armée en bataille.

Ճակատել (իմ, տեղյ) v, ար. Se ranger en bataille.

Ճակեղեղ (ի, աւ.) s. Beatenave.

Ճահ, adj, et s, ind. Convenable, propre, sortable; décent, convenant: convenance, décence. ի ճահ, à propos, convenablement. ի ճահ պատահել ou բաւ, convenir, être propre et sortable. ի ճահ է, il convient, il est expédient, ou à propos.

Ճահագրութիւն (թիւ, թիւ) s. Ecriture convenable, ou à propos.

Ճահաւոր (ի, աւ.) adj. Convenable.

Ճահաւորակիւն (ի, աւ.) adj. Convenable, décent, propre, à propos.

Ճահաւորել (եմ, եղի) v, օ. Rendre convenable, adapter, accommoder.

Ճահաւորութիւն (թիւ, թիւ) s. Convenance.

Ճահեղացանել (եմ, ցուցի) v, ր. Voyez Ճահաւորել:

Ճահիք (հիւ, հիւս) s. Mare, amas d'eau croupissante: Voyez Ճախիւ:

Ճահողակի, adv. Voyez Ճահաղակ:

Ճահողակեւ, adv. Convenablement, à propos.

Ճահողաց, adj, ind. Qui dit, qui est dit à propos, ou convenablement.

Ճահողութիւն (թիւ, թիւ) s. Convenance, décence.

Ճաղատ (ի, իւ.) adj. Chauve, dépilé.

Ճաղատութիւն (թիւ, թիւ) s. Chauveté, dépilation.

Ճաճանակ Voyez Ճաճանակ:

Ճաճանաւորութիւն Voyez Ճաճանաւորութիւն:

Ճաճան (ի, իւ.) s. Rayon, lueur, splendeur, éclat. Ճաճան Սրբաւորութիւն, Soleil.

Ճաճանաղեղ, adj, ind. Rayonnant, brillant, éclatant, reluisant, luisant.

Ճաճանաղարդ, adj, ind. Voyez Ճաճանաղեղ:

Ճաճանաղաւ (ամ, չացայ) v, ր. Briller, éclater.

Ճաճանաղանակ, adj, ind. En forme de rayon:

Ճաճանաւոր (ի, աւ.) adj. Voyez Ճաճանաղեղ:

Ճաճանաւորութիւն (թիւ, թիւ) s. Éclat, lueur brillante.

Ճաճանաւորութիւն ou Ճաճանաղաւորութիւն s, ind. Broderie.

Ճաճանել (եմ, եղի) v, ր. Re-luire, briller, éclater; luire, éblouir.

Ճաճանել (ի, աւ.) adj. Voyez Ճաճանաղեղ:

Ճաճարտակ (ի, աւ.) s. Un brave, un faux brave.

Ճաճարտակել (եմ, եղի) v, ր. Faire le brave, braver.

Ճաճար (ի, աւ.) s. Camp, campement; armée rangée.

Ճաճաւոր (ի, աւ.) adj, et s. Fourni, ou vêtu de brocard: brocard; brocatelle.

Ճաճաւոր, s, ind. Indienne.

Ճայ (ի, իւ.) s. Sorte d'oiseau.

Ճայթել (եմ, եղի) v, ր. Éclater, petiller, faire un grand bruit, craquer, craqueter.

Ճայթեցանել (եմ, ցուցի) v, ր. Faire éclater, rompre.

Ճայթիւ (եմ, թեղյ) v, ր. Voyez Ճայթիւ:

Ճայթիւն, s, ind. Éclat, grand bruit, fracas, crac, craquement, craquement, explosion; fracture.

Ճայթիւն (եմ, թեղյ) s, Voyez Ճայթիւ:

Ճան (ի, իւ.) s. Osselet (avec quoi les enfans jouent).

Ճանաչական (ի, աւ.) adj. Connaitre.

Ճանաչել (եմ, ծանեայ) v, օ. Connaitre, s'apercevoir, remarquer, démêler, reconnaître, savoir, sentir; comprendre, concevoir, entendre. Ոչ Ճանաչել, méconnaître.

Ճանաչողութիւն (թիւ, թիւ) s. Connaissance.

Ճանաչում (լինի, չանի) s. Voyez Ճանաչում:

Ճանաչար (ի, աւ.) s. Voie, chemin, route, marche, traits, voyage: rue, ruelle; sentier; passage: conduit, canal, entremise, moyen.

Ճանաչար, արքայի, grand chemin, chemin public, chemin passant.

Չճանաչարհայն, en voyage, en allant.

Ճանաչարհայն, s, ind. Voyageur, passager.

Ճանապարհագնացութիւն Voyez
Ճանապարհորդութիւն :
Ճանապարհական (ի, աւ) *adj.*
De voyage.

Ճանապարհակից (կցի, կցաւ) *s.*
Compagnon de voyage.

Ճանապարհակիւ (իմ, ցեցաւ) *v, n-p.*
Aller ensemble avec un autre, être compagnon de voyage.

Ճանապարհակցութի (թէ, թք) *s.*
Compagnie de voyage.

Ճանապարհացից (ցուցի, ցուցիւ) *s.*
Guide, qui montre le chemin.

Ճանապարհորդ (ի, աւ) *s.*
Voyageur, qui fait un voyage, qui se met en chemin, qui prend voie, passant, passager.

Ճանապարհորդական (ի, աւ) *adj.*
Qui appartient au voyage.

Ճանապարհորդակից Voyez **Ճանապարհակից**.

Ճանապարհորդարան (ի, աւ) *s.*
Itinéraire.

Ճանապարհորդել (եմ, եցի) *v, n.*
Voyager, faire un voyage, cheminer, marcher, passer en allant, se mettre en chemin, prendre chemin, ou voie, faire, tenir la route, s'ache-miner.

Ճանապարհորդութի (թէ, թք) *s.*
Voyage, marche.

Ճանապարհութի (թէ) Voyez **Ճանապարհորդութիւն** :

Ճանկ ou **Ճանգ** (ոյ, ող) *s.*
Griffe, ongle; patte: grappin, crampon, croc, accroc; crochét, agrafe, cramponnet.

Ճանճ (ի, իւ) *s.*
Mouche.

Ճանճիկ (չկի, չկաւ) *s.*
Moucheron, petite mouche.

Ճանճիւն ou **Ճանճիւն** (ճանն, ճանմք) *s.*
Voyez **Ճանճ** ou **Ճան**.
Ճիկ :

Ճանճկան (ի, աւ) *s.*
Émouchoir.

Ճաշ (ու, ու) *s.*
Dîné, dîner, repas du midi: manger, repas, table, traitement. **Ճամ ճաշու** Voyez **Ճաշածամ** :

Ճաշածամ (ու, ու) *s.*
Heure dînatoire.

Ճաշակ (ի, աւ) *s.*
Goût, saveur: essai, gustation, dégustation, savourement; épreuve; avant-goût; entente: cyathe, setier; petite tasse.
Աւնու զճաշակ, essayer, goûter, sentir, savourer, tâter.

Ճաշակիւն (ի, աւ) *adj.*
Qui appartient au goût, gustatif.

Ճաշակից (կցի, կցաւ) *s.*
Compagnon de dîner, ou de table, convive.

Ճաշակաւութի (թէ, թք) *s.*
Essai, gustation, dégustation, savourement.

Ճաշակարան (ի, աւ) *s.*
Bouche: Voyez **Իւքան** :

Ճաշակաւոր (ի, աւ) *adj.*
Savoureux.

Ճաշակաւորութի (թէ, թք) *s.*
Bonne saveur.

Ճաշակել (եմ, եցի) *v, a.*
Dîner, prendre le repas du midi: manger, repaître: essayer, goûter, savourer, tâter; éprouver. **Չմահ ճաշակել**, mourir.

Ճաշակեղբ (լեաց, լեպ) *s, pl.*
Goût.

Ճաշակեր (ի, աւ) *adj.*
Qui mange.

Ճաշակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.*
Faire goûter, ou manger.

Ճաշակից Voyez **Ճաշակակից** :
Ճաշակումն (կման, կմամք) *s.*
Action de manger.

Ճաշատեղ Voyez **Ճաշատեղի** :
Ճաշատեղի (ղւոյ, զւղ) *s.*
Voyez **Ճաշատուն** :

Ճաշատուն (տան, տամք) *s.*
Lieu du dîner, ou du repas; réfectoire.

Ճաշարան (ի, աւ) *s.*
Voyez **Ճաշատուն** :

Ճաշել (եմ, եցի) *v, a.*
Dîner, prendre le repas du midi: manger.

Ճաշեղբ (լեաց, լեպ) *s.*
Dîner, diné: régal, festin.

Ճառոյ (ի, աւ) *s.*
Missel.

Ճառութամ (ու, ու) *s.*
Heure dînatoire. **Ճառութամբ**, les trois heures canoniales Tierce, Sexte, et None.

Ճառումն Voyez **Ճաշակումն** :
Ճապաղ, *adj, ind.*
Dispersé, répandu, jeté çà et là, épanché.

Ճապաղել (եմ, եցի) *v, a.*
Répandre, épancher, disperser, éparpiller, jeter çà et là. **Արեւմբ ճապաղել**, souiller de sang, plonger dans le sang.

Ճապաղեղ (լեաց, լեպ) *s, pl.*
Ճապաղեղ արեւան, Effusion, épanchement de sang.

Ճապաղումն (լման, լմամք) *s.*
Dispersion; distraction.

Ճապուկ (պիի, պիաւ) *adj.*
Fle-

Flexible; souple; délié, délicat.

Ծառ (ի, իւ) *s.* Discours; traité: histoire, narré, narration, récit: allocution, harangue, discours oratoire, oraison; homélie, parénèse, prône, sermon: panégyrique; discours panégyrique, louange, éloge: dissertation: description: préface, discours préliminaire. **Ըսա Ծառին, առ Ծառն**, littéralement, selon la lettre, à la lettre. **Ծառ արկանել**, 'ի Ծառ առնել. Voyez **Ծառել**.

Ծառաբար, adu. Comme un discours.

Ծառադայթ (ի, իւ) *s.* Rayon, trait de lumière, rayonnement, coruscation, splendeur, éclat, lueur éclatante, lustre, lumière, clarté.

Ծառադայթաբար, adu. Comme un trait de lumière.

Ծառադայթաբեր, adj, ind. Rayonnant, lumineux.

Ծառադայթազգեստ, adj, ind. Fourni de lumière, ou de rayons, lumineux.

Ծառադայթառւ, adj, ind. En forme de rayon de lumière.

Ծառադայթառիք, adj, ind. Qui jette de la lumière, rayonnant, lumineux, éclatant, brillant.

Ծառադայթանշղլ, adj, ind. Voyez **Ծառադայթառիք**.

Ծառադայթատեւել, adj, ind. Brillant, éclatant: Voyez **Ծառադայթառւ**.

Ծառադայթարձակ, adj, ind. Voyez **Ծառադայթառիք**.

Ծառադայթառէտ, adj, ind. Rayonnant, lumineux, éclatant, brillant.

Ծառադայթել (եմ, եցի) v, n. Rayonner, jeter des rayons, reluire, briller, paraître avec éclat, éclater, luire, éclairer, étinceller, petiller.

Ծառադայթուան (թման, թմամբ) *s.* Irradiation, effusion de rayons, rayonnement.

Ծառագիր (գրի, գրաւ) adj, et s. Qui décrit, qui fait la description de: qui est décrit, qui est représenté par le discours.

Ծառադրուի (գլխոյ, գլխով) s. Chapitre, partie d'un livre, commencement d'un discours, d'un traité.

Ծառագրել (եմ, եցի) v, a. Décrire, représenter par le discours,

écrire, narrer, écrire historiquement.

Ծառակեց (կցի, կցաւ) adj, et s. Qui raconte, qui écrit la même chose avec un autre.

Ծառակցել (եմ, եցի) v, a. Écrire, narrer la même chose avec un autre.

Ծառաւանդ (նայ, նգ) s, pl. Babil, caquet, discours ennuyeux, contes; chicanerie, dispute.

Ծառաւանդ (եմ, եցի) v, n. Babiller, caqueter; chicaner, disputer.

Ծառաւանդ (տողի, տողաւ) s. Babillard, caqueteur; chicaneur, discourtois.

Ծառել (եմ, եցի) v, a. Discourir, traiter; narrer, raconter; conter, réciter, parler, dire.

Ծառքներ (տրի, տրաւ) s. Sermonnaire, recueil des sermons, des homélies choisies.

Ծառուան (ռման, ռմամբ) s. Discours, récit, narration.

Ծար (ի, իւ) s. Remède, moyen, expédient, pouvoir, faculté.

Ծարակ (ի, աւ) s. Pâris, pâturage, pré, herbage; viandis: pâture, mangeaille; nourriture, aliment.

Ծարակ հրոյ, nourriture, ou aliment de feu. Ծարակ վերայ, gangrène, indisposition, ou corruption de la chair. Voyez Ծար: Ծարակ գտանել, Ծարակ առնուլ. Voyez Ծարակել.

Ծարակաւոր (ի, աւ) adj. Qui pâture, qui prend sa pâture.

Ծարակել (եմ, եցի) v, a. Pâtrer, prendre sa pâture; repaître, manger; consumer, corrompre: nourrir, entretenir d'aliments: panser une plaie, remédier, guérir.

Ծարակեցուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Pâtrer, donner à manger.

Ծարակիլ (եմ, կեցայ) v, n-p. Pâtrer, paître, repaître, viander; se pâtrer, se nourrir; s'étendre, se dilater: se guérir.

Ծարակուան (կման, կմամբ) s. Pâturage, pâturage: dilatation, extension.

Ծարակող (կողի, կողաւ) s, et adj. Voyez **Ծարակաւոր**.

Ծարձաւել (եմ, տեցայ) v, n-p. Craquer, craqueter, se rompre avec éclat.

Ծարձաւիւն, s, ind. Craquement, craquetement, éclat, fracture.

Ծար,

Ճարձառանկ (սման, սահման) *s.* Voyez **Ճարձառանկ**.

Ճարձանդ (ի, աւ) *s.* Prise; boutique; fermoir; bouton.

Ճարդ (ոյ, ու) *s.* Graisse; suif. **Ճարդ խոզի**, lard; saindoux. **Օծանել ճարդով**, graisser. **Բառնալ ճարդն**, dégraisser.

Ճարպալիք, *adj, ind.* Graisseux; rempli de graisse; adipeux, gras.

Ճարպապարար, *adj, ind.* Voyez **Ճարպալիք**.

Ճարպաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ճարպալիք**.

Ճարպաւորական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ճարպալիք**.

Ճարպիկ Voyez **Ճարսար**.

Ճարպովն, *adv.* Avec sa graisse.

Ճարպութի Voyez **Պարսառութիւն**.

Ճարտասան (ի, աւ) *s.* Orateur, harangueur, rhétoricien, rhéteur, éloquent, qui parle avec éloquence. **Խոր ճարտասան**, oratoirement; éloquemment.

Ճարտասանական (ի, աւ) *adj.* Oratoire.

Ճարտասանել (եմ, եցի) *v, n.* Faire l'orateur, prononcer des discours d'éloquence, haranguer, déclamer.

Ճարտասանութի (թի, թի) *s.* L'art oratoire, rhétorique, art de bien dire, éloquence, déclamation.

Ճարտակար (ի, աւ) *s.* Tire-ligne.

Ճարտար (ի, աւ) *adj, s, et adv.* Maître; artiste; savant, expert en quelque art; maître des arts; docteur; orateur, éloquent; adroit, habile, industrieux, brave, éclairé, capable, intelligent; fort expérimenté, ingénieux; fin, rusé, subtil, délié, dénié; bien, savamment, bravement, habilement, industrieusement, ingénieusement, adroitement, dextrement, finement.

Ճարտարաբան (ի, եւ) *adj, et s.* Bien-disant, éloquent, disert; orateur, déclamateur, beau parleur.

Ճարտարաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Parler avec éloquence, ou avec art.

Ճարտարաբանութի (թի, թի) *s.* Bien-dire, éloquence.

Ճարտարաբար, *adv.* Habilement, adroitement.

Ճարտարագիւ (գիւի, գիւիւ) *adj.* Industrieux, habile.

Ճարտարագործ (ի, աւ) *s, et adj.* Maître, artiste, artificier; ingénieur: bienfait, artificieux, industrieux, ingénieux.

Ճարտարագիւտ, *adj, ind.* Ingénieur, industriel.

Ճարտարագիւտ (գիւի, գիւիւ) *adj.* Connaisseur, intelligent, savant.

Ճարտարաբան (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez **Ճարտարաբան**.

Ճարտարաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Ճարտարաբանել**.

Ճարտարաբանութի Voyez **Ճարտարաբանութիւն**.

Ճարտարաշնորհ, *adj, ind.* Bien exercé, habile, savant, fort expérimenté.

Ճարտարաձիգ, *adj, ind.* Qui est tendu, ou étendu fort bien, ingénieusement.

Ճարտարամիտ (միտ, միտաւ) *adj.* Ingénieux, plein d'esprit, savant, artificieux, industrieux.

Ճարտարամտել (եմ, եցի) *v, n.* Inventer, trouver avec industrie, travailler de génie.

Ճարտարամտել (ամ, րայտ) *v, n.* Être industrieux.

Ճարտարանկար, *adj, ind.* Peint avec art, ou industrie.

Ճարտարանք (նք, նք) *s, pl.* Voyez **Ճարտարութիւն**.

Ճարտարապետ (ի, աւ) *s, et adj.* Architecte: maître des arts; maître, artiste, artisan, ouvrier, auteur, faiseur. **Ճարտարապետ զինարարական**, ingénieur.

Ճարտարապետական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à l'architecture.

Ճարտարապետապետ, *adv.* Comme un architecte.

Ճարտարապետել (եմ, եցի) *v, n, et n.* Bâtir, ou faire avec art, avec industrie.

Ճարտարապետութի (թի, թի) *s.* Architecture, l'art de bâtir. **Ճարտարապետութի զինուորական**, génie, architecture militaire, fortification.

Ճարտարապետ, *adv.* Voyez **Ճարտար**.

Ճարտարաբան Voyez **Ճարտարաբան**.

Ճարտարաբուհում, *adj, ind.* Voyez **Ճարտարագործ**.

Ճար

Գործարարել (հմ, էջի) *v, a, n-p.* Inventer, ruser, se servir de ruses.

Զարմարակցութիւն *Voyez* **Զարմարանութիւն**.

Զարմարանութիւն *Voyez* **Խորհրդանշանութիւն** et **Զարմարանութիւն**.

Զարգացութիւն (թ, թ) *s.* Art, artifice, savoir-faire, habileté, industrie, savoir, érudition, adresse, dextérité, capacité; invention; déli-
catesse; pointe; présence; pénétra-
tion, tour d'esprit, agacéité; finesse,
ruse, subtilité, détour, espièglerie,
feinte, politique, entregent.

Զարկ (նայ, նգ) *s, pl.* Effort: *Voyez* **Զգնութիւն**: **Զարկ** **բնութեան** *mise*.

Զգնալիկաց (գէի, գէաւ) *adj.* Qui mène une vie laborieuse, ou de pénitent, mortifié, éremitique.

Զգնալիկիկ *adj, ind.* *Voyez* **Զգնալիկաց**.

Զգնալիկիկ *adj, ind.* Laborieux, pénible.

Զգնալիկից (էի, էյաւ) *adj, et s.* Compagnon de travail, ou de combat.

Զգնալիկ *v, adj, ind.* *Voyez* **Զգնալիկաց**.

Զգնալիկ (ի, աւ) *s.* Hermitage.

Զգնալիկ (ի, աւ) *s.* Qui travail-
le, qui combat: hermite, anachorète,
solitaire.

Զգնալիկ (իմ, էիցայ) *v, n-p.* *Voyez* **Զգնիկ**.

Զգնիկ (հմ, էյի) *v, a.* Fatiguer,
donner de la fatigue, de la peine,
travailler, tourmenter, forcer, presser.

Զգնիկ (իմ, նիցայ) *v, n-p.* Se
fatiguer, se donner de la peine, men-
ner une vie laborieuse, ou pénible,
travailler, être en travail, se tour-
menter: mortifier, macérer, affliger
son corps, réprimer ses passions;
s'efforcer, tâcher, faire un effort,
s'évertuer, prendre peine, se forcer,
combattre, résister.

Զգնալիկից *Voyez* **Զգնալիկից**.

Զգնալիկ *Voyez* **Զգնութիւն**.

Զգնութիւն (թ, թ) *s.* Fatigue,
travail, peine, tourment: effort, com-
bat, résistance, pénitence, mortifica-
tion, macération.

Զգնութիւն (նման, նմամբ) *s.* *Voyez* **Զգնութիւն**.

Զգնութիւն (գնայ, գնայ) *s, pl.* *Voyez* **Զգնութիւն**.

Շէշ (ի, եւ) *adj.* Chaussé, dé-
pilé.

Շէշ (թ, թ) *s.* Dépila-
tion, chauveté.

Շէշ (հմ, էյի) *v, a.* Fen-
dre, couper, diviser, tailler, déchirer,
rompre, crevasser; gercer; sèler;
échancrer; inciser; trouer, percer,
ouvrir.

Շէշ (աւ, էիցի) *v, a.* *Voyez* **Շէշ**.

Շէշ (ոյ, ու) *s.* Fente,
coupure, taillade, incision, estaffla-
de, déchirure, fissure, crevasse, frac-
ture, rupture, sèlure, gercure, bris;
décoûsure; accroc; ouverture, pertuis,
trou.

Շիմ, *s, ind.* Promenade; mar-
che, allée. **Շիմ** *Voyez* **Շիմ**.

Շիմական (ի, աւ) *s.* Péripatète-
ticien.

Շիմականութիւն (թ, թ) *s,*
Péripatétisme.

Շիմարան (ի, աւ) *s.* Allée, lieu
propre à se promener, promenoir,
promenade: académie, lycée.

Շիմարանիկ, *adj, et s, ind.*
Académique: académicien: acadé-
miste.

Շիմարանիկիկ, *adv.* Académique-
ment.

Շիմիկ (հմ, էյի) *v, n.* Se pro-
mener; marcher, aller.

Շիմիկ *Voyez* **Շիմիկից**.

Շիմիկից (էից, էից) *s, pl.*
Promenoir, allée, terrasse, corridor,
galerie: promenade, marche. **Շիմիկից** *'ի զէրայ սեանց*, péristyle.

Շիմիկացանիկ (հմ, ջուցի) *v, s.*
Promener.

Շիմիկ (իմ, էիցայ) *v, n-p.* *Voyez* **Շիմիկ**.

Շիմիկ (նայ, նգ) *s, pl.* *Voyez* **Շիմիկից**.

Շիմութիւն (թ, թ) *s.* *Voyez* **Շիմ**.

Շիմիկ (ոյ, ու ou է, աւ) *s.*
Écume, impuretés d'un corps qui
bout; bouillon.

Շիմիկ (աւ, էիցի) *v, a.* *Voyez* **Շիմիկից**.

Շիմիկացան, *adj, ind.* Puant,
fétide.

Շիմիկիկ (հմ, էյի) *v, a.* Ecu-
mer; faire bouillir; brûler.

Շիմ

Հեղ (դ, ու) *s.* Hâte, diligence, promptitude. **Հեղ առ** Voyez **Հեղի** **Հեղի** **Հեղի** Voyez **Հեղի**.

Հեղի (հե, հի) *v, n.* Hâter, presser, diligenter: se hâter, se dépêcher.

Հեղից (հե, հի) *v, n.* Hâter, presser, diligenter.

Հեղի (հե, հի) *v, n.* S'empreser, se hâter, se dépêcher, avoir hâte.

Հեղով *adv.* Avec hâte, en hâte, avec diligence, à la hâte.

Հեղ (հ, ու) *s.* Race, descendants.

Հեղակ (հ, ու) *adj.* Voyez **Հեղակ**.

Հեղի (հե, հի) Voyez **Հեղի**.

Հեղ (հ, ու) *s.* Effort, tentative; crise: Voyez **Հեղի**.

Հեղ (հ, ու) *s.* Cri. **Հեղ հի** *crier, faire, jeter des cris.*

Հեղ (հ, ու) *s.* Voyez **Հեղ**.

Հեղ ou **Հեղ** (հե, հի) *adj.* Épargnant; épargné, étroit, stricte, rigoureux, exact, correct; précis, ponctuel; régulier: étroitement, à l'étroit, strictement; correctement, exactement, justement, régulièrement: Voyez **Հեղ**.

Հեղ (հե, հի) *s.* Cri, criailleurie, gronderie, piaillerie, hurlement. **Հեղ առ** ou **Հեղի** *crier, faire, ou jeter des cris, criailleur, gronder, grogner, piailler, hurler.*

Հեղի (հե, հի) Voyez **Հեղի**.

Հեղ (հե, հի) *s.* Grappillon, petite grappe.

Հեղ (հ, ու) *s.* Griffe, ongle, serres, patte.

Հեղի (հ, ու) *adj.* Fourmi de gusse.

Հեղ (հ, ու) *s.* Monstre: Voyez **Հեղ**.

Հեղի (հ, ու) *adj.* Monstrueux.

Հեղ (հ, ու) *s.* État d'un monstre.

Հեղ (դ, ու) *s.* Branche, rameau; greffe; hart.

Հեղ (հե, հի) *s.* Le plus petit doigt de la main, ou du pied.

Հեղի *adj.* Blanche, fourchu.

Հեղ (հե, հի) *s.* Ver, vermine, vermisseau, insecte, malcule, bestiole, charançon, gorce, mite.

Հեղի (հե, հի) *adj.* Qui est mangé des vers, vermoulu.

Հեղ (հե, հի) *s.* Presser, pressurer, froisser, meurtrir, faire une contusion, comprimer, ser-

rer, resserrer, éteindre. **Հեղի** *adj.* mouvoir à la compression.

Հեղի (հե, հի) *s.* Voyez **Հեղի**.

Հեղի (հե, հի) *s.* Foulure, froissure, froissement; meur-

trissure; contusion.

Հեղի (հե, հի) *s.* Petit oiseau, pommier, y moussu, lé-

quet.

Հեղի (հե, հի) Voyez **Հեղի**.

Հեղի (հե, հի) *s.* Compressibilité.

Հեղ (հե, հի) *s.* Presser, fouler, pressurer, exprimer; étreindre, serrer, comprimer, froisser, meur-

trir; macérer, mortifier, mater, dom-

pter, réprimer, déprimer, affaisser, accabler, surcharger, contraindre, gêner, opprimer, opprimer.

Հեղի (հե, հի) *s.* Voyez **Հեղի**.

Հեղի (հե, հի) *adj.* Com-

pressible.

Հեղի (հե, հի) *s.* Voyez **Հեղի**.

Հեղի (հե, հի) *s.* Foulure, froissement; compression, dé-

pression, expression; affaissement, charge; serrement; mortification, mac-

ération.

Հեղի (հե, հի) *adj.* Cer-

tain, vrai, assuré, exact, précis, effectif, réel.

Հեղի (հե, հի) *adj.* Vé-

rité: qui prouve, qui démontre.

Հեղի (հե, հի) *s.* Dire la vérité; assurer, prouver, dé-

montrer.

Հեղի (հե, հի) *s.* Vé-

rité d'un discours, preuve, démon-

stration; certitude, assurance.

Հեղի *adv.* Certainement, vraiment, exactement, effectivement.

Հեղի *adj.* Vrai,

véritable, véridique, dit véritablement, fidelle.

Ճշգրտապէս, *adv.* Voyez **Ճշգրտաբար** :

Ճշգրտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Vérifier, prouver la vérité, certifier, assurer, justifier, montrer : rechercher, s'assurer.

Ճշգրտեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Ճշգրտել** :

Ճշգրտեմ, *adv.* Voyez **Ճշգրտաբար** :

Ճշգրտութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Vérité, certitude, assurance; vérification; exactitude.

Ճշգրտիկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Acheter avec épargne.

Ճշգրտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Épargner, user d'épargne, ménager la dépense, lésiner : Voyez **Ճշգրտել** :

Ճշգրտեմ, *adv.* Avec épargne, serrement, étroitement, strictement, frugalement, petitement, mesquinement; rigoureusement, austèrement, scrupuleusement; juste, au juste, justement, fidèlement, exactement, précisément, proprement, régulièrement, ponctuellement, de point en point.

Ճշգրտութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Épargne, parsimonie, ménagement dans la dépense, lésine; frugalité; exactitude, ponctualité, fidélité, justesse, précision, régularité; scrupule; rigueur, austérité.

Ճշգրտիկ (*բոկ, բոկեմ*) *adj.* Vrai, véritable, effectif, réel, certain, constant, sûr, solide : véridique, fidelle, droit, franc, sincère.

Ճշգրտաբար (*ի, եւ*) *adj.* Véridique.

Ճշգրտաբանիկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Dire la vérité.

Ճշգրտաբանութի Voyez **Ճշգրտաբանութի** :

Ճշգրտագոյնի (*բոկի, բոկեմ*) *adj, comp.* Très, ou plus vrai, très-véritable, fort certain, sûr, évident.

Ճշգրտագրեմ (*եմ, եցի*) *v, a.* Écrire sincèrement, fidèlement, ou exactement.

Ճշգրտադատ, *adj, ind.* Juste, équitable, qui juge équitablement.

Ճշգրտախոս (*ի, եւ*) *adj.* Véridique, fidelle, vrai, véritable.

Ճշգրտախօսել (*եմ, եցի*) *v, n.* Dire la vérité.

Ճշգրտախօսութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Véracité.

Ճշգրտական (*ի, եւ*) *adj.* Voyez **Ճշգրտիկ** :

Ճշգրտակորոյս, *adj, ind.* Qui a perdu la vérité, éloigné de la vérité, faux.

Ճշգրտաճառ, *adj, ind.* Véridique, vrai, véritable.

Ճշգրտապատում, *adj, ind.* Voyez **Ճշգրտաճառ** :

Ճշգրտապէս, *adv.* Voyez **Ճշգրտաբար** :

Ճշգրտապէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime la vérité, sincère, droit.

Ճշգրտասիրաբար, *adv.* Sincèrement, droitement.

Ճշգրտասիրութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Amour de la vérité, sincérité, équité.

Ճշգրտաւեր (*ի, եւ*) *adj.* Qui a vu réellement.

Ճշգրտաւերիկ, *adj, ind.* Réel, vrai.

Ճշգրտաւերիկ, *adj, ind.* Réel, vrai, exact.

Ճշգրտացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Ճշգրտել** :

Ճշգրտախօսութի Voyez **Ճշգրտախօսութի** :

Ճշգրտաքննի, *adj, ind.* Bien examiné, sûr, certain, vrai.

Ճշգրտիկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Avérer, vérifier, certifier, justifier, assurer, montrer, prouver.

Ճշգրտիկ, *adv.* En vérité, à la vérité, au vrai, vraiment, véritablement, certainement, certes, sans doute, effectivement, constamment, en conscience; réellement, en effet.

Ճշգրտութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Vérité; véracité, fidélité, certitude.

Ճշգրտել Voyez **Ճշգրտել** :

Ճշգրտութի Voyez **Ճշգրտութի** :

Ճշգրտիկ (*ի, եւ*) *adj.* Copieux, abondant, ample, grand, opulent, riche, puissant.

Ճշգրտիկ (*ի, եւ*) *adj.* Éloquent, disert; qui parle beaucoup, qui abonde en son discours.

Ճշգրտախօսել (*եմ, եցի*) *v, n.* Abonder en discours, parler beaucoup : braver.

Ճշգրտախօսութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Eloquence, bien-dire.

Ճշգրտաբար, *adv.* Amplement, suffisamment.

fusement; libéralement, cavalièrement, à la grande; opulemment, richement, magnifiquement; impérieusement; prolixe-ment.

Զոխազոյն (զոխի, զոխիւ) *adj.*, *comp.* Très-abondant, copieux; fort riche. **Զոխազոյնս** Voyez **Զոխա**.

Զոխակն (ի, աւ) *adj.* Voyez **Զոխա**.

Զոխանալ (ամ, խաջայ) *v.*, *n-p.* S'enrichir, abonder: braver, trancher du grand seigneur, s'enorgueillir, faire le fier.

Զոխանիս *adv.* Voyez **Զոխա**.

Զոխացանկ (եմ, ցոցի) *v.*, *z.* Enrichir.

Զոխութի (թի, թի) *s.* Abondance, diffusion; richesse; opulence; faculté, puissance, dynastie; orgueil, tyrannie, fierté.

Զոքել (եմ, էջի) *v.*, *a.* Dépiler, ôter le poil.

Զոգարել (եմ, էջի) *v.*, *a.* Délivrer, mettre en liberté, affranchir, ôter, tirer, faire échapper, sauver, dépeçer. **Զոգարել զանիս**, échapper, s'évader, se soustraire, se dépeçer, démêler, se sauver.

Զոգարումն (թան, թանի) *s.* Délivrance.

Զոքել (եմ, էջի) *v.*, *a.* Déchirer, rompre.

Զոպն (ի, աւ) *s.* Corde; lacs, lacet.

Զոռոմ (ի, աւ) *adj.* Déclamatoire, éloquent, disert.

Զոռոմարան (ի, եւ) *adj.*, *et s.* Déclamateur.

Զոռոմարանկ (եմ, էջի) *v.*, *n.* Déclamer; parler beaucoup.

Զոռոմարանութի (թի, թի) *s.* Déclamation; galimatias pompeux; facilité à s'expliquer.

Զոռոմանալ (ամ, խաջայ) *v.*, *n.* Déclamer; parler beaucoup; faire le brave.

Զոռոմութի Voyez **Զոռոմարան**.

Զուռայ Voyez **Զեռայ**.

Զուռական (ի, աւ) *adj.* Montreux.

Զուռալ (ամ, աչի) *v.*, *n.* Voyez **Զուռակ**.

Զել (եմ, էջի) *v.*, *a.* Crier,

pousser, jeter un cri, crier, plaindre, plaindre, gémir, lamenter.

Զիւն (ի, ind.) *s.* Cri, piaillerie, piaillerie; plainte, gémissement, lamentation.

Զիւն (լոն, լոն) *adj.*, *et s.* Criaillieux, criard, piaillieux, plaintif, gémissant, qui se lamente.

Զիւն Voyez **Զիւն**.

Զիւն (Զիւն, Զիւն) *s.* Cigale.

Զառալ (ի, եւ) *s.* Grappilleur, grappiller, dévorer, consommer, détruire, exterminer.

Զառալ (եմ, էջի) *v.*, *n.* Voyez **Զառալ**.

Զառալութի (թի, թի) *s.* Action de grappiller.

Զառի (եմ, էջի) *s.* Bruit, cri.

Զառի (եմ, էջի) *v.*, *a.* Faire du bruit, pousser des cris.

Զառի (եմ, էջի) *v.*, *n.* Brier; gringotter.

Զառի (եմ, էջի) *s.*, *ind.* Action de pépier, cris des oiseaux.

Զառի (զառ, զառ) *s.* Qui pépie.

Զառ (ի, աւ) *s.* Lumière, flambeau, chandelle, bougie, lampe.

Զառարել *v.*, *n.* moucher la chandelle.

Զառարան (ի, աւ) *s.* Lampéron: branche d'un chandelier.

Զառարայ (լոն, լոն) *s.* Illumination, quantité de lumières.

Զառակալ (ի, աւ) *s.* Chandelier: lampadaire; acolyte.

Զառակի (եմ, էջի) *s.* Voyez **Զառակալ**.

Զառարան (ի, աւ) *s.* Chandelier, candelabre; torchère, guéridon.

Զառարան բազմաթիւ, girandole.

Զօձ ou **Զօձ**, *s.*, *ind.* Bascule.

Voyez **Զօձ**.

Զօձ (ի, աւ) *s.* Balancement, oscillation, vibration.

Զօձ (եմ, էջի) *v.*, *a.* osciller, pendule. **Զօձ** (եմ, էջի) *v.*, *n.* Brandiller.

Զօձ (եմ, էջի) *v.*, *a.* osciller, pendule: oscillatoire.

Զօձ (եմ, էջի) *v.*, *a.* osciller, pendule: balancer, vibrer, osciller.

Զօձ (եմ, էջի) *v.*, *n-p.* So-

bran-

branlifier; se balancer, se tremousser.

Դժ (ի, է) s. Cuirasse.

Մ

Մ (mian) M. Lettre consonne, vingtième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois en Ն, par exemple: Մարիթ, անթիծ; աւարիշ, անկարիշ.

Մ ou Մ՝ avec une ligne au-dessus, marque le nombre Deux-centième.

Մազապիթ (ի, է) s. Parchemin.

Մազապիթադործ (ի, աւ) s. Parcheminier.

Մազապիթեայ, adj, ind: Qui est de parchemin.

Մազիկ (դի, դաւ) s. Griffe, onglet, serre.

Մազիկադիւնա՞ն՝ Voyez Մազիսարաւ.

Մազիսարաւ (ի, աւ) s. (mot latin *Magister*). Maître, magistrat, maire.

Մազիսարաւեան (ի, աւ) adj. Magistral, qui est du maître.

Մազիսարաւութի (թի, թի) s. Magistère; magistrature.

Մազիկ (եմ, էյի) v, a. Voyez Մազիկի.

Մազիկի (եմ, էյի) v, a. Griffer; s'agripper, s'attacher avec les griffes; grimper; graver.

Մազիկի, adv. Avec les griffes.

Մազիկի բռնակի, griffer. Մազիկի երանելի ի լիւր, grimper, graver.

Մազիկաւի (ի, աւ) s. Voyez Մազիկաւ.

Մազիկաւ (ի, աւ) s. Aimant, pierre d'aimant, calamite, aiguille aimantée.

Մազիկաւեան՝ Voyez Մազիկեան.

Մազիկեան, adj, ind. Aimantin; magnétique. Մազիկեան դուրս, magnétisme.

Մազ (դ, ու) s. Poil; crin, soie; brin.

Մազադործ (ի, աւ) adj. Voyez Մազիկի.

Մազապիթ՝ Voyez Մազապիթ.

Մազապիթ, adj, ind: Մազապիթ դիւնակի, ou ճորդարիկ. Se sauver à peine, ou difficilement.

Մազեղ (դաւ, դաւ) s. Héros: Voyez Միգաղ.

Մազեղ (ի, աւ) adj. Pehr, garni de poil.

Մազեղի (դի, դաւ) adj. Qui est fait, ou tissu de poil: haitre, cilice.

Մազեղի (ի, է) s. Pinçettes, instrument pour s'arracher le poil.

Մազապիթ (ի, է) s. Mastic.

Մազապիթ դիւն, sandaraque.

Մաթ (դ, ու) s. Voyez Մաթի.

Մաթիկաւիկաւ (ի, է) s. Mathématiques: Voyez Մաթիկաւ.

Մաթիկաւ (ի, աւ) s. Arhousse.

Մաթիկաւիկ (իւր, իւր) s. Arbousier.

Մաթիկաւ (եւր, էյի) adj. Châtré.

Մաթիկ (եմ, էյի) v, n. Écacher, froisser; écraser; mâcher: châtrer; chaponner; hongrer.

Մաթիկ (լիւր, լիւր) s. Chameau (ou) câble.

Մաթիկ (դ, ու) s. Grosse aiguille.

Մաթիկ (աւ, էյի) v, n. Envier, porter envie.

Մաթիկ (ի, է) s. Sac, sachet; poche, bourse, valise; bougette; canapsa, havre-sac; sacoche; besace; bissac.

Մաթիկ (իւր, էյի) s, pl. Envie, haine.

Մաթիկ (յոյ, յոյ) adj. Envieux, qui porte envie.

Մաթիկ (իւր, էյի) s. Bois résineux, allumette.

Մաթիկ, adj, ind, Joint, attaché, conglutiné.

Մաթիկ (իւր, էյի) v, n. Se coller, s'attacher, se prendre à cailler, se cailler, se figer, s'épaissir, se coaguler, s'engrumele, se mettre en grumeau.

Մաթիկ (աւ, էյի) v, n. Voyez Մաթիկ.

Մաթիկ (դ, ու) s. Conglutination, soudure; consoaction, attachement, liaison: grumeau, coagulation, cailllement; gelée.

Մաթիկ (իւր, էյի) s. Voyez Մաթիկ.

Մաթիկ (իւր, էյի) s. Cail-

լե, lait caillé; caillebotte, caillot.

Մածուցանել (*եմ, ծուցի*) *v, t.* Souder, coller, congutiner, empâter; attacher, lier, joindre: cailler, coaguler, sîger, épalassir.

Մածուցիկ, *adj, ind.* Gluant, glutineux, visqueux, pâteux.

Մակ, բր. Sur, sus, dessus, au-dessus.

Մակաբաժանել (*եմ, էջի*) *v, a.* Subdiviser.

Մակաբերական (*ի, աւ.*) *adj.* Conclusion.

Մակաբերել (*եմ, էջի*) *v, a.* Induire, déduire, inférer, argumenter; recueillir, conclure.

Մակաբերութիւն (*թե, թք.*) *s.* Conclusion.

Մակաբաւթիւթ, *adj, ind.* Étendu, vaste.

Մակադէւ (*գիտի, գիտու.*) *s.* Incube: Voyez **Միւսանը**.

Մակադիծ (*գծի, գծիւ.*) *adj, et s.* Écrit dessus, ou empreint: Voyez **Մակագիր**.

Մակագիր (*գրի, գրաւ.*) *s.* Épigraphe, inscription, titre, écriteau, intitulation. **Մակագիր նամակայ**, suscription, dessus d'une lettre.

Մակագրել (*եմ, էջի*) *v, a.* Écrire sur, intituler, attribuer.

Մակագրութիւն (*թե, թք.*) *s.* Voyez **Մակագիր**.

Մակագրական (*ի, աւ.*) *adj.* Adjectif, épithète: Voyez **Ածական**.

Մակագրական անուն, surnom: Voyez **Մականուն**.

Մակադրել (*եմ, էջի*) *v, a.* Imposer, mettre dessus.

Մակադրութիւն (*թե, թք.*) *s.* Imposition, action d'imposer.

Մակալեզու (*ի, աւ.*) *s.* Petite langue.

Մակածել (*եմ, ածի*) *v, a.* Imposer, imposer.

Մակածութիւն (*թե, թք.*) *s.* Induction, conséquence: Voyez **Մակաբերութիւն**.

Մակակէտ (*կիտի, կիտիւ.*) *s.* Virgule, ou point au-dessus d'une lettre (par exemple ի, ի, լ).

Մակաձի (*ոյ, ու.*) *s.* Cavalier, monté sur un cheval.

Մակադաւան (*ի, աւ.*) *s.* Parc de brebis, lieu où parquent les moutons.

Մակադել (*եմ, էջի*) *v, a.* Parquer les brebis, ou les moutons; paquer.

Մակադեցուցանել (*եմ, ցուցի.*) *v, t.* Voyez **Մակադել**.

Մակադել (*իւ, դեցայ*) *v, a.* Parquer, être dans le parc (en parlant d'un troupeau).

Մակա (*ի, աւ.*) *s.* Bâton, baguette (instrument à jouer).

Մականունակ (*եմ, էջի*) *v, a.* Surnommer, intituler.

Մականուն (*ան, անութիւն*) *s.* Surnom; intitulation; prénom.

Մականունութիւն (*թե, թք.*) *s.* Voyez **Մականուն**.

Մակապիս (*սեպի, սեպիւթ*) *s.* Épistyle.

Մակապիսեալ (*եւր, եւրիւ.*) *adj.* Répandu, ou étendu sur.

Մակարգ (*ի, աւ.*) *s.* Caille-lait, grumeau, caillé, caillebotte, caillot.

Մակարդակ (*ի, աւ.*) *s.* Plan, plat: surface plane.

Մակարդակ ձև, plan géométral.

Մակարդակագուն (*գնաց, գնացու.*) *s.* Planisphere.

Մակարդակագործութիւն (*թե, թք.*) *s.* Planimétrie.

Մակարդել (*եմ, էջի*) *v, a.* Cailler, coaguler.

Մակարդիլ (*իւ, դեցայ*) *v, a.* Se cailler, se coaguler, s'engrimer, se prendre.

Մակացական (*ի, աւ.*) *adj.* Scientifique.

Մակացեալ (*եւր, եւրիւ.*) *adj.* Docte, savant.

Մակացու (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Étudiant, qui étudie.

Մակացութիւն (*թե, թք.*) *s.* Étude, connaissance, doctrine, savoir, érudition, science.

Մակաւելի (*լայ, լու.*) *adj.* Surabondant, surplus.

Մակայ (*ի, աւ.*) *s.* Adverbe.

Մակայի, adverbial. *իբրեւ զմեկայ*, adverbialement.

Մակեղու, *adj, ind.* Accessoire.

Մակերևոյթ (*ութի, ութիւ.*) *s.* Superficie, surface; face, dessus, dehors, écorce.

Մակերևութիւն (*թե, թք.*) *s.* Surface, superficie.

Մակընծացութիւն (*թե, թք.*) *s.* Flux, flot, marée.

Մահահաւանք (*ի, իւ.*) *adj.*

Plan; plat; égal, uni.

Մահոյի (*մահուի, մահուհու.*)

s. Ghaleupé, esqris, bachot, nacelle; bateau.

Մահաստեղծի (*ԹԷ, ԹՃ.*) *s.*

Diéssén, diéssén.

Մահ (*ու, ու, ուս, ուսմ.*)

s. Mort, fin de la vie, décès, tépas; massacre, tuerie, carnage.

Մահաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Mortifère, mortel, malin, funeste, fatal.

Մահաւորակ (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Qui s'embouche, qui conduit à la mort, mortel.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Qui annonce la mort, qui apporte la nouvelle de la mort, funeste, triste.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui cause la mort, mortel.

Մահադոյժակ (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահադոյժ (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez Մահադոյժ.

Մահահաւանք, *adj, ind.* Pestilentiel, pestilentieux, mortel.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Qui invite, qui provoque, qui cause la mort.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Qui s'attire la mort.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Qui donne, qui cause la mort, mortel, pestilentiel.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մահահաւանք (*ի, աւ.*) *adj, ind.* Voyez Մահահաւանք.

Մաղեկ (հեղ. հիւս.) *s.* Cornes du croissant de la lune; ornement qui a la forme du croissant de la lune.

Մաղեխ (հայ. հնգ.) *s.* pl. Lit, couche; matelas. **Մաղեխ առկա** *հիւս.* hamac.

Մահանգա (հ. առ.) *adj.* Mortel, sujet à la mort.

Մահանգութիւն (հիւս. թիւ.) *s.* Mortalité, condition de ce qui est mortel.

Մահակալ (հ. առ.) *adj.* et *s.* Malade sur la bièvre: bois de lit.

Մահապետ (հ. առ.) *adj.* et *s.* Mahométan, musulman, turc.

Մահապետութիւն (հիւս. թիւ.) *s.* Mahométisme.

Մահապետիկ, *adj.* ind. Qui a une grappe de raisin mortelle, du pestilenteux, mortel.

Մահապետիկ, *adj.* ind. et *adv.* Mortel, extrême: à mort, mortellement.

Մահապետիկ (առ. առ.) *s.* Peste, peste, mortalité, maladie contagieuse.

Մաղ (հ. հիւ.) *s.* Bluteau, blutoir, tamis, sas, cribble. **Մաղ մաղալ** Voyez **Բաղ**.

Մաղալ (ոյ. առ.) *s.* Pétuite, flegme.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Pituiteux, flegmatique.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Cribleux.

Մաղալ (հիւս. հիւս.) *s.* Bluter, tamiser, sasser, cribler, **Մաղալիկ** *մաղալ*, ressasser.

Մաղալիկ (հ. հիւ.) *s.* Assiette; patène.

Մաղալիկ (հայ. հնգ.) *s.* pl. Prière, oraison, supplication, déprecation, imploration; rogations; litanies.

Մաղալիկ (հիւս. հիւս.) *s.* et *n.* Prier, supplier, implorer, requérir.

Մաղալիկ (հիւս. հիւս.) *s.* Corne d'abondance.

Մաղալիկ (հ. առ.) *s.* Voyez **Մաղալ**.

Մաղալիկութիւն Voyez **Մաղալ**.

Մաղալալ (առկ. առկա.) *adj.* Brûlant, mordicant, corrosif.

Մաղալ (հ. հիւ.) *s.* Bile.

Մաղալալալ, *adj.* ind. Bileux.

Մաղալալալ, *adj.* ind. Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մաղալալ (հ. առ.) *adj.* Bileux.

Մանկապանութի (թէ, թք) *s.* Massacre, ou tuerie des enfans.

Մանկավարժ (ի, իւ) *adj, et s.* Voyez **Մանկածու**.

Մանկավարժել (եմ, եցի) *v, a.* Elever, instruire les enfans, donner de l'éducation aux enfans.

Մանկարար (ի, աւ) *adj*: Voyez **Մանկարեր**.

Մանկարարութիւն Voyez **Մանկարերութիւն**.

Մանկացուցանել (եմ, շուցի) *v, t.* Rendre un enfant; rajeunir, rendre la jeunesse.

Մանկիկ, *s, ind.* Petit enfant.

Մանկութիւն (թէ, թք) *s.* Enfance, bas âge: jeunesse.

Մանկեակ, *s, ind.* Petit enfant: Voyez **Մանկաթ**.

Մանկեայք (եայք, եթ) *s, pl.* Voyez **Մանկաթ**.

Մանկաթ (աւոյ, աւով, աւու) *s, pl.* Les petits enfans, les garçons, jeunesse, marmaille, les jeunes gens.

Մանկայ (ի, իւ) *s.* Voyez **Ընծայ** ou **Պատարագ**.

Մանուած (ոյ, ու) *s.* Filage; flure; tortillement: tour, détour, sinuosité. **Մանուածք բանից**, ambages, détours, circuit de paroles.

Մանուածոյ, *adj, ind.* Filé; tortu: tortueux, anfractueux, plein de détours.

Մանուկ (նկան, նկամ) *s.* Enfant, gargon; ou fille en bas âge: fils, ou fille: puceau: petit enfant: jeune, jeunet. **Մանուկ տղայ, մանուկ մասաղ**, enfant, petit enfant. **Մանկուհիք առաքառաթի**, paronymes.

Մանուկաթ (ի, աւ) *s.* Violette.

Մանր (նու, նու) *adj, et adv.* Menu, petit, léger, mince, ténu, fin, subtil, délié: menu; en fort petits morceaux; par le menu, en détail. **Մանր հատանել**, couper menu. **Մանր մանր կտորել**, trancher, ou couper en fort petits morceaux. **Մանր տանել**, dire par le menu.

Մանրագոյն (գուշի, գուշիւ) *adj, comp.* Fort, ou plus menu, très-petit, fin, subtil.

Մանրագոր (ի, աւ) *s.* Mandragore.

Մանրագրութիւն (թէ, թք) *s.* Micrographie.

Մանրագրութիւն (կան, կամի) *s.* Microscope: Voyez **Խոշորացոյց**.

Մանրացնի, *adj, ind.* Voyez **Խմբագրոյց**.

Մանրաթելք (լից, լիւք) *s, pl.* Fil, fibre, filament, flet; fibrille; chevelu: morfil.

Մանրաթիւ, *adj, ind.* **Մանրաթիւքարիք**, Menues pierres; sables: Voyez **Խիւ**.

Մանրախոյզ (խուզի, խուզիւ) *adj, et s.* Qui recherche exactement; recherché, exact: recherche exacte, perquisition. **Մանրախուզիչքնել**, rechercher, examiner diligemment. **Կարի իմն մանրախոյզ**, minutieux.

Մանրախոտ (ոյ, ու) *s.* Herbe menue.

Մանրածոյ, *adj, ind.* **Մանրածոյ կերակուր**, Hachis, galimafrée, fricassée.

Մանրակարկաւ, *adj, ind.* Rapiécé, rapiéceté.

Մանրակրկիւ, *adj, ind, et adv.* Exact, diligent, qui recherche exactement: menu, par le menu, exactement, diligemment. **Կարի իմն մանրակրկիւ**, éplucheur, minutieux, formaliste.

Մանրամալ, *adj, ind.* Menu. **Մանրամալ փռի**, poudre menue, atome, corpuscule.

Մանրաման (սին, սամբ) *adj, et s.* Menu, exact, particulier, détaillé: minute, la soixantième partie d'un degré.

Մանրամանարար, *adv.* Menu, par le menu, en détail, particulièrement, précisément.

Մանրաչափ (ի, իւ) *s.* Micromètre.

Մանրապատում, *adj, ind, et adv.* Raconté en détail, ou avec toutes les circonstances et les particularités. **Մանրապատում գրել**, écrire en détail, ou par le menu.

Մանրալաճառ (ի, աւ) *s.* Regrattier, qui vend en détail.

Մանրատունիկ (անկոյ, անկով) *s.* Petite plante.

Մանրացոյ, *adj, ind.* Menue (pluie).

Մանրաքիւտ, *adj, ind.* Garni d'un épi menu.

Մանրաքնի, *adj, ind.* Voyez **Մանրախոյզ**.

Խմբալ (եմ, եցի) *v, a.* Ame-

nui-

miser, mettre en menus morceaux, ou en pièces, briser, rompre, brayer, piler, casser, concasser, dépecer, détailler, couper en pièces, écaucher, écraser, cotir, froisser; gruger, croquer; égruger, raper; émier, émietter, moudre; émuncer; hacher.

Մանրիկ (*adj, ind.*) Très-menu, petit.

Մանրերկրորդ (*ի, ալ*) *s.* **Մանրերկրորդ** (*վարդերի*) Une seconde, la soixantième partie d'une minute.

Մանրուած (*ոյ, ու*) *s.* Morceau, pièce, parcelle, paillette, menuesailles.

Մանրութի (*թէ, թի*) *s.* Ténuité.

Մաշ (*adj, ind.*) Usé, vieux.

Մաշարայական (*ի, ալ*) *adj.* Qui consume, phthisique, **Մաշարայական** (*ին*) *infam*, consumption, phthisie.

Մաշել (*եմ, էցի*) *v, a.* Consumer, amaigrir, user, friper, pourrir, manger, ronger, mordre, dévorer, cuire, corroder.

Մաշել (*իմ, էցայ*) *v, ո-ր.* Se consumer, s user, s'amaigrir, pourrir, sécher, se détruire, s'examiner, s'élimer.

Մաշի (*ի, ալ*) *s.* Peau, cuir; membrane, pellicule, tunique, taie, tegument, cuticule, pelisse, fourrure.

Մաշկապեայ (*էցի, էցալ*) *adj.*

Vêtu de cuir, ou de peau.

Մաշկակար (*ի, ալ*) *s.* Fourreur.

Մաշկահաներէ (*ի, իւ*) *s.* Vêtement de peau: Voyez **Մաշկապեայ**.

Մաշկային (*այեալ, այեով*) *adj.*

Membraneux.

Մաշկանակորու (*adj, ind.*) Voyez **Մաշկապեայ**.

Մաշկեակ (*չկեկ, չկեկալ*) *s.* Pelisse, vêtement de peau, ou de cuir.

Մաշկեայ (*կէի, կէն*) *adj.* Voyez **Մաշկեղէն**.

Մաշկեղէն (*ղինի, զինալ*) *adj.*

De cuir, de peau.

Մաշուած (*ոյ, ու*) *s.* Usage, consumption; marasme.

Մաշումն (*շման, շմամբ*) *s.* Voyez **Մաշում**.

Մաշի (*իմ, տեցայ*) *v, ո-ր.*

S'ôter le poil, être pelé.

Մաշոոյ (*ի, ալ*) *s.* Rituel, cérémoniel, pontifical.

Մառախլամած (*adj, ind.*) Voyez **Մառախլապաւ**.

Մառախլապաւ (*adj, ind.*) Voyez **Մառախլապաւ**.

Մառախլապաւ (*adj, ind.*) Voyez **Մառախլապաւ**.

Մառախլապաւ (*adj, ind.*) Voyez **Մառախլապաւ**.

Մառախլապաւ (*adj, ind.*) Voyez **Մառախլապաւ**.

Մառախլապաւ (*adj, ind.*) Voyez **Մառախլապաւ**.

Մառախլապաւ (*adj, ind.*) Couvert, ou plein de brouillard, embrumé, obscur.

Մառախլել (*իմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

S'obscurcir, être plein de brouillard.

Մառախլում (*adj, ind.*) Voyez **Մառախլապաւ**.

Մառախլապաւ (*իմ, էցայ*) *s.* Brouillard, vapeur épaisse qui obscurcit l'air: obscurité.

Մառան (*ի, ալ*) *s.* Cave, captine: Voyez **Շանարան**.

Մառանապետ (*ի, ալ*) *s.* Cantinier: Voyez **Շանարանապետ**.

Մառնի (*ի, իւ*) *s.* Mars: Voyez **Հարմ**.

Մառնում (*adj, ind.*) Caché, obscurci: Voyez **Մառախլապաւ**.

Ման (*սին, սամբ*) *s.* Partie, portion, pièce, morceau, part; parti, partage, intérêt, cadroit; contingent, quote part, quotité; lot; ration; retaille, détail. **Ման փայրիկ** Voyez **Մանիկ**: **Մամամբ** ou **բամամբ**, en partie, à moitié. **Իմով մամամբ**, de ma part, quant à moi, de mon côté. **Ազգեց մամամբ**, quant aux prières, à l'égard des prières. **Յայն մանին**, de ce côté; dans cette considération. **Ի պարզ էի մանին**, à compte, au lieu d'un don, d'une grace.

Մանակահ (*ի, ալ*) *adj.* Particulier, singulier, spécial, spécifique.

Մանակից (*էցի, էցալ*) *adj, ո-ր.* Participant, participe, consort, intéressé. **Մանակից լինել**, participer, s'intéresser.

Մանակցութիւն (*թէ, թի*) *s.* Participation, part, communication.

Մանամուտ (*ամոյ, ամով*) *s.* Ciboire: reliquaire.

Մանաւոր (*ի, ալ*) *adj.* Particulier, singulier, spécial, spécifique.

Հարկիւ մանաւոր, contribuer en partie. **Մանաւոր պարագայք է ինն**, le particulier, le détail d'une affaire, particularités. **Իշահել ի մանաւորս**, particulariser, détailler.

Մանաւորապէս (*adv.*) Voyez **Արանին** ou **Արանին**.

Մանաւորել (*եմ, էցի*) *v, a.*

Faire part, communiquer; distribuer, départir, partager, donner; contribuer.

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանաւորել (*եմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Մանկասպանութի (թէ, Թք) s. Massacre, ou tuerie des enfans.

Մանկավարժ (ի, իւ) adj, et s. Voyez **Մանկածու** :

Մանկավարժել (եմ, եցի) v, a. Élever, instruire aux enfans, donner de l'éducation aux enfans.

Մանկարար (ի, աւ) adj. Voyez **Մանկաբեր** :

Մանկարարութիւն Voyez **Մանկաբերութիւն** :

Մանկացուցանել (եմ, ցուցի) v, s. Rendre un enfant; rajeunir, rendre la jeunesse.

Մանկիկ, s, ind. Petit enfant.

Մանկութիւն (թէ, Թք) s. Enfance, bas âge; jeunesse.

Մանկտակ, s, ind. Petit enfant: Voyez **Մանկի** :

Մանկտայք (եայց, եպ) s, pl. Voyez **Մանկի** :

Մանկտի (աւոյ, աւով ou տեաւ) s, pl. Les petits enfans, les garçons, jeunesse, marmaille, les jeunes gens.

Մանկայ (ի, իւ) s. Voyez **Ընծայ** ou **Պատարագ** :

Մանուած (ոյ, ով) s. Filage; filure; tortillement; tour, détour, sinuosité. **Մանուածք բանից, ambages, détours, circuit de paroles.**

Մանուածոյ, adj, ind. Filé; tortu; détourné, anfractueux, plein de détours.

Մանուկ (նկան, նկամք) s. Enfant, garçon, ou fille en bas âge: fils, ou fille: puceau: petit enfant: jeune, jeunet. **Մանուկ տղայ, մանուկ մատաղ, enfant, petit enfant.** **Մանկունք առագաստի, paronymes.**

Մանուշակ (ի, աւ) s. Violette.

Մանր (նու, նու) adj, et adv. Menu, petit, léger, mince, ténu, fin, subtil, délié: menu; en fort petits morceaux; par le menu, en détail. **Մանր հատանել, couper menu.** **Մանր մանր կտորել, trancher, ou couper en fort petits morceaux.** **Մանր տեւել, dire par le menu.**

Մանրագոյն (գունի, գունիւ) adj, comp. Fort, ou plus menu, très-petit, fin, subtil.

Մանրագոր (ի, աւ) s. Mandragore.

Մանրագրութիւն (թէ, Թք) s. Micrographie.

Մանրագրասէն (կան, կամք) s. Microscope: Voyez **Խոշորացոյց** :

Մանրաշին, adj, ind. Voyez **Մանրախոյզ** :

Մանրաթելք (լից, լիք) s, pl. Fil, fibre, filament, filet; fibrille; chevelu: morfil.

Մանրաթիւն, adj, ind. **Մանրաթիւնքարիք, Menues pierres, sables:** Voyez **Խիւն** :

Մանրախոյզ (խուզի, խուզիւ) adj, et s. Qui recherche exactement; recherché, exact: recherche exacte, perquisition. **Մանրախուզիչքնել, rechercher, examiner diligemment.** **Կարի ինն մանրախոյզ, minutieux.**

Մանրախոս (ոյ, ով) s. Herbe menue.

Մանրածոյ, adj, ind. **Մանրածոյ կերակուր, Hachis, galimafrée, fricassée.**

Մանրակարկաւ, adj, ind. Rapiécé, rapiéceté.

Մանրակրկիտ, adj, ind, et adv. Exact, diligent, qui recherche exactement: menu, par le menu, exactement, diligemment. **Կարի ինն մանրակրկիտ, éplucheur, minutieux, formaliste.**

Մանրամաղ, adj, ind. Menu. **Մանրամաղ փոշի, poudre menue, atome, corpuscule.**

Մանրաման (սին, սամք) adj, et s. Menu, exact, particulier, détaillé: minute, la soixantième partie d'un degré.

Մանրամանաբար, adv. Menu, par le menu, en détail, particulièrement, précisément.

Մանրաչափ (ի, իւ) s. Micromètre.

Մանրապատում, adj, ind, et adv. Raconté en détail, ou avec toutes les circonstances et les particularités. **Մանրապատում գրել, écrire en détail, ou par le menu.**

Մանրափառաւ (ի, աւ) s. Regrattier, qui vend en détail.

Մանրատունիկ (անկոյ, անկով) s. Petite plante.

Մանրացոյ, adj, ind. Menue (pluie).

Մանրաբոս, adj, ind. Garni d'un épi menu.

Մանրաբին, adj, ind. Voyez **Մանրախոյզ** :

Մանրել (եմ, եցի) v, a. Ame-

miser, mettre en menus morceaux, ou en pièces, briser, rompre, broyer, piler, casser, concasser, dépecer, détailler, couper en pièces, écaucher, écraser, cotir, froisser; gryger, croquer; égruger, raper; émier, émietter, moudre; émincer; hacher.

Մանրիկ (*ի, ind.*) Très-menu, petit.

Մանրերկրորդ (*ի, ա.*) *Մանրերկրորդ* (*ի, ա.*) s. Une seconde, la soixantième partie d'une minute.

Մանրուած (*ոյ, ու.*) s. Morceau, pièce, parcelle, paillette, menuesailles.

Մանրութիւն (*ի, ա.*) s. Ténuité.

Մաշ, *adj, ind.* Usé, vieux.

Մաշարայական (*ի, ա.*) *adj.* Qui consume, phthisique. **Մաշարայական տես**, consumption, phthisie.

Մաշել (*եմ, էցի*) *v, ո-ր.* Consommer, amaigrir, user, friper, pourrir, manger, ronger, mordre, dévorer, cuire, corroder.

Մաշել (*իմ, էցայ*) *v, ո-ր.* Se consumer, s'user, s'amaigrir, pourrir, s'écher, se détruire, s'examiner, s'élimer.

Մաշի (*ի, ա.*) s. Peau, cuir; membrane, pellicule, tunique, taie, tegument, cuticule, pelisse, fourrure.

Մաշկապեայ (*էցի, էցաւ*) *adj.* Vêtu de cuir, ou de peau.

Մաշկակար (*ի, ա.*) s. Fourreur.

Մաշկահանդերձ (*ի, էւ*) s. Vêtement de peau: Voyez **Մաշկապեայ**.

Մաշկային (*այնդ, այնով*) *adj.* Membraneux.

Մաշկանափորտ, *adj, ind.* Voyez **Մաշկապեայ**.

Մաշկեակ (*չեկիկ, չեկիււ*) s. Pelisse, vêtement de peau, ou de cuir.

Մաշկեայ (*կէի, կէիւ*) *adj.* Voyez **Մաշկեղէն**.

Մաշկեղէն (*զինի, զինաւ*) *adj.* De cuir, de peau.

Մաշուած (*ոյ, ու.*) s. Usage, consumption; marasme.

Մաշումն (*չման, չմամբ*) s. Voyez **Մաշուած**.

Մաշել (*իմ, տցայ*) *v, ո-ր.* S'ôter le poil, être pelé.

Մաշոոյ (*ի, ա.*) s. Rituel, cérémoniel, pontifical.

Մասակամած, *adj, ind.* Voyez **Մասակապաւոր**.

Մասակապաւոր.

Մասակապաւոր, *adj, ind.* Couvert, ou plein de brouillard, embrumé, obscur.

Մասակալիլ (*իմ, էցայ*) *v, ո-ր.* S'obscurcir, être plein de brouillard.

Մասակալաւ, *adj, ind.* Voyez **Մասակապաւոր**.

Մասակառ (*իմ, էցիւ*) s. Brouillard, vapeur épaisse qui obscurcit l'air: obscurité.

Մասան (*ի, ա.*) s. Cave, captaine: Voyez **Ետեմարան**.

Մասանապետ (*ի, ա.*) s. Cantinier: Voyez **Ետեմարանապետ**.

Մասեի (*ի, էւ*) s. Mars: Voyez **Հրոս**.

Մասնամուտ, *adj, ind.* Caché, obscurci: Voyez **Մասակապաւոր**.

Մասն (*սին, սամբ*) s. Partie, portion, pièce, morceau, part; parti, partage, intérêt, endroit; continuant, quote part, quotité; lot; ration; retaille, détail. **Մասն փոքրիկ** Voyez **Մասնիկ**: **Մասամբ** ou **բոս մասն**, en partie, à moitié. **Իմով մասամբ**, de ma part, quant à moi, de mon côté. **Աղօթից մասամբ**, quant aux prières, à l'égard des prières. **Զայն մասն**, de ce côté; dans cette considération. **Ի պարզ էի մե սին**, à compte, au lieu d'un don, d'une grace.

Մասնական (*ի, ա.*) *adj.* Particulier: passif.

Մասնակից (*էցի, էցաւ*) *adj, ո-ր.* Participant, participe, consort, intéressé. **Մասնակից լինել**, participer, s'intéresser.

Մասնակցութիւն (*ի, ա.*) s. Participation, part, communication.

Մասնաւոր (*այնդ, այնով*) s. Ciboire: reliquaire.

Մասնաւոր (*ի, ա.*) *adj.* Particulier, singulier, spécial, spécifique. **Հարկիլ մասնաւոր**, contribuer en partie. **Մասնաւոր պարագայք է լին**, le particulier, le détail d'une affaire, particularités. **Իշարել ի մասնաւորս**, particulariser, détailler.

Մասնաւորապէս, *adv.* Voyez **Արանձին** ou **Արանձին**.

Մասնաւորել (*եմ, էցի*) *v, ո-ր.* Faire part, communiquer, distribuer, départir, partager, domner; contribuer.

Մասնաւորել (*իմ, էցայ*) *v, ո-ր.*

Participer, avoir part; prendre part, s'intéresser, s'unir. Մասնակորիչ բնդ հարկաւ, contribuer en partie.

Մասնակորութի (թիւ, թիւ) s.

Particularité, singularité, spécialité.

Մասնիկ (նկան, նկամք) s. Particelle; particule; corpuscule.

Մասնիկեան, adj, et s, ind. Corpusculaire.

Մասակ (ի, աւ.) adj. Femelle (des animaux, ou des bêtes). Մասակ ձի, cavale.

Մասակախանձ, adj, ind. Entier. Ձի մասակախանձ, un cheval entier, étalon, roussin.

Մասակարար (ի, աւ.) s. Administrateur, régisseur, approvisionneur, pourvoyeur, qui a soin des provisions; serdeau, maître d'hôtel; distributeur, dispensateur. Մասակարար ցանկից, cellerier, dispensier.

Մասակարարիչ (եմ, էցի) v, a. Administrer, économiser; distribuer, dispenser; conférer; approuver, pourvoir, garnir.

Մասակարարութի (թիւ, թիւ) s. Administration, régie; distribution, dispensation.

Մասակ (ոյ, ու) adj, Jeune, tendre, nouveau, nuyel.

Մասակաւորիչ, adj, ind. Մանուկ մասակաւորիչ, Un enfant nouveau né.

Մասակաւոր (մեր, մարդ) adj, et s. Qui est jeune, qui a engendré nouvellement.

Մասակաւոր, adj, ind. Fourni d'une chair tendre, tendre, délicat.

Մասակաւորանի (անկոյ, անկոյ) s, et adj. Une jeune plante, marcotte, rejeton, bouture; néophyte, nouveau chrétien: jeune, nouveau, tendre.

Մասակորիչ, adj, ind. Vache qui a porté nouvellement, qui a fait un veau.

Մասակութիւն (թիւ, թիւ) s, Jeunesse.

Մասանիւտան (տիւն, տամբ) s. Doigt annulaire.

Մասանի (նկոյ, նկաւ) s. Anneau, bague; cachet, sceau, scel.

Մասան (եմ, էմ) s. Volume; rôle, registre; livre, écrit, écriture, lettre.

Մասանաւոր (գրիւ, գրաւ) adj. Homme de lettres, savant, érudit.

Մասանաւոր (գրիւ, գրաւ) s, et adj. Bibliographie, auteur, écrivain: livre, écriture, écrit: écrit, composé.

Մասանաւորիչ (եմ, էցի) v, a. Écrire un livre, composer quelque ouvrage d'esprit; mettre, ou rédiger par écrit, écrire.

Մասանաւորութի (թիւ, թիւ) s. Bibliographie; livre, écriture, ouvrage.

Մասանաւորան (ի, իւ) s. Bibliothèque.

Մասանաւոր (ի, աւ.) adj, Écrit, rédigé par écrit; historique.

Մասնիչ (իմ, զեցայ) v, ո-ք. S'engourdir, endormir.

Մասիչ Voyez Մասնիչ.

Մասնակ (ի, աւ.) s. Voyez Մարդիկ.

Մասնի (ի, աւ.) s. Voyez իւ.

Մասն (տիւն, տամբ) s. Doigt: pouce. Փոքր մասն Voyez Չէղիւ. Մասն բանաւորաց, râtelier d'une serrure. Մասն լինիչ Voyez Մասնիչ et Մասնիչ.

Մասնամբ, adj, ind. Qui pousse, qui fait entrer son doigt.

Մասնամբ (ի, իւ) s. Pouce, doigt (mesure).

Մասնացոյց Voyez Մասնացոյց.

Մասնակ (նկի, նկաւ) s. Petit doigt. ի մասնակ արկանիչ, prendre, arrêter.

Մասնիչ (եմ, էցի) v, a. Trahir, dénoncer, découvrir, vendre; livrer, délivrer, mettre en ses mains, rendre. ի պարտութիւն մասնիչ, vaincre.

Մասնիք (ի, իւ) s. Épaisseur de côté d'une chose.

Մասնիչ (եմ, նկայ) v, ո-ք. Se trahir soi-même, se délivrer, se donner.

Մասնիչ (նկի, նկաւ) s. Traître, qui délivre.

Մասնից (ի, աւ.) s. Dé, instrument dont on couvre le doigt en couvant.

Մասնութի (թիւ, թիւ) s. Trahison, délivrance, livraison, reddition.

Մասնութի Voyez Մասնիչ.

Մասնոր (ի, աւ.) s. Traître, dénonciateur.

Մասնացոյց, adj, ind. Montré au doigt, risée, objet de la risée, jouet; risible, digne de risée, honteux.

Մա

Մանդից (սույն, սույն) *s.* Voyez Մանուկ :

Մանուկ (արան, արան) *s.* Chapelle, petite église.

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկան (ի, ա) *adj.* Voyez Մանուկան :

Մանուկան (լի, լի) *adj.* Qui est à offrir; qui offre.

Մանուկան (ի, ա) *s.* Lieu d'offrande.

Մանուկան (լի, լի) *s.* Offre, oblation, offrande; célébration.

Մանուկ (լի, լի) *adj.* A-bordable, accessible, accostable.

Մանուկ (ի, ա) *s.* A-border, accoster, approcher, se rendre proche, s'avancer, joindre, toucher, se présenter; paraître, venir, s'offrir.

Մանուկ (ի, ա) *s.* Lieu, ou assemblée des prophètes.

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մանուկ (ի, ա) *s.* Voyez Մարուի :

Մարգարեաբար, *adv.* Prophétiquement.

Մարգարեաբար, *adj.* Qui prononce prophétiquement.

Մարգարեաբար (գիտի, գիտի) *adj.* Qui connaît bien les prophéties.

Մարգարեաբար, *adj.* Qui tue, qui fait perdre les prophètes.

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Qui est né d'un prophète.

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Prophétique.

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգարեաբար (ի, ա) *adj.* Voyez Մարգարեաբար :

Մարգաց (*s, ind.*) Onzième ancien mois des Arméniens : Voyez **Ամս** :

Մարդ (*դ, ու*) *s.* Homme, toute l'espèce humaine, mortel, personne.

Մարդաբանութիւն (*թԷ, ԹՔ*) *s.* Anthropologie, figure par la quelle on attribue à Dieu des affections humaines.

Մարդաբնակ *adj, ind.* Habité des hommes.

Մարդագերի (*բւոյ, բեռա*) *s.* Captif, esclave, prisonnier.

Մարդադէն *s, ind.* Qui achète des hommes captifs : prix des esclaves.

Մարդագոյ (*ի, էւ*) *s.* Voleur des hommes, des enfans.

Մարդադարձն *adj, ind.* Qui nourrit, qui est nourri des hommes.

Մարդադաւ *adj, ind.* Trompeur des hommes.

Մարդադաւան (*ի, աւ*) *adj.* Qui confesse Jésus-Christ comme homme seulement, qui dénie la divinité de Jésus-Christ.

Մարդադաւութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Tromperie des hommes, action de tromper les hommes.

Մարդադէմ (*դիմի, դիմաւ*) *adj.* Qui a une forme, un visage humain.

Մարդադէտա (*ի, էւ*) *adj.* Qui est revêtu de la nature humaine, incarné.

Մարդադննութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Androtomie.

Մարդազոհ *adj, ind.* Qui sacrifie, qui immole des hommes.

Մարդազոհութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Sacrifice humain, action d'immoler des hommes.

Մարդաթիւ (*ի, էւ*) *s.* Énumération, nombre des hommes. **Ըստ մարդաթիւի**, par tête, par chaque personne.

Մարդախանձ *adj, ind.* Qui dévore des hommes.

Մարդախիտ *adj, ind.* Très-peuplé, épais, rempli d'hommes, d'habitans.

Մարդախողովոյ *adj, ind.* Qui égorge, qui tue des hommes, meurtrier.

Մարդաքիռչոյ *adj, ind.* Voyez **Մարդաքիռչոյ**.

Մարդառեւ *adj, ind.* Qui consume, qui fait périr des hommes.

Մարդառեն *adj, ind.* Qui a engendré un homme, qui est né d'un homme.

Մարդակ (*ի, աւ*) *s.* Les solives d'un galetas.

Մարդակազնութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Construction de corps humain ; physiologie.

Մարդակեր (*ի, աւ*) *adj.* Anthropophage, qui mange de la chair humaine.

Մարդակերոյ *adj, ind.* En forme, à la façon humaine.

Մարդակոյտ *adj, ind.* Assemblé des hommes. **Մարդակոյտ բազմութիւն**, multitude de gens, foule.

Մարդակոտոր *adj, ind.* Qui détruit les gens.

Մարդահաճ *adj, ind.* Voyez **Մարդահաճոյ**.

Մարդահաճոյ (*ի, էւ*) *adj.* Qui cherche à plaire aux hommes, insinuant, adulateur, flatteur.

Մարդահաճել (*եմ, եջի*) *v, ո.* Chercher à plaire aux hommes, flatter, s'insinuer, délecter.

Մարդահաճութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Adulation, flatterie.

Մարդահասակ *adj, ind.* Qui a la taille, ou la forme humaine.

Մարդահարկ (*ի, էւ*) *s.* Contribution, ou levée de gens, de personnes.

Մարդահղլ *adj, ind.* Voyez **Մարդահղլ**.

Մարդամեհ (*ու, աւ*) *s.* Massacre, carnage des hommes.

Մարդամարտ *adj, ind.* Voyez **Մարդախանձ**.

Մարդամարտ (*ի, էւ*) *adj.* Qui fait la guerre avec les hommes, ennemi des hommes.

Մարդամօտ *adj, ind.* Familier, apprivoisé. **Ի մարդամօտի կերպ**, s'apprivoiser, se rendre familier.

Մարդանալ (*ամ, գացայ*) *v, ո-ր.* Se faire homme, s'incarner, prendre chair, humaine.

Մարդաշատ *adj, ind.* Peuplé, abondant d'hommes, de gens.

Մարդաշատութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Multitude de personnes, de gens, grand de quantité de peuple.

Մարդաշէն *adj, ind.* Peuplé, plein d'habitans.

Մարդաշնորհ, *adj, ind*. Insinuant.

Մարդաշնորհ, *adj, ind*. Autant que la taille, ou la grandeur du corps humain.

Մարդասպետ, *adv*. Voyez **Մարդկորեն**.

Մարդասիր Voyez **Մարդասիր**.
Մարդասեր (*սիրի, սիրու*) *adj*. Philantrope, humain, obligeant, affable; officieux, civil, traitable, doux, pitoyable, débonnaire.

Մարդասիրադրյն (*դունի, դունի*) *adj, comp*. Très-humain, plus humain.

Մարդասիրապետ, *adv*. Humainement, avec douceur, bénignement, officieusement, obligeamment, gracieusement, affablement, à l'amiable.

Մարդասիրել (*եմ, եցի*) *v, n*. Traiter avec humanité, faire la bonté, avoir compassion, ou pitié, favoriser, daigner.

Մարդասիրութի (*թի, թի*) *s*. Philantropie, humanité, douceur, bonté, bénignité, affabilité, civilité, grace, faveur, pitié.

Մարդասպան (*ի, աւ*) *adj, et s*. Homicide, meurtrier.

Մարդասպանութի (*թի, թի*) *s*. Homicide, meurtre.

Մարդավաճառ (*ի, աւ*) *adj*. Qui vend des hommes, des esclaves.

Մարդավար (*ի, աւ*) *adj*. Civil, poli, honnête, courtois, complaisant, obligeant: Voyez **Մարդածափ**.

Մարդավարութի (*թի, թի*) *s*. Civilité, courtoisie, honnêteté, politesse, urbanité.

Մարդատեաց (*եցի, եցաւ*) *adj*. Misanthrope, qui hait les hommes, farouche.

Մարդատեսիլ, *adj, ind*. Qui a une forme humaine.

Մարդատեցութի (*թի, թի*) *s*. Misanthropie, haine, aversion portée aux hommes.

Մարդատունի (*անկոյ, անկով*) *s*. Créature humaine, homme, personne.

Մարդայուլ (*յուլ, յուլ*) *s*. Minotaure.

Մարդկերջ (*լուգի, լուգաւ*) *adj*. Adulateur, flatteur, faux loueur.

Մարդկերջել (*եմ, եցի*) *v, n*. Flatter.

Մարդկերջութի (*թի, թի*) *s*. Adulation, flatterie, louange fausse.

Մարդկութի (*թի, թի*) *s*. Incarnation.

Մարդնետ, *adj, ind*. Familier, apprivoisé.

Մարդիկ (*դկան, դկամ*) *s, pl*. Les hommes, les humains, gens, monde, le genre humain.

Մարդկաբար Voyez **Մարդկութի**.

Մարդկային (*այնոյ, այնով*) *adj*. Humain, qui est de l'homme, qui regarde l'homme. **Մարդկային ուսմանք**, humanités.

Մարդկանալ Voyez **Մարդանալ**.
Մարդկապետ, *adv*. Voyez **Մարդկորեն**.

Մարդկասերմ, *adj, ind*. Produit du genre humain; humain.

Մարդկեղեն (*ղինի, զինաւ*) *adj*. Voyez **Մարդկային**.

Մարդկութի (*թի, թի*) *s*. Humanité, nature humaine; le genre humain, humains, peuple, multitude de gens.

Մարդկորեն, *adv*. Humainement, suivant la nature humaine.

Մարդկետ (*ի, աւ*) *s*. Chef de la garde des femmes royales.

Մարդկետութի (*թի, թի*) *s*. Gynécocratie.

Մարեմ (*ի, եւ*) *s*. Marjolaine.

Մարեի (*ի, եւ*) *s*. Mars: Voyez **Հրամ**.

Մարերի, *s, ind*. Dixième ancien mois des Arméniens: Voyez **Արի**.

Մարդ (*ի, եւ*) *s*. Marche, frontière d'un Etat. **Մարդք**, *exercice*: Voyez **Կրթութի**.

Մարդուն (*ի, աւ*) *s*. Sorte de mesure: Voyez **Քոռ**.

Մարդկել (*եմ, եցի*) *v, a*. Exercer, instruire, initier, enseigner, discipliner, former, dresser, civiliser, façonner, aguerrir.

Մարդկի, *adj, ind*. Exercé, aguerri.

Մարդկել (*դէի, զլաւ*) *s*. Instruteur, qui instruit, qui enseigne, qui aguerrit.

Մարդկան (*ի, աւ*) *s*. Gouverneur d'une marche, d'un pays, d'une province, exarque.

Մարդկանութի (*թի, թի*) *s*. Gouvernement d'une marche, char-

ge de gouverneur d'un pays, d'une province: Voyez *Կառավարութիւն*.

Մարթէ *է, յ, ար*. Il convient: il est possible, peut-être.

Մարթեանէլ (*ար, թացայ*) *ս, յ-ք*. Pouvoir, être en état de, être possible, ou convenable.

Մարթեանք (*ար, եք*) *ս, թ*. Pouvoir, faculté, moyen, expédient.

Մարթեւ (*եմ, եցի*) *ս, յ*. Pouvoir, avoir la faculté, être en état de.

Մարթեւի (*լայ, լեաւ*) *adj*. Convenable; possible.

Մարթեցանել (*եմ, ցուցի*) *ս, շ*. Rendre convenable, ou possible.

Մարթիւ (*եմ, թացայ*) *ս, յ-ք*. Voyez *Մարթանալ*.

Մարթուն (*թնդ, թնդ*) *adj*. Convenable; possible.

Մարթ (*բայ, բեաւ*) *ս*. Poirle, la femelle du coq; femelle des oiseaux.

Մարմանք (*ի, աւ*) *ս*. Prairie, lieu délicieux.

Մարմանք Voyez *Մարմն*.

Մարմանիւ Voyez *Մարմնիւ*.

Մարմանեցուցանել Voyez *Մարմնեցուցանել*.

Մարմանիւն Voyez *Մարմնիւն*.

Մարմն (*ի, եւ*) *ս*. Démangeaison, envie de se gratter, prurit; incitation; fâcherie.

Մարմնել (*եմ, եցի*) *ս, յ*. Avoir une envie de se gratter; être incité, ou excité.

Մարմնեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *ս, շ*. Démanger, causer une envie de se gratter.

Մարմնեցան (*ի, աւ*) *adj*. Qui démange.

Մարմնիւն *ս, ind*. Voyez *Մարմնիւն*.

Մարմնաւն (*լման, լման*) *ս*. Voyez *Մարմնիւն*.

Մարմաւ (*ի, եւ*) *ս*. Fourmillement, picotement. *Ունիւմ* ou *լլլ* *գամ*. *Ի՞նչ ձեռքի զմարմաւ*, la main me fourmille, je sens un picotement entre chair et cuir.

Մարմաւոս (*ի, աւ*) *adj*. Qui est sujet au fourmillement, qui fourmille.

Մարմարեայ, *adj, ind*. Qui est de marbre.

Մարմարին (*ի, աւ*) *ս*. Marble. *Հանք մարմարինի*, marbrière.

Մարմարին, *inter* brier.

Մարմարինայ, *adj, ind*. Voyez *Մարմարայ* ou *կշայ*.

Մարմն (*մայ, մեմ*) *ս*. Corps; corps humain: chair, charnure: carnage, carcasse de bête morte; corps mort, cadavre: créature, personne, mortel, animal.

Մարմարայ, *adj, ind*. Charnel; sensuel; adonné, ou: attaché trop à son corps, qui traite bien son corps.

Մարմարայ (*ի, եւ*) *ս*. Créature, mortel, substance corporelle, corps.

Մարմարոյն, *adj, ind*. Incarnat.

Մարմարունք, *adj, ind*. Qui est assemblé ou composé de mortels.

Մարմարեայ (*եցի, եցաւ*) *adj*. Incarné.

Մարմարեաւ (*ի, եւ*) *adj*. Voyez *Մարմարեայ*.

Մարմարեմ (*ի, եւ*) *adj*. Impuissant, qui a un défaut qui l'empêche d'engendrer.

Մարմարեմութի (*թէ, թէ*) *ս*. Impuissance, frigidité, défaut naturel qui empêche la génération.

Մարմարեմակ, *adj, ind*. Qui cache, qui convre le corps.

Մարմարեմի, *adj, ind*. Corporel, né du corps; selon le corps.

Մարմարայ (*ի, աւ*) *ս*. Corporel: Voyez *Գործարար*: *Քանի մարմարայի*, corporalier.

Մարմարան (*ի, աւ*) *adj*. Corporel, qui appartient au corps; charnel, sensuel.

Մարմարեայ (*եցի, եցաւ*) *adj*. Qui vit, qui est en vie: sensuel.

Մարմարեց (*եցի, եցաւ*) *ս*. Qui est du même corps, ou du même sang.

Մարմարեման, *adj, ind*. Tombé selon le corps.

Մարմարաւ (*ի, եւ*) *adj*. Impotent, estropié, blessé.

Մարմարաւակ, *adj, ind*. Corporel, qui est destiné à la nourriture du corps.

Մարմարել (*ի, եւ*) *adj*. Charnel, sensuel, voluptueux, qui est trop attaché aux plaisirs des sens.

Մարմարեմութի (*թէ, թէ*) *ս*. Atachement aux plaisirs des sens, sensualité.

Մարմնորոշում (ամբ, նույն) *v, n-p*. S'incarner, prendre chair humaine.

Մարմնակալ (ի, եւ) *adj*. Voyez **Մարմնակալ**.

Մարմնակալութիւն. Voyez **Մարմնակալութիւն**.

Մարմնակալութիւն *adj, ind*. Voyez **Մարմնակալութիւն**.

Մարմնակալ *adv*. Corporellement, selon le corps.

Մարմնակալ *adj, ind*. Incarné.

Մարմնակալութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Incarnation.

Մարմնակալ (սիրի, սիրաւ) *adj*. Voyez **Մարմնակալ**.

Մարմնակալութիւն Voyez **Մարմնակալութիւն**.

Մարմնակալ (ի, աւ) *adj*. Qui tue, ou mortifie son corps.

Մարմնակալ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Մարմնակալ**.

Մարմնակալ (ի, աւ) *adj*. Corporel, d'une forme corporelle.

Մարմնակալ *adj, ind*. Voyez **Մարմնակալ**.

Մարմնակալ *adj, ind*. Voyez **Մարմնակալ**.

Մարմնակալ (ի, աւ) *s*. Lieu, ou moyen d'incarnation.

Մարմնակալ (ի, աւ) *adj*. Corporel, qui a un corps, palpable; qui appartient au corps: temporel: charnel, sensuel, mondain.

Մարմնակալութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Corporeité; incarnation.

Մարմնակալ *adj, ind*. Chanté par le moyen d'une lyre, d'un psalterion.

Մարմնակալ (ի, աւ) *adj*. Charnu, gros, rebondi.

Մարմնակալ (զինի, զինաւ) *adj*. Corporel.

Մարմնակալ *s, ind*. Corpuscule.

Մարմնակալ (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Incarnation.

Մարմնակալ (ի, աւ) *s*. Régisse.

Մարմնակալ (իւմ, եղի) *v, a*. Digérer, faire la coction des aliments.

Մարմնակալ (ի, աւ) *s*. Un des mois des Hébreux.

Մարմնակալ (յեի, յեաւ) *adj*. Digestif.

Մարմնակալ (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Digestion, coction des viandes; concocction.

Մարմնակալ (ի, եւ) *s*. Guerre, bataille.

le, combat; débat, démolé. Mars (mois). **Մարմնակալ**, combattre, attaquer son ennemi, faire la guerre.

Մարմնակալ (զինի, զինաւ) *s*. Qui combat, combattant, qui fait la guerre: qui fait combattre, commandant; chef des gens de guerre.

Մարմնակալ *adj, ind*. Qui cause une querelle.

Մարմնակալ (ի, աւ) *adj, et s*. De guerre, de combat: guerrier, qui combat, combattant.

Մարմնակալ (զինի, զինաւ) *s*. Compagnon de guerre, qui combat ensemble: ennemi, qui fait la guerre: aide de camp; aide.

Մարմնակալ *s, ind*. Débat, querelle.

Մարմնակալ (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Compagnie de guerre; aide, secours: guerre, inimitié.

Մարմնակալ (ի, եւ) *adj, et s*. Attroupe: attroupement.

Մարմնակալ (սիրի, սիրաւ) *adj*. Belliqueux, qui aime la guerre, guerrier, qui se plaît à la guerre; contentieux, qui aime à disputer.

Մարմնակալ (ի, աւ) *adj*. De guerre, qui sert à faire la guerre.

Մարմնակալ (սիրի, սիրաւ) *s*. Gens de guerre, soldat, guerrier, combattant, belligérant.

Մարմնակալ ou **Մարմնակալ** (ի, աւ) *s*. Martyr.

Մարմնակալ (ամբ, նույն) *v, n-p*. Mourir, souffrir la mort pour la défense de la foi.

Մարմնակալ (ի, աւ) *s*. Lieu, ou tombeau des martyrs.

Մարմնակալ (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Martyre.

Մարմնակալ (ի, աւ) *s*. Rempart; bastion, boulevard, fortification; tour.

Մարմնակալ (իւմ, եղի) *v, n-p*. Combattre, faire la guerre; débattre, contester, disputer.

Մարմնակալ (իւմ, եղի) *v, s*. Faire combattre.

Մարմնակալ (զինի, զինաւ) *s*. Marquis.

Մարմնակալ (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Marquisat.

Մարմնակալ (հալ, հաւաւ) *s*, f. Marquise.

Մարմնակալ (ի, աւ) *s*. Hallier, buisson, bruyère; touffe d'arbres; broussail-

sailles, touffes de buissons, genêts, épines; brandes, rameaux des arbres. *Մաքառախիւ* *adj, ind.* Touffu, épineux.

Մաքառաւիւ *adj, ind.* Épineux, méchant, cruel.

Մաքառաւաւ *s, ind.* Épiniers:

Voyez *Մաքառաւ*.

Մաքառել (*իմ, սեղայ*) *v, n-p.*

Voyez *Մաքառել*.

Մաքառումն (*ստան, սեմոմ*) *s.*

Combat; débat.

Մաքառող (*սողի, սողաւ*) *adj.*

Qui combat; qui dispute.

Մաթ (*բայ, բեաւ*) *s, f.* La femelle du belier, brebis.

Մաթան (*ի, աւ*) *s.* Touaille;

essuie-main.

Մաքառ (*բայ, բառ*) *adj.* Pur,

net, propre, sans tache, sans souillure, poli; épuré; limpide; chaste.

Մաքս (*ի, իւ*) *s.* Douane, le

droit que payent les marchandises,

impôt. *Մաքս ադի*, gabelle.

Մաքանոց (*ի, աւ*) *s.* Voyez

Մաքառումն.

Մաքառապետ (*ի, աւ*) *s.* Chef

de douaniers; douanier; publicain.

Մաքառապետ ադի, gabelleur.

Մաքառումն (*սան, սամա*) *s.*

Douane, lieu où les marchandises

payent des impôts; étape.

Մաքառու (*ի, աւ*) *s.* Douanier,

officier de la douane, publicain.

Մաքառաւորութի (*թի, թի*) *s.*

Office, ou charge de douanier, d'un

publicain.

Մաքսել (*իմ, էջի*) *v, a.* Imposer

une taxe, taxer; recevoir les re-

venus publics.

Մաքաղարծ (*ի, աւ*) *adj.* Qui

purifie, qui rend pur.

Մաքաղարծել (*իմ, էջի*) *v, a.*

Purifier, rendre pur, nettoyer.

Մաքաղարծութի (*թի, թի*) *s.*

Purification, nettoyage.

Մաքաղարդ (*ի, իւ*) *adj.* Puri-

fié, pur, net, clair, poli.

Մաքաղարդել (*իմ, էջի*) *v, a.*

Purifier, nettoyer, polir, orner, é-

purer.

Մաքրածին (*ծնի, ծնաւ*) *adj.*

Qui engendre en pureté.

Մաքրական (*ի, աւ*) *adj.* Pur,

purifié: purgatif, qui purge. *Մաք-*

րական դեղ, un purgatif. *Մաքրա-*

րան աղանդաւոր, Puritain.

Մաքրակենցաղ, *adj, ind.* Pur,

chaste, qui vit dans le célibat.

Մաքրակրօն (*ի, իւ*) *adj.* Voyez

Մաքրակենցաղ.

Մաքրապայծառ, *adj, ind.* Pur,

net, poli, clair, luisant.

Մաքրապէս, *adv.* Nettement, po-

liment.

Մաքրասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.*

Pur, chaste, pudique.

Մաքրարան (*ի, աւ*) *s.* Purga-

toire: qui purifie.

Մաքրարար (*ի, աւ*) *adj.* Qui

purifie.

Մաքրակող, *adj, ind.* Voyez

Մաքրապայծառ.

Մաքրել (*իմ, էջի*) *v, a.* Puri-

fier, nettoyer, purger, épurer, rem-

dre pur, fourbir, polir, rendre clair,

écurer, éclaircir, froter, monder,

laver, curer, éplucher; affiner, raf-

finer; ratisser; évacuer, vider; ba-

layer; torcher.

Մաքրողական (*ի, աւ*) *adj.* Qui

purifie; purgatif, abstersef, détersif,

dépuratoire. *Դեղ մաքրողական*, un

purgatif, purgation.

Մաքրութի (*թի, թի*) *s.* Purifi-

cation, nettoyage; purgation; vi-

dange: pureté, politesse, propreté,

netteté; polissure, poliment; éplu-

chement; dépuration; raffinage: lim-

pidité; clarté, candeur; courage; ah-

stersion.

Մեզի, adv. Nous-même, de nous-

même, par nous-même.

Մեթոս (*ի, իւ*) *s.* Méthode:

Voyez *Եղանակ*.

Մեղամաղ (*ի, իւ*) *s.* Mélancolie.

Մեղանկաւ (*ի, աւ*) *adj.* Mè-

lancolique.

Մեղան (*ի, աւ*) *s.* Encre.

Մեղակ (*ի, աւ*) *s.* Girofle, clou

de girofle. *Ծառ մեղակի*, giroflier.

Մեծ (*ի, աւ*) *adj.* Grand, ma-

jeur; gros; grave, haut, profond,

solennel, important, notable, consi-

dérable, remarquable; horrible. *Փայր*

մե մեծ, grandetlet.

Մեծարան (*ի, իւ*) *adj.* Hableur,

emballeur, glorieux, exagérateur,

fanfaron, faux brave, qui se vante

trop. *Մեծարանն բարաւել* ou

խօսիլ Voyez *Մեծարանել*.

Մեծարանել (*իմ, էջի*) *v, n.*

Ha-

Habier, faire fanfure, se vanter, traucher du grand seigneur, faire le brave.

Մեծարանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Hablerie, exagération, fanfaronade, vanterie en paroles.

Մեծարարաւ, *adj, ind.* Qui parle haut, qui crie, qui fait un grand bruit, bruyant, haut. Մեծարարաւ աղաղակել, crier haut, pousser des cris, éclater.

Մեծարեմ, *adj, ind.* Voyez Ճարարեմ.

Մեծարեմ, *adj, ind.* Très-haut, fort élevé.

Մեծապահ, *adj, ind.* Très-riche, foncé, qui a beaucoup de bien; de grand prix, précieux.

Մեծազեղ, *adj, ind.* Très-beau, fort gracieux, charmant.

Մեծաթի (գնի, գնիւ) *adj.* De grand prix, précieux, riche, magnifique, cher, qui coûte beaucoup.

Մեծազնի գնել, acheter bien cher. Մեծազնի վաճառել, vendre cher, ou à haut prix.

Մեծաբխ (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus grand, majeur.

Մեծաբն, *adj, ind.* Voyez Մեծարարաւ.

Մեծարեմ (ի, աւ) *adj.* Magnifique.

Մեծարեմութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Magnificence.

Մեծադանութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Grand prix, valeur.

Մեծադեղ (եմ, եղի) *v, a.* Estimer, faire cas, compter.

Մեծադեղ, *adj, ind.* Batassé, haut, élevé, grand, gros.

Մեծազարմ, *adj, ind.* Noble, grand, gens de condition.

Մեծազրոյ, *adj, ind.* Délicieux, de grand plaisir.

Մեծաբոյութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Délice, grand plaisir.

Մեծաբի, *adj, ind.* Voyez Մեծաբար.

Մեծազոր, *adj, ind.* Puissant, de grand pouvoir, fort, grand.

Մեծաթի, *adj, ind.* Fourni d'ailes très-grandes.

Մեծաթի, *adj, ind.* Nombreux, en grand nombre, beaucoup, en grande quantité.

Մեծախոյ, *adj, ind.* Haut, noble, sage, prudent.

Մեծախոյութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Noblesse d'esprit, sagesse, prudence.

Մեծախոյութեաւ, *adj, ind.* Sage, magnanime; mystérieux, qui contient un grand mystère.

Մեծախոյութե, *adj, ind.* Voyez Մեծաթի.

Մեծախոյ (ի, աւ) *adj.* Voyez Մեծաբար.

Մեծաւար, *adj, ind.* Somptueux, riche, splendide, superbe, magnifique.

Մեծաւար հանդերձեք, somptuosité. Մեծաւար հանդերձեք, somptueusement.

Մեծաւար, *adj, ind.* Plainatif, qui lamente hautement.

Մեծաւար, *adj, ind.* Qui a des oreilles très-grandes.

Մեծաւար, *adj, ind.* Fort corrompu, ou gagné.

Մեծաւար, *adj, ind.* Grand, superbe, splendide, magnifique.

Մեծաւար, *adj, ind.* Qui a des yeux très-grands.

Մեծաւար, *adj, ind.* Voyez Մեծաբար.

Մեծաւար, *adj, ind.* Voyez Մեծաբար.

Մեծաւար, *adj, ind.* Fameux, célèbre, fort renommé, de grand bruit.

Մեծաւար, *adj, ind.* Solennel, célèbre, splendide, magnifique, triomphant; solennellement, splendidement, en grande pompe.

Մեծաւար, *adj, ind.* Très-sage, savant, profond.

Մեծաւար, *adj, ind.* De grande taille.

Մեծաւար, *adj, ind.* Splendide, somptueux; honorable.

Մեծաւար, *adj, ind.* Somptueux, splendide, magnifique, grand (repas).

Մեծաւար, *adj, ind.* Magnanime.

Մեծաւար (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Magnanimité.

Մեծաւար, *adj, ind.* Voyez Մեծաւար.

Մեծաւար, *adj, ind.* Fort admirable, merveilleux, étonnant, surprenant.

Մեծաւար, *adj.* Sonore, haut, éclatant, bruyant, retentissant.

Մեծաւար, *adj, ind.* Puissant, fort.

Մեծաձիգ, *adj, ind.* Fort étendu, ou éloigné.

Մեծամեծ, *adj, ind.* Grand, important, principal, extraordinaire, excellent, étonnant, considérable, fort, beaucoup.

Մեծամեծք (ծայ, ծագ) *s, pl.* Les grands d'un royaume, noblesse.

Մեծամեծարար, (ի, աւ) *adj.* Qui fait de grandes choses, merveilleux.

Մեծամեղ, *adj, ind.* Grand pécheur.

Մեծամիտ (միտ, մտաւ) *adj.* Orgueilleux, hautain, suffisant, présomptueux.

Մեծամեղիչ (իմ, էջի) *v, n.* Voyez **Մեծամեղիչ**.

Մեծամեղիչ (իմ, տեղայ) *v, n-p.* S'enorgueillir, présumer trop de soi, faire le suffisant.

Մեծամուտի (Թե, Թք) *s.* Orgueil, suffisance, présomption.

Մեծամորի, *adj, ind.* Bourbeux, plein de bourbe.

Մեծապալի, *adj, ind.* Victorieux.

Մեծապարգ, *adj, ind.* Voyez **Մեծապարգ**.

Մեծապիշտասկ, *adj, ind.* Fort renommé.

Մեծապրտ, *adj, ind.* Plein d'espérance, sûr, assuré.

Մեծապրդար, *adj, ind.* Prompt, diligent, soigneux.

Մեծանալ (ամ, ծայայ) *v, n-p.* Grandir, devenir plus grand, croître, accroître, s'accroître, grossir, se grossir, s'augmenter; s'enrichir, devenir riche; être renommé.

Մեծանդամ (ի, իւ) *adj.* Fourmi de grands membres.

Մեծանիտա, *adj, ind.* Étendu, vaste, grand.

Մեծանին, *adj, ind.* Magnanime, généreux; de grande taille.

Մեծանեղութիւն (Թե, Թք) *s.* Magnanimité, grandeur d'ame, générosité; grandeur, hauteur, taille.

Մեծանուն, *adj, ind.* Fort renommé, fameux, célèbre, grand, glorieux.

Մեծապահ, *adj, ind.* De grand profit.

Մեծաշէն, *adj, ind.* Voyez **Մեծաշէն**.

Մեծաշուք, *adj, ind, et adv.*

Splendide, pompeux, magnifique, honorable, haut, solennel: splendide-ment, pompeusement, honorablement.

Մեծապալա, *adj, ind.* Qui supplie beaucoup, qui prie avec instance, suppliant.

Մեծապայծառ, *adj, ind.* Très-lumineux, fort clair, éclatant, brillant; illustre.

Մեծապանծ, *adj, ind.* Superbe, glorieux.

Մեծապանծութի (Թե, Թք) *s.* Gloire.

Մեծապատիւ, *adj, ind.* Honorable, glorieux.

Մեծապատում, *adj, ind.* Long, proluxe.

Մեծապարտաւոր, *adj, ind.* Voyez **Մեծաշայ**.

Մեծապարզիկ, *adj, ind.* Généreux, splendide.

Մեծապարծ, *adj, ind.* Voyez **Մեծապանծ**.

Մեծապէս, *adv.* Grandement, beaucoup, fort, extrêmement, démesurément, infiniment; instamment; grièvement, notablement, considérablement; trop, énormément, horriblement, effroyablement, épouvantablement.

Մեծաշահ, *adj, ind.* Soigneux, diligent; pénible, fâcheux.

Մեծաստատ, *adj, ind.* Puissant, fort, épouvantable.

Մեծասիրտ (սրտի, սրտաւ) *adj.* Voyez **Մեծաշողի**.

Մեծասուգ, *adj, ind.* Fort triste, lugubre.

Մեծասպաս, *adj, ind.* Voyez **Մեծաշայ**.

Մեծաշքեղ, *adj, ind.* Voyez **Մեծաշքեղ**.

Մեծաշքեղութիւն, *adj, ind.* Splendide, magnifique.

Մեծաշուքասկ, *adj, ind.* Voyez **Մեծաշէն**.

Մեծասուն (սուն, սունի) *adj, et s.* Riche, opulent, puissant, foncé, fortuné.

Մեծաբարեք (նայ, նագ) *s, pl.* Respect, honneur, vénération, révérence, déférence, hommage, distinction; compliment, cérémonie, baise-mains; accueil; accompagnement, cortège.

Մեծաբարեքի, *adj, ind.* Respectable,

Մեկոն վարի, porceau, obquelicot.

Մեկոնին (ի, աւ) *s.* Voyez **Մեկոն**.

Մեկուսանալ (ամ, սացայ) *v, n-p.* S'écloigner, s'écarter, se départir, se retirer.

Մեկուսացանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Écarter, éloigner, séparer.

Մեկուսել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Մեկուսացանել**.

Մեկուսի, *pré, et adv.* À part, séparément, à l'écart, en un lieu écarté, en particulier, sans, loin.

Մեկուսութի (թե, թք) *s.* Séparation, écart, éloignement, solitude.

Մեհան (հնի, հնոււ) *s.* Fanum, temple: simulacre, idole.

Մեհեհան (ի, աւ) *s.* Septième ancien mois des Arméniens: Voyez **Ամիս**.

Մեհեկի, *s, ind.* Voyez **Մեհեհան**.

Մեհեհալարդ, *adj, ind.* Orné de temples.

Մեհեհակալ (ի, աւ) *s.* Qui a le eharge, le soin d'un fanum, chef des prêtres parmi les païens.

Մեհեհակահ (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à un fanum.

Մեհեհակապուս, *adj, ind.* Qui dépouille un fanum, un temple, sacrilège, qui commet un sacrilège.

Մեհեհալէն, *adj, ind.* Qui bâtit, qui construit des fanums, des temples.

Մեհեհապետ (ի, աւ) *s.* Voyez **Մեհեհակալ**.

Մեհեհատեղի (ղւղ, դեմւ) *s.* Lieu où sont bâtis des fanums, des temples; fanum.

Մեհեհանդ (ի, աւ) *s.* Carcan, collier, chaînette.

Մեղադիր, *adj, ind.* **Մեղադիր ընել** Voyez **Մեղադրել**.

Մեղադրանք (նաց, նոք) *s, pl.* Voyez **Մեղադրութի**.

Մեղադրել (եմ, եցի) *v, a.* Accuser, blâmer, censurer, condamner, reprendre, jeter du blâme sur quelqu'un.

Մեղադրութի (թե, թք) *s.* Accusation, blâme, reprehension, reproche.

Մեղակահ (ի, աւ) *adj.* De repentance, qui oie (i) ai péché, *pec-
cavi*).

Մեղանալ (ամ, մեղայ) *v, n-p.* Voyez **Մեղանել**.

Մեղանալան (ի, աւ) *adj.* Criminel; peccable; qui pèche; nuisible, méchant.

Մեղանել (եմ, մեղայ) *v, n.* Pécher, commettre un crime, faire une faute, transgresser une loi, abuser, délinquer; faillir, manquer; léser, nuire, offenser, faire tort, porter dommage.

Մեղանք (նաց, նոք) *s, pl.* Voyez **Մեղք**.

Մեղապարտ (ի, աւ) *adj.* Coupable; condamnable, qui mérite d'être condamné.

Մեղապարտութի (թե, թք) *s.* État d'une personne coupable.

Մեղացածին, *adj, ind.* Qui est produit par le péché; criminel.

Մեղաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Pêcheur, coupable.

Մեղեդի (ղւղ, դեմւ) *s.* Mélodie.

Մեղի (ի, աւ) *s.* Manche; manivelle. **Մեղիս արկանել**, emmancher. **Հանել զմեղին**, démancher.

Մեղիսաւոր (ի, աւ) *adj.* Emmanché, garni d'un manche.

Մեղեսիկ (սկի, սկաւ) *s.* Améthyste; grenat.

Մեղծ (ի, իւ) *s.* Suie, fuliginosité.

Մեղի (ի, իւ) *adj.* Lâche, mou, flasque, efféminé, fainéant, poltron.

Մեղիպէտ, *adj, ind.* Lâche, tendre.

Մեղիանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Voyez **Մեղիել**.

Մեղիալուսի, *adj, ind.* Mollasse.

Մեղիացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Մեղիել**.

Մեղիել (եմ, եցի) *v, a.* Amollir, rendre mou, lâcher, mollir; efféminer, rendre lâche.

Մեղիել (եմ, կեցայ) *v, n-p.* S'amollir, mollir, se lâcher; devenir lâche et efféminé.

Մեղիութի (թե, թք) *s.* Amollissement, radoucissement, relâchement, lâcheté, mollesse; poltronnerie, nonchalance.

Մեղմ (ղ, ու) *adj, et adv.* Doux, agréable, tranquille: doux, doucement, tout doux.

Մեղմադին, *adj, ind, et adv.* Doux

Doux, tout doux, lent, lentement.
Մեղմալեաց, *adj*, *ind*. De pas
 lent, qui marche lentement.

Մեղմաժամ, *adv*. Long, lente-
 ment.

Մեղմախառն, *adj*, *ind*. Voyez
Մեղմախան :

Մեղմախան (*ի*, *աւ*) *adj*. Doux,
 adouci, modéré, tempéré.

Մեղմախալ (*ամ*, *մեղմայ*) *v*, *n-p*.
 S'adoucir, se radoucir, s'amollir, se
 modérer, se diminuer, se relâcher,
 se ralentir.

Մեղմացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*,
z. Adoucir, radoucir, modérer, tem-
 pérer, diminuer, relâcher, lenifier,
 amollir, corriger, mitiger, ralentir.

Մեղմել (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui n'est
 pas sincère, fourbe, frauduleux, mé-
 chant, malicieux.

Մեղմխանք (*նայ*, *նք*) *s*, *pl*.
 Fourberie, tromperie, méchanceté :
 malignité, malice.

Մեղմով, *adv*. Doux, doucement,
 lentement. **Մեղմով մեղմով**, tout
 doux, lentement.

Մեղմութի (*թի*, *թի*) *s*. Adou-
 cissement, radoucissement : amolli-
 sement, diminution, allègement, sou-
 lagement, lénitif, relâchement, ra-
 lentissement.

Մեղմբերնակ, *adv*. Tout doux,
 lentement.

Մեղմը, *adj*, *ind*. Incarnat, de
 couleur rouge.

Մեղու (*ի*, *աւ*) *s*. Abeille, inou-
 che à miel.

Մեղուաբոյն (*բունոյ*, *բունով*)
s. Voyez **Բնիք** :

Մեղուակն, *adj*, *ind*. Qui regar-
 de doux, qui a des yeux très-doux.

Մեղուանոց (*ի*, *աւ*) *s*. Cellule
 des rayons de miel.

Մեղուաբազ (*ի*, *իւ*) *s*. Voyez **Ի-
 շանդու** :

Մեղուշ Voyez **Մեղմը** :

Մեղուցանել (*եմ*, *զուցի*) *v*, *z*.
 Faire pécher, ou transgresser la loi.

Մեղսաբեր (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui
 produit, qui cause des péchés.

Մեղսաթաժաւ, *adj*, *ind*. En-
 foncé dans les péchés.

Մեղսախորհուրդ, *adj*, *ind*. Mé-
 chant, malicieux.

Մեղսածու (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui
 fait pécher : Voyez **Մեղսաբեր** :

Մեղսակից (*կի*, *կցաւ*) *s*. Com-
 plice.

Մեղսակիր (*կրի*, *կրաւ*) *adj*, *et*
s. Voyez **Մեղաւոր** :

Մեղսակործան, *adj*, *ind*. Qui est
 tombé dans les péchés, ou par le mo-
 yen du péché.

Մեղսանալակ, *adj*, *ind*. Mangé
 en transgressant la loi.

Մեղսամակարդ, *adj*, *ind*. En-
 durci dans les péchés : Voyez **Մեղ-
 սաթաժաւ** :

Մեղսասեր (*սերի*, *սերաւ*) *adj*.
 Qui se plaît à pécher ; méchant, cri-
 minel.

Մեղսաստանալ, *adj*, *ind*. Qui
 est forcé à pécher.

Մեղսաբաւել, *adj*, *ind*. Qui ex-
 pie les péchés, expiatoire.

Մեղսորէն, *adv*. Criminellement.

Մեղր (*ղու*, *ղու*) *s*. Miel. **Օծու-
 նել մեղու**, emmieller.

Մեղրաբուլակ, *adj*, *ind*. Voyez
Մեղրածորան :

Մեղրախորհիս (*բխոյ*, *բխով*)
s. Gâteau de miel.

Մեղրածորան, *adj*, *ind*. D'où
 coule le miel. **Մեղրածորան քար**,
 mélithe.

Մեղրակաթ, *adj*, *ind*. Voyez
Մեղրածորան :

Մեղրապապ (*ի*, *իւ*) *s*. Pastèque.

Մեղրաջուր (*ջուր*, *ջուր*) *s*. Hy-
 dromel.

Մեղրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Em-
 mieller, faire avec le miel.

Մեղրողի (*ղույ*, *ղուր*) *s*. Liqueur
 tirée du miel.

Մեղք (*զայ*, *զք*) *s*, *pl*. Péché,
 coulpe, crime, iniquité, faute, erreur,
 chute, forfait ; offense, mal, malice.

Մեղք փոր ou **Թեթիկ**, peccadille.

Մեղ քնել Voyez **Մեղադրել**.

Մենազնիւ (*եմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*.
 S'armer seul, ou bien.

Մենակեաց Voyez **Մայնակեաց** :

Մենակիւ, *adj*, *ind*. Voyez
Մենամարտիկ.

Մենամարտ (*ի*, *իւ*) *adj*, *et* *s*.
 Qui combat seul ; duelliste : de com-
 bat singulier : combat singulier ; duel.

Մենամարտիկ (*եմ*, *տեցայ*) *v*,
n-p. Se battre dans un combat sin-
 gulier, combattre.

Մենամարտիկ (*ակի*, *ակաւ*) *s*,
et *adj*. Qui combat seul ; duelliste :
 de

de combat singulier, de monomachie.

Մենամարտութի (թԷ, թՔ) s. Monomachie, combat singulier, duel.

Մենանալ (ամ, նայայ) v, n-p. Être seul, se retirer; être désolé.

Մենասան (ի, աւ) s. Monastère, couvent, cloître.

Մենալաճառ (ի, աւ) s. Monopoleur.

Մենալաճառութի (թԷ, թՔ) s. Monopole. Մենալաճառութի առնել, monopoliser.

Մենդոս (ի, աւ) s. Sorte de poisson.

Մեքենայ Voyez Մեքենայ:

Մեռանիլ (իմ, մեռայ) v, n-p. Mourir, cesser de vivre, finir sa destinée, décéder, dépasser, rendre l'âme, expirer. Մեռանիլ յառաջագոյն քան զայլ դք, prédécéder.

Մեռեալ (եղյ, ելով) adj, et s. Mort, trépassé, défunt: cadavre, corps mort. Յուշակ մեռելոց, nécrologe.

Մեռելաթաղ (ի, իւ) s. Fossoyeur, celui qui enterre les morts.

Մեռելակիր (կրի, կրաւ) s. Qui porte un mort à la fosse, ou à la sépulture.

Մեռելակոչ (ի, աւ) s. Voyez Մեռելահայ:

Մեռելահարցութի Voyez Մեռելահայութի:

Մեռելահարցուկ (յկի, յկաւ) s. Voyez Մեռելահայ:

Մեռելահայ (ի, իւ) s. Nécromancien.

Մեռելահայութի (թԷ, թՔ) s. Nécromance.

Մեռելաշունչ, adj, ind. Mortel.

Մեռելոտի (աւյ, աւով) adj, et s. Mort: corps mort, cadavre.

Մեռելութի (թԷ, թՔ) s. Mort: mortification.

Մեռխայ (ի, իւ) s. Aconit.

Մեռնէս (նեւի, նեւաւ) s. Murène; lamproie.

Մեռն (ի, աւ) s. Onguent: crème, huile sainte.

Մեռնիլ (իմ, եղի) v, s. Oindre de l'huile sainte, ou du saint crème.

Մեռոս (ի, աւ) adj. Mortel, sujet à la mort.

Մեռուցանիլ (իմ, ուրցի) v, s. Faire mourir, tuer: mortifier.

Մեռութեակ, adj, ind. Qui ressemble à la mort.

Մեռեգի (դւոյ, դեւաւ) s. (mot grec) Ainsi sont appelés quelques psalmes dans l'office divin.

Մեռեմար (ի, աւ) s. Mésentère.

Մեռիայ (ի, իւ) s. Messie, Christ.

Մեռիլ (իմ, սեցայ) v, n-p. Chanter, se chanter, se moisir.

Մեռալ (ի, աւ) ou plutôt Մեռալք, զայ, դք) s, pl. Métal, corps minéral: mine, minière: lapomie; prison, arrêt; ban, exil, bannissement: médaille. ՚ի մեռալք զնիլ ou արկանիլ, arrêter, emprisonner, mettre en prison. ՚ի մեռալք առաքել, արտօրիլ ou արտասանմանիլ, bannir, exiler, envoyer en exil.

Մեռալադործ (ի, աւ) s. Métallurgiate.

Մեռալադործութի (թԷ, թՔ) s. Métallurgie.

Մեռալահան (ի, աւ) s. Mineur.

Մեռալահանք (քայ, քք) s, pl. Mine, minier.

Մեռասուն (եց, իւք) adj, et s. Onze.

Մեռասանանկիւն (կեան, կեամք) adj. Hendécagone.

Մեռասաներորդ (ի, աւ) adj, et adv. Onzième: onzièmement.

Մեռասանեքեան ou Մեռասանեքին (նեցուն ou նեցունց, նեքումք) s, pl. Tous les onze.

Մեռասանոտեան, adj, ind. Hendécasyllabe.

Մեռաքս (ի, իւ) s. Soie. Գործարան մեռաքսի, soierie.

Մեռաքսադործ (ի, աւ) s. Un ouvrier en soie.

Մեռաքսադործութի (թԷ, թՔ) s. Manufacture de soie.

Մեռաքսահիւս, adj, ind. Tissu de soie.

Մեռաքսայ (աէի, սէիւ) adj. De soie. Մեռաքսայք, soierie, marchandises de soie.

Մեռապոլիս (լտի, լտիւ) s. Métropolitain.

Մեր (ոյ, ով) adj. Notre.

Մերաշնանալ (ամ, նայայ) v, n-p. S' unir à notre nation, devenir de notre nation, avoir le droit de notre nation.

Մերաշնայ (նէի, նէիւ) adj. Qui

Qui est de notre nation, rational.

Մերակերպ, *adj, ind.* Voyez **Ծերակերպարան**.

Մերակերպարան, *adj, ind.* De notre forme, de notre nature.

Մերակերպացեալ (*կըյ, կըմ*) *adj.* Qui a pris notre nature.

Մերակերպութի (*ԹԷ, ԹԲ*) *s.* Notre forme, notre nature.

Մերային (*այնոյ, այնով*) *adj, et s.* Notre; le nôtre.

Մերասիր (*ի, իւ*) *adj.* Qui est de notre nation; qui est de notre nature; notre; le nôtre.

Մերասիր, *adj, ind.* Voyez **Մերակերպարան**.

Մերասումհ, *adj, ind.* Voyez **Մերակերպ**.

Մերթ, *adv.* Quelquefois, par fois, de tems en tems.

Մերծիւ (*եմ, էցի*) *v, a.* Expulser, chasser, mettre dehors, déposséder, exclure; renvoyer, donner son congé, répudier; rabrouer, rebuter, repousser, rejeter, rembarquer; proscrire, bannir; réprouver, improuver, désapprouver, récuser, refuser, éconduire.

Մերծիւ (*եմ, էցայ*) *v, n-p.* Être chassé, réprouvé, ou rejeté.

Մերծումի (*ծման, ծմամբ*) *s.* Rebut, refus, récusation, improbation.

Մերկ (*ոյ, ում*) *adj.* Nu; simple, sans ornement.

Մերկադաւի, *adj, ind.* Découvert, la tête découverte; à nu.

Մերկադոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Plus nu que, tout nu.

Մերկամարմին, *adj, ind.* Nu, qui n'est point vêtu.

Մերկամարմին (*ակի, տկաւ*) *adj, et s.* Qui combat à nu, ou à la lutte, lutteur.

Մերկամրցանակ, *adj, ind.* Voyez **Մերկամարմին**.

Մերկանալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p, et a.* Se déshabiller, se dévêtir; déshabiller, dévêtir, dénuer, dépouiller; découvrir. **Այն ինչ կանէր առաւան** 'ի գիշերոյն մերկանալ, au point du jour, pendant que le jour commençait à paraître. **Այդ զառաւան մերկանայ**, il fait jour, ou clair.

Մերկանաւ, *adj, ind.* Tout nu.

Մերկացանակ, *adj, ind.* Dégaîné.

Մերկացարանոց, *adj, ind.* Dont le cou est découvert, ou nu; nu, clair, évident, découvert, franc: à nu, nuement.

Մերկապէս, *adv.* À nu, nuement, simplement, d'une manière simple.

Մերկացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Déshabiller, dévêtir; dépouiller, dénuer, démeubler, dégarnir, déparer; déconvrir. **Մերկացուցանել զունի**, dégaîner.

Մերկել (*եմ, էցի* ou *կացի*) *v, a.* Voyez **Մերկացուցանել**.

Մերկուն, *adj, ind.* À nu pied.

Մերկութի (*ԹԷ, ԹԲ*) *s.* Nudité; le nu.

Մերկոց 'ի մերկոց *adv.* Nu, à nu, tout nu.

Մերձ, *pre.* Près, auprès, proche, tout proche, contre, tout contre, attenant, joignant. **Մերձ առիւ բազմաւ էր**, il étoit assis auprès de moi. **Այսին մերձ յոյն ինչ պալատ**, il loge tout attenant d'un tel palais. **Մերձ բազմիւ առաւան**, s'asseoir près de quelqu'un. **Մերձ է 'ի մեռանել**, il est près de mourir. **Մերձ ինել** Voyez **Մերձեայ**. **Մերձ ընդ մերձ**, tout proche, bientôt, dans peu de tems.

Մերձուգաւակ (*ի, աւ*) *adj.* Proche parent, consanguin.

Մերձագիւ, *adj, ind.* **Մերձագիւ ձայն**, Hautecontre.

Մերձակայ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Assistent, présent, proche, prochain, voisin, circonvoin, adjacent; imminent, éminent.

Մերձակայիւ (*եմ, էցայ*) *v, n-p.* Voyez **Մերձեայ**.

Մերձակաց, *adj, ind.* Voyez **Մերձակայ**.

Մերձակէս (*գիտի, գիտիւ*) *s.* Périgée.

Մերձանակ, *adj, ind.* Proche, imminent.

Մերձաւես (*ի, աւ*) *s.* Myope.

Մերձաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Proche, prochain, parent, allié; adjacent, contigu; voisin, circonvoin; survenant; approchant.

Մերձաւորարար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Proche parent; qui prend en ma-

riage; qui fait joindre par le mariage.

Մերձաւորել (*եմ, էցի*) *v, a*.
Voyez **Մերձաւորեցուցանել** :

Մերձաւորեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t*. Approcher: prendre en mariage, s'allier, se joindre par le mariage.

Մերձաւորիլ (*իմ, բեցայ*) *v, n-p*.
S'approcher: s'allier, se joindre par le mariage.

Մերձաւորիչ (*բի, բաւ*) *adj, et s*. Voyez **Մերձաւորարար** :

Մերձաւորութիւն (*թի, թի*) *s*.
Proximité, voisinage, contiguité: approximation: copulation, accouplement charnel, conjonction, coït: affinité, alliance par mariage, parenté, cousinage.

Մերձեալ (*ամ, ձեցայ*) *v, n-p*.
Approcher, accoster, aborder, joindre, toucher; s'approcher, s'accoster, se joindre, s'unir; devenir proche, se rendre proche, être proche.
Մերձեալ ի կէն, connaître une femme, avoir un commerce charnel avec une femme.

Մերձեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t*.
Approcher, mettre proche, mettre près, rapprocher, avancer; joindre, unir, allier; appliquer, approprier.

Մերձիլ (*իմ, ձեցայ*) *v, n-p*.
Voyez **Մերձեանալ**.

Մերոյն, *adj, ind*. Notre.

Մերունակ (*ի, աւ*) *adj*. Notre.

Մերունակերպ, *adj, ind*. Voyez **Մերակերպարան** :

Մերօրէն, *adv*. Comme nous, à notre façon.

Մեցամէս, *adj, ind*. Qui corrompt, ou gâte beaucoup, qui fait pourrir.

Մեցոտիլ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p*.
Pourrir, se pourrir, se moisir, se chancier, se corrompre, se gâter.

Մեքենարան (*ի, իւ*) *s*. Mécanicien.

Մեքենալից, *adj, ind*. Plein de machines, ou de-machinations, frauduleux.

Մեքենական (*ի, աւ*) *adj, et s*.
Machinal, mécanique: mécanicien.
Մեքենական կազմութիւն, mécanisme.

Մեքենականութիւն (*թի, թի*) *s*.
Mécanique. Հմուտ մեքենականութիւն,

mécanicien, qui sait la mécanique.

Մեքենայ (*ի, իւ*) *s*. Machine, engin, instrument: machination, trame, pratiques, invention, ruse, fraude, tromperie.

Մեքենայագործ (*ի, աւ*) *s, et adj*.
Machiniste: machinateur: ingénieux, industrieux, fait au tour, fort bien fait, bien travaillé.

Մեքենայաւոր Voyez **Մեքենաւոր** :

Մեքենայիլ (*եմ, էցի*) *v, a, et n*.
Machiner, former, projeter, tramer, pratiquer, ourdir.

Մեքենայէս, *adv*. Machinalement, mécaniquement.

Մեքենաւոր (*ի, աւ*) *adj*.
Fourni de machines; plein de machines, ou de machinations.

Մեքենաւորել (*եմ, էցի*) *v, a*.
Faire avec art, bien travailler, faire fort bien: Voyez **Մեքենայիլ** :

Մեքենով (*այ, աւ*) *s*. Voyez **Խարխիս** ou **Վերնախարխիս** :

Մզանոց (*ի, աւ*) *s*. Filtre.

Մզանք (*նոց, նոք*) *s, pl*. Filtration: filtre; membrane, pellicule.

Մզարան (*ի, աւ*) *s*. Emonctoire.

Մզել (*եմ, էցի*) *v, a, et n*.
Presser, tirer en pressant, épreindre, exprimer; filtrer, passer par le filtre: distiller, découler, tomber goutte à goutte.

Մզիկ (*կի, կի*) *s*. Mosquée, église mahométane.

Մշարհեաւ, *adj, ind*. Membraneux.

Մշումն (*մզմոն, մշումն*) *s*. Expression; filtration; distillation.

Մեգ (*մգի, միգաւ*) *s*. Nue, nuée, brouillard, obscurité.

Մեգալէ, *adj, ind*. (mot grec)
Grand: Voyez **Մեծ** :

Մեզ (*միգի, միգիւ* ou *միգաւ*) *s*.
Urine, pissat, eau.

Մեթաֆիզիկայ (*ի, իւ*) *s*.
Métaphysique: Voyez **Համարնարանութիւն** :

Մեթաֆիզիկական (*ի, աւ*) *adj*.
Métaphysique: Voyez **Համարնարանական** :

Մեթաֆիզիկապէս, *adv*.
Métaphysiquement: Voyez **Համարնարանորէն** :

Մէն, *adj, ind*. Un; seul, unique.

Մէն մի, un seul; chaque, chacun.

Մէ

Մհաւար (թ, աւ) *adj.* Seul, unique.

Մէջ (մէջ, մէջով) *s.* Milieu; sein, le dedans, cœur: entre-deux; espace qui est entre deux choses: moitié: centre: ceinture: lombes, reins, le bas de l'épine du dos; côte. **Մէջ մէջ հերձանիւնէլ, կտրել** ou **յօշել**, fendre, ou couper en deux parties. **Ի մէջ աւանդ**, produire, exposer. **Խորհուրդ** 'ի մէջ առնուլ, consulter, délibérer. **Փոյթ** 'ի մէջ աւանդ, tâcher, faire des efforts, avoir soin. **Այցանիւն** ou **կաւ** 'ի մէջ, venir en avant, se présenter. **Ի մէջ բերել**, produire, montrer. **Ի մէջ** ou **ի միջի** au milieu, parmi, entre, dedans, en, dans.

Մէջերեւոյթ Voyez **Միջերեւոյթ**.

Մէջօրեայ Voyez **Միջօրեայ**.

Մէս (մետի, մետիւ) *s.* Poids, pesanteur: penchant, inclination: point, moment, instant. **Մէս** 'ի մէս խոնարհիւն, flotter par ondes, balancer.

Մետեորայ (ի, իւ) *s.* Météore: Voyez **Օդէր**.

Մետաղիեան, *adj, ind.* Éclatant, excellent.

Մէջ (մէջի, մէջիւ) *s.* Pourriture, corruption, carie, chancre, ver.

Մթապին, *adj, ind.* Obscur, sombre, noir, nébuleux, nuageux.

Մթապնիւ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* S'obscurcir, se troubler; avoir la berluie.

Մթապնութի (թէ, թք) *s.* Obscurcissement; berluie, éblouissement.

Մթապած, *adj, ind.* Obscurci, éclipsé.

Մթապածութի (թէ, թք) *s.* Obscurcissement.

Մթային (այնոյ, այնով) *adj.* Obscur, sombre, brun.

Մթանալ (ամ, թացայ) *v, n-p.* S'obscurcir, faire brun.

Մթապատ, *adj, ind.* Voyez **Մթապած**.

Մթաբիւ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Voyez **Մթանալ**.

Մթաբութի (թէ, թք) *s.* Obscurité.

Մթացուցանիւ (իմ, ցուցի) *v, i.* Obscurcir, noircir, éclipser, faire éclipser, éborgner.

Միշէլ (իմ, էջի) *v, a.* Cueillir.

Միթր (ի, իւ) *s.* Provision; accumulation, entassement, amas; ce qui reste: magasin, décharge, entrepôt; encavement. **Միթր աչաց**, humeur dans les yeux, chassie. **Միթր առ միթր**, en tas, à tas, en quantité, en grand nombre.

Միթրածոյ, *adj, ind.* Amassé, accumulé, emmagasiné.

Միթրանոյ (ի, աւ) *s.* Magasin.

Միթրել (իմ, էջի) *v, a.* Ap-provisionner, pourvoir de vivres, emmagasiner, encaver, encoffrer; thé-sauriser, amasser, accumuler, entasser.

Միթն, *adj, ind.* Obscur, téné-breux, sombre, noir, morne, brun, terne; abstrus, caché, difficile à connaître, à entendre, qui n'est pas clair, confus, indéchiffrable, ambigu.

Միթնալ (ի, իւ) *s.* Voyez **Դաւան**.

Միթապոյն (դունի, դունիւ) *adj, comp.* Plus, ou fort obscur.

Միթակեպ, *adj, ind.* D'une manière obscure, obscurci.

Միթանալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* S'obscurcir.

Միթնիւ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Voyez **Միթանալ**.

Միթնորոտ (ի, իւ) *s.* Atmosphère.

Միթութի (թէ, թք) *s.* Obscurité, ombre, nuage, ternissure; ambiguité.

Միթի (ի, աւ) *s.* Moucheron, cousin.

Միթի ou **Միթիկ** Voyez **Միթի**.

Միթուկ (դի, դիւ) *s.* Moucheron.

Մի (ոյ, ու) *adj.* Un, unité; un, seul, unique, singulier; autre; chaque: premier; premièrement. **Մի Ած**, un Dieu, un seul Dieu. **Ի մի**, en un, ensemble. **Մի առ մի**, un à un, en détail. **Առ մի սիւնակ**, à, ou par chaque colonne. **Առ ոյր մի**, par tête, à chaque personne. **Մի զի ոյր էր, և երկրորդ զի ապաւ էր**, premièrement il étoit aveugle, et en second lieu pauvre.

Մի, ոց. Ne, non pas, point. **Մի աւեր էնէ**, n'en dites rien.

Միարան (ի, իւ) *adj, et adv.*

Մանիմո, de même sentiment, correspondant, conforme, accordant; égal, uniforme; unanimement, d'accord, tout d'un accord, de concert. **Մանիմո համանութի**, unanimité, accord, consentement.

Մանիմոյից (*եղի, եղու*) *s.* Cénobite, religieux qui vit en communauté.

Մանիմոյի, *adv.* Unanimement, tout d'un accord.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Qui trouble une communauté, ou l'union, sédition.

Մանիմոյի (*հմ, եղի*) *v, a.* Accorder, mettre d'accord, accommoder, unir, joindre, conformer, ajuster, concilier, réconcilier, raccommoder, réunir, accompagner.

Մանիմոյի (*հմ, եղույ*) *v, n-p.* S'accorder, être d'accord, ou d'intelligence, consentir, s'accommoder, s'ajuster, être conforme, se conformer, convenir, se raccommoder, se réconcilier, s'unir, se joindre en un, s'accompagner; conspirer, conjurer, comploter.

Մանիմոյի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Accord, concorde, union, unanimité, harmonie, consonnance, concordance, homophonie, symphonie, concert: conformité, convenance, correspondance, rapport; bonne intelligence; consentement: accommodement, raccommodement, ajustement, conciliation, réconciliation, réunion; assemblage; accompagnement; assortiment: alliance, confédération, ligue, association, contordat, convention: cabale, complot, conspiration: commun, communauté, communion, compagnie, société, coterie, congrégation.

Մանիմոյի, *adj, ind.* De même cri, ou voix, d'accord.

Մանիմոյի, *adj, ind, et adv.* Unanime: unanimement, d'une commune voix.

Մանիմոյի (*ի, ա.*) *adj, et s.* Qui confesse en Jésus-Christ une seule nature.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Jumeau, d'une même ventrée, ou portée.

Մանիմոյի, *adj, ind.* De même nature, consubstantiel, de même essence: naturel, natif: même, égal, con-

forme: Voyez **Մանիմոյի** et **Մանիմոյի** **Մանիմոյի** (*ի, ա.*) *s.* Monarque.

Մանիմոյի (*ի, ա.*) *adj.* Consubstantiel: uni, joint, composé.

Մանիմոյի, *adj, ind.* De même couleur, uniforme.

Մանիմոյի (*ի, ա.*) *adj.* Qui travaille, qui fait avec un autre.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Assemblé, ensemble, en compagnie, uni, tout ensemble.

Մանիմոյի, *adj, ind, et adv.* Voyez **Մանիմոյի**.

Մանիմոյի (*ի, ա.*) *adj, et s.* Conformiste: unitaire, antitritaire.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Unique, seul; uniforme.

Մանիմոյի Voyez **Մանիմոյի**.

Մանիմոյի (*հմ, եղի*) *v, a.* Orner également.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Conjoint.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Conjoindre, joindre ensemble.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Fourni du même nombre, égal.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Voyez **Մանիմոյի**.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Monocorde.

Մանիմոյի (*ի, ա.*) *adj.* Qui parle la même langue.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Accouplé, ensemble.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Mêlé ensemble, uni, ensemble.

Մանիմոյի ou **Մանիմոյի** (*ի, ա.*) *adj, et adv.* Unanime, du même sentiment, ou de la même pensée: unanimement.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Voyez **Մանիմոյի**.

Մանիմոյի, *adj, ind.* Voyez **Մանիմոյի**.

Մանիմոյի, *adj, ind, et adv.* Assemblé: ensemble.

Մանիմոյի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Monologue.

Մանիմոյի (*ճիկ, ճիկ*) *adj.* Unique (fils): unique, seul.

Մանիմոյի (*ի, ա.*) *adj.* Unique, un, seul, singulier, simple.

Մանիմոյի (*ի, ա.*) *adj.* Qui a la même volonté, unanime, du même sentiment.

Մանիմոյի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Unanime.

amité; conformité, union, concord.

Միակն (*ի, ա.*) *adj.* Unique, singulier.

Միակնի (*իւղ, նեւ.*) *adj.* Borgne, qui ne voit que d'un œil, monoculaire. **Միակնի միակնի**, monocule.

Միակնութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* État d'un borgne: amité, union.

Միակեաց (*եղի, եղա.*) *adj.* Qui demeure ensemble: Voyez **Միւյնակեաց**.

Միակեղի, *adj, ind.* Fourmi d'une écale, ou d'une coque.

Միակեղալ, *adj, ind.* Voyez **Միակեաց**.

Միակերպ, *adj, ind.* Uniforme, conforme, égal.

Միակերպութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Uniformité, conformité, égalité.

Միակեղութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* État d'un solitaire, solitude.

Միակի, *adj, ind.* Voyez **Միակ**: Une fois.

Միակին (*կնը, կնա.*) *adj, et s.* Monogame.

Միակնութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Monogamie.

Միակշիւ, *adj, ind.* Égal; équilibré.

Միակողմանի (*իւղ, նեւ.*) *adj.* Estropié, tronqué, mutilé.

Միակողմ, *s, ind.* Un côté. **Միշիւ** *ի միակողմ*, mettre à part; laisser.

Միակուղի, *adj, ind.* Simple.

Միակուսեցուցանել Voyez **Միկուսացուցանել**.

Միակրօն (*ի, է.*) *adj.* De même religion; de même coutume; unanime; cénobite.

Միակրօնութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Unité de religion; union, conformité, société.

Միակցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Unir; consolider.

Միակցորդ, *adj, ind.* Uni, égal; conjoint, participant.

Միակցութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Union, inhérence; consolidation.

Միահալ, *adv.* Voyez **Միահալալ**.

Միահալալ, *adv.* Tout à la fois, ensemble, tout ensemble, tout-à-fait, tout de suite, entièrement, collectivement.

Միահամ, *adj, ind.* Voyez **Միակցորդ**.

Միահամաւ, *adj, ind, et adv.* Collectivement, tout ensemble, généralement.

Միահաւան, *adj, ind, et adv.* Unanime, du même sentiment: unanimement, d'une commune voix, avec générale approbation.

Միահաւան (*ի, է.*) *adj.* De même religion, ou croyance.

Միահեծան, *adj, ind.* Monarchique. **Միահեծան թագաւոր** ou **էկիւսն**, monarque. **Միահեծան տէրութի** ou **էկիւսնութի**, monarchie.

Միահեւ ou **Ընդ միահեւ**, *adv.* Tout de suite, tout-à-fait.

Միահանդի (*եմ, մեցայ*) *v, n-p.* Se conjindre, se joindre ensemble, s'unir.

Միամայն, *adj, ind, et adv.* D'une commune voix, unanime: unanimement.

Միամայնի (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* Crier d'une commune voix; s'unir, consentir, s'accorder.

Միամայնութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Commune voix; unanimité, accord, concorde, consentement.

Միածեղի (*իւղ, նեւ.*) *adj.* Estropié d'une main, qui a une seule main.

Միածիւ, *adj, ind.* Uniforme, égal.

Միածիւ, *adj, ind, et adv.* Avec un cheval.

Միածլ, *adj, ind.* De fonte, massif, solide.

Միածործ, *adj, ind.* Qui est vêtu d'un seul habit.

Միագի, *adj, ind.* Voyez **Միալար**.

Միաշաշակ, *adj, ind.* Repas d'une seule fois.

Միաշիւ, *adj, ind.* D'un iot (en parlant des plantes).

Միամայր (*մոր, մայր*) *adj.* Mère d'un seul enfant, ou, fils unique de sa mère.

Միամանեաց, *adj, ind.* En partie.

Միամարտիկ Voyez **Միամարտիկ**.

Միամարտութի Voyez **Միամարտութի**.

Միամիւ (*միւ, միւս.*) *adj.* Sing.

côre, innocent, ingénu, simple, naïf, naïs, bon, idiot. **Միամիտ արտիւ**, innocemment.

Միամտիւ (իմ, տեղայ) *v, n-p.* S'accorder, consentir: s'assurer.

Միամտութիւն (թե, թք) *s.* Sincérité, innocence, ingénuité, naïveté, trop grande simplicité.

Միամոր (ու, ու) *adj.* Unique (fils); seul.

Միամորութիւն (թե, թք) *s.* État d'un fils unique; état d'une personne abandonnée.

Միայար, *adj, ind.* Uni, conjoint, enchaîné. **Միայար տողել**, conjoindre, enchaîner.

Միայարել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Միայար տողել**.

Միայարութիւն (թե, թք) *s.* Conjonction, union, enchaînement.

Միայն (ոյ, ու) *adj, et adv.* Seul, seulet; unique, singulier; simple, nu: seulement, uniquement, singulièrement, simplement, nuement; solitairement. **Միայն թե** ou **միայն զի**, bien entendu que, pourvuque, à condition que. **Միայն ընդ միայն** ou **միայն առ միայն**, seul à seul, tout seulet, sans compagnie.

Միայնակտուութիւն (թե, թք) *s.* Soliloque.

Միայնակ, *adj, ind, et adv.* Voyez **Միայն**.

Միայնակեաց (եցի, եցաւ) *s, et adj.* Solitaire, anachorète, hermite.

Միայնակեցանոց (ի, աւ) *s.* Hermitage, monastère.

Միայնակեցութիւն (թե, թք) *s.* Solitude, état de celui qui vit dans la solitude, vie monastique.

Միայնակել, *adj, et s, ind.* Voyez **Մենամարտիկ**.

Միայնակդուռութիւն Voyez **Մենամարտութիւն**.

Միայնամարտ Voyez **Մենամարտ**.

Միայնամարտութիւն Voyez **Մենամարտութիւն**.

Միայնանալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* Se retirer, s'écarter, s'éloigner, vivre dans la solitude.

Միայնանոց (ի, աւ) *s.* Voyez **Միայնարան**.

Միայնաստան (ի, աւ) *s.* Voyez **Մենարան** ou **Միայնարան**.

Միայնարան (ի, աւ) *s.* Solitude, monastère, hermitage.

Միայնաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Solitaire, moine, hermite.

Միայնակ Voyez **Միայնակ**.

Միայնութիւն (թե, թք) *s.* Solitude.

Միանալ (ամ, մացայ) *v, n-p.* S'unir, se joindre, s'incorporer.

Միանգամ, *adv.* Une fois, un coup. **Ար միանգամ**, tout ce que, quiconque, qui que ce soit.

Միանգամայն, *adv.* Ensemble, tout à la fois, tout en une fois, tout d'un coup, tout, tout ensemble, tout-à-fait, conjointement, concurremment, en même tems: généralement, entièrement. **Միանգամայն է**, encore, même.

Միանձն (ձին, ձամբ) *s.* Moine, solitaire, cénobite, religieux, hermite; unique, seul, sans compagnie. **Իբրե զմիանձն**, en moine, monacablement.

Միանձնական (ի, աւ) *adj.* Solitaire; monacal, monastique, cénobitique, conventuel.

Միանձնանալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* Se retirer, vivre dans la solitude: s'unir, s'accorder, avoir le même sentiment.

Միանձնանոց (ի, աւ) *s.* Monastère.

Միանձնաւորութիւն Voyez **Մենանութիւն**.

Միանձնութիւն (թե, թք) *s.* Solitude; monachisme, religion: unanimité, concorde, union.

Միանձնակ (հւոյ, հեաւ) *s, f.* Moinesse, religieuse, nonne, nonnain.

Միանման, *adj, ind.* Uniforme, égal.

Միանուն Voyez **Համանուն**.

Միանունութիւն Voyez **Համանունութիւն**.

Միաշաբաթ (ու, ու) *s.* Dimanche, premier jour de la semaine.

Միաշար, *adj, ind.* Enfilé, arrangé. **Միաշար տողել** Voyez **Միայար տողել**.

Միաշաւիղ, *adj, ind.* Conforme, qui marche sur les mêmes traces.

Միաշունչ, *adj, ind.* Unanime.

Միաշնութիւն (թե, թք) *s.* Unanimité, concorde, union, accord, consentement.

Միաշափ, *adj, ind.* Égal, conforme.

Միապաշտօն, *adj, ind.* Qui est sujet au même culte, qui est honoré également.

Միապաղաղ, *adj, ind.* Tout uni, entier, solide, compacte, condensé, massif, tout d'une masse, tout d'un corps, qui est sans couture.

Միապատիւ. Voyez Համապատիւ :

Միապար, *adj, ind.* De la même compagnie, ou assemblée pour danser, du même bal.

Միապետ (*ի, աւ.*) *s.* Monarque.

Միապետական (*ի, աւ.*) *adj.* Monarchique.

Միապետեալ (*եմ, եցի*) *v, n.* Gouverner absolument, avoir l'autorité souveraine, régner d'une façon monarchique.

Միապետութիւն (*թէ, թք*) *s.* Monarchie.

Միապէս, *adv.* Également, uniment, uniformément, indifféremment.

Միասպիտ, *adj, ind.* À un tranchant.

Միասէր (*սիրէ, սիրաւ*) *adj.* Qui aime l'union, ou la concorde.

Միասիրտ, *adj, ind.* Unanime, de concorde.

Միանական (*ի, աւ.*) *adj.* Simultanée, commun, ensemble; compatible: consubstantiel, un, unique.

Միանականութիւն (*թէ, թք*) *s.* Compatibilité: consubstantialité, unité.

Միանունդ, *adj, ind.* Qui est nourri, ou élevé ensemble.

Միասունիւն, *adj, ind.* Voyez Միապաղաղ :

Միասնի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Amazone: Voyez Վրասնական :

Միալանիկ ou **Միալանդ** (*ի, եւ*) *adj.* Monosyllabe.

Միալանք (*նից, նգք*) *s.* Monastère.

Միասառութիւն (*թէ, թք*) *s.* Monogramme.

Միասարած, *adj, ind.* Étendu, ou répandu également.

Միասարք, *adj, ind.* Uni, solide, conforme, égal, consolidé, ferme, compacte.

Միասարեալ (*եմ, եցի*) *v, a.* Unir, consolider.

Միասարեալութիւն (*թէ, թք*) *s.* Union, consolidation, fermeté, solidité.

Միամեաւակ (*ի, աւ.*) *adj.* Uniforme, conforme, égal; simple, unique.

Միամեառ (*սողի, սողաւ*) *adj.* Qui voit, qui regarde également.

Միամեակ, *adj, ind.* Qui dure, ou endure avec un autre.

Միամեռութիւն (*թէ, թք*) *s.* Habitation dans la même maison, cohabitation.

Միամեհ, *adj, ind.* Qui est de la même famille, ou nation.

Միամեռն, *adj, ind.* Qui demeure dans la même maison, domestique, familial.

Մի արդեպ, *adv.* Peut-être; Dieu nous en garde; gardez-vous bien, prenez garde, ne, point, jamais.

Միացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Unir, joindre ensemble, conjoindre, incorporer: Voyez Միաւորել :

Միաւոր (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Uni, joint: un, unique, singulier, seul, simple: solitaire.

Միաւորել (*եմ, եցի*) *v, n.* Unir, joindre, attacher, lier, allier, annexer, incorporer, mêler, agglutiner: conjoindre, accoupler, appareiller, apparier, **Վերսին միաւորել**, réunir, rejoindre, rattacher.

Միաւորիկ (*իմ, իցցի*) *v, n-p.* S'unir, se joindre, s'allier, se réunir; s'accoupler, s'appareiller, se mêler.

Միաւորութիւն (*թէ, թք*) *s.* Union, jonction, assemblage, conjunction, incorporation, réunion, adhésion, adjection, combinaison; copulation, accouplement, appariement; conglutination.

Միախառ, *adj, ind.* Voyez Փառականից :

Միաքարոզ, *adj, ind.* Qui prêche, qui annonce la même chose, ou avec un autre.

Միգախառն, *adj, ind.* Plein de nues, ou de brouillards, obscur, ténébreux, sombre.

Միգապատ, *adj, ind.* Voyez Միգախառն :

Մի գուցէ, *adv.* Voyez Մի արդեպ et Գուցէ :

Միեղէն, *adj, ind.* Unique, seul, simple.

Միեղնապէս, *adv.* Uniment, uniquement: Voyez Միապէս :

Միեղնութիւն (*թէ, թք*) *s.* Union,

nion,

nion, uniformité, égalité, unité.

Միկոշկորու (ի, աւ) *s.* Licorne :

Մի երբեք, *adv.* Jamais, point.

Միկոշուծի (ծի, թի) *s.* Monodie.

Մի է մի ou Մի է մի է-իք, *adv.* Gardez-vous bien, ne, point, jamais.

Մի էս, *adv.* Non plus. Մի էս առնիք, gardez-vous bien de faire une autre fois.

Միկադրու (ի, աւ) *adj.* Graveleux, sujet à la gravelle.

Միկադրաւուծի (ծի, թի) *s.* Dysurie, suppression, ou rétention d'urine, difficulté d'uriner.

Միկանոց (ի, աւ) *s.* Urinal; pissotière, pissoir.

Միկանոցք (ցից, ցիւք) *s.* Ur. Urétères.

Միկարգեւ (ի, էւ) *adj.* Voyez Միկարաւ :

Միկարգեւուծի Voyez Միկա-գրաւուծի :

Միկեւ (եմ, էցի) *v.* n. Pisser, uriner, faire, ou lâcher de l'eau.

Միկեւ ստեպ, pissoter.

Միկեցուցեւ (ցեի, ցեւ) *adj.* Diurétique.

Միկի ou Միկիք (նեայ, նեպք) *s.* pl. Pellicule.

Մի բոս միջէ, *adv.* L'un après l'autre, manuellement; en détail, par le menu, de point en point; particulièrement, spécifiquement, individuellement, distinctement. Մի բոս միջէ տսեւ ou նշանակեւ, spécifier, détailler.

Միթէ, *adv.* Peut-être? est-il possible?

Միթր (մթրի, մթրաւ) *s.* Mitre, tiare.

Միթրաւոր (ի, աւ) *adj.* Mitré.

Մի է-իք, *adv.* En aucune manière, gardez-vous bien.

Միլիոն (ի, աւ) *s.* Million. Հազար միլիոն, milliard.

Մի լիցի, *adv.* Dieu nous en garde.

Միծ (մծի, մծիւ) *s.* Ordure, immondice.

Մի մի (միոյ միոյ, միով միով) *adj.* et *adv.* Chacun, chaque; l'un l'autre, se: un à un. Մի առ միջ, l'un après l'autre. Մի զմիով, en émulation, surpassant l'un l'autre,

à l'envi. Մի զմի, l'un l'autre. Մի զմի միջ, l'un après l'autre. Մի ընդ միով, l'un sous l'autre, subor- donnément.

Միմանոց (առ միմանոց, 'ի մի միմանոց, զմիմանոց, 'ի միմանոց, մի միմանոց, զմիմանոցք) *s.* pl. Se, l'un l'autre: Սկի միմանոց, l'un après l'autre. Մերեմ զմիմանոց, ils s'entr'aident, ils s'aident l'un l'autre. Հարկանեւ զմիմանոց, s'entre-battre, se battre. Բարեւել զմիմանոց, s'entre-choquer. Տաւ միմանոց, s'entre-donner, se donner réciproquement. Ոչոյն առ միմանոց, ոչոյնեւ ըզմիմանոց, s'entre-saluer. Օգնեւ ou 'ի թիկունս հասանեւ միմանոց, s'entr'aider, s'aider mutuellement.

Միմանոցաւոր, *adj.* ind. Aïmant l'un l'autre, qui s'aident réciproquement.

Միմոս (ի, աւ) *adj.* et *s.* Mime, bouffon, pantomime, pantalon, farceur, comique, histrion, polichinel, zani.

Միմոսուծի (ծի, թի) *s.* Mime, bouffonnerie, pantalonade.

Միմ, *adj.* ind. Un.

Միմաւոր (ի, աւ) *adj.* Un, unique, seul.

Միմիայ (ի, էւ) *s.* Voyez Երեւել :

Մինչ, *pre.* et *adv.* Jusque: lors que, quand; pendant, durant; pendant que, tandis que; que. 'ի Փարիզու մինչ 'ի Հռոմ, depuis Paris jusqu'à Rome. Մինչ ամառն էր, pendant l'été. Մինչ այս, մինչ այն, dans ces, ou sur ces entrefaites, pendant ce tems-là.

Մինչդեռ, *adv.* Lors que, pendant que, tandis que. Մինչդեռ ետէր, pendant qu'il parloit. Բայց մինչդեռ ունէին 'ի գիմի հարկանեւ միմանոց, mais sur le point qu'on étoit d'en venir aux mains.

Մինչդեռ տակաւին, *adv.* Durant que, pendant que. Խօսեի ընդ նմա, մինչդեռ տակաւին էր յաւե կողմի, je lui parlois qu'il étoit encore au lit.

Մինչեւ, *pre.* et *adv.* Jusqu'à: quand, lors que; que; pendant que, tandis que. Գոյ ընդ էս մինչեւ 'ի Փարիզ, il vient avec moi jusqu'à Paris. Մինչեւ ցոյցմ, jusqu'à présent.

սեռ. Մինչև զայդ զայդ, խոսքն
ce point. Մինչև զայդ զայդ, ou
չև զայդ, jusque là. Մինչև զիսկ
jusqu'à quand? Մինչև ուրանոյ,
jusqu'où? Կայց ou մինչև եկեա
յն, attendez qu'il vienne. Ինչ
յն, je ne sortirai pas que vous ne
soyez revenu. Այնպէս ou այնպիսի
միջև, tant que, de façon que, aus
si bien que.

Մինչքն. *adv.* Tant que, aussi
bien que.

Մինչև. *adv.* Avant que, pen
dant que, non pas encore. Մինչև
ծագեալ էջէ արեգակնի ou մինչև
ծագեալ արեգակնին, avant jour,
avant que le soleil soit levé. Մինչ
և աւարտեալ ամիս, avant qu'il
soit un an. Մինչև եկեալ էր նո
րա, il n'étoit pas encore venn.
Մինչև մեռեալ էջեմ, avant que
je meure.

Միշտ. *adv.* Toujours, en tout
tems, continuellement, sans cesse,
incessamment, perpétuellement, à
tout moment, à tout propos, à ja
mais, pour jamais, éternellement.

Միջին. *adj, ind.* Voyez Միջ
այրի.

Մի անի (միջ ուրումն, միով ու
մամբ) *s.* Un, une personne.

Միորմի (միջ, մեռա) *adj.* Qui
a un seul testicule.

Միութի (թի, թի) *s.* Unité;
égalité; union, liaison, assemblage,
réunion.

Մի դք (միջ ուրում, միով ու
մամբ) *s.* Voyez Մի անի:

Մի դք. *s, ind.* Personne ne.

Միջարեկ. *adj, ind.* Écreinté. Մի
ջարեկ աննել, écreinter, rompre les
reins.

Միջադրել (եմ, էջի) *v, a.* In
terposer.

Միջադրութի (թի, թի) *s.* In
terposition, entremise; épenthèse.

Միջախոս. *adj, ind.* Médio
cre, moyen.

Միջակ (ի, աւ) *adj, es s.* Mo
yen, médiocre; milieu.

Միջակային (այնոյ, այնով) *adj.*
Voyez Միջակ:

Միջականալ (ամ, կացայ) *v, n-p.*
Être au milieu.

Միջակէս (կիսի, կիսիւ) *s.* Le

point du milieu, centre; comma, un
point.

Միջակութի (թի, թի) *s.* Mé
diocrité.

Միջակուր. *adj, ind.* Միջա
կուր առնել, Fendre, couper au
milieu, diviser en deux parties.

Միջահասակ (ի, աւ) *adj, es s.*
D'un âge moyen; d'une taille mo
yenne; âge moyen; taille moyenne.

Միջահասակ (եմ, էջի) *v, a.* En
tre-couper, interrompre.

Միջահասակութի (թի, թի) *s.*
Interruption, intermission, disconti
nuation.

Միջամասն (տին, տամբ) *s.* Le
doigt du milieu.

Միջամուխ. *adj, ind.* Միջա
մուխ լինել, Entrer, se pousser, a
vancer, s'avancer, aller en avant;
s'entremettre, s'ingérer, se mêler;
s'intriguer, se brouiller, s'introduire;
pénétrer, approfondir: entreprendre,
s'adonner, s'appliquer.

Միջամուխ. Voyez Միջամուխ:

Միջանկեալ (եղի, եղով) *adj.*
Intermédiaire; intermédiaire. Միջան
կեալ խաղարկութի, intermède.

Միջառիւղ (ւղի, ւղով) *s.* Le
milieu du chemin, ou d'une voie.

Միջապինդ. *adj, ind.* Ceint, ser
ré autour du corps, fort.

Միջասահման. *adj, ind, es adv.*
Moyen, médiocre; intermédiaire, inter
médiaire: médiocrement.

Միջասահմանութի (թի, թի) *s.*
Médiocrité.

Միջակայր (ի, աւ) *s.* Milieu,
centre.

Միջակ (ի, աւ) *s.* Insecte.

Միջարկութի (թի, թի) *s.* In
terjection: interposition, entremise.

Միջերկնեայ (նէի, նէիւ) *adj.*
Qui est au milieu du ciel; moyen.

Միջերկնեայ գաւառ ou նահանգ,
la moyenne région de l'air.

Միջերկրական (ի, աւ) *adj.* Mé
diterrané. Միջերկրական ծով, la
mer méditerranée, ou méditerranée.

Միջերկրայք (եղի, էջի) *s, pl.*
Les provinces méditerranées, l'Asie
mineure, Anatolie, Natolie.

Միջնորդք (րաց, րոք) *s, pl.*
Mésentère.

Միջին (լնոյ, լնով) *adj.* Du mi
lieu; médiat; moyen, médiocre.

Միջ-

Մեջնաբերդ (ի, աւ) *s.* Citadelle, forteresse qui commande à une ville.

Մեջնածերանի (նւոյ, նեաւ) *s.* Habit fourré, ou garni de pourpre.

Մեջնակայտութի Voyez **Մեջնակութի**.

Մեջնամուկ (ոյ, ու) *s.* Piston.

Մեջնամուխ Voyez **Մեջնամուխ**.

Մեջնայարկ (ի, աւ) *s.* Étage moyen d'une maison, d'un bâtiment.

Մեջնանիւ (նւոյ, նեաւ) *s.* Roue moyenne, ou du milieu: centre, point du milieu d'une roue.

Մեջնաշաւի Voyez **Մեջնաշաւի**.

Մեջնապարիսպ (բաւի, բազաւ) *s.* Mur mitoyen; obstacle.

Մեջնասուն (տան, տանի) *s.* Voyez **Մեջնայարկ**.

Մեջնոյն (դի, դաւ) *s.* Voyez **Մեջնակութի**.

Մեջնորդ (ի, աւ) *s.* Moyen, organe, instrument, cause, ressource.

Մեջնորդ հաշուութի, médiateur, réconciliateur, arbitre, amiable compositeur, compromissaire, intercesseur; entremetteur; intervenant. **Մեջնորդ վաճառացի**, censal, agent, courtier, maquignon. Espace, intervalle; mur mitoyen: entremise.

Մեջնորդաբար, *adv.* Médiatement.

Մեջնորդիւ (եմ, էջի) *v, n, et a.* Moyeuner, procurer, postuler, intercéder; s'interposer, s'entremettre; traiter, négocier, entrer en négociation: interposer, employer, intervenir.

Մեջնորդութիւն (թի, թի) *s.* Intercession; interposition, entremise; intervention, médiation, moyen; censure, courtage, maquignonage: intervalle.

Մեջնորմ (ոյ, ու) *s.* Mur mitoyen, cloison; courtine; séparation.

Մեջոյ (ի, աւ) *s.* Espace, intervalle, distance, entre-deux, séparation; entretiens, interstice: centre, milieu, cœur, sein: champ, place, étendue, circuit: différence, distinction: interposition, entremise: vacance: espace vuide.

Մեջոյ (ոյ, ու) *s.* Intérieur, la partie de dedans.

Մեջօր (շաւաթ, շաւաթ) *s.* Midi, milieu du jour.

Մեջօրեայ (բի, բի) *s, et adj.* Midi, milieu du jour: midi, sud; côté du midi: du midi, méridien.

Մեջօրի (ի, էւ) *s.* Voyez **Մեջօրեայ**.

Մեջօրեական (ի, աւ) *adj, et s.* Méridien; méridional.

Միս (մոյ, մոմ) *s.* Chair, viande; poulpe. **Միս երեւոյ**, venaison. **Միս 'ի կասկարայի**, carbonnade. **Միս պաղոյ**, pulpe. **Մեջօրի միս աճեցեալ 'ի մարմնի**, ecesarcome, ex-croissance.

Միսթապ ou **Միսթապ** Voyez **Հանգերձապեալ**.

Միտալ Voyez **Միտալ**.

Միտակողմն (ման, ման) *s.* Penchant, inclination, propension.

Միտել (եմ, էջի ou էջոյ) *v, n, et a.* Pencher, se pencher, incliner, adhérer, condescendre.

Միտումն (աման, աման) *s.* Penchement, propension, inclination.

Միտք (մոյ, մոգ) *s, pl.* L'esprit, l'entendement, sens, jugement, intellect, raison, intelligence: pensée, esprit, imagination, idée, fantaisie, humeur: croyance, sentiment, opinion, avis, parère: entente, sens: capacité: dessein, projet, destination, disposition, résolution, intention, fin, but, vouloir. **Միտքն իմոյ**, appréhension, idée. **Ունել 'ի միտ**, penser, avoir dans l'esprit; se souvenir. **'ի միտ լինել**, s'éveiller, se sentir. **Պնել 'ի միտ**, délibérer, prendre résolution, se déterminer, destiner, projeter, se proposer, faire état, présumer, s'imaginer. **Միտ դնել**, faire attention, s'appliquer à, s'adonner; observer, regarder, considérer avec soin, penser, faire réflexion, songer à quelque chose. **'ի միտ առնուլ**, s'apercevoir, connaître, remarquer, entendre, comprendre, concevoir; étudier, apprendre par cœur, recorder sa leçon, savoir par cœur. **Միտաւ առնել ըլլալ**, se distiller le cerveau, se travailler l'esprit. **Միտաւ** ou **Միտաւ**, considérer, regarder attentivement, penser, méditer, représenter dans son esprit, se ressouvenir, se figurer, s'imaginer. **Գոյ 'ի միտ իմ**, il me vient en pensée, ou dans la pensée, il me vient dans l'esprit,

profit, dans l'imagination. **Անկանկ** *ս. ind.* être hors du sens, être hors de son bon sens, être fou, perdre le sens. **Այս են միտք բանիցս**, c'est le sens de ce passage. **Ազնուական միտք**, sentiment noble: **Եյրջյ զաբուծի մտաց իւրաց**, il a témoigné son malin vouloir.

Մերդ (*մրդոյ, մրդով*) *s.* Fruit (des arbres).

Մեռան Voyez **Մեռան**.

Միւս (*այ, ուր*) *adj.* Autre. **Միւս օր**, l'autre jour. **Մին կամ միւս**, l'un ou l'autre. **Այ մին է ու միւս**, ni l'un ni l'autre. **Ե նա միւս էս Ալեքսանդր**, c'est un autre Alexandre.

Միւսանգամ, *adv.* Une autre fois, encore un coup, derechef, de nouveau.

Միւսնալ, *adv.* Voyez **Միւսնալ**.

Միւսին (*ի, աւ*) *s.* Mosaïque, un ouvrage à la mosaïque.

Միօրեայ (*րէի, րէիւ*) *adj, et adv.* D'un jour; qui ne dure qu'un jour, éphémère; un jour seulement.

Միօրեակ, *adj, ind, et adv.* Uniforme; égal; monotone: uniformément; également.

Մլաւել (*եմ, եցի*) *v, n.* Miauler. **Մլաւելն**, *s, ind.* Miaulement, cri du chat.

Մլելել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tordre son visage.

Մուկն (*մկան, մկամբ*) *s.* Punaïse.

Մխել (*եմ, եցի*) *v, a.* Pousser, faire entrer, ou pénétrer, ficher, piquer, enfoncer; enfoncer, plonger. **Մխել զերկաթ**, tremper du fer, ou de l'acier; durcir. **Մխեայ զգալցին ի սիրտ նորա**, il lui a plongé, ou enfoncé le poignard dans le cœur. **Մխել զմեռն**, pousser, étendre, mettre la main.

Մխել (*եմ, խեցայ*) *v, n-p.* S'enfoncer, se plonger, pénétrer, entrer; s'ingérer; mettre la main, commencer. **Մխել բարկութիւն**, enrager, être saisi de rage.

Մխիթար, *adj, et s, ind.* Consolateur; consolant, consolatoire: consolation. **Մխիթար ինչ առնել** ou **մխիթար մտառացանել** Voyez **Մխիթարել**.

Մխիթարական (*ի, աւ*) *adj.* Consolant, consolatoire.

Մխիթարակից (*եցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui se console avec un autre, compagnon de consolation.

Մխիթարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Consoler, soulager, adoucir, diminuer l'affliction, conforter, ôter le chagrin, la fâcherie.

Մխիթարել (*ընի, բռաւ*) *adj, et s.* Consolateur, qui console. **Մխիթարիւ սուրբ Հոգի**, Paraclet.

Մխիթարութիւն (*թի, թիւ*) *s.* Consolation, soulagement d'affliction, adoucissement, lénitif.

Մխլձել (*եմ, եցի*) *v, a.* Plonger, enfoncer.

Մխլել (*եմ, եցի*) *v, a.* Corrompre, gâter.

Մխմանք (*նայ, նոք*) *s, pl.* Emprossement, foule, oppression.

Մխոց (*ի, աւ*) *s.* Action de plonger dans l'eau: piston. **Մխոց աւնել**, plonger, enfoncer.

Մխուծն (*մխման, մխմամբ*) *s.* Action de plonger. **Մխուծն երկաթոյ**, trempe.

Մխուծ, *adj, ind.* Trempé (en parlant du fer).

Մխրձել Voyez **Մխլձել**.

Մծղեայ (*նէի, նէիւ*) *adj, et s.* Incestueux; paillard.

Մծղեակութիւն (*թի, թիւ*) *s.* Inceste: paillardise. **Մծղեակութիւն**, incestueusement.

Մկան (*ի, աւ* ou *մկամբ*) *s.* Muscle: Voyez **Մսան**.

Մկանաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Musculaire.

Մկանուշք (*նանց, նամք*) *s, pl.* Les muscles: fesse, fessier, grosses fesses. **Հարկանել ընդ մկանունս**, fesser, fouetter. **Մկանուշք ջուրց**, vagues, flots, ondes.

Մկանուտ, *adj, ind.* Voyez **Մկանաւոր**.

Մկալ (*ամ, ացի*) *v, n.* Se fâcher, enrager.

Մկնապիղծ, *adj, ind.* Ce que les souris ont gâté.

Մկնաքիւ (*ի, եւ*) *s.* Furet.

Մկնդմհար, *adj, ind.* Qui est frappé par un bouclier.

Մկնդաձուկն Voyez **Վահանաձուկն**.

Մկնդաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Fourmi

M m m

de

de bouclier, qui porte un bouclier,
 Մկնդեղ (ոյ, ուլ) s. Arsenic.
 Մկնորսակ (ի, աւ) s. Qui chasse
 des souris, des rats.
 Մկուկ (մկնդոյ, մկնդուլ) s. Voz
 yez Վահան:
 Մկուկը Vozey Մկանուկը:
 Մկրատ (ի, աւ) s. Ciseaux; for-
 ces; forceps.
 Մկրատուռն (առն, առմբ) s.
 Vozey Մկրատրան:
 Մկրատրան (ի, աւ) s. Baptiste-
 re, fonts, fonts de baptême.
 Մկրտել (եմ, եցի) v, a. Baptis-
 ser: laver en plongeant. Մկրտել
 զերանին մկրտել, rebaptiser.
 Մկրտել (առն, առմբ) s. Baptis-
 te. Սուրբ Յովհաննէս մկրտել, S.
 Jean Baptiste.
 Մկրտութի (թե, թք) s. Bap-
 tême: lavage, action de laver. Մկր-
 տութի, baptismal.
 Մկանդ (նայ, նք) s, pl. Vozey
 Մկուկն:
 Մկել (եմ, եցի) v, a. Pousser,
 faire un effort pour avancer, porter,
 repousser, pousser en avant.
 Մկել (ի, աւ) s. Paille rompue,
 épluchures de paille, poudre.
 Մկելել (եմ, եցի) v, a. Lévi-
 ger, réduire en poudre.
 Մկել (մկել, մկուլ) adj. Impul-
 sif.
 Մկմածեմ (ժեմի, ժեմուլ) adj.
 Qui est sujet au maladie du cauche-
 mar.
 Մկմաւանը ou Մկմաւանք (ի,
 եւ) s. Cauchemar, ou cochemar, in-
 cube.
 Մկմել (եմ, կեցոյ) v, n-p. E-
 bouffer, crever de dépit, d'envie, de
 douleur, de rage.
 Մկմել (ձկի, ձկուլ) s. Crève-
 cœur, grand déplaisir mêlé de dépit.
 Մկուկան (ի, աւ) adj. Impul-
 sif, expulsif.
 Մկուն (ի, աւ) s. Mille (espace
 de chemin): Vozey Մկուն:
 Մկուն (մկուն, մկումբ) s. Pous-
 sée, impulsion, expulsion, abduction.
 Մկումնալ (ամ, առցոյ) v, n-p.
 S'obscurcir, faire brun, être brun.
 Մկումբարաւ, adj, ind. Qui
 chasse, qui fait disparaître l'obscu-
 rité.
 Մնալ (ամ, ացի) v, n. Rester,

demeurer, séjourner, être; rester, é-
 tre de reste; durer, consister, se sou-
 tenir: attendre, espérer.
 Մնայուն, adj, ind. Permanent,
 stable, durable, solide.
 Մնալ (ի, եւ) s. Mine, livre
 (sorte de poids).
 Մնայական (ի, աւ) adj. Vozey
 Մնայուն:
 Մնայորդ (ի, աւ) s. Vozey Մնայ-
 ուած: Մնայորդը ou դերք Մնայ-
 ցորդայ, Paralipomènes.
 Մնայուած (ոյ, ուլ) s. Reste,
 demeurant; résidu, restant; surplus;
 reliques, vestige; grailions; criblu-
 res, épluchures; débris; mare; des-
 serte.
 Մնայուցանել (եմ, ցուցի) v, t,
 Faire rester, tenir; laisser, remettre,
 faire passer.
 Մնիւայ (ի, եւ) s. Calandre,
 cosson: Vozey Երկել:
 Մնիւել (եմ, եցի) v, n. Roucou-
 ler, gémir.
 Մնիւն, s, ind. Action de rou-
 couler, gémissement.
 Մնիւի, adj, ind, et adv. Sourd,
 doux: sourdement, à la sourdine,
 tout doux, bellement, sans bruit.
 Մնիւանակ (ի, աւ) s. Panto-
 mime.
 Մշակ (ի, աւ) s. Cultivateur,
 laboureur.
 Մշակադործել (եմ, եցի) v, a.
 Vozey Մշակել:
 Մշակական (ի, աւ) adj. Géor-
 gique.
 Մշակել (եմ, եցի) v, a. Cultiv-
 er, labourer, défricher, façonner.
 Մշակելի (լոյ, լեւաւ) adj. La-
 bourable.
 Մշակութի (թե, թք) s. Cultu-
 re, agriculture, labeur, labourage,
 défrichement.
 Մշկահոտ, adj, ind. Muscat,
 musqué, qui sent le musc. Մշկա-
 հոտ դիւի, muscat, vin muscat;
 muscadet. Մշկահոտ ինձոր, առնձ
 ou խոզորդ, muscat.
 Մշտարաւ, adv. Toujours, con-
 tinuellement, éternellement.
 Մշտարացի, adj, ind. Toujours
 ouvert.
 Մշտաբեր (ի, աւ) adj. Qui pro-
 duit, qui fait toujours naître.
 Մշտարոյծ, adj, ind. Qui nour-
 rit,

rit, qui est toujours nourri.

Մշատաբեր, *adj, ind.* Qui coule, qui jaillit toujours.

Մշատելիք, *adj, ind.* Qui est toujours dans l'obscurité.

Մշատաց, *adj, ind.* Qui marche, qui coule toujours.

Մշատոյ (ի, եւ) *adj.* Qui existe toujours, éternel.

Մշատալար, *adj, ind.* Qui est toujours verd.

Մշատաւ, *adj, ind.* Qui est toujours condamné.

Մշատելի, *adj, ind.* Qui répand toujours; qui coule, qui tombe continuellement.

Մշատաւարձ, *adj, ind.* Qui est toujours joyeux.

Մշատալաց, *adj, ind.* Voyez Մշատալաց:

Մշատծին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Qui produit, qui fait toujours naître: qui se produit toujours.

Մշատկայ (ի, եւ) *adj.* Voyez Մշտակոյ:

Մշտակայակ, *adj, ind.* Voyez Մշտաբուրի:

Մշտակաւոյց, *adj, ind.* Qui est toujours établi, solide, ferme, stable:

Մշտակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Qui porte, qui est toujours porté.

Մշտակիս, *adj, ind.* Qui est toujours foulé. Մշտակիս ճանապարհ, chemin où l'on passe, chemin public.

Մշտալաց, *adj, ind.* Qui prie, qui est toujours prié, continué.

Մշտաբուր, *adj, ind.* Qui est toujours riche.

Մշտահոս, *adj, ind.* Qui coule toujours, intarissable.

Մշտահոսութիւն (թիւ, թիւ) *s.* État d'une chose qui coule toujours.

Մշտահոս, *adj, ind.* Qui sent, qui a toujours une odeur.

Մշտամտոյց, *adj, ind.* Qui donne, qui offre toujours: qui est toujours offert.

Մշտամարտ (ի, եւ) *adj.* Qui combat, qui fait toujours la guerre, continué.

Մշտամեռելի, *adj, ind.* Qui erie, qui parle, qui prie toujours, continué: sans cesse, continuellement; avec un bruit, ou une voix continue.

Մշտայալի (ի, եւ) *adj.* Qui est

toujours victorieux, ou vainqueur.

Մշտայուշ, *adj, ind.* Qui fait toujours souvenir.

Մշտայոժար, *adj, ind.* Qui est toujours prompt.

Մշտաւելի, *adj, ind.* Voyez Մշտամտոյց:

Մշտալարժ (ի, եւ) *adj.* Qui est toujours en mouvement, ou en action; qui est toujours porté, ou incliné.

Մշտալարար, *adj, ind.* Qui paît, qui souffre toujours. Մշտալարար մեռելութի, mort, ou mortification continuelle.

Մշտալաւաւ, *adj, ind.* Voyez Մշտալայց:

Մշտալայծաւ, *adj, ind.* Qui est toujours luisant, clair, ou lumineux.

Մշտալաւան, *adj, ind.* D'un culte continué, qui prie continuellement.

Մշտալան, *adj, ind.* Qui travaille toujours, qui a continuellement soin.

Մշտալաւարժ, *adj, ind.* Qui a des feuilles, qui est toujours verd.

Մշտալաւոյց, *adj, ind.* Qui est gelé, ou toujours froid.

Մշտալայելի (իւր, երկ) *s, a.* Jouir de, ou posséder continuellement.

Մշտալաւ, *adj, ind.* Qui est toujours allumé, ou ardent.

Մշտալաւիշ, *adj, ind.* Qui tourmente, qui est toujours tourmenté.

Մշտալաւան, *adj, ind.* Qui branle, qui s'agite, qui se ramue toujours.

Մշտաւ, *adj, ind.* Qui dure, qui existe toujours, permanent, perpétuel. Մշտաւ անել, perpétuer.

Մշտաւիւ, *adj, ind.* Qui est jour, ou toujours clair.

Մշտաւարժ, *adj, ind.* Qui paît, qui pâture toujours.

Մշտալայլ, *adj, ind.* Qui luit toujours.

Մշտալարաւ, *adj, ind.* Qui chaste, qui écarte toujours.

Մշտալաւիւր, *adj, ind.* Qui désire, qui souhaite toujours.

Մշտալիւթ, *adj, ind.* Qui est toujours fleuri.

Մշտիկ (սկի, սկաւ) *s.* Asperges, goupillon.

Մշակային (այնոյ, այնով) *adj.*
D'asperges.

Մշտնջենաբար, *adv.* Perpétuellement, éternellement, sans fin; à perpétuité, pour toujours.

Մշտնջենաբուլս, *adj, ind.* Qui coule, qui procède perpétuellement.

Մշտնջենագով, *adj, ind.* Toujours, ou perpétuellement loué.

Մշտնջենական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Մշտնջենաւոր**:

Մշտնջենականութի Voyez **Մշտնջենաւորութիւն**:

Մշտնջենակաց, *adj, ind.* Voyez **Մշտակայ**: perpétuel.

Մշտնջենակեաց, *adj, ind.* Qui vit perpétuellement, ou éternellement.

Մշտնջենակից (կցի, կցաւ) *adj.* Coéternel, qui est de toute éternité avec un autre.

Մշտնջենահոս Voyez **Մշտահոս**:

Մշտնջենամուռնի Voyez **Մշտամուռնի**:

Մշտնջենամեծ, *adj, ind.* Qui voit de toute éternité, ou toujours: que l'on voit perpétuellement.

Մշտնջենաւոր (ի, աւ) *adj.* Perpétuel, continuuel, éternel. **Իմշտնջենաւորս** Voyez **Մշտնջենաբար**:

Մշտնջենաւոր առնել, perpétuer, éterniser.

Մշտնջենաւորակից Voyez **Մշտնջենակից**:

Մշտնջենաւորապէս, *adv.* Voyez **Մշտնջենաբար**:

Մշտնջենաւորել (եմ, կցի) *v, n.* Durer perpétuellement, se perpétuer, continuer, durer sans cesser.

Մշտնջենաւորութի (թի, թի) *s.* Perpétuité; perpétuation, continuation, durée sans interruption; éternité.

Մագ (ի ou ու, աւ ou ու) *s.* Mage; devin, devineur; magicien.

Մագական (ի, աւ) *adj.* Magique.

Մագապաշտ (ի, իւ) *s.* Ministre d'un mage, d'un magicien.

Մագութի (թի, թի) *s.* Profession d'un mage: magie.

Մագպետ (ի, աւ) *s.* Chef des mages, ou des magiciens.

Մագ ou **Մոթ** (ի, իւ) *s.* Muid; boisseau.

Մուրաբոյս, *adj, ind.* Qui produit des mauvaises herbes.

Մուրաբոյսի (նայ, նեաւ) *s.*

Sycamore: Voyez **Ժառանգորդի**:

Մուրախիւ (խնդոյ, խնդով) *s.* Ciguë.

Մուրախ (ոյ, ու) *s.* Mauvaise herbe.

Մուրախաւ (իմ, աւայ) *v, n-p.* Être plein de mauvaises herbes.

Մուրա (ի, իւ) *adj, s.* Errant; erratique; faux, erroné, hérétique: trompeur, menteur, séducteur.

Մուրաբանիւ, *adj, ind.* Qui porte un nom faux, faux, erroné.

Մուրաբիւ, *adj, ind, et adv.* Furibond, furieux, démoniaque, fanatique, emporté, enragé, hagard, rude, violent: furieusement, éperduement, passionnément, vicieusement.

Մուրաբար, *adv.* Voyez **Մուրաբիւ**:

Մուրաբանական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Մուրաբիւ**:

Մուրաբանաւ, *adj, ind.* Fanatique, faux, erroné, hérétique, absurde.

Մուրաբանաւոր, *adj, ind.* Faux, trompeur.

Մուրաբիւ (իմ, նեայ) *v, n-p.* Lutter, faire le lutin, ou le démon, enragé.

Մուրաբութի (թի, թի) *s.* Fureur, furie, manie, rage, délire, fanatisme.

Մուրաբիւ Voyez **Մուրաբիւ**:

Մուրաբիւ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Մուրաբիւ**:

Մուրաբիւ (լայ, լեաւ) *adj.* Fou, forcené, frénétique, maniaque; vicieux, ivre, passionné: Voyez **Մուրաբիւ**:

Մուրաբիւ (իմ, լեայ) *v, n-p.* Lutter, enragé, perdre le sens; se passionner, s'emporter; être passionnément amoureux, idolâtrer: Voyez **Մուրաբիւ**:

Մուրաբիւ (ի, իւ) *s.* Mauve.

Մուրաբիւ (ի, աւ) *s.* Planète, étoile erratique.

Մուրաբան (ի, աւ) *adj.* Errant, vagabond; faux, erroné, hérétique; fautif, faillible; trompeur.

Մուրաբանական, *adj, ind.* Planétaire.

Մուրաբանով, *adj, ind.* Voyez **Մուրաբանով**:

Մուրաբանով, *adj, ind.* Voyez **Մուրաբանով**:

Մուրաբանով, *adj, ind.* Voyez **Մուրաբանով**:

Մուրաբանով, *adj, ind.* Voyez **Մուրաբանով**:

Մու

Մալորաշաւիչ, *adj, ind.* Errant, erratique, écarté, égaré.

Մալորաշուհ, *adj, ind.* Qui inspire, qui enseigne des erreurs.

Մալորապատիր, *adj, ind.* Faux, fautif, trompeur, frauduleux.

Մալորեղեցանեւ (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Détourner, faire égarer, fourvoyer, séduire, suborner, corrompre, abuser, tromper.

Մալորեցուցիչ (*ցի, ցաւ*) *s.* Séducteur, suborneur, trompeur, corrupteur.

Մալորիւ (*իմ, րեցոյ*) *v, n-p.* Se détourner, s'égarer, se fourvoyer, se perdre; errer, faillir.

Մալորութի (*թե, թք*) *s.* Égarément, fourvoiment; erreur, hérésie, héréticité; séduction, subornation, mensonge, abus, corruption: Voyez **Մալեղնութի** et **Մոլութի**.

Մոլութիւն (*թե, թք*) *s.* Vice, passion, mauvaise habitude; égarement; furie.

Մոխիր (*խոյ, խոմ*) *s.* Cendre.

Մոխրագոյն, *adj, ind.* Cendré, gris.

Մոխրաւից, *adj, ind.* Cendreux, plein de cendres.

Մոխրախաւն, *adj, ind.* Cendreux, cendré, sali de cendres.

Մոխրակոյտ (*կուտի, կուտիւ*) *s.* Amas de cendres, cendre entassée.

Մոխրահեղձոյց, *adj, ind.* Étouffé, ou suffoqué dans la cendre.

Մոխրամած, *adj, ind.* Voyez **Մոխրաւից**.

Մոխրամորթ, *adj, ind.* Fourni d'une peau grise, ou noire.

Մոխրաշուհ, *adj, ind.* Qui respirant attire la cendre.

Մոխրապաշտ (*ի, իւ*) *s.* Qui adore la cendre, ou le feu, ignicole.

Մոխրապաշտութիւն (*թե, թք*) *s.* Culte rendu à la cendre, ou à feu.

Մոխրաջուր (*ջոյ, ջրով*) *s.* Cendres lessivées. **Քամոց մոխրաջոյ**, charrier.

Մոխրատեսակ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Մոխրագոյն**.

Մոխրացան, *adj, ind.* Semé, ou sali de cendres.

Մոխրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Réduire en cendre: Voyez **Յաճիւն դարձուցանել**.

Մոխրոց (*ի, աւ*) *s.* Cendrier.

Մոծիր Voyez **Մոծիր**.

Մոզէս (*զիսի, զիսաւ*) *s.* Léopard.

Մոզէս ծովային, lacert.

Մոմ (*ոյ, ու*) *s.* Cire; cierge, chandelle de cire, bougie, flambeau; chandelle.

Մոմագործ (*ի, աւ*) *s.* Cirier, ciergier: chandelier.

Մոմակերտ (*ի, աւ*) *adj.* Fait de cire.

Մոմապատ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Cîré, enduit de cire: bougie.

Մոմաժաշտ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Մոմագործ**.

Մոմել (*եմ, եցի*) *v, a.* Cirer, enduire de cire.

Մոմեղէն (*զինի, զինաւ*) *s.* Cierge, chandelle de cire: Voyez **Մաժակերտ**.

Մոմեղինակաւ (*ի, աւ*) *s.* Chandelier.

Մոմոյ Voyez **Մոմագոյ**.

Մոմոր (*ոյ, ու*) *s.* Toile cirée.

Մոմոս Voyez **Մոմոս**.

Մոյգ, *adj, ind.* Bis, brun, sombre, obscur. **Մոյգ գոյն**, couleur foncée, ou chargée.

Մոյթ (*մուծի, մուծիւ*) *s.* Appui, soutien, accotoir, jambage, pilier, pilastre, arc-boutant, colonne; étréssillon, étaie, étauçon.

Մոյն (*մուշոյ, մուշով*) *s.* Beauté, gaieté.

Մոյր (*մուրի, մուրիւ*) *s.* Mendicité; aumône. **՚ի մոյր ելանել**, demander l'aumône, gueuser. **՚ի մոյր տեսանել**, voir quelqu'un en état de demander l'aumône.

Մոնողն (*ի, աւ*) *s.* Solitaire, moine: Voyez **Միայնակեաց**.

Մոշոյ (*ի, իւ*) *s.* Tamaris.

Մոռանալ (*ամ, ուացայ*) *v, a.* Oublier, s'oublier, désapprendre; se démentir; méconnaître, mettre en oubli.

Մոռացկոտ (*ի, աւ*) *adj.* Oublieux, sujet à oublier facilement.

Մոռացութի (*թե, թք*) *s.* Oubli, manque de souvenir.

Մոռացումն (*ցման, ցմամբ*) *s.* Voyez **Մոռացութիւն**.

Մոռացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire oublier.

Մոռացոյն, *s, ind, pl.* Oubli. **՚ի մոռացոյն դարձուցանել**, *արկաւ նել, ածել* ou *առնել*, faire oublier; oublier.

oublier, mettre en oubli. *Ի մոռալ յոն լինել* ou *զաւ*, oublier, s'oublier, mettre en oubli.

Մովսեսադէր, *adj*, *ind*. Écrit par Moïse.

Մովսեսադէր, *adj*, *ind*. Établi, ou ordonné par Moïse.

Մովսիսակերա, *adj*, *ind*. Bâti, ou construit par Moïse.

Մոր (*ի*, *իւ*) *s*. Framboise.

Մորկի (*իւնյ*, *իւսա*) *s*. Framboisier; ronce, buisson.

Մորթ (*ոյ*, *ով*) *s*. Peau, cuir; poil, dépouille.

Մորթային (*այնոյ*, *այնով*) *adj*. Gutané.

Մորթեգործ (*ի*, *աւ*) *s*. Peausier.

Մորթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Écorcher, dépouiller un animal de sa peau; tuer, égorger.

Մորի (*բայ*, *բով*) *s*. Tanière.

Մորմի, *s*, *ind*. Regret, déplaisir, douleur, détresse, crève-cœur.

Մորմիկ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez *Մորմիկացանիկ*.

Մորմիկացանիկ (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s*. Donner, ou causer un grand déplaisir, un grand regret.

Մորմիկ (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *a*. Regreter, être fâché de quelque perte, avoir grand déplaisir, se plaindre.

Մորմիկան (*բան*, *բովմ*) *s*. Voyez *Մորմի*.

Մորս (*ի*, *աւ*) *s*. Fou, fol, sot, benêt.

Մորսութի (*թի*, *թի*) *s*. Folie, sottise.

Մորս Voyez *Մորս*.

Մորսաք Voyez *Մորսաք*.

Մաք, *adj*, *ind*, *et s*. Jeune, tendre: jeune plante, tendron, rejeton tendre.

Մա Voyez *Մի*.

Մուգայ (*ի*, *իւ*) *s*. Muse.

Մութ (*միայ*, *միով* ou *միան*, *միամ*) *s*. Obscurité, ténèbres, nuit. *Ընդ մութ*, *ընդ մութն*, *ի միան*, en obscurité, dans la nuit; sur le soir.

Մութի (*միայ*, *միով*) *adj*. Trempé.

Մութանել (*եմ*, *մութի*) *v*, *a*. Introduire, donner entrée, faire entrer, mener, amener, produire; insinuer, insérer, fourrer, entremêler; pousser.

Մուկի (*մկան*, *մկամ*) *s*. Rat, souris. *Մուկի գալաի*, campagnol, mulot. *Մուկի լերանց*, marmotte. *Մուկի փարաւոնի* ou *Եփրայիմի*, ichneumon. *Մուկի փոքրիկ*, souriceau.

Մուկի Voyez *Մուկի*.

Մուր (*բայ*, *բով*) *s*. More, noir.

Մուշակ (*ի*, *աւ*) *s*. Mules, pantoufles.

Մուշայ (*ի*, *իւ*) *s*. Momie, corps humain enbaumé.

Ման (*մայ*, *մով*) *s*. Cousin (mouche).

Մանակի (*ակի*, *ակաւ*) *s*. Hérait.

Մանի ou *Մանի* (*մայ*, *մով*) *adj*. Voyez *Համ*.

Մուշարի (*բայ*, *բով*) *s*. Voyez *Լուսնի*.

Մուշի (*մայ*, *մով*) *s*. Musc. *Ծխել մշաւ*, musquer.

Մուշակ (*ի*, *աւ*) *s*. Pelisse, fourrure.

Մուշակալար (*ի*, *աւ*) *s*. Pelletier, fourreur.

Մուսնիկ Voyez *Մուսնիկ*.

Մուսի Voyez *Մուսի*.

Մուս (*մի*, *մի*) *s*. Entrée, accès, avenue; introduction, réception; porte, vestibule, ouverture; prélude, rapport: rente, revenu annuel, fruit: connaissance charnelle. *Մուս արեւ*, le coucher du soleil, le soleil couchant; le couchant, l'occident, l'ouest. *Մուս անել*, entrer, s'introduire. *Մուս գաւ*, *նել*, être reçu. *Ի մուս լինել ա*, *րեւ*, se coucher (en parlant du soleil).

Մուր (*մայ*, *մով*) *s*, *et adj*. Suie, fuliginosité: encre: noir.

Մուրակ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Voyez *Մուրակի*.

Մուրանալ (*ամ*, *բայ*) *v*, *a*. Mendier, demander l'aumône, gueuser, caimander.

Մուրաւ (*ի*, *աւ*) *s*. Mare, marais, marécage.

Մուրացած (*ի*, *իւ*) *adj*. Voyez *Մուրացածի*.

Մուրացածի, *adj*, *ind*. Mendicant, précaire.

Մուրացիկ (*ցիկ*, *ցիւ*) *adj*, *et s*. Mendiant, demandeur, gueux; cai-

Մասհաճութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Présomption : plaisanterie, adulation, insinuation.

Մասհաս, *adj, ind.* Compréhensible, facile à comprendre.

Մասնորոշել (ԽԺ, ԵՅԻ) *v, n.* Se tromper, perdre son bon sens.

Մասյոյշ, *adj, ind.* Soucieux, inquiet. **Մասյոյշ առնել**, inquiéter, Rommer de la peine. **Մասյոյշ լինել**, se soucier, se mettre en peine, s' inquiéter.

Մասյուզութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Souci, inquiétude, agitation d' esprit.

Մասնել (ԽԺ, մտի) *v, n.* Entrer, s' introduire, s' insinuer, s' ingérer. **Մասնել առ կին**, connaître une femme. **Ի գիրկս** ou **ընդ գիրկս մտանել** աղեղամբ, **ընդ աղեղն մտաւ նել**, bander, tendre un arc. **Ի գառաստան** ou **Ի գառ մտանել**, appeler quelqu' un en justice; entrer en justice. **Ի փորձ մտանել**, éprouver, essayer, faire expérience de quelque chose. **Ընդ Թիւ մտանել**, se mettre au nombre, être du nombre, passer; être calculé, se compter. **Ընդ քիրան մտանել**, sner; travailler beaucoup, se donner beaucoup de peine. **Ընդ փոխ մտանել**, changer, troquer. **Մտանել Ի նաւ**, s' embarquer, monter sur un vaisseau. **Մտանել Գիւի Ի մարդ**, obséder.

Մտառել (ԽԺ, ԵՅԻ) *v, a.* Comprendre, concevoir, entendre.

Մտառաւ (Ի, աւ) *adj.* Qui comprend aisément, sage, judicieux, entendu.

Մտառութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Entendement, sens, jugement, esprit.

Մտաւարժ (Ի, Իւ) *adj.* Entendu, intelligent, sage, prudent, judicieux.

Մտաւարժութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Entendement, intelligence : exercice d' esprit.

Մտացածին, *adj, ind.* Imaginaire, chimérique, fictif, fabuleux, feint, controuvé, inventé; creux, visionnaire, extravagant, fantastique.

Մտացի, *adj, ind.* Ingénieux, intelligent, sage, judicieux, entendu, spirituel.

Մտացնոյց, *adj, ind.* Voyez **Մտացածին** :

Մտաւոր (Ի, աւ) *adj.* Intellec-

տի, intellectuel, spirituel : mental, idéal : intelligent, sage, entendu.

Մտաւորաբար, *adv.* Mentalement.

Մտաւորական (Ի, աւ) *adj.* Intellectif, intellectuel, spirituel; mental, idéal.

Մտաւորութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Intelligence, bon sens, jugement.

Մտերիմ, *adj, ind.* Intime, cordial, confident, familier, favori.

Մտերմաբար, *adv.* Intimement, cordialement, confidemment, familièrement.

Մտերմագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus intime, très-familier.

Մտերմանալ (ամ, մնաց) *v, n-ք.* Se rendre familier.

Մտերմութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Intimité, cordialité, confidence, familiarité, privauté, fraternité, amitié étroite, ou fraternelle.

Մտուցանել Voyez **Մուծանել** :

Մտրակ (Ի, աւ) *s.* Fouet; éperon.

Մտրակաւար, *adj, ind.* Fouetté, piqué.

Մտրակել (ԽԺ, ԵՅԻ) *v, a.* Fouetter, cingler; piquer, pousser, donner des éperons.

Մտրակ (րկի, րկաւ) *s.* Pou-lain, pouliche, bidet, bardot.

Մրգեղ (ոյ, ով) *s.* Encre.

Մրգեր, *adj, ind.* Noir (en parlant de barbe, de poil).

Մրգաւոր, *adj, ind.* Voyez **Մրաշեր** :

Մրակերոյ, *adj, ind.* Noir, noirâtre, noiraud.

Մրայտի (Ի, Իւ) *adj.* Qui a le sourcil noir.

Մրաշար, *adj, ind.* Écrit avec de l' encre, écrit.

Մրգաբեր (Ի, աւ) *adj.* Qui porte du fruit, fruitier : qui offre du fruit.

Մրգամատոյց, *adj, ind.* Voyez **Մրգաբեր** :

Մրգապահ (Ի, աւ) *adj, et s.* Qui garde les fruits, jardinier; fruitier.

Մրգաւէտ, *adj, ind.* Abondant en fruits.

Մրկել (ԽԺ, ԵՅԻ) *v, a.* Voyez **Սկսցուցանել** :

Մ Ը Ը

Մբկել (*եմ, էջի*) *v, a.* Voyez *խաբակել* :

Մբնտել (*եմ, էջի*) *v, a.* En-fumer; noirir, mâchurer, barbouiller, salir.

Մբնջել (*եմ, էջի*) *v, n.* Marmoter, barboter, parler, ou chanter entre les dents; marmonner, murmurer sourdement, hogner, geindre, gémir.

Մբնուել (*մնջոյ, մնջով*) *s.* Murmure, bruit sourd, plainte.

Մբնիլ Voyez **Մանալ** :

Մրոտել Voyez **Մրնոտել** :

Մրուր (*մրոյ, մրով*) *s.* Lie, marc, baissière, rexe, effondrilles, sédiment, fecule, fèces, résidence.

Մրջին Voyez **Մրջին** :

Մրջին (*ջման, ջմամբ*) *s.* Fourmi. **Մրջին առիւծ** Voyez **Մրջին առիւծ** :

Մրջինոց (*ի, աւ*) *s.* Fourmil-lière.

Մրջնառիւծ (*ռւ, ու*) *s.* Fourmi-lion, formica-léo.

Մրբառան, *adj, ind.* Plein de lie.

Մրբառանի, *adj, ind.* Voyez **Մրբառան** :

Մրբիկ (*բիկ, բիւ*) *s.* Tempête, tourbillon, vent impétueux, orage, ouragan, grains de vent, tourmente, bourrasque; fortune de mer, gros tems, fortunal.

Մրբակից, *adj, ind.* Orageux, tourmenteux.

Մրբածին, *adj, ind.* Qui cause la tempête, ou qui est sujet aux tempêtes.

Մրբածուկ, *adj, ind.* Fluctueux, fort agité: Voyez **Մրբակից** :

Մրբել (*եմ, էջի*) *v, a.* Causer la tempête, tourmenter, agiter violemment, troubler, tempêter.

Մրբուհ (*կման, կմամբ*) *s.* Tempête, agitation, trouble.

Մրջական (*ի, աւ*) *adj.* De guerre, de combat.

Մրջակից Voyez **Մարտակից** :

Մրջանակ (*ի, աւ*) *s.* Triomphe: triomphes, victoires.

Մրջանք (*նայ, նոք*) *s, pl.* Voyez **Մրջուհ** :

Մրջարան (*ի, աւ*) *s.* Lice, carrière.

Մրջել Voyez **Մրջել** :

Մրջել (*եմ, էջոյ*) *v, n-p.* Com-battre.

Մրջումն (*ջման, ջմամբ*) *s.* Com-bat, guerre.

Մրջող (*ջողի, ջողաւ*) *s.* Qui combat, guerrier.

Մրբուշ, *adj, ind.* Vil, abject, méprisable.

Մթաւ Voyez **Մթաւ** :

Մոմ, *pre, et adv.* Près, auprès, proche, tout proche, contre. **Մոմ ոյսր**, près d'ici. **Մոմ լինել**, être auprès, ou tout auprès, approcher, s'approcher. **Մոմ ահալանել**, passer tout contre. **Ի մոմոյ**, de près, prochainement; dernièrement. **Մոմ առ մոմ**, tout proche, tout auprès; bien-tôt; de proche en proche.

Մոմալում, *adj, ind, et adv.* Proche, imminent, survenant.

Մոմալուր, *adj, ind.* Appris ré-cemment.

Մոմակաւում, *adj, ind.* Voyez **Մոմալում** :

Մոմակայ Voyez **Մոմակայ** :

Մոմակայ, *adj, ind.* Proche, prochain, présent; voisin.

Մոմակաւոր, *adj, ind.* Tranché, ou coupé bientôt.

Մոմանի (*ի, էւ*) *adj.* Proche. **Մոմանի աղապան**, proche parent.

Մոմաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Proche, prochain, voisin.

Մոմաւորել (*եմ, էջի*) *v, a.* Approcher, attacher, s'attacher.

Մոմաւորութիւն (*թի, թի*) *s.* Proximité, voisinage.

Մոմաւորաց (*ի, աւ*) *s.* Ville voisine.

Մոմել (*եմ, էջի*) *v, a.* Approcher, mettre proche, ou près.

Մոմեւոր Voyez **Մոմաւոր** :

Մոմել (*եմ, տեցայ*) *v, n-p.* Ap-procher, s'approcher, être près, tou-cher.

Մօր (*ի, էւ*) *s.* Bourbe, fange, boue; bourhier, mare, marais, marécage.

Մօրաւոր, *adv.* En forme de bour-be, de marécage.

Մօրական (*ի, աւ*) *adj.* Bour-beux, marécageux.

Մօրաւ (*ի, աւ*) *s.* Marécage: Voyez **Մոմաւ** :

Մօրաւոր (*թեւ, թերթ*) *s, f.* Tante, sœur de la mère.

Մօրու (*ի, աւ.*) *s, f.* Marâtre, belle-mère.

Մօրուք ou **Մօրուք** (*ւայ, ւք*) *s, pl.* Barbe, poil. **Մաքրել զմօրուս ուրուք**, faire la barbe à quelqu'un, raser. **Մաքրել զմօրուս եւք**, se faire la barbe.

Մօրուս (*ի, իւ.*) *s.* Bourbier, marécage : Voyez **Մօր** : sorte de fleur.

B

B (*hi ou y*) **H** : I ou Y (elle participe en quelque façon à la prononciation du *Հ* et du *Ե*). Lettre quelquefois consonne, et quelquefois voyelle, vingt et unième de l'Alphabet Arménien.

Après les lettres **Ա** et **Ո** elle est toujours voyelle, par exemple : **Այր** (air), **Հայր** (haïr), **Դի** (ouïe). Mais à la fin des mots quelquefois elle ne se prononce pas, par exemple : **Արքայ** (arcà), **Նոյ** (noub), **սրբոյ** (serpoud).

Elle se joint quelquefois aux mots pour adoucir leur prononciation, par exemple : **Արարատ**, **այրարատ**; **ձմեռանոց**, **ձմեռանոց**; **աշտ**, **աշտ**; **աղել**, **աղել**; **երկուսնալ**, **երկուսնալ**; **երկուսնալ**, **երկուսնալ**; **աշտ**, **աշտ**.

Elle se met encore avant l'article d'un Pronom, par exemple : **Նոյն** (au lieu de *նա*), **Ընդ նման** (au lieu de *ընդ նման*).

Avant les mots commencés par une voyelle, sert d'article au lieu d'un *ի* pour marquer les cas, par exemple : **Զամենեւին**, **յերեսաց**, **յինքան**; De même dans les mots où les voyelles sont sousentendues, par exemple : **Զանհարանն** (*յըլանհարանն*), **յոնգուն** (*յըլնգուն*).

Dans les mots commencés par un **Յ** elle est quelquefois sousentendue, sans être doublée, et tient la place d'un *ի*, par exemple : **Յատակս գծոնոց** (*ի յատակս գծոնոց*), **յաւիտեանս** (*ի յաւիտեանս*), **յերկանց** (*ի յերկանց*), **յաւիտեանց** (*ի յաւիտեանց*).

Dans les noms propres avant les voyelles elle répond à une *J* consonne Française (ou à *y*, et à *j* Latin) par exemple : **Յասուն**, Jason. **Յակոբ**

Եսես, Jesse. **Եսես**, Jesus. **Եդք**, Job. **Եսես**, Justus, ou Juste.

Ե ou **յ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Trois-centième*.

Եփթափան (*ի, աւ.*) *adj.* De Japhet, qui appartient à Japhet.

Եսք, *s, ind.* Voyez **Եսքուրք** : **Ուտել զհայ յաք** ou **յաք**, manger son souf, inanger tout son souf.

Եսքուրք (*ամ, գեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Եսքիլ**.

Եսքեցունն (*ցման, ցմաք*) *s.* Voyez **Եսքուրք**.

Եսքեցունն (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Rassasier, donner suffisamment à manger. **Կարի իմն**, **յանչափ** ou **կռապինգ յաքեցունն**, souler, rassasier avec excès, assouvir, gorger. **Եսքիլ** (*եմ, գեցայ*) *v, n-p.* Se rassasier. **Կռապինգ յաքիլ**, se souler, s'assouvir, se gorger, se crever de manger.

Եսքունն (*գման, գմաք*) *s.* Voyez **Եսքուրք**.

Եսքուրք, *s, ind.* Rassasiement; assouvissement, satiété, dégoût. **Ուտել յաքուրք** Voyez **Եսք** : **Եսքիլ** (*եմ, եցի*) *v, a.* Immoler, offrir, sacrifier (aux idoles).

Եսքեցան, *adj.* En vain, sans raison : Voyez **Ասքեցան**.

Եսքեցանկերալ (*եցի, ելով*) *adj.* Garni de porcelaine.

Եսքեցանկերալ (*կէի, կէիւ*) *adj.* De porcelaine, fait, ou garni de porcelaine.

Եսքեցանկի (*կւոյ, կեաւ*) *s.* Porcelaine.

Եսքունն, *adj, ind, et adv.* Préciptamment, indiscretement, sans discrétion, sans considération, audacieusement, insolemment.

Եսքիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Եսքեցունն**.

Եսքեցունն (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Amener, promener, mener, conduire çà et là, de tous côtés, trôler; amuser, occuper; virer, tourner, rouler. **Եսքեցունն զայս**, parcourir, promener, jeter, passer la vue sur quelque chose; rouler les yeux.

Եսքիլ (*եմ, ծեցայ*) *v, n-p.* Parcourir, aller en divers endroits, rôder, courir, errer çà et là, rouler,

vaguer, voltiger; s'amuser, s'occuper

Յածուծ (*ծածուծ*; *ծածուծ*) *s.* Action de parcourir, tournée, tour, promenade: virevolte, voltigement: amusement, occupation.

Յածուծ, *adj.*, *ind.* Vagabond, qui erre çà et là: agité, remué.

Յակահել (*եմ*, *եյի*) *v.*, *a.* Regarder, jeter les yeux sur quelque chose; garder, veiller, avoir soin.

Յակահ թաթափել, *adv.* Voyez **Ան**:

Յակահալուր (*լուր*), *adv.* Voyez **Ալահալուր**:

Յակինթ (*կինթ*, *կինթա*) *s.* Jacinthe, rubis: hyacinthe.

Յակն առնուլ: **Յակն արկանել** *Voyez Ան*:

Յակնթակապ, *adj.*, *ind.* Enchâssé, ou orné de jacinthes, de rubis.

Յակուրթ, *s.*, *ind.* Balangoire; escarpolette.

Յակրի (*բույ*, *բուլ*) *s.* Sorte de plante.

Յակուր, *adv.*, *et adj.*, *ind.* Voyez **Յակուր**:

Յաղապ, *pro.* Pour, à cause de, à cause que, à l'égard de, en considération de, touchant, concernant, sur le sujet de, quant à. **Յաղապ եմ**, pour moi; quant à moi; à mon égard, à l'égard de moi, à ma considération. **Յաղապ երկնիք**, par crainte. **Յաղապ պար պատճառի**, par cette raison, pour cet effet. **Յաղապ սիրոյն Ա**, pour l'amour de Dieu. **Յաղապ թեթեւ կնշտնայ**, նայ, pour une légère faute. **Յաղապ որոյ**, à cause de quoi, à raison de quoi. **Յաղապ խոնարհութե** ou **ի խոնարհութե յաղապ**; pour l'humilité: Voyez **Աղապ**:

Յաղակարծ, *adv.* Inopinément, soudainement.

Յաղել (*եմ*, *եյի*) *v.*, *a.* Saler, assaisonner avec du sel.

Յաղծ (*ի*, *իւ*) *adj.* Fort, grand, extraordinaire; vaste, fort étendu; violent; beaucoup, trop grand.

Յաղծարաղուկ, *adj.*, *ind.* Fourmi de bras forts, fort, robuste, vigoureux.

Յաղծարան (*ի*, *իւ*) *adj.* Fort, convaincant, énergique, éloquent.

Յաղծապահայ, *adj.*, *ind.* Voyez **Յաղծապ**:

Յաղծական (*ի*, *ու*) *adj.*, *et s.* Triomphal: triomphant, victorieux; vainqueur, domteur; triomphateur. **Յաղծական լինել**, triompher, vaincre, exceller.

Յաղծահասակ (*ի*, *ու*) *adj.* D'une taille, d'une grandeur démesurée, gigantesque, colossal; de grand' taille.

Յաղծահարել (*եմ*, *եյի*) *v.*, *a.* Vaincre, domter, subjuguier: vexer, tourmenter, persécuter, importuner. **Յաղծահարել բանիւ**, convaincre.

Յաղծահարութի (*թի*, *թի*) *s.* Conviction: Voyez **Հարստահարութի**:

Յաղծամարթին, *adj.*, *ind.* Voyez **Յաղծահասակ**:

Յաղծանակ (*ի*, *ու*) *s.* Triomphe, victoire; palme, lauriers; prix, récompense: triomphant, triomphateur: trophée.

Յաղծանակել (*եմ*, *եյի*) *v.*, *a.* Triompher, remporter la victoire, remporter la palme, ou le prix.

Յաղծանակամ (*ի*, *իւ*) *adj.* Membré, gros: Voyez **Յաղծահասակ**:

Յաղծանք (*նայ*, *նայ*) *s.*, *pl.* Victoire, butin.

Յաղծաշուր (*բոյ*, *բոլ*) *adj.* Qui a un cours d'eau rapide, ou en torrent.

Յաղծառեր (*սիրի*, *սիրա*) *adj.* Qui aime la victoire.

Յաղծասիրել (*եմ*, *եյի*) *v.*, *a.* Avoir le désir de vaincre.

Յաղծասիրութի (*թի*, *թի*) *s.* Amour, ou désir de la victoire.

Յաղծասուր, *adj.*, *ind.* Qui donne la victoire, victorieux.

Յաղծարան (*ի*, *ու*) *s.* Lieu, ou instrument de victoire.

Յաղծել (*եմ*, *եյի*) *v.*, *a.* Vaincre, surmonter, subjuguier, domter, conquérir, gagner; surpasser, exceller, primer, prévaloir, avoir l'avantage sur. **Յաղծել թշնամայ**, vaincre ses ennemis. **Յաղծել անձին**, ou **կրից անձին**, se vaincre soi-même, vaincre, ou domter ses passions: Voyez **Յաղծանակել**:

Յաղծիւ, *adj.*, *ind.* Voyez **Յաղծապ**:

Յաղծյաղծ, *adj.*, *ind.* Très-grand, très-vaste: Voyez **Յաղծ**:

Յաղծողական (*ի*, *ու*) *adj.* Triomphal,

phal; triomphant, victorieux.

Յաղթունթի (թի, թի) *s.* Victoire, triomphe, gain de bataille; grandeur.

Յաղթուի, *adj, ind.* Voyez **Յաղթող**.

Յաղթում (թմ, թմ) *s.* Victoire; assujettissement, soumission, humiliation.

Յաղթող (թող, թող) *adj, et s.* Vainqueur, victorieux, triomphant, domteur; qui surpasse, qui surmonte.

Յաղիլ (ի, էցի) *v, n-p.* Se corrompre, se gâter.

Յաճախ (ի, ալ) *adj, et adv.* Fréquent; prolixo, long; continuel; fréquemment, souvent, beaucoup, continuellement.

Յաճախաբանութի (թի, թի) *s.* Prolixité, longueur dans un discours.

Յաճախաբին, *adj, ind.* Précieux, de grand prix.

Յաճախադի (դի, դի) *adj, comp.* Plus, ou fort fréquent.

Յաճախադիս, fréquemment, très-souvent, beaucoup, plusieurs fois.

Յաճախադութ, *adj, ind.* Voyez **Բաճախադութ**.

Յաճախական (ի, ալ) *adj.* Fréquentatif.

Յաճախաոր (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յաճախ**.

Յաճախել (ի, էցի) *v, a, et n.* Faire souvent, ou fréquemment, redoubler; multiplier, augmenter, accroître: fréquenter, être souvent; abonder, surabonder, redonder, s'augmenter, croître: fréquenter, aller souvent, hanter; continuer, durer, demeurer.

Յաճախութի (թի, թի) *s.* Fréquence, multitude, abondance, redondance, amas, foule: fréquentation, usage fréquent, continuation; hantise, communication fréquente.

Յաճախը (ից, ից) *s, pl.* Continuation: Voyez **Հանապազորդութի**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Fréquence, multitude, abondance, redondance, amas, foule: fréquentation, usage fréquent, continuation; hantise, communication fréquente.

Յամալը (ից, ից) *s, pl.* Continuation: Voyez **Հանապազորդութի**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Fréquence, multitude, abondance, redondance, amas, foule: fréquentation, usage fréquent, continuation; hantise, communication fréquente.

Յամալը (ից, ից) *s, pl.* Continuation: Voyez **Հանապազորդութի**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Fréquence, multitude, abondance, redondance, amas, foule: fréquentation, usage fréquent, continuation; hantise, communication fréquente.

Յամալը (ից, ից) *s, pl.* Continuation: Voyez **Հանապազորդութի**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Fréquence, multitude, abondance, redondance, amas, foule: fréquentation, usage fréquent, continuation; hantise, communication fréquente.

tin, inflexible, entier, tenace, roide.

Յամալ (ի, էցի) *v, n.* Voyez **Յամալ**.

Յամալեցանիլ (ի, էցի) *v, n-p.* Obstiner, rendre opiniâtre; endurcir: Voyez **Խառնալեցանիլ**.

Յամալել (ի, էցի) *v, n-p.* S'obstiner, s'opiniâtrer, s'acheurer, insister, s'entêter, s'endurcir.

Յամալում (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յամալ**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Obstinatation, opiniâtrerie, aheurement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. **Յամալութի**, obstinément, avec obstination.

Յամալ (ի, էցի) *v, n.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալել (ի, էցի) *v, n-p.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալում (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յամալ**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Obstinatation, opiniâtrerie, aheurement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. **Յամալութի**, obstinément, avec obstination.

Յամալ (ի, էցի) *v, n.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալել (ի, էցի) *v, n-p.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալում (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յամալ**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Obstinatation, opiniâtrerie, aheurement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. **Յամալութի**, obstinément, avec obstination.

Յամալ (ի, էցի) *v, n.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալել (ի, էցի) *v, n-p.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալում (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յամալ**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Obstinatation, opiniâtrerie, aheurement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. **Յամալութի**, obstinément, avec obstination.

Յամալ (ի, էցի) *v, n.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալել (ի, էցի) *v, n-p.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալում (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յամալ**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Obstinatation, opiniâtrerie, aheurement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. **Յամալութի**, obstinément, avec obstination.

Յամալ (ի, էցի) *v, n.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալել (ի, էցի) *v, n-p.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալում (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յամալ**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Obstinatation, opiniâtrerie, aheurement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. **Յամալութի**, obstinément, avec obstination.

Յամալ (ի, էցի) *v, n.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալել (ի, էցի) *v, n-p.* Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամալում (ի, ալ) *adj.* Voyez **Յամալ**.

Յամալութի (թի, թի) *s.* Obstinatation, opiniâtrerie, aheurement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. **Յամալութի**, obstinément, avec obstination.

ultérieur. Անցանել յայնկոյս ջրոյն ք
passer delà de l'eau. Յայնկոյս լե-
րանց, par delà des monts.

Յայնհետէ, *adv.* Depuis, depuis
ce tems-là; dès lors, dès ce tems-là.

Յայնմիայրի, *adv.* Là, en ce mé-
me lieu, là même; alors, pour lors;
cependant.

Յայն սակս, *conj.* À cause de
quoi, pour cet effet, aussi, c'est pour
quoi, à cause de celà.

Յայնկոյս, *adv.* Çà, de ce côté,
de ça. Յայնկոյս յայնկոյս, ça et
là, d'un côté et d'un autre. Ոմն
յայնկոյս, և ոմն յայնկոյս, qui ça
qui là.

Յայնմուտք (բայ, բք) *s, pl.*
Légendes, livre de la vie des Saints
disposé selon le Calendrier.

Յայնհետէ, *adv.* Désormais, do-
rénavant, d'ici en avant, à l'ave-
nir, déjà, dès cette heure.

Յայնմիայրի, *adv.* Ici.

Յայն սակս, *conj.* Pour cet effet,
à cause de celà, partant, par consé-
quent.

Յայնհետէ Vozes Յայնհետէ :

Յայն (ի, իւ) *adj, et s.* Évi-
dent, manifeste: Vozes Յայնի և
vidence, éclaircissement, explication.
Յայն ածել ou յայն առնել, déclai-
rer, manifester, dénoter, désigner,
nommer, signifier, protester, pronon-
cer: Vozes Յայնել, Յայն է, il
est évident, il est clair.

Յայնական (ի, աւ) *adj.* Vozes
Յայնի :

Յայնանկատ, *adj, ind.* Évident,
mis en vue.

Յայնանուն, *adj, ind.* Renom-
mé, célèbre, fameux.

Յայնապատկեր, *adj, ind.* Four-
ni d'une figure matérielle (en par-
lant des Idoles).

Յայնապատում, *adj, ind.* Clair,
exposé, manifeste. Յայնապատում
առնել, exposer, déclarer.

Յայնարան (ի, աւ) *adj, et s.*
Vozes Յայնարար :

Յայնարար (ի, աւ) *adj, et s.*
Qui expose, qui manifeste; signifiant;
significatif; distinctif; caractéristique;
exposant: déclaratif.

Յայնարարութի (թէ, թք) *s.*
Déclaration, exposition, manifesta-
tion; dénonciation, publication; dé-

notation; désignation, nomination:
exposé; protestation; signification;
manifeste, écrit public; affiche.

Յայներեակ (ի, աւ) *adj.* Évi-
dent, manifeste.

Յայնյանդիման, *adv.* Évidem-
ment, manifestement, publiquement,
en public, ouvertement, à découvert,
palpablement.

Յայնյանդիմանութի (թէ, թք) *s.*
Évidence; déclaration, exposition,
manifestation; démonstration.

Յայնաբան (ի, իւ) *adj.* Qui
parle ouvertement, ou clairement;
signifiant, déclaratif.

Յայնաբանել (իմ, էջի) *v, a.*
Déclarer, exposer, dénoncer, publier,
mettre en évidence.

Յայնաբանել (նք, նքաւ) *s.*
Exposant, interprète.

Յայնաբանութի (թէ, թք) *s.*
Exposition, explication, déclaration.

Յայնաբարբառ, *adj, ind.* Pu-
blié, déclaré, public, manifeste.

Յայնադոյնս, *adv.* Vozes Յայն-
նապէս :

Յայնական (ի, աւ) *adj.* Dé-
claratif, expressif: Vozes Յայնա-
բար :

Յայնանախառ, *adj, ind.* Blâ-
mé publiquement, ou en public.

Յայնանպէս, *adv.* Évidemment,
manifestement, notoirement, publi-
quement, en public, ouvertement, à
découvert, clair, clairement, nue-
ment, franc, franchement, haute-
ment, visiblement, palpablement, in-
telligiblement, liquidement, expressé-
ment, explicitement.

Յայնառնել, *adj, ind.* Évi-
dent, manifeste, clair, mis en vue,
public.

Յայնել (իմ, էջի) *v, a.* Dé-
couvrir, révéler, déclarer, décèler,
dévoiler, démasquer, déterrer, éven-
ter, rendre public; publier, manifes-
ter; signifier, notifier; expliquer, ex-
poser; énoncer, exprimer.

Յայնի, *adj, ind, et adv.* Յայն-
նիք (նեայ, նեք) *adj, pl.* Évident,
clair, manifeste, public, notoire, re-
connaissable, visible, palpable, ap-
parent, apodictique, explicite, net,
nu: ouvertement, clairement, évi-
demment, nettement. Յայնի լի-
նել, se découvrir, paraître.

Յայն

Ելանութի (թ, թ) *s.* Évidence; manifestation; dévoilement; développement; décèlement; publicité, notoriété: apocalypse, révélation; apparition.

Ելաւոր (ի, եւ) *adj.* Impudent, impudique, immodeste, lascif, deshonné, obscène.

Ելաւորայիս, *adv.* Impudemment, immodestement.

Ելաւորութիւն (թ, թ) *s.* Impudence, impudicité, immodestie, lasciveté, deshonnéteté, obscénité.

Ելագ (ի, եւ) *s.* Terme, fin, achèvement; cadence, chute de période, désinence. **Ելագ անել**, achever, conduire à la fin, finir. **Ելագ ելանել**, se finir, s'accomplir, expirer, prendre fin; aboutir, se terminer: Voyez **Ան** ou **Ան**.

Ելագայիս (գ, ունի, գ, ունի) *adj, comp.* Plus, ou très-convenable; sort décent, à propos.

Ելագաւոր (ի, եւ) *adj.* Convenable, propre, sortab, qui convient, décent, à propos.

Ելագել (եւ, ելի) *v, a.* Achever, finir, terminer: adapter, accommoder, appliquer, joindre; rendre convenable.

Ելագել (եւ, գ, ելայ) *v, n-p.* Se terminer, finir; aboutir, se rendre, se résoudre; s'emboscher, se jeter.

Ելագաւոր Voyez **Ան**.

Ելագաւորաւոր, *adj, ind.* Bien travaillé, poli.

Ելագաւորաւորեալ (ելոյ, ելով) *adj.* Voyez **Ելագաւորաւոր**.

Ելագութիւն (թ, թ) *s.* Voyez **Ելագ**.

Ելագայանել (եւ, գ, ելի) *v, i.* Attirer, gagner, s'attirer, se concilier: concilier, apaiser, calmer.

Ելագել (եւ, գ, ելայ) *v, n-p.* S'attacher; se reposer, cesser.

Ելագաւոր, *adv.* Témérairement, hardiment, déterminément, précipitamment.

Ելագաւորայիս, *adv.* Voyez **Ելագաւոր**.

Ելագելի (իւ, նեյայ) *v, n-p.* Oser, avoir l'audace de faire, ou de dire quelque chose, présumer de soi-même, s'évaltonner.

Ելագութիւն (թ, թ) *s.* Audace, témérité, hardiesse, impru-

dence, insolence; arrogance, présomption; licence, liberté trop grande; fredaine, emportement de jeunesse.

Ելագութիւն, *pre, et adv.* Devant, en présence, à la face de, à la vue de; contre, tout contre, vis-à-vis: en face, publiquement. **Ելագութիւն իմ**, devant moi, en ma présence. **Ելագութիւն եկեղեցւոյ**, en face de l'église. **Անել յալագութիւն**, dire en face. **Ելագութիւն անել** ou **անել**, présenter, offrir, introduire, représenter, exhiber, exposer devant les yeux, montrer, remontrer, faire voir; reprocher, objecter. **Ելագութիւն ինքն**, se représenter, comparaitre. **Ելագութիւն հարկանել** ou **անել**, reprocher, objecter.

Ելագութիւնախօս, *adj, ind.* Qui parle en face.

Ելագութիւնական (ի, եւ) *adj.* De reproche.

Ելագութիւնակայ, *adj, ind.* Présent, qui se représente.

Ելագութիւնակայութիւն (թ, թ) *s.* Présence.

Ելագութիւնաւոր, *adj, ind.* Qui rebute les avis, insolent.

Ելագութիւնաւոր, *adj, ind.* Qui est présent, qui voit en face.

Ելագութիւնաւոր (ի, եւ) *adj.* Présent, public, évident.

Ելագութիւնել (եւ, ելի) *v, a.* Reprendre, réprimander, blâmer, reprocher, objecter; crier, gronder: représenter, remontrer, faire voir.

Ելագութիւնութիւն (թ, թ) *s.* Répréhension, réprimande, correction, remontrance, admonition, reproche, blâme objecté; invective; gronderie: représentation, exposition; présence.

Ելագութիւն, *adj, ind, et adv.* Téméraire, hardi avec imprudence, arrogant, audacieux, aventureux, hasardeux, extraordinaire, fier, imprudent, insolent, osé, présomptueux; hardi, résolu, déterminé, confiant, entreprenant, fort: témérairement, inconsidérément, arrogamment, présomptueusement, audacieusement, à corps perdu, désordonnément, extraordinairement, insolemment, hautement, pétulamment: hardiment, résolument, déterminément.

Ելագայիս Voyez **Ան**.
Ելագաւոր, *adv.* Injustement, ini-

que-

quement, à tort, indûment, déraisonnablement, illégitimement.

Յանկ Վոյեզ Յանդ :

Յանկակից (կցի, կցու.) adj. Bien assorti l'un à l'autre.

Յանկարծ, adj, ind, adv, et int. Inopiné, imprévu : inopinément, fortuitement, soudainement : plût à Dieu, à Dieu plaise : **Վոյեզ Անկարծ.**

Յանկարծազէպ, adj, ind. Inopiné, imprévu, extraordinaire, fortuit, casuel, accidentel, par accident.

Յանկարծառախ, adj, ind, et adv. Impétueux, violent, rapide : impétueusement, violemment, rapidement, soudainement.

Յանկարծածառ, adj, ind. Qui a paru tout à coup.

Յանկարծածին, adj, ind. Qui est né inopinément, ou tout à coup.

Յանկարծառի. adv, et adj, ind. Inopinément, à l'improviste, subitement, au dépourvu, soudain, soudainement, tout à coup.

Յանկարծաշու, adj, ind, et adv. Soudain, subit, survenant : soudainement, subitement, à l'improviste. **Յանկարծաշու երկիւղ, terreur, ou frayeur panique.**

Յանկարծամահ, adj, ind. **Յանկարծամահ մեռանել, mourir d'une mort subite.**

Յանկարծըրեւաց, adj, ind. Qui se fait voir subitement.

Յանկարծուտ, adv. Voyez **Յանկարծակի :**

Յանկարծ ուրին, adv. Voyez **Յանկարծակի :**

Յանկարծօրէն, adv. Voyez **Յանկարծակի :**

Յանկաւոր Voyez **Յանգաւոր :**

Յանկել Voyez **Յանգել :**

Յանկուցանել Voyez **Յանգուցանել :**

Յանկել Voyez **Յանգել :**

Յանկարիցն է ou **Յանկարիցից.** Il est impossible, il ne se peut faire : Voyez **Անկարից :**

Յանձանանք (նաց, նոք) s, pl. Cure, soin, assiduité, traitement, protection.

Յանձանել (եմ, էցի) v, a. Avoir soin, rendre ses soins, soigner, pourvoir, protéger, traiter avec beaucoup de soin.

Յանձանել (չի, չաւ.) s. Qui

a beaucoup de soin, pourvoyeur, protecteur.

Յանձն Վոյեզ Անձն : **Յանձն առ.**

Յանձն Վոյեզ Յանձնել. Յանձն առ. **Յանձն** endosser, s'engager, embrasser, prendre, entreprendre; consentir, donner les mains, avouer, accepter, reconnaître. **Չանձնել յանձն,** désavouer, ne pas reconnaître, nier. **Յանձն լինել** ou **լինել յանձն,** se résigner, se remettre, se confier, se soumettre, s'abandonner, se recommander.

Յանձնապատան, adj, ind. Présomptueux, arrogant, hantain, fier; confiant, hardi, hasardeux, assuré, sans crainte. **Յանձնապատան լի նիւ,** présumer trop de soi-même, s'en faire accroire, se fier, se confier, s'assurer.

Յանձնապատանիլ (եմ, նիցայ) v, n-p. Voyez **Յանձնապատանիլ լի նիւ :**

Յանձնապատանութի (թէ, թէ) s. Présomption, arrogance, fierté; assurance, confiance, hardiesse.

Յանձնառակուն (ի, աւ.) adj. Volontaire, avoué, accepté.

Յանձնառութիւն (թէ, թէ) s. Engagement, consentement, aveu, approbation, reconnaissance, confession.

Յանձնարարական (ի, աւ.) adj. De commission, ou de recommandation.

Յանձնարարութի (թէ, թէ) s. Commission, recommandation, résignation, délivrance, délégation; pollicitation.

Յանձնել (եմ, էցի) v, a. Commettre, livrer, délivrer, mettre, ou remettre entre les mains, résigner, laisser, fier, confier, recommander; déléguer; déposer; imposer, charger, enjoindre, ordonner, commander.

Յանցանել (եմ, ցեայ) v, n. Transgresser, outre passer, transgresser, contrevenir, attenter, commettre, faire un crime, une faute, forfaire, chopper, s'abuser, manquer, faillir, tomber en faute, omettre, délinquer, malverser; offenser, léser, faire tort, nuire, outrer, pécher.

Յանցանք (նաց, նոք) s, pl. Transgression, prévarication, faute, péché, attentat, lésion, tort, délit, défaut, man-

manquement, omission, chute, coup-pe, méfait, forfait, erreur, offense, dommage, vice.

Յանցաւոր (ի, աւ) *adj*, et *s*. Transgresseur, prévaricateur, contrevenant, délinquant, criminel, défail-lant, coupable.

Յանցաւորութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Voyez **Յանցանք**.

Յանցաւոր (Յայ, Յոյք) *s*, *pl*.

Յանցութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Voyez **Յանցանք**.

Յանցում (յման, յմամբ) *s*. Vo-yez **Յանցանք**.

Յանցունել (եմ, յուչի) *v*, *t*. Faire pécher.

Յանցունել (եղլլ, եղլլ) *adj*, et *s*. Voyez **Յանցաւոր**.

Յանթ առնուլ, **Յանթ առլ** Voyez **Անթ**.

Յանթառ (ի, աւ) *s*. Emprun-teur.

Յանթառութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Emprunt.

Յաշա Voyez **Աշա**.

Յաշարար (ի, աւ) *s*. Voyez **Քարար**.

Յաշարար (ի, իւ) *adj*, et *s*. Abondant en sacrifices (nom de lieu).

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. En-vie, calomnie, fausse accusation.

Յաշարել (եմ, եչի) *v*, *n*, et *s*. Envier, porter envie, calomnier; é-pargner sordidement; gâter, ruiner, faire perdre.

Յաշարեալ (ի, աւ) *adj*. Envieux, calomniateur, malin.

Յաշարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Աշարանք**.

yer, rentretre, éloigner, proroger, re-ouler, surseoir, suspendre, tempori-ser, traîner, faire traîner: tarder, demeurer, être en demeure; chipo-ter, vétilier.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաշարանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Յաշարանք**.

Յաջողանալ (ամ, դացայ) *v, n-p.*
Voyez Յաջողել:
Յաջողեալ (կայ, ելով) *adj.*
 Prosperé, heureux.

Յաջողել (եմ, եջի) *v, a.* Faire prospérer; faciliter; favoriser; faire, effectuer; tenir, gouverner; employer.

Յաջողիլ (իմ, զեցայ) *v, n-p.*
 Prospérer, être heureux, avoir un heureux succès, réussir, succéder; venir bien, assoir, être convenable; bien faire; assaillir.

Յաջողութեան (յ, ու) *s.* Voyez **Յաջողութիւն:**

Յաջողութի (թէ, թէ) *s.* Prospérité, bonheur, heureux état des affaires, fortune, succès, bon succès, réussite; aise, aisance, facilité, commodité; industrie: Voyez **Յաջողականութիւն:**

Յաջորդ (ի, աւ) *s, et adj.* Successeur, héritier: suivant, ensuivant, subséquent, postérieur. **Յաջորդք**, postérité.

Յաջորդաբար, *adv.* Successivement, l'un après l'autre, de suite.

Յաջորդական (ի, աւ) *adj.* Successif.

Յաջորդել (եմ, եջի) *v, a, et n.* Succéder, venir après, prendre la place de; suivre, s'ensuivre, être après; remplacer, faire succéder.

Յաջորդութի (թէ, թէ) *s.* Succession, suite, ordre, série.

Յառաջ ou **Յառաջն**, *adv.* Avant, devant, ci-devant, auparavant, préalablement; antérieurement; d'abord, au commentement. **Յառաջ երթալ**, aller en avant, avancer. **Յառաջ ժամանակաւ**, long tems auparavant. **Ժամաւ յառաջ**, une heure auparavant. **Ոչ յառաջ, և ոչ զինի**, ni en avant, ni en arrière. **Յառաջ բերել**, produire, causer, engendrer, apporter, pousser, porter; déduire; énoncer; représenter, exluber. **Յառաջ բերել** ou **յառաջ գալ**, dériver, provenir, procéder, émaner, venir, naître, s'ensuivre, résulter, se produire; dépendre. **Յառաջ ունել**, représenter, avancer.

Յառաջարան (ի, աւ) *s.* Voyez **Յառաջարանութիւն:**
Յառաջարանութի (թէ, թէ) *s.* Prologue, préface, avant-propos, préambule, exorde, prélude, prole-

gomènes: Voyez **Կախարչանք:**

Յառաջարեղել (եմ, եջի) *v, a.* Représenter; produire; alléguer, apporter: porter devant.

Յառաջարեղութի (թէ, թէ) *s.* Présentation, représentation; production; allégation, citation; énonciation.

Յառաջագահ (ի, իւ) *s.* Président, préposé: la première, la plus honorable place.

Յառաջագետ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Qui connaît par avance, qui présage, prophète: connu par avance, présage, prophétique.

Յառաջադեց (ի, իւ) *adj.* Voyez **Յառաջընթաց:**

Յառաջագոյն (գունի, գունիւ) *adj, et adv.* Antérieur, premier: avant, auparavant, par avance, antérieurement; autrefois, anciennement, déjà, ci-devant.

Յառաջադուշակ, *adj, ind.* Voyez **Յառաջադէտ:**

Յառաջադուշակ, *adj, ind.* Précédé, mis en avant.

Յառաջադիմ, *adj, ind, et adv.* Coryphée; avancé; progressif: en avant. **Յառաջադիմ լինել**, avancer, aller en avant, profiter, faire progrès; précéder, devancer.

Յառաջադիմութի (թէ, թէ) *s.* Avancement, cours, progrès, mouvement en avant, accroissement; progression.

Յառաջադիր, *adj, ind.* Préposé, proposé.

Յառաջադրել (եմ, եջի) *v, a.* Préposer, proposer.

Յառաջադրութի (թէ, թէ) *s.* Proposition, dessein, projet, intention.

Յառաջադրանց Voyez **Չափազանց**
Յառաջադրանքութի Voyez **Չափազանքութիւն:**

Յառաջախաղաց, *adj, ind.* Progressif, qui va en avant; précédent.

Յառաջախնամութի Voyez **Կախարչանքութիւն:**

Յառաջախորհ, *adj, ind.* Qui pense, qui est pensé auparavant.

Յառաջածանօթ, *adj, ind.* Connu par avance, pressenti, présagé.

Յառաջածանօթութի (թէ, թէ) *s.* Connaissance auparavant, présage, pressentiment.

Յառաջանալ (ի, աւ.) *adj.* Qui produit.

Յառաջակամ, *adj, ind.* Voulut auparavant.

Յառաջակայ Vozey Առաջակայ:

Յառաջակառկ, *adj, ind.* Bâti, ou construit auparavant.

Յառաջակատար, *adj, ind.* Fini, ou fait auparavant.

Յառաջակարգ, *adj, ind.* Disposé, ou ordonné par avance, préposé.

Յառաջակայ (ի, իւ.) *adj, et s.* Coryphée, chef; préposé, président.

Յառաջայայտայ, *adj, ind.* Prévoyant, qui prévoit.

Յառաջահայ Vozey Կանխահայ:

Յառաջահաւատ, *adj, ind.* Qui a connu auparavant la vraie religion.

Յառաջահոգակ, *adj, ind.* Qui pourvoit, qui a soin.

Յառաջանայի, *adj, ind.* Qui prédit; prédit, prophétique.

Յառաջանայիւ (հմ, էյի) *v, a.* Prédire.

Յառաջանգութ Vozey Յառաջանգիւթիւ:

Յառաջանմատայ, *adj, ind.* Qui s'avance, qui s'offre.

Յառաջանմար, *adj, ind.* Vozey Յառաջանմարիկ:

Յառաջանքի (տի, տկաւ) *adj, et s.* Agresseur, qui combat, qui attaque le premier: Vozey Առաջանքի:

Յառաջամիտ, *adj, ind.* Volontaire, prompt.

Յառաջանիւ, *adj, ind.* Fort avancé, ou enfoncé.

Յառաջամտութ (թե, թք) *s.* Promptitude, bonne volonté, bon cœur.

Յառաջանալ (ամ, լացայ) *v, n.* Avancer, aller en avant; précéder; profiter.

Յառաջանալի, *adj, ind.* Précédent, précurseur, prédécesseur, coryphée.

Յառաջանալի (ի, աւ.) *adj, et s.* Préervatif: avant-garde: qui doit garder, ou observer avec soin.

Յառաջանալիս (ի, իւ.) *adj, et s.* Vozey Յառաջանալի:

Յառաջանալու (հմ, էյի) *v, a.* Préférer, estimer, ou honorer davantage.

Յառաջանալում, *adj, ind.* Qui

est annoncé auparavant, prédit.

Յառաջանալու, *adj, ind.* Qui est donné auparavant.

Յառաջանայ, *adj, ind.* Prédit.

Յառաջանայութիւն (թե, թք) *s.* Prédiction.

Յառաջանայութիւն (յման, յմանի) *s.* Vozey Յառաջանայութիւն:

Յառաջանալ, *adj, ind.* Qui est nourri, ou élevé auparavant.

Յառաջանալում, *adj, ind.* Qui travaille par avance.

Յառաջանալ (ի, աւ.) *adj.* Prévoyant: prévu, vu auparavant.

Յառաջանալի, *adj, ind.* prévoir.

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Prévoyance, prévision.

Յառաջանալում, *adj, ind.* Qui pourvoit, qui gouverne par providence.

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Providence.

Յառաջանալ (իւ, տկայ) *v, n.* Avancer, profiter, faire progrès.

Յառաջանալ Vozey Յառաջանալի:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

Յառաջանալութիւն (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջանալութիւն Vozey Յառաջանալութիւն:

naît, qui est connu auparavant.

Բառաշենեակ (*էլյ, էլով*) *adj.* Avancé, allié en avant.

Բառաշեն, *adv.* Antérieurement, auparavant, antrefois, par le passé.

Բառաշենութի (*թի, թի*) *s.* Antériorité; primauté; préséance; priorité.

Բառաշարժութի (*թի, թի*) *s.* Progrès; progression.

Բառաշար Voyez **Բառաշեն**.

Բառաշքան, *pro.* Avant, avant que. **Բառաշքան զժամանակն**, avant le tems. **Բառաշքան զամենայն**, premièrement, avant toutes choses. **Բառաշքան զճագիւ արեգականն**, avant que le soleil soit levé.

Բռնել (*եմ, էջի*) *v, a.* Fixer, pousser, enfoncer, faire entrer, ou pénétrer. **Բռնել զայս**, regarder fixement. **Բռնել զձեռս**, toucher, mettre la main: Voyez **Բռնուլ**.

Բռնել (*եմ, աչոյ*) *v, n-p.* Se fixer: tendre, s'étendre, se pousser. **Բռնել աչք**, regarder fixement. **Բռնել մտք** ou **ի խորհուրդս**, rêver, méditer attentivement; approfondir, pénétrer. **Բռնել աչք** ou **մտք**: contempler, spéculer, considérer attentivement.

Բռնել (*եմ, յարեայ*) *v, n.* Se lever; se relever; relever: se réveiller: ressusciter, revivre. **Բռնել ընդդէմ**, se révolter, se soulever.

Բռնումն (*ումն, ումն*) *s.* Considération, contemplation.

Բառակ (*մի, միա*) *s.* Jasmin.

Բառալիս (*ի, ալ*) *s.* Jaspe (pierre précieuse).

Բառալածու Voyez **Արարու**.

Բառակ (*ի, ալ*) *s.* Fond: fondis: enfonçure: lit, canal: plat: pavé: sole, terre.

Բառակարայ, *adj, ind.* Dont le fond, ou le lit est ouvert.

Բառակարգութի, *adj, ind.* Né, ou poussé de terre.

Բառակտուակ (*ի, ալ*) *s.* Fond, profondeur.

Բառակաւոր (*ի, ալ*) *adj.* Qui a le fond: pavé; enfoncé.

Բռնակեակ (*էլյ, էլով*) *adj.*

Ruiné de fond en comble: pavé.

Բառակել (*եմ, էջի*) *v, a.* Rui-

ner de fond en comble: paver, couvrir de pavé.

Բառակիկ, *s, pl, ind.* Effondrilles, sédiment: Voyez **Դեր** et **Մար**.

Բառանել (*եմ, յար*) *v, a.* Tailler la vigne, des arbres, émonder, élaguer, ébrancher, détouillonner, épamprer.

Բառնել (*եմ, էջի*) *v, a.* Voyez **Բառանել**.

Բառակար, *adv.* Proprement, spécialement: Voyez **Արար**.

Բառական (*ի, ալ*) *adj.* Propre, particulier.

Բառակաւ (*ամ, կայայ*) *v, n-p.* S' approprier, se rendre propre.

Բառակարստում, *adj, ind.* Détaillé, particularisé.

Բառակարգանել (*եմ, յույի*) *v, s.* Approprier, s'approprier.

Բառակել (*ի, ալ*) *adj.* Propre, essentiel.

Բառակութի (*թի, թի*) *s.* Propriété, propre, nature, attribut; faculté, vertu, ou qualité naturelles; spécialité.

Բառայ Voyez **Հայ**.

Բառակ (*ակի, ալա*) *adj, et adv.* Propre, particulier, singulier, seul; essentiel, naturel; spécial; spécifique: perçant, aigu: Voyez **Բառակար**.

Բար, *adj, ind, et adv.* Egal, conforme: toujours, continuellement, sans cesse; de même. **Բարե նման**, pareil, semblable.

Բարարաց (*ի, իւ*) *adj.* Composé doublement (terme de grammaire).

Բարարացել (*եմ, էջի*) *v, a.* Entasser: Voyez **Բարգել**.

Բարարական (*ի, ալ*) *adj.* Relatif, respectif.

Բարարութիւն (*թի, թի*) *s.* Relation, rapport, connexion. **Ունել յարարութի**, se rapporter; concerner.

Բարգել (*եմ, էջի*) *v, a.* Tuer en exposant au soleil.

Բարգաւար Voyez **Արարաւար**.

Բարգեր, *adj, ind.* Conjoint, apposé.

Բարգրութի (*թի, թի*) *s.* Apposition, addition, conjonction, composition, combinaison.

Յառաջանալ (ի, աւ) *adj.* Qui produit.

Յառաջակամ, *adj, ind.* Voulu auparavant.

Յառաջակայ Vozez Առաջակայ :

Յառաջակառուց, *adj, ind.* Bâti, ou construit auparavant.

Յառաջակատար, *adj, ind.* Fini, ou fait auparavant.

Յառաջահարգ, *adj, ind.* Disposé, ou ordonné par avance, préposé.

Յառաջակայ (ի, իւ) *adj, et s.* Coryphée, chef; préposé, président.

Յառաջահայեաց, *adj, ind.* Prévoyant, qui prévoit.

Յառաջահայ Vozez Կանխահայ :

Յառաջահաւատ, *adj, ind.* Qui a connu auparavant la vraie religion.

Յառաջահոգակ, *adj, ind.* Qui pourvoit, qui a soin.

Յառաջանայի, *adj, ind.* Qui prédit; prédit, prophétique.

Յառաջանայեղ (եմ, եցի) *v, a.* Prédire.

Յառաջադուրթ Vozez Յառաջադնուրթիւն :

Յառաջամտայց, *adj, ind.* Qui s'avance, qui s'offre.

Յառաջամրցա, *adj, ind.* Vozez Յառաջամրցակ :

Յառաջամրցակ (տիկ, տկաւ) *adj, et s.* Agresseur, qui combat, qui attaque le premier: Vozez Ատրցան :

Յառաջամիտ, *adj, ind.* Volontaire, prompt.

Յառաջամուխ, *adj, ind.* Fort avancé, ou enfoncé.

Յառաջամուրթ (թե, թք) *s.* Promptitude, bonne volonté, bon cœur.

Յառաջանալ (ամ, լացայ) *v, n.* Avancer, aller en avant; précéder; profiter.

Յառաջաւախ, *adj, ind.* Précédent, précurseur, prédécesseur, coryphée.

Յառաջապահ (ի, աւ) *adj, et s.* Préervatif: avant-garde: qui doit garder, ou observer avec soin.

Յառաջապահեա (ի, իւ) *adj, et s.* Vozez Յառաջապահ :

Յառաջապատուել (եմ, եցի) *v, a.* Préférer, estimer, ou honorer d'avantage.

Յառաջապատում, *adj, ind.* Qui

est annoncé auparavant, prédit.

Յառաջապարդե, *adj, ind.* Qui est donné auparavant.

Յառաջասաց, *adj, ind.* Prédit.

Յառաջասացութիւն (թե, թք) *s.* Prédiction.

Յառաջասացում (յման, յմամի) *s.* Vozez Յառաջասացութիւն :

Յառաջասուն, *adj, ind.* Qui est nourri, ou élevé auparavant.

Յառաջավարակ, *adj, ind.* Qui travaille par avance.

Յառաջատե (ի, աւ) *adj.* Prévoyant: prévu, vu auparavant.

Յառաջատես լինել, prévoir.

Յառաջատեսութե (թե, թք) *s.* Prévoyance, prévision.

Յառաջատեսաւ, *adj, ind.* Qui pourvoit, qui gouverne par providence.

Յառաջատեսութե (թե, թք) *s.* Providence.

Յառաջադուր (եմ, տեցայ) *v, n.* Avancer, profiter, faire progrès.

Յառաջադուրել Vozez Յառաջադուրի :

Յառաջադուրութե (թե, թք) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջադուրութիւն Vozez Յառաջադուրութիւն :

Յառաջացուցանել Vozez Յառաջացուցանել :

Յառաջաւոր (ի, աւ) *adj.* Antécédent, premier, antérieur, ancien.

Յառաջաւորութիւն Vozez Յառաջաւորութիւն :

Յառաջախուրթ (թե, թք) *s.* Prescience.

Յառաջել (եմ, եցի) *v, n.* Précéder, aller, ou marcher devant, devancer; avoir, ou gagner le devant;

avancer, s'avancer, aller en avant; prévenir, arriver devant; passer devant; passer plus avant; anticiper; surpasser.

Յառաջեցուցանել (եմ, ջուցի) *v, s.* Avancer, pousser, porter en avant; avantager.

Յառաջնեաց (ի, իւ) *adj, et s.* Antécédent, précédent; devancier, prédécesseur; avant-coureur, précurseur.

Յառաջնեաց լինել, précéder.

Յառաջնայ, *adj, ind.* Antécédent, précédent, premier, ancien.

Յառաջինայ, *adj, ind.* Qui connaît,

naît; qui est connu auparavant.

Յառաջեմեալ (*էլյո, էլյոլ*) *adj.* Avancé, alié en avant.

Յառաջիկ, adv. Antérieurement, auparavant, autrefois, par le passé.

Յառաջութի (*թէ, թք*) *s.* Antériorité; primauté; préseance; priorité.

Յառաջադուրսի (*թէ, թք*) *s.* Progrès; progression.

Յառաջալ Voyez **Յառաջիկ**.

Յառաջքան, pre. Avant, avant que. **Յառաջքան զմանանկն**, avant le tems. **Յառաջքան զամեն նայն**, premièrement, avant toutes choses. **Յառաջքան զմարդկ արեգակնն**, avant que le soleil soit levé.

Յառել (*եմ, էցի*) *v, a.* Fixer, pousser, enfoncer, faire entrer, ou pénétrer. **Յառել զայս**, regarder fixement. **Յառել զմեզ**, toucher, mettre la main: Voyez **Յեռուել**.

Յառել (*եմ, ապայ*) *v, n-p.* Se fixer: tendre, s'étendre, se pousser. **Յառել աչք**, regarder fixement. **Յառել մտք** ou **ի խորհուրդս**, rêver, méditer attentivement; approfondir, pénétrer. **Յառել աչք** ou **մտք**: contempler, spéculer, considérer attentivement.

Յառնել (*եմ, յարեայ*) *v, n.* Se lever; se relever; relever: se réveiller: ressusciter, revivre. **Յառնել ընդդէմ**, se révolter, se soulever.

Յառուին (*ռման, ռմմի*) *s.* Considération, contemplation.

Յառնիկ (*մի, միա*) *s.* Jasmin.

Յասպիս (*ի, ալ*) *s.* Jaspe (pierre précieuse).

Յաստուածաւոյ Voyez **Աստուածաւոյ**.

Յասակ (*ի, ալ*) *s.* Fond: fondis: enfoncure: lit, canal: plat: pavé: sole, terre.

Յասակապայ, adj, ind. Dont le fond, ou le lit est ouvert.

Յասակաբուրդի, adj, ind. Né, ou poussé de terre.

Յասակաստակ (*ի, ալ*) *s.* Fond, profondeur.

Յասակաւոր (*ի, ալ*) *adj.* Qui a le fond: pavé; enfoncé.

Յասակեալ (*էլյո, էլյոլ*) *adj.* Ruiné de fond en comble: pavé.

Յասակել (*եմ, էցի*) *v, a.* Rui-

ner de fond en comble: paver, couvrir de pavé.

Յասակիկ, s, pl, ind. Effondrilles, sédiment: Voyez **Իերս** et **Մրուր**.

Յասակել (*եմ, յարի*) *v, a.* Tailler la vigne, des arbres, émonder, élaguer, ébrancher, détouppillonner, épamprer.

Յասակ (*եմ, էցի*) *v, a.* Voyez **Յասակել**.

Յասակաբար, adv. Proprement, spécialement: Voyez **Ասակիկ**.

Յասակահան (*ի, ալ*) *adj.* Propre, particulier.

Յասակահալ (*ում, կայայ*) *v, n-p.* S'approprier, se rendre propre.

Յասակապատու, adj, ind. Détaillé, particularisé.

Յասակացուցանել (*եմ, յուցի*) *v, i.* Approprier, s'approprier.

Յասակել (*ի, ալ*) *adj.* Propre, essentiel.

Յասակութի (*թէ, թք*) *s.* Propriété, propre, nature, attribut; faculté, vertu, ou qualité naturelle; spécialité.

Յասայ Voyez **Հասայ**.

Յասակ (*անի, միալ*) *adj, et adv.* Propre, particulier, singulier; seul; essentiel, naturel; spécial; spécifique: perçant, aigu: Voyez **Յասակաբար**.

Յար, adj, ind, et adv. Égal, conforme: toujours, continuellement, sans cesse; de même. **Յարէ նման**, pareil, semblable.

Յարաբարդ (*ի, ել*) *adj.* Composé doublement (terme de grammaire).

Յարաբարդել (*եմ, էցի*) *v, a.* Entasser: Voyez **Բարդել**.

Յարաբարդան (*ի, ալ*) *adj.* Relatif, respectif.

Յարաբարդութիւն (*թէ, թք*) *s.* Relation, rapport, connexion. **Ունիլ յարաբարդութի**, se rapporter; concerner.

Յարադել (*եմ, էցի*) *v, a.* Tuer en exposant au soleil.

Յարադարար Voyez **Մարադարար**.

Յարադի, adj, ind. Conjoint, apposé.

Յարադրութի (*թէ, թք*) *s.* Apposition, addition, conjonction, composition, combinaison.

Յարազուարժ, *adj, ind.* Toujours joyeux : toujours verd.

Յարաթաթաւ, *adj, ind.* Toujours souillé, toujours couvert d'ordure, de boue.

Յարաթահալ (*կոյ, կըտ*) *adj* : Qui vole, ou volete toujours.

Յարաժամ, *adv.* Toujours, en tout tems, continuellement.

Յարալէզ (*լիզի, լիզաւ*) *s.* Qui lèche toujours (chimère, ou monstre fabuleux).

Յարահաղաց Voyez **Մշտահաղաց**.

Յարահառնիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* Se conjindre, se mêler ensemble, s'unir.

Յարահառնութի (*թէ, թք*) *s.* Conjonction, union.

Յարածուկ, *adj, ind.* Qui est toujours agité, ou troublé.

Յարակայ (*ի, իւ*) *adj, et adv.* Qui dure toujours, ou sans cesse, perpétuel, permanent, perdurable, éternel, continuuel; constant : continuellement, toujours, sans cesse.

Յարակայանալ (*ամ, յացայ*) *v, n-p.* Voyez **Յարակայիլ**.

Յարակայել (*եմ, էցի*) *v, a.* Faire continuer, ou durer toujours, éterniser, rendre éternel, perpétuer.

Յարակայիլ (*իմ, յեցայ*) *v, n-p.* Continuer, durer, ne pas cesser, se perpétuer.

Յարակայութի (*թէ, թք*) *s.* Continuation, continuité, durée, perpétuité, perpétuation; permanence, stabilité; persévérance.

Յարակառար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Toujours parfait : parfait passé, ou composé; aoriste.

Յարակարգութի (*թէ, թք*) *s.* Ordonnance perpétuelle; perpétuité, continuation.

Յարակից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Annexe, joignant, contigu, joint, uni, connexe; convenant.

Յարակոծ, *adj, ind.* Voyez **Յարածուկ**.

Յարակցապէս, *adv.* Conjointement, avec connexion.

Յարակցել (*եմ, էցի*) *v, a.* Conjoindre, unir.

Յարակցիլ (*իմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Se joindre, s'unir.

Յարակցութի (*թէ, թք*) *s.* Con-

jonction, connexion, liaison, cohérence, convenance.

Յարահեւ, *adj, ind.* Qui suit toujours, accompagné, inséparable, joint.

Յարահիւսել (*եմ, էցի*) *v, a.* Conjoindre, composer, unir.

Յարահիւսումն (*անալ, անամբ*) *s.* Conjonction, composition, contexture.

Յարաձգական (*ի, աւ*) *adj, et s.* Imparfait passé.

Յարաձգել (*եմ, էցի*) *v, a.* Continuer, prolonger, faire durer, éterniser.

Յարաձգութի (*թէ, թք*) *s.* Continuation, durée, prolongation.

Յարաձիգ, *adj, ind.* Prolongé, continuuel, perpétuel.

Յարածռ, *adj, ind.* Toujours ébranlé, troublé, ou agité.

Յարամանել (*եմ, էցի*) *v, a.* Voyez **Յարահիւսել**.

Յարամաց, *adj, ind.* Voyez **Յարակայ**.

Յարամիլ, *adv.* À la dérobée, en cachette.

Յարանալ (*ամ, յացայ*) *v, n-p.* Continuer, durer, demeurer, persévérer; se joindre, s'unir.

Յարանուանել (*եմ, էցի*) *v, a.* Dénommer.

Յարանուանութի (*թէ, թք*) *s.* Dénomination : paranomasie.

Յարանուանող (*նողի, նողաւ*) *s.* Dénominateur.

Յարանուն (*ան, ամբ*) *adj, et s.* Dénommatif : Voyez **Յարանուանութի**.

Յարաշարժ (*ի, իւ*) *adj.* Qui se remue toujours, inconstant.

Յարապտուկ, *adj, ind.* Qui porte toujours du fruit.

Յարառնուլ (*նում, ապ*) *v, a.* Prendre ensemble, conjindre.

Յարառոցել (*եմ, էցի*) *v, a.* Employer, mettre en usage, se servir.

Յարասութի (*թէ, թք*) *s.* Paraphrase.

Յարաս Voyez **Արաս** et **Յարաս**.

Յարասել, *adj, ind.* Voyez **Յարասական**.

Յարասական, *adj, ind.* Continuuel, qui dure toujours, ou sans cesse; persévérant.

Յաւ

Յարատեւել (եմ, էջի) *v, n.* Continuer, persévérer.

Յարատեւութիւն (ԹԻ, ԹԷ) *s.* Continuation, persévérance.

Յարաւեւել (ւոյի, ւոյաւ) *adj.* Voyez **Յարաւեւի**.

Յարաւել, *adj, ind.* Qui est toujours éclairé, ou lumineux.

Յարատեւութիւն Voyez **Յարատեւութիւն**.

Յարակցեւել (եմ, արկի) *v, a.* Joindre, apposer.

Յարացոյց (ցուցի, ցուցիւ) *s.* Exemple, modèle; type, représentation; idée, dessein; paradigme.

Յարակցեւել Voyez **Մշտակցեւել**.

Յարք (ի, իւ) *s.* Prix, valeur; évaluation, estimation: estime, cas, état; crédit, réputation, considération: dignité, mérite; importance, poids.

Յարգական (ի, աւ) *adj.* Respectueux.

Յարգանատեւել Voyez **Արգանատեւել**.

Յարգանք (նոց, նոք) *s, pl.* Respect, vénération, déférence, révérence, dévotion; compliment, baïse-mains.

Յարգաւորել (եմ, էջի) *v, a.* Voyez **Յարգել**.

Յարգաւորութիւն (ԹԵ, ԹԷ) *s.* Dignité: Voyez **Յարգանք**.

Յարգել (եմ, էջի) *v, a.* Respecter, porter du respect, honorer, rendre honneur, révéler, faire la révérence; estimer, évaluer, priser, faire cas, compter, réputer; complimenter, saluer: exercer, cultiver, employer, se servir, user, mettre en usage.

Յարգի, *adj, ind.* Respectable; respectueux.

Յարգոյ (ի, իւ) *adj.* Respectable, honorable, estimable, cher, précieux, recommandable; révérend: Voyez **Արգոյ**.

Յարգութիւն (ԹԵ, ԹԷ) *s.* Respect, honneur, vénération, déférence, révérence, adoration; égard, considération; compliment, salut, baïse-mains.

Յարք (ի, իւ) *s.* Paille, feurre. **Ճածիկ** ou **լնուլ յարգիւ**, empailler.

Յարգալից, *adj, ind.* Plein de

paille. **Յարգալից անկողին**, paille-lasse.

Յարգաւաճաւ (ի, աւ) *s.* Pailleur.

Յարգաւեւել (ի, աւ) *adj.* En forme de paille, comme la paille.

Յարգարանք (նոց, նոք) *s, pl.* Voyez **Յարգարումն**.

Յարգարել (եմ, էջի) *v, a.* Accommoder, ranger, agencer, ajuster, mettre en ordre; composer, concerter; débrouiller; s'emménager; garnir, orner, parer, embellir; rectifier; châtier; retoucher, polir; corriger; curer, nettoyer; dresser, fagotter; faire, produire; purifier; raccommo-der, refaire, rajuster; affiner, raffiner; repasser; remonter, rhabiller; apprêter, préparer; améliorer, mettre en état. **Յարգարել զճրագն**, moucher la chandelle.

Յարգարել (բի, բլաւ) *adj, et s.* Qui accommode, qui prépare, qui fournit; raffineur. **Յարգարել ճրագի**, mouchettes.

Յարգարումն (բման, բմամբ) *s.* Accommodation, accommodement, arrangement, ajustement, ornement, parure, embellissement, raccommo- dage, amélioration, assortiment.

Յարգարուն, *adj, ind.* Accommodé, orné, fourni, poli, ajusté, concerté.

Յարգաղ (ի, աւ) *s.* Galaxie, voie lactée.

Յարել (եմ, էջի) *v, a.* Joindre, ajouter, attacher, lier, unir; approcher.

Յարեցուցեւել (եմ, ցուցի) *v, s.* Voyez **Յարել**.

Յարելեաց, *adj, ind.* Qui court, qui marche toujours.

Յարելմի Voyez **Արելմի**.

Յարել (եմ, բեցոյ) *v, n - p.* Se joindre, s'unir, s'attacher; s'accoster, fréquenter, s'accrocher; adhérer, tenir le parti, suivre; se froter à.

Յարի (ի, աւ) *s.* Couvert, toit, logis, maison, habitation: hôtel, palais: pavillon, tente; logement, appartement, étage: falte, faitage, couverture d'un bâtiment: abri.

Յարիածածուկ, *adj, ind.* Couvert de toit; à couvert, à l'abri: couvert sous ruines.

Յար

Բարկանի (կշի, կցաւ) *adj.*
Qui demeure dans la même maison.
Բարկանել (եմ, յարկի) *v, a.*
Couvrir un bâtiment, faire le couvert d'une maison.

Բարկանել (եմ, յարկի) *v, n-p.*
Voyez **Բարկանել**.

Բարկանցել (եմ, եջի) *v, a.*
Montrer, démontrer.
Բարկաւորութի (թէ, թք) *s.*
Fuite, comble.

Բարկեալ (կլայ, կլալ) *adj.* Con-
vert, fourni de couverture (en par-
lant d'un bâtiment, d'une maison).

Բարձակել (եմ, կեցայ) *v, n-p.*
Assaillir, affronter, attaquer, s'élancer, se lancer, se ruer sur, se jeter avec effort; partir, sortir avec impétuosité, tonber; s'empoigner, brusquer, insulter.

Բարձակում (կման, կմամ) *s.*
Assaut, attaque; agression; sortie; élan; débordement; invasion, éruption; impétuosité; fougue, emportement, insulte.

Բարձար (ի, իւ) *adj.* Convenable, propre, bienséant; congru, à propos, commode, aisé, avantageux, décent, compétent, suffisant, correspondant, capable, habile.

Բարձարակայ, *adj, ind.* Qui marche, qui se porte décentement.

Բարձարակայ (գուհի, գուհիւ) *adj, comp.* Plus, ou fort convenable, à propos.

Բարձարակիւ (եմ, եջի) *v, a.*
Ecrire convenablement, ou correctement; orthographier.

Բարձարագրութի (թէ, թք) *s.*
Orthographe.

Բարձարագրութի (թէ, թք) *s.*
Symétrie, proportion, uniformité, bienséance.

Բարձարութիւն, *adj, ind.* Qui vole, qui s'essore convenablement.

Բարձարակից, *adj, ind.* Plein de convenance, fort convenable, très-décent.

Բարձարակայ, *adj, ind.* Bien-séant: Voyez **Բարձար**.

Բարձարական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բարձար**.

Բարձարակարգ, *adj, ind.* Bien disposé, décent, convenable.

Բարձարակից, *adj, ind.* Proportionné, bien fait; bien formé.

Բարձարակ (աւ, աւ) *s, pl.*
Voyez **Բարձարակ**.

Բարձարակայ, *ad, ind.* Narré, on raconté convenablement.

Բարձարակեմ, *adv.* Convenablement, bien, honnêtement, comme il faut, décentement.

Բարձարակար (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բարձար**.

Բարձարել (եմ, եջի) *v, a.* Adapter, accommoder; accorder, conformer, approprier, appliquer, rendre propre, on convenable, habilitier.

Բարձարեցականել (եմ, ցուցի) *v, s.* Voyez **Բարձարել**.

Բարձարել (եմ, բեցայ) *v, n-p.*
Convenir, être propre, ou convenable, seoir; revenir, se rapporter, assortir; correspondre, répondre; s'accommoder, s'adapter.

Բարձարական, *adj, ind.* Fourmi de branches; ou de doigts convenables.

Բարձարակ (ս, ու) *s.* Voyez **Բարձարակ**.

Բարձարակ (թէ, թք) *s.* Convenance, décence, bienséance, aptitude, disposition, conformité, congruité; capacité, habileté, suffisance; cohérence, liaison, concordance, rapport, relation; proportion, symétrie; attitude; adaptation, application.

Բարձարակ (թման, թմամ) *s, pl.*
Voyez **Բարձարակ**.

Բարակ (թէ, թք) *s.* Action de se lever: résurrection.

Բարակ (թման, թմամ) *s.* Adhésion, adhérence, attachement, inhérence, jonction.

Բարական, *adj, ind.* Qui est toujours fourni de sarmens, de branches.

Բարականել (եմ, բուցի) *v, s.*
Lever, aider à se lever: susciter, faire naître, ou paraître: relever: réveiller: ressusciter, faire revivre: exciter, soulever, révolter, agiter, mouvoir, émouvoir, causer, faire.

Բաւակիւ (եմ, եկայ) *v, n-p.*
S'enorgueillir, présumer trop de soi, oser.

Բաւակիւութի (թէ, թք) *s.* Orgueil, présomption, arrogance, insolence.

Բաւանակ (ի, աւ) *s.* Anon, baudet, petit âne.

Յաւառ Voyez Աւառ :
Յաւեժարար Voyez Յաւեժարար :

Յաւեժարանութի Voyez Աւեժարանութի :

Յաւելանալ (ամ, լացայ) *v, n-p.* Abonder, acroître, s'accroître, s'augmenter.

Յաւելասացութի Voyez Աւելասացութի :

Յաւելիւ (եմ, եջի) *v, s.* Voyez Յաւելու :

Յաւելում (ոյ, ու) *s.* Accroissement, accession, addition, surcroît, supplément, augmentation; accumulation, entassement; adiection, jonction, adjonction, apposition; insertion; appendice: reste, résidu. **Յաւելումք** որովայնի, excrement.

Յաւելումայ, *adj, ind.* Accessoire, secondaire.

Յաւելու (ուս, յաւելի) *v, s.* Ajouter, accompagner, adjoindre, joindre, apposer, appliquer, mettre, insérer, suppléer: augmenter, accroître; entasser, accumuler; exagérer; interpoler: additionner, sommer: doubler, multiplier; redoubler, réitérer.

Յաւելու խօսիլ, répliquer, répondre.

Յաւելու (ուս, յաւելայ) *v, n-p, et n.* Augmenter, s'augmenter, accroître, s'accroître: adhiérer, s'attacher, passer, s'ajouter, se joindre, s'unir: rester, être de reste.

Յաւելում (լման, լմամբ) *s.* Addition, apposition, sommation: Voyez Յաւելում :

Յաւելարար, *adv.* Voyez Յաւելարար :

Յաւելարարձ, *adj, ind.* Toujours joyeux, ou verd.

Յաւելարարայ Voyez Յաւելարար :

Յաւելանալ Voyez Յաւելանալ :

Յաւեր (ի, իւ) *adj, et adv.* Perpétuel, éternel, immortel: toujours, sans fin, sans cesse, éternellement, perpétuellement.

Յաւերարար, *adv.* Perpétuellement, éternellement, sans cesse, toujours.

Յաւերական (ի, աւ) *adj.* Perpétuel, éternel, immortel. **Յաւերական** *հարսն* Voyez Յաւերական :

Յաւերական (սին, սոմբ) *s.* Nymphis (déesse fabuleuse). **Յաւերական** *անառիկ* Dryade, Mame-dryade.

Յաւերանալ (ամ, ժացայ) *v, n-p.* Se perpétuer, durer, éternellement.

Յաւերացանել (եմ, ջուցի) *v, s.* Perpétuer, éterniser, immortaliser.

Յաւերութի (ԲԵ, ԲԲ) *s.* Perpétuité, éternité, immortalité, perpétuation.

Յաւեժ Voyez Յաւերժ :
Յաւեժարար Voyez Յաւերժարար :

Յաւեժակայ, *adj, ind.* Voyez Յաւերժական :

Յաւեժական Voyez Յաւերժական :

Յաւեժանալ Voyez Յաւերժանալ :

Յաւեժառաւ, *adj, ind.* Toujours, ou très-abondant, intarissable.

Յաւեժացանել Voyez Յաւերժացանել :

Յաւերութիւն Voyez Յաւերութիւն :

Յաւե (ւեմի, ւեմիւ) *adj, et adv.* Plus, le plus, beaucoup plus, mieux, beaucoup, plutôt, il vaut mieux, d'autant plus, d'autant mieux, davantage; surtout, principalement, spécialement, particulièrement. **Յաւե սիրեի**, j'aimerais mieux. **Յաւե կամ նուազ**, plus ou moins. **Յաւե քաղաքավար է նա քան ըսեակ**, il est beaucoup plus civil que vous: Voyez Յաւերժ :

Յաւեախաղայ, *adj, ind.* Qui marche, qui coule, qui vient toujours, souvent, ou beaucoup.

Յաւեաւարար, *adj, ind.* Plus, ou très-admirable, merveilleux, surprenant.

Յաւեանալ Voyez Յաւերժանալ :

Յաւեաւարժ, *adj, ind.* Voyez Մշտաւարժ :

Յաւեաւառ, *adj, ind.* Toujours allumé, ou ardent.

Յաւեր Voyez Յաւերժ :

Յաւերեան (եմի, արեմիւ) *s.* Éternité: siècle. **Յաւերեան** *օր* յաւերեան, éternellement, toujours, à perpétuité, sans fin. **Յաւերեանայ**

յուսիսեկի, aux siècles des siècles, à tous les siècles, éternellement.

Յաւիտեանդիր, *adj, ind.* Éternel, sempiternel, établi à perpétuité.

Յաւիտեանկան (*ի, աւ*) *adj.* Éternel, incréé, immortel, sans fin; perpétuel. **Յաւիտեանկան առնել**, éterniser, rendre éternel.

Յաւիտեանկանութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Éternité.

Յաւուզական Voyez **Աւուզական**.

Յափշտակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ravir, enlever de force, emporter avec violence, voler, usurper, prendre, piller, ravager, dépréder, forcer. **Յափշտակել զգիտ**, charmer, enchanter, ravir, ou emporter l'esprit.

Յափշտակութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Ravissement, enlèvement, vol, ravage, capture, déprédation, usurpation; rapacité, rapine: rapt. **Յափշտակութիւն մտայ**, extase; représaillable; enthousiasme; rêverie. **Յափշտակութիւն կրից**, transport, emportement.

Յափսթեմ, *adv.* **Յափսթերս գնալ**, se traîner, aller à quatre pieds (en parlant des hommes).

Յափրանալ (*ամ, բացայ*) *v, n-p.* Se rassasier, se sodler, avoir du dégoût, s'ennuyer.

Յափրացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rassasier, sodler, ennuyer, dégoûter.

Յափրութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Ras-easiement, dégoût.

Յելուզակ Voyez **Ելուզակ**.

Յելուզակաբար Voyez **Ելուզակաբար**.

Յելուզակութիւն Voyez **Ելուզակութիւն**.

Յելուզանել Voyez **Ընդելուզանել**.

Յեղադարձական (*ի, աւ*) *adj.* Changeant, muable.

Յեղադարձիլ (*եմ, դարձցայ*) *v, n-p.* Se tourner, se retourner, se changer.

Յեղական (*ի, աւ*) *adj.* Muable, sujet au changement.

Յեղակարծ (*ի, իւ*) *adj.* Inopiné, imprévu. **Յեղակարծ** ou **յեղակարծում** *ժամու*, inopinément, à l'improviste, subitement, au dépourvu, tout à coup.

Յեղափոխ (*մեծ, մասւ*) *adj.* Inconstant, homme d'humeur, d'humeur changeante.

Յեղամտութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Inconstance d'esprit, instabilité.

Յեղանակ Voyez **Եղանակ**.

Յեղանակաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Changeant, muable, sujet à changer: **Voyez Եղանակաւոր**.

Յեղանակիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Changer, varier, diversifier: chanter avec harmonie.

Յեղանակիլ (*եմ, կեցայ*) *v, n-p.* Se changer, varier.

Յեղանակիլ (*կէի, կաւ*) *adj, st.* Qui change, qui convertit, qui diversifie.

Յեղանակութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Changement, variation: modulation.

Յեղաշարժ, *adj, ind.* Muable, sujet au chagement, inconstant, variable.

Յեղաշարժել (*եմ, եցի*) *v, a.* Changer, transporter, transférer.

Յեղաշրջել (*եմ, եցի*) *v, a.* Changer, convertir, varier, diversifier, transmuier.

Յեղափոխ, *adj, ind.* Muable, sujet à changer, inconstant, variable.

Յեղափոխել (*եմ, եցի*) *v, a.* Convertir, changer, transformer.

Յեղափոխութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Changement, mutation; catastrophe, transformation.

Յեղեղել Voyez **Յեղեղել**.

Յեղեղուկ Voyez **Յեղեղուկ**.

Յեղեղումն Voyez **Յեղեղումն**.

Յեղեղան, *adj, ind.* Voyez **Յեղեղուկ**.

Յեղմ, *adv.* Lentement, doux, doucement.

Յեղեղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Changer, convertir, transmuier, transformer, varier, diversifier: traduire, tourner: inculquer, répéter, redire souvent la même chose.

Յեղեղուլ (*ուժ, յեղեղի*) *v, a.* Voyez **Յեղեղել**.

Յեղեղուկ, *adj, ind.* Sujet à changement, muable, variable, qui change souvent, inconstant, inégal, instable, volage, variant.

Յեղեղումն (*ղման, զմամբ*) *s.* Changement, mutation; tour, répétition, redite.

Յեղուզակ Voyez **Եղուզակ** :
Յեղուզակութիւն Voyez **Եղուզակութիւն** :

Յեղուլ (**ուլ**, **յեղի**) *v*, *a*. Changer, transmuter : traduire, tourner.

Յեղում (**զման**, **զմամբ**) *r*. Changement, mutation, transmutation.

Յեղցուլ (**ուլ**, **յեղի**) *v*, *a*. Comblar, remplir.

Յենարան (**ի**, **աւ**) *r*. Appui, soutien, support, chevalet, étaie : échafaud : dossier : accoudoir.

Յենուլ (**ուլ**, **յեղայ**) *v*, *ո-ր*. S'appuyer, se reposer, se fonder, se rapporter : s'attacher. **Յենուլ թիկամբ**, s'adosser. **Յենուլ արմկամբ**, s'accouder. **Յենուլ 'ի ծերութիւն**, s'avancer en âge, être âgé, vieillir.

Յեռանդ ou **Յեռանդն**, *adv*. Avant-hier : Voyez **Եռանդ** :

Յեռուլ (**ուլ**, **յեռի**) *v*, *a*. Enchâsser, encastrear.

Յեռում (**ուման**, **ումամբ**) *r*. Enchâssure, encastrement.

Յեան (**ի**, **աւ**) *s*. Pierro à aiguiser ; meule.

Յեանասուր, *adj*, *ind*. Aiguisé.

Յեանիւլ (**եմ**, **եյի**) *v*, *a*. Aiguiser, affiler, affûter, émouder, aiguiser sur une meule, repasser.

Յեսէածին (**ծնի**, **ծնիւ**) *adj*. Qui est né de Jesse (David fils de Jesse).

Յեա, *pre*. Après, depuis, ensuite. **Յեա Չատիկ**, après Pâques. **Յեա Տրայիանոսի**, après Trajan. **Յեա երկուց ամաց**, depuis deux ans. **Յեա բազում ժամանակաց**, depuis long tems. **Յեա միկնելոյ քո**, depuis que vous êtes parti. **Յեա աւ Կառուց**, depuis peu. **Յեա այսու ընկ** ou **յեա այնորիկ**, après cela, ensuite de cela, depuis ce tems-là, puis, depuis, ensuite, après, ci-après, subséquemment. **Յեա որոյ**, après quoi : Voyez **Չկի** :

Յեառահրել (**եմ**, **եյի**) *v*, *a*. Repousser, rebuter, rejeter en arrière.

Յեադայ (**ի**, **իւ**) *adj*. Postérieur, suivant, ensuivant, subséquent.

Յեադարութիւն (**թէ**, **թէ**) *s*. Post-scriptum.

Յեադարթ, *adj*, *ind*. Voyez **Յեադարթ** :

Յեադարթութիւն (**թէ**, **թէ**) *s*. Recul, reculade ; rétrogradation.

Յեադարթայ, *adj*, *ind*. Rétrograde.

Յեանիւն (**անոյ**, **անով**) *adj*. Dernier, qui est après tous les autres ; final ; postérieur ; extrême ; vil. **Յեանիւն**, postérité.

Յեակար (**ի**, **աւ**) *s*. Écrit, récépissé : Voyez **Մարտակ** :

Յեանեալ (**ելոյ**, **ելով**) *adj*. Qui est en arrière, arriéré ; privé.

Յեանիւլ (**եմ**, **եյի**) *v*, *ո-ր*. S'arrêter, tarder ; être privé ; manquer.

Յեանորդ (**ի**, **աւ**) *adj*. Dernier, postérieur, vil.

Յեանութիւն (**թէ**, **թէ**) *s*. Postérité.

Յեայ, *pre*, *et* *adv*. Derrière, par derrière, de derrière : après, puis, depuis, ensuite, subséquemment, conséquemment, postérieurement, après quoi. **Յեայ և առաջոյ**, derrière et devant. **Յեայ կողմանէ**, par derrière, de derrière.

Յեայք, *s*, *pl*, *ind*. Derrière ; cul, fesses, fondement ; croupion.

Յեառւստ, *pre*, *adv*, *s*, *et* *adj*, *ind*. De derrière, par derrière : postérieurement, derrière, fondement : arrière ; postérieur. **Յեառւստ ուրեմն**, dernièrement, postérieurement.

Յեաս, *adv*. Derrière, en arrière. **Յեաս յետոյ**, en reculant, à reculer, en arrière. **Յեաս դառնալ**, se retourner. **Յեաս կալ**, demeurer, rester ; abandonner, délaisser.

Յեասագլին (**գունի**, **գունիւ**) *adj*, *comp*, *et* *adv*. Dernier : plus derrière, éloigné, loin.

Յեասամիտ (**միտ**, **մաւա**) *adj*. Pervers, méchant, dépravé.

Յերազանալ (**ամ**, **զացայ**) *v*, *ո-ր*. Voyez **Յերազել** :

Յերազել (**եմ**, **եյի**) *v*, *a*, *et* *ո*. Songer, faire un songe ; rêver.

Յերազմոյն, *adj*, *ind*. Plein de songes, ou de rêveries.

Յերելքել (**եմ**, **եյի**) *v*, *a*. Ajouter, composer, orner, embellir, façonner.

Յերելքում (**բման**, **բմամբ**) *s*. Adjustment, accommodement, composition, embellissement, ornement.

Յերկար, *adj*, *ind*, *et* *adv*. Voyez **Երկար** :

Յերկարազոյն (**գունի**, **գունիւ**) *adj*, *comp*, *et* *adv*. Plus, ou très-long.

Յերկարակեայ (եղի, եղաւ) *adj.*
Qui vit long tems: Voyez **Երկայնա-
կեայ**:

Յերկարաձգել Voyez **Երկարա-
ձգել**:

Յերկարաձգութիւն Voyez **Երկա-
րաձգութիւն**:

Յերկարաձիգ Voyez **Երկարա-
ձիգ**:

Յերկարանալ (ամ, բացայ) *v, ո-ր.*
Être prolongé, durer, continuer.

Յերկարաւոր (ի, աւ) *adj.* Long,
étendu.

Յերկարել (եմ, ելի) *v, ա.* Pro-
longer, proroger, faire durer, dila-
yer, différer: Voyez **Երկարել**:

Յերկարողի, *adj, ind.* Qui a une
respiration longue.

Յերկարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Pro-
longation, prorogation, retardement:
Voyez **Երկարութիւն**:

Յերկնուսա, *adv.* Du ciel, d'en-
haut.

Յերկուանալ (ամ, ւացայ) *v, ո-ր.*
Se douter, se méfier, soupçonner.

Յերկուանք (նայ, նաք) *s, pl.*
Doute, hésitation, soupçon.

Յէր վերայ, *adv.* Sur quoi? sur
quel?

Յից, *adj, ind.* Appuyé, joint,
attaché.

Յեցամիտ, *adj, ind.* Obstiné;
constant, ferme.

Յեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, շ.*
Appuyer, apposer, poser, mettre.

Յըստակ Voyez **Բստակ**:

Յեմար (ի, աւ) *adj.* Fou, insen-
sé, forcené, benêt, sot, hors de sens.

Յեմարակարոյս, *adj, ind.* Qui est
perdu follement, ou imprudemment.

Յեմարանալ (ամ, բացայ) *v, ո-ր.*
Voyez **Յեմարել**:

Յեմարարար (ի, աւ) *adj.* Qui
fait perdre le sens, qui rend fou.

Յեմարեցուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
շ. Affoler, faire devenir fou, faire
perdre le sens, aliéner l'esprit; é-
tourdir, charmer, ensorceler, fasci-
ner, enivrer.

Յեմարիլ (իմ, բեցայ) *v, ո-ր.*
Raffolir, devenir fou, perdre le sens;
s' étourdir.

Յեմարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Folie,
démence, aliénation d'esprit; fatui-
té, sottise, badauderie; fureur, eni-
vrement.

Յիսուկք (յիսուկ, յիսուկք) *լ.*
pl. Cinquante jours de Pâques jusqu'à
la Pentecôte.

Յիշատարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Souvenir d'une offense reçue, ressen-
timent d'une injure.

Յիշատակ (ի, աւ) *s.* Mémoire,
souvenir, ressouvenir, reminiscence;
commémoration, mention; mémorial,
monument: mémoire, agenda, écrit
pour faire souvenir; signe qui renou-
velle le souvenir; avis, avertissement.
Արժանի յիշատակաց, mémorable,
digne de mémoire.

Յիշատակագիր (գրի, գրաւ) *s.*
Mémoire, écrit pour faire souvenir,
avertissement; mémorial.

Յիշատակագրութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Voyez **Յիշատակագիր**:

Յիշատակարան (ի, աւ) *s.* Mé-
moire, agenda, journal, état, regis-
tre; cartulaire; avertissement; mo-
nument, mémorial.

Յիշատակաւոր (ի, աւ) *adj.* Dont
on se souvient, dont on fait la com-
mémoration.

Յիշատակել (եմ, ելի) *v, ա.* Rap-
peler le souvenir, se souvenir, se
ressouvenir, rappeler dans sa mé-
moire; mentionner, faire mention;
citer, nommer.

Յիշատակութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Mention, citation; mémoire, rémi-
niscence, souvenir, ressouvenir, res-
sentiment.

Յիշել (եմ, ելի) *v, ա.* Se sou-
venir, avoir mémoire de: Voyez **Յի-
շատակել**:

Յիշելիք (լեայ, լեպ) *s, pl.* Mé-
morial, signe pour renouveler le sou-
venir.

Յիշեցուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
շ. Faire souvenir, rappeler le souve-
nir; avertir.

Յիշեցուցիչ (ջի, ջաւ) *adj, et*
s. Qui fait souvenir; avertisseur.

Յիշողական (ի, աւ) *adj.* Qui se
souvient. **Յիշողական դորութիւն**,
mémoire, faculté de l'âme de se sou-
venir.

Յիշողութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Mé-
moire, souvenir.

Յիշոյաւոր ou **Յիշոյաւորաւ** (ի,
աւ) *adj, et s.* Qui dit des injures,
ou des paroles deshonnêtes.

Յիշոյաւորութիւն ou **Յիշոյաւոր-
ութիւն**

Յարուծել (ԵԼ, ԵՔ) *v.* Voyez **ՅԻ** *տոգ* :

Յեղոցք (յայ, յեջ) *s, pl.* Paroles deshonnêtes et offensantes, injure.

Յիսակամուսոյ (մեկ, մեկոյ) *s, pl.* Entrée dans la petite cinquantaine.

Յիսակէ (կայ, կոք) *s, pl.* Petite cinquantaine (ainsi sont appelés quelques jours d'abstinence parmi les Arméniens).

Յիսամեայ (մէի, մէիւ) *adj.* Voyez **Յիսամեան** :

Յիսամեան (եհի, էհիւ) *adj.* Quinquagenaire, qui a cinquante ans.

Յիսապարհիկ (ակի, ակաւ) *adj, et adv.* Cinquante fois autant.

Յիսապետ (ի, աւ) *s.* Cinquantenaire, qui commande à cinquante hommes.

Յիսաւոր (ի, աւ) *adj.* Cinquante, qui contient le nombre cinquante, **Յիսեակ** (եկի, էկաւ) *s, et adj.* Cinquantaine; cinquante.

Յիսեբեակ (եկի, էկաւ) *adj, et s.* Cinquante, cinquantaine: cinquante jours.

Յիսերորդ (ի, աւ) *adj.* Cinquantième.

Յիսեբեան ou **Յիսեբեի** (նէ, յու, նէբուսիք) *s, pl.* Tous les cinquantaine.

Յիսիկս, *adj.* Cinquante fois. **Յիսու** ou **Յիսուիք** (սիկ, սիկք) *adj.* Cinquante.

ՅԻՍՈՒՍ (ի, իւ) *s.* Jésus.

Յիսուսանիդ, *adj, ind.* Ordonné, ou constitué par Jésus.

Յիսուսան, *adj, ind.* De Jésus: Jésuite.

Յերուի, *adj, ind.* En vérité, vraiment, sûrement, certainement, assurément, sans contredit, de fait, en effet, oui, dignement.

Յղանալ (ամ, զայս) *v, a, et n.* Concevoir, devenir grosse.

Յղարկել Voyez **Յուղարկել** :

Յղարկումն Voyez **Յուղարկումն** :

Յղացեալ (ելլ, էլով) *adj.* Conçu, engrossée; qui conçoit.

Յղացումն (ցմիւն, ցմամբ) *s.* Conception.

Յղացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Engrosser, rendre une femme enceinte.

Յղել (եմ, էջի) *v, a.* Envoyer,

expédier, dépêcher: Voyez **Աղարկել** :

Յղեալ (զայ, զով) *adj.* Enceinte, grosse d'enfant, engrossée, qui a le ventre plein.

Յղել (եմ, էջի) *v, a.* Polir, plauer, unir, doler, raboter, dégrossir, corroyer, regratter, limer; brunir, lisser, lustrer, dérouiller.

Յղուծել (ԵԼ, ԵՔ) *s.* Polissoire, lissure, poliment, lustre, brunissage.

Յղիւ (կի, էլաւ) *s.* Polisseur, polissoir, plane, rabot, brunissoir.

Յղութի (ԵԼ, ԵՔ) *s.* Conception, grossesse.

Յղանալ (ամ, զայս) *v, n-p.* Se gorger, se souler, se rassasier, se remplir, abonder, vivre à gogo.

Յղաւոր (սիկ, սիկաւ) *adj.* Gorgé, soûlé, rempli, foncé.

Յղացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Gorger, souler, rassasier avec excès, remplir, combler.

Յղութի (ԵԼ, ԵՔ) *s.* Rassasiement, abondance, comble.

Յո՞ ou **Յո՞ւ**, *adv.* Où? **Յո՞** ou **Յո՞ւ** երթաւ, où allez-vous?

Յոբէլեան (լիկ, լինաւ) *s.* Jubilé.

Յոգն, *adj, ind.* Abondant, beaucoup, en grande quantité, plusieurs.

Յոգնաբեղուն Voyez **Բաղմաբեղուն** :

Յոգնաբեծ, *adj, ind.* Plein de taches, ou de souillures, fort taché, ou sali.

Յոգնապարտ, *adj, ind.* Fourni de plusieurs têtes.

Յոգնապարտի Voyez **Բաղմաբեղի** :

Յոգնապարտ, *adj, ind.* Divers, plusieurs.

Յոգնապարտ, *adj, ind.* Comble, fort abondant, surabondant, rempli.

Յոգնաբեղուն, *adj, ind.* Importun, fâcheux, incommode.

Յոգնաբեղի, *adj, ind.* Fort triste, ou chagrinant, douloureux.

Յոգնաբիւ, *adj, ind.* Nombreux, en grand nombre, en grande quantité, beaucoup, plusieurs.

Յոգնաբշուաւ, *adj, ind.* Très-malheureux.

Յոգնաբողով Voyez **Բաղմաբողով** :

Յոգնաբիւն, *adj, ind.* Fourni

de plusieurs aiguillons ; plein de ré-préhensions , qui reprend beaucoup.

Յոգնախումբ, *adj, ind.* Fort nombreux, multitude assemblée, en grande assemblée.

Յոգնածուփ, *adj, ind.* Fort agité, ou troublé, tourmenteux.

Յոգնական (*ի, ա-*) *adj.* Nom-breux, en grande quantité, beau-coup : Voyez **Յոգնակի** :

Յոգնակի, *adj, ind, et adv.* Nom-breux ; pluriel : le nombre pluriel : beaucoup, souvent, plusieurs fois.

Յոգնակոհակ Voyez **Բազմակոհակ** :

Յոգնահամար, *adj, ind.* Fort entassé, ou accumulé, abondant.

Յոգնահանձար, *adj, ind.* Très-sage, fort savant, qui a beaucoup de savoir, rempli de science, judicieux.

Յոգնահաւաք, *adj, ind.* Fort nombreux, en grande quantité, peup-lé, en grand nombre.

Յոգնահոսան, *adj, ind.* Abon-dant, qui coule abondamment.

Յոգնահռչակ, *adj, ind.* Très-fa-mieux, célèbre, fort renommé.

Յոգնածեռն Voyez **Բազմածեռն** :

Յոգնածեռնութի (*թի, թք*) *s.* Main forte, grande puissance, grand pouvoir.

Յոգնաճարակ, *adj, ind.* Qui man-ge, qui consume beaucoup ; fort étendu.

Յոգնամանակեայ Voyez **Բազմա-ժամանակեայ** :

Յոգնամանեայ Voyez **Բազմա-մանեայ** :

Յոգնայարդար, *adj, ind.* Bien préparé, ajusté, ou poli, plein d'ornemens, ou de parure.

Յոգնանախատ Voyez **Բազմանախատ** :

Յոգնանկար, *adj, ind.* Peint en plusieurs manières, bien orné.

Յոգնաշահ, *adj, ind.* Très-utile, de grand profit, de grand prix, cher, précieux.

Յոգնաշաւիղ, *adj, ind.* Qui a plusieurs chemins, ou tours.

Յոգնաշարքար Voyez **Բազմաշար-քար** :

Յոգնաւեայ Voyez **Բազմաւեայ** :

Յոգնապանդ, *adj, ind.* Bien, ou fort orné.

Յոգնապատիկ Voyez **Բազմա-պատիկ** :

Յոգնապատիկ Voyez **Բազմապա-տիկ** :

Յոգնապատիկ Voyez **Բազմա-պատիկ** :

Յոգնապատճառեան, *adj, ind.* Qui cause de plusieurs choses ; qui est produit de plusieurs causes.

Յոգնապարզ, *adj, ind.* Voyez **Բազմապարզ** :

Յոգնապետութի Voyez **Բազմա-պետութի** ou **Բազմիշխանութի** :

Յոգնապտուղ, *adj, ind.* Abon-dant en fruits.

Յոգնառատ, *adj, ind.* Fort abon-dant, surabondant.

Յոգնասեռ, *adj, ind.* De plu-sieurs genres, ou sortes, divers, plu-sieurs, multiple.

Յոգնաստուածութի Voyez **Բազ-մաստուածութի** :

Յոգնաժրգով Voyez **Բազմաժր-գով** :

Յոգնատատան, *adj, ind.* Fort a-gité, ou ébranlé.

Յոգնատար, *adj, ind.* Qui por-te, qui contient beaucoup de choses ; multiple.

Յոգնատարած, *adj, ind.* Fort é-tendu, très-vaste.

Յոգնատեսակ, *adj, ind.* De plu-sieurs formes, ou manières, divers, plusieurs, multiple.

Յոգնատեսիկ Voyez **Բազմատե-սիկ** :

Յոգնախուր, *adj, ind.* Fort tris-te, très-mélancolique.

Յոգնեքրամ Voyez **Բազմեքրամ** :

Յոգնըմանող, *adj, ind.* Qui prend, qui contient beaucoup de choses.

Յոգնիմաստ (*ի, իւ*) *adj.* Très-sage, très-savant ; sententieux.

Յոգնիլ (*իմ, նեցոյ*) *v, n-p.* Se laisser, être fatigué.

Յոգնորոշ, *adj, ind.* Fort distin-gué, ou séparé, distant, éloigné.

Յոգնուղէշ, *adj, ind.* Fourni de plusieurs branches.

Յոգնուտ, *adv.* De plusieurs lieux.

Յոգնօրէն, *adj, ind, et adv.* En plusieurs manières, ou façons.

Յոգնօրինարար, *adv.* Voyez **Յոգ-նօրէն** :

Յոգնօրինակ Voyez **Բազմօրինակ** :

Յոգունք (*գունք, գումք*) *adj, pl.* Plusieurs.

Յողւոյ Voyez **Վոյ** : **Յողւոյ** է բանել օւ յողւոյ հանել, Soupirer, pousser des soupirs, gémir. **Յողւոյ** հանութի, soupir, gémissement.

Յոլով (ի, իւ) *adj.* Beaucoup, grand, beaucoup de, bien de, fort.

Յոլովք, plusieurs. **Յոլով անգամ** Voyez **Յոլովակի** :

Յոլովադին, *adj.*, *ind.*, *et adv.*

Voyez Յոլովադին :

Յոլովադոյն (գուհի, գուհիւ) *adj.*, *comp.*, *et adv.* Beaucoup plus; souvent, fort fréquent.

Յոլովախոսմք Voyez **Բազմախոսմք** :

Յոլովախոսն Voyez **Բազմախոսն** :

Յոլովածին Voyez **Բազմածին** :

Յոլովակի, *adv.* Souvent, fréquemment, plusieurs fois, beaucoup.

Յոլովաձեռն Voyez **Բազմաձեռն** :

Յոլովամեղծ, *adj.*, *ind.* Fuligineux, plein de suie.

Յոլովանալ (ամ, վազայ) *v.*, *n-p.* Abonder, croître, augmenter, multiplier.

Յոլովել (եմ, էյի) *v.*, *a.* Faire abonder, ou croître, augmenter, multiplier.

Յոլովութի (թէ, թի) *s.* Abondance, multitude, quantité, grand nombre; pluralité, multiplicité.

Յոլով ուստեք, *adv.* De plusieurs lieux, de plusieurs côtés.

Յոլով ուրեք, *adv.* En plusieurs lieux.

Յոխոր (ի, իւ) *adj.* Brave, fort, hardi, fier, hautain, altier, audacieux.

Յոխորաբար, *adv.* Bravement, hardiment, fièrement, audacieusement, avec orgueil.

Յոխորաւ (ամ, սացի) *v.*, *n.* Faire le brave, braver, morguer.

Յոխորանալ (ամ, սացայ) *v.*, *n.* Voyez **Յոխորաւ** :

Յոխորանք (նայ, նօք) *s.*, *pl.* Bravade, fanfaronnade, menace d'un fanfaron, morgue, fierté, affront.

Յոխորաութի (թէ, թի) *s.* Voyez **Յոխորաւ** :

Յոխորաւորէն, *adv.* Voyez **Յոխորաւոր** :

Յոլալ (ամ, աջայ) *v.*, *n-p.* So presser, tâcher; observer, chercher.

Յողդողդ (ի, աւ) *adj.* Chan-

celant, qui n'est pas ferme, faible, inconstant, instable, muable, mobile, vacillant.

Յողդողդել (եմ, էյի) *v.*, *a.* Ébranler, faire chanceler, branler, ou vaciller, donner des secousses; remuer, troubler; affaiblir.

Յողդողդութի (թէ, թի) *s.* Inconstance, instabilité, légèreté.

Յողդողդուն, *adj.*, *ind.* Voyez **Յողդողդ** :

Յողն անկանիւ, յողն երթալ, յողն կալ Voyez **Ողն** :

Յոլալ օւ **Յոլալք** (յուղից, յուղիւք) *s.*, *pl.* Discussion, examen, recherche, perquisition, quête; émotion, agitation, perturbation, trouble, brouillerie.

Յոյժ, *adv.* Trop, très, fort, bien, beaucoup, considérablement, notablement. **Յոյժ յոյժ**, extrêmement, exorbitamment, excessivement, avec excès, grandement, au dernier point, fortement, de plus en plus.

Յոլ (յուլի, յուլիւ) *adj.* Lent, tardif, poltron, lâche, paresseux.

Յոյն (յունի, յունիւ օւ յունաւ) *s.*, *et adj.* Grec. **Յոյն բարբառ** օւ **լեզու**, le grec, la langue grecque.

Յոյս (յուսոյ, յուսով) *s.* Espérance, espoir, attente, expectative; confiance, sécurité; prétention.

Յոյր (յուրի, յուրիւ) *adj.* Gros, gras, dodu, potelé, mafflé; gros, épais.

Յոյր սակա օւ **Յոյր սակի**, *adv.* Pourquoi? pour quelle cause? par quelle raison? comment?

Յոպոպ (ի, իւ) *s.* Huppe (oiseau).

Յոռանալ (ամ, ուսայ) *v.*, *n-p.* Empirer, devenir pire, méchant, ou méprisable, se gâter.

Յոռացուցանել օւ **Յոռեցուցանել** (եմ, յուցի) *v.*, *t.* Détériorer, empirer, rendre pire, gâter, corrompre.

Յոռեակ (եկի, եկաւ) *adj.* Un peu méchant, ou vil: Voyez **Յոռի** :

Յոռի (ուր, ուռաւ) *adj.* Pire, méchant, mauvais, qui n'est pas bon, mésséant, détestable, mal fait, brut, qui n'est pas poli, difforme.

Յոռութի (թէ, թի) *s.* Mauvais état, mauvaise qualité, difformité;

mité; dépérissement, détérioration, dégénération, dépravation, méchanceté.

Յոսմին Voyez **Ոսմին** :

Յովազ (ի, աւ) s. Panthère.

Յովանակ Voyez **Յուանակ** :

Յովանակաձիւ, *adj, ind.* Qui va monté sur un ânon.

Յովա (ի, իւ) s. Iota.

Յօան կաւ Voyez **Ոյան** :

Յօանկէլ Voyez **Յօանկէլ** :

Յորդ (ի, իւ) *adj.* Abondant, copieux, grand, comble, plein.

Յորդաբորդ, *adj, ind.* Très-chaud, ardent, brûlant.

Յորդաբաւդի, *adj, ind.* Qui coule abondamment, en abondance, abondant, copieux.

Յորդադոյն (դունի, դունիւ) *adj, comp.* Très, ou plus abondant : abondamment, en abondance, copieusement, beaucoup.

Յորդադուծ Voyez **Բազմադուծ** :

Յորդաւեմ, *adv, ind.* Qui va, qui coule abondamment, violent.

Յորդալոյս, *adj, ind.* Abondant en lumière, lumineux.

Յորդախաղաց, *adj, ind.* Voyez **Յորդաբաւդի** :

Յորդաճեղեղ, *adj, ind.* Qui tombe en abondance, qui inonde.

Յորդահոս, *adj, ind.* Qui coule, qui tombe en abondance, abondant, copieux.

Յորդահոսան, *adj, ind.* Voyez **Յորդահոս** :

Յորդահոսեան, *adj, ind.* Voyez **Յորդահոս** :

Յորդահոսիւ (իմ, սեցայ) *v, n-p.* Couler, ou tomber en abondance, copieusement.

Յորդաձայն (ի, իւ) *adj.* Sonore, fort, qui fait beaucoup de bruit.

Յորդանախանձ, *adj, ind.* Très-envieux, qui porte beaucoup d'envie.

Յորդանան (ու, ու) s. Jourdain.

Յորդանէս (նիսայ, նիսաւ) s. Voyez **Յորդանան** :

Յորդանիս (ի, իւ) s. Voyez **Յորդանան** :

Յորդաշուռ, *adj, ind.* Qui souffre fort, ou beaucoup, violent, impétueux.

Յորդաջուր, *adj, ind.* Abondant d'eau.

Յորդաւաւաւ, *adj, ind.* Très-abondant, surabondant, copieux, en grande quantité, beaucoup.

Յորդաւակ, *adj, ind.* Ruisseau, qui ruissele, qui coule en abondance.

Յորդել (իմ, էցի) *v, a, et n.* Faire abonder, ou croître, augmenter; faire couler en abondance; exhorter, animer, enflammer : abonder, affluer, foisonner, débonder, se déborder, se dégorger, regorger; inonder; surabonder : courir, être en vogue; s'animer, s'enflammer.

Յորդեռանդի, *adj, ind.* Très-ardent, bouillant.

Յորդեղաց, *adj, ind.* Qui va, qui coule en abondance, ou impétueusement.

Յորդիւ (իմ, դեցայ) *v, n-p.* Voyez **Յորդել** :

Յորդոր (ի, իւ) s, et *adj.* Exhortation, suscitation, instigation, induction, encouragement : exhorté, encouragé; prompt, ardent, diligent : qui exhorte, qui excite.

Յորդորադոյն, *adv.* Avec ardeur, diligemment, très-volontiers.

Յորդորակ (ի, աւ) s. Exhortation, parénèse.

Յորդորական (ի, աւ) *adj.* Persuasif, qui exhorte, qui donne du courage.

Յորդորաւիտ (մոի, մասաւ) *adj.* Persuadé, prompt, diligent. **Յորդորաւիտ աւել**, exhorter, persuader.

Յորդորել (իմ, էցի) *v, a.* Exhorter, persuader, exciter, animer, acharner, enflammer, encourager, conforter, inciter, induire, convier, inviter, porter, mouvoir, piquer.

Յորդորեցուցիլ (չի, ջաւ) *adj, et s.* Qui exhorte, qui persuade, qui excite.

Յորդորիւ (իմ, դեցայ) *v, n-p.* S'animer, s'enflammer, se persuader, se porter.

Յորդորում (բման, բմամ) s. Exhortation, persuasion, incitation, attachement, affection, amour, inclination.

Յորդուծի (ծի, թի) s. Abondance, affluence, torrent, inondation, dégoisement, débordement; surabondance, exubérance.

Յոր

Երբեմն, *adv.* Quand, lorsque, tandis que, pendant que, dans ce tems.

Երբ Voyez **Որ** :

Երբախոր, *adj, ind.* Profond, creux.

Երբանուա (*ի, իւ*) *s, et adj.* Tournant; tourbillon: sirtes, banc de sable: rapide, courant.

Երբանք (*նայ, նք*) *s, pl.* Torrent, avalaison; tournant; tourbillon.

Երբեմանքն, *adj, ind.* Tout bouillant, ou agité.

Երբեհեակ, *adv.* Depuis, depuis que. **Երբեհեակ մեկնեցար**, depuis que vous êtes parti. **Քանի՞ ժամանակ է քն յորեհեակ այդ եղև**, combien y a-t-il que cela s'est fait? **Երբեհ առք էն յորեհեակ մեռաւ նա**, il y a deux ans qu'il est mort. **Երբե առաքք էն յորեհեակ լուայ զայդ**, il n'y a que trois jours qu'on me l'a dit, ou que je l'ai appris.

Երբույն Voyez **Որովայն** :

Երբ Voyez **Որ** :

Երբարբեւ Voyez **Երբարբեւ** : **Երբարբեւք** (*նայ, նք*) *s, pl.* Voyez **Երբարբեւ** :

Երբարբեւ (*եմ, եյի*) *v, a.* Appeler, nommer, dire le nom, dénommer.

Երբարբեւթի (*թի, թի*) *s.* Voyez **Երբարբեւ** :

Երբարբեւ (*զման, զմամբ*) *s.* Appellation, nom, dénomination.

Երբայս, *adv.* A la renverse. **Երբայս արկանել** ou **ընկենուել**, mettre, ou jeter à la renverse, sur le dos, étendre par terre. **Երբայս անկանել** ou **կաւ**, tomber à la renverse, s'étendre tout de son long. **Երբայս արկել** ou **պնդել**, tendre à la renverse.

Երբայսել (*եմ, եյի*) *v, a.* Jeter à la renverse, renverser, étendre par terre.

Երբախոր, *adj, ind.* Chercheur, qui fait la recherche. **Երբախոր լինել**, chercher, se mettre en peine de trouver, faire la recherche d'une chose.

Երբաի (*ի, աւ*) *adj.* Rechercheur, chercheur, qui discute, qui agite, qui excite, qui soulève, qui trouble.

Երբարբեւ (*ի, աւ*) *adj, et s.*

Rechercheur: seditieux, mutin.

Երբախոր, *adj, ind.* Enquêteur, chercheur, qui fait l'examen.

Երբաի (*եմ, եյի*) *v, a.* Chercher, rechercher, faire recherche, s'enquérir, fureter, quêter, examiner, discuter: agiter, troubler, tourmenter, mouvoir, émouvoir, exciter, soulever.

Երբաի (*եմ, զեցայ*) *v, n-p.* S'agiter, s'émouvoir, être excité, se tourmenter, se troubler, se remuer, flotter, ondoyer.

Երբաի (*զման, զմամբ*) *s.* Recherche, examen, discussion: trouble, agitation.

Երբաւար, *adv.* Paresseusement, lâchement, avec nonchalance, lentement.

Երբաւաւ (*ամ, լացայ*) *v, n-p.* Être paresseux, négliger; avoir peu de soin.

Երբիս (*ի, իւ*) *s.* Juillet.

Երբութի (*թի, թի*) *s.* Paresse, fainéantise, nonchalance, poltronnerie, lâcheté, lenteur, négligence.

Երբարկաւար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui accompagne, qui conduit, ou reconduit par honneur.

Երբարկաւորել Voyez **Երբարկել** :

Երբարկաւորութի (*թի, թի*) *s.* Accompagnement, suite, cour. **Երբարկաւորութի մեռելոյ**, convoi, cérémonie funèbre pour accompagner un corps mort à la sépulture, obsèques, funérailles faites en cérémonie.

Երբարկել (*եմ, եյի*) *v, a.* Reconduire, accompagner par civilité; convoier, accompagner, escorter; mener, guider: envoyer. **Երբարկել զմեռեալն**, accompagner avec cérémonie un corps mort à la sépulture.

Երբարկում (*զման, զմամբ*) *s.* Voyez **Երբարկաւորութի** :

Երբարկ Voyez **Ուրբարկ** :

Երբարկել Voyez **Ուրբարկել** : **Երբարկ**, *s, ind.* **Երբարկել երթաւ ընդ ումեք**, Reconduire, accompagner par honneur.

Երբարկութի (*թի, թի*) *s.* Hellénisme.

Երբարկան (*ի, աւ*) *adj.* Grec.

Երբ

Յունական բարբառ, la langue grecque.

Յունապ (ի, իւ) *s.* Jujube: Voyez **Յունապի**:

Յունապագոյն, *adj, ind.* Isabelle.

Յունապենի (նոյ, նեաւ) *s.* Voyez **Յունապի**:

Յունապի (պոյ, պաւ) *s.* Jujubier.

Յունասեր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime les Grecs, qui est trop attaché aux Grecs.

Յունաստան (ի, աւ) *s.* Grèce.

Յունարէն, *adv.* En grec.

Յունարէն, parler le grec.

Յունաքար (ի, իւ) *s.* Antimoine.

Յունիս (ի, իւ) *s.* Juin.

Յունիսար (ի, աւ ou իւ) *s.* Janvier.

Յունիք Voyez **Յունիք**:

Յուշ Voyez **Ուշ**: **Յուշ առնել** ou **ածել**, Rappeler le souvenir, faire souvenir, avertir. **Յուշ լինել**, se souvenir, se ressouvenir, rappeler dans sa mémoire.

Յուշարար (ի, աւ) *s.* Qui fait souvenir, ou rappeler dans sa mémoire, qui avertit, avertisseur.

Յուշարարութի (թե, թք) *s.* Avertissement, avis, action de faire souvenir.

Յուշիկ, *adv.* Lentement; posément, doux, doucement, bellement, tout doux.

Յուշկապարիկ (րկի, րկաւ) *s.* Centaure, hippocentaure: sirène.

Յուռանալ (ամ, ապայ) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir, engraisser, s'engraisser, engrossir.

Յուռթեւ (եմ, էջի) *v, a.* Faire des amulettes, des talismans.

Յուռթի, *adj, ind.* Fécond, fertile, abondant.

Յուռութ (ութի, ութիւ) *s.* Talisman, amulette, phylactère.

Յուռութութեւ (լանց, լամք) *s, pl.* Voyez **Յուռութ**:

Յուսապիր (գրի, գրաւ) *adj.* Qui fait espérer, qui donne de l'espérance, ou du courage, qui encourage, qui anime; d'espérance.

Յուսապրական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Յուսապիր**:

Յուսապրութեւ (թե, թք) *s.* Action à donner du courage, espérance, courage.

Յուսուլ (ամ, սպայ) *v, n-p.* Espérer, s'attendre, se promettre; se fier, se confier.

Յուսալից, *adj, ind.* Plein d'espérance, ou de confiance.

Յուսակորոյս, *adj, ind.* Désespéré, qui a perdu tout espoir.

Յուսակառար, *adj, ind.* Qui fait désespérer: désespéré.

Յուսահատ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Յուսակառար**:

Յուսահատաբար, *adv.* Désespérément, en désespéré, à la désespérade.

Յուսահատական (ի, աւ) *adj.* De désespoir, qui désespère, qui ôte toute espérance.

Յուսահատել (եմ, էջի) *v, a.* Désespérer, ôter toute espérance, mettre au désespoir.

Յուսահատիւ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Désespérer, perdre l'espérance, cesser d'espérer, se désespérer.

Յուսահատութի (թե, թք) *s.* Désespoir.

Յուսապատար, *adj, ind.* Voyez **Յուսալից**:

Յուսացուցանել (եմ, տեցի) *v, t.* Donner de l'espérance, faire espérer, promettre, flatter.

Յուրաս Voyez **Ուրաս**:

Յոշ Voyez **Յոշ** avec ses dérivés.

Զտակ (ի, աւ) *adj, et adv.* Clair, net, pur, qui n'est point trouble, limpide, poli, sans orduce, propre, sans mélange, simple; transparent, diaphane; manifeste, évident, distinct: clair, clairement, nettement, distinctement, évidemment, manifestement.

Զտակագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-clair; fort évident.

Զտակամա, adj, ind. Simple, sincère; pur, net; candide.

Զտակամաբար, *adv.* Simplement, sincèrement, nettement, innocemment, candide.

Զտակամութեւ (թե, թք) *s.* Simplicité, sincérité, candeur.

Զտակապատար, adj, ind. Clair, distinct, bien expliqué.

Զտակապաս, adj, ind. Clair, sans obscurité.

Զտակապետ (ի, աւ) *adj.* Qui voit

voit clair, clairvoyant, éclairé.

Յառակառնութիւն (թիւ, թիւ) s. Clairvoyance.

Յառակել (եմ, կցի) v, a. Clarifier, rendre clair, éclaircir; purifier, nettoyer.

Յառակութիւն (թիւ, թիւ) s. Clarté, transparence; limpidité; pureté, simplicité, netteté.

Եօդ (ի, իւ) s. Jointure; joint, articulation, nœud: article, particule: jonction, conjonction, union, lien, liaison, attachement.

Եօդաթափ, adj, ind. Paralytique.

Եօդալլլծ, adj, ind. Voyez **Եօդաթափ**:

Եօդակապ (ի, իւ) s, et adj. Lien, liaison, union, nœud, jonction: lié, bien lié, joint, uni, bien joint.

Եօդակապութիւն (թիւ, թիւ) s. Jonction, conjonction, liaison, union, connexion.

Եօդակոտոր, adj, ind. Dont les jointures sont coupées.

Եօդանալ (ամ, գալցայ) v, n-p. S'articuler, se joindre, s'attacher.

Եօդապատ, adj, ind. Joint, conjoint, lié, bien joint, bien lié, uni.

Եօդապատել (եմ, կցի) v, a. Voyez **Եօդել**:

Եօդատեսակ, adj, ind. Qui ressemble à une jointure.

Եօդացաւութիւն Voyez **Եօդաւանագաւութիւն**:

Եօդացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Articuler les mots: Voyez **Եօդել**:

Եօդաւոր (ի, աւ) adj. Articulé, joint, conjoint, bien joint, bien lié.

Եօդաւորաբար, adv. Avec articulation, ou liaison.

Եօդաւորական (ի, աւ) adj. Qui peut articuler les mots; articulaire: Voyez **Եօդաւոր**:

Եօդաւորել (եմ, կցի) v, a. Articuler: Voyez **Եօդել**:

Եօդաւորութիւն (թիւ, թիւ) s. Articulation; liaison.

Եօդել (եմ, կցի) v, a. Joindre, conjoindre, unir, lier, liasonner, alier, accoupler, attacher, annexer: articuler, prononcer, prosérer: controuver, feindre, inventer; composer, former: nouer, renouer, faire un nœud, serrer, entrelacer, mêler. **Վերաւորել**, rejoindre, réunir, rattacher.

Եօդաւած (յի, ով) s. Articula-

tion, joint, jointure, nœud; jonction, conjonction: article; paragraphe: construction.

Եօդաւածացաւ (յի, ով) adj. Goutteux.

Եօդաւածացաւութիւն (թիւ, թիւ) s. Goutte, maladie articulaire; rhumatisme.

Եօժանդակել Voyez **Օժանդակել**:

Եօժար (ի, իւ) adj. Prompt, diligent, volontaire, bien disposé, affectionné.

Եօժարաբար, adv. Volontairement, volontiers, promptement.

Եօժարագոյն (գոռի, գոռիւ) adj, comp, et adv. Plus, ou très-volontaire, fort diligent: promptement, avec diligence, volontairement, volontiers, de bonne volonté, de bon gré, de bon cœur, diligemment.

Եօժարակամ, adj, ind. Voyez **Եօժարամիտ**:

Եօժարական (ի, աւ) adj. Volontaire.

Եօժարամիտ (մտի, մտաւ) adj. Volontaire, prompt, diligent, actif, délibéré, résolu, ardent, soigneux, éveillé. **Եօժարամիտ կամօք** ou **աւաիւ**, volontairement, volontiers, de bonne volonté, de bon cœur.

Եօժարամտութիւն (թիւ, թիւ) s. Bonne volonté, promptitude, dévotion, entière disposition.

Եօժարափոյթ, adj, ind. Diligent, soigneux.

Եօժարել (եմ, կցի) v, a. Voyez **Եօժարեցուցանել**:

Եօժարեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire affectionner, incliner, pencher, porter, inviter, persuader, disposer.

Եօժարիւթաց, adj, ind. Qui va, qui marche, qui se porte volontairement, prompt, volontaire.

Եօժարիւ (իմ, բեցայ) v, n-p. S'affectionner, s'incliner, être porté, avoir du penchant pour quelque chose, pencher, se disposer, s'attacher, aimer, vouloir.

Եօժարութիւն (թիւ, թիւ) s. Affection, inclination, disposition, pente naturelle, amour, ardeur, résolution, attache, attachement, cœur, esprit, génie, humeur, idiopathie, naturel, goût, penchant, propension, tendan-

ce, passion, sentiment; gré, bonne volonté, promptitude, diligence.

Յօսակից, *adj, ind.* Qui a les sourcils joints ensemble, ou unis.

Յօսաճաշ, *adj, ind.* Qui sourcille, qui remue ses sourcils.

Յօրք (*նից, նիւք*) *s, pl.* Sourcil; orgueil.

Յօշարեւել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Յօշել**.

Յօշել (*եմ, եցի*) *v, a.* Disséquer, anatomiser; démembrer, découper, dépecer.

Յօշուած (*ոյ, ուղ*) *s.* Dissection, démembrement.

Յօռ (*ե, եւ*) *s.* Émondes; ébourgeonnement.

Յօռեւել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tailler, ébourgeonner, émonder, élaguer, ébrancher, serpiller.

Յօրայ (*ե, եւ*) *s.* Beau-père, mari d'une femme qui a des enfans du premier lit: Voyez **Հօրա**.

Յօրանալ (*ամ, բացայ*) *v, n-p.* Engraisser, s'engraisser, engraisser; se fortifier; abonder; se dodiner; se déboucher: s'enorgueillir.

Յօրանել (*ե, եւ*) *s.* Baïllement.

Յօրանելու (*եմ, եցի*) *v, n.* Baïller.

Յօրենել (*եմ, եցի*) *v, a.* Façonner, accommoder, agencer, ajuster, apprêter, préparer, mettre en état, assortir, garnir, fournir, orner, parer, embellir, enrichir, composer, faire, construire, bâtir, arranger, disposer, décorer, dresser, former, figurer, produire, polir, raccommodes, refaire, repasser, enjoliver.

Յօրենուած (*ոյ, ուղ*) *s.* Façon, agencement, ajustement, apprêt, préparation, assortiment, convenance, garniture, composition, construction, décoration, embellissement, ornement, parure, forme, formation, poli, poliment, enjolivement, enrichissement, raccommodage, structure, économie, harmonie, disposition.

Ն

Ն (non) N. Lettre consonne, vingt-deuxième de l'Alphabet Arménien: Elle se change quelquefois en U, par exemple: **Նարեկ**, **ամբիկ**; **անբաւ**; **անպարկեալ**, **ամպալ**, **միշտ**.

Elle redouble aussi quelquefois dans les mots, par exemple: **խաղաղանք**, **բարձրանալ**; **մարմալ**, **մարմալել**; **շիւղ**, **շիւղել**.

Elle tient quelquefois la place d'un B article, mais rarement et d'une manière abusive, par exemple: **Նեն**, **Բակայոյ**, **ներկացանց** c-à-d **Յեն**, **Բակայոյ**, **ներկացանց**.

Ն mis à la fin des mots est article généralement de la troisième personne, et quelquefois il sert d'ornement, par exemple: **Սրբի**, l'homme. **Նին**, la femme. **Մանկանք** **է** **աղջկանք**, les garçons et les filles. **Մին** **ի** **նոցանէ** **մեռաւ**, **է** **միւսն** **կենդանի** **է**, l'un d'eux est mort, l'autre est en vie. **Մեծն** **Սաղաթաղ**, Alexandre le Grand. **Երկուս** **յաւուրն**, deux fois le jour. **Միանգամ** **յամին**, une fois l'année. **Երկուք** **յորմէ** **ի** **իմացի** -- **Յարեան** **ամենայն** **կգասանք** -- **իմաստան** **գիւտէ** -- **Չ** **Յանման** **իւր** **զայսպիկ** -- **Չ** **երեսին** **բորս** **իւրեանց** -- **Չոր** **նայ** **աւան** -- **Որ** **իւն** **նորայն** **է** -- **Ի** **նմանէն** **ինչորեցես** -- **Որ** **արդէն** -- **Որ** **յաւուրէն** -- **Որ** **հուրէն** -- **Միւն** **գիշերին** -- **Միւն** **ոչ** **մեղանկէն** -- **Չոր** **ոչ** **արդեւոր** **յարայ** -- **Որոյ** **ոչ** **երկին** -- **Չոր** **յաւաճ** **եւ** -- **Որոյն** **միանգամ** **է** **միւսանգամ** -- **Որոյն** **բարեւոր** **գիտեաց**.

Il se joint encore quelquefois aux première et seconde personnes pour l'harmonie, par exemple: **Ուր** **եմ** **եմ** -- **Ուր** **եմ** **կայի** -- **Չոր** **մեզ** **չարիք** -- **Որում** **գաւն** **գիտեցեալ** -- **Չոր** **պաշտեմ** -- **Չոր** **գործեմ** -- **Չոր** **ատեմ** -- **Չորս** **խորտակէ**, **ցեր** -- **Չան** **արդ** **խաւերն** -- **Որոյն** **խորհեցարն**.

Ն ou ն avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quatre-vingts*. **Նա** (**նորա**, **նարին** ou **նորուն**, **նա**, **վաւ**, **նովին** ou **նովին**) *pro.* Il, elle, celui, celle, celui-là, celle-là, le, la. **Ուտէ** **նա**, il, ou elle mange. **Իմեմ** **նոցա**, ils, ou elles mangent. **Իմեմք** **գաւ**, je le, ou la cherche. **Նա** **է**, c'est lui. **Նա** **է**, c'est-à-dire.

Նա *conj.* Mais, cependant, néanmoins, toutefois, pourtant; que; plus tôt, il vaut mieux; en effet, effectivement; voilà.

Նա

«*Կա աւանդիկ, conj.* Le voilà, la voici.

«*Կաւ, conj.* Encore, aussi, même, pareillement; de plus, outre cela.

«*Կարգաւ (ի, իւ.) adj.* Digne de louanges.

«*Կարգաւել (եմ, եցի) v, a.* Donner des louanges, louer dignement.

«*Կարգաւորութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.* Éloge, louange.

«*Կարել (եմ, եցի) v, n.* Faire le brave, ou le mignard.

«*Կարելի (լոյ, լիւս.) adj.* Brave, honnête, galand, mignon, délicat, joli, gentil, poli, civil, charmant, gracieux, beau, excellent.

«*Կա զի, conj.* Voyez *Կա*.

«*Կաժէլա (ժալի, ժաւաւ) s, f.* Servante, fille ou femme qui sert chez une dame.

«*Կախ, adj, ind, et adv.* Premier: premièrement, en premier lieu, avant, auparavant, précédemment, ci-devant; d'abord, d'entrée; primitivement.

«*Կախարժիկ (ժիկի, ժիկաւ) s.* Premier médecin.

«*Կախաւորել (եմ, եցի) v, a.* Établir, ou commencer auparavant, primitivement.

«*Կախարդ, adj, ind.* Né, produit auparavant, ou premièrement.

«*Կախարդիւ, adj, ind.* Sorti, ou jailli auparavant.

«*Կախալան (ի, իւ.) adj, et s.* Qui tient la première place, principal: président; primat; préposé: Voyez *Կախալանութիւն* *Կախալան լինել*, présider.

«*Կախալանութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.* Présidence; primauté.

«*Կախալանադիւար (ի, աւ) s.* Prototype, original, modèle, exemplaire, archétype: primitif, nom primitif.

«*Կախալանութիւն (աթի, աթաւ) s.* Avant-cour.

«*Կախալան (գիւմի, գիւմաւ) adj.* Qui connaît auparavant, prévoyant, connu auparavant; prévu.

«*Կախալան (գծի, գծիւ) adj, et s.* Écrit auparavant, prédit: délinéation, dessin, ébauche, esquisse, minute; prototype.

«*Կախալանութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.*

Prescience; connaissance anticipée.

«*Կախալիք, adj, ind.* Écrit auparavant, prédit.

«*Կախալութիւն (լիի, լիւս.) adj, et s.* Principal, chef, président, préfet.

«*Կախալծել (եմ, եցի) v, a.* Écrire auparavant, prédire.

«*Կախալցի (ի, իւ.) adj.* Voyez *Կախալցիակ*.

«*Կախալցիակ (ի, աւ) adj.* Préexistant.

«*Կախալցին (գուի, գուիւ) adj, comp.* Plus ancien.

«*Կախալցիութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.* Préexistence.

«*Կախալործ, adj, ind.* Fait auparavant.

«*Կախալործել (եմ, եցի) v, a.* Faire auparavant.

«*Կախալուշակ (ի, աւ) adj.* Qui prédit l'avenir, fatidique, pronostiqueur: prédit, présagé, annoncé auparavant.

«*Կախալուշակել (եմ, եցի) v, a.* Présager, pronostiquer, annoncer auparavant, prédire, prophétiser.

«*Կախալուշակութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.* Présage, pronostic, pronostication; prédiction, prophétie.

«*Կախալաւակ (ի, աւ) s.* Auteur, le premier inventeur.

«*Կախալաւել (եմ, եցի) v, a.* Préoccuper, prévenir.

«*Կախալել (եմ, եցի) v, a.* Écrire par avance: prescrire: Voyez *Կախալել*.

«*Կախալութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.* Écrit par avance: prescription, usucapion.

«*Ազաւորութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.* Écrit par avance: prescription, usucapion. *Ազաւորութիւն* 'ի նախալործել, imprescriptible. *Ազաւորութիւն* 'ի նախալործել, imprescriptibilité.

«*Կախալան (ի, իւ.) adj.* Préposé, mis devant; préféré.

«*Կախալանել (եմ, եցի) v, a.* Préposer, mettre devant; préférer, estimer davantage.

«*Կախալանել (լոյ, լիւս.) adj.* Qui est à mettre devant; préférable.

«*Կախալանութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.* Premier ordre, ou rang; prééminence, présidence: proposition, point.

«*Կախալան, adj, ind.* Qui commande à juger, de premier ingement.

«*Կախալանութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s.*

Premier jugement; préjugé.
 Նախադիպեալ (եւջ, ելով) *adj.*
 Arrivé auparavant.
 Նախադիպել (եմ, եջի) *v, a.*
 Prévoir.
 Նախադիր, *adj, ind.* Mis de-
 vant, préposé.
 Նախագուռն (գրան, գրամբ) *s.*
 Vestibule; commencement.
 Նախադրութի (թէ, թք) *s.* A-
 vant-propos, préface; préposition.
 Նախադրուշութի (թէ, թք) *s.*
 Considération, garde prise aupara-
 vant.
 Նախադիպց, *adj, ind.* Averti,
 ou annoncé auparavant: Voyez Նա-
 խագուշակ.
 Նախադիպեցանել (եմ, կուցի) *v, a.*
 Avertir, annoncer par avance.
 Նախաթիւ, *adj, ind.* Voyez Նա-
 խագուշակ.
 Նախաթու, *s, ind.* Le premier
 siège, la première place.
 Նախաթաման, *adj, ind.* Préve-
 nant.
 Նախաթամանել (եմ, եջի) *v, n.*
 Prévenir, arriver devant.
 Նախաթամանութի (եմ, նմամբ)
s. Prévention.
 Նախախնամական (ի, աւ) *adj.*
 Soigneux; de providence.
 Նախախնամել (եմ, եջի) *v, a.*
 Pourvoir, avoir soin, conserver.
 Նախախնամիչ (մի, մշու) *adj,*
et s. Qui pourvoit, qui conserve,
 qui a soin.
 Նախախնամութի (թէ, թք) *s.*
 Providence; soin, action de pourvoir.
 Նախածանօթ, *adj, ind.* Connu
 auparavant.
 Նախածանօթութի (թէ, թք) *s.*
 Connaissance anticipée; prénotion.
 Նախածին (ծնի, ծնիւ) *adj.* Qui
 a produit auparavant, ou première-
 ment: aîné, premier né.
 Նախածնունդ (ծննդեան, ծնն-
 դեամբ) *s, et adj.* Première produc-
 tion, premier né; origine, commen-
 cement: Voyez Նախածին.
 Նախածնող (նողի, նողիւ) *s, et*
adj. Premier père; première mère.
 Նախակազուս, *adj, ind.* Qui a
 dépouillé; qui est dépouillé aupara-
 vant.
 Նախակատար, *adj, ind.* Ache-
 ré, ou accompli par avance.

Նախակարգ, *adj, ind.* Destiné,
 ordonné, établi, disposé par avance.
 Նախակարգել (եմ, եջի) *v, a.*
 Ordonner, établir, disposer par a-
 vance; prédestiner.
 Նախակարգութի (թէ, թք) *s.*
 Ordonnance, disposition faite aupa-
 ravant: Voyez Նախաաւանանութի.
 Նախակարծ, *adj, ind.* Jugé, ou
 soupçonné auparavant, préjugé, con-
 jecturé.
 Նախակայեալ (եւջ, ելով) *adj.*
 Préexistant; établi auparavant.
 Նախակերտ, *adj, ind.* Bâti au-
 paravant, ou premièrement.
 Նախակործան, *adj, ind.* Ren-
 versé, ou ruiné par avance.
 Նախակրթակ, *adj, ind.* Qui ins-
 truit auparavant.
 Նախակրթութի (թէ, թք) *s.*
 Premier exercice; disposition.
 Նախահայեց (եջի, եջու) *adj.*
 Prévoyant.
 Նախահայեցութի (թէ, թք) *s.*
 Prévoyance.
 Նախահայր (հոր, հարբ) *s.* Le
 premier père, patriarche.
 Նախահայնի (նւյ, նւով) *s, f.*
 Bisaieule.
 Նախահասակ (ի, աւ) *adj.*
 Jeune.
 Նախահու (ու, ու) *s.* Bisaieul.
 Նախահաւակ, *adj, ind.* Com-
 mencé premièrement, ou auparavant.
 Նախահաւակել (եմ, եջի) *v;*
a. Commencer premièrement, inven-
 ter, être le premier.
 Նախահաւել (եմ, եջի) *v, a.*
 Voyez Նախահաւակել.
 Նախահաւելի (եմ, լեցոյ) *v,*
n-p. Être le premier à suivre; aller
 devant.
 Նախահոգակ, *adj, ind.* Qui pour-
 voit.
 Նախահոգալ (ամ, դացոյ) *v, n-p.*
 Pourvoir.
 Նախահոգութի Voyez Նախախ-
 նամութի.
 Նախահրաման, *adj, ind.* Com-
 mandé, ou ordonné par avance.
 Նախահրամար, *adj, ind.* Invité
 auparavant.
 Նախաձայն, *adj, ind.* Qui pré-
 dit; qui est prédit, prophétique.
 Նախաձայնել (եմ, եջի) *v, a.*
 Appeler, nommer auparavant; pré-
 dire

dire, prophétiser, dire auparavant.
 Նախամայրութի (ԹԷ, ԹՔ) *s. f.*
 Prédiction, prophétie.
 Նախածեռն, *adj, ind.* Premier,
 prompt, volontaire.
 Նախաշարակ (Ի, աւ) *s.* Avant-
 goût: Voyez Նախաշաշիկ:
 Նախաշաշիկ (շկի, շկաւ) *s.* Dé-
 jeûné, déjeûner, le premier repas.
 Նախաշաշիկ առնել, déjeûner.
 Նախաձուռ, *adj, ind.* Prédit, an-
 noncé auparavant.
 Նախաձարել (եմ, եցի) *v, a.*
 Prédire, annoncer auparavant.
 Նախաձառութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Prédiction, prophétie.
 Նախամեծ (ու, ու) *s, f.* Voyez
 Նախահանի:
 Նախամայր (մօր, մայր) *s, f.*
 La première mère.
 Նախամատոյց, *adj, ind.* Préfè-
 ré. Նախամատոյց առնել, préférer.
 Նախամարդարե (ի, եւ) *s.* Le
 premier prophète.
 Նախամարդ (ոյ, ու) *s.* Le pre-
 mier homme.
 Նախամարտիկ (տիկ, տկաւ) *s.*
 Qui est premier à combattre, chef
 d'armée; escarmoucheur.
 Նախամարտիկ (ի, աւ) *s.* Con-
 tre-garde.
 Նախամարտութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Escarmouche.
 Նախամեծար, *adj, ind.* Préféré,
 préférable. Նախամեծար առնել,
 շնորհել ou համարել, préférer, choi-
 sir, élire, estimer davantage.
 Նախամեծարել (եմ, եցի) *v,*
a. Voyez Նախամեծար առնել:
 Նախամեծարութի (ԹԷ, ԹՔ)
s. Préférence. Նախամեծարութի
 իմն, préférablement.
 Նախայանց (ի, եւ) *adj.* Qui a
 péché auparavant.
 Նախայարմարել (եմ, եցի) *v,*
a. Ajuster, rendre convenable par
 avance.
 Նախայաւիտեան, *adj, ind.* Qui
 existe avant les siècles, éternel.
 Նախայօժար, *adj, ind.* Prompt,
 bien disposé par avance.
 Նախանկատ, *adj, ind.* Obser-
 vé, ou destiné auparavant.
 Նախանկար, *adj, ind.* Dessiné,
 ou formé auparavant, prévu.
 Նախանկարել (եմ, եցի) *v, a,*

Dessiner, former auparavant.
 Նախանծ (ու, ու) *s.* Envie; é-
 mulation; jalousie, rivalité; zèle;
 ferveur, chaleur, affection, désir.
 Նախանծ արկանել, faire envie, ex-
 citer, affectionner. Նախանծ առ-
 նել, fasciner, charmer. Նախանծ
 առնուլ ou բերել, envier, porter
 envie.
 Նախանծարել, *adj, ind.* Qui
 meurt d'envie, plein d'envie, en-
 vieux, qui porte envie.
 Նախանծարից, *adj, ind.* Plein
 d'envie, envieux.
 Նախանծարկիւր (գրի, գրաւ)
adj, et s. Zélé, fervent; zélateur,
 vengeur.
 Նախանծարդ, *adj, ind.* Voyez
 Նախանծարկիւր:
 Նախանծարդութի (ԹԷ, ԹՔ)
s. Zèle, ferveur, chaleur; envie, ja-
 lousie.
 Նախանծառ (ի, աւ) *adj.*
 Voyez Նախանծարկիւր:
 Նախանծարկու (ի, աւ) *adj.*
 Qui fait envie: Voyez Նախանծ-
 րիւր:
 Նախանծարկութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Action à faire envie; envie.
 Նախանծաւոր (ի, աւ) *adj, et*
s. Zélé, zélateur; envieux, qui por-
 te envie; émule, émulateur, rival,
 jaloux, concurrent, compétiteur; dé-
 sireux.
 Նախանծաւորութի (ԹԷ, ԹՔ)
s. Zèle; envie; émulation, jalousie,
 rivalité.
 Նախանծիլի (լւոյ, լեաւ) *adj.*
 Envie, rocherché, désirable, souhai-
 table.
 Նախանծեցուցանել (եմ, ցուցի)
v, t. Faire envie, donner l'envie,
 exciter.
 Նախանծիլ (իմ, ձեցոյ) *v, n-p.*
 Envier, porter envie, jalouser; être
 zélé.
 Նախանծու (ի, աւ) *adj.* En-
 vieux, qui porte envie; zélé, zéla-
 teur.
 Նախանծորդ (ի, աւ) *adj.* Zé-
 lé, zélateur; émulateur, jaloux,
 rival.
 Նախանծուկ, *s, ind.* Նախան-
 ձուկ արկանել, Faire envie, don-
 ner l'envie.
 Նախանշանակ, *adj, ind.* Qui
 mar-

marque, qui fait connaître par avance.

Նախանւեր, *adj, ind.* Offert, donné auparavant.

Նախանուն (*ան, ամբ*) *s.* Prénom : Voyez **Մականուն** :

Նախաշարի (*արի, արա*) *s, et adj.* Avant-coureur, qui précède, premier, préliminaire. **Նախաշարի ընթանալ** : précéder, aller, marcher devant.

Նախախարհիք (*հնայ, հեք*) *s, pl.* Antiquité, les anciens.

Նախաշար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Le premier méchant, ou malin, diable.

Նախապահեամ, *adj, ind.* Pré-servatif.

Նախապաշարել (*եմ, եյի*) *v, a.* Préoccuper, prévenir, infatuer.

Նախապաշարում (*բման, բմամբ*) *s.* Préoccupation, prévention, pré-jugé.

Նախապակ Voyez **Նախահաւ** :

Նախապատարագող (*դողի, դռաւ*) *adj.* Qui offre, qui sacrifie premièrement (eu parlant d'Abel).

Նախապատիւ, *adj, ind.* Honoré par avance; principal, préférable, digne des premiers honneurs, plus considérable.

Նախապատճառ, *s, ind.* Première cause, principe.

Նախապատմել (*եմ, եյի*) *v, a.* Dire, annoncer auparavant.

Նախապատուար (*ի, աւ*) *s.* Contre-garde.

Նախապատուել (*եմ, եյի*) *v, a.* Préférer, honorer davantage, donner les premiers honneurs à quelqu'un.

Նախապատում, *adj, ind.* Prédit, annoncé auparavant.

Նախապատուութի (*թիւ, թք*) *s.* Préférence, avantage, privilège, prérogative.

Նախապատրաստել (*եմ, եյի*) *v, a.* Préparer : Voyez **Պարաստել** :

Նախապատրաստութի (*թիւ, թք*) *s.* Préparation : Voyez **Պարաստութիւն** :

Նախապարգէ, *adj, ind.* Qui est donné auparavant.

Նախապարիսպ (*բարի, բարաւ*) *s.* Boulevard.

Նախապիտ Voyez **Նահապիտ** :

Նախապիտարար, *adv.* Principalement.

Նախապիտութի Voyez **Նախապիտութիւն** :

Նախ առաջիկ, *adv.* Premièrement, d'abord.

Նախասահմանաւ (*ելոյ, ելով*) *adj, et s.* Prédestiné, élu.

Նախասահմանել (*եմ, եյի*) *v, a.* Prédestiner, élire.

Նախասահմանութի (*թիւ, թք*) *s.* Prédestination, élection.

Նախասարկաւաք (*ի, աւ*) *s.* Archidiaque.

Նախասաց, *adj, ind.* Prédit.

Նախասացիկ, *adj, ind.* Voyez **Նախասաց** :

Նախասացութի (*թիւ, թք*) *s.* Prédiction.

Նախասերմանել (*եմ, եյի*) *v, a.* Semer, répandre auparavant.

Նախակիցքն, *s, ind.* Principe, commencement, origine, auteur.

Նախաստեղծ (*ի, իւ*) *adj.* Créé premièrement, premier.

Նախաստեղծել (*եմ, տեղծի*) *v, a.* Créer premièrement, tirer du néant.

Նախաստեղծիկ, *adj, ind.* Voyez **Նախաստեղծ** :

Նախալքանան, *adj, ind.* Qui fait mourir avant le tems, prématuré.

Նախալսասակ, *adj, ind.* Qui a premièrement, ou beaucoup travaillé.

Նախալկայ (*ի, իւ*) *s.* Protomartyr.

Նախալքնել (*եմ, եյի*) *v, a.* Décréter, décider auparavant.

Նախառ, *s, ind.* Honte, opprobre, infamie : Voyez **Նախատիք** :

Նախառ լինել, être blâmé, devenir infâme.

Նախասալից, *adj, ind.* Honteux, ignominieux, infâme, diffamant, dés-honorable, offensant, outrageux, outrageant, insultant, injurieux.

Նախասական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Նախասալից** :

Նախատեսել Voyez **Նախատիք** :

Նախատեղեակ, *adj, ind.* Connaissant auparavant, averti.

Նախատեղեկութի (*թիւ, թք*) *s.* Connaissance anticipée.

Նախառել (*եմ, եյի*) *v, a.* Insulter, injurier, offenser, outrager, reprocher, blâmer.

Նախառն (*ի, աւ*) *adj, et s.* Prévoyant; prophète; prévu.

Նախառն լինել, prévoir, percer l'avenir.

Նաւ

Նախատեսութիւն (թիւ, թիւ) *s. pl.* Prévoyance, prévision; prophétie.

Նախառնիք (անհայ, անհայ) *s. pl.* Affront, injure, offense, outrage, tort, indignité, excès, préjudice; blâme, reproche: honte, déshonneur, opprobre, infamie, ignominie; dépit, mortification.

Նախառնիչ (առի, առի) *adj, et s.* Insultant, qui outrage, qui dit des injures, qui reproche.

Նախառնիչ (առի, առի) *adj, et s.* Voyez Նախառնադատար:

Նախառնիչ (ի, առ) *adj, et s.* Voyez Նախառնիչ:

Նախառնիչ, *adj, ind.* Donné auparavant.

Նախառնիչ (ի, առ) *s.* Veille d'une fête.

Նախարար (ի, առ) *s.* Satrape, gouverneur de province, préfet, maire.

Նախարարացի (զին, զամբ) *s.* Qui est de la famille d'un satrape, d'un préfet.

Նախարարական (ի, առ) *adj.* Qui appartient à un satrape, à un préfet; principal.

Նախարարական, *adj, ind.* Assemblée composée de satrapes, ou préfets.

Նախարարութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Satrapie; préfecture, mairie.

Նախացուցակ (ի, առ) *s.* Exemplaire, modèle: Voyez Նախագաղափար:

Նախաքարոզ, *s, ind.* Qui prédiche, qui annonce auparavant.

Նախդիր (դրի, դրաւ) *s.* Préposition, particule mise devant les mots pour marquer les cas.

Նախեղակ, *adj, ind.* Préexistant. Նախեղութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Préexistence.

Նախենթադրել (եմ, եղի) *v, a.* Présupposer.

Նախենթադրութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Présupposition.

Նախերգաբար, *adv.* En prélude.

Նախերգանք (նայ, նոք) *s, pl.* Prélude, exorde, préface, prologue, prolégomènes.

Նախերգել (եմ, եղի) *v, a.* Préluder; entonner.

Նախերգութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Prélude; intonation: Voyez Նախերգանք:

Նախերկայ (բիցու, բիցամբ) *s.* Doyen.

Նախերկակ, *adj, ind.* Apparu auparavant, ou premièrement.

Նախերկցութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Décanat.

Նախ զառաջին, *adv.* Voyez Նախ առաջին:

Նախիկ (ի, իւ) *adj.* Voyez Նախիկակ:

Նախընթաց (ի, իւ) *s, et adj.* Avant-coureur, précurseur; prédécesseur, devancier: antécédent, précédent, préalable; préliminaire.

Նախընթացաբար, *adv.* Précédemment.

Նախընթացութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Action d'aller devant; progrès, avancement.

Նախընծայ, *adj, ind.* Donné auparavant, ou premièrement, premier.

Նախինաց, *adj, ind.* Qui connaît auparavant, prévoyant.

Նախիր (խիւ, խրաւ) *s.* Troupeau de gros bétail.

Նախնին (ծնի, ծնիւ) *adj, et s.* Premier né, aîné.

Նախնի, *adj, ind.* Voyez Նախնի:

Նախնի, *adj, ind, et adv.* Premier; principal, primordial, primitif: premièrement, primitivement, auparavant, par avance, d'abord.

Նախնի (ճիւ, ճիւ) *s.* Malice, méchanceté, mal, dommage, préjudice: Voyez Նախիր:

Նախնական (ի, առ) *adj.* Primitif, ancien; premier, principal.

Նախնական, *adj, ind.* Bâti anciennement, ancien.

Նախնակի, *adj, ind.* Premier.

Նախնի (նայ, նիւ) *adj, et adv.* Premier, primitif, ancien, vieil, vieux: premièrement, auparavant, primitivement. Նախնիք, anciens, ancêtres, antiquité; antécesseurs, devanciers. Նախնու, anciennement, autrefois, dans les siècles passés.

Նախողջիւն, *s, ind.* Premier salut, ou compliment.

Նախորդ (ի, առ) *s.* Prédécesseur.

Նախուհակ, *adj, ind.* Voyez Նախառնակ:

Նախառնակ, *adj, ind.* Premier, acquis, ou créé premièrement, auparavant.

Նա

Նահանգ (ի, աւ) *s.* Région, pays, contrée, province, climat.

Նահանջ (ի, էւ) *s.* Bissexte, jour intercalaire. Նահանջ ամբ, l'année de bissexte, an bissextile, année bissextile. Նահանջ լուսնական, embolisme.

Նահանջել (իմ, եղի) *v, a.* Divertir, détourner, divertir, parer, déjouer, faire désister, ou se déporter, dégager, rétracter, retirer, révoquer; arrêter, empêcher, repousser.

Նահանջել (ըթ, ջաւ) *adj, et s.* Qui détourne, qui empêche, qui divertit, qui révoque.

Նահանջում (ջման, ջմմ) *s.* L'action de détourner, empêchement, diversion; rétraction, révocation; palinodie; contre-ordre.

Նահապետ (ի, աւ) *s.* Patriarche, chef de famille, auteur, prince.

Նահապետութի (թէ, Թք) *s.* Patriarcat, dignité de chef d'une famille, principauté: famille, maison.

Նահատակ (ի, աւ) *s.* Aventurier, qui attaque le premier; héros: martyr.

Նահատակադիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Chef de guerriers, commandant: Voyez Հանգիստադիր.

Նահատակակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon de guerre, ou de martyre.

Նահատակել (եմ, եղի) *v, a.* Martyriser.

Նահատակել (իմ, կեցայ) *v, n-p.* S'aventurer, s'exposer, donner, aller à la charge contre l'ennemi, attaquer, être le premier à battre, ou à charger l'ennemi: se martyriser, être martyr: Voyez Մարտիրոսանալ. Նահատակութի (թէ, Թք) *s.* Bravoure, attaque, valeur éclatante, gestes, grandes, ou belles actions militaires, exploit, héroïsme: martyre: Voyez Մարտիրոսութի.

Նաշայ (ի, էւ) *s.* Natte, tissu de joncs.

Նամակ (ի, աւ) *s.* Lettre, écriture; épître, lettre missive. Տան նամակաց, secrétairerie: poste.

Նամակադիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Qui écrit une lettre: secrétaire.

Նամակադիր լինել, écrire une lettre.

Նամակադրական (ի, աւ) *adj.* Épistolaire.

Նամակադիր (կրի, կրաւ) *s.* Qui

porte les lettres, courrier, poste.

Նամակամատուց, *s, ind.* Qui donne, qui présente une lettre; qui porte des lettres.

Նայ (ի, էւ) *adj.* Liquide, mouillé (en parlant des lettres).

Նայապայ (ի, էւ) *s.* Naïade.

Նայապէս, *adv.* Liquidement; doucement, avec clémence: comme lui, de même que, ainsi que lui.

Նայեացք (կցից, կցիք) *s, pl.* Regard, vue, aspect, coup d'œil.

Նայել (իմ, յեցայ) *v, n-p.* Regarder, jeter les yeux sur, envisager.

Նանիր (նրի, նրաւ) *adj.* Vain, futile, frivole. Ի նանիր, en vain, vainement.

Նանրակեղաւ (ի, աւ) *adj.* Qui parle vainement, ou injustement.

Նանրախորհուրդ, *adj, ind.* Vain, qui pense des choses inutiles, ou chimeriques.

Նանրանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* S'évanouir, se rendre vain, s'anéantir.

Նանրացուցանել (իմ, ցուցի) *v, s.* Rendre vain, ou inutile, anéantir.

Նանրիւ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Voyez Նանրանալ.

Նանրութի (թէ, Թք) *s.* Vanité, futilité, frivolité, bagatelle, chose de néant.

Նաշ (ի, էւ) *s.* Voyez Դաշաղ.

Նաշէ (շայ, շով) *s.* Fleur de farine.

Նա ուրեմ, *conj.* Or, done, or ça.

Նապաստակ (ի, աւ) *s.* Lièvre. Մասակ ou էջ նապաստակ, femelle du lièvre. Գետնափոր նապաստակ, lapin, connil.

Նադիր, *s, ind.* Nadir.

Նարգէս (գիսի, գիսիւ) *s.* Narcisse; campanette.

Նարգէս (գիսի, գիսիւ) *s.* Férule.

Նարգոս (ի ou դեան, գոսիւ) *s.* Nard.

Նարինջ (նշոյ, ընշով) *s.* Orange. Օշարակ նարինջ, orangeade. Բաղարուեի նարինջ, orangeat.

Նարնջագոյն, *adj, ind.* Nacarat, de couleur d'orange, orangé.

Նարնջենի (նոյ, նեաւ) *s.* Oranger.

Նարո (ի, էւ) *s.* Chance, échecs, trictac, jeu.

Նարոս (ու, աւ) *s.* Fil, ou tis-

au de diverses couleurs ensemble
 Նարանեղի (ի, աւ) *adj, et*
 s. Teint, ou qui teint en diverses cou-
 leurs.

Նաւ (աւ օւ ի, աւ օւ աւ) s.
 Navire, vaisseau, bâtiment; bateau;
 nef. Գոմարտակ նաւույ, flotte.
 Վարձ նաւու, nautage. Ստանէլ'ի
 նաւ, s' embarquer. Մեծանէլ'ի
 նաւ, débarquer. Նաւու, na-
 val.

Նաւաբեկ, *adj, ind.* Naufragé.
 Նաւաբեկ լինել, faire naufrage, se
 perdre.

Նաւաբեկութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s.
 Naufrage.

Նաւագնաց (ի, իւ) *adj.* Navi-
 geant, qui navigue, qui voyage sur
 mer, navigateur. Նաւագնաց լինել,
 naviguer, aller sur mer.

Նաւագնացիկ, *adj, ind.* Voyez
 Նաւագնաց.

Նաւագնացութի (ԹԷ, ԹՔ) s.
 Navigation, voyage sur mer.

Նաւագործ (ի, աւ) s. Qui bâ-
 tit, qui construit des vaisseaux.

Նաւադն (ի, իւ) s. Marinier,
 matelot, gens de marine.

Նաւալուզակ (ի, աւ) *adj.* Na-
 vigeant.

Նաւախիճ (խճի, խճիւ) s. Lest.
 Նաւախուճ (խճի, խճիւ) s.

Flotte.

Նաւակ (ի, աւ) s. Bateau, bar-
 que, nacelle, petit bâtiment, petit
 vaisseau, batelet, gondole, barque-
 rolle, allège, bachot, chaloupe, es-
 quif, gabare.

Նաւակալ (ի, աւ) s. Rémora :
 Voyez Եթիկէիս :

Նաւակառոյց (ռոյցի, ռոյցաւ)
 s. Voyez Նաւագործ :

Նաւակալար (ի, աւ) s. Bate-
 lier, qui conduit un bateau.

Նաւակոտիք (տեաց, տեօք) s,
 pl. Dédicace, consécration; fête, ré-
 jouissance.

Նաւակերտ (ի, աւ) s. Voyez
 Նաւագործ :

Նաւակից (կցի, կցաւ) *adj, et*
 s. Compagnon de navigation.

Նաւակոծ, *adj, ind.* Naufragé.
 Նաւակոծ լինել, faire naufrage.

Նաւակոծիլ (իժ, ծեցայ) v, ոք.
 Faire naufrage, se perdre, se ruiner.

Նաւակոծութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s.
 Naufrage.

Նաւակիւ, *adj, ind.* Voyez Նա-
 ւաւարտիկ :

Նաւակիւութի Voyez Նաւա-
 ւարտութիւն :

Նաւահանդիստ (դասի, դասիւ)
 s. Port, hâvre, rade.

Նաւահանգէս (դիսի, դիսիւ)
 s. Escadre.

Նաւառգութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s.
 Action de remorquer, tirage d'un
 vaisseau, d'un bateau.

Նաւառիգ, *adj, ind.* Qui remor-
 que.

Նաւաորզակ Voyez Նաւալու-
 զակ :

Նաւամարտիկ (տկի, տկաւ) *adj.*
 Combattant sur la mer; naval (com-
 bat).

Նաւամարտութի (ԹԷ, ԹՔ) s.
 Combat naval; naumachie.

Նաւամուտ (մուի, մուիւ) *adj.*
 Embarqué, qui s'embarque.

Նաւաւալ, *adj, ind.* Voyez Նա-
 ւագնաց :

Նաւապետ (ի, աւ) s. Capitaine
 de vaisseau, nocher, qui gouverne
 un vaisseau; patron d'un vaisseau.

Նաւապետական (ի, աւ) *adj.*
 Qui appartient au capitaine d'un
 vaisseau.

Նաւապետիկ (եմ, եյի) v, ոք.
 Gouverner un vaisseau, faire le ca-
 pitaine, commander.

Նաւապետութի (ԹԷ, ԹՔ) s.
 Gouvernement d'un vaisseau, char-
 ge de capitaine d'un vaisseau.

Նաւասարգ (ի, իւ) s. Le pre-
 mier ancien mois des Arméniens :

Voyez Աթիս :

Նաւաստ (ի, իւ) s. Voyez Նա-
 ւաստի :

Նաւաստի (ույց, տեաւ) s. Ma-
 rinier, matelot, nautonnier, gens de
 marine.

Նաւաստիկ, *adj, ind.* De mari-
 ne, naval.

Նաւաստութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Mè-
 tier, profession d'un matelot; mari-
 ne, navigation.

Նաւալար (ի, աւ) s. Capitaine,
 gouverneur d'un vaisseau, nocher;
 pilote; matelot, marinier, nauton-
 nier; batelier, nageur, gabarier, qui
 conduit un vaisseau.

Նաւաւարկել (*եմ, եցի*) *v, n.* Commander, gouverner, conduire un vaisseau.

Նաւաւարդութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Gouvernement d'un vaisseau, marine, navigation: Voyez **Նաւապետութիւն** et **Նաւաւարդութիւն**.

Նաւատորմիկ (*մզի, մզու*) *s.* Escadre, flotte.

Նաւարան (*ի, աւ*) *s.* Arsenal.

Նաւարկել (*եմ, եցի*) *v, n.* Naviger; naviguer, aller sur mer.

Նաւարկելի (*ւոյ, ըսու*) *adj.* Navigable.

Նաւարկութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Navigation, voyage sur mer; marine, art, ou métier de naviguer, navigation; histiodromie.

Նաւացուակ (*ցակի, ցուակ*) *s.* Nez du vaisseau, ou du bateau.

Նաւափայտ (*ի, իւ*) *s.* Bois qui sert à construire un vaisseau, ou un bateau.

Նաւաբարդ (*ի, իւ*) *adj, ot s.* Voyez **Նաւափայտ**.

Նաւաբարդութիւն Voyez **Նաւաւարդութիւն**.

Նաւել (*եմ, եցի*) *v, n.* Naviger, naviguer, aller sur mer. **Նաւել յաջողակ հղումով**, cingler.

Նաւելութիւն Voyez **Նաւաւարդութիւն**.

Նաւթ (*ի, իւ*) *s.* Pétrole; poix, goudron.

Նաւորդ (*ի, աւ*) *s.* Navigateur, qui voyage sur mer, passager: Voyez **Նաւաւարդ**.

Նաւուղիկ (*ուղի, ուղիւ*) *s.* Pilote, qui conduit un vaisseau; capitaine, nocher. **Նաւուղիկ լինել**, naviguer, mener, conduire un vaisseau.

Նաւուղիկութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Navigation; histiodromie.

Նաւորում (*ի, աւ* ou *աֆ*) *s.* Pluvial; chasuble; dalmatique; tunique; chemise.

Նաւորաւի, *s, pl, ind.* Les pluvials, les tuniques.

Նաւորաւապաւ, *adj, ind.* Vêtu de pluvial.

Նաւարակիտ (*կտի, կտիւ*) *s.* Maille, moitié d'un denier; pite; quatrième partie d'un sou.

Նաւահար (*ի, աւ*) *adj.* Qui pousse un pieu.

Ներք (*ներդի, ներդիւ*) *s.* Nerf;

artère, veine artérielle; sangie, hanche de cuir, brette, bricole, courroie, corde.

Նէկ (*ոյ, ու*) *s.* Putréfaction, pourriture, corruption, carie, chancre; évent; mauvaise odeur.

Նէկաշարիկ, *adj, ind.* Putréfié (corps mort).

Նէկեալ (*էլոյ, էլով*) *adj.* Putréfié, pourri, carié, corrompu, infect, puant, pourri, gâté.

Նէկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Putréfier, corrompre, gâter, altérer, faire pourrir, carier.

Նէկեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Voyez **Նէկել**.

Նէկել (*եմ, խեցայ*) *v, n-p.* Se putréfier, se corrompre, se gâter, se carier, pourrir, se pourrir, s'éventer, sentir mauvais.

Նէկուլութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Voyez **Նէկ**.

Նէկուր (*ի, աւ*) *s.* Céleri; aché.

Նէկուր (*ի, աւ*) *s.* Nectar.

Նէլ, *adj, ind.* Étroit, serré. **Նէլ արկանել** ou **հասուցանել**, réduire à l'étroit, contraindre, forcer, presser, serrer, nécessiter, gêner, garrotter, obliger, acculer, embarasser.

Նէկաբերան, *adj, ind.* Qui a une bouche étroite.

Նէկածերու, *adj, ind.* Qui a un trou étroit.

Նէկահաւատ, *adj, ind.* Dont la foi est imparfaite, ou faible.

Նէկատիր (*սրտի, սրտու*) *adj.* Impatient, qui se fâche aisément, dépiteux, fâcheux, colère, colérique.

Նէկասրտիկ (*եմ, տեցայ*) *v, n-p.* S' impatienter, se fâcher, se dépitier, perdre patience, enrager.

Նէկասրտութիւն Voyez **Նէկատիրութիւն**.

Նէկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Rendre étroit, réduire, contraindre, serrer, forcer, presser, affliger, tourmenter, fâcher, inquiéter, troubler, importuner, incommoder, travailler, donner de la peine, peiner, vexer, infester, molester, harceler, gêner, ennuyer, opprimer, persécuter, maltraiter.

Նէկութիւն (*թԷ, թՔ*) *s.* Serrement; contrainte, nécessité, oppression, persécution, tribulation, trouble,

ble; ahan, peine, affliction, inquiétude, tourment, vexation, incommodité, importunité, ennui, fatigue, fâcherie, déplaisir.

Նիկուլ (նախ, զեցայ) v, n-p. S'inquiéter, se fâcher, se chagriner, s'affliger, se tourmenter soi-même, s'ennuyer, se déplaire.

Նիկուլ (ի, իւ) s. Déroit, canal de mer, bosphore, passe; passage, ou endroit serré entre les montagnes: Voyez Նիկ:

Նիկարաւթի (թի, թի) s. Impatience, inquiétude d'esprit, colère, fâcherie.

Նիկի (ի, աւ) s, et adj. Voyez Նիկուլթի et Նիկաւոր: Նիկիւսաւ, avec fraude, frauduleusement, artificieusement, insidieusement, malicieusement, malignement. Նիկիգործիչ Voyez Նիկիկ:

Նիկաւթիւ (ծիւթի, ծիւթաւ) adj. Voyez Նիկաւոր:

Նիկաւթիւ (ի, իւ) adj. Voyez Նիկաւոր:

Նիկաւթի, adj, ind. Voyez Նիկիւսաւոր:

Նիկաւթի, adj, ind. Qui tue avec fraude.

Նիկաւթի ou Նիկաւթի (ի, իւ) adj. Voyez Նիկաւոր:

Նիկաւթի (ի, աւ) adj. Qui parle frauduleusement: Voyez Նիկիւսաւոր:

Նիկաւթիւթի (թի, թի) s. Discours frauduleux.

Նիկաւթի (մի, միաւ) adj. Voyez Նիկաւոր:

Նիկաւթի (նայ, նոթ) s, pl. Voyez Նիկաւթի: Նիկաւթի Voyez Նիկաւ:

Նիկաւթի, adj, ind. Trompeur; trompé: Voyez Նիկաւոր:

Նիկաւոր (ի, աւ) adj. Frauduleux, trompeur, fourbe, artificieux, insidieux, malicieux, malin, charlatan, félon, infidèle, déloyal, perfide, matois, rusé, patelin, narquois, affronteur, fripon, escroc, capiteux.

Նիկաւորիկ (եմ, եցի) v, a, et n. Voyez Նիկիկ:

Նիկաւորութիւն Voyez Նիկիւթի:

Նիկիկ (եմ, եցի) v, a. Frauder, tromper, fourber, duper, ruser,

affronter, aposte, suborner, corrompre, circonvenir, trahir.

Նիկուլթի (թի, թի) s. Fraude, artifice, mauvaise ruse, déguisement, finesse, charlatanerie, circonvention, tromperie, surprise, fourbe, fourberie, duperie, guet-à-pens, matoiserie, affronterie, friponnerie, malice, abus, duplicité, félonie, supercherie, escroquerie, menée, perfidie, déloyauté, trahison.

Նիկուլ (պիկ, պիւ) s. Cloporte, gercs.

Նիկի (նի, նախ) s. Antechrist: Նիկաւ (ի, աւ) s. Voyez Նիկ ou Նիկաւորութիւ:

Նիկ (ի, իւ) s. Flèche, trait d'arc.

Նիկաւթի, adj, ind. Plein de flèches.

Նիկաւթի (ի, աւ) s. Machine pour tirer des flèches.

Նիկաւթի (ի, աւ) adj. Blessé avec une flèche.

Նիկաւթիկ (եմ, եցի) v, a. Blessier avec une flèche.

Նիկաւթի, adj, ind. Archer, qui décoche, qui tire une flèche; qui sert à tirer une flèche. Նիկաւթի լինիկ, décocher, tirer une flèche, un arc.

Նիկաւթիկ (թի, թի) s. Décochement.

Նիկիկ (եմ, եցի) v, a. Voyez Նիկաւթիկ լինիկ:

Նիկաւթիկ (կեցի, կեցաւ) s. Voyez Նիկաւթի: Նիկաւթիկ մի, un trait de flèche, ou d'arbalète, espace égal à la portée d'un trait d'arc. Նիկաւթիկ լինիկ Voyez Նիկաւթիկ լինիկ:

Նիկաւթիկութիւն Voyez Նիկաւթիկ:

Նիկաւթի (տոգի, տոգաւ) adj, et s. Archer, qui décoche, qui tire un arc, un arbalète.

Նիկ (ի, իւ) s, f. Belle-sœur. Նիկաւթիկ (եմ, եցի) v, a. Introduire.

Նիկաւթիկ (ի, աւ) adj. Qui introduit, introducteur.

Նիկաւթիկ (թի, թի) s. Introduction.

Նիկաւթիկութիւն Voyez Նիկաւթիկ:

Նիկաւթիկ (եմ, եցի) v, a. Instruire, donner des instructions.

Ներանձն, *adj, ind.* Voyez **Ներանձնաւոր** :

Ներանձնական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Ներանձնաւոր** :

Ներանձնաւալ (*ամ, նալայ*) *v, n-p.* S'adonner à la vie spirituelle.

Ներանձնացեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Voyez **Ներանձնաւոր** :

Ներանձնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Solitaire, adonné à la vie spirituelle, contemplatif, spirituel.

Ներանձնութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Solitude, vie spirituelle, contemplation.

Ներբան (*ի, իւ*) *s.* Plante du pied. **Ներբան հողածափից**, semelle.

Ներբող (*ի, իւ*) *s.* Éloge, louange, panégyrique, discours panégyrique.

Ներբողաբան (*ի, իւ*) *adj.* Qui donne des louanges, panégyriste.

Ներբողաբանէլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Donner des louanges, louer.

Ներբողաբանութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Voyez **Ներբող** :

Ներբողական (*ի, աւ*) *adj.* De louange, panégyrique.

Ներբողանի, *s, ind, pl.* Les louanges.

Ներբողեան (*ղենի, զենիւ*) *s.* Voyez **Ներբող** :

Ներբողել (*եմ, եցի*) *v, a.* Louer, louer, donner des louanges, faire un panégyrique.

Ներբողել (*զի, դաւ*) *adj, et s.* Louangeur, panégyriste.

Ներբուսական (*ի, աւ*) *adj.* Qui fait pousser, naître, ou croître.

Ներգէ (*ի, աւ*) *adj.* Bas, sans vigueur, faible.

Ներգէլել (*եմ, ալայ*) *v, n-p.* S'affaiblir, perdre ses forces.

Ներգէւում (*ւման, ւմամբ*) *s.* Affaiblissement, débilitation, diminution de forces.

Ներգոյ (*ի, իւ*) *adj.* Inné, naturel.

Ներգոյական (*ի, աւ*) *adj.* Commoratif.

Ներգոյանալ (*ամ, յալայ*) *v, n-p.* Être inné, ou naturel; naître, se produire, être.

Ներգործաբար, *adv.* Activement.

Ներգործական (*ի, աւ*) *adj.* Actif; énergique; actuel.

Ներգործականութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Activité, faculté active.

Ներգործել (*եմ, եցի*) *v, a.* Agir, faire, opérer, produire; entrer, pénétrer; influencer.

Ներգործութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Action; acte, fait, œuvre; opération; énergie, vertu, force; influence: activité.

Ներգաշնական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Ներգաշնականոր** :

Ներգաշնականաւ, *adv.* Harmonieusement, harmoniquement.

Ներգաշնականոր (*ի, աւ*) *adj.* Harmonieux, harmonique, concerté.

Ներգաշնականորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Concorder, rendre harmonieux, ou harmonique.

Ներգաշնականորութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Harmonie, concert, accord, consonnance, symphonie, mélodie; correspondance.

Ներգապաւ, *adj, ind.* Nerveux, garni, ou couvert de nerfs.

Ներգեայ, *adj, ind.* Qui est fait de nerfs; artériel, artérieux.

Ներգէր, *s, pl, ind.* Voyez **Ներգր** :

Ներել (*եմ, եցի*) *v, n.* Pardonner, accorder le pardon d'une faute, remettre les péchés, excuser; permettre, tolérer; endurer, souffrir, supporter, comporter.

Ներեւաբար, *adv.* Vénieusement.

Ներելի (*լըյ, լեաւ*) *adj.* Vénial; pardonnable, excusable, remis-sible.

Ներէյիս (*ի, աւ*) *s.* Néréide.

Ներըգունակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui contient, qui tient en soi, qui renferme: Voyez **Նըգունակ** :

Ներըգունական (*ի, աւ*) *adj.* Contingent, casuel.

Ներըգունականութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Contingence, casualité.

Ներծածկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ensevelir, enterrer: Voyez **Թաղել** :

Ներկ (*ի, իւ*) *s.* Teinte, teinture, couleur.

Ներկած, *adj, ind.* Teint.

Ներկածոյ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Ներկած** :

Ներկայ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Présent, actuel.

Ներկայութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Présence.

Ներ

Ներկանել (*եմ, ներկի*) *v, a.*
Teindre, colorer, donner de la couleur, enluminer.

Ներկարան (*ի, աւ*) *s.* Teinturerie.
Ներկարար (*ի, աւ*) *s.* Teinturier: coloriste.

Ներկարարութիւն (*թէ, թք*) *s.*
Teint, art de teindre.

Ներկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Ներկանել**.

Ներկէս (*կիսի, կիսաւ*) *s.* Torpille: Voyez **Շքթակ**.

Ներկուած (*ոյ, ով*) *s.* Teint, teinture, couleur.

Ներկուաւ, *adj, ind.* Bien foncée, habile, docte, imbu, instruit, savant, brave, éclairé.

Ներկրթութիւն (*թէ, թք*) *s.* Instruction, connaissance, science, érudition.

Ներհ, *adj, ind.* Voyez **Ներհուն**.

Ներհակ (*ի, աւ*) *adj.* Contraire, adverse, adversaire, répugnant, opposé, défavorable, antipathique, contradictoire, incompatible.

Ներհակակիր (*կրի, կրու*) *adj.* Antipathique: Voyez **Ներհակ**.

Ներհական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Ներհակ**.

Ներհականութիւն Voyez **Ներհակութիւն**.

Ներհակիւ (*իմ, կեցայ*) *v, n-p.* Contraster, contrarier, répugner, être contraire, contredire.

Ներհակութիւն (*թէ, թք*) *s.* Adversité, contrariété, opposition, contradiction, antipathie, aversion, inimitié, répugnance, insociabilité, contraste, implication, incompatibilité.

Ներհիւսել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tisser, conjoindre, composer: Voyez **Հիւսել**.

Ներհմութիւն (*թէ, թք*) *s.* Érudition, connaissance, instruction.

Ներհուն (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Ներկուաւ**.

Ներհունանալ (*ամ, նացայ*) *v, n-p.* Être bien foncé, ou habile dans une science, ou art, avoir connaissance, ou érudition.

Ներմարդանալ (*ամ, դացայ*) *v, n-p.* S'incarner, prendre chair humaine, se faire homme.

Ներմարդկութիւն Voyez **Ներմարմութիւն**.

Ներմարդութիւն Voyez **Ներմարմութիւն**.

Ներմարմութիւն (*թէ, թք*) *s.* Incarnation.

Ներմիանալ (*ամ, միացայ*) *v, n-p.* S'unir, se joindre.

Ներքշնակ (*ի, աւ*) *adj.* **Ներքշնակաց գիտութիւն**, encyclopédie. **Ներքշնակաց գիտութիւն**, encyclopédique.

Ներողամիտ (*մոտի, մոտաւ*) *adj.* Indulgent, condescendant, clément.

Ներողամտութիւն (*թէ, թք*) *s.* Indulgence, condescendance, clémence.

Ներողութիւն (*թէ, թք*) *s.* Pardon, rémission, relaxation, souffrance, concession, permission; merci, grace, miséricorde, excuse, indulgence. **Ներողութեամբ**, indulgement.

Ներում ou **ի ներում**, *adv.* En quoi.

Ներումն (*րման, րմամբ*) *s.* Voyez **Ներողութիւն**.

Ներպարունակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Contenir, renfermer.

Ներվարթութիւն (*թէ, թք*) *s.* Instruction, érudition, exercice.

Ներվարթումն (*թման, թմամբ*) *s.* Voyez **Ներվարթութիւն**.

Ներտաղական (*ի, աւ*) *adj.* De chant, de chanson, poétique.

Ներտրամագրեալ (*եւջ, եւով*) *adj.* Conçu. **Ներտրամագրեալ բան**, conception, pensée.

Ներփակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Envelopper, entourer, ceindre.

Ներքեւ Voyez **Ներգեւեւ**.

Ներքին (*քնոյ, քնով*) *adj.* Intérieur, interne, intrinsèque; intestin; intime, cordial; secret; bas, situé plus bas.

Ներքինապետ (*ի, աւ*) *s.* Chef des eunuques.

Ներքինացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, a.* Châtrer.

Ներքին (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Eunouque, châtré, castrat.

Ներքին (*ոյ, ով*) *s.* Alize: alizier.

Ներքնագոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Intérieur.

Ներքնագունդ, *adj, ind.* Intérieur (en parlant des troupes, ou gens de guerre).

Ներք.

Ներքնադրոշմ, *adj, ind.* Marqué au dedans.

Ներքնախալ (ի, իւ) *s.* Note de musique.

Ներքնախարիտի (բոխի, բոխաւ) *s.* Piédestal, acabellon.

Ներքնակ (ի, աւ) *s.* Matelas : chemise.

Ներքնաշարեալ (եղջ, եղով) *adj.* Rangé, ou entassé au-dessous.

Ներքնամուկ (ամն, ամբ) *s.* Le plus bas étage de la maison, ou d'un bâtiment ; cave.

Ներքնապետ *Voyez* Ներքինապետ.

Ներքոյ, *pre, et adv.* Sous, dessous, au-dessous : par dedans, au dedans ; d'en bas, de dessous. *Voyez* ի ներքոյ, Ներքոյ անկեալ, sujet, soumis, dépendant.

Ներքոյք (յեյ, յեւք) *s, pl.* Le dedans, intérieur.

Ներքուստ, *adv.* Intérieurement, au dedans, par dedans ; d'en bas, de dessous : *Voyez* ի ներքուստ :

Ներքս *Voyez* ի ներքս :

Ներքսագրեւ (եմ, եցի) *v, a.* Mettre dedans.

Ներքսակողին (ման, մամբ) *s.* Intérieur, la partie de dedans.

Ներող (բողի, բողաւ) *adj.* Indulgent, clément.

Նեցուկ (ցի, ցիաւ) *s.* Appui, soutien, support, soutènement, étaie, étançon, étréssillon, étayement. Նեցուկս արկանել ou դնել, étayer, étançonner, étréssillonner.

Նղովել (եմ, եցի) *v, a.* Anathématiser, excommunier ; maudire, faire des imprécations ; détester ; jurer.

Նղով (վեց, վեւք) *s, pl.* Anathème, excommunication ; exécution, détestation ; malédiction, imprécation ; jurement. Նղով լինել, être excommunié.

Նե *Voyez* Նա :

Նեարդ. *Voyez* Նեարդ :

Նեկզատ (այ, աւ) *s.* Sorte d'oiseau.

Նեկայ (այ, աւ) *s.* Sorte d'oiseau.

Նեար *Voyez* Նեար :

Նեար (ի, իւ) *s.* Plat, bassin de balance ; plateau.

Նեդեհ (ի, իւ) *adj, et s.* Étranger, aubain, émigré.

Նեդեհակեց (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon d'étranger.

Նեդեհութի (ԹԷ, ԹԹ) *s.* État d'un aubain, d'un étranger, émigration.

Նեդդ (նեդդի, նեդդիւ) *s.* Couraier (ehaval).

Նեալ (ի, իւ) *adj.* Peu, défectueux, pauvre, nécessaireux, indigent.

Նեալութի (ԹԷ, ԹԹ) *s.* Défaut, manque, nécessité, indigence.

Նեդ (նգի, նգաւ) *s.* Serrure, barre, fermeture, verrou ; herse, sarasine ; pêne ; poitrail.

Նեղակ (ի, աւ) *s.* Arme d'hast ; hallebarde, lance, dard, pique, es-ponton, javeline.

Նեղակարուն (բնոյ, բնով) *s.* Hampe, manche d'une hallebarde.

Նեղակակիր (կրի, կրաւ) *s.* Hallebardier, lancier, piquier.

Նեղակակց (կցի, կցաւ) *s.* Aide de camp ; allié.

Նեղակակցել (իմ, ցեցոյ) *v, n-p.* S'allier ; aider.

Նեղակակցութի (ԹԷ, ԹԹ) *s.* Alliance, ligue, confédération ; aide, secours, assistance.

Նեղակաձիգ, *adj, ind.* Dardeur, lancier.

Նեղակասեղ (ի, իւ) *s.* *Voyez* Նեղակարուն :

Նեղակասեղ (տիգի, տիգաւ) *s.* *Voyez* Նեղակարուն :

Նեղակուոր (ի, աւ) *adj, et s.* *Voyez* Նեղակակիր :

Նեհար (ի, աւ) *adj.* Maigre, sec :

Նեհարանալ (ամ, բացոյ) *v, n-p.* Amaigrir, s'amaigrir, devenir maigre.

Նեհարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Amaigrir, exténuer, affaiblir, enmaigrir, atténuer.

Նեհարութի (ԹԷ, ԹԹ) *s.* Maigre, amaigrissement, exténuation.

Նեհել, *s, ind.* Somme, sommeil, repos.

Նիշ (նշի, նշիւ) *s.* Signe, marque ; tache, maille, lentille ; envie, éphélides ; couture, cicatrice ; point.

Նիսն (ի, աւ) *s.* Un des mois des Hébreux.

Նիստ (նստի, նստիւ) *s.* Assiette, manière d'être assis ; situation, position, posture, emplacement : siège,

ge, ville capitale. **Նիսան ժողովոյ**, séance, session d'un concile. **Նիսան ննջել**, dormir en s'asseyant. **Նիսան լինել**, se seoir, s'asseoir. **Նիսան** (**ամ**, **այդ**) *v, a.* Invenir, trouver, machiner.

Ներհ, *s, ind.* Sommeil léger, assoupissement, endormissement; somme, repos. **Ներհ առնուլ** Voyez **Ներհել**.

Ներհել (**եմ**, **եցի**) *v, n.* S'endormir, commencer à dormir, s'assoupir, sommeiller, dormir d'un sommeil léger; dormir, reposer.

Ներհել ցուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v, z.* Assoupir, endormir, faire dormir.

Ներհումն (**հման**, **հմամբ**) *s.* Voyez **Ներհ**.

Նիւթ (**ոյ**, **ով**) *s.* Matière, corps, substance; sujet, cause, occasion.

Նիւթական (**ի**, **աւ**) *adj.* Matériel, corporel. **Նիւթական փիլիսոփոս**, matérialiste. **Վարդապետութիւն Նիւթականաց**, matérialisme. **Նիւթականութիւն** (**թիւ**, **թիւ**) *s.* Matérialité.

Նիւթահաւաք, *adj, ind.* Qui cherche, qui accumule les substances, ou les richesses.

Նիւթագոյն Voyez **Նիւթաշար**: matérialiste.

Նիւթագաւառութիւն Voyez **Նիւթաշարութիւն**: matérialisme.

Նիւթապէտ, *adv.* Matériellement.

Նիւթաւոր (**ի**, **աւ**) *adj.* Voyez **Նիւթական**.

Նիւթաւորիլ (**եմ**, **րեցայ**) *v, n-p.* Être composé de matière, subsister, avoir une substance, un corps, se former, être.

Նիւթել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Filer; tisser; tramer; ourdir; tistre: machiner, former, projeter.

Նիւթեղէն (**ղինի**, **ղինաւ**) *adj.* Voyez **Նիւթական**.

Նիւթութիւն (**թիւ**, **թիւ**) *s.* Matérialité, matière, substance.

Նիւթ (**ի**, **աւ**) *s.* Pain; fouace.

Նիւթակ (**ի**, **աւ**) *s.* Pain, miché; galette, fouace.

Նիւթ, *s, ind.* Regard, égard, considération.

Նիւթել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Regarder, observer, considérer, contempler.

Նիւթիլ (**աշի**, **աշաւ**) *adj, et s.*

Qui regarde, qui observe, qui voit.

Նկար (**աւ**, **աւ**) *s.* Peinture, tableau, figure, image, effigie, représentation; description vive.

Նկարագրի (**գծի**, **գծիւ**) *s.* Délinéation: Voyez **Նկարագիր**.

Նկարագիր (**գրի**, **գրաւ**) *s.* Délinéation; image, figure, représentation, peinture, tableau; signe, marque; dessein, plan, modèle, furme: peintre.

Նկարագրական (**ի**, **աւ**) *adj.* Littéral. **Ըստ Նկարագրական խմբագրի**, littéralement.

Նկարագրել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Peindre, représenter, figurer, former; écrire: conformer, copier, imiter: caractériser. **Նկարագրել բանիւ**, décrire; dépeindre, faire la description de.

Նկարագրութիւն (**թիւ**, **թիւ**) *s.* Peinture, représentation, portrait, image, figure, crayon, forme; expression; description.

Նկարագրեմ, *adj, ind.* Peint. **Նկարագրեմ պատկեր**, portrait, effigie, image.

Նկարագրում, *adj, ind.* Marqué.

Նկարակերպ, *adj, ind.* Peint, coloré, varié.

Նկարակերպութիւն (**թիւ**, **թիւ**) *s.* Peinture, variété de couleurs.

Նկարակերտ (**ի**, **աւ**) *s.* Brodeur.

Նկարակերտել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Broder.

Նկարակերտութիւն (**թիւ**, **թիւ**) *s.* Broderie.

Նկարակ, *adj, ind.* Voyez **Նկարակերպ**.

Նկարապատկեր, *adj, ind.* Peint, coloré.

Նկարապատկեր (**գրեցի**, **ցուցիւ**) *adj.* Qui représente une image, une peinture: devise.

Նկարել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Peindre, colorer, colorier; représenter, figurer, former. **Նկարել ի միտս**, imaginer.

Նկարէն, *adj, ind.* Voyez **Նկարակերպ**.

Նկարիչ (**ընի**, **ընաւ**) *s.* Peintre, coloriste.

Նկարչական (**ի**, **աւ**) *adj.* Pittoresque.

Նկարչութիւն (**թիւ**, **թիւ**) *s.* Peinture.

Նկնական (**ի**, **իւ**) *adj.* Qui pen

se les choses viles, vil, bas, ignoble.
Նկնահասակ (ի, աւ.) *adj.* Qui
 a une taille basse, ou méprisable, vil.
Նկնածւ, *adj.*, *ind.* Qui a une
 forme méprisable, vil, bas, pauvre,
 ignoble, petit.

Նկուշ (ի, իւ.) *s.* Cave, caveau,
 cave, grotte.

Նկուշ, *adj.*, *ind.* Humilié, ravi-
 li, déprimé, vaincu; abject, vil, bas,
 méprisable, pauvre, petit, ignoble.

Նկուշ առնել, déprimer, humilier,
 abaisser, soumettre, mortifier, ma-
 ter, affaiblir, vaincre, ravilir, terras-
 ser, consterner. **Նկուշ լինել**, s'hu-
 milier, s'abaisser, avoir du dessous,
 succomber; se laisser vaincre, être
 vaincu.

Նկրտել (իւ, էջի) *v.*, *n.* Voyez
Նկրտել.

Նկրտել (իւ, աւելայ) *v.*, *n-p.*
 Tâcher, faire des efforts, s'efforcer,
 s'évertuer.

Նհանջել Voyez **Նհանջել**.
Նման (ի, իւ.) *adj.* Semblable,
 pareil, qui ressemble, égal, unifor-
 me, conforme, de même manière,
 pair, tel, analogue, qui a du rap-
 port, approchant.

Նմանաբանական (ի, աւ.) *adj.*
 Typique.

Նմանաբանութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.*
 Similitude, analogie.

Նմանաբերել (իւ, էջի) *v.*, *a.*
 Figurer, représenter.

Նմանաբեր, *adj.*, *ind.* De même
 caractère, ou forme.

Նմանադոյն (գուշի, գուշիւ.)
adj., *comp.* Plus, ou fort semblable,
 très-égal.

Նմանադործ (ի, աւ.) *adj.* Qui
 fait la même chose, qui fait égale-
 ment.

Նմանադրել (իւ, էջի) *v.*, *a.* É-
 crire pareillement, ou conformément.

Նմանակ (ի, աւ.) *adj.* Voyez
Նման.

Նմանական (ի, աւ.) *adj.* Voyez
Նման.

Նմանակերպ, *adj.*, *ind.* Confor-
 me, uniforme.

Նմանակերպիլ (իւ, պելայ) *v.*,
n-p. Se conformer, se rendre con-
 forme, ressembler.

Նմանակերպութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.*
 Conformité, ressemblance.

Նմանակից, *adj.*, *ind.* Voyez
Նման.

Նմանակցութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.*
 Conformité, imitation.

Նմանաշուտար (ի, իւ.) *adj.*
 Égal, uniforme.

Նմանահիւթ, *adj.*, *ind.* Qui est
 formé de même matière.

Նմանաւար, *adj.*, *ind.* Qui est é-
 galement mauvais, ou méchant.

Նմանաւարար, *adj.*, *ind.* Voyez
Նմանաւար.

Նմանապէս, *adv.* Pareillement,
 semblablement, de même, conformé-
 ment, également, de pair, du pair, uni-
 formément, analogiquement.

Նմանաւոր (ի, իւ.) *adj.* De mé-
 me genre: Voyez **Նման**.

Նմանաւորաւ, *adj.*, *ind.* Sujet aux
 mêmes tourmens, ou peines.

Նմանառարութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.*
 Allitération.

Նմանատիպ, *adj.*, *ind.* De même
 manière, conforme: Voyez **Նման**.

Նմանացիւ (ի, իւ.) *adj.* De mé-
 me famille, ou condition.

Նմանաւոր (ի, աւ.) *adj.* Voyez
Նման.

Նմանեցուցանել (իւ, ցուցի) *v.*,
r. Rendre semblable, égal, confor-
 mer, comparer, contrefaire, assimiler.

Նմանի (իւ, ցի, նեւ.) *adj.* Voyez
Նման.

Նմանիլ (իւ, նեցայ) *v.*, *n-p.* Ê-
 tre pareil, égal; ressembler, appro-
 cher; imiter, suivre.

Նմանողակից, *adj.*, *ind.* Voyez
Նմանորդ.

Նմանողութիւն (ԹԵ, ԹՔ) *s.*
 Imitation, conformité.

Նմանորդ (ի, աւ.) *adj.*, *et s.* Imita-
 teur.

Նմանութի (ԹԵ, ԹՔ) *s.* Res-
 semblance, rapport, conformité, ana-
 logie, affinité, comparaison, unifor-
 mité, égalité, parité; imitation: sem-
 blance, image, effigie, portrait, fi-
 gure; type, forme, manière.

Նմանութեան, *adj.*, *ind.*, *et adv.*
 De même manière, d'une pareille
 manière: Voyez **Նմանապէս**.

Նմին աղագաւ, *conj.* Voyez **Նմին**
իրի.

Նմին իրի, *conj.* Pourquoi, c'est
 pourquoi, c'est donc pourquoi, à cau-
 se de quoi, partant, par conséquent.

Ննջա

Վշարան Voyez Քնարան :

Վշեւ (եմ, եցի) *v, n.* Dormir, être dans le sommeil, reposer, prendre du repos, s'assoupir, coucher, se coucher, se mettre au lit : mourir, trépasser. Վշեւ ընդ կնոջ, coucher avec une femme. Վշեւ արապոյ, découcher.

Վշեցեալ (եւջ, եւով) *adj, et s.* Dormant, qui dort, dormeur : mort, trépassé.

Վշեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire dormir, endormir, assoupir, coucher, faire coucher, mettre au lit.

Վշեւն, *s, ind.* Sommeil, repos. Ի Վշեւն խոնարհել, s'endormir.

Վշուան (ջման, ջմամբ) *s.* Voyez Վշեւն :

Վշան (ի, աւ) *s.* Signe, marque, empreinte, enseigne, caractère, impression, figure, indice, indication, symbole, trace, vestige ; présage ; preuve, témoignage ; signal ; signature ; tache ; étiquette ; note ; paraphe : miracle : bannière, drapeau, étendard, guidon.

Վշարարձ (ի, իւ) *s.* Porte-enseigne, porte-drapeau.

Վշնագիծ (գծի, գծիւ) *s.* Voyez Վշնագիր :

Վշնագիր (գրի, գրաւ) *s.* Caractère, lettres, éléments, ligne, marque, trace ; signe, symbole, note ; chiffre, hiéroglyphe : Voyez Քարաւոր ou Վտար :

Վշնագործ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui fait des miracles.

Վշնագործել (եմ, եցի) *v, a.* Faire des miracles.

Վշնագործութի (թԷ, թԷ) *s.* Miracle, signe.

Վշնագրական (ի, աւ) *adj.* Hiéroglyphique.

Վշնագրել (եմ, եցի) *v, a.* Caractériser ; écrire ; chiffrer.

Վշնագրութի (թԷ, թԷ) *s.* Écrit, écriture ; caractère, lettres ; chiffre.

Վշնագէտ (գիտի, գիտաւ) *s.* Devin, devineur, magicien.

Վշնագործ (ի, իւ) *s.* Voyez Վշնագիր :

Վշնագգեաց (եցի, եցաւ) *adj,* *et s.* Voyez Վշնագործ :

Վշնագգեամ (ի, իւ) *s.* Enseigne, ordre ; livrée.

Վշնախեց (ի, իւ) *s.* Iota, pe-

tite partie d'une lettre, point.

Վշնակ (ի, աւ) *s.* Signe, marque, enseigne ; indice, indication ; symbole, type, figure ; spectacle, vue : Voyez Վշան : Վշնակ ընթել, Voyez Վշնակել :

Վշնակական (ի, աւ) *adj.* Figuratif.

Վշնական (ի, աւ) *s.* Significatif, expressif ; symbolique ; caractéristique.

Վշնակապ, *adj, ind.* Orné d'enseigne.

Վշնակել (եմ, եցի) *v, a.* Signifier, dénoter, déclarer, marquer, notifier, montrer, enseigner, indiquer, assigner, désigner ; caractériser : noter, remarquer ; figurer, représenter, symboliser : avoir un sens, valoir, avoir la signification de.

Վշնակերա, *adj, ind.* Miraculeux, merveilleux, extraordinaire, remarquable, insigne, signalé.

Վշնակիր (կրի, կրաւ) *s.* Porte-enseigne.

Վշնակութի (թԷ, թԷ) *s.* Signification, sens, valeur, acception, entente ; indication, dénotation, adresse, désignation.

Վշնացի, *adv.* Par signes. Վշնացի խօսել, se parler par signes.

Վշնացել (եմ, եցի) *v, n.* Faire signe.

Վշնացոյց, *adj, ind.* Significatif ; symbolique.

Վշնակոր (ի, աւ) *adj.* Marqué ; cacheté ; insigne, signalé, fameux, remarquable, notable.

Վշնել (եմ, եցի) *v, a.* Mettre un signe, marquer, mettre une marque sur ; noter.

Վշուակ (ի, աւ) *s.* Marque, but, visée ; spectacle, risée, objet de la risée.

Վշուակել (եմ, եցի) *v, a.* Confondre, faire servir de spectacle, exposer à la censure publique, ou à la risée de tout le monde, ridiculiser, pilorier : publier, manifester, montrer, signifier.

Վշուակութի (թԷ, թԷ) *s.* Spectacle, risée, honte, ignominie, opprobre.

Վշեհս Voyez Վշեհ :

Վշեի (եւջ, նեաւ) *s.* Aman-

produits de même semence; qui sont nés de même père: Voyez Ազատիկան :

Կոնսակերթ, *adj.*, *ind.* Cadenacé.

Կոնսակ, *adj.*, *ind.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adj.*, *ind.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* De même, également, pareillement.

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Tout à l'heure, au même instant, tôt, bientôt, aussitôt, vite, soudain, subitement.

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Dans le même jour.

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Կոնսակ, *adv.* Voyez Կոնսակ :

Nouveauté, innovation, mode.

Նորակերպ (ի, էւ) *s.* Novateur, sectaire, protestant.

Նորահամարակ *adj, ind.* Qui a un nouveau goût, exquis, délicat, agréable au goût, délicieux.

Նորամարդ (ի, էւ) *s.* Nouveau, novice, peu exercé.

Նորամուտ (մտի, մտիւ) *adj.* Entré nouvellement, nouveau, novice.

Նորանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Se renouveler, se rendre nouveau.

Նորանշան *adj, ind.* Prodigueux, merveilleux, monstrueux, paradoxal, inouï, étonnant, extraordinaire, nouveau, épouvantable. **Նորանշանինչ**, prodige, phénomène.

Նորանշիւ *adj, ind.* Fourni de nouvel éclat, de nouvelle lumière, éclatant.

Նորանոր *adj, ind.* Nouvel, divers, plusieurs.

Նորաշէն *adj, ind.* Neuf, nouveau fait, ou bâti.

Նորապարզ *adj, ind.* Donné récemment.

Նորասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Nouveau aimé: curieux, novelliste.

Նորասնունդ *adj, ind.* Nourri récemment, jeune, nouveau.

Նորաստեղծ (ի, էւ) *adj.* Créé, produit, ou inventé nouvellement, nouveau.

Նորաստեղծել (եմ, եցի) *v, a.* Créer, ou faire nouvellement.

Նորաքոյն *adj, ind.* Merveilleux, prodigieux, paradoxal.

Նորավարժ (ի, էւ) *s.* Voyez **Նորամարդ**.

Նորասեւեւ *adj, ind.* Voyez **Նորանշան**.

Նորատի (ոյ, ով) *adj.* Jeune.

Նորատունկ Voyez **Մասաղապունկ**.

Նորատուր *adj, ind.* Donné récemment, nouveau, récent.

Նորացոյց *adj, ind.* Voyez **Նորանշան**.

Նորոգողանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre nouveau, renouveler.

Նորափառ (ի, աւ) *adj.* Hétérodoxe, novateur; orgueilleux; vain.

Նորափառութիւն (թէ, թք) *s.* Hétérodoxie, innovation, nouveauté; orgueil, vaine gloire.

Նորափեսայ *adj, ind.* Mère; jeune, renouvelé. **Նորափեսայազարդանք**, muer, changer de plumes, se rempumer; rajeunir, se renouveler.

Նորեկ (ի, աւ) *s.* Novice. **Նորեկի** Նորափառութիւն, catéchumène, néophyte, prosélyte.

Նորեկեայ (ի, էւ) *adj, et s.* Dedicé, ou consacré nouvellement; catéchumène, néophyte: novice, qui a pris nouvellement l'habit de religion.

Նորեկեայարան (ի, աւ) *s.* Noviciat, maison des novices.

Նորեկեայութիւն (թէ, թք) *s.* Noviciat, tems pendant lequel un religieux, ou une religieuse est novice.

Նորի (բայ, բիւս) *adj.* Précoce, hâtif.

Նորոգ *adj, ind, et adv.* Nouveau, nouvel: Voyez **Նոր** et **Նորեկ**. **Նորոգեալ**, de nouveau, nouvellement, récemment, fraîchement, jeunement, prochainement, à présent.

Նորոգաբարձ *adj, ind.* Fait nouvellement, neuf, nouveau.

Նորոգաբարձար *adj, ind.* Orné, ou préparé nouvellement; renouvelé, refait à neuf.

Նորոգանալ *adj, ind.* Changer, renouvellement.

Նորոգակէս *adv.* Voyez **Նորոգ**.

Նորոգաւոր *adj, ind.* Voyez **Նորափառ**.

Նորոգել (եմ, եցի) *v, a.* Renouveler, raccommoder, refaire, réformer, réparer, restaurer, rétablir, remettre au premier, en bon, ou en meilleur état; régénérer; rajeunir; aviver, faire revivre; raffraîchir, délasser de la fatigue, donner du repos.

Նորոգութիւն (թէ, թք) *s.* Renovation, renouvellement; restauration, réparation, raccommodage, réforme, réformation, rétablissement; renaissance, régénération; renouvellement; amendement; rajeunissement; réfection.

Նորոգութիւն (գման, գմամբ) *s.* Voyez **Նորոգութիւն**.

Նորութիւն (թէ, թք) *s.* Nouveauté, innovation.

Նորոքինակ *adj, ind.* Nouveau, extraordinaire, merveilleux, prodigieux.

Նորային (այնոյ, այնով) *adj.* Leur.

Նու (ն, ու) *s, f.* Belle-fille, bru, femme du fils.

Նուազ (ն, աւ) *s.* Chant, air, chanson, cantique; sonnet: coup, tasse: façon, manière: coup, fois. Չուազին նուազն օր յառաջում նուազի, la première fois. Ի միում նուազի, une fois. Ան մի նուազ օր ի մի նուազ, à la fois, tout à la fois, tout d'un coup. Չմի նուազ էս, encore un coup, encore une autre fois.

Նուազածու (ն, աւ) *s.* Chanteur, symphoniste, joueur d'instrument.

Նուազասաց (ն, աւ) *s.* Voyez Նուազածու.

Նուազարան (ն, աւ) *s.* Instrument de musique; livre de chansons.

Նուազաւոր (ն, աւ) *adj.* Musical, harmonieux.

Նուազել (եմ, եցի) *v, a.* Chanter; jouer d'un instrument de musique.

Նուազերգու (ն, աւ) *s.* Voyez Նուազածու.

Նուազերգութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Chanson; chant, cantique.

Նուազերգող (գողի, գողաւ) *s.* Voyez Նուազածու.

Նուազութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Action de chanter, chant.

Նուազ (ն, եւ) *adj, et adv.* Diminué, modique, petit, léger, moindre, qui manque; exigu, faible, menu, mince, court: modiquement, moins, pas tant, peu. Ոչ յաւէա, է ոչ նուազ, ni plus, ni moins.

Նուազակոն (ն, աւ) *adj.* Diminutif.

Նուազապտուղ, *adj, ind.* Qui a très-peu de fruit, qui n'est pas fertile.

Նուազեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Diminuer, amoindrir, apétiser, rapétisser, accourcir, abattre, rabaisser, ralentir, modérer: affaiblir, atténuer, exténuer: décompter, escompter, déduire, rabattre, défalquer: déroger: Voyez Նուազեցուցանել.

Նուազել (եմ, զեցայ) *v, n-p.* Diminuer, s'abattre, s'amoindrir, apétisser, s'apétisser, se modérer, rabaisser, se valentir, déchoir, décroître: baisser, ramender: Voyez Նուազել.

Նուազութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Modicité, petite quantité; diminution, décroissement, amoindrissement, tranchement, apétissement, modération, ralentissement; atténuation, exténuation, affaiblissement; allègement, décharge; déclin, décaus; déchet, dégradation; rabais, rabaissement, déduction, défalcation; décompte: gracilité; relaxation; remission; rareté.

Նուալ (ամ, աղի) *v, n.* Mûlûler.

Նուալ (ն, եւ) *adj.* Languissant, faible, grêle; peu; sombre, obscur.

Նուալել (եմ, եցի) *v, a.* Vo-

yez Նուալեցուցանել.

Նուալեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Affaiblir, faire languir; obscurcir: Voyez Նուալեցուցանել.

Նուալել (եմ, զեցայ) *v, n-p.* Défaillir, tomber en défaillance, en faiblesse, s'affaiblir, évanouir, s'évanouir, pâmer, se pâmer, manquer, faillir, languir, s'obscurcir, tomber, se passer: Voyez Նուալել.

Նուալումն (զմեմ, զմեմ) *s.* Défaillance; évanouissement, langueur, faiblesse, inanition, pâmoison, syncope.

Նուալել (եմ, եցի) *v, a.* Domter, assujettir, soumettre, subjuguier, vaincre, déprimer, réprimer, comprimer, ravilir; abaisser, rabattre; captiver, conquérir, s'emparer, réduire, contraindre, réfréner, surmonter.

Նուալութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Assujettissement, soumission, obéissance; détention, captivité, possession.

Նուալ (ն, եւ) *adj.* Humble, bas, vil, chétif, ignoble, petit, pauvre, inférieur, méprisable, rampant, servile.

Նուալաւոր, *adv.* Basement, vilement, humblement, chétivement.

Նուալաւոր (ն, եւ) *adj.* Bas, humble, chétif, pauvre.

Նուալաւոր (ն, աւ) *adj.* Voyez Նուալ.

Նուալաւոր (ամ, աղայ) *v, n-p.* S'abaisser, s'humilier, s'avilir, se raval.

Նուալաւորեցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Abaisser, humilier, avilir, déprimer.

Նուալաւորութի (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Abais-

baissement, avilissement, anéantissement, dépression, humiliation, abjection, bassesse, humilité, pauvreté, vileté, infériorité, sottise.

Դուրսրան (ի, ա.) *s.* Gouverneur; store.

Դուր (ւրի, ւրու.) *s.* Offrande, oblation, offire, présent.

Դուիկ *Voyez* Դուիկ.

Դուիկ (ւի, ւու.) *s.* Serpente, serpent; estragon.

Դուրաբեր (ի, ա.) *adj.* *et s.* Qui porte, qui fait un présent, une offrande.

Դուրաբեր (ի, ա.) *adj.* *et s.* Qui fait un présent, qui offre.

Դուրաբերել (իւ, եղի) *v.* *a.*

Offrir, présenter, dédier, sacrifier.

Դուրաբերութիւն (իւ, եղի) *s.* Oblation, offire, sacrifice.

Դուրակ (ի, ա.) *s.* Envoyé, ambassadeur; nonce; messenger; huissier, sergent; lecteur.

Դուրական (ի, ա.) *adj.* D'oblation, sacré.

Դուրակապետ (ի, ա.) *s.* Chef des messagers; des huissiers.

Դուրակաւոր, *adj.* *ind.* *Voyez* Դուրաբեր.

Դուրակութիւն (իւ, եղի) *s.* Message, messagerie; nonciature.

Դուրան (ի, ա.) *s.* Offire, oblation.

Դուրանոյ (ի, ա.) *s.* Vase qui sert à offrir, vase sacré, patère, calice.

Դուրաւոր (ի, ա.) *s.* Qui fait une oblation, un présent.

Դուրաւորութիւն (իւ, եղի) *s.* Offire, oblation.

Դուրել (իւ, եղի) *v.* *a.* Offrir, présenter, donner, dédier, consacrer, sacrifier, vouer, dévouer.

Դուրումն (իւ, եղի) *s.* Offire, oblation, libation; dédicace, dévouement.

Դուիկ *Voyez* Դուիկ.

Դուրաւոր (ի, ա.) *s.* *Voyez* Դուրաւոր.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Դուր (իւ, եղի) *s.* Amande.

Երբան (ը, ու) s. Bran; fiente de, merde, excrément.

Երբարան (ե, ա) s. Voyez Երբան.

Երբել (ե, նա) v, n-p. S'asseoir; se asseoir; camper; se camper; résider, faire sa demeure; monter; se mettre sur; s'égayer; tenir le siège; se rasseoir, reposer.

Երբարան (ե, ա) adj. Sédentaire.

Երբարան (ը, ու) s. Anus, fondement: Voyez Երբարան.

Երբան (ը, ու) s. Voyez Երբան.

Երբարան (ե, նա) v, n. Asseoir, placer, poser; camper, faire camper.

Երբան (ե, ա) s. Sabre, cimeterre, coutelas.

Երբարան (ե, նա) adj. Subtil, profond, abstrus.

Երբարան (ե, նա) v, n. Pointiller, sophistiquer, subtiliser.

Երբարան (ե, նա) v. Subtilement.

Երբարան (ե, նա) adj. Voyez Երբարան.

Երբարան (ե, նա) adj. Voyez Երբարան.

Երբարան (ե, նա) adj, ind. Qui cherche subtilement, exact, ponctuel; pointilleux.

Երբարան (ե, նա) adj. Voyez Երբարան.

Երբարան (ե, նա) adj. Subtil, aigu.

Երբարան (ե, նա) adj. Qui a une voix subtile, ou faible.

Երբարան (ե, նա) s. Subtilité, sagacité, perspicacité, pénétration d'esprit, bel esprit.

Երբարան (ե, նա) v, n-p. Se raffiner, devenir plus fin, ou subtil.

Երբարան (ե, նա) v, n. Rendre subtil, raffiner, subtiliser, amenuiser.

Երբարան (ե, նա) adj, et s. Etroit: ruelle.

Երբարան (ե, նա) adj, ind. Subtil, abstrus, difficile.

Երբարան (ե, նա) adj, ind. Fourni de branches subtiles, ou menues.

Երբարան (ե, նա) s. Subtilité, finesse; gracilité, atténuation; raffinement, raffinage; ténuité; obs-

curité. Երբարան (ե, նա) v. Voyez Երբարան.

Երբարան (ե, նա) v, n. Faire travailler de faim, ou languir.

Երբարան (ե, նա) adj, ind. Travaillé de la faim, famélique, languissant.

Երբարան (ե, նա) v, n-p. Travailler de faim, languir.

Երբարան (ե, նա) v. Voyez Երբարան.

Երբարան (ե, նա) v. Voyez Երբարան.

Երբարան (ե, նա) s. Vermillon.

Երբարան (ե, նա) adj. Famélique, affamé.

Երբարան (ե, նա) ou Երբարան (ե, նա) v, n. Procéder, pourvoir.

Երբարան (ե, նա) s. Notaire; secrétaire; chancelier; tabellion.

Երբարան (ե, նա) s. Notariat; tabellionage.

Երբարան (ե, նա) adj, ind. Menu, petit.

Երբարան (ե, նա) menus caractères dont se servent les Notaires, lettre italique.

Շ (cha) CH (Français, ou sh Anglais). Lettre consonne, vingt-troisième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelques fois avec les lettres Շ et Շ, par exemple: Շարժան, աշխատանք; աշխատանք, աշխատանք. Շարժան, աշխատանք; աշխատանք, աշխատանք.

Շ ou Շ avec une ligne au-dessus, marque le nombre Cinq-cents.

Շաբաթ (ա, ա) s. Sabbat, jour du repos; repos: samedi, septième jour de la semaine: semaine, sept jours de suite.

Շաբաթ (ա, ա) adj, ind. Qui observe le sabbat.

Շաբաթ (ա, ա) adj. Sabbatique; semainier, hebdomadaire.

Շաբաթ (ա, ա) adj, et s. Hebdomadaire.

Շաբաթ (ա, ա) v, n-p. Reposer; se reposer, cesser de travailler, vaquer.

Շաբաթ (ա, ա) adj. Hebdomadaire: qui observe le sabbat.

Շաբաթ (ա, ա) v, n-p. Reposer; se reposer, cesser de travailler, vaquer.

Jouine, ou abstinence pendant une semaine.

Հարածացանել (հմ, ցուցի) v, s. Faire reposer, ou cesser de travailler.

Հարածաւոր (ի, աւ) adj. Hébreu domadaire.

Հարածաւի (իման, իմանի) s. Repos, cessation de travail, vacances.

Հաբանակ (ի, աւ) s. Châtaigne; marron. ՚ի գոյն շաբանակի, châtain.

Հաբանակներ (իւղ, նեւաւ) s. Châtaignier; marronnier.

Հալակ (ի, աւ) s. Ce qui se porte sur l'épaule; bar, brancard, civière.

Հալակել (հմ, եջի) v, a. Porter sur les épaules.

Հալ (աւ, աւ) s. Profit, intérêt, lucre, gain, acquêt, acquisition, bien, avantage, fruit, émolument, utilité.

Հալաբեր (ի, աւ) adj. Profitable, lucratif, utile, qui apporte du lucre.

Հալալակ (ի, աւ) s. Fruit, lucre, acquisition.

Հալանդիր adj, ind. Intéressé.

Հալան Voyez **Հալան**.

Հալանացու (ի, աւ) adj. Voyez **Հալան**.

Հալալ (ի, աւ) s. Maître, qui commande: Voyez **Գանձապետ**.

Հալալետ (ի, աւ) s. Voyez **Հալալ**.

Հալաբեր (սիրի, սիրաւ) adj. Voyez **Հալաբեր**.

Հալաբերութի (իւ, իւ) s. Intérêt, amour propre.

Հալապրամ (ի, աւ) s. Basilic (herbe).

Հալալաճաւ (ի, աւ) s. Négociant, marchand: négoce, trafic, commerce.

Հալալաճաւութի (իւ, իւ) s. Négoce, trafic, commerce.

Հալառակ (ի, աւ) s. Brave, coryphée, agresseur: Voyez **Դալառակ**.

Հալառակել (հմ, եջի) v, n. Attaquer, assaillir, courir, être le premier à battre.

Հալառակիւ (իւ, կեցոյ) v, n-p. Voyez **Հալառակել** et **Դալառակիւ**.

Հալառակիւ (ի, ind. Voyez **Հալառակել**.

Հալառակութի (իւ, իւ) s. Ravoure, agression, attaque, assaut; course, expédition, entreprise militaire, fait, exploit: Voyez **Դալառակութի**.

Հալաբար (ի, աւ) adj. Qui gagne: utile.

Հալալետաւ (իւղ, ելով) adj. Profité.

Հալալետ (իւ, իւ) adj. Profitable, avantageux, utile, fructueux, lucratif, intéressant.

Հալաբար (ի, աւ) adj. Voyez **Հալալետ**.

Հալալորիւ (իւ, կեցոյ) v, n-p. Profiter, gagner, tirer un émolument.

Հալալան (ի, աւ) adj. Voyez **Հալալետ**.

Հալալանացոյն (գուշի, գուշիւ) adj, comp. Plus utile, fort fructueux, intéressant.

Հալալանացու (ի, աւ) adj. Voyez **Հալալետ**.

Հալալանութի (իւ, իւ) s. Lucre, utilité, fruit, profit, avantage.

Հալալան (ի, իւ) adj. Qui apporte du lucre: Voyez **Հալալետ**.

Հալալանութի (իւ, իւ) s. Voyez **Հալալանութի**.

Հալի (իւ, կեցոյ) v, n-p, et a. Profiter, gagner, acquérir, s'acquérir, remporter, faire du gain, tirer un émolument, se prévaloir.

Հալաբար (ի, իւ) s. Gilet, girofflier, violier.

Հալալաւ (ի, իւ) s. Voyez **Հալալետ**.

Հալ (ի, իւ) s. Pluie menue, rosée, vapeur, humidité.

Հալալ (ի, ու) s. Ciment, mortier; lut; boue, fange, crote, bourle.

Հալալաւ adj, ind. Conjoint, mêlé.

Հալալել (հմ, եջի) v, a. Ci-menter; croter; embourber; empêter, poisser; contaminer, souiller, salir, tremper: envelopper, environner.

Հալալաւ (իւ, իւ) s. Souillure, contamination.

Հալալաւ (ի, աւ) adj. Babilard, bavard, grand parleur, qui parle trop, charlatan, causeur, brail-lard, brailleux, caqueteur, discou-reur, hableur, jaseur.

Հաղկիրասանք (հայ, նոք) *s, pl.*
Babil, caquet, superfluité excessive
de paroles, hablerie, jaserie.
Հաղկիրանել (հմ, եցի) *v, n.*
Babiller, caqueter, bavarder, brai-
ler, causer, habler, jaser, dégoiser.
Հաղկիրանութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Voyez **Հաղկիրասանք**.
Հաղանիւթ (ի, եւ) *s.* Fil, fillet,
fibre, filament.
Հաղաշար (ի, եւ) *s.* Conjonc-
tion: syllabe: Voyez **Վանկ** ou **Փա-
ղառութե**.
Հաղաշարել (հմ, եցի) *v, s.* Con-
joindre, accoupler.
Հաղաշարիլ (իմ, րեցայ) *v, n-p.*
Se conjoindre, s'accoupler.
Հաղաշարութեան (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Conjonction, composition; copulation,
copule, accouplement.
Հաղաշարուն (րման, րմանք) *s.*
Voyez **Հաղաշարութե**.
Հաղաշուա, *adj, ind.* Dissolu,
débauché.
Հաղաշիւ (իմ, անցայ) *v, n-p.*
Se débaucher.
Հաղաշութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Dis-
solution, débauche.
Հաղապա, *adj, ind.* Envelop-
pé, environné; lié, attaché.
Հաղապառել (իմ, անցայ) *v,*
n-p. S'envelopper, s'attacher.
Հաղաւաշութե, *adj, ind.* Trom-
peur, frauduleux, habilleur, menteur.
Հաղաի (ոյ, ու) *s.* Fraise, frai-
soir, tarière, trépan, perforatif.
Հաղել (հմ, եցի) *v, s.* Mêler,
pétrir, gâcher; impliquer, envelop-
per, engager.
Հաղիլ (ղի, զղաւ) *s.* Charo-
gne, corps d'un animal mort.
Հաղկապ (ի, աւ) *s.* Conjonc-
tion; jonction, liaison, union.
Հաղկապել (հմ, եցի) *v, s.* Con-
joindre, joindre ensemble, unir.
Հաղկապութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Con-
jonction, jonction, union, liaison.
Հաղկապուն (պման, պմանք) *s.*
Voyez **Հաղկապութե**.
Հաղպակ (ի, աւ) *adj.* Qui dé-
vore, qui mange des charognes.
Հաղպակբում (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Action de dévorer, ou de manger les
charognes.
Հաղպակց, *adj, ind.* Qui aime
beaucoup les charognes.

Հաղուն (զման, զմանք) *s.* En-
veloppement, embarras.
Հաղխարանութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Voyez **Հաղխաղխանք**.
Հաղխաղի (ի, եւ) *adj.* Rado-
teur, hableur; inepte, absurde, im-
pertinent.
Հաղխաղխանք (հայ, նոք) *s, pl.*
Radoterie, hablerie, balivernes, sor-
nettes, discours en l'air; ineptie, ab-
surdité, extravagance, impertinence.
Հաղխաղիւլ (հմ, եցի) *v, n.* Ra-
doter, dire des extravagances, ha-
bler, conter des sornettes.
Հաղխաղխութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Voyez **Հաղխաղխանք**.
Հաղխաղիւն, *adj, ind.* Voyez
Հաղխաղի.
Համանգալ (ի, աւ) *s.* Brouil-
lard, obscurité: atome, corpuscule.
Համանգաղան, *adj, ind.* Qui
a la forme d'un atome, ou la figure
d'un corpuscule.
Համանգաղութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
Obscurité.
Համբ (ի, եւ) *s.* Forêt de can-
nes, lieu planté de cannes, ou de ro-
seaux.
Համբակ (ի, աւ) *s.* Petite forêt
de cannes.
Համբաբար, *adv.* Follement; en
forcené.
Համբական (ի, աւ) *adj.* Fou,
insensé; farouche, sauvage.
Համբիլ (իմ, րեցայ) *v, n-p.*
Faire une folie; s'emporter; s'amou-
racher sottement.
Համբալութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Fo-
lie; furie, emportement.
Համբալ (բի, բաւ) *adj.* Fou,
sot, grossier; extravagant; furieux,
emporté par la passion.
Համբաւ (ի, եւ) *s.* Lieu plan-
té de cannes.
Համական Voyez **Համբական**.
Համիլ Voyez **Համբիլ**.
Հան (mot Persan) Voyez **Ա-
րեգան**.
Համիւ (րմի, բաւ) *adj, s.*
Voyez **Համբալ**.
Համարացի (ցւոյ, ցւով) *adj, s.*
Samaritain.
Համարութե (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Cou-
tume, ou religion des Samaritains.
Համիւր (փրոյ, փրով) *s.* Bro-
che. Ի Համիւր Հարկանել, em-
bro-

brocher, mettre en broche.

Համիրակ (ի, ալ) *s.* Contre-hâtier.

Համիրել (եմ, էջի) *v, a.* Embrocher : transpercer.

Հանալուի (լիսյ, լիսով) *adj.* Dont la tête ressemble à celle d'un chien.

Հանալուի (էջի, էջալ) *adj.* Canin, qui tient du chien.

Հանակնի (աթի, աթալ) *adj.* Qui a un museau comme un chien.

Հանաձուկն (ձկան, ձկամբ) *s.* Ronsette, chien marin; requin.

Հանաձուկ (ի, էլ) *s.* Tique.

Հանի (ի, էլ) *s.* Fer rouge : foudre, tonnerre : charbon ardent ; feu, étincelle, éclat.

Հանիալ (է, ալ) *adj.* Foudroyé, frappé de la foudre, ou du tonnerre. **Հանիալ** լինել, être foudroyé.

Հանիալակ (եմ, էջի) *v, a.* Foudroyer, frapper de la foudre ; fulminer.

Հանիալակութի (թի, թի) *s.* Foudroissement.

Հանիալի *adj, ind.* Foudroyant ; fulminant.

Հանիալակութի (թի, թի) *s.* Fulmination.

Հանիալի *adj, ind.* Ardent comme une foudre.

Հանիալի (էջի, էջալ) *adj.* Voyez **Հանիալի** :

Հանիալի (թի, թի) *s.* Fulguration : Voyez **Հանիալակութի** :

Հանիալ (իւր, իւրով) *s.* Prix d'un chien : salaire d'une prostituée.

Հանի (եմ, էջի) *v, n.* Cliquer, craquer, craqueter ; bruire, éclater, peter, petiller ; tonner ; détonner ; siffler.

Հանի *s, ind.* Cliquetis, bruit, craquetement ; bruissement, éclat, fracas, petillement ; explosion ; sifflement.

Հանի (լիսյ, լիսով) *s.* Voyez **Հանի** :

Հանի (պի, պիալ) *s.* Chemise : aube ; surplis.

Հանի (եմ, էջի) *v, a.* Voyez **Հանի** :

Հանի Voyez **Հանի** :

Հանալուի Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի *adj, ind.* Rouge, de couleur rouge.

Հանալուի (ամ, ալ) *v, n.* Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի (իւր, իւրով) *s.* pl. Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի (եմ, էջի) *v, s.* Faire devenir rouge, cotifondre ; couvrir de honte.

Հանալուի (իւր, իւրով) *v, n.* Devenir rouge, avoir honte.

Հանալուի (թի, թի) *s.* Rouge, honte.

Հանալուի (լիսյ, լիսով) *s.* Grand morceau de sel minéral.

Հանալուի Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի *s, ind.* Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի (լիսյ, լիսով) *s.* Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի Voyez **Հանալուի** :

Հանալուի (ի, ալ) *s.* Rayon, rais, trait de lumière : pousse, jet ; scion, bourgeon, surgen, rejeton ; branche, rameau ; pêtreau ; plant ; plantard, planton : fils, génération, postérité, descendants.

Հանալուի *adj, ind.* Qui pousse des rejetons.

Հանալուի (եմ, էջի) *v, a, et n.* Pousser, jeter ; pulluler, germer ; drageonner.

Հանալուի (ի, էլ) *adj, et ado.* Plusieurs, beaucoup, en abondance ; très, fort : assez, suffisamment, autant qu'il faut. **Հանալուի** է, c'est assez, il suffit, c'est beaucoup.

Հանալուի (ի, ալ) *adj.* Qui parle beaucoup, grand parleur, babillard, bavard, caqueteur, causeur, jaseur, discoureur, verbeux.

Հանալուի (եմ, էջի) *v, n.* Parler beaucoup, ou trop, babiller, caqueter, causer, bavarder.

Հանալուի (թի, թի) *s.* Babil, caquet, jaserie, parlerie, verbiage, verbosité.

Հանալուի (էջի, էջալ) *adj.* Qui vit long tems.

Հանալուի (ի, ալ) *adj.* Qui mange beaucoup, gourmand, glouton, goulu, grand mangeur, vorace, dé-

vorateur, briseur, celui qui brise.
Համահերոթիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Gourmandise, glotonnerie, voracité.
Համահանար, *adj, ind.* Très-
 sage, fort savant, qui a beaucoup de
 sagesse, judicieux.
Համահալ (ամ, ապայ) *v, n-p.*
 Suffire, se contenter, être content.
Մահաւուր շամահալ, se passer de
 quelque chose, se contenter de peu.
Համաշուրջ, *adj, ind.* Voyez
Բազմաշրջիկ.
Համաշուր, *adj, ind.* Abondant
 d'eau, qui a beaucoup d'eau.
Համացուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
s. Contenter, rendre content, suffire.
Համիլ (եմ, ահալ) *v, n-p.* Vo-
 yez **Համահալ**.
Համաշունթի Voyez **Համահա-**
աւթի.
Հատութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Abon-
 dance, grand nombre, quantité.
Հաարուան (ի, աւ) *s.* Fontai-
 ne, bassin avec des jets d'eau.
Հար (ի, իւ) *s.* Fil, file, enfilade,
 suite, série, continuation, or-
 dre, rang; concaténation, liaison,
 chaîne, cordon; pile; crépe, crapau-
 daille; étamine; gaze. **Հարք մար-**
դարաց, fil de perles.
Հարադիծ (դծի, դծաւ) *s.* Vo-
 yez **Հարադիր**.
Հարադիր (դրի, դրաւ) *s.* Com-
 position, écrit, tissu d'un discours;
 alphabet, les lettres mises par ordre.
Հարադեւ Voyez **Հարադիր**.
Հարադրած (ի, աւ) *s.* Compo-
 sition, ouvrage, écrit.
Հարադրել (եմ, եցի) *v, a.* Com-
 poser, écrire, mettre par écrit.
Հարադրութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Com-
 position, écrit, ouvrage: Voyez **Հա-**
րադրութի.
Հարադաս (ի, իւ) *adj.* Mis par
 ordre, rangé.
Հարադասել (եմ, եցի) *v, a.*
 Ranger, arranger, mettre par ordre;
 conjoindre.
Հարադասութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Arrangement, ordre, structure.
Հարադրել (եմ, եցի) *v, a.* Com-
 poser, construire, faire, former.
Հարադրութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Com-
 position, construction; syntaxe.
Հարած (ի, իւ) *s.* Construction,
 composition, arrangement.

Հարահան (ի, աւ) *s.* Hymne,
 cantique; livre des hymnes de l'E-
 glise.
Հարահարգել (եմ, եցի) *v, a.*
 Voyez **Հարահաւել**.
Հարահնոց (ի, աւ) *s.* Livre des
 hymnes de l'Eglise.
Հարահցել (եմ, եցի) *v, a.* Con-
 joindre, unir ensemble, enchaîner.
Հարահցութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Con-
 jonction, enchaînement, connexion.
Հարահիւսել (եմ, եցի) *v, a.*
 Composer.
Հարահանել (եմ, եցի) *v, a.* Con-
 joindre, composer.
Հարահանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Composition, conjunction, connexion,
 liaison.
Հարայարել (եմ, եցի) *v, a.* Vo-
 yez **Հարահցել**.
Հարայարմար, *adj, ind.* Compo-
 sé, formé, accommodé.
Հարայարմարել (եմ, եցի) *v, a.*
 Composer, former, accommoder.
Հարայարութի Voyez **Հարահ-**
ցութի.
Հարայոդ, *adj, ind.* Conjoint.
Հարայոդել (եմ, եցի) *v, a.* Con-
 joindre.
Հարահալ (ամ, ապայ) *v, n-p.*
 Se mettre par ordre, s'arranger.
Հարապ (ի, աւ) *s.* Sirop.
Հարաւ (ոյ, ու) *s.* Pus, bour-
 billon, matière corrompue; saïie.
Հարաւ Թոռնաւոր, virus.
Հարաւարողի, *adj, ind.* Puru-
 lent, sanieux, qui produit une ma-
 tière corrompue.
Հարաւածոր, *adj, ind.* Voyez
Հարաւարողի.
Հարաւահիւս (ոյ, ու) *s.* Icho-
 roïde.
Հարաւահաւ, *adj, ind.* Puant,
 virulent.
Հարաւահաւութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.*
 Puant, mauvaise senteur.
Հարել (եմ, եցի) *v, a.* Enfiler,
 arranger, composer, liasonner; met-
 tre par ordre.
Հարելիւսալ (ամ, Թապայ) *v,*
n. Concourir, aller de compagnie,
 suivre.
Հարի (ի, իւ) *s.* Voyez **Հար-**
իւսի.
Հարիւղոյն (դուի, դուիւ) *s.*
adj, comp. Très-mobila.
 Tit 2 Հար.

Հարժական (ի, աւ.) *adj.* Mobile, capable de mouvement, meuble, mobilier, volant. **Կամուրջ շարժական**, pont leviss.

Հարժականութի (թի, թի) *s.* Mobilité.

Հարժակեմ, *adj. ind.* Qui a un fondement mobile, inconstant, instable.

Հարժառիթ (աթի, աթիւ) *s.* Motif, cause, objet.

Հարժարան (ի, աւ.) *s. et adj.* Instrument à mouvoir: qui meut.

Հարժեղ (եմ, եցի) *v. a.* Mouvoir, remuer, émouvoir, déplacer, démarrer, faire mouvoir; agiter, ébranler, secouer, hocher; exciter, piquer, pousser: dandiner; brandiller.

Հարժիլ (իմ, ժեցայ) *v. n-p.* Se mouvoir, se remuer, s'émouvoir, s'ébranler, se démener, s'agiter; se trémousser. **Հարժիլ տարապայման**, gesticuler.

Հարժիւն, *s. ind.* Voyez **Հարժումն**.

Հարժել (եմ, եցի) *v. a.* Agiter, ébranler, secouer: Voyez **Հարժիլ**.

Հարժական (ի, աւ.) *adj.* Qui meut, qui est capable de mouvoir, mouvant, remuant.

Հարժողութի (թի, թի) *s.* Mouvement: mobilité.

Հարժում (ոյ, ու) *s.* Voyez **Հարժումն**.

Հարժութի (թի, թի) *s.* Voyez **Հարժումն**.

Հարժումն (ժման, ժմամբ) *s.* Mouvement, motion, émotion, remuement, remuage; agitation, ébranlement, secouement; commotion; excitation, provocation; fluctuation; tremblement, tressaillement: geste, action. **Տարապայման շարժումն**, gesticulation.

Հարժուն (ի, իւ) *adj.* Mobile, capable de mouvement, meuble; mobilier. **Առաջին շարժուն**, le premier mobile.

Հարխաւ (ի, իւ) *s.* Usure, intérêt illégitime.

Հարունակ (ի, աւ.) *adj. s. et adv.* Continu, continuuel: à la continue, continuellement, continuellement.

Հարունակել (եմ, եցի) *v. n.* Continuer, durer; persévérer.

Հարունակութի (թի, թի) *s.* Continuité; continuation, suite, durée.

Հաւակի Voyez **Արշաւակի**.

Հալաւ (ի, աւ.) *s.* Pandore.

Հալիլ (լի, լաւ) *s.* Trace, vestige, piste, marque du pied, pas: sentier, chemin, voie, route, allée. **Հալիլ մարտակի**, orbite d'un planète.

Հալիլայ Voyez **Հալիլայ**.

Հալիլայ (ի, իւ) *s.* Saphir.

Հալար (ի, աւ.) *s.* Sucre. **Հալար զանի**, sucre candi. **Պատել** ou **համեմել շաքարաւ**, sucrer.

Հալարեղէնք (ղինայ, զինք) *s. pl.* Sucrerie; confitures; dragées.

Հեղ, *adj. ind.* Oblique, de travers. **Աւելի շեղ**, obliquement, de biais, de travers: Voyez **Հեղ**.

Հեղք (ի, իւ) *s.* Lame de couteau.

Հեղիլ (իմ, զեցայ) *v. n-p.* Biaiser, être de travers, pencher, déverser, s'écarter, faire une digression.

Հեղումն (թի, թի) *s.* Obliquité.

Հեղումն (զման, զմամբ) *s.* Digression; guingois, travers. **Հեղումն տարակայ**, aberration.

Հեղմ (ի, իւ) *s.* Tas, monceau, amas, ramas, pile, assemblage, entassement, accumulation.

Հեղմեղայ (կումի, կումիւ) *s.* Voyez **Հեղմ**.

Հեղմակումել (եմ, եցի) *v. a.* Entasser, mettre en tas, accumuler, amasser, empiler.

Հեղմեղմ, *adj. ind.* Fort entassé, ou accumulé.

Հեղմել (եմ, եցի) *v. a.* Tasser, entasser, mettre en tas, amasser, ramasser, amonceler, empiler, engorger.

Հեղմ (ի, իւ) *adj. s. et adv.* Aigu, pointu: poignard, dague, bayonette, stylet: accent aigu: Voyez **Հեղմակի**.

Հեղմակի, *adv.* En perçant; en pointe: directement, tout droit, en travers.

Հեղմանիւն (ի, աւ.) *s.* Accent aigu.

Հեղմաւոր (ի, աւ.) *adj.* Pointu: qui est muni d'un poignard, d'une bayonette.

Հեղմել (եմ, եցի) *v. a.* Rendre

aigu, ou pointu: prononcer, ou marquer d'un accent aigu, accentuer.

Հշտուհ (*սման, սմամբ*) *s.* Accent aigu: pointe. **Ի շշտուհ անկանի**, se terminer en pointe.

Հերամ (*ոյ, ու*) *s.* Ver à soie.

Հերաս (*ի, եւ*) *s.* Voyez **Հերամ**.

Հերի (*ի, եւ*) *s.* Une grande cuiller (ustensile de cuisine).

Հեր (*ի, եւ*) *s.* Éclat de bois, partie de bois rompu en long: pièce, morceau. **Հեր ասկանաց**, douve.

Հեր կերպասու, raie d'une étoffe.

Հերասկոտոր, *adj, ind.* **Հեր ասկոտոր ասիւ**, Tailler en pièces.

Հերասուր (*ի, աւ*) *adj.* Fourni d'éclat de bois. **Կերպաս շերասուր**, étoffe à raies.

Հերակ (*եմ, եցի*) *v, a.* Fendre du bois en long: tailler, couper en pièces.

Հերոր (*շերորի, շերորիւ*) *s.* (mot hébreu) Hautbois: Voyez **Փող**.

Հէկ (*շիկի, շիկաւ*) *adj.* Fauve, jaune, rouge.

Հէն (*շիկի* ou *շիւու*, *շիկիւ* ou *շիւու*) *s.* Habitation, établissement; lieu peuplé, ou habité: village, villette.

Հէր (*շերի, շերիւ*) *s.* **Styrax**, storax.

Հէդդ (*շգեդ, շգեդդ*) *s.* Bouton d'habillement qui sert d'ornement à la noblesse.

Հիթ (*շիթի, շիթիւ*) *s.* Goutte, petite partie d'une liqueur, larme.

Հիթ աւ շիթ, goutte à goutte.

Հիթիւ (*եմ, եցի*) *v, n.* Mordre, piquer.

Հիւ (*շիի, շիիւ*) *adj.* Louche, bigle. **Հիւ ասկարիկիւ**, loucher, bigler, regarder de travers, ou en bigle.

Հիկադոն, *adj, ind.* Voyez **Հէկ**.

Հիկաթան (*ի, եւ*) *s.* Soupe, ou potage jaune.

Հիկադար, *adj, ind.* Rouge, jaune.

Հիկանաւ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Devenir jaune, ou fauve.

Հիկադոն, *adj, ind.* Fourni d'une sangle jaune, ou rouge.

Հիկն, *adj, ind.* Jaune, rouge.

Հիկիւ (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* Rougir, devenir rouge, ou jaune: rougir, avoir honte, ou confusion.

Հիշ Voyez **Հիշ**.

Հիշ Voyez **Հիշ**.

Հիշադեց, *adj, ind.* Séreux, ichoreux, plein de sérosité.

Հիշադեց (*սիւր, սիւր*) *adj.* Séreux, ichoreux.

Հիշակ (*շիկի, շիկաւ*) *s.* Petit lait; sérosité, ichor.

Հիշակ (*ոյ, ու*) *s.* Voyez **Հիշակ**.

Հիշական (*ի, աւ*) *adj, et s.* Villageois, paysan; rustique, champêtre, inculte, peu poli, grossier, rude, incivil.

Հիշականադոն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Fort grossier, pa-lot, pitaud, rustre, rustaud.

Հիշականադոն, *adv.* Fort grossièrement, rustiquement, vilainement, rudement, incivilement.

Հիշակեց (*եցի, եցաւ*) *adj, et s.* Villageois, paysan, qui demeure dans un village.

Հիշակի (*միշի, միշաւ*) *s.* Le milieu des habitations.

Հիշակում, *s, ind.* Lieu où il y a beaucoup d'habitations.

Հիշդ Voyez **Հիշդ**.

Հիշիւ (*եմ, եցի*) *v, a.* Bâti-r, construire, faire, fonder; édifier. **Վերադն շիշիւ**, rebâti; réédifier.

Հիշում (*ոյ, ու*) *s.* Bâtiment, édifice, fabrique: Voyez **Հիշում**.

Հիշում (*թի, թի*) *s.* Construc-tion; bâtisse; fondation; édification: habitation, établissement: Voyez **Հիշում**.

Հիշ (*շիի, շիիւ*) *s.* Albâtre: carafe, bocal, bouteille, fiole.

Հիշանիւ (*եմ, շիշայ*) *v, n-p.* S' éteindre, s' amortir, mourir, passer, cesser, s' éteindre.

Հիշանաւ, *adj, ind.* Qui se peut éteindre, ou passer, amortissable.

Հիշում (*լման, լմամբ*) *s.* Ex-tinction.

Հիշումանիւ (*եմ, լուցի*) *v, s.* Éteindre, faire mourir, tuer, amor-tir, étouffer. **Հիշումանիւ զծարաւ**, éteindre, ou éteindre la soif.

Հիշիկ (*րիկի, րիկաւ*) *s.* Huile de sésame.

Հիշիկ (*րմի, րմաւ*) *s.* Tombeau, sépulcre, monument; mausolée; sar-cophage; cénotaphe.

Հիշումար (*ի, աւ*) *adj.* Qui a un tombeau, enterré.

Հիշ (*ի, եւ*) *s.* Fétu, brin, &c char-

charde, éclat de bois, ou de paille : petite branche d'arbre.

Շիղարեր (*ի, աւ.*) *adj.* Qui apporte un brin de paille.

Շիղարէա (*գիտի, դիտաւ.*) *adj.* Qui observe un fœtu.

Շիկոր Voyez **Շեկոր**.

Շլահն (*հան, հանի*) *adj.* Voyez **Շիլ**.

Շլամիւս (*մտի, մտաւ.*) *adj.* Aveugle d'esprit, fou, insensé.

Շլամուծի (*թի, թի*) *s.* Obscurité, ou faiblesse d'entendement, folie, aveuglement.

Շլահալ (*ամ, ալալ*) *v, n-p.* Devenir louché, ou bigle : s'obscurcir.

Շլացութիւն (*թի, թի*) *s.* Éblouissement, obscurcissement, aveuglement.

Շլացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Éblouir, offusquer, obscurcir, aveugler.

Շլուս (*ի, աւ.*) *adj.* (mot grec) Vert ; pâle.

Շլոր (*ոյ, ու*) *s.* Prune. **Շլոր վայրի**, prunelle, prune sauvage.

Շլոր շոր, pruneau, prune sèche.

Շլորենի (*նւոյ, նեաւ.*) *s.* Prunier. **Վայրի շլորենի**, prunellier.

Շլուծի Voyez **Շլացութի**.

Շիսիւլ (*եմ, ելի*) *v, n.* Siffler (en parlant d'une flèche, d'une balle) ; faire un bruit aigu.

Շիսիւն, *s, ind.* Sifflement, cliquetis, bruit, éclat.

Շլարեր Voyez **Շիղարեր**.

Շլադիր Voyez **Ղոթ դիր**.

Շլաշ Voyez **Շլարշ**.

Շլաշառն (*ի, իւ.*) *s.* Voile fort clair, gaze, crêpe.

Շլարշ (*ի, իւ.*) *s.* Voile d'une religieuse : Voyez **Շլաշառն**.

Շլծայ (*ի, իւ.*) *s.* Chaîne ; chaitnette : liens, fers, ceps. **Արկանիւլ** ou **կարիւլ** 'ի շլծայս, enchaîner.

Շլծայադործ (*ի, աւ.*) *s, et adj.* Chaînetier : enchaîné, composé d'anneaux entrelacés les uns dans les autres.

Շլծայաւոր, *adj, ind.* Qui est composé d'anneaux entrelacés, lié, enchaîné.

Շլծայիւլ (*եմ, ելի*) *v, a.* Enchaîner.

Շլծայորէն, *adj, ind, et adv.* En forme d'une chaîne.

Շղմարար Voyez **Շղմարար**.
Շղուարարայ Voyez **Շղմարար**.

Շղարաւարայ (*ի, իւ.*) *adj.* Fripon, fourbe, trompeur.

Շիլ (*իմ, ձեցայ*) *v, n-p.* Être plein de sérosité, se gâter.

Շարարայ (*ի, իւ.*) *adj.* Adultère, coquin, prostitué, impudique, insolent.

Շալ (*ամ, ալալ*) *v, n-p.* Commettre l'adultère.

Շահահն (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Cynique.

Շահիրայ, *adj, ind.* En forme de chien, comme un chien.

Շալոյ (*ցողի, ցողաւ.*) *adj, et s.* Adultère : fornicateur.

Շիլիւլ (*եմ, ելի*) *v, a.* Flatter.

Շիկ, *s, ind.* Petit chien. **Շիկ ասուլ**, canicule.

Շիւսիւլ Voyez **Շահահնի**.

Շիւսողոյ (*ի, իւ.*) *s.* Solanum, douce - amère.

Շնորհ (*ի, իւ.* ou plutôt **Շնորհք**, *հայ, հայ*) *s, pl.* Grace, bonnes grâces, bienveillance, don ; faveur ; bon office, auspice, bénéfice, service ; pardon : agrément, plaisir : bonne

grâce : remerciement : aide, ou secours de Dieu. **Շնորհս մատուցանել** ou **ուսնել**, rendre grâces, remercier, reconnaître. **Շնորհս դասնել**, être en

grâce auprès de quelqu'un ; mériter. **Շնորհս առնել աւից**, faire grâce à quelqu'un, favoriser, gratifier.

Չիկիլի շնորհայ, diagracier.

Շնորհաւոր, *adj, ind.* Qui distribue, qui donne les grâces.

Շնորհաւորիւլ (*եմ, ելի*) *v, a.* Distribuer, ou donner la grâce.

Շնորհաւորութի (*թի, թի*) *s.* Distribution de la grâce, don, grâce.

Շնորհադիր, *adj, ind.* Écrit d'une manière gracieuse.

Շնորհալուս, *adj, ind.* Gracieux, agréable.

Շնորհադործ, *adj, ind.* Qui produit la grâce.

Շնորհաւոր, *adj, ind.* Orné de grâces ; gracieux, joli, gentil.

Շնորհաւորիւլ (*եմ, ելի*) *v, a.* Orner de grâces ; rendre gracieux.

Շնորհալի (*լույ, լուս.*) *adj.* Plein de grâces ; gracieux, joli, beau, charmant, gentil, avenant.

Շնոր

Ընդհանր. *adj, ind.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *adj, ind.* Éclairé par la grâce: clair, luisant, éclatant; gracieux, joli, charmant.

Ընդհանր. *adj, ind.* **Ընդհանր.** *pl, ind.* Remercier, rendre grâces, reconnaître; se contenter.

Ընդհանր. *pl, ind.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Gracieux; reconnaissant, qui a de la gratitude.

Ընդհանր. *(pl, pf) s.* Gratitude, reconnaissance; grâces, action de grâces, remerciement.

Ընդհանր. *adj, ind.* Reconnaissant, qui a de la gratitude, qui rend grâces. **Ընդհանր.** *pl, ind.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *adj, ind.* Qui fait, qui donne la grâce.

Ընդհանր. *adj, ind.* Qui est renouvelé par la grâce.

Ընդհանր. *adj, ind.* Qui est fourni de jolies branches.

Ընդհանր. *adj, ind.* Gracieux, joli, illustre, éclatant, charmant.

Ընդհանր. *adj, ind.* Comble de grâce: gracieux, charmant.

Ընդհանր. *adj, ind.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *(h, h.) adj.* Bien obligé: obligé.

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Qui vend la grâce, simoniaque.

Ընդհանր. *(pl, pf) s.* Vente de la grâce, ou des choses sacrées, simonie.

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Qui donne la grâce; qui donne, qui fait la grâce.

Ընդհանր. *pl, ind.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *adj, ind.* Qui donne la grâce: donne, gratuit.

Ընդհանր. *(pl, pf) s.* Don de la grâce; grâce, bénéfice.

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Gracieux, habile.

Ընդհանր. *(h, m.) v, a.* Rendre gracieux, orner de grâces: congratuler, féliciter.

Ընդհանր. *(pl, pf) s.* Congratulation, félicitation.

Ընդհանր. *(h, m.) v, a.* Don-

ner, faire grâce, accorder, concéder, octroyer, entériner; pardonner, remettre.

Ընդհանր. *adj, ind.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *adv.* Pour faire un plaisir, par acception de personne.

Ընդհանր. *(pl, pf) s.* Adultère: fornication.

Ընդհանր. *(h, m.) v, n.* Souffler, respirer.

Ընդհանր. *adj, ind, et adv.* Avec un souffle, ou un soupir.

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *(h, m.) s.* Bouches, ouverture, soupirail.

Ընդհանր. *(h, m.) s, pl.* Soupirail.

Ընդհանր. *(h, m.) v, n-p.* Être animé, vivre.

Ընդհանր. *(pl, pf) s.* Respiration, souffle, haleine.

Ընդհանր. *adj, ind.* Essoufflé, hors d'haleine: mortel. **Ընդհանր.** *adj, ind.* Essoufflé.

Ընդհանր. *(h, h.) adj.* Asthmatique, haletant, étouffé. **Ընդհանր.** *(h, h.) adj.* Étouffer, avoir la respiration empêchée.

Ընդհանր. *(pl, pf) s.* Asthme, courte-haleine; étouffement.

Ընդհանր. *(h, m.) adj, et s.* Animal, vivant: sensuel.

Ընդհանր. *(h, m.) v, a.* Animer, donner une âme, vivifier.

Ընդհանր. *(h, m.) s.* Trachée-artère.

Ընդհանր. *(h, m.) s.* Salpêtre: Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *(h, m.) adj.* Pneumatique. **Ընդհանր.** *(h, m.) adj.* machine pneumatique.

Ընդհանր. *(h, m.) v, n.* Respirer, souffler; siffler; inspirer.

Ընդհանր. *(h, m.) s.* Artère; veine.

Ընդհանր. *(h, m.) s, ind.* Voyez **Ընդհանր.**

Ընդհանր. *(h, m.) s.* Respiration, souffle, haleine; aiffement; inspiration.

Լոտր (լոտր, Լոտր) *s.* Loutre :
Voyez **Ծղուկ** :

Լոտրոց (ու, ու) *s.* Faim canine, boulimie.

Լոտրե (կմ, էյե) *v, n.* Chuchoter ; parler bas, murmurer.

Լոտրե (կմ, էյե) *s, ind.* Chuchoterie ; murmure.

Լոտրե (լոտր, Լոտր) *s.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (լ, ind.) *s.* Bruit.

Լոտր (լոտր, Լոտր) *s.* Vapeur, fumée, exhalaison ; bouffée, soufflé.

Լոտրե (կմ, էյե) *adj, ind.* Vapoureux.

Լոտրե (կմ, էյե) *adj, ind.* Vapoureux.

Լոտր (կ, էյե) *adj.* Rapporteur, qui fait des rapports malicieux : flatteur.

Լոտրե (կմ, էյե) *v, n.* Rapporter, faire des rapports malins : flatter.

Լոտրե (կմ, էյե) *s.* Rapport malin, ou malicieux : flatterie.

Լոտր (լ, ու) *s.* Rayon, trait de lumière, rais. **Լոտր արծաթե**, jeter des rayons, rayonner.

Լոտր (կ, էյե) *adj.* Orné de rayons, lumineux, brillant.

Լոտր (կմ, էյե) *v, n.* Rayonner, briller, luire, reluire, flamboyer, jeter un grand éclat.

Լոտր (կ, էյե) *s.* Jet des rayons de lumière (nom d'un temple, et d'une fête parmi les Arméniens).

Լոտր (կ, ու) *adv.* Comme le rayon du soleil.

Լոտր (կմ, էյե) *v, s.* Faire rayonner ; faire flamboyer, ou briller : échauffer.

Լոտր (կ, էյե) *s.* Navet, rave ; navette.

Լոտր Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կ, ind.) *s.* Lueur, éclat, resplendissement : chaleur.

Լոտր (կմ, էյե) *v, n.* Resplendir, éclater, étinceller, flamboyer, reluire, briller.

Լոտր (կ, ind.) *s.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կ, ind.) *adj, ind.* Luisant, reluisant, flamboyant, éclatant, brillant, étincelant.

Լոտր (կ, էյե) *adj.* Adulateur, flatteur, cajoleur, enjôleur, patelin.

Լոտր (կ, ու) *adj.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կմ, էյե) *v, s.* Flatter, cajoler, enjôler, caresser ; paterliner.

Լոտր (կմ, էյե) *s.* Adulation, flatterie, cajolerie, paterlinage.

Լոտր (կ, ու) *adj.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կմ, էյե) *v, s.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կմ, էյե) *s.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կ, ու) *s.* Pin : Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կ, ու) *s.* Épinards.

Լոտր (կ, ու) *adj.* Agile, léger, dispos, prompt, actif, rapide, adroit.

Լոտր (կմ, էյե) *v, s.* Oter, ravir.

Լոտր (կմ, էյե) *v, s.* Enlever, ravir, ôter, dérober.

Լոտր (կ, էյե) *adj.* Débauché, crapuleux, goinfre.

Լոտր (կմ, էյե) *v, n-p.* Se débaucher, crapuler, goïsafrer.

Լոտր (կ, ու) *adj.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կմ, էյե) *s.* Débauche, crapule, goïsafrerie.

Լոտր (կմ, էյե) *adj.* Étourdi, étonné, surpris, embarrassé.

Լոտր (կմ, էյե) *v, s.* Étourdir, étonner, surprendre, frapper d'étonnement.

Լոտր (կմ, էյե) *v, n-p.* S'étourdir, s'étonner, être surpris, ou frappé d'étonnement.

Լոտր (կմ, էյե) *s.* Étourdissement, étonnement, surprise.

Լոտր (կմ, էյե) *v, n.* S'empresser, se hâter, se dépêcher.

Լոտր (կմ, էյե) *s.* Empressement, hâte.

Լոտր (կ, ու) *s.* Marché : Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կ, ու) *s.* Voyez **Լոտր** :

Լոտր (կ, ու) *s.* Chien : a-dultère. **Լոտր** (կ, ու) *s.* Chienne. **Լոտր** ou **Լոտր** (կ, ու) *s.* chénil. **Լոտր** (կ, ու) *s.* chienner.

Լոտր (կ, ու) *s.* Respiration, souffle, haleine, vent : esprit, ame.

Լոտր (կ, ու) *s.* Lis.

Լոտր (կ, ու) *adj, ind.* Nourri entre les lis.

Լոտր (կ, ու) *adj.* Fait en

en forme de lis, fleurdelisé.

Ըռլանապարզ, *adj, ind.* Orné de fleurs de lis, fleurdelisé.

Ըռլանահան (*ի, ալ*) *adj.* De lis, qui appartient à la fleur de lis.

Ըռլանաձև, *adj, ind.* Voyez **Ըռլանադործ**.

Ըռլանանալ (*ամ, նացայ*) *v, n-p.* Devenir un lis.

Ըռլել (*իմ, եցի*) *v, n.* S'amuser, perdre le tems.

Ըռլմայ (*ի, իւ*) *s.* Sésame.

Ըռլաբան (*ի, իւ*) *adj.* Qui parle vite.

Ըռլապարզ (*գունի, գունիւ*) *adj comp.* Plus agile, fort actif.

Ըռլաժիւր, *adj, ind.* Agile, léger, actif, dispos.

Ըռլաաւազայ, *adj, ind.* Qui glisse vite, fort glissant.

Ըռլապիտ, *adj, ind.* Voyez **Ըռլաժիւր**.

Ըռլապիտութիւն (*թի, թիւ*) *s.* Vitesse, célérité, rapidité, agilité, légèreté, promptitude.

Ըռլթի (*լիթան, լիթամբ*) *s.* Lèvre; bord, orifice.

Ըռլթի, *pre, et adv.* Autour, alentour, aux environs. **Ըռլթի զեկեղեցես**, autour de l'église. **Ըռլթի անիւ**, promener; parcourir. **Ըռլթի արհանել**, tendre, dresser. **Ըռլթի գալ**, se promener, faire un tour. **Ըռլթի հայել**, regarder aux environs. **Ըռլթի պարաւել** *ou* **փակել**, environner, entourer, ceindre.

Ըռլթարանի Voyez **Ըրթարանի**.

Ըռլթանակի, *pre, et adv.* Autour, alentour, aux environs; en rond, circulairement.

Ըռլթառ (*ի, ալ*) *s.* Pluvial, chape; chasuble.

Ըռլթունելութիւն (*թի, թիւ*) *s.* Contenance, enceinte.

Ըռլփայ (*ի, իւ*) *s.* Collyre.

Ըռլք (*լիլայ, լիլայ*) *s.* Lustre, brillant, éclat, splendeur, appareil, pompe, honneur, gloire, magnificence. **Ըռլք զանել**, honorer, rendre honneur, et respect. **Ըռլք զլիլայ**, voile, couverture de tête de femme.

Ըլիլ (*իմ, եցի*) *v, n.* Siffler, huer.

Ըլիւն, *s, ind.* Sifflement, huée.

Ըլարել (*իմ, եցի*) *v, a.* Plâtrer,

farder. **Ըլարել զերես**, se farder, se plâtrer.

Ըլեւ (*ի, իւ*) *s.* Voyez **Ըլիւ**.

Ըլլ (*ի, իւ*) *adj.* Prodigue, dissipateur, dépensier; débauché.

Ըլլաժիւր, *adj, ind.* Dissolu: Voyez **Ըլլ**.

Ըլլել (*իմ, լիցայ*) *v, n-p.* Prodiguer, vivre en prodigue, dissiper, faire des profusions; se débaucher, s'abandonner à la débauche.

Ըլլութիւն (*թի, թիւ*) *s.* Prodigalité, profusion, dissipation; débauche, désordre, excès.

Ըլիկն, *s, ind.* Tumulte, bruit, confusion.

Ըլիկ (*անի, անիւ*) *s.* Éclat, bruit, rumeur; son.

Ըլիլանի, *adj, ind.* Qui fait un bruit éclatant.

Ըլիլանի (*լանան, լանամբ*) *s.* Voyez **Ըլիլ**.

Ըլիլել (*իմ, եցի*) *v, n.* Faire un bruit éclatant, sonner.

Ըլիլիւն, *s, ind.* Voyez **Ըլիկ**.

Ըլիլութիւն (*լիլան, լիլամբ*) *s.* Voyez **Ըլիկ**.

Ըռլայ (*ի, ալ*) *s.* Hâte, empressément, diligence, précipitation. **Ըռլայ ապահայի**, trop grande hâte, empressément. **Ըռլայ ապահայի ի զլիլայ զանել**, presser fort. **Ըռլայալ**, **լռլայ** *ou* **լռլայ** **լռլայ**, avec hâte, avec diligence; à la hâte, avec précipitation, avec empressément.

Ըռլայել (*իմ, եցի*) *v, a.* Hâter, presser, diligenter, précipiter.

Ըռլայելութիւն (*իմ, ըլլի*) *s.* Voyez **Ըռլայել**.

Ըռլայիլ (*իմ, պիցայ*) *v, n-p.* S'empresser, se hâter.

Ըռլարան (*ի, ալ*) *s.* Magasin, décharge, sommelier; dépense, garde-manger; cellier, cave.

Ըռլարանայից, *adj, ind.* Dont les magasins sont pleins.

Ըռլարանայալ (*ի, ալ*) *s.* Voyez **Ըռլարանայալ**.

Ըռլարանայալ (*ի, ալ*) *s.* Magasinier; sommelier; cellier.

Ըռլարանայալութիւն (*թի, թիւ*) *s.* Charge d'un magasinier.

Ըռլարանիլ (*իմ, եցի*) *v, a.* Emmagasiner, mettre en magasin; encaver; serrer, conserver, amasser.

Ըռլարանիլ (*իմ, եցի*) *v, a.* Con-

fondre, mêler, brouiller.

Երկնական (ի, աւ) *adj.* Labial.

Երկնադժայալար, *adj, ind.* Dont le muffle est lié avec une chaîne.

Երկին Voyez **Երկին** :

Երկաթան (ի, եւ) *adj.* Qui parle par périphrase; qui tient de la périphrase.

Երկաթանել (եմ, եցի) *v, a.* Périrphaser, parler par périphrases.

Երկաթանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Circumlocution, périphrase, circuit de paroles.

Երկաթական (ի, աւ) *adj.* Circulaire.

Երկաթեղ (եմ, եցի) *v, a.* Tourner en rond, mouvoir circulairement.

Երկաթեղութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Tour, circonférence, circuit; circumvolution; périphérie.

Երկաթակ (ի, աւ) *adj, et s.* Voisin, qui demeure aux environs.

Երկաթակէք, périceciens.

Երկաղայ (ի, եւ) *adj.* Vagabond: circulaire.

Երկաղայել (եմ, յեցայ) *v, n-p.* Se promener, faire un tour; vagner, errer çà et là.

Երկաղայեկ, *adj, ind.* Voyez **Երկաղայ** :

Երկաղայութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Tour, promenade; action d'aller çà et là.

Երկաղայան, *adj, ind.* Voyez **Երկաղայ** :

Երկաղանայ, *adj, ind.* Voyez **Երկաղայ** :

Երկաղանայութիւն Voyez **Երկաղայութիւն** :

Երկաղանալ (եղոյ, եղով) *adj.* Ceint, qui porte une ceinture.

Երկաղարմ (ի, եւ) *s.* Retour.

Երկաղական (ի, աւ) *adj.* Mis aux environs.

Երկաղութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Encceinte, clôture.

Երկաղգետ (ու, ու) *s.* Jupe; ceinte.

Երկակայ (ի, եւ) *adj.* Circonvoisin, qui est aux environs.

Երկակայ տեղիք, les environs, les lieux d'alentour.

Երկակայութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Voisinage, les environs.

Երկական (ի, աւ) *adj.* Tournant: Voyez **Երկաղայ** :

Երկաղանայ, *adj, ind.* Coupé, ou retranché d'alentour.

Երկանայեց (եցի, եցաւ) *adj.* Circospect, considéré, discret; prudent.

Երկանայեցութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Circospection, prudence, considération, discrétion.

Երկանայութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Gyromantie.

Երկան (ի, աւ) *s.* Tour, tournée, circonvolution, circulation; cours, mouvement, cycle, période, révolution, retour; changement, vicissitude: roulement; virevolte: détour, anfractuosité, sinuosité: circuit, encointe, contour. **Երկաղ Զուրգ**, tournant. **Երկան առնուլ**, faire un tour: tournoyer: voltiger: pirouetter.

Երկան (ի, աւ) *s.* Cercle, cerceau, bordure, cadre; chassis; tour, circuit, rond: tournant. **Երկանալաւ**, en tour, en rond. **Երկանել**, **Երկանալաւ**, escalier en caracol.

Երկանալաւոր (ի, աւ) *adj.* Fourmi d'un cercle; rond; tournant.

Երկանալել (եմ, եցի) *v, a.* Tourner, mouvoir en rond: border; encadrer: environner; rouler: changer.

Երկանակի Voyez **Երկանակի** :

Երկանակութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Rotation, mouvement circulaire, circulation.

Երկանակօրէն, *adv.* Circulairement, en rond.

Երկանալալայ, *adj, ind.* Qui a plusieurs tours et retours.

Երկանալութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Circulation.

Երկանալոր (ի, աւ) *adj.* Tournant; périodique.

Երկաղակ (ի, աւ) *adj.* Qui fait la ronde.

Երկաղալ (ի, եւ) *adj, et s.* Qui entoure, ambiant: tour, pourtour, circonférence, circuit, ceinture, encceinte; enclos; périphérie, contour.

Երկաղալել (եմ, եցի) *v, a.* Entourer, environner, ceindre; envelopper.

Երկաղալութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Circonférence: Voyez **Երկաղալ** :

Երկաղալել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Երկաղալ** :

Երկաղալիկ, *adj, ind.* Qui environne: environné.

Երկապարհ, *adj, ind.* Encon-
flexe : environné : replié .

Երկապարհութիւն *Voyez* Երկա-
պարհութիւն :

Երկապարհել (*եմ, էցի*) *v, a.*
Entourer, environner : replier :

Երկապարհեք (*բաց, բքք*) *s, pl.*
Périsciens .

Երկապիւն, *adj, ind.* Étendu
alentour .

Երկապիւնիք (*թէ, թք*) *s.* Cein-
ture, enceinte .

Երկապիւն, *adj, ind.* Environ-
né, serré .

Երկապիւնել (*եմ, էցի*) *v, a.*
Environner, entourer, ceindre, serrer,
enfermer .

Երկապիւնութիւն (*թէ, թք*) *s.*
Action d'environner, ou d'enfermer,
entour, enceinte .

Երկապիւնել (*եմ, էցի*) *v, n.* Re-
luire aux environs .

Երկապիւնութիւն (*թէ, թք*) *s.*
Éclat, lueur brillante, lustre alen-
tour .

Երկել (*եմ, էցի*) *v, a.* Tour-
ner ; retourner ; détourner, divertir ;
rétorquer ; changer, transmuier ; bou-
lever, renverser .

Երկեցանել (*եմ, ցուցի*) *v,*
s. Promener, mener çà et là .

Երկել (*եմ, էցի*) *v, n-p.* Se
promener, marcher, aller ; parcourir ;
rouler, se mouvoir ; se changer, se
convertir .

Երկնիկ, *adj, ind.* Errant, va-
gabond .

Երկնիկել (*եմ, էցի*) *v, a.* Tour-
ner, ou changer plusieurs fois .

Երկնիկել (*եմ, էցի*) *v, n-p.*
Se tourner, se changer souvent .

Երկնիկան (*լման, Լմանք*) *s.*
Action de tourner souvent .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *s.* Ac-
tion de tourner ; changement ; ren-
versement .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *adj.* Qui
se promène, qui marche .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *v, n-p.*
Tressaillir, sauter de peur, faire un
écart, s'éloigner ; s'étonner ; être é-
bloui .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *s.* Tres-
saillement, écart, saut de peur, éloi-
gnement, aliénation ; étourdissement ;
éblouissement .

Երկնիկել (*եմ, էցի*) *v, s.*
Faire tressaillir, écarter, éloigner,
donner de l'aliénation ; étourdir, é-
blouir .

Երկնիկ (*եմ, էցի*) *s.* Trihomètre .

Երկել (*եմ, էցի*) *v, a.* Frotter,
frayer .

Երկնիկ (*եմ, էցի*) *s, adj, et adv.*
Confusion, ombrouillement, embar-
ras, brouillerie, dérangement, trou-
ble, tumulte, vacarme : confus, mé-
lé, confondu, dérangé, compliqué, in-
distinct : confusément, sans dessus
dessous, indistinctement .

Երկնիկ (*եմ, էցի*) *v, a.* Con-
fondre, mêler, brouiller, embrouil-
ler ; troubler, mettre en désordre, dé-
régler, déranger, embarrasser .

Երկնիկ (*եմ, էցի*) *s.* Con-
fusion, mélange confus, désordre,
embarras, tumulte, trouble, brouil-
lerie .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *s.* Frot-
tement, frottage, friction .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *adj.* Qui
honore, qui rend honneur et respect,
respectueux .

Երկնիկ, *adj, ind.* Honorable,
splendide, magnifique .

Երկնիկ (*եմ, էցի*) *adj.* Honorable,
splendide, magnifique, superbe, ma-
jestueux, éclatant, avenant, gentil,
joli, riche, somptueux, pompeux .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *adv.* Honorablement,
magnifiquement, splendidement, su-
perbement, richement, dignement,
noblement, majestueusement .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *adj,*
comp. Plus honorable, très-beau, su-
perbe .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *adj, ind.* Bien or-
né, splendide, magnifique, superbe .

Երկնիկ (*եմ, էցի*) *v, a.*
Orner richement, rendre superbe, dé-
corer, rendre honorable .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *adj, ind.* Bien fait,
magnifique .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *v, n-p.*
Se rendre honorable, être bien orné .

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *adj, ind, et adv.*
Voyez Երկնիկ et Երկնիկ

Երկնիկ (*լման, Լմանք*) *v,*
s. Rendre honorable, décorer .

Երկնիկ (*եմ, էցի*) *adj.* *Voyez*
Երկնիկ

Երկնիկ (*թէ, թք*) *s.* Splen-
deur,

deur, magnificence, pompe, richesses, somptuosité, majesté, célébrité, solennité.

Եթեակ (ե, աւ.) *s.* Torpille.

Եթեկոյանեկ (եմ, ցուցի) *v, i.* Étourdir.

Եթեկ (եմ, թեցայ) *v, n-p.* S' étourdir.

Եթեմեթի (թե, թթ) *s.* Étourdissement.

Եթե (ե, եւ) *s.* Espèce de gâteau.

Եշտիկե (լայ, լիււ) *adj.* Qui se peut toucher, palpable, tactile.

Եշտիկեք (լայ, լիպ) *s, pl.* Tact, toucher, attouchement.

Եշտիկե (եմ, եցի) *v, a.* Toucher, manier, tâter, palper; frôler.

Եշտիկական (ե, աւ) *adj.* Qui touche. **Եշտիկական զգուծիւն**, tact.

Եշտիկուծիւն (թե, թթ) *s.* Voyez **Եշտիւն**.

Եշտիւն (փման, փմախ) *s.* Tact, toucher, attouchement, taction, manquement; frôlement; contact.

Ո

Ո (ouq) **Օ** (ou wo Anglais dans les mots *word* et *worib*). Lettre voyelle, vingt-quatrième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois avec les lettres **Օ** et **Ս**, par exemple: **Ոձեր**, **օձեր**; **մարութ**, **մարութ**; **բարեկամ**, **բարեկամ**; **խոսարար**, **խոսարար**; **փողոցական**, **փողոցական**; **ոռորանեկ**, **առորանեկ**.

Suivie d'un **Յ**, elle se prononce comme **ՈՒ** mouillée, par exemple: **Բոյն** (pouyn). **Գոյն** (gouyn). **Գոյն** (touyn). **Կապոյն** (gabouyd). **պոյն** (bedouyd).

Ո ou **՛** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Six-centième*.

Ո (օր, օրով) *pro.* Qui, lequel. **Գիտեմք, ո՛ր է դա**, je sais qui c'est. **Ո՛ր է ձեռք իշխանի տանեկ զայդ**, qui d'entre vous oseroit faire cela? **Ո՛ր է իշխան, qui que ce soit**. **Ո՛ր է մտաւան**, à qui est ce livre?

Ո, *int.* Voyez **Ո՛ր**.

Որեքերեկ (եմ, թեցայ) *v, n-p.* Prendre courage, être encouragé.

Որեկեց, *adj, ind.* Plein d'esprit, spiritueux.

Որեկործան, *adj, ind.* Qui ruine l'esprit; ruiné spirituellement.

Որեկորցայ Voyez **Հորեկորցայ**, **Որեկ** (եմ, եցի) *v, a.* Dire, prononcer.

Որեկամբ, *adj, ind.* Qui manque de cervelle, qui a la cervelle déréglée, fou, qui a perdu le sens, ou l'esprit.

Որեկարարաւ, *adj, ind.* Qui parle, qui chante haut, ou avec esprit.

Որեկահ Voyez **Հորեկահ**.

Որեկարհ Voyez **Հորեկարհ**.

Որեկուեկ Voyez **Հորեկուեկ**.

Որեկահ Voyez **Հորեկահ**.

Որեկահանիլ (ե, եւ) *adj.* Qui poursuit la vie, mortel.

Որեկեր Voyez **Հորեկեր**.

Որեկաւա, *adj, ind.* Qui fait expirer, ou mourir: expiré, mort.

Որեկար Voyez **Հորեկար**.

Որեկոր Voyez **Հորեկոր**.

Որեքերեկ Voyez **Որեքերեկ** avec les suivants.

Որե (գւոյ, գւով) *s.* Esprit: souffle, vent: génie; ombre, manes; lutin: Voyez **Հորե**: **Որե աւանդ**, respirer, prendre du repos; être encouragé. **Յորիս ապրանք լինեկ** ou **յողոց պարեկ** ապրանք **լինեկ**, être à l'extrémité. **Փափեկ զգիւ ուրուք**, laisser, harceler, harasser, fatiguer, importuner. **Հարկանեկ զոր յորե**, ôter la vie à quelqu'un, tuer. **Իմեկ զգիւ 'ի ձեռն**, hasarder, exposer sa vie. **Յողոց հանեկ** ou **եղանեկ**, soupirer, pousser, ou faire des soupirs. **Որեւկ չափ**, s'exposant, mettant sa vie au hasard; de bon cœur.

Որեււ Voyez **Օրեււ**.

Որորեկ (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Որորեկ**.

Որորեկ (եմ, թեցայ) *v, n-p.* Cosser, se heurter; faire la guerre.

Որեի (ուոյ, նու) *s.* Hérisson, porc-épic.

Որորածեծ, *adj, ind.* **Որորածեծ առնեկ**, Frapper avec l'écorce verte d'un arbre, fouetter.

Ոլիմպիաթ ou **Ոլիմպիկաթ** (ե, եւ) *s.* Olympiade.

Ոլիմպիական ou **Ոլիմպիական** (ե, աւ) *adj.* Olympique.

Ոլիմպոս ou **Ոլիմպոս** (ե, եւ) *s.* Olympe.

Որեի

Ողբ (դան, դամբ) *s.* Voyez **Ողբ**.

Ողբագործ *s.* Voyez **Ողբագործ**.
Ողբան (ոլեռան, ոլեռամբ) *s.*
Pois; grain.

Ողբանակ, *adj, ind.* En forme d'un pois, ou d'un grain.

Ողբ (ի, էւ) *s.* Tortillement.

Ողբածեծ, *adj, ind.* **Ողբածեծ առնել**, Fouetter.

Ողբածոյ (ի, էւ) *adj*: Tordu, tortillé.

Ողբակ (ի, աւ) *s.* Accent; circonflexe: inflexion.

Ողբել (եմ, էցի) *v, a.* Tordre, tortiller; cordeler, cordonner, tresser: rouler.

Ողբումն (բման, բմամբ) *s.* Tortillement: roulement.

Ողբա *Voyez Ողբաք*.
Ողբառակ, *adj, ind.* Spiral, courbé.

Ողբառանդ (ամ, առայ) *v, n-p.* Être circonscrit, se borner, se limiter.

Ողբապահանդ (եմ, ցուցի) *v, z.* Circonscire, borner, limiter.

Ողբաք (տից, տիւք) *s, pl.* Bornes, limites, extrémités; tour, circuit, circonférence.

Ողբ (ի, աւ) *s.* Péroné.

Ու (ի, էւ) *s.* Haine invétérée, mauvaise volonté, rancune, ressentiment d'une injure. **Ուսպահել** *on ունել*, avoir de la haine, conserver du ressentiment d'une injure, se ressentir d'une injure.

Ուստի, *adj, ind.* Haineux, injurieux, outrageux.

Ուստի (ի, աւ) *adj.* Qui conserve du ressentiment d'une injure, haineux.

Ուստիութի (թի, թի) *s.* Action de conserver du ressentiment d'une injure, haine, rancune.

Ուստ (ամ, առայ) *v, n-p.* Avoir de la haine, se ressentir d'une injure: envier, porter envie.

Ուստա (ամ, խաղայ) *v, n-p.* Voyez **Ուստ**.

Ուստա (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ուստա**.

Ուստապահել (եմ, ցուցի) *v, z.* Faire conserver du ressentiment d'une injure, rendre haineux.

Ուստի, *adj, ind.* Haineux, malveillant. **Ուստիութի**, un enne-

mi juré, mortel ennemi.

Ուստիաց, *adj, ind.* Voyez **Ուստիաց**.

Ուստի (թի, թի) *s.* Voyez **Ուստի**.
Ոհ, *int.* Oh! ô! ah! ah! ha! he! ho! ouais!

Ոհ, *int.* Oh oh! ha ha! ho ho?

Ողբ (դի, ու) *s.* Lamentation, plainte, gémissement, doléance, pleura.

Ողբա առնուլ *Voyez Ողբալ*.

Ողբադին, *adj, ind, et adv.* Éploré, fondant en larmes, plaintif: lamentablement, plaintivement.

Ողբալ (ամ, առի) *v, n, et a.* Lamentar, se lamenter, gémir, plaindre, pleurer, déplorer, porter le deuil.

Ողբալի (լույ, լոււ) *adj.* Lamentable, déplorable, qui excite à la pitié; tragique.

Ողբալից, *adj, ind.* Voyez **Ողբալից**.

Ողբական (ի, աւ) *adj*: Plaintif, gémissant, qui se lamente, pleureux.

Ողբակի, *adv.* Lamentablement, plaintivement.

Ողբակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui lamente, qui déplore avec un autre.

Ողբակցի (եմ, ցեցայ) *v, n-p.* Lamentar, ou déplorer avec un autre.

Ողբակցութի (թի, թի) *s.* Compagnie d'une lamentation, d'une plainte.

Ողբաձայն (ի, էւ) *adj, et adv.* Plaintif; gémissant, qui lamente; pleureux: lamentablement, plaintivement, d'un ton lamentable.

Ողբաձայնել (եմ, կցի) *v, n.* Lamentar, pleurer, déplorer, crier d'un ton lamentable.

Ողբաձայնի, *adj, ind.* Plaintif, qui se lamente.

Ողբակ (ի, էւ) *s.* Lamentation, plainte: Voyez **Ողբակի**.

Ողբակու (ի, աւ) *adj, et s.* Qui lamente, qui déplore.

Ողբերակ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui lamente: qui compose, qui fait une élogie.

Ողբերական (ի, աւ) *adj.* Élogique; tragique.

Ողբերակութիւն (թի, թի) *s.* Action de contenir des lamentations.

Ողբերակութիւն *Voyez Ողբերակութիւն*.

Ողբերակ (եմ, կցի) *v, a.* Chanter d'un ton lamentable, lamenter, dé-

déplorer : composer une chanson élégiaque .

Ողբերդութի (թԷ, թԺ) *s.* Élégie, chanson élégiaque, romance : tragédie : lamentation .

Ողբերէն, *adv.* Voyez **Ողբակի** :

Ողբումն (բման, բամբ) *s.* Lamentation, plainte .

Ողբմպաս ou **Ողբմպիաս** (այ, աւ) *s.* Nom du vent .

Ողբմպիւթ Voyez **Ողբմպիւթ** :

Ողկոյզ (կուղոյ, կուղով ou կուղի, կուղիւ) *s.* Grappe de raisin . **Ողկոյզ մերկացեալ** (ի հասից, րաֆ, րաֆե .

Ողկուզարեր (ի, աւ) *adj.* Qui produit des grappes de raisin .

Ողկուզարդ, *adj, ind.* Fourni de grappes .

Ողկուզալի, *adj, ind.* Plein, ou abondant en grappes .

Ողկուզալից, *adj, ind.* Voyez **Ողկուզալի** :

Ողկուզար (ի, աւ) *adj.* Qui a des grappes, qui est fourni de grappes .

Ողն (ողին ou ողան, ողամբ) *s.* Échine, épine du dos : dos . **Բեկաւնէլ զողն** : rompre l'échine, échinier . **Յողն անկանիւ**, négliger, ne se pas soucier . **Յողն երթաւ**, s'incliner en arrière . **Յողն կաւ**, s'enorgueillir, s'obstiner . **Ողն առնուլ**, s'appuyer .

Ողնարեկ (ի, աւ) *adj.* Dont l'épine du dos est rompue .

Ողնաթեք (ի, աւ) *adj.* Rachitique .

Ողնայար (ի, աւ) *s.* Épine du dos, échine : buste, tronc de corps humain .

Ողնաւոր (ի, իւ) *s.* Échine, épine du dos .

Ողնամիայ (ի, իւ) *s.* Quille .

Ողնդծնեայ, *adj, ind.* Obstiné, opiniâtre, dur .

Ողնիւ (իւ, նեցոյ) *v, n-p.* Se courber .

Ողողուման, *adj, ind.* (mot grec) Tout feuillu, tout fleuri, fourni de feuilles, ou de fleurs : Voyez **Ծառկազարդ** :

Ողող (ի, իւ) *s.* Inondation, submersion : Voyez **Ողղումն** :

Ողղանիւ (իւ, զեցի) *v, a.* Voyez **Ողղել** :

Ողղակիւ (իւ, զեցոյ) *v, n-p.* Se plonger, s'enfoncer ; s'inonder .

Ողղել (կէ, եցի) *v, a.* Baigner, laver, plonger, enfoncer, inonder, submerger, couvrir d'eau .

Ողղել (զէ, զաւ) *adj.* Qui baigne, qui inonde, qui submerge .

Ողղումն (զման, զմամբ) *s.* Lavage, inondation, submersion .

Ողղմպիւթ Voyez **Ողմպիւթ** :

Ողրիկ (ի, իւ) *adj.* Lisse, uni, sans inégalité, ras, net, poli, plain .

Ողրիկարդն (զոնի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou fort poli .

Ողրիկապահան (էնի, էնիւ) *adj.* Fourni d'une coquille lisse, ou unie .

Ողրիկասարք, *adj, ind.* Composé d'une matière sans inégalité .

Ողրիկիւ (իւ, եցի) *v, a.* Laisser, polir, lustrer, repasser ; rendre lisse, ou poli .

Ողրիկութի (թԷ, թԺ) *s.* Lissage, polissage, lustre, poli .

Ողրիկիւ Voyez **Ողրիկիւ** :

Ողորմ, *adj, ind, et adv.* Misérable, piteux, pitoyable, malheureux, fatal, funeste, triste, lamentable, déplorable : pitié, compassion ; misère : misérablement, piteusement, pitoyablement, malheureusement, fatalement, funestement, lamentablement, déplorablement .

Ողորմալի, *adj, ind, et adv.* Misérable, piteux, pitoyable : misérablement, piteusement, pitoyablement .

Ողորմած (ի, աւ) *adj.* Miséricordieux, pitoyable, charitable .

Ողորմածութի (թԷ, թԺ) *s.* Miséricorde, pitié, compassion, bonté .

Ողորմալերս, *adj, ind.* Qui prie pitoyablement, piteux, pitoyable .

Ողորմիկ (նայ, նոք) *s, pl.* Voyez **Ողորմութի** :

Ողորմիկ (լւոյ, լիւս) *adj.* Misérable, piteux, pitoyable, malheureux, pauvre, châtié .

Ողորմիկ (իւ, մեցոյ) *v, n-p.* Avoir pitié, ou de la compassion, s'attendrir, se laisser toucher de compassion .

Ողորմութի (թԷ, թԺ) *s.* Pitié, compassion, miséricorde, bonté, merci : aumône, charité .

Ողոք (ոյ, ու) *adj, et s.* Suppliant, doux, humble, persuasif, flatteur : supplication, flatterie . **Յոլոք**

զորածեւ, persuader doucement : Յոր
զորածեւանել, supplier, prier avec
soumission.

Սղոթանք (նոց, նոք) *s, pl.* Supplication, prière avec soumission ;
donces paroles, flatterie, cajolerie.

Սղոթաւոր (ի, աւ) *adj.* Suppliant, qui supplie ; flatteur, qui
flätte.

Սղոթել (եմ, էցի) *v, a.* Supplier,
persuader doucement, flatter.

Սղոթիչ (քի, քաւ) *adj, et s.*
Voyez Սղոթաւոր :

Սղոթումն (քման, քմամբ) *s.* Voyez
Սղոթանք :

Սղ (Ս, ուղ ou ումբ) *adj, et adv.*
Vif, vivant ; sauf ; sain ; qui n'a
rien de gâté : entier : entièrement, to-
talement, tout. Սղ երթ, adieu,
Սղ եկիր, soyez le bien venu. Սղ
եր ou ող լեր, je vous salue, vivez.
Սղն ողն, tout vif.

Սղաբանութի (թէ, թթ) *s.* In-
tégrité d'un discours.

Սղադուրել (եմ, էցի) *v, a.*
Embrasser ; recevoir.

Սղադուրումն (քման, քմամբ) *s.*
Embrassade, embrassement.

Սղախոհ (ի, իւ) *adj.* Chaste,
pur, pudique ; continen, modeste,
modéré, honnête, sage, sain.

Սղախոհաբար, *adv.* Chastement,
pudiquement, modestement, honnê-
tement, sainement.

Սղախոհանաւ (ամ, հացայ) *v,*
n-p. Être chaste, ou modéré.

Սղախոհութիւն (թէ, թթ) *s.*
Chasteté, pudicité, pureté, continen-
ce, modestie, honnêteté, sagesse.

Սղակեղ (կեղի, կիզաւ) *s.* Ho-
locausté, sacrifice tout brûlé.

Սղակիղել (եմ, էցի) *v, a.* Offrir
un sacrifice tout brûlé, brûler tout.

Սղահաւատ, *adj, ind.* Ortho-
doxe : Voyez Սղաղափառ :

Սղամբ, *adv.* Sainement : tout,
totalement. Սղամբ դարձաւ, աւել-
րէն, il est revenu sain et sauf. Սղ-
մամբ եկիր ou ողմամբ աւելի
դեղ, soyez le bien venu. Երթ ողմամբ,
adieu : Voyez Սղ :

Սղամբիւ (մեթ, մաւաւ) *adj.* Qui
a un jugement sain, sain, incorrup-
tible ; orthodoxe ; sincère.

Սղանաւ (ամ, ջագայ) *v, n-p.*
Guérir, se guérir, recouvrer la santé.

Սղանդամ, *adj, ind, et adv.*
Sauf, sain : parfait, entier.

Սղացուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
s. Guérir, délivrer de maladie, re-
donner la santé : rendre complet, ou
parfait.

Սղեղաւ, *s, ind.* Action de ve-
nir saluer quelqu'un, visite.

Սղիկ, *adv.* Entirement, totale-
ment.

Սղիծոյ (ի, իւ) *s.* Holocauste,
sacrifice offert entièrement : Voyez
Սղակեղ et Սղադուրումն :

Սղմութի (թէ, թթ) *s.* Sincé-
rité, bonté, justice.

Սղոյն (ըռնի, ըռնիւ) *s.* Sain-
té, bonne disposition ; salut, com-
pliment ; salutation, action de saluer :
adieu, congé. Սղոյն աւել, saluer.
Տաւ ողոյն հրաժարական, diré au
dieu, faire ses adieux, prendre congé.

Սղոյն, *adj, ind, et adv.* Entier,
tout, total : entièrement, totalement,
complètement.

Սղուհաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui
apporte un salut, une bonne nou-
velle.

Սղուհադիր (դրի, դրաւ) *s.* Let-
tre de salutation.

Սղուհապատում, *adj, ind.* Qui
raconte de bonnes nouvelles.

Սղուհաւաւ (ի, աւ) *adj.* Qui
salue.

Սղուհաւաւութի (թէ, թթ) *s.*
Salutation.

Սղուհել (եմ, էցի) *v, a.* Sa-
luer, complimenter.

Սղութիւն (թէ, թթ) *s.* Bonne
santé. Սղութեամբ եկիր, soyez le
bien venu.

Սջ (ի ou յ, իւ ou ու) *s.* Tu-
yau du blé, de l'orge, et de l'avoï-
ne : panier, corbeille : style, phrase ;
méthode, rang, ordre, manière, fa-
çon ; forme ; formule.

Սջիւ, Voyez Սջիր :

Սջիր (սճի, սճիւ) *s.* Scéléra-
tesse, méchanceté noire, iniquité,
malice, crime.

Սջրագործ (ի, աւ) *adj.* Scélé-
rat, méchant.

Սջրագործութի (թէ, թթ) *s.*
Voyez Սջիր :

Սճոյն (ի, իւ) *s.* (mot grec)
Chapelle dans une église. Voyez
Սճոյն :

ՈՍԿ (ուրախ, ուրախ) *pro.* Un, quelq^a un, certain, autre. **Ս** *un*, un homme. **Ս** *un*, une femme. **Ս** *un*, les uns sont riches, et les autres pauvres. **Ս** *un*, ils sont dispersés çà et là. **Ս** *un*, ils passèrent la rivière les uns à la nage, les autres en bateau. **Ս** *un*, Force, vigueur, valeur, puissance, vertu, énergie.

ՈՍՐ ապաքալ, adv. Pourquoi ? pour quelle cause ?

ՈՍՐԻ ou **ՈՍՐԻ** Voyez **Սառաքի** :

ՈՍ, con. Ne, ni, non, pas, point.

ՈՍ ԳԻՐԻՐԻ, je ne sais pas. **ՈՍ ԿԱԺԻՐ**, je ne veux pas. **ՈՍ ԿԻՐԻՐԻ**, je ne puis pas. **ՈՍ ԿԻՐԻՐԻ**, je ne l'aime, ni ne le crains. **ՈՍ ԲԱՐԻՐԻ**, il n'est ni bon, ni mauvais. **ՈՍ ՏԻՐ**, non Monsieur. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, non sans cause. **ՈՍ ՆԱԻՐ**, il n'a point d'argent. **ՈՍ ՆԱԻՐ**, je ne l'ai point vu. **ՈՍ ԿԱՅԻՐ**, involontairement, contre la volonté, par force, par contrainte. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, ou **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, je ne vous ai pas dit ? **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, peut-être qu'il n'est pas délivré. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, jamais, nullement, point. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, créer le monde de rien, faire, ou produire le monde du néant. **ՈՍ ԻՐԻ** ou **ՈՍ ԻՐԻ**, non ; non seulement. **ՈՍ ԿԱ**, non plus ; non pas encore.

ՈՍԻՐԻ (ԻՐ, ԻՐ) *s.* Néant, rien. **ՈՍԻՐԻ** *q. a. n. a. l.*, se réduire au néant.

ՈՍԻՐԻ (ԻՐ, ԻՐ) *s.* *pl.* Rien, néant ; riens.

ՈՍԻՐԻ (ԻՐ, ԻՐ) *s.* *adv.* Rien, néant, nullé chose : nul, aucun : point, nullement. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ** *q. a. n. a. l.*, Dieu a créé le monde de rien. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, je ne dis rien. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, qui n'a santé, n'a rien. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, si peu que rien. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, pour des riens. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ** *q. a. n. a. l.*, Dieu

a fait le monde du néant : **ՈՍԻՐԻ** *q. a. n. a. l.*, vous n'avez rien fait : rien, nullement. **ՈՍԻՐԻ** *q. a. n. a. l.*, mépriser, dédaigner. **ՈՍԻՐԻ** *q. a. n. a. l.*, aucunement, en aucune façon, ou manière.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Qui est vêtu de la peau d'une brebis. **ՈՍԻՐԻ** (Ի, Ի) *s.* *adv.* Une petite brebis, jeune brebis.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Qui appartient à une brebis, ou chair de brebis.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Se détruire, se perdre.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Annuler ; détruire, défaire, perdre.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Voyez **ՈՍԻՐԻ** :

ՈՍ ԶԱՆԻՐ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Aucun, personne, nul, pas un. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ**, vous ne trouverez aucun homme. **ՈՍ ԶԱՆԻՐ** *q. a. n. a. l.*, personne ne sera assez hardi.

ՈՍ ԶԱՆԻՐ, *adv.* D'aucun lieu, d'aucune place.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Ébène ; ébénier : Voyez **ԵԲԵՆԻՐ** :

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Ébéniste.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'épouse, épouiller.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* De poux, pédiculaire. **ՈՍԻՐԻ** *q. a. n. a. l.*, die pédiculaire.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Qui mange des poux.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

ՈՍԻՐԻ (Ի, Ի) *s.* *adv.* Pour l'œil.

comme, qui a une boucbe d'or.

Ոսկերազրոշ, *adj, ind.* Pomé, ou reluisant comme de l'or.

Ոսկեգոյն, *adj, ind.* Qui a la couleur d'or, jaune.

Ոսկեգործ (ի, աւ) *s.* Voyez Ոսկերէշ.

Ոսկերազ, *adj, ind.* Orné d'or.

Ոսկեզօծ, *adj, ind.* Doré; orné d'or.

Ոսկեթել, *adj, ind.* Fourni de fil d'or.

Ոսկեկապ, *adj, ind.* Fait, ou fourni d'or.

Ոսկեկար, *adj, ind.* Cousu de fil d'or.

Ոսկեկուռ, *adj, ind.* Fait, ou ouvert d'or.

Ոսկեհան (ի, աւ) *adj, et s.* Mineur, qui creuse la mine d'or.

Ոսկեհանք (քայ, քըք) *s, pl.* Mine d'or.

Ոսկեհանդերձ, *adj, ind.* Vêtu, ou couvert d'or.

Ոսկեհում, *adj, ind.* Tissue, ou brodé d'or.

Ոսկեհումապարզ, *adj, ind.* Orné d'un tissu d'or.

Ոսկեհողջլ *Voyez Ոսկեհողջլ.*

Ոսկեղէն (ղին, զինաւ) *adj.* D'or, fait d'or. Ոսկեղէնք, vaisselle d'or.

Ոսկեճաճանջ, *adj, ind.* Qui reluit d'or.

Ոսկեճամուկ, *adj, ind.* Qui est brodé d'or.

Ոսկեման (ի, աւ) *s, et adj.* Tisseur d'or; filé, ou tissu d'or.

Ոսկեմայր *Voyez Ոսկեմայր.*

Ոսկեմիւթ, *adj, ind.* Qui est fait d'or.

Ոսկեմկար, *adj, ind.* Peint, ou orné d'or.

Ոսկեպաճոյճ, *adj, ind.* Voyez Ոսկեպարզ.

Ոսկեպատեան, *adj, ind.* Couvert d'or.

Ոսկեպղնձ *Voyez Արշար.*

Ոսկեսանձ, *adj, ind.* Fourni d'une bride d'or.

Ոսկեսար, *adj, ind.* Fourni, couvert d'une armure d'or.

Ոսկեսեր (սերի, սերաւ) *adj.* Qui aime l'or, ou les richesses.

Ոսկեկարսիւ (իմ, սեցալ) *v, n-p.* Orner ses cheveux avec de l'or, a-

voir des cheveux d'or, ou jaunes.

Ոսկեման, *adj, ind.* Dont la queue est fournie d'or (en parlant d'une robe, ou d'un manteau).

Ոսկերէշ (շի, բըւ) *s.* Orfèvre.

Ոսկերանի (աւոյ, աւոյ) *s.* Ossement, carcasse, squelette.

Ոսկերանի (թէ, թէ) *s.* Orfèvrerie.

Ոսկեփայլ, *adj, ind.* Reluisant comme l'or, doré.

Ոսկեփառ, *adj, ind.* Orné d'or; superbe, riche.

Ոսկեփռնշ, *adj, ind.* Fait en flocons de fil d'or.

Ոսկեփար (ի, իւ) *s.* Chrysolite.

Ոսկեքաղջլ *Voyez Ոսկեքաղջլ* avec les suivans.

Ոսկե (իւոյ, իւոյ) *s.* Or (métal): *Voyez Ոսկեղէն.*

Ոսկեղէն (ղին, զինաւ) *adj.* Armé d'or.

Ոսկեթել *Voyez Ոսկեթել.*

Ոսկեթոն (ծնի, ծնիւ) *adj.* Qui produit de l'or, qui est né dans les richesses.

Ոսկեակալ (ի, աւ) *adj.* Qui porte une quantité d'or.

Ոսկեակեր (կեր, կերաւ) *adj.* Voyez Ոսկեակալ.

Ոսկեակուռ *Voyez Ոսկեակուռ.*

Ոսկեհում *Voyez Ոսկեհում.*

Ոսկեհողջլ, *adj, ind.* Fourni d'or de fonte; orné, ou couvert d'or.

Ոսկեհամայր (մոր, մորք) *s, f.* Mère d'or (*aurora Mater*, épithète d'une fausse déesse).

Ոսկեպապառ (ի, իւ) *adj.* Couvert d'or; doré.

Ոսկեփայլ *Voyez Ոսկեփայլ.*

Ոսկիհում (ի, իւ) *s.* Grain, ou partie d'or.

Ոսկեմայր *Voyez Ոսկեմայր.*

Ոսկր (կեր, կերք) *s.* Os. Ոսկր փայլ *Voyez Փայլակ.* Հանել զոսկր, désosser. Փայլակիւ յոսկր, ossifier.

Ոսկրաբանութիւն (թէ, թէ) *s.* Ostéologie.

Ոսկրաբեկ (ի, աւ) *adj.* Qui rompt un os. Ոսկրաբեկ Թառն, ossifrague: *Voyez Երկնի.*

Ոսկրագրութիւն (թէ, թէ) *s.* Ostéographie.

Ոսկրահատութիւն (թէ, թէ) *s.* Ostéotomie.

Օսկրեղէն (*օսկր. օսկրեղ*) *s.* **É-**
rioste.

Օսկրեղէն (*օսկր. օսկրեղ*) *adj.*
Ossoux, qui est de la nature d'os.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *s.* **Sorte**
d'oiseau.

Օսկրեղ, *adj. ind.* **Flein d'os;**
difficile.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *v. n.* **Se**
rabougir, sécher, devenir maigre.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Adversaire, en-**
emi, contradictoire, contestant, op-
posant.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *adj.*
Qui aime l'imitation.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *s.* **Inimi-**
tié, haine.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Lentille.**
Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *s.* **Soupe, ou**
potage de lentilles.

Օսկրեղ, *adj. ind.* **Lenticulai-**
re. Օսկրեղ օսկրեղ, votre lenti-
culaire, loupe.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *adj.* **Fair,**
on préparé de lentilles. Օսկրեղ
Եւսկր **Voyez Օսկրեղ.**

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Branch,**
rameau, jet, scion, rejeton, bourgeon,
surgeon: nœud, bosse: colline, peti-
te montagne.

Օսկրեղ, *adj. ind.* **Branchu.**
Օսկրեղեղ, *adj. ind.* **Voyez Օս-**
կրեղ.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Tissure, tis-**
su, toile. Օսկրեղ օսկրեղ, toile d'a-
raignée.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *s.* **Tisserand;**
brocheur.

Օսկրեղեղ, *adj. ind.* **Tissu-**
er. Օսկրեղեղ (օսկր. օսկր) v. a.

Tisser; brocher.

Օսկրեղեղ (*օսկր. օսկր*) *s.*
Métier d'un tisserand; tissure, tissu.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *adj.* **Voyez Օ-**
սկրեղ. Օսկր քաղաք, une ville li-
bre.

Օսկրեղ **Voyez Օսկրեղ.**
Օսկրեղեղ, *adj. ind.* **Fourni**
d'une branche feuillue.

Օսկրեղ, *adj. ind.* **Ebranché.**
Օսկրեղեղ օսկրեղ, ébrancher, cou-
per les branches, élaguer.

Օսկրեղեղ (*օսկր. օսկր*) *s.*
Ebranchement.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *s.* **Inspecteur,**
surveillant; préfet, prévôt, comman-

dant, bailli, commissaire, échevin;
Օսկրեղեղ (օսկր. օսկր) s. **Ins-**
pection; préfecture; échevinage.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s. ind.* **Voyez Օսկրեղ.**
Օսկր (օսկր. օսկր) s. **Glu; gluau.**

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *adj.* **Terres-**
tres. Voyez Յամարեղ.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *v. n.* **Saut-**
ter, faire un saut; s'élancer; gam-
bader: sortir, s'enfuir.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *v. n.* **Sau-**
tiller, sauter à petits sauts; bondir,
rebondir.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *s.*
Sautillement; rebondissement.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Saut;**
gambade; élan.

Օսկրեղ (*օսկր. օսկր*) *v. n.*
Faire sauter.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *v. n.* **Voyez**
Օսկրեղ.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Huître.**
Օսկրեղ (օսկր. օսկր) s. **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

Օսկր (*օսկր. օսկր*) *s.* **Voyez Օ-**
սկր.

coups, *ճիւղ հարկածել*, donner des coups de pied. *ճիւղառառ անի*, pied à pied, petit à petit, peu à peu. *Առանձն հարկածել* ou *հարկել*, fouler aux pieds, mépriser. *Յանձն հալ*, se lever, se tenir debout. *Յանձն հալ*, être sur pied. *Յանձն զառառալ արկածել*, mettre un pied sur l'autre.

Յանձնալ (հ. հա.) v. Lavement des pieds.

Յանձնալար (հ. հա.) s. Ce qui sert à lier les pieds, entraves. *Արձառիկ զանախապա*, désentraver.

Յանձնախալել (հալ, հոյ) v, a. Lier les pieds, entraver.

Յանձնահառել (հալ, հոյ) v, n. S'arrêter, rester immobile.

Յանձնիկի, *adj, ind.* Fouté aux pieds. *Յանձնիկի անիկել*, fouler aux pieds.

Յանձնար Voyez *Յանձար*.

Յանձնարաթիւն Voyez *Յանձարաթիւն*.

Յանձնիւն, s, *ind.* Vestige, trace, empreinte du pied.

Յանձնայն (հ. հա.) s. Bruit qu'on fait avec les pieds en marchant; bruit.

Յանձնաթի (հ. հա.) s. Pied (mesure géométrique).

Յանձնառա (հ. առ.) *adj.* Podagre, goutteux.

Յանձնառաթիւն (թիւ, թիւ) s. Podagre; goutte aux pieds; obstacle, empêchement.

Յանձնահոյ (զոյ, զեռա.) s. Lieu où l'on place le pied.

Յանձնարարիկ (adj, ind.) Qui fait un bruit avec les pieds.

Յանձնարառ (հ. առ.) *adj.* Voyez *Յանձնառա*.

Յանձնարառաթիւն (թիւ, թիւ) s. Podagre; goutte aux pieds.

Յանձնալար (adj, ind.) Écrasé, ou foulé aux pieds.

Յանձնալարաթիւն (թիւ, թիւ) s. Marche; mouvement du pied.

Յանձնիկ (հ. առ.) *adj.* Qui a rompu son pied.

Յանձնիկ (հ. հա.) s, *adj.* Blaise du pied; qui est debout.

Յանձնիկի (լիւոյ, լիւոյ) s, *pl.* État d'une personne qui est debout.

Յանձնիկիւ, s, ind. Place, ou lieu pour poser les pieds; empêchement.

Յանձար, adj, ind. *Յանձար լիւն*, Donner des coups de pied, faire

tomber; mépriser, rire, insulter.

Յանձարաթիւն (թիւ, թիւ) s.

Coup de pied; mépris, rire, ris.

Յանձնիկ (հ. հա.) s. Mouvement du pied, pas, marche. *Յանձնիկ լիւն*, marcher.

Յանձնիկառաթիւն Voyez *Յանձնարառաթիւն*.

Եր (այ, ալ) pro. Qui, lequel, quel, que, quoi. *Ար առաջ զարառաւ իրան Այ, զիկեայի* qui observera les commandemens de Dieu; sera sauvé: *Ար բարիս գործէ, գրայ ի զարառա*, qui sera bien, trouvera bien. *Արքան զիկն է հարիս*, choisissez lequel vous voudrez. *Երանի ժամառ*, à quelle heure? *Եր որ զար հա է, ք* qui pis est. *Այն զորես սիրեմ*, l'homme que j'aime. *Ար է իկէ*, quel que soit, quel que ce soit. *Այցիկ զիկ գիւնի, որ ի լուսնի է որ ի նաւիկի*, ils passeront la rivière les uns à la nage, les autres en bateau. *Ար ապաքառ*, pourquoi? pour quelle cause? *Ար Դանիէլի* qui, quiconque. *Արայ ապաքառ*, pour cette raison. *Արայ ապաքառ*, pour quelle cause? pourquoi? *Ար ք* qui, quiconque.

Ար, conj. Que. *Կարծեմ որ գայ*, je crois qu'il viendra: *Ար թիւնիկն նար թիւն էն*, quoi qu'ils sont supérieurs.

Արայ (հ. առ.) s. Qualités; couleurs.

Արայիկայն, adj, ind. Abondant en qualités, divers.

Արայիկալ (առ, կայայ) v, *n-p.* Être qualifié; se peindre, se colorer.

Արայիկայալանիկ (հալ, զուլի) v, s. Qualifier; peindre, colorer.

Արայիկառ (հ. առ.) *adj.* Qualifié.

Արայիկաթիւն (թիւ, թիւ) s. Qualité; couleur, teint.

Արայ (հ. հա.) s. Gerbe, javelle. *Արայս կտակել*, gerber, engerber, javeler, enjaveler.

Ար (այ, ալ) s. Orphelin; privé.

Արառալ (առ, բայայ) v, *n-p.* Rester orphelin; perdre son père; ou sa mère.

Արառայ (հ. առ.) s. Hôtel des orphelins.

Արառայ Voyez *Արառալ*.

Արառիկ *adv.* Comme, exemple.

Արեւորդ (հ, հւ) *adj.* Voyez
Արեւորդ;
Արեւորդութիւն. Voyez Արեւորդ-
ութիւն.

Արձ (հ, հւ) *adj.* Mâle.
Արձակաբար, *adj.*; *ind.* Արձակաբար
առնել. Détruire le sexe masculin.

Արձակոյ. Voyez Արձակոյ;
Արձաւ (հ, հւ) *s.* Chapeau.
Արձաբար (հ, հւ) *s.*; *adj.* Pier-
re forte, ou d'essai de pierre dure, de
marbre.

Արձաբարդ, *adj.*; *ind.* De pier-
re dure; de marbre.

Արձկաւ (ամ, կացայ) *v.*, *n.p.* Voyez
Արձկաւ;

Արձ (դ, ա) *s.* Mur, muraille;
paroi. Արձ զարմիշ. de mur en mur.

Արմիւն (դ, ա) *s.* Lieu environ-
né de murailles.

Արմիւն (հ, ա) *adj.*, *et s.* Voyez
Արմիւնդիւն.

Արմիւնութիւն (ԲԷ, ԲԸ) *s.* Ma-
çonnerie, maçonnerie.

Արմիւն, *adj.*, *ind.* Appuyé con-
tre un mur.

Արմիւնիւ (հ, հւ) *adj.* Fermé
d'une muraille, muré.

Արմիւ (հ, հւ, կ) *v.*, *s.* Murer,
environner de murailles, boucher a-
vec de la maçonnerie; maçonner.

Արմիւնական (հ, ա) *adj.* De Ju-
piter. Արմիւնական դէք. Jupiter (Dieu
du paganisme); Voyez Արմիւնական
մեծ.

Արմիւն (մ, հ, միւ, ա) *s.* Voyez
Արմիւնդիւն.

Արմիւնդիւն (մ, հ, միւ, ա) *s.* Maçon.
Արմիւնդիւն (ԲԷ, ԲԸ) *s.* Ma-
çonnerie, maçonnerie.

Արմիւն (հ, հւ) *s.* Piège, at-
trappe, lacs.

Արմիւնական, *adj.*, *ind.* Qui
dresse, ou tend des embûches à quel-
qu'un.

Արմիւն (հ, հւ, կ) *v.*, *s.* Dres-
ser, ou tendre des embûches à quel-
qu'un, attraper, surprendre, trom-
per, prendre par artifice.

Արմ (հ, հւ) *s.* Rumination.
Արմ ածել. Voyez Արմաւ.

Արմաւ, *adv.* En ruminant,
comme si on ruminoit.

Արմաւիւ, *adj.*, *ind.* Bien ruminé.
Արմաւիւն (այնոյ, այնոյ) *adj.*
Qui rumine.

Արմաւ (ամ, ա) *v.*, *n.p.* Ruminer, remâcher.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *v.*, *n.p.* Voyez Արմաւ.

Արմաւ (ԲԷ, ԲԸ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Արմաւ (հ, հւ, կ) *s.* Rumi-
nation.

Որովայնաճէլ (ի, էւ) *adj.* Voyez **Որովայնաճէլ** :

Որովայնաճիւթիւն Voyez **Որովայնաճիւթիւն** :

Որովայնապար (ի, էւ) *adj.* Voyez **Որովայնաճէլ** :

Որովայնապար (ի, էւ) *adj.* Voyez **Որովայնաճէլ** :

Որովայնաճէլ, *conj.* Dès que, dès là que, attenduque, parceque, puisque, à cause que, car.

Որոս (ի, էւ) *s.* Voyez **Որոս** :

Որոսալ (աւ, աջ) *v. n.* Tonner; détonner.

Որոսալ (ի, էւ) *adj.* Qui tonne.

Որոս ընդ ոսա, *adj. ind. et adv.* Tonnant, éclatant; soudain.

Որոս ընդ որոս, *adj. ind.* En tonnant.

Որոսալ (աման, ամանք) *s.* Tonnerre.

Որոր (ի, էւ) *s.* Voyez **Չոր** :

Որչափ (ի, էւ) *adj. et adv.* Combien, quelque, que, autant. **Որչափ անգամ**, combien de fois. **Որչափ է անծառուն իցէ**, quelque riche qu'il soit. **Անչափ յարգեմ զիս, որչափ չեմ**, je l'estime autant que vous. **Որչափ մարդիկ, նոյնչափ կարծիք**, autant de têtes, autant d'opinions. **Որչափ բան**, presque.

Որչափութիւն (թէ, թէ) *s.* Quantité.

Որչէս, *conj. et adv.* Comme, de même que, ainsique, presque, selon, conformément, comment; lorsque. **Որչէս զի**, ain que; ainsique. **Որչէս թէ**, comme, presque.

Որչիսանալ Voyez **Որականալ** :

Որչիսազգացանել Voyez **Որակազգացանել** :

Որչիսի (ուս, սեւ) *adj.* Quel. **Որչիսի է իցէ**, quelconque, quel que ce soit.

Որչիսութիւն (թէ, թէ) *s.* Qualité, condition, état.

Որշ (ոյ, ու) *s.* Tanière, terrier, gîte, repaire.

Որշանալ, *adj. ind.* Qui se retire dans une tanière.

Որշանալ (աւ, լացայ) *v. n. p.* Se retirer dans une tanière, être dans un repaire.

Որշու Voyez **Ուրշու** :

Որս (ոյ, ու) *s.* Chasse, vénerie; proie: venaison, gibier. **Որս ձկանց**, pêche.

Որսալ (զի, սալ) *v. n.* Chasser, venir; surprendre, attraper; **Չափ որսալ**, pécher.

Որսական (ի, էւ) *adj.* Qui chasse; de chasse. **Թոյնն որսական**, oiseau de proie. **Ընդ որսական**, braque, chien de chasse. Voyez **Ընդ որսական** :

Որսակից (էի, էյ) *adj.* Qui chasse, qui pêche avec un autre.

Որսալ Voyez **Չորսալ** :

Որսակ (նայ, նոյ) *s. p.* Chasse; trappe.

Որսորդ (ի, էւ) *s.* Chasseur, qui chasse.

Որսորդական, *adj. ind.* Qui trompe un chasseur, ou un pêcheur.

Որսորդական (ի, էւ) *s.* Garde-chasse.

Որսորդութիւն (թէ, թէ) *s.* Chasse, vénerie; proie.

Որսուն (ի, էւ) *adj.* Voyez **Ուրսալ** :

Որչիլ (էի, էյ) *v. a.* Voler; ravir, prendre, surprendre, attraper.

Որչան (ոյ, ու) *adj. et adv.* Combien; quantité.

Որչանութիւն (թէ, թէ) *s.* Quantité.

Որթի Voyez **Որթի** :

Որթիս (ի, էւ) *adj.* Gratter; leux.

Որթիս (ոյ, ու) *s.* Dantre, gratelle, feu volage.

Որթիս Voyez **Որթիս** :

Ութ (ի, էւ) *adj.* Huit.

Ութամայ, *adj. ind.* Voyez **Ութամայ** :

Ութաման (էի, էյ) *adj.* De huit ans.

Ութանկէնի (նայ, նու) *adj. et s.* Octogone, qui a huit angles.

Ութամանիկայ, *adj. ind.* Fourmi de huit degrés.

Ութանկէնի Voyez **Ութամանիկայ** :

Ութերորդ (ի, էւ) *adj. et adv.* Huitième; huitièmement.

Ութերորդայն, octave (terme de musique).

Ութերորդիկ (էի, էյ) *v. a.* Payer, ou prendre le huitième.

Ութերորդիկ Voyez **Ութերորդիկ** :

Ութերորդիկ Voyez **Ութերորդիկ** :

Ութերորդիկ Voyez **Ութերորդիկ** :

Ութերորդիկ, *adv.* Huit fois.

Ութ

Ռեքուսան (ի, է, բ) *s, pl.* Dix-huit.

Ռեքուսաներորդ (ի, ա) *adj, et adv.* Dix-huitième : dix-huitièmement.

Ռեքուսաներեան ou **Ռեքուսաներէն** (եղունց, եղունք) *s, pl.* Tous les dix-huit.

Ռեքանայ (ի, ա) *adj, ind.* Octogénaire, qui a quatre vingts ans.

Ռեքանոր (ի, ա) *adj.* Qui contient le nombre quatre-vingt.

Ռեքերորդ (ի, ա) *adj, et adv.* Quatre-vingtième : en quatre-vingtième lieu.

Ռեքան (սնկ, սնկք) *adj.* Quatre-vingt.

Ռեքորայ (րէի, րէիք) *adj, et s.* De huit jours : octave, huit jours : huitième jour.

Ռեքորէ (րէի, րէիք) *s, pl.* Octave, huit jours, huitaine.

Ռեքան (ի, ա) *adj.* Qui donne de la force, fortifiant.

Ռեքան (ի, ա) *adj.* Fort, robuste, vigoureux.

Ռեքին *adj, ind, et adv.* Fort, grand, violent, impétueux, véhément : fortement, vigoureusement, avec véhémence, à toute force, violemment, vivement.

Ռեքին *adv.* Voyez **Ռեքին**.

Ռեքանոր *adv.* Fortement, violemment.

Ռեքանարար *adj, ind.* Fort, de grand bruit, éclatant, haut.

Ռեքանայն (գունի, գունիք) *adj, comp.* Plus fort, très-violent.

Ռեքանի *adj, ind, et adv.* Voyez **Ռեքին**.

Ռեքանհան *adj, ind.* Voyez **Ռեքանարար**.

Ռեքանարի *adj, ind.* Lié étroitement.

Ռեքանար *adj, ind.* Fort, courageux.

Ռեքանութ (թէ, թէ) *s.* Force, violence, vigueur, véhémence, impétuosité.

Ռեքել (եմ, էցի) *v, n, et a.* Pouvoir, opposer, résister, avoir la force.

Ռեքել (ի, ա) *adj.* Fort ; vigoureux, robuste.

Ռեքելակ (ի, ա) *adj.* Voyez **Ռեքել**.

Ռեքել

Ռեքելութ (թէ, թէ) *s.* Force, vigueur, puissance.

Ռեքմ Voyez **Օթմ**.

Ռեք (ու, ա) *s.* Chevreau, biquet.

Ռեքի (ու, ա) *s.* La peau d'un chevreau, d'un biquet.

Ռեքիտ (լան, լանք) *s.* Col, cou.

Ռեքիտ (լան, լանք) *s, pl.* Collier de perles : perles de Venise, bijou.

Ռեք (ի, է) *s.* Vœu ; dévouement : profession d'une religion : confédération, alliance, convention : sou-

hait, prière : congrégation, assemblée.

Ռեք մանանց, moine.

Ռեքանայն (ի, է) *s.* Pèlerin.

Ռեքանայնութ (թէ, թէ) *s.* Pèlerinage.

Ռեքանար (դրի, դրա) *adj.* Qui fait un vœu, ou une convention.

Ռեքանարութ (թէ, թէ) *s.* Violation d'un vœu, d'une convention : Voyez **Ռեքանայնութ**.

Ռեքանար *adj, ind.* Violateur d'un vœu, d'une convention : Voyez **Ռեքանայն**.

Ռեքանարութիւն (թէ, թէ) *s.* Vœu ; profession : convention : sou-

hait. **Ռեքանայն** (ի, է) *adj.* Contrevenant, violateur, infracteur, transgresser.

Ռեքանայնութ (թէ, թէ) *s.* Contrevenant, violation, violement, infraction, transgression.

Ռեքանար (ի, ա) *adj.* Qui observe, qui garde un vœu, une convention, fidelle.

Ռեքանարութ (թէ, թէ) *s.* Accomplissement, observance d'un vœu, fidélité.

Ռեքանար (ի, ա) *adj.* Votif : voué.

Ռեքանար (կցի, կցա) *adj, et s.* Qui participe au même vœu, confédéré.

Ռեքանարայն *adj, ind.* Voyez **Ռեքանար**.

Ռեքանարութիւն (թէ, թէ) *s.* Participation au même vœu ; confédération.

Ռեքանար (ի, ա) *adj.* Voyez **Ռեքանար**.

Ռեքանարութ (թէ, թէ) *s.* Lieu où l'on

L'on fait un vœu, une convention.

Ուխտաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Qui fait un vœu, une profession.

Ուխտաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* et *s.* Voué; qui a fait un vœu; pèlerin.

Ուխտաւորութիւն (*թէ, թիւ*) *s.* Vœu; convention; pèlerinage.

Ուխտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Vouer, faire un vœu; professer: faire une convention; se confédérer, s'oliger; promettre.

Ուխտե՛ք Voyez **Ուղեք**:

Ուժանաւ (*ամ, ծայցայ*) *v, n-p.* S' éloigner, s' écarter, abandonner, manquer.

Ուժացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Eloigner, écarter.

Ուղ (*ոյ, ուղ*) *s.* Voyez **Ուղի**:

Ուղակից Voyez **Ուղեկից**:

Ուղարկաւոր Voyez **Յուղարկաւոր** et **Ուղարկ**:

Ուղարկաւորութիւն Voyez **Յուղարկաւորութիւն**:

Ուղարկել Voyez **Յուղարկել**:

Ուղեկիսաց (*ի, իւ*) *s.* Voyez **Ուղեւոր**:

Ուղեկիսացութիւն Voyez **Ուղեւորութիւն**:

Ուղեկան (*ի, աւ.*) *adj.* De voyage; passager.

Ուղեկից (*կցի, կցաւ*) *adj.* et *s.* Compagnon de voyage, qui accompagne, qui va en compagnie de quelqu'un. **Ուղեկից լինել** Voyez **Ուղեկցիւ**:

Ուղեկցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Accompanyer, envoyer avec un autre, ou en compagnie.

Ուղեկցիւ (*իմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Accompanyer, aller en compagnie avec quelqu'un, suivre, aller avec.

Ուղեկցութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Compagnie de voyage, accompagnement, suite. **Ուղեկցութիւնաւոր**, convoi.

Ուղեղ (*ուղղայ, ուղղով*) *s.* Cerveau, cervelle: moëlle.

Ուղեղաբամ, *adj, ind.* Distillé du cerveau.

Ուղեւոր (*ի, իւ*) *s.* Odomètre.

Ուղերթ (*ի, իւ*) *s.* Don, présent, hommage.

Ուղերթել (*եմ, եցի*) *v, a.* Donner, faire un présent; présenter, offrir: diriger, dresser: pousser, produire.

Ուղեցոյց (*եցուցի, եցուցաւ*) *s.*

Գիւժե, արտաքին: boussole, compas. **Ուղեցոյց լինել**, guider, conduire, escorter.

Ուղարկ (*ի, աւ.*) *s.* Voyageur: passager.

Ուղարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Envoyer, mettre en voyage.

Ուղարկել (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.* Aller en voyage, aller, marcher, se mettre en voyage, s'acheminer, cheminer.

Ուղարկութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Voyage.

Ուղեկից Voyez **Ուղեկից**:

Ուղեւ (*զեւի, զեւիւ*) *s.* Jet, seion, rejeton, bourgeon, branche.

Ուղի (*ղայ, զուղ*) *s.* Chemin, voie, voyage, route. **Յուղի անիւն** ou **ուղայ լինել**, se mettre en chemin, cheminer, entreprendre le voyage, s'adresser.

Ուղիւ (*ուղղայ, ուղղով*) *adj, n. adv.* Droit, direct; juste, équitable: droitement, directement; justement.

Ուղիւհաւաճ, *adj, ind.* Droit, juste, sain, orthodoxe.

Ուղեմարտ Voyez **Ուղեմարտ**:

Ուղիւ Voyez **Ուղեք**:

Ուղեւարար, *adj, ind.* Recor-dé par le moyen d'un torrent.

Ուղեւարար (*ըրայ, ըրով*) *s.* Leau d'un torrent, torrent d'eau.

Ուղեւարար, *adj, ind.* Qui cause un torrent.

Ուղեւել (*իմ, ինցայ*) *v, n-p.* De-venir un torrent; abonder.

Ուղեք (*եից, իւեք*) *s, pl.* Tor-sent, ravine, avalaison.

Ուղեքիւն, *adv.* Comme un tor-rent.

Ուղեքան, *adj, ind.* Dont la me-sure est quatre pouces: Voyez **Ուղեք**:

Ուղեքանիւ (*եմ, եցի*) *v, n.* Vo-yager **Ուղեքանիւ**:

Ուղեքանութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Orthologie.

Ուղեքանիւ, *adj, ind.* Haut, droit.

Ուղեքանիւ, *adj, ind.* Rectiligne; direct, droit, perpendiculaire.

Ուղեքանիւ, *adj, ind.* Correct; or-thographique.

Ուղեքանիւ (*եմ, եցի*) *v, a.* Cor-riger; orthographier, écrire correcte-ment.

Ուղեքանութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Correction; orthographe.

Ուղղագրամ, *adj, ind.* Juste, équitable, droit.

Ուղղագրամութիւն (**թէ**, **թք**) *s.* Jugement droit.

Ուղղափառն (**ի**, **իւ**) *adj.* Orthodoxe, sain.

Ուղղադիր, *adj, ind.* Droit, perpendiculaire.

Ուղղալից, *adj, ind.* Moëlleux, plein de moëlle.

Ուղղախոհ, *adj, ind.* Voyez **Ուղջամիտ** :

Ուղղախօս (**ի**, **աւ**) *adj.* Qui parle correctement, ou justement.

Ուղղախօսել եմ, եցի *v, n.* Parler correctement, ou justement.

Ուղղախօսութիւն (**թէ**, **թք**) *s.* Orthologie.

Ուղղածուծ, *adj, ind.* Dont la moëlle est sucée, ou tirée.

Ուղղահան (**ի**, **աւ**) *adj, et s.* Nominatif, le premier cas.

Ուղղակի, *adv.* Droit, directement; à plomb, perpendiculairement: correctement.

Ուղղահամբոյր, *adj, ind.* Droit, juste, sain, orthodoxe.

Ուղղահայեաց (**եցի**, **եցաւ**) *adj, et adv.* Perpendiculaire, droit: perpendiculairement, à plomb, à pic.

Ուղղահայեաց դիծ, perpendiculaire.

Ուղղահայեացութիւն (**թէ**, **թք**) *s.* Perpendicularité.

Ուղղահաւաստ (**ի**, **իւ**) *adj.* Orthodoxe.

Ուղղածն, *adj, ind.* Droit.

Ուղղածից, *adj, ind.* Qui tire, qui est tiré droit.

Ուղղամիտ Voyez **Ուղջամիտ** :

Ուղղամտութիւն Voyez **Ուղջամտութիւն** :

Ուղղանկիւն (**կեան**, **կեամբ**) *s, et adj.* Rectangle.

Ուղղանկիւնի, *adj, ind.* Rectangulaire.

Ուղղաբաժ, *adj, ind.* Qui se meut droit, ou directement.

Ուղղաբալ (**ի**, **իւ**) *s.* Équerre.

Ուղղաւորել Voyez **Ուղղել** :

Ուղղափառ (**ի**, **աւ**) *adj.* Orthodoxe; catholique.

Ուղղափառութիւն (**թէ**, **թք**) *s.* Orthodoxie; catholicité; catholicisme.

Ուղղեակ (**եկի**, **եկաւ**) *s.* Gouvernail, timon: Voyez **Ղեկ** :

Ուղղել (**եմ**, **եցի**) *v, a.* Dresser,

rendre droit: aiguiser: diriger, régler; redresser, corriger, rendre meilleur, ajuster, réformer, abominer, amender: ériger, élever, tendre.

Ուղղել (**ղէի**, **ղաւ**) *adj, et s.* Directeur; recteur; correcteur.

Ուղղեբ (**ի**, **աւ**) *adj, et adv.* Droit, direct: directement, tout droit, à plomb.

Ուղղորդալից, *adj, ind.* Qui marche droit.

Ուղղորդութիւն (**թէ**, **թք**) *s.* État d'une chose droite: direction.

Ուղղութիւն (**թէ**, **թք**) *s.* Justesse, exactitude, régularité: droit, droiture, justice, rectitude, équité: correction, ajustement, amendement, redressement, réformation: direction, tendance.

Ուղղորդել (**եմ**, **եցի**) *v, n.* Voyager, faire voyage.

Ուղղի Voyez **Ուղղի** :

Ուղուկ (**ղի**, **ղաւ**) *s.* Mesure de quatre pouces.

Ուղաւ (**աւ**, **աւ**) *s.* Chameau. **Տաւ** **Միկ աւղա**, dromadaire.

Ուղասպան (**ի**, **աւ**) *s.* Chamelier.

Ուղաբամակ (**ի**, **աւ**) *s.* Troupe de chameaux.

Ուղի (**ոյ**, **ով**) *s.* Soleil, lumière éclatante.

Ուղիածան, *adj, ind.* Voyez **Ուղի** :

Ուղիական, *adj, ind.* Lumineux, éclatant.

Ուղիական ou **Ուղիական**, *adj, ind.* Quel que soit, quel que ce soit, de rien, bas, méprisable.

Ումիկ (**ումիկ**, **ումիկ**) *s.* Boisson, breuvage; trait.

Ունակ (**ի**, **աւ**) *adj.* Qui contient.

Ունակաբար, *adv.* Habituellement.

Ունակական (**ի**, **աւ**) *adj.* Habituel.

Ունականալ (**ամ**, **կացայ**) *v, n.* S'habituer, s'accoutumer.

Ունակացուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v, t.* Habituer, accoutumer.

Ունակութիւն (**թէ**, **թք**) *s.* Habitude, coutume, accoutumance: contenance, capacité.

Ունայն (**ի**, **իւ**) *adj.* Vide, qui n'est pas rempli: vain, inutile.

Ունայնաբան (**ի**, **իւ**) *adj.* Qui dit des paroles inutiles, ou frivoles, rabâcheur.

Ունայաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Dire des paroles inutiles, parler beaucoup, rabâcher.

Ունայաբանութի (թե, թք) *s.* Discours inutile, ou frivole, rabâchage: Voyez **Դասարկաբանութի**.

Ունայախառն (ի, իւ) *adj.* Qui a une religion fausse, infidelle.

Ունայաւայն (ի, իւ) *adj.* Qui parle inutilement.

Ունայաւայնել (եմ, եցի) *v, n.* Parler inutilement: Voyez **Բարբաւնել**.

Ունայաւան, *adj, ind, et adv.* Sans avoir rien, vain, inutile: en vain, inutilement.

Ունայաւան (ամ, նացայ) *v, n-p.* Devenir vide, ou vain; s'anéantir, s'humilier.

Ունայաւարած, *adj, ind.* Vain, orgueilleux.

Ունայաւոր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Vain, qui aime les vanités.

Ունայաւոր, *adj, ind.* Qui est attaché aux vanités.

Ունայաւորանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Vider; rendre vain, ou inutile; anéantir, humilier.

Ունայաւորի (թե, թք) *s.* Vanité, inutilité, futilité, mensonge.

Ունդ (ընդդ, ընդդ) *s.* Petit morceau de paille; gerbée.

Ունդ (ընդդ, ընդդ) *s.* Légume.

Ունդի (ընդ, ընաւ) *adj.* Qui tient, qui prend.

Ունդիք (ընդ, ընաւ) *s, pl.* Pinettes; badines; mèches: mouchettes.

Ունել (իմ, կաւայ) *v, a.* Avoir, prendre, tenir, posséder; arrêter, retenir; saisir, se saisir, s'emparer, gagner, obtenir, jouir de; contenir, renfermer; surprendre: porter, supporter, soutenir: réputer, estimer. **Ունել զերկիւնն** (Ա) առաջի աւայ, avoir la crainte de Dieu devant, les yeux. **Ունել ունիւ աւնել**, qu'avez-vous à faire? **Ունել զոք**, arrêter quelqu'un. **Կոյ զիւ զերկիւնն**, prenez-le par les cornes. **Ունել զէրկիւնն**, prendre garde, garder. **Փոյթ** ou **խնամ ունել**, prendre, ou avoir soin. **Տեղիւ կաւաւ զիւ**, la fièvre l'a pris, ou saisi.

Ունի Voyez **Ունդ**.

Ունի (էւյ, կեաւ) *s.* Once.

Ունի (կան, կամբ) *s.* Oreille: anse. **Խոսել յունիսն**, dire à l'oreille. **Ունի զնել**, prêter l'oreille, écouter, être attentif.

Ունիսիւն, *adj, ind.* Qui a fermé ses oreilles.

Ունիսմուս (մոսի, մոսիւ) *adj, et s.* Qui entre par l'oreille: sorte d'insecte.

Ունիսուոր (ի, աւ) *adj.* Fourni d'oreille, ou d'une anse.

Ունիսդեր (զրի, զրաւ) *adj, et s.* Écoutant; auditeur. **Ունիսդեր լի նել**, prêter l'oreille, écouter; obéir; exaucer.

Ունիսդրաւոր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Écoutant, qui aime écouter.

Ունիսդրել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Ունիսդեր լինել**.

Ունիսդրութի (թե, թք) *s.* Audience; obéissance.

Ունչաւ (ի, իւ) *adj.* Qui a le nez coupé.

Ունչ (ընչայ, ընչով) *s, pl.* Nez. **Ունչ** ou **ունչաւ աւնել**, narquois, faire nargue, braver avec mépris, mépriser. **Չընչով աւնել**, se faire la monstache.

Ունչութիւն (թե, թք) *s.* Possession.

Ունջ (ընջ, ընջով) *s.* Endroit le plus bas, pied; terre: Voyez **Չաւաւորի**. **Ունջս հասանել զնաւ**, déchausser un arbre, ôter la terre qui est autour du pied d'un arbre.

Ունսակեր Voyez **Ընդակեր**.

Ուշ (շ, ուշ ou ի, իւ) *s.* Attention, application d'esprit; soin: mémoire, souvenir: sentiment, sens, pensée, imagination. **Ուշի կուրծս աւնել** ou **ուշ աւնել**, rappeler le souvenir, se souvenir, penser. **Ուշ գնել** ou **ուշ ունել**, faire attention, être attentif, regarder, considérer; se souvenir, avoir soin. **Յուշ ունել**, avoir mémoire, se souvenir. **Պրծանել յուշոյ յիշատակաց**, être oublié. **Բաւանալ յուշոյ մտաց**, faire oublier, faire perdre le souvenir. **Յուշ լինի ինձ**, il me souvient. **Ուշ ուշով**, attentivement, avec attention, avec soin, soigneusement.

Ուշաբարձեալ (եւյ, եւով) *adj.* Oublié; aliéné d'esprit, qui est hors de sens, qui a perdu le sens.

Ու.

Ուշաթարձում (թիւ, թիւ) *s.* Oubli, manque de souvenir; aliénation, égarement d'esprit; catalepsie.

Ուշաբերել (եմ, էյի) *v, n.* Rappeler le souvenir, penser; faire revenir d'un évanouissement; faire se reconnaître.

Ուշաբերել (իմ, րեցայ) *v, n-p.* Revenir d'un évanouissement; se reconnaître, reprendre ses esprits, ou ses sens.

Ուշադիր, *adj, ind.* Attentif, soigneux.

Ուշադրել (եմ, էյի) *v, n.* Faire attention.

Ուշադրութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Attention, considération.

Ուշամտայ, *adj, ind.* Aliéné d'esprit.

Ուշառու (ի, աւ) *adj.* Attentif, soigneux, qui fait attention.

Ուշաթոք (ի, աւ) *adj.* Voyez Ուշառու:

Ուշիչ (ի, աւ) *adj.* Voyez Ուշիմ:

Ուշիչութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Voyez Ուշիմ:

Ուշիմ, *adj, ind.* Sensé, sage, judicieux, ingénieux, intelligent; avisé, prudent.

Ուշիմութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Présence de mémoire, ou d'esprit, bon sens, sagesse, prudence, intelligence, entendement, jugement, sagacité, perspicacité, pénétration d'esprit.

Ուշիմագոյն (գուշի, գուշի) *adj, comp.* Plus sage, très-judicieux.

Ուս (ոյ, ու) *s.* Sarcment: Voyez Ուսի:

Ուսեմ (իւս, նեւ) *s.* Saule, osier.

Ուսեմիք, saussaie, oseraie.

Ուսի (աւս, աւս) *s.* Saule, osier.

Ուսիւն (ի, աւ) *s.* Filet, rets, réseau: piège.

Ուսիւնարկ, *adj, ind.* Qui se sert d'un filet.

Ուսիւնարկ (ի, աւ) *adj.* Voyez Ուսիւնարկ:

Ուսիւնեւ (եմ, էյի) *v, a.* Pêcher, prendre du poisson avec un filet.

Ուսուցարար, *adj, ind.* Fleuri, orné de fleurs, de fruits; aceru, abondant, rempli.

Ուսուցանել (ամ, իսցայ) *v, n-p.* Fleurir, se remplir de fruits, accroître, abonder.

Ուսն (աւս, աւս) *s.* Marteau; masse; martinet. Ուսն սկծ, tétu, gros marteau. Ուսն փոքրիկ, martelet: Voyez Սկծ:

Ուսնած (ի, աւ) *adj.* Qui martèle, qui bat à coups de marteau.

Ուսնակ (ի, աւ) *s.* Martelet, petit marteau.

Ուսնուլ (ուս, աւսուլ) *v, n-p.* S'enfler, se gonfler, se boursiffler, lever.

Ուսնուլ (ուս, աւսուլ) *s, p.* Enflure, boursifflure, élevation, bosse, tumeur, grosseur, tubérosité, bubo, pustule, bubon, loup: ինքնուսնուլ, désenfler.

Ուսնուլ (եմ, աւսուլ) *v, s.* Enfler, faire enfler, gonfler, boursiffler, boursouffler, tuméfier, élever.

Ուսնուլի, *adj, ind.* Qui fait enfler. Հոգնուսնուլի, vent qui boursiffe, ou souffle, vent orageux.

Ուսնուլ (ուս, աւսուլ) *s.* Enflure, boursifflure, grosseur: Voyez Ուսնուլ:

Ուսնուլ (գոյն, գոյն) *s.* Enflure, boursifflure, grosseur: Voyez Ուսնուլ:

Ուս (ոյ, ու) *s.* Épaule.

Ուսեմ (իւս, աւս) *v, a, et n.* Apprendre, s'instruire, étudier, lire.

Ուսեմ (ի, աւ) *s.* Épaulette: épaulière: Voyez Ուսեմ:

Ուսեմ (ուս, աւս) *s.* Étude, lecture; doctrine, enseignement, instruction, institution.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

Ուսեմ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Գիտութիւն: mathématique: mathématicien.

re leçon, montrer, faire savoir, informer.

Ռւմբիկ (*գնի, ցում*) *adj.*, et *s.* Professeur, auditeur, maître, précepteur, instituteur.

Ռւմ ou **Ռւմ** *adv.* D'où, de quel endroit?

Ռւմիկ, *adv.* Voyez **Ռւմիկ**.

Ռւմիկ, *adv.* De quelque endroit; de quelque personne.

Ռւմիկ, *d'* où, de quel endroit? **Ռւմիկ** *adv.*

Ռւմիկ, *adv.* De plusieurs endroits. **Ռւմիկ** *adv.*

Ռւմիկ, *adv.* non d'ailleurs, d'aucune part. **Ռւմիկ** *adv.*

Ռւմիկ, *adv.* de toutes parts. **Ռւմիկ** *adv.*

Ռւմիկ, *adv.* d'ailleurs, d'un autre lieu. **Ռւմիկ** *adv.*

Ռւմիկ, *adv.* de plusieurs endroits.

Ռւմիկ, *adv.* et *conj.* D'où; c'est pourquoi, aussi, à cause de cela; conséquemment; donc, par conséquent.

Ռւմիկ, *d'où?* de quelle chose, ou personne?

Ռւմիկ (*ուր, արք*) *s.* m. Fils.

Ռւմիկ *h.* **Ռւմիկ** *h.* son fils, et sa fille.

Ռւմիկ (*եմ, էրի* ou *էրի*) *v.* a. Manger; consumer; corroder; ronger.

Ռւմիկ (*լույ, էմ*) *adj.*, et *s.* Mangeable; manger, ce qu'on mange.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *s.* Manger, vires, nourriture.

Ռւմիկ (*ուր, արք*) *s.* Carie; charançon; gerce; mite; teigne, ver.

Ռւմիկ Voyez **Ռւմիկ**.

Ռւմիկ (*ուր, արք*) *adj.*, *ind.* Rongé, ou consumé des vers.

Ռւմ, *adv.* Où, en quel lieu, en quel endroit: parceque, tandisque.

Ռւմ, *adv.* où? **Ռւմ** *adv.*, à peine; enfin, finalement.

Ռւմ *adv.*, où, en quel endroit que ce soit.

Ռւմ (*եմ, էմ*) *s.* Hachereau, picot.

Ռւմիկ, *adj.*, *ind.* Joyeux, gai, enjoué, riant.

Ռւմիկ *adv.*, réjouir, enjouer, donner de la joie, se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adj.* Réjouissant, qui donne de la joie.

Ռւմիկ, *adj.*, *ind.* Voyez **Ռւմիկ**.

Ռւմիկ, *adj.*, *ind.* Joyeux,

gai, jovial: Voyez **Ռւմիկ**.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ռւմիկ (*եմ, էմ*) *adv.* Se réjouir, avoir de la joie.

ընթ, par tout. **Ուրիշ ուրիշ**, en quelque lieu, en quelque endroit.

Ուրկանայ (**ի**, **ու**) *s.* Ladrerie, léproserie.

Ուրկութի (**թե**, **թք**) *s.* Ladrerie, lèpre; maladie vénérienne.

Ուրյն, *adv*, *pré*, *et adj*, *ind*. Séparément, à part, à l'écart, en particulier; sans, excepté: séparé, différent, distinct.

Ուրյնանալ (**ամ**, **հացայ**) *v*, *h-p*. Se séparer, se distinguer, se retirer.

Ուրյնութի (**թե**, **թք**) *s.* Séparation, distinction, retraite, solitude.

Ուրուական (**ի**, **ու**) *s*, *et adj*. Ombre, vaine image, apparence, fantôme, spectre: ébauche, crayon, esquisse: apparent, vain, faux. **Յըրինէլ զուրուականն**, ébaucher, esquisser.

Ուրուամայն (**ի**, **իւ**) *adj*. Qui parle en vain, vain, faux.

Ուրուայալա (**ի**, **իւ**) *adj*. Qui adore les vaines images, ou fausses divinités.

Ուրուալեռ, *adv*. Vainement, faussement; en apparence; clumériquement.

Ուրուկ (**րկի**, **րկալ**) *s*, *et adj*. Ladre, lèpreux: attaqué de la maladie vénérienne.

Ուրուր (**ի**, **իւ**) *s.* Milan: Voyez **Յին**.

Ուրշու (**ըրշուի**, **ըրշուալ**) *s.* Beau-fils.

Ոք (**ոյ**, **ով**) *s.* Voyez **Խարխուրա** ou **Խարա**.

Ոք (**ուրուք**, **ովմաք**) *adj*. Quelqu'un, quelque, un, certain, personne. **Երթիշիւր առ ոյլ ոք**, adressez-vous à quelque autre. **Սուր ոք**, un homme. **Կին ոք**, une femme. **Եթէ կայնք ոք այնպիսիանդուզն**, y a-t-il quelqu'un assez hardi? **Ոք ոք**, aucun, personne. **Ոչ զոք սիրեմ յարանց յայդցանէ**, je n'aime aucun de ces hommes. **Ոք ոք զայնպիսիանդուզն**, personne ne sera assez hardi. **Սիննայն ոք ու իւրաքանչիւր ոք**, chacun, chaque personne. **Ոքաշ** (**ի**, **իւ**) *s.* Chardon; carde.

2

2 (**tehi**) CHT (prononcez comme *c* Italien avant *e* et *i*, ou comme

ch Anglais). Lettre consonne, vingt-cinquième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec la lettre **Զ**, par exemple: **Դողդուիլ**, **գողդուիլ**; **կարկաշէլ**, **կարկաշէլ**; **յորանիլ**, **յորանիլ**.

2, particule négative. **Զգիտեմ**, je ne sais pas. **Զուսայ ինչ**, il n'a rien dit: Voyez **Ոք**.

2 ou **Զ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Sept-centième*.

Զաման (**ոյ**, **ով**) *s.* Cumin.

Զամիլ (**մայ**, **մով**) *s.* Raisins secs.

Զամեայ (**էի**, **էիւ**) *s*, *et adj*.

Raisins secs: de raisins secs.

Զամեղէն (**ղինի**, **ղինալ**) *adj*.

Fait de raisins secs.

Զանարդադուրք, *adj*, *ind*. Misérable.

Զանապուծիւն (**թե**, **թք**) *s*.

Désobéissance.

Զասուած (**ոյ**, **ով**) *s.* Faux

Dieu, divinité, déité.

Զասուածուհի (**հայ**, **հայալ**) *s*, *f*. Déesse, divinité, déité.

Զար (**ի**, **ու**) *adj*, *et s*. Mauvais, méchant; nuisible, sinistre, dangereux; malicieux, malfaisant, malin, malheureux, scélérat, inique, misérable: diable, démon, mauvais ange: Voyez **Զարեք**.

Զարամանկան (**ի**, **ու**) *adj*. Qui dit du mal, médisant.

Զարամեկ (**եմ**, **եյի**) *v*, *h-p*. Médire; parler mal de, détracter.

Զարամուծիւն (**թե**, **թք**) *s*. Médisanct, détraction.

Զարաբաւ (**ի**, **իւ**) *adj*. Malheureux, misérable.

Զարաւանուծիւն (**թե**, **թք**) *s*. Malheur, infortune.

Զարաբարոյ (**ի**, **իւ**) *adj*. Malin; malicieux.

Զարաբարոյութի (**թե**, **թք**) *s*. Malignité, méchanceté, iniquité.

Զարաբարութի. Voyez **Զարաբարոյութի**.

Զարաբարք, *adj*, *ind*. Voyez **Զարաբարոյ**.

Զարաբեկ, *adj*, *ind*. Rotpu, taillé, ou déchiré cruellement.

Զարաբեր (**ի**, **ու**) *adj*. Malheureux, qui apporte du mal.

Զարաբերան, *adj*, *ind*. Qui a une mauvaise langue, médisant, détracteur.

2ա

Չարագործ, *adj, ind.* Bien frappé, ou battu.

Չարագանել (*եմ, էջի*) *v, a.* Bien frapper, ou battre.

Չարագործի, *adj, ind.* Chef des méchans, très-mauvais, fort malicieux.

Չարագինել (*իմ, ննջար*) *v, n-p.* Se fâcher, se tourmenter, se donner bien de la peine.

Չարագոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Plus, ou très-mauvais, pire, pis.

Չարագոյնի, *adj, ind.* D'une couleur mauvaise.

Չարագործ (*ի, աւ*) *adj.* Mal-faisant, méchant, malin, malicieux; délinquant, criminel; coquin, fripon.

Չարագործութիւն (*թի, թի*) *s.* Méchanceté, malignité, malice; méfait, action criminelle, crime.

Չարագործի, *adj, ind.* Malheureux, funeste, sinistre.

Չարագործիւ, *adj, ind.* Malicieux; très-fâcheux.

Չարագան, *adj, ind.* Très-amer; fort douloureux.

Չարադի (*գիւի, գիւաւ*) *adj, et s.* Un mauvais diable; diabolique.

Չարադիւ (*գիւի, գիւաւ*) *adj.* Qui a un mauvais visage, difforme, laid; défiguré.

Չարադիւթ (*ի, իւ*) *adj.* Malélique, malin; malicieux.

Չարադիւթիւն (*թի, թի*) *s.* Diablerie, méchanceté.

Չարթոյնի, *adj, ind.* Fourni d'un poison très-mauvais, fort venimeux; méchant, nuisible.

Չարածիւղով (*ոյ, ու*) *s.* Conciliabule.

Չարաւերդի, *adj, ind.* Voyez **Չարաբերդի**.

Չարաւրդի, *adj, ind.* Fort tourmenté; enragé.

Չարաւոր, *s, ind.* Une triste nouvelle.

Չարահամ, *adj, ind.* Malicieux, qui est incliné à la malice.

Չարախորհ, *adj, ind.* Malin, méchant, malicieux.

Չարախաւան (*ի, աւ*) *adj.* Qui cause une maladie, nuisible.

Չարախաւաւ, *adj, ind.* Très-mauvais, méchant, malheureux; pervers, dépravé, gâté.

Չարախաւաւոր, *adj, ind.* Pervers, méchant, dépravé.

Չարախաւ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Médisant, calomniateur, détracteur, imposteur, diffamateur, accusateur, délateur. **Չարախաւ** (*իւիւ* ou *կալ*) Voyez **Չարախաւիւ**.

Չարախաւել (*եմ, էջի*) *v, n, et a.* Médire, parler mal de, détracter, diffamer, calomnier, accuser.

Չարախաւութիւն (*թի, թի*) *s.* Médiance, détraction; imposture, calomnie, fausses accusation, délation.

Չարախամ (*ի, աւ*) *adj.* Malveillant, mal-intentionné, malin, malicieux, perfide.

Չարախամութիւն (*թի, թի*) *s.* Malveillance, mauvaise volonté, malice, malignité.

Չարախաւիւ Voyez **Չարախաւիւ**.

Չարախել (*ի, իւ*) *s.* Mauvais ulcère.

Չարախեղ, *adj, ind.* Mal-propre, sale.

Չարաի (*կան, կամբ*) *adj.* Envieux, malin.

Չարաիւնել (*եմ, էջի*) *v, n, et a.* Envier, regarder avec envie.

Չարաիւթիւն (*թի, թի*) *s.* Envie, haine; mauvais regard.

Չարաիւթիւթիւն (*թի, թի*) *s.* Malaise, incommodité, misère, peine.

Չարահամաւաւել (*եմ, էջի*) *v, a.* Diffamer; Voyez **Չարահամաւաւել**.

Չարահամար, *adj, ind.* Mauvais, de mauvaise compagnie.

Չարահաւ, *adj, ind.* Mal-fait, mauvais, nuisible, mal-sain.

Չարահաւաւ, *adj, ind.* Malicieux, malin; calomniateur.

Չարահար, *adj, ind.* Malicieux, malin.

Չարահոտ, *adj, ind.* Qui sent mauvais, puant.

Չարահոտութիւն (*թի, թի*) *s.* Mauvaise odeur, puanteur.

Չարաւայն (*ի, իւ*) *adj.* Qui a une voix désagréable.

Չարաւայնութիւն (*թի, թի*) *s.* Son, ou voix désagréable, cacophonie.

Չարաղաւ, *adj, ind.* Malheureux, misérable.

Չարաղաւի, *adj, ind.* Malicieux, malin, méchant.

Չարաւան, *adj, ind.* **Չարաւան**

առասեղեղ օտառեղ. Tuer cruellement.
Չարամահ լինել օտ կորեղ, mourir misérablement.

Չարամարտութի (թէ, թք) s. Imprecation, malédiction.

Չարամիտ (միտ, մուտ) adj. Mal-intentionné, malin, malicieux, méchant; matois, fourbe.

Չարամտութիւն (թէ, թք) s. Mauvaise volonté, malignité; matoiserie, fourberie.

Չարայաւար, adj, ind. Très-ennemi.

Չարայղ, adj, ind. Malin, malicieux.

Չարայուր, adj, ind. Qui se ressent d'une injure.

Չարայուրութիւն (թէ, թք) s. Ressentiment d'une injure.

Չարայոժար, adj, ind. Voyez Չարակամ.

Չարանալ (ամ, բացայ) v, n-p. Devenir pire, ou cruel.

Չարանախան, adj, ind. Extrêmement envieux.

Չարանկէթ (ի, էւ) adj. Voyez Չարահար.

Չարանաւար, adj, ind. Voyez Չարակոտ.

Չարանաւարութի. Voyez Չարակոտութի.

Չարաշուկ, adj, ind. Malheureux, malicieux, malin.

Չարաշուկ, adj, ind. Mauvais, malicieux, malin, méchant.

Չարաշուք, adj, ind. Mal-fait, mal-propre, difforme, laid, deshonnête, exécrable, indigne, condamnable, mal-honnête, désagréable, mauvais, méchant, malin, malicieux, malheureux, misérable.

Չարաշար, adj, ind, et adv. Très-mauvais, détestable, exécrable, injuste, excessif, grand, énorme, atroce, cruel, impitoyable: très-mal, pis, méchamment, impitoyablement, cruellement, vilainement, misérablement, énormément, atominablement, exécrablement, détestablement, fort, beaucoup, extrêmement, en diabol.

Չարապաշտ (ի, էւ) adj. Voyez Չարապարիշտ.

Չարապաշտութի. Voyez Չարապարիշտութի.

Չարապատահ, adj, ind. Malheureux, funeste, sinistre.

Չարապարիշտ (բարի, բարաւ) adj. Impie, inique, injuste, méchant.

Չարապարիշտութի (թէ, թք) s. Impiété, iniquité, injustice, méchanceté.

Չարաւեր (սիրի, սիրաւ) adj. Malicieux, malin, méchant, mal-faisant, malveillant, haineux, mauvais.

Չարաւեր, adj, ind. Voyez Չարակամ.

Չարաւարաւար օտ Չարաւարաւար, adj, ind. Très-impudique, deshonnête, luxurieux.

Չարաւանջ, adj, ind. Violent, rude, pénible, qui tourmente beaucoup.

Չարաւանջ (էցի, էցաւ) adj. Qui déteste la malice, ou l'iniquité.

Չարաւետ (ի, աւ) adj. Qui regarde malicieusement, mauvais.

Չարաւետեղ, adj, ind. Difforme, laid, vicieux.

Չարաւար (ի, աւ) adj. Auteur du mal; qui fait du mal, mal-faisant.

Չարաւար, adj, ind. Qui est poussé d'une racine mauvaise.

Չարաւարեւտ, adj, ind. Malicieux, malin, fin, rusé; narquois.

Չարաւարեւտ (եմ, ցուցի) v, ր. Rendre mauvais, ou pire, empirer.

Չարաւար, (ի, աւ) adj. Hétérodoxe.

Չարաւարութի (թէ, թք) s. Hétérodoxie.

Չարաւարութի (թէ, թք) s. Injustice, iniquité.

Չարեացաւար, adj, ind. Coupable, malheureux, méchant.

Չարեաց, adj, ind. Malin, malicieux, mal-intentionné.

Չարեղ (բեւոյ, բեօք) s, pl. Mal, malheur; malice, iniquité, scélératesse; dommage, perte; infortune, désastre, calamité, misère, disgrâce, infélicité. Չարիս գործել, mal-faire, faire du mal. Չարեաց 'ի չարիս, de mal en pis, de pis en pis. Չարեղ, mal, d'une mauvaise manière.

Չարհոտ (ի, աւ) s. Galbanum. Voyez Քարհան.

Չարութի (թէ, թք) s. Malice, mal, malignité, méchanceté.

iniquité, perversité, perfidie, diablerie, coquinerie, friponnerie. **Չարութիւն**, malicieusement, malignement: Voyez **Չարիք**:

Չարչարական (ի, աւ) *adj.* Passible, capable de souffrir.

Չարչարակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui souffre avec un autre.

Չարչարակցիւ (իմ, ցեցայ) *v, n-p.* Souffrir avec un autre.

Չարչարակցութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Souffrance avec un autre, participation à la souffrance de quelqu'un.

Չարչարանք (նայ, նայ) *s, pl.* Passion, souffrance, tourment, peine, martyre, supplice, vexation.

Չարչարաւոր (ի, աւ) *adj.* Souffrant, tourmenté, vexé.

Չարչարել (իմ, կցի) *v, a.* Tourmenter, vexer, incommoder, molester, persécuter, maltraiter, mal-mener.

Չարչարելի (լայ, լիաւ) *adj.* Passible.

Չարչարելիութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Passibilité.

Չարչարել (իմ, ցեցայ) *v, n-p.* Pêtir, souffrir, avoir du mal.

Չաւսաւալ (ամ, ապի) *v, a, et n.* Ne pas croire.

Չաւսաւալի (լայ, լիաւ) *adj.* Incroyable.

Չափ (աւ, աւ ou պ, ու) *s.* Mesure: mètre: litron: étalon: dimension; mesurage: quantité: proportion: qualité, calibre, état, condition, portée, étendue, valeur, capacité; modicité, règle, modération: borne, limites, terme: âge viril, âge de discrétion: aune. **Չափ առնուլ**, mesurer, éprouver, peser. **Ի չափ առնել**, borner, limiter, modifier. **Ի չափու առնել զանձն**, se modérer, se régler. **Ի չափ հասնել**, être en âge nubile. **Չափ առնել ըստ չափու եկամտիցն**, dépenser à proportion de son revenu. **Չեք չափ**, autant que vous. **Մահաւ չափ**, jusqu'à la mort.

Չափարան (ի, իւ) *adj, et s.* Qui rime, qui fait des vers.

Չափարանութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Rime, vers, rythme, nombre, cadence, mesure.

Չափաբերական (ի, աւ) *adj.* Mesuré, proportionné: rythmique: mathématique.

Չափաբերական, *adv.* Proportionnellement: mathématiquement.

Չափաբերութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Mesure, proportion: rythme: mathématiques.

Չափաբերում (բան, բանալ) *s.* Voyez **Չափաբերութիւն**.

Չափաւանց, *adj, ind.* Excessif; hyperbolique.

Չափաւանցութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Excès; hypérbole.

Չափակից (կցի, կցաւ) *adj.* Proportionné, égal, symétrique; commensurable.

Չափակցիւ (իմ, կցի) *v, a.* Proportionner, évaluer, symétriser.

Չափակցութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Proportion; harmonie; symétrie: commensurabilité.

Չափահաս Voyez **Չափահասակ**: **Չափահասակ** (ի, աւ) *adj.* Adulte, pubère, mûr, nubile.

Չափաւոր (ի, աւ) *adj.* Borné, étroit; médiocre, passable; juste, honnête; modéré, sobre, modeste; frugal; discret.

Չափաւորաբար, *adv.* Médiocrement, passablement; modérément, sobrement.

Չափաւորապէս Voyez **Չափաւորաբար**:

Չափաւորել (իմ, կցի) *v, a.* Limiter, borner; modérer, modifier, tempérer.

Չափաւորութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Médiocrité; discrétion, limitation; modération, modification, modestie, honnêteté; mitigation, tempérance, frugalité.

Չափել (իմ, կցի) *v, a.* Mesurer, peser: juger, conjecturer.

Չափում (փման, փման) *s.* Mesurage, dimension, mesure.

Չեմակաւ (ելայ, ելով) *adj.* Inhabité, qui n'est pas habité.

Չգիտել (իմ, ապի) *v, a.* Ignorer, ne pas savoir.

Չգիտու, *adj, ind.* Ignorant.

Չգիտ (ի, իւ) *s.* Rien, néant.

Ստեղծանել **ի չգիտէ**, créer de rien.

Անի չգիտէ **ի չգիտէ**, faire du néant.

Չգոյութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Néant, rien, défaut d'existence.

Չելանել (իմ, լիւ) *v, n.* Ne pas sortir.

Չորեքինութեան, *adj*, *ind*. Voyez **Չորեքինութեայ** :

Չորեքշաբթ (*աւ*, *աւ*) *s*. Voyez **Չորեքշաբթի** :

Չորեքշաբթի (*թու*, *թու*) *s*. Mercredi.

Չորեքյաթիկ, *adj*, *ind*, *et adv*. Quatre fois autant, quadruple.

Չորեքլանկեան, *adj*, *ind*. De quatre syllabes.

Չորեքտասան (*ից*, *իւք*) *adj*. Quatorze.

Չորեքտասաներորդ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et adv*. Quatorzième : en quatorzième lieu.

Չորեքտասաներեան ou **Չորեքտասաներին** (*եցունց*, *եքսմիք*) *adj*, *et s*, *pl*. Tous les quatorze.

Չորեքօրեայ (*բէի*, *բէիւ*) *adj*. De quatre jours.

Չորին, *adj*, *ind*. Voyez **Չոր** :

Չորեր, *adj*, *ind*, *et adv*. Quatre : quatrièmement. **Չորեր մասն**, quart; quateron.

Չորութի (*թէ*, *թէ*) *s*. Siccité; le sec; sécheresse, aridité, dessèchement, tarissement; dessiccation.

Չորս Voyez **Չորք** :

Չորստանի Voyez **Չորքտանի** :

Չորրորդ (*ի*, *աւ*) *adj*, *s*, *et adv*. Quatrième : quart : quatrièmement.

Չորրորդապետ (*ի*, *աւ*) *s*. Tétrarque.

Չորրորդապետութի Voyez **Չորրորդապետութի** :

Չորրորդապետութի (*թէ*, *թէ*) *s*. Tétrarchie.

Չորք (*բից*, *բիւք*) *adj*. Quatre.

Չորքանկիւն, *adj*, *ind*. Voyez **Չորքանկիւնի** :

Չորքանկիւնի (*նւյ*, *նեաւ*) *s*. Quadrupède.

Չու (*ոյ*, *ով*) *s*. Démarche, allure; départ, délogement; décampe-ment; migration, transmigration, pas-sage, mouvement; marche, traite, chemin, voyage. **Ի Չու անկեալ**, se mettre en chemin. **Չու անկեալ**, marcher; décamper.

Չուական (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui marche.

Չուան (*ի*, *աւ*) *s*. Corde; cor-deau; ficelle.

Չուանաձողութիւն (*թէ*, *թէ*) *s*. Action de tendre une corde.

Չուանաման (*ի*, *իւ*) *adj*, *et s*. Qui

tonn des cordes, qui fait des cordes. **Չուանեայ**, *adj*, *ind*. Fait de corde.

Չուառադոյն (*դունի*, *դունիւ*) *adj*, *comp*. Plus, ou fort misérable, malheureux.

Չուառական (*ի*, *աւ*) *adj*. Mi-sérable, infortuné, malheureux.

Չուառանալ (*ամ*, *ապայ*) *v*, *n*. Devenir misérable, être malheureux.

Չուառութի (*թէ*, *թէ*) *s*. Mi-sère, malheur, état malheureux, in-fortune.

Չուարարութիւն (*թէ*, *թէ*) *s*. Marche, décampe-ment.

Չուեալ (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Décam-per, partir, se mettre en chemin, mar-cher.

Չուխայ (*ի*, *իւ*) *s*. Drap, étoffe de laine; gros drap.

Չուխայադործ (*ի*, *աւ*) *s*. Dra-pier, qui fait des draps.

Չուխայադործութի (*թէ*, *թէ*) *s*. Draperie, métier à faire des draps.

Չուխայադէտ (*ի*, *իւ*) *adj*. Vêtu de drap.

Չուխայաճառ (*ի*, *աւ*) *s*. Dra-pier, marchand de drap.

Չուճ (*չմոյ*, *չմով*) *s*. Cornouille.

Չաալ (*ամ*, *չտաալ*) *v*, *a*. Ne pas donner.

Չբահնայ (*ի*, *իւ*) *s*. Faux prêtre.

Չբահնայապետ (*ի*, *աւ*) *s*. Faux pontife.

Չբահնայապետութի (*թէ*, *թէ*) *s*. Faux pontificat.

Չբանալ (*ամ*, *բայայ*) *v*, *n-p*. S' anéantir, s' évanouir, se perdre, périr, se dissiper, disparaître.

Չբաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Disetteux, indigent, nécessiteux, pauvre, gueux.

Չբաւորիւ (*եմ*, *բեցայ*) *v*, *n-p*. Devenir disetteux, ou pauvre, être dans une extrême disette.

Չբաւորութի (*թէ*, *թէ*) *s*. Di-sette, défaut des choses nécessaires, indigence, nécessité, gueuserie, mi-sère, pauvreté; pénurie.

Չբայույանիւ (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s*. Anéantir, réduire au néant, dissiper, détruire.

Չբաւիւ (*եմ*, *տեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Չբանալ** :

Չբիւ (*եմ*, *բեցայ*) *v*, *n-p*. Vo-yez **Չբանալ** :

Չքմիչ (*ի, ա*) *adj.* Innocent, qui n'est point coupable. *Ի չքմիչս լինել*, s'exouser, se justifier.

Չքմիչիկ, *adj. ind.* Voyez **Չքմիչ**.
Չքմիչութի (*թ, ք*) *s.* Excuse, justification.

Չքնալ, *adj. ind. et adv.* Avenant; gracieux, gentil, joli, poli, agréable, mignon, propre, net, leste, bien-mis, délicat, admirable, charmant, curieux, rare, superbe, exquis, extraordinaire, excellent: joliment, excellentment, admirablement.

Չքնալագեղ, *adj. ind.* Beau, joli, gracieux.

Չքնալագիւս, *adj. ind.* Rare, excellent, curieux, extraordinaire.

Չքնալակերպ (*ի, իւ*) *adj.* Avenant, joli, gracieux, gentil, agréable, bienfait.

Չքնալակերա, *adj. ind.* Bienfait, superbe, magnifique.

Չքնալասեւ, *adj. ind.* Voyez **Չքնալակերպ**.

Չքնալութի (*թ, ք*) *s.* Beauté, mignardise, gentillesse, grace, agrément.

Չքոտի (*աւոյ, տեաւ*) *adj.* Vil, abject, méprisable, pauvre, misérable, de peu de valeur.

Չքութի (*թ, ք*) *s.* Anéantissement, destruction; vanité.

Չօժ (*ի, իւ*) *s.* Sorte d'arbre.

Չօքոլած (*ի, իւ*) *s.* Chocolat.

Պ

Պ (bè) B. Lettre consonne, vingt-sixième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois avec les lettres **Բ** et **Փ**, par exemple: **Ամի**, *ամի*; **ոսպն**, *ոսպն*; **սպն**, *սպն*; **ամիարիւն**, *ամիարիւն*; **Սեպհական**, *սեպհական* ou *սեփական*; **կարապ**, *կարապ*.
Պ ou **պ** avec une ligne au-dessus, marqué le nombre *Huit-centième*.

Պապանել (*եմ, պապի*) *v, a.* Baiser: Voyez **Համբուրել**. **Երկիր պապանել**, adorer, rendre de très-profonds respects.

Պապշու (*ի, իւ* ou *աւ*) *adj.* Las-cif, lubrique, luxurieux, deshonnéte, impudique, immodeste, impudent, laid, obscène, sale, impur, vilain, paillard, ribaud.

Պապշուիկ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.*

S' adonner à l'impudicité, ou à la luxure.

Պապշուութի (*թ, ք*) *s.* Las-civeté, lubricité, impudicité, luxure, deshonnéteté, immodestie, impudence, laideur, ordure, saleté, impureté, vilénie, obscénité, paillardise.

Պալատաւ ou **Պալատան** Voyez **Բալատան**.

Պալատ (*ան, ամբ* ou *ի, իւ*) *s.* Palais, cour, hôtel.

Պալատական (*ի, աւ*) *adj. et s.* De cour, de palais, aulique: courtisan, homme de cour.

Պալար (*ի, աւ*) *s.* Apostème, abcès, ampoule; hube, bubon, charbon, furoncle, bourgeon, pustule; tumeur, enflure, élévore; érysipèle: bossette.

Պալարակապ, *adj. ind.* Orné de bossettes, bien orné (cheval).

Պալարանալ (*ամ, բացայ*) *v, n-p.* Apostumer, se former en abcès, enfler, s'enfler.

Պալիում (*ի, իւ*) *s.* Pallium.

Պաի, *adj. ind.* Bouilli. **Միե պաի**, viande bouillie.

Պախարականք (*նազ, նաք*) *s, pl.* Voyez **Պախարակութի**.

Պախարակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Reprendre, blâmer, condamner, mépriser, censurer, trouver à redire, improuver, désapprouver.

Պախարակութիւն (*թ, ք*) *s.* Blâme, réprehension, mépris.

Պախուրց (*խրցի, խրցիւ*) *s.* Li-cou: Voyez **Իսնդանաւանդ**.

Պախել Voyez **Պակել**.

Պակաս, *adj. ind. et adv.* Défectueux, imparfait: moins. **Պակաս առնել** Voyez **Պակասեցուցանել**.

Պակասական (*ի, աւ*) *adj.* Privatif.

Պակասամիս (*միտ, մոտաւ*) *adj.* Fou, niais.

Պակասաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Défectueux, imparfait; qui a des défauts; défectif.

Պակասել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Պակասիլ**.

Պակասեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Amoindrir, diminuer; ôter, retrancher, faire cesser; décompter, déduire, défalquer, rabattre.

Պակասիլ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Manquer; faillir, défaillir; s'amoindrir,

drir, diminuer, décroître, cesser, dépérir, s'affaiblir; mourir.

Պակասորդ (ի, աւ) *adj*, et *s*. Défectueux: défaut.

Պակասութիւն (թԷ, ԹՔ) *s*. Manque, défaut, imperfection, défectuosité, privation, décroissement, diminution, amoindrissement, retranchement, déchet, rabais; faute, manquement; défaillance; cessation; disette, pénurie.

Պակնուլ (ուս, կեայ) *v*, *n*. S'épouvanter, prendre l'épouvante, s'étonner.

Պակշոմ Voyez Պագշոմ:

Պակուցանել (եմ, կուցի) *v*, *t*. Épouvanter, donner de l'épouvante, étonner, étourdir, consterner, abatre le courage.

Պակուցանողական (ի, աւ) *adj*. Épouvantable, étonnant, effroyable.

Պակուցումն (ցման, ցմամբ) *s*. Épouvante, étonnement, frayeur, effroi, terreur, consternation.

Պակել (իմ, կեայ) *v*, *n-p*. Voyez Պակնուլ:

Պահ (ու, ու) *s*. Garde, conservation: détention: guet: veille; heure, moment, tems. Պահ ունել, garder, prendre garde, veiller. 'ի պահ արկանել, arrêter, mettre en prison. Յայնմ պահու, alors, en ce tems-là. Պահ ընդ պահ, de tems en tems.

Պահակ (ի, աւ) *s*. Garde: forteresse, ou place gardée. Պահակ ունել, tirer, obtenir par force.

Պահակապան (ի, աւ) *s*. Garde. Պահակապանք, garnison, garde.

Պահակափոխ, *adj*, *ind*. Qui change la garde: Պահակափոխ լինել, changer la garde.

Պահակեր (ի, աւ) *adj*, et *s*. Garde, qui fait la garde, factionnaire, guet, sentinelle.

Պահակերել (եմ, էջի) *v*, *n*. Garder, faire la garde, être en faction, faire la ronde, faire le guet.

Պահակերութիւն (թԷ, ԹՔ) *s*. Garde, faction, guet, sentinelle, ronde.

Պահակից (էջի, էջաւ) *adj*, et *s*. Qui fait la garde avec un autre: qui jeûne avec un autre.

Պահակութիւն Voyez Պահակութիւն:

Պահանգ (ի, աւ) *s*. Grande bar-

re de bois, ou de fer dont on affermit les murailles, ancre.

Պահանգական, *adj*, *ind*. Affermi d'une ancre.

Պահանորդ (ի, աւ) *s*. Voyez Պահակեր:

Պահանորդութիւն Voyez Պահակերութիւն:

Պահանջանք (նայ, նգք) *s*, *pl*. Voyez Պահանջումն:

Պահանջել (եմ, էջի) *v*, *a*. Exiger, demander, vouloir; prétendre, poursuivre; répéter, requérir, revendiquer; discuter.

Պահանջութիւն (թԷ, ԹՔ) *s*. Voyez Պահանջումն:

Պահանջումն (ջման, ջմամբ) *s*. Exigence, demande; prétention; discussion; répétition, requête, réquisition, revendication. Անբաւ պահանջ, exaction, extorsion, concussion, maltôte.

Պահապան (ի, աւ) *s*, et *adj*. Conservateur, gardien, inspecteur, surveillant. Պահապանք, garde, garnison, corps de garde du guet. Պահապան հրեշտակ, Ange gardien, ou tuteur. Պահապան աշտատանույ, messier: Voyez Պահակեր:

Պահարան (ի, աւ) *s*. Ce qui sert à conserver quelque chose, coffre, armoire, étudiotte; étui; trousse; fourreau, enveloppe, couverture. Պահարան (թղթի, porte-feuille).

Պահարկել Voyez Պահակերել:

Պահացող (ցողի, ցողաւ) *adj*, et *s*. Jeûneur, abstinent.

Պահել (եմ, էջի) *v*, *a*. Conserver, garder, maintenir, veiller, surveiller; défendre, protéger, garantir, préserver, sauver; tenir; retenir; réserver; observer, accomplir, entretenir: jeûner.

Պահեմ (ի, էւ) *s*. Réserve; dépôt, consignation; séquestre. 'ի պահեմ ou 'ի պահեմաի, mettre en réserve, réserver; mettre en dépôt, consigner; mettre en séquestre, séquestrer.

Պահեցողութիւն (թԷ, ԹՔ) *s*. Jeûne, abstinence.

Պահակ (ի, աւ) *s*. Garde: Voyez Պահակեր:

Պահակել (եմ, էջի) *v*, *a*. Garder, faire la garde: Voyez Պահակերել:

Պահ-

Պահակութիւն Voyez Պահակե-
ութիւն :

Պահարդ Voyez Պահանորդ :

Պահպան Voyez Պահպան :

Պահպանակ (ի, աւ) s. Garde,
défense, protection; armure, armes
défensives.

Պահպանական (ի, աւ) adj. De
réserve: défensif.

Պահպանակից (կից, կցաւ) adj.
et s. Qui fait la garde avec un autre.

Պահպանապետ (ի, աւ) s. Chef
de garde.

Պահպանարան (ի, աւ) s. Asile,
protection.

Պահպանել (եմ, էցի) v, a. Con-
server; défendre, garantir, protéger;
sauver; préserver; réserver; tenir, re-
tenir; maintenir, entretenir.

Պահպանողական (ի, աւ) adj.
Préservatif.

Պահպանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s.
Conservation, garde, protection, dé-
fense, manutention, maintien; résér-
vation; rétention; observation, obser-
vance; entretien.

Պահք (հոց, հովք) s, pl. Jé-
ne, abstinence. Քառասնորդական
պահք, carême. Օր պահոց, jour
maigre.

Պաղ (ի, իւ) s. Gelée: Voyez
Սառն :

Պաղակուար Voyez Պաղկիւնդի :

Պաղաւ Voyez Պաղաւ :

Պաղատական (ի, աւ) adj. Sup-
pliant, de supplication.

Պաղատախառն, adj, ind. Sup-
pliant, avec supplication.

Պաղատայք (յից, յիւք) s, pl.
Voyez Պաղատանք :

Պաղատանք (նայ, նօք) s, pl.
Supplication, prière, déprécation: ro-
gations; litanies.

Պաղատիլ (իմ, տեցայ) v, n-p.
Supplier, prier avec soumission.

Պաղատիա (առտի, աստաւ) s.
Masse de figues.

Պաղեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t.
Congeler: Voyez Սառեցուցանել :

Պաղէտ (ղեմի, զեմիւ) s. Voyez
Պաղատանք :

Պաղիլ (իմ, զեցայ) v, n-p. Se
congeler.

Պաղիւղ (ի, աւ) s. Alun, Պաղ-
լիւղ մըրոյ, cendre gravelée.

Պաղլան (զման, զմամբ) s. Con-

gélation, figement: Voyez Սառցքք :

Պաղպաղակ (ի, աւ) s. Gelée;
congélation.

Պաղպաշ (ոյ, ուլ) s. Lustre, é-
clat, brillant.

Պաղպաշել (եմ, էցի) v, n. Re-
luire, éclater, briller.

Պաղպաշուն, adj, ind. Reluisant,
éclatant, brillant.

Պաղպաշունք (նից, նօք) s. Dais.

Պաշար (ի, աւ) s. Animal, bé-
te à quatre pieds: troupeau de gros
bétail.

Պաշարադոծ, adj, ind. Qui nour-
rit des animaux.

Պաշարամիտ (մտի, մտաւ) adj.
Stupide, sot, grossier, sans juge-
ment.

Պաշարական (ի, աւ) adj. Qui
appartient aux bêtes, brut; une bête
brute; bestial, brutal.

Պաշարանք (նայ, նօք) s, pl.
Provision, maintien, subsistance.

Պաշարապէս, adv. Bestialement,
brutalement.

Պաշարել (եմ, էցի) v, a. Pour-
voir, maintenir, aider, assister, se-
courir.

Պաշարեղէն (ղինի, զինաւ) adj.
Brut, de bête brute.

Պաշարեղութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s.
Condition d'une bête brute, brutali-
té, bestialité.

Պաշարենի (նւոյ, նեաւ) s. Cuir,
cordouan.

Պաշոյճ (պաշուճի, պաշուճիւ)
s. Voyez Պաշուճանք :

Պաշուճադարդ, adj, ind. Bien
orné, embelli.

Պաշուճանք (նայ, նօք) s, pl.
Parure, embellissement, ornement,
enjolivement, ajustement; feinte, bel-
le apparence.

Պաշուճապատանք (նայ, նօք) s,
pl. Bambouche, marionnette, poupée.

Պաշուճել (եմ, էցի) v, a. Pa-
rer, embellir, orner, enjoliver, ajus-
ter; contrefaire, feindre, déguiser, fan-
der, plâtrer.

Պայազատ (ի, աւ) s. Prince, qui
possède une souveraineté, qui est d'
une maison souveraine.

Պայազատել (եմ, էցի) v, a. Do-
miner, acquérir une principauté; suc-
céder à un prince.

Պայազատութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s.
Prin-

Principauté, dignité d'un prince; succession à un prince.

Պայթել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Voyez Պայթիլ et Պայթուցանել.

Պայթիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Crever, se crever, éclater, s'éclater, se briser par éclats, se rompre, se fendre, petiller.

Պայթիւն, *s, ind.* Éclat, bruit, potillement. Պայթիւն սրտի, crevé-cœur.

Պայթուցանել (եմ, թռչի) *v, t.* Crever, faire rompre, ou éclater, fendre.

Պայթուիմ (թման, թմամբ) *s.*

Voyez Պայթիւն:

Պայթկենութիւն Voyez Մծնէ-
ութիւն:

Պայծառ (ի, իւ) *adj.* Clair, éclatant, brillant, lumineux, reluisant; qui reçoit beaucoup de jour; luisant, poli, net; transparent; serein; gai; distinct, évident; illustre, glorieux, honorable; splendide, magnifique.

Պայծառազեղ, *adj, ind.* Très-beau, gracieux.

Պայծառազոյն (զուռի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou fort clair.

Պայծառազարդ, *adj, ind.* Bien orné, embelli, magnifique, splendide.

Պայծառազարդել (եմ, եցի) *v, a.* Embellir, orner.

Պայծառազարդութիւն (թէ, թք) *s.* Embellissement, ornement, splendeur, magnificence, gloire.

Պայծառազգեաց (եցի, եցիւ) *adj.* Bien orné, poli; lumineux, glorieux, splendide; vêtu splendidement.

Պայծառազգեստ (ի, իւ) *adj.* Voyez Պայծառազգեաց:

Պայծառազգեստիլ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Se vêtir splendidement, s'embellir, être orné.

Պայծառազօղ, *adj, ind.* Bien-fait, magnifique.

Պայծառալոյս, *adj, ind.* Clair, lumineux; brillant, éclatant.

Պայծառակեցուրդ (ցրդի, ցրդիւ) *adj.* Pompeux, splendide, magnifique.

Պայծառակերպութիւն (թէ, թք) *s.* Transfiguration: Voyez Այլակերպութիւն:

Պայծառահրաշ, *adj, ind.* Fort lumineux, éclatant, brillant.

Պայծառահիւս (ամ, տացայ) *v, n-p.*

S'éclaircir, devenir clair; reluire, briller, paraître avec éclat; être illuminé.

Պայծառանշան, *adj, ind.* Glorieux, illustre.

Պայծառանշլլ, *adj, ind.* Lumineux, éclatant, brillant.

Պայծառասպանծ ou Պայծառապարծ, *adj, ind.* Glorieux; splendide, magnifique.

Պայծառասպէս, *adv.* Splendidement, noblement, glorieusement.

Պայծառասպասկ, *adj, ind.* Qui a une couronne magnifique, glorieux, illustre; honorable.

Պայծառակայեւուլ, *adj, ind.* Très-décent, ou convenable, magnifique, splendide, superbe, bienfait.

Պայծառաստեղ, *adj, ind.* Voyez Պայծառաստեղ:

Պայծառաստիւլ, *adj, ind.* Luit-sant, lumineux, brillant, éclatant.

Պայծառացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Éclaircir, éclairer, illustrer, donner de l'éclat; polir, rendre clair, orner.

Պայծառափայլ, *adj, ind.* Luit-sant, clair, éclatant, brillant, lumineux.

Պայծառափառ, *adj, ind.* Majestueux, glorieux.

Պայծառերես, *adj, ind.* Gai.

Պայծառութիւն (թէ, թք) *s.* Clarté, lumière, splendeur, jour; lustre, éclat, brillant; gloire, magnificence; sérénité; vivacité.

Պայման (ի, աւ) *s.* Condition, nature, état, qualité, circonstance; partie, article, proposition, transaction; mesure, règle, limitation, clause; stipulation, convenance, traité, accord, paction, pacte. Պայման ժամանակի ou ժամանակակէտ պայման, rendez-vous, assignation.

Պայմանաւոր (ի, աւ) *adj.* Conditionnel; réglé.

Պայմանել (եմ, եցի) *v, a.* Conditionner, limiter; stipuler, contracter, proposer; prescrire, ordonner.

Պայուսակ (ի, աւ) *s.* Sac, poche.

Պայտ (ի, իւ) *s.* Fer, fer de cheval.

Պայտառ (ի, աւ) *s.* Maréchal ferrant.

Պայտառութիւն (թէ, թք) *s.* Maréchallerie.

Պայ.

Պայքար (ի, աւ.) *s.* Débat, dispute.

Պայքարել (եմ, եցի) *v, n.* Être en débat, disputer.

Պան (ի, իւ) *s.* Pâte, pâtisserie, pain.

Պանգանդ. Voyez Պատանդ :

Պանդխտանալ (ամ, տացայ) *v, n-p.* Voyez Պանդխտել :

Պանդխտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Étranger, éloigner de son pays.

Պանդխտել (եմ, տեցայ) *v, n-p.* S'étranger, émigrer, s'éloigner, quitter son pays.

Պանդխտութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Condition d'un étranger, émigration, éloignement de son pays.

Պանդոկ (ի, աւ.) *s.* Voyez Պանդոկի :

Պանդոկապետ (ի, աւ.) *s.* Hôte, hôtelier, aubergiste; cabaretier, tavernier.

Պանդոկի (կոյ, կեաւ) *s.* Hôtellerie, logis, auberge; couchée, gîte; cabaret, taverne.

Պանդուխտ (գլտի, գխտաւ) *s.* Aubain, étranger, lointain, émigré, étrange, éloigné.

Պանիր (նրոյ, նրով) *s.* Fromage.

Պանծագոյն (գուռի, գուռիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-excellent, superbe, glorieux.

Պանծալի (լոյ, էաւ) *adj.* Glorieux, illustre, superbe, excellent.

Պանծալ (ամ, ծացի) *v, n.* Se faire gloire, se vanter, se louer; se panader.

Պանծանալ (ամ, ծացայ) *v, n-p.* Voyez Պանծալ :

Պանծանք. Voyez Պարծանք :

Պանծապատիւ. *adj, ind.* Glorieux, honorable.

Պանծացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Rendre glorieux, ou illustre, faire renommer, glorifier.

Պանտանդ. Voyez Պատանդ :

Պանրանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Cailler, se cailler.

Պանրավաճառ (ի, աւ.) *s.* Fromager.

Պաշար (ի, իւ ou ոյ, ով) *s.* Provision, fourniture, munition, approvisionnement, avitaillement, convoi, équipement, denrée, viatique, victuailles, vivres.

Պաշարապիւտ, *adj, ind.* Bien approvisionné, ou fourni.

Պաշարել (եմ, եցի) *v, a.* Assiéger, investir, bloquer, fermer, enfermer, entourer, ceindre, environner, occuper.

Պաշարումն (բմն, բմմի) *s.* Siège, investissement, blocus, environnement, occupation.

Պաշտական. Voyez Պաշտատական :

Պաշտատական (ի, աւ.) *s.* Apauage.

Պաշտելութի (թԷ, թՔ) *s.* Service; adoration.

Պաշտել (եմ, եցի) *v, a.* Adorer; servir; administrer, conférer; officier; exercer; pourvoir.

Պաշտպան (ի, աւ.) *s.* Défenseur, patron, protecteur, fauteur. Պաշտպան գառի, avocat, procureur. Պաշտպան կալ. Voyez Պաշտպանել :

Պաշտպանաւոր (ի, աւ.) *s.* Client.

Պաշտպանել (եմ, եցի) *v, a.* Défendre, protéger, soutenir, revancher, favoriser, appuyer, couvrir, parer, sauver, conserver, préserver, garder; procurer.

Պաշտպանողական (ի, աւ.) *adj.* Défensif.

Պաշտպանողորէն, *adv.* Avec protection.

Պաշտպանութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Défense, protection, manutention, garde, soutènement, appui, soutien, support, faveur, conservation; apologie.

Պաշտօն (տաման, տամմի ou ի, իւ) *s.* Adoration, culte, latrie, religion; cérémonie; service; office; administration, ministère, emploi, fonction, exercice, charge, poste, place. Միտի պաշտօն, superstition. Պաշտօն կոյ, idolâtrie. Պաշտօն տանիլ. Voyez Պաշտել :

Պաշտօնակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon du même emploi, ou service, collègue.

Պաշտօնամատոյց, *adj, ind, et adv.* Adorateur; serviteur.

Պաշտօնասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Dévot, pieux, religieux.

Պաշտօնասիրութի (թԷ, թՔ) *s.* Dévotion, piété, religion.

Պաշտօնատար (ի, աւ.) *s.* Officier, ministre: Voyez Պաշտօնամատոյց et Պաշտօնեալ :

Պաշտօնատեղ (ի, աւ.) *s.* Lieu d'office, ou du culte.

Պաշ-

Պաշտօնարան (ի, աւ.) *s.* Voyez Պաշտօնատեղ:

Պաշտօնաւոր (ի, աւ.) *adj.* D'office, de culte.

Պաշտօնեայ (նէի, նէիւ) *s.* Officier, ministre; serviteur, domestique, garçon, valet; administrateur, officiant, diacre; commissionnaire, facteur.

Պաշտօնէրդութիւն (թէ, թք) *s.* Office divin.

Պապ (աւ, աւ ou ի, իւ) *s.* Aieul, grand-père: Pape, pontife.

Պապագաւան (ի, իւ) *adj.* et *s.* Papiste. Պապագաւան կրօն, papisme.

Պապական (ի, աւ) *adj.* Papal, pontifical. Պապական իշխանութիւն, pontificat.

Պապակել (իմ, էջի) *v.* a. Brûler.

Պապակեցուցանել (իմ, ցուցի) *v.* t. Causer une grande soif, faire mourir de soif.

Պապակել (իմ, էջայ) *v.* n-p. Mourir de soif, avoir grande soif.

Պապանձեցուցանել (իմ, ցուցի) *v.* t. Mettre hors d'état de répondre, désargonner, rembarrer, confondre, convaincre, réduire à n'avoir rien à répondre; faire taire.

Պապանձել (իմ, ձեցայ) *v.* n-p. Être hors d'état de répondre, n'avoir rien à répondre, être désargonné; taire.

Պապաջել (իմ, էջի) *v.* n. Bégayer, bredouiller, parler gras, bazarouiner.

Պապաջելն, *s.* ind. Bégaiement, bredouillement.

Պապաս (աւ, աւ) *s.* Père; prêtre.

Պապութիւն (թէ, թք) *s.* Papauté.

Պապունիք (նշի, նշու) *s.* Sorte de fleur.

Պառակ (ի, աւ) *s.* Étable, lieu où l'on met des bestiaux, parc.

Պառակամար (մօր, մարք) *adj.* Nourri dans une étable, dans un parc.

Պառական (ի, աւ) *s.* Toiles, filets pour prendre des bêtes.

Պառակատիւ Voyez Պառակտիւ:

Պառակտել (իմ, էջի) *v.* a. Désunir, diviser, disperser, mettre en discorde.

Պառակտիւ (իմ, տեցայ) *v.* n-p. Se désunir, être dispersé.

Պառակտումն (տման, տմամք) *s.*

Désunion, division, discorde, dispersion.

Պառակ (ի, աւ) *s.* f. Une vieille, avancée en âge.

Պառակական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à une vieille; vieux.

Պառակել (իմ, էջայ) *v.* n-p. Vieillir, devenir vieille, avancer en âge.

Պառեք (ի, իւ) *s.* Pâques: Voyez Չատիկ:

Պառկոճ (ի, աւ) *s.* Griffon.

Պառառ (ի, աւ) *s.* Toile fine; étoffe; drap de lit.

Պառառական (ի, աւ) *s.* Toile, drap, linceul, suaire, linge; tapisserie.

Պապ (աւ, աւ) *s.* Voyez Պառքումն:

Պապք Voyez Պառեք:

Պապեցուցանել (իմ, ցուցի) *v.* t. Causer une grande soif.

Պապել (իմ, էջայ) *v.* n-p. Avoir grande soif, mourir de soif.

Պապումն (բման, բմամք) *s.* Grande soif.

Պառադրոս (ի, աւ) *s.* (mot grec) Podagre, goutteux.

Պառահ Voyez Պառահք et Պառահումն:

Պառահական (ի, աւ) *adj.* Accidental, casuel, fortuit, contingent.

Պառահար (ի, աւ) *s.* Triste aventure, fâcheux accident, cas énorme, malheur, infortune. Պառահար լինել, se rencontrer.

Պառահել (իմ, էջի) *v.* n. Voyez Պառահիւ:

Պառահել (իմ, էջայ) *v.* n-p. Rencontrer, se rencontrer; arriver, avenir, survenir, venir, échoir. Ի չաճ պառահել, convenir, être propre et sortable.

Պառահումն (հման, հմամք) *s.* Accident, cas fortuit, aventure, événement, rencontre, incident, contingence, fortune, hasard, occasion, occurrence, succès. Ըստ պառահման, accidentellement, fortuitement, casuellement, incidemment, par hasard.

Պառահք (հեց, հեւք) *s.* pl. Accidens.

Պառադիք (դշի, դշիւ) *s.* Lièvre: Voyez Բադիդի:

Պառադիւ (իմ, էջայ) *v.* n-p.

Տ'occuper, s'employer, s'adonner, s'appliquer, s'amuser, s'embarrasser.
Պատաղումն (զման, զմամբ) *s.* Occupation, application, amusement, embarrass.

Պատան (ի, աւ) *s.* Bande, ligature, enveloppe. **Պատանք մեռելայ**, linges qui servent à ensevelir un mort.

Պատանդ (ի, աւ) *s.* Otage, gage; séquestration, séquestre, saisie.

Պատանդել (եմ, էջի) *v, a.* Prendre, ou mettre en otage, gager; séquestrer, saisir, renfermer, contenir.

Պատանդութի (թէ, թք) *s.* Voyez **Պատանդ**.

Պատանդումն (զման, զմամբ) *s.* Voyez **Պատանդ**.

Պատանեակ (եկի, էկաւ) *s.* Jeune garçon, adolescent, enfant, puceau, jeunet.

Պատանեկութի (թէ, թք) *s.* Adolescence, jeunesse.

Պատանի (նւղ, նեաւ) *s.* Jeune persone, puceau, garçon, enfant.

Պատանկի (հւղ, հեաւ) *s, f.* Jeune fille, pucelle, jeunette, enfant.

Պատառ (ւյ, ով) *s.* Morceau, pièce, partie, portion, tranche, lèche, chanteau, bribe, bouchée. **Պատառ պատառ բրդել**, couper en pièces, ou en morceaux.

Պատառաբոյժ, adj, et s, ind. Parasite, écornifleur, flaireur, écumeur de marmite.

Պատառառու, adj, ind. Déchiré, vieux, usé, fripé.

Պատառաբող (ի, աւ) *s.* Fourchette.

Պատառել (եմ, էջի) *v, a.* Briser, casser, rompre, crevasser, crever; fendre, couper, diviser, trancher, tailler; lacérer, dilacérer, délabrer, ouvrir; déchirer, mettre en pièces; friper, gercer.

Պատառառումն Voyez **Պատառառումն**.

Պատառառել (եմ, էջի) *v, a.* Déchirer, mettre en pièces.

Պատառումն (ոյ, ով) *s.* Bris, rupture, accroc, déchirure, brèche, ouverture, cassure, crevasse, fente, fracture, fissure, gerçure, taillade.

Պատառումն (զման, զմամբ) *s.* Fracture, bris, déchirement, lacéra-

tion, dilacération, délabrement: Voyez **Պատառումն**.

Պատասխանաբանութի (թէ, թք) *s.* Apologie, réponse.

Պատասխանատու (ի, աւ) *s.* Qui répond; répondant; apologiste.

Պատասխանութի (թէ, թք) *s.* Réponse; compte, raison; apologie.

Պատասխանարեւ (եմ, էջի) *v, a.* Répondre, faire réponse.

Պատասխանատուութի Voyez **Պատասխանատուութի**.

Պատասխանել Voyez **Պատասխանել**.

Պատասխանի (նւղ, նեաւ) *s.* Réponse; compte, raison; apologie.

Պատասխանի տալ ou **տալ պատասխանի**, répondre, répliquer, répartir, faire réponse; s'excuser. **Միմեկից տալ պատասխանի**, s'entre-répondre, se répondre l'un à l'autre. **Որ է աւանդ պատասխանի տալոյ**, qui est inexcusable.

Պատառ (ի, աւ) *s.* Enveloppe, enveloppement, couverture; emballage, paquet, ballot, rouleau, fardeau; bardelle, selle.

Պատառել (եմ, էջի) *v, a.* Envelopper, emballer, emballer; emballer, impliquer, nouer.

Պատառակ (տկի, տկաւ) *s.* Voyez **Պատառի**.

Պատարագ (ի, աւ) *s.* Présent, don; oblation, offrande; immolation, sacrifice, victime: messe.

Պատարագաբոյժ (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez **Պատարագաբոյժ**.

Պատարագաբեր (ի, աւ) *adj, et s.* Qui fait un présent.

Պատարագ տալոյց (տուցի, տուցաւ) *adj, et s.* Qui fait un présent, qui offre; célébrant: liturgie, missel.

Պատարագարան (ի, աւ) *s.* Autel.

Պատարագել (եմ, էջի) *v, a.* Présenter, offrir; immoler, sacrifier; dire, ou célébrer la messe.

Պատարագիք, s, pl, ind. Les choses qui sont destinées à être sacrifiées.

Պատարուն, adj, ind. Comble, plein.

Պատարամ (ի, աւ) *s.* Paroles, sentence, mot notable; oracle, réponse. **Ի պատգամս անկանել**, parler, entrer en traité.

Պատգամաբեր (ի, աւ) *s.* Mes-

Պատգամագիր (գրի, գրաւ) : . . .
Qui met par écrit des oracles .

Պատգամախոս (ի, աւ) s. Oracle,
divinité qui rend des réponses .

Պատգամատար (ի, աւ) s. Voyez
Պատգամաբեր :

Պատգամաւոր (ի, աւ) s. Mes-
sager, courrier, député, exprès, en-
voyé, ambassadeur . Պատգամաւոր
Պապի . Nonce .

Պատգամաւորել (եմ, եցի) v,
ս. Voyez Պատգամաւորել :

Պատգամաւորել (եմ, բեցայ) v,
ս. Faire un message .

Պատգամաւորութիւն (թիւ, թիւ)
s. Message, ambassade; messagerie;
députation .

Պատգորակ (ի, աւ) s. Litière,
brancard .

Պատգորակ Voyez Պատգորակ :
Պատեան, adj, ind. Caché, cou-
vert, enveloppé .

Պատեանք (եկից, եկեալ) s, pl.
Fourreau, gaine, étui, enveloppe,
couverture; coque, écaille, coquil-
le; cosse; gousses, silique: armure .
Հանել ի պատեանից զսուրն, dégai-
ner . Արկանել զսուրն ի պատեանս,
engainer .

Պատեհ (ի, եւ) adj, et s. Con-
venable, propre, sortable, décent :
convenance, décence; occurrence,
rencontre, occasion, tems . Ըստ պա-
տեհիցն, convenablement .

Պատեհադոյն (գունի, գունիւ)
adj, comp. Plus, ou fort convenable .

Պատեհութիւն (թիւ, թիւ) s. Con-
venance, décence; occasion, ren-
contre .

Պատել (եմ, եցի) v, ս. Enve-
lopper; empaqueter; ceindre, fermer,
environner, entourer, encoindre, en-
fermer, enclorre; circuler: ensevelir .

Պատելիք Voyez Պատաղիք :
Պատեհաղէն, adj, ind. Fourni d'
armure, armé .

Պատեհաթիւ, adj, ind. Dont les
ailes ressemblent à une coquille .

Պատեհութիւն (չիի, չիաւ) s.
Fourrelier, gâinier .

Պատեհաւոր (ի, աւ) adj. Tes-
tacé, couvert d'une écaille dure et
forte; cossu .

Պատեհիկ (չիի, չիաւ) s. Petite
écaille .

Պատերազմ (ի, աւ) s. Bataille,

guerre, journée, combat, action, en-
lée; querelle, dispute . Տաւ ou ժեւ
պատերազմ, faire la guerre .

Պատերազմալարթոյց, adj, ind.
Qui cause, ou excite la guerre .

Պատերազմական (ի, աւ) adj.
De la guerre, qui appartient à la
guerre .

Պատերազմակից (կցի, կցաւ) adj,
et s. Qui fait la guerre, ou combat
contre un autre: adversaire, ennemi:
aide, compagnon .

Պատերազմաւոր (սիրի, սիրաւ)
adj. Guerrier, qui se plaît à la guerre,
qui aime la guerre, belliqueux .

Պատերազմել (եմ, մեցայ) v, ս. p.
Faire la guerre, combattre .

Պատերազմիկ (միի, միաւ) s. Vo-
yez Պատերազմող :

Պատերազմող (մեղի, մեղաւ) adj,
et s. Qui fait la guerre, belligérant;
guerrier, belliqueux; combattant;
soldat, homme de guerre .

Պատժական (ի, աւ) adj. Pénal .
Պատժականութիւն (թիւ, թիւ)
s. Peine, assujettissement à quelque
peine .

Պատժակից (կցի, կցաւ) adj,
Assujetti à la même peine .

Պատժապարտ (ի, եւ) adj. Qui:
mérite quelque peine, punissable,
coupable, criminel .

Պատժապարտութիւն (թիւ, թիւ)
s. Assujettissement à quelque peine;
crime, ce qui concerne le criminel .

Պատժարան (ի, աւ) s. Lieu, ou
instrument de punition .

Պատժաւոր (ի, աւ) adj. Voyez
Պատժապարտ :

Պատժել (եմ, եցի) v, ս. Punir,
châtier, récompenser, corriger .

Պատժի (մոյց, մոյց) s. Peine,
punition, châtiment, récompense, cor-
rection, pénitence . Արկանել զի-
պատժով, encourir, mériter quelque
peine .

Պատիլ (եմ, մեցայ) v, ս. p. Être
enveloppé; s'environner; faire un tour .

Պատիլ (աշի, աշաւ) s. Cosse,
gousse, enveloppe: la trompe d'un
éléphant .

Պատի պատ, adj, ind. Tortu,
faible, frivole (raison, ou réponse) .

Պատիւր, adj, ind. Trompeur, cap-
tieux, sophistique, décevant, faux,
feint, dissimulé, fin, couvert, arti-
f.

Science, illusoire, vain. Պատկեր՝
décéption, tromperie, sophistiquerie,
feinte, illusion, mensonge, fausseté;
vanité.

Պատիւ (սուղ, սուղ) *s.* Hon-
neur, gloire; dignité, degré, charge,
titre; respect, vénération, révérence,
égard, considération, déférence, dis-
tinction; compliment, cérémonie: a-
bréviation.

Պատկան *adj, ind.* Convenable,
propre, décent.

Պատկանապէր *adj, ind.* Qui est
écrit à propos.

Պատկանապէր *adj, ind.* Qui tient;
qui porte convenablement, convenable.

Պատկանապէս *adv.* Convenable-
ment, proprement, justement, à pro-
pos.

Պատկանասեռակ *adj, ind.* Beau,
proportionné, décent, gracieux.

Պատկանաւոր (ի, աւ) *adj.* Con-
venable, décent, propre, digne, ca-
pable.

Պատկանել (եմ, եցի) *v, a.* Ren-
dre convenable; adapter, appliquer,
ajuster: tremper du fer, ou de l'a-
cier, donner la trempe.

Պատկանել (իմ, նկայ) *v, n-p.*
Être convenable, appartenir, cadrer,
s'adapter, s'ajuster.

Պատկանումն (նման, նմաճ) *s.*
Convenance, adaptation, application,
ajustement: trempe d'un fer.

Պատկառ (ի, եւ) *adj, et s.* Res-
pectueux, modeste: respect, modes-
tie. Պատկառ կաւ, respecter, porter
du respect; faire attention, avoir soin,
veiller.

Պատկառանք (նայ, նգ) *s, pl.*
Respect, modestie, pudeur.

Պատկառասեռակ *adj, ind.* Res-
pectable, honorable.

Պատկառել (եմ, եցի) *v, a, et
n.* Voyez Պատկառեցուցանել et
Պատկառիլ:

Պատկառելի (լւղ, լեաւ) *adj.*
Honteux; respectable.

Պատկառեցուցանել (եմ, ցուցի)
v; s. Donner, ou causer de la honte,
confondre, couvrir de honte.

Պատկառել (իմ, ռեցայ) *v, n-p.*
Avoir honte, être confus; se res-
pecter.

Պատկառոտ (ի, աւ) *adj.* Hon-
teux, qui a de la honte.

Պատկառուկ, *s, ind.* Sensitive.
Voyez Պատկառոտ: Պատկառուկ
արկանել Voyez Պատկառեցուցա-
նել:

Պատկել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez
Կրկնել:

Պատկեր (ի, աւ) *s.* Représenta-
tion, figure, image, effigie, forme,
impression, estampe; type, symbole;
peinture, tableau, portrait; sculptu-
re, statue, gravure; simulacre; idée,
dessin, projet, plan; vue, visage,
face.

Պատկերաբանութի (թի, թի) *s.*
Iconologie.

Պատկերադարձ (ի, աւ) *s.* Pein-
tre; sculpteur.

Պատկերադրական (ի, աւ) *s.*
Iconographique; ichnographique.

Պատկերադրութի (թի, թի) *s.*
Peinture; iconographie; ichnographie.

Պատկերակերպ, *s, ind.* Portrait,
figure.

Պատկերակից (կցի, կցաւ) *adj.*
De même figure, conforme.

Պատկերահան (ի, աւ) *s.* Pein-
tre; graveur; sculpteur.

Պատկերահանութի (թի, թի) *s.*
Peinture; gravure; sculpture.

Պատկերամարտ (ի, եւ) *s.* Ico-
nomaque; iconoclaste.

Պատկերապաշտ (ի, եւ) *s.* Ico-
nolâtre, adorateur d'images, idolâ-
tre.

Պատկերանաւ (ամ, րացայ) *v,*
n-p. Se former, prendre la forme; se
rendre conforme, ou semblable.

Պատկերասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.*
Qui aime les images; idolâtre.

Պատկերացող (ցուցի, ցուցիւ) *s.*
Physionomiste.

Պատկերացուցութի (թի, թի) *s.*
Physionomie.

Պատկերել (եմ, եցի) *v, a.* For-
mer, figurer, représenter, peindre;
conformer.

Պատկերաւոր (ի, աւ) *adj.* Bien
formé, bien fait, gracieux.

Պատկին, *s, ind.* Ի պատկին կաւ
ou կեաւ. Être enté.

Պատկինել (եմ, եցի) *v, a.* En-
ter: Voyez Պատուաստել:

Պատճառ (ի, աւ) *s.* Cause, au-
teur, principe, fondement; occasion,
raison, sujet, motif; prétexte, excu-
se; excusation; objet, matière; fau-
te.

te. 'ի պատճառս, à cause de, pour.
Պատճառական (ի, աւ) *adj.* De cause, de raison.

Պատճառակեր (նայ, նոր) *s, pl.* Cause, motif; prétexte, excuse, manteau, couleur. Վան որոյ պատճառանայ ou ի՞նչ պատճառանայ, pour quelle cause? pour quoi? Ատրառականութիւն պատճառանոր, à cause de l'orgueil.

Պատճառաւոր (ի, աւ) *adj.* Causé, fait.

Պատճառաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Causar, faire, produire.

Պատճառել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Causar, faire, produire, provoquer, exciter, apporter, occasionner; prétexter, dissimuler; ergoter.

Պատճենաբեր *Voyez* Թղթաբեր:

Պատճին (ձենի, ձենիւ) *s.* Copie, le double, apographe; lettre, écrit.

Պատմարան (ի, իւ) *s.* Narrateur, historien.

Պատմարանել (եմ, եցի) *v, a.* Narrar, conter, raconter.

Պատմարանիչ (նչի, նչաւ) *adj, et s.* *Voyez* Պատմարան:

Պատմարանութի (թե, թք) *s.* Narration, histoire, conte, récit, discours.

Պատմարանորէն, *adv.* Historiquement.

Պատմագիր (գրի, գրաւ) *s.* Historiographe, historien.

Պատմագիրք (գրոց, գրովք) *s, pl.* *Voyez* Պատմագրութի:

Պատմագրել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire l'histoire.

Պատմագրութիւն (թե, թք) *s.* Histoire.

Պատմական (ի, աւ) *adj.* Historique, historial, narratif.

Պատմաւոր (ի, աւ) *adj.* Narratif: *Voyez* Պատմարան:

Պատմել (եմ, եցի) *v, a.* Narrar, conter, raconter, réciter, faire le récit, dire, rapporter, publier, annoncer.

Պատմիչ (մչի, մչաւ) *adj, et s.* Narrateur, historien, qui récite. Պատմիչ վարուց, biographie.

Պատմութի (թե, թք) *s.* Narration, histoire, conte, récit, relation, discours. Պատմութի վարուց, biographie.

Պատմութի (ի, աւ) *s.* *Voyez* Հանդերձապետ et Հանդերձ:

Պատմութի (ի, աւ) *s.* Veste, manteau, robe, habit long, surtout; soutane, tunique.

Պատմութիւն (կրի, կրաւ) *adj, et s.* Porte-manteau.

Պատմութիւնապետ, *adj, ind.* *Voyez* Պատմութիւնաւ:

Պատմութիւնաւ (ելլ, ելաւ) *adj.* Vêtu, habillé.

Պատմել (նչի, նչաւ) *s.* Rempart, bastion, boulevard, revêtement; retranchement, coupure, courtine, estacade, retrade; barrière, enceinte, enclos, traverse, clôture, boucheture; circonvallation, contrevallation, fortification; ados. Ենել, զնել, պատել, արկանել, ամել ou կանգնել պատնէշ, retrancher, fortifier avec des retranchemens.

Պատշաճ (ի, իւ) *adj, et s.* Convenable, pertinent, propre, bienséant, commode, congru, sortable, décent, à propos, convenant, conforme, juste, raisonnable: *Voyez* Պատշաճութի: Ըսա պատշաճ, convenablement, dûment, pertinemment, décentement.

Պատշաճապա, *adj, ind.* Qui est jugé, ou condamné équitablement.

Պատշաճական (ի, աւ) *adj.* *Voyez* Պատշաճ:

Պատշաճակերտ (ի, իւ) *adj.* Qui fait, ou qui est fait convenablement.

Պատշաճապէս, *adv.* *Voyez* Ըսա պատշաճ:

Պատշաճաւոր (ի, աւ) *adj.* *Voyez* Պատշաճ:

Պատշաճել (եմ, եցի) *v, a.* Rendre convenable, adapter, proportionner, ajuster.

Պատշաճիլ (իմ, ձեցայ) *v, n-p.* Être convenable, ou conforme, convenir, cadrer, compéter, concerner, appartenir, se référer, se rapporter, revenir, assortir:

Պատշաճողութի (թե, թք) *s.* Convenance, bienséance, décence, congruité; proportion, conformité, honnêteté; rapport.

Պատշաճիք (ի, աւ) *s.* Sale, cour: étage: avant-corps de logis, perron, saillie.

Պատշաճաբանել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Parler avec respect, honorer.

Պատշաճաբան (ի, աւ) *s.* Parleur avec respect, honneur.

Պատուագրութիւն (թէ, թք) *s.* Titre; abréviation.

Պատուադէր (գրի, գրաւ) *adj.* Qui honore, qui porte du respect.

Պատուած (ոյ, ու) *s.* Tour, détourné; sinuosité, pli, entortillement; enveloppe.

Պատուածոյ (ի, իւ) *adj.* Détourné; entortillé; plein de sinuosités; enveloppé.

Պատուածորէն, *adj. ind.* Voyez Պատուածոյ:

Պատուակ (ի, աւ) *adj.* Voyez Պատուադէր:

Պատուակաւ (ի, աւ) *adj.* Honorable, qui tient une place honorable.

Պատուական (ի, աւ) *adj.* Honorable, estimable, respectable, vénérable, révérend, noble, gentil, digne; cher, précieux, rare, excellent, exquis, de bonne condition, riche.

Պատուականագիւտ, *adj. ind.* Rare, excellent, extraordinaire, très-cher.

Պատուականագոյն (գոնի, գունիւ) *adj. comp.* Plus honorable, fort excellent, précieux.

Պատուականութիւն (թէ, թք) *s.* Noblesse, excellence, dignité, rareté.

Պատուակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui a le même honneur, ou la même gloire.

Պատուակցութիւն (թէ, թք) *s.* Participation au même honneur, ou à la même gloire.

Պատուամատոյց, *adj. ind.* Qui honore, qui rend honneur et respect.

Պատուամուլ (ի, իւ) *adj.* Voyez Պատուաւեր:

Պատուանդան (ի, աւ) *s.* Monitoir; marche-pied; piédestal, soubassement, stylobate; scabellon; embase; console; piédouche; pied.

Պատուապարզիւ, *adj. ind.* Honorable: Voyez Պատուամատոյց:

Պատուաւեր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Ambitieux, avide de gloire.

Պատուաւերապէս, *adv.* Ambitieusement; honorablement, obligeamment.

Պատուաւերեւ (եմ, եցի) *v, n, et a.* Ambitionner, chercher la gloire, s'enorgueillir: traiter honorablement, honorer, glorifier; préférer, élever; attribuer; obliger.

Պատուաւերութիւն (թէ, թք) *s.* Ambition, désir immodéré d'honneur, ou de gloire: honneur, respect, manière obligeant, traitement honorable.

Պատուաւար (ի, իւ) *s.* Entente; entente; greffe, écusson d'ente: inoculation, insertion: conjonction, union, tissure, construction.

Պատուաւարաւար (ի, իւ) *s.* Raideau.

Պատուաւարակիր, *adj. ind.* Enté; inoculé.

Պատուաւարեւ (եմ, եցի) *v, a.* Enter, greffer, écussonner: inoculer: annexer, joindre, réunir, attacher.

Պատուաւար (ի, աւ) *adj.* Honorable, gradué.

Պատուաւարութիւն (թէ, թք) *s.* Honneur, dignité, grade, degré d'honneur.

Պատուաւար (ի, աւ) *s.* Boulevard, bastion, épaulement, rempart, barrière, retrade; mur, muraille.

Պատուաւարաւար (ի, աւ) *adj.* Fourni d'un boulevard, d'une barrière, d'une muraille.

Պատուաւար (ի, աւ) *adj.* Honorable, respectable, gradué, principal; honorifique.

Պատուեւ (եմ, եցի) *v, a.* Honorer, rendre honneur et respect, respecter, vénérer, révéler, glorifier, favoriser.

Պատուելի (լւոյ, լեւաւ) *adj.* Honorable, respectable.

Պատուէր, *s, ind.* Commandement, ordre, injonction, précepte, ordonnance, décret, commission, charge, disposition. Պատուէրաւ, commander, ordonner, disposer.

Պատուիրակ (ի, աւ) *s.* Envoyé, commissaire.

Պատուիրակութիւն (թէ, թք) *s.* Commission.

Պատուիրան (ի, աւ) *s.* Commandement, ordre, précepte: Voyez Պատուէր:

Պատուիրանադիր (գրի, գրաւ) *adj.* Qui ordonne, qui dispose.

Պատուիրանադրեւ (եմ, եցի) *v, a.* Ordonner, enjoindre.

Պատուիրանազանց (ի, իւ) *s.* Transgresseur.

Պատուիրանազանցութիւն (թէ, թք) *s.* Transgression.

Պատուիրանակատար, *adj. ind.*

Voyez Պատուիրանապահ :

Պատուիրանապահ (*ի, աւ*) *adj.* Observateur, qui accomplit ce qui lui est prescrit .

Պատուիրանապահութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Observation, accomplissement d'un ordre .

Պատուիրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Commander, ordonner, enjoindre, imposer, prescrire .

Պատուհան (*ի, աւ*) *s.* Fenêtre, croisée ; balcon : enfoncement, ou armoire dans une muraille : tuyau de cheminée : écluse : ouverture .

Պատուհաս (*ի, իւ*) *s.* Peine, punition, châtiment, correction, fléau . Պատիժ պատուհասի, grande peine . Պատուհաս կապել *ի զերայ*, infliger un châtiment : Voyez Պատուհասել :

Պատուհասակիր (*կրի, կրաւ*) *adj.* Puni, châtié .

Պատուհասակոծ, *adj, ind.* Punir, châtié . Պատուհասակոծ առնել, punir, châtier .

Պատուհասաւար, *adj, ind.* Envoyé en punition .

Պատուհասել (*եմ, եցի*) *v, a.* Punir, châtier, corriger, prendre châtiment .

Պատուասկի Voyez Պատաստակ :

Պատասպարան (*ի, աւ*) *s.* Asile, refuge, retraite ; protection, défense ; abri, couvert ; soutien, appui, support .

Պատասպարանել Voyez Պատասպարել :

Պատասպարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Environner, enclore ; protéger, appuyer, défendre, soutenir ; mettre à l'abri ; fortifier .

Պատասպարեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez Պատասպարել :

Պատասպարել (*իմ, րեցայ*) *v, n-p.* Se contenir, se renfermer ; s'environner : se réfugier, se retirer, se mettre à couvert ; se remparer .

Պատասպարութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Voyez Պատասպարան :

Պատրանք (*նայ, նք*) *s, pl.* Tromperie, déception, duperie, illusion, erreur, imposture, fourbe, fourberie, mensonge, supercherie, séduction, surprise . *ի պատրանք արկանել*, tromper, séduire, faire tomber dans l'erreur : Voyez Պատրել :

Պատրաստ (*ի, իւ*) *adj.* Préparé, prêt, disposé, en état ; dispos, prompt . Պատրաստ լինել, se préparer, se disposer ; être prompt, ou résolu . *ի պատրաստի ունել*, avoir préparé .

Պատրաստաբան (*ի, իւ*) *adj.* Qui est bien disposé à parler, hardi .

Պատրաստական (*ի, աւ*) *adj.* Préparé, disposé, prêt, ajusté ; prompt, dispos ; présent .

Պատրաստել (*եմ, եցի*) *v, a.* Préparer, apprêter, mettre en état, disposer, accommoder, ajuster, fournir, garnir, munir, pourvoir, habiller, revêtir, mettre en ordre .

Պատրաստեցուցանել Voyez Պատրաստել :

Պատրաստել (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Se préparer, se mettre en état, en ordre, se disposer, s'ajuster : se bien garder de .

Պատրաստութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Préparation, disposition ; appareil, apprêt, préparatif, appareil, fourniture .

Պատրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tromper, décevoir, séduire, duper, frauder, surprendre, abuser, circonvenir .

Պատրիարք (*ի, աւ*) *s.* Patriarche : Voyez Հայրապետ :

Պատրիարքական (*ի, աւ*) *adj.* Patriarcal .

Պատրիարքարան (*ի, աւ*) *s.* Maison, ou siège d'un Patriarche .

Պատրիարքանոց (*ի, աւ*) *s.* Voyez Պատրիարքարան :

Պատրիարքութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Patriarcat .

Պատրիկ (*րկի, րկաւ*) *s.* Patrice .

Պատրիշ (*րնշի, րնշաւ*) *s.* Citronnelle, mélisse .

Պատրիկութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Patriciat .

Պատրողբան (*ի, իւ*) *adj.* Frauduleux, fourbe, menteur .

Պատրողբանութիւն (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Fraude, fourberie, mensonge .

Պատրոյգ (*րուգի, րուգաւ*) *s.* Lumignon, moucheron .

Պատրուակ (*ի, աւ*) *s.* Voile, couverture ; masque : prétexte, apparence, couleur spécieuse .

Պատրուակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Couvrir, voiler, masquer, pallier, prétexter, recouvrir .

Պատ

Պատրուծել (ծել, թել) *s.* Voyez Պատրահել :

Պատրուհակ (ի, աւ) *s.* Mouton préparé, ou apprêté; brebis, ou mouton engraisié.

Պար (աւ, աւ) *s.* Bal, assemblée pour danser; chœur, troupe; assemblée, cercle, compagnie. Պարք մեղուաց, essaim, jet d'abeilles. Պար առնուել, danser ensemble: environner, entourer, ceindre.

Պարաբառնալ (ամ, բարձր) *v, a.* Soutenir de toutes parts.

Պարաբուրել (եմ, էցի) *v, a.* Parfumer à l'entour.

Պարագայ (ի, եւ) *adj, et s.* Adjacent, sitné aux environs: circonstance; particularité, détail: tour, révolution.

Պարագայիլ (եմ, յեցայ) *v, n-p.* Être environné, ou contenu: entourer: circuler; faire un tour.

Պարագայութիւն (թել, թել) *s.* Circulation, tour: circonstance.

Պարագլուխ (լից, լիով) *s.* Coryphée, choriste, chef, qui est à la tête des chœurs.

Պարագրական (ի, աւ) *adj.* Circoscrit.

Պարագրել (եմ, էցի) *v, a.* Circoscire, border, limiter; renfermer, comprendre, contenir; protéger, défendre.

Պարագրութիւն (թել, թել) *s.* Circoscription.

Պարագրել (եմ, էցի) *v, a.* Regarder aux environs; observer, considérer.

Պարածածկել (եմ, էցի) *v, a.* Environner, couvrir, entourer, contenir; ensevelir, envelopper; protéger.

Պարածածկութիւն (թել, թել) *s.* Environnement; enveloppement; ensevelissement; protection.

Պարածածկ, *adj, ind.* Environné; enveloppé.

Պարահանոն (ի, աւ) *adj.* Irrégulier.

Պարահանոնութիւն (թել, թել) *s.* Irrégularité.

Պարահից (էցի, էցաւ) *adj, et s.* Qui est de la même assemblée pour danser; de la même compagnie, compagnon.

Պարահիցութիւն (թել, թել) *s.*

Chœur, assemblée, compagnie.

Պարածգական (ի, աւ) *adj.* Étendu aux environs.

Պարայածիլ (եմ, յածայ) *v, n-p.* Circuler, faire un tour.

Պարան (ի, աւ) *s.* Grosse corde, cable; corde, lacs. Պարանք, cordage, funin.

Պարանել (եմ, էցի) *v, a.* Corder, lier avec une corde.

Պարանիլ (եմ, նեցայ) *v, n-p.* Se lier, se serrer, se renfermer.

Պարանից (ի, աւ) *s.* Cou, col; gorge; goullet; goulot; collet; gueule. Պարանից ծովու, isthme.

Պարանցածագ, *adj, ind.* Qui couvre, ou qui est couvert jusqu'au cou.

Պարանցանել (եմ, անցի) *v, n.* Voyez Պարել :

Պարանցիկ, *adj, et s, ind.* Dansseur. Պարանցիկք, bal. Պարանցիկս առնել, danser ensemble.

Պարաչափ (ի, եւ) *s.* Périmètre.

Պարապ (ոյ, ու) *adj, et s.* Désoccupé, cessé; commodé, aisé, propre, convenable: désoccupation, désœuvrement; vacation, cessation; chômage; loisir; commodité, occasion favorable. Պարապ առնուել, se désoccuper, cesser, vaquer, chômer. Խնդրել պարապ, chercher une commodité, une occasion favorable. Ժամանակ ou օր պարապ, chômage; vacation; commodité. Պարապով, commodément, à loisir.

Պարապանել (եմ, էցի) *v, a.* Environner, entourer, enclore.

Պարապեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire vaquer, désappliquer; faire cesser: occuper, employer, donner à travailler.

Պարապել (եմ, պեցայ) *v, n-p.* Se désoccuper, vaquer: s'occuper, s'employer, s'appliquer, vaquer à, s'adonner.

Պարապնել (եմ, էցի) *v, a.* Lier, ou serrer de toutes parts.

Պարապութիւն (թել, թել) *s.* Voyez Պարապում :

Պարապում (պման, պմամ) *s.* Désoccupation, cessation, vacation; commodité: occupation, application, exercice, attachement: scolie. Պարապումն առնուել. Voyez Պարապ առնուել :

Պաւ

Պարապորդ (ի, աւ.) *adj.* Désœuvré, vacant, vide; désœuvré, oisif.
 Պարառական (ի, աւ.) *adj.* Environnant.

Պարառելութի՛ն Voyez Պարառու թիւն :

Պարառողել (եմ, էջի) *v, a.* Environner, entourer.

Պարառութի (թէ, թք) *s.* Environnement; action de comprendre, ou de contenir.

Պարաքողել (եմ, էջի) *v, a.* Couvrir de toutes parts, environner.

Պարար Voyez Պարարառութի :

Պարարակ (ի, աւ.) *adj.* Engraissé.

Պարարել (եմ, էջի) *v, a.* Engraisser, reengraisser.

Պարարուն, *adj, ind.* Engraissé.

Պարարտ (ի, էւ ou աւ.) *adj.* Gras, qui a beaucoup de graisse, replet; onctueux.

Պարարանալ (ամ, առջայ) *v, n-p.* Engraisser, s'engraisser, devenir gras et en bon point.

Պարարապուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Engraisser, faire devenir gras, reengraisser; amender, fumer.

Պարարառութիւն (թէ, թք) *s.* Graisse, l'embonpoint, engrais; abondance, richesses; onctuosité.

Պարաւանդ (ի, աւ.) *s.* Lien, lacs.

Պարաւանդել (եմ, էջի) *v, a.* Lier, serrer.

Պարաւոր (ի, աւ.) *s, et adj.* Qui danse avec un autre: environné.

Պարաւորել (եմ, բեցայ) *v, n-p.* Danser avec les autres.

Պարաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Assemblée, compagnie; bal.

Պարբերական (ի, աւ.) *adj.* Périodique; circulaire.

Պարբերել (եմ, բեցայ) *v, n-p.* Circuler, faire un tour.

Պարբերութի (թէ, թք) *s.* Période, révolution, circulation, tour.

Պարգէլ ou Պարգէլք (եաց, եօք) *s, pl.* Don, donation, faveur, grace, gratification, munificence, libéralité; présent; paraguante.

Պարգէլաբալիս (ի, էւ) *adj.* Qui donne, qui distribue, de gratification.

Պարգէլաբեր (ի, աւ.) *adj.* Qui apporte une grace.

Պարգէլագիւտ, *adj, ind.* Qui a trouvé une grace, favorisé.

Պարգէլանիկիք, *adj, ind.* Qui cherche, qui demande une grace.

Պարգէլական (ի, աւ.) *adj.* Donné. Երկիր պարգէական, la terre de promission.

Պարգէաձիք, *adj, ind.* Qui donne, qui fait don.

Պարգէապետ (ի, աւ.) *s.* Officier de distribution.

Պարգէառու (ի, աւ.) *s.* Donataire.

Պարգէառու (ի, աւ.) *s, et adj.* Donateur; rémunérateur: qui fait un don.

Պարգէատրել (եմ, էջի) *v, a.* Donner, faire don.

Պարգէատրութի (թէ, թք) *s.* Don, donation.

Պարգէարան (ի, աւ.) *s.* Lieu de grace.

Պարգէել (եմ, էջի) *v, a.* Donner, faire don.

Պարգէրհալ, *adj, ind.* Qui a reçu une grace.

Պարեգոմ (ի, էւ) *s.* Habit, vêtement.

Պարեգոմանդերձ, *adj, ind.* Vêtu d'un habit.

Պարել (եմ, էջի) *v, n.* Danser avec les autres; danser.

Պարեիս (ի, աւ.) *s.* Roc, roche.

Պարեկապան (ի, աւ.) *s.* Guet, garde, patrouille.

Պարեկակ (ի, աւ.) *s.* Qui chante en dansant.

Պարեկուցութիւն (թէ, թք) *s.* Chant accompagné d'un bal, d'une danse.

Պարզ (ի, էւ ou այ, ու) *adj, et s.* Simple; clair, serein; pur, net; évident; étendu; sincère, naïf: serein, sérénité: Voyez Պարզաբար:

Պարզաբան (ի, էւ) *adj.* Qui parle clairement, explicite, clair.

Պարզաբար, *adv.* Simplement; clairement, explicitement; sincèrement.

Պարզախոս (ի, աւ.) *adj.* Qui parle clair, ou exactement.

Պարզական (ի, աւ.) *adj.* Simple.

Պարզամիտ (մտի, մտաւ.) *adj.* Sincère, ingénu, naïf, simple.

Պարզամիտել (եմ, տեցայ) *v, n-p.* Être simple, ou sincère.

Պարզամտութիւն Voyez Պարզ-մտութի :

Պար

Պարզել (եմ, ելի) *v, a.* Clarifier, éclaircir, purifier : étendre ; dé-tendre, ouvrir, tendre : dénouer, dé-mêler, débrouiller, développer, dé-plier, dérouler, déortiller, déployer, expliquer. Յոգւոց պարզել ապա-սան լինել, être à l'extrémité.

Պարզել (եմ, գեցայ) *v, n-p.* S'éclaircir, se clarifier, se purifier, se rasséréner ; s'étendre.

Պարզիւմ Vozey Պարզամիւմ :

Պարզմունք (թէ, թք) *s.* Simplicité, naïveté, sincérité, candeur, ingénuité.

Պարզում (ոյ, ու) *s.* Distention.

Պարզութի (թէ, թք) *s.* Simplicité ; pureté ; netteté ; sérénité, éclaircie ; clarification ; clarté ; explication, développement.

Պարզանակ (ի, աւ) *s.* Étenda-ge, perche, pêne.

Պարզում (գտի, գտիւ) *s.* Cou-loire, écumoire, passoire.

Պարէն (րենի, րենիւ) *s.* Entra-tien de bouche, nourriture, subsistan-ce, vie.

Պարթեակն (զին, զամբ) *s.* Parthe.

Պարթեական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient aux Parthes.

Պարթեանալ (ամ, ապայ) *v, n-p.* Prendre l'air, le ton, les manières des Parthes.

Պարթեարէն, *adv.* Պարթեարէն լեզու, La langue des Parthes.

Պարիսպ (րադի, րադաւ) *s.* Mu-raille, enclos.

Պարծ, *adj, ind.* Պարծ շրջել, Marcher noblement, ou avec ostenta-tion : Voyez Սիրալ :

Պարծանք (նայ, նաք) *s, pl.* Gloi-re, vanterie, ostentation, montre, pa-rade, fanfaronnade, louange, orgueil, vanité ; honneur, mérite.

Պարծենոգութիւն (թէ, թք) *s.* Vanterie.

Պարծեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Rendre glorieux, se faire vanter.

Պարծիլ (եմ, ծեցայ) *v, n-p.* Se vanter, se faire gloire, se glorifier, se louer, faire le fanfaron.

Պարծուկ, *adj, ind.* Qui se van-te trop, vanteur, glorieux, fanfaron.

Պարծունակ, *adj, ind.* Glorieux, honorable, de grand mérite.

Պարկ (ի, եւ) *s.* Sac, bougette, bissac, havre-sac, valise, bourse,

sacoche, sachet : Voyez Մական :

Պարկեշ (ի, եւ) *adj.* Modeste, sage, honnête, chaste, pudique, pur ; sobre, modéré, tempérant, retenu, frugal ; noble.

Պարկեշագեղ, *adj, ind.* Qui a un visage modeste.

Պարկեշագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-modeste.

Պարկեշաւից, *adj, ind.* Plein de modestie.

Պարկեշասիրտ (ի, աւ) *adj.* Qui parle modestement.

Պարկեշասուութի (թէ, թք) *s.* Discours modeste.

Պարկեշասիրտ (ի, եւ) *adj.* Qui se comporte modestement, modeste, honnête, chaste.

Պարկեշասնալ (ամ, ապայ) *v, n-p.* Se modérer, être retenu, ou sage, abstenir.

Պարկեշասեր (սերի, սերաւ) *adj.* Qui aime la modestie, modeste, pu-dique, sage.

Պարկեշասուն, *adj, ind.* Qui est nourri dans la modestie, modeste, chaste, sobre.

Պարկեշացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre sage, ou modeste.

Պարկեշութի (թէ, թք) *s.* Mo-destie, honnêteté, chasteté, pudicité ; sobriété, modération, tempérance, frugalité.

Պարհել Vozey Պահել :

Պարշարել Vozey Պարշարել :

Պարոյկ (րուկի, րուկաւ) *s.* Cu-conflexe.

Պարոյր (րուրի, րուրիւ) *s.* Tour, révolution : տը. Պարոյր առնուլ, faire un tour ; retourner.

Պարոն (ի, եւ) *s.* Baron : Voyez Տեր :

Պարոնութիւն (թէ, թք) *s.* Ba-ronnie.

Պարոնակ (հւոյ, հեաւ) *s, f.* Baronne.

Պարունակ (ի, աւ) *s.* Orbe, sphè-re, cercle, ordre.

Պարունակաձև, *adj, ind.* Sphé-rique, rond.

Պարունակել (եմ, ելի) *v, a.* En-vironner, entourer, ceindre ; contenir, comprendre, renfermer.

Պարունակութիւն (թէ, թք) *s.* Environnement ; contenance.

Պարունակ (ի, աւ) *s.* Envelop-pe,

Bbb

pe,

pe, pellicule, membrane; péricarpe, follicule.

Պարուտակել (եմ, էցի) *v, a.* Envelopper, couvrir avec une membrane.

Պարուրածի, *adj, ind.* Spiral.

Պարուրել (եմ, էցի) *v, a.* Envelopper; envelopper, couvrir; retisser, retouner; ôter, retrancher.

Պարզակել *Voyez* Պարհակել:

Պարզատել (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Se rompre, crever, se crever.

Պարզատելի, *s, ind.* *Voyez* Պարպատուն:

Պարպատուն (աման, ամսմ) *s.* Rupture, crevasse, croc.

Պարսիկ *ou* Պարսիկ (սկի, սիւք) *s, pl.* *Voyez* Պարսիկ:

Պարստիկ (սկի, սկաւ) *s.* Fronde.

Պարսա (ի, եւ *ou* ղ, ու) *s.* *Voyez* Պարսաւոր:

Պարսաւոր (գիտի, գիտաւ) *adj.* Qui blâme, qui reproche, critique.

Պարսաւորի (գիտի, գիտաւ) *adj.* *Voyez* Պարսաւոր:

Պարսաւոր (նայ, նօք) *s, pl.* Blâme, reproche, répréhension, critique, censure. *Ընդ պարսաւորածի, jeter du blâme sur: Voyez* Պարսաւել:

Պարսաւել (եմ, էցի) *v, a.* Blâmer, reprocher, condamner, reprendre, censurer, critiquer.

Պարսաւելի (լայ, լեաւ) *adj.* Blâmable, reprochable, censurable.

Պարսաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Frondeur.

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* Pierre de fronde.

Պարսաւորել (եմ, էցի) *v, a.* Fronder, jeter des pierres avec une fronde.

Պարսել (եմ, էցի) *v, a.* Fronder, jeter, rejeter.

Պարսեա (սետի, սեաւաւ) *s.* *Voyez* Պարսաւոր:

Պարսիկ (սկի, սկաւ) *adj.* Persan.

Պարսիկաւ (ի, աւ) *adj.* Persan.

Պարսիկաւ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Prendre le ton, les manières persannes.

Պարսիկաւ *Voyez* Պարսիկաւ:

Պարսիկելի, *adv.* En persan.

Պարսպածի, *adj, ind.* En forme d'une muraille.

Պարսպաշինութի (թի, թի) *s.*

Fortification, bâtiment d'une muraille.

Պարսպապահ (ի, աւ) *s.* Garde de muraille, de forteresse.

Պարսպաւոր (ի, աւ) *adj.* Encerclé d'une muraille, fortifié.

Պարսպել (եմ, էցի) *v; a.* Encercler d'une muraille; environner, encercler, enclorre.

Պարս, *s, ind.* Պարս աւանել, Condamner. Պարս է, il faut, il doit:

Voyez Պարս:

Պարսակ (ի, աւ) *s.* Couverture, voile; masque: *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսակաւ (ի, աւ) *adj, et s.* Débiteur, chargé de dettes; redevable, obligé; responsable; sujet; coupable.

Պարսակաւ աւանել, endetter; obliger. Պարսակաւ ընել, s'endetter; être obligé, ou sujet; rester débiteur.

Պարսակից (էցի, էցաւ) *adj, et s.* Qui est débiteur, ou obligé avec un autre, ou ensemble.

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պարսաւոր (ի, աւ) *s.* *Voyez* Պարսակաւ:

Պար

Պարտութի (թի, թք) *s.* État d'une personne vaincue, sujétion; faiblesse. **Պարտութի խառնակներէլ**, céder, se rendre, se soumettre, avouer, reconnaître sa faiblesse. **Ի պարտութի մտնել**, être vaincu.

Պարտակ (սիթ, սկաւ) *adj, et s.* Voyez **Պարտակահ**.

Պարտականաւոր, *adj, ind.* Convenable, décent, dû.

Պարք (սույ, տեք) *s, pl.* Dette, dette passive; devoir, obligation; dû: dette active, créance.

Պարփակարան (ի, աւ) *s.* Enceinte, clôture; parc: Voyez **Պարսպարան**.

Պարփակել (եմ, եցի) *v, a.* Enfermer, enclore, environner; parquer: circonscrire; comprendre.

Պարսկան (ի, աւ) *s.* Biscuit.

Պեղադոս (ի, աւ) *s.* Voyez **Ծով** **Արխիպելագոս**, Archipel.

Պեղել (եմ, եցի) *v, a.* Caver, creuser, miner, fouir, fouiller, saper. **Պենտէկոստէ** (ի, եւ) *s.* Pentecôte.

Պետ (ի, աւ) *s.* Chef, gouverneur, maître, principal; major.

Պետութի (թի, թք) *s.* Principauté, principauté, dynastie, despotat; majorité.

Պերծ (ի, աւ) *adj.* Riche, noble, abondant, superbe.

Պերծարան (ի, եւ) *adj.* Éloquent.

Պերծարանութիւն (թի, թք) *s.* Éloquence, bien-dire.

Պերծաւայն (ի, եւ) *adj.* Qui a une voix claire, et forte.

Պերծանալ (ամ, շոցայ) *v, n-p.* Abonder; s'enrichir; s'enorgueillir, faire le maître, faire parade, ou montrer, se panader.

Պերծապանդի, *adj, ind.* Orné richement, riche, somptueux, magnifique.

Պերծապանդաւ, *adj, ind.* Luminieux, éclatant, splendide, illustre; sérénissime.

Պերծապանդաւութի (թի, թք) *s.* Éclat, splendeur; sérénité.

Պերծութի (թի, թք) *s.* Abondance, richesse; faste, pompe, montre, parade, étalage; orgueil, présomption; magnificence, noblesse, élégance.

Պերսէս (սուայ, սուաւ) *s.* Persée.

Պերսոս Voyez **Պերսէս**.

Պէս Voyez **Իթի** ou **Դմիտր**.

Պէսպէս, *adj, ind, et adv.* Divers, différent, varié: diversement; différemment.

Պէսպիսանալ (ամ, սոցայ) *v, n.* Varier, se diversifier.

Պէսպիսացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Diversifier, varier.

Պէսպիսութիւն (թի, թք) *s.* Diversité, différence, variété.

Պէս Voyez **Պէսպէս**: **Պէս ցանձին** աւելել ou պէս աւելել, prendre, avoir soin, faire le nécessaire.

Պէսք, *s, ind, pl.* Besoin, nécessité, le nécessaire, indigence; exigence, occurrence; usage, emploi; besogne: chrie. **Ի պէսս**, pour. **Ի՞նչ պէսս**, pourquoi? **Չպէսս հոգւոյն** համուցանել ou զարթել, rendre le dernier soupir, mourir.

Պծաւ (ամ, սոցի) *v, n.* Abhorrer, détester, avoir en aversion.

Պիլլար (ի, եւ) *s.* Billard.

Պիծակ (ի, աւ) *s.* Taon, guêpe.

Պիղիպոս Voyez **Պաղիպոս**.

Պիղծ (պղծոյ, պղծով) *adj.* Impur, sale, immonde, profane, abominable, détestable, exécration. **Պիղծ աւելել**, salir; abhorrer.

Պիկոս (ի, եւ) *s.* (mot grec) Sorte de poisson testacé.

Պինս ou **Պինգ**, *adj, ind.* Ferme, solide, dur, constant, fort. **Պինս կաւ**, se tenir ferme, demeurer ferme. **Պինս աւելել**, tenir une chose bien ferme. **Ի պինգան արկանել** Voyez **Պինգել**.

Պիսակ (ի, աւ) *adj, et s.* Diversifié de couleurs, madré, tacheté, grivelé: variété de couleurs, madruré, tache, marque, éphélides: petite-vérole.

Պիսականալ (ամ, կոցայ) *v, n-p.* Se diversifier de couleurs, être madré, tacheté, ou grivelé.

Պիսակացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Diversifier de couleurs, tacher, marquer.

Պիսակերես, *adj, ind.* Picoté, ou marqué de petite-vérole.

Պիսակոս (ի, աւ) *adj.* Voyez **Պիսակերես**.

Պիսակութի (թի, թք) *s.* Madruré, tache; bigarrure.

Պիպակ (ի, աւ) *adj, s, et adv.*

Bbbb 2 Vain,

Vain, inutile, faux, abusif; vide; utile, avantageux: écrit, écriteau, billet, étiquette, papier: Voyez ՊԼ տակաբար:

Պիտակաբար, *adv.* Abusivement, fausement, en vain, à faux; improprement. Պիտակաբար վարել, abusar, s'abuser.

Պիտակութի (թի, թք) *s.* Vanité, fausseté, abus.

Պիտանագոյն (գուհի, գուհիւ) *adj.*, *comp.* Plus, ou très-utile.

Պիտանական (ի, աւ) *adj.* Voyez Պիտանի:

Պիտանալ (ամ, տացայ) *v.*, *n-p.* Avoir besoin, être nécessaire.

Պիտանացու (ի, աւ) *adj.* Utile, avantageux, nécessaire.

Պիտանացուցանել (եմ, ցուցի) *v.*, *r.* Rendre utile, faire profiter.

Պիտանի (նայ, նեաւ) *adj.* Utile, profitable, avantageux, nécessaire.

Պիտանութի (թի, թք) *s.* Utilité, profit, avantage; usage.

Պիտապէս, *adv.* Utilement.

Պիտառոյն (իմ, ցեցայ) *v.*, *n-p.* Profiter, être utile, servir.

Պիտառութի (թի, թք) *s.* Utilité, profit, avantage; besoin, nécessité; usage, emploi; ouvrage, écriture, opuscule.

Պիտաւորապէս, *adv.* Utilement, avantageusement.

Պիտելի (լայ, լեաւ) *adj.* Nécessaire, utile.

Պիտի, *v.*, *imp.* Il est nécessaire, il faut.

Պիտայ, *adj.*, *ind.* Nécessaire. Պիտայ է, il est nécessaire, il faut.

Պիտայանալ (ամ, յացայ) *v.*, *n-p.* Avoir besoin, être nécessaire, falloir.

Պիտայք (յից, յիւք) *s.*, *pl.* Besoin, indigence, nécessité, le nécessaire.

Պիտութիւն (թի, թք) *s.* Voyez Պիտոյք:

Պլզամ (ի, իւ) *s.* Flègue, pituite: Voyez Մաղաս:

Պլզամոտ (ի, աւ) *adj.* Flegmatique, pituiteux: Voyez Մաղասոտ:

Պլակինդի (կնդու, կնդեաւ) *s.* Fouace, gâteau, pâtisserie, pâte.

Պլակուար Voyez Պլակինդի:

Պլատոնեան, *adj.*, *ind.* Platonique.

Պլերք (ի, աւ) *adj.* Paresseux, nonchalant, négligent.

Պլերքանալ (ամ, գացայ) *v.*, *n.* Être paresseux, négliger.

Պլերքութի (թի, թք) *s.* Paresse, nonchalance, négligence.

Պլինձ (պլնձոյ, պլնձով) *s.* Cuivre, airain: pite, obole, monnaie de cuivre. Պլինձ ծխեալ ou փայլուն, cuivre jaune, laiton, bronze, rosette: Voyez Արոյր:

Պլծագործ (ի, աւ) *adj.* Qui fait des choses deshonnêtes, impudique, impur, sale.

Պլծագործութի (թի, թք) *s.* Action deshonnête, deshonnêteté, impureté, impudicité, saleté, vilenie.

Պլծաւից, *adj.*, *ind.* Plein d'ordure, sale, impur, deshonnête.

Պլծաշուրթն, *adj.*, *ind.* Dont les lèvres ne sont pas pures.

Պլծեւ (եմ, եցի) *v.*, *a.* Contaminer, souiller, salir, tacher; profaner, polluer, abuser: abhorrer, détester. Պլծեւ զհոյս, corrompre, déshonorer. Պլծեւ զանձն, se corrompre, se souiller.

Պլծութի (թի, թք) *s.* Contamination, souillure, ordure, vilenie, immondice, impureté; profanation, pollution; saleté: abomination, exécution.

Պլնձագոյն, *adj.*, *et s.*, *ind.* En couleur de cuivre, ou de laiton: calcédoine.

Պլնձագործ (ի, աւ) *s.* Qui fait des ustensiles de cuivre, ou de laiton, chaudronnier, dinandier.

Պլնձակերտ (ի, աւ) *adj.* Fait de cuivre.

Պլնձահաք (այ, պ) *s.*, *pl.* Mine de cuivre.

Պլնձաձոյլ, *adj.*, *ind.* Fondu, ou fait de cuivre.

Պլնձանիւք, *adj.*, *ind.* Qui a une serrure de cuivre.

Պլնձանիւթ, *adj.*, *ind.* Qui est fait de cuivre, de laiton.

Պլնձապատ, *adj.*, *ind.* Couvert de cuivre, de laiton.

Պլնձի (ձոյ, ձեաւ) *adj.*, *et s.* De cuivre, fait de cuivre, ou de laiton: vase, ustensile de cuivre, chaudron, coquemar.

Պլպեղ (ի, աւ) *s.* Poivre. Պլպեղ լոսեալ, mignonnette, poivre concassé. Համեմէլ պլպեղաւ, poivrer. Ծառ պլպեղի, poivrier.

Պլպեղ

Պոպուլանիս (պ, ալ) *s.* Poivrier, poivrière.

Պոպուլակ (ի, ալ) *s.* Ampoule, enflure; renflement, bouillon, écume.

Պոպուլակել (եմ, եցի) *v, n.* Écumer, frémir, bouillir, bouillonner.

Պոպուլուն *adj, ind.* Bouillant.

Պոպուր (ի, ել) *adj.* Trouble, qui n'est pas clair, ou pur, brouillé.

Պոպուրուծի (ծի, թի) *s.* Action de boire de l'eau troublée.

Պոպուրել (եմ, եցի) *v, a.* Troubler, rendre trouble, brouiller, causer du trouble, inquiéter.

Պոպուրուծի (ծի, թի) *s.* Trouble, brouillerie, désordre, confusion.

Պոքել (պչկան, պչկամի) *s.* Talon. **Պոքելի խաւորոյ**, gousse, ou tête d'ail.

Պոչիւաւոր (ի, ալ) *adj, et s.* Fourni de talon; fourchu (pied): soutane, tunique.

Պոչնազարդ (ի, ել) *adj.* Paré, embelli, orné.

Պոչնազարդել (եմ, եցի) *v, a.* Parer, embellir, orner, ajuster.

Պոչնակց *adj, ind.* Voyez **Պոչնազարդ**:

Պոչնայարմար *adj, ind.* Ajusté, bien orné, bienfait.

Պոչնայգէն *adj, ind.* Voyez **Պոչնայարմար**:

Պոչնապայծաւ *adj, ind.* Bien orné, bienfait, splendide, embelli, paré.

Պոչնասեր (սերի, սերաւ) *adj.* Qui aime les parures, pimpant, fanfaron en habits, qui s'atinte.

Պոչնել (եմ, եցի) *v, a.* Embellir, parer, orner, enrichir.

Պոչնողական (ի, ալ) *adj.* De parure; magnifique.

Պոչնունի (նման, նմամբ) *s.* Parure, embellissement, ornement.

Պոչնոյ (նոյի, նոյաւ) *adj.* Voyez **Պոչնասեր**:

Պոսակ (ի, ալ) *s.* Plat, assiette, écuelle, jatte, sébille, pot, potager, plat potager.

Պոսակաձե *adj, ind.* En forme d'un plat, d'une assiette.

Պոսակիս (ի, ել) *s.* (mot grec) Petite table.

Պոսազարդ (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus ferme, fort.

Պոսազարդիս, fermement, fort, constamment, instamment, diligemment.

Պոսազարդ *adj, ind.* Fort, dur, ferme, solide, constant.

Պոսազարդել (եմ, եցի) *v, a.* Fortifier, conforter.

Պոսազարդութի (ծի, թի) *s.* Solidité, dureté, consistance, fixité.

Պոսակապ *adj, ind.* Bien lié, ou serré, ferme, fort, dur.

Պոսակցորդ *adj, ind.* Conjoint, compacte, condensé, serré, consolidé.

Պոսաձիգ *adj, ind.* Fort tendu.

Պոսանալ (ամ, դացայ) *v, n-p.* Se raffermir, se durcir, s'endurcir.

Պոսազարանոյ Voyez **խաւապարանոյ**:

Պոսապես *adv.* Fermement, solidement, fort, opiniâtrément.

Պոսապուցանել (եմ, ջուցի) *v, s.* Affermir, affirmer, consolider, endurcir, restreindre; astreindre, constiper; fixer; roidir.

Պոսել (եմ, եցի) *v, a.* Affermir, confirmer, conforter, corroborer, fortifier, consolider, renfermer, affirmer, accotter, appuyer; insister; enforcer, raffermir, resserrer; serrer, lier fortement, contraindre, étreindre, presser; rassurer; prétendre; soutenir; restreindre.

Պոսել զմէջս ou **պնդել իմից մէջս**, se ceindre le corps.

Պոսել (եմ, գեցայ) *v, n-p.* Courir, aller vitemment.

Պոսել զեւս, poursuivre, courir après; prétendre.

Պոսութի (ծի, թի) *s.* Consistance, solidité, fixité, dureté; constance, fermeté, immobilité; roideur, sévérité, opiniâtré; constipation; affermissement, raffermissement, consolidation.

Պոչախոտ (ոյ, ու) *s.* Tabac en poudre.

Պոչաւ (ի, ալ) *adj.* Qui a le nez coupé.

Պոչազարդ Voyez **Պոչազարդիս** avec les suivants.

Պոչել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Պոչնուլ**:

Պոչել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Պոչնուլ**:

Պոչնուլ (ում, պչեայ) *v, n.* Regarder fixement, considérer, envisager, observer, contempler.

Պոչնուն ou **Պոչնի** (շման, շմամբ) *s.* Regard, considération, observation.

Պոչառի (նայ, նոք) *s, pl.* Voyez **Պոչնուն**:

Պոչել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Պոչնուլ**:

Պոչի

Պոկ ou **Պոկ** (*ի, իւ*) *s.* Tuyan d'orgue; tige.

Պոկել ou **Պոկել** (*եմ, էցի*) *v.* ք. Pousser, repousser, éloigner.

Պոկկոդ (*ի, աւ*) *s.* Polype.

Պոկկոդ բոյս, polypode.

Պոկկոս ou **Պոկկոս** (*ի, իւ*) *s.* Acier.

Պոկկոստիկ (*սկի, սկաւ*) *s.* et *adj.* Acier: fait d'acier, acéré.

Պոկոս Voyez **Պոկոս**.

Պոկոսայ (*ի, իւ*) *s.* Grand-chemin, chemin où l'on passe, rue où l'on passe, chemin, voie, rue.

Պոկոս Voyez **Պոկոս**.

Պոկոն (*պոկոն, պոկոն*) *s.* Pot, marmite, cruche.

Պոկոն ou **Պոկոն** (*ի, իւ*) *s.* Chiquenaude. **Պոկոն** *հարկանել*, donner une chiquenaude.

Պոկոն Voyez **Պոկոն**.

Պոկոնիկ (*նիկ, նիւ*) *s.* et *adj.*

Fornicateur; adultère; ribaud, paillard, pécheur. **Պոկոնիկ**, femme prostituée, abandonnée, ou débauchée, catin, coureuse, courtisane, putain, gueuse; garce, gourgandine: **Պոկոնիկերայ**, *adj.*, *ind.* Lascif, impudique.

Պոկոնիկալ (*ամ, կայայ*) *v.* *n-p.*

Voyez **Պոկոնիկ**.

Պոկոնիկայ Voyez **Պոկոնիկ**.

Պոկոնիկատիր, *adj.*, *ind.* Séducteur, qui fait tomber en fornication.

Պոկոնիկալ, *adv.* Comme un fornicateur, ou pécheur.

Պոկոնիկալ (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime la fornication, prostitué, abandonné.

Պոկոնիկեցանել (*եմ, ցուցի*) *v.* *s.* Faire commettre une fornication; prostituer.

Պոկոնիկ (*իմ, կեցայ*) *v.* *n-p.* Commettre une fornication; être prostitué, s'abandonner à l'impudicité.

Պոկոնիկորդի (*զւոյ, դւոմ*) *s.* Un bâtard, fils de fornication.

Պոկոնիկ (*ի, աւ*) *s.* Bordel, boucan.

Պոկոնիկութի (*թի, թի*) *s.* Fornication; prostitution, impudicité; paillardise, putanisme.

Պոկոնիկ (*եմ, էցի*) *v.* *n.* Crier, mugir.

Պոկոնիկ, *s.*, *ind.* Cri, mugissement.

Պոկոն (*ի, աւ*) *adj.* Crieur, criard, mugissant.

Պոկոնախոս (*ի, աւ*) *adj.* Qui parle haut, ou en criant, éclatant, criard.

Պոկ (*ոյ, ոմ*) *s.* Cygne: Voyez **Կոկ**.

Պոկել (*եմ, էցի*) *v.* *a.* Voyez **Փոկել**.

Պոկոն (*ոյ, ոմ*) *s.* Nombril, ombilic; ventre: milieu, centre.

Պոկոնաբոյժ, *adj.*, *ind.* Sujet à son ventre, gourmand, débauché.

Պոկոնապար, *adj.*, *ind.* Voyez **Պոկոնաբոյժ**.

Պոկոնիկ (*ի, իւ*) *s.* Porphyre.

Պոկոնիկոն (*ի, աւ*) *s.* (mot grec)

Poète: Voyez **Բանաստեղծ**.

Պոկ Voyez **Պոկ**.

Պոկել Voyez **Պոկել**.

Պոկոնաբոյժ (*ի, իւ*) *s.* Voyez **Լազան**.

Պոկոնիկ (*սկի, սկաւ*) *s.* Pot, marmite.

Պոկոնիկ Voyez **Պոկոն**.

Պոկոնիկայի, *adj.*, *ind.* Étendu par le bois, ou la forêt.

Պոկոնիկ (*նայ, նայ*) *s.*, *pl.* Airs penchés, simagrées, minauderies, coquetterie.

Պոկել (*եմ, էցի*) *v.* *n.* Se donner des airs penchés, minauder, coqueter.

Պոկոնիկ (*թի, թի*) *s.* Voyez **Պոկոնիկ**.

Պոկոնիկ Voyez **Պոկոնիկ**.

Պոկոնիկ (*ի, աւ*) *s.* (mot latin) Primicier.

Պոկոն (*պոկոն, պոկոն*) *s.* Biens paraphernaux; dot; don.

Պոկոնել (*եմ, էցի*) *v.* *a.* Donner, donner une dot.

Պոկոն (*եմ, էցի*) *v.* *n.* Gronder, murmurer.

Պոկոնապար (*ի, իւ*) *s.* (mot grec) Le premier père, ou pape.

Պոկոն (mot grec) Voyez **Լազան**.

Պոկ (*ի, աւ*) *s.* Couronne, diadème; guirlande; cercle, nimbe; aureole: bord, margelle; cadre, bordure: chapelet; chapeau de fleurs: cordon de muraille; corniche: parapet: couronnement, achèvement, accomplissement: mariage.

Պոկոնիկ (*դրի, դրաւ*) *adj.*, *et*

es s. Qui couronne, ou marie : couronné; marié.

Պսակադրութիւն (թԷ, թՔ) s. Couronnement.

Պսակադրեաց (եջի, եջաւ) adj. Couronné.

Պսակահալ (ի, աւ) s. Lien de couronne.

Պսակահալ, adj, ind. Couronné.

Պսակակից (եջի, եջաւ) adj, et s. Qui est couronné avec un autre.

Պսակահամար, adj, ind. Qui recueille des couronnes.

Պսակահիւս (ի, իւ) adj, et s. Qui tisse, qui fait des couronnes : lauréat, couronné.

Պսակաձե, adj, ind. En forme d'une couronne.

Պսակապաշտ, adj, ind. Orné d'une couronne, couronné.

Պսակառ (ի, իւ) adj. Qui reçoit une couronne.

Պսակաւոր (ի, աւ) adj, et s. Couronné; lauréat : roi : Voyez թաւաւոր :

Պսակել (եմ, եջի) v, a. Couronner : marier.

Պսակ (զան, դամբ) s. Orme.

Պսակել (իմ, կեցայ) v, n-p. Bou-tonner, pousser des boutons.

Պսակուք (կանց, կամբք) s, pl, Tetin, mamelon; pis, tétine, trayon : bouton, bourgeon, ail.

Պսակեր (ի, աւ) adj, Fructueux, fertile : qui fait un don de fruits.

Պսակերել (եմ, եջի) v, a, Fructifier, rapporter du fruit, porter, produire.

Պսակերութիւն (թԷ, թՔ) s. Fructification, fertilité.

Պսակթափ, adj, ind. Dépouillé de fruits, dont les fruits sont tombés.

Պսակից, adj, ind. Plein de fruits, fertile, fécond.

Պսակասկ (ի, իւ) s. Fruit qui n'est pas mûr.

Պսակալծ (ի, իւ) adj. Dont les fruits commencent à devenir mûrs.

Պսակալծիկ (իմ, ծեցայ) v, n-p. Commencer devenir mûr, ou mûrir.

Պսակծին (ծին, ծնաւ) adj. Fructueux, fertile, fécond.

Պսակծիկ (իմ, նեցայ) v, n-p. Fructifier : Voyez Պսակերել :

Պսակածիկ (իմ, նեցայ) v, n-p. Fructifier : Voyez Պսակերել :

Պսակածիկ (իմ, նեցայ) v, n-p. Fructifier : Voyez Պսակերել :

Պսակածիկ (իմ, նեցայ) v, n-p. Fructifier : Voyez Պսակերել :

Պսակածիկ (իմ, նեցայ) v, n-p. Fructifier : Voyez Պսակերել :

Պսակածիկ (իմ, նեցայ) v, n-p. Fructifier : Voyez Պսակերել :

Պսակածիկ (իմ, նեցայ) v, n-p. Fructifier : Voyez Պսակերել :

Պսակածիկ (թԷ, թՔ) s. Fructification.

Պսակածիկ (նորի, նորաւ) adj, Fructueux : Voyez Պսակածին :

Պսակին, adj, ind. Qui a une tache dans son œil.

Պսակորդա, adj, ind. Qui est dépouillé de ses fruits.

Պսակահասութիւն (թԷ, թՔ) s, Maturité des fruits.

Պսակալծառ, adj, ind, Orné de fruits.

Պսակապաշէ, adj, ind. Voyez Պսակառ :

Պսակալաւառ (ի, աւ) s. Fruitier, qui vend des fruits.

Պսակառ (ի, աւ) adj. Fructueux, fertile, fruitier,

Պսակառն (առն, առմբ) s. Fruitier.

Պսակառութիւն Voyez Պսակառութիւն :

Պսակաւ, adj, ind. Voyez Պսակաւից :

Պսակաւոր (ի, աւ) adj. Qui a des fruits : Voyez Պսակաւից :

Պսակալ, adj, ind. Պսակալ, առնել. Recueillir, amasser les fruits.

Պսակալութիւն (թԷ, թՔ) s. Fertilité : Voyez Ստրագաւորութիւն :

Պսակալ (պալան, պալամբ) s, pl, Tour, retour, détour, circonvolution, vire-volte, tournant.

Պսակալ գլխի, vertige, tournoiement de tête. Պսակալ առնել ou առնաւել, se tourner, tourner.

Պսակալել (եմ, եջի) v, a, et n. Tourner, virer; tourner; pirouetter.

Պսակալ (պալան, պալամբ) s. Voyez Պսակալ et Պսակալ :

Պսակալ (պալայ, պալոմ) s. Fruit.

Պսակալ, fruitage.

Պսակալ (ի, աւ) s. Vis : pirouette : sahot.

Պսակալաւ (ամ, ապալ) v, n-p. Se tourner, faire un tour.

Պսակալ ou Պսակալ Voyez Պսակալ :

Պսակալ (ակի, ակաւ) s. Voyez Պսակալ et Պսակալ :

Պսակալ Voyez Պսակալ :

Պսակ (ի, աւ) s. Bois, bosquet, buisson; faisceau, fagot, bourrée; liasse; pièce, article. Պսակալ Ապոստոլաց, les actes des Apôtres.

Պսակալել, adj, ind. Fourni,

ou

ou orné d'un bosquet, touffu.

Պրահապառաճէն, *adj, ind.* Fourmi de plusieurs actes, ou articles.

Պրաւ (*ի, իւ*) *s.* Poireau, porreau.

Պրեստեր (*ի, իւ*) *s.* Voyez **խաբանի**.

Պրեսոր (*ի, իւ*) *s.* Prêteur. **Ապարանք** ou **ստեան պրեսորի**, prêtore.

Պրեսորեան, *adj, ind.* Prétorien.

Պրեսորութի (*թէ, թք*) *s.* Préture.

Պրիոնէ (*ի, իւ*) *s.* (mot grec) Sorte de poisson.

Պրիսկ (*պրսկի, պրսկաւ*) *s.* Sorte de plante.

Պրծանիւ (*իմ, պրծայ*) *v, n-p.* Échapper, s' échapper, évader, se sauver. **Պրծանիւ յուշայ յիշատակաց**, échapper de la mémoire, ne se plus souvenir.

Պրկէլ (*իմ, էցի*) *v, a.* Serrer, hier fortement, roidir, garrotter.

Պրկոց (*ի, աւ*) *s.* Lieu à serrer, ou à étreindre.

Պրառ (*ոյ, ով*) *s.* Jong.

Պրառւեայ (*ւէի, լէիւ*) *adj.* Qui est fait de joncs.

Պրառւեղէն (*դինի, դինաւ*) *adj.*

Voyez **Պրառւեայ**.

Պրոն (*ի, իւ*) *s.* Étaim.

Պրոնպոգէս Voyez **Պրոնպոգ**.

Զ

Չ (tchè) TCH (doux comme *ce* Italien, ou plutôt comme *sch* Allemand dans les mots *menscb, menschen*). Lettre consonne, vingt-septième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec les lettres **Ճ** et **Չ**, par exemple: **Ճանքեան, Ճանճեան; ինճոյք, ինճոյք; կնճիթ, կնճիթ; կնճեա, կնճեա; դէճ, դէճ; բլճի, բլճի; Հարկել, Հարկել; խոռոճ, խոռոց; կարկանճել, կարկանճել; յորանճ, յորանճ.**

Չու Չ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Neuf-centième*.

Չախճախ Voyez **Չաղճախ** avec ses dérivés.

Չահ (*ի, իւ*) *s.* Falot, torche, flambeau; lanterne, lampe.

Չահաղգեսա (*ի, իւ*) *adj, et s.* Flambant, brillant: un habit brillant, ou riche.

Չահակիր (*կրի, կրաւ*) *adj, et s.* Lampadaire: lampadophore.

Չահնալ (*ամ, հացայ*) *v, n-p.* Flamber, briller.

Չահալաւ, *adj, ind.* Flambant, reluisant.

Չահաւորակն (*ի, աւ*) *adj.*

Flambé, flambant, lumineux.

Չահաւորել (*իմ, էցի*) *v, a.* Illuminer, éclairer, rendre lumineux, faire briller.

Չահախայլ, *adj, ind.* Brillant, reluisant.

Չահախայլել (*իմ, լեցայ*) *v, n-p.* Flamber, briller, reluire.

Չահել (*իմ, էցի*) *v, n.* Voyez **Չահնալ**.

Չահեղուցանել (*իմ, ջուցի*) *v, z.* Voyez **Չահաւորել**.

Չահրեկալ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Acolyte.

Չահրեկալութի (*թէ, թք*) *s.* Acolyat.

Չաղք ou **Չաղի**, *adj, ind.* Gros, abondant (en parlant de pluie).

Չաղքադոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Plus gros, ou fort (en parlant de pluie).

Չաղիսել Voyez **Չաղճախել**.

Չաղճախ (*ի, իւ*) *adj.* Écrasé, brisé, rompu: qui écrase, ou brise.

Չաղճախալք (*նաց, նոք*) *s, pl.* Action de briser, ou d'écraser, froissement.

Չաղճախել (*իմ, էցի*) *v, a.* Briser, casser, rompre, mettre en pièces, écraser, froisser, applatir.

Չամբ (*ի, իւ*) *s.* Nourriture.

Չամբակիր (*ի, աւ*) *adj.* Qui est à nourrice, qui tète.

Չամբել (*իմ, էցի*) *v, a.* Nourrir, donner à manger, ou à teter; donner.

Չամբա (*ի, իւ*) *s.* (mot français, ou anglais) Chambre: Voyez **Սենեակ**.

Չայլ (*ի, իւ*) *s.* Plainte, lamentation.

Չայլամն (*լեման, լեմամբ*) *s.* Autruche.

Չայլեման Voyez **Չայլամն**.

Չայլել (*իմ, էցի*) *v, n, et a.* Lamentar, déplorer.

Չայլոս (*ի, իւ*) *s.* Nerf de bœuf (desséché qui sert à battre les coupables); fouet.

Չան (*ի, իւ*) *s.* Effort, diligence,

ce, soin, étude, travail. **Զանգնել**
Voyez **Զանալ**.

Զանալ (ամ, նացոյ) *v, n-p.* S'efforcer, tâcher, s'étudier, se diligenter, se hâter, avoir soin; travailler, fatiguer, se donner de la peine. **Ընդդռնալ Զանալ**, soupirer.

Զանակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui s'étudie, ou se travaille avec un autre.

Զանահար, *adj, ind.* **Զանահար լինել** Voyez **Զանալ**.

Զանասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Diligent, soigneux, laborieux.

Զանացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Efforcer, diligenter, travailler.

Զանկոտ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Զանասէր**.

Զառազով (ի, աւ) *adj.* Apologiste, avocat, défenseur, protecteur, patron.

Զառազովել (եմ, եցի) *v, a.* Dénéguer, justifier, excuser.

Զառազովութի (թէ, թք) *s.* Apologie, défense, protection, justification, excuse.

Զարգել (եմ, եցի) *v, a.* Tailler en pièces, défaire, rompre: Voyez **Կոտորել**.

Զարդոց (ի, աւ) *s.* Taillure en pièces, dé faite: Voyez **Կոտորած**.

Զեռանիլ (իմ, ույ) *v, n-p.* Voyez **Զեռնուլ**.

Զեռացուցանել Voyez **Զեռուցանել**.

Զեռնուլ (ում, ույ) *v, n-p.* Échauffer, s'échauffer, se chauffer; brûler, se brûler, s'enflammer; bouillir.

Զեռումն (ումն, ումն) *s.* Chaleur, ardeur, inflammation; échauffement, caléfaction.

Զեռուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Chauffer, échauffer; enflammer, brûler.

Զեռուցիլ (ցիլ, ցաւ) *s.* Chaudière, chaudron; bouilloire; coquemar.

Չէր (ոյ, ու) *s.* Chaleur.

Չէրանիլ (իմ, Չէրայ) *v, n-p.* Voyez **Չէռնուլ**.

Չէրաբէր, *adj, ind.* Très-chaud.

Չէրիւ, *adj, ind.* Chaud.

Չէրմ (ոյ, ու) *adj.* Chaud; chaleureux; ardent, affectionné.

Չէրմաւու, *s, ind.* Chaleur, ardeur.

Չէրմաւութի, *adj, ind.* Voyez **Գորովաւութի**.

Չէրմաւութի (կան, կամք) *s.* Thermoscope.

Չէրմակալ Voyez **Չէրմակալ**.

Չէրմական (ի, աւ) *adj.* Chaud, ardent.

Չէրմակիծ, *adj, ind.* Brûlant.

Չէրմակիծն առնել, brûler.

Չէրմահաւ, *adj, ind.* Qui secourt chaudement, ou avec ardeur.

Չէրմահովիտ, *adj, ind.* Situé dans une vallée chaude.

Չէրմայոտ, *adj, ind.* Voyez **Չէրմակալ**.

Չէրմանալ (ամ, մացոյ) *v, n-p.* Échauffer, s'échauffer: avoir la fièvre: Voyez **Չէռնուլ**.

Չէրմանաւմ, *adj, ind.* Fourni de membres chauds, chaleureux, vif.

Չէրմաւի (ի, իւ) *s.* Thermomètre.

Չէրմաւուր (լրոյ, լրով) *s.* L'eau chaude.

Չէրմաւեհեակ (եկի, եկաւ) *s.* Étuve; poêle.

Չէրմացոյց (ցուցի, ցուցիւ) *s.* Thermoscope.

Չէրմացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Չէռուցանել**.

Չէրմահաւիտ, *adj, ind.* Ardent, dévot.

Չէրմահաւութի (թէ, թք) *s.* Ardeur, dévotion.

Չէրմիկ (միկ, միաւ) *adj, et s.* Chaud: viande chaude.

Չէրմիւ, *adj, ind.* Chaud.

Չէրմաւաւուր, *adj, ind.* Thermal.

Չէրմաւաւուր, eau thermale.

Չէրմի (ման, մամք) *s.* Fièvre.

Չէրմաւաւ (ի, աւ) *adj.* Fiévreux, qui cause la fièvre.

Չէրմիական (ի, աւ) *adj.* Fébrile.

Չէրմահաւած, *adj, ind.* Fébrifuge.

Չէրմահաւածաւ, *adj, ind.* Qui est travaillé de la fièvre, fébricitant.

Չէրմակ, *adj, ind.* Un peu chaud: Voyez **Չէրմ**.

Չէրմիալ (ի, աւ) *adj.* Fébricitant, qui est sujet à la fièvre.

Չէրմոտ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Չէրմոտ** et **Չէրմիալ**.

Չէրմութի (թէ, թք) *s.* Chaleur, chaud, hâle; caléfaction, échauffement, échauffaison.

Թերմակ (*թերմ, թերմ*) *s*, *pl.* Thermes.

Թերմոն (*թ, աւ.*) *adj.* Chand.

Թերմոն Voyez **Թերմոն**.

Թել ou **Թեղ** (*թել, ջուլ*) *s.* Nerf.

Թեղ, *adj, ind.* Poli, net, pur, clair.

Թաճիգ, *adj, ind.* Qui est fait avec la distention des nerfs.

Թառակ (*եմ, եղի*) *v, a.* Enervé, affaiblir.

Թեղյ, *adj, ind.* Fait du nerfs, nerveux.

Թեղ (*եմ, եղի*) *v, a.* Nerver, garnir de nerfs.

Թուլ, *adj, ind.* Nerveux.

Թաթառ (*ոյ, ու*) *s.* Plantain.

Թաթիկ, *adj, ind.* Nerveux.

Թաթալ (*թ, աւ.*) *adj.* Spasmodique.

Թաթալութիւն (*թէ, թի*) *s.* Spasme.

Թար (*թ, աւ.*) *s.* Harpe : Voyez **Թար**.

Թարահար (*թ, աւ.*) *adj, et s.* Qui joue de la harpe : Voyez **Թարահար**.

Թեղ (*եմ, եղի*) *v*; *a.* Battre, frapper.

Թեղան (*թ, աւ.*) *s.* Torchon, frotoir, drapeau, haillon : torche-cul.

Թեղ (*եմ, եղի*) *v, a.* Nettoyer, purger; essuyer; effacer, rayer, raturer, biffer, ôter; abolir, amulter, canceller; détruire, défaire, supprimer, extirper, exterminer.

Թեղ (*թ, աւ.*) *s.* Voyez **Թեղան**.

Թեղան (*թեղ, ջեղ*) *s.* Absorption, nettoyage; effacement, rature; extinction, extermination; suppression; abolissement, abrogation, cassation.

Թեղ (*թեղ, ջեղ*) *s.* Troupe, bande, compagnie.

Թեղեղ (*եմ, եղի*) *v, a.* Assembler des troupes, assembler.

Թեղ (*թ, աւ.*) *s.* Baguette, verge.

Թեղ (*թ, աւ.*) *s.* Bande, troupe; distinction, ségrégation. **Թեղ աւ.**

Թեղ, faire bande; distinguer, discerner.

Թեղ (*թ, աւ.*) *s.* Bande, détachement.

Թեղան (*թ, աւ.*) *s.* Assemblée.

Թեղեղ (*եմ, եղի*) *v, a.* Distinguer, détacher.

Թոլ (*աւ, աւ.*) *s.* Touffe.

Թոլան (*աւ, լաւ*) *v*; *n.* Être en touffe.

Թոլակ (*եղի, եղաւ*) *s.* Sortir de sauterelle.

Թոլակ (*թ, աւ.*) *s.* Muletier.

Թոլ (*թոլ, լոլ*) *s.* Mulet.

Թոլակ (*թ, աւ.*) *s.* Pandore; guitare; vielle; viole : Voyez **Թոլ** et **Թար**.

Թոլակ (*թ, աւ.*) *s.* Voyez **Թոլ**.

Թոլ (*թոլ, լոլ*) *s.* Eau; lié guide. **Թոլ** *հեղաւ*, faire de l'eau, pisser.

Թոլակ, *adj, ind.* Qui divise l'eau.

Թոլակութիւն (*թէ, թի*) *s.* Hydrologie.

Թոլակ (*թ, աւ.*) *adj, et s.* Qui étudie l'hydraulique; hydraulique; qui est versé dans l'hydraulique.

Թոլակութիւն (*թէ, թի*) *s.* Hydraulique.

Թոլակ Voyez **Թոլակ**.

Թոլակ Voyez **Թոլակ**.

Թոլակ (*թեղ, ջեղ*) *adj, et s.* Hydrographe.

Թոլակ, *adj, ind.* Qui a la couleur de l'eau.

Թոլակ (*թ, աւ.*) *adj.* Hydrographique.

Թոլակութիւն (*թէ, թի*) *s.* Hydrographie.

Թոլակ (*թեղ, ջեղ*) *s, pl.* Ruisseau, bras de rivière.

Թոլակ, *adj, ind.* Aqueux, baigné.

Թոլակ, *adj, ind.* Mêlé avec de l'eau.

Թոլակ, *adj, ind.* Étouffé dans l'eau, noyé.

Թոլակ (*թոլ, լոլ*) *adj.* Hydrophobe.

Թոլակ (*թեղ, ջեղ*) *adj.* Produit, né de l'eau, aquatique.

Թոլակ, *adj, ind.* Voyez **Թոլակ**.

Թոլակ, *adj, ind.* Qui conduit de l'eau.

Թոլակ (*թ, աւ.*) *adj.* Aqueux; aquatique.

Թոլակ, *adj, ind.* Gelé.

Թոլակ Voyez **Թոլակ**.

Թոլակ (*թէ, թի*) *s.* Hydrostatique.

Ջրակայան (*հաւտի, կաւտի*) *s.*
Amas d'eau.

Ջրակուլ, *adj, ind.* Enfoncé dans l'eau.

Ջրակուտակ (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Assemblé par l'eau : amas d'eau.

Ջրահեղեղ Voyez **Ջրհեղեղ**.

Ջրահեղձոյց, *adj, ind.* Étouffé, noyé ; étouffant. **Ջրահեղձոյց առնել**, étouffer, noyer.

Ջրահոս (*ի, աւ.*) *adj.* Qui verse, qui répand de l'eau.

Ջրապաշտ (*ցեց, ցեւք*) *s, pl.* Moulin à eau.

Ջրածած, *adj, ind.* Couvert d'eau.

Ջրայարկ, *adj, ind.* Couvert d'eau.

Ջրային (*այնոյց, այնով*) *adj.* Voyez **Ջրական**.

Ջրահեղ Voyez **Ջրհեղ**.

Ջրանցիկ, *adj, ind, et adv.* En coulant.

Ջրաշարժար, *adj, ind.* Tourmenté par l'eau.

Ջրաչափ (*ի, իւ.*) *s.* Hydromètre.

Ջրասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime beaucoup l'eau.

Ջրասողլ, *adj, ind.* Enfoncé dans l'eau.

Ջրասուզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Enfoncer, plonger dans l'eau.

Ջրասուն, *adj, ind.* Nourri par le moyen de l'eau ; aquatique.

Ջրալակ (*ի, իւ.*) *adj.* Voyez **Ջրակայան**.

Ջրասունկ, *adj, ind.* Planté près de l'eau.

Ջրարբի, *adj, ind.* Aqueux, baigné.

Ջրարբք (*բից, բիւք*) *s, pl.* Abreuvoir : lieu baigné.

Ջրաշահութի (*թի, թիւ*) *s.* Action de répandre de l'eau.

Ջրացիկ, *adj, ind.* Qui répand de l'eau.

Ջրաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Aqueux, qui a de l'eau.

Ջրափակ, *adj, ind.* Environné, couvert d'eau.

Ջրապիս Voyez **Ջրաբաշի**.

Ջրէր (*ի, աւ.*) *s.* Qui conduit, qui apporte de l'eau.

Ջրոռի (*բիւի, բիւաւ*) *s.* Fontaine.

Ջրոռ (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Hydrique.

Ջրդողեալ (*կոյ, կում*) *adj.* Voyez **Ջրոռ**.

Ջրդողի (*իմ, գեցոյ*) *v, n-p.* Travailler, être malade d'hydropisie.

Ջրդողութի (*թի, թիւ*) *s.* Hydropisie.

Ջրդողել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tremper du fer.

Ջրդիլ (*իմ, գեցոյ*) *v, n-p.* S'efforcer : Voyez **Ջանալ**.

Ջրիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Ջրիլ**.

Ջրմուլ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui boit de l'eau.

Ջրմուլութի (*թի, թիւ*) *s.* Action de boire de l'eau.

Ջրմափիլ (*եմ, եցի*) *v, n.* Être en âge viril, atteindre la puberté, être pubère.

Ջրի ou **Ջրին**, *adj, ind.* Aqueux, liquide.

Ջրինդիր (*դրի, գրաւ*) *adj.* Qui demande de l'eau.

Ջրկոյ, *adj, ind.* Qui contient de l'eau.

Ջրկիր (*կրի, կրաւ*) *s, et adj.* Qui conduit, ou apporte de l'eau ; qui contient de l'eau, aqueux.

Ջրհան (*ի, աւ.*) *s.* Pompe (machine).

Ջրհեղեղ (*ի, աւ.*) *s.* Déluge, inondation.

Ջրհոս (*ի, իւ.*) *s.* Verseau, aquarius.

Ջրհոր (*ոյ, ու*) *s.* Puits, puisard, citerne.

Ջրմոյր (*մոյրի, մոյրաւ*) *adj.* Qui mendie, qui demande de l'eau.

Ջրմուլ (*միլ, միւաւ*) *s.* Aqueduc, canal, conduit, noue.

Ջրեղ (*զղի, զղիւ*) *s.* Amas d'eau : Voyez **Լիճ**.

Ջրոռի (*շաւ, շաւի*) *s.* Loutre.

Ջրոռոյ, *adj, ind.* Inondé, submergé.

Ջրուոր (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **Ջրկիր**.

Ջրպետ (*ի, աւ.*) *s.* Garde de l'eau.

Ռ

Ռ (ra) R. Lettre consonne, vingthuitième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec la lettre Ր, par exemple : **Մոմաւ**, **մոմաւ** ; **ոռնապործ**, **ոռնապործ** ; **Գեց** 2 **Ջի**.

Ջերանիկ, Ջերանիկ; *ամս, բամս* : Ռ ou Խ, avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Millième*.

Ռաբբի (*ի, ind.*) *Rabbin*; maître, docteur.

Ռաբբանի (*նւյ, նեաւ*) *s.* Voyez **Ռաբբի**.

Ռազմ (*ի, իւ*) *s.* Bataille, guerre. **Ռազմ գնել** ou **առնել**, combattre, faire la guerre.

Ռազմամուտ, *adj, ind.* Qui se met en bataille.

Ռահայ (*ի, իւ*) *s.* Fou, fol : Voyez **Յիմար**.

Ռահ (*ի, իւ*) *s.* Chemin, voie.

Ռահ գործել, cheminer, marcher.

Ռահել (*եմ, եյի*) *v, n.* Cheminer, marcher.

Ռամ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Ռաւիկ**.

Ռամիկ (*մի, միաւ*) *adj, et s.* Vulgaire, bas, vil, trivial : le vulgaire, le peuple.

Ռամարանուծի (*ծի, թի*) *s.* Langue, ou langage vulgaire, patois.

Ռամական (*ի, աւ*) *adj.* Vulgaire, populaire, trivial ; plébéien.

Ռամականական (*ի, աւ*) *adj.* Démocratique.

Ռամականուծի (*ծի, թի*) *s.* Démocratie.

Ռամական (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui gouverne le vulgaire.

Ռամկորէն, *adv.* Vulgairement, populairement, trivialement.

Ռեհան (*ի, աւ*) *s.* Basilic (plante).

Ռեհակաւ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Ռեհակաւ**.

Ռեհան (*անի, մնիւ*) *s.* Résine : mielat, mielée.

Ռեհանաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Résineux.

Ռիգուծի Voyez **Ռիգուծի**.

Ռիշտ (*աշի, աշաւ*) *adj.* Chiche, trop épargnant, taquin, vilain, avare.

Ռիշաճիկ, *adj, et s, ind.* Bombardier ; grenadier.

Ռիշաճուծի (*ծի, թի*) *s.* Bombardement.

Ռիշաքուր (*ի, ամ*) *s.* Pierre de baliste.

Ռիշկէն (*կէնի, կէնիւ*) *s.* Mortier.

Ռիշկալու (*ի, աւ*) *adj.* Nasillard.

Ռիշկալան (*ի, աւ*) *adj.* Nasal. **Ռիշկալան** (*Ջի, Ջի*) *s.* Rhinocéros.

Ռիշկուր (*գանց, գանցի*) *s, ղի.* Narine; nez.

Ռիշուծի (*ծի, թի*) *s.* Épargne basse et sordide, taquinerie, lésine.

Ռիշիկ (*ճի, ճիաւ*) *s.* Appointement, pension, entretien; salaire, solde, payement, gage.

Ռիշիկ (*աճի, աճի*) *s.* Bombe; grenade.

Ռիշիկ (*աճի, աճի*) *s.* Voyez **Ռիշիկ**.

Ռիշիկ (*աճի, աճի*) *s.* Raisiné.

Ս

Ս (սէ) 8. Lettre consonne, vingt-neuvième de l'Alphabet Arménien.

Elle a beaucoup d'affinité avec le son des lettres Ջ, Տ et Շ; et se confond quelquefois avec cette dernière, par exemple : Սարգիս, աշխիս; աւար, աշխարհ :

Elle est retranchée quelquefois au commencement des mots, par exemple : Սարգիս, աշխիս; աւար, աշխարհ; սարգի, սարգի : Au contraire elle a bonde quelquefois de la lettre Ը, qui sert à bien distinguer sa prononciation, par exemple : Սարգի, ըսարգի; սարգի, ըսարգի; սարգի, ըսարգի; սարգի, ըսարգի :

Ս mise à la fin des adjectifs, les rend quelquefois adverbes, par exemple : Սեփական, grandement, beaucoup. Երբեք, vite, vitemment. Խստապէս, fortement, instamment. Խստապէս, durement, rudement.

Ս particule démonstrative de la première personne à la fin des mots, par exemple : կին, որ ես, cette femme (la femme, ma femme) que vous avez donnée. Ի հոգիս, de mon ame, de mon esprit. Տէրս, զարգալեալ, moi qui suis un Seigneur et Maître. Վաս իրացս այսչիկ, pour ces choses. Ի մարմնս իմի, de mon corps. Որպէս է ես եմ, comme encore je suis. Չորս, ce que celui parle. Չորս, que je dis. Չորս այժմս, que j'en dis à présent.

Ս ou **ս** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Deux-millième*.

Սա (սորա ou սորին, սովա, /սովին ou սովին) *pro.* Ce, cet, ceci, celui-ci. **Սոյն** սա, celui-ci, celui-même. **Սա է**, c'est lui; c'est-à-dire.

Սարակ Voyez **Վանդակ** :

Սար (ի, ա.) *s.* Oie. **Սար** սրու, jars. **Չար** սարի, oison.

Սարայել (յեղի, յեղի) *s.* Voyez **Սատանայ** :

Սարբել (եմ, եղի) *v, s.* Aider, contribuer; persuader, conseiller, exhorter, exciter, suggérer, insinuer, susciter, provoquer, causer; moyenner, procurer; machiner, inventer, former; trahir, livrer, délivrer.

Սարողութի (թի, թի) *s.* Investigation, suggestion, excitation, suggestion, sollicitation, persuasion.

Սարթ (ի, ա.) *s.* Ambre; succin, carabé.

Սարթուկ (նի, նի) *s.* Éponge: Voyez **Սղուկ** :

Սալ (ի, ի) *s.* Enclume: cadette, pavé.

Սալամանդր (ի, ա.) *s.* Salamandre.

Սալյատակ (ի, ա.) *s.* Pavé. **Սալյատակ** յարդարել, paver.

Սալահալ (ամ, լացայ) *v, n-p.* S'endurcir.

Սալար (ի, ա.) *s.* Chef: Voyez **Պետ** :

Սալար (ի, ի) *s.* Pavé, cadette.

Սակ (ի, ի) *s.* Compte, mesure, condition, partie, nombre, terme, raison; lige, droit, cens, redevance, taille, taux, imposition; composition, accord, convention. **Սակ** սրկանել, s'accorder du prix, contracter.

Սակայն, *conj.* Mais, cependant, néanmoins, pourtant, toutefois, toujours, d'ailleurs, au surplus.

Սակամեմ ou **Սակամեմ** (նի, նի) *s.* Scammonée.

Սակա (ի, ի) *s.* Voyez **Սակա** :

Սակա (աղ, աղ) *s.* Panier, cabas, hotte, gabion; coffre, corbeille.

Սակարկու (ի, ա.) *adj, et s.* Qui s'accorde du prix, qui fait une convention.

Սակարկութի (թի, թի) *s.* Accord, convention.

Սակա (աղ, աղ) *adj, et adv.*

Modique, exigu, fort-petit; peu, ne guère, guères, pas beaucoup, moins, pas tant. **Սակա** անգամ, rarement, peu souvent. **Ոչ սակա**, plusieurs, beaucoup. **Սակա** սակա, ou առ սակա սակա, peu à peu, petit à petit, insensiblement.

Սակաարան (ի, ի) *adj.* Qui parle très-peu, bref, court, succinct.

Սակաարանութի (թի, թի) *s.* Discours succinct.

Սակաութի, *adj, ind.* De petit nombre, peu, modique, qui n'est pas beaucoup.

Սակաաւամանակայ, *adj, ind.* Bref, court, de peu de durée, temporel.

Սակաակեայ (եղի, եղա) *adj.* Qui vit, qui dure très-peu, bref, court.

Սակաահաւա (ի, ի) *adj.* Qui a une foi imparfaite: Voyez **Թերա հաւա** :

Սակահան, *adj, ind.* De peu de force, modique, pas tant.

Սակահանակայ (նի, նի) *adj.* Sommaire, succinct, court, abrégé.

Սակահանդ, *adj, ind.* Qui a très-peu péché.

Սակահալ (ամ, լացայ) *v, n-p.* Diminuer.

Սակահապետական (ի, ա.) *adj.* Oligarchique.

Սակահապետութի (թի, թի) *s.* Oligarchie.

Սակահապետ, *adj, ind.* Pauvre; frugal, sobre.

Սակահապետութի (թի, թի) *s.* Pauvreté; frugalité, sobriété.

Սակահապետան, *adj, ind.* Voyez **Սակահապետ** :

Սակահապետի, *adj, ind.* Qui a une vue ne pas assez claire.

Սակահապետանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Diminuer.

Սակահապետ (ի, ա.) *adj.* Diminué, petit, manquant.

Սակահապետայ, *adj, ind.* Rare.

Սակահի, *adj, ind.* Voyez **Սակա**. **Սակահի** ինչ ou **սակահի**, un peu, modiquement, si peu que rien. **Սակահի** ինչ էս, ou **սակահի** ինչ էս, peu s'en faut que, peu s'en est fallu que.

Սակահի (թի, թի) *s.* Modicité, petite quantité, exilite, petitesse; rareté.

Սա

Սակաւութիւն, *adv.* Modiquement; brièvement.

Սակաւօրեայ (*րէի, րէիւ*) *adj.* Qui dure quelque jour, ou quelque temps, court.

Սակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Accorder, contracter.

Սակուր (*կրոյ, կրու*) *s.* Voyez **Սակր**.

Սակն (*ի, աւ. ou կեռ, կեռք*) *s.* Voyez **Սահաւ**.

Սակս ou **ի սակս**, *pre.* À cause de, pour, à l'égard, en considération, à compte, touchant, concernant. **Յայն սակս**, à cause de quoi. **Ի ձեր սակս**, pour vous, à cause de vous, à votre égard, à votre compte. **Յոյր սակս**, pourquoi, à cause de quoi. **Սակս էր**, pourquoi? pour quelle cause? **Սակս որոյ**, c'est pourquoi, à cause de quoi, à raison de quoi.

Սակր (*կեր, կերք ou կրու*) *s.* Sabre, ciméterre.

Սակրաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Qui porte un sabre.

Սակրոս (*ի, աւ.*) *s.* Scare.

Սահանաքայ, *adj, ind.* D'une cataracte, ou d'une écluse ouverte, d'une chute impétueuse.

Սահանակահ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui appartient à une cataracte, impétueux, grand.

Սահանաչոս, *adj, ind.* Qui coule en cataracte.

Սահալք (*նոց, նոք*) *s, pl.* Catadoupes, cataracte, cascade, chute, saut; écluse; bonde, pale, vanne, langoir.

Սահեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire glisser, ou couler.

Սահել (*եմ, հեցայ*) *v, n-p.* Glisser, couler, se couler, aller belle erre.

Սահման (*ի, աւ.*) *s.* Borne, terme, circonscription, bornage, abornement; bornes, limites, confins, frontière, lisière, marche, province, lieu, part, endroit; banlieue, étendue; département; district, finage, enclave; entours, environs; fin, limitation: définition; statut, règle, règlement, appointement, ordonnance, décision, constitution: état, condition. **Սահման գնել**, borner, aborner, limiter, terminer, ordonner, régler, décider, déterminer.

Սահմանաբար, *adv.* Définitivement. **Սահմանագլուխք** (*խոց, լիովիք*) *s, pl.* Frontière, lisière, confins, bornes, limites.

Սահմանադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ordonner, régler, constituer, établir, déterminer, décider.

Սահմանադրութի (*թի, թք*) *s.* Constitution, ordonnance, règlement, statut, institution; abornement.

Սահմանթաքայ, *adj, ind.* Borné, limité, environné.

Սահմանած, *adj, ind.* Borné, limité, circonscrit.

Սահմանակալ (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Qui garde la frontière: frontière, lisière: garde de frontière.

Սահմանակահ (*ի, աւ.*) *adj.* Désinif: indicatif.

Սահմանակից (*կցի, կցու*) *adj.* Frontière, limitrophe, circonvoisin.

Սահմանակողմն (*ման, մամք*) *s.* Confins, frontière, lisière, marche.

Սահմանապահ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui garde la frontière; qui garde une constitution.

Սահմանաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Borné, limité; défini, décidé, réglé.

Սահմանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Borner, aborner, limiter, circonscire, terminer; définir, déterminer, décider, résoudre, délibérer; statuer, instituer, établir, fixer; ordonner, régler, prescrire; assigner; constituer, mettre, nommer, créer. **Յառաջ գոյն աահմանել**, prédestiner, prélinir. **Արաքս սահմանել**, bannir, exiler, reléguer. **Սահմանք սահմանել**, se soumettre à la mort.

Սահմի, *s, ind.* Troisième ancien mois des Arméniens: Voyez **Աշխ**.

Սահումն (*հմն, հմմք*) *s.* Glissement; glissade.

Սահուն, *adj, ind.* Glissant; errant.

Սալալ, *adj, ind.* Glissant, qui n'est pas ferme, inconstant.

Սաղապաձեմ (*ի, իւ.*) *adj, adv, et s.* Glissant, coulant: vite, avec vitesse: course vite.

Սաղապեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire glisser, détourner.

Սաղապել (*եմ, պեցայ*) *v, n-p.* Glisser.

Սաղարթ (*ի, իւ.*) *s.* Feuille: cheveu: Voyez **Հերք**.

Սաղարթաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui produit des saules.

Սաղարթադեղ *adj, ind.* Orné de feuilles, feuillu.

Սաղարթադարաբ *adj, ind.* Abondant de feuilles, feuillu.

Սաղարթալից *adj, ind.* Plein de feuilles, feuillu.

Սաղարթածաղիկ *adj, ind.* Orné de feuilles, et de fleurs.

Սաղարթանալ (ամ, թացայ) *v, n-p.* Pousser des feuilles, être feuillu.

Սաղարթադաճիչ *adj, ind.* Voyez **Սաղարթադեղ**.

Սաղարթապատ *adj, ind.* Couvert de feuilles.

Սաղարթաւոր (ի, աւ) *adj.* Feuillu.

Սաղարթիւ (իմ, թեցայ) *v, n-p.* Voyez **Սաղարթանալ**.

Սաղաւարտ (ի, իւ) *s.* Casque, heaume, salade: sorte de mitre.

Սաղաւարտաւոր (ի, աւ) *adj.* Garni d'un casque.

Սաղաւարտեալ (եղլլ, ելոլ) *adj.* Voyez **Սաղաւարտաւոր**.

Սաղմադն *adj, ind.* **Սաղմադն մզանք**, arrière-faix, délivre.

Սաղմն (մի, միւ) *s.* Embryon, fœtus.

Սաղմնաւել (եմ, եցի) *v, n.* Concevoir, devenir grosse.

Սաղմնաւորութիւն (թե, թք) *s.* Conception.

Սաղմոս (ի, աւ) *s.* Psaume. **Սաղմոս աւել** Voyez **Սաղմնաւել**.

Սաղմոսանուադ (ի, աւ) *adj, et s.* Psalmiste, qui chante des psaumes.

Սաղմոսասաց *adj, et s, ind.* Voyez **Սաղմոսանուադ**.

Սաղմոսարան (ի, աւ) *s.* Psalterion; harpe, tympanon: psautier.

Սաղմոսել (եմ, եցի) *v, n.* Psalmodier, chanter des psaumes.

Սաղմոսերգ (ի, աւ) *adj.* Psalmiste, qui chante des psaumes.

Սաղմոսերգիւ *adj, ind.* Voyez **Սաղմոսերգ**.

Սաղմոսերգու (ի, աւ) *adj.* Voyez **Սաղմոսերգ**.

Սաղմոսերգութի (թե, թք) *s.* Psalmodie, chant des psaumes.

Սաղմոսերգող (դղի, դղաւ) *adj.* Voyez **Սաղմոսերգ**.

Սամայէլ (յեի, յեիւ) *s.* Voyez **Սառանայ**.

Սամարուհի (հայ, հեաւ) *s, f.* La Samaritaine (femme).

Սամարտիկոս (ի, աւ) *adj.* Orgueilleux.

Սամա (ի, իւ) *s.* Voyez **Սամաւ**.

Սամակ (ի, իւ) *s.* Lien du joug.

Սամի (մեղ, մեով) *s.* Timon.

Սամիթ (մթի, մթիւ ou մթոյ, մթով) *s.* Anet: fenouil.

Սամիլլ (մուրի, մուրաւ) *s.* Zibeline.

Սամուրնի (նայ, նեաւ) *s.* Zibeline, peau de zibeline.

Սայ (եմ, եցի) *v, n.* Glisser, manquer, faillir, broncher.

Սայթաքեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire glisser, ou manquer.

Սայթաքիւ (իմ, թեցայ) *v, n-p.* Voyez **Սայթաքել**.

Սայթաքումն (քման, քմաք) *s.* Glissement; manquement, bronchade.

Սայթաքող (քդի, քդաւ) *adj.* Glissant: qui fait glisser, ou broncher.

Սայլ (ի, իւ) *s.* Chariot, charrette, fourgon, haquet: bouvier (cons-tellation).

Սայլադործ (ի, աւ) *s.* Charron, faiseur de charrettes, de chariots.

Սայլակ (ի, աւ) *s.* Petit chariot, brouette.

Սայլորդ (ի, աւ) *s.* Charretier.

Սայր (ի, իւ) *s.* Fil, tranchant, taille, taillant; ferret, pointe. **Սառաւ հեւ 'ի սուր սայր սուտերի**, passer au fil de l'épée.

Սայրասուր *adj, ind.* Aigu, tranchant, pointu.

Սան (ի, իւ) *s.* Chaudière, bouilloire, chaudron.

Սան (աւ ou ոյ, ու) *s.* Élève, nourrisson; filleul.

Սանահան (ի, աւ) *adj, et s.* Nourrisson, qui est à nourrice.

Սանդ (ի, իւ) *s.* Mortier (vase où l'on pile certaines choses).

Սանդաւ (ի, աւ) *s.* Sandale.

Սանդալիկ (լի, լիաւ) *s.* Petite sandale.

Սանդաւաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui porte une sandale.

Սանդարակ (ի, աւ) *s.* Sanda-raque.

Սանդարամեք (տից, տիւք) *s, pl.* Tartare, enfers: Voyez **Սանդաւ քամեաւան**.

Մանգարամետական (*ի, աւ.*) *adj.*
Souterrain, infernal.

Մանգարապետ (*ի, աւ.*) *s.* Chef
du tartare: Cérès.

Մանդիստան (*սին, ասմբ.*) *s.* Pilon.

Մանդաձե, *adj, ind.* Qui a la
forme d'un escalier, d'une échelle.

Մանդուղք ou **Մանդուխք** (*դղոյ,
դղխք*) *s, pl.* Échelle; escalier, de-
gré, montée, marche.

Մանեղալը (*բոր, բարբ.*) *s.* Frère
d'un nourrisson, d'un filleul.

Մանձ (*ի, իւ.*) *s.* Frein, mors,
bride, bridon, embouchure, escache.

Մանձակալ Voyez **Երասանակալ**:

Մանձակոճիկ (*եմ, էցի*) *v, a.* Ré-
fréner, réprimer.

Մանձակոտոր, *adj, ind.* Qui rompt
le frein, indomtable.

Մանձահարիկ (*եմ, էցի*) *v, a.*
Réfréner, réprimer: domter, embou-
cher.

Մանձահարութիւն (*թէ, թք.*) *s.*
Action de réfréner, ou de réprimer.

Մանձարիկ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui
réfrène, qui embouche.

Մանձարձակ (*ի, աւ.*) *adj.* Ef-
fréné.

Մանձարձակութիւն (*թէ, թք.*) *s.*
État d'une personne effrénée, aban-
donnement.

Մանձել (*եմ, էցի*) *v, a.* Brider,
emboucher; réfréner, réprimer, rete-
nir, domter, abattre, mortifier.

Մանար (*տեր, տերբ.*) *s.* Peigne:
affinoir, dresseoir.

Մանարալաճաւ (*ի, աւ.*) *s.* Pei-
gnier.

Մանորիկ (*եմ, էցի*) *v, a.* Peigner.

Մապաւ (*ի, իւ.*) *s.* Malle, pa-
nier, coffre, coffrin. **Մապաւ ողին**,
bosse, gibbosité.

Մապատաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Four-
ni d'une malle, ou d'un panier.

Մապատողի (*ղին, դամբ.*) *adj, et
s.* Gohin, gibbeux, bossu.

Մապէս, *adv.* Ainsi, en cette ma-
nière, de même.

Մաւամիկե Voyez **Մաւամիւ-
նիկ**:

Մաւեցուցանել (*եմ, ջուցի*) *v, t.*
Congeler, geler, glacer, figer.

Մաւիկ (*իմ, սեցայ*) *v, n-p.* Con-
geler, glacer.

Մաւն (*սին, ասմբ.*) *s.* Gelée,
glace: Voyez **Կարկուտ**:

Մաւնարկ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui cau-
se la gelée, ou la glace, qui congèle.

Մաւնակաւոյց, *adj, ind.* Voyez
Մաւնարկ:

Մաւնակերպ, *adj, ind.* Qui a la
forme de gelée, ou de glace, gélati-
neux.

Մաւնամածեալ (*եղլլ, էլլալ*) *adj.*
Couvert de gelée, ou de glace.

Մաւնամանիկ (*նեայ, նեք.*) *s, pl.*
Gelée, glace, verglas. **Կոտոր սաւ-
նամանեայ**, glaçon.

Մաւնանալ (*ամ, նայոյ*) *v, n-p.*
Congeler, glacer; froidir.

Մաւնապաւ, *adj, ind.* Couvert
de glace, ou de gelée, glacial.

Մաւնասաւոյց, *adj, ind.* Glacial,
extrêmement froid.

Մաւնատեր (*սիրի, սիրաւ.*) *adj.*
Qui aime la glace; glacé, endurci.

Մաւնաւոյլ, *adj, ind.* Voyez **Մաւ-
նասաւոյց**:

Մաւնատեսակ (*ի, աւ.*) *adj.* Qui
ressemble à une gelée, à une glace,
ou à un cristal, cristallin.

Մաւնարան (*ի, աւ.*) *s.* Glacière.

Մաւնացրաւթիւն (*թէ, թք.*) *s.*
Froid glacial, ou extrême.

Մաւնորակ (*ի, աւ.*) *adj, et s.*
Cristallin.

Մաւնոյ (*ի, աւ.*) *s.* Voyez **Մաւ-
նարան**:

Մաւնուլ (*ում, սեցայ*) *v, n-p.*
Voyez **Մաւնանալ**:

Մաւոյլք (*ուցից, ուցիւք.*) *s, pl.*
Gelée, glace, verglas; congélation,
figement.

Մաւուցանել (*եմ, սուցի*) *v, t.*
Geler, congeler, glacer, figer.

Մաւշիկ (*իմ, սեցայ*) *v, n-p.* Vo-
yez **Մաւնանալ**:

Մաւանեցուցանել (*եմ, ջուցի*) *v, t.*
Branler, ébranler, hocher, se-
couer, agiter, remuer; émouvoir, é-
tonner.

Մաւանիկ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* S'
ébranler, s'agiter, trembler, frémir.

Մաւանութիւն (*թէ, թք.*) *s.* Bran-
lement, ébranlement, tremblement,
frémissement, étonnement. **Մաւաւ-
նութիւն երկրի**, tremblement de terre.

Մաւանուսն (*նման, նմամբ.*) *s.* Vo-
yez **Մաւանութիւն**:

Մաւաւ (*ի, իւ.*) *s.* Réprimande, ré-
prehension, correction; châtiment,
punition; menace; violence, force,

autorité. 'Ի ստատ ճառելը Vöyez Ստատել :

Ստատել (եմ, էցի) *v, a.* Réprimander, reprendre; menacer, parler avec autorité.

Ստատիկ, *adj, ind, et adv.* Véhément, violent, impétueux, excessif, extrême, sévère, rigide, austère, rigoureux, rude, insupportable; ardent, fougueux, vif; fort, grand, haut; cuisant, aigu, âpre, perçant, piquant; dur, fâcheux, difficile, enrageant; brusque; grief, énorme; rapide; puissant; fier, cruel: très-fort, fortement, grandement, beaucoup, extrêmement, puissamment, ardemment, excessivement, extraordinairement, grièvement, violemment, impétueusement, fièrement, brusquement, durement, rigidement, rigoureusement, sévèrement; vivement; violemment.

Ստատկական (ի, աւ) *adj.* Augmentatif.

Ստատկակոծ, *adj, ind.* Réprimandé, ou puni sévèrement.

Ստատկակտիծ Vöyez 'Իստնա-կակիծ :

Ստատկաձայն, *adj, ind.* Qui a une voix aigue: microphone, micro-coustique.

Ստատկանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* S'augmenter, croître; se fortifier; engrager.

Ստատկապահանջ, *adj, ind.* Sévère, rigide.

Ստատկապէս, *adv.* Fort, fortement, vivement: Vöyez Ստատիկ :

Ստատկաջինջ, *adj, ind.* Fort détruit, ou effacé.

Ստատկասառոյց, *adj, ind.* Très-froid, rude.

Ստատկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, r.* Augmenter, accroître; fortifier, recharger.

Ստատկութի (թէ, թք) *s.* Augmentation; pesanteur; force, puissance; violence, véhémence; ardeur, vivacité; impétuosité, emportement; extrémité, excès, grièveté, énormité; fierté, atrocité, dureté; rigueur, rudesse, rigidité, sévérité.

Ստատկ, *adj, ind.* Vöyez Ստատկի :

Ստատկամահ, *adj, ind.* Ստատկամահ առնել ou կորուսանել, Fai-

te mourir cruellement, tuer. Ստատկամահ լինել ou կորնել, mourir cruellement, périr.

Ստատկել (եմ, էցի) *v, a.* Massacrer, tuer, assommer; exterminer, extirper, détruire, défaire.

Ստատկել (իմ, էցայ) *v, n-p.* Périr, être détruit, ou exterminé.

Ստատկիչ (էջի, կշու) *adj, et s.* Qui tue, qui fait mourir; exterminateur, extirpateur, destructeur.

Ստատկումն (կման, կմաճ) *s.* Destruction, extermination; extirpation.

Ստատկական (ի, աւ) *adj.* Destructif: Vöyez Ստատկիչ :

Ստատն (ի, աւ) *s.* Adversaire, opposant, contraire, ennemi: Vöyez Ստատնայ :

Ստատնայ (ի, իւ) *s.* Satan, démon, diable, malin: adversaire.

Ստատնայական (ի, աւ) *adj.* Satanique, diabolique.

Ստատնայակիր, *adj, ind.* Diabolique.

Ստատնայակուր, *adj, ind.* Qui est adonné au diable.

Ստատնայապաշտ (ի, իւ) *adj.* Qui adore le diable, qui est adonné au diable; diabolique.

Ստատր (ի, աւ) *s.* Aide; ministre; ouvrier, faiseur; auteur, inventeur: araignée: Vöyez Ստատրութի :

Ստատրել (եմ, էցի) *v, a.* Aider, assister, contribuer, servir; opérer, faire, travailler.

Ստատրութի (թէ, թք) *s.* Aide, secours, assistance, moyen; service, office; ouvrage, travail.

Ստատրի (ի, իւ) *s.* Nacre de perle.

Ստատր (ի, աւ) *s.* Pièce de monnaie.

Ստատր (ոյ, ող) *s.* Crapaudaille.

Ստատրայ (ի, աւ) *s.* Sotrape: Vöyez Ստատրար :

Ստատրիշ (ընշոյ, ընշող) *s.* Échecs.

Ստր (ու, ու) *s.* Hauteur, éminence, cime, sommet; cap, promontoire; chef: fourniture, garniture, équipage, meubles; harnais.

Ստրաբարձ (ի, իւ) *s.* Hauteur, éminence, cime.

Ստրակ (ի, աւ) *s.* Colline.

Ստրաս (ի, իւ) *s.* Forme, façon, manière, ressemblance, exemple.

D d d d

ՍՍ

Սարսուկ (եմ, եցի) *v, a.* For-
mer, conformer; façonner.

Սարսաւնդ (ի, աւ) *s.* Voyez
Սարսաւնդակ :

Սարսաւնդակ (ի, աւ) *s.* Hau-
teur, éminence; cap, promontoire.

Սարդ (ի, իւ) *s.* Araignée : Vo-
yez **Սարդի** et **Եղէին** :

Սարդենասեր, *adj, ind.* Produit,
fait de laurier.

Սարդենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Voyez
Սարդի :

Սարդի (դւոյ, դեաւ) *s.* Laurier
(arbre).

Սարդին ou **Սարդինի** (ի, աւ)
s. Sarloine.

Սարեակ (րեկի, րեկաւ) *s.* Étour-
neau : merle; sansonnet.

Սարեկ (ի, աւ) *s.* Voyez **Սարեակ** :

Սարեւ (եմ, եցի) *v, n.* S'élever,
menacer, crier.

Սարիկ Voyez **Սարեակ** :

Սարիք (րեայ, րեօք) *s, pl.* Lien,
corde.

Սարկաւադ (ի, աւ) *s.* Diacre.

Սարկաւադակից (կցի, կցաւ) *s.*
Compagnon de Diacre.

Սարկաւադանոց (ի, աւ) *s.* Lieu,
ou assemblée des Diares; sacristie.

Սարկաւադապետ (ի, աւ) *s.* Ar-
chidiacre.

Սարկաւադութի (թէ, թք) *s.*
Diaconat.

Սարկաւադուհի (հւոյ, հեաւ) *s,*
f. Diaconesse.

Սարոյ (ի, իւ) *s.* Pin : genievre :
Voyez **Գեհի** :

Սարսաւնդեցանեւ (եմ, ցուցի)
v, t. Sécher.

Սարսաւի (իմ, տեցայ) *v, n-p.*
Sécher.

Սարսարակ (ի, աւ) *s.* Sorte d'oi-
seau.

Սարսափ (ոյ, ու) *s.* Frémisse-
ment, tremblement de peur, horreur,
grande crainte.

Սարսափելի (լւոյ, լեաւ) *adj.*
Horrible, qui fait trembler.

Սարսափեցուցանեւ (եմ, ցուցի)
v, t. Faire frémir, ou trembler, don-
ner de la terreur.

Սարսափել (իմ, փեցայ) *v, n-p.*
Frémir, trembler, craindre, avoir
grand' peur.

Սարսափումն (փման, փմամբ) *s.*
Voyez **Սարսափ** :

Սարսկ (եմ, եցի) *v, a, et n.*
Faire trembler : Voyez **Սարսկել** :

Սարսկել (իմ, տեցայ) *v, n-p.* S'é-
branler, trembler, se secouer, se re-
muer.

Սարսուռ (տոյ, տոմ) *s.* Fris-
son, tremblement.

Սարսուռ (ամ, ապայ) *v, n-p.*
Frissonner, trembler.

Սարսուռեցանեւ (եմ, ցուցի)
v, t. Faire frissonner, ou trembler.

Սարսուի (իմ, տեցայ) *v, n-p.*
Voyez **Սարսուռ** :

Սարսնու (ում, տեայ) *v; n-p.*
S'éloigner, s'aliéner, avoir de l'a-
version, abandonner, se détacher.

Սարսուցանեւ (եմ, ուցի) *v, t.*
Eloigner, donner de l'aliénation, a-
liéner, détacher.

Սարփինայ (ի, իւ) *s.* Échalas,
treille.

Սաւան (ի, աւ) *s.* Drap, linceul.

Սաւառնաթե (ի, իւ) *adj.* Qui
bat des ailes, qui voltige.

Սաւառնանաւ (ամ, նացայ) *v, n-p.*
Voyez **Սաւառնել** :

Սաւառնել (եմ, եցի) *v, n.* Bat-
tre des ailes, voler, voltiger.

Սաւառնումն (անման, ընմամբ)
s. Action de battre des ailes, volti-
gement, volée.

Սաւոք (ի, իւ) *s.* Voyez **Ուռի** :

Սափիրայ (ի, իւ) *s.* Saphir : Vo-
yez **Հափիրայ** :

Սափոր (ոյ, ու) *s.* Urne; pot,
cruche, broc.

Սափրեւ (եմ, եցի) *v, a.* Raser,
tondre. **Սափրել զմորուս**, faire la
barbe; barbifier.

Սափրիչ (րէի, ըլաւ) *adj, et s.*
Qui rase; barbier.

Սափրողական (ի, աւ) *adj.* **Սափ-
րողական արուեստ**, Barberie, l'art
de raser.

Սափրեցուցանեւ (եմ, ցուցի) *v, t.*
Cacher.

Սափրել (իմ, րեցայ) *v, n-p.* Se
cacher.

Սրուժել Voyez **Սպուժել** :

Սդաղած, *adj, ind.* Voyez **Սդա-
ւոր** :

Սդաւ (ամ, ապայ) *v, n, et a.*
S'affliger, s'attrister, regretter, a-
voir regret, être fâché, ou touché,
mener deuil, lamenter, se lamenter,
déplorer, plaindre.

Մշակ (շղջ, լեաւ) *adj.* Triste, douloureux : Voyez **Մշաւոր** :

Մշակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui s'afflige, qui lamente avec un autre.

Մշայունական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Մշակ** :

Մշատեակ (ի, աւ) *adj.* Triste, morne.

Մշաւոր (ի, աւ) *adj.* Triste, affligé, abattu de douleur, douloureux; funeste, lugubre, funèbre.

Մշուսն (զման, զմամբ) *s.* Affliction, douleur, tristesse.

Մեամբ (եմոյ, եմով) *s, pl.* Seuil, pas d'une porte: jambages, montans de porte.

Մեաւ (սեւոյ, սեւով) *adj.* Noir, obscur.

Մեգունթի Voyez **Մեգունթի** :

Մեթեթ (թ, ind.) *adj, ind.* Embelli, orné, fardé.

Մեթեթեթ (եթ, էջի) *v, a.* Embellir, orner, farder, plâtrer.

Մեթեթեթ (թից, թիւթ) *s, pl.* Embellissement, ornement, parure, fleur, fard.

Մեթեթ Voyez **Մեթեթեթ** :

Մեթ (ի, աւ) *s.* Melon.

Մեթեթի (նոյ, նեաւ) *s.* Melonnière.

Մեթեթոյ (ի, աւ) *s.* Voyez **Մեթեթ** :

Մեթեթեթ (նոյ, նեաւ) *s.* Voyez **Մեթեթ** :

Մեկ (ի, իւ) *s.* Cuir apprêté, cordouan, marroquin.

Մեկան (ոյ, ով) *s.* Table, mensse: autel: banc, comptoir.

Մեկանարոյծ, *adj, ind.* Qui mange à table.

Մեկանագիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Qui met la table.

Մեկանաղերծ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Մեկանակապուս** :

Մեկանակապ, *adj, ind.* D'une table fournie.

Մեկանակապուս (պոի, պոիւ) *adj.* Sacrilege.

Մեկանակապուս (թե, թի) *s.* Sacrilege.

Մեկանակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Commensal; convive.

Մեկանակողպուս Voyez **Մեկանակապուս** :

Մեկանանաւ (ամ, նաջայ) *v, n-p.*

Se former en une table, devenir une table.

Մեկանանեղ, *adj, ind.* Voyez **Մեկանակապուս** :

Մեկանապետ (ի, աւ) *s.* Officier qui a le soin de la table.

Մեկանառնակ (ի, աւ) *s.* Table, bureau; établi; étal.

Մեկանատուն (տան, տամբ) *s.* Réfectoire.

Մեկանաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Banquier, qui tient banque.

Մեկանաւորեւ (եմ, էջի) *v, a.* Servir une table; donner à manger, servir.

Մեղեթ (ի, աւ) *s.* Coquet, gaillant.

Մեղեթաւոր, *adv.* En coquet.

Մեղեթաւորեւ (ի, աւ) *adj.* Qui tue un coquet.

Մեղեթ Voyez **Մեթ** avec ses dérivés.

Մեղմ, *adj, ind.* Serré, étroit; ferme, solide.

Մեղմեւ (եմ, էջի) *v, a.* Serrer, étreindre, presser, restreindre, resserrer, contraindre, étrécir, rétrécir, renfermer. **Մեղմեւ ձեռամբ**, employer.

Մեղմուն (զման, զմամբ) *s.* Serrement.

Մեղեակ (եկի, եկաւ) *s.* Chambre; cabinet; loge, logette, logement; cellule.

Մեղեակաւան (ի, աւ) *s.* Voyez **Մեղեակաւետ** :

Մեղեակաւետ (ի, աւ) *s.* Chambellan; chambrier.

Մեղեակաւ (ի, աւ) *s.* Sénéchal.

Մեղեակաւոր (թե, թի) *s.* Sennéchaussée.

Մեկ (ոյ, ով) *s.* Pointe, ou sommet d'un rocher, roc escarpé: coin, pieu, ébuard, cheville.

Մեկանաւ (ամ, ուջայ) *v, n-p.* Se terminer en pointe, être pointu, ou escarpé.

Մեկացուցանեւ (եմ, յուցի) *v, s.* Escarper.

Մեկահաւան (ի, աւ) *adj.* Noble, gentil, excellent, illustre: propre; particulier.

Մեկահաւանեւ (եմ, էջի) *v, a.* S'approprier; s'attribuer.

Մեկահաւանութի (թե, թի) *s.* Appropriation: propriété.

Մեկահաւ (ոյ, ով ou ի, աւ) *adj.*

et s. Noble ; gentilhomme ; écuyer.

Սեպտեմբեր (ի, էւ) s. Septembre.

Սեւ (ի, էւ) s. Descendants, génération, procréation ; genre ; espèce, sorte ; nature, complexion.

Սեւակահ (ի, աւ) adj. Qui appartient à la même génération ; générique : génitif : général, universel.

Սեւակնած, adj, ind. Fourni d'une forme brillante, ou universelle, tout brillant.

Սեւակոտար, adj, ind. Divers, varié.

Սեւած, adj, ind. Voyez **Սեւակնած**.

Սեւարքունեան, adj, ind. De la famille royale.

Սեւ, adj, ind. Clair, pur, net ; sincère, véritable, simple.

Սեւաբար, adv. Clair, clairement ; simplement ; sincèrement.

Սեւծուծի (ծէ, թէ) s. Clarté, netteté.

Սեւորէն, adv. Généralement, universellement.

Սեք (ի, էւ) s. Genre ; sexe ; crème.

Սեքական (ի, աւ) adj. Génital.

Սեքանալ (ամ, բացայ) v, n-p. Voyez **Սեքել**.

Սեքափին ou **Սեքափիմ** Voyez **Սեքովբէ**.

Սեքեկ (ի, աւ) s. Basane, cuir, peau, parchemin.

Սեքեկել (եմ, եցի) v, a. Couvrir avec une basane, avec une peau préparée.

Սեքել (եմ, եցի) v, a. Procréer, multiplier par voie de génération.

Սեքել (իմ, բեցայ) v, n-p. Être procréé, multiplier par voie de génération, descendre, tirer son origine.

Սեքեմծին (ծնի, ծնիւ) adj. Né aujourd'hui.

Սեքեմեմ, adj, ind. D'aujourd'hui. 'ի սեքեմեմ ou 'ի սեքեմեմ աւուրս, aujourd'hui.

Սեքեկել (ի, աւ) s. Coin, coing.

Սեքմանական (ի, աւ) adj. Propre à semer ; séminal.

Սեքմանահան (ի, աւ) adj, et s. Semeur.

Սեքմանամարոյց, adj, ind. Qui produit des semences.

Սեքմանանալ (ամ, արցայ) v, n-p.

Se former, devenir une semence.

Սեքմանահան (ի, էւ) s. Semeur.

Սեքմանացու (ի, աւ) adj. Destiné pour être semé.

Սեքմանաւոր (ի, աւ) adj. Fourni de semence ; semé.

Սեքմանարալ (ի, էւ) adj, et s. Babillard, causeur ; plagiaire.

Սեքմանարալութի (թէ, թէ) s. Babil, caquet ; plagiat.

Սեքմանելի (լւոյ, լեւաւ) adj. Qui peut être semé.

Սեքմանել (եմ, եցի) v, a. Semer, ensemençer, emblaver.

Սեքմանիք (նեաց, նեօք) s, pl. Semence, semailles, grains semés : Voyez **Սեքմ**.

Սեքմ (ման, մամբ) s. Semence ; germe ; pepin ; graine ; sperme.

Սեքմարանութի (թէ, թէ) s. Spermatologie.

Սեքմականութի (ի, էւ) s, et adj. Sujet à gonorrhée ; gonorrhéique.

Սեքմականութի (թէ, թէ) s. Gonorrhée, chaudepisse.

Սեքմակակ (ի, աւ) s. Pistil, dard.

Սեքուհ (ընդեան, ընդեամբ) s. Procréation, descendance, extraction, génération, filiation, postérité, descendants, naissance, sang, engeance, race, ligne, lignée, rejeton, estoc, souche, ligne descendante, ligné d'extraction.

Սեքա (ի, էւ) adj, et adv. Solide, ferme, compacte, dur, fort, constant ; vrai, sincère ; volontaire, bien affectionné ; cordial ; intime ; abondant, riche, fécond. **Սեքաիւ**, ferme, constamment ; volontairement, volontiers, de bon gré ; sincèrement ; intimentement.

Սեքաիլ (իմ, աեցայ) v, n-p. S'affermir, s'établir, se fixer, se rendre ferme.

Սեքուութի (թէ, թէ) s. Solidité, fermeté, dureté, constance.

Սեքովբէ (ի, էւ) s. Séraphin.

Սեքովբիմ Voyez **Սեքովբէ**.

Սեքովբեալութի Voyez **Սեքովբէ** avec les suivants.

Սեքովբեալ (ի, աւ) adj. Noiraud, qui a le poil noir.

Սեքովբ (գրոյ, գրով) s. Lettre, écriture.

Սեքովբիմ, adj, ind. Noiraud, qui

a le teint brun, livide : Voyez Սևա :

Սևագունդ, *adj, ind.* Composé d'une assemblée noire.

Սևագեղ (ոյ, ու) *s.* Voyez Սևակ :

Սևազգեստ (ի, իւ) *adj.* Vêtu de noir.

Սևաթղթ, *adj, ind.* Noir, morne, sombre, obscur.

Սևաթորմի, *adj, ind.* Teint en noir, noir : Voyez Սևաթղթ :

Սևակ (ի, աւ) *s.* Encre.

Սևամազ (ի, իւ) *adj.* Qui a les cheveux noirs.

Սևամազձ (ի, իւ) *adj.* Mélancolique, atrabilaire.

Սևամազուծի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Mélancolie, bile noire, atrabile.

Սևամորթ, *adj, ind.* Qui a une peau noire, ou bise, noiraud, moricaud.

Սևանալ (ամ, աղայ) *v, n-p.* Noircir, se noircir, devenir noir, brun, ou bis.

Սևաներկ, *adj, ind.* Noir, teint en noir.

Սևաստոս (ի, աւ) *adj, et s.* (mot grec) Auguste.

Սևասեռակ (ի, աւ) *adj.* Noir, obscur, brun, morne, sombre.

Սևացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Noircir, rendre noir, rembrunir.

Սևեռագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-ferme, fixe, attaché.

Սևեռակապ, *adj, ind.* Attaché avec un clou, fixe.

Սևեռապէս, *adv.* Fixement, fermé.

Սևեռել (եմ, եցի) *v, a.* Attacher avec un clou; fixer.

Սևնի (նոյ, նեաւ) *s.* Habit tissu de feuilles de palmier.

Սևորակ (ի, աւ) Noir, noirâtre.

Սևութ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Noirceur, noir; lividité; rembrunissement.

Սևաթ (ի, աւ) *s.* Ambre noir.

Սևեհական Voyez Սեպհական avec ses dérivés.

Սեգ (սեգի, սեգաւ) *adj.* Impérieux, altier, hautain, fier, orgueilleux, superbe.

Սել (սիղոյ, սիրով) *s.* Herbe, herbe, gramin, regain.

Սէր (սիրոյ, սիրով) *s.* Amour, affection, charité, dilection, attachement, inclination : agapes.

Սեփ (ի, իւ) *adj.* Éveillé, vif, diligent, soigneux.

Սեփեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Éveiller, réveiller, donner de la gaieté, rendre plus vif, renouveler, exciter.

Սեփիլ (իմ, սեփոյ) *v, n-p.* Se réveiller, se renouveler, revenir, quitter.

Սեփ (ի, աւ) *s.* Zéphir, vent agréable, souffle, brisé, air.

Սեփալ (ամ, աջի) *v, n.* Se pavaner, se panader, se rengorger, marcher d'une manière superbe, ou avec un air d'ostentation et de complaisance.

Սեփալ, *adj, ind.* Qui se pavane.

Սեփալեմ (եմ, եցի) *v, n.* Voyez Սեփալ :

Սեփալ, *adj, ind.* Qui se pavane, qui se panade, hardi, superbe, orgueilleux.

Սեփալ (յից, յիւ) *s, pl.* (mot latin) Enseigne, étendart : Voyez Նշան :

Սեփնու (ի, աւ) *s.* (mot latin *Signum*) Voyez Նշան :

Սեփութ (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Faste, ostentation, air, orgueil.

Սեփն Voyez Սեփն :

Սեփալ (իմ, սեփոյ) *v, n-p.* Se former de gramin, ou d'herbe.

Սեփալ (բուսի, բուսիւ) *adj.* Se former de gramin, ou d'herbe.

Սեփալ (բուսի, բուսիւ) Voyez Սեփ :

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue,

fang, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սեփալ (սեփ, սեփով) *s.* Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սինդիկոս (ի, աւ) *s.* Syndic.

Սինդոն (ի, աւ) *s.* Sindon, nappe, linge.

Սինկեթ (ի, աւ) *adj, et s.* Rebuté, dernier, vil, méprisable: racaille, lie et rebut du peuple, canaille, gueusaille.

Սինկեթալ (եղ, եղմ) *adj.* Voyez **Սինկեթ**.

Սինկոր Voyez **Սինկոր**.

Սինկ (սնկեղ, սնկեղ) *s.* Voyez **Սինկ**.

Սինկիստիկոս (ի, աւ) *s.* Sénateur. **Սինկիստիկոսի**, sénatrice.

Սինկիստոս (ի, աւ) *s.* Sénat.

Սինկիստոսական (ի, աւ) *adj.* Sénatorial; du sénat.

Սինկիստոսալ (թե, թթ) *s.* Charge, ou dignité d'un sénateur.

Սինի (սնի, սնիմ) *s.* Colle: Voyez **Սոսինի**: sorte de fruit: Voyez **Փշա**.

Սոսին (սոսն, սոսմ) *s.* Pois chiche.

Սիրալի *adj, ind.* Affectueux, amoureux, fervent, charitable, obligeant, doux.

Սիրակե (եղի, եղաւ) *adj.* Qui s'ent' aime.

Սիրահար (ի, աւ) *adj, et s.* Amant, amoureux: Voyez **Տարահար**.

Սիրամարգ (ի, աւ) *s.* Paon. **Էդ սիրամարգ**, paonne.

Սիրամարգաշատ, *adj, ind.* Abondant de paons.

Սրայ (ի, եւ) *s.* Natte.

Սրայեց, *adj, ind.* Voyez **Սրայատար**.

Սրային (յն, յնմ) *adj.* Voyez **Սրեկ**.

Սրայատար, *adj, ind.* Affectueux, amoureux.

Սրահունդ, *adj, ind.* Nourri affectueusement.

Սրասոր, *adj, ind.* Qui vole avec ardeur, ardent, amoureux.

Սրասորի, *adj, ind.* Voyez **Սրահունդ**.

Սրահունդակ, *adj, ind.* Amoureux, désireux, passionné, affectueux; aimable.

Սրահուն (ի, աւ) *adj.* Qui cause de l'amour, de l'affection.

Սրեկ (եմ, եղի) *v, d.* Aimer, affectionner, avoir de l'affection, se plaire, prendre plaisir. **Սրեկ դի**.

Սեանս ou **զերեարս**, *s'entre' aimer.*

Սրեկ (լոյ, լու) *adj.* Aimable, aimé, bien-aimé, cher; favori; intime, cordial; ami; amiable, doux, gracieux.

Սրեկութ (թե, թթ) *s.* Amour, affection, dilection; amabilité.

Սրեկ, *adj, ind.* Amant, amateur.

Սրեկի (հոյ, հու) *adj, f.* Aimable, chère, bien-aimée, gracieuse, belle; amante, amoureuse, affectueuse.

Սրեկ, *adj, ind.* Aimable, digne d'être aimé, beau, gracieux, charmant; noble.

Սրեկ (սրեկ, սրեկ) *s.* Cœur; esprit, ame; affection, inclination; courage; pensée. **Սրեկ դի**, aise, contentement, plaisir, satisfaction.

Սրեկ մարգ, volontairement, volontiers, de bon cœur, de bon gré.

Սրեկ, *s, ind.* Un des mois des Hébreux.

Սրեկորայ (ի, եւ) *s.* Syllabe.

Սրեկ (սրեկ, սրեկ) *s.* Colonne, pilier. **Կարգ** ou **շարք սրեկ**, colonnade. **Վայելուչ համեմատութի** ou **անընդհատ ընդ մէջ սրեկ**, eustyle. **Սրեկայեան սրեկ**, entre-colonne; entre-colonnement. **Քառանկիւն սրեկ**, pilastre.

Սրեկակ (ի, աւ) *s.* Petite colonne, pilier.

Սրեկական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Սրեկակայ**.

Սրեկակայ (եղի, եղաւ) *adj.* Qui demeure sur une colonne.

Սրեկակ, *adj, ind.* Qui a la forme d'une colonne.

Սրեկակալ (մոի, մոիւ) *adj.* Voyez **Սրեկակայ**.

Սրեկակալ, *adj, ind.* Qui ressemble à une colonne.

Սրեկորդոն ou **Սրեկորդոն** (ի, աւ) *s.* (mot grec) Symbole: Voyez **Հանդի**.

Սրեկորդոն (ի, աւ) *s.* Synode.

Սրեկորդոնական (ի, աւ) *adj.* Synodal.

Սրեկի (ի, եւ) *s.* Siphon.

Սրեկ Voyez **Սրեկ**.

Սրեկալ (ամ, լույս) *v, n-p.* S'essorer, prendre l'essor, voler en haut.

Սրեկութիւն (թե, թթ) *s.* Essor, vol.

Սրեկ (ի, աւ) *s.* Trait, dard, flèche.

flèche, javelot, lance; stylet, poignard, dague, haïonette; style, aiguille, estoc, pointe.

Սլաքալեղու (*ի, աւ*) *adj.* Fourmi d'une langue aigüe.

Սլաքել (*իմ, էջի*) *v, a.* Aiguiser, rendre aigu.

Սլաքաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Aigu, pointu.

Սլէզ (*ի, էւ*) *s.* Armes: Voyez **Ձէն**.

Սխալ, *s, ind.* Voyez **Սխալանք**.

Սխալադործ (*ի, աւ*) *adj.* Qui fait une faute: erroné, faux.

Սխալադործութի (*թէ, թի*) *s.* Faute, erreur.

Սխալակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui fait un faux pas: Voyez **Սխալական**.

Սխալական (*ի, աւ*) *adj.* Faillible, sujet à faillir, fautif, fragile, sujet à tomber en faute, glissant; erroné.

Սխալականութիւն (*թէ, թի*) *s.* Faillibilité.

Սխալակիւ (*իմ, էջայ*) *v, n-p.* Faire un faux pas: Voyez **Սխալել**.

Սխալանք (*նայ, նօք*) *s, pl.* Faute, manquement, erreur, méprise, bétise, échappée, faux pas.

Սխալացի, *adv, et adj, ind.* Par faute: Voyez **Սխալական**.

Սխալել (*իմ, էջի*) *v, n.* Voyez **Սխալել**.

Սխալիւ (*իմ, էջայ*) *v, n-p.* Faillir, manquer, tomber en faute, errer, pécher, se tromper, s'égarer; broncher, faire un faux pas.

Սխալում (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Սխալական**.

Սխալութիւն (*թէ, թի*) *s.* Voyez **Սխալանք**.

Սխալումն (*լման, լմամբ*) *s.* Voyez **Սխալանք**.

Սխրադործ (*ի, աւ*) *adj.* Merveilleux, charmant, admirable.

Սխրակ (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Admirable, surprenant, merveilleux, charmant, étonnant, excellent, magnifique.

Սխրանալ (*ամ, բացայ*) *v, n-p.* Être charmé, admirer, s'étonner.

Սխրաարաս, *adj, ind.* Voyez **Սխրակ**.

Սխախուն, *adj, ind.* Mêlé, ou plein de vase, boueux, fangeux.

Սխահ (*ի, էւ*) *s.* Coupe, tasse.

Սկահակ (*ի, աւ*) *s.* Soucoupe.

Սկահաձե (*ի, էւ*) *adj, et s.* Qui a la forme d'une coupe, d'une tasse.

Սկահարսութի (*թէ, թի*) *s.* Gigantomachie, combat des géants.

Սկայ (*ի, էւ*) *s.* Voyez **Հոկայ** avec ses dérivés.

Սկայօրոր, *adv.* En géant.

Սկայադործ, *adj, ind.* Gigantesque.

Սկայլեթայ, *adj, ind.* Qui marche comme un géant.

Սկանալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Devenir plein de vase; bourbeux, ou marécageux.

Սկաւառակ (*ի, աւ*) *s.* Assiette, écuelle; tasse; crâne. **Սկաւառակ արեղական**, *լուսնի*, disque du soleil, de la lune. **Սկաւառակ էլէքտրական**, plateau électrique.

Սկել Voyez **Հսկել**.

Սկեռուր (*սրի, արաւ*) *s, f.* Bellemère (à l'égard d'une bru, c'est la mère de son mari).

Սկերայր (*անն, արամբ*) *s, m.* Beau-père (nom d'alliance, qui se donne par une femme au père de son mari).

Սկերեայ (*բէի, բէիւ*) *s.* Voyez **Սկերայր**.

Սկընաբար, *adv.* Originellement; originairement, primitivement, dans l'origine.

Սկընարոյս, *adj, ind.* Jeune, nouveau né.

Սկընադիր (*գրոյ, գրով*) *adj, et s.* Original d'un écrit, minute, autographe.

Սկընթիւ, *adj, ind.* Mis en nombre le premier, premier, principal.

Սկընածառանդ, *adj, ind.* Qui hérite, ou qui est premièrement hérité.

Սկընալոյս, *adj, et s, ind.* Première lumière.

Սկընածին, *adj, ind.* Premier-né, aîné, premier.

Սկընական (*ի, աւ*) *adj.* Originel, radical, original, primordial, primitif, premier, principal, ancien; initial.

Սկընահայր (*հօր, հարբ*) *s.* Le premier père; auteur.

Սկընածեղ Voyez **Նսխան**.

Սկընածիր, *adj, ind.* Qui est donné, ou qui a donné premièrement, ou originairement.

Սկզբնամայր (մօր, մայր) *s, f.*
La première mère; la première cause, chef.

Սկզբնամարդ (ոյ, ու) *s.* Le premier homme.

Սկզբնակեծար, *adj, ind.* Préféré, honoré premièrement.

Սկզբաներհակ, *adj, ind.* Adversaire, ou originairement contraire.

Սկզբնաշաւիչ Voyez Նախաշաւիչ :

Սկզբնանորհ, *adj, ind.* Voyez Սկզբնաձիր :

Սկզբնաշար (ի, աւ) *adj.* Mauvais, originairement malin.

Սկզբնապատիւ, *adj, ind.* Voyez Սկզբնամեծար :

Սկզբնապատճառ, *adj, et s, ind.* La première cause, auteur.

Սկզբնապար, *s, ind.* Voyez Պարագլուխ :

Սկզբնատեղծ Voyez Նախատեղծ :

Սկզբնատարր (տարեր, տարերբ) *s.* Élément.

Սկզբնատիպ (տպի, տպիւ) *s, et adj.* Prototype, modèle, exemplaire; original.

Սկզբնարար (ի, աւ) *adj.* Qui commence, premier, auteur, moteur.

Սկզբնաւոր (ի, աւ) *adj.* Commencé; primitif, premier, primordial.

Սկզբնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Commencer; instituer; débiter.

Սկզբնաւորութիւն (թե, թք) *s.* Commencement, naissance, origine; début.

Սկզբնել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Սկզբնաւորել :

Սկզբնութե (թե, թք) *s.* Principauté, primauté: Voyez Սկզբնաւորութիւն :

Սկիզբն (սկիզբն, սկիզբմբ) *s.* Commencement; origine, principe, cause, auteur, mère, motif, fondement, noyau, naissance; début, entrée, ouverture; exorde, introduction; émanation; établissement, institution; projet; prélude: maxime.

Սկիհ (սկիհոյ, սկիհով) *s.* Calice, coupe, tasse.

Սկնդուկ (սկնդկի, սկնդկաւ) *adj, et s.* Déserte, abandonnée, solitaire (en parlant d'une femme): Voyez Սկուռ :

Սկուռն (սկնդի, սկնդաւ) *s.* Petit chien, bichon, barbichon.

Սկուռեղ (սկուռեղ, սկուռեղ) *s.* Plat, bassin; écuelle, assiette.

Սկսանիլ (իմ, սկսայ) *v, a, et n.* Commencer; débiter; entrer, presser: naître. Վերստին սկսանիլ: recommencer.

Սկսուլ (ում, սկսայ) *v, a.* Voyez Սկսանիլ :

Սկսուած (ոյ, ու) *s.* Commencement; rentrée, reprise; exorde.

Սկսումն (սկսումն, սկսումբ) *s.* Voyez Սկսուած :

Սլաքար, *adv.* Brièvement, un peu.

Սլաղոյն (ղուռի, դուռիւ) *adj, comp.* Fort, ou plus bref, très-peu.

Սլական (ի, աւ) *adj.* Bref, court, succinct, concis.

Սլանդն (սղնդան, սղնդամբ) *s.* Aristoloche.

Սղել (եմ, եցի) *v, a.* Raccourcir.

Սղիւ (իմ, ղեցայ) *v, n-p.* Se raccourcir, se rendre plus court, plus bref.

Սղոն ou **Սղոն** (ի, աւ) *s.* Pièce de gelée: vapeur: soufflé, zéphir.

Սղոց (ի, աւ) *s.* Scie, égoline.

Սղոցաձե, *adj, ind.* Qui a la forme d'une scie.

Սղոցաձուկն (ձկան, ձկամբ) *s.* Sorte de poisson.

Սղոցիւ (եմ, եցի) *v, a.* Scier, couper avec une scie; refendre.

Սղոցի (ցւոյ, ցեաւ) *s.* Yeuse, chêne vert.

Սղութի (թե, թք) *s.* Brièveté, concision, contraction, raccourcissement.

Սմբակ (ի, աւ) *s.* Corne de pied des animaux.

Սմբակակոխ, *adj, ind.* Սմբակախաւ առնել, Fouler à corne de pied, fouler aux pieds.

Սմբակակոխել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Սմբակակոխ առնել :

Սմբատակ (ի, աւ) *s.* La plante du pied des animaux.

Սմարանութե (թե, թք) *s.* Discours inutile.

Սմակուշտ (կտի, կտիւ) *s.* Flanc, côte.

Սմանջ, *adj, ind.* Dont le milieu est vide, vide.

Սմանալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Être vide, ou privé.

Սմա

Մննծիչ (իմ, սնայ) *v, n-p.* Se nourrir, se repaître, être nourri.

Մննիկ (ի, աւ) *adj, et s.* Failli, banqueroutier.

Մննկանալ (ամ, կայայ) *v, n-p.* Faillir, faire banqueroute.

Մննկութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Faillite, banqueroute.

Մնապաշտ (ի, իւ) *adj.* Superstitieux.

Մնապաշտութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Superstitution.

Մնապարծ (ի, իւ) *adj.* Vain, orgueilleux, glorieux, rodомont, fanfaron, fastueux.

Մնապարծիչ (իմ, ծեցայ) *v, n-p.* Se vanter, s'enorgueillir, faire le fanfaron.

Մնապարծութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Vanité, orgueil, vanterie, rodомontade, ostentation, faste.

Մնազատակ *adj, ind.* Inutile, vain.

Մնաբբ (բից, բիւք) *s, pl.* Le côté de la tête, tête: chevet, oreiller: dossier.

Մնախառ (ի, իւ) *adj.* Vain, glorieux.

Մնախառութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Vaine gloire, vanité.

Մնգոյր (գուրի, գուրաւ) *s.* Rouge, fard.

Մնգուրիչ (իմ, եցի) *v, a.* Farder.

Մնգուրի (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Se farder.

Մնգիկ (գիկ, գիւաւ) *s.* Vif-argent, mercure.

Մնգիկոս (ի, աւ) *s.* Voyez **Մնգաւայր**:

Մնգոն Voyez **Մնգոն**:

Մնգուկ (գիկ, գիւաւ) *s.* Coffre: Voyez **Արկ**:

Մնգուս (գոն, գոսաւ) *s.* Crêpe, crapandaille, gaze.

Մնգական (ի, աւ) *adj.* Nutritif, nourrissant.

Մնգակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui est nourri avec un autre.

Մնոսկիւս Voyez **Մնոսկառ**:

Մնոսի (աւոյ, տեաւ) *adj.* Vain, inutile, futile, frivole, chimérique, oiseux.

Մնոսիք (տեաւ, տեք) *s, pl.* Vanité, chose frivole et vaine, faribole, bagatelle, badinerie, brimborion, babiole, brouilles, colifichet, fadaise,

futilité, minutie, maïserie, vètille, balverne. **Ի մնոսիս**, en vain, inutilement.

Մնոսիարանութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Discours inutile, ou frivole, balverne, sornette, galimathias.

Մնոսիարարութիւն *adj, ind.* Vain, futile, frivole, fictif, feint, faux.

Մնոսիարար *adj, ind.* Fait en vain, vain, faux.

Մնոսիաժողով *adj, ind.* Assemblée inutilement, vain.

Մնոսիապաշտ Voyez **Մնապաշտ**:

Մնոսիապաշտութիւն Voyez **Մնապաշտութիւն**:

Մնոսիապատուաստ *adj, ind.* Fait, ou composé inutilement, vain, frivole, futile.

Մնոսիաւեր (տիւրի, տիւրաւ) *adj.* Vétillier, vétillieux, vain.

Մնոսիչ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Être vain, ou inutile.

Մնուկ (սննդեան, սննդեամբ) *s.* Nutrition; aliment, nourriture, entretien, subsistance.

Մնուցանիչ (իմ, ուցի) *v, t.* Nourrir, alimenter, sustenter; instruire, élever.

Մնուցիչ (ցի, ցաւ) *adj, et s.* Nourrice; nourricier.

Մնուցողական (ի, աւ) *adj.* Nutritif, nourrissant, nourricier, alimenteux.

Մոգոմիական (ի, աւ) *adj.* Sodomite, pédéraste: Voyez **Արուսագետ**:

Մոգոմիականութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Sodomie, pédérastie: Voyez **Արուսագետութիւն**:

Մոխ (ոյ, ու) *s.* Oignon; échalotte; ciboule; cive; bulbe.

Մոխակ (ի, աւ) *s.* Rossignol.

Մողալ (ամ, սցայ) *v, n-p.* Voyez **Մողիլ**:

Մողեցուցանիչ (իմ, ցուցի) *v, t.* Faire ramper, ou glisser.

Մողիչ (իմ, ղեցայ) *v, n-p.* Ramper, se traîner sur le ventre, se repplier: glisser, se glisser.

Մողաղնայ *adj, ind.* Rampant: **Մողնակ** (ի, աւ) *s.* Verrou.

Մողաղայ Voyez **Միւղաղայ**:

Մողոս Voyez **Սղոս**:

Մողոսկեցուցանիչ Voyez **Մողեցուցանիչ**:

Մողոսիչ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Ramper souvent; glisser, se glisser;

Eece
s'in-

սննդեան
սննդեամբ
սննդեան
սննդեամբ

s'infiltrer; s'introduire, s'insinuer.

Սողուն (*զման, զմամբ*) *s.* Rampement, reptil.

Սողուն (*զնոյ, զնով*) *adj, et s.* Reptile, rampant: cancer, chancre.

Սոճի (*ձւոյ, ձիւռ*) *s.* Pin.

Սոյն (*սարկն, սովկն* ou *սովմբ*) *pro.* Ce, cet, celui, même.

Սոյնիւրաջն, *adv.* Immédiatement, incontinent, au même instant, tout à l'heure.

Սոյնպէս, *adv.* Ainsi, de même, en cette manière, également.

Սոյնօրին, *adv.* Aujourd'hui, à présent, à cette heure.

Սոյնօրինակ, *adv.* Voyez **Սոյնպէս**.

Սոսիճ Voyez **Սոբնդեղ**.

Սոսկալ (*ամ, աջոյ*) *v, n-p.* S'engraisser; s'enorgueillir.

Սոսկացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Engraisser; enorgueillir.

Սոսկին (*ի, աւ*) *s.* Laiteron, laiteron.

Սոսկ Voyez **Բերմ**.

Սոսկիմ (*սոսկնոյ, սոսկնով*) *s.* Colle, colle forte.

Սոսկեղ (*եմ, եցի*) *v, a.* Coller.

Սոսկ, *adj, ind, et adv.* Simple, seul; privé; ordinaire: simplement, seulement: Voyez **Սոսկական**.

Սոսկադոյն (*գուհի, գուհիւ*) *adj, comp.* Plus, ou fort horrible, formidable.

Սոսկալի (*լւոյ, լեւաւ*) *adj.* Horrible, terrible, redoutable, affreux, hideux, formidable, épouvantable, effroyable, effrayant.

Սոսկալ (*ամ, աջի*) *v, n-p.* Trembler, avoir grande peur, craindre, s'effrayer.

Սոսկական (*ի, աւ*) *adj, et s.* Simple, pur: vulgaire, ordinaire: fantassin, soldat à pied, simple soldat.

Սոսկալէս, *adv.* Simplement, seulement, uniment: horriblement, terriblement, hideusement, affreusement, effroyablement, épouvantablement.

Սոսկալիթիւր, *adj, ind.* Gigantesque, de grande taille, horrible, épouvantable.

Սոսկուն (*կման, կմամբ*) *s.* Horreur, tremblement, frémissement, terreur, grande peur, transe, frayeur, épouvante, crainte, appréhension.

Սով (*աւ, աւ*) *s.* Famine, pénurie: faim.

Սովաբեկ, *adj, ind.* Famélique. **Սովաբեկ առնել**, faire travailler de famine, ou de faim.

Սովալուկ, *adj, ind.* Famélique, travaillé par la famine, ou par la faim.

Սոված (*ի, աւ*) *adj.* Famélique; travaillé par la faim, affamé.

Սովամահ, *adj, ind.* Famélique, mort de faim. **Սովամահ առնել** ou **կորուսանել**, faire mourir de famine, ou de faim. **Սովամահ կորնել**, périr de famine, ou de faim.

Սովամահել (*եմ, հեցոյ*) *v, n-p.* Mourir de faim.

Սովաստակ, *adj, ind.* Voyez **Սովամահ**.

Սովեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Affamer, causer la faim.

Սովել (*եմ, վեցոյ*) *v, n-p.* Être affamé, travailler par la faim.

Սովեր, *adj, ind.* Accoutumé, qui a l'usage, versé, qui a la coutume.

Սովորաբար, *adv.* De coutume; ordinairement, pour l'ordinaire, communément; habituellement.

Սովորական (*ի, աւ*) *adj.* Accoutumé, ordinaire, commun, habituel, usité, usuel, familier.

Սովորակի, *adv, et adj, ind.* Voyez **Սովորաբար** et **Սովորական**.

Սովորեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Accoutumer, faire prendre une coutume, une habitude, habituer.

Սովորել (*եմ, բեցոյ*) *v, n-p.* S'accoutumer, s'habituer, se familiariser, pratiquer.

Սովորոյթ (*բուծի, բուծիւ*) *s.* Voyez **Սովորութիւն**.

Սովորութի (*թի, թի*) *s.* Coutume, habitude, mœurs, usage, pratique. **Կոր** ou **արդի սովորութի**, mode, manière, façon qui est en vogue, en cours.

Սոր (*ոյ, ու*) *s.* Cave, creux. **Սոր ապրիկայ**, trémie de moulin.

Սորամուտ (*մտի, մտիւ*) *adj.* Qui se cache dans une cave, dans un caveau.

Սորեկ (mot hébreu). Beau, choisi, excellent.

Սորել (*եմ, եցի*) *v, n.* Couler, tomber.

Սորեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire couler, ou tomber.

Սորում (*բման, բմամբ*) *s.* Coulement, action de tomber.

Սոր

Սարսռել (*իմ, ընցայ*) *v, n-p.* Couler, ou tomber souvent.

Սուսկել (*իմ, ընցայ*) *v, n-p.* S'affamer, s'affaiblir.

Սուսրիմ (mot hébreu). Voyez ծանոթ :

Սուգ (*սգոյ, սգով*) *s.* Deuil, affliction, tristesse, douleur. **Սուգ ունել** ou **սուգուել**. mener deuil, s'affliger.

Սուգակ (*ի, աւ*) *s.* Plongeur; plongeon.

Սուգակէտ (*կիտի, կիտել*) *s.* Nadir.

Սուգանել (*իմ, սուգի*) *v, a.* Plonger, enfoncer, submerger; couvrir, cacher.

Սուգանիլ (*իմ, սուգայ*) *v, n-p.* Se plonger; s'enfoncer, se cacher; périr, se perdre.

Սուկն, *s, ind.* Javeline, javelot, dard, lance.

Սուկնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Fourni d'une javeline, d'un dard.

Սուլել (*իմ, եցի*) *v, n.* Siffler; piper.

Սուլումն (*լմն, լմմմ*) *s.* Sifflement.

Սուշ (*սզի, սզիւ*) *adj.* Bref, court, succinct, concis, très-peu. **Սուշ ինչ** ou **սու սուշ ինչ**, brièvement, court, un peu, très-peu.

Սուշ, *adj, ind.* Un peu, très-peu.

Սուշակ (*ի, աւ*) *s.* Gros bâton, long bois.

Սուշակութ (*ի, իւ*) *s.* Bois d'une javeline.

Սուշակաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Fourni d'un gros bâton.

Սուշարուս ou **Սուշարիոն** (*ի, աւ*) *s.* (mot latin *Sudarium*) Voyez ծանոթ :

Սուշկ (*սնկոյ, սնկով*) *s.* Champignon : liège : pierre-ponce.

Սուսեր (*ի, աւ* ou *սերք*) *s.* Épée, fer, couteau, sabre, cimeterre, glaive, coutelas.

Սուսերակուռ, *adj, ind.* Armé d'une épée.

Սուսերահար, *adj, ind.* Frappé avec une épée.

Սուսերածիգ, *adj, ind.* Qui tire l'épée, dégaineur, ferrailleur.

Սուսերամարտիկ (*սկի, սկաւ*) *s.* Gladiateur; ferrailleur.

Սուսերամարտիկ (*ի, աւ*) *adj, et*

s. Voyez **Սուսերամարտիկ** :

Սուսերաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui porte l'épée, qui est fourni d'une épée : Voyez **Սուսերամարտիկ** :

Սուր (*ի, իւ*) *s.* Rubrique, crayon rouge.

Սուս (*սոսոյ, սոսով*) *adj, s, et adv.* Faux : fausseté, mensonge : mensonger : faussement. **Սուս երգումն**, parjure, faux serment. **Ի սուս հանել**, démentir, montrer la fausseté d'une chose.

Սուսակ (*ի, աւ*) *s, et adj.* Pierre fausse, véridique; améthyste : faux; mensonger.

Սուսակաստաս (*ի, իւ*) *adj.* Faux, mensonger, adulateur.

Սուր (*սրոյ, սրով*) *s.* Épée; flamberge, fer, glaive, couteau; tranchant d'une épée, fil. **Ի սուր սուսերի մահել** ou **ընդ սուր հանել**, passer au fil de l'épée, tuer, défaire.

Սուր, *adj, ind.* Aigu, pointu; perçant, tranchant; fin, subtil, vif, pénétrant.

Սուրալ (*ամ, աջի*) *v, n.* Courir : Voyez **Ջեռալ** :

Սուր (*սրոյ, սրով*) *adj.* Saint, pur, sacré; monde, net, nettoyé. **Սուր աւանել**, sanctifier, purifier.

Սուրբնկաւ, *adj, ind.* Qui contient les choses sacrées.

Սուրբաց, *adj, ind.* Subtil, vif, pénétrant : Voyez **Սրմա** :

Սուրհանդակ (*ի, աւ*) *s.* Coureur, estaffette, grand laquais.

Սուրհանդակութի (*թի, թի*) *s.* Charge d'un coureur.

Սուրհանդակորէն, *adv.* En coureur, en courant.

Սոփես (*ի, իւ*) *s.* Sagesse; poésie : sage, philosophe; sophiste.

Սոփեսական (*ի, աւ*) *adj.* Philosophique; sophistique.

Սոփեսէս (*սոսի, տոսիւ*) *s.* Sage, philosophie, rhéteur; sophiste.

Սոփեր (*ի, աւ*) *s.* (mot hébreu) Livre, écriture.

Սպահ Voyez **Սպայ** :

Սպայ (*ի, իւ*) *s.* Officier : armée, troupe, gens de guerre, cavalerie.

Սպայազոր (*ի, աւ*) *s.* Gens de guerre, cavalerie.

Սպայազոր, *adj, ind.* Composé de gens de guerre, ou de cavalerie.

Սպանակ (ի, աւ) *s.* Sorte de mesure égyptienne.

Սպանակել (եմ, սպանի) *v, a.* Tuer, assommer, échine, assassiner; massacrer; faire mourir, ôter la vie; égorger, couper la gorge; supplicier; mortifier; défaire. **Սպանակել զմիմանս**, s'entre-tuer.

Սպանդ (ի, իւ) *s.* Tuerie, massacre, carnage: immolation, sacrifice.

Սպանդանոց (ի, աւ) *s.* Tuerie, boucherie.

Սպանդարանեա (ի, իւ) *s.* Bacchus.

Սպանդարանական (ի, աւ) *adj.* De Bacchus. **Սպանդարանական պաշտամունք**, dionysiaques, bacchanales, orgies.

Սպանիացի (ցոյ, ցով) *adj, et s.* Espagnol.

Սպանոս (ի, աւ) *s.* Espagnol.

Սպանութի (թԷ, թԲ) *s.* Tue-rie, carnage, massacre; meurtre, homicide, assassinat.

Սպանութի (մման, նմմա) *s.* Voyez **Սպանութի**.

Սպանող (նողի, նողաւ) *adj, et s.* Meurtrier, assassin, massacreur.

Սպառ: ի սպառ. ou **խապառ**, *adv.* Jusqu'à la fin, enfin, à la fin, finalement; entièrement, totalement, tout-à-fait, tout.

Սպառազէն (զինի, զինաւ) *adj, et s.* Tout armé, armé de toutes pièces, armé, fourni d'armes.

Սպառազինել (եմ, եցի) *v, a.* Tout armer, armer, fournir d'armes.

Սպառազինիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* S'armer tout, s'armer; prendre les armes, se mettre en armes.

Սպառազինութի (թԷ, թԲ) *s.* Armes, armure, harnais.

Սպառանալ (ամ, ոսցայ) *v, n-p.* Finir, cesser, se consumer, être épuisé.

Սպառացող (ցն, ցաւ) *adj.* Qui fait finir; qui consume, dissipateur.

Սպառել (եմ, եցի) *v, a.* Epuiser, consumer, dissiper, absorber, engloutir, consommer, user, finir, réduire à rien, dévorer, ruiner, détruire, manger, tarir.

Սպառիլ (իմ, ուեցայ) *v. n-p.* Se consumer, s'écouler, se passer, dépérir, se perdre, tarir, cesser, finir, s'arrêter.

Սպառնիլայ, *adj, ind.* Qui conduit, qui marche jusqu'à la fin, persévérant.

Սպառնալիք (էայ, լեպ) *s, pl.* Menace, intimation, algarade, bravade.

Սպառնալ (ամ, նացայ) *v, n.* Menacer, faire des menaces, intimar, fulminer, braver, faire le redoublement.

Սպառնումի (մման, նմմա) *s.* Voyez **Սպառնալիք**.

Սպառում (ոյ, ու) *s.* Fin, terme, bout, extrémité, bord, marge, lisière; sommet, cime: Voyez **Սպառումի**.

Սպառումի (մման, ումմա) *s.* Épuisement, consommation, consommation, dissipation, destruction, perte, déperdition, dégât, tarissement, cessation.

Սպառապառ, *adj, ind, et adv.* Total, entier, complet, universel, extrême: totalement, entièrement, extrêmement, au dernier point.

Սպաս (ու, ու) *s.* Service, office, fonction, emploi, usage; besoin, nécessaire; fourniture, garniture, hardes, meubles, nippes, habits, biens: souper, viandes, mets, repas, régal, festin. **Սպաս եկեղեցական**, calice; hostie, vin. **Սպաս տանել** ou **ունել**, սպաս արկանել, կալ 'ի սպասու, servir. **Սպաս տանել**, attendre: fournir, garnir, pourvoir: régaler, faire, ou donner un régal.

Սպասաւոր (ի, աւ) *s.* Officier; garde.

Սպասահարկել (եմ, եցի) *v, n.* Servir.

Սպասահարկութի (թԷ, թԲ) *s.* Service, office, fonction.

Սպասարար (ի, աւ) *s.* Qui sert: qui pourvoit, pourvoyeur.

Սպասարկել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Սպասահարկել**.

Սպասուոր (ի, աւ) *s.* Serviteur, servant, valet, domestique; ministre, officier; licteur, huissier: diacre.

Սպասուորել (եմ, եցի) *v, n.* Servir, assister; administrer, conférer, pourvoir.

Սպասուորութի (թԷ, թԲ) *s.* Service, office, ministère. **Սպասուորութի հարկանել**, servir.

Սպասուոր Voyez **Սպասաւոր**:
Սպա.

Խառնել (*եմ, եցի*) *v, n.* Attendre, espérer : observer, guetter, épier, aposte, suborner : se réserver : servir.

Սպասիկ (*սիկ, սկու*) *s.* Qui attend, serviteur.

Սպարակիր (*կրի, կրա*) *s.* Qui porte un bouclier, écuyer.

Սպարապետ (*ի, աւ*) *s.* Généralissime ; général, chef, commandant, gouverneur.

Սպարապետութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Dignité de généralissime ; généralat.

Սպարափակ, *adj, ind.* Couvert de bouclier.

Սպեղանի (*նւղ, նեաւ*) *s.* Appareil, emplâtre, onguent, cataplasme, cérat, pommade.

Սպեառփառ, *adj, ind.* Noble, excellent, illustre, magnifique.

Սպի (*սպւղ, սպւղ*) *s.* Cicatrice, plaie, marque de plaie, stigmates ; couture ; égratignure.

Սպիտակ (*ամ, սցոյ*) *v, n-p.* Se cicatriser.

Սպիտակ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Blanc : fard.

Սպիտակուկիր (*գրոյ, գրով*) *s.* Marque blanche.

Սպիտակագլեաւ (*ի, իւ*) *adj.* Vêtu de blanc, blanc.

Սպիտակախայտ, *adj, ind.* Gris, mêlé de blanc.

Սպիտակածի, *adj, ind.* Monté sur un cheval blanc.

Սպիտականալ (*ամ, կացոյ*) *v, n-p.* Blanchir, devenir blanc.

Սպիտականիշ, *adj, ind.* Marqué de blanc, blanc.

Սպիտակապատուառա, *adj, ind.* Composé de blanc.

Սպիտական, *adj, ind.* Brun, blanchâtre.

Սպիտակաժարք (*սից, սիւք*) *s, pl.* Cheveux blancs.

Սպիտակացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Blanchir, rendre blanc.

Սպիտակախլ, *adj, ind.* Blanc, fort blanc.

Սպիտակափառ, *adj, ind.* Voyez **Սպիտակափայլ**.

Սպիտակեբանդ, *adj, ind.* Blanc, de couleur blanche.

Սպիտակութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Blanc, blancheur ; blanchiment.

Սպիտակուց (*ի, աւ*) *s.* Le blanc d'œuf ; glaire.

Սպինգանան, *adj, ind.* Spongieux, de la nature de l'éponge.

Սպութել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Յապալել**.

Սպոնգ (*սպնգոյ, սպնգով* ou *սպնգաւ*) *s.* Éponge. **Սքրել** *սպրել, գաւ*, éponger.

Սպուռ, *adj, ind.* Total, entier, tout.

Սպուռ (*կարոյ, արով*) *s.* Flénette, crotin, excrément de bête.

Սլորգել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Glisser, insinuer, introduire doucement.

Սլորգիլ (*իմ, գեցոյ*) *v, n-p.* Glisser, se glisser, s'insinuer.

Սլորգումն (*գման, գմամբ*) *s.* Insinuation.

Սլորկիկ, *adj, ind.* Voyez **Մաքուր**.

Սնակ (*ի, աւ*) *s.* Axe : Voyez **Աւանցք**.

Սնապան (*ի, աւ*) *s.* Jambière, armure de jambe.

Ստարան (*ի, իւ*) *adj.* Menteur, faux.

Ստարանութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Mensonge, menterie.

Ստադիր (*գրի, գրաւ*) *adj.* Écriture fautive, faux.

Ստադիս (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Plus faux.

Ստադատ, *adj, ind.* Injuste, faux.

Ստադին (*ի, աւ*) *s.* Stade.

Ստախոս (*ի, աւ*) *adj, et s.* Menteur, imposteur, bourdeur, habléur, craqueur, faux.

Ստախոսութիւն (*թիւ, թիւ*) *s.* Mensonge, menterie, craquerie, imposture.

Ստածել (*եմ, եցի*) *v, a.* Nourrir, entretenir, alimenter ; avoir soin, conserver ; cultiver ; foment, étuver : Voyez **Տածել**.

Ստածումն (*ծման, ծմամբ*) *s.* Nourriture, aliment ; soin ; fomentation.

Ստահակ (*ի, աւ*) *adj.* Polisson, libertin, lutin, fripon, marouffe, mièvre, méchant, pétulant, insolent, fier. **Ստահակ Կնաւ** ou **Վարել** *Վոյեզ Ստահակիւ*.

Ստահակել (*իմ, կեցոյ*) *v, n-p.* Polissonner, libertiner, lutiner, frapper, faire de l'insolence, débêir.

Ստա

Ստահակութի (թէ, թք) s. Polissonnerie, libertinage, insolence, fierté, méchanceté, ménétrerie, friponnerie, pétulance.

Ստամբակ (ի, աւ) adj. Indocile, dyscole, insolent, rétif, fier, désobéissant, récalcitrant.

Ստամբակիլ (իմ, կեցայ) v, n-p. Désobéir, résister, s'opiniâtrer.

Ստամբակութիւն (թէ, թք) s. Indocilité, insolence, fierté, désobéissance.

Ստամբար (ի, աւ) s. Estomac, ventricule.

Ստամբարական (ի, աւ) adj. Gastrigue.

Ստամբարացաւ (ի, աւ) adj. Qui a une peine dans son estomac.

Ստայօք, adj, ind. Faux, feint, fictif, fabuleux, controuvé.

Ստանալ (ամ, սացայ) v, a. Acquérir, acquêter, acheter; avoir, posséder, tenir, obtenir; gagner, conquérir, emporter: créer. **Վերստին ստանալ,** regagner, acquérir de nouveau, recouvrer, remporter, reconquérir, reprendre, retenir.

Ստանգ. Voyez Ստան.

Ստանուն, adj, ind. Faux.

Ստաշին (իին, խամբ) s. Voyez Չմուռն:

Ստաշատիք, adj, ind. Faux, feint, fictif.

Ստատ ou Ստաք (ի, իւ) s. Stade: Voyez Ստաշին:

Ստացական (ի, աւ) adj. Possessif: crée, fait.

Ստացանիլ (իմ, ստացայ) v, n-p. S'acquérir: être crée.

Ստացիկ, adj, ind. Acquis.

Ստացիլ (յլի, ջլաւ) adj, et s. Acquéreur, acheteur, possesseur, bien-tenant: créateur.

Ստացուած (ոյ, ուլ) s. Acquêt, acquisition, gain, achat; conquête; avoir, biens, possessions, facultés, fonds: créature.

Ստացուածիլ Voyez Ստանալ:

Ստացումն (ցման, ցմամբ) s. Acquisition, obtention, possession.

Ստափառութիւն (թէ, թք) s. Fausse opinion, ou croyance: Voyez Չարափառութիւն:

Ստիւալ Voyez Ստգտանք:

Ստգտանիլ (եմ, գտի) v, a. Accuser, blâmer, reprendre, censurer,

condamner, désapprouver, reprocher, rédarguer, pincer, galvauder, imputer.

Ստգտանք (նայ, նոց) s, pl. Accusation, blâme, réprimande, censur, répréhension, reproche, tache, imputation.

Ստել (եմ, եցի) v, n. Mentir, habler, controuver, tromper.

Ստելի (դւոյ, դեւաւ) s. Sorte de musique.

Ստելծարանութի (թէ, թք) s. Fiction, invention fabuleuse; poésie.

Ստելծարործ (ի, աւ) adj, et s. Créateur, qui fait: crée, fait.

Ստելծարործիլ (եմ, եցի) v, a. Créer, faire.

Ստելծարործութի (թէ, թք) s. Création.

Ստելծական (ի, աւ) adj. Créé, fait.

Ստելծանիլ (եմ, ստելծի) v, a. Créer; faire, former: inventer, trouver; produire.

Ստելծատեսակ (ի, աւ) adj. Qui ressemble à une créature.

Ստելծիլ Voyez Ստելծանիլ:

Ստելծիլ (ծիլ, ծլաւ) s. Créateur: faiseur, inventeur, auteur.

Ստելծուած (ոյ, ուլ) s. Créature: production; invention: formation.

Ստելծութի (թէ, թք) s. Création.

Ստելծումն (ծման, ծմամբ) s. Création; formation.

Ստելծուլ (ուս, ստելծի) v, a. Voyez Ստելծանիլ:

Ստելի (դուն, դամբ) s. Branche, rameau, drageon, rejeton, surgen: tige: dactyle: focile: cornu, chevelure.

Ստելիական (ի, աւ) adj. Qui appartient à une branchie.

Ստելիանիք, adj, ind. Qui étend des branches, branchu.

Ստելիլ (իմ, նեցայ) v, n-p. Pousser, jeter (en parlant des plantes).

Ստելլին (լնոյ, զնով) s. Carotte.

Ստելլուսն (դման, դմամբ) adj. Parijure, qui fait un faux serment, qui viole son serment.

Ստելլիլ Voyez Ստելլուսն:

Ստելլիլ (ոյ, ուլ) adj. Détour

né, égaré, faux, erroné, tortu, qui n'est pas droit, méchant, pervers.

Մտերեւել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Détourner, égarer, fourvoyer, pervertir, jeter dans l'erreur; détordre.

Մտերեւել (*եմ, բեցայ*) *v, n, p.* Se détourner, s'égarer, se fourvoyer, errer, faillir.

Մտեր (*ի, աւ*) *adj.* Cessé de porter (en parlant des femelles des animaux).

Մտերանալ ou **Մտերնալ** (*ամ, ջացայ*) *v, n.* Cesser de porter (en parlant des femelles des animaux).

Մուկ (*ոյ, ում*) *s.* Soie, poil de chameau, de cochon, et de sanglier.

Մուկախակ (*ի, աւ*) *adj.* Fourré de poil, laineux, velu.

Մտեւ (*ստիպոյ, ստիպաւ*) *s.* Hâte, diligence.

Մտեւ, *adj, ind, et adv.* Fréquent: fréquemment, souvent, instamment. **Մտեւ ստեւ**, très-souvent, à la hâte.

Մտեւորն (mot grec). Écrit en vers.

Մտին (*ստեան, ստեամբ*) *s.* Mamelles, téton, sein; tetin; tétine, pis.

Մտաբար, *adv.* Avec hâte, en hâte.

Մտկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Prescrire, contraindre, obliger, réduire; nécessiter, forcer, exiger, talonner; hâter, diligenter, solliciter, expédier, dépêcher.

Մտկողական (*ի, աւ*) *adj.* Pressant, urgent.

Մտկունի (*պման, պմամբ*) *s.* Contrainte, poursuite, instance, sollicitation.

Մտկաւեայ, *adj, ind.* Fait de styrax.

Մտեւ Voyez **Մտեւ**.

Մտեւորն ou **Մտեւորն** Voyez **Մտեւորն**.

Մտեւ ou **Մտեւ** (*ի, եւ*) *s.* (mot grec) Ligne: vers.

Մտանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Surmonter, vaincre, subjuguier; nuire, porter dommage.

Մտեւայ ou **Մտեւայ** (*գէի, գէիւ*) *adj.* Qui tète, qui suce le lait.

Մտեւայ ou **Մտեւայ** (*գիեցի, գիեցաւ*) *adj.* Voyez **Մտեւայ**.

Մտեւ (*գւոյ, գեաւ*) *adj.* Voyez **Մտեւայ**.

Մտեւայ (*ցւոյ, ցեաւ*) *adj.* Voyez **Մտեւայ**.

Մտեաւ (*ի, աւ*) *s.* Nourrice.

Մտածանի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Diaphragme.

Մտողի (*գւոյ, գեաւ*) *s.* (mot grec) Récit de vers.

Մտանի (*ի, աւ*) *s.* Pot, aiguière, pinte, bocal.

Մտոյ (*ստուգի, ստուգիւ*) *adj.* Certain, indubitable, sûr, assuré, constant, positif, infaillible, juste, sérieux, solide, fixe, déterminé, vrai, véritable.

Մտոր (*ի, եւ*) *s.* Bas, le dessous, la partie inférieure. **Ի մտոր**, sous, dessous, en bas. **Ի մտորէ**, de dessous, d'en bas, par le bas, par dessous.

Մտորաբաժանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Subdiviser.

Մտորաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui tire, qui incline en bas: penchant en bas, qui va en baissant.

Մտորաբերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Incliner, pencher, tirer en bas.

Մտորաբնակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui demeure en bas, ou sous terre, souterrain.

Մտորադիր (*դրի, դրաւ*) *s, et adj.* Souscription, signature: signé.

Մտորադրուի, *adj, ind, et adv.* La tête en bas.

Մտորադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Souscrire, signer: dépeindre, décrire; tracer, figurer, désigner.

Մտորագրութիւն (*թի, թի*) *s.* Souscription, signature, seing: description.

Մտորագասական (*ի, աւ*) *adj.* Subjonctif, conjonctif.

Մտորագասել (*եմ, եցի*) *v, a.* Soumettre, subjuguier, vaincre.

Մտորագասութիւն (*թի, թի*) *s.* Soumission.

Մտորադիր, *adj, ind.* Soumis.

Մտորադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Soumettre; insinuer.

Մտորադրութիւն (*թի, թի*) *s.* Soumission; addition.

Մտորախուղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tailler, ou couper par dessous.

Մտորածորել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Faire couler, couler en bas, découler.

Մտորակայ (*ի, եւ*) *s.* Sujét, soumis.

Մտ

Ստորակայել (իմ. յեցայ) *v, n-p.*
Se soumettre, être sujet.
Ստորակայութիւն (թԷ, թԹ) *s.*
Soumission, sujétion.
Ստորակալաւ (ի, իւ) *s.* Tapis.
Ստորակարգել (եմ, եցի) *v, a.*
Subordonner.
Ստորակարգութիւն (թԷ, թԹ) *s.*
Subordination.
Ստորակէտ (կիտի, կիտիւ) *s.*
Virgule.
Ստորակտուր *adj, ind.* Coupé
par dessous. **Ստորակտուր առնել**,
couper, tailler par dessous, d'enbas,
retrancher.
Ստորակտրել (եմ, եցի) *v, a.* Re-
trancher.
Ստորային (յնայ. յնով) *adj.* In-
férieur, qui est au-dessous.
Ստորանկախ *adj, ind.* Trop
attaché à la terre, mondain, ter-
restre.
Ստորանկ (ի, աւ) *adj.* Voyez
Ստորանկալ.
Ստորանկեալ (ելոյ, էլով) *adj.*
Sujet, soumis; tombé en bas; pré-
cipité.
Ստորանկել (իմ. կայ) *v, n-p.* Se
soumettre, être sujet; tomber en bas,
se précipiter.
Ստորանկութիւն (թԷ, թԹ) *s.* Ac-
tion de tomber en bas, précipitation.
Ստորասար *adv.* Affirmative-
ment.
Ստորասական (ի, աւ) *adj.* Af-
firmatif.
Ստորասել (եմ, եցի) *v, a.* Af-
firmer.
Ստորասլոյ *adj, ind.* Enfoncé.
Ստորասլոյել (եմ, եցի) *v, a.*
Enfoncer, pousser vers le fond.
Ստորասութիւն (թԷ, թԹ) *s.* Af-
firmation.
Ստորաստեղծական (ի, աւ) *adj.*
Fait de terre, terrestre.
Ստորաւ (ի, իւ) *s.* Voyez **Ստո-
րակէտ**.
Ստորաք ou **Ստորակա** Voyez **Շէր**.
Ստորեայք (բէկց, բէկւք) *s, pl.*
Les choses sublunaires, ou souter-
raines.
Ստորերկրեայ *adj, ind.* Souter-
rain.
Ստորիւ *pre, adv, et s, ind.* Sous,
dessous; en bas: bas, le dessous, la
partie inférieure.

Ստորի (բւոյ, բով) *s.* Ensou-
ple, ensuble.
Ստորին (բնոյ, բնով) *adj, et s.*
Inférieur, bas, rampant, traînant;
bas, le dessous: fond, souterrain,
tartare, enfers.
Ստորիշահել (եմ, էջի) *v, n.* Des-
cendre, aller, être porté en bas.
Ստորիագոյն (գունի, գունիւ)
adj, comp. Inférieur.
Ստորիակային (այնոյ, այնով)
adj. Voyez **Ստորիական**.
Ստորիական (ի, աւ) *adj.* Infe-
rieur: Voyez **Ստորային**.
Ստորիային (այնոյ, այնով) *adj.*
Inférieur, sublunaire, terrestre.
Ստորիասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.*
Mondain.
Ստորիաքար (ի, իւ) *adj.* Trai-
nant, rampant, vil, bas, mondain.
Ստորիեայք Voyez **Ստորեայք**.
Ստորագական (ի, աւ) *adj.* Ca-
tégorique.
Ստորոգապէս *adv.* Catégorique-
ment.
Ստորոգել (եմ, եցի) *v, a.* Af-
firmer, attribuer.
Ստորոգելի (լւոյ, լեւու) *adj,*
et s. Prédicable; attribut.
Ստորոգութիւն (թԷ, թԹ) *s.*
Catégorie, prédicament.
Ստորոտ (ի, իւ) *s.* Pied, l'en-
droit le plus bas: hasque, queue
d'une robe, d'un manteau.
Ստորոտաքար *adj, ind.* Qui traî-
ne ses habits.
Ստորուստ. 'ի ստորուստ *adv.*
D'enbas, de dessous.
Ստուար (ի, աւ) *adj.* Épais,
gros, grossier, dense, grand, volu-
mineux, fort.
Ստուարութեամբ (թգթոյ, թշլ-
թով) *s.* Carton, carte grosse et
forte.
Ստուարածաւ *adj, ind.* Gros,
épais (en parlant d'une armée).
Ստուարակարկաւ *adj, ind.*
Gros, grossier, volumineux.
Ստուարածնն *adj, ind.* Gros,
épais (en parlant d'une armée).
Ստուարանալ (ամ. բացայ) *v, n-p.*
Épaissir, s'épaissir, grossir, se gros-
sir, s'augmenter.
Ստուարաշափ (ի, իւ) *s.* Rouan-
ne: rouannette.
Ստուարաղաւա *adj, ind.* Fourni
d'un

Une muraille forte, fortifiée, gros, épais.

Մտուարաստեղի (*adj, ind.* Four- ni de branches grosses, ou épaisses.

Մտուարացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Épaissir, grossir, augmenter.

Մտուարութիւն (*թէ, թք*) *s.* Épaisseur, grosseur, épais, gros, volume, densité.

Մտուգարան (*ի, իւ*) *adj, et s.* Véridique : étymologiste.

Մտուգարանական (*ի, աւ*) *adj.* Étymologique.

Մտուգարանել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Dire la vérité ; vérifier, expliquer : chercher l' étymologie d' un mot.

Մտուգարանութի (*թէ, թք*) *s.* Véridicité : étymologie.

Մտուգագէտ (*գիտի, գիտաւ*) *adj.* Sûr, vrai ; certain.

Մտուգագիր (*գրի, գրաւ*) *adj.* Écrit véritablement, ou infailliblement, certain, vrai, infaillible.

Մտուգագրի (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Plus certain.

Մտուգագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Écrire véritablement.

Մտուգահաւան (*ի, իւ*) *adj.* Orthodoxe, qui a une religion vraie.

Մտուգապէս, *adv.* Certainement, vraiment, véritablement, en vérité, sans doute.

Մտուգանեմութիւն (*թէ, թք*) *s.* Observation vraie.

Մտուգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Certifier, vérifier, assurer, affirmer, avérer, constater ; s' informer, s' en- quérir.

Մտուգիւ, *adv.* Voyez **Մտուգա պէս** :

Մտուգութի (*թէ, թք*) *s.* Cer- titude, vérité, assurance, vérification.

Մտուք (*ի, աւ*) *s.* Ombre, om- brage ; obscurité.

Մտուքագիծ (*գծի, գծիւ*) *s.* Ombre, signe, figure.

Մտուքագիտութի (*թէ, թք*) *s.* Gnomonique.

Մտուքագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Esquisse, ébauche, crayon : crayon- neur, peintre : ombre, signe, figuré.

Մտուքագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Esquisser, ébaucher, crayonner ; pein- dre ; figurer, représenter.

Մտուքագրութի (*թէ, թք*) *s.*

Esquisse, ébauche, crayon ; ombre, signe, figure, représentation.

Մտուքախիւ, *adj, ind.* Om- brageux.

Մտուքած (*ի, իւ*) *s.* Ombre, obs- curité, éblouissement, cataracte. **Ա- ծել տուքածս**, éblouir ; porter om- bre, offusquer.

Մտուքական (*ի, աւ*) *adj.* De l' ombre, de la figure ; figuratif, sym- bolique ; obscur.

Մտուքակերպ, *adj, ind.* Obscur.

Մտուքահաւած, *adj, ind.* Qui écarte l' ombre, ou l' obscurité.

Մտուքամած, *adj, ind.* Obscur, sombre, ténébreux, environné, cou- vert de l' ombre.

Մտուքամածիւ (*իմ, մածայ*) *v, n-p.* S' obscurcir.

Մտուքանալ (*ամ, բացայ*) *v, n-p.* S' obscurcir ; être offusqué.

Մտուքաների (*ոյ, ով*) *s.* Ocre.

Մտուքանիւտ (*նստի, նստալ*) *adj.* Qui demeure dans l' ombre, dans l' obscurité.

Մտուքաշտիւթի (*թէ, թք*) *s.* Gnomonique.

Մտուքապատ, *adj, ind.* Voyez **Մտուքամած** :

Մտուքաւ (*ի, աւ*) *adj.* Sans obscurité, sans ombre, clair, lumi- neux.

Մտուքառեմակ (*ի, աւ*) *adj.* Obscur, sombre.

Մտուքացոյցի (*ցուցի, ցուցիւ*) *s, et adj.* Gnomon : sciaterique.

Մտուքաքիւլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Ombrager : ombrer.

Մտուքացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Obscurcir, offusquer, éclipser.

Մտուքին, *adj, ind.* Obscur, sombre.

Մտուքիւն (*թէ, թք*) *s.* Men- terie ; mensonge, fiction, imposture ; fausseté, fable. **Յուցանել զտու- քին**, démentir.

Մտուգանել (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* Contrevenir, outrepasser, trans- gresser, enfreindre, désolér, négli- ger, mépriser.

Մտուգանութիւն (*թէ, թք*) *s.* Transgression, négligence.

Մտուգանուն (*նման, նմամբ*) *s.* Voyez **Մտուգանութի** :

Մտրանելաւ (*ի, իւ*) *s.* (mot grec) Voyez **Չորագար** :

Ffff

Ստրա

Սրբերգութիւն *Voyez Սրբերգե նութիւն :*

Սրբիչ (*սրբ, քսու*) *adj, et s.* Qui purifie, qui nettoie; abstergif: rasoir.

Սրբիչ ձեռաց, casuier-main.

Սրբութիւն (*թԵ, ԹՔ*) *s.* Pureté, netteté, propreté; chasteté, pudicité; justice, intégrité; candeur, sincérité: sainteté: sanctuaire: sacrement, chose sacrée: purification: abstinence.

Սրբութիւն (*հոյ, հեաւ*) *adj, et s, f.* Sainte; une sainte.

Սրբել (*հմ, եցի*) *v, a.* Aiguiser, repasser, affiler, affûter; émouder; subtiliser.

Սրբղիւր, *adj, ind.* Fourni de corne aigue.

Սրբութեաց (*ի, իւ*) *adj.* Fort courant, impétueux, rapide.

Սրբութեացութիւն (*ԹԵ, ԹՔ*) *s.* Le courant, impétuosité.

Սրբել (*իմ, բկցայ*) *v, n-p.* Être aiguisé, ou aigu.

Սրբկայ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Tueur, assassin, coupe-jarret, brigand, fripon, coquin, marouffe, maraud.

Սրբիչ (*սրբիչ, սրբաւ*) *s.* Flûte; haut-bois; pipeau; cornemuse, musette; sifre; flageolet; clairon; chalumneau: seringue.

Սրբաչափ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Flûteur, qui joue de la flûte; flageolet; sifre.

Սրովբէ (*ի, իւ*) *s.* Séraphin.

Սրովբէապաւիթ, *adj, ind.* Où demeurent les Séraphins, céleste.

Սրովբէադոչ, *adj, ind.* Sounnée par un Séraphin (en parlant de la trompette).

Սրովբէադուհար, *adj, ind.* *Voyez Սրովբէադուհար :*

Սրովբէադունդ, *adj, ind.* Où est l'assemblée des Séraphins.

Սրովբէական (*ի, աւ*) *adj.* Séraphique.

Սրովբէամաքուր, *adj, ind.* Pur, saint comme un Séraphin, séraphique.

Սրովբէապիւ, *adj, ind.* Qui ressemble à un Séraphin, séraphique.

Սրովբէապիւ, *adj, ind.* Enveloppé, ou gardé par les Séraphins.

Սրոյ (*ի, աւ*) *s.* Fusil: *Voyez Յեանն :*

Սրուակ (*ի, աւ*) *s.* Bouteille: ventouse.

Սրութիւն (*ԹԵ, ԹՔ*) *s.* Pointe, subtilité.

Սրուշգն, *Voyez Սրուշո :*

Սրուշիկ, *adj, ind.* Qui a l'esaille bonne.

Սրուշ (*նից, նիւք*) *s, pl.* Jambe, *Սրահապան* (*ի, աւ*) *s.* Courtine,

custode, rideau de lit; cabinet.

Սրահել (*հմ, եցի*) *v, a.* Asperger; arroser, épandre. *Սրահել ակ*, *րանով*, flaqueur.

Սրահել (*հշի, հշաւ*) *s.* Aspersoir, aspergès, goupillon.

Սրահումն (*կման, կմամբ*) *s.* Aspersoir; arrosage, effusion, épanchement.

Սրահաղի, *adj, ind.* Palpitant. *Սրահաղի լինել*, palpiter.

Սրահելի, *adj, ind.* Consterné, découragé, étonné, abattu: qui abat le cœur. *Սրահելի աւելել*, consterner,

abattre le courage, décourager, frapper d'étonnement, déconforter.

Սրահելիկ (*իմ, եցի*) *v, a.* *Voyez Սրահելի աւելել :*

Սրահելիկ (*իմ, հեցայ*) *v, n-p.* Être consterné, s'abattre, perdre le courage, manquer de courage.

Սրահելութիւն (*ԹԵ, ԹՔ*) *s.* Abattement de cœur, de courage,

consternation, étonnement, découragement.

Սրահալէս (*գիտի, գիտաւ*) *adj.* Qui connoit le cœur.

Սրահալի, *adj, ind.* Timide: *Voyez Սրահալի :*

Սրահալիւ, *adj, ind.* *Voyez Սրահալի :*

Սրահալիւ, *adj, ind.* *Voyez Սրահալի :*

Սրահալի, *adj, ind.* Qui crie de cœur, ardent.

Սրահալի, *adj, ind, et adv.* Du cœur; de bon cœur.

Սրահալի, *adj, ind.* Qui réjouit le cœur: *Voyez Սրահալի :*

Սրահալիւ, *adj, ind.* Pitoyable, douloureux, touchant.

Սրահալիւ (*նոց, նոք*) *s, pl.* Péricarde.

Սրահալիւ, *adj, ind.* Qui soupire ardemment.

Սրահալիւ (*եղի, եղով*) *adj.* *Voyez Սրահալի :*

Սրահալի, *adj, ind.* *Voyez Սրահալի :*

Սրահալի ou **Սրահալիւ**, *adj, ind.* Ranimé, encouragé, courageux.

ՍՐ

Արտապնդել (եմ, եցի) *v, n-p.*
Ranimer, encourager, conforter.

Արտապնդել (եմ, գեցայ) *v, n-p.*
Prendre courage, être ranimé.

Արտապնդութիւն (թէ, թք) *s.*
Courage, cœur, hardiesse.

Արտաբուն, *adj, ind.* Courageux.

Արտառուշ, *adj, ind.* Touchant,

qui touche le cœur, sensible: touché.

Արտառուշ լինել, être touché, ou

sensible.

Արտառես (ի, աւ) *adj.* Qui voit

le cœur.

Արտաարոք, *adj, ind.* Plein de

joie du cœur: Voyez **Արտաբաղն**:

Արտաշաւ (ի, աւ) *adj.* Qui a

une peine dans son cœur, douloureux.

Արտաշաւութիւն Voyez **Արաշաւ**

ութիւն:

Արաշապնդանել (եմ, ցուցի) *v, t.*

Toucher; animer, ranimer, encoura-

ger, réchauffer.

Արտեայ, *adj, ind.* Courageux.

Արտեպնալ (ամ, դացայ) *v, n-p.*

S'encourager, prendre courage.

Արտեանդն, *adj, ind.* Ardent,

désireux.

Արամասկան (ի, աւ) *adj.* Iras-

cible.

Արամեկ (եմ, եցի) *v, n.* Vo-

yez **Արամեկ**:

Արամեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.*

Indigner, irriter, courroucer.

Արամեիլ (իմ, սեցայ) *v, n-p.* S'

indigner, s'emporter de colère, se

courroucer, se fâcher violemment,

enrager.

Արամուռթ (թէ, թք) *s.* Indi-

gnation, emportement, colère, ire,

dépit.

Արանդութիւն Voyez **Նեղարը**

ութիւն:

Արանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* S'

indigner, se fâcher.

Արանութի (թէ, թք) *s.* Colè-

re, fâcherie.

Արաշաւաբար, *adv.* Avec com-

passion; amèrement.

Արաշաւութիւն (թէ, թք) *s.*

Արաշապնդանել (եմ, ցուցի) *v, t.*

Ceindre d'une toile.

Արաշանիլ (իմ, ծայ) *v, n-p.* Se

ceindre d'une toile; se mettre un

manteau.

Արիւն, *adj, ot, s, ind.* Diffus,

étendu, répandu, dispersé: diffusion,

dispersion, étendue.

Արիւնք (նայ, նք) *s, pl.* Al-

lègement, soulagement, consolation,

adoucissement, divertissement, ré-

création.

Արիւնիլ (եմ, եցի) *v, a.* Allè-

ger, soulager, conforter, consoler,

adoucir, désennuyer, divertir, récréer,

réjouir, dépiquer.

Արիւնութիւն (թէ, թք) *s.* Vo-

yez **Արիւնք**:

Արիւն (եմ, եցի) *v, a.* Répan-

dre, épandre, semer, parsemer, pro-

pager; disperser, éparpiller; étendre;

épancher.

Արիւն (նք, նշաւ) *s.* Qui ré-

pand, qui étend: étendage.

Արիւն (ի, աւ) *s.* Nattes: panier,

corbeille.

Արանանալ (ամ, չացայ) *v, n-p.*

Admirer, s'admirer, s'étonner, s'é-

merveiller; être admirable.

Արանանի, *adj, ind.* Voyez **Արան**

նի:

Արանանիլ (իմ, չացայ) *v, n-p.*

Voyez **Արանանալ**:

Արանանք (նայ, նք) *s, pl.* Ad-

miration, merveille.

Արանանութիւն (ցման, ցմամի) *s.*

Voyez **Արանանք**:

Արանանցանիլ (եմ, ցուցի)

v, t. Émerveiller, étonner, donner

de l'admiration.

Արանեղադեղ, *adj, ind.* Char-

mant, très-beau, gracieux, avenant,

bienfait.

Արանեղադեղի (գունի, գունիւ)

adj, comp. Plus, ou fort admirable.

Արանեղադործ (ի, աւ) *adj.* Thau-

mature; miraculeux, merveilleux.

Արանեղադործել (եմ, եցի) *v,*

a. Faire des miracles.

Արանեղադործութիւն (թէ, թք)

s. Miracle.

Արանեղադոր, *adj, ind.* Fort,

très-puissant.

Արանեղական (ի, աւ) *adj.* Vo-

yez **Արանեղի**:

Արանեղակերպ, *adj, ind.* Éton-

nant,

nant, surprenant, merveilleux, charmant, excellent, superbe.

Մբանելահայ, *adj, ind.* Fort admirable, merveilleux, prodigieux, étonnant, surprenant, divin.

Մբանելաշուք, *adj, ind.* Charmant, merveilleux, superbe, éclatant, majestueux.

Մբանելազայծառ, *adj, ind.* Éclatant, brillant; splendide.

Մբանելապատուհ, *adj, ind.* Narré à merveille.

Մբանելապէտ, *adv.* Admirablement, étonnamment, merveilleusement, à merveille, divinement; miraculeusement, prodigieusement; par miracle, excellentment.

Մբանելառես, *adj, ind.* Charmant, superbe.

Մբանելառեսակ, *adj, ind.* Voyez **Մբանելառես**.

Մբանելառեսիկ, *adj, ind.* Voyez **Մբանելառես**.

Մբանելառեսիկ, *adj, ind.* Voyez **Մբանելառես**.

Մբանելարար (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Մբանելադարձ**.

Մբանելարմառ, *adj, ind.* Poussé miraculeusement, ou à merveille.

Մբանելարուեսա, *adj, ind.* Charmant, superbe; miraculeux, prodigieux.

Մբանելափառ, *adj, ind.* Majestueux.

Մբանելի (*լւոյ, լիաւ*) *adj.* Admirable, merveilleux, étonnant, surprenant, charmant, miraculeux, prodigieux.

Մբանելիք (*լիաց, լիաք*) *s, pl.* Miracle, prodige, signe, merveille.

Մբանելուծիւն (*ԹԵ, ԹԷ*) *s.* Merveille, le merveilleux.

Մբանելուզէլ, *adj, ind.* Poussé à merveille, merveilleux.

Մբանումն (*լման, լմամբ*) *s.* Admiration, merveille.

Մբանիք (*լից, լիւք*) *s, pl.* Voyez **Մբանելիք**.

Մբեմ (*ի, աւ*) *s.* (mot grec) Habit de moine.

Մբինոս ou **Մբրինոս** (mot grec) Voyez **Հերմի**.

Մբողի ou **Մբողի** (*եմ, եցի*) *v, a.* Voiler, affubler, couvrir, envelopper; environner.

Մբողուն ou **Մբողուն** (*զման*,

զմաք) *s.* Action de voiler, affublement, enveloppement, environnement.

Սթ (*ի, ե*) *s, a, adj.* Platane, plane: Voyez **Վազմաթ**. Fier, orgueilleux, qui fait trembler.

Ստանուէր, *adj, ind.* Dedicé aux platanes.

Ստաաարապ, *adj, ind.* En forme de platane.

Ստաիւն Voyez **Ստափիւն**.

Ստափիլ (*իմ, փեցայ*) *v, n-p.* Trembler.

Ստափիւն, *s, ind.* Tremblement; souffle, agitation de l'air.

Ստի (*աւոյ, սեաւ*) *s.* Voyez **Ստ**.

Ստոյք, *s, pl, ind.* Les platanes, les planes.

Վ (viév) *V.* Lettre consonne, trentième de l'Alphabet Arménien. À cause de l'affinité du son elle se confond quelquefois avec **Ի**, par exemple: **Վալաւ, վաւաւ; օթեաւն, օթեաւն** ou **օթեաւն; իթեաւն, իթեաւն**.

ՈՎ ensemble répond à *u* des Grecs, et se prononce *ou*, ou *ô* long.

Վ ou **Վ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Trois-millième*.

Վադր (*գեր, գերք*) *s.* Tigre. **ԷՎ Վադր**, tigre.

Վազիլ (*եմ, եցի*) *v, n.* Courir, aller de vitesse et avec impétuosité; sauter, s'élancer; transgresser, outrepasser; passer, s'enfuir.

Վազվազիլ (*եմ, եցի*) *v, n.* Courir souvent.

Վազք (*լից, զիւք*) *s, pl.* Cours; saut; galop. **Վազք առնուլ**, courir; galoper.

Վաթարիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Gâter: Voyez **Վաթարիլ**.

Վաթարիկ, *adj, ind.* Gâté: Voyez **Վաթար**.

Վաթանականչեան, *adj, ind.* Qui a une mesure de soixante coudées.

Վաթանականայ (*մէի, մէիւ*) *adj.* Voyez **Վաթանական**.

Վաթանական ou **Վաթանեան** (*նեմնի, նեմնիւ*) *adj.* Sexagénnaire.

Վաթանապատիկ, *adj, ind, et adv.* Soixante fois autant.

Վաթանաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Qui contient le nombre soixante.

Վաթանակ (եկի, եկաւ) *s.* Soixantaine.

Վաթանեմամ *Voyez* Վաթանա-
ման :

Վաթաներորդ (ի, աւ) *adj.* Soixantième.

Վաթանեքան (կցու, երուսէք) *s.* pl. Tous les soixante.

Վաթանկա, *adv.* Soixante fois.

Վաթանւն (սնից, սնիւք) *adj.* Soixante.

Վախան (ի, աւ) *s.* Fin, terme; accomplissement; achèvement, consommation; conclusion; but; extrémité; objet; résultat; sortie: trépas, décès, mort. 'ի վախանի, enfin, finalement, à la fin, après tout, en dernier lieu.

Վախանական (ի, աւ) *adj.* Final.

Վախանել (եմ, կցի) *v, a.* Finir, terminer, accomplir, achever, conclure, consommer; consumer.

Վախանեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire finir, ou mourir.

Վախանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Finir, prendre fin; se consumer; trépasser, mourir.

Վախախել (եմ, կցի) *v, n.* Craindre, douter.

Վախք (խից, խիւք) *s, pl.* Peur, crainte, frayeur: précipice. 'ի վախից մղել ou հոսել, précipiter. 'ի վախից անկանել, être précipité.

Վախանակ (ի, աւ) *adj.* Qui est de saison.

Վախաւ (ի, իւ) *s.* Ornement de l'habit d'un prêtre Arménien; épau-
lette: éphod.

Վախասակիր (կրի, կրաւ) *adj, et s.* *Voyez* Վախասաւոր :

Վախասաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Qui porte une épau-
lette, ou éphod.

Վահ, *int.* Ah! hélas!

Վահագն (նի, նիւ) *s.* Hercule.

Վահան (ի, աւ) *s.* Bouclier, écu, rondache.

Վահանադրօյ, *adj, ind.* *Voyez* Վահանակիր :

Վահանակ (ի, աւ) *s.* Rondelle, écu: bouton plat.

Վահանակիր (կրի, կրաւ) *adj, et s.* Qui porte un bouclier, armé d'un écu, écuyer.

Վահանակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui porte le bouclier avec un autre; aide.

Վահանածուկն (ձկան, ձկամք) *s.* Turbot; barbu.

Վահանամարտ (ի, իւ) *adj, et s.* Qui combat avec un bouclier.

Վահանամարտութի (Թի, Թի) *s.* Combat avec un bouclier.

Վահանաւաւ, *adj, ind.* Armé d'un bouclier, d'un écu.

Վահանաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Fourni d'un bouclier.

Վահանափակ, *adj, ind.* Environné, défendu d'un bouclier. Վահանափակ անել, défendre avec le bouclier.

Վաղ (ու, աւ) *adj, et adv.* Ancien, vieux, éloigné: anciennement, auparavant, jadis: de bonne heure; bientôt; tôt, vite. 'ի վաղ ժամանակաց, anciennement, long tems auparavant. Վաղ եւ ou վաղու եւ, jadis, auparavant. Վաղ ընդ փոյթ, bientôt, vite. Վաղ իմն ou վաղ ուրեմն, jadis, long tems auparavant. Վաղ քաջ ընդ առաւօտն, de grand matin.

Վաղարարաւ, *adj, ind.* Prédit.

Վաղադոյն, *adv.* Long tems auparavant; plutôt: bientôt: prématurément.

Վաղադեկոյց, *adj, ind.* Prédit.

Վաղաւթարամ, *adj, ind.* Qui se fane, qui se flétrit bientôt.

Վաղակարծ, *adj, ind, et adv.* Inopiné, imprévu: à l'imprévu, au dépourvu.

Վաղակաւոր (ի, աւ) *s, et adj.* Épée: armé, ou fourni d'une épée.

Վաղահաս (ի, իւ) *adj.* Hâtif, précoce, prématuré: soudain, subit, prompt.

Վաղահասիկ, *adj, ind.* *Voyez* Վաղահաս :

Վաղահասուկ, *adj, ind.* *Voyez* Վաղահաս :

Վաղահոգակ, *adj, ind.* Qui pourvoit.

Վաղամուսիկ, *adj, ind.* Qui est mort prématurément, ou jeune.

Վաղայ, *int.* Hélas! Վաղ վաղայ, hélas!

Վաղարարոյց, *adj, ind.* Վաղարարց լինել, Se lever matin, ou fort matin.

Վաղանցիկ, *adj, ind.* Passager, transitoire, fugitif, momentané, instantané.

Վաղաւեր, *adj, ind.* Qui est bien-
tôt ruiné.

Վաղափութ, *adj, ind.* Qui est tom-
bé, ou bientôt ruiné.

Վաղեմի, *adj, ind.* Ancien, vieil,
vieux.

Վաղիւ (*ղուի*) *s, et adv.* Demain,
lendemain, le jour d'après, le jour
suivant. **Զինի վաղուին**, après-de-
main. **Վաղին**, առ **վաղիւ**, 'ի **վա-
ղիւ** ou 'ի **վաղիւ անդր**, demain,
le jour suivant, à demain.

Վաղձան Voyez **Վախձան**.

Վաղնչուց, *adj, ind, et adv.* An-
cien: anciennement. 'ի **վաղնչուց հե-
տէ**, anciennement, long tems aupa-
ravant.

Վաղորդասի (*ի* ou *ոյ*, *իւ* ou *ով*)
s, et adv. Matin.

Վաղորդեայն, *s, ind, et adv.*
Matin.

Վաղորդեան (*ենի*, *ենիւ*) *s, et
adv.* Matin.

Վաղուեան, *adj, ind.* Ancien: qui
appartient au jour suivant.

Վաղուց, *ընդ վաղուց, վաղուց
հետէ*, 'ի **վաղուց հետէ**, *adv.* Ja-
dis, anciennement, long tems aupa-
ravant.

Վաղվաղ, *adj, ind, et adv.* Vîte,
à la hâte.

Վաղվաղակ (*ի*, *աւ*) *adj.* Vîte,
qui a de la hâte, preste.

Վաղվաղակի, *adv.* Bientôt, aus-
sitôt, subitement, incontinent, tout
à l'heure, prestement, à la hâte.

Վաղվաղել (*եմ*, *եցի*) *v, n.* Se
hâter, avoir de la hâte.

Վաղվաղենկեց, *adj, ind.* Qui jê-
te à la hâte.

Վաղվաղուկ, *adj, ind, et adv.*
Preste, vîte, qui se hâte: prestement,
à la hâte.

Վաղվաղուն, *adj, ind.* Voyez
Վաղվաղուկ.

Վաղր (*ղեր*, *ղերք*) *s.* Sabre.

Վաղրաւոր (*ի*, *աւ*) *adj.* Fourni
d'un sabre.

Վաղբալ: **Վաղբալ ընդ առա-
ւումն**, *adv.* Fort matin.

Վաճառ (*ի*, *աւ*) *s.* Commerce de
marchand, négoce, trafic: marchan-
dise, espèces, denrées: marché, ven-
te, achat, prix; étalage; négocia-
tion, traité: mercerie: marché, hal-
le, foire. **Վաճառ լինել**, être vendu.

Վաճառածողով (*ոյ*, *ով*) *s.* Mar-
ché, foire.

Վաճառական (*ի*, *աւ*) *s, et adj.*
Marchand, négociant, trafiquant, com-
merçant; acheteur.

Վաճառականութի (*թիւ*, *թիւ*) *s.*
Commerce, négoce, trafic, marchan-
dise. **Վաճառականութիւն անել**,
faire commerce, commercer, négoc-
ier, trafiquer.

Վաճառակից (*կցի*, *կցաւ*) *adj,*
et s. Qui est en commerce avec un
autre marchand, correspondant, as-
socié.

Վաճառակուր, *adj, ind.* Vendu,
ou qui vend misérablement.

Վաճառանոց (*ի*, *աւ*) *s.* Marché,
halle, apport.

Վաճառաւոր (*ի*, *իւ*) *s.* Mar-
chand: marché. **Վաճառաւոր լի-
նել**, faire commerce, marchander,
trafiquer; gagner.

Վաճառաւորիկ, *adj, et s, ind.*
Voyez **Վաճառաւոր**.

Վաճառաւորութի (*թիւ*, *թիւ*) *s.*
Marchandise, trafic, négoce, commer-
ce; lucre, gain.

Վաճառաւորեա (*ի*, *աւ*) *s.* Chef,
ou président des marchands.

Վաճառաւորի (*ղույ*, *ղեաւ*) *s,*
et adj. Place marchande, marché,
halle, foire.

Վաճառարան (*ի*, *աւ*) *s.* Halle,
marché.

Վաճառարկու (*ի*, *աւ*) *s.* Cour-
tier, entremetteur, agent; maqui-
gnon.

Վաճառարկութի (*թիւ*, *թիւ*) *s.*
Courtage, entremise; maquignonage.

Վաճառել (*եմ*, *եցի*) *v, a.* Ven-
dre, débiter; aliéner; livrer, délivrer,
trahir.

Վաճառիկ, *adj, ind.* Vendu. **Վա-
ճառիկ լինել**, se vendre, être vendu.

Վաճառումն (*ումն*, *ումն*) *s.*
Vente, débit.

Վայ (*ի* ou *ոյ*, *իւ* ou *ով*) *s.* Cri,
hurlement: malheur, misère.

Վայ, *int.* Ouais! hélas! ouf!

Վայել (*եմ*, *եցի*) *v, n.* Crier,
hurler, piauler.

Վայել է: **Վայել է**, Il est conve-
nable.

Վայելել (*եմ*, *եցի*) *v, a, et n.*
Jouir de, posséder, avoir la jouissan-
ce, savourer, goûter avec plaisir.

Վայել

Վայելցուցանել (հմ, ցուցի) v, թ. Faire jouir de.

Վայելուած (ոյ, տլ) s. Jouissance, possession, plaisir.

Վայելուէ, adj, ind. Convenable, convenant, propre; congru; décent, bienséant, commode, sortable, honnête; gent; bien fait; joli, poli, net, bien arrangé; sésant; conforme, proportionné, gentil, agréable, avenant, gracieux; noble; pertinent; juste.

Վայելաւար, adv. Convenablement, décentement, gentiment, joliment, honnêtement, proprement, poliment; gracieusement, noblement; pertinemment, dignement, justement, bien.

Վայելաւէղ, adj, ind. Avenant, bien fait, joli, gracieux.

Վայելաւայրի (դուշի, դուշի) adj, comp. Plus convenable.

Վայելաւարդ, adj, ind. Bien orné, poli.

Վայելաւոր (ի, աւ) adj. Voyez Վայելուէ:

Վայելաւորութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s. Convenance, bienséance, décence, honnêteté, gentillesse.

Վայելաւորութիւն, adj, ind. Avenant, bien fait, gracieux, agréable.

Վայելաւորի (կցի, կցու) adj. Conforme, qui a la même grace.

Վայելաւորակ, adj, ind. Qui a une belle taille, bien fait.

Վայելաւորաւ (ամ, արցոյ) v, ո-ք. Convenir, être convenable, ou à propos.

Վայելաւոր (նայ, նք) s, pl. Voyez Վայելուած et Վայելութիւն:

Վայելաւարած, adj, ind. Bien étendu.

Վայելաւոր, adj, ind. Voyez Վայելաւորի:

Վայելաւորութիւն, adj, ind. Bien feuillu.

Վայելաւորացանել (հմ, ցուցի) v, թ. Rendre convenable, proportionner, ajuster, accommoder; orner, embellir, décorer.

Վայելութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s. Beauté, grace; convenance, bienséance, proportion, décence, honnêteté, gentillesse; rapport, conformité; décoration; decorum; dignité, noblesse; propriété; prestance: jouissance, délices, plaisir, commodité.

Վայելութիւն, adv. Voyez Վայելաւար:

Վայելութիւն (կց, կց) s, pl. Jouissance, possession, délices, plaisir, commodité.

Վայել (հմ, կցի) v, թ. Vider, faire sortir du corps, pousser, faire couler, ou tomber.

Վայելիւն, s, ind. Excretion.

Վայելիւն, s, ind. Cri, hurlement.

Վայել (ի, աւ) s. Endroit, lieu, place, espace, étendue, part, terrain; environs; état; moment; assemblée.

Յայտ Վայելի, ici, en ce lieu-ci; à présent: Մինչ ցայ Վայել, jusqu'ici, jusqu'à cet endroit; jusqu'à présent. ի մի Վայել ժողովի, s'assembler, se rendre en un lieu.

Յոր Վայել, en quel endroit. Չվայել յածիւ, se porter, ou regarder alentour. Մի Վայել, miel sauvage.

Ի վայել, en bas, sous, dessous. Վայել մի ou աւ Վայել մի, un moment, un peu de tems.

Վայելաւոր (ի, կւ) adj. Qui parle inutilement.

Վայելաւոր (ի, աւ) adj. Descendu, porté du haut en bas.

Վայելաւորի (հմ, կցի) v, թ. Faire descendre, descendre, pousser du haut en bas.

Վայելաւորի (հմ, բնայ) v, ո-ք. Descendre, aller, être porté du haut en bas.

Վայելաւորակ (ի, աւ) adj. Désert, insulte; qui demeure en bas.

Վայելաւորակի (հմ, կցոյ) v, ո-ք. Habiter, demeurer, faire son séjour en bas.

Վայելաւոր (ի, աւ) adj. Sauvage, fier, féroce, farouche.

Վայելաւորի (իմ, յեցոյ) v, ո-ք. Voyez Վայելաւորի:

Վայելաւորաւ (ամ, դարցոյ) v, ո-ք. Devenir sauvage, farouche, ou rude.

Վայելաւորաւ, adj, ind. Sauvage, insulte.

Վայելաւորութիւն (աթի, աթաւ) s. Cour, préau, vestibule.

Վայելաւոր, adj, ind. Voyez Վայելաւոր:

Վայելաւորի (դուշի, դուշի) adj, comp. Inférieur.

Վայելաւորութիւն (ԹԷ, ԹԲ) s. Fiercé, féroce, rudesse.

Վայրապար, *adj, ind, et adv.* Vain, inutile : en vain, vainement, inutilement, au hasard.

Վայրապարական, *adj, ind.* Voyez **Վայրաբան :**

Վայրասուզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Précipiter.

Վայրասուզումն (*զման, զմամբ*) *s.* Précipitation.

Վայրասուն Voyez **Վայրապարսուն :**

Վայրավաթն, *adj, ind.* Dispersé, jeté çà et là.

Վայրավաթումն (*անման, անըմամբ*) *s.* Dispersion.

Վայրակու (*ի, աւ*) *s.* Anus, fondement.

Վայրափակ, *adj, ind.* Circonscrit, borné, limité, environné.

Վայրաքարլ, *adj, ind.* Qui tire en bas; vil, bas, mondain.

Վայրաքաղալթ (*թէ, թք*) *s.* Action de tirer en bas; attachement aux vanités du monde; vileté, bassesse.

Վայրեկութի (*թէ, թք*) *s.* Descente, courant.

Վայրենաբարդ (*ի, իւ*) *adj.* Sauvage, inculte, rustique, rude, farouche, fier, peu traitable, peu sociable.

Վայրենադոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Plus, ou très-sauvage, fier, féroce.

Վայրենական (*ի, աւ*) *adj.* Sauvage.

Վայրենակեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui mange des bêtes sauvages.

Վայրենամիտ, *adj, ind.* Farouche, féroce, inculte, grossier, rustre, sauvage.

Վայրենանալ (*ամ, նացոյ*) *v, n-p.* Devenir sauvage, farouche, fier, rude.

Վայրենիկ (*իւ, նեցոյ*) *v, n-p.* Voyez **Վայրենանալ :**

Վայրենութի (*թէ, թք*) *s.* Fiereté, férocité, indocilité.

Վայրժեար ou **Վարժեար** Voyez **Վարժապետ :**

Վայրիկ մի, *adv.* Un moment, un peu de tems.

Վայրիկ մի եւ, *adv.* Un peu de tems.

Վայրիկան (*ենի, ենիւ*) *s.* Moment, minute, instant, point.

Վայրիկեան ou **Վայրիկեան մի,** un moment, un peu de tems.

Վայրիկեան ժաւանակի, 'ի միւտ' **Վայրիկեան ժաւանակի** ou 'ի վայրիկեան ժաւանակի (*ի, աւ*) *adj.* Momentanée, instantanée.

Վան Voyez **Վանք :**

Վանական (*ի, աւ*) *adj, et s.* Conventuel, claustral, monastique, cénobitique; cénobite, moine, religieux; prieur, supérieur, abbé.

Վանականութիւն (*թէ, թք*) *s.* Conventualité; religion, ordre; supériorité, dignité, charge d'un prieur.

Վանակեց (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui demeure dans le même couvent, ou dans le même logis.

Վանահայր (*հոր, հարք*) *s.* Prieur, supérieur, abbé.

Վանապան (*ի, աւ*) *s.* Garde d'une maison, d'un logis; garde-meuble.

Վանասու (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Վանասուր :**

Վանասուր (*արի, արաւ*) *s.* Hôte, hôtelier; hospitalier.

Վանք Voyez **Վանի :**

Վանգակ (*ի, աւ*) *s.* Grille; treillis,alousie; claire-voie; cancel, balustrade; cage; panier.

Վանգակադործ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Fait de barreaux, treillissé, grillé; grille, treillis; balustrade, balustre; cage.

Վանգակապար, *adj, ind.* Fourni de barreaux, de grille, de treillis.

Վանգակապար, *adj, ind.* En forme d'une grille, d'un treillis.

Վանգակապար (*ի, աւ*) *adj, et s.* Voyez **Վանգակադործ :**

Վանգակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Griller, treillisser.

Վանգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ruiner, détruire.

Վանգումն (*զման, զմամբ*) *s.* Ruine, destruction.

Վանիկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Pousser, expulser, chasser, débusquer; pour suivre; vaincre, surmonter; combattre, attaquer.

Վանիկ, i, pl, ind. Les maisons, les

les habitations, les hôtelleries.

Վանկրեյ (բիցու, բիցամբ) *s.* Maître d' hôtel, de maison, hôte, hôte-
telier.

Վանի Voyez Ան վանի :

Վանկ (Ի, Իւ) *s.* Son, voix : syllabe.

Վանկեւ (եմ, եցի) *v, a.* Former des syllabes, épeler.

Վանդախան (Ի, աւ) *adj.* Ex-
pulsif, répulsif.

Վանորայք ou Վանորայք (բից, բիցեք) *s, pl.* Les couvens, grand nombre de couvens, de maisons.

Վանուսն (վանման, վանմամբ) *s.* Expulsion, répulsion, poussée.

Վանք (նայ ou նից, նիւք) *s, pl.* Couvent, monastère, cloître : loge-
ment, logis, habitation, maison; hô-
tel; hôtellerie : cabanne, hutte : é-
table.

Վաշ, int. Brave! courage! oh! ho!
fi! Վաշ Վաշ, oh! oh!

Վաշխ (Ի, Իւ) *s.* Usure, intérêt,
profit illégitime.

Վաշխառ (Ի, աւ) *adj, et s.*
Usurier; agioteur.

Վաշխառթի (Թե, Թք) *s.* Usu-
re; agiotage.

Վաշխավաճառ (Ի, աւ) *adj, et*
v. Voyez Վաշխառ :

Վաշխեւ (եմ, եցի) *v, a, et n.*
Prêter à usure; agioter.

Վաշտ (ու, ու) *s.* Bandes, trou-
pes de gens de guerre.

Վաշտան (Ի, աւ) *s.* Voyez Վաշտ :

Վառ (Ի, Իւ) *adj, et s.* Ardent,
allumé, enflammé; luisant, clair,
brillant : feu, ardeur : ornement splen-
dide, armure : ton grave (en mu-
sique).

Վառապան Voyez Վարապան :

Վառարան (Ի, աւ) *s.* Foyer, a-
tre, cheminée.

Վառեակ (եկի, եկաւ) *s.* Pou-
lette, jeune poule, poularde; poulet.

Վառեւ (եմ, եցի) *v, a.* Allu-
mer, enflammer : armer, fournir d'
armes.

Վառեցուցանեւ (եմ, ցուցի) *v,*
z. Voyez Վառեւ :

Վառիւ (իմ, աեցայ) *v, n-p.* S'al-
lumer, prendre feu, s'enflammer;
flamboyer, briller : s'armer.

Վառուած (ղյ, ող) *s.* Armure.

Վառուսն (ուման, ումամբ) *s.* In-
flammation.

Վառդ (Ի, Իւ) *s.* Poudre à char-
ger les armes à feu.

Վասիրիսկոս (Ի, Իւ) *s.* Basilic:
Voyez Քարա :

Վան, *pro.* Pour, à cause de,
pour l' amour, en considération; par;
quant à; touchant, concernant, sur
le sujet de. Վանն սիրոյն Աստուծոյ,
pour l' amour de Dieu. Վանն իմ,
pour moi; quant à moi. Վանն թե,
թե ինչ յանցանայ, pour une légère
faute. Վանն երկիւղի, par crainte.
Վանն այն, վանն այնք, վանն այ-
նորիկ. Վանն այդք, վանն այդորիկ.
Վանն այդք, վանն այսորիկ, c'est
pourquoi, pour cet effet, pour oela,
à cause de quoi. Վանն զի, à cause
que, parceque, car. Վանն էի, վանն
սիր, pourquoi? pour quelle cause?
comment? Վանն որոյ, pourquoi,
c'est pourquoi, c'est donc pourquoi,
à cause de quoi, donc, par consé-
quent, partant.

Վաստակ (ղյ, ող) *s, et adj.* Fa-
tigue, travail, labeur, peine : fatigué,
travaillé. Վաստակ լինեւ, fatiguer,
travailler.

Վաստակաբեկ, *adj, ind.* Lassé,
fatigué, las, recru, harassé. Վաս-
տակաբեկ առնեւ, lasser, fatiguer,
harasser.

Վաստակակից (կցի, կցաւ) *adj,*
et s. Qui travaille avec un autre.

Վաստակասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.*
Qui aime le travail, laborieux.

Վաստակաւոր (Ի, աւ) *adj.* Qui
fatigue, qui travaille, qui se donne
de la peine, laborieux.

Վաստակեւ (եմ, եցի) *v, n.* Vo-
yez Վաստակիւ :

Վաստակիւ (իմ, կեցայ) *v, n-p.*
Fatiguer, travailler, se donner de la
peine : se lasser.

Վազաշ ou Վաւաշ (Ի, Իւ) *adj.*
Luxurieux, libidineux, lascif, disso-
lu, impudique, lubrique, obscène,
paillard.

Վազաշոս ou Վաւաշոս (Ի, աւ)
adj. Voyez Վազաշ :

Վազաշոտութի ou Վաւաշոտութի
(Թե, Թք) *s.* Luxure, lubricité,
lascivité, impudicité, incontinence,
paillardise, obscénité.

Վատ (Ի, աւ) *adj.* Mauvais, mé-
chant; vil, bas; poltron, lâche, pu-
sillanime; pagnote; fainéant, pares-
seux,

seux, cagnard : Voyez ծՆՆԼ :
 Վատաբախտ (ի, էւ) *adj.* Mal-
 heureux, infortuné.
 Վատաբախտիկ, *adj, ind.* Voyez
 Վատաբախտ :
 Վատաբախտութի (թէ, Թք) *s.*
 Malheur, infortune.
 Վատաբախտիկ, *adj, ind.* Voyez
 Վատաբախտ :
 Վատապղծ, *adj, ind.* Ignoble,
 bas, roturier.
 Վատապղծութի (թէ, Թք) *s.* Bas-
 sesse, roture.
 Վատախառն, *adj, ind.* De mau-
 vaise qualité, mauvais, nuisible.
 Վատախորհուրդ, *adj, ind.* Qui
 pense mal, méchant.
 Վատակերպ (ի, էւ) *adj.* Diffor-
 me, laid, mauvais.
 Վատահամբաւ (ի, էւ) *adj.* In-
 fame, diffamé.
 Վատահամբաւեւ (եմ, էցի) *v, a.*
 Diffamer, décrier.
 Վատահամբաւութի (թէ, Թք)
s. Infamie, ignominie, infamation.
 Վատանալ (ամ, ապայ) *v, n-p.*
 Devenir mauvais, se gâter : s'aca-
 guarder, fainéanter, caguarder.
 Վատանախանձ, *adj, ind.* Envieux,
 méchant, malicieux.
 Վատանիւթ Voyez Չարանիւթ :
 Վատանշան, *adj, ind.* Noté, in-
 fame.
 Վատանուն, *adj, ind.* Infame,
 diffamé, décrié, ignominieux.
 Վատանորհ, *adj, ind.* Malheu-
 reux, mauvais, désagréable.
 Վատառողջ, *adj, ind.* Malsain,
 infirme, de mauvaise complexion; ma-
 lingre, maladif, valétudinaire, lan-
 goureux.
 Վատառու (ի, աւ) *adj.* Hébété,
 pesant, émoussé, obtus.
 Վատասիրտ (սրտի, սրտաւ) *adj.*
 Sans courage, qui manque de cœur,
 pusillanime, lâche, poltron, pagnote.
 Վատասրտիկ (եմ, տեցայ) *v, n-p.*
 Manquer de cœur, perdre le courage,
 se décourager.
 Վատասրտութիւն (թէ, Թք) *s.*
 Manque de courage, pusillanimité,
 lâcheté, poltronnerie, abattement de
 courage.
 Վատատոհմիկ, *adj, ind.* Voyez
 Վատապղծ :
 Վատափառ Voyez Չարափառ :

Վատափառութի Voyez Չարա-
 փառութի :
 Վատեւ (եմ, էցի) *v, a, et n.*
 Affaiblir, débilitier : s'affaiblir, man-
 quer, perdre ses forces.
 Վատեար (ի, աւ) *adj.* Mauvais,
 méchant, qui n'est pas bon, bas,
 vil, brut, indigne, deshonnête, per-
 vers, dépravé, vilain, méprisable.
 Վատեարադոյն (դունի, գունիւ)
adj, comp. Pire, plus méchant. Վատ
 Թարադոյն, pis, plus désavanta-
 geusement.
 Վատեարադործ (ի, աւ) *adj.*
 Méchant, malicieux.
 Վատեարադդիկ Voyez Վատապղծ :
 Վատեարական (ի, աւ) *adj.* Vo-
 yez Վատեար :
 Վատեարանալ (ամ, բացայ) *v,*
n-p. Empirer, dégénérer, s'abatardir,
 se gâter, déchoir; s'affaiblir, man-
 quer, s'abattre.
 Վատեարացուցանել (եմ, ցուցի)
v, t. Voyez Վատեարել :
 Վատեարել (եմ, էցի) *v, a.* Em-
 pifier, détériorer, faire dégénérer, cor-
 rompre, gâter, altérer : affaiblir, a-
 battre, convaincre, mépriser.
 Վատեարութի (թէ, Թք) *s.* Em-
 pirance, détérioration, déperissement,
 altération, abatardissement, dégéné-
 ration; bassesse, vilete, affaiblisse-
 ment, débilitation.
 Վատիւ (եմ, տեցայ) *v, n-p.* S'af-
 faiblir, se débilitier, manquer, per-
 dre ses forces.
 Վատանական (ի, աւ) *adj.* Qui
 consume, prodigue, qui dissipe.
 Վատնել (եմ, էցի) *v, a.* Dissi-
 per, consumer, consommer, gaspil-
 ler, dilapider, fripper, prodiguer, en-
 gloutir, éparpiller, épuiser, manger,
 perdre; disperser.
 Վատնիւ (նի, նաւ) *adj, et s.*
 Prodigue, gaspilleur, dissipateur, dé-
 pensier.
 Վատնուիւն (անման, անմեծ) *s.*
 Dissipation, consommation, gaspilla-
 ge, dilapidation, prodigalité, épuise-
 ment, éparpillement, perte, dégât;
 dispersion.
 Վատշուէր (ւերի, ւերաւ) *adj.*
 Mauvais, méchant, malicieux, mal-
 heureux.
 Վատութի (թէ, Թք) *s.* Méchan-
 ceté, mauvais état, vilete, lâcheté,
 pol-

potrommerie, pagnoterie, pusillanimité; fainéantise, paresse.

Վար, *s, ind.* Labour, labourage, culture. 'Ի վար արկանել, cultivate, exercer, pratiquer, user.

Վարագոյր (գուրի, գուրաւ) *s.* Rideau, voile, store; courtine, custode.

Վարագուրածիգ, *s, ind.* Rideau, courtine, custode.

Վարագուրել (եմ, եցի) *v, a.* Voiler, couvrir, cacher.

Վարաղ (աւ, աւ) *s.* Sanglier, porc sauvage.

Վարաղական, *adj, ind, et adv.* En forme d'un sanglier.

Վարաղակերտ, *adj, ind, et adv.* Voyez Վարաղանման:

Վարաղանման, *adj, ind, et adv.* Qui ressemble à un sanglier, en forme d'un sanglier.

Վարաղաջեղ (ի, աւ) *s.* Nerve de sanglier.

Վարաղատեսակ (ի, աւ) *adj.* Voyez Վարաղանման:

Վարաղեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Faire devenir un sanglier, faire enrager.

Վարաղենի (նւղ, ննաւ) *s.* Chair, ou peau d'un sanglier.

Վարաղորէն, *adv.* Comme un sanglier.

Վարակել (եմ, եցի) *v, a.* Infecter; renfermer, envelopper; saisir.

Վարակուծն (կման, կմամբ) *s.* Infection.

Վարան Voyez Վարանք:

Վարանական (ի, աւ) *adj.* Irrésolu, indéterminé, perplexe, douteux, incertain, flottant, chancelant.

Վարանել (եմ, եցի) *v, a.* Obséder, posséder, saisir, prendre, obtenir, attraper: Voyez Վարանիլ:

Վարանեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Jeter dans l'incertitude, rendre perplexe, embarrasser.

Վարանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Être obsédé, saisi, ou attrapé: hésiter, être incertain, vaciller, flotter, se trouver en perplexité, s'embarrasser.

Վարանուծն (նման, նմամբ) *s.* Voyez Վարանք:

Վարանք (նայ, նոք) *s, pl.* Perplexité, embarras d'esprit, hésitation, incertitude, doute, vacillation,

irrésolution, indétermination. 'Ի վարան մտանել, hésiter, être incertain, être dans une grande perplexité.

Վարապան (ի, աւ) Voyez Վարապանակ:

Վարապանակ (ի, աւ) *s.* Saie, huppelande; armure, cuirasse: cavesson, musserolle.

Վարապական (ի, աւ) *adj.* Dissipé, dispersé, vagabond, erré.

Վարապել (եմ, եցի) *v, a.* Dissiper, disperser, détruire.

Վարապուծն (աման, ամամբ) *s.* Dissipation, dispersion, destruction.

Վարդ (ի, իւ) *s.* Rose.

Վարդաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui produit des roses, abondant en roses.

Վարդադեղ, *adj, ind.* Joli comme une rose.

Վարդագոյն, *adj, ind.* De couleur de rose, rouge, rosé.

Վարդախդ (ի, իւ) *s.* Voyez Հարսանիք:

Վարդաշատակ, *adj, ind.* Pavé, ou couvert de roses.

Վարդապետ (ի, աւ) *s.* Docteur, maître, précepteur.

Վարդապետաբար, *adv.* En maître, magistralement; dogmatiquement.

Վարդապետական (ի, աւ) *adj.* Doctoral; doctrinal; didactique; dogmatique; préceptorial. Վարդան վարդապետական, doctorat; préceptoriat.

Վարդապետարան (ի, աւ) *s.* Lieu où l'on enseigne, école; qui sert à enseigner.

Վարդապետել (եմ, եցի) *v, a.* Enseigner, endoctriner, instruire; catéchiser.

Վարդապետութի (ութ, օք) *s.* Doctrine, enseignement, instruction, précepte, maximes, sentiment; leçon; dogme: doctorat; préceptoriat: catéchisme, prône.

Վարդապետուհի (հւղ, հնաւ) *s, f.* Maîtresse, celle qui enseigne.

Վարդապետորէն, *adv.* Voyez Վարդապետաբար:

Վարդավառ (ի, իւ) *s.* Transfiguration: Voyez Սլակերդութի:

Վարդատեսակ, *adj, ind.* Qui ressemble à une rose.

Վարդարան (ի, աւ) *s.* Rosaire, grand chapelet.

Վարդենի (նոյ, նեաւ) *s.* Voyez Վարդենի :

Վարդենի *s.*, *ind.* Rosier.

Վարել (եմ, եցի) *v.*, *n.* Pousser, faire aller, porter; mener, conduire, guider; chasser, pousser dehors, expulser, déposséder: bander, tendre, tirer: cogner, ficher: labourer, façonner, cultiver: administrer, gouverner, régir, commander, avoir l'administration; manier, exercer, pratiquer, faire les fonctions d'une charge; user, employer, se servir: traiter. Վարել զԺի, ramer, voguer. 'ի գերութի ou գերի վարել, captiver, rendre captif, faire prisonnier, conduire en esclavage. Վարել ըզկեանս, mener la vie, vivre. Վարել զնսնապարհ, se conduire, cheminer, marcher, aller. Վարել 'ի խաղաղութի, pacifier, mettre la paix, apaiser, accommoder. Դատ վարել, agir contre quelqu'un, poursuivre en justice; être en cause. Տարապարհակ վարել, forcer, pousser, presser, obliger. Վարել զնաւ, naviguer, mener, conduire un vaisseau. Վարել մտայ, conjecturer, juger, penser.

Վարժ (ի, իւ) *adj.* Pratiqué, exercé, versé, érudit.

Վարժապետ (ի, աւ) *s.* Professeur, lecteur; régent; maître, magister; précepteur: gymnasiarque.

Վարժապետական (ի, աւ) *adj.* Doctoral, en maître.

Վարժարան (ի, աւ) *s.* École; gymnase.

Վարժաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Վարժ :

Վարժել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Exercer, dresser, instruire, former; pratiquer.

Վարժել (իմ, ժեցայ) *v.*, *n-p.* S'exercer, s'instruire; acquérir, s'acquérir.

Վարժութի (թի, թի) *s.* Exercice, pratique, instruction, discipline, culture, érudition.

Վարժք (ժից, ժիւք) *s.*, *pl.* Voyez Վարժութի: Պետ վարժից Voyez Վարժապետ :

Վարիլ (իմ, ըեցայ) *v.*, *n-p.* Se conduire, se porter, aller; agir, s'appliquer; pratiquer, s'exercer; traiter. Զհետ վարիլ, poursuivre.

Վարիւ (ընի, ըլաւ) *adj.*, *et s.*

Qui conduit, conducteur; directeur, gouverneur; qui pratique, qui emploie: Voyez Վարակ :

Վարկ (ի, իւ) *s.* Conjecture, opinion, avis; estime, réputation.

Վարկադրել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Voyez Վարկանել :

Վարկածք (ծից, ծիւք) *s.*, *pl.* Conjecture, opinion.

Վարկանել (եմ, վարկայ) *v.*, *a.*, *et n.* Conjecturer, juger, presumer, s'aviser, penser, songer, estimer, réputer: compter.

Վարկադրակ, *adj.*, *ind.*, *et adv.* Vain, inutile, frivole, chimérique; vil, bas, abject, méprisable: en vain, inutilement; par hasard, par accident; simplement; gratuitement.

Վարձ (աւ, աւ. ou plutôt Վարձք, ձույ, ձուք) *s.*, *pl.* Loyer; salaire, apportage, peine; rétribution, récompense, paiement: gages, prix, convention: ferme, louage, bail, amodiation, fermage, location: fret, nolis, noliement. 'ի վարձու ունել ou առնուել, prendre à ferme, à louage, affermer, louer, amodier: fréter, nolisier. 'ի վարձու տալ, donner à ferme, à louage, affermer, louer, amodier, arrenter, bailler à ferme, acenser. Վարձադրականել, contracter, faire une convention.

Վարձանդիք (դրի, դրաւ) *adj.* Qui demande son salaire; mercenaire.

Վարձակ (ի, աւ) *s.*, *f.* Chanteur; celle qui joue d'un instrument de musique.

Վարձահատոյց, *adj.*, *ind.* Remunérateur.

Վարձանք (նոյ, նոք) *s.*, *pl.* Salaire, rétribution: dot; biens paraphernaux.

Վարձադրել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Remunérer, récompenser.

Վարձադրութիւն (թի, թի) *s.* Remunération, récompense.

Վարձաւոր Voyez Վարժաւոր :

Վարձել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Louer, prendre à louage, fermer; contracter. Վարձել զնաւ, fréter, affréter, nolisier. Վարձել զկիւ, doter.

Վարձիլ (իմ, ձեցայ) *v.*, *a.*, *et n.* Voyez Վարձել :

Վարձկան (ի, աւ) *s.* Mercenaire, homme de journée, journalier; vernal

առ. Իբրև զվարձան, mercenairement.

Վարձանել (եմ, եցի) v, a. Louer, prendre à louage.

Վարձանեցուցանել (եմ, ցուցի) v, i. Voyez Վարձանել:

Վարձանիլ (եմ, նեցայ) v, ո-ր. Se louer, servir, ou travailler à prix d'argent.

Վարձանութիւն (թԷ, թՔ) s. État d'un mercenaire, d'un journalier, journée.

Վարձաւոր (ի, աւ) s. Mercenaire, journalier: fermier, locataire; censitaire, censier, amodiateur.

Վարս (ի, եւ) s. Rets, filet, lacet.

Վարնդենի (նայ, նեւաւ) s. Combres (plante).

Վարշակ (ի, աւ) s. Mouchoir; essuie-main, serviette; drap, linge; bandeau: amict.

Վարշակապատ (ի, աւ) adj. Enveloppé dans un drap, ou linge.

Վարոց (ի, աւ) s. Fouet, verge; éperon; instrument qui sert à pousser, ou à piquer: verge, membre viril.

Վարոցաւոր (ի, աւ) adj. Fourni d'un fouet, d'une verge, ou d'un éperon.

Վարուժան (ի, աւ) s, f. Tourterelle; femelle de pigeon.

Վարուն, adj, ind. Labouré, cultivé; usé, fréquenté. Վարուն ճառապահ, chemin de passage.

Վարունգ (րնդոյ, րնդով) s. Combres. Մանր վարունգ, cornichon. Վարունգ հնդկաց, giraumont.

Վարչութիւն (թԷ, թՔ) s. Gouvernement, direction, conduite.

Վարսադեղ (ի, աւ) adj. Feuillu.

Վարսադիտակ, adj, ind. Voyez Վարսաւոր:

Վարսակ (ոյ, ով) s. Avoine.

Վարսակաւ (ի, աւ) s. Bandeau, frontal.

Վարսամ (ի, աւ) s. Comète.

Վարսավեր (վերի, վերաւ) s. Barbier, celui qui rase le poil de la tête.

Վարսավերել (եմ, եցի) v, a. Raser, faire la barbe.

Վարսավերութիւն (թԷ, թՔ) s. Barberie, l'art de raser.

Վարսաւոր (ի, աւ) adj. Chevelu, qui porte beaucoup de cheveux: feuillu, touffu.

Վարսաւորել (եմ, բեցայ) v, ո-ր. Être en touffe.

Վարսել (եմ, եցի) v, a. Ficher, faire entrer par la pointe, enfoncer, piloter, planter.

Վարսք (սից, սիւք) s, pl. Chevelure, cheveux. Վարսք ծառաց, feuilles, chevelure des arbres. Վարսք լուսաւորաց, rayons des astres. Վարսք գիտաւորի, chevelure d'une comète.

Վարսիք (սեւաց, սեւք) s, pl. Haut-de-chausses, chausses, braie, culotte, caleçon, bas. Երկայն վարսիք, pantalon.

Վարք (բուց, բուք) s, pl. Vie, conduite.

Վարքա (ի, եւ) s. Barque, petit bateau.

Վաւաշ Voyez Վաժաշ avec ses dérivés.

Վաւաշ (ի, աւ) adj. Voyez Վաւերական:

Վաւերաբար, adv. Authentiquement, valablement, légitimement.

Վաւերական (ի, աւ) adj, et s. Authentique, valide, légitime: sceau, cachet; bague. Վաւերական առնել Voyez Վաւերացուցանել:

Վաւերականութիւն (թԷ, թՔ) s. Authenticité, validité, canonicité, solennité; validation, homologation, légalisation, ratification, entérinement.

Վաւերացուցանել (եմ, ցուցի) v, i. Authentifier, valider, ratifier, entériner, homologuer, légaliser, légitimer.

Վաւերութիւն Voyez Վաւերականութիւն:

Վեհ (ի, եւ) adj. Supérieur, grand, respectable, noble, généreux, excellent, sublime, haut, élevé, magnifique.

Վեհադոյն (գռնի, գռնիւ) adj, comp. Supérieur, sublime.

Վեհադն (դն, զամբ) adj. Noble.

Վեհանձն, adj, ind. Magnanime, noble, généreux, élevé.

Վեհանձնութիւն (թԷ, թՔ) s. Magnanimité, grandeur d'ame, noble, générosité, hauteur, élévation.

Վեհաժայր, adj, ind. Haut, élevé, sublime, magnifique.

Վեհափառ (ի, եւ) adj. Auguste, majestueux, glorieux, magnifique.

Վեհափառութիւն (թԷ, թՔ) s.

Ma-

Majesté, grandeur auguste et souveraine, magnificence.

Վեհեր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Վեհերոս** :

Վեհերել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Վեհերոսել** :

Վեհերել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Voyez **Վեհերոսել** :

Վեհերոս (ի, իւ) *adj.* Lâche, pusillanime, poltron, qui manque de courage, de cœur, craintif.

Վեհերոսել (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Se lâcher, s'abattre, se décourager, perdre le courage.

Վեհերոսութիւն (թէ, թք) *s.* Lâcheté, pusillanimité, poltronnerie, manque de courage, de cœur, timidité.

Վեհերութե Voyez **Վեհերոսութիւն** :

Վեղար (ի, աւ) *s.* Capuce, capuchon.

Վեղարատիկ Voyez **Վեղարատիկ** :

Վեղատասն (եց, իւք) *adj.* Seize.

Վեղատասնամեայ (մէի, մէիւ) *adj.* De seize ans.

Վեղատանկերորդ (ի, աւ) *adj, et adv.* Seizième : seizièmement.

Վեղատանկեթիւն (նեցուն, նեքումք) *s, pl.* Tous les seize.

Վեր : 'ի վեր, *adv.* Sus, dessus, en haut. 'ի վեր անդ, ou անդր, ci-dessus. 'ի վեր բերել, ou հանել, élever, hausser : découvrir, déceler. 'ի վեր ելանել, ou երևել, s'élever, se pousser, paraître : se découvrir.

Վերաբան (ի, իւ) *adj.* Analogique.

Վերաբանութիւն (թէ, թք) *s.* Analogie.

Վերաբեր (ի, աւ) *adj.* **Վերաբեր անել**. Élever, hausser.

Վերաբերական (ի, աւ) *adj.* Relatif.

Վերաբերել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, hausser : joindre : soutenir, porter : présenter, offrir : rapporter, apporter : référer.

Վերաբերել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* S'élever : se rapporter, se référer, appartenir, regarder, concerner.

Վերաբերութե (թէ, թք) *s.* Élévation ; présentation ; relation, rapport, appartenance.

Վերաբուսեալ (եղյ, ելով) *adj.* Repoussé, poussé de nouveau (en parlant d'une plante), produit.

Վերագայել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Se rapporter, se porter, venir.

Վերագլեկ (եմ, եցի) *v, a.* Anchever.

Վերագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Supérieur, plus haut : dessus, au-dessus, ci-dessus.

Վերագոյնել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Crier, faire une exclamation : prédire.

Վերագուշակել (եմ, եցի) *v, a.* Prédire.

Վերագրել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire dessus, ou sur : attribuer, rapporter.

Վերագրութե (թէ, թք) *s.* Inscription, titre.

Վերագրանալ (ամ, գարձայ) *v, n-p.* Retourner, s'en retourner.

Վերագառել (եմ, եցի) *v, a.* Mettre à la première place, faire surpasser les autres.

Վերագարծ (ի, իւ) *s.* Retour.

Վերադիտող (տողի, տողաւ) *s.* Inspecteur, qui regarde : évêque.

Վերագիր (դրի, դրաւ) *s.* Imposition, addition : épacte.

Վերագրական (ի, աւ) *adj.* Imposé, ajouté. **Վերագրական անուն**, surnom, épithète.

Վերագրել (եմ, եցի) *v, a.* Imposer, mettre dessus, ajouter, joindre.

Վերագրութե (թէ, թք) *s.* Imposition, addition, jonction ; superposition.

Վերագրեմու (աւմ, գգեցայ) *v, a.* Survétir.

Վերաթեկ (եմ, եցի) *v, n.* Voler en haut, prendre l'essor.

Վերածագող (դողի, դողաւ) *adj.* Qui fait reluire d'en haut.

Վերածածկել (եմ, եցի) *v, a.* Recouvrir ; couvrir, envelopper.

Վերածածկութե (թէ, թք) *s.* Couverture, enveloppe.

Վերածական (ի, աւ) *adj.* Analogique. **Վերածական իմաստ**, analogie.

Վերածայրել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Arriver au sommet, ou à la cime.

Վերածել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, hausser, porter en haut : réduire.

Վերածնել (եմ, եցի) *v, a.* Régénérer, faire renaître.

Վերածնութիւն (թէ, թք) *s.* Régénération, renaissance.

Վերածութե (թէ, թք) *s.* Réduction.

Վերականգնել (եմ, եցի) *v, a.*
Relever.
Վերակարգել (եմ, եցի) *v, a.*
Voyez **Վերադասել**.
Վերակարգաւ (ամ, դացի) *v, a.*
Réclamer, invoquer.
Վերակացու (ի, աւ) *adj, et s.*
Mis, ou posé sur; préposé: surintendant, intendant, inspecteur, prévôt, surveillant, préfet, président, principal, directeur, régent, administrateur, gouverneur, officier, commandant, qui a le soin, chargé.
Վերակացութիւն (թէ, թք) *s.*
Surintendance, intendance, inspection, présidence, prévôté, principalité, administration, gouvernement, direction, soin, charge.
Վերակենցաղել (եմ, եցի) *v, n-p.*
Revivre, ressusciter, revenir de la mort à la vie.
Վերակնել (եմ, եցի) *v, n.*
Recarder en haut.
Վերակոչել (եմ, եցի) *v, a.*
Rappeler, révoquer.
Վերահայեաց, adj, ind. Qui regarde en haut.
Վերահայցել (եմ, եցի) *v, a.*
Redemander; demander d'en haut.
Վերահանգուցանել (եմ, գուցի) *v, s.*
Reposer, faire reposer.
Վերահասու, adj, ind. Connaisseur, avisé, éclairé.
Վերաձայնել (եմ, եցի) *v, a.*
Appeler, nommer, prononcer; crier.
Վերաձայնութիւն (թէ, թք) *s.*
Crie, voix.
Վերաձգող (գողի, գողաւ) *adj.*
Qui étend.
Վերաձառել (եմ, եցի) *v, a.*
Dire, ou narrer auparavant.
Վերաձուռն (ձման, ձմամբ) *s.*
Surcroît, augmentation.
Վերամբառնալ (ամ, բարձի) *v, a.*
Élever, hausser: soutenir, supporter.
Վերամբարձ, adj, ind. Élevé, haut, soutenu.
Վերամբարձ տանիւ, soutenir, porter.
Վերամբարձ թռչել, voler en haut.
Վերամբարձան, adj, ind. Qui porte, qui conduit en haut.
Վերամբարձիչ, adj, ind. Qui élève, qui hausse.
Վերայ Voyez **ի վերայ**.
Վերանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.*
S'élever, monter; se lever.

Վերանորոգել (եմ, եցի) *v, a.*
Renouveler.
Վերանստիլ (իմ, սայ) *v, n-p.*
S'asseoir, se mettre; monter sur.
Վերանցեալ (ելոյ, ելով) *adj.*
Surpassé.
Վերաշուել (եմ, եցի) *v, n.*
Aller, voler en haut.
Վերապատուելի (լոյ, լեաւ) *adj.*
Révérend.
Վերապատուել (եմ, եցի) *v, a.*
Révérer, honorer, respecter.
Վերաւարել (եմ, եցի) *v, a.*
Envoyer en haut; renvoyer; envoyer.
Վերաւեալ (ելոյ, ելով) *adj.*
Élevé, haussé.
Վերաւոցել (եմ, եցի) *v, a.*
Élever, hausser.
Վերաւութի (թէ, թք) *s.*
Élévation, exhaussement.
Վերաւրանալ (ամ, սլացայ) *v, n-p.*
Voler en haut, essorer, prendre l'essor.
Վերաստեղծել (եմ, տեղծի) *v, a.*
Réciter, renouveler: trouver, inventer.
Վերապոյել (եմ, եցի) *v, a.*
Recouvrir; couvrir par dessus.
Վերատեսուչ (սչի, սչաւ) *s.*
Inspecteur: pourvoyeur.
Վերատրուծի (թէ, թք) *s.*
Rétribution: addition, augmentation.
Վերարկել (եմ, եցի) *v, a.*
Recouvrir, couvrir, pallier.
Վերարկու (ի, աւ) *s.*
Surtout, manteau: capote: couverture.
Վերարկու ձիոյ, housse; caparaçon.
Վերարկութի (թէ, թք) *s.*
Action de couvrir; couverture; palliation.
Վերացեալ (ելոյ, ելով) *adj.*
Élevé, exhaussé: abstrait.
Վերացուցանել (եմ, գուցի) *v, s.*
Élever, hausser, exhausser, enlever, lever en haut; lever, dresser: abstraire.
Վերացումն (ցման, ցմամբ) *s.*
Élévation, exaltation.
Վերացուցումն (ցման, ցմամբ) *s.*
Abstraction.
Վերացողել (եմ, եցի) *v, a.*
Épandre; épancher, verser d'en haut.
Վերափոխել (եմ, եցի) *v, a.*
Transporter, enlever, lever, porter en haut.
Վերափոխումն (խման, խմամբ)

Majesté, grandeur auguste et souveraine, magnificence.

Վեհեր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Վեհեր** :

Վեհերել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Վեհերումի** :

Վեհերել (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Voyez **Վեհերումի** :

Վեհերում (ի, իւ) *adj.* Lâche, pusillanime, poltron, qui manque de courage, de cœur, craintif.

Վեհերումի (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Se lâcher, s'abattre, se décourager, perdre le courage.

Վեհերումութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Lâcheté, pusillanimité, poltronnerie, manque de courage, de cœur, timidité.

Վեհերութի Voyez **Վեհերումութիւն** :

Վեղար (ի, աւ) *s.* Capuce, cachuchon.

Վեղարաւիկ Voyez **Վեղարաւիկ** :

Վեղարաւիկ (ից, իւք) *adj.* Seize.

Վեղարաւիկաւիկ (մէի, մէիւ) *adj.* De seize ans.

Վեղարաւիկորդ (ի, աւ) *adj, et adv.* Seizième : seizièmement.

Վեղարաւիկի (նեցուն, նեցունիք) *s, pl.* Tous les seize.

Վեր : 'ի վեր, *adv.* Sus, dessus, en haut. 'ի վեր անդ ou անդր, ci-dessus. 'ի վեր բերել ou հանել, élever, hausser : découvrir, décèler. 'ի վեր ելանել ou երեկել, s'élever, se pousser, paraître : se découvrir.

Վերաբան (ի, իւ) *adj.* Analogique.

Վերաբանութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Analogie.

Վերաբեր (ի, աւ) *adj.* **Վերաբեր առնել**, Elever, hausser.

Վերաբերական (ի, աւ) *adj.* Relatif.

Վերաբերել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, hausser : joindre : soutenir, porter : présenter, offrir : rapporter, apporter : référer.

Վերաբերիլ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* S'élever ; se rapporter, se référer, appartenir, regarder, concerner.

Վերաբերութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Élévation ; présentation ; relation, rapport, appartenence.

Վերաբուսեալ (եղյ, եղով) *adj.* Repoussé, poussé de nouveau (en parlant d'une plante), produit.

Վերադարձիլ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Se rapporter, se porter, venir.

Վերադարձիլ (եմ, եցի) *v, a.* Achever.

Վերադարձի (դունի, դունիւ) *adj, comp.* Supérieur, plus haut : dessus, au-dessus, ci-dessus.

Վերադարձիլ (եմ, եցի) *v, n, et a.* Crier, faire une exclamation : prédire.

Վերադարձակել (եմ, եցի) *v, a.* Prédire.

Վերադարձել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire dessus, ou sur : attribuer, rapporter.

Վերադարձի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Inscription, titre.

Վերադարձիլ (ամ, դարձայ) *v, n-p.* Retourner, s'en retourner.

Վերադարձիլ (եմ, եցի) *v, a.* Mettre à la première place, faire surpasser les autres.

Վերադարձ (ի, իւ) *s.* Retour.

Վերադարձի (տողի, տողաւ) *s.* Inspecteur, qui regarde : évêque.

Վերադարձի (դրի, դրաւ) *s.* Imposition, addition : épacte.

Վերադարձան (ի, աւ) *adj.* Imposé, ajouté. **Վերադարձան անուն**, surnom, épithète.

Վերադարձիլ (եմ, եցի) *v, a.* Imposer, mettre dessus, ajouter, joindre.

Վերադարձի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Imposition, addition, jonction ; superposition.

Վերադարձիլ (ամ, դեցայ) *v, a.* Survétir.

Վերաթեկ (եմ, եցի) *v, n.* Voler en haut, prendre l'essor.

Վերածագող (դողի, դողաւ) *adj.* Qui fait reluire d'en haut.

Վերածածիլ (եմ, եցի) *v, a.* Recouvrir ; couvrir, envelopper.

Վերածածիլութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Couverture, enveloppe.

Վերածական (ի, աւ) *adj.* Analogique. **Վերածական իմաստ**, analogie.

Վերածարձիլ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Arriver au sommet, ou à la cime.

Վերածել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, hausser, porter en haut : réduire.

Վերածնիլ (եմ, եցի) *v, a.* Régénérer, faire renaître.

Վերածնութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Régénération, renaissance.

Վերածութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Réduction.

Վերականգնել (եմ, եցի) *v, a.*
Relever.
Վերակարգել (եմ, եցի) *v, a.*
Voyer Վերադասել:
Վերակարգալ (ամ, գացի) *v, a.*
Réclamer, invoquer.
Վերակացու (ի, աւ) *adj, et s.*
 Mis, ou posé sur; préposé: surintendant, intendant, inspecteur, prévôt, surveillant, préfet, président, principal, directeur, régent, administrateur, gouverneur, officier, commandant, qui a le soin, chargé.
Վերակացութիւն (թե, թք) *s.*
 Surintendance, intendance, inspection, présidence, prévôté, principalité, administration, gouvernement, direction, soin, charge.
Վերակենցաղել (եմ, եցի) *v, n-p.*
 Revivre, ressusciter, revenir de la mort à la vie.
Վերակենել (եմ, եցի) *v, n.*
 Recarder en haut.
Վերակիւել (եմ, եցի) *v, a.*
 Rappeler, révoquer.
Վերահայեաց, adj, ind. Qui regarde en haut.
Վերահայցել (եմ, եցի) *v, a.*
 Redemander; demander d'en haut.
Վերահանգուցանել (եմ, գուցի) *v, i.*
 Reposer, faire reposer.
Վերահասու, adj, ind. Connaisseur, avisé, éclairé.
Վերաձայնել (եմ, եցի) *v, a.*
 Appeler, nommer, prononcer; crier.
Վերաձայնութիւն (թե, թք) *s.*
 Cri, voix.
Վերաձգող (գողի, գողաւ) *adj.*
 Qui étend.
Վերաձառել (եմ, եցի) *v, a.*
 Dire, ou narrer auparavant.
Վերաձուռն (ձման, ձմամբ) *s.*
 Surcroît, augmentation.
Վերամբառնալ (ամ, բարձի) *v, a.*
 Élever, hausser: soutenir, supporter.
Վերամբարձ, adj, ind. Élevé, haut, soutenu.
Վերամբարձ տանիւ, soutenir, porter.
Վերամբարձ թռուիչ, voler en haut.
Վերամբարձասն, adj, ind. Qui porte, qui conduit en haut.
Վերամբարձիչ, adj, ind. Qui élève, qui hausse.
Վերայ Voyer 'ի վերայ:
Վերահալ (ամ, բացայ) *v, n-p.*
 S'élèver, monter; se lever.

Վերանորոգել (եմ, եցի) *v, a.*
Renouveler.
Վերահասիլ (իմ, աայ) *v, n-p.*
 S'asseoir, se mettre; monter sur.
Վերանցեալ (ելոյ, ելով) *adj.*
 Surpassé.
Վերաջուել (եմ, եցի) *v, n.*
 Aller, voler en haut.
Վերապատուելի (լոյ, լեաւ) *adj.*
 Révérend.
Վերապատուել (եմ, եցի) *v, a.*
 Révéler, honorer, respecter.
Վերապրել (եմ, եցի) *v, a.*
 Envoyer en haut; renvoyer; envoyer.
Վերառեալ (ելոյ, ելով) *adj.*
 Élevé, haussé.
Վերառցել (եմ, եցի) *v, a.*
 Élever, hausser.
Վերառութի (թե, թք) *s.*
 Élévation, exhaussement.
Վերառանալ (ամ, սլացայ) *v, n-p.*
 Voler en haut, essorer, prendre l'essor.
Վերառեցնել (եմ, տեղի) *v, a.*
 Récrire, renouveler: trouver, inventer.
Վերապօզել (եմ, եցի) *v, a.*
 Recouvrir; couvrir par dessus.
Վերապատուլ (սլի, սլաւ) *s.*
 Inspecteur: pourvoyeur.
Վերաարութի (թե, թք) *s.*
 Rétribution: addition, augmentation.
Վերարկել (եմ, եցի) *v, a.*
 Recouvrir, couvrir, pallier.
Վերարկու (ի, աւ) *s.*
 Surtout, manteau: capote: couverture.
Վերարկու ձիոյ, housse; caparaçon.
Վերարկութի (թե, թք) *s.*
 Action de couvrir; couverture; palliation.
Վերացեալ (ելոյ, ելով) *adj.*
 Élevé, exhaussé: abstrait.
Վերացուցանել (եմ, ցուցի) *v, i.*
 Élever, hausser, exhausser, enlever, lever en haut; lever, dresser: abstraire.
Վերացումն (ցման, ցմամբ) *s.*
 Élévation, exaltation.
Վերացուցումն (ցման, ցմամբ) *s.*
 Abstraction.
Վերացողել (եմ, եցի) *v, a.*
 Répandre; épandre, épancher, verser d'en haut.
Վերափոխել (եմ, եցի) *v, a.*
 Transporter, enlever, lever, porter en haut.
Վերափոխումն (խման, խմամբ)

s. Assomption, enlèvement.

Վերաբարդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Publier, divulguer, annoncer, prêcher.

Վերբերիչ (*բն, բնաւ*) *adj.* Voyez **Վերբերող**.

Վերբերութի (*թի, թի*) *s.* Voyez **Վերբերումն**.

Վերբերումն (*բման, բմամբ*) *s.* Élévation; présentation; action de soutenir, ou de supporter.

Վերբերող (*բողի, բողաւ*) *adj, et s.* Qui soutient, qui supporte, qui porte.

Վերելակ ou **Վերելակ** (*ի, աւ*) *adj, et s.* Ascendant, qui monte, qui est monté.

Վերելակել (*եմ, եցի*) *v, n.* Monter. **Վերելակել սանդղակք**, escalader.

Վերելք (*լից, լիւք*) *s, pl.* Élévation, ascension; montée; montage; escalade; émergence.

Վերբրակ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui chante, qui loue. **Վերբրակ սաղմոսք**, psalmes graduels.

Վերբրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chanter, célébrer, louer.

Վերբրութիւն (*թի, թի*) *s.* Chant; épode.

Վերբրել (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.* Paraître, se pousser, naître, être produit.

Վերբրելթ, *adj, ind, et adv.* Apparent, superficiel: superficiellement.

Վերբրութի (*թի, թի*) *s.* Superficie, surface; apparence.

Վերբրութիկ, *adj, ind.* Voyez **Վերբրութի**.

Վերբրութիակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui contient, qui soutient, qui porte.

Վերբրութիւն (*իմ, բնկալայ*) *v, a.* Recevoir.

Վերբրութիւն (*եմ, եցի*) *v, a.* Représenter; présenter, offrir.

Վերբրակ (*ի, եւ*) *adj.* Qui reçoit; qui soutient, qui porte.

Վերբրակաւ, *adj, ind.* Voyez **Վերբրակ**.

Վերբրակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Repousser, rejeter.

Վերին (*բնայ, բնով*) *adj.* Supérieur, haut, qui est au-dessus; céleste: Voyez **Վերնական**.

Վեր 'ի վայր ou **'ի վեր և 'ի վայր**,

adv. Par le haut, et par le bas; çà et là, par tout, souvent. **Վեր 'ի վայր շրջել**, renverser, bouleverser, intervertir, troubler, confondre, déranger.

Վեր 'ի վերայ, *adj, ind, et adv.* Superficiel, apparent; superficiellement, en apparence.

Վերլուծական (*ի, աւ*) *adj.* Analytique.

Վերլուծանել (*եմ, լուծի*) *v, a.* Analyser, résoudre.

Վերլուծութի (*թի, թի*) *s.* Analyse, résolution.

Վերծանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ré-citer, lire.

Վերծանութի (*թի, թի*) *s.* Ré-citation, lecture.

Վերծանող (*նողի, նողաւ*) *adj, et s.* Lecteur, qui lit.

Վերծանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Aller, voler en haut.

Վերմակ (*ի, աւ*) *s.* Couverture de lit.

Վերլուծարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Վերառարկել**.

Վերնագաւառ (*ի, աւ*) *s.* Pays haut.

Վերնագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Inscription, titre.

Վերնագոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Supérieur.

Վերնագուն (*գրան, գրամբ*) *s.* Écluse.

Վերնաթակել Voyez **Վերնաթակել**.

Վերնաթակի, *adj, ind.* Qui vole en haut.

Վերնալայ, *adj, ind.* Qui reçoit la lumière d'en haut, du ciel.

Վերնախաղ (*ի, եւ*) *s.* Note de musique.

Վերնախարիսի (*բոխի, բոխաւ*) *s.* Abaque.

Վերնախում, *adj, ind.* Protégé, pourvu du ciel, divin.

Վերնական (*ի, աւ*) *adj.* Supérieur, céleste, aérien, éthérée.

Վերնականայ, *adj, ind.* Bâti en haut, céleste.

Վերնակնցալ, *adj, ind.* Qui a une conduite céleste, ou angélique.

Վերնակողմ (*ման, մամբ*) *s.* Côte, ou partie supérieure.

Վերնահոս, *adj, ind.* Répandu, versé d'en haut, céleste.

Վերնահոս Voyez **Վերնահոս**.

Վերնամուկ (*ի, աւ*) *s.* Épiderme.

Վեր.

Վերամարտ (ի, իւ) *adj.* Qui combat, qui résiste au Ciel.

Վերամարտութի (թԷ, թՔ) *s.* Combat, guerre contre le Ciel.

Վերամրցանակ, *adj. ind.* Couronné, récompensé du Ciel, céleste.

Վերնայրիկ (ի, աւ) *s. et adj.*

Le plus haut étage d'une maison, galetas, haut, la partie la plus haute d'un bâtiment; toit; voule, arcade: supérieur; voule.

Վերնային (այնոյ, այնով) *adj.* Supérieur, céleste.

Վերնաշղթ, *adj. ind.* Voyez Վերնաշղթ:

Վերնաշուիկ, *adj. ind.* Qui conduit en haut, aux cieux.

Վերնատուն (տան, տաճ) *s.* Le plus haut étage d'une maison: cénacle: orchestre.

Վերնատուող (տողի, տղաւ) *adj.* Qui donne du ciel.

Վերնափեղիկ (ի, իւ) *s.* Couverture par dessus.

Վերնոս (ի, աւ) *adj. et s.* Épileptique: aérien.

Վերնոսիկ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Être sujet à l'épilepsie.

Վերնոսութի (թԷ, թՔ) *s.* Épilepsie, mal-caduc, haut-mal.

Վերոգրիկ (իմ, եցի) *v, a.* Écrire sus, ou dessus.

Վերոյ: 'ի Վերոյ, *pre, et adv.* Sus, sur, dessus; au-dessus; ci-dessus, en haut: 'ի Վերոյ կողմանէ, par dessus, par le haut, d'enhaut. 'ի Վերոյ քան, au-dessus, par dessus.

Վերոննիկ (իմ, եցի) *v, n.* Monter, monter les degrés.

Վերուսա: 'ի Վերուսա, *adv.* D'enhaut, par dessus, par le haut.

Վերջ (ոյ, ուլ ou ի, իւ) *s.* Fin, terme, conclusion; bord, bout, extrémité: frange, pretintaille, découpure; lisière, bordé, bordure, ruban, galon, bande, cordon; queue, plume, plumet: cadence, chute: derrière. 'ի Վերջ, 'ի Վերջ կոյս, arrière, en arrière, par derrière. 'ի Վերջ կոյս նահանջիկ, reculer, éloigner. 'ի Վերջէ ou 'ի Վերջոյ, enfin, après tout, pour conclusion, en dernier lieu: derrière, de derrière.

Վերջաբանութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Épilogue; péroraison.

Վերջագարծիկ (իմ, գարձեցայ)

v, n-p. Retourner, s'en retourner.

Վերջակացութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Action de rester en arrière, éloignement, cessation, désistement.

Վերջակողմին (ման, մաճ) *s.* Arrière, derrière, la partie postérieure.

Վերջանալ (ամ, ջացայ) *v, n-p.*

Finir, prendre fin, cesser; s'arrêter, demeurer derrière; se déporter de, se départir de, se désister, renoncer; désaillir, manquer, être privé.

Վերջապահ (ի, աւ) *s.* Arrière-garde.

Վերջացուցանիկ (իմ, ցուցի) *v, s.* Finir; faire cesser; priver.

Վերջաւոր (ի, աւ) *s.* Frange, pretintaille, découpure; lisière, bordé, bordure; ruban, galon, cordon. **Չարդարիկ** 'ի Վերջաւորս, franger, border, galonner, pretintailier.

Վերջաւորութի (թԷ, թՔ) *s.* Cadence; désinence, terminaison.

Վերջանից (եանց, եամից) *adj, pl.* Les derniers. 'ի Վերջանան, dernièrement, en dernier lieu, postérieurement, après.

Վերջնիկ (ի, աւ) *adj.* Pénultième.

Վերջին (ջոյ, ջոճ) *adj.* Dernier; postérieur; final; qui est derrière; ultérieur; extrême; suprême.

Վերջնական (ի, աւ) *adj.* Dernier; final; extrême.

Վերջնաւոր (ի, աւ) *adj.* Dernier.

Վերջոսիկ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Retourner, s'en retourner; reculer, se reculer, se retirer en arrière.

Վերջու, *adv.* En dernier lieu, auprès, postérieurement.

Վերաստակութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Impétuosité, violence.

Վերաստութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Dièse, diésis.

Վերաքին, *adv.* Derochef, une autre fois, de nouveau, encore, itérativement.

Վերա, *adj. ind.* Enchaîné, tissu, fait de chaînes. **Վերա զահ**, hautbert.

Վերաստական (ի, աւ) *adj.* Épigrammatique.

Վերաստութի (թԷ, թՔ) *s.* Épigramme: inscription, titre. **Յօրինող վերաստութի**, épigrammatiste.

Վերանիկ (իմ, եցի) *v, n.* Danser ensemble.

Վերորհնէլ Voyez **Օրհնէլ** :
Վեց (ցեց, ցեւք) *adj*, *et s.* Six.
Վեցամիսք, semestre.
Վեցամիսք, *adj*, *ind.* Voyez **Վեցամիսն**.
Վեցակողմն, *adj*, *ind.* Voyez **Վեցանկիւն**.
Վեցանկիւն (կեան, կեամբ) *adj*, *et s.* Sexangle, hexagone.
Վեցանկիւնի, *adj*, *ind.* Voyez **Վեցանկիւն**.
Վեցադի (զւոյ, դեւաւ) *adj*. **Վեցադի նուագարան**, Exacorde.
Վեցապատիկ, *adj*, *ind*, *et adv.* Sextuple.
Վեցդանդեան, *adj*, *et s*, *ind.* De six deniers : six deniers.
Վեցդարեան, *adj*, *ind.* De six siècles, ou époques.
Վեցդիւի, *adj*, *ind.* Hexaèdre.
Վեցեակ (եկի, եկաւ) *adj*, *et s.* Six : sixième, la sixième partie d'un tout.
Վեցերեակ (եկի, եկաւ) *adj*, *et s.* Voyez **Վեցեակ**.
Վեցերորդ (ի, աւ) *adj*, *s*, *et adv.* Sixième : sixièmement.
Վեցերեան (ցեցունց, ցեցումիք) *s*, *pl.* Tous les six.
Վեցթեան, *adj*, *ind.* Fourni de six ailes.
Վեցթեան, *adj*, *et s*, *ind.* Qui contient six colonnes ; hexaples.
Վեցիւր, *adj*, *ind*, *et adv.* Sixième : sixièmement.
Վեցիցս, *adv.* Six fois.
Վեցկիւն, *adj*, *ind*, *et adv.* Sextuple ; six fois autant.
Վեցհազարեակ (եկի, եկաւ) *adj*, *et s.* Qui contient le nombre six mille : six mille.
Վեցհազարեան, *adj*, *et s*, *ind.* Voyez **Վեցհազարեակ**.
Վեցմեռնի, *adj*, *ind.* Fourni de six mains.
Վեցոսանի (նոյ, նեւաւ) *adj*. À six pieds, fourni de six pieds.
Վեցոսնեան, *adj*, *ind.* Hexamètre, qui a six pieds.
Վեցոսանն Voyez **Վեցոսանն**.
Վեցօրեայ (րեի, րեկաւ) *adj*, *et s.* De six jours : hexaméron.
Վզանիլ (իս, վզանեցայ) *v*, *n-p.* Se précipiter, se perdre.
Վզանուտ, *adj*, *ind.* Précipitant, dangereux, périlleux ; insolent, trop

hardi, domageable, nuisible.
Վզեան (վզնի, վզնիւ) *s.* Domage, perte, préjudice ; dépens, consommation.
Վզեակ (ի, աւ) *s.* Voyez **Վզեան**.
Վէպ (վիպի, վիպաւ) *s.* Dispute, débat, contestation : osselet (avec quoi les enfans jouent). 'ի **Վէպ դաւ**, disputer, être en débat, contester.
Վէք (վիքի, վիքիւ) *s.* Dispute, débat, contestation, querelle, différent, controverse, litige, contention.
Վէմ (վիմի, վիմաւ) *s.* Pierre, bossage, rocher, roc, roche.
Վէպ (վիպի, վիպաւ) *s.* Histoire, narration, conte, récit, discours, nouvelle. **Վէպս առաւ**, narrer, raconter, conter.
Վէս (վիսի, վիսաւ) *adj*. Superbe, orgueilleux, trop hardi, insolent, fier, farouche.
Վէսակն (ի, աւ) *adj*. Voyez **Վէս**.
Վէս (վիսի, վիսաւ) *s.* Taillade, incision : vague, flot, onde.
Վէր (ի, աւ ou plutôt **Վէրք**, վերաց, վերք) *s*, *pl.* Plaie, blessure : ulcère : cicatrice ; meurtrissure, contusion livide ; gerçure ; froissure ; estafilade ; égratignure : calus, durillon.
Վէրս 'ի **վերայ դնել**, blesser, couvrir de blessures.
Վթար (ի, աւ) *s.* Faute, manquement.
Վիպ (ի, աւ) *s.* Voyez **Չօրս**.
Վիգն :
Վիգն (վգնի, վգնաւ) *s.* Vesce.
Վիդ (վիի, վիդաւ) *s.* Col, cou.
Վիթ (վիթի, վիթաւ) *s.* Gazelle.
Վիթխարի (րւոյ, րեւաւ) *adj*. Colossal, gigantesque, d'une grandeur démesurée. **Վրձան վիթխարի**, colosse. **Սար վիթխարի**, géant.
Վիթխարութիւն (թի, թի) *s.* Grandeur démesurée.
Վիթուի ou **Վիթուի** (նայ, նաւ) *s.* Pytho, ou Pythius.
Վիթած (ի, աւ) *adj*, *et s.* Abortif, avorté : avorton.
Վիթակ (ի, աւ) *s.* Rideau, voile : flux, courant, ruisseau, découlement.
Վիթանք (նայ, նոք) *s*, *pl.* Avortement : courant, découlement, flux, fluxion.

Վիժեղ (եմ, էջի) *v, a.* Accoucher avant terme : faire couler, ou découler, verser.

Վիժիլ (իմ, ժեցայ) *v, n-p.* Couler, découler, fluier, tomber : être avorté.

Վիժուկ (ժման, ժմամբ) *s.* Coulement, découlement, fluxion : avortement.

Վիճ (վճի, վճու) *s.* Abyrne, gouffre ; tranchée, fossée, fosse, creux, cave, cavité : chaos.

Վիճարան (ի, իւ) *adj.* Disputeur, contentieux ; controversiste.

Վիճարանական (ի, աւ) *adj.* Polémique ; litigieux.

Վիճարանիկ (եմ, էջի) *v, n.* Disputer, débattre, contester.

Վիճարանութիւն (թէ, թք) *s.* Dispute, débat, contestation, contention, controverse, question.

Վիճարութիւն Voyez **Վիճարանութիւն** :

Վիճակ (ի, աւ) *s.* Sort ; ballotte, ballottage ; suffrage, voix : lot, portion, partage : sortilège : héritage, possession : destinée, sort : fortune, bonne fortune : fief : cense, ferme : banlieu, département, district, détroit, étendue de juridiction, finage, territoire, diocèse : assiette, situation, état, condition, destination, disposition, parti, ordre, rang, qualité, dignité, charge, emploi, profession. **Վիճակ արկանեղ**, ballotter : faire un sortilège : jeter, ou tirer au sort.

Վիճակագրութիւն Voyez **Վիճակընկեցութիւն** :

Վիճակակալ (ի, աւ) *s.* Feudataire : successeur.

Վիճակառու (ի, աւ) *s.* Voyez **Վիճակակալ** :

Վիճակառութիւն Voyez **Վիճակառութիւն** :

Վիճակառութիւն (թէ, թք) *s.* Sort ; sortilège : ballottage, votation : inféodation.

Վիճակաւոր (ի, աւ) *s.* Bénéficiaire : clerc, ecclésiastique.

Վիճակաւորեղ (եմ, էջի) *v, a.* Voyez **Վիճակեցուցանեղ** :

Վիճակաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Bénéfice, titre, dignité ecclésiastique.

Վիճակեղ (եմ, էջի) *v, a.* Voyez **Վիճակեցուցանեղ** :

Վիճակեցուցանեղ (եմ, ցուցի) *v, s.* Donner, ou distribuer au sort ; faire hériter, faire recueillir une succession.

Վիճակընկեցութիւն (թէ, թք) *s.* Sort ; sortilège.

Վիճակընկեց (էջի, էջաւ) *adj, et s.* Qui jète au sort, sorcier.

Վիճակիլ (իմ, էջայ) *v, n-p.* Tomber par le sort, échoir, arriver par le sort, rencontrer.

Վիճակք (իւյ, էք) *s, pl.* Voyez **Վճ** :

Վիճել (եմ, էջի) *v, n.* Débattre, disputer, contester, chamailler, démêler, quereller, impugner.

Վիճիլ (իմ, շէցայ) *v, n-p.* Voyez **Վիճել** :

Վիճար (ի, աւ) *adj.* Produit d'une pierre, d'un rocher.

Վիճարան, *adj, ind.* Qui se cache dans un roc, dans une caverne.

Վիճարի (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Poseur.

Վիճարիտիւն, *adj, ind.* Affermi par des pierres, ferme.

Վիճարիկ, *adj, ind.* Qui produit des pierres ; qui est produit par la pierre.

Վիճական (ի, աւ) *adj.* Qui participe à la nature de la pierre : qui demeure dans une pierre, dans une colonne.

Վիճաւոր (ի, աւ) *s.* Un morceau de pierre : Voyez **Քարաւոր** :

Վիճաւալ (ամ, մացայ) *v, n-p.* Devenir une pierre, s'endurcir.

Վիճաւալ, adj, ind. Taillé de la pierre, poli.

Վիճաւալեղ (եմ, էջի) *v, a.* Rendre une pierre, endurcir.

Վիճարեղ, adj, ind. Empêché, ou environné de pierres.

Վիճարք, adj, ind. Voyez **Վիճարեղ** :

Վիճարեղան, adj, ind. Qui ressemble à une pierre ; de pierre ; dur.

Վիճացուցանեղ (եմ, ցուցի) *v, s.* Rendre une pierre, endurcir, fortifier.

Վիճար, adj, ind. Creusé dans une pierre.

Վիճիլեղ (ղիւի, ղիւաւ) *adj.* De pierre.

Վիճուաւ, adj, ind. Plein, rempli de pierres.

ՎԻՃ

Վ ին (*վին, վնաւ*) *s.* Luth.
Վ իշապ (*ի, աւ.*) *s.* Dragon, serpent. **Վ իշապ ծովու,** vive.
Վ իշապահտա (*ոյ, ով*) *s.* Serpentine; serpenteaire; estragon.
Վ իշապամարա (*ի, աւ.*) *adj.* Qui combat avec un dragon.
Վ իշապամաւի, *adj, ind.* Trempe, ou plongé dans le sang d'un dragon.
Վ իշապանաւ (*ամ, պացայ*) *v, ո-ր.* Devenir un dragon, un serpent.
Վ իշապաշուռ, *adj, ind.* Soufflé par un dragon.
Վ իշապապաւիր, *adj, ind.* Trompé par un dragon, par un serpent.
Վ իշապատուան, *adj, ind.* Fourmi de queue d'un dragon, d'un serpent.
Վ իշապաբար (*ի, բաժի*) *s.* Dragonite.
Վ իշապօրէն, *adv.* Comme un dragon, comme un serpent.
Վ իշա (*վշի, վշաւ*) *s.* Peine, douleur, affliction, souffrance, tourment, travail, tribulation, déplaisir, chagrin, incommodité, trouble, inquiétude.
Վ իշադէր (*դրի, դրաւ*) *adj, et s.* Historiographie.
Վ իշասան (*ի, աւ.*) *s.* Historien, narrateur.
Վ իշասանական (*ի, աւ.*) *adj.* Historique, narratif.
Վ իշասանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Narrer, raconter.
Վ իշասանութիւն (*թի, թի*) *s.* Histoire, narration, narré, récit.
Վ իշասանօրէն, *adv.* Historiquement.
Վ իշացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, i.* Enorgueillir, rendre hautain.
Վ իշաբերան (*ի, աւ.*) *s.* La bouche, l'ouverture d'une plaie.
Վ իշաբոյծ (*բուծի, բուծիւ*) *s.* Chirurgical.
Վ իշաբուժական (*ի, աւ.*) *adj.* Chirurgical, chirurgique.
Վ իշաբուժութիւն (*թի, թի*) *s.* Chirurgie.
Վ իշապ (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Adversaire, antagoniste, ennemi.
Վ իշապութի (*թի, թի*) *s.* Inimie.
Վ իշած (*ի, աւ.*) *adj.* Voyez **Վ ի բաւար**.

Վ իրապի (*ի, աւ.*) *s.* Éprouvette, sonde de chirurgien.
Վ իրապ (*ի, աւ.*) *s.* Creux profond, fossé fort creux.
Վ իրառնութի (*թի, թի*) *s.* Action d'être blessé, blessure.
Վ իրաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Blessé; tué, mort.
Վ իրաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Blessé.
Վ իրաւորիւ (*եմ, բեցայ*) *v, ո-ր.* Être blessé.
Վ իրաւորութիւն (*թի, թի*) *s.* Blessure, contusion.
Վ իրա (*վրդի, վրդաւ*) *s.* Mas-sue, gros bâton; grosse pierre.
Վ իյայ (*ի, աւ.*) *s.* Témoin; certificateur; martyr.
Վ իյայանութի (*թի, թի*) *s.* Martyrologe.
Վ իյայան (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Qui appartient à un martyr: testimonial: certificat.
Վ իյայակից (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui rend témoignage avec un autre: qui est martyrisé avec un autre.
Վ իյանոց (*ի, աւ.*) *s.* Voyez **Վ ի իյայան**.
Վ իյայաւոր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime les martyrs.
Վ իյայան (*ի, աւ.*) *s.* Chapelle, ou tombeau d'un martyr.
Վ իյայել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Témoigner, rendre témoignage; attester, certifier; protester: être martyrisé.
Վ իյայութի (*թի, թի*) *s.* Témoignage; allégation, citation, approbation, aveu; attestation, certificat; autorisation; certification; démonstration, preuve, document, exemple; protestation; rapport; martyre. **Վ իյայութի դնել** Voyez **Վ իյայել**.
Վ իյայունի (*հայ, հաւաւ*) *s, f.* Une martyre.
Վ իյայօրէն, *adv.* En martyr.
Վ իշաւեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, i.* Décourager, abattre le courage, consterner, faire désespérer.
Վ իշաւեցուցիչ (*չի, չաւ.*) *adj.* Qui fait désespérer, ou décourager, qui abat.
Վ իշաւի (*եմ, տեցայ*) *v, ո-ր.* Perdre le courage, s'abattre de cœur, désespérer.
Վ իշաւութի (*թի, թի*) *s.* Décou-
 ra-

ragement, abattement de cœur, lan-
gueur, désespoir.

Վհահարցուկ (ցկի, ցհաւ) *s.*
Sorcier, devin.

Վհուլութիւն (թե, թք) *s.* Sorcel-
lerie, divination.

Վհուկ (վհի, վհաւ) *s.* Sorcier,
devin, qui a un esprit familier: es-
prit familier. **Կին Վհուկ**, pythonis-
se, devineresse, sorcière.

Վշար (ի, իւ) *s.* Récompense,
compensation, payement, acquit, dé-
charge: fin, achèvement.

Վշարել (եմ, էցի) *v, a.* Récom-
penser, rendre, compenser; payer,
apurer; acquitter, libérer des dettes:
arrêter; résoudre; expédier: satisfai-
re: conclure, achever, finir, termi-
ner: éloigner, empêcher. **Վշարել**
զարգաց, payer, s'acquitter d'une
dette. **Վշարել զգրաման**, rembour-
ser. **Վշարել զհաշիւն**, solder. **Վշա-
րել զկեանս**, finir, mourir.

Վշարումն (բման, բմամբ) *s.* Com-
pensation, satisfaction, payement,
solde.

Վշիւ (վշույ, վշուով) *s.* Senten-
ce, jugement, décret, délibéré, acte,
décision, définition, résolution, dé-
claration, ordonnance. **Վշիւ հասա-
նել** Voyez **Վշուել**:

Վշիւ (վշի, վշուաւ) *adj.* Clair,
pur, net.

Վշուաբար, *adv.* Décisivement; dé-
cidément, définitivement; péremptoi-
rement.

Վշուական (ի, աւ) *adj.* Décisif,
définitif, péremptoire.

Վշուել (եմ, էցի) *v, a.* Décider,
déterminer, définir, résoudre, juger,
délibérer; adjuger, étourder, déclai-
rer, décerner; décréter; prononcer;
senteucier; statuer, ordonner.

Վշուս (ու, ու) *s.* Dommage, pré-
judice, intérêt, tort, lésion, mal,
perte, grief, détriment, désavantage;
offense, faute, péché, injure.

Վշուսկար (ի, աւ) *adj.* Nuisi-
ble, pernicieux, damnable, désavan-
tageux, dommageable, préjudiciable,
mal-faisant, malin, mauvais, mé-
chant, dangereux, ruineux, sinistre,
vilain: coupable: choquant, offen-
sant.

Վշուսկարութիւն (թե, թք) *s.* État
d'une chose nuisible: Voyez **Վշուս**:

Վշուսկար (ի, աւ) *adj.* Voyez
Վշուսկար:

Վշուսկարութիւն Voyez **Վշուս-
կարութիւն**:

Վշուսկարաւ (ի, իւ) *adj.* Cou-
pable, damnable.

Վշուսկարութիւն (թե, թք) *s.*
Faute, péché; implication.

Վշուսաւեր (սիրի, սիրաւ) *adj.*
Mal-faisant, malin, mauvais, mé-
chant.

Վշուել (եմ, էցի) *v, a.* Nuire,
méfaire, léser, préjudicier, endom-
mager, desservir, blesser, choquer,
offenser, faire tort, porter dommage,
ou préjudice.

Վշեայ, *adj, ind.* Voyez **Վշեղէն**:

Վշեղէն (ղինի, զինաւ) *adj.* Delin.

Վշուագին, *adj, ind, et adv.* Dou-
loureux, affligé, chagrin, fâcheux:
douloureusement, doloement, avec
douleur.

Վշուաղնել (եմ, էցի) *v, a.* Af-
fliger, chagriner, incommoder, in-
quiéter.

Վշուաղնիւ (իմ, նեցայ) *v, n-p.*
S'affliger, se fâcher, se chagriner,
s'inquiéter.

Վշուաղած, *adj, ind.* Voyez
Վշուաղից:

Վշուաղեաց (էցի, էցաւ) *adj.*
Voyez **Վշուաղից**:

Վշուալի, *adj, ind.* Voyez **Վշ-
ուաղից**:

Վշուաղից, *adj, ind.* Douloureux,
chagrin, affligé: chagrinant, affli-
geant, fâcheux.

Վշուակեաց (էցի, էցաւ) *adj.*
Misérable, qui est dans la souffrance.

Վշուակիւր (կրի, կրաւ) *adj.* Souf-
frant, qui souffre, douloureux.

Վշուակից (էցի, էցաւ) *adj.* Qui
souffre avec un autre; compatissant.

Վշուակրութիւն (թե, թք) *s.*
Souffrance, douleur, peine.

Վշուակել (եմ, էցի) *v, n.* Vo-
yez **Վշուակից**:

Վշուակիւ (իմ, նեցայ) *v, n-p.*
Compatir, participer à la douleur de
quelqu'un.

Վշուակրութիւն (թե, թք) *s.*
Compassion, condoléance.

Վշուական (ի, աւ) *adj.* Labo-
rieux, pénible.

Վշուսկար (ի, աւ) *adj.* Douleu-
reux, affligé.

Վշու

Վշտամբեր (ի, աւ) *adj.* Souffrant, patient.

Վշտամբերութի (թԷ, թՔ) *s.* Souffrance, patience.

Վշտանալ (ամ, տալայ) *v, n-p.* Souffrir, pâtir, s'incommoder, s'inquiéter, se tourmenter, se travailler; se fâcher, se chagriner; s'attrister, s'affliger; s'offenser.

Վշտալարար, *adj, ind.* Tourmenté, travaillé, souffrant.

Վշտառես (ի, աւ) *adj.* Souffrant, tourmenté, travaillé.

Վշտառեսութի (թԷ, թՔ) *s.* Souffrance, peine, douleur, tourment, inquiétude.

Վշտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Tourmenter, travailler, incommoder, désobliger, faire souffrir, fâcher, causer du déplaisir, chagriner, offenser, outrer, outrager, attrister, contrister, affliger.

Վշտութեք Voyez **Վշտամբեր** : **Վրհմակ** (ի, աւ) *s.* Troupe. **Վրհմակ** *զայլոց*, troupe de loups.

Վռռէ (ի, իւ) *s.* Borée.

Վռռէաս (ի, աւ) *s.* Voyez **Վռռէ** : **Վռռն** Voyez **Վին** :

Վռռ (զռռ, զռռ) *s.* Lin : étoupe, filasse.

Վրեմ (ի, աւ) *adj.* Sublime, éminent, haut, élevé, soutenu, excellent, noble.

Վրեմական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Վրեմ** :

Վրեմանալ (ամ, մալայ) *v, n-p.* Exceller, surpasser, surmonter, s'élever.

Վրեմապատիւ, *adj, ind.* Excellentissime.

Վրեմապէս, *adv.* Sublimement, éminemment, excellemment.

Վրեմափառ (ի, իւ) *adj.* Éminentissime.

Վրեմափառութի (թԷ, թՔ) *s.* Éminence.

Վրեմութի (թԷ, թՔ) *s.* Sublimité, élévation, noblesse; excellence, éminence, grandeur, hauteesse, altesse.

Վրեր 'ի Վրեր *գալ*, S'opposer, être contraire.

Վստահ (ի, աւ) *adj.* Confiant, assuré, hardi.

Վստահալից, *adj, ind.* Assuré, de hardiesse.

Վստահանալ (ամ, հալայ) *v, n-p.* Se confier, prendre confiance; s'assurer, mettre sa confiance.

Վստահարան (ի, աւ) *s.* Assurance, sécurité, appui, soutien, support.

Վստահացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Assurer, rassurer, donner de l'espérance.

Վստահութի (թԷ, թՔ) *s.* Confiance, assurance, hardiesse, sécurité, espérance, espoir.

Վտակ (ի, աւ) *s.* Ruisseau, courant d'eau.

Վտակահոռ, *adj, ind.* Ruisselant.

Վտակահալ (ամ, հալայ) *v, n.* Ruisseler.

Վտակարար, *adj, ind.* Baigué par le moyen d'un ruisseau.

Վտանդ ou **Վտանկ** (ի, աւ) *s.* Péri! danger, risque, inconvénient, fortune, hasard, mal, malheur. **Վրտանդաւ**, périlleusement, dangereusement, hasardeusement.

Վտանդաւոր (ի, աւ) *adj.* Périlleux, dangereux, risquable, hasardeux; qui est en péril.

Վտանդել (եմ, եցի) *v, a.* Mettre en péril, en danger, exposer, compromettre, aventurer, hasarder, mettre en compromis, risquer; importuner, tourmenter.

Վտանդեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Վրտանդել** :

Վտանդիլ (եմ, գեցայ) *v, n-p.* Être en péril, ou en danger, périlcliter.

Վտառ (ի, աւ) *s.* Troupe, multitude, troupeau. **Վտառք ձկանց**, troupe de poissons. **Վտառ Վտառ**, en troupe.

Վտառապահ (ի, աւ) *s.* Garde de cour.

Վտարակ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Վտարանդի** :

Վտարական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Վտարանդի** :

Վտարանդել (եմ, եցի) *v, a.* Bannir, chasser, exiler, reléguer, dépayser, faire vaguer, ou errer.

Վտարանդի (դւղ, դեաւ) *adj.* Banni, exilé, dépaycé, vagabond, errant; émigrant : incertain.

Վտարանդութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Bannissement, exil; émigration : incertitude.

Վտա

Վարանքաւ (կըյ, կըմ) *adj.*
Révolté, rebelle.

Վարանքել (եմ, եցի) *v, n.* Se révolter, se rebeller.

Վարանքեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Révolter, soulever, faire rebeller.

Վարանքութիւն (թէ, թք) *s.* Révolte, rebellion, soulèvement, résistance.

Վարել (եմ, եցի) *v, a.* Bannir, chasser, éloigner, déposter, confiner, exiler, reléguer; repousser, repousser.

Վարեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez Վարել:

Վարումն (բան, բանք) *s.* Bannissement, exil; répulsion, répercussion.

Վաւակ (ի, աւ) *s.* Chemise: rochet, surplis: Voyez Վախակոյ et Վախորդ:

Վաւան (ի, աւ) *s.* Stade (longueur de 125 pas géométriques): Voyez Վաւարդ:

Վաւաւ (ի, աւ) *s.* Rideau, voile, couverture.

Վահան Voyez Վաւաւ:

Վախ (վառ, վառաւ) *adj.* Maigre, sec, décharné, chafouin, délié, tabide; léger, faible.

Վառակութիւն (թէ, թք) *s.* Marasme.

Վառեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Emmaigrir, rendre maigre, exténuer, affaiblir.

Վառիլ (եմ, տեցայ) *v, n-p.* Maigrir, emmaigrir, devenir maigre, s'affaiblir; sécher, devenir sec.

Վառութիւն (թէ, թք) *s.* Maigre, affaiblissement.

Վրան (ի, աւ) *s.* Tente, pavillon; baraque. Վրան ժամու, tabernacle des Israélites.

Վրանաբնակ (ի, աւ) *adj.* Qui demeure sous une tente, sous un pavillon, scénite.

Վրացի կոճ Voyez Եղբորոս:

Վրդով Voyez Վրդովիւն:

Վրդովաւոր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Séditieux, inquiet, mutin.

Վրդովել (եմ, եցի) *v, a.* Troubler, remuer, agiter, ébranler, brouiller, inquiéter, confondre, mettre en désordre, soulever, ébranler.

Վրդովել (եմ, վեցայ) *v, n-p.* Se

troubler, s'inquiéter, s'agiter, se remuer, se mouvoir, se brouiller.

Վրդովիւն, *s, ind.* Trouble, brouillerie, désordre, soulèvement, émotion, agitation, mouvement, sédition, confusion, inquiétude, ébranlement.

Վրդովութիւն (թէ, թք) *s.* Voyez Վրդովիւն:

Վրդովումն (վան, վանք) *s.* Voyez Վրդովիւն:

Վրէժ (վրժու, վրժու) *s.* Vengeance, revanche. Վրէժու զլրէժ ou զլրէժ, ինդրել ou պահանջել զլրէժ, հանել զլրէժ ou զլրնու լրէժ, venger, se venger, tirer vengeance, se revancher. Վրէժու լուծանել ou աւել, prendre vengeance; être vengé, ou puni.

Վրէժաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Վրէժիւր:

Վրէժաւորութիւն Voyez Վրէժ ինդրութիւն:

Վրէժիւր (գրի, գրաւ) *adj.* Vengeur, revanchelir, vindicatif.

Վրէժիւրութիւն (թէ, թք) *s.* Vengeance, revanche.

Վրէպ (վրէպի, վրէպաւ) *s, et adj.* Manque, manquement, faute: manqué, failli, privé. Վրէպ վրէպ, manquer, faillir, être privé.

Վրէժաւոր (ի, աւ) *adj.* Vindicatif.

Վրէժաւոր (ի, աւ) *adj.* Vengeur, revancheur.

Վրէժաւորակ (ի, աւ) *adj.* Voyez Վրէժաւոր:

Վրէժաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Vengeance.

Վրէժակ (ի, աւ) *adj, et s.* Vindicatif: instrument de vengeance.

Վրէժակել (եմ, եցի) *v, a.* Venger, tirer vengeance.

Վրէժապարտ (ի, աւ) *adj.* Coupable, digne d'être vengé.

Վրէժաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Վրէժիւր:

Վրէպաւոր (ի, աւ) *adj.* Défectueux, pervers, méchant.

Վրէպաւորել (եմ, եցի) *v, n.* Manquer, faillir, faire une faute.

Վրէպաւորութիւն (թէ, թք) *s.* Manque, faute, perversité, méchanceté.

Վրէպակ (ի, աւ) *s, et adj.* Faute, manquement, défaut, échappée,

erreur, méprise: manqué, failli, faux, pervers, méchant, injuste.

Վրկական (ի, աւ) *adj.* Fautil, faillible.

Վրկականութի (թ, ք) *s.* Faute, manquement; faillibilité.

Վրկակիւնիր, *adj, ind.* Qui faillit dans son choix, dans son discernement.

Վրկանք (նայ, նք) *s, pl.* Faute, défaut, manquement, erreur, méprise.

Վրկել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Voyez Վրկեցուցանել et Վրկել.

Վրկեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, ք.* Faire faillir, ou manquer, détourner, égarer, pervertir, tromper: priver, ôter.

Վրկել (իմ, պէցայ) *v, n-ք.* Faillir, manquer, pécher, errer, se tromper, se détourner, s'égarer, s'échapper, se mécompter, se méprendre; être privé.

Վրկուութի (թ, ք) *s.* Voyez Վրկանք.

Վրճին ou Վրճին (ձի, ձնաւ) *s.* Brosse: pinceau.

Վրճնել ou Վրճնել (եմ, եցի) *v, a.* Brosser.

Վրճել (եմ, եցի) *v, n.* Hennir.

Վրճիւն, *s, ind.* Hennissement.

Վրճողական (ի, աւ) *adj.* Qui hennit.

Վրճողութի (թ, ք) *s.* Hennissement.

Վրճող (ըղի, ըղաւ) *adj.* Qui hennit: Voyez Վրճողական.

S

S (diun) D. Lettre consonne, trentième de l'Alphabet Arménien. À cause de l'affinité du son, elle se confond quelquefois avec Մ et Թ, par exemple: Սրգանդ, արդանա; ընտել, ընդել; տնդ, տնա; գինա, գինդ; տգոհ, գգոհ; տգոյն, գգոյն: կոթայ, կատայ; փաթիթ, փաթեա; շիթ, շիա.

S au commencement des mots quelquefois particule négative, par exemple: Տգեղ, difforme, défiguré: Գգեա, ignorant, qui ne sait rien: Գգաւ, qui n'est pas mûr.

S entre les mots quelquefois particule augmentative, par exemple: Բե-

կոր, բեկոր; կրեմ, կրանք; բեկել, բեկել; բակել, բակել; փեռնել, փեռնել; նոգաւ, նոգաւ.

S ou Տ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quatre-millème*.

Տարաւ (mot hébreu) De lin.

Տարեռնեկ ou Տարեռնի (նայ, նեռաւ) *s.* Taverne: Voyez Կրկան.

Տաշնաւ (ի, աւ) *s.* Hâte, sollicitude, inquiétude, nécessité, embarras, désespoir, peine, gêne, soin inquiet; misère, chagrin, malheur; violence, impétuosité; extrême abattement de l'ame; saisissement. Տաշ. նաւաւ, à la hâte, avec précipitation; pressamment, instantanément; violemment, impétueusement.

Տաշնապիտիթ, *adj, ind.* Pressant, diligent.

Տաշնապել (եմ, եցի) *v, a.* Presser, hâter, solliciter, diligenter, nécessiter, mettre en peine, embarrasser, bourreler, tourmenter, contraindre, poursuivre, violenter, talonner, importuner.

Տաշնապեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, ք.* Voyez Տաշնապել.

Տաշնապիթ (իմ, պէցայ) *v, n-ք.* Se presser, se hâter, s'inquiéter, s'embarrasser, se tourmenter, se donner de la gêne, se mettre en peine, avoir un besoin vif et pressant, être au désespoir.

Տաշր (գեր, գերք) *s, m.* Beau-frère (frère du mari d'une épouse).

Տաշան Voyez Տաշանք.

Տաշանաւար, *adv.* Avec beaucoup de peine, péniblement, laborieusement, difficilement.

Տաշանաղից (գաւի, գաւիւ) *adj, comp.* Très, ou plus difficile, pénible, fort laborieux.

Տաշանաղից, *adj, ind.* Voyez Տաշանական.

Տաշանական (ի, աւ) *adj.* Pénible, laborieux, fatigant, grief, fort, fâcheux, lassant, difficile, mal-aisé, rude, lourd, incommode, ennuyant.

Տաշանակիր (կիթ, կրաւ) *adj.*

Voyez Տաշանական.

Տաշանակոծ, *adj, ind.* Lassant: lassé.

Տաշանաւոր, *adj, ind.* Horrible.

Տաշանաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Տաշանական.

Տաւ

Տաժանագրայլ (*տժ, Ինժ*) *adj, ind.* Qui marche avec peine, lassé.

Տաժանելի (*լայ, լուլ*) *adj.* Pé-nible, lassant: Voyez **Տաժանական**.

Տաժանել (*իժ, նեցայ*) *v, n-p.* Peiner, se fatiguer, se donner de la peine, avoir beaucoup de peine, labourer.

Տաժանումն (*նման, նմանք*) *s.* Fatigue, labeur, peine, travail, lassitude.

Տաժանք (*նայ, նք*) *s, pl.* Voyez **Տաժանումն**.

ՏԱԼ (*ի, Իւ*) *s, f.* Belle-sœur (sœur du mari d'une épouse).

ՏԱԼ (*ամաժ, հառա*) *v, a, irr.* Donner, présenter, offrir; concéder, accorder; conférer, pourvoir, fournir; prêter; départir, distribuer; abandonner, exposer, livrer: faire, rendre; produire, faire devenir. **Պատառաժ** ou **հրաման առալ**, commander, ordonner, prescrire. **Պատասխանի առալ**, répondre, repartir. **Ձեռն առալ**, prêter secours, secourir, aider. **ՏԱԼ բարբառակալ**, faire parler. **ՏԱԼ զանձն**, s'adonner, s'appliquer; s'abandonner, se livrer.

Տալիք (*լիք, լիքք*) *s, pl.* Don.

Տախ (*ի, Իւ*) *s.* Trône, siège élevé: lit, bois de lit.

Տախտակ (*ի, ալ*) *s.* Ais, planche de bois: table, tablette: latte, plaque, tôle, lame: planche. **Տախտակի խաղալ**, tablier, damier, échiquier. **Տախտակ դաստաստանի**, pectoral; rational. **Տախտակ երկաթի**, fer-blanc.

Տախտակադործ (*ի, ալ*) *adj.* Fait de bois, ou d'ais.

Տախտակաման (*ի, Իւ*) *adj, et s.* Garni, ou couvert de planches, boisé, échafaudé, parqueté, planchéié: plancher: boiserie: estrade, assemblage d'ais: parquet, parqueta-ges: échafaud, échafaudage: lattis. **Տախտակաման յառակ նաւի**, pont, ou tillac, couverte.

Տախտակաշար, *adj, ind.* Arrangé de planches: Voyez **Տախտակաման**.

Տախտակար: **Ալ ըկանել 'ի տախտակար** Voyez **Տախտակարեւ**.

Տախտակարեւ (*եժ, եցի*) *v, a.* Jeter à la renverse, renverser.

Տած (*ի, Իւ*) *s.* Voyez **Տածումն**.

Տածեւ (*եժ, եցի*) *v, a.* Nourrir,

alimenter, sustenter: couvrir: for-menter.

Տածիլ (*ծչի, ծչալ*) *adj, et s.* Nourricier.

Տածողական (*ի, ալ*) *adj.* Nour-rissant, nourricier, alimenteux, nutri-titif.

Տածումն (*ծման, ծմանք*) *s.* Nour-riture, aliment, sustentation.

Տակ (*ի, ալ*) *s.* Racine, tige.

Տակ առնուլ, prendre racine.

Տակառ (*ի, ալ*) *s.* Baril: fût, futaille: tonneau, caque, tîne: bar-rique.

Տակառագործ (*ի, ալ*) *adj, et s.* Tonnellier.

Տակառագործութի (*թի, թի*) *s.* Tonnellerie.

Տակառապետ (*ի, ալ*) *s.* Échan-son; bouteillier; sommellier.

Տակառապետեւ (*եժ, եցի*) *v, n.* Donner à boire.

Տակառապետութի (*թի, թի*) *s.* Charge d'échanson; sommellerie.

Տակաւ, *adv.* Lentement, peu à peu: encore: pas encore: plus: tandi-que, pendantque, durantque. **Մինչ, դեռ, մակաւ**, tandisque. **Տակաւ, մակաւ**, peu à peu, petit à petit.

Տակաւին, *adv.* Encore; tandi-que, pendantque, durantque.

Տաղ (*ի, Իւ*) *s.* Chanson, chan-sonnette, vers que l'on chante: can-tique, hymne.

Տաղախ Voyez **Շաղախ**.

Տաղանդ (*ի, ալ*) *s.* Talent (poids).

Տաղաշարի (*ի, Իւ*) *s.* Versificateur.

Տաղաշարեւ (*եժ, եցի*) *v, n.* Versifier.

Տաղաշարութիւն (*թի, թի*) *s.* Versification; vers.

Տաղասոյ (*ի, ալ*) *s.* Chanson-nier, qui fait des chansons.

Տաղարան (*ի, ալ*) *s.* Livre qui contient des chansons.

Տաղաւար (*ի, ալ*) *s.* Taberna-cle, tente, baraque, hutte, loge, ca-bane.

Տաղաւարաւոր (*ի, ալ*) *s.* Տծաւարաւորաւորաց, Scénopégies, fê-tes des tabernacles.

Տաղաւարիւ (*իժ, ընցայ*) *v, n-p.* Se hutter, se loger, habiter, demeurer.

Տաղեւ (*եժ, եցի*) *v, a.* Marquer avec un fer chaud.

Տաղերգութիւն (թԷ, ԹՔ) *s.* Chanson, vaudeville: ode.

Տաղապիւլ (իմ, սկզբայ) *v, n-p.* Enrager, se donner la gène, se tourmenter, s'inquiéter, avoir du déplaisir, prendre du chagrin, se fâcher, s'ennuyer, s'embarrasser.

Տաղահաղարական (ի, աւ) *adj.* Fort dégoûtant, détestable, horrible.

Տաղակալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* S'ennuyer, se déplaître, se chagriner.

Տաղակալի (լւյ, լեաւ) *adj.* Ennuyeux, dégoûtant, déplaisant, fastidieux.

Տաղականալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Voyez **Տաղակալ**.

Տաղակալք (նայ, նոք) *s, pl.* Voyez **Տաղակութիւն**.

Տաղահառնակ, *adj, ind.* Laid, détestable, horrible.

Տաղակացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Ennuyer, dégoûter.

Տաղակութի (թԷ, ԹՔ) *s.* Ennui, dégoût, nausée, déplaisance, aversion.

Տաղառկ (տիի, տիաւ) *adj.* Ennuyant, dégoûtant, déplaisant, désagréable, ennuyeux: ennuyé.

Տաճար (ի, աւ) *s.* Palais, hôtel; cour: temple, fanum, église.

Տաճարակազուս Voyez **Սեղանակազուս**.

Տաճարակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon de banquet.

Տաճարանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Devenir un palais, une maison, ou un temple.

Տաճարապետ (ի, աւ) *s.* Maître d'hôtel: maître, ou chef d'un festin.

Տաճարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Rendre un palais, une maison, un temple.

Տաճիկ (չի, չիաւ) *s, et adj.* Turc. **Տաճիկ ձի**, barbe, cheval de Barbarie. **Տաճիկ ուզու**, dromadaire.

Տաճիկնակ (ի, աւ) *s.* Fouet; verge.

Տաճիկ (լւյ, լեաւ) *s.* Guérite (au haut des maisons): Voyez **Տանիք**.

Տաճիկնալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Être mouillé, ou humecté, se rendre humide.

Տաճիկութի Voyez **Տաճիկութի**.

Տաճիկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Humecter, mouiller, tremper, ramollir, rendre moite et humide.

Տաճիկութիւն (թԷ, ԹՔ) *s.* Humidité, moiteur, mouillure.

Տաճիկ (մի, միաւ) *adj.* Humide, moite, mouillé. **Նկարել է ասմակ**, peindre à fresque.

Տանել (իմ, տարայ) *v, s, et n.* Porter; mener, amener, emmener, ramener, remener, conduire, apporter, rapporter, remporter, transporter, réserver; pousser; emporter, entever; soutenir; tenir; contenir, comprendre; supporter, souffrir, endurer, tolérer, permettre.

Տանիք (նայ, նոք) *s, pl.* Plate-forme; guérite; faite; toit.

Տանի (ի, իւ) *s.* Poiré.

Տանի (մւյ, մեաւ) *s.* Poirier.

Տանուակ (տեաւ, տեաւ) *s.* Maître de maison; maître, chef, supérieur, gouverneur.

Տանուակաւոր, *adv.* En maître.

Տանուակութիւն (թԷ, ԹՔ) *s.* État d'un maître de maison; principauté, gouvernement.

Տաննական (ի, աւ) *adj.* Tourmentant, qui tourmente, afflictif, inflicatif.

Տաննարան (ի, աւ) *s.* Instrument qui sert à tourmenter, ou à faire souffrir quelque tourment du corps à quelqu'un.

Տաննաւոր (ի, աւ) *adj.* Tourmentant.

Տաննիք (նայ, նոք) *s, pl.* Tourment, torture, supplice, gêne, infiction, souffrance, peine.

Տաննի (եմ, կցի) *v, s.* Tourmenter, bourreler, gêner, affliger.

Տաննական (ի, աւ) *adj.* Qui tourmente, tourmentant.

Տաննիք (նայ, նոք) *s, pl.* Voyez **Տաննիք**.

Տաննիկին (կնոջ, կնամբ) *s, f.* Maîtresse.

Տաշածայ (ի, իւ) *adj.* Taillé, poli, plané.

Տաշիկ (ի, աւ) *s.* Copeau, planure.

Տաշել (եմ, կցի) *v, s.* Tailler, couper, démaigrir, dégrossir, polir, planer.

Տաշին Voyez **Ստաշին**.

Տաշ (ի, իւ) *s.* Huche, pétrin; cuvier, baquet; cuvette; bassin; tas: se: provin, marcotte: lit d'une rivière.

Տաշտագիկ (ի, աւ.) *adj.* Fourni de provins.

Տաշտաթաղ, *adj, ind.* Provigné.

Տաշտաթաղ առնել, provigner; marcotter.

Տաշտաւոր (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Տաշտագիկ** :

Տաղ (ոյ, ուղ) *s.* Ardeur, chaleur, chaud, hâle, feu.

Տաղալ : **Տաղալ յերկիր կործալ** նիլ, Tomber, se renverser, se jeter par terre, s'écrouler.

Տաղալել (եմ, էցի) *v, a.* Renverser, terrasser, abattre, jeter par terre, faire tomber, subvertir, démolir, détruire, ruiner: rouler, tourner.

Տաղալեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Տաղալել** :

Տաղալումն (լման, լմմա) *s.* Renversement, subversion, chute, écroulement, démolition, ruine: roulement.

Տաղախառն, *adj, ind.* Ardent, chaud, brûlant.

Տաղախարչ, *adj, ind.* Brûlant.

Տաղախարչ առնել, brûler.

Տաղակ (ի, աւ.) *s.* Poêle.

Տաղակել (եմ, էցի) *v, a.* Frîre.

Տաղայեղ, *adj, ind.* Brûlant, ardent, très-chaud.

Տաղան (ի, աւ.) *s.* Grande caisse, caisson: tombeau, sépulcre, urne: arche, vaisseau qui sauva Noé du déluge.

Տաղանագիր (գրոյ, գրով) *s.* Épitaphe.

Տաղանալ (ամ, պացայ) *v, n-p.* Échauffer, s'échauffer, chauffer excessivement, brûler, se brûler.

Տաղանակ (ի, աւ.) *s.* Caisse, coffret, mallette, layette: tabernacle.

Տաղանատեղ (ի, աւ.) *s.* Sépulcre, caveau.

Տաղանատուն (տան, տամբ) *s.* Voyez **Տաղանատեղ** :

Տաղանաբար (ի, բամբ) *s.* Tombe.

Տաղաստ (ի, էւ.) *s, et adj.* Nette; nappe; tapis: étendu; renversé, tombé. **Տաղաստ արկանել**, étendre sur le carreau, renverser, jeter par terre.

Տաղար (ի, աւ.) *s.* Hache, cognée.

Տաղարատալ, *adj, ind.* Taillé, ou démaigri par une hache.

Տաղարաւոր (ի, աւ.) *adj.* Four-

ni d'une hache, d'une cognée.

Տաղացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Chauffer, échauffer.

Տաղեան, *adj, ind.* Ardent, brûlant.

Տաղիլ (եմ, պեցայ) *v, n-p.* Voyez **Տաղանալ** :

Տառ (ի, էւ.) *s.* Lettre, caractère: Voyez **Տարր** :

Տառաղան (ի, աւ.) *s.* Corbeille, panier, maniveau.

Տառաղալին, *adj, ind.* Malheureux, misérable.

Տառաղալիք (նաց, նգ) *s, pl.* Angoisse, détresse, affliction, chagrin, peine, désastre, malheur, misère, tribulation, vexation, tourment, travail, fatigue.

Տառաղեւոյ (եղոյ, եղով) *adj.* Mal-en-point, malheureux, misérable, pauvre, pitoyable.

Տառաղեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Incommoder, chagriner, affliger, opprimer, gêner, maltraiter, molester, inquiéter, travailler, fatiguer, peiner, tourmenter, vexer: violer, faire violence à une fille, à une femme.

Տառաղել (իմ, պեցայ) *v, n-p.* S'inquiéter, se tourmenter, se travailler, pâtir, peiner, avoir de la peine.

Տառառակ (ի, աւ.) *s.* Houppelande, casaque.

Տառեմ (ի, աւ.) *s.* Sorte de poisson.

Տառեղն (ղան, զամբ) *s.* Cigogne.

Տասանորդ (ի, աւ.) *s.* Décime; dîme.

Տասանորդական (ի, աւ.) *adj.* Décimal.

Տասանորդել (եմ, էցի) *v, a.* Dîmer, lever la dîme.

Տասանորդելի (լոյ, լեւաւ) *adj.* Décimable.

Տասանորդիչ (չի, զլաւ) *adj, et s.* Décimateur.

Տասն (սին, սամբ) *adj.* Dix.

Տասնարանեայ Voyez **Տասնապահ** :

Տասնալի (չւոյ, զեւաւ) *adj.* À dix cordes.

Տասնամեայ, *adj, ind.* Décennal.

Տասնամեակայ, *adj, ind.* De dix mois.

Տասնանկիւն (կեան, կեամբ) *adj, et s.* Décagone.

Տառ

Տասնաթիւ (*ի, աւ*) *s.* Décursion ; dizierier.

Տասնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Décinaire.

Տասնեակ (*եկի, եկաւ*) *adj, et s.* Décade ; dizaine, dix.

Տասնեքեակ (*եկի, եկաւ*) Voyez **Տասնեակ**.

Տասներորդ (*ի, աւ*) *adj, et adv.* Dixième : dixièmement.

Տասնեքեան ou **Տասնեքին** (*եցուն, եքունք*) *s, pl.* Tous les dix.

Տասնաբաւածեայ, *adj, ind.* De dix plaies.

Տասնապարսպեան, *adj, ind.* Décalogne.

Տասնապիկ, *adj, ind, et adv.* Décuple, dix fois autant.

Տասնապակեղ (*եմ, եցի*) *v, a.* Décupler.

Տասնիկ (*ի, աւ*) *s.* Décemvir.

Տասնիկաւթիւն (*թե, թք*) *s.* Décemvirat.

Տասնիւնիկ ou **Տասնիւնիկեան**, *adj, ind.* Décasyllabe.

Տասնիկիկեան, *adj, ind.* De dix rideaux, ou pièces.

Տասնօրեայ (*թեի, քեիւ*) *adj.* De dix jours : décameron.

Տասնամեակն (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Տասնամեկ**.

Տասնամեկ (*լայ, լեաւ*) *adj.* Sujet à une pensée qui chagrine, inquiet, morne.

Տասնամիլ (*իմ, սեցայ*) *v, n-p.* Avoir une pensée qui chagrine, qui embarrasse, s'inquiéter, se soucier, se mettre en peine.

Տասնամիլթի (*թե, թք*) *s.* Souci, inquiétude, perplexité fâcheuse, embarras.

Տանաւ, *adj, et s, ind.* Branlé, remuant, chancelant, vacillant : Voyez **Տասնաւում** : *ի տասնիկ կաւ*.

Voyez **Տասնիկ**.

Տասնեղ (*եմ, եցի*) *v, a.* Branler, ébranler, brandiller, brimbaler, mouvoir, remuer, secouer, hocher, agiter.

Տասնիկ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* Brauler, ébranler, chanceler, vaciller, trembler, se trémousser, se démener, dandiner, se remuer, s'agiter, se secouer.

Տասնեւմի (*նման, նմաք*) *s.* Branlement, ébranlement, branle,

agitation, mouvement, remuement, tremblement, chancellement, vacillation, remuage.

Տասնիկ ou **Տասնիկ** Voyez **Տասնիկ**.

Տասնիկ (*ի, աւ*) *s.* Chausse-trape, chardon.

Տասնապիկեք (*ի, աւ*) *adj.* Qui produit des chausse-trapes, ou des chardons.

Տասնապիկեան, *adj, ind.* Qui sème des chausse-trapes, ou des chardons.

Տարակ (*ի, աւ*) *s.* Tourterelle, tourtre.

Տար, adj, ind. Lointain, éloigné.

Տարաբաժանեղ (*եմ, եցի*) *v, a.* Séparer, diviser, éloigner, écarter.

Տարաբաժին, *adj, ind.* Divisé, séparé ; éloigné.

Տարաբեկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Porter ça et là, remuer, agiter, pousser.

Տարաբեկ (*եմ, քեցայ*) *v, n-p.* Se porter ça et là, s'agiter, se remuer.

Տարաբեկութի (*թե, թք*) *s.* Agitation, remuement, ondulation.

Տարաբնակ (*ի, աւ*) *adj.* Lointain, éloigné, qui demeure loin.

Տարաբնակ լինեղ, s'éloigner, demeurer loin, s'étranger.

Տարաբնակութի (*թե, թք*) *s.* Éloignement, état d'une personne qui demeure loin.

Տարադիր, *adj, ind.* Proscrit, éloigné, chassé.

Տարադիր աւեղ Voyez **Տարադիր**.

Տարադնայ, *adj, ind.* Étrangé, éloigné.

Տարադործ (*ի, աւ*) *adj.* Inutile, fainéant.

Տարադրակն (*ի, աւ*) *adj.* Proscrit, banni, exclu.

Տարադրեղ (*եմ, եցի*) *v, a.* Proscrire, bannir, chasser, éloigner, excludre.

Տարադրեղ (*եմ, քեցայ*) *v, n-p.* Être proscrit, banni, ou exclu.

Տարադրութիւն (*թե, թք*) *s.* Proscription, ban, bannissement, exclusion.

Տարադատեղ (*եմ, եցի*) *v, a.* Discerner, distinguer : Voyez **Որոշեղ**.

Տարադեմ, *adj, ind.* Étrangé.

Տարադեմ երթաւ ou **դնաւ**, s'étranger, s'éloigner.

Տարադէպ, *adj*, *ind*. Inconvenant, qui n'est pas convenable, qui ne convient pas, absurde, extravagant, extraordinaire: éloigné: Voyez **Տարադէմ**:

Տարադէմութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s*. Éloignement, action de s'étranger, de s'éloigner.

Տարազ (ու, ու) *s*. Manière, façon, mode; forme, figure; formalité; état, condition; usage; sorte, espèce, genre; formule, exemplaire, modèle.

Տարազ (ի, իւ) *s*. Agaric.

Տարապատարծ (ի, աւ) *adj*, *et c*. Maître, artiste, qui fait quelque chose avec art.

Տարապարդ (ի, իւ) *adj*. Désagréable, sans ornement, sans grace, difforme.

Տարապարդութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s*. Défaut de grace, difformité.

Տարապարդաւոր, *adj*, *ind*. Qui est sans habillement.

Տարաժամ (ու, ու) *adj*, *et adv*. Hors de l'heure, trop tard; hors de saison, indu; arrivé à contre-tems, inopiné, imprévu; lent, tardif; qui n'est pas mûr, ou âgé; passé, décliné. **Տարաժամ, տարաժամու** ou **ի տարաժամու**, hors de l'heure; à contre-tems. **Տարաժամ աւուրց**, qui n'est pas âgé, jeune.

Տարաժամիւ (իւ, մեցայ) *v*, *ո-ր*. Décliner, être sur son déclin, commencer à faillir (en parlant de jour) commencer à se faire nuit.

Տարաժամութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s*. Déclin. **Տարաժամութիւն աւուրց**, déclin du jour.

Տարալծեմ (եմ, էցի) *v*, *a*. Chasser, banir.

Տարալեզու (ի, աւ) *adj*. Qui parle une autre langue, étranger.

Տարալուծական (ի, աւ) *adj*. Disjonctif.

Տարախօս (ի, աւ) *adj*. Muet, qui ne peut parler.

Տարած (ի, աւ) *adj*. Étendu, expliqué. **Տարած անկանիւ** s'étendre, se jeter par terre.

Տարածածք (ծաց, ծօք) *s*, *pl*. Étendue, diffusion.

Տարածական (ի, աւ) *adj*. Dilatable, extensible.

Տարածականութիւն (ԹԷ, ԹԷ)

s. Dilatabilité, extensibilité.

Տարածանիւ (եմ, էցի) *v*, *a*. Étendre, déployer, déplier; tendre; répandre; dilater; propager; allonger, augmenter.

Տարածանիւ (իւ, մեցայ) *v*, *ո-ր*. S'étendre, se répandre; tendre.

Տարածաւանի, *adj*, *ind*. Dont la racine est fort étendue.

Տարածել (եմ, էցի) *v*, *a*. Voyez **Տարածանիւ**:

Տարածոց (ի, աւ) *s*. Étendue, **Տարածոց արկանիւ**, étendre.

Տարածութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s*. Étendue, dimension, latitude; dilatation, extension, expansion, propagation, diffusion.

Տարածութիւն (ծան, ծան) *s*. Voyez **Տարածութիւն**:

Տարակայ (ի, իւ) *adj*. Distant, éloigné.

Տարակայութիւն (ԹԷ, ԹԷ) *s*. Distance, éloignement.

Տարակասկած, *adj*, *ind*. Sans soupçon.

Տարակաց Voyez **Տարակայ**:

Տարակարծ ou **Տարակարծի**, *adj*, *ind*. Luopiné, imprévu.

Տարակենդրոն (ի, աւ) *adj*. Excentrique.

Տարակոյս (կուսի, կուսի) *s*. Doute, incertitude, hésitation, embarras, irrésolution, défiance; dilution: divers côtés, ou chemins. **Կուսի տարակուսի** Voyez **Տարակուսի**:

Տարակորդել (եմ, էցի) *v*, *a*. Oter, tirer; décrocher, détacher.

Տարակուսական (ի, աւ) *adj*. Douteux, ambigu, incertain: dubitatif.

Տարակուսանայ (ամ, սացայ) *v*, *ո-ր*. Voyez **Տարակուսի**:

Տարակուսանք (նայ, նօք) *s*, *pl*. Doute, incertitude, hésitation, embarras, irrésolution.

Տարակուսելի (էլի, էիւ) *adj*, Douteux, incertain.

Տարակուսիւ (իւ, մեցայ) *v*, *ո-ր*. Douter, être dans l'incertitude, être irrésolu, hésiter, s'embarrasser.

Տարահաճելի (էլի, էիւ) *adj*. Désagréable.

Տարահաճան Voyez **Անհաճան**:

Տարահաճանութիւն Voyez **Անհաճանութիւն**:

Տարայ (ի, իւ) *s.* Sorte de mesure.
Տարամբժեղ (եմ, եցի) *v, a.*

Pousser, repousser, chasser, écarter.
Տարանկիւն (կեան, կեամբ) *s.*

Rhombé, losange.

Տարանկիւնային, *adj, ind.* Rhomboïde.

Տարանջատել (եմ, եցի) *v, a.*
Désaccoupler, détacher, séparer, disjoindre.

Տարաշարհ (ի, աւ) *s.* Pays lointain, région lointaine.

Տարաշարհիկ, *adj, ind.* Étranger.

Տարապայման, *adj, ind.* Démenté, excessif, désordonné, déréglé, immodéré, exorbitant, énorme.

Տարապաշտան, *adj, ind.* Inconvenant, qui ne convient pas, malpropre.

Տարապարհակ : **Տարապարհակ զարեղ**, Forcer, pousser, presser, obliger (Latin, *angariare*).

Տարապարս, *adj, ind, et adv.*
Inu, vain, inutile; indément, sans raison, en vain, inutilement.

Տարապարտաբոս, *adj, ind.* Qui mène paître inutilement.

Տարապարտույ ou **ի Տարապարտույ**, *adv.* Indément, sans raison, à tort, en vain, inutilement.

Տարասահման (ի, աւ) *adj.* Banni, exilé, chassé.

Տարասահմանել (եմ, եցի) *v, a.*
Bannir, exiler, chasser, étranger, éloigner.

Տարանո (ի, իւ) *adj.* Hétérogène; d'un autre, de différent sexe.

Տարաներութիւն (թէ, թք) *s.*
Hétérogénéité: la différence du sexe.

Տարաստուերք (բաց, բք) *s, pl.*
Hétérosciens.

Տարատղել (եմ, եցի) *v, a.*
Séparer, éloigner.

Տարատղումն (զման, զմամբ) *s.*
Séparation, éloignement.

Տարատրոհել (եմ, եցի) *v, a.*
Disjoindre, séparer, éloigner, chasser.

Տարացոյց (ցուցի, ցուցիւ) *s.*
Exemple, exemplaire, modèle, forme.

Տարափ (ոյ, ով) *s.* Pluie abondante: pluie légère.

Տարափոխիկ, *adj, ind.* Contagieux, épidémique. **Տարափոխիկ ախտ**, contagion, infection, épidémie.

Տարբեր (ի, աւ) *adj.* Différent, divers.

Տարբերակաւ (ի, աւ) *adj.* Distinctif; dissimilaire; différentiel; différent.

Տարբերել (եմ, եցի) *v, a.* Pousser, porter, jeter çà et là, transporter, agiter: changer, varier, diversifier; différencier, distinguer.

Տարբերութիւն (թէ, թք) *s.* Différence, diversité, variété, distinction, variation.

Տարբերումն (բման, բմամբ) *s.*
Voyez **Տարբերութիւն**.

Տարեգլուխ (գլխոյ, գլխով) *s.*
Le premier jour de l'année: Voyez **Կալանդ**.

Տարեգրութիւն (թէ, թք) *s.*
Annales.

Տարեգարձ (ի, իւ) *adj.* **Տարեգարձ պաշտօն մեռելոյ**, Anniversaire, annuel.

Տարեկան (ի, աւ) *adj, et s.* Annuel, annuel; anniversaire.

Տարեմուտ (մտի, մտիւ) *s.*
Voyez **Տարեգլուխ**.

Տարեոր (ի, աւ) *adj.* D'une année; annal, annuel.

Տարժանաբար Voyez **Տաժանաբար** avec ses dérivées.

Տարի (բւոյ, բով) *s.* An, année. **ի տարւոյէ** **ի տարի**, **տարւոյէ** **ի տարի**, annuellement, chaque année.

Տարմ (ի, իւ) *s.* Étourneau; san-sonnet: troupe, troupeau.

Տարմարար, *adv.* En troupe, en grand nombre.

Տարմահաւ (ու, ու) *s.* Étourneau.

Տարորոշ ou **Տարորիշ**, *adj, ind.*
Distinct, différent, séparé. **Տարորոշ քանակութիւն**, quantité discrète.

Տարորոշել (եմ, եցի) *v, a.*
Distinguer, séparer, diviser.

Տարորոշութիւն (թէ, թք) *s.*
Distinction, division, séparation.

Տարուբեր (ի, աւ) *adj, et s.*
Agité: agitation, discussion, traité.

Տարուբերս տանել Voyez **Տարուբերել**.

Տարուբերել (եմ, եցի) *v, a.*
Agiter, pousser çà et là: répéter.

Տարաամ (ի, աւ) *adj.* Irrésolu, délibérant, perplexe, poltron, indéterminé.

Տարաամագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Fort, ou plus irrésolu.

Տար

Տարամական (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Տարամ** :

Տարամիչ (իմ, մեցայ) *v, n-p.* Être irresolu, s'embarrasser.

Տարամուծե (ծե, թք) *s.* Indécision, indétermination, poltronnerie.

Տարարոս (ի, աւ.) *s.* Tartare.

Տարարոսական (ի, աւ.) *adj.* Qui appartient au tartare, infernal.

Տարր (տարեր, տարերք) *s.* Élément; principe; matière, production, composition, corps, substance, nature, existence.

Տարրաբար, *adv.* Matériellement; comme un élément.

Տարրական (ի, աւ.) *adj.* Matériel, qui est composé de matière: élémentaire.

Տարրանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Exister, être, se former, se produire: s'attacher, s'unir: s'imprimer.

Տարրադես, *adv.* Voyez **Տարրաբար** :

Տարրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, z.* Former, faire, produire, composer; incorporer, unir: imprimer.

Տարրաւորութե (ծե, թք) *s.* Désir des choses matérielles.

Տարրաւոր (ի, աւ.) *adj.* Matériel.

Տարրաւորութե (ծե, թք) *s.* Matérialité.

Տարրեղէն (ղէնի, զինու.) *adj.* Matériel, corporel.

Տարրել (բշ, բշաւ) *adj; et s.* Qui fait, qui produit, créateur.

Տարրութե (ծե, թք) *s.* Substance, existence, nature.

Տարրում (բման, բմամք) *s.* Incorporation, union, composition.

Տարրալ (ամ, փայլի) *v, n-p.* Désirer, souhaiter, soupirer.

Տարրալի (լւղ, լկաւ) *adj.* Désirable, souhaitable.

Տարրածու (ի, աւ.) *adj, et s.* Désireux, amoureux, amant, coquet, galant, doucereux, dameret.

Տարրանք (նայ, նք) *s, pl.* Désir ardent, souhait.

Տարրաւոր (ի, աւ.) *adj, et s.* Voyez **Տարրածու** :

Տարրող (փողի, փողաւ) *adj.* Amoureux.

Տարրողական (ի, աւ.) *adj.* Amoureux.

Տարրողել (եմ, եջի) *v, n.* Crier

différemment, ou pousser des cris au loin.

Տարփութիւն (ծե, թք) *s.* Voyez **Տարփանք** :

Տարփում (փման, փմամք) *s.* Voyez **Տարփանք** :

Տարփէն, *adj, ind, et adv.* Injuste, inique: injustement, iniquement, contre l'équité.

Տարփեւորութե (ծե, թք) *s.* Injustice, iniquité.

Տարփեւոր, *adj, ind.* Dissemblable, dissimilaire, différent; nonpareil, sans égal.

Տաւաղել (եմ, եջի) *v, a.* Assembler, réunir dans un lieu.

Տաւիղ (ւղի, լկաւ) *s.* Harpe, psaltérion.

Տափ (ի, իւ.) *s.* Plaine, plate campagne.

Տափաւաքիթ, *adj, ind.* Camus, camard.

Տափաւողմն (ման, մմմք) *s.* Le côté plat, plaine.

Տափան (ի, աւ.) *s.* Batte; dame: herse: hie, demoiselle.

Տափանել (եմ, եջի) *v, a.* Herse: hier.

Տափարակ (ի, աւ.) *adj, et s.* Plat, plain, ras, uni, sans inégalité: plaine; esplanade.

Տափարակել (եմ, եջի) *v, a.* Aplatis, rendre plat.

Տաք, *adj, ind.* Chaud: Voyez **Ջերմ** :

Տաքութե Voyez **Ջերմութե** :

Տաքում (ման, մմմք) *s.* Voyez **Ջերմութիւն** :

Տգեղ (ի, աւ.) *adj.* Difforme, défiguré, laid, vilain, mal fait, mal-propre.

Տգեղագոյն (գունի, գունիւ) *adj, comp.* Plus, ou fort défiguré, monstrueux.

Տգեղանալ (ամ, զացայ) *v, n-p.* Enlaidir, devenir laid, être défiguré.

Տգեղացուցանել (եմ, ցուցի) *v, z.* Enlaidir, rendre laid, défigurer, gâter la figure, ôter la forme.

Տգեղութիւն (ծե, թք) *s.* Laid, difformité, mal-propreté.

Տգեղծ, *adj, ind.* Laid.

Տգեւ ou **Տգեւ** (գիմի, գիմու.) *adj.* Ignorant, ignare, idiot, niais, simple.

Տգեւաբար, *adv.* Ignoramment, insciemment.

Տգիտաբարայ (ի, իւ.) *adj.* Ignorant, grossier.

Տգիտանալ (ամ, ապայ) *v, n-p.* Ignorer, ne pas savoir.

Տգիտանք (նայ, նք) *s, pl.* Voyez **Տգիտութիւն**.

Տգիտութի (թէ, թք) *s.* Ignorance, impéritie, inexpérience.

Տգոյն (ադունի, ադունիւ.) *adj.* Décoloré, pâle, sans couleur.

Տգունութի (թէ, թք) *s.* État d'une chose décolorée, ou sans couleur.

Տեառնապալաւաւ, *adj, ind.* D'avènement du Seigneur.

Տեառնապիր, *adj, ind.* Signé de la croix; consacré.

Տեառնադրել (եմ, էցի) *v, a.* Signer, faire un signe de croix; consacrer, sacrer, dédier à Dieu.

Տեառնադրութի (թէ, թք) *s.* Signe de croix; consécration.

Տեառնակողմն (ղմն, զմամբ) *s.* Le côté du Seigneur.

Տեառնամայր (մօր, մայրք) *s.* La Mère du Seigneur.

Տեառնանման, *adj, ind.* Qui ressemble au Seigneur.

Տեառնընդառաւ (ի, իւ.) *s.* Penthèse, purification, chandeleur.

Տեղ (ոյ, ու) *s.* Pluie abondante.

Տեղագրական (ի, աւ.) *adj.* Topographique.

Տեղագրութի (թէ, թք) *s.* Topographie.

Տեղադառնութի (թէ, թք) *s.* Parrallaxe.

Տեղադերծ, *adj, ind.* Chassé d'un lieu, d'un poste.

Տեղալ (ամ, աջի) *v, n, et a.* Pleuvoir, tomber: faire pleuvoir, ou tomber.

Տեղակ (ի, աւ.) *s.* Petit lieu.

Տեղակաւ (ի, աւ.) *s.* Gouverneur: lieutenant: vicaire.

Տեղակալել (եմ, էցի) *v, a.* Tenir une place, un poste: vicarier.

Տեղակալութիւն (թէ, թք) *s.* Charge de gouverneur: lieutenance: vicariat.

Տեղական (ի, աւ.) *adj.* Local; topique.

Տեղատարափ (ոյ, ու) *s.* Pluie abondante, ondée, lavasse.

Տեղաւորափ անձրևել, իջանել ou խալալ, pleuvoir à verse.

Տեղատութի (թէ, թք) *s.* Reflux de la marée, jasant.

Տեղափոխ, *adj, ind.* **Տեղափոխ լինել**, Changer de place, se transporter.

Տեղափոխել (եմ, էցի) *v, a.* Transporter, porter d'un lieu en un autre.

Տեղափոխութիւն (թէ, թք) *s.* Transmigration: changement de place, succession.

Տեղադրել (եմ, էցի) *v, a.* Situer, placer, poser en certain endroit.

Տեղեակ, *adj, ind.* Bien informé, instruit, expert, fort versé, imbu, pénétré d'une affaire.

Տեղեկանալ (ամ, կայայ) *v, n-p.* S'instruire, être instruit, s'informer, s'enquérir, connaître, avoir la connaissance, la notion de quelque chose, savoir.

Տեղեկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, i.* Informer, instruire, donner connaissance de quelque chose.

Տեղեկութի (թէ, թք) *s.* Instruction, information, connaissance, notion, expérience; avertissement, avis.

Տեղի (զոյ, զեաւ) *s.* Lieu, place, endroit; tems favorable; occasion. 'Ի տեղի բարի, au lieu de pierre. **Չտեղի առնուլ**, s'arrêter, cesser d'aller, rester. **Տեղի աւալ** ou **առաւ տեղի**, céder, se rendre, acquiescer, déferer, se soumettre, consentir, condescendre: esquiver, éviter, se retirer. **Տեղիք** (բոս շարաասանից) topiques. **Ընդ ամենայն տեղիս**, partout, en tous lieux.

Տեղումն (զման, զմամբ) *s.* Pluie abondante.

Տեղոյ (ի, իւ.) *s.* Fièvre.

Տեղոս (ի, աւ.) *adj.* Fébricitant.

Տենլ (ի, իւ.) *s.* Voyez **Տենլանք**.

Տենլալ (ամ, աջայ) *v, n-p.* Désirer, souhaiter, envier, convoiter.

Տենլալի (զոյ, զեաւ) *adj.* Désirable, souhaitable.

Տենլանք (նայ, նք) *s, pl.* Désir, souhait, envie, avidité, cupidité, convoitise.

Տենլութի (թէ, թք) *s.* Voyez **Տենլանք**.

Տենլումն (զման, զմամբ) *s.* Voyez **Տենլանք**.

Տենո

Տեմ Voyez **Տեղ** :
Տեւ (ի, եւ) *s.* Crêpe, crapaudaille, gaze, voile.
Տեւադրծեւ (եմ, եցի) *v, a.* Dévoiler, ôter, relever le voile d'une femme; dépouiller, déshabiller.
Տեւառեւ (ի, աւ) *adj, et s, f.* Hémorroïde.
Տեւառեւութիւն (թւ, թք) *s.* Hémorragie; hémorroïdes.
Տեւ (ոյ, ու) *s.* Vue.
Տեւաբան (ի, եւ) *adj, et s.* Opticien.
Տեւաբանական (ի, աւ) *adj.* Optique.
Տեւաբանութիւն (թւ, թք) *s.* Optique.
Տեւագրութիւն (թւ, թք) *s.* Scénographie.
Տեւակ (ի, աւ) *s.* Vue, visage, air du visage; forme, figure, apparence, montre; idée; espèce; sorte, genre, race.
Տեւակագործեւ (եմ, եցի) *v, a.* Former, façonner.
Տեւակագործութիւն (թւ, թք) *s.* Formation.
Տեւական (ի, աւ) *adj.* Visible; intellectif; spéculatif; contemplatif; théorique. **Տեւական** (գիտութիւն) *s.* théorie. **Տեւական** (նախադասութիւն) *s.* théorème.
Տեւականաբար ou **Տեւականապէս**, *adv.* Formellement; théoriquement.
Տեւականեւ (եմ, եցի) *v, a.* Former, donner l'être et la forme.
Տեւակարար (ի, աւ) *adj.* Spécifique.
Տեւակացուցանեւ (եմ, ցուցի) *v, s.* Voyez **Տեւականեւ** :
Տեւակաւորեւ (եմ, եցի) *v, a.* Former; informer, servir de forme.
Տեւանելի (լւոյ, լեւաւ) *adj.* Visible.
Տեւանելիք (լեաց, լեպք) *s, pl.* Vue, l'organe de la vue, les yeux.
Տեւանել (եմ, տեսի) *v, a.* Voir; apercevoir; regarder, observer, considérer, contempler; connaître; pourvoir.
Տեւանել (ոյ, ու) *s.* Voyez **Տեւաւել** :
Տեւանելութիւն (թւ, թք) *s.* Visibilité.
Տեւանողացուցակ, *adj, ind.* Pré-

dit par un prophète, prophétique.
Տեւանողական (ի, աւ) *adj.* Prophétique; voyant, qui voit.
Տեւանողութիւն (թւ, թք) *s.* Vision, vue.
Տեւանող (նոյն, նոյաւ) *adj, et s.* Voyant, qui voit; prophète.
Տեւաբան (ի, աւ) *s.* Théâtre, spectacle, scène; vue: Voyez **Ինքանեւ** :
Տեւաւոր (ի, աւ) *adj.* Visible, apparent.
Տեւաւորեւ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Apparaître, se faire voir, paraître, se montrer, se rendre visible.
Տեւաւորել (բի, բլաւ) *adj.* Qui fait apparaître.
Տեւաւական (ի, աւ) *adj.* Visuel: Voyez **Տեւանողական** :
Տեւիւ (սլեան, սլեամբ) *s.* Aspect, vue, visage; apparence, montre, semblant; mine, air; forme, figure; image, représentation; spectacle; vision, songe; apparition.
Տեւուած (ոյ, ու) *s.* Vue, vision.
Տեւողութիւն Voyez **Տեւանողութիւն** et **Տեւութիւն** :
Տեւութիւն (թւ, թք) *s.* Vue, vision, regard; spéculation, théorie; considération, contemplation; idée, concept, connaissance, notion.
Տեւուչ (սլի, սլաւ) *s.* Qui regarde; surveillant, intendant, inspecteur, gardien.
Տեւութիւն (թւ, թք) *s.* Intendance, inspection, garde. **Տեւութիւն զերիւն** ou **տնայիւն**, providence.
Տեւող Voyez **Տեւանող** :
Տեւոր (ի, աւ) *s.* Feuille de papier; cahier.
Տեւորակ (ի, աւ) *s.* Voyez **Տեւոր** :
Տեւորակուող (կոկ, կոեղք) *s.* Plat carré.
Տերեւ (ոյ, ու) *s.* Feuille.
Տերեւաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui produit des feuilles.
Տերեւազարդ (ի, եւ) *adj.* Feuillu, orné de feuilles.
Տերեւազգեստ (ի, եւ) *adj.* Feuillu, vêtu de feuilles.
Տերեւալից, *adj, ind.* Feuillu, plein de feuilles.
Տերեւթափ (ի, եւ) *adj.* Dont les feuilles sont tombées, effeuillé: qui

qui fait tomber les feuilles des arbres, qui effeuille.

Տերևախառ, *adj, ind.* Feuillu, touffu, épais de feuilles.

Տերևաշատ, *adj, ind.* Feuillu, abondant en feuilles, qui a beaucoup de feuilles.

Տերևապատ (*ի, աւ*) *adj.* Environné, ceint de feuilles.

Տերևասաղարթ, *adj, ind.* Feuillu, fort feuillu.

Տերևաւ (*ի, եւ*) *adj.* Dépouillé de feuilles.

Տերևիկէց, *adj, ind.* Voyez **Տերևթափ** :

Տերևիկ (*իմ, բեցոյ*) *v, n-p.* Pousser, ou produire des feuilles, s'orner de feuilles.

Տևական (*ի, աւ*) *adj.* Durable, permanent, stable.

Տևականութի (*թե, թք*) *s.* Durée constante, permanence, stabilité; constance.

Տևականութի Voyez **Տևականութի** :

Տևել (*եմ, եցի*) *v, n.* Durer, continuer; se soutenir, se maintenir, persévérer; endurer, supporter, souffrir, résister.

Տևողական Voyez **Տևական** :

Տևողութիւն Voyez **Տևականութիւն** :

Տզրկածե, *adj, ind.* Qui a la forme d'une sangsue.

Տզրուկ (*բիկ, բիււ*) *s.* Sangsue.

Տզոր (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Ազոր** :

Տէգ (*տիկի, տիգաւ*) *s.* Lance, pique, arme d'hast: bâton d'une arme d'hast.

Տէգընկէց, *adj, ind.* Qui darde une lance.

Տէր (*տեառն, տերամբ*) *s.* Seigneur, maître; possesseur, propriétaire; supérieur, dominateur, potentat, prince, souverain: monsieur: dom, ou don: sieur: sire.

Տէրութի (*թե, թք*) *s.* Domination, puissance, empire, état; souveraineté; seigneurie.

Տէրունական (*ի, աւ*) *adj.* Dominical, du Seigneur.

Տէրունաստոր, *adj, ind.* Donné par Seigneur.

Տէրունեան, *adj, ind.* Voyez **Տէրունական** :

Տէրունի (*նոյ, նոով*) *adj.* Voyez **Տէրունական** :

Տգեղայ Voyez **Տգեղ** :

Տգոհ (*ի, եւ*) *adj.* Mécontent, mal-content, mal-satisfait.

Տգոհիկ (*իմ, նեցոյ*) *v, n-p.* Être mécontent, ou mal-satisfait, se plaindre.

Տգոհութի (*թե, թք*) *s.* Mécontentement, plainte.

Տգոյն, *adj, ind.* Décoloré, pâle, blême, blafard, délayé, hâve, défiguré, terne.

Տգոնիկ (*իմ, նեցոյ*) *v, n-p.* Être décoloré, perdre la couleur; blêmir, pâlir.

Տգոնութի (*թե, թք*) *s.* État d'une chose décolorée, pâleur, ternissure.

Տի, *adv.* Plutôt.

Տիգարուղի, *adj, ind.* Sorti, ou coulé par le moyen d'une lance.

Տիգարուն (*բնոյ, բնով*) *s.* Le gros d'une lance.

Տիգարոց, *adj, ind.* Blessé, ou ouvert par le moyen d'une lance.

Տիգահար, *adj, ind.* Blessé, ou frappé avec une lance.

Տիգահարիկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Frapper, ou blesser avec une lance.

Տիգահաւ, *adj, ind.* Voyez **Տիգարուղի** :

Տիգաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Armé d'une lance, d'une pique, piquier, halbardier.

Տիգել (*եմ, եցի*) *v, n.* Pousser, frapper avec une lance; lancer.

Տիգերաբանութի (*թե, թք*) *s.* Cosmologie.

Տիգերագիր (*գրի, գրաւ*) *adj, et s.* Cosmographie: Voyez **Աշխարհագիր** :

Տիգերագոյ, *adj, ind.* Annoncé, publié par tout le monde.

Տիգերագով, *adj, ind.* Loué, célébré par tout le monde.

Տիգերագրաւ, *adj, ind.* Qui contient, qui environne tout le monde.

Տիգերագրութի (*թե, թք*) *s.* Cosmographie: Voyez **Աշխարհագրութիւն** :

Տիգերագաւ, *adj, ind.* Qui trompe tout le monde.

Տիգերալոյս, *adj, ind.* Qui illumine, qui éclaire tout le monde.

Տիգերալուր, *adj, ind.* Publié par tout le monde.

Տիգերախոս, *adj, ind.* Parlé, ou

ou publié par tout le monde.

Տեղերակալ Voyez **Աշխարհա-**
կալ :

Տեղերակալէլ Voyez **Աշխար-**
հակալէլ :

Տեղերակալութիւն Voyez **Աշ-**
խարհակալութիւն :

Տեղերական (ի, աւ.) *adj.* Uni-
versel, écuménique.

Տեղերակոյմ, *adj, ind.* Assem-
blé de tout le monde.

Տեղերահեղձոյց, *adj, ind.* Qui
submerge, qui noye, qui étouffe tout
le monde.

Տեղերահրաշ, *adj, ind.* Merveil-
leux par tout le monde.

Տեղերապառ, *adj, ind.* Qui en-
vironne tout le monde.

Տեղերապառութիւն Voyez **Աշ-**
խարհակալութիւն :

Տեղերապահման, *adj, ind.* Qui
borne tout le monde.

Տեղերապատռ, *adj, ind.* Qui me-
nace, qui fait trembler tout le monde.

Տեղերապայլ, *adj, ind.* Qui plon-
ge, qui submerge tout le monde.

Տեղերապարտ, *adj, ind.* Ré-
pandu par tout le monde.

Տեղերապահակ, *adj, ind.* Célé-
bré par tout le monde.

Տեղերաքարոյ, *adj, ind.* Pré-
chié, publié par tout le monde.

Տեղերք (բայ, բգբ) *s, pl.* L'un-
ivers, le monde entier.

Տեկ (տկի, տկաւ) *s.* Outre, bouc.

Տեկ հովուաց, musette, cornemuse.

Տեկին (տեկնոջ, տեկնամբ) *s, f.*
Princesse, reine; maîtresse: dame;
madame. **Տեկին մանկամարդ**, de-
moiselle; mademoiselle.

Տեկնութի (թէ, թք) *s.* Dignité
d'une princesse, d'une dame.

Տեղմ (ղմոյ, զմով) *s.* Fange, li-
mon, boue, bourbe, vase.

Տեւա, *conj.* Plutôt, il vaud mieux;
que; qui plus est, outre cela, encore.

Տեւաբոյս Voyez **Կենդանի** :

Տեպ (տպի, տպաւ) *s.* Type, mo-
dèle, exemplaire; impression, em-
preinte, marque; figure, estampe,
image, forme.

Տեպար (ի, աւ.) *s.* Type, modè-
le, exemple, exemplaire, patron.

Տեւանեան, *adj, ind.* Gigantesque.

Տեւեռն (տաւն, տաւմբ) *s.* Cro-
codile.

Տեղորս (ի, աւ.) *s.* Titre.

Տերաբանէլ (եմ, եցի) *v, n.* Para-
ler franchement.

Տերաբար Voyez **Տերապէս** :

Տերաբնակ, *adj, ind.* Où le Sei-
gneur habite, ou demeure.

Տերապէս, *adj, ind.* Qui connaît
le Seigneur.

Տերապիծ, *adj, ind.* Écrit par la
main du Seigneur, ou de Dieu.

Տերապուխ, *adj, et s, ind.* Maître.
absolu, indépendant.

Տերապոյ, *adj, ind.* Où existe le
Seigneur, ou Dieu.

Տերապոյն (գունի, գունիւ) *adj,*
comp. Plus propre; principal.

Տերապէլ Voyez **Տեւանապէլ** :

Տերապաւ, *adj, ind.* Qui a trahi-
son maître, ou le Seigneur.

Տերապուծ, *adj, ind.* Voyez.
Տերապաւ :

Տերապոր, *adj, ind.* Qui est forti-
fié par le Seigneur.

Տերաբին Voyez **Աճաբին** :

Տերաբան (ի, աւ.) *adj.* Domini-
cal, qui appartient au Seigneur; sei-
gneurial; despotique, absolu, sou-
verain.

Տերակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Qui
porte, qui tient le Seigneur.

Տերահաստատ, *adj, ind.* Affermi
par le Seigneur.

Տերահաւաք, *adj, ind.* Assemblé
par le Seigneur.

Տերահրաւեր, *adj, ind.* Appelé,
ou invité par le Seigneur.

Տերաձեր, *adj, ind.* Donné de
Dieu.

Տերաձան Voyez **Տերապէս** : Qui
connaît son maître.

Տերամայր (մոր, մարբ) *s.* Mère
de Dieu, ou du Seigneur.

Տերամարտ (ի, եւ) *adj.* Qui fait la
guerre contre le Seigneur, ou le Ciel.

Տերամարտութի (թէ, թք) *s.*
Guerre contre le Seigneur.

Տերամծար, *adj, ind.* Qui hono-
re le Seigneur, ou son maître: hono-
ré du Seigneur.

Տերանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.*
Se rendre maître, dominer, com-
mander.

Տերանորդ, *adj, ind.* Qui mépri-
se son maître.

Տերանեղ, *adj, ind.* Qui trahit
son maître.

Տիրանիւր, *adj, ind.* Qui est délié, ou consacré à Dieu.

Տիրապետել, *adj, ind.* Honoré du Seigneur, ou de Dieu.

Տիրապետուստ, *adj, ind.* Tis-ou, ou fait par le Seigneur.

Տիրապարէւ, *adj, ind.* Voyez **Տիրաձիր**.

Տիրապետ (*ի, աւ*) *s.* Despote.

Տիրապետական (*ի, աւ*) *adj.* Despotique, absolu.

Տիրապետել (*եմ, եցի*) *v, a.* Maîtriser, gouverner en maître, dominer.

Տիրապետութիւն (*ութ, օք*) *s.* Despotisme, autorité absolue.

Տիրապետ, *adv.* Souverainement, despotiquement, absolument; proprement, exactement, parfaitement, entièrement; vraiment, véritablement.

Տիրապան (*ի, իւ*) *adj.* Qui a tué son maître.

Տիրաժառանգ, *adj, ind.* Qui a vendu son maître.

Տիրանիւ, *adj, ind.* Qui a une impression, une image du Seigneur.

Տիրացու. Voyez **Իսկիր**.

Տիրացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rendre maître, faire dominer, ou commander; établir, affermir, fortifier.

Տիրաւանդ, *adj, ind.* Donné, ou constitué par le Seigneur.

Տիրապարոյ, *adj, ind.* Qui pré-abe le Seigneur.

Տիրել (*եմ, եցի*) *v, n.* Dominer, maîtriser; domter, se rendre maître, captiver, assujettir, subjuguier, s'emparer, se saisir, occuper, posséder, tenir; prédominer.

Տիրուհի (*հայ, հեաւ*) *s, f.* Princesse, reine; dame.

Տիւ (*տունջեան, տունջեամբ*) *s.* Jour. **Ի տունջեան** ou **Ի տուէ**, pendant le jour, de jour.

Տիւ (*տիւոյ, տիւոք*) *s, pl.* Âge. **Տիւ մանկութիւն**, bas âge, jeune âge, âge tendre.

Տխառանդ (*նայ, նոք*) *s, pl.* Affliction, chagrin: Voyez **Տիրութիւն**.

Տխառել (*եմ, տեցայ*) *v, n-p.* S'affliger, se chagriner, se fâcher: Voyez **Տիրել**.

Տեւղծ, *adj, ind.* Difforme, défiguré.

Տեւղծանալ (*ամ, ծացայ*) *v, n-p.*

Se rendre difforme, être défiguré, se gâter.

Տեւղծութիւն (*ութ, օք*) *s.* Difformité, laidure.

Տեւար (*ի, աւ*) *adj.* Ignare, ignorant, simple, sot, grossier, lourd, idiot.

Տեւարագոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Très, ou plus sot, ignorant, grossier.

Տեւարութիւն (*ութ, օք*) *s.* Ignorance, simplicité, niaiserie, grossièreté.

Տուր, *adj, ind.* Triste, affligé, chagrin; sombre, morne, obscur, noir.

Տուրալի, *adj, ind, et adv.* Triste, mélancolique: tristement, mélancoliquement.

Տուրալի, *adj, ind.* Fort affligé; abattu de chagrin, plein de tristesse, d'affliction.

Տուրալան (*ի, աւ*) *adj.* Triste, mélancolique, chagrinant.

Տուրալանութիւն (*ութ, օք*) *s.* Mélancolie, tristesse.

Տուրանք (*նայ, նոք*) *s, pl.* Voyez **Տիրութիւն**.

Տուրանալ (*ի, աւ*) *adj.* Triste, morne, sombre, noir, obscur, mélancolique.

Տուրանիւ, *adj, ind.* Voyez **Տուրանալ**.

Տուրաւար (*ի, աւ*) *adj.* Chagrinant, triste, mélancolique.

Տուրաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Triste; affligé, mélancolique.

Տուրեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Affliger, attrister.

Տուրեցուցիւ (*ցի, ցաւ*) *adj.* Triste, attristant, chagrinant.

Տուրեանդ, *adj, ind.* Morne, sombre, obscur, noir.

Տուրել (*եմ, բեցայ*) *v, n-p.* S'attrister, s'affliger, se chagriner, se fâcher.

Տիրութիւն (*ութ, օք*) *s.* Affliction, tristesse, déplaisir.

Տիւր (*ի, աւ*) *adj.* Débile, faible, imbécille, flasque, tendre, sans force, affaibli, infirme, languissant, impuissant, insuffisant, invalide; malsade, mal-sain, malingre; fragile, frêle.

Տկարմիւ (*մի, միւռ*) *adj.* Imbécille (d'esprit).

Տկարմառութիւն (*ութ, օք*) *s.* Imbécillité (d'esprit).

Տկա

Տկարանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* S'affaiblir, faiblir, perdre de sa force, s'abattre, décroître, devenir infirme: être impossible: tomber malade.

Տկարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Affaiblir, débilité, infirmer, abattre.

Տկարութի (թէ, թք) *s.* Débilité, faiblesse, imbecillité; infirmité, langueur, maladie, indisposition; invalidité; impuissance, insuffisance; fragilité: affaiblissement, débilitation.

Տհալ *adj, ind.* Indigeste.

Տհաշիւ (եմ, շեցայ) *v, n-p.* Se déplaire, se chagriner.

Տհաշութի (թէ, թք) *s.* Déplaisir, mécontentement, déplaisance, dégoût, désagrément, regret.

Տհաս (ի, էւ) *adj.* Qui n'est pas mûr.

Տհե *adj, ind.* Difforme, gâté, vilain.

Տհեւել (եմ, էցի) *v, a.* Rendre difforme, gâter.

Տհեւութի (թէ, թք) *s.* Difformité.

Տղայ (ղ, ու) *s.* Enfant, pou-pard. **Տղայ մանուկ** ou **Մանուկ տղայ**, petit enfant.

Տղայաբար *adv.* Comme un enfant.

Տղայաբարոյ (ի, էւ) *adj.* Puéril; qui badine, qui fait l'enfant, léger, imprudent.

Տղայաբարու *adj, ind.* Voyez **Տղայաբարոյ**.

Տղայադիտակ *adj, ind.* Qui est en âge puéril.

Տղայական (ի, աւ) *adj.* Puéril, enfantin.

Տղայակոտոր *adj, ind.* Qui fait détruire les petits enfans: Voyez **Տղայաստպան**.

Տղայահանձար *adj, ind.* Puéril, léger, imprudent.

Տղայահեղձ *adj, ind.* Qui étouffe, qui submerge les enfans.

Տղայամիտ (մոտ, մտաւ) *adj.* Voyez **Տղայահանձար**.

Տղայամոռութի (թէ, թք) *s.* Puérilité, légèreté, imprudence.

Տղայանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Devenir un petit enfant; faire l'enfant, badiner.

Տղայաստպան (ի, աւ) *adj, et s.* Infanticide, meurtrier des enfans.

Տղայաստպանութի (թէ, թք) *s.* Infanticide, meurtre d'un enfant.

Տղայերամ *adj, ind.* Assemblée des enfans.

Տղայութի (թէ, թք) *s.* Enfance.

Տղմաբնակ (ի, աւ) *adj.* Qui demeure dans la bourbe.

Տղմաթաւաւ *adj, ind.* Qui se roule dans la boue.

Տղմալից *adj, ind.* Bourbeux, boueux, fangeux, limoneux, gâtés, pleins de boue.

Տղմախառն *adj, ind.* Mêlé avec la boue: Voyez **Տղմալից**.

Տղմախոր *adj, ind.* Profond et limoneux.

Տղմային (այնոյ, այնով) *adj.* De boue, vaseux.

Տղմասիւղ *adj, ind.* Voyez **Տղմալից**.

Տղմասեւակ *adj, ind.* Voyez **Տղմալից**.

Տղմուտ *adj, ind.* Voyez **Տղմալից**: **Տղմուտ**, fondrière, terre mollière, terrain marécageux.

Տմարդի *adj, ind.* Brutal, grossier, rustaud, rustre, incivil, peu poli, mal-honnête, désobligeant, rude, féroce, barbare, cruel, inhumain, disgracieux.

Տմարդութի (թէ, թք) *s.* Brutalité, grossièreté, incivilité, rusticité, mal-honnêteté, rudesse, inhumanité, barbarie.

Տմուռութի (թէ, թք) *s.* État d'une personne sombre, ou morne; tristesse, chagrin, mélancolie.

Տնակալուչ Voyez **Տնակալուչ**.

Տնական (ի, աւ) *adj.* Domestique.

Տնակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui habite dans la même maison.

Տնահարկ (ի, աւ) *s.* Impôt sur chaque maison.

Տնանկ (ի, աւ) *adj, et s.* Pauvre: banqueroutier.

Տնանկադրին (դռնի, դռնիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-pauvre, fort nécessiteux.

Տնանկանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Faire banqueroute; perdre ses biens, devenir pauvre.

Տնանկանոց (ի, աւ) *s.* Hôpital pour les pauvres.

Տնանկել (եմ, էցայ) *v, n-p.* Voyez **Տնանկանալ**.

Տնան

Տնանկութի (թէ, թք) *s.* Banqueroute; pauvreté, indigence, mendicité.

Տնաշէն (շինի, շինաւ) *adj.* Qui édifie, qui bâtit une maison.

Տնասուն, *adj, ind.* Domestique, privé.

Տնարար (ի, աւ) *adj.* Ménager, qui entend bien le ménage.

Տնարարութի (թէ, թք) *s.* Ménage, gouvernement domestique.

Տնկարան (ի, իւ) *s.* Botaniste.

Տնկարանութի (թէ, թք) *s.* Botanique.

Տնկաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui porte, qui produit des plantes, des arbres.

Տնկադրծել (եմ, էցի) *v, a.* Planter.

Տնկալուչ, *adj, ind.* Voyez **Տնարար**.

Տնկախիւ, *adj, ind.* Touffu, épaïs d'arbres.

Տնկական (ի, աւ) *adj.* Végétatif, végétal, végétale.

Տնկականութի (թէ, թք) *s.* Végétation.

Տնկակից (կցի, կցաւ) *adj.* Planté ensemble: naturel: participant.

Տնկարկ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui plante, qui met une plante, planteur.

Տնկել (եմ, էցի) *v, a.* Planter.

Տնեա (ի, աւ) *s.* Économe, dispensateur, pourvoyeur, ménager.

Տնեաւարար, *adv.* Économiquement.

Տնեաական (ի, աւ) *adj.* Économique.

Տնեաազարկել (եմ, էցի) *v, a.* Voyez **Տնեակել**.

Տնեակել (եմ, էցի) *v, a.* Dispenser, distribuer, pourvoir, administrer, économiser, ménager, gouverner, régir, disposer.

Տնեաութի (թէ, թք) *s.* Économie, dispensation, ménage, administration: économat. **Տնեաութի Բանին**, incarnation du Verbe éternel.

Տնեան (րինի, րինաւ) *s.* Économe: Voyez **Տնեա**.

Տնորենութի (թէ, թք) *s.* Économie: Voyez **Տնեաութի**: **Տնորենութի Բիւստոսի**, incarnation, la passion de Jésus-Christ.

Տնորենարար, *adv.* Économiquement.

Տնորենական (ի, աւ) *adj.* Économique.

Տնորենապէս, *adv.* Voyez **Տնորենարար**.

Տնորենել (եմ, էցի) *v, a.* Économiser: Voyez **Տնեակել**.

Տնորենաւ (նման, նմաժ) *s.* Dispense.

Տնորենել (եմ, էցի) *v, a.* Imbiber.

Տնորենաւ (նման, նմաժ) *s.* Imbibition.

Տոկ (ոյ, ու) *s.* Résistance, souffrance, patience.

Տոկաւ (ամ, ալի) *v, n.* Résister, durer, souffrir, supporter, soutenir, endure.

Տոկոս Voyez **Տոկոսիք**.

Տոկոսիք (սեայ, սեօք) *s, pl.* Intérêt, profit: usure: Voyez **Տնունդ**.

Տոհմ (ի, իւ) *s.* Famille, maison, race, lignée, extraction, tribu.

Տոհմադիր (դրոյ, դրով) *s.* Généalogie.

Տոհմադրութի (դլիկ, դլիսաւ) *s.* Chef d'une famille.

Տոհմութիւ (թուոյ, թուով) *s.* Généalogie, dénombrement des ancêtres.

Տոհմական (ի, աւ) *adj, et s.* Noble, gentilhomme: fruit, abondance.

Տոհմակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui est de la même famille, parent, lignager.

Տոհմային (այսոյ, այսով) *adj, et s.* Parent, lignager.

Տոհմութի (թէ, թք) *s.* Parenté, consanguinité.

Տող (ի, իւ) *s.* Fil; tissu; file, rang; ligne, raie.

Տողաբան (ի, իւ) *adj.* Qui parle beaucoup.

Տողել (եմ, էցի) *v, a.* Enfiler; ranger; joindre; faire, composer.

Տողար (ի, աւ) *s.* Transparent.

Տողալ Voyez **Տողունք**.

Տողունք (նից, նիւք) *s, pl.* Salive.

Տոմ (ի, իւ) *s.* Rôle, feuillet d'écriture.

Տոմսակ (ի, աւ) *s.* Rôle; billet.

Տոյժ (ուժի, ուժիւ) *s.* Amendement; peine: dommage, perte, désavantage, préjudice, grief, intérêt, lésion.

Տոյկել (եմ, էցի) *v, a.* Frapper, battre.

• **Տօղորական** (ի, աւ) *adj.* Brillant.
Տօղորկ (եմ, եցի) *v, a.* Brûler, embraser, torréfier.

Տօղորակի բման, բմամբ *s.* Brûlure, embrasement, torréfaction.

Տոռն (առն, առմբ) *s.* Corde, cordon, lien, lacs.

Տօրան (ի, աւ) *s.* Garantie.

Տօրա (ոյ, ու) *s.* Tartre; crème de tartre.

Տուայանք (նայ, նօք) *s, pl.* Pénurie, disette, nécessité; peine, travail, souffrance, langueur.

Տուայել (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Être dans une extrême disette; peiner, se travailler, languir.

Տուայառլթի (թէ, թք) *s.* Voyez **Տուայանք**:

Տուարածական (ի, աւ) *s, et adj.* Pâtre, pasteur: pastoral; ézlogue; bucolique.

Տուգանիլ (իմ, նեցայ) *v, a, et n.* Amender, récompenser, dédommager, indemniser.

Տուգանք (նայ, նօք) *s, pl.* Amende, compensation, récompense, dédommagement; indemnité: Voyez **Տյոժ**:

Տուժել (եմ, եցի) *v, a.* Amender: apporter du dommage; punir.

Տուժիլ (իմ, ժեցայ) *v, a, et n.* Récompenser, dédommager, indemniser.

Տուիչ (ւչի, վլաւ) *adj, et s.* Donneur.

Տուի (ի, աւ) *s.* Voyez **Դուբա**:

Տուկառ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ներդէ**:

Տուլա (աղոյ, աղոռ) *s.* Guimauve.

Տումար (ի, աւ) *s.* Rôle, rôlet, matricule, registre; billet; livret; table, calendrier.

Տուն (առն, տամբ) *s.* Maison, habitation, logis: famille: biens, facultés: case: couplet; strophe: stances: verset.

Տունկ (անկոյ, անկոռ) *s.* Planète, arbre.

Տունջենական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Տունջենային**:

Տունջենային (այնոյ, այնոռ) *adj.* Qui appartient au jour, de jour.

Տուչուլթի (թէ, թք) *s.* Dation; donation; tradition; collation; prestation; reddition.

Տուան (տառն, տամբ) *s.* Queue (des serpens, des poissons, des oiseaux).

Տուրկառք (նից, ուիք) *s, pl.* Commerce, trafic, négoce; communication, correspondance. **Տուրկառք շնոյ**, respiration, haleine.

Տուրկառիկ *s, et adj, ind.* Commerçant, négociant: commercial. **Տուրկառիկ լինել**, commercer, négocier, trafiquer.

Տուրկառուլթի (թէ, թք) *s.* Voyez **Տուրկառք**:

Տուրք (արոց, արոռք) *s, pl.* Dation; donation: don, présent: aumône: droit, imposition.

Տուփ (ափոյ, ափոռ) *s.* Boîte: tasse, vase: couverture d'un livre: petit carré.

Տոփել (եմ, եցի) *v, a.* Battre.

Տպագիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Imprimé: imprimeur, typographe.

Տպագրել (եմ, եցի) *v, a.* Imprimer.

Տպագրուլթի (թէ, թք) *s.* Impression, imprimerie, typographie.

Տպազին (ի, աւ) *s.* Topaze.

Տպանալ (ամ, պացայ) *v, n-p.* Être imprimé, ou marqué.

Տպարան (ի, աւ) *s.* Imprimerie; typographie.

Տպաւոր (ի, աւ) *adj.* Imprimé, marqué; figuré: semblable.

Տպաւորադոյն (գուշի, գուշիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-semblable.

Տպաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Empreindre, imprimer, marquer; enclasher: former. **Ֆիգրել**: graver.

Տպաւորուլթի (թէ, թք) *s.* Empreinte, impression, marque: forme, figure.

Տպել (եմ, եցի) *v, a.* Imprimer; estamper; cacheter.

Տափական (ի, աւ) *adj.* Libidineux, amoureux, vénérien, concupiscible.

Տափալ (ամ, պացայ) *v, n.* Désirer avec passion.

Տափանք (նայ, նօք) *s, pl.* Désir amoureux, ou vénérien, cupidité, concupiscence. **Տափանք անաւնոյ**, rut.

Տափուլթի (թէ, թք) *s.* Voyez **Տափանք**:

Տափող (փողի, փողաւ) *adj.* Amoureux, libidineux.

Տոխ (տափ, տափաւ) *adj.*
Âpre, acerbé, acre, piquant, revê-
che, rude, sur.

Տոռն (տանոյ, տանով) *s.* Quene.

Տապութի (թէ, թք) *s.* Âpre-
té, acerbité, acreté, aigreur.

Տրական (ի, աւ) *adj.* et *s.* Datif.

Տրամ, *adj.*, *ind.* Dur., ferme, so-
lide.

Տրամաբան (ի, իւ) *s.* Logicien,
dialecticien, raisonneur.

Տրամաբանել (եմ, եցի) *v.*, *n.*
Raisonner, discourir.

Տրամաբանութիւն (թէ, թք) *s.*
Logique, dialectique, art de raison-
ner, raisonnement.

Տրամաբանող (նոգի, նոգաւ) *adj.*
Discursif.

Տրամաբանորէն, *adv.* Logique-
ment, dialectiquement.

Տրամաբանական (ի, աւ) *adj.*
Distributif.

Տրամաբանութիւն (թէ, թք) *s.*
Distribution.

Տրամագիծ (գծի, գծիւ) *s.* Dia-
mètre.

Տրամագծաբար, *adv.* Diamétra-
lement.

Տրամագծեան, *adj.*, *ind.* Dia-
métral.

Տրամագծութիւն (թէ, թք) *s.*
Voyez **Տրամագիծ**.

Տրամագրել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Dis-
poser, établir.

Տրամագրութիւն (թէ, թք) *s.* Dis-
position, état; genre.

Տրամախոհ (ի, իւ) *adj.* Judi-
cieux, qui raisonne.

Տրամախոհութիւն (թէ, թք) *s.*
Jugement, raisonnement.

Տրամախոս (ի, աւ) *s.* Dialogiste.

Տրամախոսութիւն (թէ, թք) *s.*
Dialogue.

Տրամակայել (եմ, եցի) *v.*, *a.*
Disposer; placer; affecter.

Տրամակայիւ (իմ, յեցայ) *v.*, *n.*
Être disposé; se placer entre; s'af-
fecter.

Տրամակայութիւն (թէ, թք) *s.*
Disposition, assertion.

Տրամանկիւն կեան, կեամբ *adj.*
et *s.* Diagonal.

Տրամանկիւնաբար, *adv.* Diago-
nalement.

Տրամանկիւնի Voyez **Տրաման-
կիւն**.

Տրամանակ (ի, իւ) *s.* Diamètre.

Տրամանակապէս, *adv.* Diamétra-
lement.

Տրամանշել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Dis-
tinguer.

Տրամանիւ (ի, աւ) *s.* (mot grec)

Voyez **Սեղան**;

Տրամանիւմ, *s.*, *ind.* (mot grec)

Voyez **Սեղանաւոր**;

Տրամեր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Gé-
néreux, libéral.

Տրգաւ Voyez **Դրգաւ**.

Տրիւ (ի, աւ) *s.* Chaussure de
cuir, botte, soulier.

Տրիւաւոր (ի, աւ) *adj.* Chaussé;

Տրիւաւորել (եմ, եցի) *v.*, *a.*
Chausser, mettre des souliers.

Տրէ, *s.*, *ind.* Le quatrième ancien
mois des Arméniens: Voyez **Ամիս**.

Տրիբուն (ի, իւ) *s.* Tribun.

Տրիբունութիւն (թէ, թք) *s.* Tri-
bunat.

Տրիբուն, *s.*, *ind.* Récompense,
rétribution, revanche.

Տրմուխ (մաղ, մաղաւ) *s.* Râteau;
fauchet.

Տրմուլ (միլ, միաւ) *adj.* Qui
n'est pas exercé, nouveau.

Տրոհ (ի, իւ) *adj.* Disjoint, dia-
inct.

Տրոհական (ի, աւ) *adj.* Dis-
jonctif.

Տրոհել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Disjoin-
dre, séparer.

Տրոհութիւն (թէ, թք) *s.* Dierè-
se; division, disjonction.

Տրորել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Dissou-
dre, rompre, gâter.

Տրուլ (տրալի, տրաւաւ) *adj.*
Bas, vil, méprisable, dernier, moin-
dre, indigne.

Տրոփական (ի, աւ) *adj.* Qui ap-
partient au bruit fait avec les pieds,
qui saute.

Տրոփել (եմ, եցի) *v.*, *n.* Faire
un bruit avec les pieds; sauter.

Տրոփումի (փման, փմամբ) *s.*
Bruit fait avec les pieds, saut.

Տրպաղոյն (գունի, գունիւ) *adj.*
comp. Plus bas, dernier.

Տրամագին, *adj.*, *ind.* Fort affligé,
triste, abattu de douleur, chagrin,
mélancolique.

Տրամագոյն (գունի, գունիւ) *adj.*
comp. Voyez **Տրամագին**;

Տրամագեաց (եցի, եցաւ) *adj.*
Plein

Plein d'affliction, fort affligé, abattu de douleur, triste, chagrin; chagrinant.

Տրամագգեամ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Տրամագգեաց**.

Տրամահահ (ի, աւ) *adj.* Triste, mélancolique, chagrin; chagrinant.

Տրամակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui a compassion, qui s'afflige avec un autre.

Տրամահարդար, *adj. ind.* Voyez **Տրամակից**; plein d'affliction.

Տրամարար (ի, աւ) *adj.* Qui afflige, affligeant; chagrinant, mélancolique.

Տրամեցուցանել (եմ, ցուցի) *v.* z. Attrister, contrister, chagriner, fâcher.

Տրամիլ (իմ, մեցայ) *v. n-p.* S'attrister, s'affliger, se chagriner, se fâcher.

Տրամութի (թէ, թք) *s.* Tristesse, affliction, abattement, mélancolie, chagrin.

Տրանջեւ (եմ, եցի) *v. n.* Quereller, murmurer, se plaindre.

Տրանջեւն, *s. ind.* Voyez **Տրանջեւ**.

Տրանջողութի (թէ, թք) *s.* Voyez **Տրանջեւ**.

Տրանջող (ջողի, ջողաւ) *adj. et i.* Querelleur, murmureur.

Տրանում, *adj. ind.* Triste, affligé, chagrin, mélancolique, morne.

Տրանում, *s. ind.* Querelle, murmure, plainte, complainte, doléance. **Տրանումը լինել**, quereller, se plaindre.

Տրցակ (ի, աւ) *s.* Faisceau, botte, fagot.

Տրցակել (եմ, եցի) *v. a.* Fagoter.

Տրիալ (ամ, աջայ) *v. n.* Désirer; aspirer: Voyez **Տրիալ**.

Տրիլ (իմ, փեցայ) *v. n-p.* Voyez **Տրիալ**.

Տրիլ (իմ, նեցայ) *v. n-p.* Veiller. **Տրիլութի** (թէ, թք) *s.* Veille, vigilance.

Տոթ (ոյ, ու) *s.* Chaleur, chaud.

Տոթալիս, *adj. ind.* Très-chaud, brûlant.

Տոթածամ (ու, ու) *s.* L'heure très-chaude.

Տոթաբար, *adj. ind.* Brûlé de chaleur.

Տոթանիլ (ամ, թացայ) *v. n-p.* Devenir très-chaud, se brûler.

Տոթար Voyez **Տոթալ**.

Տօն (ի, իւ) *s.* Fête, solennité, célébrité.

Տօնախմբել (եմ, եցի) *v. a.* Solenniser, célébrer, fêter, chômer.

Տօնախմբա (ի, աւ) *adj.* Qui solennise, qui célèbre.

Տօնախմբութի (թէ, թք) *s.* Célébration, solennisation; solennité, célébrité, fête.

Տօնահահ (ի, աւ) *adj.* De fête, de solennité.

Տօնակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui fête, qui célèbre avec un autre.

Տօնահարման, *adj. ind.* De précepte (fête).

Տօնաւեր (սերի, սերաւ) *adj.* Qui aime les fêtes, les solennités.

Տօնաճառա (ի, աւ) *s.* Foire, grand marché public.

Տօնացոյց (ցուցի, ցուցիւ) *s.* Directoire.

Տօնել (եմ, եցի) *v. a.* Fêter, chômer, célébrer, solenniser.

Տօնաւ, *adj. ind.* Solennel, célèbre, public.

Տօնախ (ի, իւ) *s.* Buis.

Բ

Բ (rè) R (faible). Lettre consonne, trente-deuxième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec Ռ, par exemple: Բա. խուռն, յախուռն; կառաւիտաձե, կարակիտաձե; աճապարք, աճրապարք; ջեռանիլ, ջերանիլ.

Elle redonde quelquefois dans les mots, par exemple: Բաժին, բարժին; բաժանիլ, բարժանիլ; գորշապահանդ, գորշապարհանդ; տաժանուսն, տարժանուսն; տաժանիլ, տարժանիլ; տարապահակ, տարապարհակ; պահել, պարհել; պաշարել, պարշարել.

Բ ou ք avec une ligne au-dessus, marque le nombre Cinq-millième.

Բարուն (ի, իւ) *s.* Maître, docteur.

Բարունարար, *adv.* En maître.

Բարունական (ի, աւ) *adj.* De maître, doctoral.

Բարունապետ (ի, աւ) *s.* Chef des maîtres, ou des docteurs.

Բարոնեշ (*եմ, եցի*) *v, a.* Enseigner, instruire.

Բարոնի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Maître, docteur.

Բարոնօրէն, *adv.* Voyez **Բարոնարար**.

Բարսանալ Voyez **Խարսանալ**.

Բարնալան (*ի, աւ*) *adj.* De réjouissance, joyeux.

Բարնան (*ի, աւ*) *s.* Festin.

Բարկերմ (*ի, աւ*) *s.* Maître, qui enseigne.

Բարհա Voyez **Արահա**.

Բաժ (*ի, իւ*) *s.* Assemblée, troupe.

Բաժել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler, réunir.

Բաժական Voyez **Ռաժական**.

Բնական (*ի, աւ*) *adj.* Divin.

Բնաժարձ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Աճակիր**.

Բնառնա (*ի, աւ*) *adj.* Qui a vu l'Être indépendant: Voyez **Աճառնա**.

Բոռել Voyez **Րոռել**.

Բոռոր Voyez **Հառոր**.

Բոպէ (*ի, իւ*) *s.* Moment, minute, instant: Europe: une partie du monde: monde.

Բոպէաճար, *adj, ind.* Qui compte les momens.

Բոռել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler, réunir, unir; retirer: supplier, prier avec soumission.

Բոռիւ, *adj, ind.* Vil, malheureux, misérable.

Բոռուին (*աման, ամամբ*) *s.* Action d'assembler. **Բոռամբ** *արաի*, de bon cœur.

Բոք (*ի, իւ*) *s.* Voyez **Ալեկամ**.

8

Օ (*tzoue*) TZ ou TS (très-fort). Lettre consonne, trente-troisième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec les lettres **Ծ**, **Ձ** et **Զ**, par exemple: **Փից, փիծ; յեց, յեզ** et **յեզ; բարց, բարձ; ընդելուզանել, ընդելուզանել; փլուզանել, փլուզանել**.

Ց particule qui mise avant les mots, forme le troisième cas, par exemple: **Ալէ ցՏէր**, il dit au Seigneur. **Մինչև ցայժմ**, jusqu'à présent.

Ֆ ou **ֆ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Six-millième*.

Ցարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Տարանել**.

Ցած, *adj, ind.* Bas, vil: humble, doux, apaisé.

Ցածազնայ, *adj, ind.* Qui va fort doux.

Ցածազոյն (*գունի, գունիւ*) *adj, comp.* Plus, ou très-bas.

Ցածնուլ (*աւմ, ծեայ*) *v, n-p.* S'abaisser, s'apaiser, calmer, baisser.

Ցածուծի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Abaissement; humiliation; soumission, humilité; vileté; bassesse.

Ցածուն, *adj, ind.* Humble, doux.

Ցածուցանել (*եմ, ծուցի*) *v, s.*

Abaisser, baisser, rabaisser, apaiser, calmer, diminuer, tranquilliser; déprimer, humilier, ravaier.

Ցակունիլ (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* Se réduire en un état malheureux.

Ցամաք (*ի, աւ*) *s, et adj.* Terre, continent, terre ferme: sec, aride, maigre.

Ցամաքակերուծիւն Voyez **Չարակերուծի**.

Ցամաքակզի Voyez **Թերակզի**.

Ցամաքային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Terrestre, qui vit sur la terre: sec, aride.

Ցամաքալուծի Voyez **Երկալուծի**.

Ցամաքեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Sécher, dessécher, essuyer, tarir, épuiser.

Ցամաքիլ (*եմ, քեցայ*) *v, n-p.* Sécher, tarir; se faner, se flétrir, mourir.

Ցամաքութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Sécheresse, aridité, sec, siccité; dessèchement, tarissement; flétrissure, maigreur.

Ցամաքուտ, *adj, ind.* Sec, aride.

Ցայգ (*ոյ, ու*) *s.* Nuit. **Չցայգ**, de nuit, pendant la nuit.

Ցայգապաշտ (*աման, ամամբ*) *s.* Nocturne.

Ցայգութի (*ԹԷ, ԹՔ*) *s.* Pollution arrivée pendant la nuit.

Ցայժմ, *adv.* Jusqu'à présent.

Ցայնժամ, *adv.* Jusqu'à ce tems-là.

Ցայս վայր, *adv.* Jusqu'ici.

Ցայսօր, *adv.* Jusqu'à ce jour, jusqu'à présent.

Ցայս (*ի, իւ*) *s.* Jet (de lumière, d'eau) saillie, jaillissement, rejaillissement.

Յայտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Jeter, faire rejailir.

Յայտիլ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Jaillir, saillir; jeter.

Յայտումն (*աման, ամամբ*) *s.* Voyez **Յայտ** :

Յան (*ի, իւ*) *s.* Action de semer.

Յանդ (*ոյ, ով*) *s.* Haie, échallier, clôture, enceinte, enclos, barrière; tour, circuit; index, catalogue, liste, table.

Յանդ, ասո. Toujours, continuellement.

Յանդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Entourer de haies; clorre, enclorre, enceindre, entourer.

Յանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Répandre, épandre, épancher; semer, parsemmer, ensementer.

Յանեցիք, adj, ind. Dispersé, répandu. **Յանեցիք կացուցանել**, disperser, répandre.

Յանկ Voyez **Յանդ** :

Յանկագոյն (*գուռի, գուռիւ*) *adj, comp.* Épais, abondant, fréquent.

Յանկալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Désirer, souhaiter, convoiter, affectionner.

Յանկալի (*լոյ, լեաւ*) *adj.* Désirable, souhaitable, aimable.

Յանկական (*ի, աւ*) *adj.* Concupiscible.

Յանկանալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Voyez **Յանկալ** :

Յանկապտակ (*եմ, եցի*) *v, a.* Entourer de haies; entourer, enceindre.

Յանկասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Avid, amoureux, libidineux, voluptueux, sensuel.

Յանկասիրել (*եմ, եցի*) *v, n.* Désirer avec passion.

Յանկասիրութի (*թի, թի*) *s.* Cupidité, sensualité.

Յանկասեակ, adj, ind. Joli, gentil, charmant, gracieux, beau.

Յանկորդ, ասո. Continuellement.

Յանկութի (*թի, թի*) *s.* Désir, envie, amour, affection; passion, convoitise, cupidité, sensualité, concupiscence.

Յանց (*ի, իւ*) *s.* Filet, rets, réseau; piège, embûche.

Յանցարկ (*ի, աւ*) *s.* Jet de filet.

Յանցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Retirer, attirer.

Յանցորդ (*ի, աւ*) *s.* Pêcheur avec un filet.

Յասկոտ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Յասմոտ** :

Յասմական (*ի, աւ*) *adj.* Irrascible.

Յասմոտ (*ի, աւ*) *adj.* Colère, courroux, colérique, enclin à la colère.

Յասնուլ (*ուս, սեայ*) *v, n-p.* Se mettre en colère, s'indigner, enragger, s'emporter, se dépiter, se fâcher violemment.

Յասումն (*աման, ամամբ*) *s.* Colère, emportement de colère, fureur, indignation, dépit.

Յասուցանել (*եմ, սուցի*) *v, s.* Indigner, mettre en colère, irriter.

Յասիլ (*իմ, սեայ*) *v, n-p.* Voyez **Յասնուլ** :

Յարդ ևս, ասո. Jusqu'à présent, encore.

Յաւ (*ոյ, ով*) *s.* Douleur, peine, mal, souffrance, affliction, regret; repentir; deuil, chagrin, déplaisir, amertume: maladie. **Յաւ է ինձ**, il me déplait, je suis fâché.

Յաւաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui porte du mal, nuisible, mal-sain.

Յաւագին, adj, ind. Dououreux.

Յաւադիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* Être malade, avoir une peine, pàtir; s'affliger, peiner, se fâcher, se chagriner.

Յաւադոտ (*ի, աւ*) *adj.* Malade, mal-sain.

Յաւադց, adj, ind. Dououreux, triste.

Յաւած (*ի, իւ*) *adj.* Dououreux; malade.

Յաւակից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Compatissant. **Յաւակից լինել**, compatir, avoir compassion, participer à la douleur de quelqu'un, plaindre.

Յաւակցութիւն (*թի, թի*) *s.* Compassion, condoléance.

Յաւահաւած, adj, ind. Qui guérit, qui chasse les maladies.

Յաւառել (*եմ, եցի*) *v, a.* Découper, déchiqgueter, rompre.

Յաւեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Affliger, peiner, causer une douleur, une peine.

Յաւել (*իմ, սեայ*) *v, n-p.* Avoir une peine, une douleur; peiner, s'affliger, se fâcher, se chagriner, re-

regretter, se repentir, avoir un regret.

Յաւառ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Յաւառեալ**.

Յաքան Voyez **Տաքան**.

Յէլուլ (ուլ, յէլ) *v, a.* Fendre, couper, diviser en long, rompre.

Յէլք (էլց, լիւք) *s, pl.* Fente, rupture.

Յէլ (ի, իւ) *s.* Tribu; sorte, espèce, genre.

Յէլակէց (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui est de la même tribu, de la même famille, de la même espèce.

Յէլապետ (ի, աւ) *s.* Chef d'une tribu.

Յէլքնոր, *adj, ind.* **Յէլքնոր լինել**, Distinguer les tribus; préférer une tribu à une autre.

Յէլիլ (իւ, լիւցայ) *v, n-p.* Se multiplier en tribu.

Յէտել Voyez **Յոտել**.

Յերեակ (կէի, եկաւ) *s.* Voyez **Յերեկ**.

Յերեկ (յ, ու) *s.* Jour. **Ձգերեկ**, pendant le jour, de jour.

Յերեկութի (թի, թք) *s.* Journée, durée d'un jour. **Վատաւք յերեկութի**, journée, travail d'un jour.

Յէց (յ, ու) *s.* Teigne; gerce.

Յէցակեր (ի, աւ) *adj.* Vermoulu, rongé.

Յիւ (ցնոյ, ցնով) *s.* Milan, épouffe.

Յիւ (ցու, ցու) *s.* Âne sauvage.

Յիր *s, et adj, ind.* Dispersion: dispersé. **Յիրեցան**, dispersé, répandu çà et là; épars.

Յիրդ (արդոյ, արդով) *s.* Buisson épineux.

Յից (ցցոյ, ցցով) *s.* Pal, palis, pieu, piquet.

Յիստեալ, *adj, ind.* Fangeux; vaseux.

Յմակ (ի, իւ) *s.* Matière amère qui sert à sevrer un enfant.

Յնդիլ (ւոյ, լեաւ) *adj.* Sujet à être dissipé, ou consumé.

Յնդել (եմ, կցի) *v, a.* Dissiper, disperser, résoudre, volatiliser.

Յնդիլ (իւ, գեցայ) *v, n-p.* Être dissipé, ou dispersé, s'évaporer, se résoudre en vapeurs, s'exhaler.

Յնդիլ յարմար ou **յարմարում**, fondre en pleurs, en larmes.

Յնդում (գման, գմաթ) *s.* Dissipation, dispersion, destruction; évaporation, exhalation, volatilisation: distraction.

Յնծալ (ամ, ծացայ) *v, n-p.* Se réjouir, avoir de la joie.

Յնծալից, *adj, ind.* Joyeux, rempli de joie.

Յնծութի (թի, թք) *s.* Réjouissance, joie.

Յնկիլ (իւ, նեցայ) *v, a, et n.* Faire des petits.

Յնորիլ (իւ, լեցայ) *v, n-p.* Réver, radoter, extravaguer, être en délire, être aliéné d'esprit.

Յնորք (րից, լիւք) *s, pl.* Fantôme, spectre, ombre; vaine image, chimère; illusion, imagination, fantaisie bizarre; altération, égarement d'esprit, folie, délire, rêverie, radoterie, extravagance.

Յնցել (եմ, կցի) *v, n.* Secouer, ébranler, agiter, remuer fortement.

Յնցաձիւ, *adj, ind.* Qui a la forme d'une chante-pleure.

Յնցկանաւ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Saillir; jaillir, sortir, être flagué.

Յնցոտի (աւոյ, աւաւ) *s, et adj.* Chiffon, drille, guenille, haillon. méchant morceau de linge, vieux habit, friperie: frippé, chiffonné, vieux.

Յնցոտի, *s, et adj, ind.* Voyez **Յնցոտի**.

Յնցուզ (ցնցոյ, ցնցով) *s.* Arrosoir, chante-pleure.

Յնցում (ցման, ցմաթ) *s.* Secouement, secousse, agitation, ébranlement.

Յուանալ (ամ, լացայ) *v, n-p.* Éclairer, luire, reluire, étinceler, éclater, briller, pétiller, répandre de la lumière; rejaillir, réfléchir.

Յուացութի (թի, թք) *s.* Éclair, éclat de lumière, étincellement.

Յուացում (ցման, ցմաթ) *s.* Rejaillissement, réflexion, réverbération, réfléchissement, répercussion: Voyez **Յուացութի**.

Յուացուցանել (եմ, ցուցի) *v, i.* Faire jeter des éclats de lumière; réfléchir, réverbérer, répercuter, renvoyer.

Յուանիք (մանց, մամթ) *s, pl.* Voyez **Յուացութի**.

Յողուն Voyez **Յողուն**.

Յոյց Voyez **Յոյց**.

Յոյց

Յույս (յույս, յույսեք) *s, pl.* Démonstration, preuve évidente, conviction; marque, indice, signe, témoignage; montre, étalage, expositon, apparence, parade, ostentation. **Յույս առնել**, montrer, faire parade, étaler. **Յորեան** (կնոյ, կնով) *s.* Froment, blé, grain.

Յորեանական (ի, աւ) *adj, et s.* Blatier, marchand de blé, grenetier.

Յորեալ Voyez **Յորեան**.

Յորեան, *adv, et adj.* Tantque, durantque, pendantque. **Յորեան ժամանակ**, tantque: jusqu'à quand?

Յու (յ, ու) *s.* Plancher d'en haut, toit.

Յուլ (յուլ, յուլ) *s.* Taureau.

Յուլ (յուլ, յուլ) *s.* Bâton, baguette, verge; boulette, béquille.

Յուր Voyez **Յեր**.

Յուր (յուր, յուր) *s, et adj.* Froid.

Յուր Voyez **Յուր**: **Յուր բառ**, նաւ, Chanter.

Յուրակ (ի, աւ) *s.* Indice, marque, enseigne, montre, signe, apparence, représentation: index, catalogue, rôle, liste, état, registre, matricule, table, repertoire: exemple, exemplaire.

Յուրակն (ի, աւ) *adj.* Indicatif.

Յուրակութի (թի, թի) *s.* Apparence, montre; indication.

Յուրակուն (սին, սամ) *s.* Index (doigt).

Յուրակել (եմ, յուր) *v, a.* Montrer, indiquer, marquer, témoigner, enseigner, signifier, déclarer, désigner, exprimer, remontrer; démontrer, prouver; produire, exposer, représenter, déceuvrir, faire voir, faire connaître.

Յուրակելի (լւյ, լիւ) *adj.* Qui peut être montré, ostensible.

Յուրակն (յին, յամ) *s.* Démonstration, preuve, document, enseignement; indication, désignation, dénotation; remontrance; représentation, exhibition, exposition: Voyez **Յույս**.

Յուր (յուր, յուր) *s, pl.* Air, ariette, chant.

Յու (ի, աւ) *adj.* Débauché, déréglé, dissolu, licencieux, déshonnéte, libertin.

Յուրակուն, *adj, ind.* Débau-

ché, lascif, qui parle sans discrétion.

Յուրակ (թի, թի) *s.* Débauche, dissolution, libertinage, dérèglement, licence, liberté trop grande, relâchement.

Յուրակաւ (ի, աւ) *s.* Galère,

Յուրակ (իմ, կեցոյ) *v, n-p.* Sailir, sortir avec impétuosité.

Յուրակ (կին, կամ) *s.* Sallie, boutade, éruption.

Յուրակ (յուր, յուր) *s.* Musée, musée: éperon, pointe des galères.

Յուր (եմ, կց) *v, a.* Égratigner, entamer, érafler, effleurer, enlever.

Յուր (սին, սամ) *s.* Égratignure, entamure, éraflure.

Յուր (լւյ, լիւ) *s.* Voyez **Յեր**.

Յուր Voyez **Յուր**.

Յուրակ (եմ, կց) *v, a.* Disperser, dissiper, répandre çà et là, éparpiller, épandre; écarter, éloigner, chasser; désassembler; consumer, détruire.

Յուրակ (յին, յամ) *s.* Dispersion, dissipation, éparpillement, consomption.

Յուրակի, *adj, ind.* Frappé, ou gâté de froid.

Յուրակիութի (թի, թի) *s.* État d'une chose-saisie de froid.

Յուրակ (ի, աւ) *adj.* Frigorifique, qui cause le froid.

Յուրակի, *adj, ind.* Très-froid.

Յուրակի (լւյ, լիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-froid.

Յուրակի, *adj, ind.* Voyez **Յուրակ**.

Յուրակ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Յուրակ**.

Յուրակ (ամ, սացոյ) *v, n-p.* Froidir, devenir froid, refroidir; être saisi de froid, se morfondre, se-refroidir.

Յուրակի, *adj, ind.* Froid (vent).

Յուրակի, *adj, ind.* Très-froid, glacial.

Յուրակի (եմ, յուր) *v, i.* Refroidir, morfondre; geler.

Յուր (թի, թի) *s.* Froid; froidure; froidure; refroidissement.

Յուր (կց, կե) *s, pl.* Dispersion.

894 (*ls*, *typ*) *v*, *a*. **Ficher**,
planter.

ᠪᠢᠭᠠᠨᠲᠤ (*bi-gan*) *v.* pousser; saillir.

Огнѣ (*uŭg*, *uŭg*) *s*, *pl.* Crête, cimier, pompon; panache, plumet.

ᑭᓂᐱᔪᐅ (**ᑭᔪ**, **ᑭᔪ**) s. Pous-
se, jet (des arbres).

8444 (мел, мехов.) f. Tissue de
poil.

Ցփ (ցփոյ, ցփով) *s.* Li-
queurs; eau de vie, brandevin. **Ցփ**
դարւոյ, hière.

807 (7, 14) s. Rosée.

Յօղաբուղի, *adj, ind.* Qui produit des rosées.

ᠰᠤᠵᠤᠭᠢᠨ, *adj, ind.* D'une humeur fraîche, frais, rafraîchissant.

Ցօգադէկ (*k'uf, k'gh*) *v, a.* Rafraîchir, rendre frais, donner de la fraîcheur.

გორამი, *adj, ind.* Plein de rosée.

Յօղածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Qui produit des rosées : qui est produit par la rosée.

Ցողահար (*ի, աւ.*) *adj.* Frappé de rosée.

Ցօղամառայ, *adj, ind.* Qui donne, qui cause la rosée.

Յօղանաւ (ամ, զացայ) յ, յ-ք. So
rafratshir .

Յօղատարափ, 1, ind. Pluie de rosée.

ᑭᑭᑭᑭ (k-k, kgh) v, a. Faire pleuvoir, ou tomber; asperger, arroser.

80722 (219, 214) s. Descente
de rosée.

foarre, ou foerre.

ト

Ի (yun ou hioun) Y, ou U, et V. Lettre tant voyelle que consonne, trente-quatrième de l'Alphabet Arménien. Elle est voyelle, par exemple, dans les mots *Իրացանք շէր, ուխտ*; et consonne dans ces mots *Հաւատ, սեռ, հրահր*. Elle se change quelquefois avec les lettres Վ et Հ, par exemple: Վաւառ, վաւառ; օթեաւ, օթեվաւ; Հիւթ, հիւթ; հրահել, հրահել; հեծիլ, հեծիլ.

Dans quelques mots elle est retran-
chée, par exemple : Գահաբ, գահաբ,
լողակ, լողակ; կյորդ, կյորդ;
մողեն, մողեն : պողեխ, պողեխ :

se met quelquefois à la place des lettres $\frac{1}{2}$ et $\frac{3}{4}$ qui forment les cas

des mots, par exemple : **այգմանէ**
(au lieu de **յայգմանէ**) • **վարքան,**
ջիւր (**յվարքանէջիւր**) :

En vers elle se met quelquefois à la place d'un **ḥ** entier, par exemples

Անէլ առհասարակ զիս ասանկեմբ :
Արդ զի դուք յիս ոչ խնայեցեր ,
Ի ստահաւորութեամբ աս երեսներ :

1 ou 2 avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Sept-millième*.

Իրականք. Voyez Հիւանդ :

ተኩረቱ Vovet ኒኩረቱ :

Իւթական (ի, աւ) *adj.* Matériel, corporel : Voyez Հիւթական :

Ի՞նչ թե՛ք՝ Վոյեշ ԶԻՆԾԵԼ:

Իհսեակ (Էկի, Էկաւ) s. Tissot
Voyez Հիսեակ :

ԻՒՆԵՆԼ ՎՅԵԶ ՀԻՆԵՆԼ:

•

Ϸ (pur ou pionr) P. Lettre consonne, trente-cinquième de l'Alphabet.

bonne, traite simplement de l'Empire
bet Arménien. Elle se change quel-
quefois avec les lettres **բ** et **դ**, par

example: Զագս, Զագի; խաղիւ-
թել, խաղխալիւթել; գերիւթել, գերթել:

այգար, փայգար; կարապ, կա,

սփ; պոր, փոր:

Φ ou Φ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Huit-millième*.

ਫਲਿਫਲਿਫਲ (ਕਫ, ਕਯ) v, a. En-
velopper, plier.

Փաթեթ (ի, իւ) ՝. Enveloppe.
Փաշանդ. Voyez Փաղանդ :

Փախնուղ (ում, խեւյ) ռ, ռ-ը .

с' enfuir, échapper, évader, esquivar, éviter, tergiverser.

Փախչում (ի, աւ) *adj.* Voyez *փախստական* :

Փախստական (ի, աւ) *adj.* *et s.* Fuyard, fugitif, déserteur : Փախստական առ թշնամի, transfuge.

Փախստայ (տեի, տէիւ) *adj.* *et s.* Voyez Փախստական : Փախստայ ընել, Fuir, s'enfuir.

Փակ (ի, եւ) *adj.* *et s.* Fermé : fermeture. Փակ արկանել, fermer, clorre, enclore.

Փակագիծ (գծի, գծիւ) *s.* Parenthèse.

Փակագիր (գրոյ, գրով) *s.* Monogramme ; chiffre.

Փակակալ (ի, աւ) *s.* Gardien de clef.

Փակաղակ (ի, աւ) *s.* Serrure, cadenas.

Փականք (նայ, նօք) *s.* *pl.* Serrure, fermeture, cadenas, cadale, loquet ; clef.

Փակարան (ի, աւ) *s.* Clôture, enceinte, barrière.

Փակել (եմ, եցի) *v.* *a.* Fermer, clorre, serrer, boucher, barrer, cadénasser, enfermer, enserrer, enclore, resserrer, renfermer, entourer, enceindre, environner ; encombrer ; embarrasser.

Փակեղն (լան, զամբ) *s.* Bandeau, bande.

Փաղաղել (եմ, եցի) *v.* *a.* Brûler, consumer.

Փաղաղական (ի, աւ) *adj.* Voyez Փաղաղել :

Փաղաղիչ (գլի, գլաւ) *adj.* Brûlant, qui brûle, qui consume.

Փաղաղութի (թի, թիւ) *s.* Brûlure, action de brûler, consommation.

Փաղանգ (ի, աւ) *s.* Phalange, légion, troupe.

Փաղանդամուշի (մէկոյ, մէկով) *s.* Voyez Չարխոս :

Փաղանուն (ան, ամբ) *adj.* Univoque : synonyme.

Փաղանունութիւն (թի, թիւ) *s.* Univocation : synonymie.

Փաղառել (եմ, եցի) *v.* *a.* Épeler, former des syllabes.

Փաղառութի (թի, թիւ) *s.* Syllabe.

Փաղաքշարար, *adv.* En caressant, avec adulation, avec flatterie.

Փաղաքշանք (նայ, նօք) *s.* *pl.* Caresse, flatterie, mignardises, adulation.

Փաղաքշել (եմ, եցի) *v.* *a.* Caresser ; délecter, dorloter, flatter, aduler, amadouer.

Փաղաքուշ (քշի, քշաւ) *adj.* *et s.* Caressant, flatteur, adulateur.

Փաղել (եմ, եցի) *v.* *a.* Comprendre.

Փաղիկաղել (եմ, եցի) *v.* *n.* Brûler, reluire ; se pousser, paraître.

Փաղիկաղին, *s.* *ind.* Brillant, éclat, lustre.

Փաղիկեցունել (եմ, ցունցի) *v.* *s.* Lustrer, rendre brillant.

Փաղիկել (եմ, փեցայ) *v.* *n-p.* Briller, reluire ; se réjouir, se divertir.

Փաղիկուն (փման, փմամբ) *s.* Lustre, brillant, éclat, splendeur.

Փաղիկուն, *adj.* *ind.* Brillant, éclatant, clair, luisant, poli.

Փամբիւն Voyez Բամբիւն :

Փամբուշ (փշոյ, փշոով) *s.* Vessie, vésicule ; ballon ; gargousse ; fusée.

Փայլ, *s.* *ind.* Voyez Փայլումն :

Փայլած (ոյ, ով) *s.* Voyez Փայլումն :

Փայլածիւն, *s.* *ind.* Voyez Փայլումն :

Փայլածու (ի, աւ) *adj.* *et s.* Luisant, brillant, clair : mercure (planète).

Փայլածունի Voyez Փայլումն :

Փայլակել Voyez Փայլատակել :

Փայլակերպիլ (իմ, պեցայ) *v.* *n-p.* Voyez Փայլակնանալ :

Փայլակն (կան, կամբ) *s.* Éclair, éclat ; lueur, étincelle.

Փայլակնարորոր, *adj.* *ind.* Éclatant, brillant.

Փայլակնակերպ, *adj.* *ind.* Voyez Փայլակնաձև :

Փայլակնահար Voyez Կայծակնահար :

Փայլակնաձև, *adj.* *ind.* Qui a une forme éclatante, éclatant, brillant, resplendissant.

Փայլակնանալ (ամ, նայայ) *v.* *n-p.* Devenir comme un éclair, éclater, briller, reluire.

Փայլակնանման, *adj.* *ind.* Qui ressemble à un éclair, éclatant, brillant.

Փայլակնանշլլ, *adj.* *ind.* Éclatant.

M m m m tant,

tant, brillant, reluisant, étincelant, *Փայլահամարած*, *adj*, *ind*. Répandu avec éclat, éclatant, brillant : *Փայլահամարել*, *adj*, *ind*. Voyez *Փայլահամար*.

Փայլահայտ, *adj*, *ind*. Éclatant, brillant, étincelant, plein de feu, pétillant.

Փայլակնիծաց, *adj*, *ind*. Qui court, qui passe comme un éclair; éolotant.

Փայլակուն Voyez *Փայլատա*.

Փայլատակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Éclairer; jeter un grand éclat, étinceler, flamboyer, briller, reluire, resplendir, paraître avec éclat, éclater, pétiller.

Փայլատակեցունել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s*. Faire reluire, briller, ou éclater.

Փայլատակութի (*թն*, *թք*) *s*. Voyez *Փայլատակում*.

Փայլատակում (*կման*, *կմամբ*) *s*. Resplendissement, coruscation, éclat, éclair, étincellement; fulguration.

Փայլատակուիք (*կանց*, *կամք*) *s*, *pl*. Voyez *Փայլակն*.

Փայլացայտ Voyez *Փայլահամար*.

Փայլել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Voyez *Փայլել* et *Փայլեցունել*.

Փայլեցունել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s*. Faire resplendir, ou reluire, lustrer, polir; lisser, fourbir, brunir.

Փայլել (*եմ*, *լուցայ*) *v*, *n-p*. Lui-même, reluire, resplendir, briller, éclairer, faire des éclairs, paraître avec éclat.

Փայլելն, *s*, *ind*. Brillant, lustre, éclat; resplendissement, splendeur, clarté, éclair; poli, fourbissure.

Փայլուած (*դ*, *ով*) *s*. Voyez *Փայլելն*.

Փայլումի (*լման*, *լմամբ*) *s*. Voyez *Փայլելն*.

Փայլուն, *adj*, *ind*. Clair, luisant, reluisant, resplendissant, brillant, poli. *Պղնձ փայլուն*, cuivre jaune: Voyez *Արյուր*.

Փայլունոկ, *adj*, *ind*. Voyez *Փայլուն*.

Փայծաղն (*ծեղան*, *ծեղամբ*) *s*. Rate.

Փայծաղնացու (*ի*, *աւ*) *adj*. Splénétique.

Փայտ (*ի*, *իւ*) *s*. Bois; arbre, plante.

Փայտաբեր (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui porte du bois.

Փայտաբործ (*ի*, *աւ*) *adj*. Fait de bois.

Փայտակերտ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Fait de bois: vaisseau fait de bois.

Փայտակերտիկ, *adj*, *et s*; *ind*. Voyez *Փայտակերտ*.

Փայտակոյտ (*կուտի*, *կուտիւ*) *s*. Amas, ou assemblage de bois.

Փայտահոտոր (*ի*, *իւ*) *s*. Bûcheeron : *Փայտահոտ* Voyez *Փայտահոտ*.

Փայտահար (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez *Փայտակոտոր*.

Փայտայարկ, *adj*, *ind*. Ouvert de bois.

Փայտայարմար, *adj*, *ind*. Fait de bois.

Փայտանալ (*ամ*, *տապայ*) *v*, *n-p*. Devenir un bois, s'engourdir.

Փայտապաշտ (*ի*, *իւ*) *adj*, *et s*. Qui adore les bois, idolâtre.

Փայտապաշտութի (*թի*, *թք*) *s*. Adoration des bois, idolâtrie.

Փայտապ (*ի*, *աւ*) *s*. Hache, cognée: bêche, houe, hoyau, louchet, marre, pic.

Փայտեայ, *adj*, *ind*. Voyez *Փայտեղեն*.

Փայտեղեն (*ղենի*, *ղենաւ*) *adj*. De la nature du bois; fait de bois.

Փայտայանք (*նաց*, *նք*) *s*, *pl*. Caresse.

Փայտայել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Caresser.

Փայքար Voyez *Պայքար*.

Փանաք (*ի*, *իւ*) *adj*. Voyez *Փանաքի*.

Փանաքապէս, *adv*. Vilement, pauvrement.

Փանաքեայ (*էի*, *էիւ*) *adj*. Voyez *Փանաքի*.

Փանաքի (*բայ*, *բեաւ*) *adj*. Vil, contemptible, pauvre, misérable, modique, très-petit, faible.

Փանաքիմաց, *adj*, *ind*. Faible, ou pauvre d'esprit.

Փանաքիմացութի (*թի*, *թք*) *s*. Faiblesse, ou pauvreté d'esprit.

Փանաքութի (*թի*, *թք*) *s*. Exilite, petitesse, pauvreté.

Փանդիւն (*դան*, *դամբ*) *s*. Trompette.

Փանդանահար (*ի*, *աւ*) *s*. Trompet-

pette, qui sonne de la trompette.

Փայ (ի, աւ) s. Voyez Փայար :

Փայար (ի, աւ) s. Caverne, cavité, concavité, creux; trou, ouverture dans une caverne.

Փայարել (եմ, էջի) v, a. Caver, creuser, échaner, évider : causer un cal.

Փայարել (իմ, բեցոյ) v, n-p. Être cavé, ou creusé : avoir un cal, ou un durillon.

Փառ (ի, իւ) s. Pellicule. Փառապոյ՝ délire, arrière-faix. Փառապոյ՝ ongle.

Փառաքանակից (էջի, էջաւ) adj.

Qui loue, ou qui est loué avec un autre.

Փառաքանարան (ի, աւ) s. Lieu, ou instrument de louange, de gloire.

Փառաքանել (եմ, էջի) v, a. Louer.

Փառաքանութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Louange, gloire.

Փառաքանութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Gloire, bonheur : Voyez Բարեբաւութիւն :

Փառաքար (ի, իւ) adj. Glorieux, bien orné, splendide; magnifique.

Փառաքարել (եմ, էջի) v, a. Rendre glorieux, ou magnifique, orner, embellir.

Փառաքարութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Gloire, ornement, embellissement, magnificence.

Փառախնդիր (դրի, դրաւ) adj. Ambitieux, glorieux, qui cherche la gloire.

Փառախից (էջի, էջաւ) adj. Qui a la même gloire avec un autre.

Փառաշեղ, adj, ind. Glorieux; majestueux.

Փառամոլ (ի, իւ) adj. Glorieux, vain, ambitieux.

Փառամոլութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s. Vaine gloire, vanité, ambition.

Փառաստի (սիրի, սիրաւ) adj. Glorieux, ambitieux, fastueux, orgueilleux, plein de vanité.

Փառաստիութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s. Gloire, orgueil, vanité, faste, pompe.

Փառարել (եմ, էջի) v, a. Louer, donner des louanges.

Փառարութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s. Louanges.

Փառայի, adj, ind. Glorieux, illustre.

Փառաւաղեան Voyez Փարաղուի :

Փառաւոր (ի, աւ) adj. Glorieux, illustre, honorable. Փառաւորաւնել, glorifier.

Փառաւորակից (էջի, էջաւ) adj. Qui est glorifié avec un autre.

Փառաւորել (եմ, էջի) v, a. Glorifier, rendre honneur et gloire; honorer, exalter, louer, magnifier.

Փառաւորեցուցանել (եմ, ջուցի) v, t. Glorifier, rendre glorieux.

Փառաւորութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s. Gloire, magnificence : glorification.

Փառք (ապ, աք) s, pl. Gloire, magnificence, splendeur, honneur, louange, estime.

Փառիան (ի, աւ) s. Faisan.

Փաստ (ի, իւ) s. Raison, preuve, argument.

Փաստարան (ի, իւ) s. Qui raisonne, qui allègue des raisons : avocat, défenseur.

Փաստարանել (եմ, էջի) v, a. Raisonner, chercher, ou alléguer des raisons, défendre.

Փաստարանութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Raison, argument, raisonnement; défense.

Փաստաւոր (ի, աւ) adj. Raisonnable, digne.

Փապրու (քիի, քոււ) adj. Billard, causeur.

Փապրել (եմ, էջի) v, n. Causar, parler avec malignité.

Փապրութիւն (ԹԷ, ԹՔ) s. Babil, caquet, action de causer.

Փարաղուն (զիի, զիւ) adj. Glorieux, noble, honorable.

Փարաի (ի, իւ) s. Bereail, bergerie, étable à brebis.

Փարաիել (եմ, էջի) v, a. Établir.

Փարաւ (ի, իւ) adj. Écarté, éloigné. Փարաւ կացուցանել Voyez Փարաւել :

Փարաւել (եմ, էջի) v, a. Dissiper, détruire, ôter, écarter, éloigner, chasser.

Փարաւեցուցանել (եմ, ջուցի) v, t. Voyez Փարաւել :

Փարաք (ի, իւ) adj. Lascif, luxurieux.

Փարաքութի (ԹԷ, ԹՔ) s. Voyez Փարաքում :

Փարաքում (քման, քմաք) s. Lasciveté, luxure.

M m m m 2 Փալ

Փարգաւատ, *adv.* Voyez Օ՞ն տեղը :
Փարեղէ (լւոյ, լեաւ) *adj.*, *et* *s.*
Aimable, souhaitable, doux, agréable :
drapeau qui sert à nettoyer.

Փարեղ (եմ, եցի) *v.*, *a.*, *et* *n.*
Embrasser, accoler.

Փարթաւ (ի, աւ) *adj.* Riche,
opulent, qui a beaucoup de biens.

Փարթամագոյն (գունի, գունիւ) *adj.*, *comp.* Plus, ou très-riche.

Փարթամանալ (ամ, մացայ) *v.*,
n.-p. S'enrichir, devenir riche.

Փարթամաշորհ, *adj.*, *ind.* Plein
de grace, gracieux.

Փարթամացունել (եմ, ցու-
ցի) *v.*, *t.* Enrichir, rendre riche.

Փարթամութիւն (թէ, թք) *s.*
Richesse, opulence, abondance de
biens, facultés, biens.

Փարթար, *conj.* Voyez Գոնի :

Փարեղ (եմ, բեցայ) *v.*, *n.* Voyez
Փարեղ :

Փարախ (ի, աւ) *s.* Lieue.

Փարաւնգ Voyez **Փարախ** :

Փարիաւ (ի, աւ) *adj.* Voyez
Ծաւի :

Փափաք ou **Փափաք** (ոյ, ով) *s.*
Desir, souhait, envie, convoitise,
cupidité.

Փափաքել ou **Փափաքել** (եմ,
եցի) *v.*, *n.* Désirer, souhaiter, en-
vier, vouloir.

Փափաքելի (լւոյ, լեաւ) *adj.*
Désirable, souhaitable.

Փափկակեայ Voyez **Փափկասեր** :

Փափկաձայն (ի, իւ) *adj.* Qui a
une voix délicate, ou douce.

Փափկամորթ (ի, աւ) *adj.* Ten-
dre, délieat (en parlant de peau).

Փափկանալ (ամ, կացայ) *v.*, *n.-p.*
Mollir, devenir mou; vivre dans la
mollesse, dans les délices, se réjouir.

Փափկասեր (սիրի, սիրաւ) *adj.*
Mou, délieat, délicieux, voluptueux.

Փափկանունք, *adj.*, *ind.* Déli-
cat, fluët, tendre, nourri avec déli-
catesse.

Փափկասուն, *adj.*, *ind.* Voyez
Փափկանունք :

Փափկամեղ, *adj.*, *ind.* Voyez
Փափկաձայն :

Փափկել, *adj.*, *ind.* Tendre, fort
délieat.

Փափկութիւն (թէ, թք) *s.* Déli-
catesse, tendreté; mollesse, délices,
plaisir, volupté.

Փափուկ (փփի, փփաւ) *adj.* Dé-
licat, fin, tendre, mou, délicieux,
doux, agréable, sensible, mollet.

Փեգեկայ (ի, իւ) *s.* Rue (plante).
Փեգեկայ վայրի, harnale, rue sau-
vage :

Փեթակ (ի, աւ) *s.* Ruche.

Փեղկ (ի, իւ) *s.* Pièce longue (de
bois, de drap).

Փեղմանի (mot hébreu). Tel.

Փեշեկ (ի, աւ) *s.* Coque, en-
veloppe de certains fruits.

Փեռեկել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Divi-
ser, rompre, ouvrir.

Փեռեկեկ (եմ, եցի) *v.*, *a.* Rom-
pre, déchirer.

Փեայ (ի, իւ) *s.* Époux, ma-
rié : gendre : beau-fils.

Փեայանալ (ամ, յացայ) *v.*, *n.-p.*
Épouser la fille de quelqu'un.

Փեայացունել (եմ, ցուցի) *v.*,
t. Épouser, donner sa fille en maria-
ge à quelqu'un.

Փեայութիւն (թէ, թք) *s.* Ma-
riage, noces.

Փեասեր (ւերի, ւերաւ) *s.* Com-
pagnon d'époux.

Փետուր (արոյ, արով) *s.* Plume :
pennue; brin.

Փետուել (եմ, եցի) *v.*, *a.* Plu-
mer, dépiler.

Փետրաւ (ի, աւ) *s.* Février.

Փերեղակ (ի, աւ) *s.* Revendeur,
colporteur.

Փերեկեկ ou **Փերեկեթել** (եմ,
եցի) *v.*, *n.* Se parer indécemment.

Փերթ (ի, իւ) *s.* Pièce, mor-
ceau.

Փեցի (ցւոյ, ցեաւ) *adj.*, *et* *s.*
Manchot.

Փթեկ (եմ, եցի) *v.*, *a.* Faire
d'épanouir.

Փթեկ (իմ, թեցայ) *v.*, *n.-p.* S'é-
panouir, fleurir.

Փթեթ (փթեթի, փթեթիւ) *s.* É-
panouissement.

Փիլթայ (ի, իւ) *s.* Charpie, bour-
donnet.

Փիլթոփայ (ի, իւ) *s.* Philoso-
phe : Voyez **Իմաստասեր** :

Փիլթոփայական (ի, աւ) *adj.*
Philosophique.

Փիլթոփայանալ (ամ, յացայ) *v.*,
n. Philosophier.

Փիլթոփայութիւն (թէ, թք) *s.*
Philosophie.

Փիլիսոփայորէն (*փ, աւ*) *adv.* Philosophiquement.

Փիլասոփոս (*փ, աւ*) *s.* Philosophie.

Փիւն (*փ, ւ*) *s.* Manteau, sur-tout, casaque.

Փիղ (*փղի, փղաւ*) *s.* Éléphant.

Փինաւ (*փ, աւ*) *adj.* Voyez **Փա-նաբի** :

Փիւղ (*ղ, ու*) *s.* Voyez **Փիւղակէ** :

Փիւղակէ (*փ, ւ*) *s.* (mot grec) Arrêt, prison.

Փիւնիկ (*նիկ, նիաւ*) *s.* Phénix.

Փլած (*փ, աւ*) *s.* Voyez **Փլա-սակ** :

Փլուլիլ (*լի, փլուլ*) *v, n-p.* S'écrouler, s'écrouler, tomber impétueusement, fondre.

Փլատակ (*փ, աւ*) *s.* Ruines, démolition, éboulis.

Փլուզանիլ (*ւի, փլուզի*) *v, a.* Ruiner, abattre, démolir, détruire, faire tomber.

Փլուցանիլ Voyez **Փլուզանիլ** :

Փխրիլ (*ւի, ւիլ*) *v, a.* Ecraser, briser, mâcher, broyer.

Փղակոյս *adj, ind.* **Փղակոյս բազմութի**, Troupe, ou multitude d'éléphants.

Փղապան (*փ, աւ*) *s.* Voyez **Փղապան** :

Փղապան (*փ, աւ*) *s.* Meneur d'éléphants.

Փղձկալ (*ւի, ալի*) *v, n.* Voyez **Փղձկիլ** :

Փղձկիլ (*լի, փղձկ*) *v, n-p.* Étouffier, crever de dépit, enrager, se fâcher; déborder. **Փղձկիլ յարսա-սաւս**, fondre en larmes.

Փղձուկ (*ձի, ձիաւ*) *s.* Étouffement, dépit, fâcherie.

Փղմոս (*փ, աւ*) *s.* Bouillon-blanc, molène.

Փղուկ (*փ, աւ*) *s.* Ivoire.

Փղուկրեալ (*րէի, րէիւ*) *adj, et s.* Fait d'ivoire: ivoire.

Փնդառհի (*հնդ, հնաւ*) *s, f.* Celle qui sonne de la trompette.

Փնիլ (*ւի, ւիլ*) *v, n.* Éternuer.

Փնիւն *s, ind.* Éternuement.

Փշաբեր (*փ, աւ*) *adj.* Qui produit des épines, épineux.

Փշաբեան *adj, ind.* Lieu où a-bonde l'épine.

Փշալից *adj, ind.* Plein d'épines, épineux.

Փշախեա *adj, ind.* Voyez **Փշալից** :

Փշածիւ (*ծիւ, ծիւաւ*) *adj.* Vo-yez **Փշաբեր** :

Փշահիլ *adj, ind.* Étouffé, ou plein d'épines.

Փշանիլ *adj, ind.* Fait d'épi-ne. **Փշանիլ-պսակ**, une couronne d'épine.

Փշաա (*փ, աւ*) *s.* Sorte de fruit qui ressemble à une olive.

Փշեղէն (*ղիւն, ղիւաւ*) *adj.* Vo-yez **Փշանիլ** :

Փշապան Voyez **Փռաշապան** :

Փշահեր (*հայ, հար*) *s, pl.* Miet-te, grailon.

Փշրիլ (*ւի, ւիլ*) *v, a.* Briser, concasser, rompre, broyer, écraser, gruger, écacher, émier, froisser, lia-cher.

Փռթոթ (*փ, աւ*) *adj.* Âpre, ru-de au goût: Voyez **Տոթիլ** :

Փռթոթահաւ *adj, ind.* Voyez **Փռթոթ** :

Փռթորիկ (*րիւ, րիւաւ*) *s.* Tem-pête, orage, ouragan: Voyez **Մրրիկ** :

Փռթորիկիլ Voyez **Մրրիկիլ** :

Փոխ (*ղ, ու*) *s.* Prêt, emprunt: répons. **Փոխ առնուլ**, emprunter, recevoir en prêt. **Փոխ աալ**, prêter.

Փոխաբերաբար *adv.* Métaphori-quement.

Փոխաբերական (*փ, աւ*) *adj.* Mé-taphorique.

Փոխաբերիլ (*ւի, ւիլ*) *v, a.* Transférer, transporter; transposer.

Փոխաբերութիւն (*թի, թի*) *s.* Transport: métaphore; transposition.

Փոխադրիլ (*ւի, ւիլ*) *v, a.* Trans-crire, copier un écrit.

Փոխադարձ (*ի, ւ*) *adj, et s.* Réciproque, mutuel: récompense, compensation, retour.

Փոխադարձաբար *adv.* Récipro-quement, mutuellement.

Փոխադարձիլ (*ւի, ւիլ*) *v, a.* Récipenser.

Փոխադարձիլ (*լի, ձիցայ*) *v, n-p.* Retourner.

Փոխադարձութի (*թի, թի*) *s.* Réciprocité.

Փոխադրական Voyez **Տարափո-խիկ** :

Փոխադրիլ (*ւի, ւիլ*) *v, a.* Trans-férer, transporter; transposer; tradui-re, tourner; changer.

Փոխադրութի (*թի, թի*) *s.* Trans-port.

Փարդառա, *adv.* Voyez **Օն անդր** :
Փարեղի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.*, *et* *s.*
Aimable, souhaitable, doux, agréa-
ble : drapeau qui sert à nettoyer .

Փարեղ (*եմ, եջի*) *v*, *a*, *et* *n.*
Embrasser, accoler .

Փարթամ (*ի, աւ*) *adj.* Riche,
opulent, qui a beaucoup de biens .

Փարթամադին (*գունի, գունիւ*)
adj, *comp.* Plus, ou très-riche .

Փարթամահալ (*ամ, մացայ*) *v*,
n-p. S'enrichir, devenir riche .

Փարթամաշորհ, *adj*, *ind.* Plein
de grace, gracieux .

Փարթամացուցանել (*եմ, ցու-
ցի*) *v*, *i.* Enrichir, rendre riche .

Փարթամութիւն (*թե, թք*) *s.*
Richesse, opulence, abondance de
biens, facultés, biens .

Փարթար, *conj.* Voyez **Գննէ** :

Փարեղ (*եմ, բեցայ*) *v*, *n.* Voyez
Փարեղ :

Փարսախ (*ի, աւ*) *s.* Lieue .

Փարսանգ. Voyez **Փարսախ** :

Փարսաւ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez
Ծաւի :

Փափաք ou **Փափաք** (*ոյ, ուլ*) *s.*
Désir, souhait, envie, convoitise,
cupidité .

Փափաքել ou **Փափաքել** (*եմ,
եջի*) *v*, *n.* Désirer, souhaiter, en-
vier, vouloir .

Փափաքելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.*
Désirable, souhaitable .

Փափկակեայ Voyez **Փափկասեր** :
Փափկաձայն (*ի, իւ*) *adj.* Qui a
une voix délicate, ou douce .

Փափկամորթ (*ի, աւ*) *adj.* Ten-
dre, délicat (en parlant de peau) .

Փափկանալ (*ամ, կացայ*) *v*, *n-p.*
Mollir, devenir mou; vivre dans la
mollesse, dans les délices, se réjouir .

Փափկասեր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.*
Mou, délicat, délicieux, voluptueux .

Փափկանունդ, *adj*, *ind.* Déli-
cat, fluet, tendre, nourri avec déli-
catesse .

Փափկասուն, *adj*, *ind.* Voyez
Փափկասունդ :

Փափկավանկ, *adj*, *ind.* Voyez
Փափկաձայն :

Փափկել, *adj*, *ind.* Tendre, fort
délicat .

Փափկութի (*թե, թք*) *s.* Déli-
catesse, tendreté; mollesse, délices,
plaisir, volupté .

Փափուկ (*փի, փկաւ*) *adj.* Dé-
licat, fin, tendre, mou, délicieux,
doux, agréable, sensible, mollet .

Փեղենայ (*ի, իւ*) *s.* Rue (plante) .

Փեղենայ վայրի, harnale, rue sau-
vage .

Փեթակ (*ի, աւ*) *s.* Ruche .

Փեղկ (*ի, իւ*) *s.* Pièce longue (de
bois, de drap) .

Փեղմնի (mot hébreu) . Tel .

Փեշեկ (*ի, աւ*) *s.* Coque, en-
veloppe de certains fruits .

Փեռեկել (*եմ, եջի*) *v*, *a.* Divi-
ser, rompre, ouvrir .

Փեռեկել (*եմ, եջի*) *v*, *a.* Rom-
pre, déchirer .

Փեռայ (*ի, իւ*) *s.* Époux, ma-
rié : gendre : beau-fils .

Փեռայանալ (*ամ, յացայ*) *v*, *n-p.*
Épouser la fille de quelqu'un .

Փեռայացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*,
i. Épouser, donner sa fille en maria-
ge à quelqu'un .

Փեռայութի (*թե, թք*) *s.* Ma-
riage, noces .

Փեսաւեր (*ւերի, ւերաւ*) *s.* Com-
pagnon d'époux .

Փետուր (*արոյ, արով*) *s.* Plume :
pennue; brin .

Փետաւել (*եմ, եջի*) *v*, *a.* Plu-
mer, dépiler .

Փետրվար (*ի, աւ*) *s.* Février .

Փերեղակ (*ի, աւ*) *s.* Revendeur,
colporteur .

Փերեկել ou **Փերեկութել** (*եմ,
եջի*) *v*, *n.* Se parer indécemment .

Փերթ (*ի, իւ*) *s.* Pièce, mor-
ceau .

Փեցի (*ցւոյ, ցեաւ*) *adj*, *et* *s.*
Manchot .

Փթեկ (*եմ, եջի*) *v*, *a.* Faire
s'épanouir .

Փթեկ (*իմ, թեցայ*) *v*, *n-p.* S'é-
panouir, fleurir .

Փթեթ (*փթեթի, փթեթիւ*) *s.* É-
panouissement .

Փիլթոյ (*ի, իւ*) *s.* Charpie, bour-
donnet .

Փիլսոփայ (*ի, իւ*) *s.* Philoso-
phe : Voyez **Իմաստասեր** :

Փիլսոփայական (*ի, աւ*) *adj.*
Philosophique .

Փիլսոփայանալ (*ամ, յացայ*) *v*,
n. Philosophier .

Փիլսոփայութի (*թե, թք*) *s.*
Philosophie .

Փիլիսոփայորէն, *adv.* Philosophiquement.

Փիլոսոփոս (*ի, աւ*) *s.* Philosophie.

Փիւն (*ի, իւ*) *s.* Manteau, sur-tout, casaque.

Փիղ (*փղի, փղաւ*) *s.* Éléphant.

Փինաւ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez Փաշարէ:

Փիւղ (*ոյ, ու*) *s.* Voyez Փիւղակէ:

Փիւղակէ (*ի, իւ*) *s.* (mot grec) Arrêt, prison.

Փիւնիկ (*նիկ, նիւաւ*) *s.* Phénix.

Փլաժ (*ի, աւ*) *s.* Voyez Փլաւաւ:

Փլանիւ (*իմ, փլայ*) *v, n-p.* S'écrouler, s'écrouler, tomber impétueusement, fondre.

Փլաւաւ (*ի, աւ*) *s.* Ruines, démolition, éboulis.

Փլուզանիւ (*եմ, փլուզի*) *v, a.* Ruiner, abattre, démolir, détruire, faire tomber.

Փլուզանիւ Voyez Փլուզանիւ:

Փխրիւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Écraser, briser, mâcher, broyer.

Փղակոյս, *adj, ind.* Փղակոյս բազմութիւն, Troupe, ou multitude d'éléphants.

Փղապան (*ի, աւ*) *s.* Voyez Փղապան:

Փղապետ (*ի, աւ*) *s.* Meneur d'éléphants.

Փղձկաւ (*ամ, աջի*) *v, n.* Voyez Փղձկիւ:

Փղձկիւ (*իմ, էջայ*) *v, n-p.* Étouffer, crever de dépit, enragé, se fâcher; débouder. Փղձկիւ յարաւաւ, fondre en larmes.

Փղձուկ (*ձիկ, ձկաւ*) *s.* Étouffement, dépit, fâcherie.

Փղոմս (*ի, աւ*) *s.* Bouillon-blanc, molène.

Փղոսիկ (*ի, աւ*) *s.* Ivoire.

Փղոսիկեայ (*րէի, րէիւ*) *adj, et s.* Fait d'ivoire: ivoire.

Փնդառահի (*հւոյ, հեաւ*) *s, f.* Celle qui sonne de la trompette.

Փնէլ (*եմ, էջի*) *v, n.* Éternuer.

Փնիւն, *s, ind.* Éternuement.

Փշարեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui produit des épines, épineux.

Փշարեան, *adj, ind.* Lieu où abonde l'épine.

Փշալէց, *adj, ind.* Plein d'épines, épineux.

Փշախիւ, *adj, ind.* Voyez Փշալէց: Փշածիւն (*ծնի, ծնաւ*) *adj.* Voyez Փշարեր:

Փշահեղձ, *adj, ind.* Étouffé, ou plein d'épines.

Փշեղէն (*ղէնի, ղինաւ*) *adj, ind.* Fait d'épine. Փշանիւթ պսակ, une couronne d'épine.

Փշաւ (*ի, աւ*) *s.* Sorte de fruit qui ressemble à une olive.

Փշեղէն (*ղէնի, ղինաւ*) *adj.* Voyez Փշանիւթ:

Փշարեան Voyez Փռլարեան:

Փշարիք (*նայ, նաք*) *s, pl.* Miette, gaillon.

Փշրիւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Briser, concasser, rompre, broyer, écraser, gruger, écacher, émier, froisser, hacher.

Փռթ (*ի, աւ*) *adj.* Âpre, rude au goût: Voyez Տոխ:

Փռթմանամ, *adj, ind.* Voyez Փռթմի:

Փռթորիկ (*րիկ, րիւաւ*) *s.* Tempête, orage, ouragan: Voyez Մրրիկ:

Փռթորիկ Voyez Մրրիկ:

Փոխ (*ոյ, ու*) *s.* Prêt, emprunt: répons. Փոխ առնուլ, emprunter, recevoir en prêt. Փոխ աւալ, prêter.

Փոխաբերարար, *adv.* Métaphoriquement.

Փոխաբերական (*ի, աւ*) *adj.* Métaphorique.

Փոխաբերիւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Transférer, transporter; transposer.

Փոխաբերութիւն (*թէ, թի*) *s.* Transport: métaphore; transposition.

Փոխադրիւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Transcrire, copier un écrit.

Փոխադարձ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Réciproque, mutuel; récompense, compensation, retour.

Փոխադարձաբար, *adv.* Réciproquement, mutuellement.

Փոխադարձիւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Récompenser.

Փոխադարձիւ (*իմ, ձեցայ*) *v, n-p.* Retourner.

Փոխադարձութիւն (*թէ, թի*) *s.* Réciprocité.

Փոխադրական Voyez Տարափոխիկ:

Փոխադրիւ (*եմ, էջի*) *v, a.* Transférer, transporter; transposer; traduire, tourner; changer.

Փոխադրութիւն (*թէ, թի*) *s.* Transport.

port, translation; transposition, inversion, changement.

Փոխածել (եմ, ծեցի) *v, a.* Voyez **Փոխարեքել**:

Փոխակերպել (եմ, էցի) *v, a.* Transformer, métamorphoser, transmuier, changer.

Փոխակերպութի (թէ, թք) *s.* Transformation; métamorphose, changement: trope.

Փոխակերպել Voyez **Փոխակերպել**:

Փոխաձեւել Voyez **Փոխակերպել**: **Փոխան**, *քր.* Au lieu de, à la place, pour. **Փոխան գուսին**, au lieu d'agneau: Voyez **Փոխանորդ**:

Փոխանակ, *քր.* Au lieu de, pour. **Փոխանակ արեան նորա**, au lieu de son sang. **Փոխանակ այսր գումարի գրածոց**, au lieu de cette somme. **Փոխանակ զի**, au lieu que; attenduque, puisque.

Փոխանակ (ի, աւ) *s.* Substitut; lieutenant; vicair: échange; change: changement, mutation.

Փոխանակաբանել (եմ, էցի) *v, a.* Répondre, réfuter.

Փոխանակաւ (ի, աւ) *s.* Voyez **Փոխանորդ**:

Փոխանակաւ, *adv, et adj.* Alternativement; tour à tour; réciproquement, mutuellement: mutuel, réciproque; de change.

Փոխանակ-բոկելի (կի-բոկելի, կաւ-բոկելի) *s.* Vice-consul; proconsul.

Փոխանակել (եմ, էցի) *v, a.* Alternier, échanger, troquer, permuter, substituer, subroger, faire un échange, commuer, changer; succéder.

Փոխանակութիւն (թէ, թք) *s.* Change, échange, troc; contr'échange, commutation, permutation; substitution, subrogation; tour, vicissitude; succession.

Փոխանաւ Voyez **Փոխել**:

Փոխանորդ (ի, աւ) *s.* Vice-gérent; substitut; vicair; commis: retour, récompense.

Փոխանորդել (եմ, էցի) *v, a, et n.* Succéder, prendre la place de; vicariar: échanger, changer.

Փոխանորդութիւն (թէ, թք) *s.* Succession; vicariat, vicairie.

Փոխանցել (եմ, էցի) *v, a.* Transmettre.

Փոխանցութիւն (թէ, թք) *s.* Transmission.

Փոխաշարժել (իմ, ժեցայ) *v, n-p.* Se transporter, se transférer.

Փոխառու (ի, աւ) *s.* Emprunteur.

Փոխառութի (թէ, թք) *s.* Emprunt.

Փոխառարեւ Voyez **Փոխակերպել**:

Փոխառու (ի, աւ) *s.* Prêteur, créancier.

Փոխառուել (եմ, էցի) *v, a.* Prêter, donner; récompenser, restituer.

Փոխառուութիւն (թէ, թք) *s.* Prêt.

Փոխառել (եմ, էցի) *v, a.* Restituer, récompenser; changer, tourner.

Փոխառութի (թէ, թք) *s.* Restitution, rétribution, récompense: change, changement, mutation.

Փոխարէն (րինի, րինաւ) *s.* Récompense, compensation, rétribution, rémunération, reconnaissance, retour, loyer, salaire, revanche, satisfaction, dédommagement, réparation.

Փոխարէն, *քր.* En récompense; au lieu de, pour; réciproquement.

Փոխարինել (եմ, էցի) *v, a.* Compenser, rendre, récompenser; contenter, satisfaire, reconnaître, dédommager, réparer, revancher; imputer; changer.

Փոխարինութիւն (թէ, թք) *s.* Compensation.

Փոխարկել (եմ, էցի) *v, a.* Convertir, changer, tourner, résoudre; réduire, traduire.

Փոխարկութի (թէ, թք) *s.* Convertissement, changement, réduction.

Փոխարքայ (ի, իւ) *s.* Vice-roi.

Փոխարքայութիւն (թէ, թք) *s.* Vice-royauté.

Փոխարքայուհի (հայ, հաւաւ) *s, f.* Vice-reine.

Փոխաւորել Voyez **Փոխարինել**:

Փոխել (եմ, էցի) *v, a.* Changer, convertir, commuer, permuter, réduire, traduire, transporter, transférer.

Փոխել (իմ, իեցայ) *v, n-p.* Se changer; se transporter, aller, passer; trépasser, décéder.

Փոխինդ (ինդոյ, ինդով) *s.* Gruau.

Փ.

Փոխորդ. Voyez Փոխանորդ :
Փոխակալ (փախ, փախորդ) s.
Trépas.

Փակ (փ, ալ) s. Sangle, cour-
roie, bande de cuir : veau-marin.

Փոկեայ (փե, փեալ) adj. De
cuir.

Փակ (փ, փա) s. Cou, col, gorge,
guenle; collet : rue : Voyez Փողոց :

Փող (փ, ալ) s. Trompe, troun-
petta; cornet, huëhet; clairon, haut-
bois : tuyen, anche : sou.

Փողակ (փ, ալ) s. Tuyen, tube.

Փողակարգայ (փ, փա) s. Qui
crie à son de trompe.

Փողահար (փ, ալ) s. Trompette,
qui sonne de la trompette.

Փողանշան (փ, ալ) s. Signe don-
né par une trompette.

Փողար. Voyez Փողահար :

Փողաշաւ (փ, ալ) s. Esquinan-
cie, angine.

Փողէլ (փ, էջ) v, a, et n. Trom-
peter, corner.

Փողեքանիկ (փ, ալ) s. Monnaie,
lieu où l'on bat la monnaie.

Փողաշաւ (փ, էջ) s. Chai-
nette (sorte d'ornement).

Փողաշաւ (փ, էջ) v, a. Égor-
ger, couper la gorge, tuer.

Փողոց (փ, ալ) s. Rue; place,
halle.

Փողոցամէջ (փ, էջ) s. Le
milieu d'une rue, d'une place.

Փողալաւ (փ, ալ) s. Col; collet;
collerette, rabat; cravate; guimpe.

Փողփողեալ (փ, էջ) adj.
Brillant, reluisant, flamboyant.

Փողփողեալ (փ, էջ) v, n. Bril-
ler, reluire, avoir de l'éclat, flam-
boyer.

Փոշակ. Voyez Փոշակ :

Փոշի (փոշ, փոշալ) s, et
adj. Diligence, promptitude, céléri-
té, tâche, hâte, empressement, ac-
tivité; soin, étude, sollicitude, in-
stance; diligent, actif, prompt, so-
igneux, vigilant, assidu. Փոշի առ-
նել ou առնել. փոշի 'ի մէջ առնու-
նել, soigner, avoir soin, veiller, sollici-
ter, prendre soin. Փոշի ընդ փոշի
ou ընդ փոշի, diligemment, promp-
tement, avec hâte, bientôt.

Փոշիեռանակ, adj, ind. Fervent,
diligent.

Փոշեռանակ (փ, ալ) adj. Réduit

en poudre; menu, mince, léger.
Փոշի (փ, էջ) s. Poudre, pous-
sière.

Փոշոտ (փ, ալ) adj. Poudreux.

Փոշոտիլ (փ, ալ) v, n-p. Se
couvrir de poudre.

Փոշոտիկ (փ, ալ) adj. Hernieux;
incommodé d'une descente.

Փոշոտիկ (փ, ալ) s. Hernie, descente de boyaux, ruptu-
re; épiplocèle; sarcocèle.

Փոս (փ, ալ) s. Fosse, fossé,
tranchée, cavin, creux, puits, cir-
convallation, contrevallation.

Փոսացուցանել (փ, ալ) v, i.
Voyez Փոսել :

Փոսել (փ, էջ) v, a. Fosso-
yer, creuser, rendre creux.

Փոսուրայ (փ, փա) s. Ver-lui-
sant.

Փար (փ, ալ) s. Ventre; creux,
sein : cygne : scorpion de mer, ras-
casse.

Փորագրել (փ, էջ) v, a. Gra-
ver; entailler; inciser.

Փորագրուել (փ, էջ) s. Gra-
vure; entaillure; incision.

Փորած. Voyez Փորուած :

Փորանկաւ, adj, ind. Voyez Փա-
րանկաւ :

Փորանկաւ (փ, էջ) adj.
Tissu, sans couture.

Փորեղիկ. Voyez Փորեղակ :

Փորել (փ, էջ) v, a. Caver,
creuser, saper; miner; évider; échan-
orer, entailler.

Փործ (փ, ալ) adj, et s. Ap-
prouvé, éprouvé, pur; expérimenté,
expert, versé, praticien, exercé : ex-
périence, épreuve, pratique, routin;
preuve, essai, tentative : touche : pro-
bation. Չփործ առնու-
նել, փործ առնու-
նել ou փործ փոր-
ծել. Voyez Փործել :

Փործարար, adv. Avec épreuve.

Փործակաւ (փ, ալ) adj. Éprou-
vé, expérimenté.

Փործակից. Voyez Փործակից :

Փործակից (փ, էջ) adj,
et s. Qui est éprouvé, ou expérimen-
té avec un autre.

Փործանաւոր (փ, ալ) adj. Éprou-
vé, tenté.

Փործանք (փ, ալ) s, pl. Ten-
tation, mal, malheur, désastre, in-
fortune.

Փորձառական (ի, աւ) *adj.* Experimental ; empirique.

Փորձառու (ի, աւ) *adj.* Qui éprouve, praticien.

Փորձառութի (թԷ, թՔ) *s.* Épreuve, expérience : Voyez **Փորձ** : **Փորձաքար** (ի, եւ) *s.* Pierre de touche.

Փորձել (եմ, եցի) *v, a.* Tenter, éprouver, expérimenter, approuver, pratiquer, faire expérience de, essayer, exercer, toucher.

Փորձիչ (ձիի, ձաւ) *adj, et s.* Tentateur ; essayeur.

Փորձութի (թԷ, թՔ) *s.* Tentation ; épreuve.

Փորան (ի, եւ) *s.* (mot latin) Forum.

Փորոտել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Չգայտել** :

Փորոտի (աւոյ, տեաւ) *s.* Entrailles, intestins, boyaux, tripaille, tripes.

Փորոտծ (ոյ, ու) *s.* Creux, cavité : entaille, entaillure, coche.

Փորուբար (ի, աւ) *s.* Étole : scapulaire.

Փուլթալ (ամ, Թայցայ) *v, n-p.* Diligenter, tâcher, s'empreser, se hâter.

Փուլթամահ, *adj, ind.* Qui dépêche, qui expédie la mort, qui fait mourir vite.

Փուլթամուռաց, *adj, ind.* Qui oublie bientôt.

Փուլթանակի, *adv.* Voyez **Փուլ Թապէս** :

Փուլթապէս, *adv.* Diligemment, promptement, rapidement, vite, bientôt.

Փուլթաջան (ի, եւ) *adj.* Diligent, empressé, soigneux.

Փուլթարար (ի, աւ) *adj.* Qui a soin de quelque chose.

Փուլթացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Diligenter, presser, hâter, accélérer, solliciter, dépêcher, expédier.

Փուլթաւոր (ի, աւ) *adj.* Diligent, soigneux.

Փուլթով, *adv.* Voyez **Փուլթապէս** :

Փուլ (փլոյ, փլով) *s.* Éboulement, écroulement.

Փուկ (փնդոյ, փնդով) *s.* Vaisseau, récipient.

Փուկջ (փնջոյ, փնջով) *s.* Bou-

quet, touffe, toupet, botte, houppe ; feluche.

Փուշ (փշոյ, փշով) *s.* Épine ; piquant ; chardon. **Փուշ ձկան**, arête.

Փուշտիպան (ի, աւ) *s.* Garde royal.

Փուսն (փուսն, փուսմբ) *s.* Four.

Փուս (փոռոյ, փոռով) *adj, et s.* Pourri, gâté : pourriture, chancre.

Փուրջիչ, *s, ind.* Procès, action.

Փուք (փքոյ, փքով) *s.* Souffle, vent : enflure, bouffissure : pet : flatuosités, ventosités : vessie. **Փուք ար ձակել**, peter ; venter.

Փուքք (փքոյ, փքովք) *s, pl.* Soufflet, instrument servant à souffler.

Փոփոխ, *adj, ind, et adv.* Alternatif, mutuel, réciproque : alternativement, tour à tour, mutuellement, réciproquement.

Փոփոխական (ի, աւ) *adj.* Altérable, changeant, variable, muable, remuant, variant.

Փոփոխականութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Mutabilité, variabilité ; transmutabilité.

Փոփոխել (եմ, եցի) *v, a.* Altérer, changer, remuer, varier, permuter, tourner.

Փոփոխութի (թԷ, թՔ) *s.* Mutation, changement, change, altération, remuement, permutation, commutation, conversion, transmutation, variation, vicissitude, retour.

Փոքր (քու, քու) *adj.* Petit, moindre, mince, menu, bref, léger, modique. **Փոքր փոքր**, peu à peu, petit à petit, en détail. **Փոքր ինչ, փոքր մի**, un peu, quelque chose. **Փոքր 'ի շատէ**, un peu, partie, en partie. **Փոքր մի եւ փոքր մի եւ եւ**, peu s'en faut, ou s'en est fallu que.

Փոքրաբան (ի, եւ) *adj.* Qui parle brièvement, succinct.

Փոքրաբանել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Parler succinctement, ou très-peu.

Փոքրաբանութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Discours succinct.

Փոքրադին, *adj, ind.* À bon marché, qui ne coûte rien, de peu de valeur.

Փոքրադոյն (դունի, դունիւ) *adj, comp.* Mineur.

Փոքրահասակ Voyez **Կարճահասակ** :

Փորրահոգի Voyez **Փորրոգի** :
Փորրալայելուչ (*adj.*, *ind.*) Peu convenable, indécent, malséant.
Փորրառեսակ, *adj.*, *ind.* Petit, qui n'est pas magnifique.
Փորրաւոր Voyez **Լաւոր** :
Փորրել (*եմ*, *եցի*, *v.*, *a.*) Raser, tondre, couper le poil, les cheveux.
Փորրիկ (*ըկան*, *ըկամբ*) *adj.* Très-petit, mineur.
Փորրկանալ (*ամ*, *կացայ*) *v.*, *n-p.* Apetisser, rapetisser, devenir plus petit, amoindrir, être diminué.
Փորրկացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v.*, *n-p.* Apetisser, rapetisser, rendre plus petit, amoindrir, rendre moindre, diminuer, exténuer.
Փորրկութիւն (*թէ*, *թէ*) *s.* Petitesse, exiguïté, modicité, ténuité, apetissement, amoindrissement, diminution.
Փորրոգի (*գւղյ*, *գեաւ*) *adj.* Pu-sillanime : léger, aisé.
Փշել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *n.*, *et a.* Souffler, enboucher; bouffer; bouffir, enfler. **Փշել զոգին**, expirer.
Փշիւն, *s.*, *ind.* Souffle; bouffée; aspiration.
Փշումն (*լման*, *լմամբ*) *s.* Voyez **Փշիւն** :
Փռնգալ ou **Փռնկալ** (*ամ*, *ացի*) *v.*, *n.* Voyez **Փռնչել** :
Փռնչել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *n.* Éternuer : crier, mugir; hennir.
Փռնչիւն, *s.*, *ind.* Éternuement : cri, mugissement; hennissement.
Փապոտ (*ի*, *աւ*) *s.* (mot grec)
Voyez **Սաղմոսասաց** :
Փապոտութի Voyez **Սաղմոսերէութիւն** :
Փսխած (*ի*, *աւ*) *s.* Nette; panier.
Փսխածեայ (*թէի*, *թէիւ*) *adj.* Tissue de joncs.
Փսխածի (*թւղյ*, *թեաւ*) *adj.*, *et s.* Tissue de joncs.
Փսխած (*ի*, *աւ*) *s.* Vomissement; dégobillis.
Փսխել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.* Vomir, rendre gorge, rejeter, dégoillier, débogouler, dégueuler.
Փսխեցուցիչ (*ցի*, *ցաւ*) *adj.* Vomitif, vomitoire, émetique.
Փսղենի (*նղյ*, *նեաւ*) *s.* Pistachier.
Փսղուղ (*տղղ*, *տղղ*) *s.* Pistache.
Փտել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.* Pourrir,

altérer, gâter, corrompre, carier.
Փտեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v.*, *s.* Voyez **Փտել** :
Փտիլ (*իմ*, *տեցայ*) *v.*, *n-p.* Pourrir, se pourrir, s'altérer, se gâter, se corrompre, se carier.
Փառութի (*թէ*, *թէ*) *s.* Pourriture, corruption, carie.
Փրթած (*ի*, *իւ*) *s.* Voyez **Փրթում** :
Փրթանիլ (*իմ*, *թայ*) *v.*, *n-p.* Être détaché, échapper, s'ôter.
Փրթում (*ոյ*, *ով*) *s.* Détachement, séparation, partie, morceau.
Փրթուցանել (*եմ*, *թուցի*) *v.*, *t.* Détacher, séparer, ôter, décrocher, décoller, desouder, délivrer.
Փրծանիլ (*իմ*, *ծայ*) *v.*, *n-p.* Voyez **Փրծանիլ** :
Փրկագործ (*ի*, *աւ*) *adj.* Rédempteur, sauveur.
Փրկագործել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.* Sauver, racheter.
Փրկագործութիւն (*թէ*, *թէ*) *s.* Rédemption.
Փրկական (*ի*, *աւ*) *adj.* De rédemption, salutaire, précieux.
Փրկանակ (*ի*, *աւ*) *s.* Cause, ou instrument de rédemption, de salut; rédemption, rachat.
Փրկանաւոր (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez **Փրկական** :
Փրկանաւորել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.* Racheter, délivrer, sauver.
Փրկանիւթ, *adj.*, *ind.* Qui cause la rédemption, salutaire.
Փրկանք (*նաց*, *նք*) *s.*, *pl.* Rachat, délivrance, rédemption; rançon, prix.
Փրկարան (*ի*, *աւ*) *s.* Voyez **Փրկանակ** :
Փրկել (*եմ*, *եցի*) *v.*, *a.* Sauver, délivrer, libérer, racheter.
Փրկիչ (*կի*, *կաւ*) *s.* Sauveur, rédempteur, libérateur.
Փրկութենաբեր, *adj.*, *ind.* Qui cause la rédemption, salutaire.
Փրկութենադործ, *adj.*, *ind.* Voyez **Փրկութենաբեր** :
Փրկութենակիր, *adj.*, *ind.* Voyez **Փրկութենաբեր** :
Փրկութիւն (*թէ*, *թէ*) *s.* Rédemption, salut, rachat, délivrance, libération, conservation.
Փրկական (*ի*, *աւ*) *adj.* Qui appartient au Rédempteur.

N n n n

Փրկ-

Փրկավարելու, *adj, ind.* Qui convient au Rédempteur, au Sauveur.

Փրփուր (*փրփյ, փրփւ*) *s.* Écume, mousse, bave.

Փրփրալ (*ամ, աջի*) *v, n.* Écumer, mousser, baver.

Փրփրալից, *adj, ind.* Écumeux, mousseux, baveux.

Փրփրածին, *adj, ind.* Écumeux; né d'écume.

Փրփրել (*եմ, եջի*) *v, n.* Voyez **Փրփրալ**.

Փրփրեմ (*ի, իւ*) *s.* Pourpier.

Փրփրերաւ, *adj, ind.* Écumeux, baveux.

Փրփրեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, շ.* Faire écumer.

Փցու, *adj, ind.* Vil, bas, méprisable, abject.

Փքալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Enfler, s'enfler, s'enorgueillir.

Փքալից, *adj, ind.* Enflé, ampoulé, venteux.

Փքանալ (*ամ, փքայայ*) *v, n-p.* Voyez **Փքալ**.

Փքացում (*ցման, ցմամբ*) *s.* Enflure, vent, orgueil.

Փքացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, շ.* Enfler, gonfler, bouffir, enorgueillir.

Փքին (*փքիյ, փքիւ*) *s.* Flèche, trait.

Փքցուռլից, *adj, ind.* Soufflé, enflé: Voyez **Փքալից**.

Ք

Ք (*kè*) K (*fort*). Lettre consonne et dernière de l'ancien Alphabet Arménien. Էս եմ Ա յբ է Ք է, je suis Aïp et Kè (Alpha et Oméga). Elle se change quelquefois avec les lettres Գ et Կ, par exemple: Թաքուս, Թադուս; Հէք, Հէդ; Սէք, Սէդ; պոդք, պոդդ; սոնքալ, սոնկալ; քարոս, կարոս; ծաքել, ծակել; պաքիլ, պակիլ:

Ք ou ք avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Neuf-milliers*.

Քած (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Մասակ**.

Քածաւարոս (*ի, աւ*) *adj.* Châtré, dont les testicules sont ôtées, ou écrasés.

Քակել (*եմ, եջի*) *v, շ.* Découdre, défaire; déjoindre, désunir, dis-

soudre, résoudre; décomposer, séparer; dénouer; dénatter, effiler, délaçer; détruire, démolir, abattre, ruiner, rompre; démonter, désassembler; déconcerter.

Քակը (*յ, ու*) *s.* Bouse, ou bouze, fiente, excrément de bête.

Քակուած (*յ, ու*) *s.* Décoursure; dissolution, rupture.

Քակել (*եմ, եջի*) *v, շ.* Défaire totalement: Voyez **Քակիլ**.

Քակումն (*աման, ամամբ*) *s.* Destruction, ruine totale.

Քակիլ (*ալի, ալալ*) *adj, շ.* Destructif, destructeur; dirimant.

Քահանայ (*ի, իւ*) *s.* Prêtre.

Քահանայագործել (*եմ, եջի*) *v, շ.* Consacrer.

Քահանայագործութի (*թի, թի*) *s.* Consécration.

Քահանայական (*ի, աւ*) *adj.* Sacerdotal.

Քահանայանալ (*ամ, յացայ*) *v, n-p.* Devenir prêtre; faire les fonctions d'un prêtre.

Քահանայապետ (*ի, աւ*) *s.* Pontife.

Քահանայապետաբար, *adv.* Pontificalement.

Քահանայապետական (*ի, աւ*) *adj.* Pontifical; papal; hiérarchique.

Քահանայապետութի (*թի, թի*) *s.* Pontificat; hiérarchie; papauté.

Քահանայութիւն (*թի, թի*) *s.* Sacerdoce, prêtrise.

Քահանայուհի (*հւյ, հեաւ*) *s, f.* Prêtresse.

Քահել Voyez **Քակել**.

Քալ (*ի, իւ*) *s.* Bouc: sarclure.

Քաղաք Voyez **Քարաք**.

Քաղահան: **Քաղահան առնել**, Sarcler, arracher les mauvaises herbes.

Քաղաք (*ի, աւ*) *s.* Ville, cité.

Քաղաքբնակ (*ի, աւ*) *adj, շ.* Habitant d'une ville, citoyen, citadin, bourgeois.

Քաղաքագետ ou **Քաղաքագետ** (*ի, իւ*) *s.* Villette, village.

Քաղաքաժողով, *adj, ind.* Assemblée d'habitans de la ville, public.

Քաղաքական (*ի, աւ*) *adj.* Civil, politique: citoyen, citadin, bourgeois.

Քաղաքականութի (*թի, թի*) *s.* Police: politique, savoir-vivre: bourgeoisie: civilité: Voyez **Քաղաքալարութիւն**.

Քաղաքակից (կցի, կցաւ) *s.* Con-
citoyen.

Քաղաքակցիւ (իմ, ցեցայ) *v, a. p.* Habiter dans la même ville.

Քաղաքամայր (մօր, մայր) *s.*
Voyez Մայրաքաղաք:

Քաղաքանիւ (նիւ, միւս) *s.*
Place, lieu public.

Քաղաքանալ (ամ, բացայ) *v, a. p.*
Devenir une ville.

Քաղաքային (այնոյ, այնով) *adj.*
Voyez Քաղաքական:

Քաղաքապետ (ի, աւ) *s.* Gou-
verneur d'une ville, échevin, pré-
teur, statmeistre, bourgmestre, ma-
gistrat.

Քաղաքավար (ի, աւ) *adj.* Ci-
vil, courtois, honnête, poli, gentil,
obligeant, officieux.

Քաղաքավարիւ (եմ, եցի) *v, a.*
Քաղաքավարիւ զգամանակս կենաց
իւրոյ ou զկենսս իւր, Vivre, se
conduire.

Քաղաքավարիւ (իմ, բեցայ) *v,*
n. p. Vivre, se conduire, se compor-
ter bien.

Քաղաքավարութի (թէ, թք) *s.*
Conduite, manière d'agir: urbanité,
civilité, courtoisie, politesse, hon-
nêteté.

Քաղաքացի (ցւոյ, ցեաւ) *s.* Ci-
toyen, bourgeois, citadin.

Քաղաքիկ *s, ind.* Villette, pe-
tite ville.

Քաղաքիկեաք (ներոյ, ներով) *s, pl.* Les petites villes, les villettes.

Քաղաքութ (ոյ, ով) *s.* La mu-
raille d'une ville.

Քաղան (ի, աւ) *s.* Galbanum.

Քաղախայ (գէի, գէիւ) *s.* Astro-
logue, devin.

Քաղախ (ի, իւ) *s.* Voyez Քաղ.
գէայ:

Քաղախական (ի, աւ) *adj.* As-
tologique.

Քաղախութի (թէ, թք) *s.* As-
tologie.

Քաղիւ (եմ, եցի) *v, a.* Cueil-
lir, recueillir, amasser, ramasser,
assembler; serrer; tirer, extraire;
détacher, ôter, prendre.

Քաղիւր. Voyez Քաղիւթ:

Քաղիւթ (զրթի, զրթաւ) *s.*
Gras-double.

Քաղիկեոն (ի, աւ) *s.* Calcédoine.

Քաղչան Voyez Քաղաչան:

Քաղոց (ի, իւ) *s.* Le cinquième
ancien mois des Arméniens: Voyez
Ախ:

Քաղց (ու, ու) *s.* Faim.

Քաղցենալ (ամ, եցայ) *v, n. p.*
Voyez Քաղցնալ:

Քաղցեցուցանել (եմ, ցուցի) *v,*
s. Affamer, causer la faim.

Քաղցիկ (ի, իւ) *s.* Cancer,
chancre, gangrène.

Քաղցնուլ (ուս, ցեայ) *v, n. p.*
Avoir faim, être affamé.

Քաղցու (ոյ, ով) *s.* Moût, mè-
re-goutte, surmoût.

Քաղցուակից *adj, ind.* Plein,
ou enivré de moût.

Քաղցունիկ Voyez Քաղցր:

Քաղցր (ցու, ցու) *adj, et adv.*
Doux, suave, délicieux, agréable,
affable.

Քաղցրաբան (ի, իւ) *adj.* Qui
parle doux; flatteur.

Քաղցրաբանութի (թէ, թք) *s.*
Discours flatteur, flatterie, belles pa-
roles, paroles emmiellées, cajolerie,
patelinage.

Քաղցրաբարաւ *adj, ind.* Qui
a une voix douce, doux, agréable.

Քաղցրաբարոյ (ի, իւ) *adj.* Doux,
affable, traitable.

Քաղցրաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui
produit des fruits agréables au goût.

Քաղցրաբուղիս *adj, ind.* Doux,
agréable.

Քաղցրաւոր *adj, ind.* Doux,
docile, humain, souple, indulgent;
agréable à l'oreille.

Քաղցրախան *adj, ind.* Doux,
tempéré.

Քաղցրախանութի (թէ, թք) *s.*
Température de l'air.

Քաղցրախոս *adj, ind.* Qui par-
le, qui chante doux, doux, agréable
à l'oreille.

Քաղցրածաղիկ *adj, ind.* Qui est
fourni de belles fleurs.

Քաղցրածաւալ *adj, ind.* Qui est
répandu doucement, ou agréablement.

Քաղցրակենցաղ *adj, ind.* Vo-
yez Քաղցրաբարոյ:

Քաղցրահամ, *adj, ind.* Voyez
Քաղցրահալ:

Քաղցրահամայր *adj, ind.* Vo-
yez Քաղցրաբարոյ:

Քաղցրահայեաց (եցի, եցաւ) *adj.* Qui regarde doux; doux, clé-

ment;
Nnnn 2

ment; beau, gracieux, agréable.

Քաղցրաֆէիկ, *adj, ind.* Doux, agréable à l'oreille.

Քաղցրահոս, *adj, ind.* Qui coule doucement.

Քաղցրաձայն (ի, իւ) *adj.* Sonore, doux, agréable à l'oreille, harmonieux.

Քաղցրաձայնութի (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Euphonie; mélodie; harmonie.

Քաղցրաճշակ, *adj, ind.* Doux, agréable au goût, ragoutant, savoureux, délicat, délicieux.

Քաղցրամաշ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Devenir doux, s'adoucir, être agréable.

Քաղցրանուաղ, *adj, ind.* Flûte: Voyez Քաղցրաձայն:

Քաղցրաշունչ, *adj, ind.* Doux, agréable (en parlant de l'air).

Քաղցրապառուղ, *adj, ind.* Voyez Քաղցրաբեր:

Քաղցրասեղ, *adj, ind.* Voyez Քաղցրաշունչ:

Քաղցրանոյց, *adj, ind.* Délicat, nourri dans la délicatesse, tendre.

Քաղցրաժաղթ, *adj, ind.* Voyez Քաղցրաբարոյ:

Քաղցրատեսակ, *adj, ind.* Beau, gracieux.

Քաղցրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, z.* Adoucir, radoucir, rendre plus doux, ragouter, redonner du goût, édulcorer.

Քաղցրաւենի (նոյ, նեաւ) *s.* Conserve; confiture; compote; douceurs, choses douces.

Քաղցրենթաց, *adj, ind.* Qui va, qui marche doux.

Քաղցրիկ, *adj, ind.* Doux, agréable.

Քաղցրորակ, *adj, ind.* Doux, agréable, de bonne qualité.

Քաղցրութի (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Douceur, agrément, suavité, plaisir, goût, saveur; délicatesse; affabilité, amabilité, bénignité, civilité; adoucissement, radoucissement.

Քաղցրունակ, *adj, ind.* Doux, agréable.

Քաղցրուսոյց, *adj, ind.* Doux, agréable (en parlant d'une leçon).

Քամածք (ծից, ծիւք) *s, pl.* Pressis, coulis, jus.

Քամակ (ի, աւ) *s.* Échine, dos.

Քամահեղ (եմ, եցի) *v, a.* Mé-

priser, hâfover, traiter avec mépris. Քամահեղան (հման, հմամբ) *s.* Mépris.

Քամել (եմ, եցի) *v, a.* Pressurer, exprimer, épreindre, presser; filtrer; écouler, faire écouler.

Քամիկ Voyez Հողմ:

Քամոց (ի, աւ) *s.* Passoire; chausse; filtre; conloire.

Քայլ (ի, իւ) *s.* Pas; enjambée.

Քայլափոխ (ի, իւ) *s.* Pas, mouvement de pied.

Քայլափոխել (եմ, եցի) *v, n.* Faire un pas, marcher.

Քայլել (եմ, եցի) *v, n.* Marcher.

Քայռ (ի, իւ) *s.* Carcan, collier, chaîne, coulant.

Քայռամանեակ Voyez Քառամուշ, նեակ:

Քայքայել (եմ, եցի) *v, a.* Défaire, détruire.

Քան, *pre, et adv.* Plus que, plus ainsi que, autant que; aussi-bien, comme; avant. Այս լաւ է քան զայն, c'est meilleur que celui-là. Ոչ որ քան զիս, personne que lui. Առաւել քան զքառասուն ամբ եմ նորա, il a plus de quarante ans. Առաւել քաղաքավար է քան զամենեւին, il est le plus civil de tous. Անդր քան, plus loin, outre.

Քանակ (ի, աւ) *s.* Quantité, mesure.

Քանակել (եմ, եցի) *v, a.* Mesurer; comprendre, contenir, renfermer.

Քանակութի (ԹԷ, ԹԲ) *s.* Quantité, mesure, volume, grosseur.

Քանասար (ի, աւ) *adj.* Fier, farouche, sauvage.

Քանգակ (ի, աւ) *s.* Gravure, sculpture, ciselure, hachure; entaille, entaillure; incision; bosse, relief.

Քանգակագործ (ի, աւ) *adj, et s.* Gravé, sculpté, entaillé: graveur, sculpteur, ciseleur.

Քանգակածոյ, *adj, ind.* Voyez Քանգակագործ:

Քանգակագործել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Քանգակել:

Քանգակել (եմ, եցի) *v, a.* Graver, inciser, bosseler, tailler, entailler; sculpter.

Քանդել (եմ, եցի) *v, a.* Démolir, détruire, démanteler, abattre, sub-

subvertir, renverser, ruiner, raser; ravager, dévaster, désoler: Voyez **Քանդակել**:

Քանդուած (ոյ, ու) *s.* Démolition, destruction, ruine, désolation, éversion: Voyez **Քանդակ**:

Քանդուկ (գէի, գիւաւ) *s.* Voyez **Համբարանոց**:

Քանդուին (գման, գմաճ) *s.* Voyez **Քանդուած**:

Քանդի, *conj.* Car, à cause que, puisque, vu que, attenduque, d'autantque, parceque, de ce que.

Քան թէ, *conj.* Plus que, que.

Քանի (նոյ, նով) *adj, et s.* Combien; quantième: quantité. **Քանի գեղեցիկ է առաքինութիւն**, que la vertu est belle! **Սուրբ քանի մի**, quelque jour. **Քանի առաւել, քանի էս**, tant plus. **Քանի ինչ**, combien. **Քանի գլուխք են, նոյնչափ է կարծիք**, autant de têtes, autant d'opinions.

Քանիցս անգամ, *adv.* Combien de fois, autant de fois.

Քանիտիւթի Voyez **Քանիտունութի**:

Քանիտն, *adj, ind, et adv.* Combien. **Քանիտն առաւել**, tant plus.

Քանիտունութի (թէ, թք) *s.* Quantité, nombre, mesure.

Քաննակ (ի, աւ) *s.* Table: Voyez **Տախտակ**:

Քաննով Voyez **Քաննակ**:

Քանոն (ի, աւ) *s.* Règle; équerre: Voyez **Կանոն**:

Քանորդ (ի, աւ) *s.* Quotient.

Քանուն Voyez **Քանոն**:

Քանցել (եմ, եցի) *v, a.* Ébourgeonner, retrancher; ôter, dépouiller.

Քանքատել (եմ, եցի) *v, n.* Soupirer, pousser, faire des soupirs.

Քանքար (ոյ ou ի, աւ) *s.* Talent: Voyez **Տաղանդ**:

Քանքարտաւ Voyez **Քանքատել**:

Քաւ (ի, աւ) *adj, s, et adv.* Brave, vaillant, courageux, valeureux, vigoureux, robuste, fort, puissant, intrépide, hardi, déterminé;

constant, ferme; bon; habile, expérimenté; excellent, heureux, noble, grand, souverain; gentil, agréable, joli; honnête, franc, vrai; complet; propre, convenable, mieux, meilleur: héros: fort, vaillamment, courageusement, bravement, heureusement; bien, convenablement, à propos; fer-

mement, constamment; sagement, judicieusement, sagement, vraiment; héroïquement. **Քաւ արանց**, da Majesté.

Քաւաւն (ի, իւ) *adj.* Bien-disant, éloquent.

Քաւաւնիկ, *adj, ind.* Voyez **Քաւաւն**:

Քաւաւստիկ, *adj, ind.* Heureux.

Քաւաւար, *adv.* Voyez **Քաւ**:

Քաւաւարոյ (ի, իւ) *adj.* Noble, honnête.

Քաւաւարութի (թէ, թք) *s.* Noblesse, honnêteté.

Քաւաւրդուն, *adj, ind.* Voyez **Քաւաւրդ**:

Քաւաւրդ (ի, աւ) *adj.* Qui produit beaucoup, fertile, fécond, abondant.

Քաւաւրդութիւն (թէ, թք) *s.* Fertilité, fécondité, abondance.

Քաւաւրոյս, *adj, ind.* Voyez **Քաւաւրդ**:

Քաւաւրտիկ, *adj, ind.* Voyez **Քաւաւրդ**:

Քաւաւսանդուր, *adj, ind.* Fourmi de cheveux bien frisés.

Քաւաւկ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Քաւաւկեղեցիկ**:

Քաւաւկեղեցիկ, *adj, ind.* Bien joli, gracieux, charmant.

Քաւաւգօտի (աւոյ, տաւաւ) *adj.* Qui est bien serré autour du corps, hardi, déterminé, intrépide, vaillant, robuste.

Քաւաւգէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Qui garde bien.

Քաւաւարմ (ի, իւ) *adj.* Voyez **Քաւաւգի**:

Քաւաւգի (գւոյ, գեաւ) *adj.* Noble, gentilhomme.

Քաւաւգէն (գինի, գինաւ) *adj.* Bien armé.

Քաւաւն (գին, գաճ) *adj.* Voyez **Քաւաւգի**:

Քաւաւնեայ (նէի, նէիւ) *adj.* Voyez **Քաւաւգի**:

Քաւաւնութի (թէ, թք) *s.* Noblesse.

Քաւաւղուարմ, *adj, ind.* Voyez **Քաւաւղուարմ**:

Քաւաւղուարմ, *adj, ind.* Vert, joyeux.

Քաւաւղուն (գին, գինւ) *s.* Héros: Voyez **Քաւաւգի**:

Քաջաթուխ, *adj, ind.* Bien noirâtre, noir.

Քաջաթուխ, *adj, ind.* Qui vole bien.

Քաջաշնչ, *adj, ind.* Robuste, vigoureux, fort.

Քաջաշու, *adj, ind.* Meilleur, mieux, fort bien, excellent.

Քաջաշուութիւն (թէ, թք) *s.* Excellence.

Քաջաւեր, *adj, ind.* Qui donne du courage. Քաջաւերք *Voyez* Քաջաւերութիւն :

Քաջաւերել (եմ, եցի) *v, a.* Encourager, donner du courage, animer, conforter, exhorter, enhardir, ranimer, réconforter.

Քաջաւերել (եմ, բեցայ) *v, n-p.* Prendre courage.

Քաջաւերութիւն (թէ, թք) *s.* Courage; encouragement, exhortation.

Քաջախոհ (ի, իւ) *adj.* Judicieux, savant, sage, prudent.

Քաջախոհութիւն (թէ, թք) *s.* Sagesse, prudence.

Քաջախոր, *adj, ind.* Fort profond.

Քաջախօս (ի, աւ) *adj.* Bien-disant, disert, éloquent.

Քաջախօսնակ, *adj, ind.* Qui parle, qui chante bien.

Քաջածաղիկ, *adj, ind.* Bien fleuri, ou orné.

Քաջածանօթ, *adj, ind.* Rien expérimenté, ou exercé, fort versé, expert.

Քաջակալ (ի, աւ) *s.* Incube.

Քաջակարգ, *adj, ind.* Bien ordonné, ou réglé.

Քաջակիրթ, *adj, ind.* Fort versé, ou exercé, expert, foncé, consommé.

Քաջակորով, *adj, ind.* Fort robuste, vigoureux, valeureux.

Քաջակուռ, *adj, ind.* Très-solide.

Քաջակրօն (ի, իւ) *adj.* Fort religieux.

Քաջահաշոյ (ի, իւ) *adj.* Fort plaisant, ou agréable.

Քաջահայր (հօր, հարք) *adj.* *Voyez* Հօրամղին :

Քաջահանգեպ, *adj, ind.* Fort convenable.

Քաջահանձար (ի, իւ) *adj.* Fort savant, très-sage.

Քաջահասակ, *adj, ind.* D'une belle, ou grande taille, bienfait.

Քաջահաւ (ու, ու) *s.* Ilis.

Քաջահաւատ, *adj, ind.* Fort fidelle.

Քաջահմուտ, *adj, ind.* *Voyez* Քաջակիրթ :

Քաջահար, *adj, ind.* Industrieux, fin, ingénieux.

Քաջահնչել (եմ, եցի) *v, n.* Résonner, retentir.

Քաջահնչող (չողի, չողաւ) *adj,* Résonnant, sonore.

Քաջահով (վոյ, վեաւ) *adj.* Fort frais, très-agréable.

Քաջահայն (ի, իւ) *adj.* Sonore; euphonique.

Քաջահայնութիւն (թէ, թք) *s.* Euphonie.

Քաջամի (ոյ, ով) *adj.* Monté sur un bon cheval.

Քաջաղեղն (ղան, զամք) *adj.* Qui sait bien tirer de l'arc, de l'arbalète.

Քաջամանունութիւն *Voyez* Բարեմանութիւն :

Քաջամարմին, *adj, ind.* Robuste, vigoureux.

Քաջամարդ, *adj, ind.* Honnête homme.

Քաջամարտիկ (ալի, ալաւ) *adj.* *et s.* Vaillant, brave guerrier, champion, héros.

Քաջայայտ, *adj, ind.* Très-évident, fort clair.

Քաջայանդուգն, *adj, ind.* Très-hardi.

Քաջայարմար, *adj, ind.* Fort convenable, bienséant, très-décent, ou propre.

Քաջայարմարութիւն (թէ, թք) *s.* Bienséance, convenance.

Քաջայոյս, *adj, ind.* Plein d'espérance; bien assuré.

Քաջայոյսութիւն (թէ, թք) *s.* Grande espérance, ou assurance.

Քաջայօժար, *adj, ind.* Très-volontaire, fort diligent, bien disposé.

Քաջանալ (ամ, լացայ) *v, n-p.* Prendre courage, être courageux, s'évertuer.

Քաջանուատ, *adj, ind.* Très-vil, fort méprisable.

Քաջանուն, *adj, ind.* Fort renommé, très-fameux, célèbre.

Քաջաշէն, *adj, ind.* Qui est en bon état.

Քաջաշինութի (թԷ, թՔ) *s.* Bon état.
 Քաջաշուռ, *adj, ind.* Sonore, fort.
 Քաջապէս, *adv.* Fort, fortement : Voyez Քաջ :
 Քաջապիւն, *adj, ind.* Très-solide ; ferme, constant ; vaillant, valeureux, vigoureux, fort.
 Քաջապաղութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Fécondité, abondance.
 Քաջապառու, *adj, ind.* Fécond, abondant en fruits.
 Քաջառողջ, *adj, ind.* Très-sain, bien complexionné.
 Քաջառողջութի (թԷ, թՔ) *s.* Bonne santé, émbonpoint.
 Քաջառույթ, *adj, ind.* Jeune, vert, vigoureux.
 Քաջառու (ի, աւ) *adj.* Qui apprend bien, sage.
 Քաջառուգաղղիւն, *adj, ind.* Très-jeune.
 Քաջասև (ոյ, ով) *adj.* Très-noir.
 Քաջասիրտ (սրտի, սրտիւ) *adj.* Courageux, hardi, intrépide, fort, brave.
 Քաջամարութի (թԷ, թՔ) *s.* Bonne éducation, ou nou:riture.
 Քաջանմուշ, *adj, ind.* Bien nourri.
 Քաջասուբ, *adj, ind.* Très-aigu, fort tranchant.
 Քաջասրտիկ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Prendre courage, être animé.
 Քաջասրտութիւն (թԷ, թՔ) *s.* Courage, hardiesse.
 Քաջապայելուշ, *adj, ind.* Très-convenable.
 Քաջովարժ (ի, իւ) *adj.* Voyez Քաջակիրթ :
 Քաջասած, *adj, ind.* Voyez Քաջաշանուշ :
 Քաջասածութի Voyez Քաջաշանութի :
 Քաջառես (ի, աւ) *adj.* Qui a des yeux fins, aigu, perçant.
 Քաջատոհմ (ի, իւ) *adj.* Voyez Քաջատոհմիկ :
 Քաջատոհմիկ, *adj, ind.* Noble.
 Քաջատոհմութի (թԷ, թՔ) *s.* Noblesse.
 Քաջարշաւ, *adj, ind.* Qui court vite, volant.
 Քաջարուեստ, *adj, ind.* Industrieux, ingénieux.

Քաջարութի (թԷ, թՔ) *s.* Grande valeur, ou bravoure, courage, vaillance.
 Քաջասէս (ւերի, լեռաւ) *adj.* Courageux, vaillant, brave ; excellent ; noble, illustre.
 Քաջափայլ, *adj, ind.* Brillant, éclatant ; illustre ; splendide, magnifique, superbe.
 Քաջափառ, *adj, ind.* Magnifique, majestueux.
 Քաջափառութի (թԷ, թՔ) *s.* Magnificence, majesté.
 Քաջափոյթ, *adj, ind.* Fort diligent, très-vîte.
 Քաջաքաջ, *adj, ind.* Très-fort, très-grand.
 Քաջեան, *adj, ind.* Vaillant, valeureux ; noble ; héros.
 Քաջքնթաց (ի, իւ) *adj, et s.* Qui court, qui marche vite, ou bien : courrier ; coureur ; laquais : Voyez Սուբհանդակ :
 Քաջընկալ, *adj, ind.* Compréhensible, facile à entendre : Voyez Քաշանու :
 Քաջիկ, *adj, ind.* Fort, valeureux.
 Քաջնափայլ Voyez Քաջափայլ :
 Քաջողջութի Voyez Քաջառողջութի :
 Քաջորեար, *s, ind.* Cour, les grands seigneurs, les officiers.
 Քաջութի (թԷ, թՔ) *s.* Valeur, vaillance, bravoure ; vigueur, force ; fermeté, constance ; vertu, noblesse, honnêteté.
 Քաջուշեղ, *adj, ind.* Sage, savant, judicieux, ingénieux, prudent.
 Քաջուշութի (թԷ, թՔ) *s.* Sagesse, prudence, bon esprit.
 Քաջուս (ի, իւ) *adj.* Voyez Քաջաշանու :
 Քաջուսուսութի (թԷ, թՔ) *s.* Érudition, savoir, connaissance bien fondée.
 Քաջքաջ, *adj, ind, et adv.* Très-bon : très-bien.
 Քաջորէն, *adv.* Voyez Քաջապէս et Քաջ :
 Քառ (ի, իւ) *adj.* Quatre.
 Քառաբաժ, *adj, ind.* Divisé en quatre parties.
 Քառադէմ (դիմի, դիմու) *adj.* Fourni de quatre visages, ou vues : tétraèdre.

Քա

Քառադիմակ (ի, աւ.) *adj.* Voyez Քառադէմ:
Քառադիմ, *adj.*, *ind.* Voyez Քառադէմ:

Քառադիր, *adj.*, *ind.* Carré.
Քառադրութիւն (թէ, թք) *s.*

Carré, figure carrée.
Քառաթիւ (ի, իւ.) *adj.* Qui est fourni de quatre ailes.

Քառաթիւ, *adj.*, *ind.* Voyez Քառաթիւ:

Քառակերպ (ի, իւ.) *adj.* Fourni de quatre formes, ou figures; carré.
Քառակերպեան, *adj.*, *ind.* Voyez Քառակերպ:

Քառակի, *adv.*, *et adj.*, *ind.* Quatre fois: quadruple, quatre fois autant.

Քառակիւն, *adj.*, *ind.* Voyez Չորքեկուր:

Քառակողմ (ման, մամք) *adj.* Quadrilatère; carré.

Քառակողմեան, *adj.*, *ind.* Voyez Քառակողմ:

Քառակուսեան, *adj.*, *ind.* Voyez Քառակուսի:

Քառակուսեւ (եմ, եցի) *v.*, *a.* Carré.

Քառակուսի (սւոյ, սւով) *adj.*, *et s.* Carré.

Քառակուսութի (թէ, թք) *s.* Quadrature.

Քառանեակ (եկի, եկաւ) *s.* Qui marche à quatre pieds.

Քառանդով, *adj.*, *ind.* Qui roule de quatre manières.

Քառանիգ, *adj.*, *ind.* Քառանիգ կառք, Quadrige.

Քառաղի զւոյ, զեաւ) *adj.*, *et s.* Tétracorde.

Քառամանակ (ի, աւ.) *adj.* De quatre tems.

Քառամանեակ (եկի, եկաւ) *s.* Collier, carcan, coulant, chaîne.

Քառանալ (ամ, քացայ) *v.*, *n-p.* Devenir quatre.

Քառանիւթ (ի, իւ.) *adj.* Composé de quatre matières, ou élémens.

Քառանիւթեայ, *adj.*, *ind.* Voyez Քառանիւթ:

Քառանկիւն (կեան, կեամք) *adj.*, *et s.* Voyez Քառանկիւնի:

Քառանկիւնի (նւոյ, նւով) *adj.*, *et s.* Quadrangulaire, carré.

Քառապատիկ (ափի, ակաւ) *adj.* Quadruple.

Քառապատիկ (եմ, եցի) *v.*, *a.* Quadrupler.

Քառաաղեայ, *adj.*, *ind.* Qui a quatre branches.

Քառասայր (ի, իւ.) *adj.* À quatre tranchaus.

Քառասայրեան, *adj.*, *ind.* Voyez Քառասայր:

Քառասնամայ (մէի, մէիւ) *adj.* Quadragénaire: de quarante ans.

Քառասնապատիկ, *adj.*, *ind.*, *et adv.* Quarante fois autant.

Քառասնեակ (եկի, եկաւ) *s.* Quarantaine.

Քառասներորդ (ի, աւ.) *adj.* Quarantième.

Քառասնօրեայ (բէի, բէիւ) *adj.* De quarante jours.

Քառասուն (սնի, սնիւ) *adj.* Quarante.

Քառաւաղ (ի, աւ.) *adj.* Divisé en quatre ruisseaux.

Քառաւաղեայ Voyez Քառակերպ:

Քառաքայլ, *adj.*, *ind.* Quadrupède.

Քառաքեայ, *adj.*, *ind.* Voyez Քառաքայլ:

Քառեակ (եկի, եկաւ) *adj.* Quatre. Քառեակ մանեակ Voyez Քառամանեակ:

Քառերանք, *adj.*, *ind.* De quatre couleurs.

Քառքիւթայ, *adj.*, *ind.* Qui marche à quatre pieds, quadrupède.

Քառոսանի (նւոյ, նեաւ) *adj.*, *et s.* Quadrupède.

Քառորդ (ի, աւ.) *adj.*, *et s.* Quatrième, quart: quart, la quatrième partie; quarteron.

Քառորդութիւն (թէ, թք) *s.* Quadrature (aspect de deux astres éloignés de 90 degrés).

Քառուղիք (զեայ, զեք) *s.*, *pl.* Conjonction de quatre chemins.

Քառունակ (ի, աւ.) *adj.* Quatre, qui contient quatre nombres.

Քառօրեայ (բէի, բէիւ) *adj.* De quatre jours.

Քառիկ, *s.*, *ind.* Un des mois des Hébreux.

Քառքնել (եմ, եցի) *v.*, *n.* Appréhender, craindre, avoir peur.

Քառքնեցուցանել (եմ, ցուցի) *v.*, *s.* Faire peur à quelqu'un, effrayer.

Քառակ (ի, աւ.) *adj.*, *et s.* Sem-

bla-

blable, pareil, ressemblant: semblant, apparence, forme.

Քառակել (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Ressembler, avoir de la conformité.

Քառակութի (թե, թք) *s.* Ressemblance, rapport, conformité.

Քար (ի, ամբ, օր) *s.* Pierre.

Քար պատուական, pierre précieuse.

Քարադարձի, *adj, ind.* Dont la cime est fournie de pierres, d'un rocher.

Քարադարձ (ի, աւ) *s.* Voyez Քարակոխ:

Քարադէլ, *s, ind.* Amas des pierres.

Քարադր (ի, աւ) *s.* (mot grec) Oiseau sauvage.

Քարադրօշ (ի, իւ) *s.* Sculpteur.

Քարածայա (ի, իւ) *s, et adj.* Roc, roche, rocher: écueil: scabreux, rude, raboteux.

Քարալէյ, *adj, ind.* Pierreux.

Քարածերպ (ի, իւ) *s, et adj.* Caverne, antre, grotte: caveux.

Քարակարկաւ, *s, ind.* Voyez Քարադէլ:

Քարակերտ (ի, աւ) *adj.* Fait de pierres.

Քարակոյս (կոտի, կուիւ) *s.* Voyez Քարադէլ:

Քարակոշկոճ, *adj, ind.* Frappé, ou tourmenté avec des pierres.

Քարակոշա (ի, իւ) *s.* Roc, rocher.

Քարակուռ. Voyez Քարակոխ:

Քարակոխ (ի, իւ) *s, et adj.* Tailleur de pierres: taillé de pierres.

Քարահանք (այ, օր) *s, pl.* Périère, carrière.

Քարահաւ (ի, աւ) *s.* Tailleur de pierres.

Քարածիւթ (ոյ, ով) *s.* Pétrole.

Քարածկունք (կանց, կամք) *s, pl.* Ichthyolithes.

Քարայտառ (ի, աւ) *s, et adj.* Terrain pavé: pavé.

Քարայր (ի, իւ) *s.* Voyez Քարանձաւ:

Քարանաւ (ամ, րացայ) *v, n-p.* Devenir pierre, se pétrifier, se changer en pierre, s'endurcir.

Քարանձաւ (ի, աւ) *s.* Caverne, antre, grotte.

Քարապաշա (ի, իւ) *adj.* Qui

adore les pierres, idolâtre.

Քարապատար, *adj, ind.* Qui a une muraille de pierres.

Քարաշարք, *adj, ind.* Détruit, défait avec les pierres.

Քարալէժ, *adj, ind.* Précipité sur un roc; précipité: frappé avec une pierre.

Քարասեանկ (ի, աւ) *adj.* Qui ressemble à une pierre.

Քարադր. Voyez Քարադր:

Քարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, s.* Pétrifier; lapidifier.

Քարաքին (փին, փամբ) *s.* Côte d'une pierre, d'un roc.

Քարաքիւ, *s, ind.* Caverne, grotte.

Քարբ (ի, իւ) *s.* Basilic (serpent).

Քարեայ, *adj, ind.* Voyez Քարեղէն:

Քարեղէն (ղինի, զինաւ) *adj.* De pierre.

Քարընդամ, *s, ind.* Obstacle; pierre d'achoppement.

Քարընդամնել (եմ, էջի) *v, a.* Servir de pierre d'achoppement, faire faillir, ou tomber.

Քարընկէց (կէցի, կէցաւ) *adj, et s.* Qui jète des pierres: baliste; jet de pierre.

Քարընկէց փ, un jet de pierre.

Քարընկէցութիւն (թե, թք) *s.* Jet de pierre.

Քարկոթող (ի, իւ) *s.* Obélisque.

Քարկոճ, *adj, ind.* Lapidé. Քար կոճ առնել. Voyez Քարկոճել:

Քարկոճանք (նայ, նօր) *s, pl.* Voyez Քարկոճումն:

Քարկոճել (եմ, էջի) *v, a.* Lapidier, assommer à coups de pierres.

Քարկոճումն (ծման, ծմամբ) *s.* Lapidation.

Քարկուռ (կոխ, կոխ) *s.* Voyez Քարակոխ:

Քարկոխ. Voyez Քարակոխ:

Քարձ (ի, իւ) *adj.* Qui a une barbe naturellement imparfaite.

Քարձիւ. Voyez Քարածիւթ:

Քարձին (ճնայ, ճնով) *s.* Poire sauvage.

Քարձարցանկ (ի, աւ) *s.* Litharge.

Քարձիւք (նայ, նօր) *s, pl.* Action de tirer, attraction, entraînement.

Քարշել (եմ, էջի) *v, a.* Tirer,

retirer, attirer, hâler, traîner, entraîner.

Քարոզ (ի, իւ) s. Héraut: prédicateur, proclamation, cri, criée; prédication, prône, prédiche, sermon. **Քարոզ կարգաւ**, proclamer, annoncer, publier.

Քարոզել (եմ, եցի) v, a. Proclamer, annoncer, publier, divulguer; prêcher.

Քարոզէլ (զչի, զեւ) s. Qui annonce; prédicateur.

Քարոզութի (թի, թք) s. Prédication.

Քարոզող (զողի, զողաւ) s. Voyez **Քարոզիչ**.

Քարոս Voyez **Կարոս**.

Քարուտ, adj, ind. Pierreaux.

Քարանի Voyez **Կարանի**.

Քարա (ի, իւ) s. (mot grec) Papier: Voyez **Թուղթ**.

Քարակել (տիլի, տիլաւ) s. Voyez **Քարա**.

Քարանի (տնի, տնիւ) s. Voyez **Քարա**.

Քարան (տիսի, տիսիւ) s. Voyez **Քարա**.

Քարտադար (ի, աւ) s. Notaire, secrétaire.

Քարտադարութի (թի, թք) s. Notariat, secrétariat.

Քարցիկել (ի, իւ) s. Voyez **Ուրփիւն**.

Քարթաշ (ի, իւ) s. Note de musique.

Քացախ (ոյ, ով) s. Vinaigre.

Քացախել (իմ, խցոյ) v, n-p. S' aigrir, se gâter.

Քացախոտ (ի, աւ) adj. Voyez **Քացախուտ**.

Քացախուտ, adj, ind. Acéteux, aigre, acide, piquant.

Քաւ, conj, et pre. Non, jamais: sans, hors, excepté. **Քաւ լիցի** ou **Քաւ մի լիցի**, Dieu nous en garde, à Dieu ne plaise.

Քաւարան (ի, աւ) s. Lieu, ou instrument d'expiation: purgatoire.

Քաւել (եմ, եցի) v, a. Expier.

Քաւթարին (ի, իւ) s. Lynx.

Քաւիլ (ւչի, վաւ) adj. Expiatoire, propitiatoire.

Քաւութիւն (թի, թք) s. Expiation; propitiation.

Քաւչապետ (ի, աւ) s. Prêtre, celui qui expie.

Քաւչապետել (եմ, եցի) v, n. Faire les fonctions d'un prêtre, d'un évêque, expier.

Քաւիւր (փրոյ, փրով) s. Gambphire.

Քաւար (ի, աւ) s. Pâtisserie, gâteau, gaufre, échaudé, oublie, fouace.

Քեզնի, adv. De toi-même.

Քեզոյն, adv. A toi-même: de toi-même.

Քեղաւոր (ի, աւ) adj. Qui est fourni d'un timon.

Քեղի (զւոյ, զեւաւ) s. Timon.

Քեմին (ի, իւ) s. Cumin.

Քեմուխ (իւոյ, նեւաւ) s. Belle-sœur, sœur de l'épouse, ou de la femme.

Քեւայր (առն, արամբ) s. Beau-frère, mari de la sœur.

Քեւի (ււոյ, ուով) s. Oncle, frère de la mère.

Քեւորդեակ Voyez **Քեւորդի**.

Քեւորդի (զւոյ, զեւով) s. Neveu, fils de la sœur.

Քերածոյ (ի, իւ) adj. Poli; rassisté.

Քերական (ի, աւ) s. Grammaire.

Քերականական (ի, աւ) adj. Grammatical.

Քերականութիւն (թի, թք) s. Grammaire.

Քերականորդն, adv. Grammatically.

Քերակ (նայ, նոք) s, pl, Ravclure: racloir.

Քերակել Voyez **Քերթել** avec ses dérivés.

Քերել (եմ, եցի) v, a. Racler, gratter, ratisser, râper, raboter, ôter, érafler. **Քերել քաւ**, côtoyer, frayer, froter, raser, toucher.

Քերթած (ի, աւ) s. Écorchure, dépouille; raclure: composition, ouvrage en vers, poème, poésie.

Քերթել (եմ, եցի) v, a. Écorcher, dépouiller, excoier, ôter: composer, faire un ouvrage d'esprit.

Քերթողարան (ի, իւ) s. Poète.

Քերթողարանել (եմ, եցի) v, n. Poétiser, versifier, faire des ouvrages en vers.

• **Քերթողական** (ի, աւ.) *adj.* Poétique; grammatical.

• **Քերթողահայր** (հօր, հարք) *s.* Auteur de poésie, ou de grammaire; chef des poètes, ou des grammairiens.

• **Քերթողութի** (թի, թի) *s.* Poésie, poème, vers; grammaire.

• **Քերթոցել** (եմ, եցի) *v, a.* Composer des ouvrages d'esprit:

• **Քերթոցք** (ցոց, ցք) *s, pl.* Ouvrage en vers.

• **Քերթուած** (ոյ, ու) *s.* Écorchure, excoriation: composition, poème.

• **Քերթուութի** (թի, թի) *s.* Composition, poème.

• **Քերթումն** (թման, թմամբ) *s.* Voyez **Քերթուած**:

• **Քերթող** (թողի, թողաւ) *s.* Grammairien: poète.

• **Քերիւ** (քի, քաւ) *s.* Racier, grattoir, ratissoire; râpe; rabot, guillaume, varlope; plane.

• **Քերծանել** (եմ, քերծի) *v, a.* Voyez **Քերծուել**:

• **Քերծուել** (ոււ, քերծի) *v, a.* Écorcer.

• **Քերոմք** (ի, եւ) *s.* Voyez **Քերոմք**:

• **Քերոմքի** (ի, եւ) *s.* Chérubin.

• **Քերոմքիմ**, *s, ind.* Chérubin: Voyez **Քերոմք**:

• **Քերոց** (ի, աւ.) *s.* Étrille: Voyez **Քերիւ**:

• **Քերուած** (ոյ, ու) *s.* Ratisserie, rature, râpure.

• **Քերսոն** (ի, աւ.) *s.* Voyez **Թեւորդի**:

• **Քերքել** (եմ, եցի) *v, a.* Écarter, repousser: Voyez **Հերքել**:

• **Քից**, *adj, ind.* Détaché, divisé, séparé.

• **Քիցել** (եմ, եցի) *v, a.* Détacher, séparer, écarter, éloigner, retirer, ôter.

• **Քիցուել** (ոււ, քիցի) *v, a.* Voyez **Քիցել**:

• **Քէն** (քինու, քինու) *s.* Rancune, haine invétérée; ressentiment; vengeance. **Քէն պահել**, **քէն ի մահ ունիւ**, garder le ressentiment d'une injure.

• **Քէսխոտ** (ոյ, ու) *s.* Tabac en poudre. **Տուի քէսխոտոյ**, tabatière.

• **Քլթել** (եմ, եցի) *v, n.* Clignoter. **՛ի քլթել ական**, en un clin d'œil.

• **Քլթումն** (թման, թմամբ) *s.* Clignotement, clin.

• **Քլթիթ**, *s, ind.* Clin d'œil.

• **Քլոց** Voyez **Կլոց**:

• **Քլուել** (եմ, եցի) *v, a.* Épouiller, se pouiller; épucier.

• **Քլիթ** (թի, քլիւ) *s.* Nez, museau.

• **Քլի** (քլի, քլաւ) *s.* Souris, espace entre le pouce et l'index.

• **Քլիւննոս** ou **Քլիւնիւս** (mot grec) Voyez **Յրասլիկ** ou **Չիւննային**:

• **Քլիւագործ** (ի, աւ.) *s.* Chimiste; alchimiste.

• **Քլիւական** (ի, աւ.) *adj.* Chimique; alchimique.

• **Քլիւայ** (ի, եւ) *s.* Chimie; alchimie.

• **Քլիւք** (քլոց, քլոք) *s, pl.* Palais, la partie supérieure du dedans de la bouche, ou du nez: caprice, fantaisie.

• **Քլիւաթագոյց**, *adj, ind.* Haineux, vengeur.

• **Քլիւանդիր** (գրի, գրաւ) *adj.* Vengeur, vindicatif, malveillant, haineux.

• **Քլիւանդրութիւն** (թի, թի) *s.* Vengeance, haine.

• **Քլիւահան** (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Քլիւանդիր**:

• **Քլիւահանութիւն** (թի, թի) *s.* Vengeance, haine.

• **Քլիւահանութիւն** (թի, թի) *s.* Vengeance, haine.

• **Քլիւահանոյց**, *adj, ind.* Voyez **Քլիւանդիր**:

• **Քլիւալ** (ամ, կացայ) *v, n-p.* Se ressentir, haïr.

• **Քլիւապահ** (ի, աւ.) *adj.* Qui garde de le ressentiment d'une injure.

• **Քլիւապահութիւն** (թի, թի) *s.* Ressentiment, souvenir qu'on garde d'une injure, haine.

• **Քլիւաւոր** (ի, աւ.) *adj.* Haineux, vindicatif.

• **Քլաւ** (քաւի, քաւիւ) *s.* Épi.

• **Քլրան** (քրաւն, քրամբ) *s.* Sueur. **՛ի քլրան** ou **քլր քլրան** **մտանել**, suer. **՛ի քրաւն լինել**, suer.

• **Քիւ** (քուոյ, քուով) *s.* Chantante, chevron. **Քիւ քուով**, à couvert, à l'abri. **Քիւ քուով առնել**, cacher, couvrir.

• **Քնիւ** (եմ, եցի) *v, n.* Minauder, chercher à plaire, caresser, flatter.

• **Քնի** (նւոյ, նեւաւ) *adj.* Minaudier,

dier, qui cherche à plaire, flatteur, caressant.

Քծնութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Minauderies, flatterie, caresse.

Քշուկ (Ի, Խ) *s.* Basque, rebord, queue, extrémité d'un manteau.

Քշմիդ (ՏԳԻ, ՏԳԱ) *s.* (mot grec) Manteau.

Քշքշել (ԽԺ, ԽՅԻ) *v, a.* Déchirer, découper.

Քնակ *adj, ind.* Plein de sommeil; dormeur.

Քնար (Ի, Ա) *adj.* Somnifère, dormitif, soporifère.

Քնարժիկ *adj, et s, ind.* Somnambule.

Քնար (սիրի, սիրա) *adj.* Dormeur, qui aime à dormir.

Քնար (Ի, Ա) *s.* Lyre.

Քնարահար (Ի, Ա) *adj, et s.* Qui joue d'une lyre.

Քնարահարու (Ի, Ա) *adj, et s.* Voyez **Քնարահար**.

Քնարահարութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Action de jouer d'une lyre.

Քնարան (Ի, Ա) *s.* Lieu à dormir : tombeau.

Քնարեր (Ի, Ա) *adj, et s.* Voyez **Քնարերդ**.

Քնարերդ (Ի, Ա) *adj, et s.* Qui chante sur la lyre, lyrique.

Քնարերութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Chant sur la lyre.

Քնայ (քնի, քնիւ) *adj.* Voyez **Քնած**.

Քնած (Ի, Խ) *adj.* Dormeur; léthargique.

Քնութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Assouplissement, léthargie.

Քնիլ (ԽԺ, նեցայ) *v, n-p.* Dormir, être dans le sommeil.

Քնին *s, ind.* Examen, recherche, discussion. 'Ի քնին մտանել ou անկանել, 'ի քնին լինել ou հարց և քնին առնել, examiner, rechercher, discuter.

Քնահնդիր (դրի, դրա) *adj.* Qui recherche, qui cherche curieusement.

Քնախոս (Ի, Ա) *adj, et s.* Naturaliste.

Քնայոյլ (յուզի, յուզա) *adj, et s.* Voyez **Քնահնդիր**.

Քննել (ԽԺ, ԽՅԻ) *v, a.* Examiner, discuter, rechercher; conférer,

consulter, délibérer; méditer, penser, considérer.

Քննիչ (ննի, նա) *adj, et s.* Examineur; enquêteur; censeur, critique.

Քննութիւն (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Examen, recherche, discussion, enquête, disquisition, inquisition; considération; perquisition : critique, censure.

Քնքանք (նայ, նա) *s, pl.* Voyez **Քնքանքիւն**.

Քնքեցուցանել (ԽԺ, ցուցի) *v, t.* Rendre délicat, délicater.

Քնքութի (ԹԷ, ԹՔ) *s.* Délicatesse, mollesse.

Քնուշ (քշ, քն) *adj.* Délicat, tendre, douillet, morhide.

Քշոց (Ի, Ա) *s.* Instrument dont se sert le Diacre pendant la messe.

Քշուկ (ԽԺ, ԽՅԻ) *v, a.* Ébrancher, ébourgeonner; ôter, retrancher.

Ք ou **Քշ** (շ, յոյ) *adj.* Ton, ta, tien.

Քոչ Voyez **Քոչ** avec ses dérivés : **Քոյին** *adj, ind.* Ton, tien.

Քոյինադործ *adj, ind.* Fait de toi-même, ton.

Քոյինազէն *adj, ind.* Armé par toi-même.

Քոյինախօս *adj, ind.* Qui appartient à ta religion, ou à ta coutume.

Քոյինահամար *adj, ind.* Ordonné de toi-même.

Քոյինաշունչ *adj, ind.* Inspiré par toi-même.

Քոյինաստեղծ *adj, ind.* Créé de toi-même.

Քոյինատուր *adj, ind.* Donné de toi-même.

Քոյր (քու, քեր) *s.* Sœur.

Քու (Ի, Խ) *s.* Sorte de mesure.

Քոս (ոյ, ու) *s.* Gale, rogne, teigne, grattelle, farcin.

Քոսոս (Ի, Ա) *adj.* Galeux, rogneux, teigneux, gratteux, farcineux.

Քրեկ (ԽԺ, ԽՅԻ) *v, a.* Gratter.

Քրեպիսկոպոս (Ի, Ա) *s.* Suffragant.

Քրիսկոպոս Voyez **Քրեպիսկոպոս**.

Քուսուղել (ԽԺ, ԽՅԻ) *v, a.* Prétexter, couvrir.

Քուսար (Ի, Ա) *adj.* Fourni d'une chanlatte.

Ք.

Քուեայ (ւէի, ւէիւ) *s.* Cube : dé : ballotte, suffrage.

Քուէ (ի, իւ) *s.* Voyez Քուեայ : Քուէ արկանել, ballotter, voter.

Քուէարկութիւն (թէ, թէ) *s.* Ballottage, votation.

Քուշ (քշոյ, քշով) *s.* Étoupe, filasse.

Քուն (քնոյ, քնով) *s.* Sommeil, somme, repos, dormir : Voyez Քուէք : 'իքուն մտանել, 'իքուն լի նէլ, dormir, reposer. Չքնով ահ կանիլ, s'endormir.

Քունել (եմ, էջի) *v, n.* Dormir, reposer, coucher.

Քուէք (քնքաց, քնքաք) *s, pl.* Tempe.

Քուռ. Voyez Քուռ :

Քուռակ (ի, աւ) *s.* Voyez Մըսքուկ :

Քուսիթայ (ի, իւ) *s.* Couverture de la tête d'un moine Arménien.

Քուրայ (ի, իւ) *s.* Coupelle, creuset : Voyez Հաւոյ :

Քուրձ (քրձոյ, քրձով) *s.* Sac.

Քուրժ (քրժի, քրժաւ) *s.* Prêtre parmi les païens.

Քուք (քքոյ, քքով) *s.* Fouet, verge; tourment; soupir.

Քուքաւ (ամ, աջի) *v, n.* Soupirer.

Քչիորիկ (րկի, րկաւ) *s.* Քչիորիկ ասամանց, Cure-dent. Քչիորիկ ահանջաց, cure-oreille.

Քչել. Voyez Քչքնել :

Քւահոտ. Voyez Ճահահոտ :

Քաակ (ի, աւ) *s.* Bourse, petit sac, sachet : poche, pochet. 'իքաակ արկանել, embourser.

Քաակաւ (ի, աւ) *adj, et s.*

Qui tient la bourse d'argent.

Քասն (ից, իւք) *adj.* Vingt.

Քասնամեայ (մէի, մէիւ) *adj.*

Qui est de vingt ans.

Քասնամենի (նւոյ, նեաւ) *adj.*

Voyez Քասնամեայ :

Քասնապատիկ, *adj, ind, et adv.*

Vingt fois autant.

Քաննեակ (եկի, եկաւ) *s.* Ving-

taine.

Քաննեակ (եկի, եկաւ) *adj.*

Voyez Քաննամեայ :

Քաննէհինգամեան (ենի, ենիւ) *adj.*

De vingt-cinq ans.

Քաններորդ (ի, աւ) *adj.* Ving-

tième.

Քաններան (էցունց, էքումիք) *s, pl.* Tous les vingt.

Քսիւփիէ ou Քսիփիէ. Voyez Թրաճուկն :

Քսես (ի, իւ) *s.* Setier, bocal, bouteille; pinte; aiguière.

Քսեսութիւն. Voyez Քսութի :

Քսիք (քսեայ, քսեք) *s, pl.*

Voyez Քսութիւն :

Քսնիլ. Voyez Քսննիլ :

Քսու (ի, աւ) *adj, et s.* Syconphante, délateur, rapporteur, accusateur.

Քսութի (թէ, թէ) *s.* Délation, accusation.

Քսուել (եմ, էջի) *v, a.* Faire des rapports faux, ou indiscrets, dénoncer.

Քսննափուշ, *adj, ind.* Horrible, atroce.

Քսննիլ (եմ, նեցայ) *v, n-p.* Hérissier, se dresser; avoir horreur.

Քսննութիւն (թէ, թէ) *s.* Grande horreur.

Քայ. Voyez Քուրայ :

Քրէական (ի, աւ) *adj.* Քրէական յանցանք, Crime punissable par les lois, crime énorme.

Քրէեքուր. *adj, ind.* Sauvage, farouche.

Քրթնջանք (նաց, նք) *s, pl.*

Voyez Քրթնջիւն :

Քրթնջիւն (եմ, էջի) *v, n.* Murmurer, se plaindre, gronder, grogner, gromeler, bourdonner, marmotter.

Քրթնջիւն (ջեան, ջեամբ) *s.* Murmure, plainte, gronderie, bruit sourd.

Քրիստոնեայ (նէի, նէիւ) *adj, et s.* Chrétien.

Քրիստոնէացուցանել (եմ, ջուցի) *v, t.* Rendre chrétien, christianiser.

Քրիստոնութիւն (թէ, թէ) *s.* Christianisme.

Քրիստոս (ի, իւ) *s.* Christ, Jésus-Christ.

Քրիստոսագործ, *adj, ind.* Fait par Jésus-Christ.

Քրիստոսադուշ, *adj, ind.* Assemblé par Jésus-Christ.

Քրիստոսադաւան (ի, իւ) *adj.* Chrétien, qui fait profession de la foi de Jésus-Christ.

Քրիստոսադիր, *adj, ind.* Établi,

ou

ou ordonné par Jésus-Christ.

Քրիստոսագրութ, *adj, ind.* Qui est signé par Jésus-Christ.

Քրիստոսապարգ, *adj, ind.* Orné par Jésus-Christ.

Քրիստոսապաշտ, *adj, ind.* Voyez **Քրիստոսապաշտեաց**.

Քրիստոսապաշտաց (*եղի, եղաւ*) *adj.* Qui porte en soi Jésus-Christ, divin.

Քրիստոսապարգ, *adj, ind.* Qui est fortifié par Jésus-Christ.

Քրիստոսաճանօթ, *adj, ind.* Qui a la connaissance de Jésus-Christ, qui a connu Jésus-Christ.

Քրիստոսական (*ի, աւ*) *adj.* Qui appartient à Jésus-Christ, qui est de Jésus-Christ.

Քրիստոսակարգ, *adj, ind.* Voyez **Քրիստոսակեր**.

Քրիստոսակեցոյց, *adj, ind.* Sauvé par Jésus-Christ.

Քրիստոսակեր, *adj, ind.* Voyez **Քրիստոսակեցոյց**.

Քրիստոսակոչ, *adj, ind.* Appelé, ou invité par Jésus-Christ.

Քրիստոսակրօն (*ի, եւ*) *adj.* Chrétien, qui confesse la religion de Jésus-Christ.

Քրիստոսահաճոյ, *adj, ind.* Qui plaît à Jésus-Christ.

Քրիստոսաձէր, *adj, ind.* Qui est donné par Jésus-Christ.

Քրիստոսաժարս (*ի, եւ*) *adj.* Qui fait la guerre à Jésus-Christ.

Քրիստոսանշան, *adj, ind.* Signé par Jésus-Christ. **Քրիստոսանշան կնիք**, signe de croix.

Քրիստոսանուէր, *adj, ind.* Qui est consacré à Jésus-Christ.

Քրիստոսապահեստ, *adj, ind.* Qui est gardé par Jésus-Christ.

Քրիստոսապատուհ, *adj, ind.* Enseigné par Jésus-Christ.

Քրիստոսապատկ, *adj, ind.* Couronné par Jésus-Christ.

Քրիստոսապարգ, *adj, ind.* Envoiyé par Jésus-Christ.

Քրիստոսասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime Jésus-Christ.

Քրիստոսառուր, *adj, ind.* Voyez **Քրիստոսաձէր**.

Քրիստոսաւանդ, *adj, ind.* Donné, ou enseigné par Jésus-Christ.

Քրիստոսեան, *adj, ind.* Voyez **Քրիստոսական** et **Քրիստոսեաց**.

Քրիստոսանկալ, *adj, ind.* Qui reçoit, qui porte Jésus-Christ.

Քրիստոսոյ (*ի, եւ*) *s.* (mot grec) Pierre précieuse.

Քրձաղգած, *adj, ind.* Vêtu de sac.

Քրձեայ, *adj, ind.* Fait de sac.

Քրժմուշ (*այ, աւ*) *s, f.* Fille, ou femme d'un prêtre païen.

Քրժմակեա (*ի, աւ*) *s.* Pontife parmi les païens.

Քրժորդի (*գւոյ, գւով*) *s.* Fils d'un prêtre païen.

Քրժուհի (*հւոյ, հիւս*) *s, f.* Prêtresse païenne.

Քրժուհուծի (*ծի, ծի*) *s.* Officié d'une prêtresse païenne.

Քրոնիկոն (*ի, աւ*) *s.* Chronique.

Քրոզէ Voyez **Քերոզէ**.

Քրոզէաբնակ, *adj, ind.* Où demeurent les Chérubins.

Քրոզէական (*ի, աւ*) *adj.* Qui appartient aux Chérubins.

Քրոզէանկար, *adj, ind.* Peint en forme d'un Chérubin.

Քրոզէօրէն, *adv.* Comme un Chérubin.

Քրօանեւ Voyez **Քրօնիւ**.

Քրօնաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Sudorifère, sudorifique, hydrotique.

Քրօնալանդ, *adj, ind.* Mêlé avec sueur.

Քրօնաթոր, *adj, ind.* Suant.

Քրօնախնջ, *adj, ind.* Suant de fatigue.

Քրօնածին, *adj, ind.* Produit par la sueur: Voyez **Քրօնաբեր**.

Քրօնահար (*ի, աւ*) *adj.* Suant, trop fatigué.

Քրօնացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire suer.

Քրօնիւ (*եմ, նեցոյ*) *v, n-p.* Suer; travailler beaucoup: exsuder; transsuder.

Քրօնուլ (*ուս, նեցոյ*) *v, n.* Voyez **Քրօնիւ**.

Քրքիւշ, *s, ind.* Murmure, bruit, discours inutile, babill.

Քրքմադոյն, *adj, ind.* En couleur de crocus.

Քրքմահսիկ, *adj, ind.* Voyez **Քրքմադոյն**.

Քրքմացան, *adj, ind.* Semé, ou rempli de crocus.

Քրքմուհա, *adj, ind.* Abondant en crocus.

Քրքիւ.

Օգտածարաւ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Օգտածողով** :

Օգտակար (ի, աւ) *adj.* Utile, profitable, avantageux.

Օգտակարագոյն (գոնի, գոնիւ) *adj, comp.* Plus, ou très-utile.

Օգտամատոյց, *adj, ind.* Voyez **Օգտաբեր** :

Օգտել (եմ, եցի) *v, n.* Profiter, être avantageux, ou profitable, provenir, valoir, fructifier.

Օգտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, z.* Faire profiter, intéresser.

Օգտիլ (եմ, տեցայ) *v, n-p.* Profiter, tirer de l'utilité de, se prévaloir, tirer avantage de.

Օդ (ոյ, ոմ) *s.* Air, ciel; souffle, vent.

Օդ (ի, իւ) *s.* Soulier, chaussure.

Օդաբան (ի, իւ) *adj.* Qui parle en l'air, ou en vain; qui parle vite.

Օդադնաց (ի, իւ) *adj.* Volant, qui vole dans l'air.

Օդագրութի (թի, թի) *s.* Aéroggraphie.

Օդաթռիչ, *adj, ind.* Volant, qui vole.

Օդական (ի, աւ) *adj.* Aérien: volant.

Օդահերձիկ, *adj, ind.* Qui fend l'air.

Օդահմայութի (թի, թի) *s.* Aeromancie.

Օդային (այնոյ, այնով) *adj.* Aérien, éthérée; volant.

Օդաշունչ, *adj, ind.* Qui souffle.

Օդաչափ (ի, իւ) *s.* Aëromètre.

Օդաչափութի (թի, թի) *s.* Aërométrie.

Օդաչու, *adj, ind.* Voyez **Օդա-գնաց** :

Օդապար (ի, իւ) *adj.* Voyez **Օգապարիկ** :

Օդապարիկ, *adj, ind.* Volant, qui vole dans l'air: aéronaute. **Օդա-պարիկ գունտ**, ballon aërostatique.

Օդալական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Օդաթռիչ** :

Օդեայք (եայց, եօք) *s, pl.* Voyez **Օդեք** :

Օդեղէն (ղինի, ղինաւ) *adj.* Aérien.

Օդենի (նոյ, նեաւ) *s.* Peau de brebis préparée.

Օդընկաւ, *adj, ind.* Qui reçoit de l'air.

Օդեք (դեայց, դեօք) *s, pl.* Les brebis.

Օթ (ի, իւ) *s.* Logis, logement, couchée.

Օթադայիլ (եմ, յեցայ) *v, n-p.* Loger, coucher: séjourner, habiter, demeurer.

Օթադանել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Օթադայիլ** :

Օթադնալ (ամ, նացի) *v, n.* Voyez **Օթադայիլ** :

Օթակից (կի, կցաւ) *adj, et s.* Compagnon de logis, qui loge, qui demeure avec un autre, coucheur.

Օթանալ (ամ, թացի) *v, n.* Voyez **Օթադայիլ** :

Օթանոց (ի, աւ) *s.* Voyez **Օթեկան** :

Օթանք (նայց, նօք) *s, pl.* Logis, couchée.

Օթարան (ի, աւ) *s.* Voyez **Օթեկան** :

Օթարակ (եկի, եկաւ) *s.* Voyez **Օթեկան** :

Օթել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Օթադայիլ** :

Օթեկան ou **Օթեւան** (ի, աւ) *s.* Couchée, logis, auberge, hôtellerie, logement, habitation, maison, domicile, habitacle, gîte, demeure, couvert, retraite. **Օթեկանաւանել**, աւանալ ou **ոնել**, loger, habiter, demeurer, coucher.

Օթեկանաւոր (ի, աւ) *adj.* Logeur.

Օթեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, z.* Loger, donner le couvert à quelqu'un dans son logis.

Օթիլ (եմ, թեցայ) *v, n-p.* Voyez **Օթադայիլ** :

Օթոց (ի, աւ) *s.* Manteau: tapis, tapisserie.

Օժանդակ (ի, աւ) *adj, et s.* Auxiliaire, subsidiaire: aide, secours, appui.

Օժանդակել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Aider, secourir, assister, protéger, favoriser, appuyer.

Օժանդակութի (թի, թի) *s.* Aide, secours, assistance, subside, protection.

Օժընդակ Voyez **Օժանդակ** :

Օժիւ (օժաւ, օժաիւ) *s.* Don, présent: dot; douaire.

Օժտաբեր (ի, աւ.) *adj.* Qui fait un présent; qui donne une dot.

Օժտել (եմ, եցի) *v, a.* Faire un présent, offrir: doter; douer, donner, assigner un donataire.

Օժտութի (թի, թի) *s.* Voyez Օժիտ:

Օժտկից (կցի, կցաւ.) *adj.* Oint avec un autre.

Օժանել (եմ, օժի) *v, a.* Oindre; sacrer.

Օժեալ (եղոյ, եղաւ.) *adj.* Oint, sacré.

Օժուրի (թի, թի) *s.* Onction; sacre.

Օձ (ի, իւ.) *s.* Serpent, couleuvre.

Օձաբնակ *adj, ind.* Où demeurent des serpents.

Օձակալ (ի, աւ.) *s.* Serpenteaire.

Օձակորի *adj, ind.* Qui foule aux pieds des serpents.

Օձահար (ի, աւ.) *adj.* Mordu des serpents.

Օձաձե *adj, ind.* Qui a la forme d'un serpent.

Օձաձուկն (ձկան, ձկամբ) *s.* Anguille.

Օձամարտ (ի, իւ.) *adj, et s.* Qui fait la guerre aux serpents: Voyez Չորեակ:

Օձապատեր *adj, ind.* Trompé par le serpent.

Օձաջամբ *adj, ind.* Donné, ou procuré par le serpent.

Օձիք (օձեաց, օձեք) *s.* Collet (d'un habillage).

Օշ (ի, իւ.) *s.* Anneau, boucle, chaînon.

Օղալամբ (ի, աւ.) *s.* Gâche.

Օղերձ Voyez Ուղերձ:

Օղի (ղոյ, ղեաւ.) *s.* Liqueur, eau-de-vie, brandevin: Voyez Յիք:

Օջան (ի, աւ.) *s.* Aide, faveur.

Օջառ (ի, աւ.) *s.* Savon: fourniture, provision; aide, assistance, moyens.

Օձիւ ou **Օձիր** Voyez Ոձիր:

Օն ou **Օն առեալ**, *int.* Ça, courage, allens, va, allez. **Օն անդր** Voyez Բաւ, քաւ լիցի: plus encore; outre; loin, à part. **Օն և օն**, ainsi et ainsi.

Օշ, *int.* Heureux, bon! **Օշ թէ**, plutôt à Dieu.

Օշտակել ou **Օշտակել** Voyez Յշտակել:

Օշորակ (ի, աւ.) *s.* Sorbet.

Օշինդր (ի, աւ.) *s.* Absinthe.

Օսլայ (ի, իւ.) *s.* Amidon, empois.

Օտար (ի, աւ.) *adj, et s.* Étranger; forain; éloigné, lointain; autre.

Օտարաբար *adv.* Étrangement.

Օտարազգի (զւոյ, զւոլ.) *adj, et s.* Étranger, qui est d'une autre nation.

Օտարազն (ի, իւ.) *adj, et s.* Voyez Օտարազգի:

Օտարախորթ *adj, ind.* Étranger, aliéné.

Օտարածին (ծնի, ծնիւ.) *adj, et s.* Étranger, né d'une autre nation.

Օտարական (ի, աւ.) *adj, et s.* Étranger, aubain.

Օտարաձայն (ի, իւ.) *adj.* Étranger, qui a une langue différente; divers, différent.

Օտարամուտ *adj, ind.* Étranger, forain.

Օտարանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* S' étranger, s' éloigner, se changer, s' abâtardir, dégénérer, être aliéné.

Օտարանոց (ի, աւ.) *s.* Hospice, lieu où l'on retire les étrangers.

Օտարաշխարհեայ *adj, ind.* Étranger, lointain.

Օտարասեւ (ի, իւ.) *adj.* Hétérogène.

Օտարասեր ou **Օտարասերմ**, *adj, ind.* Voyez Օտարածին et Օտարազգի:

Օտարասեր (սիրի, սիրաւ.) *adj.* Hospitalier, qui aime les étrangers.

Օտարասիրութիւն (թի, թի) *s.* Hospitalité.

Օտարատեաց (եցի, եցաւ.) *adj.* Inhospitalier.

Օտարատեսակ *adj, ind.* Différent, divers, d'une autre forme, ou manière.

Օտարատեսուչ (սչի, սչաւ.) *adj.* Qui se mêle de choses étrangères, qui porte envie à un autre.

Օտարատեցութի (թի, թի) *s.* Inhospitalité.

Օտարատուն (աւն, տամբ) *s.* Hospice.

Օտարացեղ (ի, իւ.) *adj.* Étranger; différent.

Օտարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Étranger, éloigner, dépayser; aliéner.

Օտարացուցիչ (չէի, չաւ) *adj.*
Qui aliène.

Օտարընկաւ (ի, իւ) *adj.* Hospitalier.

Օտարընկալել (եմ, եցի) *v, a.*
Recevoir volontiers les étrangers, exercer volontiers l'hospitalité.

Օտարընկալութիւն (թիւ, թիւ) *s.*
Hospitalité.

Օտարիւմ Voyez Փայլածոս :

Օտարոտի (աւոյ, աւոյ) *adj.*
Étranger, différent, forain; extravagant.

Օտարութիւն (թիւ, թիւ) *s.* État d'un étranger; éloignement.

Օտարութեամբ, *adj, ind.* Qui a une autre doctrine, sectaire.

Օտարութեամբ, *adv.* De dehors.

Օր (աւուր, աւուր) *s.* Jour; journée, durée d'un jour; tems, âge.

Օր ընդ մէջ, un jour d'intervalle.

Օր ի յօրէ, օր յօրէ, de jour en jour. **Օր քան զօր**, de jour en jour, de plus en plus, journellement. **Աւուր աւուր**, journellement, chaque jour. **Օր հասարակ**, midi, plein jour. **Նշի օրին**, ou **աւ օրին**, instant, aussitôt, au même instant, tout à l'heure.

Օրագիր (գրի, գրաւ) *s.* Journaliste.

Օրագրութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Journal.

Օրաթիւ (ի, իւ) *s.* Journée.

Օրական (ի, աւ) *adj.* Journalier.

Օրակշիւ, *adj, ind.* Qui mesure les jours.

Օրամուտ (մտի, մտիւ) *s.* Journée: journalier.

Օրան (ի, աւ) *s.* Gerbe, faisceau de blé coupé.

Օրացոյց (ցուցի, ցուցիւ) *s.* Calendrier, almanach.

Օրաւոր (ի, աւ) *adj.* D'un jour; temporel.

Օրէն ou **Օրէնք** (օրենաց, օրէնք) *s, pl.* Loi, règle, canon, décret, ordonnance, règlement, établissement, constitution, condition, obligation, institut, ordre, statut; droit; coutume, usage: communion, eucharistie. **Օրէնք կանանց**, menstrues, ordinaires, purgation. **Օրէն է**, il convient, il est juste. **Ըստ օրինի, օրինօք**, légalement, selon la loi; légitimement, licitement, authentique-

ment; dûment, convenablement.

Օրէնագէտ (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Qui connaît bien la loi; légiste, jurisconsulte.

Օրէնագիր (գրի, գրաւ) *s.* Qui établit les lois, législateur; législatif.

Օրէնագրութիւն Voyez Օրէնագրութիւն :

Օրէնաւարդ, *adj, ind, et s.* Qui enseigne les lois, légiste.

Օրըսարէ, *adv, et adj, ind.* Journellement, chaque jour: journalier, de chaque jour.

Օրինագիր Voyez Օրէնագիր : **Օրինագրի լինել** Voyez Օրինագրի :

Օրինագրիւ (եմ, եցի) *v, a.* Établir des lois, ordonner, décréter, statuer, décerner.

Օրինագրութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Législation, loi, décret, sanction, constitution, ordonnance, institution.

Օրինապահ (ի, իւ) *adj, et s.* Contrevenant, transgresseur, prévaricateur, infraction.

Օրինապահութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Contrevenant, transgression, prévarication, infraction.

Օրինակ (ի, աւ) *s.* Exemple, modèle, type, exemplaire, prototype, archétype; apographe, copie; dessin, dessein, plan, représentation; projet; formule, règle: parangon, paradigme; teneur: façon, manière, guise, sorte, forme, figure: échantillon, montre. **Օրինակի աղաղակ**, ou **օրինակ իմն**, par exemple.

Օրինակաբար, *adv.* Figurativement.

Օրինակական (ի, աւ) *adj.* Figuratif.

Օրինական (ի, աւ) *adj, et s.* Legal: légiste.

Օրինակաւոր, *adj, ind.* Qui accomplit, qui observe les lois.

Օրինակաւոր (ի, աւ) *adj.* Formé, figuré.

Օրինակել (եմ, եցի) *v, a.* Figurer, former, représenter: copier, transcrire.

Օրինակիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Voyez Օրինապահ :

Օրինակութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Représentation.

Օրինապահ (ի, աւ) *adj, et s.* Observateur, qui accomplit les lois.

Օրի-

Օրհնաւոր (*օ, աւ*) *adj, et s.*
Voyez **Օրհնադիր** :

Օրհնաւոր (*օ, աւ*) *adj, et s.*
Loyal; loisible, permis; légal, juridique, canonique; licite, légitime, droit, valide: légiste.

Օրհորդ (*օ, աւ*) *s, f.* Jeune fille, pucelle, mademoiselle.

Օրհորդութի (*օրհ, օք*) *s.* Jeunesse, pucelage.

Օրհանոց Voyez **Ուրհանոց** :

Օրհա (*օ, աւ*) *s.* Destin, destinée, fatalité; agénie, extrémité, dernier moment, mort.

Օրհաւակահ (*օ, աւ*) *adj.* Fatal; fatalité: agonisant, moribond.

Օրհարան (*օ, օւ*) *s, et adj.*
Qui donne des louanges.

Օրհարանեւ (*օրհ, օք*) *v, a.*
Louer, donner des louanges, bénir.

Օրհարանութի (*օրհ, օք*) *s.*
Louange, cantique.

Օրհանայի (*օ, օւ*) *adj.* Accompagné de louanges.

Օրհանութի *adj, ind.* Dont le nom est béni.

Օրհանալ *adj, ind.* Qui loue, qui bénit.

Օրհեւ (*օրհ, օք*) *v, a.* Bénir; consacrer; donner la bénédiction; louer; chanter; rendre heureux, faire prospérer: Voyez **Անհանեւ** :

Օրհերդ (*օր, օւ*) *s.* Voyez **Օրհնորդութի** :

Օրհերդաւ (*օ, աւ*) *adj, et s.*
Voyez **Օրհնարան** :

Օրհերդութիւն (*օրհ, օք*) *s.*
Louange, cantique.

Օրհնութի (*օրհ, օք*) *s.* Bénédiction; consécration; louange, cantique.

Օրոց Voyez **Օրորոց** :

Օրուկ Voyez **Ուրուկ** :

Օրորոց (*օ, աւ*) *s.* Berceau.

Օյտեւ (*օյ, օք*) *v, a.* Désunir, séparer, détacher.

Օֆրան (*օ, օւ*) *s.* (mot français) Offrande.

Ֆ

Ֆ (*ֆ*) F ou PH. Lettre consonne empruntée dernièrement de l'Alphabet grec pour conserver sa prononciation dans quelques mots étrangers: Les anciens employoient toujours à sa place la lettre Arménienne Փ, par exemple: Philosophe, Փիլոսոփոս ou Փիլոսոփայ :

Ֆիզիկայ (*ֆ, ֆւ*) *s.* Physique.

Ֆլորին (*ֆ, աւ*) *s.* Florin.

Ֆրաւ (*աֆ, աք*) *v, n.* Voyez **Ընէւ** :

Ֆրանկ ou **Ֆրանկ** (*ֆ, աւ*) *s.* Franc.

Ֆրեր (*ֆ, աւ*) *s.* (mot français) Frère: Voyez **Եղբայր** :

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹԻՒՆՔ

ՅԱՏՈՒԿ ԱՆՈՒԱՆՑ

ABRÉVIATIONS

EMPLOYÉES DANS LES NOMS PROPRES

<i>chas.</i>	château.	ամրոց.
<i>cont.</i>	contrée.	սահման.
<i>couv.</i>	couvent.	վանք.
<i>f.</i>	féminin.	իգական.
<i>fleu.</i>	fleuve.	գետ մեծ.
<i>ind.</i>	indéclinable.	անհորով ou նախորդ.
<i>pl.</i>	pluriel.	յոթնական.
<i>pro.</i>	province.	գաւառ.
<i>riv.</i>	rivière.	գետ փոքր.
<i>roy.</i>	royaume.	Թագաւորութիւն.
<i>vil.</i>	ville.	քաղաք.
<i>vill.</i>	village.	գիւղ.
<i>vulg.</i>	vulgairement.	սովորեւն.

ԲՆՈՒՐՆՔ ԲՆՁՐՆՅ

NOMS DE PERSONNES

Աբաս (ի, աւ) Abas.
 Աբգար (ու, աւ) Abgar, Abgare, Abagare.
 Աբէլ Voyez Հարէլ:
 Աբիւղենոս (նեայ, նեաւ) Abydène.
 Աբրահամ (ու, աւ) Abraham.
 Աբրահամեանք (եանց, եամբք) pl. Abrahamiens, Abrahamites.
 Ագաթա (այ, աւ) Agathe.
 Ագաթանգելոս (ի, իւ) Agathange, Agatangelus.
 Ագնէս (նեսի, նեաւ) Agnès.
 Ադամ (այ, աւ) Adam.
 Ադդէ (ի, իւ) Addée.
 Ադրիանոս (ի, իւ) Adrien.
 Աթանաղինէ (նեայ, նեաւ) Athanagène.
 Աթանաս (ի, իւ) Athanase.
 Աթինաս (այ, աւ) Minerve, Pallas.
 Ասթագ (այ, աւ) Astyage.
 Ալբերտ (ի, աւ) Albert.
 Ալեքսիոս ou Ալեքսանդրոս (ի, իւ) Alexis.
 Ահարոն ou Ահարոն (ի, իւ) Aaron.
 Ալեքսանդր (ի ou ու, աւ) Alexandre.
 Ալեքսանդրոս (ի, իւ) Voyez Ալեքսանդր:
 Ամազոնք ou Ամազոնք (նից, նիւք) pl. Amazones.
 Աբակուս (այ, աւ) Abacuc, Habacuc.
 Ամբրոսիոս (ի, իւ) Ambroise.
 Ամոս (այ, աւ) Amos.
 Անակ (այ, աւ) Anak, ou Anacus.
 Անահիտ (հայայ, հաւաւ) Diane, Vénus.
 Անան (այ, աւ) Anan.
 Անանիա ou Անանիաս (իայ, իաւ) Anania, Ananias.

Անաստաս (այ, աւ) Anastase.
 Անաստասիա (այ, աւ) Anastasie.
 Անաքսագորոս (րայ, րաւ) Anaxagoras.
 Անաքսարքոս (ի, իւ) Anaxarque.
 Անգէլոս (դեայ, դեաւ) Ange, Angélus.
 Ագգէ ou Անգէոս (գեայ, գեաւ) Aggée.
 Անդրէաս (րէի, րէիւ) André.
 Աննիբալ (այ, աւ) Annibal.
 Անուշ (նուշայ, նուշաւ) Anuche, f.
 Անուշաւան (այ, աւ) Anuchavan.
 Անտիգոնոս (նեայ, նեաւ) Antigonus, Antigone.
 Անտիոքոս (քայ, քաւ) Antiochus.
 Անտիպատրոս (ի, իւ) Antipater.
 Անտոն ou Անտոնիոս (ի, իւ) Antoine.
 Անտոնինոս (ի, իւ) Antonin.
 Աշէն (խենի, խենիւ) Aschène, ou Asken, f.
 Աշոտ (ոյ, աւաւ) Achote, ou Asotus.
 Ապիրատ (այ, աւ) Apirate.
 Ապոլլինար (ի, իւ) Apollinaire.
 Ապոլլոն (ի, իւ) Apollon: Appollos, Apollo.
 Աստղիկ (դիան, դիամբ) Vénus: Astérie.
 Ասքանազ ou Ասքանաս (այ, աւ) Ascènes.
 Ատոմ (այ, աւ) Atom.
 Ատտիկոս (ի, իւ) Atticus.
 Արամ (այ, աւ) Aram, Aramus.
 Արամեանք (եանց, եամբք) pl. Araméniens.
 Արայ (ի, իւ) Ara.
 Արբակ (այ, աւ) Arhacès, ou Arbage.
 Արետ (այ, աւ) Arétas.
 Արիանոս (ապ, աք) pl. Ariens.
 Արի.

Արիոս (ի, իւ.) Arius.
 Արիստակէս (կեայ, կեաւ.) Aristacès.
 Արիստարքոս (բեայ, բեաւ.) Aristarque.
 Արիստիպպոս (ի, իւ.) Aristippe.
 Արիստոտէլ (տեղի, տեղիւ.) Aristote.
 Արիստոփանէս (նեայ, նեաւ.) Aristophane.
 Արիստոքսենոս (նայ, նաւ.) Aristoxène.
 Արկադ. ou Արկադէոս (գեայ, գեաւ.) Arcadius.
 Արմայիս (այ, աւ.) Armais.
 Արմենակ (այ, աւ.) Arménak.
 Արշակ (այ, աւ.) Arsace.
 Արշակունիք (նեայ, նեօք) pl. Arsacides.
 Արշամ (այ, աւ.) Arsame.
 Արսէն ou Արսէնիոս (ի, իւ.) Arsène, Arsénius.
 Արտակ (այ, աւ.) Artak.
 Արտաշէս (շիւի, շիւիւ.) Artaxerxes, Artaxès.
 Արտաշէր (շիւի, շիւիւ.) Voyez Արտաշէս.
 Արտաւադդ (այ, աւ.) Artabaste.
 Արտաւան (այ, աւ.) Artaban.
 Արտեմիս (մեայ, ou միգեայ, մեաւ, ou միգեաւ.) Diane.
 Աւգոստինոս (ի, իւ.) Augustin.
 Աւգոստոս (տեայ, տեաւ.) Auguste.
 Ափրոդիտէս ou Ափրոդիտէս (տեայ, տեաւ.) Vénus.
 Աքիլլէս, Աքիլլաս ou Աքիլլէս (գեայ, գեաւ.) Achille.
 Բաբ (այ, աւ.) Bab, ou Babe.
 Բագարատ (այ, աւ.) Bagarat, ou Bagrat.
 Բազ (այ, աւ.) Bas, ou Baz.
 Բազուկ (գլի, գլիւ.) Basuk.
 Բակուր (այ, աւ.) Bachorus.
 Բազասար (այ, աւ.) Balthasar.
 Բասիլիոս (ի, իւ.) Voyez Բարսեղ.
 Բարդէան (այ, աւ.) Bardésanes.
 Բարթոլոմէոս (մի, միւ.) Barthélemi.
 Բարշամ (այ, աւ.) Barsam.
 Բարսեղ (աղի, սղիւ.) Basile.
 Բացոս (ի, իւ.) Bacchus.
 Բէլփէգոր (այ, աւ.) Béalphégor.
 Բէկենտի (տեայ, տեաւ.) Vincent.
 Բէկտոր (ի, աւ.) Victor.
 Բենեդիկտոս (ի, իւ.) Benoît.

Բենիամին (ի, իւ.) Benjamin.
 Բէռնարդոս (ի, իւ.) Bernard.
 Բէրթոս ou Բէրոս (ի, իւ.) Bérose.
 Բէլզէբուբ (այ, աւ.) Béalzébul.
 Բէլ (այ, աւ.) Bel, Bélus.
 Բիւրասպի (պեայ, պեաւ.) Byraspi.
 Բոնաւենտուր (այ, աւ.) Bonaventure.
 Բուզանդ (այ, աւ.) Byzant.
 Գաբիանոս (ի, իւ.) Gabianus.
 Գաբրիէլ (ի, իւ.) Gabriel.
 Գալիէնոս (ի, իւ.) Galien.
 Գալիանէ (նեայ, նեաւ.) Gaïanée.
 Գարնիկ (նկայ, նկաւ.) Garnik.
 Գասպար (այ, աւ.) Gaspard.
 Գարեգին (գնի, գնիւ.) Garékin.
 Գեղամ (այ, աւ.) Kélam.
 Գերմանիկոս (ի, իւ.) Germanicus.
 Գերմանոս (ի, իւ.) Germain.
 Գենարիոս (ի, իւ.) Janvier.
 Գէորգ (այ, աւ.) George.
 Գիսակ (այ, աւ.) Kisac.
 Գիսանէ (նեայ, նեաւ.) Kisanès.
 Գիւտ (այ, աւ.) Kiut.
 Դէլակ (այ, աւ.) Delac.
 Դենէլ (ոյ, աւ.) Kenel.
 Գոթ, Գութ ou Գոթացի (ցւոյ, ցւոյ.) Goth.
 Գուլլէլմոս (մայ, մեաւ.) Guillaume.
 Գրիգոր ou Գրիգորիոս (ի, իւ.) Grégoire.
 Գրիգորի (ի, իւ.) Grégoire.
 Դամասոս (ի, իւ.) Damas, Damase.
 Դանիէլ (ի, իւ.) Daniel.
 Դարիւս (ի, իւ.) Darius.
 Դաւիթ (ւթի, ou վթայ, վթաւ.) David.
 Դեմէտր (բեայ, բեաւ.) Démétrius.
 Դեմէտրիոս (բեայ, բեաւ.) Démétrius.
 Դեմոկրատէս (տեայ, տեաւ.) Démocrate.
 Դեմոկրիտոս (տեայ, տեաւ.) Démocrite.
 Դեմոսթենէս (նեայ, նեաւ.) Démosthène.
 Դեուկալիոն (ի, իւ.) Deucalion.
 Դիոգենէս (նեայ, նեաւ.) Diogène.
 Դիոդորոս (ի, իւ.) Diodore.
 Դիոկլետիանոս (ի, իւ.) Dioclétien.
 Դիոն (այ, աւ.) Dion.
 Դենիս (ի, իւ.) Denys.

Դիոնիսիոս (նիսեայ նիսեաւ) Dionyse, Dionysius, Bacchus.
Դիոս (կայ, իաւ) Jupiter.
Դոմիտիանոս (ի, իւ) Domitien.
Դոմինիկոս (ի, իւ) Dominique.

Եզէկիա ou Եզէկիաս (այ, աւ) Ezéchias.

Եզէկիէլ (ի, իւ) Ezéchiel.

Եզր (ի, իւ) Esdras.

Եղիա ou Եղիաս (այիւ, այիւ) Élie.

Եղիազար (ու, աւ) Éliézer.

Եղիէ Vozey Եղիսէ.

Եղիսաբէթ (ի, իւ) Élisabeth.

Եղիսէ ou Եղիսէ (սէի, սէիւ) Élisée.

Եմպեմոկլ (ի, իւ) Empédocle.

Ենովկենտիոս (ի, իւ) Innocent.

Ենովս (այ, աւ) Enos.

Ենովք (այ, աւ) Enoch.

Եպիկուրոս (ի, իւ, ou այ, բաւ) Épicure.

Եպիկտետոս (ի, իւ) Épictète.

Եպիփան (ու, աւ) Epiphane,

Եսայի ou Եսայիաս (յեայ, յեաւ) Isaie.

Եսաւ (այ, աւ) Esau.

Եսթիր (այ, աւ) Esther.

Երանեակ (եկայ, եկաւ) Béatrice.

Երանոս (ի, իւ) Irène.

Երեմիա ou Երեմիաս (այ, աւ) Jérémie.

Երուանդ (այ, աւ) Ervand.

Եւայ (ի, իւ) Ève.

Եւկլիդէս (գեայ, գեաւ) Euclide.

Եւսեբիոս (սեբի, ou ի, իւ) Eusèbe.

Եւստրատիոս (ի, իւ) Eustrate.

Եւտիքականք (նայ, նոք) pl. Euty-chiens.

Եւտիքիս (քեայ, քեաւ) Eutychès.

Եւրիպիդէս (գեայ, գեաւ) Euripide.

Եփեսոս Vozey Հեփեսոս:

Եփրեմ (ի, ou այ, աւ) Éphrem.

Օւպէլ (այ, աւ) Isabelle.

Չարէհ (ի, աւ) Zareh.

Չարմայր (այ, աւ) Zarmaïr.

Չաւան (այ, աւ) Zavan.

Չաքարիա ou Չաքարիաս (այ, աւ) Zacharie.

Չաքէոս (ի, իւ) Zachée.

Չենոբ (այ, աւ) Zénobe.

Չենոն (ի, իւ) Zénon.

Չեւս (այ, աւ) Jupiter.

Չրադաւա (ի, իւ) Zoroastre.

Չրուան (այ, աւ) Zerouan, Saturne.

Թիադէոս (ի, իւ) Thaddée, Thaddée.

Թաթուլ (Թլայ, Թլով) Thatul.

Թադէս (գեայ, գեաւ) Thalès.

Թեկղի (գեայ, գեաւ) Tecle, ou Thecle.

Թերեզիա ou Թերեզիա (այ, աւ) Thérèse.

Թերսիտէս (տեայ, տեաւ) Thersite.

Թեւոնք (նից, նիւք) pl. Teutons.

Թեոդոս (ի, իւ) Théodose.

Թեոդորոս (ի, իւ) Théodore.

Թեօփիլոս (լեայ, լեաւ) Théophile.

Թոռնիկ (նից, նիւաւ) Thornic.

Թոմաս (ու, ou այի, այիւ) Thomas.

Թորգոմ (այ, աւ) Thogorma, ou Thorgome.

Թորգոմեանք (եանց, եամք) pl. Descendants de Thogorma, Arméniens.

Թորոս Vozey Թեոդորոս:

Թուրք (այ, զք) pl. Turcs.

Իգնատիոս (ի, իւ) Ignace.

Իլարիոն Vozey Հիլարիոն:

Իսահակ (այ, աւ) Isaac.

Իսմայէլ (ի, իւ) Ismaël.

Իսրայէլ (ի, իւ) Israel.

Իսրայէլացի (ցեայ, ցեով) Israélite.

Լապիթիէ (եայց, եոք) pl. Lapi-thies.

Լաւրենտիոս (ի, իւ) Laurent.

Լեւկիպոս (ի, իւ) Leucippe.

Լեոն ou Լեոն (ի, իւ) Léon.

Լիկիանէս ou Լիկիանոս (ի, իւ) Licinius.

Լիվիոս (ի, իւ) Livius.

Լիսիմակոս (քեայ, քեաւ) Lysimachus.

Լուդովիկոս (ի, իւ) Ludovic, Louis.

Խոր (այ, աւ) Chor, Cor.

Խոսրով (այ, ou աւ, աւ) Chosroès, Cosroès.

Խոսրովիգուլ (գեայ, գեաւ) Chosroëducte (fille de Chosroès).

Խորէն (րեայ, րեաւ) Choren, Khoren, Coren.

Կադմոս (մեայ, մեաւ) Cadmus.

Կալվին ou Կալվինոս (ի, իւ) Calvin.

Կալ

Կամբիւսէս (սեայ, սեաւ) Cambyse.
 Կամսար (այ, աւ) Camisare.
 Կայէն (ի, իւ) Cain.
 Կատարինէ (նեայ, նեաւ) Cathé-
 rine.
 Կարդոս (ի, իւ) Cardus.
 Կարէն (րենի, րենիւ) Carène.
 Կարորոս (ի, իւ) Charles.
 Կեկիլիա (այ, աւ) Cécile.
 Կեսար ou Կեսարոս (ի, իւ) César.
 Կիկերոն (ի, իւ) Cicéron.
 Կիպրիանոս (ի, իւ) Cyprien.
 Կիւրակոս ou Կիրակոս (ի, իւ) Cy-
 riaque.
 Կիւրիզ (րդի, րդիւ) Cyrille.
 Կլաւդիոս (դեայ, դեաւ) Claude.
 Կլեմէս (մայ, մաւ) Clément.
 Կոզմոս (այ, աւ) Cosme.
 Կոմիտաս (այ, աւ) Comitas.
 Կոռնակ (այ, աւ) Cornac.
 Կոստանդիանոս (ի, իւ) Constantin.
 Կոստանդոս (դեայ, դեաւ) Con-
 stant.
 Կուռնէլիոս (լեայ, լեաւ) Corneille.
 Կրասոս (ի, իւ) Crassus.
 Կրեսոս (ի, իւ) Crésus.
 Հաբէլ (ի, իւ) Abel.
 Համազասպ (այ, աւ) Hamasaspe.
 Համազասպուհի (հեայ, հեաւ) Ha-
 masaspuihi, ou Hamasaspée, f.
 Համամ (այ, աւ) Hamam.
 Հայկ (այ, աւ) Haïcus, ou Haïk.
 Հայք (յոց, յովք) pl. Descendants
 de Haïcus, Arméniens.
 Հասան (այ, աւ) Hasan.
 Հաւանակ (այ, աւ) Havanak.
 Հեթում (Թմոյ, Թմով) Héthum.
 Հելլենք (լենայ, լենաւ) pl. Hellé-
 nistes, Grecs.
 Հելլենէ (նեայ, նեաւ) Héleine,
 Hélène.
 Հենրիկոս (կեայ, կեաւ) Henri.
 Հեսիոդոս (դայ, դաւ) Hésiode.
 Հերակլ (ի, իւ) Héraclius: Hercule.
 Հերակլէս (լեայ, լեաւ) Voyez
 Հերակլ:
 Հերակլիտոս (տեայ, տեաւ) Hé-
 raclide.
 Հերմէս (մայ, մեաւ) Mercure,
 Hermes.
 Հերոնիմոս (ի, իւ) Jérôme.
 Հերոդէս (դի, դիւ) Hérode.
 Հերոդոտոս (տեայ, տեաւ) Hé-
 rodote.
 Հեփեսոս (տեայ, տեաւ) Vulcain.

Հերքլէզէս (դեայ, դեաւ) Hercule.
 Հիլարիոս (ի, իւ) Hilaire.
 Հիպոկրատէս (տեայ, տեաւ) Hip-
 pocrate.
 Հիւրկանոս (նու, նու) Hyrcan.
 Հմայեակ (եկի, եկաւ) Hemaïak.
 Հոմերոն Վոյեզ Հոմերոս:
 Հոմերոս (ի, իւ ou րայ, րաւ) Ho-
 mère.
 Հոյ (ի, իւ) Hoï.
 Հոնք (նայ, նաւ) pl. Huns.
 Հոփսիսմէ (մեայ, մեաւ) Ripsi-
 mée, f.
 Հրէայ (րէի, րէիւ) Juif.
 Զաք (այ, աւ) Tzac.
 Ղազար ou Ղազարոս (ու, ու)
 Lazare.
 Ղեոնդ (ի, իւ) Léon.
 Ղեոնդիոս (դեայ, դեաւ) Voyez
 Ղեոնդ:
 Ղեոնդէս (դեայ, դեաւ) Léonidas.
 Ղուկաս (ու ou կայ, կաւ) Luc.
 Ղուկիանոս (ի, իւ) Lucien.
 Մակար (այ, աւ) Macaire.
 Մակեդոն ou Մակեդոնի (ի, իւ)
 Macédonius.
 Մահմեականք (նայ, նաւ) pl. Ma-
 hométans.
 Մահմէս (մտի, մտիւ) Mah.
 Մաղաքիա (այ, աւ) Malachie.
 Մամբրէ (ի, իւ) Mambres.
 Մանասէ (ի, իւ) Manassé.
 Մանաւազ (այ, աւ) Manavas, ou
 Manavaz.
 Մանի (նեայ, նեաւ) Manie: Manès.
 Մանիքեցիք (ցւոց, ցւովք) pl. Ma-
 nichéens.
 Մանուէլ (ի, իւ) Emmanuel.
 Մանուչակ (այ, աւ) Manuchac, f.
 Մաշտոց (ի, աւ) Mastotz.
 Մատթիոս ou Մատթիան (այ,
 աւ) Matthias.
 Մատթէոս (Թէի, Թէիւ) Matthieu.
 Մարգարիտ ou Մարգարիտա (այ,
 աւ) Marguerite.
 Մարթա ou Մարթայ (ի, իւ)
 Marthe.
 Մարիամ (ու, աւ ou րեմայ, րե-
 մաւ) Marie.
 Մարիբաս (բայ, բաւ) Maribas.
 Մարկիոնի (ի, իւ) Marcion.
 Մարկիոնացիք (ցւոց, ցւովք) pl.
 Marcionites.

Մար

Մարկոս (ի, իւ.) Marc.
Մարք (բայց, բզբ) Voyez Մեդք:
Մեդքսի (յւայ, յւով) Mède.
Մեդք (դայ, դզբ) pl. Médès.
Մեքուժան ou Մեքուժան (այ, աւ.) Merujan.
Մեկիտոս (տեայ, տեաւ.) Mélitus: Méliton.
Մենանդրոս (ի, իւ.) Ménandre.
Մերկուրիոս ou Մերկուրիոս (ի, իւ.) Mercure.
Մեսիայ (ի, իւ.) Messie.
Մեսրոբ (այ, աւ.) Mesrob.
Միհրան (այ, աւ.) Mihran.
Միհրիդատ (այ, աւ.) Mithridate.
Մինաս (այ, աւ.) Minas.
Միքայէլ (ի, իւ.) Michel.
Միխիթար (այ, աւ.) Mechitar, ou Mekitar.
Մշակ (այ, աւ.) Mechak.
Մոլոք (այ, աւ.) Moloch.
Մոսկոք Voyez Ռուսք:
Մոսէս (ի, իւ.) Moïse, Moyse.
Մոգալ (ի, աւ.) Mogol.
Մուշեղ (ի, ou այ, աւ.) Musel.
Մորիկ (րկայ, րկաւ.) Maurice.

Յափէթ (ի, իւ.) Japhet.
Իսդեգերտ (ի, իւ.) Isdegerde, Isdegerdes, Jezdegird.
Իսդք ou Իսդովք (այ, աւ.) Jacques.
Իսդովոս (բու, ou այ, աւ.) Voyez Իսդով.
Իանոս (ի, իւ.) Janus.
Իսթաթիալ (Իեան, Իեանք) Paschal, ou Anastase.
Իոսու (այ, աւ.) Josué.
ԵՍՍՈՒՍ (ի, իւ.) JÉSUS.
Երիանոս (ի, իւ.) Jovien.
Երնալ (ի, իւ.) Juvénal.
Եհան ou Եովհան Voyez Եովհաննէս.
Եովհաննա (այ, աւ.) Jeanne.
Եովհաննէս (նու, նու.) Jean.
Եղի (յուհի, յուհիւ.) Grec.
Եովք (այ, աւ.) Job.
Եովակիմ (այ, աւ.) Joachim.
Եովնան (ու, ու.) Jonas.
Եովսեպոս (տեայ, տեաւ.) Joseph, ou Josephie.
Եովսեփ (այ, աւ.) Joseph.
Եուդա ou Եուդայ (ի, իւ.) Juda.
Եուդիթ (դիայ, դիաւ.) Judith.
Եուլիանոս (ի, իւ.) Julien.
Եուլիոս (դեայ, դեաւ.) Jules.

Եուլիայ (ի, իւ.) Jule, Julie.
Եուսիկ (սկան, սկամք) Jusic.
Եուսով (սիայ, սիաւ.) Voyez Եովսեփ:
Եուստինոս (ի, իւ.) Justinien.
Նաբուքոդոնոսոր (ի, աւ.) Nabuchodonosor.
Նիլոս (ի, իւ.) Nilus.
Նեստոր (ի, իւ.) Nestor.
Ներուա (այ, աւ.) Nerva.
Ներսէս (ի, իւ.) Nerseh.
Նիւրսէս (ի, իւ.) Niersès.
Նիկոդեմոս (մայ, մաւ.) Nicodème.
Նիկոլայոս (ի, իւ.) Nicolas, Nicole.
Նիկոն (ի, իւ.) Nicon.
Նինոս (ի, իւ.) Ninus.
Նինուա (այ, աւ.) Ninias.
Նիոբէ (բեայ, բեաւ.) Niobé.
Նուքար (այ, աւ.) Nucar.
Նոյ (ի, իւ.) Noé.
Նոյեմզարայ (ի, իւ.) Noémzara, f.
Նունի ou Նունի (նեայ, նեաւ.) Nunie, f.

Շահանշահ ou Շահշահ (ի, իւ.) Chahenchah.
Շալիտայ (ի, իւ.) Chalitas.
Շամբատ (ի, աւ.) Chambat.
Շամիրամ (այ, աւ.) Sémiramis.
Շապուհ (սիայ, սիաւ.) Sapor, Scahour.
Շարայ (ի, իւ.) Chara.
Շմառնիլ Voyez Սիմոնիլ:
Շուշան (այ, աւ.) Susanne.

Ողիսես (այ, աւ.) Ulysse.
Ոլիմպիոս (բայ, բաւ.) Olympiodore.
Օսկի (կայ, սկեաւ.) Oski.
Օվիդիոս (դեայ, դեաւ.) Ovide.
Օրատիոս (ի, իւ, ou տեայ, տեաւ.) Horace.
Օրատիոս (տեայ, տեաւ.) Oreate.
Օրմիսդ (միքի, միքաւ.) Hormisdas: Jupiter.
Օրիգեն (նեայ, նեաւ.) Origène.
Պապ (այ, աւ.) Pape, Papus.
Պարթեք (կայ, կզբ) pl. Parthes.
Պարսիկ (սկի, սկաւ.) Perse, Persan.
Պարսիկ (սկայ, սկզբ) pl. Perses.
Պաւլոս (ի, իւ.) Paul.
Պելագի (այ, աւ.) Pélage, f.
Պելագիոս (ի, իւ.) Pélage.

Պերրոս (ի, էւ) Pierre, Pierrot.
 Պերրոշ (ի, աւ) Pérores, Pérozas.
 Պէգասոս (ի, էւ) Pégase.
 Պէփփէփփէփփ ou Պորփիփփփփէփփ
 (ժէնայ, ժէնաւ) Porphyrogéné-
 te, Porphyrogénite.
 Պիլաթորոս ou Պիլաթոս (այ,
 աւ) Pythagore.
 Պիլատոս (ի, էւ) Pilate.
 Պիէոս (ի, էւ) Pie.
 Պիլաթիա (այ, աւ) Pythias.
 Պիլառոն (ի, էւ) Pyrrhon.
 Պիլառոս (ի, էւ) Pyrrhus.
 Պլինիոս (ի, էւ) Pline.
 Պլատոն (ի, էւ) Platon.
 Պլոտին (ի, էւ) Plotin.
 Պոլեմոն (ի, աւ) Polémon.
 Պոլիկարպոս (ի, էւ) Polycarpe.
 Պոլիկարպէս (տեայ, տեաւ) Po-
 lycrate.
 Պոմպէոս (պէի, պէիւ) Pompée.
 Պոսիդոնիոս (նեայ, նեաւ) Posi-
 donius.
 Պորփիւր ou Պորփիւրոս (ի, էւ)
 Porphyre.
 Պռիամոս (մու, մոււ) Priam.
 Պաղոմէոս (մայ, մաւ) Ptolomée.
 Պրոկլ ou Պրոկլոս (ի, էւ) Proculé.
 Պրոմիթէոս (թեայ, թեաւ) Pro-
 méthée.
 Պրոտէոս (ի, էւ) Protée.
 Պօզոս Voyez Պաւզոս:
 Րաս (այ, աւ) Ras.
 Րափայէլ (ի, էւ) Raphaël.
 Րաքէլ (քէլայ, քէլաւ) Rachel.
 Րուբէն (րենի, րենիւ) Ruben.
 Րոքոս (ի, էւ) Roch.
 Րուսս (սաց, սոգ) pl. Russes.
 Սաբէլ (ի, էւ) Sabellius.
 Սագուկէցիք (լույ, լուլ) pl. Sa-
 duccéens.
 Սաթիսիկ (նկան, նկամք) Sathi-
 nice, f.
 Սաքսոնք (նից, նիւք) Saxes.
 Սահակ Voyez Իսահակ:
 Սաղոմոն ou Սողոմոն (ի, էւ)
 Salomon.
 Սամուէլ (ի, էւ) Samuel.
 Սամփոն (ի, էւ) Samson.
 Սանատրուկ (րկոյ, րկով) Sana-
 truce.
 Սանդուխտ (գխոյ, գխով) San-
 tuchté, f.
 Սարա ou Սարայ (ի, էւ) Sara.

Սասան (այ, աւ) Sasan.
 Սարգիս (գսի, գսիւ) Sergius.
 Սարգանաբաղոս (ի, էւ) Sardana-
 pale.
 Սաւուղ (այ, աւ) Saül.
 Սեբաստիանոս (ի, էւ) Sébastien.
 Սեղեստրոս (ի, էւ) Silvestre.
 Սենեքայ (ի, էւ) Sénèque.
 Սեւերիանոս (ի, էւ) Sévérin.
 Սիբիլա (լեայ, լեաւ) Sibylle.
 Սիմէոն (ի, էւ) Simeon.
 Սիմոն (ի, էւ) Simon.
 Սիսակ (այ, աւ) Sisak.
 Սկարթի (գւոյ, գւով) Escaortî.
 Սկիւթացի (լույ, լուլ) Scythe.
 Սմբատ (այ, աւ) Sembat.
 Սոկրատէս (տեայ, տեաւ) Socrate.
 Սողոմոն Voyez Սաղոմոն:
 Սոլոն (ի, էւ) Solon.
 Սուրէն (րենի, րենիւ) Suren.
 Սուքիաս (այ, աւ) Suchias, Sukias.
 Սոփի ou Սոփիա (այ, աւ) Sophie.
 Ստեփաննոս (ի, էւ) Étienne.
 Վահագն (ի, էւ) Vahaken, Héra-
 cule.
 Վահան (այ, աւ) Vahan.
 Վահէ (հեայ, հեաւ) Vahé.
 Վահրամ (այ, աւ) Valiram.
 Վաղարշ (այ, աւ) Valarsès.
 Վաղարշակ (այ, աւ) Valarsaces.
 Վաղենաթիանոս (ի, էւ) Valentin.
 Վաղերիանոս (ի, էւ) Valérien.
 Վաղէս (ի, էւ) Valent.
 Վանգաւք (լաց, լոգ) pl. Vandales.
 Վառվառէ (ուայ, ուաւ) Barbe, f.
 Վասակ (այ, աւ) Vasac.
 Վասիլ (սլի, սլիւ) Basile.
 Վարագաւ (այ, աւ) Varasdate.
 Վարաժ (այ, աւ) Varage.
 Վարդ (այ, աւ) Rose, Varte.
 Վարդան (այ, աւ) Vardan.
 Վարդուհի (հեայ, հեաւ) Rose, f.
 Վարոս (ի, էւ) Varus.
 Վեսպասիանոս (ի, էւ) Vespasien.
 Վիրգիլիոս (ի, էւ) Virgile.
 Վիլլ (վրաց, վրոգ) pl. Géorgiens.
 Վլաս ou Վլասիոս (սայ, սաւ)
 Blaise.
 Վրամիսպուր (պնոյ, պնով) Ve-
 ramisapor.
 Վրթանէս (նայ, նաւ ou նիսի, նի-
 սիւ) Verthanès.

Տաշիկ (շիի, շիւաւ) Turc.
 Տերտիոս (ի, էւ) Tertius.

Տէր.

Տերտուլիանոս (Է, ԷԼ) Tertulien .
 Տէրէնտ ou Տէրէնտիոս (Է, ԷԼ)
 TERENCE .
 Տիբեր ou Տիբերիոս (ԴԵՅՅ, ԴԵՅԷԼ)
 Tibère .
 Տիգրան (յՅ, ՄԷԼ) Tigrane, ou
 Tygrane .
 Տիգրանուհի (ՀԵՅՅ, ՀԵՅԷԼ) Tigranuhi (sœur de Tigrane) .
 Տիմոթէոս (ԹԵՅՅ, ԹԵՅԷԼ) Timothée .
 Տիտոս (Է, ԷԼ) Tite .
 Տիրիթ (յՅ, ՄԷԼ) Tirith, Tiridate .
 Տովբէթ (յՅ, ՄԷԼ) Tobie .
 Տրայիանոս (Է ou ՆՈՒ, ԷԼ) Trajan .
 Տրիդատ (յՅ, ՄԷԼ) Tiridate .
 Դժլակ (յՅ, ՄԷԼ) Tzolak .
 Փաղարիս (ԴԵՅՅ, ԴԵՅԷԼ) Phalérius .
 Փայէթոն (Է, ԷԼ) Phaëton .
 Փարանտէմ (յՅ, ՄԷԼ) Pharantzem .
 Փարնակ (յՅ, ՄԷԼ) Pharnace .

Փարաւոն ou Փարաւոն (Է, ԷԼ)
 Pharaon .
 Փիլիպպոս (Է, ԷԼ) Philippe .
 Փոկաս (ՈՒ, ՄԷԼ) Phocas .
 Փոստոս (ՄՅՅ, ՄՄԷԼ) Phostus .
 Փրանկիսկոս (Է, ԷԼ) François .
 Վիոնէ (ՆԵՅՅ, ՆԵՅԷԼ) Chioné .
 Քենոփանէս (ՆԵՅՅ, ՆԵՅԷԼ) Xénophane .
 Քենոփոն (Է, ԷԼ) Xénophon .
 Քեքստոս (Է, ԷԼ) Sixte .
 Քերքես (ԶԵԷ, ԶԵԷԼ) Xerxès .
 Կրիստոփոր (Է, ԷԼ) Christophore, Christophle .
 ԿՐԻՍՏՈՍ (Է, ԷԼ) CHRIST .
 Օդոստոս Voyez ԱՆԴՈՍՏՈՍ :
 Օշին (ՀԵԷ, ՀԵԷԼ) Auchin .
 Օտայ (Է, ԷԼ) Ota, ou Auta .
 Օքսէնսիոս (Է, ԷԼ) Auxence .
 Ֆիլիպպոս Voyez Փիլիպպոս :

ԲՆՈՒՆԵՐ ՔԵՂՆԵՐՅ

NOMS DE VILLES

- Ա**բանդ *ou Հաբանդ (այ, աւ.)* Abande, ou Hapante: *vulg.* Խաբան: *pro.*
- Ագուլիս (այ, աւ.)** Agoulis: *vill.*
- Ադրիական (ի, աւ.)** Adriatique.
- Աթենացի (յւղ, ցւոյ) Athenien.**
- Աթէնք, ind.** Athènes: *vil.*
- Ալման (ի, աւ.)** Allemand.
- Ալան** Voyez **Աղուան:**
- Ալիս, ind.** Alis: *riv.*
- Ալպիայ, ind.** **Ալպիայ լեռներ,** Les Alpes.
- Ախուրեան, ind.** Akhourian: *riv.*
- Ակն (այ, աւ.)** Aquine, ou Éguine: *vil.*
- Ակորի (աւղ, աւոյ) Acori: vill.**
- Ալբակի (այ, աւ.)** Albakie: *pro.*
- Ալբանիա (այ ou իղ, աւ.)** Albanie: *pro.* Voyez **Աղուանք:** *vulg.*
- Ալպանիա:**
- Ալեքսանդրացի (ցւղ, ցւոյ) Alex-** xandrien.
- Ալեքսանդրիա (այ ou իղ, աւ.)** Alexandrie: *vil.*
- Աղթամար (այ, աւ.)** Actamar: *lac.*
- Ալզնիք (նեաց, նեք) pl.** Alznie: *pro.*
- Աղուան (ի, իւ.)** Albanois.
- Աղուանք (նից, նիք) pl.** Les Albanois: Albanie.
- Ամասիա (այ ou իղ, աւ.)** Amasia: *vil.*
- Ամերիգա (այ, աւ.)** Amérique.
- Ամերիգացի (ցւղ, ցւոյ) Améri-** cain.
- Ամիդ (ամիդայ, ամիւաւ.)** Voyez **Տիգրանակերտ:**
- Ամորացի ou Ամորացի (ցւղ, ցւոյ)** Amorrhéen.
- Ամսաերդում ou Ամսաերդում (այ, աւ.)** Amsterdā: *vulg.* **Ամստերդում:** *vil.*
- Արարատ** Voyez **Արարատ:**
- Անգլիա (այ ou իղ, աւ.)** Angleterre: *roy. vulg.* **Ինկիլթերա:**
- Անգլիացի (ցւղ, ցւոյ) Anglois,** ou Anglais: *vulg.* **Ինկիլթի:**
- Անդրեանուպոլիս (լի, լիւ.)** Andrinople: *vil.* *vulg.* **Էսթրենի** ou **Էսթրենի:**
- Անթափ (այ, աւ.)** Anthap, ou Enteh: *vil. vulg.* **Անթափ:**
- Անի (նւղ, նւոյ) Ani: vil.**
- Անկիւրացի (ցւղ, ցւոյ) Ancy-** rien.
- Անկիւրիս (րեայ, րեաւ.)** Ancyre, Angora: *vil. vulg.* **Էնկիւրի:**
- Անտիոք (այ, աւ.)** Antioche: *vil. vulg.* **Անթուքիս:**
- Անտիոքացի (ցւղ, ցւոյ) Antio-** chien.
- Անտիոքիս (այ ou իղ, աւ.)** Envers: *vil. vulg.* **Անթուքիս:**
- Անգոնայ (ի, իւ.)** Ancône: *vil.*
- Ապարան** Voyez **Յապարան:**
- Ապարան (ի, աւ.)** Aparan: *vil.*
- Ասիա (այ ou իղ, աւ.)** Asie.
- Ասիացի (ցւղ, ցւոյ) Asiatique.**
- Ասորեստան (ի, աւ.)** Assyrie: *pro.*
- Ասորի (րւղ, րւոյ) Assyrien, Sy-** rien.
- Ասորիք (րեաց, րեք) pl.** Assyrie, Syrie.
- Ասպահան (ու, աւ.)** Ispahan: *vil. vulg.* **Ասպահան:**
- Ասսիս (այ, աւ.)** Assise: *vil.*
- Աստապատ (այ, աւ.)** Asdabad: *vill.*
- Ատան (նայ, նաւ.)** Adana: *vil.*
- Ատտիկացի (ցւղ, ցւոյ) Attique.**
- Ատտիկի (կեայ, կեաւ.)** Attique: *pro.*
- Ադրբայջան (ի, աւ.)** Aderbijan: *pro.*
- Արաբացի (ցւղ, ցւոյ) Arabe.**
- Արաւ**

Արաբիա (այ, ou իոյ, աւ) Arabie: ^{pro}.
 Արաւանի (նւոյ, նւով) Arazani,
 Euphrate: ^{pro}. ^{vulg}. Արծին:
 Արարատ (այ, աւ) Ararat: ^{pro},
 et mont.
 Արարատեան, ind. D' Ararat.
 Արկադիացի (ցւոյ, ցւով) Arca-
 dien.
 Արկադիա (այ, ou իոյ, աւ) Ar-
 cadie: ^{pro}.
 Արմաւիր (այ, աւ) Armavir: vil.
 Արչագան (ի, աւ) Archagavan:
 vil.
 Արտազ (աւ, աւ) Ardaz: ^{pro}.
 Արտաշատ (աւ, աւ) Artaxat: vil.
 Արտաշիւ (այ, աւ) Ardebil: vil.
 Արրադնիս (այ, ou իոյ, աւ) Ara-
 gon: ^{pro}.
 Արշակ (այ, աւ) Artzakie: ^{pro}.
^{vulg}. Արշարուզ:
 Արշառատ (այ, աւ) Ausbourg: vil.
 Աւստրիա (այ, ou իոյ, աւ) Autri-
 che: ^{pro}.
 Աւստրիացի (ցւոյ, ցւով) Autri-
 chien.
 Աֆրիկեցի (ցւոյ, ցւով) Africain.
 Աֆրիկէ (ի, իւ) Afrique.
 Աքայեցի (ցւոյ, ցւով) Achaien.
 Աքայիս (այ, աւ) Achae: ^{pro}.
 Բաբելոնացի ou Բաբելոնացի (ցւոյ,
 ցւով) Babylonien.
 Բաբելոն (ի, իւ) Babylone: vil.
 Բագարան (ի, աւ) Bagaran: vill.
 Բագրեանդ (այ, աւ) Bagrévant: ^{pro}.
 Բակտրիացի (ցւոյ, ցւով) Bactrien.
 Բալչ (այ, աւ) Balk: vil. ^{vulg}.
 Պալչ:
 Բալէշ (դիւոյ, դիւաւ) Balèche,
 Betlis: vil. ^{vulg}. Պիթլիշ:
 Բաղդատ (այ, աւ) Bagdad: vil.
 Voyez Բաբելոն:
 Բանդալայ (ի, իւ) Bengale: roy.
 Բասէն (սենոյ, սենաւ) Basénie,
 ou Pasénie: ^{pro}.
 Բասորա (այ, աւ) Bassora: vil.
 Բարբարոս (ի, աւ) Barbare.
 Բարբարոսացի (ի, աւ) Bar-
 barie: ^{cont}.
 Բարձր Հայք (յոյ, յովք) pl. Hau-
 te-Arménie.
 Բաւարիս (այ, ou իոյ, աւ) Baviè-
 re: roy. ^{vulg}. Պաւիէրա:
 Բաւարիացի (ցւոյ, ցւով) Bava-
 rois.

Բեթլէհէմ (ի, աւ) Bethelèhem:
 vill.
 Բեղդացի ou Բեղդացի (ցւոյ,
 ցւով) Belge.
 Բերիս (այ, ou իոյ, աւ) Alep: vil.
^{vulg}. Հալապ:
 Բերլին (ոյ, աւ) Berlin: vil. ^{vulg}.
 Պերլին:
 Բիզանդացի (ցւոյ, ցւով) Byzan-
 tin.
 Բիզանդիս (այ, ou իոյ, աւ) Vo-
 yez Բիզանդիոն:
 Բիզանդիոն (ի, աւ) Byzance:
 Voyez Կոստանդինուպոլիս:
 Բիւթանացի (ցւոյ, ցւով) Bithy-
 nien.
 Բիւթանիս (այ, ou իոյ, աւ) Bi-
 thynie: ^{pro}.
 Բոյէմացի ou Բոհեմացի (ցւոյ,
 ցւով) Bohémien.
 Բոյէմիս ou Բոհեմիս (այ, ou իոյ,
 աւ) Bohème: roy.
 Բոնոնիս (այ, ou իոյ, աւ) Bologne:
 vil. ^{vulg}. Պոլսնիս:
 Բոսնիս ou Բոսսնիս (այ, աւ) Bos-
 nie: ^{pro}. ^{vulg}. Պոննիս:
 Բուդա (այ, աւ) Bude: vil. ^{vulg}.
 Բուսուս ou Պուսիս:
 Բուլղար ou Բուլղարացի (ցւոյ,
 ցւով) Bulgare.
 Բուլղարք (րոյ, րոք) pl. Bulgarie:
^{pro}.
 Բրանդեբուրք (այ, աւ) Brande-
 bourg: vil. ^{vulg}. Պրանդեբուրքի
 Բրանդեբուրգացի (ցւոյ, ցւով)
 Brandebourgeois.
 Բրիտանիս (այ, ou իոյ, աւ) Vo-
 yez Բրիտանացոյ աշխարհ:
 Բրիտանացոյ աշխարհ (ի, աւ)
 La grande Bretagne.
 Գազա (այ, աւ) Gaze: vil.
 Գալիլեացի (ցւոյ, ցւով) Galiléen.
 Գալիլէս (իւոյ, լիւաւ) Galilée: ^{pro}.
 Գաղատացի (ցւոյ, ցւով) pl. Ga-
 lates.
 Գաղատիս (այ, ou իոյ, աւ) Gala-
 tie: ^{pro}.
 Գալիէիս (այ, ou իոյ, աւ) Ga-
 lice: vil. ^{vulg}. Քալիէիս:
 Գաղղիս (այ, ou իոյ, աւ) France:
 roy. ^{vulg}. Ֆրանսա:
 Գաղղիացի (ցւոյ, ցւով) Français,
 Gaulois.
 Գամբը (րոյ, րոք) pl. Voyez Կա-
 պադովիս:

Գաւ

Գանգէս (ի, իւ) Gange: *fleu. vulg.*
 Գանձու գետ:
 Գանձակ (այ, աւ) Gantzac: *vil.*
 Գաննի (նւյ, նւով) Garni: *vil.*
 Գարգման (այ, աւ) Garteman: *pro.*
 Գեհոն (այ, աւ) Gihon: *riv.*
 Գենուայ (ի, իւ) Gènes: *vil. vulg.*
 Ճէնովա:
 Գենուայի (ցւոյ, ցւով) Genevois.
 Գերմանացի (ցւոյ, ցւով) Alle-
 mand, Germain.
 Գերմանիա (այ ou իոյ, աւ) Alle-
 magne, Germanie.
 Գլուխ բարի յուսոյ, Cap de bon-
 ne-Espérance.
 Գոթ, գոթ ou Գոթացի (ցւոյ,
 ցւով) Goth.
 Գողգոթա (այ, աւ) Golgotha, Cal-
 vaire.
 Գոթին (Թան, Թամբ) Golthe: *pro.*
 Գուգարը (բաց, բոք) ղ. Gugarie:
pro.
 Գուլլանդիա (այ ou իոյ, աւ)
 Gotlandie: *payr. vulg.* Գոթլանդ:
 Գրանատա (այ, աւ) Grenade: *vil.*
 Դակիա (այ ou իոյ, աւ) Dace:
pro.
 Դակիացի (ցւոյ, ցւով) Dace.
 Դալմատիա (այ ou իոյ, աւ) Dal-
 matie: *payr. vulg.* Տալմացի:
 Դամասկոս (ի, իւ ou կէայ, կէաւ)
 Damas: *vil. vulg.* Համ:
 Դանիցի (ցւոյ, ցւով) Danois.
 Դանիա (այ ou իոյ, աւ) Dane-
 marck: *roy. vulg.* Դանիմարքայ:
 Դանոբ ou Դանուբ (այ, աւ) Da-
 nube: *fleu. vulg.* Թուշա:
 Դանսիսկոն (ի, իւ) Dantzick: *vil.*
vulg. Տանձիայ:
 Դաւրէժ ou Թաւրէժ (րիժայ,
 րիժաւ) Tauris: *vil. vulg.* Թաւ-
 րէժ:
 Դարբանդ (այ, աւ) Derbent: *vil.*
 Դելտայ (ի, իւ) Delta: *pro.*
 Դելփիէ (փեայ, փեաւ) Delphes:
vil.
 Դուռնի (այ ou իոյ, աւ) Duraz-
 zo: *vil. vulg.* Տուռնացո:
 Դերձան (այ, աւ) Dergean: *vil.*
 Դիւլթ Vozey Տիգրիս:
 Դուրին (ւնոյ, ւնաւ) Devine: *vil.*

Եգեոն ծով (ու, ու) La mer
 Egée.
 Եգիպտացի (ցւոյ, ցւով) Egyptien.

Եգիպտոս (ի, իւ) Égypte: *payr.*
 Եդեն (այ, աւ) Eden.
 Եդեսիա (սեայ, սեաւ) Edesse: *vil.*
 Եդովմ (այ, աւ) Idumée: *payr.*
 Եդովմ ou Եդովմայիցի (ցւոյ,
 ցւով) Iduméen.
 Եթովպացի (ցւոյ, ցւով) Éthio-
 pien.
 Եթովպիա (այ ou իոյ, աւ) Ethio-
 pie: *payr.*
 Ելլագա (այ, աւ) Voyez Յուլագա
 առն:
 Եղիական ou Եղինական (ի, աւ)
 D'Ilion, de Troie.
 Եմեսացի (ցւոյ, ցւով) Émésien.
 Եպիդաւրացի (ցւոյ, ցւով) Ébi-
 daurien, Ragusois.
 Եպիդաւրոս ou Եպիդաւրոն (ի,
 իւ) Raguse: *vil. vulg.* Ռազուզա:
 Եպիրոս (ի, իւ) Épire: *vil. vulg.*
 Քանինա:
 Ետնայ (ի, իւ) Etna: *mont.*
 Երասի (այ, աւ) Araxe, Aras: *fleu.*
 Երևան (այ, աւ) Ériuan: *vil.*
 Երիքով (ի, աւ) Jéricho: *vil.*
 Երուանդակերտ (ի, աւ) Ervanda-
 certe: *vill.*
 Երուանդաշատ (ի, իւ) Ervanda-
 chat: *vil.*
 Երուսաղէմ (ի, աւ) Jérusalem.
 Եւբիա (այ, աւ) Négropont: *vil.*
vulg. Էպիբոզ:
 Եւդոկիա (այ ou իոյ, աւ) Tocat:
vil. vulg. Թոփաթ:
 Եւրոպացի (ցւոյ, ցւով) Euro-
 péen.
 Եւրոպա ou Եւրոպիա (այ ou իոյ,
 աւ) Europe.
 Եւփրատ, Եւփրատէս ou Եւփրատ
 (այ, աւ) Euphrate: *fleu.*
 Եփեսացի (ցւոյ, ցւով) Éphésien.
 Եփեսոս (ի, իւ ou սեայ, սեաւ)
 Ephèse: *vil.*
 Օակիւնիոն (Թայ, Թաւ) Zante:
ile. vulg. Զանթա:
 Զարեհաւան (ի, աւ) Zarthavan:
vil.
 Զելանդիա (այ ou իոյ, աւ) Zélande:
pro. vulg. Ծելանդա:
 Զփուանի (այ ou իոյ, աւ) Smyr-
 ne: *vil. vulg.* Խլմիք:

Վոլգա գետ (այ, ու) Wolga: *riv.*
vulg. Վոլգա:
 Ելմիածին (ծնի, ծնիւ) Etchmia-
 tzin:

tzin: *siège patriarchal des Arméniens.*

Ր Նկուղաց աշխարհ Vozey Անգղիա :

Թ Թաբոր (այ, աւ) Thabor: *mont.*

Թ Թաթար (ի, աւ) Tartare.

Թ Թաթարք (րաց, րգք) pl. Tartarie: *pays.*

Թ Թեբայիք (ոյ ou այ, աւ) Thébaïde: *cont.*

Թ Եսաղոնիկէ (կեայ, կեաւ) Salonique: *vil. vulg.* Սէլանիկ:

Թ Եսաղիա (այ ou իոյ, աւ) Thesalie: *pro. vulg.* Եսանա:

Թ Եդդուսիա (այ, աւ) Caffa: *vil. vulg.* Կաֆայ:

Թ Եդդուսիպոլիս ou Թ Եդդուսպոլիս Vozey Կարլիս:

Թ Թուլուս (այ, աւ) Toulouse: *vil.*

Թ Թորդան (ու, աւ) Thordan: *vil.*

Թ Թունեսոն (ի, եւ) Tunis: *vil. vulg.* Թունուզ:

Թ Թուսկիացի (ցւոյ, ցւով) Toscan: *vulg.* Թուսկան:

Թ Թուսկիա (այ, աւ) Toscane: *cont. vulg.* Թոսկանայ երկիր:

Թ Թուրք (ի, աւ) Turc.

Թ Թուրքաստան (ի, աւ) Curdistan: *Turkestan.*

Թ Թրակացի (ցւոյ, ցւով) Thrace.

Թ Թրակիա (այ ou իոյ, աւ) Thrace: *cont.*

Ի Իստրիա Vozey Հիստրիա:

Ի Իվերիա Vozey Վերք:

Ի Իվերնիա ou Իվերնիա Vozey Իրլանդա:

Ի Իրլանդա ou Իրլանդիա (այ ou իոյ, աւ) Irlande.

Ի Իրլանդացի (ցւոյ, ցւով) Irlandois.

Ի Իտալացի (ցւոյ, ցւով) Italien.

Ի Իտալիա (այ ou իոյ, աւ) Italie.

Լ Լակեդեմոն (այ, աւ) Lacédémone: *vil.*

Լ Լակեդեմոնացի (ցւոյ, ցւով) Lacédémonien.

Լ Լակոնացի (ցւոյ, ցւով) Laconien.

Լ Լակոնիա (այ, աւ) Laconie.

Լ Լամբրոն (ի, եւ) Lambron: *vil.*

Լ Լամբրոնացի (ցւոյ, ցւով) De Lambron, Lambronais.

Լ Լամբին ou Լամբինացի (ցւոյ, ցւով)

Latın; Franc; Européen.

Լ Լաուդիկեցի (ցւոյ, ցւով) Laodiceen.

Լ Լաուդիկէ ou Լաուդիկիա (կեայ, կեաւ) Lataquie: *vil. vulg.* Լաուիկ:

Լ Լաւրետոն (ի, եւ) Lorète: *vil. vulg.* Լորէտ:

Լ Լեմնոս (նեայ, նեաւ) Lemnos: *ile.*

Լ Լիկադիա (այ, աւ) Sainte Maure: *ile.*

Լ Լիբանան (ու, աւ) Liban, Mont-liban: *mont.*

Լ Լիբէացի (ցւոյ, ցւով) Libyen, Africain.

Լ Լիթա (այ ou իոյ, աւ) Vozey Սմիրնիկէ:

Լ Լիւգուռնա (այ, աւ) Livourne, ou Ligourne. *vil. vulg.* Լիւգուռնա ou Սմիրնիկէ:

Լ Լիմն (այ, աւ) Limne: *ile.*

Լ Լիպսիա (այ, աւ) Leipsick: *vil. vulg.* Լիպսիկ ou Լիպսիկ:

Լ Լիսբոնա ou Լիսաբոնա (այ, աւ) Lishone, ou Lisbonne: *vil. vulg.*

Լ Լիպոնա:

Լ Լիւանիա ou Լիթուանիա (այ, աւ) Lithuanie. *pays.*

Լ Լիւանիացի ou Լիթուանիացի (ցւոյ, ցւով) Lithuanien.

Լ Լիւնիա (այ, աւ) Lixonie. *pro.*

Լ Լիւնիկեցի (ցւոյ, ցւով) Illyrien.

Լ Լիւնիկէ (կեայ, կեաւ) Illyrie. *pro.*

Լ Լոնդոնարացի (ցւոյ, ցւով) Lombard.

Լ Լոնդոնարդիա (այ, աւ) Lombardie. *pays. vulg.* Լոնդարոնա:

Լ Լոնդինոն ou Լոնդինոն (ի, եւ) Londres. *vil. vulg.* Լոնդոն ou Լոնդա:

Լ Լուգդոն (ի, եւ) Lyon. *vil. vulg.*

Լ Լիօն:

Լ Լուսիտանացի (ցւոյ, ցւով) Portugais.

Լ Լուսիտանիա (այ, աւ) Portugal. *roy. vulg.* Փորթուգալ:

Լ Լուտեաիա (այ, աւ) Paris. *vil.*

Ս Կազակ (ի, աւ) Cosaque.

Խ Խախախք (տեայ, տեգք) pl. Khakhdie. *pro.*

Խ Խարբերք (ի, աւ) Kharbert. *vil.*

Խ Խաֆիկ (չփի, չփաւ) Abissin.

Խ Խլաթ (այ, աւ) Khelat. *vil.*

Խ Խոյ (ոյ, ով) Choy: *vil.*

Խ Խորասան (այ, աւ) Chorasán: *pro.*

խորենացի (ջւոյ, ջւով) Qui est de Chorène .

խորնի (նւոյ, նւով) Chorni : vil.

խուժաստան (ի, աւ) Barbarie : Chusistan .

խրիմ (այ, աւ) Crimée : cont.

՝ Նազիկոն (տուն, տառք) Tzalgotne : pro.

ծով Ադրիական, Mer Adriatique .

ծով Աղթամարայ, Lac d'Actamar .

ծով Կասպից, Mer Caspienne .

ծով կարմիր, Mer rouge .

ծով միջերկրական, Mer méditerranée .

ծով Պոնտոսի, Pont-Euxin, Mer noire .

ծով Վրկանի Voyez ծով Կասպից :

ծովք (փայ, փոք) pl. Tzophie : pro.

Կաթաղոնիա (այ ou իոյ, աւ) Catalogne : pro.

Կախէթ (ի, աւ) Caket : vil.

Կաղարրիա (այ ou իոյ, աւ) Calabre : pro.

Կաղղիպոլիս (լեւոյ, լեւաւ) Gallipoli : vil.

Կամբանիա (այ, աւ) Campagne de Rome : pro.

Կամնից, ind. Caminiec : vil.

Կանարիայ կղզիք, Les Canaries, Isles fortunées .

Կանդին (ի, իւ) Candie : ile. vulg. Բանտիա .

Կանաժարիա (այ ou իոյ, աւ) Cantorbéry : vil. vulg. Կանթերպուռի :

Կապադովկիա (այ ou իոյ, աւ) Cappadoce : pro.

Կասպան (այ, աւ) Gaban, ou Cápan : chat.

Կասպից ծով Voyez ծով Կասպից :

Կաստիլիա (այ, աւ) Castille : pro.

Կատանիա (իոյ, աւ) Catane : vil.

Կարթագինեցի (ջւոյ, ջւով) Carthaginois .

Կարթագինէ (նեւոյ, նեւաւ) Carthagène : carthage : vil.

Կարին (բնոյ, բնով) Erzerom : vil. vulg. Արզրում :

Կարս (այ, աւ) Gars ou Khars : vil. vulg. Խարս :

Կարբէրոնի (այ, աւ) Voyez Կարթագինէ :

Կարբէրոնացի Voyez Կարթագինէ :

նեցի :

Կեսարիա (բեւոյ, բեւաւ) Césarée, ou Késaria .

Կեփաղոնիա (այ, աւ) Céphalonie : ile. vulg. Քեֆալոնիա :

Կէա ou Կիա (այ, աւ) Zia : mont.

Կիթերայ (ի, իւ) Cythère : ile.

Կիլիկեցի (ջւոյ, ջւով) Cilicien .

Կիլիկէ ou Կիլիկիա (այ, աւ) Cilice : pro.

Կիպրացի (ջւոյ, ջւով) Cyprien, Cypriot .

Կիպրոս (բնոյ, բեւաւ) Cypre .

Կիւկլադա (այ, աւ) Cyclades : iles.

Կուպենիա (այ, աւ) Copenhague : vil. vulg. Կոպենհագ :

Կոլք (այ, աւ) Colp : pro.

Կոլոնիա (այ ou իոյ, աւ) Colongne : vil.

Կոլչեցի (ջւոյ, ջւով) Colche .

Կոմպոստելա (այ, աւ) Compostelle : vil.

Կոստանդիա (գեւոյ, գեւաւ) Constantine : vil.

Կոստանդինուպոլիս ou Կոստանդնուպոլիս (լի, լիւ) Constantinople : vil. vulg. Մասմուլ :

Կովկաս (ու, ու) Caucase : mont. vulg. Եւրպուղ սար :

Կորդուաց աշխարհ (ի, աւ) Kurdistan : pays.

Կորդուա (այ, աւ) Cordoue : vil.

Կորկիւրա (այ, աւ) Corfou : ile. vulg. Քորֆու ou Քեորֆէլ :

Կորձալք (ձեկ, ձեկաւ) pl. Gorgie : pro.

Կորնթացի (ջւոյ, ջւով) Corinthien .

Կորնթոս (թեւոյ, թեւաւ) Corinthe .

Կուր գետ (ոյ, ով) Kur : riv.

Կուրան (այ, աւ) Gouran, ou Couran : pro.

Կրակով (այ, աւ) Cracovie : vil.

Կրեւացի (ջւոյ, ջւով) Crétois .

Կրեւէ (տեւոյ, տեւաւ) Crète, Candie : ile.

Կրման (այ, աւ) Kerman : pro.

Համբուրգ (այ, աւ) Hambourg : vil.

Հայ (ոյ, ով) Haïcan, Arménien .

Հայաստան աշխարհ (ի, աւ) Arménie : pays.

Հայկաշէն (շինի, շինիւ) Haïkachen : vill.

Հայք (յոց, յովք) pl. Arménie .

Մեծ Հայք, Armène Majeure .

Փոքր

Փարբ Հայք, Arménie Mineure.
Հաննովեր (այ, աւ) Hanover, ou
Hanovre: *vil.*

Հաննովերացի (յւղ, յւով) Han-
novérien.

Հասսիա (այ, աւ) Hassie: *pro.*

Հարբ (այ, աւ) Harek: *pro.*

Հելենպոնդոս (ի, իւ) Morée: *pro.*
vil. Մուս:

Հելվետիացի (յւղ, յւով) Héli-
vien, Suisse.

Հելվետիա (այ ou իղ, աւ) Suis-
se. *vil.* Չվիցերի:

Հետրուրիացի (յւղ, յւով) Hé-
trurien.

Հետրուրիա (այ, աւ) Voyez Թուս-
կիա:

Հիստրիա (այ, աւ) Istrie: *pro.*

Հիստրիացի (յւղ, յւով) Istrien.

Հիրքան (ի, աւ) Hircane.

Հնդիկ (դի, դիւ) Indien.

Հնդիկք (դիւց, դիւք) pl. Les In-
des, Indostan.

Հնդկաստան (ի, աւ) Indostan.

Հոլլանդայ (ի, իւ) Hollandé: *proys.*
vil. Օլանսա:

Հոլլանդացի (յւղ, յւով) Hollan-
dois.

Հոնգար ou **Հոնգարացի** (յւղ,
յւով) Hongrois.

Հոնգարիա (այ ou իղ, աւ) Hon-
grie: *roy.* *vil.* Մաճարաստան:

Հոննոս (նոյ, իւ) Rhin: *flou.*
vil. Ռենն:

Հոդացի (յւղ, յւով) Rhodien,
Rhodiot.

Հոդովլայ (ի, իւ) Romguela: *chat.*

Հոռոմ (այ, աւ) Rome: *vil.* *vil.*

Հուսիս:

Հռոմիւսյեցի (յւղ, յւով) Romain.

Հրէաստան (ի, իւ) Judée: *pro.*

Չորափոր (ոյ, ով) Tzorapor: *pro.*

Չորոխ գետ (ոյ, ով) Voyez Փի-
սոն:

Մադագասկար (այ, աւ) Mada-
gascar: *ile.*

Մադրիտ (այ, աւ) Madrid: *vil.*

Մազանդարան (այ, աւ) Mazan-
deran: *pro.*

Մաժաք ou **Մաժաք** (այ, աւ) Césa-
rée de Cappadoce: Voyez Կեսարիա:

Մակեդոնացի (յւղ, յւով) Ma-
cédonien.

Մակեդոնիա ou **Մակեդոնիա** (այ
ou իղ, աւ) Macédoine: *pro.*

Մակուրան (այ, աւ) Magouran, ou
Mekeran: *proys.*

Մայորիկա (այ, աւ) Majorque:
ile. *vil.* Մայորքա:

Մանազկերտ (ի, իւ) Manascerte:
vil.

Մանտովայ (ի, իւ) Mantoue: *vil.*
vil. Մանթուայ:

Մասիս (մասեաց, մասիւք) pl. Ma-
sis: *mont:* Voyez Արարատ:

Մասսիլիա (այ ou իղ, աւ) Mar-
seille: *vil.* *vil.* Մարսիլիա:

Մարանդ (այ, աւ) Marant: *pro.*

Մարգաստան (ի, աւ) Marcastan:
pro.

Մարոկ (այ, աւ) Maroc: *vil.*
vil. Մարոք:

Մելիտիացի (յւղ, յւով) Mal-
tois.

Մելիտինէ (նոյ, նաւ) Malte: *ile.*
vil. Մալթա:

Մերմին (ի, աւ) Mardin: *vil.*

Մէքայ (ի, իւ) Moca: *vil.*

Միգուլանոն ou **Միգուլան**, **Մի**
գուլէ (լեայ, լեաւ) Milan: *vil.*
vil. Միլան:

Միջագետք (մայ, մայ) pl. Més-
opotamie: *cont.*

Միջերկրական ծով Voyez Ծով
Միջերկրական:

Միսին (միս, միս) Nisibe: *vil.*
vil. Նիսիբին ou Նիսիբին:

Մոգուլտիա (այ ou իղ, աւ) Mai-
ence, ou Mayence: *vil.* *vil.*

Մակոնցա:

Մոլդավիա (այ ou իղ, աւ) Mol-
davie: *cont.* *vil.* Բուլղարու-
երկիր:

Մոկք (կաց, կք) pl. Mokie: *pro.*

Մոնոմոտապա (այ, աւ) Monomo-
tapa: *roy.*

Մոսկով (ի, աւ) Moscovite.

Մոսկով (այ, աւ) Moscow: *vil.*

Մոսկովաց աշխարհ (ի, աւ) Mos-
covie: *proys.*

Մովրիտանացի ou **Մաւրիտանացի**
(յւղ, յւով) Maure, ou More.

Մովրիտանիա ou **Մաւրիտանիա**
(այ, ou իղ, աւ) Mauritanie: *pro.*

Մորաւիա (այ ou իղ, աւ) Mora-
vie: *pro.*

Մորաւիացի (յւղ, յւով) Morave,
Մուշ (միշ, միշ) Mouche, ou
Musch: *pro.*

R R R

Մու

Խորենացի (ջւղ, ջւղ) Qui est de Chorené .

Խորնի (նւյ, նւղ) Chorni : vill .

Խուլժաստան (ի, աւ) Barbarie : Ghusistan .

Խրեմ (այ, աւ) Crimée : cont .

Տալգոտն (տան, տաճ) Tzalgotne : pro .

Ծով Ադրիական, Mer Adriatique .

Ծով Ագթամարայ, Lac d'Actamar .

Ծով Կասպից, Mer Caspienne .

Ծով Կարմիր, Mer rouge .

Ծով Ֆրեդրիկան, Mer méditerranée .

Ծով Պոնտուս, Pont-Euxin, Mer noire .

Ծով Վրկանի Voyez Ծով Կասպից : Ծովք (փայ, փայ) pl. Tzophie : pro .

Կաթագոնիա (այ ou իոյ, աւ) Catalogne : pro .

Կաթէթ (ի, աւ) Caket : vil .

Կաղարթիա (այ ou իոյ, աւ) Calabre : pro .

Կաղիպոլիս (լեւ, լեւ) Gallipoli : vil .

Կամպանիա (այ, աւ) Campagne de Rome : pro .

Կամինից, ind. Caminieci : vil .

Կանարիայ Կղզիք, Les Canaries, Isles fortunées .

Կանդին (ի, իւ) Candie : yle . vulg . Բանիա .

Կանտարիա (այ ou իոյ, աւ) Cantorbéry : vil . vulg . Կանթերբուրի .

Կապադովիա (այ ou իոյ, աւ) Cappadoce : pro .

Կապան (այ, աւ) Gaban, ou Capan : chat .

Կասպից Ծով Voyez Ծով Կասպից : Կաստիլիա (այ, աւ) Castille : pro .

Կատանիա (իոյ, աւ) Catane : vil .

Կարթագինեցի (ջւղ, ջւղ) Carthaginois .

Կարթագինէ (նեւ, նեւ) Carthagène : carthage : vil .

Կարին (ընդ, ընդ) Erzerom : vil . vulg . Արզում .

Կարս (այ, աւ) Gars ou Khars : vil . vulg . Խարս .

Կարբեգոնի (այ, աւ) Voyez Կարթագինէ : Կարբեգոնի .

Կարբեգոնիացի Voyez Կարթագինէ : Կարբեգոնի .

Կեսարիա (ընդ, ընդ) Césarée, ou Késaria .

Կեփաղոնիա (այ, աւ) Céphalonie : yle . vulg . Քէֆալոնիա .

Կէսա ou Կէս (այ, աւ) Zia : mont .

Կիթերայ (ի, իւ) Cythère : yle .

Կիլիկիցի (ջւղ, ջւղ) Cilicien .

Կիլիկիս ou Կիլիկիա (այ, աւ) Cilice : pro .

Կիպրացի (ջւղ, ջւղ) Cyprien, Cypriot .

Կիպրոս (ընդ, ընդ) Cypre .

Կիկլադա (այ, աւ) Cyclades : ile .

Կոպենհագ (այ, աւ) Copenhague : vil . vulg . Կոպենհագ .

Կոլք (այ, աւ) Colp : pro .

Կոլոնիա (այ ou իոյ, աւ) Colongne : vil .

Կոլչեցի (ջւղ, ջւղ) Colche .

Կոմպոստելա (այ, աւ) Compostelle : vil .

Կոստանդին (գեւ, գեւ) Constantinople : vil .

Կոստանդինուպոլիս ou Կոստանդինուպոլիս (լեւ, լեւ) Constantinople : vil . vulg . Ստամբուլ .

Կովկաս (աւ, աւ) Caucase : mont . vulg . Եւրոպայ .

Կորդուա (այ, աւ) Cordoue : vil .

Կորֆու (այ, աւ) Corfou : ile . vulg . Բորֆու ou Բորֆու .

Կորնթի (ձեւ, ձեւ) pl. Corinthe : pro .

Կորնթացի (ջւղ, ջւղ) Corinthien .

Կորնթոս (ընդ, ընդ) Corinthe .

Կուր գետ (ոյ, ոյ) Kur : riv .

Կուրան (այ, աւ) Gouran, ou Couran : pro .

Կրակով (այ, աւ) Cracovie : vil .

Կրեթացի (ջւղ, ջւղ) Crétois .

Կրեթէ (տեւ, տեւ) Crète, Candie : ile .

Կրման (այ, աւ) Kerman : pro .

Համբուրգ (այ, աւ) Hambourg : vil .

Հայ (ոյ, ոյ) Haïcan, Arménien .

Հայաստան աշխարհ (ի, աւ) Arménie : pays .

Հայկազն (լինի, լինի) Haïcacchen : vill .

Հայք (յոյ, յոյ) pl. Arménie .

Մեծ Հայք, Armène Majeure .

Փայք

Փաքք Հայք, Arménie Mineure.
Հաննովեր (այ, աւ) Hanover, ou Hanovre: *vil.*
Հաննովերացի (ցւոյ, ցւով) Hanovérien.
Հասսիա (այ, աւ) Hassie: *pro.*
Հարք (այ, աւ) Harek: *pro.*
Հիւլեսպոնդու (ի, իւ) Morée: *pro. vnl.* Մոռա:
Հելվետիացի (ցւոյ, ցւով) Hélvétien, Suisse.
Հելվետիա (այ ou իոյ, աւ) Suisse. *vnl.* Չվիցերի:
Հետրուրացի (ցւոյ, ցւով) Hétrurien.
Հետրուրիա (այ, աւ) Voyez Թուսկիա:
Հիստրիա (այ, աւ) Istrie: *pro.*
Հիստրիացի (ցւոյ, ցւով) Istrien.
Հիւրկան (ի, աւ) Hircane.
Հնդիկ (դիկ, դիւ) Indien.
Հնդիկք (գիւց, դիւք) pl. Les Indes, Indostan.
Հնդկաստան (ի, աւ) Indostan.
Հոլլանդայ (ի, իւ) Hollandé: *pays. vnl.* Օլանտա:
Հոլլանդացի (ցւոյ, ցւով) Hollandois.
Հոնգար ou **Հոնգարացի** (ցւոյ, ցւով) Hongrois.
Հոնգարիա (այ ou իոյ, աւ) Hongrie: *roy. vnl.* Մաճարաստան:
Հռենոս (նայ ou ի, իւ) Rhin: *flu. vnl.* Ռեննոյ:
Հռոդացի (ցւոյ, ցւով) Rhodien, Rhodiot.
Հռոմիլայ (ի, իւ) Romguela: *chat.*
Հռոմ (այ, աւ) Rome: *vil. vnl.* Հռոմ:
Հռոմիւլայցի (ցւոյ, ցւով) Romain.
Հրէաստան (ի, իւ) Judée: *pro.*
Չորափոր (ոյ, ու) Tzorapor: *pro.*
Շորփի գետ (ոյ, ու) Voyez Փիստի:
Մադագասկար (այ, աւ) Madagascar: *ile.*
Մադրիտ (այ, աւ) Madrid: *vil.*
Մազանդարան (այ, աւ) Mazanderan: *pro.*
Մաժաք ou **Մաժաք** (այ, աւ) Césariée de Cappadoce: Voyez Կեսարիա:
Մակեդոնացի (ցւոյ, ցւով) Macédonien.

Մակեդոնիա ou **Մակեդոնիա** (այ ou իոյ, աւ) Macédoine: *pro.*
Մակուրան (այ, աւ) Magouran, ou Mekezan: *pays.*
Մայորիկա (այ, աւ) Majorque: *ile. vnl.* Մայորքա:
Մանազկերա (ի, իւ) Manascerte: *vil.*
Մանտուայ (ի, իւ) Mantoue: *vil. vnl.* Մանթուայ:
Մասիա (մասեաց, մասիւք) pl. Massis: *mont: Voyez Արարատ:*
Մասսիլիա (այ ou իոյ, աւ) Marseille: *vil. vnl.* Մարսիլիա:
Մարանդ (այ, աւ) Marant: *pro.*
Մարգաստան (ի, աւ) Marcastan: *pro.*
Մարոկ (այ, աւ) Maroc: *vil. vnl.* Մարոք:
Մելիտոնացի (ցւոյ, ցւով) Maltois.
Մելիտինէ (նոյ, նաւ) Malte: *ile. vnl.* Մալթա:
Մերմին (ի, աւ) Merdin: *vil.*
Մէքայ (ի, իւ) Moca: *vil.*
Միլան ou **Միլան**, **Միլան** (լեայ, լեւաւ) Milan: *vil. vnl.* Միլան:
Միջագետք (տաց, տաք) pl. Mésopotamie: *cont.*
Միլերիքական ծով Voyez Ծով Միլերիքական:
Միլին (միւլ, միւլ) Nisibe: *vil. vnl.* Նիսեբին ou Նիսեպին:
Մոգուստիա (այ ou իոյ, աւ) Maïence, ou Mayence: *vil. vnl.* Մակոնցա:
Մոլդավիա (այ ou իոյ, աւ) Moldavie: *cont. vnl.* Բուլղարիա:
Մոկք (կաց, կք) pl. Mokie: *pro.*
Մոնոմոտապա (այ, աւ) Monomotapa: *roy.*
Մոսկով (ի, աւ) Moscovite.
Մոսկով (այ, աւ) Moscow: *vil.*
Մոսկովաց աշխարհ (ի, աւ) Moscovie: *pays.*
Մոլթիտանացի ou **Մալթիտանացի** (ցւոյ, ցւով) Maure, ou More.
Մոլթիտանիա ou **Մալթիտանիա** (այ ou իոյ, աւ) Mauritanie: *pro.*
Մորաւիա (այ ou իոյ, աւ) Moravie: *pro.*
Մորաւիացի (ցւոյ, ցւով) Morave,
Մուշ (մշոյ, մշով) Mouche, ou Musch: *pro.*

Մոսկինայ (ի, իւ) Modène: vil.
սւլգ. Մոսկինայ:

Յաթոն (ի, աւ) Japon: roy. սւլգ.
Ճաթոն:

Յաթոնացի (ցւոյ, ցւով) Japonois.

Յաշեդիատ (այ, աւ) Achédichat:
vil.

Յաւայ (ի, իւ) Java: ile. սւլգ.

Յաւա ou Եաւա:

Եոնիա (այ, աւ) Ionie: pro. սւլգ.
Եանիայ:

Յորդանան (ու, աւ) Jourdain: fleu.

Յուսաստան (ի, աւ) Grèce: pays.
սւլգ. Հոսսաստան:

Նախիլուան ou Նախիլլեան (ու,
աւ) Nacchivan: pro. et vil.

Նարեկ (այ, աւ) Nareg ou Na-
reck: coust.

Նաւարիա (այ ou իոյ, աւ) Na-
varre: roy.

Նաքսոս (քաղ, քաւ) Naxos, ou
Naxie: ile. սւլգ. Նախշա:

Նեզոս (ի, իւ) Nil: fleu.

Նեապոլիս (լեւոյ, լեւաւ ou լեի,
լեիւ) Naples: Napoli: vil. սւլգ.

Նաբոլի:

Նեապոլիտէն (ցւոյ, ցւով) Napo-
litain.

Նիկիա (այ ou իոյ, աւ) Nicée: vil.

Նիկոմիդա (դեւոյ, դեւաւ) Nico-
médie: vil. սւլգ. Նիկիմիս:

Նինուէ (ի, իւ) Ninive: vil.

Նովոգորոդ (այ, աւ) Novogorod:
vil.

Նորմանիա (այ ou իոյ, աւ) Nor-
mandie: pro. սւլգ. Նորմանդոյ
աշխարհ:

Նորվեգիա (այ, աւ) Norwège: roy.
սւլգ. Նորվէջ:

Նորվեգիացի (ցւոյ, ցւով) Nor-
végien.

Նումիդիա (այ, աւ) Numidie: pro.

Նապատ (այ, աւ) Nepat: mont.

Շամիրամակերա (ի, իւ) Chamira-
maguerde, ou Samiramacerte: Vo-
yez Վան:

Շիլլանդ (այ, աւ) Schielland.

Շիրազ (այ, աւ) Schiras: vil.

Շիրակ (այ, աւ) Chirak: pro.

Ողիմպոս ou Ողիմպոս (պեայ,
պեաւ) Olympé: mont. սւլգ. Ող-
պոս լեւ:

Օստան (ի, աւ) Ostan: vil.

Օվկիանոս (ծնա ou ի, իւ) Océan.

Օրմի (մւոյ, մւով) Ormi: vil.

Օմբրիա (այ ou իոյ, աւ) Om-
brie: pro. սւլգ. Օմպրի:

Օւաի (ուոյ, աւով) Ondie: pays.

Օւաինոն (ի, իւ) Udine: vil. սւլգ.
Օւաինէ:

Վոյեզ Վոյեզ Եդեսիա:

Չորրորդ Հայք (յոյ, յովք) pl.
Quatrième Arménie.

Պադուա (ի, իւ) Pù: fleu. սւլգ. Փո:

Պալատինատ (ի, աւ) Palatinat:
pro. սւլգ. Փալատին:

Պաղեստին (ոյ, աւ) Palestine: pro.

Պամփիլիդիա ou Պամփիլիդիա (այ,
ou իոյ, աւ) Pamphilie: pro.

Պափլագոնիա (այ ou իոյ, աւ)
Paphlagonie: pro.

Պանոնիա (այ, աւ) Pannonie: Vo-
yez Հոնոգարիա:

Պանորմոս (մայ, մաւ) Palerme:
vil. սւլգ. Փալերմո:

Պատուայ (ի, իւ) Padoue: vil.

Պարմայ (ի, իւ) Parme: vil. սւլգ.
Փարմայ:

Պարս, ինձ. Perse, Fars: roy. սւլգ.
Ֆարսիստան:

Պարսիկ (սկի, սկաւ) Perso, ou
Persan.

Պարսկահայք (յոյ, յովք) pl. Per-
se-Arménie: pro.

Պարսկաստան (ի, աւ) Voyez Պարս:
Պետրովարդին (ոյ, աւ) Péter-va-
radin: vil.

Պէլոպոնիդա (այ, աւ) ou Պեղա-
պոնիստան: Péloponnèse, ou Mo-
rée: pro.

Պեղոպոնիացի (ցւոյ, ցւով) Pélo-
ponésien.

Պլաիսնտիա (այ, աւ) Plaisance:
vil. սւլգ. Փլաշէնցա:

Պոլոնիա (այ ou իոյ, աւ) Pologne:
roy. սւլգ. իւլախու երկիր ou Լե-
հաստան:

Պոլոնիացի (ցւոյ, ցւով) Polonois.

Պոմերանիա (այ ou իոյ, աւ) Po-
méranie: pro.

Պոնտոս (ի, իւ) Pont-Euxin, Mer
Noire.

Պուլղարք (քաղ, քա) pl. Bulga-
rie: pro.

Պուխարա (այ, աւ) Bokara: Bou-
charie: pays.

Պրուս (ի, աւ) Prussien.
 Պրուսիա (այ, աւ) Prusse: roy.
 Ջուլայ (ի, իւ) Zulfa: vil.
 Ռուս (ի, աւ) Russe; Russien.
 Ռուսք (ապ, աք) pl. Russie: roy.
 Սաբաւդիա (այ ou իոյ, աւ) Savoie, ou Savoye: pro. vulg. Սաւալայ:
 Սաբաւդիացի (յւլայ, յւոլ) Savoyard.
 Սագաստան (ի, իւ) Ségestan: pro.
 Սախսոնիա (այ ou իոյ, աւ) Saxe: pro. vulg. Սասի երկիր:
 Սամարացի (յւլայ, յւոլ) Samaritain.
 Սամարիա (այ ou իոյ, աւ) Samarie: vil.
 Սամոս (այ, աւ) Samos: ile.
 Սարակինոս (ի, աւ) Sarrasin.
 Սարգոնիա (այ ou իոյ, աւ) Sarrdaine: ile. vulg. Սարոնիա:
 Սարմատացի (յւլայ, յւոլ) Sarmate.
 Սարմատիա (այ ou իոյ, աւ) Sarmatie: pro.
 Սեաւ ծով Voez Պոնտոս:
 Սեբաստիա (այ, ou իոյ, աւ) Sivas ou Sébaste: vil. vulg. Սեաստ:
 Սեւան ou Սելւան (այ, աւ) Ceylan: ile.
 Սեպուհ (պհոյ, պհոլ) Séboulh: mont.
 Սերվիա (այ ou իոյ, աւ) Servie: pro.
 Սեւան (այ, աւ) Sévan: ile.
 Սիկիլիա (այ ou իոյ, աւ) Sicile: ile. vulg. Սիչիլիա:
 Սիկիլիացի (յւլայ, յւոլ) Sicilien.
 Սիմ, ind. Sim: mont.
 Սինայ (ի, իւ) Sinai: mont.
 Սինէացի (յւլայ, յւոլ) Chinois.
 Սինէացոյ աշխարհ (ի, աւ) Chine: roy. vulg. Չին ou Չինիսիոն:
 Սինոպ (այ, աւ) Sinope: vil.
 Սիոն (ի, իւ) Sion: mont.
 Սիս (սայ, սաւ) Sis: vil.
 Սիրակուսա (այ, աւ) Syracuse: vil.
 Սիրակուսացի (յւլայ, յւոլ) Syracusain.
 Սիւնիք (սեպ, սեք) pl. Sunie: pro.
 Սիւրիա (այ ou իոյ, աւ) Syrie: pays.
 Սիւրիացի (յւլայ, յւոլ) Syrien, Assyrien.
 Սիլեսիա (սեայ, սեաւ) Silésie: pro.

Սկլաւացի (յւլայ, յւոլ) Esclavon, Sclave.
 Սկլաւոնիա (այ ou իոյ, աւ) Esclavonie: cont.
 Սկանդինավիա (այ ou իոյ, աւ) Scandinavie: pro.
 Սկիւթացի (յւլայ, յւոլ) Scythie.
 Սկիւթիա (այ ou իոյ, աւ) Scythie: cont. vulg. Թաթարացի երկիր:
 Սկոտիա (այ ou իոյ, աւ) Écosse: roy. vulg. Սքոթիա:
 Սկոտիացի (յւլայ, յւոլ) Écossois.
 Սմոլենսկի (ի, իւ) Smolensko: vil. vulg. Սմոլենկայ:
 Սուեդիա (այ ou իոյ, աւ) Suabe: pays.
 Սուեդիացիք (յւլայ, յւոլք) pl. Suèves.
 Սուկաւէա, ind. Soucaved: mont.
 Սուրաթ (այ, աւ) Surate: vil.
 Սպանիա (այ ou իոյ, աւ) Espagne: roy.
 Սպանիացի (յւլայ, յւոլ) Espagnol.
 Սպարտացի ou Սպարտիացի (յւլայ, յւոլ) Spartiate.
 Սվեդ ou Սուեդ (ի, աւ) Suédois.
 Սվեք (ապ, աք) pl. Suède: roy. vulg. Շվեդ ou Շվեդու երկիր:
 Վալաքիա (այ ou իոյ, աւ) Valachie, ou Valachie: pro. vulg. Օլախ ou Ուլաչու երկիր:
 Վալարսակերտ (ի, իւ) Valarsacerte: vil. vulg. Վալաչերտ:
 Վալարսապատ (այ, աւ) Valarsapate: vil.
 Վալարսաւան (ի, աւ) Valarsavan: vill.
 Վաղենտիա (այ, աւ) Valence: vulg. Վալենցա:
 Վան (այ, աւ) Van: vil.
 Վանանդ (այ, աւ) Vanant: pro.
 Վասուկաչէն (չինի, չինիւ) Vassagachen: vill.
 Վասպուրական (ի, աւ) Vaspouracan: pro.
 Վարդանակերտ (ի, իւ) Vardanacerte: vil.
 Վարսովիա ou Վարսաւիա (այ ou իոյ, աւ) Varsovie: vil. vulg. Վարսաւ:
 Վեռոնայ (ի, իւ) Vérone: vil.
 Վեսթփալիա (այ ou իոյ, աւ) Westphalie: pro.
 Վէնէտիկ ou Վենէտիկ (սկոյ, սկաւ) Venise: vil.

Վենետիկեցի (ցւոյ, ցւով) Vénitien.
 Վիեննայ (իւ, իւ) Vienne: *vil.*
սւլգ. Վինա ou Վէշ:
 Վիսապարադա (ի, աւ) Vichabacalack: *vil.*
 Վիրք (վրաց, վրք) *pl.* Georgie, *pro. սւլգ.* Վրաստան:
 Վրկան (ի, աւ) Hircane.

Տաթիւ (այ, աւ) Dæw: *vill.*
 Տաճկաստան (ի, աւ) Turquie: *roy.*
 Տայք (յոյ, յովք) *pl.* Daick: *pro.*
 Տարսն (ի, իւ) Tarson: *vil.*
 Տարոն (այ, աւ) Daron, ou Taron: *pro.*
 Տաւրոն (ի, իւ) Belgrade: *vil.*
սւլգ. Բելլըրաս:
 Տենեդոս (դեայ, դեաւ) Ténédos: *ile.*
 Տէմսվարինն ou Տէմսվարիա (այ, աւ) Têmeswar: *vil. սւլգ.* Թըմշվար:
 Տէրգեստոն (ի, իւ) Trieste: *vil. սւլգ.* Թրեստ:
 Տիբերիոս (րեայ, րեաւ) Tibre: *fleu. սւլգ.* Տիբերիս:
 Տիգրանակերտ (ի, իւ) Tigranocerte, ou Diarbek: *vil. սւլգ.* Ամիդ ou Համիթ:
 Տիգրիս (ի, իւ) Tigre: *fleu. սւլգ.* Հայո:
 Տիւրոն ou Տիւրոն (ի, իւ) Disbon: *pro.*
 Տիւրացի (ցւոյ, ցւով) Tyrien.
 Տոլեմոն (ի, աւ) Tolède: *vil.*
 Տորոս ou Տաւրոս (ի, իւ) Taur: *mont.*
 Տուրուբերան (այ, աւ) Tourouperanie: *pro.*
 Տրայանուպոլիս (լեայ, լեաւ) Trajanople: *vil.*
 Տրանսիլվանիա (այ ou իոյ, աւ) Transilvanie: *cont.*
 Տրապիզոն (այ, աւ) Trébisonde: *vil.*
 Տրէվեր (վերայ, վերաւ) Trèves: *vil.*

Տրովադա, Տրոադայ ou Տրոյիա (այ, աւ) Troie: *vil.*
 Տրովադացի ou Տրոյացի (ցւոյ, ցւով) Troyen.
 Տիֆլիս (այ աւ) Téfis: *vil. սւլգ.* Թիֆլիզ:
 Փայտակարոն (ի, աւ) Paidagaranie: *pro.*
 Փարէզ (րիզու, րիզաւ) Paris.
 Փարիզացի (ցւոյ, ցւով) Parisien.
 Փիսոն (ի, իւ) Phison.
 Փիւնիկեցի (ցւոյ, ցւով) Phénicien.
 Փիւնիկէ (կեայ, կեաւ) Phénicie: *pro.*
 Փլանդրիա (այ ou իոյ, աւ) Flandre: *pro. սւլգ.* Ֆլանդրա:
 Փլորենս (այ ou իոյ, աւ) Florence: *vil. սւլգ.* Ֆլորենցա ou Ֆլորենցա:
 Փիլիստին (ցւոյ, ցւով) Philistin.
 Փոկէացի (ցւոյ, ցւով) Phocéen.
 Փոքր Ասիա, Asie Mineure; Natolies, Anatolie: *pro. սւլգ.* Անատոլի:
 Փոքր Հայք (յոյ, յովք) *pl.* Arménie mineure.
 Փռիւզիա (այ ou իոյ, աւ) Phrygie: *pro.*
 Փրանկոնիա (այ ou իոյ, աւ) Franconie: *pro.*
 Փրանկոփորդիա (այ ou իոյ, աւ) Francfort: *vil. սւլգ.* Ֆրանկֆորթ:
 Քալցեդոն (ի, իւ) Calcédoine: *vil.*
 Քալդէացւոց աշխարհ (ի, աւ) Chaldée: *pro.*
 Քերսոն (ի, աւ) Chersonèse.
 Քորեք (այ, աւ) Horeb: *mont.*
 Քուշանք (նայ, նոք) *pl.* Chusistan.
 () գոտա Voyez Ագոտա:
 Օգոտա Տաւրինաց, Turin: *vil. սւլգ.* Թուրին:

